37
33 E
7

MAG 249

S. P. N.

THEOPHANIS
CHRONOGRAPHIA.
LEONIS GRAMMATICI
VITÆ RECENTIORUM IMPP.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

SPN. THEOPHANIS

CHRONOGRAPHIA.

LEONIS GRAMMATICI

VITÆ RECENTIORUM IMPP.

R. P. JACOBUS GOAR Ord. FF. Prædic. Congreg. S. Ludovici Vicarius Generalis Latine reddidit, THEOPHANEM Notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit.

R. P. FRANCISCUS COMBEFIS *ejusdem Instituti, ac Congregationis; iterum recensuit, Notis posterioribus* THEOPHANEM *; integris,* LEONEM GRAMMATICUM *strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit.*

VENETIIS,
EX TYPOGRAPHIA BARTHOLOMÆI JAVARINA.
M. DCC. XXIX.

CANDIDO LECTORI

F. FRANCISCUS COMBEFIS Ordinis FF. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici.

EN tibi diu expectatum Viri ſanctiſſimi, nec ἀσκώνως minus ac confeſſionè, quam ſcribendi induſtria ac labore illuſtris, Theophanis Chronographicum opus, ac hiſtoriam; ut cujus ſummariis Græcis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipſo nunc pleno, ac quale vel ipſe edidit, vel ad nos Codicum non parva ſeges tranſmiſit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod ejus toties deſcripta lucubratio, ipſa brevitate cum pari perſpicuitate Lectorem recreans, immenſumque hiſtoriarum æquor haud ita multis verſibus repræſentans: quod item ſi qui fere Græci, Latinique poſt eum eo velut charactere ſcripſere, ac hiſtoriarum breviaria poſteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam ſuum aliquid produxerint, quam ſubjectum Theophanem, inque majores coactum anguſtias ſuppreſſis non paucis, iiſque minime ſpernendis, alio vel idiomate, vel ſtylo nonnihil puriori reddiderint.

De Theophane, ejuſque natalibus, ac vitæ tota inſtitutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coævis aliis ejuſdem nominis, ac inſtituti; præter monumenta ipſe libri fronti præfixa, multis ſatis R. P. Jacobus Goar ὁ μακαρίτης, ipſo ſtatim limine earum Notarum, quas illius poſthumas produxi. Jam enim Theophanis toto ipſo textu, adeoque & leonis Grammatici, exceptis fortaſſe pauculis foliis, typis mandato Notiſque ad Theophanem dumtaxat digeſtis, dum abſolutionem, majoraque alia vir pietati, litteris, Græciæ natus cogitat; mox Antiſtitis fere ſanctiſſimi Prædicatorum Dominici ad Nonas Auguſt. anni M. DC. LIII. expletis feriis, gravis accenſa bile morbus invadit, ac ad Septembrem jam vergentem varie diſcrucians, ac corpuſculum deterens, de patria, atque exitu ſolicitum facit; quando & pie inter fratrum manus (quin & filiorum Sodalitii totius vice Magiſtri Ordinis, ut vocant, Præſes exiſtens) diem obit. Statim itaque appetente invalitudine, ut nihil ea ipſo exordio mitior fuit, ut quod ſupereſſet Theophani præſtarem pro antiquo amicitiæ jure, ac communibus ſtudiis etiam etiamque rogavit. Annui; nec enim vel amico aliquid, aut rem ſic juſtam, eque re communi negarè potui. Notas itaque quales relictæ erant, prælo ſubjeci, ac quam potui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copioſiſſimum, quod ita commodum videretur Chronographicæ tantæ molitioni, adjeci; totumque adeo Theophanis ipſum textum, ac Leonis Grammatici, verſionemque recenſens, occurrerunt multa, quæ ſecundas curas ſic ſpiſſo opere viderentur deſiderare. In eam rem igitur Notas poſteriores, ac emendationes ſtrictim, peneque defunctorie inſtituendas putavi, ut id fere præſtarem Patri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiæ editionis Cedreno. Nec enim quod Greſſero in Codino, ubi non defunctorius, ſed plane exquiſito opere, de Græca ſequioris præſertim mediique ævi litteratura, idem laudem habet. Interim angebat animum, quod Græcum exemplar Laudationis Theophanis nuſquam occurreres. Lipomanus dumtaxat, exque eo Surius ad Martii XII. Latinam repræſentaret. Ipſum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium iudicabat, quo & Anaſtaſius delectatus eſſet. Audieram ſæpe querentem P. Goar, quod nuſquam illius copiam nanciſceretur: ipſe nihilominus nihil importunitatem veritus, quam gratiſſimam fore noveram, pulſandas iterum Eminentiſſimi Cardinalis Franciſci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris chariſſimi apud communem, olimque amicum funere, unum deeſſe, quo Theophanis pater ipſe atque productor videa-

tur esse. Multum quidem in eum contulisse, quod Romæ per Buccardum domesticum Latio donatum prælo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, & altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab æquali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: ejus editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in cælis demeruisse potentissimum. Audit hæc nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romæ, ac aliorum frustra excutis pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venerias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecæ Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegæ Cardin. Ottoboni beneficio atque munere. Habes, Lector, quid fere præstirum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μακαρίτην, & quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nescieveris. Præter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiæ Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Peyrezianum eidem procuraruns, ac ejus esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi ejusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spissimus suggeret, justo complendo volumine. Vale. IV. Kalendas Maii M. DC. LV.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ,

ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

S. P. N. THEOPHANIS

QUI ET ISAACIUS,

VITA ATQUE LAUDATIO.

ΟΙΟΝ τι πάρεστι τὸ κοσμικὸν ἐξηπατημένοις βιοτεύειν, καὶ ταῖς ματαίαις ἐλπίσι τῶν ἐμπορεύεσθαι, καὶ ταῖς μακρὰ πλεῖν μεθ' ὅσων ὁρᾶσθαι κερδῶν διαμειβόντας, ἀφορμὰς μὲν κλύδωνι, καὶ κύμασι ἀλιπαθέσιν, σφοδροπαθεῖς καταχεομένοις τοῖς πνεύμασι φορτηγοῦντας, καὶ δυσλιμένοις ζοφώδεσι καὶ δυσλήπτοις, μικρὸν δὲν αὐταῖς ἐλπίσι ναυαγήσοντες· εἰ γὸ που μικρὰς αἰθρίας ὑπαυγάσασης, ἀτὴρ τάχος ὑπαστείλη χειμαζομένοις σωτῆρος, αὖπνοι μὲν τῶν ψυχῶν λαμπρύνει τὸ φαιδρὸς ἀσφαλὲς καταγαθύμιοι, τὸ πλεῖστον τῆς αὐθυμίας νοσηκομίζονται· τὸν δὲ τοῖς οἰακίζειν ἐγκαθημένον προθυμότερον ἐχθέσαι τῶν ἐγκελεύεται· ὁ δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὥσπερ ἐσηγῶ τῇ καταλάμποντι χρόμβῳ, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλύδωνος τέχνῃ καταπλαίων, πρὸς αὐθαίας τέρβας παθελευχεῖ τῶν ἐλπίδα. τοιοῦτο τι καὶ τοῖς τῶν ποντῶν τὸ βίω δικπερῶσι θάλαττον, ἓ ἀφοῖς τὰς ἀνύμασας τὸ μέλλοντος αἰῶνος ἐσορμισθῶσαι λιμένας κατεπειγομένοις ἐπισυμβαίνειν εἰωθεν. ἀρπαγὴ δὲ ἢ περιφραγμῶν καταστλιμένοις κλύδωνι, καὶ βαθυπάτῳ σκότει τῇ διμερικῶν κατιχνιόντος πνεύσασιν, αἱ τῇ Θεοριλῶν ἀνδρῶν ἄσπερ ὑπ' ὄψιν πράξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν οἰκείᾳ λαμπεθέν ἢ ἐκείνου σκότον ὑποσκεδάζουσι, διδασκαλίαις δὲ ταῖς Θεοπνεύστοις τὸ βῆμα παθῶν καπαορίσασαι κλυδάσιος ὑ δίτες γαλεώνης κεντεμπιπλῶσι, καὶ ἀφοῖς ἢ πεθομένου ῥᾴστα παρακιμπουσι κλυσοχίαι, τῇ φόρτῳ ἢ ἀγωγίμων ἀγαλμένος. ἄλλως μὲν ἄλλως ἐμπρήποντες ἀὶ ἔροις τοῖς καπροθέμασι· καὶ ἢ μὲν τὸ τῆς ἐγκρατείας σαρὲν αὐτοῖς ἔρους σαφὼς ὑποῤῥαφοῦται, τὸν δὲ τοῦ σωφρονεῖν λαμπρὸν, καὶ ὅπως ἢ τῆς ἀκολασίας πεχιγίνεται διεπονεία, μᾶλα πατικῶς ἐκδιδάσκεται· ὅτιπερ τῇ ἀρετῶν ὡς ἀγωνίσμα πίνακι τῶν κπέσεν διαζωγραφοῦται τῇ βίῳ· ἄλλον ἀφοῖς ἢ τὸ βίω πατῆς πασδυνεμβουῶται καταῤῥόνησιν, καὶ ἄλλον ἀφοῖς ἢ τῆς καινῆς δόξης ὑπεροψίαν κρατιαῖς ὑπαλοίφεται. Θεοφάνης δὲ τὰ Θεοπάτου πατρὸς ἀφορμιλήσας ἢ ἀφαίρεσι, πάσας αὖ ἰδίαν κατίδιος καλὰς, ὡς τε ἀθαλὲς παραδέσθαι φιτηγομένου.

Ταῦτας ἐγκωμίοις ὑποβαλεῖν ἀφορμαῖς, ἐπίμως εἶζα τῇ παραινέσει, τῶν ἐκ τῆς ἐκείνου ἀφιερέσεως ἐπικυρίαν καταπεῖσθαι Θυράσασθαι· ὑ πρὸς δόξαν

QUÆ mercatoribus, mundi pelagus, & longinqua maria majoris lucri gratia trajicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus, undisque crebro se impetu atræ procellæ, ventorumque vi atque turbine validissime colliderint bus luctantes, prope desperata salute, naufragium expectant: (si enim paulo serenior cælo salutare jubar periclitantibus ipsis affulserit, ejus luce perspecta respirant animumque recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublatis oculis splendorem intuitus, eoque tamquam duce usus, trucem procellam arte superat, & ad rectum cursum navem dirigit:) Eadem fere in hoc vitæ pelago navigantibus, & ad tutum futuri sæculi portum studiose tendentibus, contingere consueverunt. Incredibili enim tentationum æstu laborantibus, densissimique casuum dæmoniaca arte, ac invidia res humanas excipientium tenebris circumfusis, res a sanctis viris gestæ sub aspectum velut positæ, splendore suo nebulam eam dissipitunt; divinaque doctrina perturbationum feros sopientes fluctus, jucundissima implent tranquillitate; ac pretiosis mercibus onustos atque lætantes, ad optatam facile provehunt hæreditatem. Alios igitur aliis ornatos virtutibus invenies: hic abstinentiæ rigorem rebus ipsis palam facit: ille castitatis splendorem, utque incontinentiæ vis superetur, strenue admodum docet: alter virtutes velut principi tabellæ humanæ vitæ appingit: alius ad seculi totius contemptum erudit: ad denique qui ad inanem gloriam spernendam valide accenderat. At si divinissimi Patris Theophanis res gestas considereveris, tamquam in horto floride virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Has ego ut laudatione prosequerer, multorum adhortatione adductus, prompto animo provinciam suscepi, illius precum auxilio fretus:

Elegans similitudo.

Sanctorum res gestæ quid lectæ præstent.

non ut viro divino ac admirando gloriam comillarem (Quæ enim illi gloria ex oratione nostra, quæ virtutibus ejus longe est inferior, accquiri potest ?) sed contra potius, ut reliqui ab ipso gestis commemorandis vim ipsam dicendi exornandi, & eas imitari studentibus, adjumentum maximum offerrem . Quamquam in ipso statim principio , antequam in ipsum laudationis studium ingrediar , tanto me oneri imparem sentio . Siquidem & patria , & genus , & natura præstantior , & qua magnitudine naturam superat virtus , virum laudationis argumento prop situm egregie honestant ; ut omnibus exordio occurrentibus , quid horum magis congruat , haud facile quis inveniat . Patria enim tum laudationum legibus , tum parentis titulo instructa , primas sibi vendicat partes : oratque nos , atque obtestatur , ne propriis ornamentis spoliemur . Parentes autem hanc cubito oppositio propellunt , educatione ac disciplina ipsius gloriantes . Virtutes vero , proposito ejus ac possessione confisæ , gloriosam cervicem attollunt , magnaque voce reliquis clamant , solum illius studium , atque animum spectantes , facillime victas se illæ agnoscant . Ego itaque inter res , quæ se vinci non patiuntur , judex constitutus quid faciam ? Parumper sedilicet in prioribus immorabor, ut oblendam , quenam ipse Creatoris amore inflammatus contemserit . & pro nihilo duxerit : deinde pro illius proposiri ratione virtutibus ejus exponendis totus insistam.

Theophanis patria.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria , quæ Imperii dignitate decorata , cæteris omnibus tantum antecellit , quantum reginam subditis præstare par est : de qua multa me dicere volentem impedit , tum quod nulla sermonis vi explicari possunt , quæ de illa fensus renuntiat ; tum quod omnibus , quacunque sol aspicit , terræ partes habitantibus sunt cognitæ . Parentibus ortus est tali sobole , patriaque dignis , qui divitiis affluentes , militari gloria clari , omni virtutum choro ornati , omnium in se amorem propensissimo affectu converterant : non eorum dumtaxat qui religiosis moribus eniterent , ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret ; aut qui paribus erant dignitatibus insignes , licet pessimo effent animo præditi , atque amicitiam propriis commodis metirentur : verum etiam tyrannorum , ipsorumque Imperatorum , qui ipsi virtutis eorum præstantiam veriti , longe charissimos habebant . Isaacius & Theodota , si quid vobis etiam nomen est curæ , vocabantur . His amplissimæ hæreditatis natus est hæres ille , qui nobis in præsentia laudandus est : maternaque effusus alvo autumnali stellæ persimilis , eximia corporis pulchritudine , parem animi venustatem sub obscuris indiciis prodebat . Nemo enim mortalis hominis , sed Dei filius esse videbatur , ex matris utero in Jeremiæ Prophetæ morem sanctificatus , & jam inde ab ipso ortu ad extremum usque vitæ finem virtutibus omnibus illustris ac clarus .

Parentes:

At pater ipsius , cum exiguo temporis spatio in maiorum hac regione vitam produxisset , ea cum curis atque Præfe-

A τὸ Θαυμασίου, ποῖαν γὰρ ἂν σχοῖ δόξαν λόγος μακρὸν τῆ μείζονι τῆ ἐκείνου καταθαμπὸν λαμπρότητος, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον, τῆ τοῦ μείζονι, ἡ λόγους αὐτὸς κοσμήσας, ἢ μιμήσει τῶν θησίων ψυχὴν αὐτοῖς ἐκμιμεῖσθαι παρομοίως προτιθεὶς χαλέπομεν· ἀλλὰ ἀφὸ τῶ πρωτίδου τῆ λόγω φροντιστέον, καὶ τοῖς ἐφοδοῖς ἐκδύσασθαι τῶν ἐγκωμίων, ἧς ἀποείας ἀπόπειρα· βαρὺ γὰρ τὸ εἰς ὄγκωμα προκείμενον πατρὸς καὶ γένος, ἢ φυσικὰ φύσις, ἢ τούτου τὸ μεγάθους ἀρετὴ παρατρέχουσα, καὶ πάντων εἰς ἀρχὴν ἀγομένων, τῶν προσήκοντα ῥᾳδίως ἐκ ἔστι ὁρᾶσθαι. πατρὸς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῆ τῶν αἰτίᾳ καθοπλιζόντα, τὰ πρωτεῖα ἢ ἄλλων ἀπονίκαθαι φιλονεικεῖ, μὴ τὸ οἰκείου τῶν ὑφηγησιν καλλωπίσματος ὑποφαίνεια σιωὶ ὅρκοις καθικτεύουσα· γονήτορες δὲ πρὸς τούτοις, παιδείᾳ τὸ τῆ πάτου, & τροφείοις ἐκαβρυομένοις, κατόπιν ταύτων παραγκωνίζονται· ἀρετασὶ δὲ τῆ ἐκείνου προδίσκιτι, ἢ κτήσει μεγαλαυχούμενα, αὐχήκατα γαῦρα ἐπαίρουσι, ἢ μέχρι τοῖς ἄλλοις βοωσι, πρὸς τὸν ἐκείνου μόνῳ ἀπιδόντις ἔφεσιν, βασκαῖω ἦνταν ὑπίχωσι. τί δῆτα ἄγασα κρίτης πραγμάτων, ἦνταν οὐ δυναμένων ὑποσῆναι, γνωρίμος; ἢ ἄνδρα, ὡς μικρὰ τοῖς προτίροις ὁμοιώσας, ἢ δεξιδίωσι χάρᾳ ὀπίσω ὑπιρόπτης γεγάπεται τῆ φίλτρῳ πεπιθημένος τῆ κτίσαντος, ὅλος τῶν ἀρίτων κατὰ τὸν ἐκείνου γνώσομαι πρόδοσιν;

B Ηγεῖτο τὸν Θαυμάσιον πατὴρ πατρὸς, ἢ βασιλείας ὑκαλλωπτρόμενη τῆ ἀξιώμασι, ἐ τῶν ἄλλων ἁπασῶν ὑπὶ τοσοῦτον ἀνῳκισμένη, ὅσον εἰσὸς τῶν ἀρχομένων τῶν διαπονήσουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐδίλων· τῆ τε πάντα τὸν περὶ αὐτῆς λόγον μακρῷ τῆ μείζω παρατρέχειν τῶν αἰδνοῖα, καὶ τῆ ἄλλα πᾶσι καθυφίεσθαι τὰ περὶ τοὺς λιγόμενα, τοῖς ἀνὰ πᾶσαν οἰκουσιν ὅσην ἥροῦ ἥλιος, ἀνακάμπτομαι. γονήτορες δὲ οἱ πλείστῳ γονῆ, ἢ παιδεῖοι κατᾳξίαι ὑπιγραφόμενοι, πλείᾳ κομώντες, ἐρασμίᾳ λαμπόμενοι, ἀρεταῖς ἅπασιν ἐυρυφορούμενοι, τῆ φίλτρῳ πάντων μᾶλλον καπιφέροντο, ἡ τῶν ὑφηλῶν μόνον, ἢ οἷς ἡ καλοκαγαθία τῶν φιλίαν πρυθέτες, ἀδὲ τῶν ἴσως φαιδρυομένων τοὺς ἀξιώμασιν, οἳ ἢ χρείᾳ τῆ φίλτρῳ περίχητο, ἀλλὰ τυραννῶν, ἢ βασιλέων αὐτῶν, οἱ τὸ ὑπερβάλλον τ ἀρετῆς ἐκείνου αἰδοῦμενοι, διαρρόπτος τῶν φιλίαν ἀπαίζοντο. Ισαάκιος καὶ Θεοδότη τοῦτος ὀνόματα, οἷς ἢ ὀνόματος ὑμῖν μέλει. γίνεται τοῦτος τῶ πολλοῦ, καὶ μεγίσου κλήρου ἀβέβοχος, ὁ ναὶ ἡμῖν εἰς ἐυρυμίαν προκειμένος, ἢ τῆς μητρῴας ἐνδύς ἐκβάλλεται ἀτίρι ὀπωρινῷ ἐπαλήγκις, τῶν τῆς ψυχῆς ὡραίσπτα, τῆ ὑπερτοπὰ καθυπερφέρων τὸ σώματος· ᾧ ὦ ἐφεις ἀνδρὸς γενοῖτ πατὴς εἰμμοτε; ἀλλὰ Θεῖο, ἐκ μήτρας ἡγιασμένος κατὰ τὸν προφήτου Ἱερεμίαν, ἢ πᾶσι καλοῖς ἀρχῆθεν μιχθὲ βίου ὑνσμὸν ἐλλαμπόμενος.

Αλλ' ὁ μὲν τῶν γενῆνε τῆ χωρὶφ τῶν κακῶν βιοχὴ προφθοὶς, αὐτοῖς φρονίσι ἢ ἐρατηγίᾳ τοῦτο λιπὼν, τῶν ὡραιμένου ὑπὴλθε πάσιν τοῦ-

ἀποδημίαν, τελευτὴς δὲν τὸ παιδὸς τυγχάνοντος Α ἢ δέ.....

Τῶτον ἐκείνῳ ἔβρεσκόσζον ἁρμενίων, ἐν ᾗ παῖδες οἱ τρεις ἦρ τὴς ἁρμονίας τὸ τυραννικὸν φρονήγμα καταπνεύσαντες, ἐν μέσῳ καμίνου φλογὸς τὸν παγκόσμιον αὐτὸν τῷ σύσκοπον φρονήγαγον. πάντες δὲ φῶς τὸ θυμήρες, ᾗ φαῦλον ἀνεμίσει, τῶι ἐπιθεμένων ἐκείνῳ ἐπαναγκάζεσζον ὑποχεῖν, ἀλλ' ὃν ἠμβλωσε ταῦτα τοῦ τοὺς θείους ἐμμελέπαται, ἐφ' τῶν φρονῆσαν φρόδειον ἐξανίσας διαπαιδάζοντε. τυπτὸς δὲ τῇ κοπὴν, τῇ συμβέῳ ἅμα φροτορμιδεὶς ἐπὶ τὰς κλίνας παρακαδίσαιμεν, ὅλος τε ἦ θείων γυθύμβος, συναγωγὴ τὸ φροσὸν τῇ ζωῇ παῦος ὑποσημαίνων, πάσιν λόγων ἀπάρχεται· ὁ μὲν παρὼν βίος, ὦ γύναι, βραχὺς, ὡς πᾶσιν ὑδηλον, ᾗ ἀθηλία τὰ μέλλοντος τέλεσι κεκρατημένος· ὁ γὰρ ἐμφανὴς τίνι τῇ πάντων καθέζηκε, πότε θάνατος ἐπιλήζων, ᾗ τίνα χωρίσας φρὸς τὸ μέλλον παρατίμεσι ᾗ κοινὸν δικαίωμεν, ἐπαρμοὶς ἀκεμβιδεῖ πναφαγμένων ὑποβλησιόμβοι. ὑπεῖδεν ἀπίτομον ὑείοτελαβὼν, ᾗ πλείους φορίους ἀμαρτημάτων βαρυσούμβοι, τῆς τὸ κτίσου καλλοποῦ ὠρυοτήτος εἰς ἅπαν ἀλλοτελώσας, οἰμοι αἰσηῖῳ καπαδικάζει πυρί· μικρὰ δὲ, ᾗ δοκήσει μόγη τὰ καλὰ κεκτημένος, ἀπείροις ἀπαροῖς περιεχίζεται ἰδιοπαῖσι τῶν τηλελιῶ· ποῖον δὲ ᾗ τύτε καλὸν μόνιμον ἴσηκε; πλοῦτος; ὁ κακίας μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ὑπηρέτης, μὴ καλῶς κυβιρνώμβος; ἀλλὰ μυείας τὰς ἐπιβολὰ ὄντας ἔχων, φρὸν κατὰ γνώμβαν κτνδῶσαι πολλὰκις διώλαλε. κάλος σώματος ὠχροτε τε, ᾗ συμμετρίᾳ μελῶν φροσγινόμενον· ἀλλ' ἢ χρόᾳ σβιδὲν, ᾗ νόσῳ μαρανδὲν διαρρύτε φῶτο. δῆξις ἀνθρωπίνης περιπέτειας; ᾗ τί πάντες ὠτελέσερον, ᾗ φιλπάτη, μᾶλιτα φρὸς τῶν ἀϊδοκίτειλιν, ὧν ὀφθαλμὸς οὐκ ἰδὲ, ᾗ ὃς ὠκ ἤκουσε, παραβαλλόμενος. ὧν γὰρ ὁ φρὸ κτησάμενος ὠκ οἶδεν ᾗ μίχρι δείνης οὐσίας παραμενῆ, πῶς ἂν πάντων ὧν καλὸς λογίσαιτο; μικρὸν ὕων, εἰ δοκεῖ, τὸς τὰς φύσεως λειτυργήσαντες τόμοις, ἡμῶν αὐτὸν ᾗ ἅπω γενώμβα· πάν ὁ μὴ παραμένει τῇ μέλλοτι φροσφυὲς ἀποτικέῳμενοι.

Τοιώτα μὲν ὁ τὸς τῇ σώματι, ᾗ παλαιὸς τῇ φρονήματι, ᾗ πολὺ τῶν ἴλεγε πλείοσα· ᾗ δὲ ἦ Χρεῖτ ἀρίεντος, ᾗ ἀκεραία περιεσρᾶ, ᾗ τρυγώνη φιλέρημος μᾶλλον ἢ φίλανος, ᾗ ὁ φίλογαμος, ᾗ τὸ μὲ μαρτυρος Μαρδαθεὶς γύναιον πολλᾷ τῇ μέσῳ τὸ εἰς Χρεῖτον φίλτρον παραδραμῶσα, ὅσον τὰ χρηὰ συμβουλιόσασα, κοινωνὸς τῶν ὑπηρξε ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμείβεται λόγοις ᾗ σωιδσον. Καὶ πόσῳ μᾶλλον δικαιότερον, ᾗ φίλτατε, δι' ὅλου τὸ τὰς παρθενίας γηρῶσαι καλὸν, ᾗ τῇ πλείσῳ μέρει καταρρύπωσαι. τίς δὲ τῶν ἐγχωνὶς, ὅτι τῇ βίῳ λειτρηγοῦσι, ᾗ φρὸς παιδοποιὰν ὑπαγομένοις τὸ ἀδηλον ἐκδέχεται τῶν, ἀλλὰ μὴ τῇ χρεῶν ἐλπίδων προαναπράσαι μετάιας * τούτης ἐκαποδώξῃ· πόσῳ δὲ ὠκλεέσερον τὸν ἐλαφρὸν τῷ Χρειτῷ ζυγὸν ἐκ πάντης ἀρπαγῆς, τὸ ἐπομένου πάνυ καπεξιωθῶσαι μακαρισμοῦ, ᾗ πρὸς βραχὺ δῶδεν τοῖς ματαίοις ἐκφοβηθέντας, πᾶξιν ἐν τύτοις τὴ λογισμοῦ λαβόντας, τοῖς χρείσοις ἐκαποιμένας. ἐκπλαῆς ἐγκ ᾗ λογιμένων ᾗ περείαν· τὰ γὰρ παρὰ πάσαν προσδοκίαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιγινόμενα, ἐν ἐκπλήξεσι τὸς ἀνθρώπους ἐμβάλλει. ἐπεὶ τοίνυν ἐκεῖνος ἐν τῷ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἐκ τῆς ἐνθάδε ἀποδημίας ἐξεδήμησε, καὶ τὸ παιδίον ἐν τῇ ἐπιγείῳ ἀπελείφθη, ἐν τῷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ τελευτᾷ τὸ παιδίον ἐνιαύσιον τυγχάνον. ἐν τῷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ τελευτᾷ τὸ παιδίον ἐνιαύσιον τυγχάνον. ἐν τῷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ τελευτᾷ τὸ παιδίον ἐνιαύσιον τυγχάνον.

Τοιαῦτα μὲν ὁ τὸς τῇ σώματι, ᾗ παλαιὸς τῇ φρονήματι, ᾗ πολὺ τῶν ἴλεγε πλείοσα· ᾗ δὲ ἦ Χρεῖτ ἀρίεντος, ᾗ ἀκεραία περιεσρᾶ, ᾗ τρυγώνη φιλέρημος μᾶλλον ἢ φίλανος, ᾗ ὁ φίλογαμος, ᾗ τὸ μὲ μαρτυρος Μαρδαθεὶς γύναιον πολλᾷ τῇ μέσῳ τὸ εἰς Χρεῖτον φίλτρον παραδραμῶσα, ὅσον τὰ χρηὰ συμβουλιόσασα, κοινωνὸς τῶν ὑπηρξε ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμείβεται λόγοις ᾗ σωιδσον. Καὶ πόσῳ μᾶλλον δικαιότερον, ᾗ φίλτατε, δι' ὅλου τὸ τὰς παρθενίας γηρῶσαι καλὸν, ᾗ τῇ πλείσῳ μέρει καταρρύπωσαι. τίς δὲ τῶν ἐγχωνὶς, ὅτι τῇ βίῳ λειτρηγοῦσι, ᾗ φρὸς παιδοποιὰν ὑπαγομένοις τὸ ἀδηλον ἐκδέχεται τῶν, ἀλλὰ μὴ τῇ χρεῶν ἐλπίδων προαναπράσαι μετάιας * τούτης ἐκαποδώξῃ· πόσῳ δὲ ὠκλεέσερον τὸν ἐλαφρὸν τῷ Χρειτῷ ζυγὸν ἐκ πάντης ἀρπαγῆς, τὸ ἐπομένου πάνυ καπεξιωθῶσαι μακαρισμοῦ, ᾗ πρὸς βραχὺ δῶδεν τοῖς ματαίοις ἐκφοβηθέντας, πᾶξιν ἐν τύτοις τὴ λογισμοῦ λαβόντας, τοῖς χρείσοις ἐκαποιμένας. ἐκπλαῆς ἐγκ ᾗ λογιμένων ᾗ περείαν· τὰ γὰρ παρὰ πάσαν προσδοκίαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιγινόμενα, ἐν ἐκπλήξεσι τὸς ἀνθρώπους ἐμβάλλει. ἐπεὶ τοίνυν ἐκεῖνος ἐν τῷ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἐκ τῆς ἐνθάδε ἀποδημίας ἐξεδήμησε, καὶ τὸ παιδίον ἐν τῇ ἐπιγείῳ ἀπελείφθη, ἐν τῷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ τελευτᾷ τὸ παιδίον ἐνιαύσιον τυγχάνον. ἐν τῷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ τελευτᾷ τὸ παιδίον ἐνιαύσιον τυγχάνον.

Τοιαῦτα μὲν ὁ τὸς τῇ σώματι, ᾗ παλαιὸς τῇ φρονήματι, ᾗ πολὺ τῶν ἴλεγε πλείοσα· ᾗ δὲ ἦ Χρεῖτ ἀρίεντος, ᾗ ἀκεραία περιεσρᾶ, ᾗ τρυγώνη φιλέρημος μᾶλλον ἢ φίλανος, ᾗ ὁ φίλογαμος, ᾗ τὸ μὲ μαρτυρος Μαρδαθεὶς γύναιον πολλᾷ τῇ μέσῳ τὸ εἰς Χρεῖτον φίλτρον παραδραμῶσα, ὅσον τὰ χρηὰ συμβουλιόσασα, κοινωνὸς τῶν ὑπηρξε ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμείβεται λόγοις ᾗ σωιδσον. Καὶ πόσῳ μᾶλλον δικαιότερον, ᾗ φίλτατε, δι' ὅλου τὸ τὰς παρθενίας γηρῶσαι καλὸν, ᾗ τῇ πλείσῳ μέρει καταρρύπωσαι. τίς δὲ τῶν ἐγχωνὶς, ὅτι τῇ βίῳ λειτρηγοῦσι, ᾗ φρὸς παιδοποιὰν ὑπαγομένοις τὸ ἀδηλον ἐκδέχεται τῶν, ἀλλὰ μὴ τῇ χρεῶν ἐλπίδων προαναπράσαι μετάιας * τούτης ἐκαποδώξῃ· πόσῳ δὲ ὠκλεέσερον τὸν ἐλαφρὸν τῷ Χρειτῷ ζυγὸν ἐκ πάντης ἀρπαγῆς, τὸ ἐπομένου πάνυ καπεξιωθῶσαι μακαρισμοῦ, ᾗ πρὸς βραχὺ δῶδεν τοῖς ματαίοις ἐκφοβηθέντας, πᾶξιν ἐν τύτοις τὴ λογισμοῦ λαβόντας, τοῖς χρείσοις ἐκαποιμένας. ἐκπλαῆς ἐγκ ᾗ λογιμένων ᾗ περείαν· τὰ γὰρ παρὰ πάσαν προσδοκίαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιγινόμενα, ἐν ἐκπλήξεσι τὸς ἀνθρώπους ἐμβάλλει. ἐπεὶ τοίνυν ἐκεῖνος ἐν τῷ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἐκ τῆς ἐνθάδε ἀποδημίας ἐξεδήμησε, καὶ τὸ παιδίον ἐν τῇ ἐπιγείῳ ἀπελείφθη, ἐν τῷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ τελευτᾷ τὸ παιδίον ἐνιαύσιον τυγχάνον.

puit adolescens ; quippe qui rem novam, omnique nisi ore expectatione auditiet . Ac primum quidem humi prostratus , gratias egit Creatori ; deinde lætiori vultu conjugem intuitus , ac pollicitus , se illam homellis omnibus in fidiis , adeoque in futuro sæculo sociam habiturum , una præclarum opus aufpicatur . Statimque monasticum institutum in seculari vita confectantes , omni virtutum genere vitam excolunt ; sanctum nempe par effecti , qui spiritales fulcos fcinderent , atque cælestibus horreis spiritale itidem triticum reconderent . Christi bonus odor effecti ipsum oblectabant ; bonumque ejus unguentorum odorem percipientes , illius præsentia fruebantur .

Consentiunt in perpetuum conjunctam Theophanes uxor.

Cum igitur pro ipsorum more sic nodum transfigissent , tota domus boni odoris fragrantia repleta est , quæ longo intervallo odoris omnem confuetam suavitatem superans , Domini præsentiam indicabat . Is nempe admirabilium conjugum propositum approbans , præsentia eos sua honestavit . Se se igitur humi prosternentes , ut sibi misericordiæ fontes manarent , obsecrabant . Adeoque ubi res transacta esset , præterierat- que divinæ illæ conspectus præsentiæ , opes affatim effundentes , pauperum manibus contradebant , quo se ad vitam in solitudine degendam compararent . Sed communis hostis invidia , quam ipse ex rebus honestis præclarisque contrahis , adverfabatur . Socerque ejus , qui omnem in ipsis solis rerum suarum spem positam habebat , consilium sic ægre tulit , ut ipsum quoque Imperatorem in magnam indignationem impulerit . Leo hic fuit Copronymi filius , ac Imperii hæres . Is adolescentis vicem dolens , proprimumque amicum honorans , jurejurando comminatus est se adolescenti cunctos effosfurum , nisi a propolito desisteret . Misit itaque Cyzicum , munusque præclarum commisit , ut dum rebus vanis , ac quæ tempore diffluunt , inquiriret impenditur , earum quæ semper permanent , obliviceretur . At ille tamquam oblatum , quod Urbe exeundum esset , amplexus , remque lubenter habens ; dum apud Sigrianem transit , admirando fensi Gregorio nomine , viro cum aliis donis , tum prophetiæ gratia illustri , occurrit . Multis enim is fudoribus animum a perturbationibus liberum , seque tum ad contemplationem rerum divinarum , tum ad eorum , quæ ventura essent , cognitionem , aptum reddiderat . Huic Theophanes animi sui propositum aperit , ac se fugam meditari fubindicat . Ille sancto Spiritu , ut erat solitus , illustratus : Nihil est , inquit , o Juvenis , quamobrem de fuga cogites : paulo post enim licebit tibi , nemine prohibente , ad solitudinem te conferre . Tuus namque focer , necnon Imperator vivis exempti ad ævi futuri contubernium conmigrabunt . Tum uxori , quæ comes erat , labilis ad aures fuisurat , fore , ut præclarus juvenis Martyrum quoque lauream opportuno tempore reportaret .

Distribuunt facultates pauperibus.

Theophanis certamen cum Leone .

Gregorius fenior Theophanem consiliis dirigit .

Senioris inferviebat jumento , eoque magis , quam regio equorum ministerio gloriabatur , quo ipso ornatus erat . Senis igitur doctrinæ assiduus , ac dum vifendis aliis Patribus tempus terit , domum rediturum hora tardior prohibuit ; unaque cum fociis loco primum ob-

A δοίαν παραδέξας ἀσπάσασθαι· ἡ φαῦλα μὲν σωὶ δόκρυσι πρῶτος τῇ γῇ προσκαλοῦσιν , τὸν ὕπερ τούτων εὐχαριστίαν αὐτῷδοι τῷ κτίσαντι· ἔπειτα τῇ γαμετῇ προσβλέψας ἱλαρώτερον , ἡ συνδίκας πρὸς ταῦτὸν ποιησαμένους ὡς κοινωνὸν ἐν πᾶσι καλοῖς ἔξη , ἡ ὡς αἰῶνα τὸν μέλλοντα , σωὶ αὐτῷ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀπάρχεται . ἡ παραυτίκα μοναζόντες ἤσαν ἐν κοσμικῷ πολιτεύματι , τὸν ἐκείνων βίον διακεδοσύτες . ζωωφεῖς παναγία , τὰς πυκνὰς ἀπαπεμπόντες ἀδὰς , ἡ ταῖς ὡραιοτάτοις σπορὰς τὸν νοητὸν σῖτον ἐναποτιθέμενοι . ἑτερωτὸν Χερσὸν ὠδοῖα τούτου γεώμενοι , καὶ τῆς ἐκείνου τῇ μύρῳ ὀσμῆς ἀπτελαμβανόμενοι , τῶν ἐκείνου κατεπλούτουν ὑπιδημίαν .

B Τῆς σωιδοὺς γοωῖ παρ' αὐτοῖς ὑπεπεμῆς ἐκπλαμένης συνδέκας , ὠοδίας ὁ οἶκος πᾶς ἀπαπίμπλατο , πᾶσαν σωιδῶν μακρῷ τῇ δίσῃ παραπερχέσης , ἡ τῶῖ τὰ ὄπτοπτα παρουσίαν παραδηλούσης , ὃς τῶῖ πρόδωσιν ἔῃ θαυμασίων ὑποδέξαμένος , τῇ οἰκείᾳ καπηλαίσῳ ὑπιδημίᾳ . ὑφικπλώσαντας σωῖ ἑαυτοῖς τῇ ἑδάφει , πᾶς τὸ ἔλαιος ὑπιβλύσαι τούτοις γῆσωι πηγάς . ᾗ δὲ τῆς θείας ἐμφανίας παρεχικάμης , τὸν πλοῦτον κτεωῖτες , ταῖς τῶ δορίτων ὑσχερόσοις χρῆσι , * ᾗ πρὸς τῶῖ ἀναχώρησιν ὑσκεδάζε- * forte σκεδάσι . ἀντεστρατήγει δὲ τούτοις φθόνος τὸ κοινὸν πολε- πρὸς τῶῖ μίου πᾶσι βασκανίσῳ καλοῖς . ᾗ κηδεστὴς ὁ τῶν ὑπ' αὐτοῖς μόνοις τὰς ἐλπίδας ἢ βίου σαλεύων , ὑπὶ τοσούτῳ χαλεπήνας τῇ πράγματι , ὡς ᾗ βασιλέα πρὸς μέγαν ἐξερέθισαι δυμόν . λέων δὲ ἦτος δὲ , ὁ τὼ Κοπρωνύμου υἱὸς ᾗ ἀρξόχος . ὃς τὸν σὸν σπερμαλήσας , ᾗ ἢ αἰκείοις φίλοις τιμιῶν , ὁμμάτων δέξαι χαρίσιοντα τὸν σπαίαν , εἰ μὰ ἢ ὑγκρησιάσας ἐκείνῃ σωὶ ὅρκοις ὑπιτιλέτο· ᾗ πρὸς τῶι κύμαι ὑξαπέτειλεν , ἀξιόχρεων ὑγχωρήσας πραγμάτων διεξικεῖν , ὡς ἂν τοῖς μετιοῖς , ᾗ τῇ χρόνῳ παραρύσειν ἀγανοῦς ἐσαγαλοῦμβος , λαθὼν παραδὸν τῇ ἀεὶ ὑσῶντα τῶῖ ἀγλαΐαι· ὁ δὲ ὦσπερ ἐρμαῖον τῶῖ ὑξοδον ἀσπασιώμος , ὑπιυγκάνει κῇ τῶῖ ὑπὶ Σιγγελαῖῳ πάροδον χρονι τὰ πάντα δαωμονῖν . Γρηγορίῳ τῶνομα , ὑπτιρ ᾗ ὀνόματος ἡμῖν μέλει , ἀλλοίς τε κατηγλαϊσμένῳ χαείσμασι , καὶ προφητείας χέρτι λαμπομένῳ· ὃς πολλοῖς ἰδρωσι ἐλωδήρατο τῶν παλαῶν τῶν ἰατῶν καρδίαν ἀπερχωρήσας ἰσομένῳ . πρὸς τὰ Θεοπτίαν ὑπιτήδευς , ᾗ πρὸς τὰ μέλλοντος κατανόσιν ἐγκύδιτ· ᾗ τὰ τῆς προδόσεως ἀπατῆσαι , καὶ ᾗ φυγαδείαν ἐν βουλαῖς οὖσαν ὅσον ὑποκαθυποφαίνει . ὁ δὲ σωιδῶν τῇ πανεγύρ κατηλαμπρῦθεῖς Πνεύματι , ὠδὶν δὲῖ σοι , φησί , τῆς φυγαδείας , ᾗ σπαία , μετ' ὀλίγον ἀκωλύτω τῆς ἀποχωρήσεως ἰσομένης . ὁ ᾗ σὺς καθάπαξ ἅμα τῇ βασιλεύσαντι τῆς παρούσης βιοτῆς ἀπωλῦται , πρὸς τῶι ἐκείνοι μεταμοιβήσονται σωωσίαν . ᾗ τῇ σωωύσῃ ἡ Θῦρος ὑπιφόρτοι τοῖς χείλεσι , ὡς ὁ καλὸς οὗτος σπαίας , ᾗ μαρτύρων κομιθήσεται ὑφρ καιρῷ τῇ προσήκοντι· Ἡν ᾗ τῇ τὰ γέροντος ὀξυπρετεύμβος ὑποζυγίῳ , καὶ παύτῃ μᾶλλον ᾗ τῇ βασιλέᾳ τῶν ἵππων ὑπαρσίᾳ μεγαλαυχούμβος , ὲν ᾗ καὶ διάπρυτος . τούτου τῇ διδασκαλίᾳ προμένας , ᾗ πατέρων ἑτέρων ὑπισκέψεσι ἐμβραδύσας , ὠθίσθη τῆς οἰκαδὶ ὑποστροφῆς , ᾗ τῇ τυχόντι χωρίῳ σωὶ

πῆς σωιδῶσιν, ὡς ἐγκ σκέλης, ἐγκαπήμενε· κἀκ-
σωσί τε πολλῶ, ᾗ δέ ῳ σωὶ τοῖς ἀμῳ αὐτὸ σωμγκ-
μῆμος, ὦ διχρεάνεω τῇ σωμβεβηκότι, ὡς ἀπωσίᾳ
τὸ ὕδατος ἀφοῖς μιτιμέλεαω ὑποφρόμβος, οὐ * ἀφο-
σίασε τὼ δέ ῳς τὸν οἰκεῖον ἐκαστολιτοῦμβος.
ἀλλὰ τὰς σωιῶθεις ὑποδοὺς τούτῳ ἀφοσυχᾶς, ἐπὶ
τὼ προσόντος ἀσίκετο τάφπτις, ὑπτιῳ βραχὺ παρα-
μυθήσασθαι τὸ δέ ῳς ἐδίλων. ἀλλ' ὁ τῇ βαμρα-
σίων Θεὸς ἐντρυφῶντα δὲ αὐτὸ τοῖς πόνοις τὸν πα-
νίαν ὁρῶν, μεγάλῳ τιμᾷ πραπουργήματι. ὁ γὰρ
ἀγνώμων λαῷ ὡς ἀκροτόμου βόλυσας τὰ πάματα πῶς
κε ἐμελλεν ἀγνώμων πασῖα τὰ τῆς χρείας παρίξε-
θαι; πλησίον γοῦν ὑπτιῳ ἱκέτευε τάφπτις, πυ-
γόντις Θεῖῳ προσάγματι παραδέξως ἀκβλυσε, καὶ
δέξει τῇ Ἰσραήλοντι τῶν αἰθνεσιν ἐμποιόσασα, ὡρὸς
ἐπιγνωσιν αὐτῆς διάγειρε· ᾗ τοὺς σωιόντες ἀφοσκαλ-
λισαμένος, τὸ Θεοδόντου καπαπλαιον πάματος, τῶν
ἀφοσκυσαν δίχαρείσαν τῇ δοῦπει πάντων τῶν καλῶν,
ὡς τὸ ἑκὸς, ἀναπίμποντες. τὰ μὲ τυπα δὲ δόκη-
σιν ἐμποιόσαι, ὡς ἀφωσὶᾳ καλυπτομένη, τύχῃ
ἀφῷς τούμφαιῆς κλει ἀδρὸον ἀναφωσα, διὰ νυκτὸς
ἀπῷχετο, ὡς μηδὲ ἰχος εἰς τὸ πρωῒ τοῦπος ἐμφαιρ-
σθῆναι. τοῦτο τῆς τῷ Θείου Ἰσραέντος παιδό-
θεν πρὸς Θεὸν ἀγάπης πρὸς ὑποδεγμα, τα-
σοῦτον ᾗ τῷ Θεόντου Μωσιῆως παραπίχων βαυ-
ματουργίαν, ὅσον ὁ μὲν αἰνέας, ὁ δὲ μὴ τοῦτο πρᾶ-
ξας ἐλαβὲ· ᾧ ὁ μὲν ἀπάγκη ᾗ γαγγυσῶν ᾗ οἰκείων
ἐξιβιάζετο δοῶσαι διαότλω· ὁ δὲ καρπεῖᾳ, ᾧ τῇ
ᾗ συωότων ἀχαρεσίᾳ ᾗ ἰδίου ἀφελίκετο δοῶσαι διο-
πότλω· ᾧ οἱ μὲν τὸ βωρᾶθε, ἵνα μὴ λέγω Μωδ-
σίᾳ, καπρῴτωσαν ἀμιβολιᾳ· οἱ δὲ τῇ δῶθε, τῇ
τῶ καλοῦ προκαπῇ κατικόσμησαν.

Οὕτω γὰρ τεῶν παεχπιδόσάπων ἐῶν, κιθδέτης
ὁ τοῦτ' ἄμα τῇ βασιλδωτεί τῆς παρώσης ἐκμιθέτης
ἐυκλείας, πρὸς τῶ ἀφελομμένω παρειτίμθησαν ἐ-
ποικείων. Εἰρίων δὲ τὸ κρατασόρου ἐκείνο, ᾧ Θεοφό-
ρπτον γωίωσι τῆς βασιλείας σωὶ ὑῷ τῷς οἰακας ἐγ-
χειρίζεται· ὑπὸ χρὶ γωίωσι καλεῖν τῶν κατ' ἐχ-
θρῶν, ᾧ παῶν ἀρρέωκτῳ καθαπλισμένῳ φρονή-
ματι· ᾧ ἀπένθεια φύσις βροτῶν ἀβλήλοις τε ᾧ θεῷ,
πολυχρόνιον κεκτημένη τὸν πόλεμον· καὶ ὡς ἄπαν ἐκ-
καθαιρδιθέσης, πάπτα πρὸς τὸ φοιβρὸν μεταβάλλετο.
τοῦτ' ἦν ἤλεος ὁ παῖς ἐφορων, ἡμέραν ἐπ' ἴδιν ὁλοχρ-
ῶς ἐλαθόμενον, ᾧ τὸ ευγνὸν τῆς κατηφείας, ὁ πολλὰς
περιελθόμενος χρόνους ἀποδυσαίμβος, εαθερώτερον ἐ-
ξέλαμπε. τοῦτ τοίνυν ᾧ οἰκείων βουλημάτων ᾗ Θεο-
κόσμητος, ᾧ φίλαγκος ξωιωσεὶς ὲν ἐξυσίᾳ γεγονὼς,
ᾗ προσόντα ποικίλον πλοῦτον τῆς οἰκείας ἐχορομήτις,
πᾶσι τῆς ὲν χρείᾳ ἀποδεχκόσι δείνημον· ᾧ μέα φιλο-
δόων οἰκία, ποθκὶ ξυνπρησαμένη τα πρόσφορα, ᾧ Ε
τῇ Θεῷ προσανέχοντα τὰ φαῖλα διαρίροντος Ἰσρα-
πόωσα, τὸν τὰ ἐκείνων ἰδιοποιούμβος μεγάλως κα-
πόρπε.

Ταῦτα οὖν καὶ τ' ἄλλα ὅσα προῶκε διαπρα-
ξάμβος, ἦ μὲν τῇ κατὰ Περχνίτου σεμείῳ αὐτοὺς
κτίμασι ἐγκατοικίζεται· ὁ δὲ πρὸς τὸν μέγαν ἐπα-
νατρήχει Στρατῆγιον, ἐν τῇ κατὰ τῶν Συρακουσίων
Πολυχρονίῳ τυγχάνοντα, ὁ, πάλαι τοῦτῳ παρὰ

vio cum ſupellectili conſedit. Cumque interim ingenti æſtu, ſitique, ipſe pariter ac comites excruciarentur, haud tamen quod acciderat indigne ſerens, vel aquæ penuria eo addactus, ut ſe itineris peniteret, aut ut faltem ſitim depulſurus Dominum ſuum votis fatigaret; ſed ubi ſolitas preces reddidiſſet, ſuper ſapete illic expanſo recumbebat, ſomno pauliper ſitim leniturus. At rerum mirabilium effector Deus, juvenem intimens propter ſe libenti animo labores ſerentem, magno illum miraculo decoravit. Qui enim ingrato populo ex duriſſima petra latices effudit, cur probo juveni neceſſaria non ſubminiſtraret? Probe igitur ubi is ſtrato tapete jacebat, divino juſſu fons quidam admiranda ſcaturigine profluxit; tactuque ſuo fervum Dei excitans, ſe ſe illi pateſecit: qui ſociis convocatis, ſitis remedium a Deo datum oſtendit. Cavis igitur manibus aquam haurientes, ſuaves illos, divinoque munere conceſſos latices, debitas bonorum omnium largitori Deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officii ratio petebat, percepe-runt. At ne quis poſſet ſuſpicari, fontem illum cum occulte lateret, repente in apertum productum erupiſſe, nocte ſic evanuit, ut ne veſtigium quidem ejus ni-lum mane relinqueretur. Hoc amoris, quo ſanctus hic jam inde a puero Deum proſequebatur, ſignum fuit: tanto majus illo, quod Moyſes Dei inſpector edidit, quod ipſe precibus rem impetravit, hic autem ne id poſtulans quidem. Præterea ille murmurantium ſuorum neceſſitate adductus, Dominum ad largiendum impulit: hic autem patientia, & gratiarum actione utens cum ſociis ſuis, proprium Dominum movit? Ad hæc Judæi (ne dicam Moſem) incredulitate munus inquinarunt; hi autem conceſſum donum honeſtatis acceſſione honeſtarunt.

Nondum anni tres præterierant, cum focer ejus, & Imperator a mundi gloria exciſi, ad domicilium quod eos decerat, translati ſunt. Irene autem mulier illa fortis animi, ac divino ſenſu prædita, cum filio Imperii gubernacula ſuſcepit (ſi tamen mulier dicenda eſt, quæ adverſum hoſtes, ac perturbationes virilem animum geſſit.) Tumque humanum genus, quod diuturno bello laboraverat, cum ſecum ipſum, tum cum Deo conciliatur: prorſuſque depulſis tenebris, lætiorem omnia faciem induebant. Tunc quoque ſol, qui cuncta luſtrat, diem ex omni parte liberum extulit, & mœrorem æque triſtitiam, quæ diu ipſum occupaverat, exuens, nitidius eluxit. Tunc igitur a Deo ornatum, ac caſſitatis amans par illud, ejus quod animo conſtituerum erat, nactum poteſtatem, uberes domo divitias proferentes, in omnes large egenos erogabant. Adeoque una Dei amantium domus, multis, quæ victui erant neceſſaria ſubminiſtrans, & eorum qui ſe Deo dediderant, pauperiem vitæque incommoda eximie ſublevans, Deum ipſum, qui hæc ſua fecerat, vehementer obſectabat.

Cum igitur hæc, & alia multa perfeciſſent; illa quidem in Monaſterio quod in inſula Principe ſitum eſt, collatis eo facultatibus ſuis conſedit: hic autem ad magnum Strategium revertitur apud Sigrianum degentem in Monaſterio, cui nomen Polychronius; quod is ab ipſo otii quietiſque gratia donatum acceperat:

Irenes & Conſtantini mortuo Leone Imperium.

Aquam Deus ſitientibus largitur.

Arripit Monachi inſtitutum cum uxore.

illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur hostia quam magnus Isaac longe facratiore, quo præstantius sanctiusque quod uitro fit, quam quod præter voluntatem; atque id quod peractum est, eo cui finis reique absolutio defuit. Illi itaque Monasterio cum prædio totaque possessione, quæ amplissima erat, donario oblato, ejus voluntate ac consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac prædiolo, quod in ea paternum habebat ex reliquis facultatibus, in Monasterium extructo, Monachos ex Theodori, quem Monachertarium vocitant, acclivi Monasterio. Quantæ autem ia virtutis effet, vel vulgi proverbium facile indicat. In horum jura Monasterio concesso, omniumque probatissimo Præfecto illius constituto, obe- Ejus exercitia, ac virtutes. dientiæ exemplar scipsum exhibuit. Tanta præstabat humilitate, ut supra omnes miserabilem se se deploraret. Sic autem austerioris vitæ exercitiis, lectique duritie clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo. Divinorum librorum scriptioni assidue incumbebat, quorum scientiam non humana disciplina, sed labore continuo, & divina gratia plene callebat. Noctem precando consumens, puraque oratione in Christum cujus tenebat desiderio, excedens, illius sibi benevolentiam conciliabat. Cumque adversus dæmones, animique agritudines instructa ira pugnaret, cunctis fere tanquam Moses ver apparebat. Rerum terrenarum cupiditatem (sic abjecerat, ut divinis tantum vacaret. Quanta porro fortitudine enitteret, laborumque ac strumarum sustinentia atque contempta, extrema ipsius tempora potissimum indicarunt.

Sic igitur illo virtutibus florente, Monasterii Præfectus ab hac mortali vita discessit ad immortalem. Tum ad communiversorum concursu facto, cum lacrymis supplices rogant ipsis præsse velit, ac saluris ducem agere, qui vel extremum apud eos locum tenens, virtutibus vitaque agenda illis præluceret. Nihil tamen Monasterii præfecturam fugit. ejus animum movere potuerunt, cujus unum studium erat, ut in abjectis humilis permaneret: ac quanto sublimior virtute tollebatur, tanto his honestiori amplius contendebat. Denique spretis omnibus, assumptoque in manum baculo, ac spei vi, qui quoad vixit nixus fuerat, Christum pro thorace apte Induens, ad Sigrianæ montem venit: coeinpcoque ab agricola prædiolo, cui olim jam agri nomen erat (nempe mutuo a viris religiosis accepta pecunia, cum præter animum, vilem quæ pannis quibus regebatur corpus nihil possideret) claustis sensibus, ac carne mundoque excedens, illic domicilium fibi statuit. Manuum labore, ac divinitus concessa operis industria tantum profecit, ut nondum elapso anno cum muruo sumptam pecuniam redderet, tum victui necessaria compararet. In dies autem seipso melior evadens, & quæ retro sunt (ut Apostoli verbis utar) obliviscens, ad interiora contendebat. Neque enim profectus loco ducebat, ut in bono quod adeptus erat, consisteret: imo non mediocre damnum existimabat, nisi semper in eo proveheret. Comes autem & adjutrix omnibus in bonis illi erat gratia Dei, quæ a puero in illo conquieverat, ac jugiter lucebat.

Phil. 3. v. 13.

αὐτῷ διδόμενα ῥᾳστώνης χάριν ἢ ἀναπαύσεως, κρίνεται ἢ ἐκείνου χαρὰν ὑπερέρχεται· μᾶλλον μὲν οὖν ἱερωθήναι, πολλῷ τῆς τε μεγάλης Ἰσαὰκ θυσίας ἱερωτέραν ἱερωτέραν, ὅσον τὸ ἀκουσίου σφαγιότερον τοῦ ἑκουσίου, ἢ τὰ μὴ τετελεσμένου τὸ πέρας λαβόν· κἀκείνῳ τῷ μονῇ αὐτοὺς κτήμασιν ἀναδεὶς, πολλὰ γὰρ ἦν, ἃ ταύτῃ συνεκτήσατο· βιλήσει τινὶ ἢ γνώμῃ πρὸς ἢ τῶν ᾠφελημάτων, ὧν Καλόνυμον καλοῦσιν, ἢ τὸ φροσὸν ἐν τούτῳ πατρῷον κτημάτιον μοναστήριον τὸ ἴδιον ὁπολειφθέντων ὀνομάζοντες, ἐν Μονοχαράκτοις οἱ αὐξήτες ὑπερονομάζουσι· ὅσης ἢ ἀρετῆς ὑπῆρχεν ἅπας ἀσάβλασις, καὶ ἡ δημώδης σαφὼς παῤησία παροιμία· τῶν ἢ τῆς μονῆς διατοτέων διηνεκῶς, ἢ ἢ πάντων δοκιμωτάτων ἀναδήτης ἡγούμενον, ἀρχέτυπον ὑπακοῆς τῆς λοιπῆς ἐκτελίζετο, ταπεινώσει μὲν τοιαύτῃ κοσμούμενος, ὡς μηδενὶ ἢ ἄλλων οἰκτρότερον παραβάλλεσθαι· ἀσκήσει δὲ ἢ χαμευνίᾳ πλιπάντη περιλαμπόμενος, ὡς παρατρέχειν πολλῷ τῷ μέσῳ τοὺς ἀπαντας. τῇ δὲ ἢ θείων βίβλων γραφῇ κολαζων πατνιέναν, ὧν ικεῖς παιδικὰς ἀνθραπίνης, ἀλλὰ πόνῳ διηνεκεῖ, ἢ διὰ ἢ κτησαμένος χάριτι ἀκριβὴς μυηθεὶς. παννύχιον τῇ καθαρᾷ προσευχῇ φῶς Χριστὸν ἐκδημῶν ἢ ποθουμένου, ἢ ὁμιλίαν ἐφελκυτο τινα· ἢ θυμὸν δὲ κατὰ δαιμόνων τραπολογήσας ἢ παθῶν, παρὰ τοῖς πασιν ἄπτῳ τῆς Μωσῆς ἄτιμος ἔτυπε καθωράτο. ὑπιδυμίαν δὲ ἢ γνῶναι ἀποτάσσεσθαι ὡς ἄπαν, μόνοις τοῖς θείοις προσεμβλεπ. ἀσφαλὲς δὲ ἓ καρτερίᾳ, ἢ τῇ ἢ ἕνεκεν ὑπερβολῇ σὴν καταλλείσθαι, εἰ τὴν δυτικὸν πᾶσι μέλλοις παρίδειν ἓμε χρόνοι.

Οὕτω δὴ τῶν ἢ ἀρετῶν ἀπακμαζόντες, ἢ ἐπίκηρον βιοτῶν ὁ ἢ μοῦς ἀφοσάμις ἀρεῖς, ἀφοῖς ἢ ἀγῆρω μεταβιβάζεται λαβεῖν. πάσιν δὲ σωμόρομῷ ἐν αὐτῷ, καὶ ἐκτὸς σὺν ἐκείνοις, ὡφοῦσα πᾶσι ἐκτιδόσιον, ἢ τῆς σωτηρίας ἡγέσασθαι, ὧν καὶ τῶν ἐφάπλων τάξιν πλήρων, ἀρετὰς ἐφαπλῶν τῶν καὶ φράξεις. ἀλλ' ἐκ ἐπιθον γνῶμαι, τοῖς πασεσιν ἐμμένειν ἐμμελετήσασαι· ᾧ ὅσα ἀρετὴ πρὸς ὕλης ἦγε μετάμορφ, ἐπεσούτου τούτοις φιλοπεκάσασα ἐχαλλωπίζεθαι· ἀμέλει πάντα παρὰ φαῦλον ἔθηκε, τῶν ῥᾴθδον ἐπὶ χεῖρας λαβεῖν, ᾧ τῇ ἐλπίδι Χειτὸν, ᾗ βίᾳ σωμῆρι πάντος, ἀφαρότως θωρακισάμενος, ἐπὶ τὸ τῆς Σιγριάνας ὄρος ἀρικνέται. ᾧ παρὰ τινος γεωργοῦ χωρίον ὀνησάμενος ὅπερ ἀνέκαθεν λυρὶς ἀρομαζετο· ὧν δὲ παρὰ θεοφιλῶν κεκομισμένον δάνειον, ᾧ γὰρ ψυχῆς ἐκέκτητο τι ᾧ τὸ πεκτεκεμένον ῥᾳκὶν τῷ σώματι, μύσας τοῖς αἰδήσεις, ᾧ σαρκὰς ἔξω ᾧ κόσμου γενόμενος, ἐν αὐτῷ τῶν παρειλέαν ἐποιεῖτο ἢ βίᾳ· τῇ μὲν θεοσδότῳ τῇ μελεφρῶν ἐργασίᾳ ἐπιτοῦτον φροσεμέμβλος, ὡς ὅπω παξεπιδεύεσθαι χρόνου ἀποδοῦναι μὲν τοῖς δεδωκόσι τὸ ἐφλημα, ἑαυτῷ δὲ τὰ τῆς χρείας ἐκ τῆς χεροῦν ποεῖζθαι· αὐτὸς δὲ ἑαυτὸ κρείττων ἐκάσης γνώμης, τῇ ὑπισθεν ἐπιλαθόμενος, ὑποσπλικὸς εἶπεν, ἐπιῤῥεν τοῖς ἔμπροσθεν, ᾧ τῶν ἐν τῇ καλῷ μοιλῷ φροκοπὶν ἡγούμενος, ἀλλὰ τῇ μὴ φροβλέπειν τὸ πίσω, ζημίαν ᾧ τῶν τυχῆσαν οἰόμενος. σωμήρμει δὲ πίσω χαρὶς ὲ πάσι καλοῖς, ᾧ παιδεῦσι ἀναπαυσαμένη πίσω, ᾧ ὑπιπιὼς ἐπιλαμπομα.

Καὶ τίς ἂν τούτων τὰς πρὸς Θεὸν δι' ἀρχῶν ἐκδημίας, αἳ δὴ εὐθὺς εἰς ἅπαν ἀποκαθάρσεως ἔργων Θείων ἐνεργεῶν πραγάσαντο, καπεζίας ἐκφράσαι δυνήσατο; τίς δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης κάλλος τῆς τούτου καρδίας ἐξεπενὸν ἰχνύσειε; ἢ τοῖς ἀσωμάτοις συμπτουσα, ἢ Θεοῦ δοχεῖον ἐργαζομένη καθαρώτατον, φορὸς τε Θεοπτίας ἀϋλης, καὶ τὸ μέλλον ὡς παρὸν ὁρᾶν παρατείνασα. τίς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τραπώσαι φιλοτεκνήσει τὸ ἀόρατον, κἂν πρὸς αὐτὸν αἰθέρα πετροφυίσας ὑπαεβαίη; τῆς πίστεως τὸ στηρρὸν, ἢ διπλόης ἀπάσης ἀμίτυχον. ἡ ἐλπίδος τὸ ἀρρήκτον, ἢ παιδοθέου θωρακισάμβους, τίω τε ἧβῃ μελλόντων ἀπόλαυσιν ὡς παρὼσαν λαγχιβώμους, ἐκρατύνετο; ἀλλὰ γὰρ ἀριτὴ φωτοβόλους πυρσεύουσα χάρεσι πολλὰς ἐκάλει πρὸς μίμησιν. ἀμίλλει τὸν ἅπιον Χερσοῦ ζυγὸν ὑποδωσίτες, παιδοφιλίᾳ τε ζυγ πρὸς ἀριτὴν ὑπαλείφοντα κατεπλύτουω. τῆς γὰρ τοῦ πλησίον ἀγάπης ἀκεσβίσει θνησιὸς τεχνιβώμους, ἐείκα δ' αὐτῆς τὸ πατεινὸν ἢ φρονήματος; καὶ προσάγῃς τούτων εἰδείκνυτο, ὧν πολὺ πλέον τὸ ταπεσὸν ἢ φρονήματος ἀμίλειαν τοῖς πρὸς ἀριτὴν χεραιγωγημένοις ἀπίτικτιν· ἀλλ' ἀναλογοῦσαν τῇ πρὸς αὐτοὺς τοργῇ ἢ ὑπακολὺ παρείχοντο, ἢ ἀρετὴν αἰδώμβοι.

Ὡς γε ᾗ θείᾳ λαμπόμβυς χάεσι, ᾗ σωιδίτῃ ῥᾴστα τὸ θεῖον οἴοστε ὦν, τοὺς ᾗ Βιθυνίαν ἐνδημοῦν μοναστηρείους, ἔ ὑτέρας ἀλπαχόθεν προσομίλων, τοῖς ἐκείνων ἢ ἀρετῆς λειμῶσι, τὰς ὑμῶν ἰπαρείς, σωπλίγατο ἀς ῥόδα τὰ τούτων ἀγωνίσματα, ᾗ τοῖς οἰκείοις προτικόμιζον, ἀγάπης ἀείτης, ᾗ ὑλοποιὸ πατειωτέρως ἐν ἑαυτῇ πεχεῤῥῶσι τὰ ὑποδείγματα. ἐγκρατείᾳ δὲ βίωικεν τομυύβμος, ἰωίκα φίλων ἐκάλει παρουσία πρὸς μετάλ∣ψιν, τὸ τῆς ἐγκρατείας καλὸν ἐν ἀδιπόρῳ τιθύβμος, ᾗ κυρίαν πρυτίμα ᾗ ἀρετῶν· χορηγεῖσθαί τε, ᾗ ὑτειρᾶσθαι καὶ ᾗ μέγαν Παῦλον, εἰδώς, ᾗ τῆς κυνὸς δύξης δραπεσιδῶν τὼν ἐγκρατέτερον. μικρῷ με τῇ ἐκείνου καλὸν διέῤῥα τὸ μέιζον. τῆς γὰρ κατὰ Νικαίαν συωδόυ συστάσης τὸ δεύτερον, σωὶ τοῖς ἄλλοις πατρίαιν ἐπὶ αὐτῷ ἐκέκλητο. πάντων δ' ἐφ' ἵππων ὀξέων ἀθροιζομένων, καὶ λαμπρᾶις γαυνυμένων ἐσθῆσιν, αὐτὸς τῇ σωιδίτῃ τεχνίτῃ κοσμούμβος, ὑποζυγίῳ τε ὑπιβὰς κἂν ἁπλοΐς, τίω ὁδοιπορίαν ἀτμέτως ἐπεῖτο. ὡς δ' ἴδον ἅπαντες ἢ πλικύτῃ πλούτῳ κομώντα τὸ πρότερον τύτοις νῦν καλλωπιζόμβον, ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ᾗ ἄλλων ἀριζήμβον τίω ἀφίλειαν, ὑδυμίας ἀπάσης ἀπτίμπλαντο. ὁ δ' ἐκθύμως σωιωπίσας τῇ ἀληθείᾳ, καὶ τίω πλάνην καπαρεφάμβος, τῇ γνικωτῇ ᾗ ἀρετῶν καλλιώρβμος, ἐπαίνῳ.

Τοίνυν τοὺς καλεῖς οἱ τοὺς κακίας γεννήτορες βασκάιωτες δαίμονες, μικρὸν τῆς νυκτὸς ἀρυπνοῦτι αὐδέτω ἐπικομιζουσι, καὶ τῆς ὅλης χειρὸς τὸν ἀντίχειρα συὸς δίκλω ἀγέλου τοὺς ὀδοῦσι λαβόμβοι, δεσμείαν τίω ἀληθείαν, καὶ ἔκπτοτον ἀπεποίησαν, τοὺς ᾗ ὁδύπτου τύπους ἐπαφίντες τῇ μίρει τοῦ σώματος. ὁ δὲ τῇ πρὸς Θεὸν ὁρμὴ καθηλοιβμος, καὶ τῆς ἐκείνων μοχθρᾶς ἐπιοὶας ὑπέρχων ὑπέρτερος, κἀ' σύ-

Quis ejus, precum vi in Deum exceſſus, qui a terrenis prorſus emundatum divinarum operationum organum efficiebant, pro dignitate explicare queat? Quis caſtimoniæ decus cordis illius enarrare poſſit, quæ beatis eum Spiritibus conjungebat, Deique puriſſimum vaſculum præſtabat, tumque in Dei conſpectum attollebat, & ut futura tamquam præſentia eſſent aſpectaret, efficiebat? Quænam oratio aſſequi valeat inſatiabilem illius erga Deum atque proximum charitatem, licet vi ſua æthera conſcendat? Quæ fidei firmitatem, ab omni duplicitate alienam? Quæ ſpei conſtantiam, qua ille jam inde a puero inſtructus, ac ſe futuris tamquam præſentia forent potiri exiſtimans, confirmabatur? Cæterum, viri tanta virtus lucidis irradians facibus, ad imitandum plures invitabat. Denique qui ſuave Chriſti jugum ſubjerant, vitæ eum inſtitutorem, qui ad virtutem animaret, ingenti compendio habebant. Accuratis enim in proximum charitatis ſcitis mutuus, ſic humilem de ſe ſenſum vincebat, eorumque Præſectum agebat; quorum animis inſtiante illo ad virtutem, impenſior illa ſubmiſſio contemptum velut progignebat: tametſi illi ejus virtutem reverîi, pro benevolentia qua eos proſequebatur, amoriſque modo, obedientiam parem rependebant.

Velut autem divina illuſtratus gratia, eoque ingenio præditus, ut quæ recta ac conſentanea eſſent facile diſpiceret, quæ in Bithynia, ac locis aliis Monaſteria ſita ſunt, invitens, inque eis monaſticem profitentibus familiaria colloquens, conjectis in illorum virtutum prata luminibus, roſarum inſtar quibus præluceban deceripebat certamina, domumque ad ſuos reportabat, perfectam charitatis, & ſublimis humilitatis in ſe circumferens documenta. Jugi autem abſtinentia duratus, cum amicorum inviſentium præſentia ad cibum percipiendum vocaret, illius honeſtatem in ſecundis habens, virtutum dominam illi præſtaiam volebat: qui magni Pauli more ſciret ſatiari, & penuriam pati, inaniſque gloriæ dominatum fugere. Pulcherrimum illius factum me pene præterit. Cum enim Nicææ Synodus ſecundo coacta eſſet, ad eam ipſe quoque cum aliis Patribus vocatus eſt. Cumque omnes equis præſtantibus, & ſplendidis veſtimentis ornati venirent, ipſe ſolito cilicino ſacco indutus, ac aſinæ inſidens, lætus iter ſuſcepit. Sed cum omnes viderent eum, qui prius omnibus divitiarum copiis abundaverat, villi nunc habitu gloriantem, majore ex illo, quam ex reliquis percepta utilitate, ingenti lætitia repleti ſunt. Ipſe vero ſtrenue propugnata veritate, ac errore everſo, fide, quæ virtutum generaliſſima eſt, inclytus redit.

Verum cum militiæ auctores demones præclaris ipſius factis invidierent, ei nocte parumper dormienti impudenter illudere conati ſunt. Manus enim ipſius pollicem, tamquam ſues agreſtes, dentibus corripientes, acerbum dolorem inuſſerunt, in eadem corporis parte luxata, denium veſtigia reliquerunt. At ille Dei amore conſilus, & nequitia dæmonum animum gerens ſuperio-

Theophanis virtutes.

Pſal. 4. v. 12.

Eius in Nicæna ſecunda Synodo modeſtia.

rem, ne fic quidem ea re gloriari invidos dæmones permifit. Sed quam propere licuit pretiofiorum lignorum ungmento manum luxatam ungens, dicto citius omni plaga liberam reddidit. O rem miram! gratia enim divina illius femper laboribus, fummifque animi motibus præfens, Apoftolicorum eum munerum gratia illuftrabat, rerumque admirabilium effectorem præftabat. Equidem fi omnia, quæ divina gratia in hoc fancto viro inhabitans clargita eft, numera enumerare voluero, & laudandi leges tranfiliam, & oratio mea inftar navigii in ingenti pelago magis diffolveturi. Quod fi pauca quæcunq, pluribus omiffis, commemorabo, & oratio tamquam litora legens in tuto verfabitur, & ex iis quæ dicta fuerint, reliqua facile conjicientur.

Dæmonis cum liberat.

Cum fævi dæmonis imperu quidam illic fodalium opprimeretur, repente mentis vim amifit: carnefque proprias velut alienas lanians, cunctis adeuntibus moleftus exiftebat. Itaque vinculis & compedibus revinctus, cuftodiæ fuarum confilio adhibitis cuftodibus, traditus fuerat. At velperæ unius fufa ad Deum fupplicatio, a vexante fpiritu liberatum, vinculis repente diffilientibus, ad Eccleſiam fana redeuntem mente offendit, eum, qui prius mente captus, gravis omnibus erat ad occurfum. Ufurnenit, ut vir fanctus ad oppidum quoddam maritimum accederetur; fed in medio curfu tempeftas ingens obortaeft, qua pelagus immane quantum inumuit; fævoque excitato fluctu infuperabile iter redeunti effecit. At vir fanctus folita fide fretus, proprium expleti miniſterium ait: Conſervo mari denuncia, ut ſtrænet tempeſtatem, & fluctus tranquillos reddat, quo iter noftrum placide conficere valeamus. Atque ita confeftim effectum eſt, ut Chriſtus ac Deus noſter hac item in re, quemadmodum in reliquis omnibus, vera divinis demonſtraretur, cum majora ſervos ſuos, quam ipſe faceret, pollicitus eſt effecturos. Cæterum cum omnibus virtutibus excelleret, curandis tamen & ſublevandis pauperibus majorem diligentiam adhibebat. Cum enim amore fraterno maxime teneretur, miſericordiam ex eo proficiſcentem in primis complectebatur. Ac fane ſalutarem accedentibus manum porrigens, quarto menſe quod Monaſterio ſuppetebat frumentum, modicum illud ut vix familiæ uſibus ſufficeret, large effundebat. Cumque miniſter rem ægre ferret, atque illud ne familiæ quidem fatis eſſe jurejurando affirmaret, miti voce frumentum numerare jubet. Quod ille cum feciſſet, nullum acervo modium deeſſe comperit. Verum facilius fit, undas maris enumerare, aut cava manu pelagus dimetiri, quam res ab illo geſtas admirabiles, oratione complecti. Quamobrem aliis alia relinquentes commemoranda, quæ rei inſtitutæ magis convenire, ac præcipua funt, proſequemur.

Tempeſtatem ſedat.

Jacob. 4. 6. 12.

Annonam in pauperum eſcas multiplicat.

Nempe Michaeli Rancabatensi Nicephoro patriarcha non Leo III. Rom. Pontif. ut inepte notatum apud Sirium.

Eccleſiæ ager bonis omnibus abundabat. Nam & rectis inſtitutis ſanaque doctrina infructus erat, & factis congruentibus affluebat. Ac quidem religioſiſſimi Imperatores, pietatis ſtudio potius, quam Imperii amplitudine gloriabantur. Porro magnus Pontifex ſu-

A τῆς ἐντεῦθεν τῇ μεγαλοπρ. τοὺς βασιλέους ἐπῄδοκε δώρημασι· ἀπομνήσομαι δὲ ξύλων τιμίων, ὡς εἶχε ἀσουδῆς, ὑπιχρίσας χεῖρα τὴ πάχυνσαν, ἠλεώθρα πάντος δάττον τὸ λόγος ἐναπέδειξε μάλιστος. ὦ τῆ δαίμανος· χάεις γὰρ θεία δίδωκεν τοὶς ἐκείνου πόνοις ὑπαπαπαομένη, καὶ τρόπους πατεικὺ τοῦ φρονήματος, Ἀποστολικῶν χαείτων τῆ θαρρῆ καπλάμπρωτ, καὶ ἐξαισίων δαιμασίων πρατωρῶν ἐσεργάσατο· εἰ μὲν ὖν πάντα λέγειν ἐθέλοιον ὅσα θεία χάεις τούτῳ διδώρητο τῶν ἐσοίκοις ἀαπασαμένη, τοῖς τε τῆ ἐγκωμίων ὑπιλυμαυόμεν νόμους, καὶ ὁ λόγος διολυθεῖς ὡς ἐν μεγάλῳ πελάγει πλέων οὐ χάεται. εἰ δὲ τὰ πλεῖα παρὲς ὀλίγων ὑπιμνηθήσομαι, ᾗ ὁ λόγος ἴξει τὸ ἀσφαλὲς, ὥσπῃ ἐπὶ κραπίδος ἐρεωμένος, κἀκ τῆ ῥηθέντων ἀκριβεςάτων ἴξει ᾗ τὰ ὑπολειφθέντα ᾗ δῆλωσιν.

B Ἀγεῖν δαίμονος ὑπιφορᾷ τίς τ ἐκεῖσε πολυφρακίμενος, φρενῶν ὑρμῆς ἐξαίφνης κεδίσαται· ᾗ τὰς οἰκείας κατεδίων σάρκας ὡς ἀλλοτρίας, βαρὺς ἐκάεφ τῆ φρονίσπων ἐδείκνυτο. ὁσμᾷ τῶν πεεμβαλόντος πλείονος, ᾧ πέδας ἀσφαλισάμβοι φρουρᾷ παρεμβαλον, φύλακας ὑπεῖσαντες· ἀλλὰ μιᾶς ὑπέρας ἀφὸς Θεὸν ἱκετία, ᾗ παραλυπούτως ἀποδέξασα ἐλεύθερον, τῆ πεῖν ἐκπεσόντων ἀΦρὸς τὸ σώματος, φφὸς τὸ κυειακὸν σωρὸνως ὑπαείοντα παρίδεξι τὸν πεῖν παραπλέγα, ᾗ πάεε δυσάνιατον· χρεία τίς ἐκάλει τὸν ὅσιον πορεύθῶαι φφὸς τὸ πολίχνιον, καὶ δὴ πορεύΘντος χειμὼν ὑπαίπτει παράδοξος· κυμαεὶ τε πολλοὶς ἐξοχώσας ᾗ θάλατταν, ᾗ ἄρριον αἴτιν ὁδὸν ἀπειρὸν ἐκύδωνε, ᾗ ὑπάσδον ἀπτειέχζειν. ὁ δὲ τῆ σωιθεὶς κρατυνόμβος πίστει, τῆ ᾗ ἰδίᾳ ἐκπλησσεῖ ᾗβοείᾳ φησίν, ἀγγέλοις τῆ συνδιάγε χαλάσαι τὸν κλύδωνα, ᾗ τὰ νῶτα ἡμῖν ὑφαπλῶσαι γαλήνιαν, ἵνα τῆν οἰκαδὲ πορίαν ὁρμὰ ποιήσωμεν· ᾧ θάττος ᾗ λόγος ὑπακολούθει τὸ ἔργον, τὸν Χριστὸν ᾗ Θεὸν ἡμῶν ὡς ἐν πάσι κἄν τοῦτο δεικνύων ὑπαλλθέοντα, μείζονα ποιήσειν τὼς οἰκείους θεράποντας τὼ ἰδίου ὄνατος ᾗβεικνύμβον. πάσι δὲ τοὶς ἄλλοις

C λαμπρύμβος καπροδιάφορος, πᾶς τῆ πυκνὸν ὑπιμελοίας πλείσε φροντίδα τῆ ἄλλων ὑπίδετο. φιλαδελφίᾳ δὲ πλείσῃ τῆ ἄλλων κοσμεύμβος, ὡς ἐν αὐτὸς φιλάμβον ἴλιον διαῤῥόπτως πασᾷζετο. ᾗ δὴ τοὶς ἀφοσίοσι χέρα κιχρᾶν σωπέλον, μικεὶ πόαρσαι ᾗ ἀφοσότα τῆ μοὴ σίτου, μὴ δέ τοις οἴκοι δωαμβόμοι ὑπαρκεῖν, ἀφειδῶς ἐξέφερε. τὸ δ᾽ ᾗ διακονίαν δίπτοτος ἐπὶ πᾶσι δυσχαιρίσοντος, ᾧ μὲ δὲ τοις οἴκοι δωαμβόμοι ᾄχρεεν τῶτο ὑπομυμίμενος, ᾳφαίᾳ φωνᾷ τὸ σίτου ἀεθμήσαι ᾗβεικνύοντι. ὁ δὲ ἤπιο ᾗβαφαζάμβος, δῆρε ὡς ἀφὸ ᾗ διαδόσεως, μηδὲν μεῖμβρυ τὸ σύνολο ἐπιλείβαντος. ἀλλὰ γὰρ ῥᾴδιο κύμαπα θαλάττης ἐξαεῖσθαι, ᾗ κοιλῇ πέδασος ἐγμετρεῖν, ἢ τὰς ἐκείνου τῆ θαυμάτων πφάδας ἐγκωμίων λόγοις περιλαβεῖν. διὸτιῤ ἄλλοις ἄλλας ἐκφαίζων αἱρεῖς, ἐπὶ τὰ κυριώτερα τὸ λόγου μετιλθόμαια.

D Πᾶσι μὲν ὖν τὸ ἐκκλησίας λίαν ὠΦελεῖ παλοῖς· δόγμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μάλιστα καταῤῥύμβον, ἀγαλλοῖς δὲ πίστις πιστοῖμβον φαίζωσι. ᾗ βασιλεῖς μὲν Θωμαῖος τύπος, ᾗ τῆ φροσόντι ᾗ βασιλείας ὄγκῳ μεγαλαυχοῦμβοι ὑπιδέκνυτο. Ἀρχιερεῖς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑκλῆς ἐπειλημ-

μίως καθέδρας, πᾶς ἡ ἀρετῆς λαμπηδόνας γλῶ ἐπὶ πᾶσαν, ὅτιπ ἦλος ἐφῆρ, διαπύρσθυν· οἱ δ' ὑπ' αὐτῶ πλουσίας ἀρχιερὰς ἀμείμπτως· ἢ οἰκείας ἕκασ τος πνεύμασι αἰσιοί τινα ὀλκεῖν ἀφῆς γαλκωνίς λιμένας ἐπισθλοὺς χεῖ· οἱ δὲ ἢ σημείων ἀφοτάται, ὧν ἀφωτοσάπις ὑπάρχη ἢ καθαρώτατος ἦλος ὁ Θαυμάσιος, ἢ ἐς ἀρωσὸν φίρουσαν πᾶς ὑπ' αὐτοῖς ἐκδιδάσκον τες τελῆον, γομῶν κτιμάτων ἐθνέκεινον τὸν ἀφότερον κακῶς διωσεύσαντα. ἀλλ' ἐκ ἰώιγκεν ὁρᾶν ὅρις ὁ βάτιλεως τηλικούτης ἐπισθείη τῶν ἐκκλησίαις κελοὶς, ἡνῶ δὲ ἢ πολλῶν ἁμαρτίαις συμφόρων ἀφοτασάμβως, συγχωρήσει θείᾳ τὸ ταύτης κάλλος ἐπίλυμπάσθαι διανίσασαι. ἀνδρὰ γοῦν ὑπὲρ ἡμῶν ἡ ἰδίας σωμάτως ἁπάσης χωρητικὸν, ἐφιλοτίμησε πλέον ἢ ἐβίλετο· λόφτα τὸν ἐξάγιον, ὃς Ἀρμβμίος τε ἢ Ἀσσυρίοις ἐπασφάφορμ τὸ γένος, ἢ μὲν ἐπλούτει τὸ ὕπνλον, ἢ καὶ ὁσθῆς, ἢ ἡ τὸ Σαμοσάδες εἰς ἅπαν ἐκμισμόμβος· μᾶλλον μὲν ὅμ μακρῷ τῷ μέσῳ πάσης ὑπερβαλλόμβος, Σαμοσάδα μὲν ἐξεύκα τὸ ὕπνλον, ὑπνλόμεσι ἢ τὸ Σαμοσάδες παρέτρεχεν· ἴσομος μὲν ψῦσθαι, δοκὸς δ' ἐπιδῶσα πίσιν τοῖς ἐψευσμένοις ἀρετῆ ἀγαθῶν τῶν ἀπάτων, ἢ ταύτῃ κρ̃ ἢ αἰκεσπάτων χρωμβος. ὃς τῆς μελιχίας, ἢ πολλὰ τιμησάσης κατέξασας βασιλείας, ἐξοσθῆ μὲν πᾶς ἐκκλησίας ἢ παγκόσμιον ἢ ἄθυπν ἦλον, σωκξωθεὶς ταύτῃ ἢ ἀρχιερῶν μικρῷ δεῖν πᾶς ἅπαντας· ἢ ἐπ' ἀκεθεῖν ἐξ Ἀσσύλων ταύτλων παρεθέσιν παρ σοῦν ἀγωνάμβος, ἐξορύττει μὲν Χριστὸν τῆς θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίωμα· σωκξορύττει δὲ τῆς ταύτ μητρὸς, ἢ πάντων αἰγίων τὰ σωπτὰ εἰκονίσματα, ἢ ἐ ἐκκλησίων ψαλαρικὰ σκότις ἐμπίμπλησι, πολλῷ τῷ παρ Λιγυπτίοις χαλκιτωρίου. ἐντεῦθεν τῇ ἐθλιωτῇ βίᾳ ἢ ἀφγονικὴν ἀναμίξας ἀτόπιαν, ἐλαίοι μὲν εἰς ὕψος κομίαν ἢ παλαιὸν ἐκείνου Ραφαὴλ ὑπερβαλόμβος· ἢ πόλυν δὲ Θεῷ, ἢ ἐκκλησίων φωῖ, πολλοῖς κατασείειν ἐπιχείρει τοῖς μιχανήμασι. πολιτεία μὲν ὅμ ἀδίκ ἅπασα τῇ τῆς ἐκείνης βίας ἐναύσγκ κλυδωνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐσχυρόσασα· οἱ δὲ τῇ ὕψει τῇ ἀρετῶν χειραγωγοῦντες τοῖς ἄλλοις ἀφῶς τὰ ἀράσια, τοὺς τῆς ποιμένας ἐκείνου παρσύρουσα κύμασι, εἰ καὶ μιτιμμιλείᾳ τῶν ἀτταν ἀνακαλύσαντο. οἱ δὲ τῇ ἐπὶ γᾶς, καὶ ἑαυτῶν ἀφεδόσαντες, ἢ φρενῶν ἐγχυοῖς τῶν ποιμένων ἐκεινόσαντες, οἱ μὲν λιμῷ φροσκαρτέρουν, οἱ δὲ μάτιξι ἀνελεῖς κλίζοντο· ἐὸ' ὅτι καὶ νυκτὶ θαλάττῃ παρατεμποιμβοι.

Τότε δὲ τῶν φῶς πόλιν καλέσται ἢ ὁ Θαμμάσιος, ὁ τυραννικῷ ᾧ βιαίᾳ χρεῖ, ἀλλὰ Θεοτόκιος ἢ ἐξ ἐθους δῆσθν ἐκμολαισόμβος. κατ' ἐχθρῶν, φησὶν, ἐκερατίσα μοι πάρεσι, ᾧ δίον ταῖς ἀλκαῖς καπνλθέντα φρύγρον, ὑπο συμμίξαι τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ τῷ τῶν κακόθυς ἐπισεμβμος, ῥεῤῥῳ πολυχρονίῳ καὶ θυσειᾷ τρυχόμβος. ὀργαὶ γὰρ ἐξ τὸ φυσικὸν ὑποσόμον τῇ κύσῃ παραπεμπόμβα, καὶ τὰς ἐγκαμίους ἐν ταύτῃ ἐξοθρώπτοπτα λίθους, τοῖς ἐκτὸς περικτίμενον, ἢ ἐξοῦσι τῇ ὑγρᾷ πεκτιπέμασι, ὡς διωσπὸν, ἀκόλυτον μακρόμβος. ἐπτας δὲ τεκχόμβος, καὶ κλινῆρις διὰ βίου ὑπάρχων, ἀκατίᾳ πεμπωθεὶς ἀφὸς τὸν βασιλέα πόλιν ἐγκεθορμίζεται. τῶτο δὲ μαθὼν ὁ ἐξάγιος, A blimem cathedram confecutus, virtutis lumina per univerſum orbem terrarum accendebat. Qui autem ſub eo erant Antiſtites, ſuos quique greges ſine reprehenſione totius in portus perducebant. Monaſteriorum denique Præſides, quibus tamquam ſol nitidiſſimus, admirandus hic vir prælucebat, viam in cælum ducentem docentes difficilem, nudum opibus eum, qui male prius dominatus eſſet, religioſa abdicatione monſtrabant. Sed invidus iterpens Eccleſiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occaſionem arripiens, ita permittente Deo, Eccleſiæ pulchritudinem pervertere agreſſus eſt. Verum cum propriæ peterfitatis miniſtrum idoneum quæreret, aptiorem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, ſceleſtiſſimum homi- B Leo Armenus Icunomachus.
nem, qui ab Armeniis & Aſſyriis genus ducens, alterius gentis dolos acmoroſitatem, alterius feritatem numeris omnibus abſoluta imitatione expreſſerat: imo vero longo eos intervallo ſuperans, feritate dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, & ad perſuadendum ea, quæ mentiebatur, aptiſſimus. Fraude, loco virtutis utebatur, eamque adverſus conjunctiſſimos exercebat. Hic in blandum, acqui multum ei honoris habuerat Imperatorem conſurgens, ornatiſſimum ac quinumquam occidat Eccleſiæ ſolem ejaC cit ac cun illo omnes fere extorbat Antiſtites. Hanc itaque ab Apoſtolis per manus traditam inſtitutionem ſpernens, divinæ carnis Chriſti imaginem excindit; idemque in Matris ejus, ac Sanctorum venerandas imagines committit; ac Eccleſiæ gravem longe ἀξιοχρεοκτίαν, denſiſſimaſque tenebras offundit. Hinc tyrannorum quos tulit Gentilitas violentiæ patrium allum admiſcens, ac veterem illum Raphaelem ſuperans, iniquitatem in ſublime loquebatur; & civitatem Dei, Iſai. 32. v. 2. quæ eſt Eccleſia, multis machinamentis doliſque concutere ſtudebat. Statim itaque omnis reſpublica illius violentiæ procella naufragium facere, cum ne obniti quidem conaretur. Qui virtutum quo præſtabant merito reliquis ad cælestia D duces erant, illius nequitiæ ſuctibus ſecus agi, aſtuque decipi, tametſi pœnitentiæ remedio noxam refarcivere. Qui autem res terrenas, ſeque ipſos contemnentes mentis ſolertia ſcelus vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabantur: nonnumquam etiam noctu conjiciebantur in mare.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, & ut illaca vi adducatur; ſed ut tyranno conſuetis blandi itiis ac dolis ad iter inducatur. Adverſus hoſtes, ajebat, belli mihi moles incumbit: ſed antequam mamus cum illis conferam, precum tuarum præſidio muniar neceſſe eſt. Theophanes autem cognita hominis malitia, E quamvis renum & urinæ difficultate laboraret (inſtrumentis enim per naturalem cuniculum in veſicam admiſſis, quæ lapides inſitos commolirent, humidis excrementis exitum præbebat) ac cum maximis moleſtiis vexaretur, inque lectulo ægrotus aſſidue decumberet, icapha tamen ad urbem regiam trajecit. Quod cum ſceleſtiſſimus ille intelleciſſet, tanCti viri aſpectum (ejus puto conſtantiam animo

Exutus Imperio Michaelis. Nicephorus actus exilio.

reputans) veritus, per unum aliquem maximæ inter Illirius domesticos fidei, hæc illi significat. Si veniſti, ut mihi morem geras (morum enim qua prædirus es lenitas, ut de te id ſperem, facile ſuadet) ſcito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos frui par eſt, qui propriæ voluntati Imperatoris voluntatem, & conſilium anteponunt : tumque Monaſterio tuo omnis generis muneribus auctо, tum propinquis tuis maximis dignitatibus, favoreque regio condecoratis, primas apud me amicitiæ ac auctoritatis partes ipſe conſequeris . Sin , quod vix cogitare fas eſt, pervicaci animo tuo preces meas pro habueris, & conſilium meum neglexeris : ac quæ tibi proponuntur, bona fueris aſpernatus, invitus faciens, quæ volens, recuſas, maximi tibi ipſe dedecoris, ac calamitatis auctor exiſtes .

Præterea virtus Dei ad impium Leonem reſponſum.

Ad hæc vir divinus, perſpecta dictorum ſtultitia , auctoritque irridens , ita nuncio reſpondet . Ego nec pecuniis , nec poſſeſſionibus , aut ullis aliis vitæ hujus bonis indigeo . Quæ enim adoleſcens , cum iis frui poſſem , amore Chriſti inflammatus repudiavi , ea jam ſenex quomodo complectar , ac eum cujus deſiderio teneor , contemnam ? præſertim cum corpus morbis confectum ſit , ut vitæ finis procul abeſſe non poſſit , & hæc inania eſſe conſtet . Quod autem ad Monaſterium propinquoſque pertinet , id Deo eris curæ , cui utroſque commendo : & quibus Deus melius , quam Imperatores & Principes , conſulere poteſt . Quod ſi , quemadmodum pueros parum generoſos Magiſtri ſcutica perterrefaciunt , ita tu me morbo & ſenectute confectum , minis territum iri ſperas , rogus accendatur , tormenta parentur , & omnia cruciatuum genera , eaque ejuſmodi ut vim omnem patiendi ſuperent , artificioſoſque cunctos modos excedant ; ut ſcias planiſſime , Chriſti virtutem in meis infirmitatibus perfici , Ego qui in terra gradi non valeo , valetudinis infirmitate ſuperata , in rogum promptus inſiliam .

His auditis , turpiſſimus ille conſtantiam quidem animi ſortis admiratus eſt ; de victoria tamen ſpem non abjecit . Victis præſtigiatoribus.

Inter ſuos dolis ſtrenuiſſimi fretus ſuadæ vi : is nempe magorum præſtigiis , ac Sophiſtarum impoſturis , Græcorumque ſubſidiis , atque lecinoris inſpectionibus , quam diſciplinis Inſtructior erat ; cumque miſerum hominem in impietatis barathrum traxiſſet , apud eum valebat plurimum . Huic beatum tradit Theophanem , ſperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri . Verum famquam aſinus ad lyram deprehenſus eſt . Invictam itaque viri fandi dicendi libertatem vehementius admiratus , antequam congrederetur , ſe victum eſſe confeſſus eſt : nunciavitque Imperatori , eum præſtantiorem eſſe , quam ut oratione , aut minis ullis ſuperari poſſet : quin etiam ſi ibi diutius commoreretur , fore , ut aliorum animos in ſententiam jamjam conceſſuros , a propoſito abſterreret . O mentem adamante firmiorem , & nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem ! O amoris vim ergа Creatorem incredibilem , quæ nullis vitæ tentationibus diſſolvi potuit . Cæterum ab impugnatione non deſtitit homo tyrannica plenus crudelitate : ſed virum ſanctum in Eleu-

Λ τοιάδε πάντη ἀβ τινος ἢ οἰκειοτάτου ἀνδρὸς εἰς ἑαυτὸν ἀφικνεῖσθαι, τὸ τάρβος εἶμαι ἢ ἀνδρὸς δεινοθυμοῦντος, πρυδρία . εἰ μὲν πολιτικὸς ἥκεις ἢ ἐμαῖς ἐκπειρὰς, χρηναῖς δ' ἡμῖν ἐλπίδας τὸ σὸν φρονεῖν ἐπιστήσειν, ἴδοι τοσοῦτων καταπολάων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τὰς τ' οἰκείας φιλοκαίας βασιλικὴν συμβολὴν ἀβ παράκλησιν πομπίμους ὑπ' ἀρρόξαι τὰς τῆς μονῆς πατρίους ἐξαιρομένης χαρίσμασι, ἢ σῶν συγγενῶν τιμὰς μεγίστας, ἀβ παῤῥησίας ἀξιωμάτων, τὰ φωτὰ ἢ ἐμῆς φιλίας οἴσεις ἀβ παῤῥησίας· εἰ δὲ μηδὲν λογίσασθαι βίμις, ἢ οἰκεῖον ἔργον τῆς ἐμῆς ἐκπειρὰς φροτιμασάμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ ἢ φροτεφωμένων γνώμη καλῶν, ἄκων διαφαβεξάμενος ἅπερ ἐκὼν ἢ βούλῃ, σαυτῷ μεγίστης αἰκρωμίας, ἀβ δυσβουλείας ἴσῃ παράιτιος.

Β Ὁ δὲ θεσπέσιος τῆς ἀνδρείας ἕβ λογισμὸν ἐκπαιδεύσας τὸν ἐρκάτην, πείσῃ δὲ λόγους ἀμείβεται ἢ πεπομφότα . χειμάτων μὲν ἕκπαιπον , ἀβ ὅσα τῆς παρούσης ἐσὶ καλὰ βιοτῆς , νόσους ἐν χρεῖ καθέσκα . ἐν γὰρ νεάζων ἀπεσεισάμην, δυσαμβὲς χρῆσαι, τῷ Χριστῷ κεκραπκένος ὅρων , πῶς ἂν γηρασᾶς ὑπ' ἀδενήσας τὰ ποδυμένου φροσβέξομαι ; καὶ ταῦτα ἕβ ὑπικειμένου νοσημάτων τῷ σώματι παχέως μενοῦπον τῷ ἕξοδον , ἢ ἂ κπσὶν πάντων μαπαιὰ ὑπηρμαμένοντων μονῆς δὲ , ἀβ συγγενῶν Οἷς μελήσει , ὧ ἀβ παρατίθημι. τούτοις , τῷ κρειττόνος ὑπικουρεῖν δυναμένῳ ἢ βασιλέως τε ἀβ ἀρχόντες . C εἰ δὲ νόσοις καὶ γήρατι Σαρδώνιόν μὲ μυκὸν σκυλεύουσι , μορμολύττεσθαι τοῖς ἀπειλαῖς , καὶ δέματσιν ὥδλεις καθάπερ σκυτάλῃ τὰ ἀγεννῆ τῷ μειρακίων οἱ παιδευταί , ἀπτέσθω πυρὰ , τὶτιμαζέσθω ἐρριβλωπέια , ἀβ ἁρὸ ὄσσα ἅπασαν ἐκικάκιπε , ἀβ τρόπους μηχανημάτων παρατρέχοντα , ὅπως εἰδῇς ὧν τοῖς ἡμῖς ἀβθρείαις τῷ τὰ Χριστοῦ τελεσουμένου σαρίσσατε διώαμεν . αὐτὸς ἁρὸς τῷ πυρᾶς ἐλθεῖν ὑπειχθόσομαι , ὁ γὰς ἐπιβῶναι ὅλως ἀ δυναμῆς , τῷ ὑπικειμένου ἀβθένεια ἐκρικόσας τῇ πρόθυμίᾳ .

D Ταῦτα μαθὼν ὁ τεισάθλιος, κατακλαγὲν μὲν οἷς τὸ γυμνάσιν μοχθῆς τὸ παράσχμα . οὐ μὴν ἀπέγνωτ ὧν τέκνα , ἢ γνησιοπάτῳ ἕβ παρ' αὐτῷ Σαρδὼν ἀβλιτῶν , ὃς γνησιαίς τῷ ὅτι καλλωπίζοιθος μαγγανείαις , ἢ σοφιτικαῖς δ' ὧν ἐκκαλλώπιτος τερατείαις , ταῖς Ἑλλήνων οἰωνοσκοπίαις , ἢ ταῖς δ' ἵππαις μαντείαις ὑπὶ πλοῦ μεγαλαυχοῦμβος , ἢ τοὶς μαθημασιν . ἵτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐλεῦσος ἢ δύσνοον βάραβρον , τὰ φωτὰ παρ' αὐτῷ τῆς δικαιοσύης ἐκίκπτο . τοῦτ' τὸν μαπέων ἐκδίδωσι , ἀλλοῖα πάντες τῇ ἰόγῳ ἕβ τούτου λόγων οἰσίμους . ἀλλ' ὅτες ἄθων ἁρὸς λύρων ἐλίσκετο · καὶ τὰ ἁμαχῷ Ε ἀθρὸς παῤῥησίᾳ ἕβ λόγων καπαλαγεῖς , πρὸ συμπλοκῆς τῷ ἥτταν ἁπαξίτο , καὶ τοῦ κρατοῦντι διηγεῖσθαι ὡς κρείττων πάντῃ λόγων , ἢ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ , ἢ τὰς ἐδὲ πεδηθησομένης ὑπικίνας τοῦ τόπῳ ἀπακόλες τὰς ἐγχειρίσεως . ὦ γνώμης ἀδάμαντος τερρότερας , καὶ ἀπτόκπτα πάσι ταῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχαναῖμασιν . ὦ φίλτρου πρὸς τὸν κτίσην ἀκόρεσον , ὑπὸ μηδενὸς ἕβ τῷ βίου περατηθέων ἕβλυθρῆναι . ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέλυσε μάχης ὁ τυραννικὸς ὠμότητος ἐμπλεως . τοὺς ἕβ

Ελεύ-

Ελθοῦσαν δὲ ἀνακτόροις ἀσφαλεστάτῳ φρουρᾷ παρα- A
δίδωσι, φύλακας ὑπηνήτας, ἡμιτύπια ξύλα εἰς αἰσθη-
τὴν φύσεως φράσεως παραμυθίαν ἐμποιοῦσα τῇ διὰ
Χριστὸν κακουμένῃ· σῶμα μὲν οὖν λιμῷ πολυχρονίῳ
πικρῶμενον καὶ μόρος πρὸς φθορὰν ὑπείγετο, ᾗ αὐτὴ
γὰρ ὀξείαν τελεσθεῖσα ζημιοῦμένη· νόσοι δὲ τοὺς ξύλ
ἰατρᾶν ὑπικοεῖσας ἐλαθόμενα ἀμάθημα, ἀλγεινό-
τητοι ὑπεκπαύουσι, κεπὶ πολὺ τῆς ζωῆς ἐδιοπονοῦ-
σαι γὰρ τελεσθεῖσι. ἀλλ' ἐξ ἥροια τὸ φρόνιμ ξύλ
ὁρκητὸν τοῖς παμπόθητοις ἑστερωμένα κάλλεσι, τὰ
τοῖς αἴθεσι μὲν δ' ἀκοῇ φορητὰ ῥᾴδιον ἐφορᾶν· ἐκπλη-
ρον ἀγγέλοι γὰρ μακροῖς χρόνοις ξύλ βροτῶν ὁρα-
πτεθέασαν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθὶς ὑπανελθᾶ-
σαν ὑπιδεῖν δύνηται. ᾗ τῇ ὑπὸ σωμοδύμοι
κατ' ἐχθρᾶν ἀεστείᾳ, τῷ ὑπνίκιον ὑπακηκοέναι·
ὑφειτὸν δόμιος, ὧν μηδ' ἀκοῇ φέρειν ὑμνίχοντο
τὰ ὀνόματα, ᾗ οὐ προσποδλίμοιμι τοῖς εἰκοισμα-
σι, τοῖς αὐθις αἰσὶς ὑπασπάλλοντας φράγμασι
θεᾶθαι καλοδμιονέσαντες, ᾗ βασιμία διαφιόμοι,
τοῖς ἑαυτῶν ὑπηρέτας τῆς αἰθωΐας ἐκάιζον. Χριστὸς δὲ, B
τοὺς πάντα λόγον νικῶσι θ οἰκέοι ἀεστέα καταλαμ-
ψοῦσαν χαείσμασι, τῇ πικτικῷ καπνλαίζ στρέι.

Δυσὶ γοῦν ὑτοι, τῇ αὐλαπτατὴ φροσχιρτήσας εἰ-
ρετῇ, τῇ Σαμοθρᾴκῃ παραπίμπτει πόρῳ· ὃ ἡ πορῷ
φροιδῶν ὀφθαλμῷ, τῇ τῶν ὑκηροσίαν πληροῶτες
φρονήγελα· ἐφὴ τεσσὶν ἡμέραις φρὸς εἶσοτ τῇ τυ-
σῳ φροσβοὶς, ὡς ὠώθης θυσία τῇ κοιφῳ διαστῇ
φροσφόρτας, ᾗ ταῖς ἐκείνου χεῖρσὶ τὰ ἱερὰ ᾗ πα-
γγνοσ ὑπαρεῖς πνεῦμα, φρὸς τῶν πέλας ποδθυμί-
νῶν ὑπαπαῤῥᾶται κληρουχίαν. ἀλλ' ὠδὶ τὸ νικηφόρον
τῶν σώμα, Ε τῇ ψυχῇ σωιδήρομοι ἐν πάσι καλοῖς,
τῇ ᾗ βιώμαιμ γεῶν ἀπελθόντο. χαρεῖ μὲν Θεφρι-
λῶν ξυλίῃ καπατθνιε λάρναξ, ἐφὴ ταῖς φροσκυ-
κούσας, ὡς ὁ κεερὸς ἰδὶ δὲν γεραπρόμβων ὑμφδίας,
ἐξιστίοις δὲ χάεισι παρὰ Θεοῦ ἐλεήζμβοσ. λοι-
μοῦ γοῦ ὑπικεμένου τοῖς κατὰ τῶν νέσσ κτήνεσι,
ᾗ αἰρονδίας τῇ Σανάτῳ παραπέμποντος, ἄκρᾳ
τῇ λάρναι ὕδωρ ἀπομοιρίσαντες, οὐ ᾧ προσλαῦσαι
τὸ Θέου καπνόλυκεαν σώματος, ᾗ τοῖς νοσοῦσιν
ὑπιῤῥάσαντες, ἐλαθῖρα τ' ὑπικεμένης αὐτοῖς ἐκπα-
δύεζαν λοίμης.

Οὐ πολὺ τὸ ὦε μέσῳ, ᾗ δίκη δίδοσι μίαν ἀρ- A
τεῖ πολῶν τῇ ἀδικημάτων ὁ τῆς Χεεσὶ ἐκκλησίας ἄ-
γγελος μονῆς, ὃ ἱερεὺς τόποις, εἰς ᾧ κακῶς ἐνύβρισεν,
ἀρκημονος κατασρίᾳς τὸν βίον· ᾗ τῆς πεχρίας ὁμίχλης
ἀπὸ μέρους ὑπαλθαζθέσης, ἀχλυώδης τις ἐλαθε-
ίας ὑπανέπαλιν ἦλος, λιπτοπάτος ὑπολαμπόμβρος
νέφεσι. τότε δὴ τότ Σαρῤῥήσαντες οἱ τῶ Θαυμασίου
φοιτηταὶ, λέμβῳ τῇ νόσῳ φροσορμίζονται, ᾗ τὸ σοὶ-
δίμενε ἐκείνο ᾗ λαμφροπάτας δότοι λβαν τὰς χάεισας σα-
μα, σὺν τῇ λάρναι κομισάμβοι ὑπαναγωγὶν εἰς τό-
που τινὰ, σημείοις ἀπῆχοντα τῆς μονῆς δύο Ε δέκα
ὄγομα τῇ πύτῳ φασὶν ἴδεμα....

Αλλ' ὁ δοξάζων τὰς αὐτὸν δοξάζοντας Κύριος, τὰς
μελλούσης δόξης τῶν φανερῶν τῶν κατασασιν, τὰς
αὐτὰ πᾶσαν ἐκείνου οἰκουμτας γῶν τῇ τῶν χαεί-
των μεταχεὶν ὑφηγοῦσιν. ἤγοντο γοῦν οἱ νόσοις ἐπι-
κέσοις πεπεδημένοι, κύματα θαλάττης ἀπομιμούμε-
νοι, τῇ τούτου καλῶν ὑμολογῆσαι διαπονδάζοντες· ᾗ
ἅμιλλώντες μὲν βίᾳ τῇ πράτει τῆς ἐξυσίας ἐλκόμε-

Theophanis Vita.

therii palatio includi jubet, adhibitis custodibus, ne quis humanitate ductus, ei propter Chriſtum patienti conſolatio- nem ullam afferret. Itaque corpus ejus diuturna fame conſectum, paulatim ta- beſcebat; ipſumque hoc detrimenti lo- co erat, quod non cita morte tollere- tur. Morbi porro per Medicorum cu- ræ abſentiam graſſandi nacti licentiam, gravius ſæviebant, & vitam reddebant morte ipſa longe acerbiorem. At ipſe, ejus qui defideriabilium primatum tenet deſideratiſſimam pulchritudinem in de- licilis habens, quæ nec auditu reliquis tolerabilia ſunt, patienti ac æquo ani- mo perferebat. Gaudebant Angeli, cum tolerantiæ vim, quæ longo tempore ab humanis exulaverat, poſtliminio rever- ſam ſelici longe ſpectaculo cernerent: ac viri ſancti præſtanti adverſus hoſtes vir- tute lætantes, victoriæ præconium il- li concinebant. Horrebant dæmones, quod Sanctos, quorum vel nomina au- dire non poterant, & imagines oppu- gnabant, rurſum ipſis ſactis florentes ſpectare cogerentur, miſereque acti in- vidia ſatellites ſuos, ac miniſtros imbe- cilliitatis argobant. Chriſtus denique muneribus omnem vim dicendi ſuperanti- bus, pugilem ſuum decoratum, victo- riæ corona donavit.

Duos igitur annos acerbiſſimo defun- ctus carcere, in Samothracem inſulam deportatur: quod ipſe mentis oculo proſpiciens, ei, qui ſibi miniſtrabat, præmunicaverat. Cumque tres ſupra- gini illic dies egiſſet, tamquam ſuavis hoſtia communi Domino oblatus eſt: illiuſque manibus ſacrum, ac ſanctiſſi- mum ſpiritum ſuum tradens, ad hære- ditatem olim deſideratam contendit. Neque vero victoriæ inſignibus clarum ejus corpus, ac quod animo gerenda omni virtute ſocium, comeſque extite- rat, meritis muneribus caruit, quanta in ipſum conferre licuit. Nam piorum vi- rorum manibus in lignea arca compo- ſitum, & convenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gra- tiis a Deo ſuis illuſtratum. Cum enim lues in inſulæ pecora deſæviret, adeo ut mortua repente concideremt, aqua ex- tremis illius arcæ oris delibuta, (neque corpus auſi erant contingere) pecora peſte laboranti conſpergebant, & pe- riculo liberabant.

Haud multo poſt immitis ille Eccle- ſiæ Chriſti aper, multorum reatum ſcele- rum uno ſupplicio luit; inque ſacris locis, in quæ nequiter debacchatus ferat, tur- piter vitam amiſit. Quare, denſa caligine pauliſper diſjecta, obſcurus quilam liber- tatis ſol, tenuiſſimis nubibus ſublucens emerſit. Tunc igitur ſancti viri diſcipul aſſumpta fiducia in inſulam navigio ad- vecti, præclarum illud, & ſplendidiſſimis gratiis effulgens corpus cum arca ſublatum, in locum quemdam Hieria dictum aſpor- tant, duodecim ſtadiorum interrallo a Mo- naſterio diſtitum, inque templo S. Marty- ris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futuræ gloriæ Sanctitatis ſuæ ſi- ſui ſtatum declararet, incolas omnes il- lius regionis munerum ipſius fecit eſſe participes. Confluebant enim, undarum inſtar qui morbis graviſſimis, nec ullam curationem admittentibus laborantes, il- lius impertiri bonis fatagebant; ac qui- dem a dæmonibus vexati, invitis, ac de-

Inclinatur finem ullam afferret. Itaque corpus ejus me pedoreq ue diuturna fame conſectum, paulatim ta- Cruciandus.

Mortuus.

Eccle-Lex in templo

loreth ſuum clamore nimio gemitúq; teſtantibus, cum adhibita vi huc pertraherentur, ſolo arcæ contactu, ſive etiam aqua arcæ attactu delibuta ab ſpirituum inequam vexatione ſoluti, Deo, qui per illum ſanos efficiebat, quas per eas gratias agentes, domum reverebantur. Qui autem clam ea peſte laborabant, eadem ſe neceſſitate prodentibus dæmonibus, athletæque juſſu diſſugientibus, ab iis liberi reddebantur. Paralytici, qui vix in lectulis ſuis geſtari poterant, Sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris reportantes, ad ſua redibant. Cæci, qui omni corporis actione deſtituti aliorum manibus ducebantur, verò que duces lumina requirentes venerant, voti compotes ſacti ſine labore ita redibant, ut alienæ manus opera nulla deſiderarent. Claudi, membra corporis, quibus gradi inſuetum eſt, humi ſeſe trahentes, aut alienas manus ad iter mutuantes, caprearum in morem rectis tibiis ſaltendo diſcedebant. Qui aurium, aut linguæ munere fungi non poterant, miro novoque eventu allorum fabulantium ſermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. Fœminæ, quæ perpetuo fluxu ſanguinis laborantes, infiti caloris diſceſſu emortuo pene corpore fœrant, non Domini fimbriæ, ſed ſervi arcæ contactu, mirabiliter exſiccato fluxu, gratî prohibuæ animi monimento gratiarum actionis fontes promebant. Chirographum ſtagitioſis actionibus plenum, cum obligantium arcæ admotum eſſet, ſic omnes mundum aſpexerunt, ac ſi nihil unquam in eo fuiſſet ſcriptum; cunctique Apoſtolicam poteſtatem ex hujus arcæ manantem ſuſpexerunt. Verum, quis ea, quæ tunc ab ipſo geſta ſunt, ſingulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? Quiſve etiam, quamvis illi linguæ ſint decem, oraque decem ſcriptis conſignare?

Transferitur ad ſuum Monaſterium.

Integrum igitur annum in templo illuſtris Chriſti Martyris Procopii commorati, ne ſupplices divino viri munere prohiberent vix tandem aliquando iter ad ejus Monaſterium recta contendernt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipſius conſtitiſſent. Medio enim inter Patres loco conſtituti viri nobiles in humeros ſublatum, velut arcam quamdam geſtabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum conſervans, non lapideæ tabulæ, non virga Aaron ..... qui virtutem omni reprehenſione ſuperiorem oſtenderat, innataque tranquillitate invidiæ aculeos obtuderat; qui charitatis inſignibus eximie claruerat; qui fide, cui nihil amplius eſt, in primis præſtiterat, inque ea adverſariorum munitiones everterat; qui ſpe Chriſti firmiſſima veluti thorace munitus atque protectus, hoſtium tela prorſus inania ſtultaque oſtenderat; qui donorum Spiritus ſluvius erat; qui ſuccurſu omne quibus afflebat gratiis, exhilararet; in Eccleſiæ firmamento ſol occaſum neſciens, ſemperque lucidus eſſet: qui hæreticorum oculos doctrinæ ſplendore perſtringeret, pioſumque animos ad fidem inculparam direxerat.

Hebr. 9.

Vtreſt unum ſolium: nec mirus in Lipſomiro, cui illustrat opes velut nulla effecta connectit.

O ægrotantium medice! o peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum ægritudinum curationem: ut recuperata ſanitate, rurſum ad ea ſuppoſitum, ὀλολυγμοῖς δὲ ἢ φωνῆς ἐξαϊόντος τὸν διεσῳσμένον, τῇ ὄψει μόνῃ τῆς σκηνῆς, εἰ δὲ ἐπιμελέσμενοι, ἢ ἐναγκολούπων ἀπολούσθαι τῇ σκήνωσι δι' αὐτὸ Θεῷ ἢ φροντιστῶν ἀναφέροντες ἀχαριστίαν ὑπηγήσαν. οἱ δὲ κορυφὰς τῆς ἐκείνων λοίμας χαιπελαφότες, τοὺς αὐτοὺς κατανάγκοις εἰς τὸ σωμάτιον, τῇ ἐκοπονούντων ὑπεπαγῇ τὰ ἀθλητὰ θραπευτόντων, ἐλεύθερόν βροι ἐπεδείκνυτο. παράδυσοι γὰς κλῆναι μόλις ὑπεφερόμβοι, τῇ τάχι θύρει τὰ μέλη ὀφύγομενοι, τοὺς ὤμους ταύτας ἀναφέροντες σωὺ κόρημεις ἀπήσαν. τυφλοὶ, τῇ πατελλὰ ἢ σώμιτος * ἀφαλίς κεῖ πεδίμβοι, ὑφ' ἑτέρων χειραγωγούμβοι, τὸν ὀφθαλμῶν ἐπηρκότο, τῇ τὸ ποδοσύμβοιον ἀμόχθως ὑφεῖσκοντες ὑπεπηρκότο, τὰ χειραγωγεῖσθαι μετὰ τῆς τοῦ θραπευσάντος. χωλοὶ τὰ μέλη ἢ σώματος, ἃ τῇ χῇ φορτιζόμβοι ἐκδιεσθεν ἐν ἑδάφους καθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἑτέρων χεῖρας διασκιμβοι ὡρὸς τὸν ὑπλάτιν, δορκαδὶς δίκην ἀλλόμβοι ποσὶν ἀρτίοις ὑποσώτο ἢ ἀναχώρουν. ἀκοὶς δὲ, ἓ τῶ λεγεν ἕτεροι καταβλακδύντες ἢ εἴρουσι, τὰς ἑτέρων ὁμιλίας παραδέξας ὑπακόοντες, ὁμόφωνοι ἢ ὀξυκεστίως ἐνῆρχαν. αἱμορῥοούσσα γυναικὰ τῇ σπειρὶ χύσει τῶ αἵματος τὸ ἰμάτιν θερμῷ τῇ ἀποχρώσεν ὡρὸς τὸ κεφαλὴν ἀπαγομβία, ἢ κραπάδου διοπτικὴν, θυλικὰς δὲ ὄκκις ὑφαπτόμβια, παραδέξας ἀναξηραντέσης τὰς ῥύσεως, πηγὰς ὀλιγκείας ἐνγνωμόσας ἀνέβλυζον. χορὸν γαρ μεῖον μοχθηρὰν ἀφλέγων ὑφραγισμένον τῇ ὄκκη ἀφοσκαπάθη, ὡς μηδὲ πώποτε γραφὴν τοὺς πάσιν ἐγκεκλεῖσθαι, ἢ ἢ κοινοκλεῖσις ὀξεῖσιν ἐθαύμαζον τὰς τοῦ ὄκκης ἀναβλύζουσαν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῇ τότε φαιδρότητων τὴν τῶ πλήθος καταμίρος ὀξεστεῖν δυνήσεται, ὅπουγε ἢ κατ' εἶδος μὲ ἀλχρὶς. ποῖος ἢ γραφὴ παραδύσαι, κεῖ εἰ ὄκκα τοματον, ἢ γλωσσῶν ἐμοιρήσετο.

Dοὐτοι γοῦ ἐκείνου τῇ ναῦ τὰ καθιεῖσιν Προκοπίου φροσκαπερώσεις, τὸ μὲ ἢ θεβρυτὸν χάειν τὸ μάκαρος ἀπασεῖαι τῇ θομένου, οὐ ἢ μόλις τῶι θῦσι τῆς ἐκείνου μονῆς τεῖβον ἤσαν, πεντεμερεῖς σφᾶς αὐτὰς πρὸ ἢ ὄκκης ἐπαξάσεις. μέσον δὲ ἓ πατέρων οἱ φρόκεσοι ὡμοειν ἄραπες, αἷά τισα κιβωτὸν ἐκόμιζον, ἃ τάμον ἔχουσαν ὕδον ἀγνωμόνων τροφῆς φυλακτήριον, ἢ πλάκας λιθίνας, ἢ ἢ ῥάβδον.....μων. ὁ σώματος· ὁμοιος δὲτὰς φρτῶν ἀναφέρας μόμμ πωπὸς, ἀμελιώδες τὸ φθόνου κίντρα τῇ φυσικῇ χαλιώσπνι· ὁ Σπυρὸς ἀγάπης ὀξύχους λαμπόμβος· ὁ πίσει μυδὲν ἀμφιέσιον κικκιρίθ μόσος φραξάμβος, ἢ τὰ τῇ ἐσσαῖον ὑπάντη καταβαλὼν ὀχυρώματα· ὁ ἐλπὶδι Χεσῶ τῇ ἐρραγισάτη διὰ βίν Σωφανεσάμβος, ἢ τὰ τῇ πολιτῶν δὲ αἰσῆς βέλη κωφὰ πάσι ἐφεπόδεξας, ὁ μάτωρ· ὁ ποπέμς τῇ χεσιμάτων τὰ πνέματος· ὁ πάσαι καρδίαι ἰλαρώσων ταῖς χάρεσι· ὁ τὰ τῆς ἐκκλησίας ερωτίματος ἄδυπος ἤλιος· ὁ ὁράμις μὲν αἰρεσιαρχῶν ἀμβλώσας τῇ τῇ δογμάτων λαμφόπνει, ψυχὰς δὲ θεορίλου χειραγωγήσας ὡρὸς πίσιν ἀμώμητον.

Τὸ τῇ ἀθανὰν ἐσθέσεν, τῇ πταίσιτων τὸ ἰλασήριον, δίδου μοι τῇ ἐπικειμένων ροσημάτων ἐλάθεσθαι τάχιστα, ἵνα ῥάσας φαῶ πέλει ἐκείνης ὠκέσεως· δίδου μοιτῇ ὁσμήρας ὁμοσχομείνων πα-

εις ἀσυν δοτολύτρωσιν, ἵνα ταῖς καλλίστοις τῶν ἀφελέων ἐκδαπανήσας τὸ δωϊάδιαι, δημιουργὸν ἐπιγράψω τῷ καπροθωμαπων σαφίσαπα. ἁμαρτιῶν ἀγνοίας, καὶ ῥώπης παρὰ Θεοῦ τῷ ἡμῶν ἀποκοπὰς αἰπισάμενος, ὡς φρὶν ἐκείνου τὴν τῆ σῇ ζήκῃ τὸν χάριν ἀκαθεμίνου, λαμπρὸν προσάτλω τὸ φοβερὸν βήματος ἐναπίδεξον. τὸ καθ' ἡμῶν κακίσου φθόνου τὰ κίντρα παραδόξως ἀμβλυνίας, ἀνωπήρας τῆς τῶν βασκαίνων διαπήρησον λοίμης· ὃν ἀσφάλκοπον δὲ σὸν πλοῦ τῆς σωπηρίας ἀχρύσπες τεῖχον, τὸ ἐκπλῆκον τὰς σὰς σιπτὰς ἀρεσείας σοῦ ὠθυμίᾳ παπαγωνίζομεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράπος καί.

plex accedam, gratique animi testimonium afferam. Libera me a periculis, quæ quotidie imminent, ut cum pulcherrimis factis pro virili mea incubuero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. Ignorantiæ, ac juventutis delicta mea divina aboleri clementia exorans, uti quondam illius, qui tuo chartam impofuit loculo, præclarum te mihi patronum ante Judicis tremendum tribunal ostendito. Pessimæ contra nos incitatæ invidiæ tela mira dexteritate detundens, ab invidorum peste tutos integrosque conserva: ut fine offenfione præsidio tuo salutis semitam conficientes, venerandi tui certaminis trophæa lætis animis celebremus; in Christo Jesu Domino nostro: cui gloria & imperium in sæcula sæculorum.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ιβ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ τῆς Σιτηριωτῶν.

Menſis Martii die 12. Sancti Patris noſtri Theophanis Confeſſoris Singrianæ Monachi.

Ad Veſperas Verſiculus. Tonus A obliquus 4.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τ' ἴχνιον. ἦχος πλαγ. δ'.

O novum miraculum.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

DIVINO ſenſu prædite Pater Theophanes, a Chriſti nomen fortitus appartitione, ejus vivifica preſtiſti veſtigia, ac ſæculi reliquiſti oblectamenta, in deſideratam tibi pulchritudinem animo intendens, o vir optime, divinaque in eam propenſione Deitatem præclare, ac perfectiſſime induens.

ΠΑΤΕΡ Θεόφρων Θεόφανες, Χριστοῦ κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόρους ἴχνεσι τοὺς αὐτοῦ πιόλου θέσας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐναντίζων τῇ ποθουμένῳ σοι κάλλει, πανάριστε· ὃ τῆς θείας νεύσεως τοῖς ὀφθαλμοῖς ἄεσσα θυμῷ, καὶ τελώτατα.

Similis.

Divino ſenſu prædite Pater Theophanes, moleſta exilia cum imbecillo eſſes corpore fortiter ſuſtinuiſti, obliius corpori parcere ob venerandas Imagines, vir clariſſime; exilio relegatus, velut qui leoninæ feritatis viro inſultares, confiiia fatua oſtendiſti, vereque ſtultas cogitationes, ac mentem nequiſſimam.

Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες ὑπηροείας πικρὰς ἀθανῶς B ἐβρεμόμενος καρτερῶς ὑπήντησας, ἀρεσθήσας τῷ σώματος ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανάθλιμε· θυμῷ λιότητον ἐξορεξόμβους, οἷς καπροχύμβοις τοῖς βουλαῖς ἐμόρασας, ὠλογισμοὺς ὅπως ματαιόφρονας, ὦ νοῦν ἀλάτορα.

Similis.

Vere laborum, quos poſuiſti, præmia bonorum tibi dator uberrime donavit, vim præbens fugandi dæmones, morboſque curandi, o ter beate. Acceſſit & gaudium nullis verbis explicabile, ubi Angelorum agmina choros ducunt, ipſeque ſemper Omnipotentis vultum contemplaris.

Ὅμοιον.

Ὅστις ἀμοιβὰς ἐκ πόνων σοι τῶν ἀγαθῶν ὁ δοὺρ δαψιλῶς σοι διδάρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεχόμενός τοι μάκαρ, τὸν διάμετρον κατεξιώθης καὶ τὰ ἄφατα χαρᾶς ἔνδα χορεύουσι τὰ ἀγγέλων πάγματα, διὰ παντὸς ὁρώσαν Θεμόμβους τὸ παντοκράτορος.

C

Canon in S. laudem, cujus initiales ſtroph. litterae e Græco hunc ſenſum reddunt. Theophanes Theophanem modulis canit.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ τὰ ἀκροστιχίς. Θεοφάνης μέλπει τὸν Θεοφάνη.

Odè 1. Tonus 4.

Ὠιδὴ. α'. ἦχ. δ'.

Maris rubrum pelagus.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Del qui in carne apparuit veſtigia ſecutus es, Pater pietatis luce illuſtris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter conſecutus ſis, pro eo ac providentia præfinitum erat.

Θεὸν τὸ σαρκὶ φανέντος ἴχνεσιν ἐπακολούθησας, ὦ εὐσεβείᾳ πάτερ πυρσωθείς, ὡς ὄντως τῷ κλήσιν πλουτεῖν τῷ ἀληθῶς φαιδύμων, ὡς τῇ προσοφᾷ προτυπώσαν.

Dulciſſimo Domini tui amore delinitus es, ut ſæculi amorem contemneres: porro autem gratia imbutus, mundi dulcia nihili feciſti, perquambeatiſſime.

Ἐθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ δεσπότῃ σε καταφορῆσαι πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεὶς ᾗ τῇ χάριτι βιοτικὴν τερπτότητα ἐδὲν ἠγήσω, παμμακάριστε.

Ferali modo irruens Leo tyrannus electos perſecutus eſt, non ferens videre Chriſti imaginem venerationem habere: cum quibus te quoque, o Theophanes, damnavit exilio.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐθίωξε Λέων ὁ τύραννος τοὺς ἐκλεκτούς, μὴ φέρων ὁρᾶν τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν καί σε, Θεόφανες, ὑπηροείᾳ κατεδίκασεν.

Ode 3. Tractus.

Ὠιδὴ. γ'. Ὁ εἱρμός.

Non in ſapientia.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Divina plenus luce Theophanes appariſti, charitatis vi deſiderato cohærens, o beate: eam ob rem glorioſam tuam memoriam veneramur.

Φωτὸς τοῦ Θείου πεπλησμένος ὤφθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεὶς τῇ ποθουμένῳ μακάριε· διὸ σου τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίρομεν.

Απαρρήσιας τὰ δυσεβῆ τῶ Λέοντος δόγματα, τὰς Θεσμὰς παυδυσεβῶς τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διὸ σε τοῖς Θαύμασι Χριστὸς ἐδόξασε.

Νυκδρομήσε τῆς ἐλπίδος τῇ πίστει ὄσιε, τῆς σαρκὸς τὰ ἀθλητικὰ ψυχοτερπῶς ῥώνυσι, Θεῷ οἰκειώσασα σῶμα ὁμόδουλον.

A Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirmasti Ecclesiæ leges: quamobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus fidei, atque fidei firmitate, carnis imbecillitatem roborat; utique conservum corpus Deo concilians.

Κάθισμα. ἦχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκτησάμενος, δόγμα δυσεβὲς ἀπεβδελύξω, τὰ κινδύνους πολυτρόπους ὡμίλησας, ὑπερορίας ἀδίκους ἐνδυσάμενος, ἀθλήσεως παμπάνυ τελευτώμενος. πάτερ Θεόφανες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Sessio. Tonus 3.

Divina fide.

B Divina prædita æmulatione, impium dogma detestatus es, multisque ac variis periculis es defunctus, injuste deportatus exilio, pieque, o beatissime, consummatus. Pater Theophanes Christo Deo supplica, ut magna nos misericordia donet.

Ὠιδ. δ'.

Ἐπαρθένησε εἰδῦσα ἐκκλησία.

Ἡ ῥάπτης ἐπὶ μασι βασιλεία σὰς ἀθλητῆ σοι ἐνδύσῃ. ᾗ ὑπηκόῳ χαίρων μετεπέδης σκηνῆς, βοᾷ τῇ δυσπόρῳ σου· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Στεφανηφόρε Θεόφανες ἀνυδρεύχρηε. τὸ ᾧ σιατὸν εἰκόνισμα Χριστὸ, Θεοῤῥῆτ μάκαρ, οὐκ ἠρνήσω τιμᾶν· διὸ ἐκ ἀνίπαλε, δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Μυθισαλμὸς σποσάγματι τῷ πυράνου τὰ δυσεβῆς ὀῦσις, σαρκὸς ἀθανείας ὅλως ἐκ ἐφράτησε, κραυγάζων σῴπτίσωσι, δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐμεγαλυδύνης τοῖς Θαύμασι, Θεοῤῥῆτ· ὁ ᾧ Θεὸς ἡμῖ ἔλατο σὲ τὸν καρτερίας· διὸ ἐν, ᾗ ἰάματα πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν ὥσπερ ἐκ πηγῆς, ἱεροῤῥῆτε.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te Ecclesia.

Cælorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tamquam athletæ: terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans Domino, gloria potentiæ tuæ, Domine.

Triumphator Theophanes effectus es. Venerandam quippe Christi effigiem non C admisti colere, Deo afflate vir beate: idcirco etiam clamabas: Gloria potentiæ tuæ, Domine.

Exilio ejectus vir sanctus impii tyranni decreto, imbecillæ carnis nullam prorsus rationem habuit, clamans auctori, Gloria potentiæ tuæ, Domine.

Magnificis effulsisti miraculis, vir Deo plene: Deus namque vicem reddidit sufficientiæ; quamobrem etiam velut e fonte sanationum remedia egentibus fundis, vir sacratissime.

Ὠιδ. ε'.

Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ παιδοσιβεῖ ὀρθοδύξως ἐκήρυξιν ὁ ὅσιος Θεοφάνης τὸ τῆς πίστεως δόγμα, πνεύματι λαμπόμενος.

Πλέτῳ παντοδαπῆ Θεοῤῥότος, διήνεμας, προσάγματι τῶ δυσπείτῳ, τοῖς πνεῖσι συζώσιν, ἐπόμενος παιδόφημε.

Ἔχων σε ᾧ ψυχῶ ναὸν εἰκόνα τὰ κτίσαντος, ἐ ἄχραντον τὸ δυσπότου προσκυνήσεις εἰκόνα, τῇ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Ode 5.

Tu Domine meum lumen.

D Pissima doctrina orthodoxæ fidei doctrinam prædicavit sanctus Theophanes, Spiritus luce illustratus.

Uberes divitias divino sensu egenis distribuisti, Domini præcepto obsecutus, vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo conditus es, inemeratam Domini venerabaris imaginem, desiderio exosculans.

Ὠιδ. ϛ'.

Σῶσόν σοι μῦ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

Ἴδυσε πρὸς ἀρετῶν τὸν βίον μου, ὅσιε· τῶν ἀσκήσεως τέλεσον τοὺς ὠκαίς σου, πάτερ, ἐξομαλίσας, ὡς σωτήτως εὐδυπορεῖν με μάκαρ εἰδέωσαι.

Σωφρόνως σκηνῶν ζωῶν διώκησας ὅσιε· μετὰ φρονήσεως ἔρεις σωῦ ἀνδρείᾳ γὰρ ἐ διαπεσοῦσιν, ᾗ τῇ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Ode 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis, Domine.

E Dirige ad virtutem vitam meam, vir sancte, religiosæ institutionis semitam tuis, Pater, precibus complanans; quam roga, vir beate, ut recto tramite concite, ac contente percurram.

Sobrie calleque vitam peregisti, vir sancte: quippe cum prudentia, fortitudine, ac justitia prædita fuisti, virtutumque choro ornatus cluxisti.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπήβης Θεόφανες, τῆς Θεομήτορος κήρυξ τῇ μαρτύρων, πάτερ, τὰς χαρακτῆρας ὡς τιμήσας, ᾗ τοὺς διώκτας ἀπτιπαττόμενος.

Martyris claritatem Theophanes adeptus es, velut qui Dei parentis puellæ, Martyrumque imagines, o Pater, veneratus; ac persecutoribus resistens.

A

Contacium. Tonus 2.

Κοντάκιον. ἦχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Supernа quærens.

Divina e cælo revelatione accepta, e mediis turbis festinus excessisti, Monachique amplexus institutum, vir sancte, operationis ac prophetiæ munus accepisti, uxore carens, atque divitiis.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες ταχυδρόμος ἐκ μέσων τῶν θορύβων, καὶ μοναστὴς, ὅσιε, εἵλησας ἀνυπερβλήτως καὶ ἀφροφρείας ἀξίωμα, συμβίου καὶ πλούτου ἐγκρατέσι.

Domus.

Οἰκος.

Cum in terra nihil cupieres, vocantem Christum gaudens secutus es, ejusque jugum in humeros tuos alacri animo sustulisti, ac requiem animæ tuæ invenisti. Hanc mihi quoque pauperi, sed B gnique mitte, qui dicam, nec prorsus efficiam, sed vacem adhuc sæculi curis; miserque, ut cuncta effugeris, conjuge carens, atque divitiis.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προθυμήσας, ἠκολούθησας χαίρων, τῇ καλούσῃ σε Χριστῷ, καὶ τὸ ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων σου ἀροῦσαι, καὶ ἀναπαυσιν εὗρες τῇ ψυχῇ σου. διὸ πτωχεύοντι μοι τὴν πτωχὴν καὶ ῥᾳδίαν καταπεμψον, τῇ λέγοντι, καὶ μηδόλως ἐκπεσοῦσι, ἀλλ' ἐπὶ φρενάζοντι ἐν ταῖς τοῦ βίου φροντίσαι, καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ὑφεῖσαι, συμβίου καὶ πλούτου ἐγκρατέσι.

Memoria sancti Patris nostri Theophanis Confessoris Singrianæ Monachi, qui in Magno agro quiescit.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ ἐν Σιγγριανῇ, τῷ ἐν τῷ Μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Hic Isaacio patre natus est, matre autem Theodota. Patre mortuo, dum Ægeopelagitarum Præfecturam gerit, sub matris cura instituitur, ac educatur. Annorum factus duodecim, fœminæ desponsæ junctus, cum ea annis octo vitam socialem agit. Erant ambo opibus locupletissimi. Porro famuli cujusdam domestici consiliis inducti, ingenti desiderio cenebatur ampiectendi status monastici. Matre vivis exempta, immensisque filio relictis divitiis, cogebat socer ut nupturarum legitima impleret, uxoremque filiam duceret. Ac vero cum constituta dies adventisset, ponitur thalamus, Hymenæus ecciniur, reliquaque nuptiarum solemnia peraguntur. Urgebat tempus, jamque vir beatus cum conjuge thalami secreta erat petiturus. Tum illo animi arcanum detegente, puella lubens assentitur, certoque affirmat, si quid ille velit, se quoque promptæ facturam. His juvenis auditis, Deo gratias agit, extindeque ambo diu nocteque precibus assidui erant. Re cognita, Leo impius Imperator, ac viri socer, a proposito adolescentes prohibuerunt. Missit namque Imperator Cyziceni, eam in urbem suam operam collaturum: jam enim tum exstruebatur. Abiens vero præclarus juvenis, suis ipse sumptibus, quod Imperatoris jussu urbi præstandum erat, effecit. Ætatis porro illius anno vigesimo primo, cum Leo Imperator, tum viri socer vitam commutante, deincepsque nedum juvenis, sed & orbis ipse liber agit, Irene Augusta sceptra postmodum moderante. Cum itaque ex voto cuncta succeſſissent, egenis ac pauperibus substantiam dis- E tribuit, servoique libertate donavit. Nobilissimæ autem conjugi elargitus nullas pecunias, in Principis ita dicto Monasterio detondit, Megalus nomine in Irenem illi commutato. Is vero se Domino nunus confecrat in Monasterio, quod in Singrianorum monte situm Polychronii nuncupationem habet. Factus Monachus, præsse nullo modo sustinuit, sed in cellula sedens, manuum la-

Οὗτος, πατρὸς μὲν ἔσχε Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης. τοῦ δὲ πατρὸς παλαιώσαντος ἐν τῇ τῶν αὐτοῦ διατομῇ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν ἀρχῇ, ὑπὸ παρὰ τῇ μητρὶ ἀναχωρεῖ δωδέκατος. ἁρμόζεται γαμικῇ, ἔτεσιν συμβιῶσαν ὀκτὼ τοὺς χρόνους πλουτῶν δὲ ἀμφοτέρους πολύς. συμβούλων δή τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχε πολλὸν τὸν τῆς μοναστῶν ὑπελθεῖν βίου. ὁ δὲ μήτρος τὸν βίον ἀποδυσάμενος, καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλελοιπὼς, ὁ ὑποδήσας ἀπὸ πλησίον τὰ τῆς γαμηγυναικὸς μέτρα πάντ' ἐξυβρίζοντο. ᾗ δὲ ἡ κυρία ἡμέρας καταλαβούσης, ἡ πάντες ἐπικτυποῦσι, ὁ νυμφικὸς θάλαμος, ἡ τὰ λοιπὰ τέλειοι. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον, καὶ τὸν σωιδυνον καταμόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῇ λογισμῶν αὐτὸς κρύβια ἐφανέρου τῇ γυναικὶ, ἡ τὶς καὶ συγκατέθετο· ᾗ εἶτι δ' αὖ ᾗ βούλεται αὐτὸς πράττειν, ἐ αὐτὴ τῶν μετὰ φροθυμίας διηβεβαιώτο ποιεῖν. ὅσπερ ἀκούσας, ὠυχαρίστησε τῷ Θεῷ. ἐκ τοῦ δὲ ὁμοίοις ἀμφοτέροις αἱ ἡμέραις ἡ νυκτερινὰς ἐζᾶς. ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς, καὶ ὁ τοῦτου κηδεστὴς, διεκώλυε τὸς γάμους σκεπτόν. ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἀφρὸς τὸ τῆς Κυζίκου κάστρον συγχορήσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο. ἀπελθὼν δὲ ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τὸ κρατοῦντος ἀσυλείαν ποιούμενος. τῇ δ' εἰκοστῷ ἑβδόμῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅ, τε Συμεώνιμος βασιλεὺς, καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ καταστρέψασι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐκ ἐλαθερίᾳ οὐ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ ᾗ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα ἐξασκούσης. ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν πάντα αὐτῷ γέγονε, πᾶς ἐυδοῦσι καὶ πτωχοῖς τῶν ὑσίων αὐτὸν διανέμησι, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλαθερίᾳ πεπίμκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτὸς συζύγῳ χρήματα πολλὰ παραχώρησας, ἐν τῇ τῶ Περιβλεπτοῦ μονῇ ἀπεκειρε, Εἰρήνιον αὐτὴν αὖτι Μεγάλος ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν ἀφοσιώσων ἱερουργεῖ ἐν τῇ τῆ Συγγελαιτίων ὄρει κειμένῃ μονῇ Πολυχρονία λεγομένῃ. μοναχὸς δὲ αὐτὸς γενόμενος, ὑδ' ὅλως τὸ ἄρχειν κατιδέξατο. ἀλλ' ἐν τῇ κέλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων

χεφῶν τὼν τροφῶ ἐποιεῖτο, καθηγεμόνα ἔχοντα τὸν χρόνον διάνυσιν ἐν τῇ καλυμμένῃ νυκτὶ τῆς Κυλινδιμου, ἐν ᾗ σωτήριόν αὐτὸς μοῖρ' ἐξ πάλιν ἐρχόμενος ἐν τῇ τῆς Σιγριανικῆς ὄρει. τῇ δὲ πενηκοστῇ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀθυμίᾳ τινὶ παραδιδόντες, ἢ τις ὧν λιθίασις νύσεως, ἢ ῥαγδιτικῆς ἀκολουθίας συμπτώμασι τῶν πολλοὶ τῶ χελικῶν ἐνημέρως ὑμνοῦσι διὰ παντὸς τὸν βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐβδόμῳ τῷ σκάπτρῳ τῆς βασιλικῆς Λίωνὸ Ἀρμένιος. ἀλλ' οἷα ἐπὶ τὴν συμβίβηκεν, ὠδὲ ἀγνοεῖ. τὼς δὲ ὁ αὐτοὺς καὶ αὐτοὺς πέμπει πρὸς τὸν τῶ Θεῶ ἀνθρωπον, ἐλθεῖ λέγων, ὄβρα ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. αὐτὸς δὲ ἐβ τὸ πέλαγος ἔδυσε, ἐκ τῆς ἀμαξῆς μετέπεσε εἰς πλοῖον, καὶ ἴχθη ὀφεῖς τῶν βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυτικῆς ὄβλιος τὸ ναῦπηγον ἐκ ἔτυχε· πλοῖ μὲν ἰσόπλευρον ἐχρήσατο πρὸς αὐτὸν· οἱ καταπονούσης λίγων τῇ παρακλήσει μοι, ᾧ ἐπὶ καὶ τῇ μοῖρᾳ σου ἀγαθὰ παρίξω· εἰ δὲ μὴ γὰ, ξύλῳ ἀγκύρᾳ τοῦ παραθέσεμαι σὺν, ᾗ τῷ λοιπῶν σὲς φόβον σε προθύσω. ὁ δὲ ὁμολογητὴς· τῶν θωμῶν σου ἐφ', μὲ κύματος τῆς ζωσωφῆς· τὸ δὲ ἀγχύσης ξύλον, ἢ καὶ τὸ ἀνῷ εὐρῆ πασον σημεῖον· τῶτο δὲ ἐφίμαι διὰ τῶν τῶ Χριστὸ μου ἀγάπην· ταῦτα ὁ ἀπαθὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν Ἰωάννῃ τῷ μάντει περὶ λόγους αὐχενῶντι, καὶ τὸ μέσος τῇ Εἰκονομάχων ἐμπλεκομένῳ, ἐραβλόμενι ἀντικλείναι αὐτὸν ηὐχμένος. ὃς παρελθὼν ἐν τῷ Ὀρμίδι μονῇ Σηργίου καὶ Βάκχου τῇ παρακειμένῃ τῇ πλατείᾳ, ᾗ πρὸς λόγων ἀμιλλᾶν τῷ μάντει συμιλᾶν, καὶ τῶτο πιτάσας, καὶ τῇ πυκνότητι τῆς σοφίας καταβραπτίσας, καὶ τὸ ἀμπάθειον ἐκδυσάμενος, τῶτον ἠχμάλωτος εἰς τὸν μεγιὸν δι τύραννον ἀπέτιμεν. ἀγρότικα μᾶλλον ἢ ῥητορος δόξαν ὁ διάλογος ἀπενέγκατο. ὃς ἀπελθὼν πρὸς αὐτὸν, κρίσιμον ἦν βασιλεῖ κυρῷ μαλάξαι σιδῆρῳ, ἢ πείσαι ἢ ἀνδρα μεταθέσαι πρὸς τὸ σοὶ ἐρεῖν. τοῦτον ὑπακούσας ὁ τύραννος, μεγάλως τῶτον εἰς τὰ Ἑλληνίζου ἐνεστόρα· ἢ κατακλίσει αὐτὸν ἔν τινι οἰκήματι σκοτεινοτάτῳ, κατασῆναι ἐβρόσοις ὡς μηδὲ διακρῖναι αὐτὸν ἀπὸ νυκτός. οὗτω διὰ χρόνου τελείας θλίψεως καὶ ἐνοχμείας πιεζόμενος, κατήρκυεν κἂν τούτῳ τὸν τῦ ῥήτορος. ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑπεκύλιε τῇ αὐτῷ βουλῇ ἀπαγάζεσθαι, μὴ ὕξας, ἐξορίζεται ἐκ τῆ Σαμοθρᾴκης νησῳ· ἢ δὴ πρὸς ἢ ὑπηρεσίαν ἀπαγωγὴ, ταχεῖαν ἔφη τῶν ἀπὸ Φ ἐωματος ἐξαγωγῶ· ἡμέρας ζῶ τεσσι πρὸς ἑαῖς ὠδοῖ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ζωῶν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο· ἀπελθὼν ὁ Κυρίῳ σὺν ἐξ ἱρωικὸς· τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσης μὲν ὠλογίας Φ τόπον ἐπέπλενσε, καὶ ὁπόσων ᾗ ἰατρίαν ὁ χάρις ἐκπίσης ὑπόρρητα.

A bore vidum parabat, ſcribendis codicibus ſe ſe impendens annos ſex continuos in inſula dicta Calonymus, in eo Monaſterio quod exſtruxerat; iterumque revertitur ad Singrianæ montem. Ætatis autem anno quinquageſimo ægritudini corpuſculum traditur, nempe veſica petrifcente, ac renum moleſto illi dolore. Ex illo deinceps morbo afflicta valetudine, totam vitam lecto decumbens egit, nec ſibi motum imperare valens. Poſtea Leo Armenius Imperii ſceptra capeſſit: verum quid illi accideris, nemo neſcit. Hactenus vero homo demens, ſceleſtuſque ad Dei virum mittit, jubetque venire, ac ſibi comprecetur, quod adverſus hoſtes expediebam ſuſceperuntis fit. Ille quod ægro corpore ſe ſe movere non poſſet, e plaſtro in ſcapham tranſefertur, inque urbem regiam vehitur: nec tamen tyranno in conſpectum venire conceſſum; ſed miniſtro ad eum miſſo: Si, inquit, hortanti mihi annueris, cum tibi, tum Monaſterio bene faciam; ſin autem a proximo publico e furca laqueo ſuſpendam, ac reliquis in terrorem exponam. Tum Confeſſor: Noli, inquit, tuorum munerum theſauros effundere: patibuli vero lignum, ſive etiam ignem expedi hodie: id enim qua dilectione in Chriſtum feror, deſidero cupio. His auditis, impudens tyrannus Joanni ariolo tradidit, homini eruditi nomen ambienti, quique Ichonomachorum odio in fideles plenus eſſet, fore ratus ut is obliquitate in adverſum viri conſtantiam flecteret. Aſſumptus ille in Hormidæ Sergii ac Bacchi Monaſterio quod palatio adjacet, ac diſputatione cum ariolo congreſſus, eoque victo, ac eximiæ ſapientiæ vi perculſo, præclareque conſtantia prodita, vir ſanctus conſilium eum ad inſanum tyrannum allegat; miſereque ruſtici magis, quam oratoris ſibi nomen aſciviſſe. Aſcendens itaque ad Imperatorem, Facilius, inquit, ferrum cera emollias, quam viri animum in id quod tibi collibitum eſt, transferas His auditis, tyrannus ad Eleutherii eum palatia traducit, inque tenebricoſa quadam ædicula concludit, datis etiam cuſtodibus, ut ne quis etiam affectos corpori miniſterium impenderet. In hunc modum exacto biennio, afflictus, ac anguſtia confectus, vel ſic tyranno pudorem incuſſit. Cumque quotidie vis adhiberetur, ut illius conſiliis animum accommodaret, nec id quicquam e mentis firmitate remitteret, exilio relegatur in Samothracem inſulam. Eam in exilium abductionem, brevi ſecuta eductio e corpore. Poſt enim dies tres ſupra viginti, conſummato ea in inſula vitæ curriculo, illic requievit, ſanctæ ac pacate ad Dominum commigrans. Quid autem referre dicere quanta locum benedictione impleverit, ac quanta præditum fanationum munera per illum confecerum ſit?

B

C

D

E

Ὠιδὴ ζ.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, ἐ ὁμοίωσιν βίῳ λαμπροπάτῳ πάπερ προειλκρως, δι' ἀμφοτέρων ὑπερηλαμψας· ἁλογιμένος ἐν τῇ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σε, Κύριε.

Ὁμολογίας σου ἐγράφω πάπερ διήτρεμας, ἴρυμα δικλίζας λόγως Φ δυσπιθῶν, τῶς πιστὼς δὲ ἐβεβαίωσας ἐν τῇ ναῷ σου ἁγιάσματι, ἐκ ἐπαισχυνθεὶς ἐν τῇ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σε, Κύριε.

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem eſſes adeptus, vitaque clariſſima ſimilitudinem Pater conſecutus, utroque exinde fulſiſti; clamans, Benedictus es Domine in templo gloriæ tuæ.

Confeſſionis tuæ Pater corona clariſti; opere factiſque impiorum verba confutaſti, fideles vero confirmaſti; clamans,

Benedictus es Domine in templo gloriæ tuæ.

Firmiſſimo alacrique animi propoſito corporis dolores Pater fortiter pertuliſti, Deo gratias agens; clamans, Benedictus es Domine in templo gloriæ tuæ.

A βαίοσας· ἁγιαγμένος εἶ ἐν τῷ ναῷ δόξης σου, Κύριε.

Τῷ ψυχοπότῃ ἐν προθυμίᾳ τὰς τῶν σωμάτων πάντα ἀλγηδόνας ἰσχυρὰς καρτερῶς, ἀνεχαρίσω τῷ διαστῆναι σου· ἁγιαγμένος εἶ ἐν τῷ ναῷ δόξης σου, Κύριε.

Ode 8.

Manibus expanſis Daniel.

Videns vir beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti, graviſſimo neqviſſimus damnavit exilio: tu vero lætus pertuliſti, clamans; Benedicite omnia opera Domini Dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar tranſire, ad ſtadium ut quam legitimus athleta cucurriſti, victoræque acclamatus coronam acceptiſti, dulcius concinens, Omnia opera laudate Dominum.

Cæleſte tibi pro eo quod in terra eſt tabernaculum univerſorum Dominus contulit: arctæque cuſtodiæ loco latitudinem exultationis in paradiſo voluptatis cum Martyribus inveniſti, clamans, Benedicite omnia opera Domini Dominum.

Spiritali luce illuſtratus es, ac divino Spiritu perfuſus, vir beate Theophanes: indeque ſanitates ſcaturis fidelibus ad te confluentibus, tuumque ſanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus, Omnia opera laudate Dominum.

Ode 9.

Lapis ſine manu præciſus.

Omni ſubſtantia tua in egenos diſtributa, vir divino ſenſu prædite, juſtitiam palam tibi orientem illius præmio retuliſti: pro iis quæ ſunt corruptiſſima, ea decerpens quæ in ſæculum virebunt.

Morbos curas, vir beatiſſime, Paraleti potentia, dæmoneſque palam illius vi abigis, vir felliciſſime: ideirco nos fideles te contuentes beatum prædicamus.

Lucida, divino ſenſu prædite, tuæ migrationis dies fideles omnes invitat, ut ſanctificatione participentur: quam & nunc gaudentes peragimus, vir ſacratiſſime.

Tribuas quæſo uberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iiſdemque tecum moribus, uti & eodem cenſetur nomine, Deo gratis precibus tuis facito, vir ſacratiſſime.

Ωιδ. ὁ.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεωρίᾳ μάκαρ νῷ εἰρῆνον τὴν σὴς ἐκτάσεως λίαν ὁ τύραννος, ὑπερφεία σι ἐκεῖνε πικροτάτῃ, ὁ παμπόνηρος· ἐν διορισμῷ βροῶν πανύτλω ὑπέμεινγκας, δίλογέτη πάντα τὰ ἔργα τῷ Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τῷ ἀφοπύτῳ εἰδώς τλῶ τὴν εἰκόνος τιμὴν ἐβεβαίζαθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἐθρόμης ἀθλητὴς ὡς ἐπομπώτατος· ἐν νικητὴς ἀναδηθεὶς στέφανον εἴληφας, ἀσμάλτων· πάντα τὰ ἔργα αἰνμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐράνιον αὐτὶ τῆς ἐν γῇ σκηνῆς σοι δέδωκε ὁ πάντων Κύριος· αὐτὶ τυνόσσης ὥρας δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν παραδείσῳ τ τρυφῆς ἐμ μαρτύρων βροῶν· δίλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἰλαμπθεὶς νοητῷ & θείῳ πνεύματι, μάκαρ Θεόφανες, ὅθεν ἰάματα βρύεις ὃς τοὶς ἐκ πίστεσι σοι προσρέχυσι, & ἁγίαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρυσι, & βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωιδ. ε'.

Λίθος ἀχειροτύμητος.

Ἀπαρκὰ τὸν, βίοι σκορπίσας τοῖς δημόσιος, θεοφόρε, τλῶ δικαιοσυλίαν νοφὸς ἀντικομίζου σου ἀνεπήλλουσω· αὐτὶ φθαρτῶν βραπόμβος τὰ δὶ αἰώνος ἀνατίλλοντα.

Νόσους θεραπεύεις παμμάκαρ τῷ παρακλήτῳ τῇ δυνάμει· δαίμονας σαρὰς ἀπελαύνεις τῇ ἐνεργείᾳ τῶν παυλλίων, διὰ πίστεί σὲ θεόφρα μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος θεόφρων τῆς μετασάσιως ἡμέρα πάντας προσκαλεῖται τοὺς πίστις τροὶς μετουσίαν τὰ ἁγιάσματος· ὥσπερ ἐν νυὶ γηθόμενοι ἐπιτελοῦμεν ἑορτάσεν.

Νίκμος τλῶ σὴν ἀρθονον χάριν τῇ ἐμῇ ἰκαίνων σου τοὺς λόγους πλέξαντι θεόφρονα προθύμως· ὁμότροπόν σοι ὥσπερ ὁμώνυμον πῆσε δεικνὺς αφτερβείας τοὺς σεπτοῖς προσδίκτοις, ἑορτάσαι.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ

ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ·

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ, ἴως θυπάτου ἔτους Μιχαὴλ ϗ Θεοφιλάκτου υἱοῦ αὐτοῦ· τοῦ ἔστι ἀπὸ ϛφοζ. ἔτους τοῦ κόσμου ἕως ἔτους ϛτιέ. κϗ τοὺς Ἀλεξανδρεῖς, κατὰ δὲ Ρωμαίους ϛτκά.

S. PATRIS NOSTRI

THEOPHANIS

ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS

CHRONOGRAPHIA

annorum IↃXXIIX.

AB ANNO DIOCLETIANI PRIMO, ad Michaelis & Theophylacti ejus F. annum secundum: id est, ab anno mundi v ∞ IↃCCLXXVII, ad annum secundum Alexandrinos VI ∞ CCCV, secundum Romanos vero VI ∞ CCCXXI.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

τῆς χρονογραφίας.

Οὐκ μικρολόγου ἀββᾶς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεγονὼς Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος ἀνὴρ ϗ πολυμαθέστατος, ἄλλως τε χρονογράφος ϗ ἱστοριογράφος ἀκριβὴς, ϗ ἀκριβῶς πάσης διεξοδικωτάτης, σώφρονος χρονογραφίας ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ϗ ἡμέτερ τοῦ Χριστιανῶν ἀκριβῶς συνγράψατο· πάς τε χρόνος ἐν πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος, ϵ πᾶς τόπων ἑρμηνείας συμβιβάσας, ϗ ἐπιδιορθωσάμενος ϗ συγτάξας, ὡς σὺδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ. πάς τε τῶ ἀρχαίων βασιλέων πασῶν ἐθνῶν πολιτείας τε ϵ τοὺς χρόνους ἀναγρα-

Theophanis Chron.

PROOEMIUM

Chronographiæ.

Edit. Paris.

SANCTISSIMI Constantinopoleos Patriarchæ Tarasii Georgius Abbas quondam Syncellus, vir eximius & eruditissimus, multis Chronographorum & Historicorum libris evolutis, & non vulgari diligentia examinatis, compendiariam ab Adamo ad Imperatoris & Christianorum perfequatoris Diocletiani tempora Chronographiam scripsit; difficilisque studioso temporum rationibus ad invicem comparavit, emendavit, ac, ut nullus ante ejus ætatem, solertissime compositit: Priscorum insuper regum & nationum universarum statu & regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, observatis ætatibus,

pag. 1.

pag. 2.

ſupremarum & univerſalium Sedium, Romæ, dico & Conſtantinopolis, Alexandriæ, Antiochiæ, & Hieroſolymorum, ſive qui ſanis dogmatibus, ceu pabulis, Eccleſiam aluerunt, ſive qui per vim & latronum more principatu arrepto, hæreſium pravitate gregem interfecerunt, Pontifices enumeravit, & eorum tempora & annos egregio ordine digeſſit. Eninvero cum vitæ termino præreptus, ad propoſitum finem non potuerit opus inceptum perducere, ſed, ut præmonuimus, ſcriptis ſolummodo quæ Diocletiani attingunt ætatem, vitam hanc mortalem deſeruit, & cum recta fide ad Dominum profectus, nobis velut ſincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum ſimul reliquit, & ut quæ deſiderantur abſolveremus præbuit argumentum. Noſtra vero imperitia ſermonisque inopia non ignorata, onus, cui vires noſtræ ſorent impares, ſuſtinere detrectabamus. Ille contra plura hortatus, ut torpore omni excuſſo imperfectum opus non deſpiceremus, dedit animum, & ad illud capeſſendum manibus, & perficiendum coegit. Quocirca ejus monitis moremgerere compulſi, molem robore noſtro longe graviorem ſubire, & pene dicam immenſum laboremexantlare ſuſcepimus. Multis ſiquidem voluminibus diligentius exquiſitis, & quantum facultas & ingenium dedit, examinatis, præſentem Chronographiam a Diocletiani temporibus, ad Michaelis & Theophylacti ejus filii Imperium, Reges inſuper & Patriarchas, necnon eorum geſta & ætates, qua par ſuit ſedulitate, ex proprio penu nil deprometentes aut conferentes, in unum congeſſimus: quin potius ſelectis ex veteribus Hiſtoricis vel Rhetoribus pleriſque, ſingulorum acta per annos & tempora propriis quibuſque locis pulchro ordine cuncta diſpoſuimus: ut quoto quoque anno rem geſtam vel facinus editum, ſive in bello, ſive in Eccleſia, ſive in civili adminiſtratione, ſive in populari ſtatu, ſive qualibet alia ratione commendandum Lector in promptu habeat, & in propatulo. Haud enim vulgare eſt, me quidem judice, eorum qui veterum geſta evolvunt, emolumentum. Si quis autem ex eo quem aggreſſimur labore fructum aliquem decerpat, debitas Deo grates referet; nobiſque ineruditis & peccatoribus a Domino bene precabitur: ſi quid deeſſe comperiat, imperitiæ & abjecti noſtri ingenii tarditati adſcribat, & ex Domini charitate condonet. Id enim Deo acceptum opus, quod e facultate noſtra proficiſcitur.

Edit. Pariſ. pag. 3.

ϛάμβος, ὃ κϑ τὸ ἐφεξῆς αὐτῇ τὰς Ἀρχιερεῖς τῆ μεγάλων ϗ οἰκουμενικῶν Θρόνων, Ῥώμης τε, ϗμοῦ, ϗ Κωνϛαντινοπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε, ϗ Ἀντιοχείας, ϗ Ἱεροσολύμων, ϖοτὲ ὀρθοδόξως ἢ ἑκκλησίαν ϖοιμαναντας, ϗ τὰς ἐν αἱρέσει λυκικὰς ἀρξαντας, ϗ τὰς τῶν χρόνων ἀκριβῶς ϲύνταξιν. ἐπεὶ δ' τὸ τέλος τῆ βίε ὧν κατέλαβεν, ϗ οἷς ϖέρας ἀγαγειν τὸν ἑαυτῆ κόϖον ἐκ ἴϱυσεν, ἀλλὰ, καθὼς ϖροέϱημεν, μέχϱε Διοκλητιανῦ ἀναγϱαφῆϱιος, ϗ τῇδε βίῳ κατέλυσεν, ϗ ϖϱὸς κύϱιον ἐξεδήμησεν ἐν ὀρθοδόξῳ ϖίϲει, ἡμῖν, ὡς γνησίοις φίλοις, τῶντε βίβλοι ὠῒ ϖωιήϲαι ἀτελῆ καταλίϖοντο, ϗ ἀφοϱμὰς ϖαϱέϱχει τὰ ἐλλείϖοντα ἀναπληϱῶϖαι. ἡμεῖς ϑ τῶ ἑαυτῶν ἀμαθείᾳ ἐκ ἀγνοοῦντες, ϗ τὸ ϖενὲς τῆ λόγου, ϖαϱῃτήμεθα ταῦτο ϖοιῆϖαι, ὡς ὑϖὲϱ ἡμᾶς τῶν ἐγχειϱῆϖαι ϖοιμένα. αὐτὸς δὲ ϖαϱακαλέϲας ἡμᾶς ϖολλὰ μὲ ἐκέϖεσι, ϗ ἀϖλοτεϱ καταλιϖεῖν τὸ ἔϱγον, ἱβίαϲεν ὑϖὲ ϖῶν ἐλθεῖν. διὸ ἀναγκαθέντες διὰ τὴν ὑϖακοὴν, εἰς τὰ ὑϖὲϱ ἡμᾶς ἐγχειϱῆϖαι, κόϖον ϗ ϖόνε τυλόντα καταβαλόμεθα. ϖολλὰς ϑ βίβλους ϗ ἡμεῖς ἐξετάϲαντες, ϗ κϑ τὸ δυνατὸν ἡμῖν ὑφλησαντες, τοῦ χϱονογϱαφείου ἀϖὸ Διοκλητιανῦ μέχϱι ϗ βαϲιλείας Μιχαὴλ ϗ Θεοφυλάκτυ τῦ υἱὸς αὐτῦ, τάς τε βαϲιλείας ϗ τὰς ϖατϱιάϱχας, ϗ τὰς ϖάϖας ϖαϱέξεις ϲυν τοῖς χϱόνοις κϑ τὸ δυνατὸν ἡμῖν ϲυντϱαμόμεθα, ὑδὲ ἀφ' ἑαυτῶν ϲωιπάξαντες· ἀλλὰ ἐκ τῆ ἀϱχαίων ἱϲοϖλεϱῶϱάφων τε, ϗ λογοϱάφων ἀκϱιβϱαμῖϲαι, ἐν τοῖς ἰδίοις τοϖοις ἑκάϲῳ χϱόνῳ τὰς ϖαϱέξεις ἀναγκαίως καταϖαϱτοντες· ἵνα εἰδέναι ἔχωϲιν οἷς ἀναγνώϲκοντες ἐν ϖοίῳ χϱόνῳ ἑκάϲου βαϲιλέως ϖοῖα ϖάϖας γέγενεν, ἢ τὶς ϖολεμικὴ, ἢτε ἐκκλησιαϲτικὴ, ἢτε ϖολιτικὴ, ἢτε δημώδης ἢτε τις ἑτέϱα. ὃ ϑ μικϱὰν ὠφέλειαν, ὡς οἶμαι, ϗαϱπήϲαι ὁ τὰς ἀϱχαίων ϖάϖας ἀναγνώϲκων· εἰ τι δὲ ἐν τύτῳ τῆ ϖονήματι ἡμῶν ὀνηϲιφόϱον ὦϱοι, τῶ ϖοιήϲαντι τῆ Θεῷ δύναμεϊϲ ἀναγνόϲθωϲι, ϗ ἡμῖν ἀμαϑῶϲιν ϗ ἀμαϱτωλοῖς διὰ τὸν κύϱιον ὑϖοφῦξαι· ϗ εἴ τι ἐλλιϖὲς ὦϱοι, τῇ ἀμαθείᾳ ἡμῶν ταῦτ λογίϲαϲθαι, ϗ τῇ ἀϱγίᾳ τῆ χαμεϱτῦς νοὸς ἡμῶν, ϗ ϲυγγνώϲαϲθαι ἡμῖν διὰ τὸν κύϱιον. φίλον ϑ τῷ Θεῷ τὰ κατὰ δύναμιν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ,

ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ

τῆ Θεοφυλάκτου τῦ υἱοῦ αὐτοῦ βασιλέως.

CHRONOGRAPHIA,

A DIOCLETIANO AD MICHAELEM

& Theophylactum ejus filium Imp.

Edit. Paris. pag. 4.

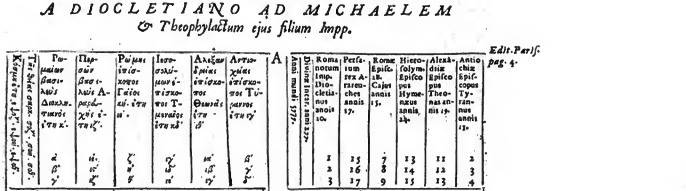

| | | |

Τότῳ τῇ ἴτει Μαξιμιανὸς Γαλλήνος καὶ Νάρσεως τὸν Περσῶν βασιλέως τὴν ἡνιοχεύσας τὰ Συρίας καταδραμόντες ἠχμαλώτισαν ἀπεσάλα ὑπὸ Διοκλητιανόν. ἡ συμβολὴ αὐτῇ καὶ ἀφανὴς μᾶλλον ἐγένετο περὶ Καλλίνικον καὶ Κάρρας. ἐπαινῶ δὲ ἐκ τ φυγὴν ὑπέτησεν Διοκλητιανὸς ἐν ὄχημα καταφράκτῳ. ὁ δὲ τὸν Καίσαρα μὴ τ τὰ ἰδία χρήματος ἡ φροσδιξέμενος, ἀφῆκεν ὑπὲ πλέονος τρίχεσι ἡ φρονχεῖδαι τὸ ὀχήματος. μὴ δὲ παῦται σὺν ἀχθέσης δυνάμεως πολλῆς πάλιν ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλίους Καίσαρ ὑπὲ τ Νάρσεως πόλεμον ἐκτίμησε καὶ χρυσαμβος δεξιώνῃ, τολμήσας καὶ ἀφέζας ἀ μιθοὺς ἐπρος. πέντε δ Νάρσεα μιχρὲ τ ἐνδοτέρας Περσίδος ἱδίωζε, ἡ καπεφαξέπασ ερατοπεδὸν. ἡ τὰς τῶν γυναικᾶς, ἡ παῖδας, Ϛ ἀδελφὰς. παρέλαβεϚ πάντα ὅσα κλέος ἐφερέτο, χρημάτων δυσεωρὸς, Ϛ τὰς ἐν Πέρσαις λαμπρὰς, μεθ ὧν ἐπανελθόντα Διοκλητιανὸς Μεσοποτομίᾳ ἔζγων ἀσμένως ἰδίζατο τιμώσας. ἡ ἰδίᾳ ἴκασος ἡ κοινῇ πάντες ὅσοι φρὸς πολλὰς ἔ βαρβάρων πολεμήσαντες, πολλὰ καπεθαυσαν. ἀρθεὶς ἡ ὑπὸ τ ἁρμαμάτων ὑρσὶ ας Διοκλητιανὸς, φροσκυνεῖδαι ὑπὸ τ συγκλητικῶν, ἡ ὁ φροσαγορδιεδαι χῖ τὸ φρότερον χῆμα ἀπῆσιεν. ἐκαλλώπισε δὲ ἡ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ, ἡ μαργαρίτας, ἡ λίθοις τιμίοις. Καισαρτίνε δὲ τὸν Καισαρτίνε ὃν τῇ Ἀναολῇ ἡ Παλαιστίνῃ ἔζγοντος, ἡ τὰ Χερσιανῶν φρονοιῶντος, φῶν πτος ὁ Γαλλέους Μαξιμιανὸς σωιῆσει ψυχὴς ἡ σώματος ῥύμῃ ἡ τῇ περὶ τῶν παιδεύσιν ἀφυσίᾳ φρονπόπτωτα, μαστυσιώδης τε τῶν καπελυτῶν ὑσεδαι τὰς τυραννίδος ἡ τῇ δόγμάτων αὐτῆ, δόλῳ ζαπατήσαι τὸν ἰσπέλατο. Θεὸς δὲ προμηδεὶς δόλον μαδὼν, ὡς Δαβὶδ φάγει, ἡ τῶν σωτηρίαν περίζεται, ἡ πρὸς τ ἴδιον πατρα ἔζανίζεται, πολλὰ σωδ αὐτῷ τῇ Χωσῷ ὠκαείσαν τῇ σώσαντι αὐτόν.

A Hoc anno Maximianus Galerius adversus Narſen Perſarum regem crebris excurſionibus Syriam inſeſtantem & depopulantem a Diocletiano miſſus ſeſt. Hic primo certamine ad Callinicum & Carrhas ſuperatur: reditusque fuga [comparato Diocletianum curru ſorte vectum habuit obviam. Ille Cæſarem etiam propriis inſignibus illuſtrem & conſpicuum longo vix ſpatio neglectum, currere, & curum præcedere permiſit. Validiore poſtmodum exercitu collecto, Maximianus Galerius Cæſar bellum cum Narſe reſtauraturus amandatur: reſumptaque viribus, & proſpera fortuna uſus, quas nullus potuiſſet, res omnino præclaras geſſit. Narſen etenim uſque in interiorem Perſiam fugientem abeigit, exercitum ejus diſſipavit & concidit. Uxores ejus, liberos, ſorores, & quos ſecum vehebat pecuniarum thesauros, & Perſarum nobiliores ſumpſit captivos: ſpoliis onuſtum & redeuntem, Diocletianus, qui tum in Meſopotamia verſabatur, cum honore lubenter excepit: & tum privatim uterque, tum communibus armis adverſus Barbarorum plurimos ambo decertantes, res præclaras feliciter geſſerunt. Secundo vero fortunæ ſucceſſu Diocletianus elatus, a ſenatoriæ dignitatis viris ſo. adorari, nec ut prius ſalutatri, vel conſueto habitu procedere expetiit: verum auro, margaritis, & pretioſis lapidibus calceamentum adornavit. Conſtantinum autem Conſtantii filium in Oriente & Paleſtina tunc temporis commorantem, & de Chriſtiana fide bene ſentientem, & tum animi præſtantia, tum corporis robore, tum denique ad omnem honeſtam diſciplinam propenſione in dies incrementa ſumentem cernens Galerius Maximianus, cum tyrannidis & impii prophanique idolorum cultus everſorem futurum vaticinilis accepiſſet, dolis eum interficere meditabatur. Ille detectis inſidiis, quæ fuit Dei providentia, & Davidis exemplo fuga ſalutem parat, & ad patrem, ſervatori Chriſto debitis gratibus perfoluris ſoſpes & incolumis regreditur. *Edit. Pariſ. pag. 7.*

| | | |

rent, cogendos. Horrenda præ omnibus, quæque Martyres innumeros consecravit, extitit hæc persecutio. A

Θεοῦ. ᾧ ὧν ὅτος ὁ διωγμὸς πάντων φειδωλέστατος ἀνεμφυὴς μάρτυρας ἀποτελέσας.

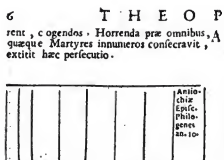

Hoc anno Diocletianus & Maximianus Herculius ex animi vœcordia, privato habitu resumpto, depoſuerunt Imperium. Et Diocletianus quidem Salonæ patria civitate Dalmatiæ privatus agit. Herculius autem Maximianus ducta prius Romæ triumphantium more victoriæ pompa, qua currum copia, uxores, liberi, ſoCorores Narſen captivum præcedebant, paren vivendi modum in Lycaonia elegit. Sejuncti deinceps ab invicem vitabant ſolitarii conſtitucis vice ſua Imperatoribus, Orientis quidem Galerio Maximiano, Occidentis vero Conſtantio; qui modica Imperii ſorte contentus, plurima manſuetudine morumque probitate præcelluit. Nulla ei de ærario cura: quinimo theſauri loco ſubditos habere maluit. Adeo pecuniarum a poſſeſſione ſibi temperabat, ut dies feſtos ludis exhibitis frequenter celebraret, & magnam amicorum partem cum honore conviviis excipere. A Gallis morum aſperitatem in Dioclctiano, & in Maximiano cædium conſuetudinem, (quibus malis per eum ſunt erepti) condemnantibus præcipua amore colebatur. Anno Imperii undecimo vita functus in Britannia. Adhuc ſuperſtes in totius populi conſpectu, circumſtantibus etiam reliquis ejus filiis, eodem nimirum patre cum Conſtantino nato, Conſtantio, dicto, & Anaballino, qui & Dalmatius, Theodora matre Herculii filia genitis, Conſtantinum primogenitum declaravit Imperatorem. Hic enim Conſtantinus Helenæ prioris Conſtantii uxoris partus extitit. Eorum pater Conſtantius nepos Claudii Imperatoris ex filia: Galerius, filia Valeria ducta, Diocletiani gener fuit. Ea tempeſtate Galerius Maximianus in Italiam profectus, Cæſares duos creavit: & proprium quidem filium Maximinum Orienti præfecit, Severum autem Italiæ: Romæ milites Maxentium Maximiani Herculii nuper Imperatoris filium ſalutarunt principem. Unde Herculius in ſpem cupiditatemque recipiendi rurſus Imperii erectus, proprium filium Maxentium poteſtate exuere molitus eſt: & paribus dolis, ut Conſtantinum generum interficeret, animum adhibuit. Verum a nova filio inferenda depulſus eſt a militibus: a funeſtis autem in generum conatibus, a Fauſta filia denunciatus præpeditur, & ob prava facinora necatur. Euſebius Cæſarienſis refert, Diocletianum nientis morbo laborantem una cum Herculio, depoſitis Imperii inſignibus, privatam vitam reſumpſiſſe: & hunc quidem laqueo commutaſſe vitam, Diocletianum vero diuturno languore conſumptum pœnitus emarcuiſſe. Gelaſius ejuſdem Cæſareæ Anteſtes narrat: eos abdicati Imperii pœnitentes, & regreſſum ad illud moliros, publico Senatus decreto interfectos. Il-

Edit. Pariſ. pag. 8.

Τότην τοίνυν Διοκλητιανὸς ἡ Μαξιμιανὸς ὁ Ἡρκούλιος ἐξ ἀνοίας ἢ βασιλείας ἀπέθεντο ἰδιωτικὸν ἀπολαβόντες σχῆμα. ᾧ Διοκλητιανὸς μὲν ἡ Σάλωνα ἢ Δαλματίας ἢ ἑαυτῶ πόλιν ἰδιωτεύων διοι. Ἡρκούλιος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς ἐν Δυκαονίᾳ, αφόνιφον ἢ ἐπιτήδειον Ῥώμης ὑπιτηλάσας πομπῶν, ἐν ᾗ αφοτρόμπωσι μὲν Νάρσιος ἧβ ὄχημάτων τὸ πλῆθος, ᾧ αἱ τῶν γυναίκες, ᾧ παῖδες, ᾧ ἀδελφαί· μετὰ ταῦτα δὲ ἀναχωρίσαντες δίηγον ἰφ' ἑαυτῶν, καπησάμενοι αὐτ' αὐτῶν βασιλεῖαι, τὰς μὲν ἑῴας Γαλλέριον Μαξιμιανὸν, ἧβ δὲ Εσπερίων Κωνστάντιον, ὃς ὀλίγῳ μίρει τῆς ἀρχῆς ἀρκούμενος, λίαν ὠῶ ἤμιρος ᾧ ἀγαθὸς τὸν βίτον, ᾧ ὡδὲν αὐτῷ αφὸς τὸ πλοῦτον ἐπιφιλῆσαι· μᾶλλον δὲ τῆς ὑπηκόους ἔκεαιρις ἔχειν ἠβούλετο. μᾶλιστ δὲ τῆς ἐπιτηδείους ἐκτήσατο, ἐν ποτῶν ὠῶ ἐγκρατὴς πυρὶ χρημάτων κτῆσιν, ὅτε ᾧ παιδήμασι ἐπιτελῶν ἑορτὰς, ᾧ πολλὰς ἧβ φίλων συμποσίους τιμῶν· ἠκατάπαυσε πάνυ παρὰ ἧ Γάλλων τὸ πικρὸν ἧ Διοκλητιανοῦ, ἧ τὸ φονικὸν τὰ Μαξιμιανῦ συγκρυπτόπων, ὧν ἀπηλλάγησαν δι' αὐτὸ. ὅτος τελευτᾷ ἐν Βρεττανίᾳ βασιλεύσας ἔτη ιά. ἀπεφορύσας ἀπ' αὐτῦ βασιλέως Κωνσταντίου ἧ φωνοῦσαν υἱὸν αὐτῦ ζῶν ἔτι ἐπ' ὄψεσι παντὸς τὸ λαῦ, πεφιόντων ᾧ ἧβ λοιπῶν αὐτῦ παίδων ἧβ ὁμοπατρίων Κωνσταντίνε, Κωνσταντίε ἐπιθ, ᾧ Ἀναβαλλίνε, τὸ ᾧ Δαλματίε, γαντὶ Θεόνων ἐκ Θεοδώρας θυγατρὸς Ἡρκουλίε. ὁ ᾧν Κωνσταντῖνος ἐξ Ἑλένης ὠῦ ἡ φυτέρας γνωσιὸς Κωνσταντίε. ὁ ᾧν Κωνσταντιος ὁ πάππε παπῤ θυγατρίδης ὠῦ Κλωδίε τὰ βασιλέως. Γαλλιερος δὲ γαμβρὸς Διοκλητιανὰ ὠῶ ἐπὶ θυγατρὶ Βαλερίᾳ τότε Γαλλιερος Μαξιμιανὸς ὑπὶ Ἰταλίαν ἐλθὼν, ἐχειροτόνησι Καίσαρας δύο· ᾧ ἐπίτηνον τὸν μὲν ἴδιον υἱὸν Μαξιμῖνον κατὰ τῶ ἑῷαι, Σεβῆρον δὲ κατὰ τῶ Ἰταλίαν. οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ φρατιῶται ἀνηρόησαν Μαξέντιον ᾧ υἱὸν Μαξιμιανοῦ τὸ Ἡρκουλίε τὰ βασιλέως. ὅθεν ὁ Ἡρκούλιος εἰς ἐπιθυμίαν πάλιν ἧ βασιλείας ἀρθεὶς, ἐπιχείρησε μὲν ἀποθέσασθαι ἴδιον υἱὸν Μαξέντιον· ἐπιχείρησε δὲ δόλῳ ἧ γαμβρῷ Κωνσταντίνῳ ἀπλεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν αφὸς ἧ υἱὸν ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῶν φρατιωτῶν ἀπηλάθη. ἐκ δὲ τῆς κατὰ ἧ γαμβροῦ, υἱὸ Φαύστης τῆς Συγατρὸς καταμηνθείς, ἀναιρέντα κακῶς σφάξας. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεὺς φησὶ· Διοκλητιανὸς παρακρουν γαινόμενος, ᾧ σὺν τῷ Ἡρκουλίῳ τῶ βασιλείαν ἀποθεμένος ἰδιωτικὸν βίον ἀπλαβε. ᾧ ὁ μὲν ἀγχόνῃ τὸν βίον μεταλλάξῃ, Διοκλητιανὸς δὲ νοσῳ μακρᾷ ἀπατακμάσας ἐμαράνθη. Γελάσιος δὲ ὁ Καισαρείας τῆς αὐτῆς ἱστόρησε φησί· ὅτι μεταμεληθέντες, ᾧ πάλιν βασιλεύσαι θελήσαντες, ὑφρ κοιτῆς συγκλιτὶς ἀπαρολοῦται. τότον οὖν ἐκ μόνου γνωμίσαν, ᾧ τῶ Χειτιανῶρτος Κωνστεντίνῳ τε-

λοντίωπος, τῶν βασιλέων, ὡς φρονήμων, καὶ τέρων Κωνσταντίνος ὁ Σεβαστὸς, ἢ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος.

lis igitur e medio sublatis, tum Constantio, cujus fides & religio Christiana fuit, defuncto, Constantinus Augustus & Maximianus Galerius, ut a nobis præmissum, obtinuerunt Imperium.

Ρω. μαίων βασιλ. Κωνσταντίνου ἔτη ιθ.	Παρὸν βασιλ. Σαβῖνος ἔτη ι.	Ῥάμει σπίσκοποι Σίλβιος ἔτη δ'.	Ἱεροσολύτων. Ζαβδᾶς ἔτη ι'.	Ἀλεξάνδρειας. Πίτρος ἔτη δ'.	Ἀντιοχείας. Παῦλος ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας. Φιλογένης ἔτη ιδ'.
α'	γ'	ε'	θ'	ια'	ιγ'	ιδ'.

Anni Domini.	Rom. Imperator Constantinus annis 19.	Persarum rex Sapores annis 30.	Rome Episcopus Sylvester annis 21.	Hierosol. Episc. Zabdas annis 10.	Alexandriæ Episc. Petrus Mart. annis 12.	Antiochiæ Episc. Philogenes annis 18.
1	2	3	4	9	11	18

Edit. Paris. pag. 9.

Τότε τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ θεόφιλτος, ἢ Χρεσιανώπατος Ρωμαίων ἐβασίλευσεν ἐν Γαλλίαις ἔ Βρεταννίᾳ. κατὰ δ' αὐτὸν ὧν χρόνον πέσσαρες ὄτοι συμβασιλεῖς ἦσαν αὐτῷ, Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος σὺν ὑιεῖ Κάισαρι Σάβηρι ἢ Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλερίου ὑιῷ καὶ Μαξεντίῳ τῷ ὑιῷ τὸ Ἐρκολίου ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τ γρεσιανῶν ἀναγορδέντει βασιλεῖ. ὄτοι ἀλλήλως ὑπερβάλλειν ἐσπουδοῦς ἔ τῷ Χρεσιανῶν διωγμον. Μαξίτιος δὲ ὁ τύραννος τῇ Ῥώμῃ ἀνομως βασιλεύων πάσδετα ἐργάσατο κακὰ, μοιχείας ἔ ὲ τέλει γωμικὸν, φόνις ἢ ἁρπαγὰς, ὑδσα ποτὸς ὁμοια. κατὰ δὲ τῶν ἀγαπολῶ Μαξιμίνος χείρονα διεφάττιτο κακά. δύο κακῶν μεγίτων ἀνατολῶ ἢ δύσι πληρωμένων, ἢ κατὰ τ Χρεσιανῶν πόλεμον, ἀλλήλως ἀπαρρίπτοντων. τότε ἢ Δικίνιος Κάισαρα Ρωμαίοι ἀνηγόρδεσαν, γαμβρὸν Κωνσταντίνῳ γαμβρῷ αὐτὸ ὄντι ὡς ἀδελφῷ Κωνσταντίᾳ, ἢ ὑποκειρομὸν ψυδῶς τῶι καθ' ἡμᾶς ὑσιάβειαν, Σάμψα δηλαδὴ τελδυτήσαντος.

Hoc anno in Galiiis & Britannia facerrimus & Christianissimus Romanorum Imperator Constantinus regnavit : cum eodem tempore quatuor itli cum illo ejusdem forent Imperii collegæ, Maximianus Galerius cum duobus Cæsaribus Severo & Maximino Galerii filio, atque etiam Maxentio Herculi filio, qui Romæ a militibus Imperator fuerat renunciatus. Isti quis alter alterum in Christianis crudelius perfequendis vincere, ad invicem contendebant. Maxentius autem tyrannus quibuvis pessimdatis legibus Romæ imperans flagitiosa quæque patravit facinora, nobilium fœminarum adulteria, cædes, bonorum direptiones, & quotquot scelera his similia. Pejora per Orientem Maximinus exequebatur : duabus exitiosis pestibus Orientem Occidentemque inter le partientibus, & bellum adversus Christianos, perfecutionem nimirum ubique fuscitantibus. Tunc temporis Romani gratiam Constantino reposituri Licinium ob sororem Constantiam in conjugem acceptam ejus Levirum Cæsarem appellavere, Severo videlicet mortuo, familiarem nobis pieratem dolose fimulantem.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πίτρος ὁ Αλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὲ φυλακὴ ὑπάρχων προσάγμαται Μαξιμιανῷ τῷ Γαλλερίῳ ἢ Μαξιμίνῳ τῷ ὑὶῷ αὐτῷ ἢ κεφαλῆ ἀποτμηθεὶς, ἐνδόξως ἱμαρτύρησε. ὁς ἢ Ἄρειον διάκονον ὄντα τῆς αὐτὸ ἐκκλησίας ἀκουσάντα ἐποίησεν. ὁς γὰρ τοῦ καινοδόξου αἱρέσεως προσάτης, πολλὰς τῆς δυσβείας ἀπέσπατο. πολλοὶ γὰρ ὲ ἄλλοι ἐπ' αὐτῷ τῷ τυράννῳ τὸν ὑπὲρ Χρεσοῦ μαρτυρικὸν εἶραμον ἀνοδήσαντο, ὧν εἰσὶ Φίλιας ἐπίσκοπος Θμέως τῆς Αἰγύπτου, ὁ Πηδὼς ἢ Νείλος ἐπίσκοποι τῆς Αἰγύπτου, Αὐθιμὸς ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Τυραννίων ἐπίσκοπος Τύρου, Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Εμίσης, ἢ Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Γάζης, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Αντιοχείας, Ζαβύβιος ἐπίσκοπος Σιδῶνος, Πάμφιλος πρεσβύτερος Καισαρείας, ἢ ἄλλοι ἀναρίθμητοι. ὧτος ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς γυναικομανήσας ἰδὼ, τοσοῦτον, ὥσε τὸς ὑπ' αὐτῶν πλουσίους μελετᾶν πε κρύφιμοι τὰς ἰδίας γαμετὰς. ἐκτοπικὸς γὰρ ἦν πολλῶν θυμόνων ἄπατη, ὡς μὴ ἀνήκεθαι τινὸς γνῶσθαι αὐδὶ μαρτύρας. ὧτος παρὸλεθρίαν Χρεσιανῶν γνόθα προσέπαξεν, ὑ τοσοῦτον διὰ τῶν ἰαυτὰ ἀσιβειῶν, ὅσον διὰ τῶν ἀρτασχῶν ὑπαρχόντων αὐτὸς· ὧτος γὰρ ὧν Θέα δίκη ἐπῆλθε διὰ τῶν ἀμήτρων ἀκολασίαν, καὶ τῶν πεῖρ Χρεσιανὸς ἀνυπούτων κάκωσιν. χαλεπὸν δὲ ἕλκος κατὰ τὸ τῆς ἀκολασίας αὐτὸ μόρφον ἐκφαίνειν ἐρείτων πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐτύγχανε, ροιὴς κατακλαδούσης, καὶ σκωλήκων φθορὰς τὸς ὑτόπους· ὧν δὲ καὶ πολύσαρκος. ὧτος δὲ ὑπολαβὼν, ὡς ἄρα διὰ τὰς αἰδίους φόνους πέπληκται, προσάγματα κα-

Eodem etiam anno Petrus Alexandriæ Episcopus carcere detentus, Maximiani Galerii & Maximini ejus filii mandato capite truncatus glorioſum ſubiit martyrium. Hic Arium, dum Diaconi vices adhuc ageret, Eccleſiæ communione fecit exortem : qui pravæ poſtmodum ſectæ autefignanus factus, plurimos a vera religione averſit. Sub iiſdem tyrannis alii plerique martyrii corona ſunt redimiti, quorum in numero recenſentur Phileas Thmueos Epiſcopus, Peleus, & Nilus Ægyptiaci præfules, Anthimus Nicomediæ, Tyrannion Tyri, Sylvanus Emeſæ, alter Sylvanus Gazæ Antiſtites, Lucianus Antiochenſis Presbyter, Zenobius Sidonis Epiſcopus, Pamphilus Cæſareæ Presbyter, & innumeri alii. Galerius iſte Maximinus inſano penitus & effrani mulierum amore æſtuabat, adeo ut ejus potentiori fubditi, ubi proprias conjuges occultarent, anxie meditarentur : alioquin fallacium dæmonum fraudibus tantopere devinctus, ut abſque oraculi præſtigiis ne cibum quidem velles deſibare. Idem non adeo religionis impiæ cultu quam bonorum rapiendorum cupidine motus, delendos communi interneccione Chriſtianos præcepit. Eum propter immodicam & effuſam pecularitatem & intolerabilem Chriſtianorum vexationem ultio divina tandem corripuit. Grave ſiquidem ulcus ædnatum ad libidinis membrum omni humana induſtria ſuperius viſum eſt in eus corpore, putredine nimirum depaſcente, & vermibus corruptionis loca corrodentibus. Obeſus enim erat, & haud leviter carnoſus. Is autem ob injuſtas cædes plectí ſe arbitratus, mandata per omnes pro-

vin:las Christianis profutura rescripsit, jubens agere cuncta ex animo, & pro se deprecari. Quo facto, curato præter expectationem difficili morbo, plaga tamen per inductam cicatricem vix sanata, ad iniqua quæque repetenda facinora fervidus instaurabat. Verum derepente bellum tumultus fames pestilentiæ ariditates aeris adeo confertim ingruebant, ut sepeliendis mortuis vivi non sufficerent homines: tonitrua insuper & prodigia crebrius emissa unumquemque de se solummodo sollicitum esse, relinquæ negotiorum quasi momenti nullius injecta permanere coegerunt.

Hoc anno sacratissimus Constantinus ad evertendam tyrannorum potestatem se movit. Impius vero Maxentius ponte navibus instructo in Tiberi Romam præterfluente adversus Magnum Constantinum in acie constitit. Formidabat Magnus Constantinus Maxentii præstigias, qui nefandæ dedituς divinationi pueros dilecare soleret. Illi properera mentis in anxietate constituto, hora diei sexta, veneranda crux luce effulgeta visa est cum hac inscriptione: IN HOC VINCE. Tum in nocturna visione astans ei Dominus, inquit: Utere ostensio tibi signo: & vince. Aurea tum cruce, quæ in hanc usque diem superest, in promptu conficta, eam exercitui præferri, & in conflictu justit se præcedere. Inito igitur certamine, victi sunt qui sub Maxentio militabant, & eorum plurimi trucidati. Maxentius fuga cum reliquis arrepta, ponte divina virtute disrupto, flumine submergitur non fecus ac Pharao cum toto exercitu, ita ut tam equis quam fessoribus flumlnis alveus repleretur. Romani demum victorem Constantinum, ceu ad ferendam ipsis opem expetitum Servatorem, populique liberatorem acclamatum, urbe coronata, communique tripudio exultante, improbi Maxentii tyrannide redempti cum cruce victoriarum largitrice triumphantem excepere.

Edit. Paris. pag. 11.

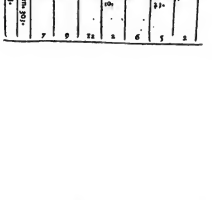

Α Τὰ παντὸς τόπου ὑπὲρ τῆς Χριστιανῶν γραφὴν πάντα κελεύων καπεδυμίους ἀφαιτεῖν, καὶ ὑπὲρ αὐτῶ εὐχέσθαι· οὗ γενομένου εὐθέως ἡ χαλεπωτάτη νόσος θεραπεύθητος παρ ἐλπίδα, μενέτω δὲ τὰ τραύματος καλῶς συνεκλώσαντος, μεζόνως ἐμαίνετο τῇ ἀσεμίᾳ τῶν φρενῶν ἐχόμενος. ἀλλ᾽ αὐθὶς πάλιν ὁ πόλεμος ἡ ἐπαρσασις, λιμοὶ τε ἡ λοιμοὶ, ἡ αὐχμοὶ ἀθρόοι ἐπισκηπτον, ὡς μὴ ἀρκεῖν θάπτειν τοὺς τεθνηκότας οἱ ζῶντες· κεραυνοὶ τε Β φόβητρα ἐξαπετέλλετο, οἷς ἕκαστον ἑαυτὸ μόνον φροντίζειν, ἡ τὰ πολλὰ τῆ φαγμάτων ἄπρακτα ἠμένειν.

Τότον τῆ ἴτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεόσεπτος εἰς ἡ κατὰ C τυράννων ἠρέτη καπέδυσιν. Μαξέντιος δὲ ὁ συστρέβης ταυσὶ γόμφασα τὸν παραῤῥάπτα τῆ πόλει Ῥώμη ποταμὸν παρτάξατο κατὰ τὸ μέγαλου Κωνσταντῖνου. ὁ δὲ μήγας Κωνσταντῖνος ἰδιδίει τὰς Μαξέντιν γοητείας, βρίφη ἀπατήμων, ὡς ἧξ μαντικὰς ἀθμίσας. ἐν πολλῆ δὲ ἀγωνίᾳ ὄντι ὤφθη αὐτῆ ἐν ὥρᾳ ἴκτη τῆς ἡμέρας ὁ τίμιος σαυρὸς ἐκ φωτὸς καπεκλασμένος, ἐχωρίπγραφὲν· ἐν τότῳ νίκα. ἐπισὰς δὲ αὐτῆ ὁ Κύριος ἐπὶν ἐν ὁράματι τὸν ευτὸς· χρῆσαι τῆ ὁυζκζίτει σοι, ἡ νίκα. τότε σαυρὸν κτιδάσας χρυσοῦν, ὃς ἔτι μὲχρι τῶν σήμερον, ἐκυλδεῖ φορέγειν αὐτῆ ἐν τῆ πολέμῳ. καὶ συμβολὴς γινομένης ἀτπὸ σταν οἱ περὶ τὸν Μαξέντιον, ὧν οἱ πλέως ἀνροσώτο. Μαξέντιος δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς φεύγων, τῆς γεφύρας θείᾳ δυνάμει διαῤῥηγνίσης ἐν τῆ ποταμῷ καπατπονίζεται, ὡς πάλαι Φαραὼ παρταρτί, ὥστε πλησωδῆναι τὸν ποταμὸν ἵππων σὺν ἀναβατναις πεπτεγμένοις. οἱ δὲ πολίται τῆς Ῥώμης, ὡς αἰσπάμβοι αὐτὸν ἐξηρεῖσθαι ἐς τὸν βουθεσὰν αὐτῶν, λυτρωθέντες τῆς τὸ τυραννικὸν Μαξεντίου τυραπείδος ἡ πόλιν εὐραπώσαντες εἰσεδέξαντο μὲ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον σὺν τῷ νικοποιῷ σαυρῷ σωθῆρα αὐτὸν ἀνδφημοκώτες.

D

E

Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσας τῶν Ῥωμαίων Κωνσταντῖνος A ὁ Θεοσεμνύνητος ἀφ' ἁπάντων τὰ λείψανα τῆς ἁγίας μαρτύρων ἐκέλευσε συλλεγῆναι ὁσίᾳ παρ' ἡμῶν παραδόσει. καὶ ἦσαν αἱ Ῥωμαίοι ἄγοντες ἐπιτάφιον ἑορτὴν χαιρουσῶς τὸν Κύριον, ᾧ τὸν ζωοποιὸν σαυρὸν ἐπί ἡμέρας ἑπτά, ᾧ Κωνσταντῖνον τὸν νικητὴν μεγαλύνοντες.

Hoc anno divino freetus auxilio Conſtantinus collectas ſanctorum Martyrum reliquias ſacræ ſepulturæ mandari juſſit. Romani vero feſtis ob partam victoriam inſtitutis, per dies ſeptem continuos Deum vitalemque crucem debitis proſequebantur honoribus, victoremque Conſtantinum ſummis laudibus extollebant.

		ιδ'	ι'	ιβ'	θ'	ζ'	η'	ς'	ε'	ζ'	δ'		
		8		9		10		11		12		13	
3	4	7	8	6	7	3	4						

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμιανὸς ὁ υἱὸς Γαλλικίου ἐπιτηθήσας, καὶ ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψας, αἰχρῶς καταλύει τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀκούσας ᾧ Μαξιμιανὸς Γαλλικέως ὁ υἱὸς πατὴρ, ὅτι ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ἐρκυλίου ἐν Ῥώμῃ τὸν Κωνσταντῖνον τὴν δύναμιν τοῦ σαυρὸς καπτοποιῆτι, φοβηθεὶς, τὸν κῷ τὴν Χερσιανῶν ἀπκὴ διωγμόν.

Hoc anno Maximinus Galerii filius, cum aliorum fines invaderet, & integrum ſibi arrogare vellet Imperium, vitam deinde turpiter amiſit in Cilicia. Maximianus vero Galerius ejus pater Maxentium Herculii filium a Conſtantino virtute crucis victum cum didiciſſet, nuncio territus accenſam in Chriſtianos perſecutionem remiſit.

B

		ιδ'	ι'	ιβ'	ε'	ς'	θ'	ι'	ε'				
		10		12		14		5		9		8	
5													

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεόπατος σὺν Λικινίῳ Καίσαρι ζήλῳ Θεοῦ φορήμενος, ἐπεστράτευσε κατὰ Μαξιμίνου τοῦ Γαλλικέου τῶν ἑῴαν διέποντος· κἀκεῖνος ἀντιστρατεύσαιμενος ἀμύτρῳ πλῆθει συνέβαλεν αὐτοῖς. πνευσθεὶς ὁ Μαξιμιανὸς μαρτύμασι δαιμόνων καὶ χοπτικαῖς μαγγανείαις. τὸ δὲ ζωοποιὸν σαυρὸν φοσκομενος τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ. ἅμα τῇ φροσβολῇ τραπεὶς ὁ τύραννος σὺν τῷ πλήθει καπασφαπμίσῃ, ᾧ βασιλικῶν ἐβάπε ἀπέθετο, ᾧ στρατιωτικὸν πεφεδίμβος χῶμα μὲν ὀλίγων δυνουσάων τὰ διαβᾶς, ἀπὸ κώμου εἰς κώμου ᾠχετο, καὶ τὰς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων καὶ μάντεις ἀθροίσας, ὡς διαβιβαίμενος ἐπὶ μαγείᾳ καὶ φροφήτας αὐτὸ ὡς ἀπατεώνας κατέσφαξεν.

Hoc anno ſacratiſſimus Conſtantinus divino religionis zelo motus in Maximinum Galerium Orientis partes moderantem bellum, opem ferente Licinio ſuſcepit. Ille vero ingentes copias contra in aciem educens, manus cum eis conſeruit. Fidebat Maximinus dæmonum oraculis, & magorum præſtigiis: vivifica crux ex adverſo magno Conſtantino præibat. Sub primo conflictu verſus in fugam tyrannus, magna exercitus ejus parte cæſa, exuit imperatoris veſtem & inſignia; militarique habitu ſumpto, cum paucis fibi benevolis e vico in vicum fugitivus vagabatur; Idolorumque ſacerdotibus & divinis congregatis, vocatis etiam cunctis in arte magica celebrioribus ac vatibus, cunctos velut ſeductores mactavit.

Edit. Pariſ. pag. 12.

C

								Ιερσσ. ἐνίσκ. λδ'. Μαπκόνιος ἔτη κ'				Αντ. ἐπίσκ. Εὐσεβιος ἔτη ιδ'.	
		ιδ'	ι'	ιβ'	ε'	ς'	θ'	ι'	ε'				
		11		13		15		6		8		9	
2													

Τούτῳ τῷ ἔτει μέλλοντα τὸν εὐσεβέσατον Κωνσταντῖνον ζώντα χειροῦσθαι τὸν Γαλλέσιον Μαξιμιανὸν, φονολαβοῦσα θέα ὀργὴ κατέλαβε τύτον. φλοξ γὰρ ἐκ μέσης τῆς ἀπλάγχνου καὶ μυελῶν αὐτῆ ἀναβθείσα, μετ' ὀδυνῆς ἀνεπτύετο σφιλῶν κατ' ὀδόντας ἀμμάνοντα δηλήτηρ· ὡς ἀμφότερα τὰ ὀμμάτα ἐκπυθῆσαι, καὶ τυφλὸν καταλιπεῖν τὸν αὐσέντην. αἱ δὲ σάρκες αὐτῆ συσαπῆσαι ἀμέτρῳ ἐκκαύσει τῆ ὀργῇ ἀπέπιπτον· καὶ ὕπο καπασπεὶς ἀπέρρυξι τῶν θυμάχων ψυχῶν.

Hoc anno Galerium Maximianum vivum jam jam in piiſſimi Conſtantini manus caſurum divina præveniens ira occupavit. Ardor enim in mediis ejus viſceribus & oſſium medullis accenſus cum intolerabili dolore & obſtructo anhelitu cernuum in terram dejecit; adeo ut ambo ejus oculi exilirent e capite, & lumine privatum deferent impium. Carnes autem ejus immobilitia illa inflammatione putrefcentes deflebant oſſibus, atque ita totus jam in ſaniem & tabum reſolutus inſenſam Deo animam evomuit.

D

		ιδ'	ι'	ιβ'	ε'	ς'	θ'	ι'	ε'				
		12		14		16		7		2		10	
2													

Τούτῳ τῷ ἔτει Λικινίῳ συμμαχήσαντι τῇ Θείᾳ Κωνσταντίνῳ καὶ ὑποκειμένῳ ἑκόντως τὸν Χερσιανισμὸν, ᾧ ἀφορίσας μοῖραν τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπέκειψε, ἀντροφίσας αὐτῷ βασιλέα, ἀπαιτήσας αὐτὸν σωμθῆκας μηδὲν ᾗ Χερσιανὸν ἀφάπειν κακὸν. ἐντῷδε ὁ τῆς τυφάννου καθ' ἡμῶν χόλος ἐπὶ πέπαυται διωγμός.

Theophanis Chron.

Hoc anno Licinio armorum ſocio, & religionem Chriſtianam dolose ſimulanti facratiſſimus Conſtantinus Romanorum ditionis partem adminiſtrandam aſſignavit: eodemque Imperii collega renunciato, ne quid mali adverſus Chriſtianos moliretur, fidem exegit & pacta. Ab hoc tempore tyrannorum adverſum nos Dei gratia ceſſavit perſecutio.

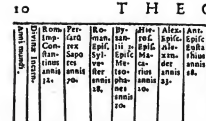

A

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κρατήσας Ῥωμαίων γῆς, μοναρχήσας γενόμενος, πᾶσαν εἰς τὴν Θεὸν μετήγαγε φρονῆσαι, ἐκκλησίας ἀνεγείρων, καὶ φιλοτίμως τούτοις πλοῦτον ἐκ τῆς δημοσίου λόγων ὕλης ἀφορίσας, γράφει φῶτον τοὺς εἰδώλων ναοὺς ἀποδίδοσθαι τοῖς τῷ Χριστῷ ἀφιερωμένοις· συνεμφέρει δὲ αὐτῷ καὶ Κέλσος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. δύνατον δὲ Χριστιανοὺς μόνους γραπτεύεσθαι, ἰδίων πᾶσι τραπεζῶν ἄρχειν, τοὺς δὲ ἐπιμένοντας τῇ εἰδωλολατρείᾳ κιναλικὸς τιμωρεῖσθαι. τέλειον τὰς πασχαλίους δύο ἐξεδομάδας ἀπράκτους πλεῖν· τῶν τε πρὸ τῆς ἀσαρώσιμος, καὶ τῶν μετ' αὐτῶν. πάσαν οὖν τὸν ἐγκύπτων, εἰ μὴ ἐν βαθεῖα ἐ γαλιὼν κατέχει τῶν οἰκουμένων, καὶ ἀγαλλίασις τὰς πόλεις, φροτρέχοντων ὡς ἡμέραν πάντων τῇ ἰδίων τῇ πίστει τῶ λεγόν καὶ μαρτύρομένων, καὶ τὰ πατρῷα εἰδώλα σωυθλαττόντων. τὸν δὲ πλοῦν τῆς ἀσαφάσεως τὸ κατὰ τῶν Λίγυπτον ποταμοῦ τὸν Νείλον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησιάζοντων ἀναφέρεσθαι, καὶ ὡς ἐν τῇ Σαραπείῳ, ὡς ἐστιν τοῖς Ἕλλησι. Λπίπους δὲ φρὸ τῶ πλοίας μαλιῶσι οἷς Αντιόχειαι ἰλθοῦ Θεόπιπον γόπτα καὶ τὰς συῶ αὐτῷ μῇ πολλὰς βασάνους ἀπόλλ.

Hoc anno perſecutionem adverſus Chriſtianos movere cœpit Licinius. Et primo quidem præcedentium tyrannorum ritus immemor, fœderis quoque cum magno Conſtantino initi oblitus, Chriſtianos omnes palatio expulit. Circa infanos mulierum amores, tum ſcelera, & Chriſtianorum cædes aſſidue verſabatur: nec litteris magni Conſtantini juſſus ab hac re vecordia deſiſteret, morem geſſit. Hic Baſilium Amaſeæ Epiſcopum, & ut quidam ferunt, quadraginta Martyres, & plurimos alios tormentis conſummari mandavit.

B

C

D

E

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Λικίνιος πρῶτα μὲν τὰς τῶν παλατίῳ Χριστιανοὺς ἐξέωσε λιθῶν λαβὼν τῆς τῇ φρὸ αὐτῶ τυράννων καθαιρέσεως, καὶ τῇ φρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον σωμθνίας· γυναικομανῶν δὲ καὶ ἀδίκων τῷ φονέων Χριστιανὺς ὡς ἐπαίπτο. τότε δὲ γραμμάτων ὁ Θεὸς Κωνσταντῖνος κελεύσας ἀποστῆναι τῆς μανίας ὡς ἔπαυσεν. ὅτος καὶ Βασιλέα τὸν ἐπίσκοπον Αμασείας, καὶ ὡς τινες φασί, τεσσαράκοντα μάρτυρας, καὶ ἄλλους πολλοὺς βῇ βασάνων τελειωθῆναι ἐποίησε.

A

| | | ζ | ιδ | ια | β | ζ | ι | ζ |

Τότῳ τῇ ἴτει μαθὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν τῶν Ἀρείου κίνησιν σφόδρα λυπηθείς, ἔγραφεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀρείῳ κοινὴν ἐπιστολὴν, συμβουλεύων καταλῦσαι τὴν τοιαύτην κίνησιν, καὶ εἰρηνεύσαι εἰς ἀλλήλους. ἀπίσταλη δὲ ὑπ᾽ Ὅσιον τὸν ἐπίσκοπον Κορδούβης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ Ἀρείου, ὃς ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθωσόμενος τοὺς ἀπαιδεύτους ἐκ παλαιᾶς συμπαθείας Ἰουδαϊκώτερον ἑορτάζοντας τὸ Πάσχα. ὑπέρηλιξ δὲ ἄφαρκτος φρὸς ἁμάρτιαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Κώνων τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀναβαθμὸν Καίσαρα, ἡ ἀπέστειλεν ἐν Γαλλίᾳ.

| | | ιζ | ιθ | κα | β | ζ | ι | ζ |

Hoc anno magnus Conſtantinus cum Aril motum reſciviſſet, & agre ferret, ad Alexandrum & Arium, ut malignum omnem diſſidii morum diſſolverent, & pacem inter ſe agerent, communem epiſtolam dedit. Sed & ejuſdem Arii cauſa Oſium Cordubenſem Epiſcopum miſit Alexandriam, & mox in Orientem, ad antiquam Orientalium conſuetudinem, qua Judaico vicini ritui Paſcha celebrabant, emendandam. Utraque tamen re infecta, reverſus eſt. *Edit. Pariſ. pag. 14.*

Hoc eodem anno magnus Conſtantinus filium Conſtantem declaravit Cæſarem, & in Galliam miſit.

B

| | | ιη | κ | κβ | γ | ιβ | ι | ζ |

Τούτῳ τῇ ἴτει, ὥς φασί τινες, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας υἱοῦ Κέλσωνος τῆς ὑιῆς αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθησαν. ὅσοι κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην Ῥώμην μίσχει σήμερον τὸν βαπτισμὸν ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ ἐβαπτίθη, μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τυράννων. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐν Νικομηδείᾳ φασὶν αὐτὸν περὶ τὸν Πάσχα ὑπὸ Εὐσεβίου τῆ Νικομήδους Ἀρειανοῦ βαπτίθηναι. ἐνθα ἡ ἔτυχεν αὐτὸν κοιμηθῆναι. ἀναβαλόμενος δὲ διὰ τὴ βάπτισμα, φασὶν, ἐλπίζων ἐν τῇ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ποταμῷ. ἡμοὶ δὲ τὰ ἀλλὴς φαίνεται, ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ βαβαπτίθηναι αὐτὸν, ἡ τὰς ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτῆ φερομένας ἐφεπίζεις φρὸς Μιλτιάδιον, πεπλασμένας εἶναι τοῖς Ἀρειανοῖς, δόξαν ἐσεδ᾽ ἐν πειπεισθῆναι ἀπαιδεύτων ἀυτοὺς, ἢ τὸν πανδεισῆ βατιλία κακίζειν ἐθιλουσιν, ἀβάπτιστον δεικνύτες ἐσεδ᾽ ὄν, ὅπερ ἄποπον ἡ φλυδὶς. οἱ γὰρ αὐτὸν ἐν βαπτισμένος ἐν τῇ χῇ Νικαιᾳ συνόδῳ, λοιπὸν οὐδὲ μεταλαμβάνειν τῆ θείων μυστηίων, οὐδὲ συμπλήρωτὴς ἁγίους πατράσιν, ὅπερ ἀποπώτατόν ἐστι ἡ λέγειν, ἡ φρονεῖν. ἄλλοι δὲ Αρειανοὶ ἡ Ἕλληνες, οἷς πόθεν, διαβάλλονται τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· φλύδοται δὲ ἡ αὐτοὶ. ἡ δὲ ἡ γυναικογία αὐτῆ βασιλικὴ ὑπῆρχε, ἡ φρὸ Διοκλητιανοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῆ Κωνσταντῖος Θυγατέρα ἐσχε Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, ἡ Ἑλένης ἐκ τῆς φρώτης αὐτῆ γυναικὸς ἔσχε τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. ἔσχε δὲ ἡ ἄλλους υἱοὺς ἐκ Θεοδώρας τῆς Συγατέρας τοῦ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἡρκουλίου, ἀδελφὰς δὲ Μαξεντίου, τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην τυραννεύσαντος, ἡ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου περὶ Μουλαίαν τὴν γέφυραν, ὅτε ἡ νὸ τὸ ςαυροῦ σημεῖον ἐθεάσαν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡ Φαύστας τῆς γαμετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ἡ μηδεὶς Σαυμαζέτω, εἰ φρὸ τὸ βαπτίσματος ἐλλιπῶς ὄντος δύο ἀδελφὰς ἔγημον ὁ πατὴρ ἡ ὁ υἱός.

C

D

Hoc anno, ut nonnulli referunt, magnus Conſtantinus cum Criſpo filio Romæ a Sylveſtro baptizatus eſt: prout ad hanc uſque diem veteris Romæ incolæ Baptiſterium ejus ſervant, in teſtimonium & fidem poſt tyrannorum necem cum a Sylveſtro Romæ fuiſſe baptizatum: alii in Oriente, Nicomediæ videlicet, ab Euſebio Nicomediæ Præſule, Arianæ partis fautore, circa mortis tempus baptiſmo luſtratum aſſerunt: quo loco eumdem obdormiſſe contigit. Differebat enim, ut ajunt, Jordanis fluento ſe tingendum ſperans. Mihi ſane tamquam pro vero compertum eſt eum a Sylveſtro Romæ baptizatum: perindeque Conſtitutiones ad Miltiadem ejus nomine vulgatas ab Arianis confictas apud me indubium. Hinc vel ſium facere ſtudent, vel certe piſtimum Imperatorem infamare conantur, abſque baptiſmate eum deceſſiſſe declarantes, quod abſurdum eſt, & a vero alienum. Nondum enim luſtratus ſi Nicænæ interfuiſſet Synodo, ſane neque divinorum myſteriorum, neque precum a ſanctis Patribus factarum extitiſſet particeps: id vero dicere, nedum ſentire iniquiſſimum eſt. Alii vero Ariani & Ethnici, velut ſpurium calumniantur magnum Conſtantinum: at mentiuntur & ipſi, regia ſiquidem eſt ejus familia, & ante Diocletianum nobilis. Pater quippe Conſtantius Claudii Imperatoris nepos extitit, & ex priore cum Helena conjuge connubio ſuſcepit magnum Conſtantinum. Habuit & alios filios ex Theodora Maximiani Herculi filia, & Maxentii, (qui diram Romæ tyrannidem exercuit, & ad Milvium pontem a Conſtantino luit occiſus, cum crucis ſignum in cælo conſpexit) ſorore, ſorore item Fauſta maghi Conſtantini conjugis. Nullus autem miretur patrem & filium Ethnico ritu viventes duas ſorores in matrimonium ſibi copulaſſe.

Edit. Paris. pag. 15.

Hæc vero est stirps eorum series, prout subjicitur:

A

Εἰσὶ δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν οὗτως, ὡς ὑποτέτακται.

CONSTANTIUS MAGNUS ex Theodora Herculii filia genuit

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ἐκ Θεοδώρας Ἡρκουλίου Θυγατρὸς γενῆ.

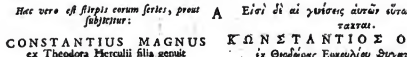

Κωνστάντιον πατέρα Ἀναβαλλιάνου τε, καὶ Κωνσταντίαν γαμετὴν Γάλλου Δαλματίου, Γάλλον, ὃς ἐβά-
σίλευσεν.
Δαλμάτιος ὁ νέος Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Ex Helena vero genuit Magnum Constantinum solum.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γενῆ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν καὶ μόνον.

Magnus vero Constantinus ex Fausta Herculii filia genuit

Ο δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκ Φαύστας Θυγατρὸς Ἡρκουλίου γενῆ

B

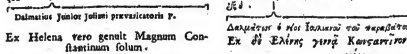

Hoc anno majori cum infamia Licinium adversus Christianos persecutionem moventem, & in se beneficiorum memorem inimicis pius Constantinus cernens, terra marique in ipsum arma parat: jamque bello civili moto, vivus in Bithynia ad Chrysopolim captus Licinius, in Constantini manus traditur. Illi innata sibi mansuetudine ductus, vitam largitur, & Thessalonicam custodiendum ablegat. Sed cum paulo post Barbaris mercede conductis rebus novis studeret: hoc gravissimo clementissimus Constantinus gladio caput amputari præcepit: Hocque demum pacto perfectæ tranquillitatis Christianæ Reipublicæ status compos est effectus, subjectis per vivificæ crucis potentiam tyrannis, & admirante Dei subsidio constantissimi soli Constantino totius Romani Imperii habenis. Proprii igitur filii in Cæsarei promovit, pace postea est. Exstitit vir per omnia insignis, tam animi robore, quam ingenii acumine, orationis doctrina & copia præstans, juris & æqui amator, ad beneficia prompt us, facile decora cum majestate retinens, fortis & generosus in bellis, & in externis quidem adversus Barbaros motis excellus, in domesticis vero invictus: in fide adeo stabilis & inconcussus, ut ab hostibus cunctis vel solis orationibus victoriam referret. Eam ob rem templa, quæ Dominica dicimus, ad Ethnicorum conversionem per loca in Dei honorem exstruxit.

pag. 16.

Eodem anno Martinus, exercita per tres menses tyrannide, occisus est: & Licinianus Licinii filius Cæsaris insignibus a Constantino exutus.

Eodem quoque anno Persarum regis filius Narses in Mesopotamiam excursionibus factis, urbem Amidam cepit. Constantius Cæsar Constantini filius cum eo congreditur, & adversa suo vitio fortuna aliquantum usus, demum ita superior in pugna evasit, ut profligatum Narsem interemerit.

C

D

E

Τότε τῇ ἴσῃ τοῦ ὁρίου Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβὴς Λικίνιον μανικώτερον τῇ διωγμῷ χριόμενον, τῷ ἐπιβουλὴν κατὰ αὐ τοῦ γενομένου μιλετώντα, σπλίζεται κατ' αὐτὸ διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάττης. καὶ δὴ πολέμου δημοσίου κροτηθέντος κατὰ τὴ Βιθυνίαν, ζῶν συλλαμβάνεται ἐκ Χρυσοπόλεως, καὶ εἰς τὰς χεῖρας Κωνσταντίνου παραδίδοται. ὁ δὲ συνήθει φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος, χαρίζεται αὐτῷ τὸν ζωήν. τὸν δὲς Θεσσαλονίκων τῶν ἐπέμεν φρουρεῖσθαι· οὐ πολὺ δὲ βαρβάρους μισθοφόρους ταττιζέσας ἐμελλεν, ὁσ μὴ ἀφρονῆς τὸ ὁ πράστατος Κωνσταντῖνος διὰ ξίφους τὸν ἀποκεφαλίσαι ἐκέλευσε. Θ' οὕτω λοιπὸν πλείας ἀπέλαυσε γαλήνης τὰ ἀφ' ἑαυτῆς τῶν Χριστιανῶν πολιτείας τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, γνησιότατον ἐκ θεοῦ τῇ τυράννων, ἡ μόνου πρατησαντος τῷ Θεοῦ στυμφωνίᾳ τὰ Κωνσταντίνου τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. κατασήσας ὅμως τοὺς οἰκείους παῖδας Καίσαρας ἀσπλαυτον εἰρλώκ. ὃν δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ πάντα λαμπρὸς, δι' ἀνδρείαν ψυχῆς, δι' σῦνεσιν νοός, δι' εὐ παιδεύσεων λόγων, διὰ διαπονοῦ ὡς ὁρῶντα, δι' ἐλαρτείας ἀτομώτητα, δι' ἀξιοπρέπειαν ὅλως, ἧς τὸν ὃν πολέμοις ἀνδρείας ἡ εὐψυχίαν. ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς μέγας, ἐν τοῖς ἐμφυλίοις ἀῆττητος, ἐν τῇ πίστει σφρὸς ἡ ἀσύλλητος. ὥστε καὶ πάντων τῇ πολεμίων ἀπεχθέστερ τῇ δι' ἡχῆ τὸν εἰκόνα. διὸ ἡ νικητικὰ πρὸς ὑπεκροφλῶν ἰδίων κατὰ πᾶσι εἰς τιμὴν τὸ Θεοῦ ἐπικτ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἡ Μαρτίνος ἐσφάγη τυραννήσας μῆνας τρεῖς ἐκ Λικινιανὸς ὁ ἐξ Λικιννίου ὁ Καίσαρ ἀπεδύθη ὑπὸ Κωνσταντίνου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ υἱὸς τῦ τῆ Περσῶν βασιλέως καπέβαμε τὴν Μεσοποταμίαν, ἡ λαμβάνει πόλιν Ἀμίδαν. τότε Κωνστάντιος ὁ Καίσαρ Κωνσταντίνου παῖς πολεμεῖ, καὶ πταίσας ὀλίγον, τέλος οὖπω τῆς μάχης ἐκράτησεν, ὡς ἡ αὐτὸν ἀντελεῖν τὸν Ναρσῆν.

Χριστοῦ ἔτη ἀπὸ	Ρωμ. βασιλ. Κωνσταντίνου τὸν εὐσεβ.	Περσῶν βασιλ. Σαβώρης τοῦ ιζ'.	Ρωμ. ἐτῶν. Σίλβανος ἔτη ιβ'.	Βυζ. ἐτῶν. Ἀλέξανδρος ἔτ. κ'.	Ἰουσ. ἐτῶν. Μάκριος ἔτη κ'.	Ἀλεξ. ἐτῶν. Ἀλέξανδρος ἔτ. κ'.	Ἀντ. ἐτῶν. Εὐστάθιος ἔτη ιθ'.
	κ'	κβ'	κβ'	ι'	ι'	ιθ'	ι'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ εἰκοστὴ τῆς Κωνσταντίνου Λύγου βασιλείας ἐτελειώθη. Ἐ ἐγήρτο ἡ ἁγία οἰκουμενικὴ πρώτη συνοδος ἐπὶ τῶ πατέρων, ὡσοὶ πολλοὶ Θαυματουργοί τε ἦ ἰσάγγελοι ὑπῆρχον, τὰ σήγματα τῦ Χριστῦ ἐν τῇ σώματι φέροντες ἐκ τῇ ἁγίου ἀποστόλου διωγμῶν. ἐν οἷς Παφνούτιος, καὶ Σπυρίδων, καὶ ὁ Μακάριος, καὶ ὁ Νισιβηνὸς Ἰάκωβος, Θαυματουργοί, καὶ νεκροὺς ἀναστήσαντες, ἦ ποδὰ παράδοξα ποιήσαντες. τῆς δὲ ἁγίας συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας γενομένης, ἐξῆρχον αὐτῆς ὁ Μακάριος Ἱεροσολύμων, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, ὑπὲρ δὲ τοῦ Ρώμης Βίκτωρ καὶ Βικέντιος πρεσβ. τῆς δὲ Ἀντιοχέων ἐκκλησίας χρεώσους, ἦ σωιόδῳ Εὐσταθίου εὑρωσα τὸν ἐπίσκοπον Βερροίας τῆς Συρίας. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ τῆ βυζαντίου οὐ παρὼν ἐν τῇ σωιόδῳ διὰ γῆρας βαδύπτωμ, καὶ ἀδύνατα σώματος · ἀριεβύτεροι δὲ αὐτῦ τὸν τόπον ἀνεπλήρωσαν · τότε ἦ ὁ Παῦλος ὁ Νεοκαισαρείας παρὼν τῇ σωιόδῳ, ἦ ἄλλο πλῆθος ἁγίων ἀνδρῶν βίῳ ἦ λόγῳ διαπρεπότων, περὶ ὧν μεγάλως ἐπαινοῦς ἐν τῇ τρίτῳ λόγῳ τῇ εἰς τὸν βασιλέα Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἱερεὺς · πᾶσι δὲ τὰ φῶς τῶν χρείαν διελθὼς ὁ Χερσιανικάπους βασιλεὺς ἐχορήγει · ἄπτ ἡ ἁγία ἦ οἰκουμενικὴ σωιόδος σωμηγοῖα τῆς ἁγίας ἦ ὁμοουσίου τελείδος ἀρειος καθέλη, Ἐ τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ · Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, ἦ τὰς περὶ αὐτὸν, χαεὶς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου σωιθυμίου τῇ φωνῇ τῦ ὁμοουσίου, φῶς τὸ παρὸν, ἦ τούτους ἐξορίᾳ παρέπεμψε, συμπαρόντος αὐτοὶς ἦ τοῦ πανθρύμμι βασιλέως Κωνσταντίου ἦ σωιεργοῦντος ἐν πᾶσι τοὶς καπὰ Θεὸν, ἄλλως τε αὐτ' αὐτῶν χειροτονθέντας ἐκίλευσε, πίστως πεῖσθεσν ἐγγράφοις ἐξέϊσεγκε, τὸν καπὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ὀρθοδόξων νῶν ἀπαγγέλομίσιν. τότε Ἀρείου τοῦ δυσεβοῦς παρόντος ἐν τῇ σωιόδῳ ἦ κειμοίνου, Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, ἦ Θεόγνις, ἦ Μάρις, ἦ Νάρκισσος, ἦ Θίοφάνης, ἦ Πατροφίλος αἱπποσιοῦτο Ἀρείου, οἱ συπίζασπες πίστως λόγον βλάσφημον, ἐπίδοκαν τῇ σωιόδῳ · τοὺ δὲ ἱερῆς Χρίστος, οἱ πιπτοικότες τοὺπον ἀπιτραφέντες καπεδίκασαν Ἄρειον χρεὶς Σεκουΐδου Πτολεμαΐδος τῆς Λιβύπου, ἦ Θωπᾶ τοῦ Μαρμαρικῆς, ὧν ἐβδελθέντων σωὶ Ἀρείῳ, καὶ ἀναθεματισθέντων, τὸ ἅγιον σύμβολον τῆς πίστως ἀνηγόρδυσαν, ὑπογράψαντες ἅπαντες σωὶ τῇ σιβασμίῳ βασιλεῖ, ἦ ἐφήμισαν, ἦ οὕπω ἐλελύθη ὁ σύλλογος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κρίσπος ὁ υἱὸς τῦ βασιλέως Χερσιανὸς ἐκοιμήθη · ἦ τὸ Βυζάντιον ἤρξατο κτίζεσθαι.

Σωιῆτε δὲν ἡ ἁγία ἦ οἰκουμενικὴ σφότη σύνοδος τῇ ιβ'. Ἰνδικτ. ἔτει κ'.. τοῦ μεγάλου Κων-

Ἀνν. Διοκλ. ἔτη.	Ρωμ. ἐτῶν. Κωνσταντίνου ἔτη.	Περσῶν βασιλ. Σαβώρης ἔτη.	Ἀλεξ. Ἐπίσκ. Ἀλεξανδρ. ἔτη.	Ἀντ. Ἐπίσκ. Εὐστάθιος ἔτη.	Ἱεροσ. Ἐπίσκ. Μάκριος ἔτη.	Ἀλεξ. Ἐπίσκ. Ἀλεξανδρ. ἔτη.	Ἀντ. Ἐπίσκ. Εὐστάθιος ἔτη.
	80	22	24	5	30	18.	30

Hoc anno vicenalia Conſtantini Auguſti celebrata, & ſancta univerſalis prima Synodus trecentorum decem & octo Patrum habita, quorum plurimi miraculorum patratores, & meritis Angelis æquales, ex prævilis perſecutionibus Chriſti ſtigmata in corpore circumferebant: inter quos præcipui Paphnutius, Spiridon, Macarius, & Niſibinus Jacobus prodigiorum opifices, qui mortuos etiam ſuſcitarant ad vitam, alliaque id genus ſupra hominum fidem miranda ediderant. Sancta itaque Synodo Niceæ Bithyniæ celebrata, Præſides ejus conſederunt Macarius Hieroſolymorum, & Alexander Alexandriæ Antiſtites: vice autem Romani Vitus & Vincentius adſuere: Vidua vero Pontifice Antiochenſium Eccleſia, Synodus Euſtathium confirmavit Berrhææ in Syria Epiſcopum. Alexander demum Byzantii Præſul ob extremam ſenectutem, & corporis invalitudinem Synodo non interfuit: Presbyteri tamen ipſius locum temerunt. Tunc etiam Paulus Neocæſareæ Epiſcopus venit ad Synodum, & ſanctorum virorum moribus & doctrina præſtantium multitudo, quorum eximias laudes tertia in Imperatorem oratione Euſebius Pamphili conſcripſit: Cunctis autem quæ neceſſitas poſtulabat Chriſtianiſſimus Imperator liberaliter ſuppeditabat. Sancta hæc & univerſalis Synodus ſanctæ & conſubſtantialis Trinitatis auxilio Arium, & ejus ſententiæ ſectatores damnavit: Euſebium Nicomediæ, & adjunctos ei ſocios, dempto tamen Euſebio Pamphili, qui quoad illud tempus Homouſii vocabulo præbuit aſſenſum, communio ne interdictos miſit in exilium, ſaneta cuncta laudatiſſimo Imperatore Conſtantino ſua præſentia firmante, omnibuſque quæ Deo forent conſona opitulante: inſuper allos in abdicatorum locum inſtituit ordinari: ac demum, quæ nunc per omnem Orthodoxorum Eccleſiam publicatur ſcriptis mandatam fidei expoſitionem evulgavit. Cum vero impius Arius ad ipſam præſens aſſaret & examinaretur, Euſebius Nicomediæ Theognis, & Maris, Narciſſus, & Theophantus, & Patrophilus, blaſphemo fidei libello compoſito, Synodoque traditio, partem ejus ſuſcepere defendendam: quo in fruſta conciſo, ejus auctores, mutata ſententia, damnaverunt Arium, excepto Secundo Ptolemaidis Ægypti, & Theona Marmaricæ Epiſcopis: quibus mox cum Ario ejectis, & anathematæ petuſſis, una cunſti cum auguſtiſſimo Imperatore ſubſcribentes, ſanctum fidei Symbolum, felicibus etiam precationibus & acclamationibus additis, publicæ verunt: atque ita conventus ſolutus eſt.

Hoc anno Criſpus Imperatoris filius Chriſtianus effectus deceſſit: & Byzantium cœpit condi.

Cuncta eſt ſancta & univerſalis prima Synodus duodecima Indictione, anno

Edit. Pariſ. pag. 17.

nagni Constantii vigesimo, mensis Mali die pariter vigesimo. Circularem autem epistolam in Alexandriam, Libyam & Pentapolim Synodus misit, qua Arii, fecundi & Theonæ depositionem declaravit: De Meletio item, ut se quiete in propria civitate contineret: & qui ab eo manuum impositionem acceperant, alia fecretiori ordinatione confirmaretur, significavit. De Paschate præterea, ne amplius ritu Judaico celebraretur, sed jam per Italiam recepto more, Dominico magis die festive coleretur, edixit. Pari quoque modo literas in provincias piissimas Imperator misit, quibus cuncta, quæ a S. Synodo fuerant pronunciata, probarentur, & nunciarentur exequenda. Ariumque una cum sectæ asseclis ab Ecclesia proscripsit; eos Porphyrianos vocari, libros eorum igne consumi, & qui non acquiescerent, mortis tradi decrevit: & super his omnibus demum Imperatorium promulgavit edictum. Instante vero sub id tempus vicennalis ejus Imperii die festo, cunctis Patribus ad epulum invitatis una & ipse accubuit: & splendide & cum honore cunctos excipiens, Paphnutii & ſocionum Confeſſorum effoſſos in perfecutione oculos, & mutilata membra, quaſi ſanctimonialem in ſe exinde derivaturus, exoſculabatur. Cunctos deinde Epiſcopos hortabatur ad concordiam, & ut a proximorum criminibus deferendis abſtinerent: Libellos autem quos adverſus invicem nonnulli dederant, igne conſumpſit; hoc addito ſacramento firmans, quod ſi adulterantem Epiſcopum cerneret, ipſe propria purpura libenter tegeret. Donis denique immenſis per omnes Eccleſias diſtributis, provinciarum Præſidibus, ut ſacerdotes colerent, præcepit; lætos tandem omnes dimiſit. Cum autem Philoſophi probaris Imperatorem Byzantii onerarent, quod præter Romanorum Imperatorum mores, communi religione innovata, prave ſe gereret; e Philoſophorum grege ſelectum unum cum Alexandro Epiſcopo in diſputationis certamen committere placuit. Alexander vero vir quidem divinus erat, ſed ingenio ac litteris rudis. Hic reſtratiſſimo in Dialectica præceptis Philoſopho, linguæque lacivia laboranti, Te, inquit, in nomine Jeſu Chriſti veri noſtri Dei filere jubeo, & conticeſcere. Eo dicto obmutuit ille, & loquelæ factus eſt expers. Macario præterea Hieroſolymorum Epiſcopo, qui Concilio interfuit, mandavit Imperator, ut reverſus ſanctæ Reſurrectionis locum, & Calvarii Golgotham, & vivificum crucis lignum requireret. Eodem quoque anno matrem Helenam mulierem divino ſenſu præditam coronavit Conſtantinus, & ut Imperatrix monetam ſuo charactere cuſam diſtribueret, donavit. Oſtentum autem vidit jubens eam Hieroſolymam proficiſci, & divina loca ſub terram ab impiis & prophanis deſoſa in lucem educere. Tunc ipſa filium Conſtantinum rogat, ut divinitus ſibi impoſita munera adimpleret. Ille divino nutu concitatus matri morem geſſit. Pius idem Conſtantinus urbem ſuo de nomine condere volens, in planitie, quæ Ilio ſubjacet ad Ajacis tumulum, ubi Græcos ad Trojanam expeditionem profectos navium ſtationem habuiſſe ferunt, juſſus eſt in ſomnis a Deo in Byzantii, quæ nunc Conſtantinopolis, illud moliretur opus. Urbe igitur præclaris ædificiis extructa, viros dignitate præcipuos ab urbe Roma, A ſcantino, ubi Maſſa x'. Ἐγραψε δὲ ἐπιστολὴ ἐγκύκλιον ἡ συνοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ Λιβύῃ, καὶ Πεντάπολει, δι' ἧς ἐδήλωσε τὴν ἐκβολὴν Ἀρείου, καὶ Σισιννίου, ᾧ Θεωνᾶ· ὑσὶ μὲν τῷ περὶ Μελετίου, ὡς ἡσύχαζοι ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει ἀνυπαίτητα· περὶ δὲ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας μυστικωτέρᾳ χειροτονίᾳ βεβαιῶσαι. ἐγραψε δὲ περὶ τοῦ Πάσχα μηκέτι μὴ Ἰουδαίων αὐτὸ ποιεῖν, ἀλλὰ τῷ κατὰ Ἰταλίαν τύπῳ κατὰ τὴν κυριακὴν μᾶλλον ἡμέραν ἑορτάζοντας. ὁμοίως καὶ ὁ παυσιφιλὴς βασιλεὺς ἐπιστολὰς ἐγραψε πανταχοῦ τὰ αὐτὰ βεβαιώσας, καὶ κελεύσας τα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκφωνηθέντα, καὶ Ἄριον ἅμα τοῖς ὁμόφροσιν αὐτὸν ἀποκηρύττων, Πορφυριακὰς τε αὐτὰς ὀνομάζεσθαι, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν κατακαίεσθαι, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας θανατοῦσθαι· ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον βασιλικὸν ὑπὲρ ταύτα γίνεσθαι. τῆς δὲ ἱερᾶς ἑνιαυσιαῖ κατ' αὐτὸ τὸ εἰκοσαετηρίδος τῆς αὐτῆ βασιλείας, πάντας τοὺς πατέρας εἰς ἑστίασιν ἀφορίσας, συγκατακλίσεις αὐτοῖς, καὶ λαμπρῶς τιμήσας αὐτούς· παρητεῖτο δὲ ᾧ τῶν ὁμολογητῶν τοὺς ἐξορυχθέντας ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰ πεπηρωμένα μέλη ὡς τῇ διωγμῷ καυχᾶται, ἀγιασμὸν ἐξ αὐτῶν περιζώμενος. παρῄνει δὲ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις εἰρηνεύειν ἀγαν, καὶ τῇ κατὰ τὸ πλησίον λοιδορίαν ἀπέχεσθαι. τὰς δὲ λιβέλλους, ὧς κατ' ἀλλήλων τινὲς ἐξεδόκασαν, πυρὶ κατέκαυσεν· ὅρκῳ βεβαιῶν, ᾧ εἰ ἴδοι ἐπίσκοπον μοιχεύοντα, τῇ πορφυρίδι σκέπειν τὸν ἀφοβούμενος. πολλὰ δὲ πᾶσαις ἐκκλησίαις ὠφελήσας, ᾧ τοῖς ἄρχουσι τῇ ἐθνῶν τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς παρεκελεύσαμενος, χαίροντας ἅπαντας ἐξαπέστειλε. τῷ δὲ βασιλεῖ ὑπὸ σοφῶν Ἑλλήνων ἐπιδεδίχθαι ὡς Βυζαντίῳ, ὡς οὐ φρόνει καλῶς παρὰ τὰ ἴδια τῇ βασιλέων Ῥωμαίων γνωτοεξαιτῆτο Χριστιανισμὸν· ἰδοὺ τῇ βασιλεῖ ἐνα τῇ φιλοσόφων Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῶν ἀφῷ τῷ βλακτιλίας μετ' αὐτὸ παρασήμαι. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος θεῖος μὲν ὢν ἀνὴρ, λόγων δὲ ἄπειρος. εἶπε δὲ τῷ διαλεκτικῷ φιλοσόφῳ γλωσσαλγοῦντι· ἐπιτάττω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἀλλοτιὸ ἡμῶν Θεὸ σιωπᾶν, καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ ἐφιμώθη, καὶ γέγονεν ἄλαλος. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων Μακαρίῳ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ φροντίσαι ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν ἐρεύνησαι τὸν τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, καὶ τὸ τῶ κρανίου Γολγοθᾶ, καὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ᾧ Ἑλένην τὴν θεόφρονα αὐτὸ μητέρα ἐστέψε, καὶ μοίτιας ὡς βασιλίδι ἀπένειμεν· αὐτὸν δὲ ὀπτασίαν ἰδόντα κελεύσαι αὐτὴν καταχαίδειν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὰς ὑπὸ τῇ ἀέμων καταφθάρτας θείας τύπους εἰς φῶς ἀγαγεῖν. ἡ δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντῖνον ἱκέσατο τὰ θεῖον αὐτῇ πληθύντα πληρῶσαι. ὁ δὲ τῶν ὑτακολῶ πεποίηκε, θείᾳ νεύματι εἰκούμενος. Ὁ δὲ θεσβὴς Κωνσταντίνος πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα κτίσαι βουληθεὶς ἐν τῷ φῶ τῶ Ἰλίου πεδίῳ, ὑπὲρ τὸν Αἰαντοτάφον, ὃ δὴ φασι τὸν ναυσταθμὸν ἐρηκέναι τὸς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἕλληνας. Θεὸς δὲ κατ' ὄναρ αὐτῷ ἐκέλευσεν ὧ τῇ Βυζαντίῳ κτίσαι ἀ τῶν Κωνσταντινόπολιν· ὧ φίλοτιμος δυμέμενος οἴκους πεφρεγνεῖ, τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἀξιολόγους μεγάνας, καὶ ἐξ ἄλλων τόπων κατὰ γένος ἐπιλεξάμενος, καὶ οἴκους

B

C

D

E

Edit. Paris. pag. 28.

μεγάλως αὐτοὺς χαιρούσιους, οὐ μόνον τῷ πόλιν ποιοῦ- A
νας τὸν ἀπ' αὐτῶν ἁγιας Εἰρήνης, ἢ
νεὼς τὸν ἀπ' αὐτῶν ἁγιας Σοφίας, ἢ ἁγίας Εἰρήνης, ἢ
τῶν Ἁποστόλων, ἢ τῶ ἁγίω Μακίμῳ, ὃ Ἀρχιερεὺς ὢν τῆς Ἀσίας
πλεῖστ᾽ ἀγαθὰ χειρούσιους ἐποίησεν· τὰς δὲ εἰδώλων
εἰδωλικὰς ταύτας καταλύεσθαι προσέταξε, ἢ ἐκκλησίας οἰ
κοδομεῖσθαι. τότε καὶ τὸν ἐν Λίγυπτῳ ἁγίου Ἀναστασίου ναὸς,
ὃ ὢν Ἀφακοὺς ἢ Ἀφροδίτης, ἢ πολλοὶ ἕτεροι· ἢ τὰς πα-
λαιὰς ἀφοσιώσας ἢ ἐκκλησίας ἐδωρήσατο. τότε πολλὰ ἔθνη
τῆς βαπτίσματι προσέλθοντα τοῖς Θεόμασι τοῖς γνωμέ-
νοις ὑπὸ τῶ αἰχμαλώτων τῶ ἐπὶ Γαλλιῶν ἢ βασιλέως αἰ-
χμαλωτισθέντων ἱερέων ἀφόβητρον ἐκ τῆ ἐπιφαμόντων
τοῖς Ρωμαίοις Τόρθων, ἢ Κελτῶν, ἢ Γαλατῶν ἢ ἑσπε-
ρίων. ἢ τῶ δὲ ἐπὶ τῶ νικητὴ Κωνσταντίνω πλέοντα μέρη
τῆ ἐθνῶν ἐφωτίσθησαν τῆ Χριστῆ, φροσδραμόντων· Ἰν-
δοὶ οἱ ἐνδότεροι ἐπίστευσαν τῆ Χριστῆ, Μερωπίτι φιλοσό-
φῳ Τύρι λιθίσαντι. Ἐ Φρυμέντιον τὸς μαθητὰς αὐτῶ λα- B
βόντες, Ἐ εἰσπλόοντες εἰς ἱεροῦσσαν τὸς τόπους, ἢ δι-
δάξαντες αὐτὸς τὸν λόγον ἢ Θεῶ. φρῶτον ἐπίσκοπον φρυ-
μέντιον χειροτονεῖ Ἀθανάσιος ἐν αὐτοῖς. ὁμοίως ἢ Ἴβη-
ρες ἐπὶ αὐτῶ ἐπὶ σάσαν ὑπὸ τῆς αἰχμαλώτη γυναικὸς
Χριστιανῆς φρώτης γινούσης Θαύματα, ἢ τῶ ἐπισπω-
σαν ἀχλυὸ τῆ βασιλέι αὐτῶν κωφαγωγὸν ἰασαμένης
παῦτα Ῥωμαίοις ἱστορεῖ παρὰ τῶ αὐτῶ βασιλέως Ἴβήρων
Βακχεμίω ἀπόκοιος. ὁμοίως ἢ Ἀρμένιοι πλοίας ἐπὶ αὐ-
τῶ ἐπίσχασαν ἢ Τηρδάτου τῶ βασιλέως αὐτῶν, ἢ Γρη-
γορείω ἐπισκόπου αὐτοῦ, τῶν σωτηρίαν δεξαμένου. τότε Ἐ
Δωρόθεος ἐπίσκοπος Τύρου, ὁ ἐπὶ Διοκλητιανῆ πολλὰ C
κακοπαθήσας, Ἐ ἐξορίας ἢ βάσανα ὑπομείνας, ἠκμα-
ζε, πλεῖστα συγγράμματα καταλιπὼν, Ρωμαϊκὰ ἢ Ἑλ-
λ[illegible]ικὰ, ὡς ἀμφοτέραν γλωσσὰν ἐμπειρότατος, ἢ πο-
λύσοφὸν δόξαν γνούμενος. ὗτος ἀκριβῶς ἢ πρὸ τῆ
ἐπισκόπων τῶ Βυζαντίου καὶ ἄλλων πολλῶν τόπων διέξελ-
θεν. αὐτὸς ἐπαινεῖ Ὠριγένη ἐν τῆς ἐξορίας, ἢ ἐν τῆ συνόδῳ
ὑρώδης, καταλαβὼν τὸν ἰδίας παροικίας, διήκησε
μέχρι Ἰωλιανῆ τῆ παραβάτε. καὶ ἐπειδήπερ οὐ φορη-
φανὸς, ἀλλὰ κρυπτὸς ἢ τῆ ἀρχόντων ὁ μιαρὸς
αὐτῆ εἰς τὰς Χριστιανοὺς παρσιπεῖ, πέλει ὁ μακά-
ριος Δωρόθεος καταλαβὼν τὸν Ὀδυσσόπολιν, ἵν-
α καὶ συχεθεὶς ὑπὸ τῆ ἀρχόντων Ἰουλιανὸ, καὶ
πολλοὺς ὑπομείνας κἀκιημούς, ἐν βαθυπέτῳ γήρει
ἢ τῶν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τοὺς βασάνοις ὑπο-
πίδαντα ἑκατὸν ἐπιπλέον τυγχάνων ἐτῶν.

allisque subinde locis selectos illuc transtulit, & præciaris habitationibus assignatis urbem præcepit incolere. Eo tempore sanctæ Sophiæ, sanctæ Irenes, & Apostolorum, & sancti Mocii, & Archangelí, ad locum qui Anaplus dicitur, templa, Christi amans Imperator extruxit: profanaque idolorum fana dejici, & Ecclesias æstrui jussit. Tunc templum Æ culapii ad Ægas, & Veneris in Aphacis, & alia plurima sunt eversa, atque illorum reditus Ecclesiæ addicti. Sub hoc ideni tempus multæ Gentes ad Baptismum accesserunt, miraculis morte editis a quibusdam Sacerdotibus, qui antea sub Gallieno Imperatore a Gothis, Celtis, & Gal- *Edit. Paris.*
lis Helperiis, qui tunc adversus Romanos *pag. 19.*
incursiones faciebant, captivi ducti fuerant: nunc vero sub victore Constantino innumeræ ex his Gentibus ad Christi cultum confugientes illuminatæ sunt. Indi præterea interiores Christi fidem susceperunt, Meropio Tyrio Philosopho Adelsium & Frumentium discipulos secum adsumente, & ad ibi posita loca quæque deferibenda profecto, illi deinque divinum verbum prædicante: primusque Frumentius Episcopus ab Athanasio apud ipsos conseeratus. Iberes similiter sub Constantino fidem acceperunt, viris a Christiana muliere captiva patratis miraculis, quæ inter cætera oculorum caliginem regi inter venandum ingruentem sanavit. Hæc Rufinus ab Iberum rege Bacurio audita narrat. Pari quoque eventu ipsius ætate Armeni Tiridatis eorum regis, & Gregorii eorum Episcopi hortatibus fidem una cum salute susceperunt universi. Eius quoque temporibus Dorotheus Tyri Episcopus piuribus sub Diocletiano malis exanclatis, exilium etiam & tormenta perpessus, florebat: qui, ut utriusque linguæ Græcæ pariter & Latinæ peritissimus, & tam ob ingenii felicitatem, tum ob rerum experimenta variam eruditionem adeptus, præclara nobis in utraque scripto reliquit monumenta. Hic de Byzantii, & aliorum plurium locorum Episcopis diligenter disse ait. Idem exilio revocatus interfuit Synodo, & propriæ restitutus Ecclesiæ ad præviricatoris Juliani tempora permansit in vivis. Cum vero non aperta, sed occulta vi per Magistratus in Christianos scelestus ille debaccharetur, beatus Dorotheus Odyssopolim rursum profectus, & a Juliani Magistra ibus ibidem comprehensus, variis contusus injuriis, in extrema finedunte, ob Christi confessionem, centum & septem vitæ numerans annos, in tormentis occubuit.

Ἀναστασίου τοῦ ἁγίου.	Ρωμ. ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ χθ'.	Περσ. ἐπὶ Σαπώρου ἔτη ὁ'.	Ρωμ. ἐπὶ Ἰουλιανοῦ Σεβαστοῦ ἔτη ιδ'.	Καππαδ. ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἔτη ιγ'.	Ἰσραηλ. ἐπὶ Μεσσίου α'.	Ἀλεξ. Ἀντιόχειας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἔτη ιγ'.	Ἀντιόχειας Εὐσταθίου ἔτη ιε'.
ϛα'	κδ'	κγ'	κε'	ϛ'	ιϛ'	ιβ'	με'.

Romanorum Imperatores.	Rom. Imp. Constantinus.	Persarum rex Sapor.	Rom. Imp. Julianus.	Cappadocum Episcopus Alexander.	Hierosolymorum Episcopus Maximus.	Antiochiæ Episcopus Alexander.	Antiochiæ Episcopus Eustathius.
20	29	25	6	13	10	13	15.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωδαῖοι τε, ἢ Πέρσαι ἢ Χριστιανισμὸν Hoc anno Judæi & Persæ, cognito fi-
ὁρώντες ἀκμάζοντα κῆ τῶν Περσῶν διαβαλλωσι Σα- dei Christianæ per totam Persiam aug-
βώρῳ Περσῶν βασιλεῖ Συμεῶνα ἀρχιπίσκοπον Κτη- mento, Symeonem Ctesiphontis & alte-
σιφώντος, καὶ ἢ Σελευκίας, ὡς φίλας τῆ Ρωμαίων rum Seleuciæ Archiepiscopum, ceu Ro-
βασιλέως, ἢ μηνῶς τῆ Περσῶν φραγμάτων. ὃστε manorum Imperatorum amicos, quique
μεγάλην διωγμὸν ἐν Περσίδι κινηθῆναι πλείστη τῆ res Persicas eis revelarent, apud Sabo-
ὑπὲρ Χριστὸ μαρτυρίᾳ κατακομισθέντα, ἐν οἷς καὶ rem Persarum regem criminati sint: un-
Οὐθαξάδης παιδαγωγὸς Σαβωρίου, ἢ Συμεὼν Ar- de horrenda in Perside persecutione com-
mota, plurimi pro Christo Martyrii co-
rona fuere decorati: inter quos Usthaxades Saboris Pædagogus, & Symeon Ar-

Edit. Paris. pag. 20.

chiepiſcopus, & præter alios plures centum Clerici & Epiſcopi, & alia innumera multitudo una die Martyrii palmam adepti ſunt. Ab eodem inſuper infideliſſimo Sabore in præcipuis urbibus nobiliſſimi quique ad decem & octo millia cruciatibus horrendis, & ab humana penitus alienis natura Martyres fuere conſummati. Ea tempeſtate Apiſcimas Epiſcopus, Æthalas presbyter, & Turbulia Symeonis Archiepiſcopi ſoror cum plurimis aliis ejuſdem ſexus Martyrio afficiuntur. Quibus auditis ſacratiſſimus Imperator Conſtantinus, ut Chriſtianorum ſanguini fundendo parceret, & a tanta crudelitate ſibi temperaret, per litteras, additis etiam precibus, Saborem eſt adhortatus. Mirando ac divino ſtilo compoſita eſt hæc epiſtola: duram tamen viri mentem flectere non valuit.

Eodem anno beatam Helenam cum ingenti pecuniarum pondere, ad vivificam Domini crucem perquirendam, divinus Conſtantinus Hieroſolymam miſit. At cum debito honore Imperatrici factus obviam Macarius Hieroſolymorum Patriarcha una cum ipſa ſemotus a comitatus tumultu, meenis dico tranquillitate, certoridis orationibus & jejuniis vacans defuderati ligni perquiſitionem agebat. Quibus ita perſiotis, divino tandem nutu, locus, quo Veneris impuri dæmonis templum ac ſimulachrum erecta fuerant, ipſi Macario manifeſtatus eſt: eumque Helena divinitus coronata Imperatrix regia poteſtate uſa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effoſſum dejecit, ruderaque exportavit, & cuncta ab Ælio Adriano quondam ibi magnis ſumptibus conſtructa demolita eſt & expurgavit. Conſeſtim vero ſanctum monumentum detectum, & Calvarii locus patefactus, & his proximæ tres cruces ad Orientem effoſſæ: ſed & ſtudioſius inveſtigantibus clavi etiam reperti. Anxiis vero cunctis, quæ utique crux Dominica foret, & beata Helena valido mœrore confecta, Macarius Epiſcopus proprii nominis claritudine beatus, dubium omne fide ſua diſſolvit. Illuſtrium enim fœminarum cuidam de vita deſperatæ, & jam animam agenti, hujus & illarum crucium admotis lignis, Dominicam agnovit. Nam ut ad infirmam ſola acceſſit umbra, quæ abſque ſpiritu, & omni motu deſtituta jacebat, divina virtute conſeſtim exiliit, & magna voce Deo laudem reddidit. Pientiſſima vero Helena cum tremore, & plurimo cordis tripudio vivifica cruce ſublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo incluſam Macario Epiſcopo tradidit ſequuturæ deinceps poſteritati monumentum. Eccleſias quoque juſſit extrui in ſancto Sepulchro, in Calvario, & ſingularem aliam de filii ſui nomine, ubi vivifica crux reperta eſt, in Bethleem, & in olivarum monte, quibus peractis ad illuſtrem Conſtantinum reverſa eſt. His hilare acceptis, vitalis crucis partem auro incluſam Epiſcopo ſervandam commendavit: clavorum autem hos quidem in galeam ſcite compoſuit, alios in equi ejus frænum fabrefactos admiſcuit, ut adimpleretur vaticinium Prophetæ, dicentis: *In illa die, erit in equi fræno Sanctum Domino omnipotenti.* Ipſe celebratiſſimus Conſtantinus Macario, cujus viri nomen laudes etiam teſtatur, ut fabricam urgeret & promoveret, ſcripſit: ac liberali ſumptu dato Præfectum operis

pag. 21.

A Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ φησὶ, πᾶσι πολλοῖς ἑκατὸν κληρικοῖ ἐπίσκοποι ὡσημέρᾳ μιᾷ ἐμαρτύρησαν, ἢ πολλὰ πλησθὲν ἀπαείθμητα· ἐξ ὧν ἡ πόλεων τῆς ὑπερίμης ὀκτακοσίοι χιλιάδας ἀριθμησαν μαρτύρων βασανοις φεικόμενοι ὑφ' γύπνοις τῆς φύσιως πλεωδύντας ὑπὸ Σαβωρίν τὸ Δωσιάτου. τότε ἢ Ἀπισιμᾶς ἐπίσκοπος, καὶ Αἰθαλᾶς ωρεσβύτερος, ἢ Ταυρβυλία ἡ ἀδελφὴ Συμεὼν τὸ ἀρχιεπισκόπου σὺν ἑτέραις πλείσαις, ἐμαρτύρησαν. Κωνσταντῖνος δὲ ὁ Θεοῦπτος βασιλεὺς Σαβωρίῳ ᾗδη γραμμάτων παρῆτες φείσασθαι Χεισιανῶν αἵματων, ἢ παύσασθαι τῆς τοιαύτης ὠμότητος· ἢ τις ἐπιτολὴ θαυμασίως σωπτήκτεται, ἢ θεόπνευσ· ἀλλ' οὐκ ἔπεισε.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἐλένην τὴν μακαρίαν μετὰ χημάτων ἀπέσειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Θεὸς Κωνσταντίνος ωρὸς τὸ ἀναζητῆσαι ἢ ζωοποιὸν τὸ κυρίου σταυρόν. Μακάριος δὲ ὁ πατειάρχης Ἱεροσολύμων, σωμαντήσας τῇ βασιλίδι μᾶ τῆς ὕψους τιμῆς, γλωζημοιν τὸ ωοθνμίαν ξύλου ἐποιεῖτο σὺν αὐτῇ, μεθ' ἡσυχίας, καὶ ωροσευχῶν ἀσυδίων, καὶ νησειῶν. πόνον δὲ γνωμένων, ἐφάνη συωτίμως διεῦθε τόπος τῇ αὐτῇ Μακαρίῳ δειχθεὶς, ἐν ᾧ ἱδρυτο τὸ ἀναδιάρτε δαίμονος Ἀφροδίτης ὁ ναός, ᾧ τὸ ἄγαλμα· ὃν τῇ βασιλικῇ αὐθεντίᾳ χωμένη συωτίμως καθεῖλεν ἡ Θεόσιπος Ἐλένη ᾗδη πλήθους τεχνιτῶν ἐκβάθρων καπασκάψασα, ᾗ τὸν χοῦν ἀποριξασα, ὑπὸ Ἀδριανὸν Αἰλίου πάλαι κτιθέντα πολυτελῶς. C αὐτίκα δὲ τὸ ἅγιον μνῆμα, ἢ ὁ τόπος τὸ κρανίου ἀνελίχθησαν, καὶ ωρὸς ἀναπλοῦν σωίγγυος τῶν τριῶν σταυρῶν πεχνωμένοι· ἐρδυνάσαντες δὲ σῦρον καὶ τὰς ὕλας· ἀμηχανούντων δὲ πάντων πόρος ἀρα ἐγίν ὁ διαστοὺς σταυρὸς, ᾧ σφόδρα πὰς μακαρίας Ἑλένης λυπομένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ὕλεωτο τὸ ζητουμενον· ἀπεγνωσμένῃ γὰρ τινι γυναικὶ τῷ ἡμεράνει, καὶ χεῖρον πὸνησιᾷ ωροσαγωγὰν ἑκατέραν τῷ σταυρῶν τὸ ξύλα, τὸ διαστοὺν ἐνέγκαν· μόνον γὰρ ἅγγιοε τὴ ἀθενούσῃ ἡ σκιὰ αὐτὸ, εὐθὺς ἀπνους καὶ ἀκίνητος, θεῖᾳ δυνάμει παραχρῆμα ἀνεπήδνεε, δοξάζωσα τὸν Θεὸν μεγάλη τῇ φωῇ· ἡ δὲ παυδοτερβὶς Ἑλένη μᾶ φόβου καὶ πολλῆς χαρᾶς D ἀνηλομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτὸ σὺν τοῖς ἥλοις ἤγαγε ωρὸς τὸν παῖδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καπεθημένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς μνημόσυνον ᾗ μετ' ἐπειτα γενεᾶς. τότε δὲ ᾗ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτιθῆναι ἔν τε τῇ ἁγίᾳ μνήματι, ᾗ ἐν τῷ κρανίῳ, ᾗ ἐν ὄρεμαπι τὸ ἐλαίου· ἑνὸς δὲ ἥλου τὸν διαδήμα τὸ βασιλέως ἐχόσμησε, ἵνα δὲ ἀνέμιξε τῇ σαλιβαείᾳ τὸ ἵππα αὐτὸ, ἵνα πλησθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τὸ ωροφήτου λέγοντος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὰ χαλινὸ τὸ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι. ὁ δὲ αὐτὸς παντόφρονος Κωνσταντίνος ἔγραφε τῷ Μακαρίῳ φερωνύμῳ ἐπισκόπῳ τῆς οἰκεδομῆ, καὶ ἀρχοντα τὸ ἔργου ἀπέσειλε μετὰ βαζιλικὰς χρημάτων, κελεύσας

λέ̈σας οὗτο κτιδῆναι τὸς ἁγίους τόπους, ὡς μὴ εἶναι A
τοιαύτην καλλονὴν ἐν ὅλη τῇ οἰκουμένῃ, γράψας σγε-
μόσι τῆς ἐπαρχίας συμβαλμὸν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ εἰς
τὸ δημόσιον λόγ. διὸ καὶ βασιλεὺς φαιδρὸς ἑορτάζων τὴν
ὁμώνυμον τῇ Θεῷ τῇ ποιήσαντι τοιαῦτα ἀγαθὰ ἐν τοῖς
χρόνοις αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ φρώνυμος Μακάριος ὁ πατριάρ-
χης Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, καὶ διεδέξατο τὸν
Θρόνον αὐτοῦ Μάξιμος ἁγίας ἀνὴρ καὶ ἐπίσημος, ὃς πολ-
λὰς βασάνους ὑπέσχε διὰ τὸν Θεὸν ἐν τῇ διωγμῷ, καὶ τὸ
δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὠτοπλίσας.

Κατ' αὐτὸ δ καιρὸν καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη ἐκοιμήθη
ἐν Κυρίῳ ἐτῶν ογδοήκοντα, πολλὰ ὑπελιμένη τὴν ὑφ' B
παῤ τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας. ὑπέρη δὲ ὁ τῇ ναῷ τῇ
ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινοπόλει, ὃν ἔκτισεν ὁ υἱὸς
αὐτῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τὸς τελευτῶντας
βασιλεὶς Χριστιανούς. φρώτη δὲ ἐν αὐτῷ ἐτάφη ἡ μακα-
ρία Ἑλένη, μνήμαις φωεβραῖς καὶ παυηγύσι τιμηθεῖσα.
καὶ δὶ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερὰ παρθένοι, αἷς ἐφῶσα δι' ἑαυ-
τῆς, ὡς θεράπαινα, τὰς τραπέζας διακόνει ἡ θεόφρων
Ἑλένη, διὰ τρέπης θείας μνήμης αὐτοῦ ἱμακάζεσθαι.
Εὐσέβιφ δὲ τῇ Παμφίλου βίβλις ἱερὰς κατασκδάσαι
ὁ βασιλεὺς ἀφοσιπάζει λόγῳ τῇ ἐκκλησιῶν Κων-
σταντινοπόλεως, παραχῶν αὐτῇ ᾧ δημόσια χρ-
ματα.

misit, qui sancta loca ex ejus mandato curaret adeo sumptuose extrui; ut splendore pares in orbe universo non extarent ædes, etiam provinciæ Præsidibus ex ærario publico collatis expensis, ad opus inexpram abiolvendum opem suppeditante Imperatoris rescripto justis. Quibus consectis Imperator dies festos hilariter celebravit, debitaque Deo, a quo Imperii sui tempora tot bonis cumulata sint, grates persolvit.

Eodem anno tanto nomine dignus Macarius Hierosolymorum Patriarcha quievit in pace: in cujus thronum successit Maximus vir manisicus & eximius, qui mota propter Dei reshionem perfecutione, dextrum oculum amisit, & plurimos sustinuit cruciatus.

Sub idem tempus beata Helena annis vitæ octoginta numeratis, multisque Christianæ vitæ præcepetis filio relictis obdormivit in Domino. Sepulta est Constantinopoli in Æde sanctorum Apostolorum, quam filius ejus Constantinus, ut Imperatores Christiani ibi post obitum humarentur, construxerat. Prima vero beata Helena in hac sepulta fuit solemnibus Ecclesiæ officiis, & nocturnis vigiliis honorata. Sacræ autem Hierosolymitanæ virgines, quibus religiose de Deo sentienes Helena servarum more ilatis propriis manibus administrabat, pugi piaque recordatione nomen ejus celebrantes, æternam ei beatitudinem precabantur. Denique in Ecclesiarum Constantinopolitanarum gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex ærario publico expensis, justit Imperator sacros libros colligere.

C

Ol. CCXCV. an. 1.	Ol. CCXCVI. an. 2.	Ol. CCXCVII. an. 3.	Ol. CCXCVIII. an. 4.	Ol. CCXCIX. an. 1.	Ol. CCC. an. 2.	Ol. CCCI. an. 3.	Ol. CCCII. an. 4.
Ῥωμαίων Κωνσταντίνου ἔτος ιθ'.	Πίρσων βασιλεύων Σαβώριος ἔτος ϛ'.	Ῥωμαίων Κωνσταντίνου ἔτος κ'.	Κωνσταντίνου Αὐγούστου ἔτος κα'.	Ἱεροσολύμων Μαξίμου ἔτος ϛ'.	Ἀλεξανδρείας Ἐλπιδίου ἔτος ιγ'.	Ἀντιοχείας Ἐλπιδίου ἔτος κγ'.	Ἀντιοχείας Εὐστοχίου ἔτος α'.
κβ'.	κϛ'.	κϛ'.	ζ'.	ω'.	κ'.	ω'.	

Τότῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν, καὶ Σαρματῶν, ὧ Γότθων στρατεύσας τὸν Δανούβιν πε-
ράσας γέφυραν ἐν αὐτῷ (ὑ ἔθα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος γέ-
φυραν ἐν τῷ Δανουβίῳ ἔκτισε) λιθίνῳ καταβάσας,
νίκων ἤρατο κρατεῖν διὰ τῆς τιμίυ ϛαυρᾶ δυνάμεως, D
ὧ τῶν ἐρημωσας ὡς ἐχθρῶν αὐτὸς ὕγαγε βαλίκων.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Δριπκνὸν ἐπικτίσας εἰς τιμὴν
Λουκιανοῦ τὸ μάρτυρος ὁμωνύμῳ τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ελε-
νόπολιν κίκλωκε. τῷ συμβόλῳ τὰς ἐκπθείσας ἐν Νι-
καίᾳ ὑπὸ τῶν πατέρων πίστεως πίστερον ὑβδόξῳ ἐν Εὐ-
σεβίως ὁ Παμφίλου μαρτυρῷ γράφωντος ἐκπα πολί-
τας, Ἐ ἑρμοῦ ὧν τὰ ῥήματα πρὸς τῶν ἀθέσιων. Ἀ-
θανάσιος δὲ ὧν τῷ πρὸς Λρῖος ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ
Παμφίλῳ ἐσχδιαμέμνῃ τῶν φωνῶν τὰ ὁμοούσιον. ὁ ὃ
Θεόδωρητος φησὶν ὅτι Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου σύμφωνα τῷ E
Ἀρειανῶν ἀπάρχειν Εὐσεβίου τὰ Νικομηδέως ᾧ τὰ σωῦ αὐ-
τῷ. ὅθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τὰ Θεόου Εὐσεβίου Αντιοχέ-
ας συνέβη λέγειν, μεθ' ὧν Ἐ τὸν βασιλέα πείσας δικαί-
ως αὐτὸν καθαιρεῖθαι ἐν τῇ Ἱλυκιῷ παρεσκεύασεν αὐ-
τὸν οἰκοδομῆσαι.

Hoc anno magnus Constantinus expedi- *Edit. Par. I.*
tione adversus Germanos Sarmatas & Gothos suscepta, constructo in Danubio, quem perrranfivit, lapideo ponte, venerandæ crucis virtute maxima-n reportavit victoriam, devastatisque eorum agris extremam in eos induxit servitutem.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans, Helenopolin de matris nomine appellavit. Fidei in Nicæna Synodo a Patribus expositæ Eusebius Pamphili testimonium reddens, rectum & legitimum omnem sensum illud continere suis civibus scripto profitetur, & singulorum ejus verborum mentem explanat. Ad Africanos scribens Athanasius Eusebium voci Consubstantialis assensum præbuisse affirmat. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomediæ Episcopo, ejusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochiæ Præsulem dignitate deponendum concurrit: cum quibus, ejus abdicationem velut justam Imperator approbans, exilium apud Illyrios eidem paravit.

Ol. CCXCV. an. 1.	Ol. CCXCVI. an. 2.	Ol. CCXCVII. an. 3.	Ol. CCXCVIII. an. 4.	Ol. CCXCIX. an. 1.	Ol. CCC. an. 2.	Ol. CCCI. an. 3.	Ol. CCCII. an. 4.
Rom. Imp. Constantinus an. 32.	Persarum reges Sapores 30.	Romæ pisco-poli Sylvester an. 28.	Constantinopolis Alexander an. 13.	Hierosol. Epis. Macarius an. 20.	Alex. Epis. Alexander an. 23.	Antioc. Epis. Eustathius an. 18.	
32	34	26	7	12	20	21	

Eodem anno Dominicum Octagonum Antiochiæ ædificari cœptum.

| | | |

κλησίαις κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφὴν δίνηκὰς χρήμας, ⸗ ἄρρωσιν, ⸗ ξένοις, πένησί τε, ⸗ τοῖς κληρικοῖς. ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία ἐλάμβανε σίτου μοδίους λ ϛ'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κύπρῳ Σαλαμὶς ἡ πόλις κατέπεσεν, ⸗ ἐκεῖθεν πλησθοῦσ διέβρεγεν.

perpetuo eſſet alimento, Eccleſiis per urbes largitus eſt. Antiochena certe Eccleſia triginta ſex millia modiorum frumenti accepit.

Eodem vehementiſſimo terræ motu Cyprum concutiente, Salamina urbs everſa eſt, & in ea magna hominum multitudo oppreſſa.

Ἀντ. ἐτ. ιϛ'. Ἐλκαΐας τὸ γ'.								

tor Athanasium, & cuncta mendaciis compacta reperiens, eum honore plurimo cumulatum cum litteris Alexandriam remisit.

Edit. Paris. pag. 25.

Eodem anno pernicioſum Iſchyræ conſilium in Athanaſii caput ad Maræotem conflatum eſt. Hic Iſchyras facerdotem ſe fingens Eccleſias circumibat: quod reſciens Athanaſius hominem a temeritatis auſibus Macarii presbyteri ope prohibuit. Hic fuga ſalutí conſulens, Euſebium Nicomediæ, ſtructa in Athanaſium accuſatione, convenit; & quaſi peracti facti Myſterii tempore ſancta vaſa ex altari deturbata conſregiſſet, ſacros quoque libros per Macarium combuſſiſſet, & declamatam abſcidiſſet Arſenii manum illa magicis in operibus uſurus, ſanctum virum hac arte reum impudenter aggebant. Cognitis in Athanaſium criminationibus Imperator Dalmatio fratris filio Antiochiæ tunc commoranti bonum diſquiſitionem committit: Poſtmodum vero judicium Cæſaream tranſtulit: quod cum propter Euſebium Pamphili recuſaret Athanaſius, dies ei a veritatis adverſariis Tyri dicitur, ab Euſebio dico Nicomediæ Præſule fraudibus Imperatorem circumvenientibus, & ſanctorum locorum recenter ædificatorum ſe deſiderio teneri, atque præſentia ſua dedicationem eorum cohonеſtare ſe velle prætexente. Magno itaque comitatu apparatu dimiſſum jubet Imperator objectas Athanaſio criminationes diluere, & hoc pacto cum eo dedicationis ſolemnitati intereſſe. Iis Tyri coactis, Maximus Hierololymorum Antiſtes, cui nullu parataram Athanaſio inſidiarum erat notitia, advenit. Athanaſius demum iniquorum conſeſſum ingreſſus accuſatorum calumnias aranearum inſtar diſſolvit: adeo ut, quod in mendacio fuiſſent deprehenſi conciſati & vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribuſque complere ceperint vociferantes: Tollite præſtigiatorem omnes in noſtruis circumveniencem & opprimentem ſilentio. Ac vix Dalmatius Cæſar Imperatoris nepos armata militum manu inſtructus Athanaſium morti ſibi inferendæ proximum potuit eripere. Tunc etiam Arſenius, quæ Dei fuit providentia, Tyri comparuit: & convicta criminis intentati fictione, & calumnia in Iſchyræ faciem repulſa, Athanaſii hoſtes turpiter confuſi conventum diſſolverunt: Athanaſius quoque propter intoleratas in ſe paratas inſidias Tyro diſceſſit. Mox qui Arii mentem ſuebantur; ex unius fictionis Epiſcopis indico conciſabulo abſentem Athanaſium ſua dignitate depoſunt: quique Ario & Euzoio communionem iunpectlebant, eos Alexandriam miſerunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregere myſteria. Omnium vero inſolentum princeps atque auctor extitit Euſebius Nicomediенſis. Sine veritatis fama obtinuit magnam Athanaſium Tyro fugientem acceſſiſſe Hierololymam, & conceptis precibus loca orationibus, & ſacrificiis deſtinata ſancto inunxiſſe unguento, & ante impiorum adventum confeciaſſe: mox ad Imperatorem profectum omnia adverſum ſe geſta expoſuiſſe. Quibus ex admiratione attonitus præclarus imperator ob adverſariorum malitiam, magno auctam honore cum litteris Alexandriam remiſit. Cum vero Nicomediенſis Euſebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, & Theognis & Urſ-

pag. 26.

A ſὶ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, ἢ πάντα ψευδῆ δ'ρων, μετὰ γραμμάτων ἢ τιμῆς πολλῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν ἀπέστειλεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἢ ἡ Ἰχύρας κατὰ Ἀθανασίου ἐπιβουλὴ ἀμφὶ τὴν τοῦ Μαρεώτη. ὅπως ὁ Ἰχύρας ἐφίλατο ἱερατίας ἐπιτελεῖν, ἐπεμέλησε ὅπερ μαθὼν Ἀθανάσιος, τοῦτον ἐκώλυε τὸν τολμήματος, ἢ Μακαρίου φρεσβυτέρου. ὁ δὲ φυγὴν ἐλὸν σφῷς Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, κατηγόρων Ἀθανασίου, ὡς ἢ ἱερὰ σκεύη τῇ καιρῷ τῆς μυσταγωγίας ἐκ τῦ θυσιαστηρίου καπέβαινε, ἢ ἱερὰς βίβλους διὰ Μακαρίου κατέσαντος. Ἀρσενίου τε τὴν περεβόητον χεῖρα ἀποκέψαι κατεψεύσαντο σφὸς μαγικῶν παυτῶν κεχρῆσθαι τὸν ἄγιον, οὕτως ἀναιδῶς ἐπιβάλλοντες. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς κατὰ Ἀθανασίου ἐξβολὰς, Δαλματίῳ ἀφρτὸν τῇ ἰδίᾳ ἀνεψιῷ ἐπιτρέπει ζήτησιν εἰς Ἀντιόχειαν ὄντι. ὑστερον δὲ μεταφέρει τῷ δίκῳ εἰς Καισάρειαν, ἐῶ ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ὃν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δὲ, φησί, τοῦ Νικομηδείας ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιδυμίᾳ δῆθεν τῶν εἰκοδομηθέντων ἁγίων τόπων, ἢ τὸ ἐγκαινισμὸν αὐτοῦ, ἢ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπέλυσεν, κελεύσας λυ-

C σῶσι πᾶς κατὰ Ἀθανάσιον διαβολὰς, ἐ οὕτω σωὶ Ἀθανάσιῳ εἰς τὼ ἱεροῦ τῶν ἐγκαινίων γενέθαι συμπλήρωσιν αὐτῶν ἐν Τύρῳ, ὑρίζη καὶ Μάξιμος Ἱροσολύμων ἀγῶνας τὰς κατὰ Ἀθανασίου συσκλὰς ἐσιλῶν δὲ Ἀθανάσιος ἐς τὸ συμέρον τῶν κακοβρόων, ἀρέσκης δ'ελῶν τὰς συκοφαντίας τῶν κατηγόρων δίλυσιν, ὡσὶ αὐτοὺς ἐφ' οἷς ὤφθησαν ζβδόμενοι, ἢ μανίσης, συγχὴν ἅπαντε ἢ βόᾳ· ἄρατ τὸν γόητα ἅπαντες φιλόσαντα. Δαλματίος δὲ ὁ Καίσαρ ἢ αἰτιλὸς τῦ βασιλέως μετὰ τρατιωτικῆς χερὸς μόλις Ἀθανάσιον περισωσαν ἀναρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε ἢ Ἀρσένιος κατὰ Θεὸν πρόνοια ἐν Τύρῳ παρεγένετο, ἢ τὰ κατ' αὐτὸν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τῷ κατὰ Ἰχύραν συκοφαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτράποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφορμὰς κατ' αὐτὸ ἐπιβουλὰς ὑποχωρήσας τῆς Τύρου, φράξει δὲ κατὰ μονομέλαν συσκάμοι οἱ Ἀρειόφρονες, καθαιρῦσιν ἀπόπτα τὸν Ἀθανάσιον. Ἀρειῳ δὲ ἢ Εὐζοίῳ συγκοινωνοῦντας, εἰς Ἀλεξάνδρειαν τότος ἐξέπεμψε· ἢ οὕτως ἀπλῶν χμαγμένοις χρσὶν ἐς τὰ ἐγκαίνια. πάντων δὲ τῶν κακῶν ὠὶ ἀρχηγὸς ὁ Νικομηδίας Εὐσέβιος. λόγος δὲ ἀληθείας κρατεῖ, ὅτι ὁ μὲγας Ἀθανάσιος φυγὼν ἐκ Τύρου ἀπῆλθε

E εἰς Ἱροσόλυμα· ἢ ποιήσας ὠχὰς, ἢ τῇ ἁγίῳ χρίσας μύρῳ, ἢ ἁγιάσας τὰς ψυχπκὰς, σφῷ τῆς τῶν ἀσεβῶν παρουσίας, καπέλαβε τὸ βασιλέα, ἢ πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξεγλόσατο. ὁ δὲ παυύφρμος Κωνσταντίος θαυμάσας τῶν ἀντιδίκων αὐτὸ πονηρίαν, τιμῆς μεγίσης ἀξίωσας αὐτὸν, μετὰ γραμμάτων ἀπέλυσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. μετὰ δὲ τῶν ἐκ τῶν ἐγκαινίων ἐπανόδον ὁ πᾶσης ἀνοσίας ἀλάτρεως Νικομηδείας Εὐσέβιος, ἢ Θεόγνις, ἢ

Ο᾽ρσάκιος, καὶ Πατρόφιλος, καταλαβόντες τὸ Βυζάντιον, καὶ πᾶς πρώτης κατὰ Ἀθανασίου ἐξβολῆς σιωπήσαντες, μάρτυρας ψευδῶς προσβάλλοντο παρὰ τῶν ἐπισκόπων χειροτονίας ἐχόντας· οἵ τινες μεθ᾽ ὅρκου ἐπεκύρωσαν. ὅτι ἀνύποπτον Ἀθανασίου ἀπελαυνόντος κωλύειν ἢ στεφανοῦσθαι ἢ ἐρχομένων ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Βυζάντιον. ὅθεν ἡ κίνησαντες εἰς ὀργὴν τὸν φιλόχριστον βασιλέα, παρικνοῦσαν ἐξορίσαι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τίβεριν τῆς Γαλλίας. Ἀθανασίου δὲ ἐξελθόντος, Ἄρειος πάλιν ἐπαρτίνλου Λίχνιτον· γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς, μεταμεταμέλως αὐτῷ, πρότερον τοὺς εἰν Νικαίᾳ δόγμασι σωτίζεται πεῖθ᾽ τὸ ὁμοούσιον. τὸ δὲ μὴ ὅρκου ἐπίστοις σωτίζεσθαι, δῆλον τι τοῦ, ὡς ἀεὶ ἐρχαζόμενοι. δύο γὰρ χρόπας σωτίζεσθαι, ἵνα μὴν ὑπὸ τὸ ὁμοούσιον, ἕτερον δὲ κατ᾽ αὐτὸ· οὐ γὰρ δὲ ἐαυτὸν γράφει, τὸν ὁρκωτον δὲ ἑτέρα γράφας. πεῖθε τοίνυν τὸν βασιλέα, ὁμόσας ἀεὶ πίστωσιν, κελεύσαι ἀνεχθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν. ὁπερ μαθὼν ὁ Θεὸς Αλέξανδρος, τῇ Θεῷ παρακέλευσιν εἰς τὸν καλαμῶνλον Εἰρῆνλου ἐκκλησίαν· ᾧ λόγῳ Ἄρτιον ἢ Θεὸς δίκη μενήλθε τὸν Ἄρειον, ἐν τόποις ἀξίοις τῇ πῆς γλώσσης ἀμαρῤῥμένον, ἐκεῖ ἦκτα τὸ ζῆν, ἐν τῇ νῦν καὶ ἐν τῇ μέλλοντι, τῇ παλάγχων αὐτὸ κατενεχθέντων ἐν ἀμφόδοις, κεῖ ἰδὼ ὥραν ἐμιλλεῖ τῇ ἱερῶν ἀναζίως ἐπιβαίνειν πεφιβλλων. ταῦτα τῇ τεταρτοχῇ φρύτῳ ἔτει γίγονε τὸ μεγαλου Κωνσταντινου, τῶ Θεῖου Αλεξάνδρου ἐπισκοπεύοντος τῶν Κωνσταντινόπολιν, καὶ οὐχ ὡς φησιν, Εὐσέβιος μόνος, ὅτι ὁ Νικομηδείας Ασεβολίβιος, ὅτε εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ κατὰ Ἀθανασίου ἐσωλικῆς, τὸν Κωνσταντινουπλεως Ὅρσην ἐπῆκε. πῶτο γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῇ χρόνων ὁμάδος δείκνυται ψεῦδος. ἐπείπερ Κωνσταντίνος τὰ ὅλα ὲπ τεσσαρακοντα δύο ἰβασίλευσεν· ὃς μετὰ τὸν φρόνλου διεκαιρεῖδα, τῇ δικάτῳ τεσσῳ αὐτὸ ἔτει καταλειβὼν τὸ Βυζάντιον, Μητροφάνλου τὸν φρὸ Αλεξάνδρου ὄβρᾳ ἐπίσκοπον φρόντα, εἶτα Αλέξανδρος ἐπ᾽ κ᾽. ἐπισκόπευσεν· ὃς ὅσπερ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τὸ μεγάλου Κωνσταντίνε, ἕως κοιμήσεως Αλεξάνδρου, ἔτη λζ᾽. ἄπερ Κωνσταντίνος ὡς ἔφθασε· καὶ ὑπὸ μᾶν ἐκ χρονικῆς ὁμάδος δείκνυται μὴ ἄρξας τὸν Εὐσέβιον ἐπὶ Κωνσταντίνου τὸ Ἑρίου Κωνσταντινουπόλεως. δείκνυται δὲ καὶ ἐκ τῇ ἀρμενίων ἀναπῆρ περὶ Ἀρείου καὶ Αθανασίου. ὅτε δὲ Αθανασίου ἐξῆλε, καὶ Ἀρείου κατέλυσις, μεπὰ τελευτὴν ἔτος Κωνσταντίνου γίγονε, καὶ μετὰ τὰ ἐγκαίνια Ιεροσολύμων ὁ δὲ μέγας Αλέξανδρος ἔτι περιῆν.

facius & Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reverſi eſſent, præteritis prioribus adverſus Athanaſium ſtructis calumniis, viros quatuor Epiſcopalis ordinis dignitate inſignes teſtes falſos produxerunt: qui cum juramento aſſeverare auſi ſunt ſuis verbis: Audivimus Athanaſium frumenti tranſvectionem Byzantium ex Ægypto deſtinatam impeditum fe minitantem. Ex quo Chriſti amantiſſimo Imperatori iram concitantes, ipſum ad magnum Athanaſium apud Treveros Galliarum urbem relegandum impulerunt. Athanaſio igitur in exilium pulſo, rurſum Arius perturbabat Ægyptum. His ad ſe delatis, Imperator accerſitum rogat Arium, num de Conſubſtantiali apud Nicæam ſanctis dogmatibus aſſentiatur? Ipſe cum juramento teſtatur aſſentiri, & dolos ex more comminiſcitur. Duas namque ſchedas paratas tenuit: hanc quæ Conſubſtantialem profiteretur, alteram quæ foret adverſa: fecundam manu propria, primam alieno charactere conſcriptam exhibuit. Siudet itaque Imperatori, & ita ſe tradere juramento affirmat: & ut ejus juſſibus in Eccleſiam Catholicam admittatur poſtulat. Quod cum divinus Alexander reſcivit, cum querelis lachrymas in Eccleſia cui nomen Irene coram Deo profudit: & dicto citius in Arii linguæ turpi profluvio dignis, in publicis dico latrinis, ejus effuſis viſceribus, circa horam, qua ſacra adyta penetraturum ſe confidebat indigne, truncata, de repente vita præſente, & æterna amiſſa, divina ultio ipſum profequuta eſt. Hæc trigeſimo primo Magni Conſtantini anno contigerunt, divino Alexandro Conſtantinopoli Epiſcopatum gerente, nec ut Euſebius ex omnibus Hiſtoricis ſolus narrat, Nicomedienſis Irreligioſus Euſebius, cum circa Dedicationis ſolemnitatem periculum Athanaſio pararet, Conſtantinopolitanam ſedem obtinebat. Hoc enim vel ex temporum collectione falſi arguitur: Siquidem Conſtantinus annos omnino duos & triginta imperavit: qui primis decennalibus actis, tertio & decimo Imperii anno Byzantium profectus, Metrophanem, qui prior Alexandro præfuiſſet, primum invenit. Metrophani vero ſucceſſor Alexander viginti tres annos in Epiſcopi dignitate exegit: adeo ut ab Imperii Magni Conſtantini principio uſque ad Alexandri obitum ſeptem ſupra triginta, quos Conſtantinus haud attigit, numerentur anni: ac ita ex accurata temporum ratione Conſtantinopoleos throno Conſtantini ætate Euſebium non præſedifſe demonſtratur: quod & de Ario & Athanaſio ſuperius dictis fit manifeſtum. Athanaſii ſiquidem exilium prout Arii exitium poſt Conſtantini trigeſimum annum, & Hieroſolymorum dedicationem accidere: quo tempore Magnus Alexander inter vivos adhuc ſuperſtes extabat.

Edit. Pariſ. pag. 27.

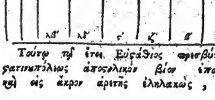

Τούτῳ τῇ ἔτει Εὐσέβιος ἀριεβύτερος Κωνσταντινουπόλεως ἀσκεθλικὸν βίον ἐπαρρομίσας, καὶ ὡς ἄκρον ἀρετὴς ἐλιλακὼς, ἐβρονήσας

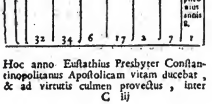

Hoc anno Euſtathius Presbyter Conſtantinopolitanus Apoſtolicam vitam ducebat, & ad virtutis culmen provectus, inter

reliquos insignia habebatur : Unaque Zenobius Architectus, qui Constantini mandato Martyrum ædem Hierosolymis ædificavit.

Eodem autem anno plures Assyriorum Persis subjecti in Mesopotamiæ a Saracenis vastierunt . Persæ vero Romanis bellum induxerunt : Exinde Constantinus ad Nicomediensium urbem profectus , acie jam adversus Persas instructa , morbo correptus , in pace quievit , tum primo Baptismi gratia donatus , ut quidam ex Arianorum fæcibus referunt , & ab Eusebio Nicomediæ Episcopo in Constantinopolitanam fedem translato suffratus , quod falsi superius arguimus : Romæ siquidem , prout jam demonstratum , a Sylvestro baptizatus est . Vixit omnino quinque supra sexaginta annis : quorum exegit Imperator unum & triginta , & insuper menses decem . Conscripto testamento tribus liberis Constantino , Constantio , & Constanti reliquit Imperium . Religiosè penitus ac clementer summa sua potestate usus : Primus Imperatorum , quæ circa eum fuit Dei providentia , Christianorum est appellatus . In pulsos Barbaros , a Britannia ad usque Persicos fractus , & in tyrannos domesticis armis servientes vivifice crucis signo suis hostibus victorias reportavit . Testamentum vero Ariano cuidam facerdoti a Constantia forore malitiosè subinducto mandans , ne cuiquam alteri quam Constantio Orientalium partium Imperatori exhiberet , confignavit . Postremo Athanasium præcepit exilio revocari . Constantius autem ex Oriente reversus, ut patris recepit corpus , in sanctorum Apostolorum templo condidit . Ac deinceps nefarius ille Arianæ fectæ Presbyter , traditis Constantio testamenti tabulis , magnam in Imperatoris palatio familiaritatem & auctoritatem est affectus: & tum Eusebio Nicomediæ Episcopo , tum ejus discipulis optulantibus Imperatricem ad Arianas partes transire coegit .

Edit. Paris. pag. 28.

A ἐγκωμιάζοντο· ᾧ Ζηνόβιος ὁ ἀρχιτέκτων , ὁ τὸ Μαρτύριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ τοῦ Κωνσταντίνου ἐπιταγῇ .

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πολλοὶ τῶν Περσικῶν Ἀσσυρίων ἐν Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπηράσκοντο. Πέρσαι δὲ ἐδήωσαν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους , καὶ ἐπιβᾶς Κωνσταντῖνος ὁ Δυσθήσιος τῇ Νικομηδέων πόλει τῷ Περσῶν παρατεξάμενος , ἀδυνάτως ἐκοιμᾶτο ἐν εἰρήνῃ , ὡς τινες φασὶν Ἀρειανόφρονες , τότε ἀξιωθεὶς τοῦ βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδείας μετατεθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὑπερῳδοῦσίς , ὡς ἀποδέονται· ἐν ᾧ Ρώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη , ὡς ἱστοριολόγημεν· ἔζησε δὲ τὰ σύμπαντα ἔτη ἑξήκοντα καὶ ἐνιαυτοὺς τρεῖς· ἐβασίλευσε δὲ ἔτη λ΄. Ε μῆνας δέκα . γράψας δὲ ᾗ ἐβασίλευσε τοῖς τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ , Κωνστάντι , Κώνσταντι . Δυσθεὴς ὑπάρχων τῇ ἀρχῇ χρησάμενος . ἀφώνως βασιλικῶς Θεῷ φροντίσας πραγμάτων σωτηρίας Χριστιανῶν . πολλῶν βαρβάρων ἐκράτησεν ἀπὸ Βρεττανίας ἕως Περσῶν , Ε τῷ ὁμοφύλων τυράννων , τῇ σημείᾳ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ τὰς ἐχθροὺς ὁλέσας . πρὸς δὲ ᾗ ἐβασίλευσε αὐτὸς Ἀρειανῷ τινι ἀφιερωμένῳ ὑπὸ Κωνσταντίας ἀδελφῆς αὐτοῦ κακοφρόνως παρεσκεύασε πιστεῦσαι , ὑποτελαμῶνος μηθὲν πάντας παραχρῆσαι , πλὴν Κωνσταντίῳ τῷ τῆς ἑῴας βασιλεῖ· ἐκέλευσε δὲ Ἀθανάσιον τὸν ἐξορίας ἐπανελθεῖν . Κωνστάντιος δὲ καταπλεύσας ἐκ τῆς ἑῴας τὸν τοῦ πατρὸς σῶμα , ἐν τοῖς Ἀποστόλοις κατέθετο . ὁ δὲ αἱρέσεως Ἀρειανὸς ἀφιερώτερος ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίου τῆς ᾗ βασιλείας , πολλῆς ἔτυχε παρρησίας ἐν τοῖς βασιλείοις . ᾗ αὐτὸν νῦν βασιλέα Ἀρειανίζοντα ἔπεισε συλλόγον ἔχων Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας , ᾗ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῷ .

Κύκλος τοῦ ἡλίου.	Τῶν ἐπακτῶν.	Ἔτη ἀπὸ Ἀδὰμ.	Ῥωμαίων ἔτη.	Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ἔτη.	Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἔτη.	Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἔτη.	Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἔτη.
ιδ΄	ιδ΄	ε͵ϡξδ΄	ν΄	λε΄.	ζ΄	ω΄	γ΄	ι΄	β΄

Hoc anno magni & sancti Constantini vita functi tres filii Romanorum Imperio sunt potiti . Constantius nimirum Orientis, Galliarum Constans , & Constantinus Italiæ . Constantius autem Athanasium ab exilio revocatum cum litteris commendatitiis Alexandriam dimisit : quem plurima cum voluptate susceperunt Alexandrini , maxime vero Clericorum collegium . Eusebius porro Pamphili primo adversus Marcellum libro , ac tertio pariter , vehementius in eos invehitur , qui Dei filium creaturam vocare non verentur : cujus dicta referens Socrates ejus defensionem instituit , & ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur : sed contra verbis & sententiis sucum facere , & in diversas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferique ipsa veritas declarat . Confestim vero magno Constantino defuncto , mortuus est Eusebius , & Cæsariensis Throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium , at qui de variis re-

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος τὸ μεγάλου καὶ ἁγίου ἀπαπαυσάμενος , οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐκράτησαν τῆς Ρωμαίων , τῆς μὲν ἑῴας Κωνστάντιος· τῆς δὲ Γαλλίων Κώνσας , καὶ Κωνστάντιος τῆς Ἰταλίας . Κωνστάντιος δὲ Ἀθανάσιον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀπακαλέσαμενος , μετ' γραμμάτων συστατικῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλυσεν · ὃν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπεδέξαντο οἱ Ἀλεξανδρεῖς , καὶ μάλιστα ὁ κλῆρος . Εὐσέβιος δὲ ὁ τῷ Παμφίλου ἐν τῷ συγγράμματι λόγῳ κατὰ Μαρκέλλου , καὶ ἐν τῷ τρίτῳ , σφόδρα κατηγορεῖ τῶν τολμώντων κτίσμα λέγειν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· οὗ καὶ τὰς γνώμας φέρων ὁ Σωκράτης ὑπεραπολογεῖται Εὐσεβίου ἀποδεῖξαι θέλει , ὅτι ὠκ ἦν Ἀρειανόφρων. ἡ δὲ ἀλήθεια δείκνυσιν αὐτὸν ἀσεπωπὸν τῷ λογισμῷ , καὶ ἄλλοτε ἄλλως κατὰ τὰς καιρὸς φερόμενον . Θεὸν δὲ μὴ τὸν μέγαν Κωνσταντίνου ἀπίστατε , Ἀκάκιον μαθητὴν καὶ ᾗ ᾗδοξον τῶ Ὁρθοκαισαρείας ἔστας , ἄλλεγμον μὴν ἀνδρα ,

τὸν ᾧ τὰ σύμμικτα συγγράμμασιν, τοῖς δὲ Ἀρειανοῖς ἀλίαν συγκείμενον. δηλοῦσι τὴ ἀρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμοφροσύνην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σαβώρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθε τῇ Μεσοποταμίᾳ. πορθήσων Νίσιβιν, καὶ παρακαθῆσθαι αὐτῇ ἡμέρας ξ'. καὶ μὴ κατισχύσας αὐτῆς λαβεῖν, ἀνεχώρησεν. Ἰάκωβος δὲ Νισιβηνῶν ἐπίσκοπος ὢν τῇ τῆς θεοσεβείας ἕδρᾳ ἐμεῖνεν, ὅ-χαίς τὰ κῷ γνωμολογῆσαι ὡς ὀξέως ὑστ. ὅτις ᾧ τῇ Περσῶν τῶν Νίσιβιν ἐλπιζόντων καπασρᾳ ἔσθαι, διημερπικίνας τὰς ἐλπίδας πιστοῦσιν. αὐτίκα δὲ τῆς μὲν πόλεως ὑπεχώρησαν, τῇ τῆς ὀχῆς πνεύματι διακόμβοι, εἰς δὲ τὰῦ ἑαυτῶν χώραν ἐλθόντες, λιμὸν τε ᾧ λοιμὸν ὑπεδέξαντο μιᾶδν τὰς ἀσεβείας, καπερ ἔδρων, ἀντιλαμβάνοντες. Δαλμάτιος δὲ ὁ Καῖσαρ δύθυς μετὰ τὸν τελευτὴν τὸ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῇ στρατιωτῶν ἀρρήθη, ὁ κελλέσαντος Κωνσταντίου τῷ σφαγῷ, ἀλλ' οὐ κωλύσαντος.

		ιβ'	ιγ'	ιδ'	ιε'	ις'	ιζ'	ιη'

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τὸν νίον Δαλματίου ὑπὸ τῇ στρατιωτῶν ἀναρρηθέντος, ἤμελλε συμπαραλαμβάνεσθαι Γάλλος ᾧ Ἰούλιος, οἱ Κωνσταντίου τὸ ἀδελφοῦ Κωνσταντίου τὸ μεγάλου παῖδες. ἀλλὰ τὸν μὲν Γάλλον νόσος, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν πικίσθης ὑποπτίας ὀκπαιδὸς ὧν ἔτι. Κωνστάντιος δὲ ἀφότερον ἀλχθήμος τὸ ὁμοίσαν, ὕστερον μὲν ἔδιτο κορφάντες γνώμης, καὶ ἀπάτῃ τὰ Ἀριανοῦ ἀφιεβυτέρου, καὶ Εὐσεβίου τὸ τῇ Εὐσεβίχων. φρονθυντος, καὶ τὰ Νικομηδείας Εὐσεβίου, ᾧ τῇ πιεῖ αὐτοῦ.

Χρόνος τῆς ἐπὶ τὸν Περσῶν στρατείας.	Ρωμαῖοι. Κωνσταντίνου τοῦ μεγ. Σαβίνου ὑπάτου τὸ β'.	Περσῶν. Σαβώρου ἔτη ιθ'.	Ῥώμης. Κωνστάντιος μόνος ἔτη ιδ'.	Κωνσταντία. Ἀλεξάνδρεια ἔτη ιγ'.	Ἰμισσὸς ἐκτίσθη. Μεσόμορις ἔτη ιε'.	Ἀλεξάνδρεια. Ἀθανάσιος ἔτη μ'.	Ἀντιόχεια. Εὐφρόνιος ἔτη ιθ'.
	γ'	λζ'	ϛ'	κ'	ι'	ι'	ϛ'.

Τούτῳ τῇ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς ᾧ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπιθυμῶν τοὺς Κώνστας τὸ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρους, ᾧ συμβαλὼν πόλεμον, ἀπρόβη ὑπὸ τῇ στρατιωτῶν· ᾧ ἀκράτησι Κώνστας μίσος πάσης τῆς ἑσπέρου γῆς. Κωνστάντιος δὲ τῆς ἑῴας βασιλεῦων, Γάλλον καὶ Ἰουλιανὸν παιδευθῆναι παρέδωκεν ἐν χωρίῳ Δημοκλέους καλουμένῳ, πλησίον Καισαρείας Καππαδοκίας, ὅπου. ὑπου δύο ἀδελφοὶ ἀναγώσαι γεγόναση, καὶ ἐκκλησίαν πτίσαι τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Μάμαντι φροσθυμηθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει κτίζειν Ἰουλιανὸς ἤλαχε, τοῦτο ἡ γῆ ἐκ ἐδέχετο. ἀποκερλήθης δὲ τὰς τοίχας μοναχικὰν ἄσκησιν ὑπεκρίνετο. Κωνστάντιος δὲ καὶ ὁ Κάϊσας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαίων μὴ ὠνεῖσθαι δοῦλον. ὑπὲρ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον. εἰ δὲ καὶ πεισθῆναι τολμήσοι δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι, ᾧ δημεύεσθαι.

		κθ'	λ'	κα'	κ'	κβ'	κγ'	

Τούτῳ τῇ ἔτει Κωνσάντιος Ἀμιδαν οἰκοδομεῖ, νεχυίας γνναίως. κτίζει δὲ Κωνσαντίαν, γῆν φρύλιν Ἀντιόχου πόλιν λεγομένην, ἐπωνόμα-

A bus compositis libellis, Arianis omnino partibus; pro animi in magistrum consensione addictum se testatur.

Eodem anno Sabores Persarum rex Nisibis devastationem meditatus, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres & sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Jacobus porro Nisibenium Episcopus divini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo ut, quam de subvertenda Nisibi Persiae spem conceperant, ipse frustraneam & irritani reuddiderit. Extemplo quippe quasi orationis ejus flatu agitati, & retro in fugam acti ab urbe ic subduxerunt, & in propriam reverti provinciam, impietatis cujus exhibuere facinora, mercedem promeriam fame & pestilentia confecti receperunt. Cæsar autem Dalmatius statim post magni Constantini obitum, non imperante quidem, at non prohibente cæsem Constantio, a militibus est interemptus.

Edit. Paris. pag. 29.

		12	36	8	19	4	9	3

Hoc anno, Juniore Dalmatio militum tumultu subiato, Gallo & Juliano Constantii magni Constantini fratris liberis par inceritius intentabatur, ni Gallum morbus, Julianum vero infantiæ tenerior ætas, ostentis enim erat solummodo, servassee. Constantius autem Consibitantialis vocabulo præbuit assensum, quem demum mentis levitate, tum Ariani Presbyteri fraudibus, & Eusebii Eunuchorum Præpositi, & Eusebii Nicomediensis Episcopi, & demum ejusdem opinionis consortum dolis circumventus depoluit.

Χρόνος τῆς ἐπὶ τὸν Περσῶν στρατείας.	Ῥωμαῖοι. Κωνσταντίνου τοῦ μεγ. Σαβίνου ὑπάτου τὸ β'.	Ῥωμαίων. Κωνστάντιος μόνος ἔτη ιδ'.	Κωνσταντία. Ἀλεξάνδρεια ἔτη ιγ'.	Ἰμισσὸς ἐκτίσθη. Μεσόμορις ἔτη ιε'.	Ἀλεξάνδρεια. Ἀθανάσιος ἔτη μ'.	Ἀντιόχεια. Εὐφρόνιος ἔτη ιθ'.
	γ'	ϛ'	κ'	ι'	ι'	ϛ'.

Hoc anno Constantinus magni Constantini filius, assignatos Constanti proprio fratri fines invadens, & cum eo bello congressus interimitur a militibus: & universi tractus Occidentalis Imperium Constans occupat: Constantius autem totum Orientem adeptus, Gallum & Julianum loco, cui Macellum nomen Cæsareæ Cappadociæ vicino, litterarum diiciplinis institiuendos amandavit. Hi duo fratres Ecclesiasticis Lectoribus adiecti, tandto Martyri Mamanti Ecclesiam construere moliti sunt. Qua vero Julianum fabricare contigit, solum fabricam non admisit. Is porro capillis abrasis, monasticam vivendi rationem simulavit. Constantius autem & Constans, ne Judæus fervum sibi pretio emmpararet, fervum aliquin in publicum censum referendum, sin fervum auderet circumcidere, eum gladio puniendum, & ejus bona publicanda fuis edictis caverunt.

		1	38	10	21	6	11	5

Hoc anno Constantius Amidam validis firmatam mœnibus construxit. Constantiam quoque, Antonii urbem prius dictam, suo de nomine deinceps nuncupandam,

& ab Amida septingentis stadiis ad meridiem distitam ædificavit.

Edit. Paris. pag. 30.

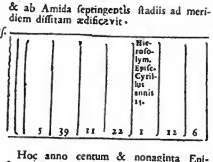

Hoc anno centum & nonaginta Episcoporum Synodo, cui Nicomediæ Antistites Eusebius præfidebat, coacta; altercum Eusebium Emesæ præsulem Alexandriæ præficiunt. Quo, ceu Sabelliano, rejecto, Gregorium quemdam Arianum cum valida militum manu, & Syriano duce, Athanasium Alexandrina sede depulsurum, vel certe interfecturum mittunt. Tunc Athanasius foleriti cum Deo inito consilio, inter Cantorum turbam Ecclesia delapsus, intentato & jam imminenti sese eripuit letho. Eusebio vero etiam ab occupanda Alexandriæ sede impedito, ipsi fidei normam sibi confecisque cives, Ario palam recepto, & conscripta post ejus mortem fidei expositione, Consubstantialis vocem omnino tacuerunt. Sub id quoque tempus Antiochenæ Ecclesiæ a magno Constantino ædificatæ celebrata sunt encæniia.

Eodem pariter anno Antiochia tremendis terræ motibus quassata, tribus continuis diebus extremum subiit periculum. Sacro ritu dedicata Ecclesia rotundæ formæ fabrica præstabat: sed quidem annorum spatio condita, a magno Constantino fundata, & ab ejus filio Constantio perfecta fuit, & consecrata.

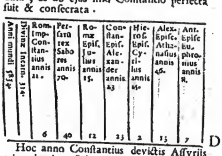

Hoc anno Constantius devictis Assyriis triumphavit. Sabores vero Persarum Rex pristinis sceleribus hoc adjecit, ut subditos Christianos dire persequeretur. Constans in Occidente Francos debellavit. Cæterum horrendo terræ motu in Cypro exorto urbis Salaminæ maxima pars concidit.

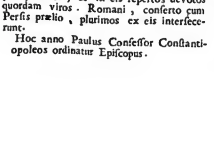

pag. 31. Hoc anno Neocæsarea terræ motu maximo absorpta est, præter Ecclesiam, Episcopi sedes, & in eis repertos devotos quordam viros. Romani, conferto cum Persis prælio, plurimos ex eis interfecerunt.

Hoc anno Paulus Confessor Constantinopoleos ordinatur Episcopus.

A σὺν αὐτῷ ἐπισκόπῳ, διεσώσατο Ἀμίδης σταδίους ἑπτακοσίους ἀπὸ μεσημβρίας.

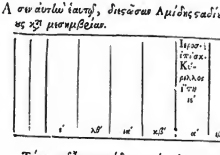

B Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδου γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς ἐπισκόπων ρϟ'. ἐν ᾗ ἦτο Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, μεταχειρίζονται Ἀλεξανδρείας τὸν ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τὸν Ἐμέσης, ἐκ μὲν δυσθέτους, καίπερ Σαβελλιανὸν ὄντος, Γρηγόριον δὲ Ἀρειανὸν σὺν πολλῇ στρατιᾷ στρατηγῷ τινι Συριανῷ ἐκπέμψειν, ἐκβαλοῦσι Ἀθανάσιον τῆς θρόνου Ἀλεξανδρείας, ἢ ἀνελεῖν. τῶν Ἀθανασίου θεόθεν σοφῶς βουλευσάμενος, ὡς τὸ ψαλτήριον ἐκκλησίας εἰσελθών, ἐν ὑπηρμένοις ἀφῃρέθη θανάτου. Εὐσέβιος δὲ τὴν μὲν δυσθέτου ὑπόθεσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πίστει μεταποιησάμενος αὐτοὺς, Ἄρειον μὲν φανερῶς ἀγχιζήσαι, ἐκ δὲ θανάτου ἐκθεῖναι πίστεως δόξαν γράψαντες, τὸ ὁμοούσιον παρῃτήσατο. τὸν δὲ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἃς ἐκτισε Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησαν.

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχεια σὺν συμῷ μεγάλῳ πέντε τεσὶν ἡμέραις ἐκινδύνευσεν. ὧν δὲ ἡ ἐγκαινιθεῖσα ἐκκλησία σφαιροειδὴς ἦξ ἐστι πυθέσθαι, ὑπὸ μὲν Κωνσταντίνου μεγάλου Θεμιστοκλεῖος, ὑπὸ δὲ Κωνσταντίου πληρωθείσα, ἠγίασθη.

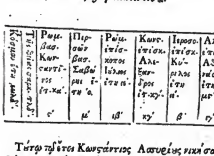

D Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνστάντιος Λαυσέας τυπώσας, ἐθεμάβδωσε, Σαβώριος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς φοβερὸς αὐτῷ καθ' ὧν τοὺς ὑπὸ χεῖρα Χριστιανοὺς ἐδίωκε. Κώνσας δὲ τὴν δύσιν Φράγγους ἐπόρθωσε. σεισμῷ δὲ γενομένῳ μεγάλῳ ἐν Κύπρῳ, Σαλαμῖνος ἡ πόλεως τὰ πλείστα ἀφανίσθη.

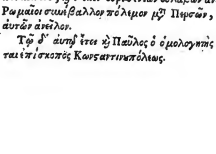

E Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμῷ μεγάλῳ γενομένῳ Νικαιαρέων Πόντου κατεπόθη, πλὴν τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ τὸ ἐπισκοπεῖον, ἐν ᾗ ἐκεῖ διῃθέτησε ἐλαφρὸν ἀνέβρυε. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συμβαλόντα πόλεμον ἐν Περσῶν, ἐν πολλῷ αὐτῶν ἀνέλεσαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Παύλος ὁ ὁμολογητὴς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Τούτῳ

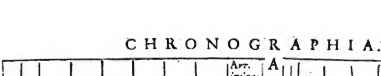

Τότῳ τῇ ἔτει συσμοῦ μεγάλου γενομένου, Ῥόδος ἡ νῆσος κατέσεισεν. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς Γρηγόριον τὸν ἡγεμεκὸς τὴν βάπτισιν Ἀθανασίου, ᾧ ἡ θρόνου καταχρότα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ἐξέτασιν, ἀπεῖλον. ᾧ χειροτονεῖται Γεώργιος Ἀριανὸς ὑπὸ Ἀριανῶν, πέρας τι Καππαδόκων.

Hoc anno facto terræ motu vehementi, insula Rhodus concidit. Gregorium vero, qui prædonum more in Athanasium grassatus, Alexandrinam sedem annis sex occupaverat, interfecerunt Alexandrini. Sufficitur tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

		ϛ'	μ ζ'	ι'	γ'	ε'	ιε'	β'
		9	43	15	3	5	16	2

Τότῳ τῇ ἔτει Δυρράχιον τῆς Δαλματίας ὑπὸ σεισμῶ διεφθάρη· ᾧ Ῥώμη ἡμέρας τρεῖς ἐκεκλόνιτο σεισμένη· τῆς δὲ Καμπανίας ιβ'. πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλον δὲ τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν Κωνστάντιος εἰς τὸ Βυζάντιον τῷ θρόνου ἀπέλασε, ᾧ τὸν ἀσεβίσαντα Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας ἀντεσήγαγε λῃστικῶς, ᾧ ἀθέσμως, τὸ πρῶ κακῶν κατηγόρων.

Hoc anno Dyrrachium Dalmatiæ civitas terræ motu corruit: & Roma tribus continuis diebus pariter afflicta ultimum metuebat periculum. In Campania duodecim urbes sunt everſæ. Conſtantius autem Byzantium adveniens, Paulum Epiſcopum CP. throno dejecit, & impiiſſimum Nicomediæ Epiſcopum Euſebium, velut in ſcelerum ſentinam, prædatorie & perquam nefarie intruſit.

		ε'	μδ'	α'	α'	ϛ'	ζ'	γ'
		10	44	1	1	6	17	3

Τότῳ τῇ ἔτει Καισάρειος τὸν ἐν Σελαδαίᾳ τῆς Συρίας λιμένα πεποίηκεν, ὅρος ὑπὲ πολὺ διαστημὸ· ᾧ ἡ πόλις ἀνφκοδόμησε. ᾧ πόλις ἔκτισεν ὁ τῇ Φοινίκῃ, ὡὸ Καισαρείαν κάκλιπε, τῶ πρότερον καλομένῳ Ἀπράδων. Σαβῶρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς πολλῶν τῇ Μεσοποταμίᾳ, Νίσιβιν παρεκδέσιον ἡμέρας οὐ. ᾧ πάλιν αἰχμωδεὶς, ἀπεχώρησεν.

Hoc anno Conſtantius, monte maxima ex parte præciſo, Seleuciæ in Syria portum paravit, & urbem ædificiis amplificavit. Aliam quoque in Phœnice, Antaradum prius dictam, de ſuo nomine Conſtantiam vocavit. Sabores autem Perſarum rex in Meſopotamiam gratiſtus diebus ſeptuaginta octo Niſibin obſedit: ac nonniſi pudore reportato, abſceſſit.

Τῷδ' αὐτῷ ἔτει τέλει-λιχθὴ ὁ ἐνιαυτὸς, ὥστε ἀστρας φανῆναι ἐν τῇ οὐρανῷ ἐν ὥρᾳ πέμπτῃ τῆς ἡμέρας, μέσου Δαυσίου. ᾧ Ἀθανάσιος δὲ ἐκ Παῦλος, ᾧ ὅσοι ὑπὲρ τῆ ὀρθῆ λόγω ἐζήβλθησαν, ἐν Ῥώμῃ ὡς ἐκλιον κατέφευγον· ᾧ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάστου ἐκλιον εἰδόμενον, ὠτίκασον τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ μᾶ γράμμάτων ἀπεκατέστησεν.

Eodem etiam anno Solis defectus contigit, quo in cælo, hora diei tertia, menſe Dæſio, ſtellæ apparuerunt. Athanaſius & Paulus, & quot quot pro ſana fidei doctrina ſuis ſedibus ſunt exacti, Romam ad Julium Pontificem confugerunt. Singulis autem de rebus ad ſe ſpectantibus Julius edocentibus, Julius ſingulos propriis Eccleſiis datis literis reſtituit.

Edit. Pariſ. pag. 32.

		ϛ'	ζ'	β'	β'	ζ'	ιε'	γ'
		11	45	2	2	7	18	4

Τότῳ τῇ ἔτει Ἀθανάσιος ᾧ Παῦλος, ᾧ οἱς αὐτοῖς τοὺς γράμμασιν Ἰουλίου τῷ Πάπα Ῥώμης Σαρδήσαντες, τὰς ἰδίους θρόνους κατέλαβον ὁ δὲ Καισάρειος ὁ Ἀρειοχεὺς διέγωνιμαζῶν ὅτι Παῦλος ᾧ Ἀθανάσιος διὰ γραμμάτων Ἰουλίους τὰς ἰδίας ἀπέλωκε θρόνες, ὀργιθεὶς, κέλευε αὐτὰς ἀπολαβῶσι τὰ ἰδίων θρόνων τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ὁ ἅλος πάλιν ἀνχμηρότερος ἐγένετο, ὡρᾳ δὲ τῆρα τῆς πυρακτὴς ἡμέρας.

Hoc anno Athanaſius & Paulus iiſdem ipſis literis Julii Romæ Pontificis conſiſ propriis ſibi ſedes receperunt. Conſtantius autem Antiochiæ degens, & Paulo Athanaſioque Julii literis munitis proprias ſedes reſtituras audiens, ira permotus iiſdem eos detorbari præcepit. Hoc etiam anno hora diei Dominicæ ſecunda deficiebat ſol, ſolidior ſol iterum factus eſt.

		ϛ'	μ ζ'	γ'	γ'	η'	ιθ'	ε'
		12	46	3	3	8	19	5

Τότῳ τῇ ἔτει συσμοῦ γενομένου μεγάλου ἐν Βηρυτῇ τῆς Φοινίκης, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἀπέπεσεν· ὥστε τὸ πλῆθος τῶν ἐθνικῶν σὺν ἐλαβόντες ἐκκλησίαν, ὁμοίως ἡμῖν χρεσιανίζειν ἐπαγγειλάμενοι ἐπέτυχον τῶν ἐπισκόπων, πάντες τὰς ἐκκλησίας ᾠκοδόμησαν ἀπρουλόκοτος, ὀξίστας ᾧ τὸν ἀρχὴς ἐπονομάσαντες, ὁ πλῆθος ἐν αὐτῷ ὑπεδέξατο, ἅπαντα τὰ τῆς ἐκκλησίας μυσήρια, τες, in eo magnam hominum ſuſtiam admiſerunt;

Beryti in Phœnice terræ motu exorto, plurima civitatis pars concidit: ita ut non contemnendus Gentilium numerus pari nobis ritu Chriſtianam vitam aſtrum pollicitus ad Eccleſiam accederet. Inde velut abacta præda, mutatis religioſis noſtræ vitæ inſtitutis, ac rebus novis ſtudentes, deſumerunt Eccleſiam; locumque de Orationis nomine deſignando & Eccleſiaſticam agendi rationem imi-

tati, nobis evaserunt quamsimillimi: quo pacto Gentilium observatis ritibus Judæorum effigiem Samaritæ nitebantur exprimere.

παραπλήσιοι γεγονότες πρὸς ἡμᾶς· ὡς ἡ τῶν Σαμαριτῶν φορὰ Ἰουδαϊσμὸς εἶναι, ἐθνικὰς ζώσης.

| | | |

Τότε τῆ ἕτει οἱ κατὰ Παλαιστίνην Ἰουδαῖοι ἀντῆραν· ἡ πολιορκία τῆ ἁλισκομένων Ἑλλήνων τε καὶ Σαμαρειτῶν ἀνεθλον. ἡ αὐτοὶ δὲ παγγενεὶ ὑπὸ Φρατὴ Ρωμαίων ἀνηρέθησαν, ἡ ἡ πόλις αὐτῆ Διοκλητιάνεια ἐφανίδη.

Τῆ δ' αὖτῆ ἕτει Κωνσάντιος Λιβερίῳ γράψαντι περὶ αὐτοῦ· πιεζῆ τὸ ὁμοούσιον, καὶ τὰ ἱερὰ Ἀθανασίου, δυμοδοξίας, καὶ ὅτι τοῦ ἐλάσας ἐξόριστα τοῦτον κατὰ τῆν Βίβρουαν τῆς Θρᾴκης, Εὐσεβίῳ τῷ φρόνιμον τῆν ἐπίσκοπον τῆν παρακαθίσαντος τῆ Ἀρειόφρονος· Φῆλικα δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησεν, ὃς διάκονος μὲν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἦν, τῆν δὲ ἐν Νικαίᾳ συνόδου ὑποδεχόμενος, Ἀρειανοὺς δὲ κοινωνῶν ἀλόγως· οὐτοι κοινωνίαν οἱ κατὰ τῆν Ῥώμην οὐκ ἐδέχοντο· ἀλλ' ἰδίᾳ καθ' ἑαυτὸς ἐκκλησιάζον. B κατὰ δὲ κέλευσιν Κωνσαντίου συνηθροίσθη σύνοδος ἐν Μεδιολάνῳ, τεσσαράκοντα μὲν ἐπισκόπων δυτικῶν, ἀναπολικῶν δὲ, πάνυ ὀλίγων. διελύθη δὲ ἀσφαλῶς, τῆν δυτικῶν μὴ καταδεξαμένων πάλιν τὰς κατὰ τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου συντάξας. τῆ δὲ Ῥωμαίων αἰτησαμένων τῆ βασιλῆ, βιαθεὶς ἀνακαλεῖται Λιβέριος, καὶ ἀποκαθίσῃ τῆ ἰδρόνῳ φίλῃ δὲ ἐξιλάσθη τῆς Ῥώμης, οὐκ ἐπὶ ἐπαπειλῆσιν.

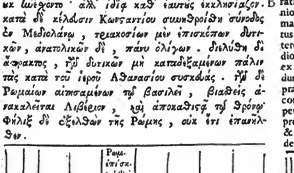

C

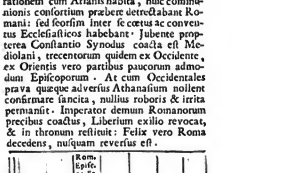

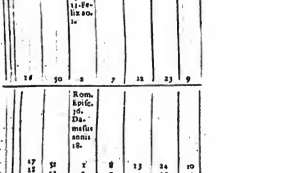

Τότε τῆ ἕτει ὁ Γάλλος Κωνσάντιος Καίσαρ ὢν, ἐς τὰ πολίμους ἀεσιώσας, ἡ ἀπραγίαν μὲ ἐνεγκὼν, τυραννίδα μελετᾷ. κτείνει τε Δομετιανὸν ὕπαρχον τῆς ἰδίας, ἡ Μάγνον Κεντώνια, μιλούσαπας Κωνσαντίῳ τὰ τῆς ὑποβουλίας. Φτον μεταπεμψάμενος ὁ Κωνσάντιος παρὰ Θαλάμωνα τῆν ὕπτον ἀναιρεθέντα ἐκέλευσεν. Ἰουλιανὸν δὲ τῆν ἀδελφῆν ἐκ φρουρᾶς κατέχειν. Εὐσταθίαν δὲ ἡ γαμετὴ Κωνσαντίου τῆτον ἐξαιτησαμένη, ἐς Ἀθήνας ἀπέστειλαν. D

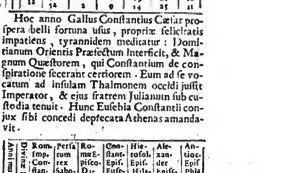

Hoc anno Gallus Conſtantius Cæſar præpoſtera bellorum fortuna uſus, proprix felicitatis impatiens, tyrannidem meditatur: Domitianum Orientis Præfectum Interficit, & Magnum Quæſtorem, qui Conſtantium de conſpiratione fecerant certiorem. Eum ad ſe vocatum ad inſulam Thalmonem occidi juſſit Imperator, & ejus fratrem Julianum ſub cuſtodia tenuit. Hunc Euſebia Conſtantii conjux ſibi conceſſi depſecata Athenas amandavit.

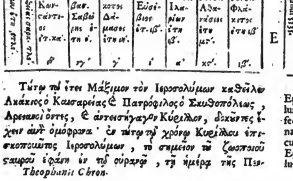

E

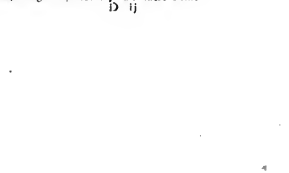

Τότε τῆ ἕτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων κεθθόλων Ἀνάπιος ὁ Καισαρείας Ϛ. Παυροφίλιος ὁ Σευθοπόλιως, Ἀρειανοὶ ὄντες, Ϛ. ἀντεσήγαγον Κύριλλον, δίκαιος ἐκεῖνος αὖθ' ὁμόφρονα· ἐν τότῳ τῆ χρόνῳ Κυρίλλου ὑπεσωσπωσπος Ἱεροσολύμων, τὸ σημεῖον τῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ὑφάνη ἐν τῆ οὐρανῷ, τῆ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς ἑορτῆς. Theophanis Chron.

Hoc anno tumultuati ſunt in Paleſtina Judæi, & plurimis cum Græcorum, cum etiam Samaritarum alienigenis interemptis, ipſi demum a Romano exercitu ad ultimam internecionem cæſi ſunt; ipſorumque civitas Diocæſarea deleta.

Hoc eodem anno Conſtantius Liberio Pontifici de Conſubſtantialis fide deque Athanaſii negotiis ſcribenti graviter intenſus, reſcripsit ad eum miſſis, in Thraciæ Berream Euſebio Samuchorum Præpoſito Arianæ ſectæ fautore malum illud machinan- *Edit. Pariſ.* te, exuiare juſſit: & Felicem ejus loco or- *pag.* 34. dinatum ſubſtituit. Hic Romanæ quidem Eccleſiæ Diaconus extitit, Nicenamque recepit Syndum: At communione ipſi præter rationem cum Arianis habita, huic communionis conſortium præbere detrectabant Romani: ſed feorſim inter ſe cœtus ac conventus Eccleſiaſticos habebant: Jubente pomterea Conſtantio Synodus coacta eſt Mediolani, trecentorum quidem ex Occidente, ex Orientis vero partibus paucorum admodum Epiſcoporum. At cum Occidentales prava quæque adverſus Athanaſium nollent confirmare ſancita, nullius roboris & irrita permanſit. Imperator demum Romanorum precibus coactus, Liberium exilio revocat, & in thronum reſtituit: Felix vero Roma decedens, nuſquam reverſus eſt.

Edit. Paris. *pag.* 35.

costes, apparuit in cœlo; & a Golgotha, quo loco Christus suffixus est, ad olivarum montem, quo in cœlos est assumptus, pertransiit: Corona vero speciem iridis referens signum apparens circumambibat: & eodem die vitio eadem Constantio manifestata fuit: de qua ad Imperatorem Constantium Cyrilli epistola, qua Pisſimum eum appellat, circumfertur. Quapropter Arianæ opinionis ſuſpectum ipſum Cyrillum calumniantur nonnulli, & Conſubſtantialis vocem in Catechesibus, quas ob vitium vitioſæ compertorum ad innumeras multitudinis ſacrum Baptiſma poſtulantis utilitatem explanavit, ſubticuiſſe cauſantur. Falluntur autem, & judicio peccant. Oportebat enim ex animi ſimplicitate potius quam aperto propoſito Arianorum dolis in hæreſim abductum Imperatorem, Gentilitate alioquin nondum plene abolita, Piſſimum nuncupare: & Conſubſtantialis vocem plurimorum aures adhuc offendentem, & adverſariorum controverſiis a ſacro Baptiſmate deterrituram ignaros, præterire decebat, & Conſubſtantialis notitiam paris ſignificatus vocabulis clarius exprimere: quod quidem a beato Cyrillo præſtitum eſt, qui publicatarii Nicænæ fidei normam ad verbum interpretatus, Deum verum de Deo vero prædicavit.

A τικοῦς, φαντασθὲς, μεταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ἐσταυρωθη ὁ Χριστὸς, εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ὅθεν ἀνελήφθη κύκλῳ δὲ τὸ φαινόμενον σημεῖον στέφανος, οἷς ἶρις, τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ, ἐς τὸν Κωνσταντίῳ ὠφθη. περὶ τοῦ δὲ φάσματος Κυρίλλου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντιον, ἐν ᾗ διαβέβαται αὐτὸν καλεῖ. ὅθεν τινὲς Ἀρειανόφρονα διαβάλλουσι τὸν αὐτὸν Κύριλλον, λήγοντες τῇ τοῦ υἱοῦ ὁμοουσίου φωνὴ παρασιωπᾶν καὶ αὐτὸν ἐν ταῖς κατηχήσεσιν, αἷς ἐξέθετο τὴν ὠφελείᾳ τῇ ἀπείρων λαοῦ πρὸς τὸ σωτήριον βαπτίσματι διὰ τὸ θαῦμα τὸ ζωοποιὸν σαυτοῦ. σφάλλονται δὲ, καὶ ἁμαρτάνουσιν. ἐχρῆν γὰρ καὶ τὸν βασιλέα ἐξ ἁπλότητος, ἔτι καὶ ἐκ βέβαιος τῇ κα-

B κηχρίᾳ τῇ Ἀρειανῶν ἀπολαμπύνει εἰς τὸν ἀφωνον, ἐκ τὸ ἰδιώτικον μηπω πλείως καπεφαρότος, ἀνασθέτατον λέγειν· καὶ τὸν τοῦ ὁμοουσίου φωνὴν σιγῶσαι τὰς παρατυποῦσας τὰς πολλοὺς, καὶ τὴ ἀντίθεσει τῇ ἐχθρῶν ἐκπόπτουσας τὰς βαπτιζομένους. διὰ δὲ τῇ ἐσοθυμωμένων λέξεων τὸ τοῦ ὁμοουσίου τραγῶσαι· ὁ γὰ πενσίκκυν ὁ μακάριος Κύριλλος ἐν τῇ Νικαίᾳ πίσει κατὰ λέξιν ἀπαπτύξας, καὶ θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινὸ κηρύξας.

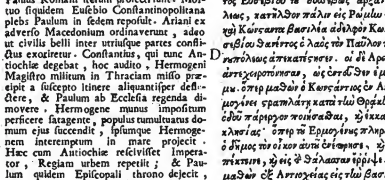

Hoc anno erepto e vivis Euſebio, qui Conſtantinopolitanæ ſedi impie præfederat, ad Julium Papam & Conſtantem Imperatorem Conſtantii fratrem Athanaſius & Paulus Romam iterum profecti ſunt. Imperatuo ſiquidem Euſebio Conſtantinopolitana plebs Paulum in ſedem reposuit. Ariani ex adverſo Macedonium ordinaverunt, adeo ut civilis belli inter utriuſque partes conflictus exoriretur. Conſtantius, qui tunc Antiochiæ degebat, hoc audito, Hermogeni Magiſtro militum in Thraciam miſſo præcipit a ſuſcepto itinere aliquantiſper deſſistere, & Paulum ab Eccleſia regenda dimovere. Hermogene munus impoſitum perficere ſatagente, populus tumultuatus domum ejus ſuccendit, ipſumque Hermogenem intereiſſe in mare projecit. Hæc cum Antiochiæ reſciviſſet Imperator, Regiam urbem repetit; & Paulum quidem Epiſcopali throno dejecit, Macedonium tamen in illum haud provexit. Tum vero ob Hermogenis cædem iratus, ex octoginta millibus panum, quos pater Conſtantinus ſingulos in dies diſtribui præceperat, quadraginta millibus urbem muldavit. Tunc itaque Paulus, ut jam præmiſimus, Julium Romanum Epiſcopum convenit, & acceptis ab eo litteris Conſtantinopolitanam rediit. Quo percepto, Paulum nempe a Julio ſedi ſuæ reſtitutum, Conſtantius Antiochiæ morum agens exarſit animis, & Paulum a Philippo Præfecto jubet expelli, & Macedonium in ejus thronum ſubrogari. Præfectus rerum in Hermogenem Pauli cauſa patratarum memor, & ſimiles pati

pag. 36.

Τότε τῷ ἐτει Αθανάσιος καὶ Παῦλος, πλοιήσαντος Εὐσεβίου τὸ διαπεῖσθαι ἀρξαντος Κωνσταντινουπόλεως, πατὴδον πάλιν εἰς Ρώμην φρὸς Ἰούλιον Πάπαν, καὶ Κώνσταντα βασιλέα ἀδελφὸν Κωνσταντίου. τῷ γὰρ Εὐσεβίου θανόντος ὁ λαὸς τὸν Παῦλον τὴν Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἀπεκατέστησεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν Μακεδόνιον ἀντεχειροτόνησαν, ὡς ἐπὶ δυ ἐμφυλίν χυτθεῖσα πολέμου. ὁπερ μαθὼν ὁ Κωνσταντιος ἐν Αντιοχείᾳ ὤν, Ερμογένει στρατηλάτῃ κατὰ τὴν Θράϊλιν πεμφθέντι κελεύει τὴν διατριβὴν ποιεῖσθαι, καὶ ἐκκλείειν Παῦλον τῆς ἐκκλησίας· ὁπερ τῷ Ερμογένης πληρώσαι δυνηθέντος, ὁ δῆμος τὸν οἶκον αὐτὸ ἐνέφρησε, καὶ αὐτὸν Ερμογένει ἀπέκτειναν, ᾗ εἰς τὴ Σαλασσαν ῥῖψαι. τότε δὲν ὁ βασιλεὺς μαθὼν ἐξ Αντιοχείας εἰς τὴν βασιλεύουσαν κίλασε, καὶ τὸν Παῦλον τὴ Θρόνῳ ἐκβαλὼν, Μακεδόνιον τῶν ὡς ἐντεῦθρόνισε. τότε ὀργιζόμενος διὰ τὸν τὸ Ερμογένους φόνον, τὸν πόλιν ἐξαπίσας παραρες μυελιᾶς ἄρτων ἡμι-

E ρισίων, ἐκ τῇ δωρηθέντων ὑπὸ τῷ πατρὸς αὐτὸ μυριάδων ὀκτὼ. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς παρείπομεν, φρὸς Ἰούλιον ἦλθε Ρώμης, καὶ πεμφθεὶς μετὰ γραμμάτων αὐτὸ ἐν Κωνσταντινοπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντιος ὡς τότε τὸν Αντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι ὁ Παῦλος Ἰούλιος τῷ Θρόνῳ ἀπεκατέστησε, καὶ ὀργισθεὶς, κιλλέει Φιλίππῳ τῷ ὑπάρχῳ Παῦλον ἐκδιῶξαι, καὶ Μακεδόνιον ἀντικατασῆσαι τῷ Θρόνῳ· ὁ δὲ ὕπαρχος φόβῳ τῇ γιγαίτου εἰς Ερμογέ-

νῶν ἧς τὸν Παῦλον, εἰς τὸ κῆ τὸ Ζηξίππου λουτρὸν
μεταστειλάμενος τὸν Παῦλον ἧς Θωμᾶς χαλάσας, εἰς
Θεσσαλονίκην ἐξώρισεν, ὅθεν κἀι ωρμᾶτο. Μακεδό-
νιον δ' ἦν ἐαυτὸν ὀχήματι ἀναλαβὼν, ἀπειλοπήσων,
ὡς τύραννος τὴς ἐκκλησίας λυμεῶνας, ἧς ὀρθοδόξων
ἀντιστήναι ὑπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀναιρεθῆναι ,γρν. ἀν-
δρας· κἀι ὅπως τὴς ἐκκλησίας Ἀρειανὸς κρατήσει. τότε
τὸν ἁγὶον Ἀθανασίον Θεσσαλονίκης ἀπειλήσει Κωνσάντιος, ἄν-
ηρ φοβερὸς, φυγὰς αὐδὶς ἦ Ῥώμῃ καπήλαβὶ· παρ'
αὐτὰ δὲ κἀι Παῦλος ἀπὸ Θεσσαλονίκης· οἳ ἧ προσλ-
δόντες τῷ Κώνσαντι, τὰ κατ' αὐτὸς διηγήσαντο. ὁ δὲ
Κώνσας ἐπαλγήσας τοὺς ἁγίους, γράφει Κωνσαντίῳ τῷ
ἀδελφῷ Διοπείμῳ, ἀποδεῦναι Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον
τοὺς ἰδίους Θρόνους, ἢ πόλεμον ἀπειλῶν κινῆν κατ' αὐ-
τὸ. φραστήριατο δὲ αὐτὸν, ἧ τὸ γενέσθαι συνό-
δου ἐν Σαρδίκῃ, ὅτ' ἦ τῷ ἐκτοπίου σκωλίδων ὑπὶ-
σποτον τελακόσιοι· ἀπαλλοὶ δὲ τεμάκοντα ἕξ. ἐ-
τοι τοὺς δυτικοὺς ἀντιπέπτον, αἰσχυντης ἐξελαθῆ-
ναι φρόνιμον Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Οσιος ὁ
Κουδούβης ὑπίσκοπος τῷ Ἱσπανίας ὁ Σαρδί-
κης, ὡς ἰωίκητο μὴ παρεῖναι τοὺς ἁγίους Ἀθανά-
σιον καὶ Παῦλον· τότε σὺ ἀποτολικοὶ ἐν Φιλίππου
πόλει γεγράμμοι, ἀναιθὲς τὸ ὁμοούσιον ἀνθρωπί-
σαν· οἱ δὲ ἐν Σαρδίκῃ, ἐρθέσθαν τοὺς ὀρθοτὰς ἐν Νι-
καία πίστως ὅρον ἐκύρωσαν τὸ ἀνάμοιος ἀναθεμαπί-
σαντες· ἀποθέδωκαι δὲ καὶ τὸς Θρόνος Ἀθανασίῳ,
καὶ Παύλῳ, καὶ Μαρκέλλῳ τῇ Ἀγκύρας ὁμολογοῦν-
τι τὸ ὁμοούσιον ᾧ ἀπολογουμένῳ μὴ ὑποθέσθαι τὰ συγ-
γράφοντα αὐτῷ τοὺς ἐβδελθυσεν αὐτὸν. ἅτω τὴς
ἐν Σαρδίκῃ οἰωσῦου φραξάσης κατὰ τῆ ἀποῤῥάπ-
των ἀπατολικῶν καὶ χυρωσάντης τὸ ὁμοούσιον. Κω-
σάντιος δὲν Ἀθανασίου καὶ Παύλου ἐντίμως ἐ-
δέξατο καὶ τὰς ἰδίους Θρόνους ἀποδόδωκε· καὶ
οὕτως Ἀθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθε, καὶ ἐ-
δέχθη μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν
Ἀρειανόν.

Μαγνέντιος δ' ἐν Γαλλίαις τυραννήσαντος, καὶ
Κώνσαν τὸν υἱὸν Κωνσάντιος Αὔγου-
στος ἐχειρίδωκεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ᾧ μαθὼν, παρέδω τὸν
Παῦλον ἀποσείλας τῆς πόλεως ἐξώσιον ἐν Κουκου-
σῷ· κἀκεῖ ὑπὸ Ἀρειανῶν ἀναιρεῖται. καὶ τότε Μα-
κεδόνες τὸν Θρόνον ἀντιλαμβάνεται. Κωνσάντιος δὲ
κατὰ Μαγνεντίου ὑπὶ τῶν Ἰταλίαν ἐξόρμησεν. ἢ δὲ
συγκλητος ἐν Ῥώμῃ Νεποτιανὸν ὑιὸν ὄσασα κατὰ Μα-
γνεντίου ἀπὶδυσεν. ὃς συμβαλὼν τῇ Μαγνεντίῳ ἐν
Ῥώμῃ ἀνειρέται ὑπ' αὐτῆ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς
φρὶν ἢ φᾶσαι καὶ ἀπελθεῖν τὸν βασιλέα ἐν Ῥω-
μῃ. Κωνσαντία δ' καὶ Ελένη ἢ Κωνσαντίου ἀδελ-
φὴ ἀνεχώρησεν Βρεττανίωνα εἰς βασιλέα ἀνέρα ἐνιπ-
μον, καὶ ἀνέστησι τῇ Μαγνεντίῳ φρὸς τῶν μάχλω-
φᾶσας δὲ Κωνσάντιος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀποδεξάμενος
τὸν Βρεττανίωνα μὴ πολλῆς τιμῆς, ἀπολήμησεν ἀμ-
φω τὸν Μαγνέντιον περὶ Μούρσαν· καὶ ἐπιθεὶς ὁ
Μαγνέντιος ἴφυγεν ἐπὶ τῶν Ἰταλίαν· πολλάκις δὲ
ὑπὸ τῇ στρατιωτῶν Κωνσαντίου πολεμηθεὶς, συμ-
βάλλων τῇ Σιλβίκῃ καὶ ἐπιθεὶς, ἴφυγεν εἰς
Λουγδουνίου, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ φώτον σφάξ-
ας, καὶ τῶν ἰδίαν μητέρα, ὕστερον καὶ ἑαυτὸν ἀπή-
λωσε· καὶ Δικέντιος Καίσαρὸ τῶν ἀδελφὸς ἀγχόνῃ
χρήσατο.

A veritus, ad balneum Zeuxippi de nomine Paulum accersitum, & fenestra demissum, Theſſalonicam, ex qua trahebat originem, in exilium imperat deportari: Macedonium curru ſecum una vectum violenter intrudum, velut Eccleſiæ tyrannum ſede ruſtim locat Epiſcopali, Orthodoxis adeo contra reſiſtentibus, ut ad tria millia centum & quinquaginta virorum cæſa fuerint: atque ita demum Eccleſiam obtinuerint Ariani. Eodem quoque tempore Athanaſio mortem minatus eſt Conſtantius, cujus metu fugitivus Romam contendit: ſubindeque Theſſalonica eo profectus eſt Paulus: qui Conſtantem convenientes, quæ paſſi fuerant, narraverunt. Conſtans ſanctorum virorum vices dolens, ut erat mœrore commotus, Paulo & Athanaſio ſuam cuique ſedem reddendam ſignificat, aut bellum indicendum fratri minatur: quinimmo ut Concilium Sardicæ congregaretur, litteris hortatus eſt: ad quod ex Occiduis tercentum, ex Orientalibus trigintà ſex convenerunt Epiſcopi. Hi de Paulo & Athanaſio ejicíendis facta in primis poſtulatione, controverſias cum Occidentalibus ejere. Hoſius vero Cordubenſis & Protogenes Sardicenſis Epiſcopi viros ſanctos Paulum atque Athanaſium Concilio non intereſſe minime patienter tolerabant. Tunc igitur Orientales Philippopolim ſecedentes, anathematæ Conſubſtantialis vocem impudentes, damnaverunt: qui vero Sardicæ remanſerunt, rectam & ſanam rediquæ & ſane prolatam Nicææ definitionem, Anomœorum repulſa ſententia, firmavere: tum demum Paulo & Athanaſio, nec non Marcello Ancyræ Præſuli ſcripta ſua ab acculatoribus nuſquam intellecta cauſanti, & Conſubſtantialis fidem profitenti, ablatas ſedes reſtituerunt. Ita Sardicenſis Synodus adverſus Orientales, qui ſe ſeparaverant, Conſubſtantialis firmato dogmate, ſanxivit. Poſt hoc Conſtantius Athanaſio Pauloque cum honore ſuſceptis proprios reddidit thronos: & in hunc modum Alexandriam repetit Athanaſius, & Georgio Ariano depulſo, ſipſe communi civium lætantium applauſu receptus eſt.

B

C

D

Magnentio vero tyrannidem in Gallis exercente, & Conſtante Religioſo principe ab eo ſublato, Conſtantius Auguſtus tunc temporis Antiochiæ degens de his eruditus, datis conſeſtim litteris Paulum urbe Regia juſſit Cucuſum exulem agi: ubi ab Arianis mortem recepit: & mox thronum occupavit Macedonius. Conſtantius autem Magnentium debellaturus, in Italiam profectus eſt. Romanus portro Senatus Nepotianum Cæſarels inſignibus ornatum in expeditionem adverſus Magnentium miſit. Qui cum Magnentio congreſſus Romæ mense Imperii tertio ab ipſo interemptus eſt, priuſquam Romam appelleret Conſtantius. Conſtantina, quæ & Helena, Conſtantii ſoror Britannionem honoratum & illuſtrem virum renunciavit Imperatorem: eumque in bello contra Magnentium oppoſuit. Conſtantius autem Romam ingreſſus, Britannionem maximis ornavit honoribus, unaque cum ipſo ad Murſam Magnentium aggreditur. Victus Magnentius retreat fugitivus in Italiam. Demum repetitis prælis fatigatus & ſuperares renovata ad montem Seleucum pugna fractus penitus, fuga Lugdunum appulit, ibique fratre primum interfecto, & propriæ matri pari nece illata, poſtremo ſibi ipſi conſcivit lethum: tandemque Decentius Cæſar ejus frater laqueo vitam finivit.

E

Ea tempestate Sylvanus tyrannidem arripere molitus, a Constantii militibus neci traditur. Constantius autem ingenti cum ostentatione, & apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes retro Imperatores cumulatus est. Una cum ipso conjux Eusebia urbem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. Hinc ad Tribunalium campum profectus, & astante exercitu & Britannione suggestum altiorem conscendens, adlocutione ad populum & milites habita, ut Imperium coleret, ac Majestati submissi obsequerentur, suadebat: A majoribus & avis Imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab uno Principe publicas res administrari populo & communi utilitati conducere, & id genus similia. Quocirca Britannionem decem a mensibus socium Imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum, convivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus, donorum amplitudine, & muneribus auctum Prusam Bithyniæ ablegavit. Cum vero Christiano ritu edict initiatus, Ecclesiarum cultui indulgebat assidue, & erga pauperes erogatis elecmofynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitæ diem se cultorem devotum exhibebat. Constantius vero Byzantium reversus, Eusebiæ conjugi precibus sollicitatus, Julianum Galli fratrem eductum e custodia Cæsarem designat, & propria sorore Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, mittit in Gallias.

Edit. Paris. pag. 38.

Eodem etiam anno Julius Papa Romæ diem suum obiit: & Liberius vir per omnia mitandus, & recta in Deum fide præstans in ejus locum est promotus. Misit porro Imperatorem in Athanasium adeo commoveruit, ut pœnam capitis in eum decerneret. At sanctus fuga tum etiam saluti consuluit.

A Τότε δὲ Σιλβανὸς τυραννίσας ἐν Γαλλίαις ἀνῃρέθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν Κωνστάντιος ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίος εἰσῆλθε μὴ πολλῆς φαντασίας παραπλήσιος, ὁπλομαθεῖς ὑπὲρ τοὺς ἔμπροσθεν βασιλεῖς. συμπλοῦς δὲ αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσέβια, ἡ ἐπεισπεσοῦσα ἡμέρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ Καμπῳ, ἡ στὰς ἐφ' ὑψηλῆς συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου, ἐκ τοῦ Βριττανίωνος, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαὸν, ἀκόλουθον εἶναι τῇ βασιλείας, ἐκ τοῦ εξουσίαν ὑπάρχοντα τῇδε ἀφ' ὑμῶν βασιλέων ἠρθεζαμένῳ πάντων συμφέροντος τῷ λαῷ, ἡ τῷ κοινῷ ὑπὸ μιᾶς ἐξουσίας οἰκουμένῃ τὰ δημόσια, ἡ τὰ πάντες ἀκόλουθα. τοῦτ' ἀποδοῦσας ὁ Βριττανίωνα βασιλεῦσαι μιᾶς ὥρας κατ' αὐτὸν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ ἀφορίσιασιν ἐκοινώνησε· καὶ μὴ πάσης τιμῆς, ἡ δωρεᾶς, ἡ πολλῶν χειρισμάτων ἐν Πρώτῃ Βιθυνίας ἀπέστειλε. Χριστιανὸς δὲ ὢν τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἡ πολλὰς ἐλεημοσύνας ἐποίει εἰς τοὺς πένητας. ἐτίμα δὲ ἐς τοὺς ἱερεῖς ἐκ τιμίρας τελείτης αὐτοῦ. ὁ Κωνστάντιος ὑπερφλας εἰς τὸ Βυζάντιον, ἡ παρακλεθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γάλλου ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν Καίσαρα ἀποβάλλεται, ἡ εἰς Γαλλίας ἐκπέμπει ξέζας αὐτῷ ἀφ' γάμου, ἡ τὸ ἰδίου ἀδελφὴ Ἑλένην ἡ ἡ Κωνσταντίαν.

B

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἡ Ἰούλιος ὁ Πάπας ἐν Ῥώμῃ ἐκοιμήθη, ἡ ἐχειροτονήθη αὐτ' αὐτὸ Λιβέριος ἀνὴρ τὰ πάντα θαυμαστὸς ἡ ὀρθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸ βασιλέα χ' Ἀθανάσιόν ἀπὸ παρίπεσσαν ὡς κεφαλικῶν αὐτῷ γεμισεῖν ἐπιψηφίσασθαι. ἀλλ' ὁ τότε φυγὴ ὁ ἁγιος ἐ σωτηρίαν ἐπραγματεύσατο.

C

Ann. mundi.	Olympiades. Urbis cond.	Rom. Imp. Constantius ann. 24.	Persarum rex Sapores ann. 70.	Romæ Epis. Damasus ann. 18.	Constant. Epis. Macedonius ann. 12.	Hierof. Epis. Hilarion ann. 12.	Alex. Epis. Athanasius ann. 46.	Ant. Epis. Stephanus ann. 3.
		22	56	6	1	4	22	3

Hoc anno magnus terræ motus Nicomediæ exortus, hora noctis tertia urbem concussit, & numerosam populi multitudinem oppressit. Perlit etiam illa communi clade civitatis Episcopus Cecropius.

Ἔτη κόσμου.	Ὀλυμπιάδες. Ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.	Ῥωμαίων Βασιλ. Κωνστάντιος ἔτη κδ'.	Περσῶν Βασιλ. Σαπώρης ἔτη ο'.	Ῥωμαίων Ἐπίσκ. Δάμασος ἔτη ιη'.	Κωνστ. Ἐπίσκ. Μακεδόνιος ἔτη ιβ'.	Ἱεροσ. Ἐπίσκ. Ἰλαρίων ἔτη ιβ'.	Ἀλεξ. Ἐπίσκ. Ἀθανάσιος ἔτη μϛ'.	Ἀντ. Ἐπίσκ. Στέφανος ἔτη γ'.
͵ϛ'υ'		κβ'	ν'	ι'.	ά.	β'.	λβ'.	γ'

D

Τότε τῇ ἴσει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν γ'. νυκτερινὴν ἡ πόλιν καπέλαβε ἡ πλῆθη πολλὰ διέφθειρε συμπεπώλεσε δὲ ἡ ὁ ἐπίσκοπος ἡ πόλεως Κεκρόπιος.

								Ann. Ioach. Epis. Leontius ann. 8.
	23	57	7	2	5	33	1	
				Const. Epis. Eudoxius annis 20. ejecto Macedonio				
	24	58	8	1	6	34	2	

								Ἀντ. Ἐπίσκ. Ἀλεξάνδρου ἔτη η'.
				1				
	κγ'	κη'.	ζ'.	β'	ί	ν'	α'	
				Κ Ἐπίσκ. Εὐδόξιος ἔτ. κ'. ἐκδιωκέντος Μακ.				
	κδ'	κθ'	η'	α'	ς'	λγ'	β'	

Macedonius itaque CP. sede tyrannice obtenta, magni Constantini corpus e sancto-

Μακεδόνιος τοίνυν τυραννικῶς τὸν θρόνον ΚΠ. καθίζοντος, καθίσας τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων-

γανίτου εἰς τ ἅγιον Ἀκάκιον ἀπὸ τ ἁγίων Ἀποστόλων, πᾶσιν ἀφρασὲς ἐφάνη, τ ταῦ. τὸ δὲ λαοῦ κωλυσιτος φόνος γέγονε πολύς, ὥςε πλησθῆναι τὸ φρέαρ ἐκ τ νεῶ αὐλιὸν τ μαρτυρίου αἱματος, ἐκ τ πρὸς ἀνατολὰς πλατείας ὑπερ χοὸς Κωνσταντίος, ἡγαπᾶτο κατὰ Μακεδονίαν, ἐκ τύπου καθαιρεθῆναι κιλδόσας, Εὐδόξιος ἀντικατέστησε, μείζονι κακῷ μικρὰ κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσαι Βυζαντιδὶ καλούμενον κάστρον παρέλαβον· Κωνσταντίος δὲ ἀκηκοὼς, ὅτι Ἰουλιανὸς ἐν Γαλλίαις ἐν πολέμοις διδοκιμάσας ὑπὸ τ στρατ βασιλέως ἀνηρῆθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἔζων ἤδη τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησε κατὰ Ἰωλιανὸ τυράννου· καὶ ἐλθὼν τὸ Μαψουκρὶν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τ μηῒ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ντελάβησι μῆνι Δίῳ γ'. πολλὰ τῆς ἀνοίας αὐτὸ κατηγόρ. ἰβαπτίδη δὲ τότε οἷς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζωΐου τ Ἀρειανῶν, τὸ καθολικὸν κόσμου ἴτως ,ωρβ'. τῆς δὲ ἀποστόλου φλγ'. ἀρχομένης τῆς ιβ'. τότε λοιπὸν Ἰουλιανὸς μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδὴς ἰδολιατζὸν, αἵματι Θυσιῶν τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀποπλυνόμενος, καὶ πάσας ποιῶν ὕβρεις οἱ δαίμονες Θεραπεύονται.

Ἐτη τ κόσμου ἀπὸ τ Ἀδὰμ	Ῥωμ. βασιλ. Ἰωλιανὸς Σεβαρου ἐτῶ γ'.	Περσῶν βασιλ. Σαβωρ ἐτῶ ι'.	Ῥωμ. ὑπάτοι. Ἀδαμαντ ιβ'.	Κωνστ. ἀποστολ. ἐπισκ. Εὐδόξιος ἐτῶ ι'.	Ἱεροσ. ἐπισκ. Ἰωαννίου ἐτῶ ιβ'.	Ἀλεξ. ὑπάτοι. Ἀλεξάνδρεια ἐτῶ ιε'.	Ἀντιόχ. ἐπίσκ. Εὐζώϊος μονογρ. ἐτῶ ιβ'.
	,ωρ	,ωρ	,ωρα	,ωρα	,ωρα	,ωρα	,ωρα
	γ'	ρ'	δ'	ι'	ιβ'	λε'	ς'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἰβασιλάδων Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, μοναρχήσας ἐξ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐπαρθὲς γὰρ τῇ τῆ βαρβάρων νίκῃ, ἐαυτῷ τὸ κράτος ἐπηρίλας, καὶ ἐξέθημα περιθέμενος, φρὸ τῆς Κωνσταντίου τελευτῆς εἰς ἐθνισμὸν ἀνιέσιος ἐξεπράπη. ὅπερ Κωνστάντιος πλέονα μεταμιλούμενος, ἀπέδοκε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τῇ τῆ γένες φονῆ, καὶ τῇ καισοπομπᾷ τῆς πίστεως, καὶ τῇ ἀρνήσει τὸ Δεσπότ. Ἰουλιανὸς δὲ τὸ Δεσπότ Θείοις κέρμασι μονοκρατορήσαντες, πανσθαπο᾽ Θνήλατοι ὀργαὶ τῶν Ῥωμαίων γῶν κατοπλήρασι, καὶ Θλῖψιν δόξαν τὸν Κωνστάντιον ἀδικοι καὶ ἀπάνθρωπος, ὑποκεκινήμενος διακωλυτὴν ὁ παράνομος, μὴς ἐκ ἐξεβεία ἐπισκόπους ἀνακαλέσατο· Εὐσέβιος δὲ τὸν φρονοῦντα τῆ βασιλικῶν ὑπήκοον ἀπελθὼν, ὡς ἔθνεσι ἀδικον· ἐδίωξε δὲ καὶ τὰς ἄλλους ὑποζύγους τὸ πατλατίου, ἐξ τὸ ἀποβαλεῖν τῶν γυναῖκα, ὧν συνῆλθε αὐτῇ Κωνσταντίος ἀδελφῷ ἐαυτ· ὁμοίως καὶ μαγείους ἐξ τὸ λιτὸν τῆς διαίτης, καὶ κυνέγους, ἐξ τὸ ἐπὶ πολλοῖς ἀρκεῖν, ὡς ἔλεγε· τὰ δὲ δημοσίου τὰς τῆ καμήλους, καὶ ὄνους, ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν ἐξ φριλαργυρίαν, ἢς δούλος ἰῶ, ὡς ἀφρὸ τῆς ἐσθολλατρείας. τότε οἱ κατὰ τῶν ἀκατολῶν Ἕλληνες ἐπαρθέντες, ἀδίοις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύρουσι ἀσέλγ, καὶ τὸ λείψανον αὐτὸ ἀδίως ἐκπράπαν ἐξ τῆς πόλεως,

Ἔτη τ κόσμου ἀπὸ τ Ἀδὰμ	Ῥωμ. ὑπάτοι. Ἰουλιανὸς τὸ δ'. καὶ Σαλλούστιος	Ῥωμ. βασιλ. Ἰουλιανὸς μόνος ἐτῶ ιθ'.	Περσῶν βασιλ. Σαβωρ ἐτῶ κ'.	Κωνστ. ἀποστολ. ἐπισκ. Εὐδόξιος ἐτῶ ιθ'.	Ἱεροσ. ἐπισκ. Ἰωαννίου ἐτῶ ιζ'.	Ἀλεξ. ὑπάτοι. Ἀλεξάνδρεια ἐτῶ ιθ'.	Ἀντιόχ. ἐπίσκ. Εὐζώϊος μονογρ. ἐτῶ ιζ'.
	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ
	γ'	ρ'	ρ'	ι'	ιβ'	λε'	ς'.

Hoc anno, ita noſtrorum criminum exigente multitudine, Julianus Prævaricator tyrannidem ſolus arripuit. Victoriis etenim adverſus Barbaros elatus, omnem ſibi permiſit Imperii poteſtatem, & impoſito ante Conſtantii obitum diademate, depoſito vere Religionis pudore, ad prophanos Gentilium ritus animum convertit. Conſtantius cædium in proprium penus perpetratarum conſcius, & renovatæ a Juliano ſuperſtitionis idolicæ, & initæ ab eodem a vera fide defectionis triſti nuncio perculſus, ob eidem delatum Imperii conſortium pluribus lachrymis pœnitentiam teſtatus, ſpiritum emiſit. Juliano igitur cœleſtibus decretis Imperium ſolo obtinente, variarum calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immiſſi depluere cœperunt. Nimirum ille juris & æqui tranſgreſſor, juris vindicem ſe fingens, Conſtantio injuſtitiæ & inhumanitatis labem tentans aſpergere, amandatos in exilium Epiſcopos tam ſit revocandos. Euſebium vero regionum Bithynicarum Principem, ceu noxium morte damnavit: ſed & reliquam evitarunt turbam, uxore, quam Conſtantius frater tradiderat, amiſſa, coquos item, quod victus parcitatem & frugalitatem proſequeretur, ac contentæ demum, quod plurimus unus ſufficeret, ut ajebat, Palatio expulit. A publici porro curſus conſuetudine, camelis, aſinis, bobus, & mulis ablegatis, adauſendæ pecuniæ, cujus etiam ante idolorum manciphabatur libidini, ſolos equos in miniſterium adhiberi permiſit. Eo tempore Gentiles Orientis incolæ reſumptis animis, Georgium Alexandrinum Epiſcopum de repente per vim abreptum occiderunt; cadaver autem ejus ludibrium

Edit. Pariſ. pag. 39.

pag. 40.

Ἔτη τ κόσμου ἀπὸ τ Ἀδὰμ	Ῥωμ. ὑπάτοι. Ἰουλιανὸς τὸ δ'. καὶ Σαλλούστιος	Περσῶν βασιλ. Σαβωρ ἐτῶ κ'.	Ῥωμ. βασιλ. Ἰουλιανὸς μόνος ἐτῶ ιθ'.	Κωνστ. ἀποστολ. ἐπισκ. Εὐδόξιος ἐτῶ ιθ'.	Ἱεροσ. ἐπισκ. Ἰωαννίου ἐτῶ ιζ'.	Ἀλεξ. ὑπάτοι. Ἀλεξάνδρεια ἐτῶ ιθ'.	Ἀντιόχ. ἐπίσκ. Εὐζώϊος μονογρ. ἐτῶ ιζ'.
	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ	,ωρ
	γ'	ρ'	ρ'	ι'	ιβ'	λε'	ς'.

Divinæ ſcriptu. anni mundi	Rom. imp. Julianus Auguſtus 3.	Perſ. imp. rex Sabores an. 20.	Ro. eccl. Epiſc. Dionyſius Alexandrinus an. 18.	Con. Hie. eccl. Epiſc. Conſtantinopol. an. 12.	Hie. eccl. Epiſc. Antiochenus an. 12.	Ale. pat. Epiſc. Athanaſius an. 46.	An. noſtri Epiſcopi Eccleſiæ Romanæ
	1	19	9	2	7	15	1

Hoc anno, ita noſtrorum criminum exigente multitudine, Julianus Prævaricator tyrannidem ſolus arripuit. Victoriis etenim adverſus Barbaros elatus, omnem ſibi permiſit Imperii poteſtatem, & impoſito ante Conſtantii obitum diademate, depoſito vere Religionis pudore, ad prophanos Gentilium ritus animum convertit. Conſtantius cædium in proprium penus perpetratarum conſcius, & renovatæ a Juliano ſuperſtitionis idolicæ, & initæ ab eodem a vera fide defectionis triſti nuncio perculſus, ob eidem delatum Imperii conſortium pluribus lachrymis pœnitentiam teſtatus, ſpiritum emiſit. Juliano igitur cœleſtibus decretis Imperium ſolo obtinente, variarum calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immiſſi depluere cœperunt. Nimirum ille juris & æqui tranſgreſſor, juris vindicem ſe fingens, Conſtantio injuſtitiæ & inhumanitatis labem tentans aſpergere, amandatos in exilium Epiſcopos tam ſit revocandos. Euſebium vero regionum Bithynicarum Principem, ceu noxium morte damnavit: ſed & reliquam evitarunt turbam, uxore, quam Conſtantius frater tradiderat, amiſſa, coquos item, quod victus parcitatem & frugalitatem proſequeretur, ac contentæ demum, quod plurimus unus ſufficeret, ut ajebat, Palatio expulit. A publici porro curſus conſuetudine, camelis, aſinis, bobus, & mulis ablegatis, adauſendæ pecuniæ, cujus etiam ante idolorum manciphabatur libidini, ſolos equos in miniſterium adhiberi permiſit. Eo tempore Gentiles Orientis incolæ reſumptis animis, Georgium Alexandrinum Epiſcopum de repente per vim abreptum occiderunt; cadaver autem ejus ludibrium

per impietatem afficiendum, ac in civitatis vicos omnes traducendum impofiierunt camelo, & beftiarum tandem mortuarum oſſi bus admixtum conſumpſerunt igne, & in ventum diſperſerunt reliquias. Tunc Athanaſius longo temporis ſpatio a quadam virgine occultatus redux recepit Eccleſiam, & Alexandriæ convocata Synodo, ſancita prius apud Nicæam fidei dogmata confirmavit. Sublato Georgio Lucium ſibi præfecerunt Arianî, & in pompa fanis ædibus conventicula celebrarunt. Gentiles etiam plurimos Chriſtianorum crucibus fuffixos maſtaverunt: ac ſubinde Patrophili Scythopolitani Præſulis reliquias terra eruta partitim hinc & inde disjecerunt, calvariam vero contumelioſe ſuſpendentes ſtultificati ſunt. Gazæ vero atque Aſcalone Presbyteros & virgines Deo in perpetuum ſacratas luteremerunt, eorumque inaperta viſcera complenes hordeo porcis objecerunt diſcerpenda. Ad hæc, Cyrillum Diaconum, quod ſub beatæ memoriæ Conſtantino everſiffet idola, Heliopolitæ in Phœnicia lecto multatverunt & ex ejus jecore ſtruxerunt epulum. Qui porro Diaconum ſciderat, & ex ejus deſibarat jecore, hæc deinceps eſt perpeſſus. Linguam, tabo fluentem evomuit, & exput dentes: oculique tandem excecatus, ac miſerandum in modum cruciatus, vitam finivit. Chriſtianis inſuper Cæſaræ in Cappadocia civibus plurima mala Julianus repeidit. Ob illatas quippe ab ipſis ſub Conſtantio Gentilibus noxas, & everſum Fortunæ fanum, civitatis jus ademit, & antiquato Cæſareæ nomine, Mazacam, quæ prior erat ejus appellatio, juſſit vocari. Horrenda inſuper tormenta Arethuſæ exercuit in Chriſtianos: inter quos etiam Marcum ſanctiſſimum Monachum, qui ab exercitus Conſtantii ſobolem ad necem quærentis poteſtate Julianum ipſum exemerat, involvit. Hujus adhuc ſpirantis viſcera . . . . . in magna Eccleſia Jovis idolum, antiquis ædibus everſis, erexit. Mares autem Chalcedonenſis Epiſcopus Juliano ad Fortunæ fanum ſacrorum faciendorum gratia profiſciſcenti contumelias in faciem intulit: quas ille Philoſophi perſonam agens ſuſtinuit.

A λῳ ὑπεδέντες ἐνεπύρπλων ἔξ τῆς πόλεως, ἔτι μετρῶν ἀλόγων ὀστέων μίγνυτες αὐτὸ τὸ λειψανον, κατέκαυσαν, καὶ ἐσκόρπισαν. Τότε Ἀθανάσιος πρός τινα παρθένον κρυπτόμενος χρόνου πολὺν ἐξελθὼν, σύνοδον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησε, καὶ τὰ κατὰ Νίκαιαν κυρώσας δόγματα, τὴν ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ μετὰ Γεώργιον Λούκιον ἀφιερωθείσαντο ἑαυτούς, καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ συνήγοντο. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανοὺς οἱ Ἕλληνες ἀνεσταύρωσαν, καὶ κατέφαξαν. τὰ δὲ Πατροφίλου τὸ ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀορίστως, τὰ μὲν ἄλλα ἐσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ὑφιδρύσεις κρεμάσαντες ξύλοις. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι ἀφιερωθήσους καὶ ἀειπαρθένους ἀταφοῦσιν, ἀνοιγνυσαν τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, καὶ χειλῶν πληρώσαντες, τοῖς χοίροις παρέβαλλον. ἐν δὲ Φοινίκῃ Κύριλλον ἡμίκοπον οἱ Ἡλιοπολῖται ἀνέλοντες, τὰ κπατὸς αὐτῶ ἀπεμύσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδώλα αὐτῶν ἐπὶ τῆ μακαρίᾳ Κωνσταντίνῳ κατέρριψεν. ὁ δὲ ἀπατεὼν τὸ ἧμίκονον, καὶ ἀπογευσάμενος τῶ ἥπατος αὐτοῦ, πίπτει παυτὰ. ἡ μὲν γλῶσσαν σαπείσαν κατέρρεεν, ἡ δὲ ὀδόντας ἀπέβαλε, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς ἐκπρωθη, καὶ ὧτω βασανίζομενος ἀπέθανε. τοὺς δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίας Χριστιανοὺς πολλὰ κακὰ εἰσδεξατο ὁ Ἰουλιανός. ἀφείλατο δὲ τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τὸ καλεῖσθαι αὐτὴν Καισάρειαν. Μάζοκαν δὲ αὐτὴν, ὡς τὸ φρίν, ἐκέλευσε λέγεσθαι· ὅτι οἱ αὐτοὶ Χριστιανοὶ ἐπὶ Κωνσταντίου πολλὰ κακὰ τῆς Ἑλλησι ἐποίησαν, καὶ τὸν ναὸν τῆς τύχης κατέσκαψαν. ἐν δὲ Ἀρεθούσῃ φοβερὰ τῶ Χριστιανῶν διηπράξατο· ἐν οἷς καὶ Μάρκον τὸν ἀγιώτατον μοναχὸν τὸν σώσαντα καὶ κρύψαντα Ἰουλιανὸν, ἐν τῇ αὐλείᾳ τοῦ ἐρατοῦ τὸ γένος Κωνσταντίνου. πάντα ἀπλάγχνα ζῶντος * . . . . ἐν Ἐμέ- * Desit σῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ Διὸς εἴδωλον ἵδρυσε, ἣ δὲ παλαιὰν ἐκκλησίαν κατέρριψε. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὕβρεις τῷ Ἰουλιανῷ πρᾶσσοντα εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης ἀπόντι, καὶ δύσοντι ὑπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δηθὲν, πᾶς ὕβρεις ὑπέμενεν.

| 1 | 2 | 60 | 10 | 3 | 8 | 36 | 4 |

Hoc anno impius Julianus Chriſtianos ne Gentilium diſciplinis acquirendis ſtudium apponerent, edicto prohibuit. Ea-
Edit. Paris. pag. 41.
propter Apollinarius ex divina quidem Scriptura argumento ſibi propoſito, eodemque veteſtiorum, quos initiatus eſt, dictione & charactere ornato, librum, quem, Pro veritate, inſcripſit, adverſus Julianum edere molitus, Eccleſiam magnopere juvit. Magnum vero Athanaſium Julianus a Gentilibus in ipſum conciatus Alexandria pelli præcepit. Ille diſceſſum parans, Chriſtianos fui cauſa lachrymis perfuſos bono animo jubebat eſſe, dicens: Confidite, nubecula eſt: commodum diſſipabitur. Tirum inſuper Sacrum Boſtrenſium Epiſcopum ut cives urbe ejecerent, reſcripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri Præſulem multis certaminibus præclarum, variarum Eccleſiæ hiſtoriarum ſcriptorem, dicendi peritia præſtantem, eum, inquam, qui Confeſſoris nomen ſub Diocletiano, & Licinii rurſum temporibus ſuerat adeptus, ſecun-

| 1 | 1 | β | ξ | ι | ι | γ | ϛ | κϛ | ι |

Τότῳ τῇ ἔτει ὁ δυσεβὴς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησε μὴ μετέχειν Χριστιανὸς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀποδιδάσεις δὲ τῷ μὲν Θεῖᾳ γραφῇ χρησάμενος ὕλῃ, χαρακτῆρας δὲ τῶ ἀρχαίως μιμησάμενος, ἧ κατὰ τὸ Ἰωλιανὸν λόγον συγγράψας, ὧν ὑπὲρ ἀληθείας ὑπέγραψε, πολλὰ ἐ ἐκκλησίαι ὠφέλησεν. Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσε, πολλὰ γῆ Ἑλλήνων σφοδρὼς αὐτῆ παροξυνόντων κατ' αὐτὸ. ὁ δὲ ἐξερχόμενος, Σαρρεῖτε ἐπὶ Χριστιανοὺς τοὺς ὑπὲρ αὐτὸ δακρύοντι φησας· Θαρσεῖτε, παρόδραὸν ἐστι, Ἐπαρίρχεῖ. ἧ Τύτον τὸν ἱερεὶ ἐπίσκοπον Βόζρων Ἰωλιανὸς ἐγραφὴ βοσεμασὶς ἐξελάσαι τύπῳ τῆς πόλεως, Δωρόθεόν τε τὸν πολυάθλον ἐπίσκοπον Τύρου, τὸν πολλὰς ἱστορίας γράψαντα ἐκκλησιαστικὰς, ἐ ἐν λόγοις ἐξαφίποντα, τὸν ἐπὶ Διοκλητιανῶ ὁμολογητὴν γεγοῖτα, καὶ αὖθις ἐπὶ Λικιννίᾳ ἐν γήμῃ φθάσαντα βαθεῖ, ἐν τῇ δὲ τύρῳ

τῆρῳ χρόνῳ τὰ παραβάτου οἱ τούτου ἄρχοντες Α
ὲν Ὀδυσσοπόλει τῶτε ἄλλοτε ἰδιόσωστα πολλὰς αἰκίας
μὰς διατλαὶ εἰς Χερσῶν πίσιν ὑπάγοντες αὐτὸν ρ̣ξ̣. χρόνων ὑπαρξάντες. τὰς δὲ Χερσιανῶν ἀδικίας ὁ ἀρχηγὸς
ἢ παραβάσεις μυρίοις ἔτεσιν τεῖ πατρῴοις τὰ αφὸς ἢ
χρέιαν χορηγεῖσθαι ἐκέλευσεν, ἀπατῶν τὰς ἁπλουστέρας.
ταῖς εἰκόσιν ἑαυτὸν Δίαν, ἢ Αρίαν, ἢ Ερμῆν συγγράφεσθαι ἀρεσκόντων ὁ θυσσοπόλις, ἢ τὰς λοιπὰς δαίμοτας· τὰς δὲ ἀτιμβλαδομένους τῶν τύπων ἀφοσιώσιν, ὡς ἐχθρὸς τῶ βασιλέως κολάζεσθαι. πῆ δὲ
σραπῆ τῶν ρόγαν διανέμων πῦρ αφοσιτέδει, ἢ λίβυσσ, ἢ Θυμιᾶτ τὸ σράτευμα ἰωάγκαζεν· ἐν Καισαρείᾳ δὲ τῆς Φιλίππου, τῇ νυῦ Πανιεδῖ, ἔθυε κατὰτητο ἢ αἰμορῥοῦς, ἀεδρίας ἵστατο ἀφὸ τὸ οἴκου αὐτῆς Β
τὰ Κυρίου ἡμῶν ἢ Θεοῦ Ἰησῦ Χρεσῦ, ὃν ἰδιικῶ ἴδια
δ' χαιρεσάρεον ἀνίσησεν. τῶτον κατενίχθησαι φοσιτάξαν
ὁ δυατὴς Ἰουλιανὸς, ὃ ἢ γέγονεν. κατ' ἰμπαιγμὸν
δὲ τὸν σωράτων τῇ Ελλάδων τὸν ἀνδεάντα, ὃ αὐτ
αὐτὰ ζῶσον ὀνόματι Ἰυλιανοῦ σησάντων. τῶτον δὲ λα-
βόντες Χερσιανοὶ τὸν ἀνδεάντα εἰς ἐκλησίαν ἀπέθυτο· τὸ δὲ τὰ παραβάτου ζῶσον κατελθὸν πῦρ ἐκ τῦ
οὐρανῦ κατῆλιξε. βωτῆρι δὲ ὁρύσσο ὑπὸ τῶν βάσιν ἢ
ἀνδριάντος πάσης νόσου ἀλεξητέριος, ἥτις καὶ φορ
φῶσσο ἐκίνησι τὸν ἀποσατῶν Ἰουλιανοῦ καταρῆλαι τὸν
τὸ Κυρίου ἀνδριάντα. ἐν Νικοπόλει τὰς Παλαιστίνης
τῇ λιγομένῃ τὸ πεῖν Εμμαοῦς πηγὴ ἔτιν παντοίων C
πολῶν ἀθρώπων τι ἢ ἀλιγων ἰασις παρίχουσε.
ὃν αὐτῇ γάρ, φασι, τὸν Κύριον ἢ Θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν
Χερσὸν τὰς ποδας ἀποιβῶσαι ὀξ ὁδοιπορίας, ἢ
πάντων ὁ δυατὴς πατακωδῆναι ἐπιτρῶν. ὲν Ερ-
μουπόλει τῆς Θηβαΐδος ὑνδρὸν ἴσατας πυρσὶκ. πάν-
τας φύλων ἢ κάρας εἰ λαβοί τις αφὸς πᾶσαν νόσον
ἀνθρώπων ἐτὶν ἰάσιμον· φασὶ δὲ ἰωΐκα ὁ Κύριος εἰς
Αἴγυπτον ἐφυγ τὸν Ηρῴδου σὺν τῇ Θεοτόκῳ ἢ τῷ
Ἰωσηφ, ἢ τὸν τόπον ἐκεῖσον ὑνόμοιος, κλιθὲν τὸ ὑνδρον
ἐπ' ἢ γῶν αφοσκυνῆσαι ἀπτῇ, ἢ μίχρι τὰ νῦν σώζε
τὸ ῥῆμα τὰς αφοσκυνήσασς. Ἰωλιανὸς διάγων ὲν τῇ Αν-
τιοχείᾳ, ἢ σωιηχῶς ὲν Δάφνῃ αὐτῶν, ἔ τὸ τὰ Απόλ-
λωνος Θεραπεῖων ἐδωλον, ὑδυάμις αποκείσους, ὡς D
φῶτο, ἐτύγχανεν ἀπὸ τὸ ἐδώλου· νοήσας ἢ ὅτι διὰ
τὰ ἀποκείμενα ὲν τῇ Δάφνῃ λείψανα ἢ ἁγίου μάρτυ-
ρος Βαβύλα ὑστοιωπῆ τὸ ἐδωλον δόγμα ἐξίτησι ἢ
πάντα τὰ ἀποκείμενα ἐκεῖ ἢ πεκρὰν λείψανα μετατε-
θῆναι ἐπὶ τοῖς τὰ μάρτυρος. ἢ τῶτ γνωμεύσαντος
τῇ γυπτὶ κατῃλίχθη οὐρανόθεν ὁ πῦς· τὸ δὲ ἐδώ-
λον ὕπω κατεκαη, ὥστ μὴ ἴχνος αὐτὰ φαῆναι. ἐλί-
γων δὲ ὑφὸ ὕπω ἐσωίνων. ὁ δὲ ναὸς ὕπω κατρυτῶθη,
ὥσπ τοῖς μετέπειτα ὀρᾶν τῶν τόπω τέφρωσιν, ἢ ὑπὲ τῇ
παραδοξῳ ἐκβαμβεῖσθαι τὸ τὰ Θεοῦ παραδοξοπίας.
ὑπὲ τούτῳ ἐκβαμβος γνώμῃς Ἰωλιανὸς ὑποσπάσας
κατ' ἀτιβωλὼ τῇ Χερσιανῶν τύπο γνῶσαι, ὑπὲ E
ἐξέτασιν τῇ παραμόνητον ἰρίων ἐχωρει, ἢ πα-
ιδίας βασανοις αὐτοὺς ὑποβαλὼν, ὡς ἢ αποδα-
νεῖν ὀξ αὐτῶν, τύτο μέτοι ἤκιστ παρ' αὐτῶν· ὅτι ὡ-
τε ἀπὸ Χερσιανῶν, ὧν ὑπὸ ἀνθρωπίνης ὑπιβουλῆς
τύτο γέγονε· ἀλλ' ἐκ Θεροῦ πῦρ κατελθὸν ἐνίσφη-
σε τὸν ναὸν, ἔ τὰ ἀγάλματα· ὥστ ὲν τῇ νυκτὶ ἐκεί-
νῃ τισὶ φαῆναι ὲν τῇ ἀγροιᾳ τὸ πῦρ καταφε-
ρόμενον. Συμαθὼς ὖν ὁ τύραννος βασιλεῖς, καὶ
ἄσπερ τῇ Θεῷ μαχησόμος, τῶν μεγάλων ἐκκλη
Theophanis Chron.

do demum Imperii Prævaricatoris anno, A
cum Magistratus ab eo missi privatam vitam agentem Odyssipoli offendissent, centum & septem annis provectum verberibus & contumeliis ob Christi fidem obtorum letho dederunt. Christianam pietatem & beneficentiam imitatus ille nefarius & Prævaricator, peregrinis & egenis res necessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus factus. Jovem, Martem, Mercurium, reliquosque dæmonas propriis appingi voluit impius imaginibus: qui adorare detrectarent, velut in Principem perduelles, puniri. Annonam exercitui distributurus, ignem & thus apponi jubebat, & milites fame coegebat, Cæsarea Philippi, quæ nunc Paneas, & olim mulieris sanguinis profluvio laborantis, patria fuit. Ibi ante proprias B
ædes Domini nostri & Dei Jesu Christi statuam Gentilium morem te quota beneficii & grati animi memor illa exexerat, quam dejici sacrilegus Julianus imperavit: quod & factum est: Gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trabentibus, & simulachrum Juliani nomine in ejus locum sufficientibus. Receptam Christi imaginem Christiani reponuerunt in Ecclesia: Prævaricatoris autem simulachrum ignis e cælo missus consumpsit. Ex imaginis porro basi enascebatur herba morborum omnium præsentissimum remedium, quæ ad evertendam Domini effigiem Juliano Deiertori invidiæ faces suggessit. Ni- C
copoli Palæstinæ, quæ prius Emmaus vocabatur, fons exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis remedium exhibet: in eo quippe Dominum & Deum nostrum Jesum Christum ex itinere reverium pedes abluisse referunt: eumdemque aggesta terra obtitui nefarius Imperavit. Hermipoli in Thebaide arbor extat nomine Perſea. Ejus folium si quis musculum fi quis decerpserit, omni humanæ medicabitur infirmitati. Domino Edit. Paris. pag. 42.
cum divina Genitrice & Joseph persecutionem Herodis fugiens, cum ad arboris locum pervenissent, eam ad terram usque procliveni se fe dicunt inflexisse, & usque nunc etiam adorantis speciem ser- D
vare. Julianus Antiochiæ morum trahens, & repetita vicibus in Daphnem se conferens, Apollinis simulachrio cultum exhibiturus, nullius, ut iperabat, responsi pratiam ab idolo retulit. Quærica ex repotitis in Daphne sancti Martyris Babylæ reliquiis silentium idolo obvenisse fulpicatus, cuncta mortuorum cadavera, ac Martyris ipsius ibi recondita jussit efferri: quo facto templum, de noctu conientium igne cælitus missio, conflagravit: adeoque consumptum est idolum, ut ne vestigium quidem illius superextiterit. Ante annos . . . . erectum ferebatur. Templum autem ita diruium est, ut dissecta huc & illuc ejus rudera posteri conspicientes, incredibili divinorum operum admiratione percellerentur. Attonitus hac de re Ju- E
lianus, & incendium Christianorum infidiis contigisse ratus, variis eosdem tormentis, adeo ut plures etiam macterantur, subjecit: Hoc porro solum ab eis didicit: neque Christianorum, neque hominis opera id factum, sed emisso cælitus igne conflagrasse templum, & simulachra comminuta: ita ut ea nocte per agros passim quibuldam consistentibus vibrata superne fulgetra mantiesto conspicerentur. Iratus itaque Imperator, velut Deo bellum indicturus, magnam claussit Eccle-
E

siam, & omnem sacram supellectilem publicavit. Ad quam missi duo Comites Felix & Julianus Apostatæ in hæc verba erupernut: Pretentem quamdam virtutem hic ineſſe arbitrabamur, quæ nos prohiberet: Felix vero: Viden' quibus vasis filio Mariæ ministratur? Ec paulo poſt, Felix quidem magnani sanguinis vim de repente ore evomens, excruciatus vitam finivit; Julianus Comes ipſa die in difficillimum morbum incidens, adeo ut ejus viſcera tabo liqueſcerent, & excrementa ore egeret, inter dolores expiravit.

Annus Christi.	Indictio.	Annus Julian.	Romanum Imp. Julianus annis 3.	Persarum Reges an. 70.	Romanum Epiſc. Damaſus an. 18.	Constantinop. Epiſc. Eudoxius annis 10.	Hieroſol. Epiſc. Cyrillus annis 35.	Alexandr. Epiſc. Athanaſius annis 46.	Antioch. Epiſc. Eudoxius annis 9.
362	3	1	1	61.	17	4	9	17	5

Hoc anno plures virorum militiæ adſcriptorum ad deſectionem a vera fide ſollicitaci feduĉti ſunt, hi quidem donorum & honorum pollicitis, alii vero neceſſitate a propriis Ducibus impoſita coaĉti. Theoĉecnus quoq; presbyter, cui in Antiochenſi ſuburbio Eccleſia fuerat credita, promiſſorum blanditiis deceptus, ad idolorum cultum ſponte deficit: quamvis divina ſtatim inſectata eſt vindicta. Verumbus ſiquidem depaſtus, amiſſis luminibus, linguam corroſit, & effiavit animam. Heron etiam Thebaidos Epiſcopus nullo cogente in Antiochenſi civitate fidem deſertor abnegavit: quem mox Deus ad exemplum & terrorem cæterorum ultus eſt. Ille namque diſſolutis ex putredine membris, in placeam projectus bestiarium oculis expiravit. Alii ex adverſo his angustiis preſſi Chriſtianæ fidei confeſſione clariſſimi evaſere. Valentinianus Tribunus Legionis Coronatorum, quibus Numerus nomen, non modo dignitate ſimet exuit, ſed & exilio damnatus eſt: qui demum temporis proceſſu Imperator a Deo eſt renunctatus. Pari animi vigore cingulum militare ſolvit Jovianus clamans: Chriſtianus ſum. Hunc cum Magiſtri militum officio fungeretur, ceu bene meritum, ne quid adverſi pateretur, populus ſibi concedi expetiit: ſique idem extinĉto Juliano adeptus eſt Imperium. Artemius item Diœceſeos Ægypti Dux, datis ſub Conſtantio, quo ferebatur in idola, averſi animi indiciis, Alexandriæ in publicum rapuit capite truncatur. Æmilianus inſuper Doroſtoli, quæ Thracica urbs eſt, a Capetuliano vir emeritæ militiæ igni traditus fuit; aliique quamplurimi Chriſtiana confeſſione per varia loca celebres effecti ſunt. Ex adverſo Thalaſſius quidam perdito luxu atque libidine famoſus, qui propriam filiam ad turpia officia producebat, ceu Exciſpex Imperatori Juliano charus habebatur, & juxta Palatium Antiochiæ ſedem obtinuit. Collapſis autem in eum ædibus, ſolus cum Eunucho, quem forte complexu ſtringebat, perliſſe repertus eſt, cunĉtisque domeſticis, ipſa etiam uxore, & ejus comitibus, Chriſtiana fide inſignitis, inculumibus omnino ſervatis. Inter quos vix annorum ſeptem puellus ſalvus a ruina colleĉtus, qui lethum evaſiſſet interrogatus, Ab Angelo deportatus, reſpondit: Julianus porro vir execrandi nominis, quaſi Dei

Edit. Paris. pag. 43.

A σίαν ἀπέκλεισεν, ᾧ πάντα τὰ ἱερὰ ἐδήμευσε. Τῷ δὲ ἀποστολέντων Κομήτων δύο Φίλικς ᾧ Ἰκλιανὸς ἀποστάται, ἔλεγεν πῶτα· ἐνομίζομεν ὑποπτεῦσαι τινα εἶναι δυνάμιν ἃ ἀφείλουσιν ἡμᾶς κωλῦσαι· ὁ δὲ Φέλιξ· ἰδὲ οἷς ποτὰ σκεύη ὑπηρετεῖται ὁ υἱὸς τῆ Μαρίας. ᾧ μετ ὀλίγον ὁ μὲν Φῆλιξ αἵρους διὰ φλεγμας αἷματος ἀγχόνη, βασανιζόμενος καπρηγῆλε ἢ βίον. Ἰκλιανὸς ᾧ ὁ Κόμης κατὰ τὴν ἡμέραν ὑσφ ἐκείνων χαλεπωτήρ, ὡς ᾧ τὰ ἔντος αὐτὸ διαῤῥαγῆναι, ᾧ κόπρον διὰ φλέγματος ἀγαγεῖν, βασανιζόμενος ἀπέθανεν.

Ἔτη τῶν Χριστιανῶν.	Ῥωμ. Βασιλ. Ἰκλιανὸς ἔτος α'.	Παρσῶν βασιλ. Σαβώρ. ἔτη ιθ'.	Ῥωμ. ἐπισκ. Δάμασος ἔτη ιη'.	Κωνσταντινούπ. Εὐδόξιος ἔτη ι'.	Ἱεροσολ. Κύριλλος ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐπισκ. Ἀθανάσιος ἔτη μς'.	Ἀντιοχ. ἐπισκ. Εὐδόξιος ἔτη θ'.
τξβ'	γ'	ξα'	ιζ'	δ'	θ'	ιζ'	ε'

B

Τούτῳ τῷ ἔτει τινὲς πλανηθέντων τῆ ἐν τραπέζαις ἐξιστάμενοι φρὸς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ὑπαγγελίαις δόσεων ᾧ ἀξιωμάτων, οἱ δὲ ἀναγκαις ἐπιτιθεμένοις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων. ἐφ' Θέοτεκνος φρεσβύτερος ἐν φροσεύχῃ Ἀντιοχείας ἐκκλησίαν πεπιστωμένος ἐξ ὑποφήτευσε ἀπωθεῖς, αὐτομάτως ἐπὶ τῷ εἰδωλολατρίαν ἐχώρησεν· ὃν ὁ Θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα. σκωληκόβρωτος ᾧ γενόμενος, ᾧ τὰς ὄψεις ὑποβαλών, τῷ γλῶσσαν ἐξέβαλε, ἀπέθανε. ᾧ Ἥρων ἐπίσκοπος Θηβαΐδος αὐτομάτως ἀπεχάπασε τῆ Ἀντιοχέων πόλει, ὃν ὁ Θεὸς παραδοὺς εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν ἐτιμωρήσατο· ὅτος σηπεδόσι ῥοσήματι ἐκαλυφθέντων αὐτῶ ᾧ μελῶν ὲν τῆ πλατείᾳ ἐρήμενος, ὲν ὀφθαλμοὶς πάντων ἐξέλυσεν. ἄλλοι δὲ ἐν τούτοις διέπεμψαν ὁμολογίᾳ τῆ εἰς Χριστὸν. Οὐαλεντινιανὸς Τειβουνὸς τότε ὢν τάγματος Κωρωνάτων λεγομένων κυμέρου, ὃ μόνον τῆ ἀξιώματος καταφρονήσας, ἀλλὰ ᾧ ἐζορίᾳ ὑποβληθείς, ὅτις ᾗ ταῦτα ὑπὸ Θεοῦ βασιλεὺς ἀνεδείχθη. ὁμοίως ᾧ Ἰοβιανὸς ᾧ ζωνῶν ἕλυσε κράζων· Χριστιανὸς εἰμί· ὃν ὁ λαὸς ἀγαπῶν τραπεσθέρχλυν ὄπτα ἐζητήσατο τὸν βασιλέα, μὴ ἀδικεῖσθαι αὐτόν· ὃς τις ᾧ βασιλεὺς ᾗ Ἰκλιανὸς ἀνεδείχθη. Ἀρτέμιος τε ὁ Δὲᾧ ἢ κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπειδήπερ ἐπὶ Κωνσταντίν ζηλον πολλῶ ᾗ ᾧ εἰδώλων ἐνεδείξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐδημεύθη, τῶ κεφαλῶ ἀπομηθεὶς, ἐμαρτύρησε δὲ Ἐ ἐν Δωροτόλῳ τῆς Θρᾴκης ᾧ Λίμιλιανὸς ἀπὸ στρατιωτῶν, πυρὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Καπετωλιανῶ· ᾧ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους διέπεμψαν ἐν τῆ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ· Θαλάσσιος δέ τις ἐπ' ἀσελγείαις ᾧ ἀσωτείαις ἐπίσημος, ὁ καὶ τῆς ἰδιωτικῆς θυγατρὸς ἐπ' ἀκρορυφίᾳ φρεσαγωγὸς, τετιμένος ὑπὸ τῶ βασιλέως, ὡς παλατιοκόσμος οἰκῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πλησίον τῶ παλατίου· συμπεσόντος οὖν αὐτῷ τῶ οἴκου μόνος ἀπώλετο μετ' ἐνὸς εὐνούχου, ᾧ ᾧ συμπεπλεγμένος εὑρέθη· ἐσωθησαν δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτοῦ Χριστιανοὶ ὄντες, ἢτι τούτου γωνὴ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ· παιδίον δέ τὸς τῶν ὑπὸ χρόνων ἐκεῖ εὑρεθὲν καὶ σωθὲν, ἐρωτώμενον πως ἐσώθη; εἶρηκεν ὡς ὑπ' ἀγγέλου

βασιλεύων. ὁ δὲ δυσώνυμος Ιουλιανὸς ἐπ' ἀσεβεσι τῆς θείας ἀποστάσεως ἦγε Ἰουδαίων ναὸν οἰκοδομεῖσθαι σπουδαστήν, ἀλλύειν Ἑλλικὰ τινα ἀνευδιῶν κατὰ Χριστὸ φροντιστήριον, τὸν ἔργον. τῶ δὲ ᾧ τὰ σφῶν τῷ Σαμαλιὰν κατορύξαντος, διὰ τὸ ἐκχεῖσθαι ἀνθρώπου βιαιοτάτως ἐπιτεθῶσας σωὶ λαίλαπι ἢ παρασκάσαι μέλλω ἄσβεστον ἐξερράντα, μοδίων μυριάδων εἴκοσιν ὡσαν· ἐπιμιῶσιν δὲ τὸ Ἰουδαίων τῇ ἐγκεχείσει τὸ ἔργον, πῦρ ἐξελθὸν τάντας κατέφλεξε, ᾧ τῶν τοὺς ἐπιόσασαν τὸ τόλμης. ἀναβροπὼ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ δυσεβὴς ἔγραφε τὸ θείου διαγγελίων, ὧν ὁ μέγας Κύριλλος Αλεξανδρείας ὃν ἐξαιρέτῳ ἀφαγματείᾳ λαμπρῷ ἐπαισβεβλ. Παρῆγεν δὲ ὁ καθ' ἡμῶν λυττῶσας, Τύχες μὴ ὧν τῇ γένει, Χριστιανὸς δὲ τὸ πεῖν ὁ ἄθλιος· τυφθεὶς δ' ὑπὸ Χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ τῇ Παλαιστίνης, κατ' ὀργὴν μεταθὺν εἰς τὸ εἰδωλωσμὸν, ᾧ τὸν γράψαι κῇ τὸ ἀληθείας ὁ νίων ὑπὸλυσιν· ἐπὶ πᾶσις ὦρθη ὁ Θεὸς σαυρὸς ἐν τῇ ὑπαρῶ φωτεινὸς κυκλώμος ὑπὸ σιφάνου φωτὸς, ἀπὸ τῆ Γολγοθᾶ ἕως τῶ ἁγίω ὄρως τῇ ἐλαιῶν, λαμφώτερος μᾶλλον ἢ ἐπὶ Κωνσταντίν. αὐτομάτως τε τοὺς ἁπλώμασι τῇ Συσιασηέων, ᾧ βίβλοις, ᾧ ἄλλοις εἰδώμασι τὸ ἐκκλησιῶν, ᾧ ἐν ἱματίοις, ᾧ μέσοι Χριστιανῶν, ἄλλα ᾧ Ἰουδαίων ἐπεπόλαζε τὸ σημέιον τὸ σαυρὸ, ᾧ μέσο δὲ Ιεροσόλυμοις, ἀλλὰ ᾧ ἐν Αντιοχείᾳ, ᾧ ἄλλαις πόλοις· ᾧ ἐν ἀναιρεύσως κτίσεσιν οἱ Ἰουδαῖοι ᾧ Ἑλλῆνες ἀξεσκον τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν σπαλαμμένα σαυρῶν. ὃν τισι δὲ ἐμιλάνιζον. Ιουλιανὸς δὲ πόλλως ἐν διαφόρις τόποις ἀπέστειλεν, εἰς τὰ μαντίας ᾧ χρησθεια, ὅπους αὖ δόξῃ μετ' ἐπιζόσπε τῶ δαιμόνων ὑπὶ Πέρσας πόλεμοις ἐγχειρῆν. ᾧ πόλλων εἶε διαφόρων κομιδῆ ὄντων αὐτῷ χρησμῶν, ἑνὸς ἐπιμνηθήσομαι. ἔχει δὲ ὧπω· νῦν πάντες ωρμεθμῆν, ὅτοι νίκης τρόπαια κομίσασθαι παρὰ Θεῦ ποταμῷ, τῶν δὲ ἐγὼ ἡγεμονῶν Θᾶρος πολεμόκλεσος Αρης. τάτης βιβαιωθεὶς, ᾧ τῶν Περσῶν ἀπλίζετο πόλεμον, πόλλα χρήματα τῆς Χριστιανὸς ζημιώσας. ἐν Αντιοχείᾳ δὲ γνόμῃσε, φορφάσεσι τῶν ὠνίων, ὑβρίδη σφοδρῶς παρὰ τῶν Αντιοχίων, ὅτε ᾧ τῶν Μισπόγωνα λόγων Αντιοχικῶν, ᾧ ὅς ἀμωμεν δὲτω, ὑποσεσι· Οὐδωρον δὲ τινα πανίαν προκαταρξαντο τῶν κατ' αὐτὸ ὕβρεων πικρῶς χλεύαζοντο. πόλλα δὲ ᾧ μεγάλα κατὰ Χριστιανῶν ποιήσας, ᾧ πλείονα ποιεῖν ᾧ τὸν Περσικὸν πόλεμον ὑπαγγελάμβος, κακῶς τὸν παμμέγαρον αὐτὸ βίον ἐν αὐτῷ πεπλήρωκεν. ὑπηρόσως γὰρ δίκη Θεὸς ἀπρίδη τάτῳ τῷ ἔτει, βασιλεύσας ἐτη δύο ᾧ μῆνας ἕνια, κατὰ τῶν Περσικῶν Θώκτωνος γήγονε ἐν τῇ κϛ'. τῦ Ιανουαρίου μηνὸς Ινδικτιῶνος ϛ'. ἐτῶν ὑπάρχων τελεκοντα ἑνός. ἐγάντο δὲ τὸ σημέιον ὅτως αὐτῶ ἐν τῇ Περσίδι μῆνι Δίῳ. ὑδρεία πεπλημμύρη ὕδατος ἐν οἰκία αγρόικιδος τίπος Χριστιανὸς μεταβλῆθη εἰς οἶνον βράζοντα μύστον κῇ ᾧ θνῆσκὸν ὥραν. αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ τὸ ἀγγεῖον πεπλημμῆνον φροντιστηκαν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆ χωρίε. ὁ δὲ κατὰ τὸν τόπον φησβύτερος πλησάσας μικρὸν ἀγγεῖον ἐξ αὐτῦ ἐκόμισε τῷ ἐπισκόπῳ Λβγαρῳ. ἐν Κάρραις δὲ ωρίδη γυνὴ ἐκ τῶν τειχῶν κρεμαμένη· καὶ ὁ Αντιοχίας κρατὶς πολλὰ ἀνθρώπων, δι' ὧν ὁ παραβάτης

Theophanis Chron.

A notitiam omnem extinctuirus, Judæorum templum reparari juſſit, & Alypium quendam Gentilem Chriſto maxime infenſum operi præfecit. Qui dum fundamenta ſolo aggeſto obruta effoderet, maxima vis venti cum turbine & procella per effoſſam terram erumpens, modiorum calcis viginti myriades ad id operis paratas diſſipavit: Judæos vero cœptis inſiſtentes, ignis ex eisdem fundamentis egeſtus abſumpſit: & hoc viſo a reſumptis conatibus deſtiterunt. Impius Julianus ſacrorum Evangeliorum confutationem ſcripſit, quam Cyrillus magnus Alexandriæ Præſul ſelectis & luculentis editis commentariis refutavit. Porphyrius ad hæc, qui adeo contra Chriſtianos debacchatus eſt, genere quidem Tyrius, Chriſtianus vero prius inſeſſix extitit: ſed cum Cæſaream in Palæſtina a Chriſtianis cæſus ſiſſet, ad Gentilitatem præ indignatione defecit, & tum demum contra veritatem ſcribere canis iſte auſus eſt. Interea divina crux luminis inſtar & lumine circumdata, a Golgotha uſque ad montem olivarum, illa, quæ ſub Conſtantio viſa eſt, ſplendidior in cælo apparuit. Quinetiam inter altarium mappas, libros, cæteraſque Eccleſiæ veſtes, fed & ſuper hominum tam Chriſtianorum, quam Judæorum pallia crucis ſignum ſponte frequens enatum eſt: idque non ſolum Hieroſolymis, ſed etiam Antiochiæ, reliquiſque in urbibus evenit: adeo ut Judæi & Cenciles, illius, quam impudentiſſime erederе recuſant, crucis veſtigia magna ex parte rimum in veſtibus undequaque reſperſa agnoverint. Cæterum Julianus multos in diverſa loca vaticinationes & oracula conſulturos, quo dæmonum impulſu bellum adverſus Perſas ſuſcipere teſtaretur, ſubmiſit. E nuitis vero variiſque reſponſis, quæ ad ipſum perlata ſunt, unum apponam, quod ita habet: Nunc omnes dii victoriæ trophæa ad feram (Tigrim) fluvium deferre parati exiſtimus: eorum ego dux prompeus & bellicis tumultibus affuetus Mars. His auſpiratus, & Chriſtianis multo pecuniarum pondere muctatis, exercitum verſus Perſidem eduxit. Antiochiam profectus, rerum vænalium prætextu, contumelias ab Antiochenſis fatas ſuſtinere coactus eſt: quo tempore, Miſopogona, Antiochenum opus, injurias nimirum hac arte repulſurus, compoſuit, Theodorum tamen juvenem audacia conſpicuum injuriarum in ipſum latarum præcentorem duris ſubjecit verberibus. Exinde plura & magis horrenda in Chriſtianos aggreſſus, hiſque fœdiora, conſectо Perſico bello, moliturum ſe minitatus, ſceleſtiſſimam vitam in eo miſere finivit. Hoc quippe anno, divina inſequente vindicta, extra Imperii fines ſublatus eſt, poſt Imperii annos duos, & menſes novem, Januarii die ſexta ſupra vigeſimam Indictionis ſeptimæ, annos ipſe natus unum & triginta divina opera in Perſide eſt interfectus. Eo Perſidem ingreſſo menſe Dio portentum contigit. Hydria aquæ plena in ædibus ruſticæ cujuſdam mulieris Chriſtianæ in muſtum recens, ſive vinum ebulliens circa veſperam converſa eſt: eadem que hora vas, ut erat plenum, in vici Eccleſiam illatum, ex quo loci Presbyter vaſculum aliud replens ad Abgarum Epiſcopum deportavit. Carris muller capillis ſuſpenſa reperta. Antiochiæ pariter plurimæ hominum calvariæ viſæ, quibus indicto Perſis bello in vaticinia exercendis Prævaricator uteretur. Loca in quibus hæc re-

posita erant, seris atque sigillis diligenter occluserat & firmarat.

Anni mundi 5856.	Rom. Imp. Jovianus anno uno.	Persarum Sabores annis 30.	Romæ Episcop. Damasus annis 18.	Constant. Episc. Eudoxius annis 10.	Hierosol. Episc. Hilarion annis 12.	Alexandr. Episc. Athanasius annis 46.	Antioch. Episc. Leontius annis 40.
	1	62	22	10	10	18	6

Hoc anno Jovianus Tribunus militum vir mitissimus, & de recta fide bene sentiens, ab omni exercitu, Ducibus, & Consulibus, ipso Persidos in loco, quo Præviarator extinctus, Romanorum Imperator salutatur. Post unicum vero bellicum conflictum pax composita, & velut Dei nutu a Romanis pariter atque a Persis denunciata, ad triginta annos sancita. Jovianus Imperium suscipere detrectabat exercitui, qui Gentilium ritus servasset sub Juliano, se præfici non posse affirmans: ad quem omnes fe Christianos esse una voce conclamarunt. Is autem Nisibin civitatem maximam, refidui populi falvi consulturus, Persis concessit, & pacem egit. Generales quoque leges in universum Romanum orbem de sacris æditus misit, quibus Ecclesiam Catholicam in priftinum ftatum atque honorem, quo fub beato Conftantino potiebatur, reftituit, & exulantes Epifcopos revocavit. A sacro infuper Athanafio, ut accuratam finceræ fidei expofitionem fcriptis fignificaret per litteras expetiit: quod ille demum præftitit, ad Jovianum, quæ rectum omnem fidei fenfum complecterentur, data epiftola. Quare Jovianus in recta fide ftabilior redditus, in eos, qui Confubftantialis dogma profiterentur, dona contulit, & a pendendo tributo fecit immunes. Acacius autem ille peftimus Cæfareæ Epifcopus, conventu cum aliis Epifcopis facto, libellum ex finceriori Eccleſiæ fenſu conſcripſit, & plentiſſimi Imperatoris metu, licet non ex Dei cultu, Conſubſtantialem, & ædam Nicææ Synodum profeſſus eſt. Jovianus autem Imperator menſe Hyperbereteæo Antiochiam advenit, quo tempore extra civitatis portam, loco cui Tripylon nomen, ruſtico hortulano infans fœmina partu ſeptimeſtri nata eſt duo habens capita a ſe invicem disjuncta, neſcio quo *Edit. Paris.* capiti forma fuit abſoluta, adeo ut etiam *p. 45.* collo ſeparentur ab invicem. Fœtus ille mortuus eſt editus menſe Dio, qui nobis November. Exinde Jovianus Antiochia Conſtantinopolim profectus, & Ancyram Galatiæ perveniens Conſul cum filio Uraniano in publicum proceſſit. & eumdem Illuſtriſſimum, abſque purpuræ tamen inſignibus, deſignavit & renunciavit.

Eodem anno Jovianus Chriſtianiſſimus Imperator poſt menſes novem, & dies quindecim ab accepta poteſtate ad Daſtharnanos Bithyniæ pagum ſic dictum, viatia ſanctus eſt: in cujus locum Valentinianus Auguſtus, qui annos undecim tenuit Imperium, quod, tantuam Chriſtianus, ex propria confeſſione celebris habetur, Imperator ab exercitu renunciatur. Ille confeſtim Conſtantinopolim contendit, & in urbium Reginam appulſus Valentem fratrem, aſſignatis ei Orientis partibus, Imperii conſortem declaravit: ipſe vero Cæſaris titulet tenuit.

A τὰ μαστεῖα τῶ κῷ Περσῶν πολίμου ποιμῆνος, σφραγίδας τε κλεῖσαι πὶς πύπος ἐπίθηκεν.

Ἔτη τῶ κόσμου.	Ῥωμ. Βασιλ. Ἰωβιανὸς ἔτος α'.	Περσῶν βασιλ. Σαβώρης ἔτος ιθ'.	Ῥώμ. ἐπίσκ. Δάμασος ιη'.	Κωνσ. ἐπίσκ. Εὐδόξιος ι'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ἱλαρίων ιβ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀθανάσιος μς'.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Λεόντιος μ'.
,εφνβ'	α	ξβ'	ιθ'	ι'	ι	μς'	μ'.

Τῶτῳ τῇ ἔτει Ἰωβιανὸς χιλίαρχος ἀὴρ ἀγαέπαπος B ὑ ὀρθόδοξος Χεισιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων ὑπὸ πανὸς τῦ ςρατῦ, ὑ τῆ ςρανῶν, ὑ τῆ ὑπάτων ἀναγορδῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόρ πὶς Περσῶν γῆς, ἐφ' ὁ παραβάπης ἀγρῖδν. ὑ μὲ μίαν συμβολὴ πολέμου εὐρων γίγονπ, ὑ ὡς ὅπο Θεῦ συμφώνως αὐτδοῦν ὑπὸ τῶ Ῥωμαίων ὑ Περσῶν, ἓ ἀφίδν ἐπ λ'. ὁ δὲ παρτεῖνο ἡ βασιλεια φάσκων μὴ δώιᾶδαι αὐτὸν ἀρχειν ςρατῦ ἐπλαίσαπες ἐπὶ ἰωλιανῦ · ἀφὸς ὃν πάντες ὁμοφώνως ἐξέσασι Χεισιανὸ ὑπάρχειν. Ἰωβιανὸς δὲ πλιν μεγάλω Νίσιβιν Πέρσαις παρεχώρησε σωτηρί τῶ πεπελειφθέντος λαῦ, ὑ εἰρίνδσε. νόμις δὲ γοικὶς καπήγαγεν ὑπὸ τῇ ἐκκλησίαν ἐς πσαν γῆν Ῥωμαίων, πλῶ ἐπὶ τ μακαρίν Κωνσαντίνε κατέσασιν ὑ τιμὴν τῆ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ ἀποδῦναι · τὰς δὲ ἐν ἐξορίᾳ ἐπισκόπας ἀνακαλέσαπο, καὶ τῇ ἱερᾷ Ἀθανασίῳ ἐγγραφ πὶς ἀμωμήπ πίςως ἐγγραφος σημήναι αὐπῦ τ ἀκρίβειαν, ὅπερ ὑ πέπραχε πάσης ὀρθοδόξε Ἰωβιανῷ ἐπιςολὴ γράψας. ὅθεν Ἰωβιανὸς βεβαιότερος ἐς ὀρθοδόξιαν γνωρίσας, τοὶς δοξάζνσι τὸ ὁμοούσιον ἐδωρήσαπο πολλά, ὑ ἀνελεὶς ἐποίησαπο. Ἀκάκιος δὲ ὁ κακιος Καισαρείας Ἀρειανὸς σωιλθὼν μεῦ C ἑπέρων ἐπισκόπων εἰς Ἀντιόχειαν λιβέλλον ὀρθοδόξιας ἔδωκεν σωιπάξε, τὸ ὁμοούσιον καὶ τὸ ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ὁμολογῶν φέρω τῶ ἀγίως βασιλέως, ὃ ὡ κατὰ Θεόν. ὁ δὲ αὐτοκράπωρ Ἰωβιανὸς ἐπέβη τῇ Ἀντιοχέων μέλι Τιγριτιρίᾳ. καὶ γγενῆδν παιδίον ἐξω πὸς πύλης πὸ πόλεως ἐπὶ τὸ λεγόμενον Τέρπυλα ἀγρόικῳ κπωρῷ ὄνδν ἐπιπεμιαῖα ἔχον κεφαλὰς δύο διωξισμένας, ἑκάτῃ τὸ πλῆγμα πεπεκωμένον, ἀς ἀπὸ τὺ τραχήλυ ἑκάτης κεφαλῆς κεχωσεσμένης. νεκρὸν δὲ τὸν ἐτέχδη μέλι Δίῳ, ὃς ἐςι Νοέμβριος. ἐξόρμησι δὲ Ἰωβιανὸς ὅπο τῆς Ἀντιοχέων ἐπὶ ΚΠ. ᾧ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας Τπατος ἀφοπλδε σωῖ τῇ υἱῷ αὐτῦ Οὐρανιαν῵. Ἐπιφανέντα δὲ αὐτὸν ἀναγορδσας, ἀσὺ τὰ ἐνδύσια αὐτὸν πορφύραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει βασιλδσας μῆνας ἑνδία καὶ ἡ E μέρας ἑκπαίντι Ἰωβιανὸς ὁ Χεισιανικώπατος ἐν Δαδαςάνοις χωρίῳ τῆς Βιθυνίας ἀλεξήμενος ἐπελεύπησε · ᾧ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Λύγουσος ἔτι ιά. ἀπὸ τ ςρατηγίδν, ᾧ τὸ εὐδοκιμῆσαι αὐτὸν ὡς Χεισιανὸν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, ᾧ εὐσέβως ἐξόρμησιν ἐπὶ ΚΠ. ᾧ φάσας τῶ βασιλεύσαναι, Οὐαλεντε τ ἰδιον ἀδελφὸν κοινωνὸν τῆς αὐτῦ βασιλείας ἀνηγόρδσε, ἀπονεμας αὐτῷ τὰ ἀναπολικὰ μέρη. αὐτὸς δὲ τὰ δυτικὰ κατίχεν.

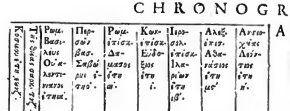

Τότῳ τῇ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ Αὔγουστος Γρατιανὸν τὸν ἴδιον υἱὸν Αὔγουστον ἀνακηρύσσει, κοινωνὸν τῆς βασιλείας ὁμοῦ καὶ τῆ Τραπεζουντιακῆ ἐπαρχίᾳ, τῇ Οὐάλεντος τοῦ ἀδελφοῦ βασιλέως, ὡς προλέλεκται, διάφορον Ἀρειανὸν, ᾧ ὑπὸ Εὐδοξίου βαπτισθέντα. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι προσκλῶσι Οὐαλεντινιανῷ· ὁ Τπατίνιος ἱπποκόμου Ἡρακλείας, διὸ μὴ ἐπιτραπῆναι συνελθεῖν ἐπὶ διορθώσει τὰ ὁμοουσίου δόγματος. φοβούμενος οὖν Οὐαλεντινιανὸς ἀπεκήρυκτο. ἐμοὶ μὲν λαὸ πταγμένῳ περὶ πιστοῦ τὸν πολυφαγμονέν ὑ θεμις. ὡς οὖν δοκεῖ ὑμῖν τοῖς ἱερεῦσι βραβεύσατε. τότε συναθροίσαντες εἰς Λάμψακον, ἓξ δυο μίλιας ἐκεῖ ἀφεστῶντες, τελευταῖον ἀνακύρωσαν τὰ ἀπὸ Εὐδοξίου καὶ Ακακίου ἐν ΚΠ. φραγθέντα. κρατεῖ δὲ ἐν Σελευκίᾳ πίστις. Οὐάλης δὲ δυσσεβὴς πάλιν Λαμψάκῳ φραγθέντα ἀνέτρεψε, καὶ τὰς συνελθούσας ἐκεῖ ἐπισκόπους ἐξορίᾳ παρέπεμψεν. Εὐδόξιον δὲ τῇ ὁμοῤῥοντ τὰς ἐκκλησίας παρέδωκεν ΚΠ. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι ὕπτ ποιμένα, ὕπτ ἐκκλησίαν εἶχον.

A

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Gratianum filium Imperii collegam fimul & Conſulem declaraſſet, Auguſtum juſſit ſalutari; fratrem vero Valentem Arianum inſignem ab Eudoxio baptizatum, Imperatoſem, prout præmiſſum eſt, renunciavit. Orthodoxi porro Valentinianum convenerunt Hypatii Heracleenſis Antiſtitis ope deprecaturi, ut de Conſubſtantiali ſancito dogmate edendo in unum coactis ſibi poteſtas fieret. His reſponſum dedit Valentinianus. Mihi inter Eccleſiæ plebem recenſito de his curioſius indagari, neſas. Ut igitur vobis Sacerdotibus pro bono videtur conſulendum, diſcutite. Lampſacum itaque convenientes, & menſibus duobus in eo morati, quæ ab Eudoxio & Acacio fuerant acta Conſtantinopoli, reſciderunt: Fidem vero Seleuciæ probatam voluerunt retineri. Impius Valens in adverſum Lampſaceni conventus evertit edicta, & Epiſcopos, qui interfuerant egit in exilium: cætcrum Eudoxio, qui ſecum ſentiebat, Conſtantinopolitanas commiſit Eccleſias: ita ut Catholici neque paſtorem neque Eccleſiam tunc habuerint.

B

C

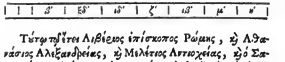

Τότῳ τῇ ἔτει Λιβέριος ἐπίσκοπος Ρώμης, ᾧ Αθανάσιος Αλεξανδρείας, ᾧ Μελέτιος Αντιοχείας, ᾧ Σαμοσάτων Εὐσέβιος, ἀνακληθέντες ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Ιοβιανὸν ἐν τῇ ὀρθῇ λόγῳ διέμενον, ᾧ ὁ Ιεροσολύμων Κύριλλος, ᾧ ἕτεροι ἐπίσκοποι τὴν ὀρθοδοξίαν ἀφόβως ἐκήρυσσον. Αρειανῶν δὲ αἱρέσεως ἐν Αλεξανδρείᾳ Λούκιος, ᾧ ἐν Αντιοχείᾳ Εὐζώϊος, Παυλῖνος δὲ ἦσ μίρος τῶν ὀρθοδόξων οἷς δύο διηρημένων, ᾧ τὰ ἄλλα Μελέτιος.

Edit. Pariſſ. pag. 47.

Hoc anno Liberius Romanus Epiſcopus, Alexandriæ Athanaſius, Antiochiæ Meletius, & Samoſatenſium Euſebius, reductæ fidei defenſores exilio a Principe Jovviano revocati, & Hieroſolymorum Cyrillus, & alii quamplurimi vera fidei diſciplina claruerunt. Arianis vero præerant Alexandriæ Lucius, & Antiochiæ Eudoxius: Orthodoxorum autem bifariam diviſorum partis unius Paulinus, alterius Meletius Præſulem agebat.

D

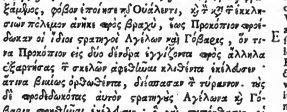

Τότῳ τῇ ἔτει Προκόπιος ἀνῆρηκε ἐν ΚΠ. μῆνι Σεπτεμβρίῳ, ᾧ ὀξυϑωρῶν ἐπὶ Νακόλειαν, ᾧ πλοῦσαν τραπεζοῦραξάμενος, φόβον ἐποίησε τῇ Οὐάλεντι, ᾧ τῇ ἐκκλησίων πόλεμον ἀνῆκε πρὸς βραχύ, ὡς Προκόπιον φονεῦσαν οἱ ἴδιοι τραπεζοῦ Αγιλωνᾶ καὶ Γόβαρες, ὃν τὸν Προκόπιον εἰς δύο δένδρα ὑγιέζοντα πρὸς ἄλληλα ἐξαρτήσας τὰ σκελῶν ἀφεϑῆναι κλεϑέντα ἐκίνησεν· ἅτινα βιαίως ὀρθωϑέντα, διέπασαν τὸν τύραννον. τὰς δὲ ἀφοσιώσεις αὐτὸν τραπεζοῦς Αγίλωνα καὶ Γόβαρες φονεῦσαι ἐκίνησεν· ὃ καὶ πιστώσασθαι οἱ πλάνες, ἀσυζύγους ὑποσάντες. τότε καὶ Χαλκηδόνος τὰ τείχη καθεῖλε φόβῳ Προκοπίου. ἀπιλὼν

E

Hoc anno Procopius Conſtantinopoli menſe Septembri rebellavit: Nacoliaque occupata, & copioſis ſtipatus exercitu, Valenti metum incuſſit. Quare bellum adverſus Eccleſias excitatum ad modicum ſedatum eſt, donec propriî Procopii ſatellites Agelon & Gobaris prodiderint Procopium. Hunc ad duas arbores ad invicem ſaſſuctas & inflexas pedibus appendi damnavit Valens, & arbores remitti: quæ cum impetu rurſum erectæ diſcerpſerunt tyrannum: Duces vero Agelonem & Gobarim proditionis auctores incendio perire juſſit. Hoc paſſi ſunt miſeri erga indignum benevoli. Tunc etiam Procopii metu mu-

ros Chalcedonis evertit : & post Procopii mortem in fidem iterum motus est. Eo tempore Cyzici Episcopum Eleusium coegit Valens Filium Dei diversæ ab eo substantiæ confiteri. Ille Cyzicum advenions, & flagitium publice enuncians, & qui sacra ulterius administraret, agnoscens se indignum, alium sibi subsitui precabatur : quo percepto perversus Eudoxius Eunomium in ipius locum Cyzici Episcopum suffecit.

Hoc eodem anno Valens Imperator Marcianopoli Mysiæ urbe moram egit. Terræ motus autem maximus per universum orbem decima Indictione de nocte contigit, adeo ut Alexandriæ navigla littori admota sursum, vel supra altiores ædes, & muros fublata, intra civitatem in atria atque domos transportarentur : mari vero recedente in sicco remanierunt. Populus autem, qui ab urbe terræ motus causa assugerat, cum naves ita in sicco derelictas cerneret, ad deprædandas mercES in navigia congeitas irruebat : Verum aqua reversa cunctos involvit & obruit. Retulerunt alii nautæ, eadem hora se medio Adriatico mari agentes iter detepente deprehensos ad fundum deledisse : moxque aqua recurrente navigationem resumpsisse & conseciise.

Edit. Paris. pag. 48.

Ὁ δὲ Προκόπιος κατὰ τ ἀληθείας πάλιν κινίσται. τότε δ Ελεύσιον ϕ Κυζίκου ἰωάγκασεν ὁμολογῆσαι τὸ ὑτερούσιον. ὅτος δ Ελεύσις ἐλθὼν ἐκ Κυζίκου, ϕ ἐξαγγείλας ἅπερ ἐποιῆ παρανομίαν, ἀπαξιῶν τε τὸ ἱερατεύειν ἐνιαυτὸν ἑαυτὸν, ἕτερον προβλῆθαι ἐπίσκοπον τῆ Κυζίκῳ φοιτητὴν. τοῦ μακαρίου Εὐδόξιος ὁ κακοῤῥαφὴς, Εὐνόμιον αὖτ αὐτὸ κατέσησε τῆς Κυζίκου ἐπίσκοπον.

Τῷδ' αὐτῷ χρόνῳ σπὴγαν Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἐν Μαρκιανοπόλει ϕ Μυσίας. σεισμὸς δ γενόμενος καθ' ὅλης τῆς γῆς μέγας ἐν τῇ ί. Ἰνδικτ. ἐν νυκτί. ὡς δ ἐν Αλεξανδρείᾳ πλοῖα φορτωθέντα ὑπὲρ αἰγιαλὸν ἐπαρθῆναι εἰς ὕψος, ϕ ὑπερβῆναι τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς, δ τὰ τείχη, δ μετενεχθῆναι ἐνδὸν εἰς τὰς αὐλὰς, δ τὰ δόματα τὰ πλοῖα · ὑπεκχωρησάσης δ τῆς θαλάσσης, ἐμεῖναι ἐπὶ ξηρᾶς · οἱ δὲ λαοὶ ἐκ τῆς πόλεως φυγόντες διὰ τ σεισμὸν, θεωρησάντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, εἰς ἁρπαγὴν τ ἐν τοῖς πλοίοις φορτίων ἐπῆλθον, δ ὑπεστρέψαν τὸ ὕδωρ πάντας ἐκάλυψεν · ἄλλους δὲ ναυτικὰς ἐξηπάσθαι, ὡς ναῦ ἐνείνων ϕ ὥραν ἐν μέσῳ τῷ Αδρίᾳ πελάγῃ πλέοντες καταλαμβάνει ἐξαίφνης, δ ὑπ' τῷ πυθάγει εἰς τὸ ἔδαφος καθίσαι τὸ πλοῖον · καὶ μετὰ βραχὺ πάλιν ὑπαναδῦναι τὸ ὕδωρ, δ ὑπὸ πλῦσαι.

| | | |

Regnum Imperat.	Ρωμ. Ἐπισκ. λίου Οὐαλεντινιάνου ἔτη πέντε.	Πηρσῶν βασιλ. Σωσθενιμοῦς ἔτη ιδ'.	Ρωμ. ἐπίσκ. Δαμάσου ἔτη ιη'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Εὐδόξου ἔτη ι'.	Ἱερουσ. ἐπισκ. Κυρίλλου ἔτη λέ'	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀθανάσιου ἔτη μ'.	Ἀντ. ἐπίσκ. Ἀντιόχου ἔτη δ'.
	ς'	ιδ'	ιη'	ι'	λέ'	μ'	δ'

Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδους ἐν Τύανοις γέγονεν, ἐν ᾗ ἐφρίζησαν ὁ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ, ὁ πατὴρ τῶ Θεολόγου Γρηγορίου, καὶ ὁ Μελιτίνης Ὀτρηίος, καὶ ἄλλοι πρεσβύτεροι, οἵτινες τὰς Ἀρειανὰς ἐπισκόπους ἰσονόμους παρεκινήθησαν εἰς Ταρσὸν ἐπὶ βεβαιώσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὅπερ ἀκούσας Οὐάλης ἐκώλυσε γενέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐάλεντα παρεσκεύασεν κελεῦσαι τοὺς κατὰ τόπον ἄρχοντας ἐξορίζεσθαι πάντας τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου ἐξορισθέντας. τότε Ἀθανάσιος ἐκπεσὼν ἐξῆλθεν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωρούντος τῶ δήμου τῷ ἄρχοντι ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὃς καὶ πολλῷ χρόνῳ ἐκράτησεν τὸν πατρῴῳ μνημείῳ· ὕστερον δὲ Οὐάλης φόβῳ στάσεως Ἀλεξανδρέων ὑγραίνων ἐπανελθεῖν Ἀθανάσιον· πρὸς δὲ κοινωνίας Εὐδοξίου ἀπέχοντα Εὐόμιος ᾔρῃ τὸ μὴ κοινωνεῖν Εὐδόξιον Ἀντίοχος ὁ διδασκάλῳ Εὐνομίῳ. οἱ γὰρ περὶ αὐτὸν ὁμόφρονες ἦσαν, ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ πάντων μισεῖσθαι Ἀέτιον, Εὐδόξιος ἀπεστράφητο αὐτὸν, μὴ αἰσχυνόμενος αἱρεσιάρχῃ τοῖς οἰκείοις δόγμασιν, ὡς ἀσεβήσαντι, ὑποτρέχειν θαι. Εὐνόμιος γὰρ ὑπογραφὰς γέγραπτο τῶ ἀδίου Ἀετίου σοφιστικὰς λόγους μαθών, ὧν οὐκ ὀλίγα ἐκώμησεν, τῇ θεῶν γραφῶν ἀμύητος ὢν πάντα, ὡς δηλοῦσι μάλιστα οἱ ἐπὶ αὐτὸ τόμοι. οἱ δὲ Κυζικηνοὶ ἐβλαψαν Εὐνόμιος ὡς αἱρετικὸν ὄντα βλάσφημον. ὅτω δὲ ἐλθὼν Ἰωάδη Εὐδοξίῳ· θεοὺς δὲ ἴῳ βλάσφημος, πολλῶν λέγειν· ὅτι ὁ Θεὸς πρὸ τῆς ἰδίας οὐσίας οὐδὲ πλέον ἡμῶν. ἀλλωπιὸν δὲ δωρῶν πλείονα συνέζη τοῖς ὀρθοδόξοις ὑπὸ Οὐάλεντος τῷ Εὐδοξίῳ τῷ ἀσεβῶν.

Τούτῳ τῇ χρόνῳ Εὐδοξίου τελευτήσαντος Δημοφίλου Ἀρειανοὶ αἱρεσιάλου ἐπίσκοπον· οἱ δὲ ὀρθόδοξοι Εὐάγριον τινα, ὃν ἐχειροτόνησεν Εὐσέβιος ὁ ἱερὸς Ἀντιοχείας λαβραίως διάγων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπὶ Ἰωβιανοῦ· μὴ ἐνῶν δὲ αὐτῷ ἴσως ἐν τῇ πόλει ἐκράτησεν· τῶν δὲ Εὐαγρείων χειροτονίαν ἀκούσας Οὐάλης ἐν Μαρκιανουπόλει διέγων Εὐσέβιον μὲν ἢ ἱερὸν εἰς Κύζικον ἐξῶσεν, Εὐάγριον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλὼν, Δημοφίλῳ τὰς ἐκκλησίας παρέδωκε τῇ Ἀρειανῷ.

				Κπ. ἐπισκ. Δημόφ. λου ἐτ. ιβ'.			
ς'	ιε'	ιδ'	ιη'	α'	β'	μ'	β'

Τούτῳ τῇ ἔτει Οὐάλεντι τῇ δυναμεῖ αἱρεσιάρχαι ἀπέσχεσαν οἱ ὀρθόδοξοι ἐν Νικομηδείᾳ ἐλθόντι ἄνδρας ἱερατικὰς ὀγδοήκοντα πέμψαντες, ὧν

Dominus incarnatus anno.	Rom. imperat. Valentinianus annis 11.	Persæ tum ex Sabotes regnant annis 28.	Romæ Episcopi Damasus annis 18.	Constantinopoli Episcopi Eudoxius annis 19.	Hierosolymis Episcopi Cyrillus annis 33.	Alexandriæ Episcopi Athanasius annis 46.	Antiochiæ Episcopi Antiochus annis 4.
	5	67	17	10	3	43	1

Hoc anno Synodus apud Tyana coacta, cui interfuerunt Eutebius Cæsareæ in Cappadocia, & Gregorius Nazianzi, pater Gregorii Theologi, & Otrejus Melitinæ, & alii Prælules, qui Liberi literis exhibitarii, cunctis Orthodoxis Episcopis, Tarsum suis decretis rectam fidem confirmaturi ut accederent, indixerunt. Hoc cum ad Valentem fuisset perlatum, prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub Constantio in exilium actos, suis per quæque loca Magistratibus, ut in exilium pariter mitterent, valentem jubere rursum impulit. Tunc Athanasius, cum plebs Alexandrina ipsum a Præfecto expelli minime sineret, urbe sponte excedens, in paterno sepulchro diutissime latuit. Demum vero Valens Alexandrinorum seditionem veritus Athanasium revocari rescripsit. Eudoxi communione semet fregrea vit Eunomius, quod cum Aetio Eunomii Magistro communionem habere nollet Eudoxius. Quamvis enim in unam sententiam utraque iret, tamen quod omnium odiis obiceretur Aetius, ipsum avertabatur Eudoxius; nec quantum ipse hoc facto propitis dogmatibus, tamquam impietatem, detraheret, aut alienum aperte se redderet, advertebat, vel reverebatur. Eunomius siquidem varium & exculum, quale Sophistarum est, dicendi genus edoctus, a Deo extorris Aetii fuit Amanuensis, ex quo præsumptionis aura in ejus animum immissa, nulla licet ex parte divinarum litterarum rudimentis esset initiatus, ut septem ab eo tomi conscripti liquido manifestant. Ceterum Cyziceni Eunomium velut hæreticum & blasphemum expulerunt. Profectus ille junctus est Eudoxio. Quin blasphemus minum in medium extulit, enunciare audet: Deum prorsus aut supra nos de propria natura nullam cogni lonem habere. Sub impiis Istis Valente & Eudoxio multo asperiora, quam quæ fuis perfequentionibus Gentiles exercuerint, Orthodoxis acciderunt.

Hoc anno, mortuo Eudoxio, Demophilum Episcopum sibi præfecerunt Ariani, Evagrium quemdam ex adverso elegerunt Orthodoxi. Hunc Eustathius facer Antiochiæ Præsul Constantinopoli clam degens confecravit, reversus nimirum ab exilio Joviani Principis edicto, quem cum vivum non offendissiet, occulte moratur in urbe. Audita Evagrii ordinatione Valens Marcianopoli moram trahens sacrum Eustathium relegavit Cyzicum, expulsoque Constantinopoli Evagrio, Ecclesias Demophilo Ariano commendavit.

				Const. Epis. Demophilus an. 12.			
6	68	18	1	4	44	2	

Hoc anno ad iinpium Valentem Nicomediam profectum legationem fummiferunt Orthodoxi viros ex Ecclesiastico ordine octoginta, quorum principes erant

Edit. Paris. pag. 49.

pag. 50.

Theodorus, Urbanus, & Menedemus: quos omnes ipso quo appulerant navigio igne suppositio Valens concremari iussit. Omnes itaque cum nave ad Daciza usque semper ardente consumpti.

A φονευσαν Θεόδωρος, ὁ Οὐρβανός, ὁ Μενέδημος, ὡς παντας σὺν τῇ πλοίῳ ὑπαρθῆναι Οὐάλης ἐκέλευσε. ὁ πάντες σὺν τῇ νηῒ κατορλιχθησαν μέχρι Δακίζων τ πλοία διαρκησαντος.

ϡϟ	ϡϡ	7	69	29	2	5	43	3

ϡϟ	ϡ	ζ'	ϡϡ'	ιϑ'	β'	ε'	μα'	γ'

Hoc anno sacrorum & conventuum agendorum Gentilibus potestatem fecit fcelestus Valens: Judæosque præcipuo cultu prosequebatur: solos duntaxat Orthodoxos persequebatur, & res ad Apostolicam Ecclesiam spectantes deprimebat.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλης ὁ μιαρὸς τοῖς Ἕλλησιν ἄδειαν ἔδωκε ἰδώλων θυσίας ϗ πανηγύρεις ἐπιτελεῖν· ὡσαύτως ϗ Ἰουδαίοις ἐτίμα. μόνους δὲ τοὺς ὀρθοδόξους, ϗ τὰ τῆς Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας διώκων. B

		8	70	20	3	6	46	4	

		ι'	ο'	κ'	γ'	ϛ'	μϛ'	δ'	

Hoc anno Valens Antiochiam Syriæ profectus atrocia quæque in Orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in præterfluentem fluvium demersit. Sic etiam Edessam adveniens pejora multo patrauit. Modestum enim Præfectum plebem Orthodoxam ad S. Thomæ sacram ædem congregatam concludere præcepit, & crudeliter macta re. Quod autem mulieri accidit, quæ curtis concitato filium parvulum ad necem trahebat, Valenti pudorem incussit, Præfecti percutiebat animum, & dirum facinus, ne progrederetur, Deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatenium Episcopum exulare justit in Thraciam: quo factum est, ut Sanctus sponte decedens ex urbe, & populo quamvis obsistente agentes se properanter insequens majorem de se mirandi causam dedit. In ejus vero locum Eunomium Arianarum partium infignem patronum intruserunt Ariani, cujus communionis Somosatenium nullus se se conformem adjunxit. Hic ad publica balnea progressus, cum populum simul lavari adhortaretur, nullus eorum ire sustinuit, quin prius qua laveraz aqua, receptaculum integre purgaretur, & alia recens infunderetur. Infecta est, dicebant, prior aqua ab Eunomio. Quod cum ille resciret, se nimirum irreconciliatis animis insensum, elvitatis discessu seipsum damnavit. Eo dilapso, Lucium quemdam lupum manifestum promoverunt Ariani. Cappadocium pariter Ecclesias Arianis committere studebat Valens, accepta vexandi causa ex generoso Basilii tunc magnæ Ecclesiæ Cæsariensis Presbyteri animo quo se tunc opposuit, & Eusebium Episcopum in vera fidei defensionem, ne Valentis impietati succumberet, fortiter excitavit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελθὼν πάνδεινα τοὺς ὀρθοδόξους ἐτελείζατο πολλοὺς ἀπολλὼν μαχαίρᾳ, ϗ ἄλλους ἀποπήξας εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμόν· ὡσαύτως δὲ ϗ τὴν Ἔδεσσαν καταλαβὼν χείροσα ἐφαζε. κελεύσας Μοδέστῳ τῷ ἐπάρχῳ τὸ πλῆθος τῆ ὀρθοδόξων συλλαβεῖν εἰς τὸν ναὸν τῆ ἁγίᾳ Θωμᾶ συμπρόχρῶμον, ϗ φονεῦσαι. τὰ δὲ γυναικὶ συμβὰν τὴν ἕλκουσαν τὸ παιδίον ἀπωθῆ ἐπὶ τὴ θάνατον, τοῦτο Οὐάλεντα ἔχκιμε, ϗ τὸν ὕπαρχον κατέπληξε, ϗ τὸ ἄγος ἐκώλυσε, Θεοῦ οἰκονόμου τὰ τοιαῦτα οἰκονομήσαντος. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσάτων ἐξώρισεν εἰς τὴν Θρᾴκιν, ὅτε ϗ πλέον ἐθαυμασθη ὁ ἅγιος ἐκποιῆσ τὴς πόλεως ἐξελθὼν, ϗ ἀκολουθήσας τοῖς ἐλαύνουσι, μὴ συγχωρῶντος τὸ λαῦ. ἀπ' αὐτὸ δὲ οἱ Ἀρειανοὶ Εὐνόμιόν τινα Ἀρειανὸν ἀλάτυρον προεβάλλοντο, ϗ νόθεις Σαμοσατέων ἐκοινώνησ. τὸν λοιμόν, ϗ ἢ λαὸν συλλούσθαι φορτικῶς, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ τ ἐμβάπτ ἐν ᾗ εἰσῆλθεν ὁ Εὐνόμιος ἐκένωσαν, ϗ ἄλλο ἐπλήρωσαν, ἐκ λοιῆσοντο λούεσθαι. μεμιάνθαι, λέγοντες, ὑπὸ Εὐνομίου, τὸ πρότερον. ὅτερ μαθὼν ἔφυγε τὴς πόλεως ἀσσόσως μισηθεὶς. τοῦτ δὲ ὑποχωρησαντος, λοιπὸν τινα ἀφορμὴν λύκον Ἀρειανοὶ προβάλλοντο. ὁμοίως ϗ ἐν Καππαδοκίᾳ τὰς ἐκκλησίας παραδοῦναι ἐσπούδαζε, ϗ ἐναντιούσως ἐφαζάμβος, ὡς ἐξὸς παρ' αὐτὸ τὸ μεγαλου Βασιλείου προεβυτέρου τότε τ μεγάλης ἐκκλησίας Καισαρείας ὑπάρχοντος, ϗ Εὐσέβιον τὸν ὑπίσκοπον ὑπερίστος εἰς ζῆλον ὀρθοδοξίας, μὴ ὑπείκειν τῇ δυσιβείᾳ Οὐάλεντος. D

Edit. Paris. pag. 51.

		Persarum rex Artaxerxes annis 40.					Alex. Epis. Trullitus annis 6.	Ant. Episc. Meletius secundo an. 13	
	9	1	22	4	7	1	1		

		Περσῶν βασιλ. Αρταξέρξου ἔτη μ'.					Αλεξ. ἐπίσκ. Τρ. ἔτη ϛ'.	Αντιόχ. Μελέτιος ἔτη ιγ'.	
	θ'	α'	κβ'	δ'	ζ'	α'	α'		

Hoc anno Valente Antiochiæ moram agente deprehensi sunt quidam in eum in-

E Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος ἐφέθησαν τινὲς ἐπιβεβουλὴν κατ'

κατ' αὐτὸ μελετῶντες· ᾗ ἀπρᾶξησαν τίφος ἀτόπων. Α fidias meditati, qui omnes, ceu profanorum & impiorum hominum globum componentes: e medio subtlati sunt: per divinationes enim & impura sacrificia machinam facinoris construxerant. Jam vero exercitatissimo & continuis laboribus assueto illo Christi Athleta, Athanasio, inquam, ad Dominum migrante, post gesti Episcopatus annos sex & quadraginta, quorum integros quadraginta in perfectionibus, periculisque pro fide & pietate susceptis peregerat, Petrus sedis obtinuit successionem, quem Arriani ope Magni cujusdam Regio ærario Præfecti, Lucio in Thronum restituto, expulerunt. Plerique tunc Orthodoxorum, viri, mulieres virgines verberibus fœde sunt lacerati, plures etiam perierunt. Petrus autem, significatis prius per epistolam, Β Arianorum horrendis sceleribus, Alexandria fugitivus, ad Damasum Catholici dogmatis consortem Romam pergebat. Eodem anno Cæsariensis Ecclesiæ factus est Episcopus Basilius, Eusebio piam nec nomine alienam mortem obeunte.

Olymp. 284.	Ann. Chr. 361.	Ann. Mundi 5565.	Ann. Imper. Constantii 25.	Ann. Imper. Julian. 1.	Ann. Imper. Jovian. 1.	Ann. Imper. Valentin. 1.	Ann. Imper. Valent. & Valentin. 1.
Ῥωμαίων Οὐάλεντι ἔτη ιδ'.	Πηρσῶν Σαπὼρ Ἀρταξέρξου ἔτη ϛ'.	Ῥωμαίων Δαμασοῦ ἔτ. ιε'.	Κωνσταντίου ἔτ. ιϛ'.	Ἰουσταντίνα. Κυρίλλου ἔτ. κδ'.	Ἀλεξάνδρου Μελιτήνης ἔτ. ι'.	Ἀντιόχειας Εὐσεβίου ἔτ. ιε'.	Ἀντιόχειας Μελετίου ἔτ. ι'.
	id	βʹ	κϛʹ	γʹ	ηʹ	αʹ	βʹ

Τότῳ τῷ ἔτει Ἀμβρόσιος ᾗ Αὐξέντιον τῆς ἐκκλησίας Μεδιολάνων κήνσατο ὕπο· τὸ δήμου σασιάζοντος πρὸ φροβολῆς ἐπισκότου, Ἀμβρόσιος ἡγεμὼν τῆς χώρας τελῶν ἐπίμοιρῶν ὑπὸ Οὐαλεντινιανὸ τὸ βασιλέως ἐκέσης ἐβάγοντος κωλύσαι τὼ σάτιν, ἀβάπτιτος ὑτι ὢν, παυν δὲ τὰ δίκαιου φροντίζων, καὶ τὼς μείζωας ἀρχοντας γανυαίως διελίγχων ἀδικουίτας· ὁ δὲ δήμος παυσάμενος τῆς ἐρεδος, ὁμοφρόνως τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον ᾑρήσατο, ὅπερ ἀκούσας Οὐαλεντινιανὸς ἐκέλασεν μηδέπτα χειροτονηθῆναι τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον, ἀ'χαειάς τῶν ἐπ' ὀλίγοι πάντων τῇ Θεῷ καὶ λέγων· χεῖρες σοι, διάστα, πάντοκράτωρ, σῶτερ ἡμέτερε, ὅτι ψυχὰς ἐπεκτείνασας τῇ δὴ τῆδε σώματος ἀρχοντι παρὲμοὶ γνώμιόν, καὶ τὰς ἐμὰς ᾠφρους δικαίας ἀποφρίας. Λούκιος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ σὼ τοὺς Ἀρειανοὺς διεπράξατο· οὐδὰς γὰρ διμοσίως ἐς τὼ Θεὼσὰ ἐκκλησίαν ἤθελ, καὶ ὀρχησὰς εἰσήγαγον, ᾗ παρ-Δίνων τὰς ἑβάπτας ἀποσκιπάζοντες, σὼ θυμῷ ῥιπτοκυτσοῦντες, γυμνὰς δὲ τὰς πόλεως περιῆγον, ἀσελγὼς αὐτὰς χρώμενοι· τὰς δὲ καὶ ἀνέλου, μηδ' ὡρὸς παρὼ δύντες τοὺς γονέας τὰ σώματα αὐτῶν λίαν ὀδυρομένους. εἰς δὲ τὸ Θυσιαστήριον ὕνδον μεράκεσ-ὸν ἀνέλυε αἰχρωργῶσαι ἀνήναγον. τὰς δὲ δύσιμος πάσης τελάδα Ὁμοούσιον ἀφισβόλυσεν, ᾗπασαν Οὐαλεντινιανὸν, καὶ ἐποίησαν σωῒόδον ἐν τῇ Ἰλλυερικῇ, καὶ τὼ ἐν Νικαίᾳ πίσιν ἐκύρωσαν. Ἰδίκαιν δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἔγραφε τοῖς ἐν Ἀσίᾳ, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ πάσῃ ἀνατολῇ ἐπισκόποις ἐμμένειν τοῖς ὡρισμένοις παρὰ τῆς σωῒόδου πατέρων, κοινωνεῖν καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν, ᾗ

Theophanis Chron.

Hoc anno post Auxentium Mediolanen- C Ecclesiæ Ambrosius præficitur Episcopus in hunc modum. Tumultuante de Episcopi electione populo, Ambrosius provinciæ Præsidem agens, tumultum fed aturus a Valentiniano ibi tunc forte morans habente mittitur. Nondum ille sacro tinctus erat baptismate, justi tamen & æqui præcipuam curam gerebat, & insignes quosque Magistratus, præter juris placita nonnihil perpetrantes generoso ductus animo arguebat. Populus dissensione depsita, una voce, unaque sententia deligunt Episcopum Ambrosium. Quod cum audiret Valentinianus consestim Ambrosium sacro baptismatis ritu initiatum præcipit Episcopum ordinari, sub omnium conspectu Deo gratias referens his verbis: Gratias tibi Domine omnipotens, Salvator D noster, quod vito, cui corporum demandaveram magistratum, Tu, suffragio meo *Edit. Paris.* a juris tramite nullatenus declinasse pro- *pag. 32.* bato, animarum curam commiseris. Lubrico porro juventibus Arianis multa mala Alexandriæ perpetravit. Dæmonum siquidem cantilenas in Ecclesia, quæ Theonæ nomine dicitur, una cum saltatoribus introducis cecinere; virgines etiam vestibus reductis in faciem, & nares atrociter cæsas, nudas per urbem circumducentes impudentissime constuprave runt: sed & plerasque conjecerunt, quarum etiam corpora parentibus misere deposcentibus in sepulturam reddere recusarunt. Quinetiam intus ad ipsum altaris sacrarium puerum cynædum ad turpia officia illic prastanda adduxerunt. Cum vero totus Occidens Consubstantialis Trinitatis fidem profiteretur, facta suis petitionibus a Valentiniano potestate, Synodum in Illyrico coegerunt, qua Nicænæ fidem expositam confirmavere. Valentinianus quoque edictum ad Asiæ, Phrygiæ, totiusque Orientis Episcopos rescripsit, quo ipsos a Synodo decretis stare jubebat, & in hunc finem Valentem fratrem & Gratianum fi-

F

lium datæ sententiæ sodios adhibuit. Tum etiam Gregorius Theologus Basilii, Meletii, & aliorum pietatis propugnatorum Industria Constantinopolitanæ Ecclesiæ regimen suscepit: ac nisi sua diligentia ad sincerum fidei sensum urbem revocasset, ilium utique totam Ariana contagio suis erroribus infecisset. Cunctas enim, dempto Anastasiæ Martyris Oratorio, Ecclesias illi occupaverant; quorum Demophilus Episcopum agebat. Eo tempore Gregorius Nyssæ Antistes, & Petrus Basilii frater, Optimus quoque Pisidiæ, & Amphilochius Iconii Præsules clari habebantur. Barsen porro Edessæ Episcopum, & Laodiciæ Pelagium, ceu rectæ fidei propugnatores Valens in exilium ejecit: Valentinianus Iniquum facinus fratri Valenti exprobravit, & auxiliares copias reprimendis Gotthorum incursibus mittere detrectavit, dicens: Hominibus bellum Deo inferenti fuppetias ferre, mihi nefas est.

Γρατιανὸς ὁ γὰρ ἐν τῇ ἑῴᾳ προσλαβόμενος· τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος τῆς ΚΠ. ἐκκλησίας ἀρχὴν ταῖς Βασιλείου, καὶ Μελετίου, καὶ ἄλλοις τῶν εὐσεβείας ὑπερμάχων εἰσηγήσατο. καὶ εἰ μὴ σφᾶς τὴν πόλιν ἀπεκλεῖσαν, πᾶσα ἂν τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λοιβῆς ἐπιπλήρωτο. πάσας γὰρ ἐκκλησίας αὐτοὶ κατέσχον, πλὴν τὸ ἀνακτόριον Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος· ἐπισκόπουν δὲ τῷ Δρεπανίῳ Δημόφιλος. Γρηγόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης, ᾧ ὁ Πέτρος ἀδελφὸς Βασιλείου διέλαμπον, Ὀπτιμός τε ὁ Πισιδίᾳ, καὶ Ἀμφιλόχιος ὁ Ἰκονίου. Βαρσοῦ δ' ἦν ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, καὶ Πελάγιος Λαοδικείας, ὡς ὀρθοδοξίας ὁ Οὐάλης ἐξώσειεν· Οὐαλεντινιανὸς ἀνείδισεν Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν, ὡς κακόδοξον, μὴ πέμψας αὐτῷ βοήθειαν κατὰ τῆς Γότθων ἐπαιώσεως, ἀλλ' εἰπών· ἃ θέμις ἀμύνειν ἀνθρὶ θεομάχῳ.

Hoc anno magnus Valentinianus annis vitæ 54. Imperii undecim exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatæ, gens pusilla & infirma, Valentiniano rebellantes, & perdomiti, pacis petendæ gratia Legatos ad eum miserunt. Eo Legatos interrogante, num Sauromatæ cuncti adeo misero & despicabili forent corporis aspectu? respondebant: Reliquis præstantiores hic tenes, quos & coram conspicis. Edit. Paris. pag. 53. Violentius ille inclamans, dixit: Male audit cum Romano Imperio, quod in Valentinianum defit: cum Sauromatæ adeo viles adversus Romanos insurgere audeant. Ex clamoris vero contentione & manuum violentia complasi rupia venæ, & plurimo sanguine emisso, mensis Dii decimo septimo, Indictione tertia moritur in quodam Galliæ castello. Gratiano ejus filio absente, & Valente Antiochiæ degente, exercitus loco quo Magnus Valentinianus obiit repertus, Valentinianum ejus filium quadriennem, Justina ejus matre in Pannoniæ provincia præsente, Augustum declaravit. Gratianus eo perepto fratrem quidem in Imperii consortium admisit: quod autem ex proprio consilio id non processisset, variis modis facinoris auctores ultus est. Hinc Valens adversum Gothos Trajanum Ducem mittit, qui turpiter victus, remeavit. Valenti vero animi mollitiem exprobranti, respondit: Non ego victus fum, Imperator, sed tu, qui bello in Deum illato victoriæ incrementa in partes Barbarorum propendere coegisti. Cæterum non modicam virorum manum, quorum nominis Theta littera caput esset & initium, quod vaticinatis Imperium ipsis deberi suspicaretur, atque una cum ipsis Theodosium quemdam inter Patricios primum Valens interfecit.

Τότην τῇ ὑτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μίγας ἐτελεύτησεν ἐτῶν πδ'. βασιλεύσας ἐτη ια'. πρὸτερα τουτῶ. Σαυρομάται ἔθνος μικρὸν τε καὶ οἰκτρὸν ἐπαναστάντες αὐτῷ καὶ ἡττηθέντες, ἀφίσθοις ἐπεμψαν αἰτοῦντες τῶ εἰρήνην. Οὐαλεντινιανὸς δὲ τὰς ἀφίσεις ἐρωτῶντος, εἰ πάντες, οἱ Σαυρομάται τοιοῦτοι εἰσιν τοῖς σώμασιν οἰκτροί; καὶ αὐτῶν εἰπόντων ὅτι τὰς κρείττονας παῖτων ὧδε ἔχεις, ὃς καὶ ὁρᾷς· ἀκαρῶς βοᾶσας ἔφη. δεσπ. Ῥωμαίων ἡ βασιλεία ἀτιμάσεις εἰς Οὐαλεντινιανὸν λόξασα, εἰ Σαυρομάται τοιοῦτοι ὄντες Ῥωμαίων κατεχειρίσωνται. ἐκ δὲ τ ἐβρασάσιων καὶ Φ κρότε τῇ χειρῶν φλεβὸς ῥηγείσης, καὶ πλείσου αἱματόεντος αἵματος, ὑ τινι φρουρᾷ Γαλλίας Θησέως, μηνὶ Διῷ τζ'. ἰνδικτιῶνος γ'. Γρατιανοῦ δὲ τῶ υἱῶ αὐτὸ μὲν ἐμφύτους ἐκεῖσε, ἐς Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐξόντος, τὸ ἐρυθὲν σφαπτοῦσι ἐν τῇ πόλι, ὡ ὑτελεύτησεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ μίγας, Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν αὐτὸ, ὡς ἐτῶν δ'. ἀνηγόρευσεν Λύγουστα, συμπαρόντος καὶ Ἰουστίνης τῆς μητρὸς αὐτῶ ἐν τῇ Παννονίᾳ χώρᾳ. τὸν μὲν Γρατιανὸς τὸν μὲν ἀδελφὸν αὐτὸ εἶχεν συμβασιλεύοντα μετ' αὐτό. τὰς δὲ ἀναγορεύσαντας ἔβρόρους τρόπους ἐτιμωρήσατο, ᾗ τὸ παρὰ γνώμλυ αὐτὸ τῶο γενέσθαι. Οὐάλης δὲ κατὰ Γότθων Τραϊανὸν στρατηγὸν πέμπει, ὃς ἡττηθεὶς αὖθις, ἀνέκαμψεν. ὀνειδιζόμενος δὲ μαλακίαν ὑπὸ Οὐάλεντος, ἀπεκρίνατο. οὐκ ἐγὼ ἡττήμαι, βασιλεῦ· ἀλλὰ σὺ κατὰ Θεοῦ στρατεύμενος καὶ τὸν αὐτὸ ῥοπὴν αὐξήσων τοῖς βαρβάροις. πολλοὺς δὲ ἀγέλην Οὐάλης ἐξ τοὺς ἐν τῇ μαντεῖῳ ὑπονοηθέντας βασιλεύειν ὄντ τῶ στοιχείου, ἐν οἷς καὶ Θεοδόσιόν τινα αὐτὸν ἐν Πατρικίοις.

Eo quoque anno quidam ex Novatianis in Phrygia ad vicum Patzum convenientes Paschæ simul cum Hebræis celebrare cœpe unt: atque deinceps solemnitatem Paschalem cum Judæis agendam etiam lege lata sanxerunt: ex quibus Sabbatiani, a quodam Sabbatio traxerunt originem. Tum demum vero Apollinarius Syrus ab Ecclesia palam defecit. Damasus autem Romæ & Petrus Alexan-

Ἐπ τῇ αὐτῇ δὲ χρόνῳ τινὲς τῆς Ναυατιανῶν ἐν Φρυγίᾳ πὶ Πάτζα νηξαντο ποιεῖν μζ Ἰουδαίοις, συμπλόσθησάν τε Πάσχᾳ τῇ κοίνῃ, καὶ νόμον ἐξέθεντο μζ Ἰουδαίοις παρακέσθαι. ἐκ τότου οἱ λεγόμβοι Σαββατιανοὶ ὑπὸ Σαββατίου τινὸς ἀνφύσαν. ὕστερον δὲ Ἀπολινάριος ὁ Σύρος τότε φατηρὰς ἀπῆρε τῆς ἐκκλησίας. Δάμασος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ Πέτρος Ἀλε-

ξωσθῆναι τοὺς τὰς αἱρέσεις ἔχοντας. Ἐπὶ τούτου ὁ δυσσεβὴς Εὐνόμιος ὁ τὸν αὐτὸν τῷ Ἀετίῳ ἐκμιμούμενος τὸν βάπτισμα ἐν μιᾷ καταδύσει τελεῖν· καὶ εἰς τὸν θάνατον τὸν Χριστὸν δεῖν βαπτίζεσθαι λέγων· ᾧ καὶ ἐν τοῖς ἀδιαβάπτιστοις ἀναβαπτίζων. Ἰουλιανὸς δὲ, ὁ καθ' ἡμᾶς, ἱερὸς ἀσκητὴς τῶν Ἀντιοχέων ἐλθὼν ἀπὸ Ἐδέσσης, τοὺς τῆ Ὁμοουσίου δοξάζοντας ὀρθοδόξους ὑπεκθεμένῃ, προφανῶς ἀναθεματίζων τοὺς Ἀρειανούς. ᾧ Ἀφραάτης ὁ θεῖος μετὰ πολλῆς παῤῥησίας καὶ φρονήσεως ἐν Ἀντιοχείᾳ διήλεγξε τῶν τὸ Οὐάλεντος σεβόμενα· εἷς δὲ τῶν δυσὶν θρασὺς τῆ Ἀρριανῆ λοιδορίᾳ, ᾧ ἀπειλήσας, κατιλθὼν ὕστερον ἐμάσσετο τῆ βασιλεῖ, πληγὰς τῶν διώκτων, ἐφ' οἷς τὸ θερμὸν ὕδωρ βαλὼν ἀπώλεσε. Ὁ Ἐρραμὸ ὁ μίγας ἐν ἀσκήσει, καὶ θεῖᾳ διδασκαλίᾳ δήλαμπε· πολλῷ μὲν λόγῳ ἀσκητικῷ, πλείοσι δὲ ᾧ δογματικοῖς ἐκ θείου πνεύματος ἀναβλύσας, τίπα δὲ ᾧ τῇ ποιημάτων αὐτοῦ, ᾧ φθέγμασι Σύροις παρίδωκε διὰ τὸ μίλως τοὺς ἀρχαίους ἐφελκύσθαι. φασὶ γοῦν τεσσαράκοντα μυριάδας σὺν αὐτῷ ἐκπεδωκέναι τὸν ὄντως θεόσοφον.

A drixe Epiſcopi eos primi condemnavere. Impius deinceps Eunomius baptiſmum unica immerſione perficere attentavit: neque in Trinitatis nomen, ſed in Chriſti mortem peragi oportere aſſeveravit: quare qui Trinitate appellata forent baptizati, repetito baptiſmo initiabat. Julianus vero cognomento Sabas facer Aſceta Edeſſa Antiochiam profectus Orthodoxos, qui ſilium Dei parti Conſubſtantialem aſſererent, in fide, Arianis anathemate publice damnatis, confirmabat: ſed & divinus Aphraates Valentis impietatem magna cum libertate Antiochiæ coram exprobravit & objurgavit. Ex Eunuchorum autem numero unus, Aphraatem convitiis & minis petulanter adortus, cum ad balneum Imperatori parandum fuiſſet profectus, mentis impotentia fubito perculſus, in ferventem aquam ſeipſum conjecisse interiit. Magnus inſuper Ephræm virtutem exercitio & eruditione plane divina claruebat: & multos quidem ſermones ad Monaſticæ vitæ inſtitutionem, plures vero ad Chriſtianorum dogmatum ſtabilimentum ſpectantes divino ſpiritu effudit: quædam etiam ex ſuis operibus dedit Syris decantanda, ſegniores videlicet ad devotionem cantus ſuavitate illectumm ſe arbitratus. Trecentas quippe verſuum myriadas ab homine rerum divinarum peritiſſimo vereque ſapientiſſimo compoſitas affirmant.

Edit. Pariſ. pag. 54.

B

C

Ῥωμ. Βασιλέως Οὐάλεντος τὸ γ'.	Παρσῶν βασιλ. Ἀρταξέρξ. ἔτη ιβ'.	Ῥωμ. ὑπάτ. ἀναπλ. ἔτη κα'.	Κωνστ. ὑπάτ. Δημοσθ. Κύριλλος ἔτη δ'.	Ἱεροσ. ὑπάτ. ἔτη λα'.	Ἀλεξ. ὑπάτ. Λεόντιος ἔτη ε'.	Ἀντ. ὑπάτ. Μάλιστος ἔτη ιδ'.
ε	γ'	ιβ'	ε'	ς'	γ'	δ'

Τούτῳ τῇ ἔτει ὁ Μιτραλιτῶν αἱρεσις, ἤγουν Εὐχῖται, ᾧ Ἐνθουσιασταὶ, ἐφύη. ὕστι ψάλλοντες βαλλίζουσι τὰ πρὸς τὸ ἀχθῆ παλμὸς ἐκλαμβάνοντες, ᾧ ἀφόβως. πάντες αἱρετιάρχης Δαιδὼς, ᾧ Σαββᾶς, ᾧ ἀδέλφιος, φασὶ δέ τινες, ὅτι ᾧ ὁ Σιβαστείας Εὐσέβιος· οἷς ἀντέκειτο γνησίως Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου, καὶ Λυπάριος Μιλητικῆς, ὕστερον δὲ ᾧ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας. Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας, ἦκεν εἰς Καισάρειαν ἐξ ἀπαολῆς κατὰ τὸ θεῖον βασιλικὸν μυστήριον· ἐπῆρξε δὲ ᾧ ὁ ὁ μίγας Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλείου ἐπιπαρὸν ἐλθεῖν· ὡμίκα ᾧ Γαλάτης Οὐάλεντος ὑῖὸς χαλκᾶς χαμαδεὶς ἀπῆραν, ᾧ ἡ συμβίος Δομνίκα ἅμιλλος ἐκόσμει. Δημοσθένης δὲ ὁ ἐπὸς τῶν ὁμοσπόνδων Οὐάλεντος ἐν τῇ πρὸς τὸν βασιλέα σωμπυκνίᾳ τῶ θείου Βασιλείου καταβριμώτατος, ἐξ βερβαρίζαντος· μικρὸν, ἐφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· ἰδὲ ἐθεασάμεθα ᾧ Δημοσθένιλω χρεμέμαπον. Οὐάλης δὲ αἰδοῖος Βασίλιον, πολλὰ χωρὶς ᾧ κάλιςα τοὺς ὑπ' αὐτῷ φροντιζομένους λελωβημένους ἐδωρήσατο· ᾧ τὸ σῆρον ᾧ ἀκλινὲς τῶ Βασιλέου ὄρον, ἐξοῦσιν κατ' αὐτοῦ ἐψηφίσατο. τὸ δὲ γράμμα τῆς ἐξοῦσίας ὑπογράψαι θέλησας κὰ ἰχυτὴν, τρεῖς μὲν καλάμους σωντρέβιπτον· ἔχατον δὲ τῇ τῆς χειρὸς αὐτὰ παρεστήκει.

D

E

Ῥωμ. Βασιλ. Οὐάλεντος ἔτ. δ'.	Ῥωμ. ὑπάτ. Ἀρκάδιος ἔτ. ε'.	Περσ. βασιλ. Ἀρταξέρξ. ἔτ. ιγ'.	Κωνστ. ὑπάτ. Ἀρκάδιος ἔτ. α'.	Ἱεροσ. ὑπάτ. Ἀρκάδιος ἔτ. β'.	Ἀλεξ. ὑπάτ. Ἀρκάδιος ἔτ. ς'.	Ἀντ. ὑπάτ. Ἀρκάδιος ἔτ. ζ'.
ς	ε'	ιγ'	α'	β'	ς'	ζ'

Hoc anno Meſſalianorum, hoc eſt Euchitarum, & Enthuſiaſtarum hæreſis enata eſt. Iſti Davidis verba pingui rudique captu interpretati inter concinendum Pſalmos tripudia choreſque ducunt. Hæreſis hujus principes fuere Dadoes, Sabbas, & Adelphius, &, ut autumant quidam, etiam Euſtathius Sebaſtæ Epiſcopus: quibus Amphilochius Iconii, Letoque Melitines, ac demum Flavianus Antiochiæ Præſules ſe ſe fortiter oppoſuere. Cæterum Valens devaſtata univerſa Eccleſia, in divinum Baſilium furens ex Oriente Cæſaream ſe contulit, ubi demum ea admiſit, quæ Gregorius in funebri oratione in Baſilium refert: quo tempore Galates Valentis filius gravi morbo jactatus periit, & conjux Domnica difficili ægritudine vexata eſt. Demoſthene vero uno e coquorum Valentis numero, divinum Baſilium, ea quam habuit ad Imperatorem allocutione, incurſante, & Barbarica dialecto nonnulla interlocutus: Doctor ſermone ad eum converſo: En, inquit, etiam Demoſthenem illiteratum conſpeximus. Valens itaque Baſilium reveritus, multa prædia, eaque optima, leproſis, quorum vir ſanctus curam habebat, conceſſit: robur tamen pectoris, & inflexum Baſili animum conſpicatus, exilii ſententiam in eum pronunciavit. Latis exilii tabulis cum ſubſcribere vellet, tribus contritis calamis, luxatiſque manus & obſtupefactis viribus, ne litteram quidem apponere uſquam valuit.

| | | |

Hoc anno Mavia Saracenorum regina, multis cladibus Romanorum Imperio illatis, pacem expetiit, & Moysen quendam solitariam vitam in desertis agentem, conversis penes se ad Christum Saracenis, Episcopum dari postulavit. Imperatore sedulo id annuente, Moyses Lucii Ariani Ordinationem non admisit, verum ab Orthodoxorum quopiam in exilium misso se voluit consecrari: quod & factum est. Eo secum deducto, multos ex Saracenis Christianos effecit. Mavia. Illam religione Christianam, genere Romanam extitisse ferunt, inter captivos autem abductam, Saracenorum regi ob vultus speciem summopere gratam, hoc pacto regni potestatem obtinuisse. De Saracenorum gente narrat Sozomenus, unde coperit, & acceperit nomen; & ut tertio supra decimum anno circumcidi se patiatur. Gotthi porro ab Hunnis bello superati, ab Imperatore Valente per Euphilam Episcopum suum Ariana labe infectum, atque cum Eudoxio & Acacio pariter Arianis sub Constantio conversatum, quo pacto Gothos Arianum dogma educerit, auxilium expoſcunt. Gotthi in duas factiones dividebantur: & horum quidem Athanarichus, aliorum Phritigernes Dux extitit. Hic viribus inferior & victus, suppetitis a Valente accepis, Athanarici comites debellat. Hinc Valentem gratia promeritus, Gothos in Arianorum dogmate amplius obfirmavit.

Edit. Paris. pag. 55.

pag. 56.

Anni mundi. Anni Christi.	Romulus Valentinianus 3.	Persarum rex. Artabelus annis 5.	Romae Episcopus Damasus annis 18.	Constantinopolis Epiſc. Demophilus annis 11.	Hierosolymorum Epiſc. Cyrillus annis 33.	Alexandriae Epiſc. Lucius annis 12.	Antiochiae Epiſc. Meletius annis 25.
5	2	7	26	8	28	4	6

Hoc anno Gothi rurium eruptione facta in Romanam ditionem gradiuntur, pluresque provincias depopulati sunt; Mysiam, Thraciam, Macedoniam, Achajam, & omnem Græciam, ad viginti usque provincias. Eo anno vidi sunt in aere viri armis infructi e nubibus formati: Antiochiæ vero puer cæteris omnibus membris constans natus, unum tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, toridem pedes, & barbam. Porro Valens diutius in Antiochena urbe moratus, ac tandem de Gothorum ausibus certior factus, Constantinopolim se contulit. Cæterum Byzantii hominem contumeliis refpergebant, velut imbellem, & qui Martis opus fugeret. Exin Ifacius facer Monachus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex urbe educentis, & ad bellum progredientis, quasi ultima verba præcinens, ad eum dixit: Quo properas, Imperator, in Deum militaturus, & jamjam Deum expertus adversarium? Iu eum frendens Imperator cuſtodiæ mancipavit, mortem, ut Michææ quondam Achab, ei minatus, ſi umquam rediret. Poſt ejus obitum, libere faſti ſunt, qui ejus urebantur familiaritate domeſtici ejus conſilio vaticinia conſulta de propoſita ſibi belli expeditione. Demum cum Gothis habito conflictu ſuperatur, & ſuga cum paucis arrepta caſtellum ſubit. In ædiculam fugitivos ſe recepiſſe deprehendunt Barbari, quapropter igne ſubjecto cunctos in ea incluſos incendio miſere abſumpſere. Ferunt etiam divinum Iſacium

A Τότῳ τῷ ἔτει Μαυία Σαρακίνων βασίλισσα πολλὰ κακὰ Ρωμαίοις ποιήσασα εἰρήνην ἠτήσατο, ᾧ Μωσῆν τινα τῷ αἱρετικῷ νόμῳ κατὰ τὴν ἔρημον ἐπὶ ἐτῶν βιοῦντα τοὺς ἀγρίους ζῶντας παρ' αὐτοῖς Σαρακηνοὺς χρῆσαι. τὸν δὲ βασιλέως σπουδαίως τῶν πεπίστευκος, Μωσῆς ἀ κατεδέξατο, ὑπὸ Λουκίου τοῦ Ἀρειανῶν χειροτονηθέντα, ἀλλ' ὑπό τινος τῶν ἐν ὀξυφόδοξων, ὅστις τὸ γένος ἦν τῶν λαβόντα Μαυίαν πολλοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ Σαρακήνων ἐποίησατο. φασὶ δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ χριστιανὴ ἦν, Ρωμαία τῷ γένει, ᾗ ληφθεῖσα αἰχμάλωτος, ὑπὲρ τὴν ἄλλως τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρακήνων· καὶ ὕτω τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ ἔθνους Σαρακήνων, ὅθεν τὸ ὄνομα ἔσχε, καὶ ὅτι περιτέμνεται. οἱ δὲ Γότθοι ὑπὸ τῶν Οὔννων πολεμηθέντες, B βοήθειαν αἰτοῦνται παρὰ τῶν βασιλέως Οὐάλεντος δι' Εὐφίλα ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀριανοφρονοῦντος μετ' ἐκείνου ἐπὶ Κωνσταντίου Εὐδοξίῳ τῷ Ἀκακίῳ τοῖς Ἀρειανοῖς. ὗτος Ἀριανίζειν τοὺς Γότθους ἐδίδαξεν. οἱ Γότθοι διχοστασίαν εἰς δύο· ᾗ τῶν μὲν ἡγεμὼν Ἀθανάριχος, τῶν δὲ Φριτιγέρνης· ὅτος ἥττηθείς, ᾗ βοήθειαν λαβὼν παρὰ Οὐάλεντος, νικᾷ τοὺς παρὰ Ἀθανάριχον· Οὐάλεντι δὲ χαριζόμενος, Ἀριανίζειν ἐπὶ πλέον τοὺς Γότθους ἐδίδαξεν.

Ἔτη κόσμου.	Ρωμαίων Οὐάλεντος.	Περσῶν βασιλ. Ἀρσακ.	Ρωμ. ἐπισκ. Δάμασος ἐνιαυ. κα'.	Κωνστ. ἐπισκ. Δημόφιλος ἐνιαυ. ιβ'.	Ἱεροσ. ἐπισκ. Κύριλλος ἐνιαυ. λγ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Λούκιος ἐνιαυ. ιβ'.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Μελέτιος ἐνιαυ. κε'.
ε'	γ'	δ'	κς'.	η'.	ιϛ'.	δ'.	ϛ'.

C

Τότῳ τῷ ἔτει οἱ Γότθοι πάλιν ἐναβάντες ἐξέλθοι εἰς τὴν γῆν Ῥωμαίων, ᾗ ὁρμήσαντα πολλὰς ἐπαρχίας, Μυσίαν, Θρᾴκλιν, Μακεδονίαν, ᾗ Ἀχαΐαν, ᾗ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, πρὸς τοῖς εἰκοσὶ ἐπαρχίας. ἐθεάσησαν δὲ ᾗ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἐν τῇ αἴρει ἐνθήσαντες ἐγκυματισμένοι ἀνδρες ὁπλῖται. ἐγένετο δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ἐπτάλις μὲν τὰ ἄλλα μέρη, ὀφθαλμὸν δὲ ἕνα ἔχον ἐν μέσῳ τῷ μετώπῳ, χεῖρας δὲ τέσσαρας, ᾗ πόδας τέσσαρας, ᾗ πώγωνα. Οὐάλης δὲ διάγων ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, ᾗ μαθὼν περὶ τῆς Γότθων, ἐλθὼν εἰς ΚΠ. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὕβριζον αὐτὸν, ὡς ἀνάνδρον, καὶ φυγοπόλεμον. Ἰσαάκιος δέ τις ἱερὸς μοναχὸς κρατήσας τὸ χαλινὸν τοῦ ἵππου τοῦ Οὐάλεντος ἐξερχομένου αὐτὸν εἰς πόλεμον, τὸ ἔσχατον ἔφη πρὸς αὐτὸν· πῦ βαδίζεις, βασιλεῦ, κατὰ Θεοῦ στρατευόμενος, ᾗ Θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; ᾗ τοῦ ὀργισθεὶς ἐρρῥπ παρέδωκεν, ἀπειλήσας αὐτῷ θάνατον, εἰ ἐπανέλθοι, ὡς τῇ Μιχαίᾳ ποτὲ Ἀχαάβ. μετὰ δὲ τὸ ἔξοδον αὐτὸ ἐξουλοθρεύσαντό τινες τῷ περὶ αὐτὸν, ὡς κατ' ἐπιτροπὴν αὐτῷ γενέσθαι μαντείας περὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ ὁρμῆς ἐν τῇ πολέμῳ, ἐν ᾧ συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης, ᾗ ἥττηθείς, φεύγει σωζόλογος ἐν οἰκίσκῳ. τῶν δὲ καταλαβόντες οἱ βάρβαροι, ᾗ ἐ οἰκίαν ἀνάπτοντες, τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας κατέκαυσαν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ Θεὸς Ἰσάακιος ἐν τῇ φρυκτῷ ὑπεφύλαττος Οὐάλεντος

ἐμαρτύρησεν ἀντὶλα βετο θεὸν χαείσασι, ᾧ ψυχὴς καὶ σαρκὸς τὸ, φρονεῖν τε τὰ ἀνωφρονεῖν αὖτε τοῖς αὐτοῖς ἐπρὶ τ παρηγορήθη τοῖς ἀπεχρήλλοπος ἀπὸ παλέμου τε πε φρεμένα. μετὰ δ' τὸν ἕτος, ἐφ' ὧν ἀνὰ πυρὸς Σάπωρ Οὐάλεντος ἐπαρθένης οἱ Γότθοι τῷ πίσχ θεσῆς τε φρονεῖν τὰ ΚΠ. ἐλιήσιον. Μαΐα δὲ τ Σαρακίνων ἡ βασίλισσα πέμψασα Σαρακίνων ἐρατῶν, ᾧ δομένα ἀγαμένη Οὐάλεντος ἐξέγνεσε τὸν δῆμον τῆς πόλεως τὰς βαρβάρας ἐδίωξε. πόνων δ' ὧν διαπεδέγνων, γὰς Γρατιανὸς ὁ Αὔγυστος ἐν τῇ Παννονίᾳ, κατηρχόμενος ὡς πρὸς βοήθειαν, ἀνεῖ Οὐάλεντος ἐπὶ δυσὶ θεσδοσίοις Αὐγύστοις, ᾧ ἀνιγράψει βασιλέα, ᾧ ἀπέστελλε εἰς τὸν κατὰ Γότθων πόλεμον. Γότθους δ' ἐ ἐπιχωρήσας τοὺς Σκύθας λέγεθαι Τραϊανὸς ὁ Πατρέικιος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱσορίᾳ φησίν. Δωρόθεος ὁ ὲν ἁγίοις ἐπὶ τῶ διατρίβας Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ἐν ἁγίοις Ἀλεξανδρείᾳ Θηβαίος παραδοθεὶς ἐν τῇ Κυκηνείῳ ὑπὸ Δρειανῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐβασίλευσε.	Ῥωμ. Βασιλ. Θεοδοσίου ἔτη σ'.	Περσ. βασ. Ἀρτάξερξου ἔτη ν'.	Ῥωμ. ὑπάτ. Δόμετι. ἔτη κα'.	Κωνστ. ὑπάτ. Δημοσθένους ἔτη ιδ'.	Ἰωσσ. ὑπάτ. Κύριακος ἔτη λ'.	Ἀλεξ. πάτ. Λαϊκιανοῦ ἔτη σ'.	Ἀντ. ὑπάτ. Μαλίττου ἔτη κα'.
	α	β'.	κ".	γ	η'	ϛ	ζ

Τότῳ τῇ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βατιλεὺς κοινωνὸν τῆς βατιλικῆς Θεοδόσιον ἀνηβάβατο τῇ γένει μὲν Ἰβηρα Ἐσπέριον, ἄγιον δὲ τινα ᾧ σωμάσιον περὶ τὰς πολλὰς γενόμενον. ὑπὸ δὲ τὸς τὸ Ὀρθέᾳ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐπέκτησεν, ἀνίησε δὲ, ᾧ ὀρθόδοξος. Γρατιανὸς δὲ ᾧ Οὐαλεντινιακὸς νόμῳ τὰς ἐν ἐξορίαις ἐπισκόπους ἀπελθεῖσθαι, τὰς δὲ Ἀρειανίζοντας ἐθέλαυσε, Δαμάσῳ τῷ Πάπᾳ Ῥώμης συμπράττοντος. τότε γὰ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ὑποφήφας, ᾧ Λύκιον ἀπέλασας, ᾧ ἴδιον θρόνον ἀπέλαβε. τῶν δὲ τελευτήσαντος Τιμοθέος ὁ ἀδελφὸς αὐτὰ ἀπ' αὐτ χειροτονήσας τῆς ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας ᾧ ὀρθοδόξων ἐπίσκοπος. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας δύο διῃρημένων ὀρθοδόξων μετὰ τὸν (πατὰ τὸν) Θέον Εὐστάθιον, οἱ μὲν Παυλῖνον εἶχον ἐπίσκοπον, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν ἐφ' μετὰ τῶν προσχωρούντων Εὐζοΐου τε Ἀρειομανιτῶν κόπτω. οἱ δὲ βασιλεὺς νομοθέτησε γράψαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, ᾧ ἐξέστειλψαν διὰ Σάπωρος τινὸς στρατηγοῦ κατὰ τῶν ἐθνῶν, ὃς κατελαβεῖν τῶν Αντιόχειαν, ἄρων ἐξόδα Παυλίνου τὸς πιστοὺς ἀντιποιουμένου, ᾧ Ἀπολιναρίου ἐπιτροχοντος τῇ Ὁρόντῃ. Μελέτιον δὲ τὸν ἐφ' ἁρπάζοντας ἐπυχάζοντας Φλαβιανὸν δὲ τότε πρεσβύτερον ὄντα ᾧ Παυλίνῳ ἀντιποιούμενον, Ἀπολινάριον δὲ κατακλώσαντα, ᾧ Μελετίῳ τὸν Θρόνον ἐκδιῶξαι τὸν στρατηγὸν Σάπορα πραγγωλόμενον. ἐ τῶν κυρώτας ἀνέχωρησεν. τότε Διόδωρος ἐπίσκοπον Ταρσοῦ ὁ μίγας Μελέτιος ἐχειροτόνησεν. Εὐσέβιός τε ὁ Σαμωσατέων ἐπίσκοπος ἐκ τ ἐξορίας ἐπανελθὼν, πολλὰς ἐπισκόπας ἐχειροτόνησε διάφορος πόλεις. ἐλθὼν δὲ ἐν Δολιχῇ χειροτόνησε Μάξιμον ἐπίσκοπον, εἶτα χρόμενος ἐν τῇ πόλει, φυλάττει γωμικὸς Ἀρειανὸς ἐξ ὕψους ῥιπάσας κεφαλῇ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τῆ ἁγίου κεφαλῆς, Θεῖῳ συγχωρήσαντος οὕτως αὐτὸ κόλασαι· περὶ ὧ ὁ Γρηγόριος Θεολόγος φησί· ζωτῶ μὲν τὸ χθὶς ἡμῶν σφάγιον τὸν Αβραμιαῖον γίροντα·

A custodia detentum adsultati Valentis fœtorem Dei nutu, & animæ nunditia præsentisse, ac præsquam belli eventum denuntiaturi adventassent, ipsam tyrannidem eandem aſtantibus prædixisse. Parta victoria, & Valente igne fublato, elati animis Gothi Constantinopoli juncta suburbia ceoperunt atrociter infestare: quibus Mavia Saracenorum Regina mortuum a se Saracenicum exercitum oppositi, Domnica quoque Valentis conjux educto in aciem populo ab urbe remote Barbaros expulit. Hæc ita gesta cum Gratianus Augustus in Pannonia resciviſſet, quasi suppetias laturus suscepit expeditionem, & in Valentis locum Theodosium Augustum Imperatoria chlamyde vestivit, & Imperatorem renunciatum ad bellum adversus Gothos misit. Scythas porro vernacula ipsorum lingua Gothos nuncupatos Trajanus Patricius in sua Historia asserit. Sanctus autem Dorotheus sub impio Valente Alexandriæ in circo bestiis objectus clarum ab Arianis martyrium pertulit.

Olympiades.	Rom. Imp. Theodosius.	Persarum Rex Artabanes.	Romanorum Consules.	Constantinopolitani Episc. Demophilus.	Hierosolymitani Episc. Cyrillus.	Alexandrini Episc. Lucius.	Antiochenus Episc. Meletius.
Anni Mundi.	1	2	3	4	5	6	7

Hoc anno Gratianus Imperator Theodosium Iberum Hesperium genere, virum nobilem, & bellicis in rebus verſatiſſimum, Imperii collegam adsivit. Ille pietate clarus & de recta fide bene sentiens, Barbaros Thraciam devastantes profligavit. Gratianus & Valentinianus Damasi Papæ Romani consilijs Episcopos exilio damnatos data lege revocarunt ad sedes sibi proprias, Arianis ab eis omnino depulsis. Tunc temporis Petrus Alexandriam reversus proprium thronum, Lucio ejecto, recepit. Eo mortuo Timotheus ejus frater Alexandrinæ Ecclesiæ & Orthodoxorum Episcopus in ejus locum consecratur. Antiochiæ vero, quæ urbs Syriæ est, Orthodoxis post divini Eustathij obitum in duas partes divisis; hi quidem Paulinum agnoscebant Episcopum, alij Eusojo Ariano ad Præsulatum evecto, sacrum virum Meletium habuere. Imperatores porro legem Orthodoxorum commodo latam per Saporem quendam Orientis ducem miſerunt. Hic Antiochiam profectus, Paulini Episcopatum jam assecuti, & Apollinarij thronum incuriantis diſſidium comperit, sacrum etiam Meletium longe a tumultu quietum, Flavianum autem cum temporis Presbyterum, Paulino quidem adversantem, Apollinarium vero probris & convitijs onerantem, & Meletio thronum pluribus adhortantem deſignari. Sapor Flaviani consilium sua sententia confirmans, abscessit. Eo tempore Diodorum Tarsi Episcopum magnus Meletius ordinavit. Eusebius etiam Samosatenſis Præsul postliminio reversus varijs urbibus plures assignavit Episcopos: Dolicam vero adveniens Maris in Episcopum præficiendi causa, in ipso urbis ingreſſu, Deo, quibus ipſe novit consiliis, permitente, ab Ariana muliere tegulam in sacrum sanctæ viri caput ſuperne dejiciente perimitur: de quo Gregorius Theol ogus ait. Requiro meum, heri vestrum, Abrahamium semen occiſum.

Edit. Paris. pag. 17.

Tunc etiam idem Gregorius Theol. in Oratorio S. Anast. majori cum libertate docuit, ubi magna atque supra fidem hominum miracula ex sanctissimæ Dei Genitricis & dominæ nostræ opera fieri perhibentur.

A

Τότε ϗ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος παῤῥησιαστήριον ἐν τῷ ἀναστασίῳ τοῦ ΚΠ. οἷς τὰ θαυμάσια τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, ἔνθα ϗ παράδοξα γινόμενα θαύματα ἐξ ἱματισμοῦ ϗ παναγίας Θεοτόκου, ϗ διαιρεῖς ἡμῶν λόγους.

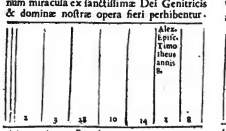

B

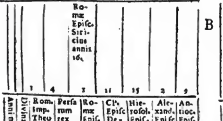

Hoc anno Andragathii Maximi tyranni Ducis dolo Gratianus Imperator occisus est. Hic siquidem rhedam ingressus Gratiani conjugem se esse simulavit, cui velut defuisset cum incaute occurriſſet Gratianus, ipſum Andragathius interfecit. Eo sublato tenuit Romanum Imperium Valentinianus.

C

Τότε τῇ ἴτει τοῦ Γρατιανοῦ ὁ βασιλεὺς ἀνῃρέθη δόλῳ Ἀνδραγαθίου τοῦ τυραννεύσαντος Μαξίμου τοῦ τυράννου. αὐτὸς γὰρ ἅρμα ἁμάξης εἰσῆλθεν ὑπικεῖσθαι εἶναι γαμετὴ Γρατιανοῦ, ϗ ὡς ὑστεροῦσα ἀφυλάκτως αὐτῇ ἀπέκτεινε αὐτὸν Ἀνδραγάθιος. τῶν δὲ ἀνειρηθέντος ἐκράτησεν Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων βασιλείας.

Edit. Pariſ. pag. 58.

Hoc eodem anno magnus Theodoſius gravi morbo Theſſalonicæ jactatus, ab Aſcholio Epiſcopo baptizatus eſt. Legem etiam rectam Conſubſtantialis ſententiam tenentibus ſavente promulgavit, quam & Conſtantinopolim ſimilit. Ipſe in urbem profectus Demophilo ſignificavit, aut ab Arii diſcederet erroribus, aut mox Eccleſia migraret. Ille coacta Arianorum plebe cum Lucio Alexandriæ Epiſcopo, quem tum ſecum habebat, ſuos extra civitatem cœtus celebravit. Atque ita demum divinus Gregorius, una cum iis quas veræ fidei doctrina illuſtraverat, omnes tandem Eccleſias, quas Ariani quadraginta & amplius annis occupaverunt, recepit.

D

Τῷ αὐτῷ χρόνῳ Θεοδόσιος ὁ μέγας νόσῳ περιπεσὼν ἐν Θεσσαλονίκῃ βαπτίζεται ὑπὸ Ἀσχολίου τοῦ ἐπισκόπου, ϗ νόμον ὑπέρ τῆ ὀρθοδόξων τῆ Ὁμοουσίου ἐγραψεν, ὃν ὁ ΚΠ. ἀπίστειλεν ἐλθὼν δὲ ὁ ΚΠ. ἐδίλωσε Δημοφίλῃ ἀποχωρεῖν τῆς Ἀρείου πλάνης, ἢ ταχέως ἐκκλησίας ἐξελᾶσθαι. ὁ δὲ πλῆθος Ἀρειανῶν συνάξας, ἐξω τῆ πόλεως ἐκκλησιάζει, ἡγεῖτο δὲ Λούκιος τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Ἀρειανῶν οὐν αὐτῷ· ϗ ὅπω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρηγόριος, μεθ' ὧν αὐτὸς εἰς τὸ ὀρθοδόξων πίστιν ἐφύτευσε, πάσας ἐκκλησίας πάσας παρέλαβε τῇ Ἀρειανῶν παταρασχοντα ἴτη, ϗ μικρὸν ὡρος, ἁροκατασχόντων αὐτάς.

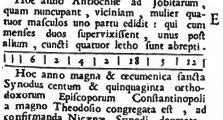

Hoc anno Antiochiæ ad Jobitarum, quam nuncupant, viciniam, mulier quatuor maſculos uno partu edidit: qui cum menſes duos ſupervixiſſent, unus poſt alium, cunctis quatuor letho ſunt abrepti.

E

Τότε τῇ ἴτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν γειτονίᾳ Ἰωβιτῶν ὑπο λεγομένων, γυνὴ ἔτεκεν ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ παιδία πέντε ἄρσενικά. ϗ ἐπίζησαν μῆνας δύο, ϗ ἀπέθανον, ἓν ἐπὶ τῷ ἑῖ, τὰ πάντα.

| 1 | 6 | 2 | 4 | 2 | 18 | 5 | 12 |

Hoc anno magna & œcumenica ſancta Synodus centum & quinquaginta orthodoxorum Epiſcoporum Conſtantinopoli a magno Theodoſio congregata eſt, ad confirmanda Niczenæ Synodi dogmata. Convocavit etiam ex Macedonii ſecta tri-

| 1 | 1 | 6 | 2 | 4 | 2 | 18 | 5 | 12 |

Τότε τῇ ἴτει τὸ μεγάλη ϗ οἰκουμενικὴ ἁγία ϭʹ ἁγία σωδόξ τῇ ρʹ. ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν ΚΠ. ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου συνηθροίθη πρὸς βεβαίωσιν τῶ ἐν Νικαίᾳ δογμάτων. μετεχείλατο δὲ ἐκ τῆς Μακεδονίου

αἱρέσιος ἐπισκόπως λϛ'. ὧν ἡγεῖτο Ἐλεύσιος. τῇ δὲ Α
ἁγίων πρ. φρουγιωῶτο Τιμόθεος ὁ Ἀλεξανδρέως,
Μελίτιος Ἀντιοχείας, Κύριλλος ἱεροσολύ-
μων, καὶ ὁ Θεὸς Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ
δὲ τὰ Μακεδόνια φρονοῦντες τελέσαντα ἐξ ἐπίσκοποι
ἀφετραπέντες ὑπὸ τῆ πατέρων τὰ ἐν Νικαίᾳ δέζα-
σθαι δόγματα, καθὰ καὶ Λιβερίῳ ὑπὸ Οὐάλεντος
συνέθημεν, λιβέλλους ἐπέδωκαν. οἱ ἡ περὶ Σιλ-
βανὸν ἐν Ρώμῃ πεμφθέντες ἀπηγγειλαν τῇ ἀληθεᾳ
συνέθεσι, καὶ ἀνχώρησαν γλίως ἅπασι γνησίοις,
ἄλλα μὴν φρονοῦντες, ἄλλα δὲ συντιθέμενοι, ἀπα-
τῶντες τὰς Λιβερίου ἐπιστολὰς ἐπαγόμενοι μαρτυρί-
σας αὐτοὶς ὀρθοδοξίαν. ἡ δὲ ἁγία σύνοδος Γρηγο-
ρίου Θεολόγῳ τῷ ἐπισκοπῷ Κωνσταντινουπόλεως
ἐκύρωσε, καὶ ἄκοπα πάντων τῇ Θρόνῳ ἐνέθρυσεν,
ὡς πολλὰ κάμοντα, καὶ τῆς λοιδῆς τῇ αἱρέσεων
τῶν ἐκκλησίων ἐκδεξαμένα. τινὰς δὲ τῇ ἐξ Λί-
γύπτου μαθὼν ὁ τὰ πάντα σοφὸς καὶ μακαρώτατος
Θεόπομπος τῇ φροσάγματι, τὸν σωπατικὸν λό-
γον ἐπιδεξάμενος, ἐκουσίως τὸ Θρόνου τῆς βασιλί-
δος ὑπεχώρησε. τότε δὲ ὑποπεξαμένου, Νεκτάριος ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἡ συνόδος φιοχειρίζεται, Ταρσία
μὲν τῇ γένει, τῶν τὸ Πραιτωρίου δὲ ἀρχῶν πότε ἁπ-
πάντα, ἀβάπτιστον μὲν ἐως τότε τυγχάνοντα, σεμνὸν
δὲ καὶ θεοσεβῆ πᾶσι βίον. ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ συνό-
δος τὸ Ὁμοουσίου ἐκύρωσε, καὶ φροσθήκας τῇ συμβό-
λῳ τῶν Θεολογίας τὰ πνεύματος. ἐξέθετο δὲ καὶ κα- C
νόνας ἐν οἷς τῇ Θρόνῳ τῆς ΚΠ. τὰ φιτεβεῖα πάσι Ρώ-
μης ἀπένειμεν. τότε Γρηγόριος ὁ Νύσσης, καὶ Πελά-
γιος Λαοδικείας ἐυλόγως τε ἔθεσης, καὶ Ἀμφιλόχι-
ος Ἰκονίου ἐκ ταύτῃ δίλαμπον, σὺν τῇ μεγάλῳ Γρη-
γορίῳ, καὶ τοῖς φροηκθεῖσιν. ἡ δὲ ἁγία συνόδος Α-
ρείου τε, καὶ Εὐσταθίου τὸν Νικομηδείας, Εὐζωΐου τε,
καὶ Ἀκακίου, Θεόγνιου, καὶ Εὐφρόνιου, καὶ τὰς λοιπὰς ανα-
θεματίσα· φρὸς πάντας δὲ καὶ Μακεδόνιον τὸν πνευμαχομά-
χον, Εὐδόξιόν τε, καὶ Αἴτιον, καὶ Εὐνόμιον ἀπεκήρυξε.
Μελίτιος δὲ ὁ μέγας μὴ πω πληρωθέντα τῷ συνόδου
ἐν ΚΠ. ἐς εἰρωμένου Θ. πόδε ἱερὸν αὐτὸ σῶμα ἀπο-
κομίζη εἰς Αντιόχειαν, ἐγένετο πλησίον τῆς Ὑάκης τὸ
ἁγίου μάρτυρος Βαβύλα. ἐχειροτονήθη δὲ Φλαβιανὸς
Αντιοχείας ἐπίσκοπος ζῶντος ἔτι Παυλίνου, καίπερ ὀρ-
κων ἀλλήλοιν, ὅτιν᾽ κατὰ θέτεραν ἐπισκόπου χωροπάσαν
Φλαβιανός. πάλιν δὲ παραχὴ τῷ ἐκκλησίαν Αντιο-
χείας ἔχει τῇ μὲν Παυλίνῳ, τῇ δὲ Φλαβιανῷ ὑπεκ-
όντων. τότε δὲ Παῦλος τὸ ὁμολογητὰ τὸ σῶμα ὁ βασι-
λεὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσήγαγε, καὶ ἀπέθετο εἰς
θ᾽ ἐκκλησίαν, ἣν φκοδόμησε Μακεδόνιος ἐπιβωλῶν
Παύλῳ.

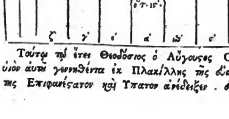

ϛ' ε' δ' γ' β' α' ω' θ' ζ'

Τούτῳ τῇ ἔτει Θεοδόσιος ὁ Αὐγούστος Οὐάλεν-
τος υἱὸν αὐτὸ γνωρίζεται ἐκ Πλακίλλης τῆς θυγατρὸς
τῆς Ἐπιφανίου καὶ Υπατον ἀπέδειξε. θυγατρὶ-

ginta sex Episcopos, inter quos primas tenebat Eleusius. Sanctorum autem centum & quinquaginta Patrum præsides erant Timotheus Alexandriæ, Meletius Antiochiæ, sacerrimus Cyrillus Hierosolymorum, & divinus Gregorius CP. Episcopi. Macedonii sententiam sequuti triginta sex Episcopi Nicææ decreta ut ampiecterentur, nonnisi quemadmodum jam olim sub Valente cum Liberio convenerant, libellos dederunt. Qui vero una cum Sylvano Romam fuerant delegati, veritati assentiri renuerunt: & ab urbe dilapsi ritum cunctis moverunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis profiteri, & Liberii litteras, quæ de recto eorum circa idem sensu testarentur, fraudulenter proferre deprehenderentur. Sancta porro Synodus Constantinopolitanum Epiſcopatum Gregorio Theologo tuis suffragiis confirmavit, & pro toleratis laboribus bene meritum, quodque hæresium exspargallet Ecclesias, etiam invitum & renitentem in sede collocavit. Hujusmodi decreto sapientissimus æque ac beatissimus Pater quosdam Ægypti Episcopos invidia motos pertinentes oratione de abdicando Præfulatu evulsata, spontaneus throno sibi commisso recessit. Illo hunc in modum Pontificatus munere cedente, Nectarium Imperator & una Synodus promovet, virum genere Tarsiensem, qui tum Prætoris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum Baptismi ritu suffratum, honestis alioquin & devotis clarum moribus. Sancta & œcumenica Synodus Consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de Spiritu sancto doctrinam Symbolo appositit. Promulgavit etiam Canones, quibus Constantinopolitanæ Sedi novæ Romæ privilegia concessit. Tunc Gregorius Nyssæ, & Pelagius Laodiceæ, Eulogius quoque Edessæ, & Amphilochius Iconii, cum magno Gregorio, & aliis memoratis ea in Synodo florebant. Sancta vero Synodus Arium & Eutebium Nicomediensem, Euzojum patriter & Acacium, Theognim, & Euphronium, & reliquos anathematizante damnavit: & præter eos Macedonium, qui Spiritum sanctum impugnabat, Eudoxiumque, & Actium, & Eunomium abdicavit. Magnus autem Meletius, absoluta Synodo, Constantinopoli in pace quievit. Sacrum ejus corpus Antiochiam deportarum ad loculum sancti Martyris Babylæ recondituum fuit. Cæterum, Paulino adhuc inter vivos superstite, Flavianus Antiochiæ ordinatus est Episcopus, quamvis promotionem nullatenus admittirum, vel dato juramento antea protestus fuisset. Exinde igitur renovati tumultus Antiochenam Ecclesiam divexabant, his quidem Paulino, aliis Flaviano obsequentibus. Tunc etiam Pauli Confessoris corpus Constantinopolim induxit Imperator, & in Ecclesia, quam Macedonius Paulo tunctis infidiis ædificaverat, depositi.

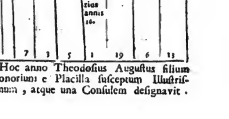

7 3 5 1 19 6 13

Hoc anno Theodosius Augustus filium Honorium e Placilla susceptum Illustrissimum, atque una Consulem designavit.

Edit. Paris. pag. 59.

Bellum etiam in Maximum tyrannum paravit : qui cum in partibus Occidentis adversus eum præliaretur, falso rumore sparso, Maximum victorem evasisse, Ariani manifesto furore rapti Nectarii CP. Episcopi ædes incenderunt.

Edit. Paris. pag. 60.

| 18 | 4 | 6 | 2 | 20 | 7 | 14 |

Hoc anno Antiochiæ in porta, quæ dicitur Tanriana, appendix ædificata est ad pontis latitudinem, tectoque operta : Item parva Basilica in veteri prope majorem excructa. In Palæstina vero pago Emaus infans natus est ab umbilico deorsum unus & integer, sursum autem in duas species separatas divisus : adeo ut duo pectora, geminum caput, & utriusque completos sensus haberet. Unus comedebat & bibebat, alter cibum respuebat. Dormiebat ille, & alius in vigilis erat. Contigit etiam ut colluderent invicem, & ambo flerent, & ad invicem colluctantes rixarentur. Simul vixere autem annis amplius duobus : & uno quidem morte præcepto, alius diebus quatuor manfit superstes, & pari fato decessit.

Hoc etiam anno Theodosius Imperator Tauri statuam erexit.

| 9 | 5 | 7 | 3 | 21 | 8 | 15 |

Hoc anno mensis Epiphei sexto supra vigesimum, Timotheo Alexandriæ Episcopo vita functo, in ejus locum Theophilus est ordinatus.

Ἐν δὲ πολεμίοις τῇ τυράννῳ Μαξίμῳ. Ὁ πολεμωθεὶς ἀφὸς αὐτὸν ὑπὸ τὰ ἑσπέρια μέρη, ὡμήνις ψευδὼς ὅτι νενίκηκε Μάξιμος· ἀρειανοὶ ἀσεφυβίντες τῷ οἰκίαν Νεκταρίου ἐνέφρησαν τὸ ἐπισκοπεῖον ΚΠ.

| 8 | 4 | 6 | 2 | 20 | 7 | 14 |

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεκτίσθη ἐν τῇ πύλῃ Ταυειανῇ λεγομένῃ πύλῃ φροθύκη εἰς πλάτος τῆς γεφύρας, καὶ ἐπεσεγράθη. ἐκτίσθη δὲ καὶ μικρὰ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιᾷ πλησίον τῆς μεγάλης. ἐν δὲ Παλαιστίνῃ Ἐμμαοὺς κώμῃ παιδίον ἐγεννήθη τέλειον ἀπὸ τῶ ὀμφαλοῦ, καὶ ἄνω δίμηκες, ὃ ἔχε δύο τήθη, δύο κεφαλάς, καὶ ἑκάσας τὰς αἰθήσεις ἴσας. τὸ μὲν ἕτερον ἔπινε, καὶ τὸ ἕτερον οὐκ ἤθελε· τὸ ἐτίκαθεύδε, καὶ τὸ ἕτερον ἐγρηγόρει· καίτοι δὲ ὄντα καὶ συμπαίζε φρὸς ἄλληλα, καὶ ἐλάμβανε ἐμφύτρα, καὶ ἔτυπτον ἀλλήλα. ἔζησαν δὲ μικρὸν φὸς ἔτη δύο. τῷ μὲν ἑνὶ ἐπέθανε, τὸ δὲ ἕτερον ἔζησεν ἡμέρας τέσσαρας, καὶ ἀπέθανε καὶ αὐτό.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔθρεψεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὸν κίσσα Ταῦρι.

| 9 | 5 | 7 | 3 | 21 | 8 | 15 |

Τούτῳ τῷ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσαντος τῆ ἐπισκόπω Ἀλεξανδρείας μὶν Ἐπιφὶ εἰκάδι ἕκτῃ χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ Θεόφιλος.

| 10 | 6 | 8 | 4 | 22 | 1 | 16 |

Afex. Epift. Theophilus annis 28.

Hoc anno Theodosius pientissimus Imperator victor renunciatus Maximum tyrannum interfecit duodecimo Kalendas Augustales : Andragathium quoque Ducem, quod Gratianum dolo interfecisset, morti tradidit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς νικήσας Μάξιμον τὸν τύραννον ἀνεῖλε φρὸ ιβ'. καλανδῶν Αὐγούστου, τὸν Ἀνδραγάθιον δὲ τὸν στρατηγὸν αὐτὸ, ὡς φονεύσαντα τὸν Γρατιανόν.

| 12 | 7 | 9 | 5 | 23 | 2 | 17 |

Hoc anno Theodosius cum filio suo Honorio Romam est profectus, quem velut Imperatorem cum quinto Idus Junias solio collocasset, ipse Constantinopolim remeavit.

| 18 | 8 | 10 | 6 | 24 | 3 | 18 |

Hoc anno Eugenius artis oratoriæ Professor, & Contrarotulatoris sive Rationiarii munere fungens Imperii libidine exarsit, cui Artabadius ex minore Galatia oriundus se socium adjunxit. Quod ubi rescivit Valentinianus magni Valentiniani filius ex Justa laqueo sibi ipsi vitam præscidit. Eo comperto Theodosius arma movet, & in ejus vindictam parat expeditionem. Theophilus Alexandriæ Episcopus a Theodosio Imperatore licentiam precatus, Gentilium fanum, mentulas, & si quid magis obscænum atque prophanum erat reconditum traduxit in publicum : unde Gentilium plebs pudore perfusa cædes quamplurimas perpetravit. His porro Theodosius auditis, & de tantis

pag. 61.

| 18 | 8 | 1 | 9 | 25 | 4 | 19 |

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Εὐγένιος ὁ τοῦ Γραμματικῶν ἐτυράννησεν, Ἀντιγραφεὺς ὤν, τὸ χρῆμα βασιλικὸν σκεψάμενος, συνοίκους αὑτῷ ᾠ Ἀρταβάσδου τὸ κοὶ τῆς μικρᾶς Γαλατίας. ᾧ ἀκούσας Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς τῦ Οὐαλεντιανοῦ τὸ μεγάλου ἐξ Ἰούστης, ἑαυτὸν ἀπέλυσε ἀπόχρη. ὁ δὲ Θεοδόσιος τῦτο μαθὼν ἐξωπλίζετο τὸ κατὰ Ἰόλιν εἰς ἐκδίκησιν αὐτῦ. Θεόφιλος δὲ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας αἰτήσας Θεοδόσιον τὸν βασιλέα τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῷ Ἑλλήνων ἐθνῶν ἐλύσε, φαλλὸς τε, καὶ εἴ τι ἀσελγέστερον, καὶ βιβλία πρὸ ὀθῶν τὸ πλῆθος τῷ Ἑλλήνων αἰσχυνθὲν, πολλοὺς φόνους εἰργάσατο. Θεοδόσιος δὲ μαθὼν τὰς

τὸς χριστιανὸς ὑπ' αὐτῶν φόνους, τὰς μὲν ἀναιρεθέντας Χερσανὶς, ὡς μάρτυρας ἐμακάρισε. τοὺς δὲ Ἕλληνας συγχωρεῖν ὑπηγόρευσεν, εἰ φρὸς Χερσανισμὸν μεταθοιτο· τὰ δὲ ἱερὰ αὐτῶν καθαιρεθῆναι, καὶ τὰ εἰδωλα χωνευθῆναι, καὶ εἰς χρείας πενήτων δοθῆναι ἐκέλευσε. τῶ δὲ νεῶ τὸ Σεραπιεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λυμαίνου, ἱερογλυφικὰ γράμματα ὑρίσκοσαν χαυρὸν τύπον ἔχοντα, ὅπερ οἱ ἐξ Ἑλλήνων πιστεύσαντες Σταυρὸν ἔφασαν, εἶπον, σημαίνειν τὸν χαυρὸν τῶ μὲν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ὄντων ζωῶν ὑπερχομένων.

Ἔτη τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας.	Ρωμαίων βασιλέων Θεοδοσίου τοῦ μ'.	Πισσῶν βασιλ. Οὐολοσάρου τοῦ ιδ'.	Ῥωμαίων ὑπατεύσαντες Σιρίκιος τὸ β'.	Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου τοῦ ιε'.	Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ λδ'.	Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος τοῦ κε'.	Ἀντιοχέων Μελέτιος τοῦ λδ'.
	ιγ'	θ'.	ιε'	ζ	κδ'	δ'	δ'

Τότε τῆ ἴτει Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος ζῆλῳ θείῳ κινούμενος τὰ ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀπαμείᾳ κατεῤῥάκτισεν, ὧ δὴ τῶ ἀγρὶ Θησὸ τῶν Ἑλλήνων. Νεκτάριος δὲ ὁ ΚΠ. ἐκώλυσε τὸν ἐπὶ τῆς μετανοίας καθεζόμενον ἔξω τὸ γυναικεῖον ἀμάρτημα ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ ὑπό τινος ἔξωθεν εἰς τὸν γυναῖκα τὸν ἐπὶ τῆ μετανοίᾳ σχολάζουσαν. ὃν δὴ τῆ Ῥώμῃ καὶ πάσῃ τῆ μετανοίᾳ σχολαζούσαν. ὃν δὴ τῆ Ῥώμῃ καὶ πάσῃ τῆ μετανοίᾳ σχολαζούσαν φιλάπτεται ὡς τὰ πολλὰ, καὶ πάσης ὕβρεως ὑπεμεῖνε μετανοῶν. Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἠρώησε τοὺς μετανοοῦντας εἰς ἐξέτασιν μὴ προβαίνειν ἔγραψε γυναῖκα εἰς ἐξέτασιν μὴ προβαίνειν ἐν ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Εὐνόμιον δὲ ἐξωθῆναι παρανομίας ποιησάμενος, καὶ λαοὺς ἀπαπατᾶ, καὶ ἐν τῆ ἐξορίᾳ ἀπέθανεν.

Τῶ δ' αὐτῶ ἴτει Πλακίλλα ἡ γαμετὴ Θεοδοσίου ὑπομονὴν δυσωδίας ὡσα ἐφιλοπτώχος οἰκείας χορεῖ λαβοῦς χρησιμοῦσα παρατάσα. παντὸς ἀνθρώπου καπᾶζα οἱ Ἀντιοχεῖς καὶ ὕστερον ἀγαπητοῦντες ἔξω τὰ ἐπιτεθέντα δημόσια παρὰ τῶ βασιλέως τελεῖ αὐτοῖς, οἷς καθοργισθεὶς σφόδρα ποθῶ φρὸς Πλακίλλαν ἢ δυσωδιᾶν, ἠμέλλε πάντας ἀπολλύειν, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐλθὼν ὑπὲρ Ἀντιοχέων ἐπρεσβεύσε. Ἰωάννης δὲ ὁ Χρυσόστομος ἀρισθύπορος ἀν Ἀντιοχείας τότε ἢ παρὼν λόγῳ Θαυμαστὸς φρὸς παραίνεσιν Ἀντιμπάτιος καὶ ἐπὶ βασιλικῶν ἀνδεκάτων ἐπεδείξατο.

| | | |

tum Salvatoris die festo Rufinum Magistrum pro Imperatore deprecatum venientem graviter objurgavit Ambrosius. Cum vero Ambrosii suasu Theodosius tandem legem tulisset, ut capite vel bonorum publicatione damnatis triginta dierum spatium ad supplicii infligendi deliberationem daretur: tum in Ecclesiam receptus est, extra quidem altaris cancellos, non autem juxta priorem usum intra ipsius sacrarii septa. Unde mos ad hunc usque diem præclare quidem invaluit, Imperatores ab altari femotos una cum populo stantes interesse sacris.

Hoc etiam anno cum Nilus pro more non exundassset, Gentiles læti hanc dixerunt esse causam quod diis suis sacrificare interdiceretur. Ea re cognita, piissimus Imperator respondit. Abiit ut fluvius sacrificiis gaudens terram irriget. Deus autem dictum Imperatoris sibi placitum ostenturus, Nili exundationi adeo benedixit & auxit, ut universi Ægyptii in metum venerint, ne ipsâm quoque Alexandriam tanta aquarum inundatio demergeret.

Anni mundi.	Anni Julian.	Anni Christi.	Consules.	Res gestæ.
			Rom. Imp. Theodosii anno 16.	Pertinax Augustus Utrasque Sirmios anno 11.
		75	11	13
			Romæ Episc. Siricius anno 15.	Constantinop. Episc. Nectarius anno 16.
		13	9	27
			Hierosol. Episc. Cyrillus anno 15.	Alexandr. Episc. Theophilus anno 18.
		27	6	21
			Antioch. Episc. Meletius annis 25.	

Edit. Paris. pag. 63.

Hoc anno pius Imperator Theodosius, confertis fortiter ad Alpium fauces cum Eugenio manibus, vivum acceptum obtruncat. Argabastus autem fuga ereptus lethum sibimet conficivit.

Eodem anno Abacum & Michæe Prophetarum reliquiæ Bizeno Eleutheropoleos in Palæstina Episcopo divinitus revelatæ in duobus pagis Eleutheropolitani agri invenitæ sunt. Cæterum cum Romam advenissent Imperator, Episcopi consilio Innocentii Romæ Pontificis eum adierunt Flavianum Antiochiæ Episcopum pollutantes. Verum facilis de pace inundi verbis, & ex Oriente Romam ire suo jussu compulsis Episcopis, cum quibus etiam Acacius Beroeæ Præsul missus est, animos per annos septem lædentem ab invicem discordes Christianissimus Imperator reconciliavit. Plurima porro beneficia Romanis contulit Theodosius. Eam quoque refcidit consuetudinem, qua pleraque præter fas & æquum in peregrinos piistrinarils forinulo occurfantes, & in eorum poteftatem lapfos committebantur, ubi piistrinis clauſi, & ad extremam usque fenectutem detenti, molas circumagere cogebantur. Adulteratum inſuper mulierum infamiam compeſcuit, nec ulterius profibulis cuſtodiri, & tintinabuli ſonitu ſacinora eatum publicari permiſit.

	16	12	14	10	28	7	22	

Hoc anno extincta Eugenii tyrannide, & rebus quiete reſtitutis, pius Imperator Theodoſius Romæ moratur, & CP. repetit. Jamque Mediolanum progreſſus, in morbum incidit: advocatoque filio Honorio, & eo viſo, nonnihil convaluit. Dato mox equeſtris certaminis ſpectaculo, de repente poſt prandium adverſa valetudine jactatus, cum ſub veſperam ſe præſentem exhibere nequiret, filium juſſit ſpectaculum abſolvere, & inſequenti nocte quievit in Domino, cum annis ſexaginta vixiſſet, ſexdecim regnaſſet, filiorum autem Arcadium ſeniorem Orientis,

Λ ὁ δὲ τινι τῶ σωτῆρος γενεθλίῳ ὀρτὴ Ρουφῖνος μαγίστρω εἰς παρακλησιν ἐλθόντι ἐνισχυρῶς ἐπέπληξεν Ἀμβρόσιος. τούτου δὲ ἐκβιάσαντος Θεοδοσίου καπεθικαζομένης Σατάνᾳ ἡ ὀνομάσεως φοβουμένου λ. ἡμέρων εἰς ἔξοσιαν δίδοσθαι οἷς ἀπιτρέπῃς Ἀμβρόσιε. τότε προσδέξασθαι αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐξω μέντοι τῶ δυσιαστηρίου, ᾧ μὴ ἢ φορέμενος σωθῆναι ἐσω· ὅθεν ᾧ μέχρι τῶν καλὸς ἐκράτησε τὸ ἔθος ἔξω τῶ δυσιαστηρίου τὸς βασιλεῖς ἱσασθαι μετ᾽ τῶ λαῶ.

Τῶ αὐτῶ ἔτει τῶ Νείλου πεπαμένου μὴ τὸ ὕδως μὴ ἀναβάσοντος ἐχαιρον οἱ Ἕλληνες λέγοντες αὐτὸν εἶναι τῶτο τὸ κωλυθῆναι διὰτοὺς θεοὺς αὐτῶν. ὅπερ μαθὼν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς ἀπεκρίθη. μὴ χίνεισθε ποτε ποιμένι θυσίας χαίροντα ἐπὶ τῶ γῆν πλημμυρῆσαι. ὁ δὲ Θεὸς τῶτο ἐκδείξαιμένος ἐπὶ τοῦτον ἐλόγωσε τὸν ἀνάβασιν τῶ ποταμῶ ὥστε πάντας τὸς κατ᾽ Αἴγυπτον μὴ καὶ αὐτὸν Ἀλεξάνδρειαν καπακλυσθῆναι τῶ ὕδατος πλημμύρα.

Ἀνὸ κόσμ. ἔτη.	Ἰουλιανῆς περιόδ. ἔτη.	Χριστ. ἔτη.	Ῥωμαίων βασιλεῖς Θεοδόσιος ὁ υἱὸς ἔτη ιϛ'.	Πατριάρχαι Βασσιανὸς Οὐικτωρῖνος ἔτη. ια'.	Ῥωμ. ἐπίσκοποι Σιρίκιος ἔτη. ιε'.	Κωνστ. ἐπίσκοποι Νεκτάριος ἔτη. ιϛ'.	Ἱεροσ. ἐπίσκοποι Κύριλλος ἔτη. κζ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκοποι Θεόφιλος ἔτη κη'.	Ἀντιοχ. ἐπίσκοποι Μελέτιος ἔτη. κε'.
ιϛ'	ιβ'	οζ'.	η'.	ιγ'.	ιε'.	ιϛ'.	κζ'.	ϛ'.	κα'

Β Τότε τῶ αὐτῶ Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Εὐγενίῳ κραταιῶς μαχησάμενος ἐν ταῖς Ἀλπείσι πύλαις· ζωπρὸ τε συλλαβὼν, αὐτὸν ἀνεῖλεν. Ἀργαβάσης δὲ ἐξῆρας ἑαυτὸν διηχειρίσατο.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει τὰ τῆ φορφυρῶν Ἀββακούμ τῆ Μιχαίου λειψανα Θεόδωρ ἀρέσιν, Βιζηνῷ τῆ ἐπισκόπῳ Ἐλευθεροπόλεως τῆς Παλαιστίνης χρηματισθέντα ἐν δυσὶ χωρείοις τῆς περοίκιδος Ἐλευθερόπολως. ἐν ὑπόσει δὲ τῆ βασιλεῖ ἐν Ῥώμῃ ορσοῦδον αὐτῆ οἱ ἐπίσκοποι γράμμ Ἰννοκεντίν τῆς Ῥώμης κατὰ Φλαβιανῶ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. ὁ δὲ Χρεσιωπάτιος βασιλεὺς τὰ φῶς εἰρῆνίου παραπόρας αὐτοῦς, ἰώσιος ἰβ'. ιζ'. ἔτῶν, πελευσας ἐπισκόπως ἐκ τῆς ἀσιανῆς ἐν Ῥώμῃ παραγενέσθαι, μεῖ ὧν καὶ Λαχάνιος ὁ Βερσίης ἐτελεν. πολλὰ δὲ χαλέπαναι δίδωκα τῆ Ῥώμῃ Θεόδοσιος, πειθόλων ᾧ τὰ γινόμενα ἐν τοῖς μεγαλοπόλεις ἄποπα κῆ τῆ ἐπιτηδεύτων ξένων, ᾧ ἐγκλεισμένων ἐως γάμως ἐν τοῖ ἄμιλλωσιν· ὁμοίως δὲ κῆ τῆ μοιχευομένων γυναικῶν ὕβρεν τοῖς πορνείοις μὲ συγχωρῆσας ταύτας ἐπὶ συγκλείεθαι, ᾧ ἐξ κύδωνος τῶ φραξῶ ἐλέγχεθαι.

	ιϛ'	ιβ'	ιδ'	ι'	ϛ'	κα'	ζ	κζ'

D Τότε τῆ ἴτει μὴ τὸ Εὐγενίου τὸ τυραννι ἀναίρεσιν, καὶ τῶ τῆ φραγμάτων καπεσασιν, ἀπερ ὑπὸ Ῥώμης ὁ ἀυτοβὺς βασιλεὺς Θεοδόσιος, κῆ ἠρχεν ὁ ἐπὶ ΚΠ. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ ἀῤῥωστιας, Ὀνώριον τὸν υἱὸν μετησέλατο, κῆ θεασάμενος αὐτὸν, ῥᾴον ἔχων. ἱπποδρομίαν δὲ ἐδίδου μῆτο ἀέριον κακὸς διπέσθη ἀῤῥώς, καὶ μὴ ἰσχύσας τῆ θέλη ἀνελθεῖν, τῆ υἱῷ ἐπέλασεν παύσλω πλησῶναι, κῆ τῆ ἐπιοῦσην νυκτὶ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὑπάρχων ἐτῶν ξ'. βασιλεύσας ἐτη ιϛ'. καπελεῖπας βασιλεὺς τὸς υἱοὺς αὐτῶ, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσβύτερον τῆς

ἐώας, Ὀνούφριον δὲ τῆ ἰσαποστόλων. τὸ δὲ σῶμα αὐτῶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἀρκαδίου ἐς ΚΠ. ἡ ἐξαλψις εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους.

A Honorium vero partium Occiduarum Imperatorem relinqueret. Ejus corpus CP. transtulit Arcadius, & in ſanctorum Apoſtolorum templo recondidit.

	Rom. Imp. Arcadii Theodoſii filius annis 12. & Honorius annis 14.	Perſarum rex Iſdegerdes annis 21.
	1	1
	2	2
	3	3
	4	4
	5	5
	6	6
	7	7
	8	8
	9	9
	10	10
	11	11
	12	12
	13	13
	14	14
	15	15
	16	16
	17	17
	18	18
	19	19
	20	20
	21	21
	22	22
	23	23

B

Τότῳ τῆ ἴσει Ἀρκαδίος αὐτοκράτωρ ἀναδεχθεὶς τὸν μέγαν ἡμβολον ἄντικρυς τῶ Πραιτωρίου ἐκτισεν.

Hoc anno Arcadius Imperator renunciatus e Prætorii regione majorem portícum extruxit. *Edit. Pariſ. pag. 64.*

			Paſchalis Epiſcopus annis 11.	Romæ Epiſcopus 38. Anaſtaſius annis 3.				
			2	2	1	12	30	9	24
			3	3	2	13	31	10	25
			4	4	3	14	32	11	26
			5	5	4	15	33	12	27
			6	6	5	16	34	13	28
			7	7	6	17	35	14	29
			8	8	7	18	36	15	30
			9	9	8	19	37	16	31
			10	10	9	20	38	17	32
			11	11	10	21	39	18	33
			12	12	11	22	40	19	34
			13	13	12	23	41	20	35
			14	14	13	24	42	21	36
			15	15	14	25	43	22	37
			16	16	15	26	44	23	38
			17	17	16	27	45	24	39
			18	18	17	28	46	25	40
			19	19	18	29	47	26	41
			20	20	19	30	48	27	42
			21	21	20	31	49	28	43
			22	22	21	32	50	29	44
			23	23	22	33	51	30	45

C

Τότῳ τῆ ἴσει μετὰ ϑν τὰ λείψανα τῶ ἁγίου προφήτου ἀρσϐάμου, ἐ βαπτισοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀφ᾽ ὗ ἔζ καλωδ. μαΐ Παυνί.

Hoc anno ſexto menſis Pauni Kalendas ſancti Prophetæ præcurſoris & Baptiſtæ Joannis reliquiæ Alexandriam ſunt translatæ.

Edit. Paris. *pag. 65.*

steriis a Carterio Monasterii cujusdam præfecto Chrysostomus fuit instructus, a præfato Libanio liberalium omnium doctrinarum accepit.

Eodem anno Arcadio Imperatori ex Eudoxia Augusta filius natus est Theodosius Junior, quem Joannes Chrysostomus in Baptismo suscepit.

Hoc anno Theodosium Junior ex Eudoxia conjuge filium suscepit Arcadius.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίῳ γυναῖκα υἱὸς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ἐξ Εὐδοξίας.

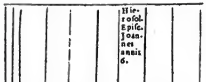

Hoc anno Gainas tyrannidem adversus Arcadium excitare molitus, multa maia Byzantio intulit. Datis autem & acceptis ab Arcadio juramentis in Chalcedonenſi ſanctæ Euphemiæ templo perjurii reum, pluribus per nefas ſceleribus attentatis, etiam ad urbis Regiæ direptionem, & tetra ejuſmodi facinora progreſſus damnandum ſe probavit. Inde ad Thraciæ Cherſoneſum diverſens tumultuaria conſecit navigia, ut in Aſiam transfretatus Orientales urbes ſub poteſtatem mitteret. Ibi demum magno terra marique prælio commiſſo, cum ſuis exercitibus perit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γαϊνᾶς ἐτυράννησε τῷ Ἀρκαδίου· ϗ πολλὰ κακὰ τῇ Βυζαντίῳ ἐπεδείξατο. ὅρκους δὴ λαβὼν παρὰ Ἀρκαδίου, ϗ ὗς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἐν Χαλκηδόνι ὤμνυ παρίδρυ, ϗ πλείονα ἐφάσας κακὰ εἰσπλεῦσι ἐν τῇ πόλει χωρήσας φῶς ἁρπαγὰς, ϗ ἑτέρας ἀποπίας, ὅπως ἐξελθὼν εἰς τὴ Χερρόνησον τῆς Θρᾴκης κρεῖττας ποιήσας καπεσκάψασε· ἔπε πρὸς τὴ Ἀσίαν διατρήσας τὰς ἀπαντιακὰς πόλεις χωρήσηται. ἔνθα πολέμῳ πολὺν συρέαγεντος κατὰ τε γῆν ϗ θάλασσαν, ἀπώλετο σὺν τοῖς ἑρατώμασιν.

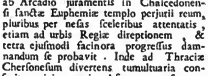

Hoc anno tumultus & ſeditiones Romæ movit Honorius. Levi quippe rerum prætextu concitatus in cives, & iræ impotens, in Ravennam civitatem maritimam ſe transfert. Inde Gallium quemdam natione Barbarum, ex iis quorum penes ſe auctoritas erat ſumma, cum valido exercitu in Romanos abiegat, & eos qui deliquerant, deprædari, & armis vexare jubet: ſubinde parum abfuit quin obſeſſa civitas funditus in ruinam ageretur. Alarichus autem Senatorum ordini in urbe moranti ſe defenſorem adjunxit, & directa Paiatii tota ſupellectile, Placidiam Honorii ex patre ſororem, virginem impubem ſuis abreptam, ad proprios iaret, & gentem deduxit in Gallias, & rec. Tit. Conſtantius ex Alarichi Comitibus unus, cui puellæ cuſtodia demandata fuerat, ſecum acceptam ad Imperatorem Honorium retulit. Imperator Conſtantium humane ſuſceptum Senatoris dignitate munerarit, & brevi temporis intervallo puellam eidem in conjugium ſociavit, & renunciavit Imperatorem. Ex ea ſuſtulit ille filium Valentinianum Junioremnomine. Conſtantius junctis cum Honorio viribus tyrannos Romæ extinxit, publicaſque ipſorum ædibus, urbem in pace compoſuit. Joannes porro magnus Doctor non Eccleſiam modo Conſtantinopolitanam, verum Thraces quoque, nec non Aſias, & Pontum illuſtravit: ex quo con-

Τούτῳ τῷ ἔτει Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ παραχὰς ϗ τάσεις ἐκίνησεν· ἐπὶ σμικροῖς γὰρ τισι πράγμασι κινηθεὶς ἀφὸς τὰς πολίτας, ϗ μὲ καπεχὼν τὴν ὀργὴν, εἰς Ῥαβίτταν μεθίσταται πόλιν τῆς Ἰταλίας παράλοντος· ἐπέμφας δὲ ῥᾴ παραδώσαι τοῦτον αὐτῷ βάρβαρον τὸν γένος Γαῖλον μᾶλλον πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθος ἀπολύσειν εἰς τὰς Γαλλίας. Κωνστάντιος δὲ τὸς κόμης τῆς μετὰ Ἀλαριχὸν, πειρηθεὶς τῶν κόρων Πλακιδίαν, ἔλαβεν αὐτῶν, ϵ ἤγαγε πρὸς τὸν βασιλέα Ὀνώριον. ϗ ὑποδεξάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν Κωνστάντιον, ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικὸν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον ἐδωκεν αὐτῷ τῶν κόρων ἀφὸς γάμον, ϗ ἀνηγόρδσεν αὐτὸν βασιλέα, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὃν ἐκάλεσεν Οὐαλεντινιανὸν πόον. ἀγωνισάμενος Κωνστάντιος σὺν Ὀνωρίῳ, ἀνεῖλε ἐν Ῥώμῃ τὺς τυράννους, ϗ ἐδημιωσε τὺς οἴκους αὐτῶν, ϗ εἰρήνευσε τῶν πόλιν. Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας διδάσκαλος καπορώτισεν ᾗ μόνον τῶν ἐκκλησίαν ΚΠ ἀλλὰ ϗ τὺς Θρᾴκας, ϗ Ἀσίας, ϗ Πόντου.

pag. 66.

ὅτι ἡ ἁγία ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τὰς ἐκκλησίας πάσας ὁ ΚΠ. ἤρχε. Μακεδόνιος δὲ τὸ διὰ τὴς τὸ πατρὸς διδασκαλίας προσκλῦσθ τῇ ἐκκλησίᾳ· παρανίσας δὲ ἡ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἐπιτρέψαι, ᾗ κοινωνῆσαι, μόλις ἔπεισεν· ἡ δὲ κοινωνίαν δοῦσα τῇ ἰδίᾳ παιδίσκῃ ἐκ τῆς Μακεδονιακῶν, ἐκόμισεν ἔχειν μεθ' ἑαυτῆς. ᾗ δὲ προσελθοῦσα Χρυσοστόμῳ, ᾗ διξαμένη τὸν κοινωνίαν ἐκ τῆς ἀγίου αὐτοῦ χειρὸς, ὑποκριθεῖσα πτύειν μεταλαμβάνειν, ἐκπτως ἐπέδωκεν αὐτὸν τῇ παιδίσκῃ, ᾗ λαβοῦσα τὸν τῆς Μακεδονιακῶν προσάγει τῷ σώματι, ᾗ ἄφρα αὐτὸν λίθον γενεῖται· ᾗ φείξασα, προσκλῦσι ὑποτρόμος τοῖς ποσὶν Ἰωάννου, ἐξαγορεύουσα τὸ πλημμα, ᾗ εἰλικρινῶς προσερχομένη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ λίθος ὁ τῆ σκάφομλακείᾳ ἀπεκεῖτο, φυλαττομένος. ἡ δὲ τὰ Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ, ἡ φρὸς Θεόδωρον, φρὸς τὸν ἔγκαυτον γινόμενον ἐστί. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας κατὰ κόσμον γέγονὸς, ᾗ πάντων καταφρονήσας, τὴν θείαν φιλοσοφίαν ἐν Αἰγύπτῳ μετήρχετο, βίῳ, ᾗ λόγῳ, καὶ ψαλμοῖ διαλάμπων ἐν τῇ μοναχικῇ πολιτείᾳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔσχεν Ἀρκαδίος τὸν κίονα τὸν Ἱερολόφου, καὶ τὴν Ἀρκαδιόπολιν ἔκτισε τῆς Θρᾴκης.

flat etiam ante Concilium Chalcedone coactum tractuum hujusmodi Ecclesias Constantinopolitano Præsuli fuisse subjectas. Cæterum e Macedonii secta quisnam exstiterit Sancti Patris suasu & doctrina redit ad Ecclesiam: cum vero propriam uxorem, ut eodem reverteretur, & Ecclesiæ communionem resumeret, frequens horator impelleret: vix obtinuit. Illa deducta secum ancillæ e Macedonianorum cœtu communionem acceptam tradidit, & ut fecerat deferret præcepit. Inde ad Chrysostomum progressa, & ex sanctis ejus manibus communionem sumens, tum comedione simulata, demum in ancillæ manus eam mittit, & quam a Macedonianis tulerat acceptam ori admovet, & mox in lapidem conversam experitur. Exhorrefcens illa & trementa ad pedes Joannis advolvitur, scelus attentatum fatetur, ad Ecclesiam supplex accedit: lapis exinde inter sacrarii vasa servandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad Theodorum Mopsuestiæ Episcopum, non ad primum, sed ad eum, qui ultimo promotus, conscripta fuit. Arsenius demum qui magnam per universum orbem sibi famam conciliavit, cunctisque rebus despectis, vita, sermone, & miraculis, in Monastico floruit ordine, divinam Philosophiam in Ægypto hac tempestate profitebatur.

Eodem anno Xerolophi columnam Arcadius erexit, & Arcadiopolim Thraciæ civitatem ædificavit.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.	Ῥωμαίων ὑπατοι.	Περσῶν βασιλεῖς.	Ῥωμαίων ἐπίσκοποι.	Κωνστ. ἐπίσκ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	Ἱεροσολ. ἐπίσκ.	Ἀλεξ. ἐπίσκ.	Ἀντιόχ. ἐπίσκ.
Ῥωμ. βασ. Ἀρκαδίου ἔτ. ιδ'.	Ἀρκαδ. Ἰσοδ. γ' καὶ ιε'.	ιδ'.	Ἰννοκέντιος ἔτ. ιε'.	ἔτ. ε'.	ἔτ. ς'.	ἔτ. ιγ'.	ἔτ. ζ'.

Τότε τῇ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολὺς ἦν ἐν βίῳ, ᾗ λόγῳ, καὶ Θείοις χαρίσμασι διαλάμπων, ᾗ ἀκριβῶς περὶ πάσαν ἀρετὴν· πάσαν μὲν γὰρ πᾶς ὁ λαὸς οἰκοδομούμενος σφόδρα τὰς διδασκαλίας αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶντες ἀσώματος ἀπεπρίφοντο αὐτὸν, οἱ δὲ εἰς τὸν κατ' αὐτὸν πόλεμον συμπήρχησαν ὧν συνίθη, ᾗ τὰ κατὰ Εὐτρόπιον τὸν εὐνοῦχον· ἔτι δὲ ᾗ ἡ φιλονικεία Τιμασίου τοῦ Γαβάλων φρὸς Σαραπίωνα τὸν ἀρχιδιάκονον Ἰωάννου, ᾗ τὸ τῇ μοναχῶν ἐξ Αἰγύπτου φευγόντων διὰ τὸν Ὠριγένη, ᾗ τὰ παρὰ Θεοφίλου φρὸς Ἐπιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. ἐξ ὧν ἀνάπτυον ὁ Ἐπιφάνιος τὰ Χρυσὸ ἐπιβουλεύετο. Ἐπιφάνιος δὲ ὁ Κύπρου ἐλθὼν ἐν τῇ Ἐβδόμῳ τὰς χειροτονίας ᾗ συνάξεις παρὰ τὸ Ἰωάννου γνώμῃ ἐπεπειτο. τὰ δὲ Ἰωάννου τὸν παροράσεως διὰ τὸν Θεῖον ἀγαπᾶν, ᾗ μᾶλλον φρτρεψάμενος τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῇ ἐπισκοπείῳ συμμένειν αὐτῷ, ὡς ἐλεπὶ προκαπληφθεὶς τὰς διαβολὰς τῶ Θεοφίλου τὰς κατὰ τὸ μακαρίου Ἰωάννου.

Ῥωμ. βασ.	Κων. ἐπίσκ.	Ἱεροσ. ἐπίσκ.	Ἀλεξ. ἐπίσκ.	Ἀντιόχ. ἐπίσκ.
Ἀρκαδίου ἔτ. ιε'.	ἔτ. ς'.	ἔτ. ζ'.	ἔτ. ιδ'.	ἔτ. η'.

Hoc anno Joannes Chrysostomus vitæ sanctitate, sermonis eruditione, & divinis donis claruit, ob compositos ad virtutis rigorem mores celebris habebatur. Hunc populus omnis ejus institutis doctrina summopere profequebatur: qui relaxationem & luxum affectabant, virum averfabantur, ita ut etiam ad tumultum adversus eum motum operam suam contulerint. Inter hæc contigerunt, quæ circa Eutropium Eunuchum gesta, ut & contentio Severiani Gabalorum Episcopi cum Serapione Joannis Archidiacono, ad hæc Monachorum propter Theophilum ex Ægypto fuga, & demum ad Epiphanium a Theophilo datæ literæ: quorum omnium cauta insidiæ Joanni Dei famula conflatæ. In his Epiphanius Cypri Antistes ad Hebdomum fecedens, ordinationes & Ecclesiasticos conventus præter Joannis consilium agebat. Hæc Joanne ob Dei dilectionem dissimulante & silente, imo Epiphanium, ut una secum in Episcopio habitaret rogante, ille criminationibus a Theophilo contra Beatum Joannem compositis præoccupatus ire detrectavit.

ιε'.	ις'.	ιζ'.	ιη'.	ιθ'.	κ'.	κα'.	κβ'.	κγ'.

Τότε τῇ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγον κατὰ γυναικῶν ποιηρῶν ἐπείνεγκεν, ὃν οἱ συ-

ιε'.	ις'.	ιζ'.	ιη'.	ιθ'.	κ'.	κα'.	κβ'.	κγ'.

Hoc anno Joannes Chrysostomus adversus pravas mulieres sermonem instruxit,

cujus occaſione flagitioſi quippe & ver-i-tatis hoſtes Eudoxiam ipſi infenſam reddidere, orationem in eam compoſitam aſſerentes . Hæc apud Arcadium contumelias paſſam conqueſta , Theophilum Joannis apertum hoſtem ut advocaret , impulit : illé ad locum Quercus nomine , qui nunc Rufiniana dicitur , inſignem advolans , in Joannis perniciem molitur inſidias, & cum Urbe deturbat. Eo cognito, populus ad ſeditionem movetur , nec Joannem urbe depelli patitur . Ad hæc Eudoxia populi clamoribus flexa , Arcadium pro eo deprecatur , & Eunucho Briſone miſſo a Praneto Joannem revocat . Is autem ante publicum Concilium Urbem ingredi recuſans , ad Anaplum in ſuburbio moram trahebat . Exin populus Imperatorem, ut Joannem in Urbem induceret, & throno reſtitueret , adeo compulit , ut Theophilus , & qui cum illo erant terrore perculſi fuga ſibi conſulerent . Tum vero ex Epiſcopis convenientes ad ſexaginta , cuncta quæ a Theophilo & aſſeclis adverſus divinum Joannem decreta fuerant , æquiore multo ſententia caſſa reddiderunt & irrita.

| | | 12 | 12 | 9 | 16 | 5 | 19 | 9 |

Edit. Pariſ. pag. 68.

Hoc anno Imperatrix Eudoxia ſuam ſtatuam argento conflari , & ad ſanctæ Irenes templum , loco , qui Pittacia dicitur , collocari juſſit . Præfactus autem urbis Manichæorum hæreſi vitiatus , & adhuc Gentilium ritibus addictus , ex plauſibus , choreis , & ſaltationibus ibidem loci-a-ctis tumultum & ſtrepitum ciens immodicum , Pontificem angebat , nec pacate & cum animi quiete , cantoribus frequentius interruptis , divina myſteria eum permittebat celebrare . Quare facer Joannes verbis in ipſum vehementer invectus eſt : is autem Eudoxiam in Joannem quaſi ejus imaginem communi populi cultu honorari indignatur , commovit . Inde rurſus odia in Joannem , inde rurſus iræ . Ipſe pariter ſubinde orationem habuit , cujus principium , Rurſus Herodias furit . Ex his Imperatricis iræ ad cumulum inceniſe , ex his iterata a Pontificu exauctoratio , & exilium . Populus ignem in Eccleſiam miſit : & plerique Joannis cauſa vitæ periculum ſubjerunt . Joannes urbe pulſus , Cucuſum deportatur : inde Pityuntem transfertur . Cum autem ad Comanos , quod eſt Armeniæ oppidum , divertiſſet , in Domino conſummatus eſt . Eo in exilium pulſo , Arſacius Nectarii , qui Chryſoſtomum in throno præeſſe , Pontificatum obtinuit . Cæterum neque Innocentius Romanus Præſul , neque Flavianus Antiochenus Joannis ejectioni conſenſerunt : imo civitatis Cleri , literis ad eum miſſis , conſolati ſunt , & memoratis geſtis graviter afflictabantur . Epiphanius autem , Deo ', ut poſtea viſum eſt , vitæ deceſſum ei prænunciante , Cyprum abnavigavit . Joanni mortem in exilio prædixiſſe , & in adverſum Epiphanii lethum in navi Joannem vaticinatum ferunt . Epiphanius vitæ comitibus dixit . Ego feſtino : Vobis autem libros , urbem, & ſimulandi artem relinquo .

Hoc etiam anno Eudoxia deceſſit.

A σμενεῖς , ᾧ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ τῶν Εὐδοξίαν παρώξυναν λόγοντες , κατ' αὐτῆς εἰρῆσθαι τὸν λόγον . ἡ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον ἐλθοῦσα πεποποθέναι λέγεται , ὅπου παρεσκεύασεν μεταστέλλεσθαι Θεόφιλον πρόσθεν ὄντα Ἰωάννου ἐχθρόν . ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ δρυῒ τῇ νῦν Ρωφινιανᾷς λεγομένῃ τῶν κατὰ Ἰωάννου ἐπιβουλῶν εἰργάσατο , ᾧ τέλος τῆς πόλεως ἐξέβαλε . τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ λαὸς ἄσημ μεγάλων ἐποιήσατο , μὴ συγχωρῶν ἐκβληθῆναι τὸν Ἰωάννην . ἐν οἷς ἡ Εὐδοξία τοῖς ὀθυμοῖς τὸ λαὸ ἐπικαμφθεῖσα παρεκάλεσεν Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα , ἡ πέμψας Βρίσωνα εὐνοῦχον τὸν Πρανέτου τοῦ Ἰωάννου ἀνακαλέσατο . ὁ δὲ οὐ θέλων εἰσελθεῖν εἰς ἐκκλησίαν εἰς προάστειον ἐν κατὰ τὸ Ἀνάπλιον διέτριβεν . ὁ δὲ λαὸς καταβοῶν τὸν βασιλέως ἀσεβαγωγεῖν τὸν Ἰωάννην ἠνάγκασε , ᾧ τῷ θρόνῳ ἐγ-B κατασῆσαι . ὥστε Θεόφιλον ᾧ τοὺς σὺν αὐτῷ φοβηθέντας φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως . τότε ἐξῆκοντα ἐπίσκοποι συνελθόντες ἄκυρα πάντα τὰ κατὰ τὸν Θεῖον Ἰωάννου παρὰ τῶ Θεοφίλου , ᾧ τῷ σὺν αὐτῷ εὑρόντων διαπάν-ες .

| | | ιβ | ιβ | θ | ιϛ | ε | ιθ | θ |

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ βασίλισσα Εὐδοξία ἀργυραῦν εἰκόνα ἰδίαν ποιήσασα ἔστησεν ἐν τόπῳ τῆς λεγομένῃ τὰ Πιττάκια πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης . ὁ δὲ τῆς πόλεως Ἔπαρχος Μανιχαίος ἐθελοθρησκὸν κρότοις , ᾧ χοροῖς , ᾧ ὀρχήσεσι ἐπιτερπῶν , θορύβους τε ποιῶν ἐλύπει τὸν Ἀρχιερέα , μὴ συγχωρῶν αὐτὸν ποσὶν τὰς θείας λειτουργίας ἐπιτελεῖν . πολλάκις δ' ἐφ' ἑορτῶν τῆς ψαλμῳδίας . ὁ δὲ ἱερὸς Ἰωάννης ἐπισχὼν πάντα διὰ λόγων . αὐτὸς δὲ Εὐδοξίαν κατὰ Ἰωάννου διήγειρεν , ὡς διμερεμένου ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς εἰκόνος αὐτῆς . ᾧ λοιπὸν πάλιν μίσος κατὰ τὸ Ἰωάννη , πάλιν ὀργή . αὐτὸς δὲ τότε τὸν λόγον ἐπεδείξατο , οὗ ἡ ἀρχὴ πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται . τότε ἐχθρᾳ πλείᾳ τῆς βασιλίσσης κατ' αὐτῷ ἐκινήθη , ᾧ πάλιν καθαίρεσις , ᾧ ἐξοχία . ὁ δὲ λαὸς τῷ ἐκκλησιαστηρίῳ πολλοί τε διὰ Ἰωάννην ἐκινδύνευσαν . Ἰωάννης δὲ ἐξελάθη τῆς πόλεως , ᾧ ἐξωδεῖθη εἰς Κυκυσὸν , ἐκεῖθεν δὲ μετ' οὐ πολὺ εἰς Πιτιοῦντα . τελευτῶντος δὲ ἐν Κωμάνοις κατὰ πάροδον τῆς Ἀρμενίας ὑπελθόντι ἐν Κυρῷ . τότε δὲ ἐξορισθέντος Ἀρσακίου ἐχμροτονηθὲν ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τοῦ φρ Χρυσοστόμου . Ἰσοκύντιος δὲ ὁ Ῥώμης , ᾧ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας οὐκ ἐκοινώνησαν τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου , ἀλλὰ διὰ γραμμάτων τῆς πόλεως τὸν κλῆρον παρεμυθήσαντο , ᾧ ἐδυθρέαιρον ἐπὶ τοῖς τολμήμασιν . Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλωσεν ἐπὶ Κύπρου τὸ Θεοῦ , ὡς ἔοικε , τῶν μιπόντων αὐτὸν προμηνύοντος . φασὶ δὲ ὅτι ᾧ Ἰωάννη τῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ τελευτῶν ἐθέλωσε . ᾧ Ἰωάννης Ἐπιφανίῳ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ . Ἐπιφάνιος τοῖς προπέμπουσιν εἶπε . σπεύδω ἐγὼ , ἀφίημι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία , τὴν πόλιν , ᾧ τὴν ὑποκρισιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

A

			ΚΠ. ὑπ' ἐκ. Ἀρσα- κιου ἐτ. β'.				
ϙ'	ϙ'	ι'	α'	ε'	ι'	ι'	

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ὁ βασιλεὺς γνήσιος ἐν Καισαρείᾳ, ἐν ᾗ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκάκιον λέγουσι πασσεῖσι, διξύμιος, καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ναοῦ, δυσὶν μέγιστος οἶκος ἐν τῇ Καισαρείᾳ κατέπεσε. τὸ δὲ πλῆθος σωθὲν τῇ δι' ᾗ τὰ βασιλέως τῶν σωτηρίαν ὑπέγραψεν.

					ΚΡ, Epifc. Arfa- cius annis 2.		
13	13	10	1	6	20	10	

Hoc anno Arcadio Imperatore in Caria, in qua ſanctum Martyrem Acacium paſſum narrant, profecto : poſt ſuſas preces, ſub ipſo templi egreſſu, conſeſtim domus ampla concidit in Caria : multitudo vero incolumis ſervata, ſaluteni Imperatoris precibus acceptam remit.

B

ιδ'	ιδ'	ιε'	ιδ'	ιζ'	κα'	ιε'	

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ῥώμῃ ἐμυκήθη ἡ γῆ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά. ᾗ ἐφάγη Στιλίχων ὁ λαμπρότατος ἐν Ραβέννῃ, ᾗ ἄλλοι δυώδεκα.

Αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ἐτελεύτησεν ἀφὸ ιά. καλανδῶν Σεπτεμβρίου. τὸν δὲ υἱὸν Θεοδόσιος μικρότατον ὄντα, ᾧ ἀπεῖπατον καταστήσας Ἀρκάδιος ὁ πατὴρ, ᾗ θνήσας μὴ ἀπὸ τύχης ὑπιβουλεύσῃ βασιλέα αὐτὸν ἀναγορεύσας, Κυρώπορα αὐτῷ κατὰ διαθήκας κατέστησεν Ἰσιδώρῳ τὸν τῇ Περσῶν βασιλίᾳ. Ἰσιδώρῳ δὲ τῷ Περσῶν βασιλεῖ τῶν Ἀρκαδίου ᾗ Θεοδοσίου διξύμιος, ἀφῶμι ἀρθόνῃ ἀφὸς Ῥωμαίους χρησάμενος, Θισδοῦρ τῶν βασιλέων διώτασεν, ᾗ Ἀντίοχον τινα Σαμμαεῖον τε ᾗ λογιώτατον ὑπέρτοπον τε ᾗ παιδαγωγὸν ἀποστέλας γράφει τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων πᾶσι. Ἀρκαδίου κοιμηθέντος, κρμὶ Κυρώπορα τὸ παιδὸς καταπέσαντος, τὸν ἀναπληροῦντα τόπον τῶν ὑμὸν ἀπουσίαν. μὴ τις οὖν ὑπιβουλὴν τὰ παιδὸς ὑπιχωρήσῃ, ἵνα μὴ πόλεμον ἄσπονδον κατὰ Ῥωμαίων ἀπακτίσῃ. ὁ δὲ Ἀντίοχος ἐλθών, ὡὶ σωὶ τῷ βασιλεῖ· ὑφὸ δὲ τῷ Θεῷ αὐτὸ Θεοδόσῳ ᾗ Πολχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτὸ τὰ Χεσιτανῶν ὑπεχόμενος ὑπαιδεῦσαι, ᾗ ὡὶ εἰρὴν ἀπραμπεῖν Ῥωμαίων ᾗ Περσῶν μᾶλιστα τὸ Ἀντίοχου πολλὰ ὑπὲρ Χεσιτανῶν γράφοντος, ᾗ ὅπως ἐπλατωθῇ τὸ Περσῶν ὁ Χεσιτανισμός.

14	14	11	2	7	21	11	

Hoc anno Romæ ſeptem diebus terra mugiit : & Stilicho vir clariſſimus una cum aliis Optimatibus Ravennæ necatus eſt. Eodem etiam anno Arcadius undecimo Kalendas Septembriles lethum oppetiit. Theodoſium autem Juniorem nondum infantiam ſupergreſſum , ac pene cunctis auxiliis orbum pater Arcadius conſpicatus , infuſtaſque , ſi forte renunciaret Imperatorem, ne pateretur , metuens, Curatorem ejus Iſdegerdem Perſarum regem teſtamenti tabulis inſtituit . Iſdegerdes Perſarum Princeps accepto teſtamento longam & tranquillam pacem cum Romanis habuit , & Theodoſio ſalvum & incolume juſſit eſſe imperium : mox Antiocho viro moribus egregio , & eximiæ eruditionis in pueri Procuratorem & Paedagogum ſummiſſo , Romano Senatui in hæc verba reſcripſit. Arcadio fatis ſublato , & me conſilii ejus in filii Curatorem inſtituto , virum , qui vicem meam impleat, miſi : nullus igitur puero ſtruat inſidias , ne bellum adverſus Romanos innovet irreconciliabile. Adveniens Antiochus Imperatoris comitem ubique ſe præbebat. Is vero ab Honorio patruo , & a ſorore Pulcheria Chriſtianis inſtitutis probe & ſolerter eruditus eſt : paxque diu inter Romanos & Perſas tradu&ta , Antiocho maxime plura pro Chriſtianis ſcribente : atque ita Chriſtiana lex per totam Perſidem dilatata fuit .

α'	α'	ιβ'	α'	α'	κδ'.	ιβ'.	

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίου τῷ βασιλέως τελευτήσαντος ὃς ἐβασίλευσεν ιγ᾽ ᾗ τελευτῶ Θεοδόσιου τῷ πατρὸς ἐτῶν ιδ'. μῆνας γ'. ἡμέρας ιδ'. συμβασιλεύσας ᾗ τῷ πατρὶ αὐτῷ ἐτῶ ιβ'. κατέλιπεν Θεοδόσιον τὸν υἱὸν αὐτῷ βασιλέα ἐτῶν ὄντα ᾗ. συμβασιλεύσαντα δὲ τῷ πατρὶ Ἀρκαδίῳ ἐτῶ ϛ'. Θεοδοσίου ᾗ αὐτοκράτορος γνωμόνου Πολχερίᾳ ἡ τοῦ ἀδελφῇ παρθένος ιδ'. ἐτῶν ὑπαρχοῦσα τῶν βασιλείων σὺν Θεῷ καλῶς διοίκει. ἔτι δὲ ᾗ κῆ ἄλλας δύο ἀδελφὰς Ἀρκαδίου ᾗ Μαρίνας. ἃ παῦτες παρθενεύουσι ᾗ Πολχερία ἐπεκτᾶ. Θεοδοσίου ᾗ τοῦ ἀδελφοῦ ἐπαίδευσεν σοφωτάτη τυγχάνουσα, ᾗ θείου νοῦ κεκτημένη. τοῦ δὲ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου

15	15	12	1	8	22	12	

Hoc anno moritur Arcadius Imperator, qui poſt patris Theodoſii obitum annis quatuordecim , tribus menſibus , & diebus quatuordecim tenuit Imperium , poſtquam cum parte jam annis duodecim poteſtatem exercuiſſet : Theodoſium filium octennem reliquit ad Imperii conſortium ante ſex annos aſcitum . Theodoſio in Imperatorem accepto ſoror ejus Pulcheria quindecim annorum virgo , Dei conſiliis ac ductu , publicas res egregie adminiſtrabat . Alias inſuper duas ſorores Arcadiam & Marinam in virginitatis propoſito permanere docuit Pulcheria : & ut ſapientiſſima , divinamque mentem a natura conſequuta fratrem Theodoſium in-

Edit. Paris. pag. 69.

struxit, præ cunctis nimirum pietatem in Deum haberet, tum ejus mores, sermonem, gressum, risum, vestes, sessionem, statum regio ritu componeret, erudivit. Multis præterea extructis Ecclesiis, pauperum & peregrinorum habitaculis, atque Monachorum asylis, cunctis [congruus redditus regia liberalitate assignavit. Quinetiam Sozomenus Deum hanc sua visione dignatum affirmat.

Edit. Paris. pag. 70.

A πρὸ πάντων μὲν οὖν εἰς Θ κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν, ὑπερπολὺ δὲ καὶ εἰς ἔδος, καὶ λόγον, ἔτι βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ σχῆμα, καὶ καθέδραν, καὶ στάσιν βασιλικῶς εἰσταιδεύσατο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, ξενῶνάς τε, & μοναστήρια κτίσασα πάσι τοῖς ἁρμοδίως προσόδους βασιλικῶς ἀπένειμεν. ὁ δὲ Σωζόμενος φησὶ περὶ αὐτῆς, ὅτι & θείας ἐμφανείας ἠξιώθη.

1	2	16	23	2	9	23	13	

Hoc anno Atticus CP. Præsul Judæum, paralyticum cum de recipienda fide prænoscisset, tum vero fiasum sacro Baptismate lustrare, famum & vegetum e fonte bis eduxit: juxta divina quippe instituta vitam compotuisse refertur.

β	ϛ	ο'	β	η	ιϛ	ο'		

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἰουδαῖόν τινα παραλυτικὸν ἰαυθησίας, πείσας τε, καὶ βαπτίσας, ὑγιᾶ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγε. καπὶ Θεὸν δὲ λέγεται βιβιωκέναι.

B

3	17	14	3	20	24	14		

Hoc anno Roma ab Alarichi capta est nono Kalendas Septembris: paucisque diebus exactis Constantinus vir Clarissimus cum plerisque aliis occisus est.

γ	ϛ'	ω'	ι'	δ'	μ'	κδ'	ιδ'	

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥώμη παρελήφθη μαρὰ Ἀλαρίχου ἀφὸ Θ'. Καλανδῶν Σεπτεμβρίων· ᾧ μετ' ἡμέρας ὀλίγας Κωνσταντῖνος ὁ λαμπρότατος ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι πολλοί,

4	28	15	4	11	25	15		

Hoc anno Jovianus & Sebastianus viri Clarissimi in Gallis necati sunt, & eorum capita Romam delata: & post dies quinque Salustius & Heraclianus pariter interfecti.

α'	ω'	ι'	δ'	μ'	κα'	ιδ'		

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἐν Γαλλίαις Ἰοβιανὸς καὶ Σεβαστιανὸς οἱ λαμπρότατοι. καὶ ἤλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐν Ῥώμῃ. ᾧ μετ' ἡμέρας πέντε ἐσφαγησαν Σαλούστιος καὶ Ἡρακλειανός.

δὲ τῷ διωγμῷ αὐτὸ γέγονε Αβδαὰς τῆς βασιλεύουσης Λ
ἐν Περσίδι ἐπίσκοπος, ζέλῳ μὲν Θεῦ φερόμβος, κἀ
εἰς οἶδα δὴ τῇ ζέλῳ χρησάμενος τὸν ναὸν τὸ πυρὸς ἐνέ-
φηνεγκε. τότε δὲ γνοὺς ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν Περσίδι ἐκ-
κλησίας καπαλελῦῶαι φροσέπαξε, ᾗ τὸν Αβδαὰς διά-
φορος κολάσεσιν ἐτιμωρήσαπο. τῷ δὲ διωγμῷ ἐπὶ
πέντε χρόνους κραπήσαντος, πολλοὶ μάρτυρες ἠφ ἀ-
νακρέθησαν ἐδείχθησαν. οἱ δὲ μάγοι κῆ πόλεις ἠφ
χώρας ἐδήρδων τὰς λαθδαγοντας. ἦλθοι δὲ ᾗ πρὸς
Τπάτιος ἐαυτὸς καπηλιῶνος· ὧτε μὴ στῆ δόξαι τὸν
Χριςὸν ἀπαρνήσαθαι. ἀρεσθῶς δὲ τῇ Χρεσιανῶν πτευ-
τομένων, πλεῖοι ἠφ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἀτρρό-
θησαν. πολλοὶ δὲ ἓ πρὸς Ρωμαίους φροσέφυγον.

Καὶμικις Θεοφίλου Αλεξανδρέως, ᾗ φροβολὴ τῦ
Θείου Κυρίλλε ᾗ Ησυχίε φρεσβυτέρου.

ι'	ζ	ιδ'	γ'	ζ	ιδ'	κ'	ιδ'	κ'	ιδ'	κ'	ιδ'

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεόφιλος ἐπίσκοπος Αλεξανδρέας
ἀπεβίω. ᾗ Κύριλλος ἀνεψιὸς αὐτὸ ἀντ' αὐτὸ φροχειρίθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὧδε τὰς διδασκαλίας Ησύ-
χιος φρεσβύτερος Ιερουσολύμων.

Περσῶν βασιλεὺς Ὡρομαράσ-ης ἔτ. ιδ'.			β'		ιε		Αλεξανδ. ετισε. Κύριλλος ἔτη λγ'.				
α'	ι'	κ'		β'		ιε		α'	ιδ'		

Τούτῳ τῷ ἔτει Ιουδαῖοι εἰς τὸ Ιμμοι παιδίον Χρε-
σιανὸν συλλαβόντες, ὡς παίζοντες δήθεν, ᾗ τὸν
σταυρὸν διαπύροντες τὸν αὐτὸ παῖδα ἐκρέμασαν ἐπὶ
ξύλου ἀπλόντες βασάνοις. τῶν γοῦν ὁ βασιλεὺς Ιου-
δαίως φρεπόντως ἐκόλασεν.

ιβ'	γ'	β'	γ'	ε'	β'	ιε'	β'	γ'	κ'		
ιβ'	β'	ζ	ιε'	α'	β'	κ'					

Ιερουσ. ετίσε. Πρωβ. λατε ἔτη κ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λεοντίου τῦ φιλοσόφου Συγκρίτ
Αθηναΐδα λεγομένῳ ἐβάπτισεν Αττικὸς, ᾗ Εὐδο-
κίαν μεταφόμασεν, ἥτις κατὰ γράμμα Πυλχερίας γα-
μέται Θεοδοσίῳ, κάλλει σώματος, ἔ σωφρσύνῃ ψυ-
χῆς, ᾗ ἐν λόγοις διαφέρησα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Ουάλεντινιανὸς ὁ ἰὸς Κων-
σταντίε ᾗ Γάλλας Πλακιδίας ἐν Ραβέννῃ.

Ρωμ. Βασιλ. Θεοδόσιος ἔτη μβ'.		Περσῶν βασιλ. Ὡρομάσ-ης ἔτη ιδ'.		Ἰω. μετὰ ετισε. Χρύσ-ον ἔτη ιε'.		Κπ. ετίσε. Αττικὸς ἔτη κ'.		Ιερουσ. ετίσε. Πρωβ. λατε ἔτη κ'.		Αλεξ. ετίσε. Κύριλλος Θεοφίλου ἔτη λδ'.		Αντιοχείας ετίσε. Θεόδοτος ἔτ. δ'.	
ιβ'	ι'	α'	ιδ'	α'	ιε'	ιβ'	κ'	β'	κ'	ι'	λδ'	δ'	α'

Τούτῳ τῷ ἔτει Αττικὸς ἐπίσκοπος τῆς Ιωαννί-
Theophanis Chron.

Cautionis porro ab eo ſuſcitatæ cauſam dedit Abdaas regiæ Perſidos urbis Epiſcopus divino quidem zelo motus, at non eo ex rationis norma uſus, ignis templum ſuccendit. Eo cognito rex erectas per totam Perſidos regionem Eccleſias everti juſſit: Abdaam autem diverſis affitivit tormentis. Perſecutione ad quintum uſque annum prorogata, plures, immo Martyres innumeri declarati ſunt. Latentes enim Chriſtianos per urbes & vicos Magi venatorum more inſequebantur. Chriſtiani ſeipſos vitæ Conſulatibus prodebant, ne vel ſilentio Chriſtum abnegaſſe viderentur. Quibus demum ad mortem hoc pacto quæſitis, plurimi tormentorum vi necl traditi ſunt: multi etiam ad Romanos transfugerunt.

B Eo tempore Theophili Alexandriæ Epiſcopi dormitio, & divini Cyrilli, atque Heſychii Presbyterii promotio audita eſt.

ι'	ζ	κα'	γ'	ζ	ιδ'	κ'	ιδ'	κ'	ιδ'	κ'	ιδ'

Hoc anno Theophilus Alexandriæ Epiſcopus exceſſit e vivis: & in ejus locum Cyrillus ejus nepos ſuffectus eſt.

Hoc eodem anno Heſychius Hieroſolymitanus Presbyter litterarum doctrina floreba t.

Περσῶν βασιλεὺς Ὡρομάσ-ης ἔτ. ιδ'.			β'		ιε		Αλεξανδ. ετίσε. Κύριλλος ἔτη λγ'.				
α'	ι'	κ'		β'		ιε		α'	ιδ'		

Persarum rex Varranes annis 10.

Alexandriæ Epiſcopus Cyrillus annis 33.

C

8	2	4	8	15	1	19					

Hoc anno Judæi puerum Chriſtianum ad Immum comprehendentes, ludibrii exercendi, ac crucis deridendæ cauſa puerum eundem de ligno ſuſpendentes, cruciatibus interfecerunt: de quo Imperator certior factus Judæos dignis ſupplicüis ultus eſt.

ιβ'	γ'	β'	γ'	ε'	β'	ιε'	β'	γ'	κ'		
ιβ'	β'	ζ	ιε'	α'	β'	κ'					

Ιερουσ. ετίσε. Πρωβ. λατε ἔτη κ'.

9	2	5	9	16	2	20					
10	3	6	10	17	3	21					

Edit. Pariſ. pag. 72.

D

11	4	7	11	1	4	22					

Hieroſoli-tip Pruſius ann. 20.

Hoc anno Leontii Philoſophi filiam Athenaidem nomine baptizavit Atticus, quam & Eudociam appellavit. Illa corporis elegantia, animi ſolertia, & facundia ſermonis cum excelleret, Theodoſio Pulcheriæ conſiliis nupſit.

Eodem anno Valentinianus patri Conſtantio ex Galla Placidia Ravennæ natus

E eſt.

Rom. Imp. Theodoſius annis 42.		Perſarum rex Varranes annis 20.		Rom. Epiſc. Innocentius annis 8.		Conſtantinopol. Epiſc. Atticus annis 20.		Hieroſol. Epiſc. Præſulius annis 10.		Alexandr. Epiſc. Cyrillus annis 32.		Antiochiæ Epiſc. Theodotus annis 4.	
12	5	8	12	2	5	1							

Hoc anno Atticus Epiſcopus Joannitas

H

extra Ecclesiam conventus celebrantes conspicatus, Joannis Chrysostomi nomen ex Ecclesiæ diptychis memorari præcepit; unde & plures hoc pacto Ecclesiæ restituit.

A τας ὁρῶν ἔξω τῆς ἐκκλησίας συνάγοντας, τὸ ὄνομα Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τοῖς διπτύχοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέταξε· ᾧ πολλοὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐδώσαν.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantii filius Theodosii consobrinus Ravennæ nascitur.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ραβίννῃ ἐξάδελφος Θεοδοσίου.

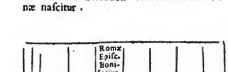

Hoc anno Constantius Valentiniani pater Imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero Nonas Septembriles occisus est.

B Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνστάντιος ὁ πατὴρ Οὐαλεντινιανοῦ ἐβασίλευσεν, ἀφ' ἧς εἰδῶν Φεβρουαρίου· καὶ ἴσχαγεν ἀφ' ἧσπερ ἀπέσφαγη πάντων ἐπτεμβρίου.

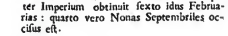

Hoc anno Callistus Augustalius a propriis servis mense Thoth Alexandriæ fuit interemptus.

Τούτου τῷ ἔτει ἴσφαγη Κάλλιστος ὁ Αὐγουσάλιος ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων μηνὶ Θωθ.

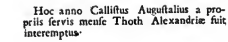

Hoc anno Imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romæ defunctus est: quo CP. nunciato, ex ejus mortis mœrore diebus septem urbs tota vacavit, & clausa est. Joannes autem quidam ex Imperatoriis Notariis Imperium Romæ occupat: Legatosque ad Theodosium, ut se Imperatorem allegeret, approbaterque rogatum misit. Theodosius Legatis in custodiam missis Ardaburium Ducem adversus eum destinat: quem tyrannus Ravennæ comprehensum vinculis manicipavit. Eo cognito Theodosius Aspurum ejus filium in eum mandat: & religioši Imperatoris præcibus, Angelus specie Pastoris, visus, Aspari cæterisque qui in ejus comitatu militabant se in itinere ductorem præbuit. Per adfusam & adjacentem Isaque Ravennæ paludem natura imperviam, cæteris vero opera transitu facilem redditam, velut olim Deus Israelitas, exercitum Angelus trajecit. Ementa palude & continente peragrata, feratas civitatis portas comperierunt. Hinc tyrannum e medio tollunt, & Ardaburium vinculis liberant. Eo fublato, Theodosius Imperator Valentinianum Constantii Galliæque Placidiæ filium Cæsarem renuncium, Imperatoremque ejus consilius brevi poit instituendum, in Occidentis partes mittit. Regnavit ille annis uno & triginta.

Edit. Paris. pag. 73.

C Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπελεύτησεν Ονώριος ὁ βασιλεὺς ἐν Ρώμῃ τῇ ιε'. Αὐγούστου μηνός, ᾧ ἐδηλώθη ἐν ΚΠ. ᾗ ἐτελεύθη· ἡ πόλις ἡμέρας ἑπτὰ τῶν τελθόντος. Ἰωάννης δέ τις ἐκ τῆ βασιλικῶν Ὑπογράφων ἦ ἐν Ρώμῃ βασιλείαν ἁρπάζει, καὶ πρέσβεις ὡρὸς Θεοδόσιον ἀποστέλλει, δεχθῆναι εἰς βασιλέα ἑαύτου. ὁ δὲ Θεοδόσιος ἐν φρουρᾷ τοὺς πρεσβευτὰς κατακλείσας, Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτὸ· ὃν τύραννος ὁ τύραννος εἰς Ραβέννα χειρωσάμενος κατέκλεισεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Θεοδόσιος, Ἄσπαρα τὸν τούτε υἱὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτὸ, ᾧ τῇ τῦ Στρατηλάτης βασιλέως ἀρχῇ, ἄγγελος Κυρίου ἐν σχήματι ποιμένος φανεὶς ὁδήγησε τὸν Ἄσπαρα ᾧ τοὺς σὺν αὐτῷ· ᾧ ἄχει αὐτοὺς διὰ τῆς παρακειμένης τῇ Ραβίννῃ λίμνης ἀβάτε ὕσης, ὡς ὁ Θεὸς βατὴν ἐίρασατο, ὥσπερ ἐπὶ τῆ Ἰσραηλιτῶν. καὶ ἐξβάντες διὰ ξηρᾶς, ἀπηρτίσατο τὰς πόλεις ἀῤῥοπες τῆς πόλεως, τὸν μὲν τύραννον ἀνεῖλον, τὸν δὲ Ἀρδαβούριον τῶν δεσμῶν ἀπέλυσαν· τε δὲ ἀναιρεθέντος, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν Κωνσταντίου ᾧ Γάλλης Πλακιδίας Καίσαρα ποιησας, ἐπὶ τὰ ἑσπέρια ἀπέστειλε, ὡς ὀφείλοντα καταστῆσαι αὐτὸν βασιλέα· ἐβασίλευσεν ἐτη λά.

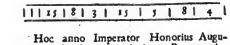

Hoc anno tumultus cædesque plurimæ inter Alexandrinos civesque mutuo agitatæ.

E Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκαταστασίαι ᾗ ἀλληλοκτονίαι ἐν Αλεξανδρείᾳ γεγόνασι πολλαί.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ Ἡλίωσος Πατρικίου A
γέρασον βασιλικὸν ἔπεμψε τῆ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ῥώ-
μῃ. Μαρουθὰς δὲ ἐπίσκοπος Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν
τῆ βασιλέως Περσῶν Ἰσδιγέρδου δαιμονιῶντα ἰάσατο
διὰ φροντιχῆς καὶ ὑφείας, ὅθεν Ἰσδιγέρδης πολλῶ
πλεροφορέιας εἰς τὰ Χριστιανισμὸν προσελαύνο.

Eodem etiam anno Theodosius per He-
lionem Patricium Imperatorium coronam
ad Valentinianum Romæ morantem destı-
ſtinavit. Maruthas porro Meſopotamiæ E-
piſcopus Ildegerdem regis Perſarum filium
dæmone vexatum precibus & jejuniis salu-
ti reſtituit: ex quo Ildegerdes plurimam er-
ga res Chriſtianas fiduciam accepit.

Κύκλος ἡλιακὸς	Ῥωμ. Βασιλ. Θεοδ. ἔτη μβ'.	Πίστ. Οὐαλεντιν. ἔτη ιθ'.	Ῥωμ. Ἀνατολ. Κωνστ. ἔτη ιε'.	Κωνστ. Ἀνατολ. ἔτη κ'.	Ἱερον. Ἀντιοχ. Πατρ. ἔτη ιγ'.	Ἀλεξ. Ἀντιοχ. Ἐκκλ. Κύριλ. ἔτη λδ'.	Ἀντ. Ἀντιοχ. Ἐκκλ. Ἰωαννου ἔτη ιγ'.
Ἔτη τῆ κόσμου.	͵ε͵ϡ'	͵ε͵ϡα'	͵ε͵ϡβ'	͵ε͵ϡγ'	͵ε͵ϡδ'	͵ε͵ϡε'	͵ε͵ϡϛ'
Ἔτη τῆ Χριστοῦ.	υ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ϛ'

Diocletiani Martyrum. anno.	Rom. Imperat. Theodosii annis 32.	Persarum rex Varanes annis 20.	Romæ Epiſc. Celeſtinus annis 10.	Conſtan. Epiſc. Attic. annis 20.	Hieroſol. Epiſc. Præſul. annis 24.	Alexan. Epiſc. Cyrillus annis 32.	Antioch. Epiſc. Joannes annis 18.
	17	10	1	17	7	10	2
	18	11	2	18	8	12	3

B

Τούτῳ τῆ ἔτει Ἰσδιγέρδου Ἀφόντος Οὐαραράνης ὁ
υἱὸς παὶς αὐτοῦ τῆ βασιλείᾳ, καὶ τὸν τῆς ὑσεβίας δι-
δάξατο διαγμόν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρίσβεις ἔπεμψε
τὸς φυγάδας ἐξαιτούμενος. ὁ δὲ Θεοδόσιος τῆ Ῥω-
μαίων βασιλεὺς ὐ κατεδέξατο τὰς προδοσίας. ἐκ
τῶν ἀρξεσιῶν ἔ ασσῶν πολεμος δεινὸς συνεκροτήθη.
καὶ ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπεσ ἔλλει Ἀρδαβέριον ἔ στρατηγὸν
μῆ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς, Οὐαραράνης δὲ ἀποσ ἔλλει
Ἀρσων στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Περσικῆς, καὶ πολλὰς
μυριάδας Σαρακηλῶν πρὸς βοήθειαν ἔχων. ὁ δὲ Ἀρ-
δαβάριος καπαλαβὼν τὴν Περσίδα, καὶ πορθήσας τὴν
λεγομένην Ἀρξανὴν ἐπαρχίαν ἐπὶ ἔ Μεσοποταμίαν
ἤρατο. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἔ Περσῶν στρατηγὸς κατέ-
λαβε ἔ Μεσοποταμίαν πλησίον ἔ Εὐφράτα, καὶ
νομίσαντες ἔ ἔ Ρωμαίων δύναμιν ὑπάρχεσθαι αὐτοῖς,
ἐκ Θεῦ ἐκλελοίπτες εἰς ἔ ποταμὸν ἰαυπὸς ἐσπλοι ἦρτο.
ὧ ἅπα περὶ πὲς ἱ. μυριάδες σηγίτες διεβάρησαν.
οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς λοιπὰς μεσοβάϊσαντες πάντας
αὐτὸς, καὶ μυριάδα ἔ παρ' αὐτοῖς λεγομένων Αβασά-
των ἀπέκτειναν, καὶ τὰς στρατηγὸς αὐτῶν, τὸν Χερὶν δέκην ἐ-
σπραξάμενοι τοῖς Πέρσαις, ἀνδ' ὧν πολλὰς ἔ ὑσεβῶν
ἀπίκτειναν ἀδίκως.

Κύκλος ἡλιακὸς	Ῥωμ. Βασιλ. Θεοδ. σιος ἔτη μβ'.	Πίστ. Οὐαλεντ. ἔτη ιθ'.	Ῥωμ. Ἀνατολ. Ἐκκλ. κὸς ἔτη ι'.	Κωνστ. Ἀνατ. κὸς ἔτη κ'.	Ἱερον. Ἀντιοχ. Πατρ. λὸς ἔτη λβ'.	Ἀλεξ. Ἀντιοχ. Ἐκκλ. φιλος ἔτη λδ'.	Ἀντιοχ. Ἐκκλ. Ἰωαννου ἔτ. ιγ'.
Ἔτη τῆ κόσμου.	͵ε͵ϡ'	͵ε͵ϡα'	͵ε͵ϡβ'	͵ε͵ϡγ'	͵ε͵ϡδ'	͵ε͵ϡε'	͵ε͵ϡϛ'
Ἔτη τῆ Χριστοῦ.	υ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ϛ'

Diocletiani Martyrum. anno.	Rom. Imp. Theodoſius 42.	Perſ. Rex Vara ranes annis 20.	Romæ Epiſc. Celeſtinus annis 10.	Conſtan. Epiſc. Attic. annis 20.	Hieroſol. Epiſc. Præſul. annis 20.	Alex. Epiſc. Cyril. lus annis 20.	Ant. Epiſc. Joannes annis 18.
	17	12	3	19	9	12	4

D

Περὶ τῆς ὑρίσεως ἔ λειψάνων Ζαχαρίου τῆ προφήτη καὶ
Στεφάνου τῆ πρωτομάρτυρος.

Τούτῳ τῆ ἔτει τὰ προφήτη Ζαχαρίου τὰ λείψανα ὑρί-
σησαν ἐν κώμῃ τινὶ παρὰ ἔ περιοικίδα Ἐλευθεροπόλεως,
ὁμοίως δὲ καὶ Στεφάνου τῆ πρωτομάρτυρος ἐν κώμῃ Παργα-
μαλᾶ, ὃν ἡ Γαμαλιὴλ ὁ διδάσκαλος Παύλου τῆ Ἀποσό-
λου σὺν Αβίβῳ τῆ υἱῷ αὐτῆ θάψαι ἐνδύσαντες τὸ σῶ-
μα τῆ πρωτομάρτυρος.

De Inventione reliquiarum Zachariæ Prophetæ & Protomartyris Stephani.

Hoc anno in pago quodam agri Eleuthe-
ropolitani Zachariæ Prophetæ reliquiæ re-
pertæ ſunt, ac pariter Stephani Protomar-
tyris in pago ad Pargamala, in quo præ-
fati Martyrum antefignani corpus Gamalitel
Pauli Apoſtoli Præceptor una cum Abibone
filio curavit.

E

Τούτῳ τῆ ἔτει Θεοδόσιος ὁ ὑσεβὴς βασιλεὺς
κατὰ μίμησιν τῆς μακαρίας Πυλχερίας πολλὰ χρή-
ματα τῆ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων ἀπέστειλε πρὸς
διάδοσιν τῆ χρείαν ἐχόντων, καὶ χαυρὸν χρυσοῦν
διὰ λίθων ποιεσθαι πρὸς τὸ σταυῶσαι ἐν τῆ ἁγίῳ
ἀναστάσει. ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέδωρον ἀπέστειλε

Hoc anno Theodoſius pius Imperator
beatam Pulcheriam imitatus magnam pe-
cuniarum vim egenis diſtribuendam, au-
ream quoque crucem pretioſis lapillis in-
terſtinctam ſancto Calvariæ loco figen-
dam ad Hieroſolymorum Epiſcopum mi-
ſit. Præſul hæc dona vicario munere com-

pensaturus dextræ manus Martyrum principia Stephani reliquias per sanctum Pastasionem obvulit. Eo Chalcedonem usque profecto cernit beata Pulcheria noctu in ostento sanctum Stephanum verbis istis se compellantem. Viden', ut preces tuæ sint exauditæ, & ut petitio tua jam adimpleta Chalcedonem usque pervenerit? Exurgens illa, fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: illisque demum in palatium illatis, sumptuosam ædem sancto Martyrum ductori extruxit, & in ea sacra munera deposuit.

Edit. Paris. pag. 75.

A λείψανον τῆς ἁγίας χειρὸς τῷ πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ ᾠκοδόμησε τὸν ἁγίου Παστασίνου. τότε δὴ εἰς Χαλκηδόνα φθάσαντος Θεοῦ ἡ μακαρία Πυλχηρία αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐν ὁράματι τὸν ἅγιον Στέφανον λέγοντα αὐτῇ· ἐθεᾶ ἡ ἀφοσιωχὴ σου ἠκούθη, καὶ ἡ αἴτησίς σου γέγονε, καὶ ἤλυθε εἰς Χαλκηδόνα. ἡ δὲ ἀσασάσα καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἀκούσασα, ἐξῆλθον εἰς συναντησιν τῶν ἁγίων λειψάνων, καὶ τοῦτο εἰς τὸ παλάτιον ἀκθοῦσα κτίζει οἶκον ἐνδοξον τῷ ἁγίῳ πρωτομάρτυρι, κἀκεῖ τὰ ἅγια κατέθετο λείψανα.

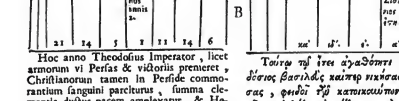

B

21 | 24 | 5 | 2 | 23 | 24 | 6

κα' | κδ'. | ε'. | α'. | κα' | κδ' | ϛ'

Hoc anno Theodosius Imperator, licet armorum vi Persas & victoriis premeret, Christianorum tamen in Perside commorantium sanguini parcleturus, summa clementia ductus pacem amplexatur, & Heleonem Patricium virum summis semper honoribus auctum, & Anatolium Orientis Præfectum Legatos pacis fœdus firmaturos mittit. Vararanes, cognita suorum jactura, lubens admittit Legatos, atque ita excitatus in Christianos persecutionis motus refedit. Imperator porro Theodosius in tranorum beneficiorum vicem grates acturus Deo una cum suis sororibus, quæ perpetuam virginitatem colebant, sacris canticis Numen celebrare, & ejus laudes extollere nusquam desistebat.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀγαθύνει πολὺ κίνημενος Θεοδόσιος βασιλεὺς καίπερ πικῆσας κατὰ κράτος τὸς Πέρσας, φενδει τῷ κατικοώπιον ἐν Περσίδι Χεριστιανῶν, εἰρήλιον ἀσπάζεται, καὶ ἀποσέλλει φριεβδευτὰς Ηλιόυνά τε τὸν Πατρίκιον, ὃν πάλαι διὰ τιμῆς ἦγεν, καὶ Ἀνατόλιον τὸν τῆς ἀνατολῆς ἐραιτηρὸν εἰρήνιον ἀνειοαδεῖν. Οὐαραράνης δὲ γνοὺς τὸ ἑαυτῷ πτεταμένον τὴν ἀφιλοφροσύνην, καὶ ὅτως ὁ κατὰ τῷ Χεριστιανῶν ἐπαύσατο διωγμός. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ἀφρηστίαις τὸν Θεὸν ἀχαριστῶν, χαριέρον τοῖς ὕμνοις ἐκ τοιαῦτα, κοινωνὸς ἔχων τῆς ὑμνῳδίας τὰς ἰδίας ἀδελφὰς διὰ βίε τῶ παρθενίαν ἀσκούσας.

C

Eodem anno Sisinnius CP. Archiepiscopus Cyzici Episcopum ordinat Proclum: quem cum agnoscere Cyziceni detrectassent, Monachum quendam nomine Dalmatium invito Sisinnio sibimet præficiunt Antistitem. Proclus propria destitutus Ecclesia, Sisinnii monitis & permissu sermonibus populo docendo habitis clarebat.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ τῆ Χεριστιανῶν διωγμὸς ἐν Περσίδι ἐπαυσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σισίννιος ἀρχιπίσκοπος ΚΠ. Πρόκλον χειροτονεῖ ἐπίσκοπον Κυζίκου· ὃν τινα οἱ Κυζικηνοὶ μὴ δεξάμενοι, μοναχόν τινα παρὰ γνώμιλυ Σισιννίου Δαλμάτιον λεγόμενον χειροτονοῦσιν. ὁ δὲ Πρόκλος ἰδίαν ἐκκλησίαν μὴ ἔχων, ἐν ΚΠ. φροτρεπῆ Σισιννίν ταῖς διδασκαλίαις τῶ διαπρέπων.

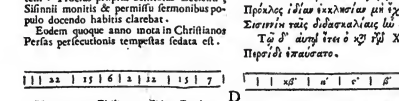

D

11 | 22 | 15 | 6 | 2 | 22 | 15 | 7

κβ' | α' | ε' | β' | ιβ' | ια' | ζ'

Hoc anno Philippus Sides Presbyter Christianam Historiam libris triginta sex absolvens acerbius in Sisinnium invehitur; eo quod ipsi Philippo pariter ac Proclo Sisinnius idem ad Episcopatus electionem fuisset præstatus. Non diu post vero Sisinnius e vita migravit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φίλιππος φριεβύτερος Σίδης Χεριστιανῶν ἱτορίαν συγγραφαμένος ἐν λϛ'. βιβλίοις πολλὰ καθάπτεται Σισιννίου διὰ τὸ φροκεχθῆναι ὑπ' Σισίννιον Φιλίππῳ σὺς τῶν ἐπισκόπῶν ἅμα καὶ Πρόκλῳ· ἐθὺς δὲ Σισίννιος ἐτελεύτησεν.

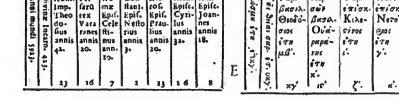

E

Hoc anno Sisinnio CP. Pontifice defuncto, Nestorius in Episcopatu succedit. Is Germaniciam habuit patriam: simul autem ac thronum conscendit, confestim ejus prava fides, & perversa circa Ecclesiæ dogmata mens manifestata. Orationem quippe de rebus fidei suo Syncello traditam in publico Christianæ plebis conventu justit re-

pag. 76.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σισιννίου ἐπισκόπου ΚΠ. κοιμηθέντος Νεςόριος τὸν ἐπισκοπὸν ἀδιέβη, παραυτικα ἡ αὐτῷ κακοπιςία, καὶ τὸ ἐν τοῖς δόγμασι διεςραμμένον φρόνημα ἐδείκνυτο. ὁμιλίαν γαρ περὶ πίςεως ἐσῶτε τῇ ἑαυτῷ Συγκέλλῳ, κελεύσας αὐτῇ ταύτην ἐπ'

ἐκκλησίας κηρύξαι· ἴσχυσαν οὗτοι. Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖτω μηδείς· Μαρία γὰρ ἄνθρωπος ἦν, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου Θεὸν τυχθῆναι ἀδύνατον. ταύτης ἐπιλάθετο ὁ φθόνος τῆς φωνῆς Εὐσέβιός τις Σχολαστικὸς τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, ὃν δὴ πολλοὶ τῶν Βυζαντίων ἐπαράχθησαν. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κυρώσει ἀνεῖδεν παπτηχῶ τινὶ Θεοτόκου φωνὴ ἐξέβαλλε, ἄλλο ἀνθρωπον λέγων τὸν Κύριον. ἐν μὲν δὴ κυριακῇ προκαθῆζομένου Νεστορίου φοιτᾶσαι Πρόκλος τῷ ἐξευγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλίαι εἰς τὴν Θεοτόκον, ἧς ἡ ἀρχή· Παρθενικὴ παγκύμες σημεῖον, ἀδελφοί· τοῦτ μισυπὸς γυνόμενος παρὰ πᾶσιν ὁ δυσεβὴς Νεστόριος διὰ τύφον καὶ καυκησίαν· εἶχε γὰρ ἡ Ἀναστασίου τινα φρεσβύτερον Αντιοχέα, ὃν σοφίᾳ περιπτοιεῖτο, ὡς ὁμόφρονα, ἀνδρα τολμηρότατον, ὑπ' ἐκκλησίας βλασφημουῶτα τὴν ἀειπάρθενον Θεοτόκον. τοῦτο δὴ Εὐσέβιος ὁ τῶ Δορυλαίου πρώτος κατέπτυν· ὕπω δὲ διαπρατώμενος πολλῶς Θορύβους ἤγειρε καὶ παραχάς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὸ φοβερὸν Σαμψὰμ ἢ ἁγίων ἵππα παίδων ἐν Ἐφέσῳ γίγονε· ἀναστάντων αὐτῶν διαρπά-

citari ita continentem. Mariam nemo nuncupet Dei Genitricem. Homo namque Maria extitit: & ab homine Deum gigni impossibile. Hanc vocem Eusebius quidam Imperatricis Constantinopoleos Scholasticus primus reprehendit, ex quo Byzantiorum plures turbati. Nestorius autem sermonis confirmandi studiosus, Deiparæ vocem undecumque potuit, abolevit: & simpliciem purumque hominem Dominum affirmabat. Die vero quodam Dominico, ipso Nestorio Ecclesiæ præsidente, Proclus sacram concionem exponere jussus, dixit: Homilia in Deiparam. Homiliæ principium hoc fuit. Virginis hodie celebritas, fratres. Exinde impius Nestorius propter fastum & pravam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe quempiam Antiochenum Presbyterum familiarius sibi devinctum, ceu pravitatis & sensus ejusdem sortem, virum linguæ præpetem & audacem, & in Ecclesia perpetuam virginem Deiparam suis blasphemiis vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylæi Episcopus insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque concitavit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi audicum: sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos 184. consepulti remanserant, suscitati sunt.

| | | |

rillo Alexandriæ Episcopo, ut suum locum teneret, rescripsit.

Hoc anno Sancta & Oecumenica Synodus ducentorum Episcoporum Ephesi congregata est. Cum omnes igitur Episcopi convenissent, Joannes Antiochiæ Pontifex, nec alii Orientis Episcopi ad præfinitum diem non occurrerunt: elapsis deinde a condicto termino diebus sexdecim, Joanne nondum comparente, cum multo comitum fastu Nestorius advenit. Die itaque Junii mensis vigesima celerari cœpit Concilium, Nestorio, Cyrillo, & Praulio Conventui præsidentibus, Cyrillo vero Romani Pontificis locum obtinente: cunctisque jam Theologicas disquisitiones instituentibus, non sine magna arrogantiæ ostentatione dixit Nestorius. Eum equidem qui bimus aut trimus agnitus fuerit, nusquam ego Deum appellaverim: Eapropter mundus sum ab omnium veterum sanguine: nec ad vos postmodum me quavis ratione rediturum teritor. His dictis, cum sex Episcopis ejus sententiæ obsequentibus egressus est: Cyrilli sequaces postera luce congregati, tres Episcopos qui Nestorium vocarent, destinant: quibus obedire renuit: eodemque pacto secundo, & iterum, imo quarto accersitus, non accessit; sed & legatos injuriis probrisque reipergi providit. Tum vero delegatos Episcopos injuriis ita probrisque affectos Sancta & Oecumenica Synodus excipiens sententiam adversus eum pronunciavit, & omni sacro Ordine, hoc est dignitate, alienum deinceps futurum sanxit: hancque veram & indubitatam ejus depositionem præsenti & coram denunciaverunt. His ita perfectis, Joannes Antiochiæ Præsul sex & viginti comitatus Episcopis tertia die advenit. Hi de Nestorii exautoratione certiores facti, se a sancto Concilio segregaverunt, separatimque cum Nestorio confidentes, Cyrillum, & Memnonem Ephesiorum Antistitem depositione, ut sibi videbatur, mulctaverunt. Theodoretus sane Cyrillum insectari & redarguere urbitratus, duodecim capitis expositis, Nestorio vinus omne evomitum suo respersit operi. Sanctus autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capitulorum defensionem instruxit, expositionem adhibuit, & in lucem prolato Ecclesiasticæ doctrinæ thesauro, quam ad pietatem propria collimaret sententia, omnium oculis reddidit manifestum. A sancta postmodum Synodo tertium vocatus Antiochenum Præsul Joannes, cum accedere detrectaret, adversam excepit cum sociis sententiam, adeo ut omni Ecclesiæ removeretur ministerio, donec arrepti consilii pœnitentes admissam fatentur culpam. Et hæc quidem sancta definivit Synodus, quo constaret, quævis in Cyrillum & Memnouem sanctissimos Ecclesiæ Præsides præter pietatis jura & Canonum auctoritatem attentata, nullius omnino roboris esse vel firmitatis. Itaque controversiis de his omnibus agitatis, ac scriptis ad Theodosium Imperatorem relatis, utriusque partis Episcopi CP. tendere jussi. Conveniunt illi, & Dei opera vincunt qui sanctæ Synodi partes tuebantur: firmataque Nestorii exautoratione, Maximianus Ecclesiæ Constantinopolitanæ Presbyter consecrationis ritu

Edit. Paris. pag. 78.

σωσάσθω, διὰ τῆς θαλάσσης κόπον τὸ χειμῶνος, μὴ διωκθεὶς ὑφ' ἑαυτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν διακοσίων πατέρων συνηθροίσθη. πάντων τοίνυν ἐπισκόπων ἐλθόντων Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας, καὶ οἱ ἀνατολικοὶ οὐ παντὸς τὴν ὁρισθεῖσαν προθεσμίαν, τῇ δεκάτῃ ἑκκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ὡρισμένην, τοῦ Ἰωάννου μὴ ἐλθόντος, ἐφθασεν ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐκροτήθη ἡ συνόδος Νεστορίου, καὶ Κυρίλλου, καὶ Πραυλίου προκαθημένων, τοῦ δὲ Κυρίλλου τὸ τόπον τῆς Ῥώμης ἐπέχοντος· καὶ πάντων θεολογικῶν λόγων ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. ἐγὼν τὸν γνώμιμον ἡμισυλιον καὶ τριμιλιάριον κὰ οὐ θεὸν ὀνομάσαιμι. καὶ διὰ τοῦτο καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ὑμᾶς μὴ ἐπανήξομαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν ὑπισχνουμένων τῇ γνώμῃ ἀκολουθήσειν αὐτῷ. οἱ δὲ περὶ Κύριλλον τὴ ἑξῆς συνιόντες, ἀπέστειλαν τρεῖς ὑπισκόπους καλέσαι αὐτὸν, καὶ οὐκ ὑπήκουσεν. ὁμοίως δὲ καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον, καὶ τέταρτον προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς συνόδου, οὐ παρεγένετο. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους ὑβρισθῆναι, καὶ ἀτιμασθῆναι παρεσκεύασεν. τότε ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ὑβρισμένους, καὶ ἠτιμασμένους ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀθλήσαντας ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἀθλήσαντας αὐτὸν ὥρισε πάντας ἱεροτικὸν τάγματος, δηλονότι ἀξιώματος, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ τὸν ὁρισμὸν τῶν οἰκείων καθαίρεσιν. τούτων ὑπὸ τελεθέντων ἤδη ἐφ' τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἅπασι τῇ ἐπισκόπῳ ἔχων μεθ' ἑαυτὸ, οὓς τοὺς μαθόντες καθαιρεθῆναι αὐτὸν, ἀποχίσαντες τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ μετὰ Νεστορίου συμπεριφέροντες, καθέλκει, ὡς ὑφίμασαν, Κύριλλον, καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσιον. Θεοδώρητος μέντοι ὁμοίως Κύριλλον καταβραμεῖν, τὰ δώδεκα κεφάλαια παρεξηγησάμενος, ἐκθεὶς τὸν Νεστορίου ἐξέμεσιν ἰόν. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Κύριλλος γενόμενος ἀβρασὰς ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ κεφαλαίων ἀπελογήσατο, ἐρμηνεύων αὐτὰ, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικὸν θησαυρὸν ἀνακαλύπτων, καὶ τὸν οἰκεῖον δόγμα σκοπὸν φανερὸν πᾶσιν. ὑπὸ δὲ τῆς ἁγίας συνόδου κληθεὶς ὁ τῆς Λυτιοχέων Ἰωάννης ἐκ τρίτης, καὶ μὴ ὑπακούσας τῷ παρακληθῆναι, ἀπόβασιν ἐδίξατο σὺν τοῖς μετ' αὐτὸ, ὡς ἀλλοτριούσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας, ἕως ἂν ἑαυτῶν κατεγνώτες τὸ οἰκεῖον ὁμολογήσωσιν σφάλμα. ὃ δὴ τὸ ἁγία ὥρισε συνόδος, ὥστε τὰ παρὰ τῆς ἀνατολικῶν ἀθέσμως καὶ ἀκανονίτως ἐφ' ὕβρει τῆς ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας πρόεδρων Κυρίλλου καὶ Μέμνονος ἐγκλήματα πάντα μηδ' ὅλως ἔχειν. τότε τοίνυν πάντων αἱ διαφοραὶ δι' ἀναφορᾶς τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ αἰτηχθέντα ἐκκλίθησαν εἰς τοὺς ἐμπροσθεν μέρους ἐπίσκοποι ἀπελθεῖν ἐν ΚΠ. καὶ ἀφελθόντες τῇ συμφωνίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν οἱ τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ κυρωθείσης τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, Μαξιμιανὸς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος ἐν ΚΠ. πρεσβύτερος ὢν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. οἱ δὲ

ἀποτολικοὶ ἔλαβον τὸν Νεστόριον μεθ' ἑαυτῶν εἰς ἀποτολίαν. τῇ δὲ ὑπάρχῃ χρόνῳ τῆς Νεστορίου καθαιρέσεως Ἰωάννης ὁ τῆς Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος τὸν τῆς Θεοῦ φόβου κτκπμένος, βλέπων πολλὰς τῇ κῷ τῶν Ἀντιόχειαν λογιῶν ὑπὸ Νεστορίου νοθευομένης, γράφει παρακαλῶν τὸν βασιλέα τὸν ἐξώσαι τῆς ἀποτολῆς· ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Νεστόριον ἐξώρισεν ἐν τῇ Θάτῃ, προτάγματα δὲ ἐκπέμπει Κυρίλλῳ ᾧ Ἰωάννῃ ἀνυπερθέτοις ἐνοθῆσαι φρὸς τὸ ἀπαλλάξαι τας ἐκκλησίας διχοστιας ἁπάσης. εἶτε δὴ τῇ προτάγματι Ἰωάννης, ᾧ γράφει Κυρίλλῳ τῶν ἰδίων πίσων, καὶ τῶν τῇ ἐν Νικαίᾳ πκτέρων ὁμολογίαν, καὶ τῷ ῥν'. τῷ ἐν ΚΠ. ἀποδεχόμενος, ᾧ τὰ ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένα. τότε ὁ Κύριλλος ἀποδέξαμενος γράφει Ἰωάννῃ, ᾧ τοῖς ἀποπλοιοις ἐπιτολὰι ἧς ἡ ἀρχή. Εὐφρανέθησαν ὐρανοὶ, ᾧ ἀγαλλιάθω ἡ γὴ· ᾧ τῇ αὐτῇ ὁμολογίᾳ σωθήμενοι ἀμρότεροι, ὡνώθησαν φρὸς ἐρίσιλλον ᾧ ὁμόνοιαι αἱ παρ ἑκατέροις ἁγίαι ἐκκλησίαι. κατὰ τότον δὲ τὸ χρόνον Νόννος ὁ Θεοφόρος ἐποίμαινε τὴ Ἐδεσηνῶν ἐκκλησίαν, ὁ δὲ φρώτιλι τῆ Μιμαθων Αντιοχέων τῇ Θεῷ ἀριπράσας, ᾧ ἀπὸ Μαργαλείτης πόρης ἁγίας αὐτὴν Πελαγίας παρασήσας τῇ Χεῖρῳ. ὕτος ὢν ὁ ἐν ἁγίοις ἀγαλλιώμενος ἐπὶ τῇ ἁγίων ὁμοιοίᾳ, γράφει τῇ ὀρχιεπισκόπῳ Ἰωάννη νυθευσίας τῷ δόματκλιὰς ῥήματα, ἐν οἷς ᾗ τότο. καθαιρῷ τὴ ἐκκλησίαν, ὃ ἀνθρωπε τῷ Θεῷ, ἀπὸ τῆ Νεστοριακῆ ζζλασίας, ᾗ τῆς αὐτῶν δεισότητος. τὸ δὲ ἀσεβὲς ᾗ βλάσφημον Νεστόριον ἐκ τῆ ἱερᾶς ᾗ θείᾳ δίκῃ μετελθὸν σπειδοῦ τῇ μελῶν αὐτῆ πάντων, μᾶλλον δὲ τῆς μιαρᾶς αὐτῆ γλώσης, ᾗ περιτιθὸν διρθάρη τῇ δικαίῳ, φρολαβὼν τῶν δότο θάσει ἀσάκλειτι εἰς ἴτερον τόπον.

A præfecitur Episcopus. Orientales autem Nestorium secum assumptum deduxerunt in Orientem. Cæterum anno a Nestorii depositione quarto Joannes Antiochenſium Episcopus Dei timore ubertim clarus, cum insignissimos quosque Antiochenſium Nestorii doctrina cerneret adulterari, de Nestorio ex Oriente penitus eliminando supplex Imperatorem postulat. Imperator Nestorium apud Thasium deportari jubet: ad Cyrillum autem & Joannem, ut sine dilatione pacem ineant, quo cuncta penitus dissentio ab Ecclesiis eliminetur, imperat. Juſſis obtemperat Joannes, fiamque Cyrillo fidem, & quæ fuit Nicææ Patrum confeſſio, quæ centum & quinquaginta Constantinopoli congregatorum, denique quæ apud Ephesum fuerunt acta se recipere ſcribit. Id ubi Cyrillus accepit & probavit, epiſtolam ad Joannem & reliquos Orientales mittit, cujus principium: Lætentur cæli, & exulteт terra. Et ambobus quidem in hanc conſeſſionem convenientibus, ſubditæ utrique Eccleiæ in pacis & concordiæ unionem redierunt. His temporibus Nonnus Deo plenus Pontifex Edeſſenorum paſcebat Eccleſiam, qui mimarum Antiochenſium inſignissimam Deo conſecravit, & Margaritus ſcortі vice Pelagiam ſanctam pœnitentem Chriſto exhibuit. Hic igitur ſanctorum non ultimus de ſanctorum inita reconciliatione exultans, verba monitionum & doctrinæ plena Joanni ſcripſit, hæcque inter alia: Expurga Eccleſiam, Vir Dei, a Neſtorii zizaniis, & coruni perfidia. Impium tandem blaſphemumque Neſtorium divina juſtitia in exilio ulta, eſt, membris ejus omnibus, & impura maxime lingua, tabo fluentibus, quo quidem corroſus letho abſumitur, & e Thaſo in alium locum revocationem præ-

B *Edit. Pariſ. pag. 79.*

C

venit.

Ἔτη τῶν Ἀποστόλων.	Ῥωμαίων Θεοδοσίου τὸν μῆ.	Πίπτουσιν Οὐαλεντινιανὸς ὁ ῥωμαῖος τὸν κ'.	Ῥωμαίων Κωνσταντίνου Καισαρος τὸν ιʹ.	Κωνσταντίνου μετὰ Μαξιμιανὸν τὸν ιʹ.	Ἱερουσαλὴμ τὸν ιβʹ.	Πρωτοκλησίας τὸν ιεʹ.	Ἀλεξανδρείας τὸν κβʹ.	Ἀντιοχέων Ἰωάννης ὁ Κυρίλλου τὸν ιηʹ.
Anni mundi 5516.	Dionis Incarn. 436.	Rom. Imp. Theodo. annis 42.	Perſarum Vara nes annis 20.	Romæ Epiſc. Celeſtinus annis 10.	Conſtant. Epiſc. Maximus annis 20.	Hieroſ. Epiſc. Juvenalis annis 20.	Alex. Epiſc. Cyrillus annis 32.	Ant. Epiſc. Joannes annis 18.
		26	19	10	1	15	1 9	31

D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤλθω Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ Ῥώμης ὁ Γάλλος Πλακιδίας ᾧ Κωνσταντίου υἱὸς ὁ ΚΠ. τῇ ἐγημῇ γαμέτᾳ τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου τῆ βασιλέως Εὐδοξίαν ᾧ ἐξ Εὐδοξίας γεννθεῖσαν αὐτῷ, ᾧ ἐπανῆλθω ἐν Ῥώμῃ.

Hoc anno Valentinianus Gallæ Placidiæ & Conſtantini filius, Conſtantinopolim profectus uxorem duxit Endoxiam Theodoſii Imperatoris filiam ex Eudocia conjuge ſibi natam: & poſthac Romam reverſus eſt.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ησύχιος φρεσβύτερος Ιφοσολύμων ἐτελεύτησε. ᾧ ἡ μακαρία Μελάνη ἡ τῆς μεγάλης ἐγγόνη ἐν ἀσκήσει ἐκρυβθη ἐν βίῳ πλείῳ ἐν Ιερυσαλὴμ..

Eodem anno Heſychius Presbyter Hieroſolymitanus ultimum diem obiit: & beata Melania magnæ Melaniæ neptis in religioſarum virtutum exercitiis & perfectione vitæ Hieroſolymis requievit.

E

Ῥωμαίων Ἐκτίσις Ξυστοῦ τὸν ιηʹ.	Rome Epiſc. Xyſtus annis 8.
27	27 20 1 2 17 20 12

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ᾧ γαμετὴ Εὐδοκία εἰς Ιφοσόλυμα ἀπίφειλαν ὀλυκαεισηνεις ὕμνος φροσέξουσαν τῷ Θεῷ, ἥτις πάμπολλα ᾧ ἐκκλησίας ἐδωρήσατο, ᾧ φροστυπώσασα τὸν τε ἄγιον σαυρὸν, καὶ τὰς σεβασμίους τύπους, ὑπέρφλυσις τὰ βασίλεια.

Hoc anno Theodoſius Imperator Eudociam conjugem laudes & grates relaturam Hieroſolymam miſit, quæ plurima dona Eccleſiis contulit: & adorata ſacra cruce, locisque ſacris perluſtratis, in regiam Conſtantinopolim ſe recepit.

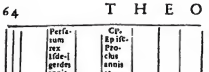

A

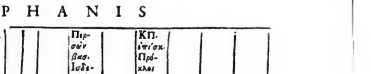

Edit. Paris. pag. 80.

Hoc anno ruina in Alexandriæ theatro facta in Niliacorum festorum pervigilio homines septuaginta duos supra quingentos oppressit.

Τότε τῆ ἴτει σύμπτωσις ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀλεξανδρείας, ᾧ ἀπέθανον ἀνδρες φοβ'. τῇ παννυχίδι τῶν Νειλώων.

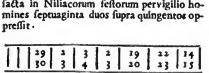

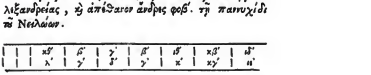

B

Hoc anno sanctissimus Constantinopolitanus Episcopus Proclus, permissu ab Imperatore Theodosio petito, Joannis Chrysostomi reliquias a Comanis in regiam civitatem transtulit, & insequente anno, exacta nimirum annorum triginta trium periodo, easdem publica consertaque processionis pompa deductas, Imperatore & beata Pulcheria comitantibus, in Apostolorum deposuit Ecclesia: tum vero cunctos, qui propter abrogatam Joanni dignitatem ab Ecclesia fuerant segregati, ad priftinam recepit communionem. Sancti Procli ætate, quatuor mensium spatio factus est Constantinopoli terræ motus, adeo ut Byzantini terrore conflemati ad Campum ita dictum ex Urbe secedentes, supplicationibus ac processionibus repetitis dies noctesque cum Episcopo protraherent. Semel itaque terra violentius agitata, & e populo cunctis, Domine miserere, conclamantibus intentius, sub omnium conspectu, circa diei tertiam horam adolescentulum quemdam in aera divina virtute sublevari contigit, & divinam vocem audire præcipientem Episcopo plebique renunciare litaniarum preces in hanc formam deinceps concipierent: Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis: nec istis quicquam addere attentarent. Justu istiusmodi accepto, populum ut ita caneret, sanctus Proclus adhortatus est, & confestim terræ quietis motus. Beata porro Pulcheria & ejus frater miraculo recreati, divinum illum hymnum per orbem quaqua patet decantari fanxerunt: ex quo per singulos dies suavibus moduli illum recitandi morem cunctæ recepere Ecclesiæ.

Τότε τῆδε τῇ ἴτει Πρόκλος ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως αἰτήσας τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὰ λείψανον Ἰωάννου τῶ Χρισοστόμου ἀπὸ Κομάνων εἰς ἡ βασιλεύουσαν μετκόμισε. ᾧ τῇ ἑρχομένῳ χρόνῳ διὰ λγ'. ἐῶν τῶν ὁμοιοτρ ὑπὶ φυσιλώσας πομπώσας σὺν τῇ βασιλεῖ ᾧ τῇ μακαρίᾳ Πυλχηρίᾳ εἰς τὸν τῶ Ἀποστόλων ἀπέθετο ἐκκλησίαν. ᾧ ἐπὰ τὰς διὰ τὸν ἐκείνε καθαίρεσιν τῆς ἐκκλησίας χωρεβάντας ἤνωσεν. ὑπὶ τῶ ἁγίου Πρόκλου σεισμὸς γέγονεν ἐν Κπ. ὑπὶ πόσαρας μῆνας. ὡςτ φοβηθέντες οἱ Βυζάντιοι ἐφυγον ἔξω τῆς πόλως ὐν τῇ λεγομένῳ Κάμπῳ, καὶ ὅσαι δημηρέσιοντες σὺν τῇ ὑπισκόπῳ ὐν ταῖς ὑποσοι λιτανεύοντες. ὐν μιᾷ ὅσω κυμαινομένης τῆς γῆς, καὶ C πανὸς τῶ λαῶ κράζοντος τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐκτενως, περὶ ὥραν τρίτην, ἀφνω πάντων ὁρώντων σωμᾶτι ὑπὸ θείας δυνάμεως ἁρθῆναί τινα νεανίσκον εἰς τὸν ἀέρα, ᾧ ἀκούσαι θείας φωνῆς παρεγκυούσης αὐτὸν ἀναγγέλλαι τῇ ὑπισκόπῳ ᾧ τῷ λαῷ, λιτανεύειν ὑπω, ᾧ λέγειν· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς· μηδὲν ὕπερ ἀροτῖδίπτας. ὁ δὲ ὐν ἁγίοις Πρόκλος πανὺν διξάμβως ἢ ἀπόρασιν ἐπιτρεφῆ τῷ λαῷ ψάλλειν οὕτω, ᾧ διὸτως ὅτι ὁ σεισμὸς. ἀ δὲ μακαρία Πυλχηρία, καὶ ὁ παῦτης ἀδελφὸς ὑπαρχαμβάντες τῇ Θεώματι, ἐθίασαν κατὰ πᾶσαν οἰκουμένην τὸν Θεῖον τοῦτον ψαλμὸν ἔθεσαν ὕμνον· ᾧ ἀπὸ τότε παρίλαβεν πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ. D

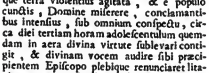

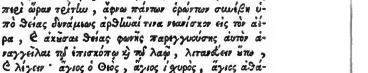

E

Hoc anno Valentinianus non modo Britanniam, Galliam, & Hispaniam servare non valuit, quinetiam Occidentalem Libyam, quæ Africum dicitur provincia, hoc pacto amisit. Duo belli Duces tum erant Aetius & Bonifacius, quos rogante Valentiniano Theodosius Romam misit. Bonifacio vero Libyæ Occidentalis præfecturam assequuto invidens Aetius, in eum quasi defectionem meditatum, & jam Lybiam occupare conatum, machinatur calumniam. Et hæc quidem ad Placidiam

pag. 81.

Τότε τῆ ἴτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ μόνον Βριττανίαν, ᾧ Γαλλίαν, ᾧ Σπανίαν ἀπασώσασθαι οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλα ᾧ ἢ ἐσπέριον Λιβύην, ἢ ἔστ Ἄφρων καλεμένην χώραν φρουπαλίσει τρόπῳ τοιῷδι. δύο στρατηγοὶ ἦσαν Αἴτιος ᾧ Βονιφάτιος, ὡς Θεοδόσιος κατὰ αἴτησιν Οὐαλεντινιανὸς εἰς Ῥώμαν ἀπέστειλ. Βονιφατίω δὲ ἢ ἀρχὴ τῶ ἑσπερίω Λιβύης λαβόντος, Φρονήσας ὁ Αἴτιος ὑβρβολῶ ποιεῖται κατ' αὐτὸ, ὡς ἁπαρσίαν μελετῶντος, καὶ ἢ Λιβύλω κρατήσαι αὐτῷδιπτος· καὶ ταῦτα μὲν περὶς Πλακιδίαν ἔλεγε τῶν τῷ Οὐαλεντινιανοῦ

μπέρα· γράφει δὲ Βονιφατίῳ σῦτος. ἰὸν μηπαπεμφθῆς, παρακινδύνευε μὴ Θεληθῆς· διαβληθῆς γὰρ, ᾧ δόλῳ σε οἱ βασιλεῖς βούλονται χειρώσασθαι. ταῦτα διξάμενος ὁ Βονιφάτιος, καὶ ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Αετίῳ πιστεύσας, μηπαμφθεὶς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ βασιλεῖς τὸν Αέτιον ὡς ἀνοσιώτατα ἀπεδείξαντο. ἦσαν δὲ τότε Γότθοι, καὶ ἔθνη πολλὰ τε, καὶ μέγιστα πέραν τοῦ Δανουβίου ἐν τοῖς ὑπερβορείοις τόποις κατῳκισμένα. τῶν δὲ ἀξιολογωτάτων εἰσι τέσσαρα, Γότθοι, Τάϊφυγγοι, Γηπαίδης, καὶ Οὐσδαῖλοι ἐν ὀνόματι μὲν μόνῳ, καὶ ὑφεῖ ἑτέρῳ ἑβδομήκοντα τὸν ἀριθμὸν ὑπάρχουσι κακοπιστίας. ὅτε ἐπὶ Αρκαδίου καὶ Ονωρίου τῶν Δανοβίῳ ἑβδομήκοντα, ἐν τῇ Ρωμαίων γῇ κατῳκίθησαν. καὶ οἱ μὲν Γηπαίδης, ἐξ ὧν ὕστερον ὁ μηδὲ Θησαυρὸς Λεγγίβαρδοι, καὶ Αβάρεις, τὰ πρὸ Σιγγιδόνου, καὶ Σιρμιείου χωρία ᾤκησαν. οἱ δὲ Τάϊφυγγοι μὴ Αλαριχὸν τῶν Ρώμων πορθήσαντες, εἰς Γαλλίαν ἐχώρησαν, καὶ τῇ ἐκεῖ ἐκράτησαν. Γότθοι δὲ Παννονίαν ἴσχον ἀφῶτοι, ἕπεσθαι τῷ ἰθ. ἔτει τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου ὑπερβάντος, τὰ τῆς Θρᾴκης χωρία ᾤκησαν, καὶ ἐπὶ πολ. χρόνους ἐν τῇ Θρᾴκῃ διέτριψαν, καὶ τῆς ἐπαρχείου Βασιλείας ἐκράτησαν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι Αλανοὶς ἑταιρεσάμενοι, καὶ Γερμανοὺς, τοὺς νῦν καλουμένους Φράγκους, ἑβδομήκοντα τὸν Ρῆνον ποταμὸν, ἡγεμόνος ἐχοντες Μοδίγισκλαν, κατῴκησαν ἐν Σπανίᾳ ἀφώτῃ νῦν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῆ ἐπαρχείου Ωκεανῆ. Βονιφάτιος δὲ φοβηθεὶς τὰς τῆ Ρωμαίων βασιλεῖς πιφάσας ἀπὸ Λιβύης εἰς Σπανίαν ἀφὸς τὰς Οὐανδήλους ἦλθε. ᾧ ὑφαὶ τὸν Μοδίγισκλον τελευτήσαντα, τὰς δὲ ἐκείνου παῖδας Γόνθαριν τε καὶ Γιζέριχον τῶν ἀρχῶν διήποντας, τύπως ἀφορτολόμητος ἡ ἐπαίρεσιν Αρβόλου εἰς τρία μέρη διελεῖν ὑπέκυπτε, ἐφ' ὧν ἔπαρχον τὸ τρίτου μέρους ἄρχειν σφῶν αὐτῇ, κοινῇ δὲ ἀμυνέσθαι τὸν ἄσσα ἅπαντα πολέμιον. ἐπὶ πάντας ὁμολογίας οἱ Οὐανδῆλοι τὸν πορθμὸν ἑβδόμησαν, τῶν Λιβύῃ κατῴκησαν ἀπὸ τῆ Ωκεανῆ μέχρι Τριπόλεως τῆς τῇ Κυρηναίων. οἱ δὲ Τάϊφυγγοι ἀναστάντες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν καὶ τῶν Σπανίαν. τινὲς δὲ τῆς συγκλήτου Ρωμαίων φίλοι Βονιφατίῳ τῶν Αετίου ἀδοξοκατάγονται ἀπιγγείλαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφανῆ ποιήσαντες, καὶ τῶν ἀφὸς Βονιφάτιον Αετίου ἐπιτρόλλῃ, τὴ Βονιφατίου πιῶτλω αὐτοῦς ἀποστείλαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκπλαγεῖσα, τὸν μὲν Αέτιον ἀδεῶς ἐδίωκεν, Βονιφατίῳ δὲ λόγων ἀφορτραπτίζει μὲν' ὅρκων ἀπίστειλε. τὰ δὲ Γοτθικὰ τελευτήσαντος, Γιζέριχος τῇ Οὐανδήλων γίγνεται αὐτοκράτωρ. Βονιφάτιος οὖν τὸν λόγον διξάμενος, τῇ Οὐανδήλων κατεφρόνησεν, φρατοῦ μεγάλου ἐλθόντος αὐτῇ ἀπὸ τῆ Ρώμης ἀπὸ Βυζαντίου, φρατηγοῦντος Ἀσπαρος· πολέμου δὲ κρουσθέντος ἀφὸς Γιζέριχον, ἡττήθη ὁ τῇ Ρωμαίων φρατὸς· ᾧ ὑπὸ Βονιφατίος μὴ Ἄσπαρος εἰς Ρώμην ἐλθὼν, ἢ ὑποψίαν δήλωσιν ἀποδείξας ἢ ἀληθείαν. ἡ δὲ Αφρικὴ ὑπὸ Οὐανδήλους γέγονε. τότε καὶ Μαρειανὸς φρατιώτης ὢν, καὶ δουλεύων τῇ Ἀσπαρε, ζῶν συμπληθυπὸ Γιζερίχου, ὁ μὴ παῖτα βασιλεύσας.

A Valentiniani matrem deſerebat: Interea vero Bonifacio ſcribit. Si accerſitus fueris, ne de reditu cogitato: criminis enim calumniam paſſus es, & te Imperatores dolis comprehendere moliuntur. His acceptis velut ſinceriori amico Bonifacius confidens Aetio, vocatus non acceſſit. Tum vero ceu ſalum ſibi benevolum Imperatores habuerunt Aetium. Erant ea tempeſtate Gothi, gentesque quamplurimæ & copioſiæ trans Danubium in Hyperboreis regionibus habitantes, inter quas præcipuæ quatuor omnino ſunt, Gothi, Viſigothi, Gepedes, & Vandali, nullo alio, quam nominum appellatione a ſe invicem diſcretæ, & ubique una communi
B lingua utentes: omnes alioqui pravas Arii ſectantur opiniones. Iſti Arcadio & Honorio imperantibus trajecto Danubio, in Romanæ poteſtatis ſolo ſixerant ſedem. Gepedes quidem, ex quibus demum Longobardi & Abares diviſi ſunt, loca ad Singidonem & Sirmium poſita occupaverunt. Viſigothi poſt illatas ab Alaricho clades Roma devaſtata, in Galliam ſecedentes, varias obtinuerunt provincias: Gothi Pannoniam primum adepti, mox nonno ſupra decimum Imperii anno, Theodoſio juniore ita permittente, Thraciæ regiones incoluere, & Thracica habitatione per annos octo & quinquaginta protracta, Occidentalis tandem Imperii facti ſunt domini. Vandali demum Alanis, & Germanis, Francos nunc iſtos vocant, ſibi aſciſcis, Rheno flumine trajecto, duce Modigiſco, in Hiſpania, quæ ab Helperio Oceano Europæ prima regio eſt, ſedem poſuerunt. Bonifacius autem ab Imperatoribus Romanis ſibi metuens, e Libya trajiciens in Hiſpaniam ad Vandalos ſe recepit. Mortuo jam Modigiſco, Gontharim & Gizerichum ejus filios regnum adminiſtrantes offendit: ipſos plu-
C ribus hortatus Libyam Occidentalem in tres partes ſe diviturum promiſit, ut unuſquiſque ſecum tertiam partem obtineret; cunctique ſimul adverſarium omnem quiſquis ille foret, ulciſceretur. His conditionibus firmatis Vandali enavigato freto Libyam ab Oceano ad Tripolim, quæ eſt juxta Cyrenem, incoluerunt. Wiſigothi quoque e Gallia migrantes occupaverunt Hiſpaniam. Porro quidam ex
D Romanis Senatoribus Bonifacii amici do- *Edit. Pariſ. pag. 82.*
los Aetii cunctaſque ejus calumnias Placidiæ denunciavere, & Bonifacio epiſtolam ipſam Aetii ad eos ſubmittente, ipſi eamdem Placidiæ fecerunt manifeſtam, & palam exhiberunt. Auguſta his exterrita, Aetium nullatenus ulta eſt; ad Bonifacium autem, quæ officium ſuaderent, etiam addito juſjurando verba fecit. Gonthari vero e vivis ſublato, Vandalorum Imperium ſuſcepit Gizerichus. Bonifacius ex adverſo data fide confirmatus, copioſo exercitu Roma Byzantiaque ſub Aſpare Duce tranſmiſſo, bellum adverſus Vandalos movit. Inito cum Gi-
E ta Bonifacius cum Aſpare Romam ingreſſus, rei veritate probata, conceptam de ſe ſuſpicionem diluit: Africa vero ſub Vandalorum poteſtate remanſit. Tum etiam Marcianus miles Aſparis domeſticus, vivus a Gizericho captus eſt: ac poſtmodum ſucceſſit Imperio.

A

Hoc anno ſancta Martyr Euphemia ſexto Kalendas Octobris Alexandriam translata eſt.

Τότῳ τῇ ἴτει μετατίθη ἐν Αλεξανδρείᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Εὐφημία πρὸ ἑξ καλανδῶν Ὀκτωβρίων.

B

Hoc anno Cantharus, quod balneum fuit Alexandriæ completus eſt. Porro quidam Monachi CP. profecti moleſtiam Imperatori inferebant cauſa Theodori Mopſueſtiæ quondam Epiſcopi, quem etiam poſt mortem hæreſis inſimulabant. Imperator autem ad Orientis Epiſcopos, inquiſitionem plenam inſtrui, & ſi vera proferrent Monachi, ut Theodorum anathemate feritent, Proclo commiſit ut ſcriberet. Joannes vero Antiochiæ Epiſcopus de recto Theodori ſenſu cum ſua Synodo Proclo reſcripſit, & de eadem Imperatori fidem fecit.

Τότῳ τῇ ἴτει ὁ Κάνθαρος τὸ βαλανεῖον ἐν Αλεξανδρείᾳ ἐπλησθη. μοναχοί δέ τινες ἐλθόντες ἐν Κωνσταντινουπόλει παρωδύχλουν τῷ βασιλεῖ τῷ Θεοδώρου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Μοψουεστίας μετ᾽ θάνατον αὐτοῦ, ὡς αἱρετικὸν διαβάλλοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς πρόσταξεν ἐπὶ τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις γράψαι ἢ ζήτησιν ποιεῖσθαι, ἢ εἰ ἀληθεύουσιν ἀναθεματίσαι Θεόδωρον. Ιωάννης δὲ Αντιοχείας ἀντέγραψε Πρόκλῳ μετὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἢ τῇ βασιλεῖ ὀρθοδοξίαν μαρτυρῶν Θεοδώρῳ.

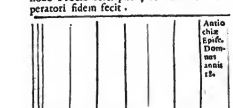

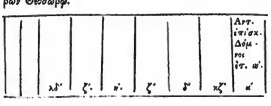

C

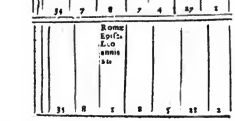

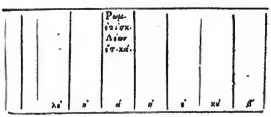

Edit. Pariſ. pag. 83.

Hoc anno Charmoſynus Auguſtalis ad tempus in vænatris theatro percuſſus, interiit menſis Epiphi die primo.

Τότῳ τῇ ἴτει Χαρμόσυνος ὁ Αὐγουσάλιος ἐν Αλεξανδρείᾳ ἐφονεύθη ἐν τῷ κωνηγίῳ· ἐ ἀπέθανε μὴν Επειφ πρώτῃ.

D

Hoc anno Theodoſius Imperator Antiochum Præpoſitum Partium & Bajulum ſuum ædibus ejus publicatis contemptus & elationis erga Imperatoris majeſtatem damnatum Clericum eſſet juſſit. Quare legem etiam tulit, ne quis Eunuchus ad Patricii dignitatem eveheretur.

Τότῳ τῇ ἴτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Αντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, ἢ Πατρίκιον, τὸν ἢ Βαΐουλον αὐτῶ ἱποίνισι Παππᾶν, ὑβριύσας ἢ τὸν οἶκον αὐτῶ, ὡς καπηλειράμενον τῇ βασιλίων, ἢ καταφρονοῦντα αὐτῶ. διὸ ἐ νόμον ἐξέθετο μὴ εἰσέρχεσθαι εἰς Πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον.

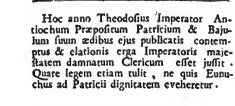

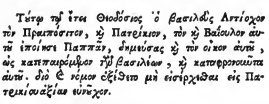

E

Hoc anno Cyrum Urbis & Prætorianorum Præfectum, virum litteratiſſimum, & in negotiis gerendis peræſtantem, qui Urbis mœnia partim extraxerat, & Urbem ex parte reparaverat, cum de eo, fedente in Circo Imperatore, & audiente, exclamaſſent Byzentini: Conſtantinus inſtauravit, Cyrus renovavit: indignatus Imperator de hujuſmodi acclamationibus,

Τότῳ τῇ ἴτει Κῦρον τὸν ἔπαρχον τῆς πόλεως, ἐ ἄνδρα σοφώτατον, ἢ ἱκανὸν, κτίσαντά τε τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐ ἀνανεώσαντα πᾶσαν ΚΠ. περὶ ἧς ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι ὅτι ὁ ἱππικὸν καθέζομένου τῶ βασιλίως ἐ ἀκούοντος. Κωνσταντῖνος ἔκτισε. Κῦρος ἀνενέωσε. καὶ ἐχόλωτο ὁ βασιλεὺς ὅτι πᾶσαι ἐ-

πον πιεζ αὐτ, ϗ φοβασαπάμβος αὐτὸν ἐλλιμέρροσε
εἶναι, καθεῖναι αὐτὸν τ ἀρχὴς, ϗ ἐδήμευσεν. ὁ ϗ φοσευ-
γὼν τῆ ἐκκλησίᾳ ἐγένετο Παππᾶς. ὁ ϗ βασιλεὺς κα λαγ-
γείθεὶς ἐπ' αὐτ ἐκέλευσεν γενέσθαι αὐτ ἐπίσκοπον Σμύρ-
νης τῆς ἐν Ασίᾳ· οἱ ϗ Σμυρναῖοι καταβάντες αὐτ ὡς Ἑλ-
λιμέρροσα ἠβουλήθησαν ἀμβαθῆναι τ τῆ ἐκκλησίᾳ. τ ϗ ἐσιγὴ-
σότος ὡς τ ἐκκλησίας, ϗ φοβ ἁπάντας λαλῆσαι τ λαὸν,
ἔφη. ἀνδρες ἀδελφοὶ, ἡ γένεσις τ Θ ἐς σωτηρ ἡμῶν
Ιησ Χρ ἐν σιωπῇ τιμᾶσθ. ὅτι ἀκοὴ ἐ μόνη συνελήφθη
ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ ὁ Θεὸς λόγος· αἴσηϗ ἡ δόξα εἰς τὺς
αἰῶνας, ἀμήν. ϗ ἐχάρη ὁ λαὸς, ϗ δυβήμησαν αὐτὸν,
ϗ ἐπεκόπτησαν δύτβως.

A & eum cum Gentilibus ſentire cauſatus, Præfecti dignitatem Cyro abrogavit, & ejus facultates publicavit. Ille ad Eccleſiam ſe recipiens factus eſt Clericus. Imperator autem miſeratione in eum motus, Smyrnæ, quæ Aſiæ urbs eſt, Epiſcopum fieri juſſit. Eumdem vero comprehenſum, quaſi Gentilium opinionibus adhuc detentum in ipſa Eccleſia interficere meditabantur. Ille confertam Eccleſiam conveniens, & ad populum concionem habere compulſus, ait: Viri Fratres, nativitas Dei & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti coiatur ſilentio: quandoquidem auditus etiam ſolo in ſancta Virgine Dei Verbum conceptum eſt · Ipſi gloria in ſæcula ſæculorum, Amen. His populus in hilaritatem verſus, felicibus votis eum proſequutus eſt; & Epiſcopi provinciam apud illos piſſime adminiſtravit.

| | | |

animorum ortus diffensus, cujus ad Pulcheriam nulla delata notitia. Et hæc quidem CP. Alexandriæ porro Dioscorus vetus in arrepti muneris primo limine Cyrilli affinium facultates deprædatur, & eorum quæcumque bona rapit : consobrinum Athanasium Presbyteri dignitate promotum, publicatis etiam quæ possidebat omnibus, officio removit. Ista quidem vir a teneris unguibus Hæreticus, & Origenis opinionibus infectus, rectam Cyrilli fidem everfurus attentabat : & a Flaviano, ob nonnullas ejus affinitibus datas fuspectas, animum ferebat averfum. Interim Chryfaphius cum impietatem amo
Edit. Paris pag. 83. mo recoqueret, nec Ecclefiarum concordiam poffet conficiari, ftudium illis turbandis adhibet, ac ut Flavianum Epifcopatu dejiciat omnem lapidem movet, Eutychem quemdam Archimandritam, qui cum ipfo male de fide fentiebat, Epifcopum præficiendum fecum confiliatus. Quoniam vero Pulcheria rerum fummam adminiftrante, nulla valebat ipfe auctoritate, in rudem & inexpertum Eudociæ animum fefe primum Infinuat, & in propriæ matris perniciem invidiæ faces accendit, eique fuggerit, ut eam apud Imperatorem Præpofiti fibi adfcifcendi fine carpat & incufet : Pulcheria namque conjunctam Præpofiti operam in negotiis gerendis neceffario exigebat. Imperator a conjuge moleftius interpellatus, hoc ad eam refponfum dat : Depone animi anxietatem, Præpofitum enim obtinere nequis : neque fororem præclare, folerter, & cum pietate res Imperii adminiftrantem ego removeo. Intentis fruftratus Chryfaphius, aliam dolorum componit machinam. Fit Eudociæ auctor, ut ipfa precibus Imperatorem fatiget, ac Pulcheriam, quam virginitatem Deo confecraffe ferebant, a Patriarcha Diaconiffam ordinandam, eo jubente, impetret. Ita Eudocia in rogando frequentior, & in poftulatis exigendis importunior, leniorem Imperatoris animum, quo defiderabat impellit. Beatus Flavianus, acceto Imperatoris juffo, mala ex eo, fi fiat, nafcitura præfentit, & in anxietatem conjicitur. Imperatoris tamen dictis obfequentem fe fore pollicetur ; ac fimul Pulcheriæ, ne in ejus confpectum admittatur ; ne forfan, inquit, quod a te libenter non fit ferendum, circa te quipiam exequi cogar, litteris fignificat. Ex fcriptis, quod parabatur, illa conjiciens, Præpofito ad Eudociæ libitum cedit, & in Hebdomum fecedens privatam vitam agebat. Hinc in Flavianum, veluti commiffum filii arcanum revelantem Imperatoris & Eudociæ commota indignatio. Cæterum Pulcheria ad privatam compulfa vitam, & Eudocia negotiorum curam gerente, tale quipiam accidit. Erat Paulinus quidam vir litteris omnibus & formæ venuftate confpicuus, Eudociæ apprime charus, cum quo familiarius agere, & feorfim colloqui illa falebat. At cum fanctorum Theophaniorum die malum elegans omnino & ftupendæ magnitudinis nonnullus Imperatori obtuliffet, ille fructum admiratus Eudociæ mifit, hæc Paulino dedit : Paulinus duos poft dies illud Imperatori obtulit. Imperator malum agnitum exlavit, & ad Auguftam profectus, Per faluteм, inquit, meam, obteftor, quid de malo, quod tibi dedi, actum eft? Ita falvus fis, inquit illa, comedi. Imperator in iram verfus malum proferri jubet, *pag. 86.* & Paulinum in Cappadociam exulem ab-

Α Παυλχερίας ταῦτα μὴ εἰδύιας. καὶ ταῦτα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ Διόσκορος ἀΐδιος ἐκ φροιμίων τὰς συγγενεῖς Κυρίλλου πορδεῖ, καὶ τὰ τούτου λαΐζεται. τὸν δὲ ἀδελφιδοῦν Ἀθανάσιον ἀφιερβύτερον ὄντα καθέλκει ἀκαταίως, δημεύσας αὐτῶν ἅπαντας. ταῦτα ἅπερ ἐναγτιώμβροις τῇ ὀρῇ πάσχει Κυρίλλου κίρτιπος ὢν ἐξ ἀπάλων ὀνύχων τὰ Ὠριγένους φρονῶν. ἀνεῖχε δὲ καὶ Φλαβιανῷ, ὅστι μηραν ἐπιποιείαν παρίχοι τοῖς συγγένεσι τὰ μακαρίου Κυρίλλου. ὁ δὲ Χρυσάφιος δυσπαθὴς ὤν, καὶ μὴ φέρων ὀρᾶν τὴν ἐκκλησιῶν ὁμόνοιαν, ἀσυυλῶν ποιεῖται αἴτιας παράξαι, καὶ πάντως γίνεται εἰς τὸ Φλαβιανὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξώσαι, βουλόμενος Εὐτυχῆ τινα Ἀρχιμανδρείτην ὁμόφρονα Β αὐτῷ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθαι. ᾧ ἐπειδὴ Παυλχερίας κρατούσης τῆς οἰκουμένης οὐδὲν ἴσχυε, φθόνον ὑποσυρχόντων τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέρῳ ὄντι, ᾗ εἰς φθόνον αὐτῶν ἐρεθίζει κρ τῆς αἰδοίας μητρὸς, καὶ ὑποτίθεται αὐτῇ λοιδορῆσαι αὐτῶν παρὰ τῷ βασιλεῖ ὡς τὸ λαβεῖν αὐτῶν τὸν Πραιπόσιτον· ἐπειδὴ ἡ Παυλχερία εἰς τὸν διοικητὴν τῷ πραγμάτων ἀνηκαίως εἶχε τὸν Πραιπόσιτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐνοχλούμενος, ἐξαπίστειλε αὐτῇ λέγων. μόνῃ τοῦτο λυπηρὸν Πραιπόσιτον γὰρ ἔχειν σε οὐ τὸ ἴσον δυνατόν. οὐδὲ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν καλῶς διοικοῦσαν, καὶ ἐμπείρως, καὶ C ὁσιβῶς, ἐγὼ παρείλαμ. τῶν δὲ ἀπονύχων Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέραν μητέρχεται σκαλίδα, καὶ ὑποτίθεται τῇ Εὐδοκίᾳ ὀχλῆσαι τῇ βασιλεῖ, καὶ ἐπιτρέψαι τῷ Πατριάρχῃ χειροτονῆσαι αὐτὴν διάκονον, ὡς παρθενεύουν ἐφημείλιον. καὶ ἐπὶ πλείον τῆς Εὐδοκίας ὀχλούσης, ἔπεισε τὸν κουφότατα τὸ βασιλέως. καὶ τοῦτο φορτικῶς ὁ μακάριος Φλαβιανὸς παρὰ τὸ βασιλικὸς ἐλυπήθη σφόδρα φροβλέπων τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν ἀναρμόδιων σχεδιαλα. καὶ τῇ μὲν βασιλεῖ ὑπέχυτο. τῇ δὲ Πουλχερίᾳ ἐγραφῆ παρακαλῶν αὐτὸν μὴ ἀνέχθῆναι εἰς φρόσωπον αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀναγκαθῶ, φησι, τῇ λυπεῖσθαι σὲ φορᾶσαι τι. D δὲ ἐκ τῇ γραφέντων νοήσασα τὸ μελετώμενον, τὸν μὲν Πραιπόσιτον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέχειλε. εἰς δὲ τὸ Ἑβδόμου ἐξειλοῦσα ἠσύχαζε. ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα κατὰ Φλαβιανοῦ ἐλυπήθησαν, ὡς τὸ μυηθὲν ἐκκαλύψαντος. ὁ δὲ Παυλχερίας ησυχαζούσης, καὶ Εὐδοκίας τῷ βασιλείᾳ ;διωυύσης, συυιωχθῆν τὶ πούυτο. Παυλῖνος τὶς Μάγιστρος ἠγαπᾶτο παρὰ τῆς Εὐδοκίας, ὡς λογιώτατος ἐν ἁρμοστικῷ τι τινι συγχῶς ἰδίως συντύγχανε. τῇ δὲν ἡμέρᾳ τῇ ἁγίων Θεοφανίων προσηγαγέ τις τῇ βασιλεῖ μῆλον μέγα τε καὶ θαυμαστόν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν θαυμάσας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῇ Εὐδοκίᾳ, κἀκείνη ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ Παυλίνῳ· ὁ δὲ Παυλῖνος μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν γνωρίσας ἐφρικᾶ. καὶ ἀπειλῶν λέγει τῇ Αὐγούστῃ. τῶν σωτηρίαν μου, τὸ μῆλον ὁ ἐπιμιλᾶ σοι, ποῦ ἔδες; ἡ δὲ ἔφησε τῶν σωτηρίαν σου, ἔφαγον αὐτό. τότε εἰς ὀργὴν κινηθεὶς, κελεύει τὸ μῆλον ἐνεχθῆναι, καὶ τὸν Παυλῖνον ἐξορισθῆναι εἰς Καππαδοκίαν,

χάκὴ σφαλῶμι. ὁ δὲ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς Εὐσέβιος ὁ Σχολαστικὸς, ὁ φάσκων Νεστορίου λαβεῖσθαι, προαχθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν Δορυλαίου, καὶ πρὸς Εὐτυχῆ τὸν Ἀρχιμανδρίτην ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς διαλεχθέντα, ὑφεὶς ἑαυτὸν ἀκρίβειαν τῶν παρὰ τοῖς ἁγίοις δογμάτων, καὶ τὴν ὀρθὴν φρονοῦντα αὐτὸν, πολλὰ δὲ παρακαλέσας καὶ παραινέσας ἀφεῖλεν αὐτὸν, μὴ ῥᾳδίως ἔχοντα. τότε ὁ Εὐσέβιος ἀνήγαγε τὸ περὶ αὐτοῦ Φλαβιανῷ τῷ ἐπισκόπῳ, ὅσις συγκροτήσας σύνοδον παραβαπτὸς ἐπισκόπων, μετασχόντων τὸν Εὐτυχῆ, ὃ κατὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν τῇ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀνακρίνας, καὶ ὁρῶν αὐτὸν αἱρετικὸν καὶ ὕπουλον, καθεῖλεν αὐτὸν. Χρυσάφιος δὲ πύπου σύμφρων τοῦ παλατίου κρατῶν, καὶ τότε μᾶλλον ἐπὶ πλεῖον ἐξάπτοντας εἰς ὀργὴν κατὰ Φλαβιανοῦ, ὃ δηλοῖ τῷ Διοσκόρῳ λλεξανδρίων, εἰς πάντα αὐτῷ συμπράγειν τὰ κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐσεβίου συμδράμῃ αὐτῷ κατηγορίας κατ' ὑπὲρ Εὐτυχοῦς ἀγωνίσασθαι. κινεῖται δὲ καὶ ὁ τοῦ τὸν καὶ τῶν Λύζυσταν Εὐδοκίαν τὰ περὶ Πουλχερίας λυπηρὰ κατὰ Φλαβιανοῦ ὑπομιμήσκων αὐτῶν. καὶ παρασκευάζουσιν ἀμφότεροι τὸν βασιλέα ἀναίσασθαι ἀνιτέραν ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθῆναι τῆς συνόδου, ἵ παρίχωσι Διοσκόρῳ ἐξάρχειν τῆς συνόδου ὑποτείλαντες αὐτῷ στρατὸν πλεῖστον φοβοῦσθαι.

A actum trucidari. Porro memoratus Eusebius Scholasticus, qui primus Nestorium confutavit, ad Dorylæi Episcopatum provectus, disceptatione cum Eutyche Archimandrita habita, a recto fidei sensu comperit alienum. Pluribus autem precibus & exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. Eo tempore, quæ sibi nota de illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum Episcopum: qui quadraginta Episcoporum coacta Synodo, Eutychem adesse jubet, & juxta positum Ecclesiasticorum Canonum ordinem examinatum, cum Hæreticum, & in errore tuendo fubdolum deprehendisset, dignitate multavit. At Chrysaphius Eutychis sententiæ parriceps supremam in Palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in Flavianum accenditur, & rem Dioscoro Alexandriæ Episcopo sacit manifestam, ut ad quævis sibi placita præstaret operam, ad adversa quæque in Flavianum & Eusebium reos agendos proferenda juvaret, ac demum Eutychis partes pro virili susciperet tuendas. Commovet insuper Augustam Eudociam in Flavianum, quæ a Pulcheria pertulerat acerba reducens in memoriam. Una igitur ambo Imperatorem hortantur secundam Ephesi congregari Synodum indicat: ac simul Dioscoro, ut præsit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in ejus auxilium summissa.

| | | |

pręter Ecclesiæ jura Canonumque sanctiones gesta fuerant Ephesi in mellus revocari precatur. Ille filiæ Eudoxiæ in hunc modum rescribit. Hoc Suavitati tuæ notum volo, Flavianum tamquam tumultuarium auctorem divino nutu ab Ecclesiis ejectum. Porro Diofcorus Theodoretum, Ibam, & Andream, Domnum insuper Antiochiæ, cunctosque Orientis Episcopos Ecclesiasticia potestate fecit extorres. Theodosius autem Imperator in quamcumque partem impelleretur, facilis ibat, & omni suasionum vento ferebatur: ex quo schedis oblatis etiam non lectis, sæpius consensum & subscriptionem adjecit: Inter quas donationem, qua sibi conjux ejus Eudocia in serviturem addicebatur, nec levi oculi jactu agnitam solertissima Pulcheria suppositit; cui subscripsit ille, nescrito deinde ob facilitatem nimiam a Pulcheria reprehensus.

Hoc eodem anno Gizerichus auctis Vandalorum copiis potentior factus, terræ marisque, & plurium insularum Romanis prius subjectarum principatu arrepto, Regem seipsum renunciavit: ex quo mœror animi Theodosio incussus: qui mille & centum onerarias naves cum Ingenti Romanorum exercitu, Areobindo, Asylæ, Innobindo, Arintheo, & Germano Ducibus, commisit. Tum valida igitur classe ad Siciliæ oras appellente Gizerichus exterritus de fœderibus cum Theodosio ineundis legationem misit.

Λ γραφῶν ἀεί, διόρθωσιν γινέσθαι τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἀθέσμοις καὶ ἀκανονίστως πραχθέντων. ὁ δὲ ἀπτιγράφει τῇ θυγατρὶ Εὐδοξίᾳ ὑπὸ τοῦτο τῷ σῷ γλυκύτητι γνωῆσαι βούλομαι, ὅτι Φλαβιανὸς θείᾳ κρίσει ἐξ ἐκκλησιῶν ἐξεβλήθη, ὡς παραχὼν πολλῶν αἴτιος. ὁ δὲ Διόσκορος καθῄρει καὶ Θεοδώρητον, καὶ Ἴβαν, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας, καὶ τὰς ἀπανταχοῦ ἐπισκόπους ἅπαντας. Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς εὐρίπιστος ὢν, παντὶ ἀνέμῳ φερόμενος, ὅθεν ᾔρατο πρὸς ἅπαν πνεῦμα τῆς ὑπογραφῆς· ἐν οἷς καὶ δωρεὰν ἣν ἡ σύμβιος αὐτοῦ Εὐδοκία ἐδούλευε τῶν γαμετῶν αὐτῆς, καὶ ὑπέγραψε, παρὰ Πουλχερίας ὑποδειχθείς.

Τῷ δ' αὖτ' ἔτει Γιζέριχος τὴν Σικελίαν πλήσας πολὺς νεώμενος, καὶ Ῥηγικαλίσας ἐαυτὸν, γῆς τε καὶ θαλάσσης, ἐθνῶν πολλῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτελῶν καταχὼν, ἐλύπει τὸν Θεοδόσιον. καὶ κτησάμενος χιλιάδας ἑπτὰ ὁλκάδας μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς ληισβήσου, καὶ Ἀσύλα, καὶ Ἰνωβίνδου, καὶ Ἀρμόβιου, καὶ Γερμανοῦ τὰ στρατηγοῦ. ταῦτης οὖν τῆς δυνάμεως τὴν Σικελίᾳ φρουρουμένην ὑπὸ καταπλαγείς ὁ Γζέριχος, πρεσβεύεται Θεοδοσίῳ περὶ εἰρήνης.

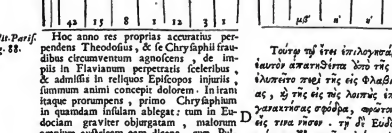

Edit. Paris. pag. 88.

Hoc anno res proprias accuratius perpendens Theodosius, & se Chrysaphii fraudibus circumventum agnoscens, de impiis in Flavianum perpetratis sceleribus, & admissis in reliquos Episcopos injuriis, summum animi concepit dolorem. Intrans itaque prorumpens, primo Chrysaphium in quamdam insulam ablegat: tum in Eudociam graviter objurgatam, malorum omnium auctricem eam dicens, quæ Pulcheriam aula ejecisset, durius invehitur, & ea insuper quæ circa Paulinum acciderant cum probris objicit. Illa desperatis in rebus Hierosolymam se dimitti rogat: Severoque Presbytero, & Joanne Diacono socils itineris accepit, Hierosolymam temit. Illos autem ad eam frequentius in Urbe prius itasse, & modo cum ea Hierosolymis reperiri, ac insuper pluribus ab ea donis augeri audiens Imperator, missis litteris, capite multari justit: tum demum Beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quæ exemplo mandavit Ephesum, qui sancti Flaviani corpus asportarent, illudque magno pompæ fatellitio per mediam Urbem ftipatum in fanctorum Apostolorum ædem fepelien dum inferrent. Eo tempore Chalcopratenorum Ecclesiam, quæ Judæorum Synagoga prius fuerat, Delparæ confecravit. Cæterum dum, ut supra præfatum, Legatorum Gisericbi adventum, & Imperatoris mandata classis Romana præstolatur in Sicilia, interea Omnudil fillus Attila, in Scythia natus, vir alloqui fortis & superbus, Bdela feniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Unnos vocant, princi-

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιλογισάμενος Θεοδόσιος, ᾗ γνῶς ἑαυτὸν ἀπατηθέντα ὑπὸ τῆς Χρυσαφίου πανουργίας, ἐλυπεῖτο περὶ τῆς εἰς Φλαβιανὸν γεγενημένης ἀσεβείας, καὶ τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἀδικίας. καὶ ἀναπαστήσας σφόδρα, φράντον μὲν Χρυσάφιον ἐξωρισεν εἰς τινα νησον. τῇ δὲ Εὐδοκίᾳ ἐπιφέρεται σφοδρῶς πάντων τῶν κακῶν αἰτίαν αὐτὴν ἀποκαλῶν, ὡς καὶ Πουλχερίαν τῆς βασιλείων ἐκβαλοῦσαν· ἅμα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν Παυλῖνον ὀνειδίζων αὐτῇ. ἡ δὲ ἀπογνοῦσα παρακλῆσιν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπολυθῆναι αὐτὴν. ᾗ λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς Σέβηρον τὸν πρεσβύτερον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἔξκουτ, ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει τούτῳ ἐσύγκεται, καὶ ὁν Ἱεροσολύμοις μετ' αὐτῆς εἶσι, καὶ πολλὰ αὐτοῖς δωρεῖται, ἀποσείλας ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. τότε ὁ Βασίλιος τὴν μακαρίαν Πουλχερίαν πολλὰ παρακαλέσας, ἤγαγεν εἰς τὰ βασίλεια· ἡ δὲ Ἑῴας ἀποσείλασα εἰς Ἔφεσον, ἤγαγε τὸ λείψανον τὸ ἁγίου Φλαβιανοῦ. ᾧ πομπορρίας ἅμα τῆς μέσης ἐκκομίσασα, ἐθαψεν ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις. τότε τῶν τῆς Χαλκοπρατείων ἐκκλησίαν τῇ Θεοτόκῳ ἀνήγειρε, συναγωγὴν Ἰουδαίων πρότερον οὖσαν. τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς προεῖρηται, ἐν Σικελίᾳ ἐκθεχομένου τὴν τῆς βασιλείων Γιζερίχου ἀρχὴν, ᾗ τῶν τὰ βασιλέως κίνουσιν, ἐν τῇ μεταξὺ Αττίλας Ὀμνιδίου παῖς, Σκύθης, γένομενος ἀνδρεῖος ᾗ ὠμὸς φύσεως, ἀπαθαλὼν Βδίλαν τὸ φρενοβλαβὲς ἀδελφὸν, ᾗ μόνος ἄρχων τῶν Σκυθῶν βασίλλευεν, ὃς ᾗ Οὖν-

ιως καλοῦσι, καπατρίκιε τῶν Θρᾳκῶν, δι' ὃν καὶ μάλιστα Θεοδόσιος αὐτὸν ἐτίμησεν, ὁ ὑπατεύσας τὸν ἑξῆς ἐν Σικελίᾳ. ἀποστέλλει δὲ τὸν Ἀσπαρα σὺν τῇ ὑπ' αὐτὸν δυνάμει, ὁ Ἀρμίβιτδον, ὁ Ἀργαλάσκλαν ἐπὶ τὸν Ἀττιλᾶν Ῥατιαρίαν ὄντα, ὁ Νασσάρ, ὁ Φιλιππόπολιν, ὁ Ἀρκαδιόπολιν, ὁ Κωνσταντίαν, ὁ τέταρα πλέονα πολισμάτα καταπρεμβόμενον, ὁ σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς ὑπήργασαν συμφορήσαντα λείαν, τῇ συστραντῶν ἐλαττωθέντων. σφοδρᾷ δὲ μάχαις φρονλᾷσιν Ἀττιλᾶς, ὁ μάχει Θαλάσσης ἑταῖρος, ὁ τε Πόντου, ὁ φοὸς Καλλίπολιν, ὁ Σίγον κεχωμένης, πᾶσαν πόλιν ὁ φρυκτὰ δυλωμένης, πλὴν Λαβδομαίου λαοῦ, ὁ Ἡρακλείας, ὁ ποτὲ Περίνθου κλεδούσης, ὧνπερ ἕκ τε Ἀδριανοῦ πόλεως ἐπὶ Σύδον. ἀναγκάζεται δὲ ὁ Θεοδόσιος πρεσβεύσαι πρὸς Ἀττιλᾶν· ὁ ἐξάκις χιλίας μὲν αὐτῷ λίτρας ὑπὲρ ὁ ἀπέκρινε τοῦ πρώτου προσωμολόγησε τέλεσι. τότε δὲ ὑπαπελθόντος ὁ Ῥωμαίους δυλώσεως ἕκ τε πόλεμον τὸν πρὸς Ἀττιλᾶν μετὰ βραχὺ πλωτᾷ Θεοδόσιος μὴν Ἰανουάριος εἰκοστὸν ἐπιδεκάτον τρίτῳ. ὁ δὲ μακαρία Παυλχερία μετὰ τοῦ τῆς τε ὁ βασιλέως τελευτῆς γνωδέντος μεταστὰς λαμπάδα Μαρκιανὸν, ἀνδρα ὃν σωφροσυνῇ καὶ σεμνότητι διαφανέστατα γάμετα ὄντα, ὁ ἱκανώτατον, λέγω πρὸς αὐτόν. ὁ πειδὴ ὁ βασιλεὺς τελευτᾷ τοῦτον, ἐγὼ δὲ σὲ ἐξελαζόμενον ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου, ὡς ἐναρετὸν ὄντα μοι λόγῳ, ὅτι φυλάττεις τὸν παρθενίαν μου, ὁ τῷ Θεῷ ἀνεθέμεθα, καὶ ἀναγορεύω σε βασιλέα. τὸ δὲ σωφρονεῖν τοῦτο ποιεῖ, μεταστήσαντα ὁ Πατρικίαρχον καὶ ὁ σύγκλητον, ὁ ἀναγορεύει αὐτὸν βασιλέα Ρωμαίων.

Ῥωμαίων Μαρκιανὸς ἔτη ς'.	Περσῶν βασιλεύων ἔτη ιγ'.	Ῥωμαίοις ἐτέσι Λιὼν ἔτη ιδ'.	Κατὰ τὸ ἐτέσι Ἀετὸν ἔτη γ'.	Ἰσραὴλ ἐτέσι Ἰεδοὺλ ἔτη λδ'.	Ἀλεξ. ἐτέσι Δαιμπέρ ἔτη ε'.	Αὐτ. ἐτέσι Μάτθιος ἔτη δ'.
Anno Imperii Marciani 6.	Anno Regni Persarum 13.	Anno Leonis 14.	Anno Aetii 3.	Anno Idoli 34.	Anno Alexandri Dampetri 5.	Anno Matthiae 4.

Τότε τῇ ἕτει Μαρκιανὸς ὁ Θεσπέσιος Θεοῦ ἥβρε αὐτοκράτωρ ἀποδείξθείς, τὴς ὲ ἑξοχὴν πάσης ἀνακαλέσατο. ὁ δὲ μακαρία Παυλχερία τὸν παμβίσητον Χρυσάφιον τὸν ὕπνχον ἐκδέδωκεν Ἰορδάνῃ τῷ παιδὶ Ἰακώνου, τὸν ὲ Ῥώμῃ τυραννήσαντος, ὃς ἀναγορωθέαντος αὐτὸς Ἀρδαβουρίου, ὁ Ἄσπαρα, ὁ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, ὁ τιμῆς ἀξιωθέντος, ἀνυμφίντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσαφίου· ὃν λαβὼν Ἰορδάνης ἀπέλαβε. ἄξιον δὲ ἐστι, καὶ τὼν ἐξ ἀρχῆς τῷ Θεῷ εἰς Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐκλογῶν συμβάντα. ἐν τοῖς παρῳχωκόσι χρόνοις, ὃν εἷς ὁ Πέρσης πόλεμος ἐκινήθη, στρατιώτης ὢν Ἰωλίῳ τῷ Μαρκιανὸς μετὰ τὸ ἰδίου γομίμου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ Περσῶν ἀκμῆς, ὁ γνώμῃσος ἐν Λυκίᾳ, ἀρῤῥωτίᾳ περιπεσών, ὁ κακζήκεφθείς ἐν πόλει Σύδνᾳ, κἀκεῖσε χρονοτριδήσας, φροσκολλᾶται δύο ἀδελφοῖς νεανίαις Ἰουλίῳ τῷ Τατιανῷ καλουμένοις· οἵ τινες εἰς τὸ εἶκον λαβόντες αὐτὸν, ἐξεπαυσαν εἰς Θήρας δὲ ἐξελθόντες, ἐλαβον αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν. κοπιάσαντες δὲ περὶ μυσηρδείαν, ἐκοιμήθησαν. φροξυπνισθεὶς δὲ ὁ Τατιανὸς Θωρᾶ τὸν Μαρκιανὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁ αὖθ παμμεγέθαντον ἐπ' αὐτῷ ἐλθόντα, ὁ ὑπὲρ ἑαυτοῦ πᾶ ῥογας ἐξεπίσασατο, ὁ patum arripit, & in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem init cum Gizericho, & ex Sicilia classem revocat. Tum Asparem, Areobindum, & Argaliscalum mittit adversus Attilam, qui jam Ratiariam, Nassam, Philippopolim, & Arcadiopolim, Constantiamque, & alia pieraque oppida subverterat, quippe cum innumeris captivis etiam Romanis Dudibus superatis praedam immensam agebat. Tantis victoriis auctus Attila, & ad utrumque mare Ponticum videlicet, & quod Callipolim usque ad Sestum expanditur, civitatibus cunctis, munitisque locis sue fervituti, praeter Adrianopolim, & Heracleam, cui nomen olim Perinthus, subactis, ad Athyram usque castellum progreditur. Ad Attilam itaque legationem decernere Theodosius cogitur: cui sexies mille auri libras ad recedum e Romanis finibus faciendum promittit; ac insuper mille librarum tributum annuum, si pacem egerit, annuis se pensturum. Porro Romanis coplis a bello contra Attilam receptis, paulo post diem obit Theodosius, mensis Junii vigesimo, indictione tertia. Caeterum Beata Pulcheria nondum illi Imperatoris morte manifestata, Marcianum virum prudentia & honestate morum celebrem, aetate jam provectum, & ad negotia gerenda idoneum, ad se accersitum alloquitur: Quandoquidem decessit Imperator, ego te ex omni Senatu, ceu virtute praestantissimum elegi. Da fidem: virginitatem meam, quam Deo consecravi, te servaturum invioatam: & Imperatorem renuncio. Illo se ita fadorum pollicito, Patriarcham & Senatum Pulcheria convocat, & Marcianum Romanorum Imperatorem declarandum curat.

Edit. Paris. pag. 89.

Ῥωμαίων Μαρκιανὸς ἔτη ς'.	Περσῶν βασιλεύων ἔτη ιγ'.	Ῥωμαίοις ἐτέσι Λιὼν ἔτη ιδ'.	Κατὰ τὸ ἐτέσι Ἀετὸν ἔτη γ'.	Ἰσραὴλ ἐτέσι Ἰεδοὺλ ἔτη λδ'.	Ἀλεξ. ἐτέσι Δαιμπέρ ἔτη ε'.	Αὐτ. ἐτέσι Μάτθιος ἔτη δ'.
Anno Imperii Marciani 6.	Anno Regni Persarum 13.	Anno Leonis 14.	Anno Aetii 3.	Anno Idoli 34.	Anno Alexandri Dampetri 5.	Anno Matthiae 4.

Hoc anno pientissimus Marcianus divino suffragio Imperator renunciatus cunctos exules ad propria revocavit. Beata porro Pulcheria Chrysaphium Eunuchum cunctis exosum Jordani Joannis (qui Romae quondam tyrannide arrepta ad Ardaburium & Aspaream posit deditionem se recipiens cum eis Byzantium proficisci, atque ad honores & dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Jordanes pari mortis paena mulctavit. Caeterum operae pretium fuerit, quomodo Marcianus ad Imperium a Deo fuerit destinatus, scripto significare. Superioribus annis quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus miles gregarius cum exisseret, e Graecia versus Persiam cum proprio numero proficiscebatur. In Lycium cum venisset, morbo correptus, in urbe Sidema a fuis relinquitur: in ea diuturnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Julius & Tatianus, amicitiae foedere connectitur. Isti Marcianum in propriis aedibus accepetum curant, & quietem jubent ducere: verantumque aliquando egresi, comitem eum adjungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruuntur. Prior caeteris a somno excitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspicatus, ingeniem aquilam advolantem, & in eum

expanſis alis umbram facientem animadverit. Portentum miratus, fratrem excitat, miraculum indicat. Ac uterque tandem volueris benevolum officium diu miratus Marciano ſomnum excuſit: & his eum compellat. Si nonnumquam Imperium aſſequaris, quid nobis gratiarum reſpendes? Reſpondet ille: Quiſnam ſum ego, cui tale quid contingat? Illi repetitis verbis denuo interrogant: quibus Marcianus. Si ſuccedat a Deo Imperium, inquit, Patres vos renunciabo. Tunc duocentis nummis donaro dicunt. Proficiſcere CP. & noſtri memoriam habe, ubi te Deus in meliorem fortunam evexerit. Digreſſus ab eis Ardaburio & Aſpari Arianæ opinionis hominibus adjungitur, & quindecim annos cum eis moratus, ac Domeſticus factus, cum Aſpare tandem expeditionis in Africam adverſus Gizerichum comes, in conflictu captus Gizerichus captivos atrio coneluſos ex ſuperiore cenaculo contemplaturus circa meridiem procumbens in feneſtram, Marcianum ſomno detentum conſpicatur, & advolantem aquilam extentis pennis ejus umbrantem. Re viſa Gizerichus, eam divinæ providentiæ conſilio geri mente perpendit: ac obi acceſſitum ad ſe Marcianum Aſparis Domeſticum eſſe novit, ad Imperii culmen virum aliquando evehendum prævidit. Itaque Dei conſilium a nullo præpediri arbitratus, mortem inferre noluit: at jusjurando exacto, ut ſi eum imperare Deo videretur, numquam Vandalos bello laceſſeret, polliceri compulit. Ita Marcianus dimiſſus incolumis CP. regreditur. Mox vero brevi prætercurrente tempore, ac Theodoſio ſatis functo, Imperator, ut præmiſimus, eſt ſalutatus, & in ſubditos omnes humaniſſimum ſe præbuit. Cæterum Attila Impp. & Rome Principem Valentinianum maxime bello vexare ſtuduit, quod Honoriam propriam ſororem eſt conjugem locare recuſaſſet. Ad Aurelianorum itaque civitatem progreſſus, conſertis cum Aetio Romano Duce manibus, pluribus ſuarum copiarum ad Ligerim fluvium amiſſis, ſuperatur, & cum dedecore proprios reperit fines. Marcianus beneficii ſibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum & Julium ad ſe accitos Patres renunciat: & Tatianum quidem Urbis, Julium vero Libyca decorat Præfectura. Beata porro Pulcheria plures ac alias Chriſto conſtruxit Eccleſias: maxime vero quæ celebrandæ Dominæ noſtræ Deiparæ dicata conſpiciuntur in Blachernis ſub pientiſſimi Imperatoris Marciani exordia. Cæterum Beatus Leo Romanus Papa, quæ Dioſcori & Eutychis temeritas audibus adverſus ſanctum Flavianum Epheſi ferrant attentata in generali Concilio recudi ac diſcuti litteris expetiit: Imperator vero univerſos Epiſcopos congregari mandavit.

Edit. Pariſ. pag. 90.

A σκιὰν ἐπ' αὐτῇ πεφτεποιήμενον. καὶ πῶς διαφάμενος, ἐγείρει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν, καὶ τὸ θαῦμα ὑποδείκνυσι. καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζοντες ἀλλ' τὸ πνευμα ἀποκλιθὸν ἡδέως, ἐξυπνίζουσι τὸν Μαρκιανὸν, καὶ λέγουσι. ἐὰν βασιλεύσῃς, τί ἡμῖν χαρίζῃ; ὁ δὲ ἔφη. τίς ἂν εἰμι, ἵνα εἰς ἐμὲ τοῦτο γένηται; οἱ δὲ ἐκ δευτέρου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρκιανός. ἐὰν τοῦτο ἐκ Θεοῦ γένηται, πατέρας ὑμᾶς ἀνακηρύξω. τότε διδόασιν αὐτῇ διακόσια νομίσματα, λέγοντες. πορεύου ἐν ΚΠ. καὶ μέμνησο ἡμῶν, ὅτε ὁ Θεὸς σὲ ἐνδόξῃ. ὁ δὲ ἀπελθὼν, προσκολλᾶται Ἀρδαβουρίῳ, καὶ Ἀσπαρ. Ἀρειανοῖς ὅσι, καὶ πρὸς πενταετῆ παρ' αὐτοῖς ἐν. χρόνος, καὶ δομέστικος αὐτῶν γενόμενος, κατὰ δὲ μετὰ Ἀσπαρος εἰς Ἀφρικὴν παρατάξεσιν εἰς Γιζέριχον, ἐν τῇ πόλιμῳ ἐκρατήθη. Γιζέριχος δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐλῇ τῆς αἰχμαλωτιδότητος ἀποκλείσαντος, καὶ ἐκ τῆς ὑπερῴων καπνίσεν αὐτὸς. καὶ περὶ μεσημβρίαν παρακύψας ὁρᾷ τὸν Μαρκιανὸν καθεύδοντα, καὶ αὐτὸν ἐλθόντα, καὶ τὰς πτέρυγας ἐκτείνοντα, καὶ σκιάζοντα αὐτόν· καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ Γιζέριχος θεᾶσθαι οἰκονομίαν ὑλογίσατο παύλου. καὶ μηχανήμενος τὸν ἄνδρα, καὶ γνοὺς εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀσπαρος, ἔγνω ὅτι εἰς βασιλέα ἀναγεθαι μέλλει. καὶ ἀποκτείναι αὐτὸν οὐκ ἠθέλησε, λογισάμενος ὅτι τὸ Θεοῦ βουλὴ ἐθέλει ῥύεσθαι κωλύσαι. ὁρκώσας δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ τῇ Θεῷ φίλον βασιλεύσει αὐτὸν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐανδάλοις. καὶ ἀπὸ μὲν ἀβλαβῆς ἀπολυθεὶς ὁ Μαρκιανὸς, ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. χρόνου δὲ ὀλίγου διελθόντος, ὁ Θεοδοσίου τελευτήσαντος βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προεῖπομεν. εὐγένει δὲ χρηστὸς πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἀττίλας ἐπαίρεται πρὸς βασιλέων, ὁ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῷ, διότι οὐκ ἐδώκει αὐτῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὁνωρίαν· καὶ ἐλθὼν μέχρι πόλεως Αὐρηλίας, καὶ συμπλακεὶς Ἀετίῳ τῷ στρατηλάτῃ Ῥωμαίων, καὶ πτηθεὶς, πλείους ἀποβαλὼν τὰς δυνάμεις παρὰ λίγουσι ποταμὸν, ὑπέρφλη κατηρημένος. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ἐν Λυκίᾳ γεγαμημένης αὐτῷ ὁμομητρίου διαφορᾶς Τατιανὸν ἢ Ἰούλιον μπατεφλαθρος πατέρας αὐτὸς ἀνακηρύττει. τῷ μὲν Τατιανὸν ὕπαρχον ἐποίησε πόλεως. τῷ δὲ Ἰουλίῳ τῆς Λιβύων ἐκκρίνει ἀρχῶν. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν ἄλλας τῇ Χριστῷ ἀνήγειρε ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς παναγίας διατοκίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ βασιλείας τὰ δόξεως Μαρκιανοῦ. λέων δὲ ὁ μακάριος Παππας Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῷ αἴτιον τὰ πολεμεῖσθαι παρὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Ἐφέσῳ οἷς ἅγιον Φλαβιανὸν ζητοῦσιν ἐπὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ὁ δὲ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς συναχθῆναι πάντας τοὺς ὑπισκόπους.

B

C

D

| | | |

Διόσκορος περὶ τούτων, ἐπὶ Φ ἄγνοιαν τῆς ψευσαμένων καταφύγοι, καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκφυγεῖν τὸν ὑπ' τοῖς φραχθεῖσιν ἐλεγχον, ὑποφεύγει, καὶ Φ ἀληθεία παρελυμαίνετο. τότε μὲ ἐχων ἀπολογίαν, κατηγόρησεν. οἱ δὲ συνεδρεύσαντες αὐτῷ ὑπ τῇ λιχνικῇ συνόδῳ, ἤλεγχον αὐτῷ Φ βίαν ᾧ Φ ἀνάγκην, ὡς ὑπεμένειαν παρ' αὐτῶν. ᾧ συγγνώμην τῷ συνόδῳ αἰτήσαντες, ἐδίζησαν ὧν θς ὑπῆρχε ᾧ ἰωβιανὸλος ὁ Ιεροσολύμων ἐπίσκοπος. Ὑποτάσσας δὲ ὁ Διόσκορος, ᾧ μὴ ἐχων ἀπολογίαν, ἀκ ἔτι ὑπόμονον ἐμφανεῖδωκε τῇ συνόδῳ. τοτὲ μ σύνοδος συμπαρόντος Ϲ τῶ βασιλέως Μαρκιανῶ, ἅμα τῆς συγκλήτῳ, ἀπεψηφίσατ τὸν Διοσκόρου Φ Εὐτύχους, ᾧ τινες καθεῖλον. ὧν ᾗ ᾧ πλεῖονες. ὁ δὲ βασιλεὺς Β μὴν Διόσκορον ἐξορίσας εἰς Γάγγραν, τῶ δὲ συνόδου ὑπατείσας, ἐπὶ χάρμ μεγίστῳ ὁμολογῶ τῇ πάσῃ τὴν δυσπόγ ᾧ Θεῷ, ὅτι ἀπερίθεσος ἡ δίγνοιας, εἰς μίαν ᾧ τὴν αὐτὴ ὁμολογίαν συνηλλόχθαιμβ. ᾧ φιλοχρόνιος τὰς ἐξακοσίους τεμάχοπα ἁγίους πατέρας ἀπέλυσεν ὕπαρον εἰς τὰ ἴδιά ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας.

Ἀνατολὴ τῶν ἀστέρων.	Ρωμαίων Βασιλέως Μαρκιανοῦ ἔτη κδ'.	Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἀνατολίου ἔτη ιδ'.	Ρωμαίων ὑπατεύσαντος Λέοντος τὸ ἔτη ιαι.	Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου ἔτη ιδ'.	Ἀντιοχείας Ἰουβεναλίου ἔτη ιε'.	Ἀλεξανδρείας Πρόκλου ἔτη ιδ'.	Ἱεροσολύμων Μαξίμου ἔτη ιε'.
	γ'	α'	ιβ'	β'	ιδ'	ε'	β'

Ἀνατολὴ τῶν ἀστέρων.	Ρωμαίων Βασιλέως Λέοντος ἔτη ιε'.	Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἀνατολίου ἔτη ιε'.	Ρωμαίων ὑπατεύσαντος Ἀσπαρίου τὸ ἔτη ιβ'.	Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας Ἰουβεναλίου ἔτη ιε'.	Ἀλεξανδρείας Πρόκλου ἔτη ιε'.	Ἱεροσολύμων Μαξίμου ἔτη ιε'.
	δ'	β'	ιγ'	γ'	ιε'	ς'	γ'

Τότε τῇ ἔτει Πυλχερίᾳ ἡ μακαρία ᾧ ἀοίτιδος ἱκομιδῆ ὁ Χριϛῷ πολλὰ ποιήσατα καπορθώματα, ᾧ πάντα τὰ ἐαυτῆς πτωχοῖς καταλείψατα, ἀπερ Μαρκιανὸς πλείσα ἔτα ἀροδώμως δίδωκεν. ἔπτισε δὲ ἡ αὐτὴ πόλιν ὑκτηρίους οἴκους, ᾧ πτωχεῖα, ᾧ ξενῶτας, ᾧ ξυστέρια. ὁ δὲ οἷς ᾧ ἦσθ τὰ ἁγία μάρτυρος Λαυρεντίου. τῶ δὲ Διοσκόρῳ ἐξορισθέντος Ϲ τὸ Προτερίου ἀροβλιθέντος, οἱ συμφρονεῖς Διοσκόρῳ Ϲ Εὐτυχοῦς ἔσαν μεγίστην ἐποίησαν, ἀπειλήσαντες κωλύσειν ᾧ τῶν σιτοπομπίαν. Μαρκιανὸς δὲ μαθὼν, ἐπέλυσεν ὡς εἰς Αλεξάνδρειαν, αὖθ εἰς τὸ Πηλούσιον ᾧ σίτνη τῆς Λιβύτικ καταγωγιεῖδαι διὰ τὸ Νείλ, ᾧ ὕπως εἰς τῶ βασιλίδα πλωΐζδαι. ὅπερ Αλεξανδρεῖς λιμοξαντες Προτέριον γήνεαν διεδίωσι περὶ αὐτῶν τῷ βασιλέως, Ϲ ὕπω ἀπαξίας ἐπαύσαντο.

Τότε τῇ ἔτει ἀνεκτίδη τὸ Διοκλητιανὸν βαλανεῖον ὑπ Αλεξανδρείᾳ· Ϲ Αττιλᾶς ἔκαυσε τῶ Ακυλείαν πόλιν.

Τῷ δ' αὖτῇ ἔτει Θεοδόσιος μοναχὸς ἀνὴρ λυμεὼν κατηδὼν ἀροματος μ τῶ ὃν Χαλκηδόνι συνόδου εἰς Ιεροσόλυμα, ᾧ μαθὼν Εὐδοκίαν Φ Λύγουσαν προσελθεῖαι Δοσκόρῳ τῷ καθαιρεθέντι ὑπὸ τῆς συνόδου, ᾗρξατο καταβοᾶν τῆς συνόδου, ὡς Φ ὀρθῶ ἀπεγρήφασης πίστιν, ᾧ συμπαραδέχει τῶν Λύγουσαν, ᾧ τὰς μοναχὰς, ᾧ ταῖς ἰδίαις μιαιφονίαις χρησαμένους, βαρβαρικῷ τρόπῳ Φ ἀρχιερατικὸν θρόνον ἁρπάζει, ᾧ τὰς τῆς Λυγωνικαυθρωπικὸς ὑπουργὰς ἔχων, χειροτονεῖ ἐπισκόπως ᾗ πόλιν, ᾗ ἐπισκόπων ὄντων ἐν τῇ συνόδῳ. Ἐδωμεῖος δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως μὰ

Theophanis Chron.

A ignorantiam confugit : at cum argumentis, quæ ab ipsis actis petebatur convinceretur, perplexus hæsitabat, ac simul veritas in apertum proferebatur. Tunc quid pro defensione diceret nescius, erubuit. Qui vero cum ipso in prædatoria Synodo convenerant, vis sibi ab eo illatæ Dioscorum arguebant : & venia sibi a Synodo petita, in gratiam tunc receptis : & quorum numero Juvenalius Hierosolymorum Episcopus extitit. Dioscorus animo fluctuans, & quid responderet incertus, Synodo se præsentem exhibere non ulterius est ausus. Tum vero Synodus ipso Imperatore Marciano, & Senatu præsente adversam Dioscoro & Eutychi sententiam pronunciavit, & eos depositione punivit. Pronunciata sententia Synodus soluta est. Imperator Gan- B gras relegato Dioscoro, in Synodi laudes erumpens, dixit : Deo nostrum omnium Domino maximas debeo grates : quod sublata omni differentiæ, in unam tandem & eamdem sententiam omnes iv imus. Sanctos demum sexcentos & triginta Patres postquam benigne & humane susceplisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit. In Dioscori vero locum Proterius Alexandriæ Episcopus est ordinatus.

Ἀνατολὴ τῶν ἀστέρων.	Ρωμαίων Βασιλέως Λέοντος ἔτη κδ'.	Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Μαξίμου ἔτη ιε'.	Ρωμαίων ὑπατεύσαντος Πρόβου τὸ ἔτη ιε'.	Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας Μαξίμου ἔτη ιε'.	Ἀλεξανδρείας Πρόκλου ἔτη ιε'.	Ἱεροσολύμων Ἀνατολίου ἔτη ιε'.
	ε'	γ'	ιδ'	δ'	ις'	ζ'	δ'

Hoc anno insultis rebus præclare gestis, cunctisque suis bonis pauperibus relictis, beata & pia Pulcheria obdormivit in Christo : bona ejus licet immensa Marcianus libentissime confignavit. Ipsa porro quamplurimas sacras ædes sive oratoria, multa item publica pauperum loca, peregrinorumque domicilia, & eisdem mortuis cœmeteria, in quibus sancti Martyris Laurentii templum numeratus, ædificavit. Dioscoro vero in exilium pulso, & in ejus vicem Proterio suffecto, qui cum Dioscoro & Eutyche sentiebant, magnum concitaverunt tumultum, frumentarium etiam commeatum se intercluduros minati. Eo cognito, non Alexandriam, sed C Pelusium per Nilum Ægyptum frumentum deveh, ac inde CP. reginam Urbium deportari Marcianus mandavit. *Edit-Paris.* Hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Pro- *pag.* 92. terium, qui pro ipsis Imperatorem deprecareretur, interpofuerunt : sicque tumultuari desiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianeum balneum Alexandriæ reparatum : & Attila Aquilejam urbem incendio devastavit.

Hoc eodem anno Theodosius Monachus vir exitiosus, peracto Chalcedone Concilio, cursu concito Hierosolymam delatus, & de Eudociæ Augustæ versus Dioscorum a Concilio depositum affectu certior factus, adversus illud, quasi rectam perverstitet fidem, vociferari & declamare cœpit : & Augusta in propriam sententiam rapta, circumventis etiam Monachis, familiaribus sibi cædibus usus, barbarico more in Pontificium thronum, etiam ipsis Augustæ domesticis invasionis hujusmodi administris, intrudit ur, & per urbes, Episcopis adhuc in Concilio confidentibus, Episcopos destinat : Severianum autem Scythopoleos Episcopum cum ipsius pra-

vis erroribus assentiri nollet, civitate ex pulsum interfecit, persecutionemque in eos qui ejus communionem averfarentur, excitat, & quotidam quidem examinat tormentis, aliorum ædes igne depopulatur, adeo ut civitatis a Barbaris devastatæ faciem in ipsa civitate exhiberet. Tandemque Athanasium sanctæ Resurrectionis Diaconum summam ejus in Deum impietatem probris & reprehensionibus insectantem necavit crudeliter, sanctique corpus per urbem publice in ludibrium raptum canibus objecit. Domus vero Antiochiæ, & Juvenalius Hierosolymorum Episcopi in eremum fecessu saluti consuluerunt. Cum vero illa pestis viginti mensibus continuos Hierosolymiranam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsum comprehendi justit: at ille fuga Sinæum in montem se recepit. Ipso vero una cum sacrilege ordinatis eliminato, Juvenalius in sedem sibi propriam est restitutus.

Α ὑπαχθέντα τῇ αὐτῇ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν καπασράττειν, καὶ χειρεσβιωμένῳ καὶ τῇ μὴ κοινωνεῖν αὐτῷ, ἡ πόλις μὴ ἐβασάνιση, ἡ τέρων δὲ τὰς οἴκους πυρὶ παρέδωκε, ὥστε τοιοῦτόπως ὑπὸ βαρβάρων τὴν πόλιν ἁλῶναι. ἀπίσφαξε δὲ Ἀθανάσιον ἱερέκονον τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως ὑπεύθυνα, ἐξεκύλισε τὰ τῶν αὐτὸ ἀθέων, ἡ τὸ σῶμα αὐτῷ τῶν πόλιν πομπεύσας τοῖς κυσὶ παρέδωκε. Δόμος δὲ ὁ ἀρχιπτίσκοπος Αντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγε· ἡ Ἰωβενάλιος Ἱεροσολύμων. τὸν δὲ λυμεῶνος Θεοδοσίε ἐπὶ οἴκοι μέλιας τὸν Θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαντος, γνὸς ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἐχώρει ἐπὶ τὸ Σίναιον ὄρος.

Β τότε δὲ ἐκ πόδων γεγονὼς, καὶ τῇ ὑπ' αὐτῷ χειροτονηθέντων, πάλιν ἰουβεναλιος τὸν Θρόνον αὐτὸ ἀπέλαβεν.

Hoc anno Valentinianus Imperator Actii Patricii poteſtatem nimiam Romæ ſuſpectam habens, Heraclio quodam Eunucho adjutore adſcito, ipſum dolis interficit. Adverſus autem Marcianum pactum, a Theodoſio tributum reddi non ſerentem Attila bellum parabat. Interea gaudia, cujus ſurma liberalis omnino fuit, amore captus, dum nuptias cum illa celebrat, vino nimxime madidus, ac profundo ſomno gravatus, copioſo ſubinde ſanguinis profluvio e naribus atque ore erumpente, vitam finiit. Tam amplam vero patris ditionem excipientes filii, & ad invicem diſſidentes, profligantur. Romani porro qui partes Orientis tenebant, ſumma pace juſtitia & gaudio Marciano imperante fruebantur. Et erant certe Imperatoris beneficentiæ adeo profuſa illa tempora, tranquillitate nimirum rebus omnibus ſuperfuſa.

Edit. Paris. pag. 93.

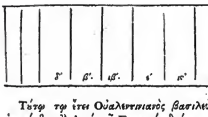

C Τότῳ τῷ ὑτει Ουαλεντινιανὸς βασιλεὺς ὑ Ῥώμῃ ὑροράμῳος ϗ Αετίν τὸ Πατρικίν διώκμον, δόλοφανεὶ τοῦτον Ηρακλείου τινὸς τῇ εὐνούχῳ συμφαξάντες αὐτῷ. ὁ ὴ Αττίλας ὑτρεπίζετο πολεμῆσαι Μαρκιανῷ μὴ αἰτηχομένῳ τὸν φόρον αὐτῷ παραχρῆσθαι τὸν ὑπὸ Θεοδοσίᾳ ταχθέντα. μεταξὺ ϗ κόρης τινὸς ἅφαντος ἐραθεὶς, ϗ ἅρος αὐτὸν γάμοι ἐπτελῶν, οἰνωθεὶς δὲ σφόδρα, καὶ ὕπνῳ βαρυθεὶς, ἄμματος αῤῥόον διαῤῥαγέντος τῇ τῆς ῥάματος ἐνεχθέντος, τελευτᾷ τὸν βίον. τῶν δὲ παιδίων αὐτὸ διωαχέντων οἱ παῖδες τὸν διαδεξάμενοι, καὶ ἐστασίασαν ἀλλήλοις, διαῤῥήσαν. οἱ μὲν τοι γε ϗ ἐκαν Ρωμαῖοι Μαρκιανῷ βασιλεύοντος πάσης ἀπέλαβον εἰρήνης, καὶ δικαιοσύνης, καὶ εὐφροσύνης. ϗ ὡς ἐκείνα τὰ τῶν χρυσᾶ τῇ τὰ βασιλέως χρηςότητι γαλήνης πάντα ἐπικεχυμένης τὰ ῥάγματα.

D

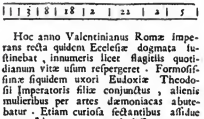

Hoc anno Valentinianus Romæ imperans recta quidem Eccleſiæ dogmata tuſtinebat, innumeris licet flagitiis quotidianum vitæ uſum refpergeret. Formoſiſſimæ ſiquidem uxori Euloxiæ Theodoſii Imperatoris filiæ conjunctus, alienis mulieribus per artes dæmoniacas abutebatur. Etiam curioſa ſectantibus aſſidue converſabatur: quare fœdiſſimo mortis genere plectitur. Ejus quippe Maximi, qui ſub magno Theodoſio tyrannidem fuerat aucupatus, nepos, & ejuſdem nominis conſors inter Patricios Romæ adſcitus, in Palatium irruens, Valentinianum trucidavit, Euloxiam vi oppreſſit, & Imperium obtinuit. Eremin per quæ peccat aliquis, per eadem caſtigatur. His afflicta Euloxia, cum Theodoſio patre & Pulcheria jam extinctis, nullum ſibi Conſtantinopoli auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide eximi ſe deprecata, Romam advocat. Eo cum

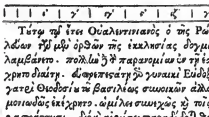

Τότῳ τῷ ὑτει Ουαλεντινιανὸς ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς τῇ μὴ ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἀντελαμβάνετο. πολλὰ ϗ παρανομῶν ὡς τῇ ταῦτα δικαίκρητο διάτῃ. ἁφαπτσάτῃ ϗ γυναικὶ Εὐδοξίᾳ τῇ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως συμοιπῶν ἀδιαστάτως διαμονεώδως ἐκέχρητο. ὁμῶς δὲ συνήχως ϗ τοῖς τὰ πλείῳ γα ἀφάπτουσι. διὸ καὶ αἰρέτος παραδέδοῦ Σατανᾶ. Μαξίμου δ' τοῦτ' ἐπὶ Θεοδοσίου τὰ μεγάλου τυραννήσαντος ἔγων ϗ ἐμώνυμος ὢν τοῖς ϗ Ῥώμῃ Πατρικίοις πᾶσι, ἐσθὸν τὸ παλατῖνο γυμνάσιον, ϗ Ουαλεντινιανὸν ἀπίσφαξε, ϗ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ συνῆγεν, ϗ ἐ βασιλείας ἐκράτησε· δι' ὧν γάρ τις ἁμαρτάνει, δι' αὐτῶν ϗ παιδεύεται· ἐπὶ πᾶσι ϗ Εὐδοξία ἀχθομένη, ϗ μηδεμίαν βοηθειαν ἐκ τῶν Βυζαντίων ἐσομένην αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίου τὸ πατρὸς αὐτῆς πλευσάντος, ϗ Πυλχερίας, μεταπέμπεῖ Γιζέριχον εἰς Ῥώμην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τῶ Μαξίμου τυραννίδος. Γιζέριχος ὁ τόλμ

μεγάλῳ ἐκπλύσαντος εἰς Ῥώμλυ, Μάξιμος φοβηθεὶς φυγῇ χρήσατο. οἱ δ᾽ συνόντες αὐτῷ ἀνέλαν αὐτὸν βασιλεύσαντα ἐτῆς ἴτ. ὁ δ᾽ Γιζήριχος μηδενὸς αὐτῷ ἀντιστάντος, εἰσῆλθεν εἰς Ῥωμλυτ γ. ἡμέρᾳ τῆς σφαγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματα, & τὰς τῆς πόλεως στολὰς εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαλὼν, ἐν οἷς ἦσαν κεκμηλια ὁλόχρυσα καὶ διάδηα ἐκκλησιαστικὰ, καὶ σκεύη Ἑβραϊκὰ, ἅπερ Οὐεσπασιανὸς Τῖτος μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμλυ ἤγαγε, σὺν πάσῃ λαβὼν Εὐδοξίαν τὴν βασίλισσαν, καὶ τὰς Θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Λρελατὸν ἀπέπλευσε. καὶ ἡ μὲν Εὐδοξία Ὀνωρίχῳ τῷ ἀφεψιῷτοῦ υἱῷ αὐτοῦ συνῴκησε, ἡ δὲ Πλακιδία ἀνδρὶ γήμασα Ὀλυβρίῳ τὸν πατρίκιον μετὰ τῆς μητρὸς ἐφυλάξθη Εὐδοξίας. μαθὼν δὲ τὰ τοῦ Μαξίμου θάνατον Μαυαρίκος βασιλεὺς ἐν Βιέννῃ, καὶ μετ᾽ αὐτὸν Λβίτος ἡ τῆς Ῥώμης βασιλείας ἐκράτησεν ἐνιαυτὸς δύο. καὶ μετὰ τοῦτον Σκίπιος ἐτῶν γ. καὶ μετὰ τοῦτος οὐκέτι βασιλεὺς, ἀλλὰ Ῥυΐκιος ἰδιώτης τὰ πράγματα ἐφαινῶν, καὶ μεγάλων πτερυγίων ἐφάμενος.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Εὐδοξία ἡ Ἱεροσολύμοις πολλὰ κατελεήσασα ἐκκλησίας.

A ingenti classe Romam adnavigante, deterritus Maximus fugæ se committit: & a suis, cum vix annum imperasset, interimitur. Gizericus nullo refistente, tertio a cæde Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus Urbis divitiis, & cunctis ejus ornamentis spectatu dignioribus in naves impositis, in quibus etiam fuit copiosa Ecclesiæ supellex ex auro solido & gemmis constata, & Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post Hierosolymorum excidium Romam allata, & insuper Eudoxia Imperatrice, ejusque filiabus una cecum abductis, in Africam navibus remeat: ibi demum Eudoxiam Honoricho filio suo majori conjugio copulat, Placidiam vero cum Olybrium Patricium virum habere comperisset, una cum matre Eudoxia sub custodia tenuit. Majorinus, audita Maximi morte, duos annos Imperio potitur: eo sublato, Avitus pari annorum numero occupavit: post hunc Severus annos tres. Post illos nullus Romæ extitit Imperator: verum Re- *Edit. Paris.*
cimer Dux exercitus magna instructus po- *pag. 94.*
tentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia donis maximis in Ecclesias collatis Hierosolymis decessit.

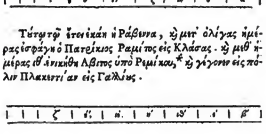

C

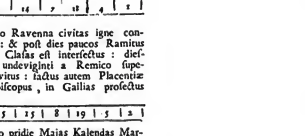

Τότῳ τῷ ἔτει ἐκάη ἡ Ῥάβυνα, καὶ μετ᾽ ὀλίγας ἡμέρας ἐσβράγη ὁ Πατρίκιος Ραμίτος εἰς Κλάσας. καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ιϐ' ἀπεκέθη Λβῆτος ὑπὸ Ῥωμίλου, * καὶ γέγονε εἰς πόλιν Πλακεντί᾽ αν εἰς Γαλλίας.

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: & post dies paucos Ramitus Patricius ad Clasas est interfectus: diefque abhinc undevigesimi a Remico superatus est Avitus: factus autem Placentiæ civitatis Episcopus, in Gallias profectus occubuit.

* Locus vitiatus.

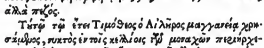

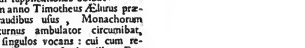

D

Τότῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησε μηνὶ Μαΐῳ· καὶ ἐβασίλευσε Λέων ὁ μάγας. αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει ἀνετράθη ἐν Λλεξανδρείᾳ τὸ Γραπτὸν βαλανεῖον, ὃ ἐβασιλικὴ μεγάλη εἰς τὸ τοιοῦτο· πάνυ δὲ ὡραῖα, καὶ φοβερὰ ὄψει τὸν Θεὸν Μαρκιανὸς, ὅτις ἐν ᾗ λιτανείᾳ τὸ Κάμηλον πᾶς ἐξῆει, πολλὰ τοὺς δημότους δ᾽ ποιῶν· ὅθεν πάσῃ ὁρμὴ ὁ Πατριάρχης Λναστάσιος & αὐτὸς ἐκ τῆς φορείᾳ φερόμενος, καὶ τὸ ἅδος, ἐλιτάνευε, ἀλλὰ πᾶς.

Hoc anno pridie Majas Kalendas Marcianus Imperator decessit, & in Imperio successit magnus Leo. Eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriæ reparatur & Regia major ad Stratechium. Marcianus porro valde pius religioso timore Deum colebat, & Processionibus ad Campum celebratis, pedes incedebat, & multis beneficiis sibi devinciebat egentes: quares his conspectis, non amplius fella fabulatus, ut mos tunc ferebat, sed pedibus quoque iter agens Anatolius Patriarcha Processionum supplicationes obibat.

Τότῳ τῷ ἔτει Τιμόθεος ὁ Λἰλοῦρος μαγγανείᾳ χρησάμενος, νυκτὸς ἐπὶ τοὺς κελλίους τῶν μοναχῶν πεισρχητο, ἐξ οὗπερ καλῶν ἤκουσε. τὰ δὲ ἀποκεκριμένα ἤκουσε. ἐγὼ ἄγγελος εἰμὶ, & ἀπεστάλην εἰπεῖν πᾶσιν ἀποστῆναι μὴ τῆς κοινωνίας Προτερίου τοῦ ἐν Καλχηδόνι, Τιμόθεον δὲ τὸν Λἰλοῦρον ἐπίσκοπον φοιτᾳεῖσθαι Λλεξανδρείας.

Hoc etiam anno Timotheus Ælurus præstigiis & fraudibus usus, Monachorum cellias nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille: Ego sum Angelus: & ut a Proterii communione, & ab iis quæ Chalcedone sunt acta, cunctis abstineant; & subinde Timotheum Ælurum Alexandriæ constituant Episcopum, enunciatum sum missus.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει Εὐδοκία ἡ Θυγάτηρ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, γαμηθεῖσα Οὐαλεντινιανοῦ τῷ τρίτῳ μετὰ μιᾶς θυγατρὸς Πλακιδίας γαμικὰς Ὀλυβρίῳ ἐπανῆλθεν ἐξ Λρελατος· ἡ δὲ Εὐδοκία τῷ υἱῷ Γιζηρίχῳ Ὀνωρίχῳ ἐτέχθη, & ᾠκειώθη.

Hoc eodem anno Eudoxia Theodosii Imperatoris filia, Valentiniani vero tertii conjux, cum Placidia filiarum altera, Olybrii uxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio juncta non rediit.

Theophanis Chron.

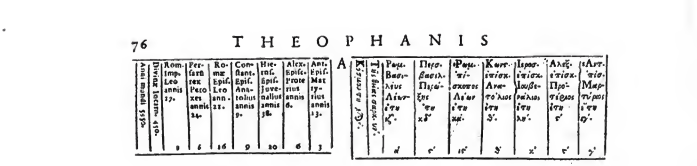

Edit. Paris. pag. 95.

Hoc anno Leo, genere Thrax, dignitate Tribunus, Imperator salutatur, mense Februario, indictione decima, & ab Anatolio Patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terræ motu Antiochiæ facto, tota ferme civitas corruit. Alexandriam igitur Gamelopardalis, Taurelaphi, & alia ferarum monstra sunt illata: simulque cum illis Timotheus, cognomento Ælurus, Alexandrinam urbem turbavit. Coempta quippe factiorum manu, fedem Alexandrinam invasit tyrannice, & omni Ecclesiæ gradu dejectus, a duobus pariter Ecclesiastica dignitate extoribus Episcopis ordinatur. Hinc cuncta, quæ Alexandriam vexaverunt, scandala originem habuere. Cunctis enim per universum orbem sacris viris Chalcedonensis Concilii decretum admittentibus, perversus ille rabie quadam efferni motus, contumelias in illud evomere non verebatur: prophanus & Ordinis expers, Episcoporum confecrationes perficiebat: & qui ne Presbyter quidem, alios collaro baptismo initiabat. Cæter um paratas sibi ab Æluro insidias Beatus Proterius præsentiens, locum dat ira, & primo Paschalis celebritatis die ad venerandum Baptisterium confugit. At vero Præcursor Antichristi neque sacræ solemnitatis diem, neque veneranda loca reveritus, nisi qui Præsulem prorsus innoxium cum fex aliis, qui cum illo erant, interficerent. Hi corpus Pontificis funibus alligatum extra sancti lavacri septa rapuerunt, & per civitatem ignominiosè circumductum inhumane pectus & impie attrectaverunt, & illud demum ignibus absumpserunt, cineribus in aerem dispersis.

Eodem anno sanctæ Anastasiæ corpus Sirmio delatum, in ejus templo ad Dominici porticus depositum. Timotheus autem Ælurus Cyrilli magni opera nondum in lucem edita nactus, ea plerisque locis adulteravit, ut Petrus Presbyter Alexandrinus testatur.

Τότῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσε, Θρᾷξ τῷ γένει, Τειβουῖος ἢ ἀξίᾳ, μὴνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτ. ιὰ. ὑφ' ἑαυτὸν ὑπὸ Ἀνατολίου τοῦ Πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ ἐφθάρη γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ κῶν πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἐλθὼ δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Καμηλοπάρδαλις, καὶ Ταυρέλαφοι, καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς δ' Τιμόθεος ὁ ἐπίκλην Αἴλουρος, ἢ Ἀλεξανδρέων πόλιν διέπραττε. κλῆρι δ' ἁπάντων ἀνδρῶν αἱρεσιάρχας τυραννικῶς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐφάνετο, ἢ καθηρημένος ὢν, ὑπὸ δύο καθηρημένων χειροτονεῖται. ἐντεῦθεν πάσης τὰ σκάνδαλα ἀνφὼν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πάντων δ' τὸ οἰκουμενικὸς ἰφίσω τὸν ὅρον τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἀποδεξαμένων, αὐτὸς μιαρὸς μετὰ λύττης τινὸς ἀχάτου τοὐνῶ καθυβρίζῃ, ἢ χειροτονίας ἐπισκόπων ποιεῖ ἀχειροτόνητος ὤν, ἢ βαπτισμα ἐπιτελεῖ ἀφιερώτητος μὴ ὢν. ὁ δὲ μακάριος Πρότερος αἰθόμενος τὸν κατ' αὐτὸν σκάνδαλον ἐμείνων ἐπὶ τῷ Λίλουρι ἐπαφῶλω, δίδωσι πόνον τῇ ὀργῇ, ᾗ τῇ σπατᾷ ἀφοσφώγει βαπτιζομένῳ ἐν τῇ ἀφώτῃ ἡ παχαλίας ἡμέρα. ὁ δὲ τῶν Ἀντιχρίστου ἀφόβορος μὴ αἰδεσθεὶς, μηδὲ τὸν ἁγίαν ἡμέραν, μητὲ τὸς σεβασμίους τόπους, ἀποσύλας καπασφαίζει τὸν ἀνδρωτον Ἀρχιερέα ἐμῷ ἢ ἄλλων ἕξ ἢ σὺν αὐτῷ. ᾧ σχοινίοις περιειρατες τὸν τὸ λείψανον ἀπὸ τὰ ἁγίας ἐξέβαλον κολυμβήθρας, ᾗ πομπεδσαντες αὐτὸ ᾗ τὴ πόλει, ἕλκοντ αὐτὸ ἀπλῶς· τὰς αὐτὸ ᾗ τὴ πόλιν πυρὶ κατέκαυσαν, ᾗ τὸν ἀνεῖον αἴρει παρίπιπτον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπὶ χθ τὸ λείψανον τὸ ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ τῆ Σιρμίου, ᾗ κατεπὶ δη ἐν τῇ ναῷ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομινίκου ἰμβόλοις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἴλουρος τὰ συγγράμματα Κυρίλλου τὰ μεγάλα μὴ ἐκδόσιτα ἐφ' ὧν εὑρόντων ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς ἱστορεῖ Πέτρος ὁ ἀφιερεὺς τῆς Ἀλεξανδρείας.

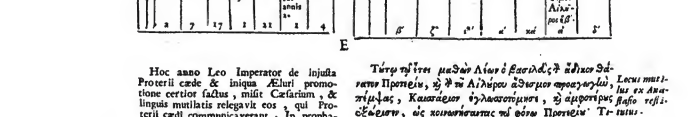

pag. 96.

Hoc anno Leo Imperator de injusta Proterii cæde & iniqua Æluri promotione certior factus, misit Cæsarium, & linguis mutilatis relegavit eos, qui Proterii cædi communicaverant. In prophanum vero Ælurum non animadvertit: judicium de eo ad Episcopos pertinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnæ Leonis filiæ matrimonio junctus est.

E

Τότῳ τῷ ἔτει μαθὼν Λέων ὁ βασιλεὺς ἢ ἄδικον θάνατον Προτερίου, ᾗ ἢ τὸ Αἰλούρου ἀξίωμον προαγωγὴν, πίπρωσας, Καισάρειον ἐξαπέστειλεν, ᾗ ἀμφοτέρους ἐξέλεψεν, ὡς κοινωνήσαντας τῇ φόνῳ Προτερίου. Τὸ autem μαθὼν δὲ τῇ ἀνδρὶ ὐκ ἐπεξῆλθε· τὸν ἐν αὐτῇ κείσιν ἐπισκόπως ἐκτὸς ἀρμόζειν.

Locus mutilus ex Anastasio fusius restituendus.

Τούτῳ δ' αὐτῷ ἔτει τῇ Ζήνων ἐζεύχθη Ἀριάδνη τῇ θυγατρὶ Λέοντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει γράμματα παρὰ τῶν ἑκάστης ἐπαρχίας ὑπισκόπων ἀπέφηνεν ὁ βασιλεὺς, γράψαι αὐτῷ τὴν οἰκείαν γνώμην αὐτῶν. πόνηρον δὲ τοῦτο ἐν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ὡσθεῖσιν ἀρίσκοιτο, καὶ πρὸ τούτου τῶν Αἰλιανοῦ χειροτονίας τί λέγουσι; οἵτινες καὶ τὸν ἅγιον Συμεὼν τὴν Στυλίτην, καὶ Βάρδα τὴν μοναχὸν, καὶ Ἰακώβου Σαμμαγηνὸν ᾠκειμαρτυρήκασι, οὓς τῇ Θεῷ τῇ ὅλων παρέχειν μέλλοντας τῶν κείσε τὴν ἀμφισβητουμένων ποιήσασθαι. οἱ δὲ παμψηφεὶ ὁμοφρόνως κυρώσει μὲν τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίων εἶναι, καὶ τῇ ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθείσῃ ὅρων ἀποδέχονται. Τιμοθέου δὲ συμφώνως καταψηφιζόνται, ὡς φονέως καὶ αἱρετικοῦ. ἐπανέδραμε δὲ καὶ Γεννάδιος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκδίκησιν τὰ πλημμέντα. ἀντιπράττειν δὲ αὐτῷ Λαυρᾶς ὁ Ἀρειανός. ὁ δὲ εὐσεβὴς βασιλεὺς τὸν μὲν Αἰλιανὸν ἐξωρίσειν εἰς Γαγγρας, ἔνθα ὁ Δύσκορος ὁ πάπα διδάσκαλος· ὁ αὐτὸς δὲ ἐκεῖ ἤρξατο παρασυναγωγὰς ποιεῖν καὶ παροχὰς, ἃς μαθὼν ὁ βασιλεὺς, μετεξώρισεν αὐτὸν εἰς Χερσῶνα. Τιμόθεος δὲ ἄλλος, ὁ Ἀπίκλλα Λιβυκὸς, καὶ ὁ Σαλοφακίαλος, ὀρθόδοξος καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὑπὸ πάντων φιλούμενος, ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Hoc anno ad singulos omnium provinciarum Episcopos litteras dedit Imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chalcedonensis Concilii decretis acquiescerent, & de Æluri promotione quid sentirent? Sancto insuper Simeoni Stylitæ, & Bardæ Monacho, tum Jacobo miraculorum patrato ri scripsit, quasi Deo rerum omnium Domino rationem reddituros, de controversiis rebus ut judicium facerent cunctos obtestatus. Illi una voce communique sensu coactam Chalcedone Synodum sanctam esse firmant, & expositis ab ea definitionibus mentem submittere profitentur: parique B sententia, ceu perpetratæ cædis reum & hæreticum, Timotheum damnant. Ad hæc, ut quæ nefarie perpetrata condignæ subjicerentur ultioni, studium omne penes Imperatorem Gennadius adhibuit: adverſæ licet parti oppositus faveret Aſpar Arianus. Porro pientissimus Imperator Gangras, quo Dioscorus ejus magister fuerat deportatus, Ælurum relegavit. Is vero conventicula celebrare, & turbas illic movere denuo cœpit: quorum certior factus Imperator, hominem in Cherſonem relegavit. Alius autem Timotheus, cognomento Leucus, qui & Salophacialus, vir de rebus fidei recte sentiens, & ob morum probitatem omnibus charus, in prioris locum Episcopus Alexandriæ ordinatus est.

C

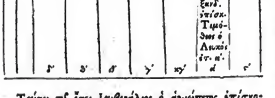

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουβενάλιος ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐτελεύτησε, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἀναστάσιος. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐποιμάνθη καὶ Συμεὼν ὁ μέγας Στυλίτης, ὁ τῆς Μαρδῶν ἐφόρου, καταδοξάσας ἢ τοιούτων ἀρετῶν, καὶ σημειοφόρος γενόμενος.

D

Hoc anno Juvenalius sanctissimus Hierosolymorum Episcopus diem ultimum obiit, in cujus locum sacro ritu Anastasius suffectus est. Eodem quoque anno quievit Symeon magnus Stylita, cœtus Monastici celebratissimus, qui ejusmodi virtutis exemplum factus præ reliquis antesignanus exhibuit.

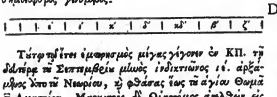

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐμαρτυρήθη μέγας γίγονε ὁ ΚΠ. τῆ δεκάτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ιὲ'. ἀρξαμένης τοῦ τοῦ Νειλομέτρου, ᾗ φάσας ἕως τῶν ἁγίου Θωμᾶ ἡμερῶν Αὐγούστου. Μαρκιανὸς δὲ Οἰκονόμος ἀπελθὼν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἁγίας Ἀναστασίας κατέχων τὸ ἀγγέλιον ᾠκιάζ, καὶ διέκρουε ἀβλαβῆ τὸν οἶκον διεφύλαξεν.

Hoc anno Septembris mensis die secundo, Indictione decima quinta CP. magnum contigit incendium, cujus principium a navali, & ad sancti Thomæ Amantii fuit progressus. Marcianus autem Oeconomus, confcenso sanctæ Anastasiæ templo, manibus tenens Evangelium, precibus & lacrymis sanctam ædem illæsam servavit. *Edit. Paris. pag. 97.*

Τούτῳ τῷ ἔτει ὑφῄρηται Μαυρίκιος εἰς Ταρτίσσα ὑπὸ Ρωμίκιν, Πατρικίου, καὶ ἐπῆρθη εἰς βασιλέα Σέβηρος καὶ Σεβαστίνος υἱοὶς Ἰουλίας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ζωγράφου τινὸς τὸν σωτῆρα γράψαι τολμήσαντος καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Δυὸς, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ, ὃν ἐξυρασάμενα, δι' ὄψης ἰάσατο Γεννάδιος. φασὶ δέ τινες τῇ ἰσομοίων ὅτι τὸ

E

Hoc anno Majorinus ad Dertonam a Recimere Patricio interemptus est: & Nonis Julii Severus & Serpentius ad Imperii culmen elevatus.

Hoc eodem anno pictoris cujusdam Jovis specie Salvatoris faciem referre ausi manus exaruit: facinus vero confessum Gennadii preces sanaverunt. Historico-

rum vero nonnulli crispos & raros crines ad effingendam Salvatoris faciem magis decentes aurumant. Cæterum Gennadius ad altare orans dæmonis speclrum noctu vidisse ferunt, quem cum increpasset, clamantem audivit: eo quidem vivente se cedere, fublato vero, Ecclesia quaquaversus se potiturum. Hæc veritus Gennadius, ut piaculum averterretur, crebras ad Deum preces fudit.

Hoc etiam anno Præcursoris templum Studius extruxit, & traductos ex Insomnium mansione Monachos in eo posuit. Gratissimus quoque Præpositus sancti Cyriaci extra portam Auream erexit ædem, in qua ipse mundo nuncium remisit.

Annus mundi 5996.	Dionysius 5996.	Rom. imp. Leo annis 17.	Persarum rex Peroses annis 4.	Romæ Episc. Hilarion annis 6.	Constantinop. Episc. Gennadius annis 13.	Hierosol. Episc. Juvenalius annis 38.	Alexandr. Ep. Timotheus annis 33.	Antioc. Episc. Mer-ty-rius annis 41.
	7	12	1	6	24	4	9	

Hoc anno Leo Imp. Zenonem generum Ducem Offensis instituit, & Basiliscum Verinæ Augustæ fratrem, Thraciæ pariter Ducem. Zeno vero Antiochiam profectus, sacrum Martyrium in ea comperit Episcopum. Petrus autem Fullo etiam in templo Bassæ Martyris Chalcedonensis Presbyterio fungens Zenonem sequebatur. Is implorata Zenonis opera nonnullos ex Apollinarii affeclis mercede conductos sibi conjungit, & innumeros tumultus contra fidem, & Martyrium Episcopum excitat: anathemate etiam ferit qui non assererent, Deum crucifixum, populoque demum in duas partes Antiochia discisso addit ter sancto hymno: Qui crucifixus es pro nobis: quæ voces ab eo tempore in bodiernum usque diem a Theopaschitis usurpari consueverunt. Martyrius porro ad Imperatorem Leonem profectus, Gennadii CP. Præsulis commendationibus multo cum honore suscipitur. Antiochiam deinde reversus, cum populi factiones variis easdemque tumultibus comperisset agitatas, & Zenonis favore fortiores, in Ecclesiæ conventu cessit Episcopatu, verbis usus hujusmodi: Clero inobedienti, populo contumaci, & Ecclesiæ fordibus infectæ nuncium remitto: solaque Sacerdotii dignitate mihi reservata, Episcopale munus depono. Eo secedente Petrus Fullo in Antiochiæ thronum insiliens confestim Joannem quemdam degradatione damnatum ordinat Apameæ Episcopum. Nuncio de his accepto, Gennadius cunctis refert ad Imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio prædendum pronunciat: quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium evitat: moxque communibus suffragiis Julianus quidam Antiochiæ Episcopus instituitur est.

Hoc etiam anno, quinto Idus Majas Elisæi Prophetæ corpus Alexandriam delatum in Pauli Leprosi Monasterio reponitur. Sanavit ille Leprosum, alii lepram induxit, & in æde a Leproso erecta reconditus est.

Edit. Paris. pag. 98.

Α εὐλογ καὶ ἐλεηθέντες χθμα ὑπὸ τῶ σωτῆρος οἰκειότερον ἐγέ. τὸ δὲ Γενναδίου τῦ νυκτὶ ἀδρομένου ἐυτὸς τῶ θυσιαστηρίου ἰδεῖν λίγεται φάντασμα δαιμονίου, ὃ ἔ ἐπιτιμήσας ἔυσευσε αὐτὸ κράζοντος, ὡς αὐτὸ μὲν ζῶντος ἐκὶ δόωι· μετὰ δὲ θάνατον αὐτὸ κρατήσει πάντως τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ φοβηθεὶς Γενάδιος, πολλὰ ὑπὲρ τῶν τὸν Θεὸν ἱδεσιῶν.

Τῶ δ' αὐτῶ ἔτει ὑπ Στιδίου τὸν ταὼν ἔκτισε τὸ Προδρόμου, ὑ μοναχὸς ἐκ τῆς μονῆς τῆ Ἀκοιμήτων ἐν αὐτῆ κατέστησε. ὑ Γρατήσιμος Πραιπόσιτος τὸν ναὸν τὸ ἁγίου Κυριακοῦ ἔξω τῆς Χρυσῆς πόρτας ἔκτισε, ὑ ἀπεπέμπετο ἐν αὐτῆ.

Β

Annus mundi 5996.	Dionysius 5996.	Ῥωμ. Βασιλ. Λέων ἔτη ιϛ'.	Περσῶν βασιλ. Πηρώσης ἔτη ιβ'.	Ῥώμ. ἐπίσκ. Ἱλαρ. μῆν. ε'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Γεννάδιος ἔτη ιγ'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ἰουβέναλ. τελευτᾷ ἔτη ιθ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Τιμόθ. ἔτη λδ'.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Μαρτύριος ἐτ. ϛ'.
		ζ'	ιϐ'	α'	ε'	κ'	δ'	θ'

C

Τότε τῆ ἔτει Λεόν ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν γαμβρὸν στρατηγὸν τῆς ἑῴας πιπέμπει, ὑ Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν Βηρίης τῆς Λιβύης στρατηγὸν τῆς Θρᾴκης. Ζήνων δὲ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν, ὑρὼν ἐπίσκοπον ἐν αὐτῆ τὸν ἱερὸν Μαρτύριον. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἀκολουθῶν τῆ Ζήνωνι φρονήσαντος οὐ τὸ ἐν Χαλκηδόνι καὶ Βάσσης τῆς μάρτυρος· ὃς ἡ πόσας Ζήνωνα συμπήγνυται αὐτῆ μιδοῦναι τὰ Ἀπολιναρίου νενᾶ ὁμοδόξως, ἔ δορύβους μεγίους ἐγείρει κατὰ τῆς πίστεως, ὑ Μαρτυρίου τὸ ἐπίσκοπον· ὑ ἀναθεματίζει τὸς μὴ λέγοντας τὸν Θεὸν ταυρωθῆναι, ἔ χρίσας ὁ λαὸν Ἀντιοχέως φροζήσειν ἐν τῆ τρισαγίῳ ὕμνῳ, τὸ· ὁ ταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. ὅπερ ἐως σήμερον ἐκ τότε καρὰ πᾶσι Θεοπασχίταις ἐκράτησε λέγεθαι. Μαρτύριος δὲ φὸς Λέοντα βασιλέα παραγένετο, ὑ ἀπεδέχθη μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀπὸ τῆ Γωτιδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου. ἐπανελθὼν δὲ ἐν Αντιοχείᾳ, ὑ ἄρων τοὺς λαοὺς ἐανιζόντας, ὑ Ζήνωνα τὸς συμφράττοντα, ἐν ἐκκλησίας τῶ ἐπισκοπῶ ἀπιπέζατο, εἶπων· κλῆρε ἀπροπάτητε, ὑ λαὸ ἀπειθεῖ, ἔ ἐκκλησία ἐρρυπωμένη ὑποπτόμαι, φυλάττων ἐαυτὴ τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης. πρὸς δὲ ὑποχωρήσαντος, Πέτρος ὁ Γναφεὺς τὴ Ὁράῳ Ἀντιοχείας ἐπιπήδησε, χειροτονήσας ὡδὺς Ἰωαννῆν Ἀπαμείας ἐπίσκοπον ἀπο καθαιρέσεων ὄντα. γνὸς δὲ πᾶσα Γωτιδίου ἅπαντα τῆ βασιλεῖ ἀνατίθεται· ὑ κελεύει Πέτρον τὸν Γναφέα ἐξορισθῆναι. ὅπερ ἀκούσας ὁ Πέτρος, φυγῆ τῶ ἐξορίαν ὑφίσγει· ὑφερ δὲ κοιν Ἰουλιανὸς τῆς ἐπίσκοπος Αντιοχείας φροκχειρίζει.

D

Τῶ δ' αὐτῶ ἔτει μετπέθη ἐν Αλεξανδρείᾳ ὁ προφήτης Ἐλισαίους φὸ πίστ εἰδῶν Μάϊων ἐν τῆ μονῆ Παύλω τῶ Λεπρῶ. Λεπρῶν δ' ἰάσατο, ὑ λεπρὸν ἐποίησε, ὑ εἰς πὲ τὸ Λεπρῶ ἐτέθη.

E

ι	ι	ι	ιδ	ζ	κζ	ι	ι	ι	A
18	13	2	7	27	5	10			

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ περίκλυστον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ᾧ τὸ ἀγιαστήριον· ᾧ Ἐπιπλήττοις τὸ δημόσιον βαλανεῖον ἀνεδείχθη τῇ πόλει· τότε δὲ τοῖς χρόνοις ᾧ Δανιὴλ ὁ Στυλίτης ὁ τῇ Ἀναπλῷ τῆ σύλλ ἐπῆλθε ἀνὴρ θαυμάσιος. Ἰωάννης δὲ Ὑπατικὸς, ὁ ἐπίκλην ῥῆξ Βγκομάλου, δυσωπήσας Βατιανὸν τὸν ὅσιον, παῤ αὐτῷ, ὡς μοναχὸς ἐπέκεινα· φροντίσειν δὲ ἀεὶ ἐν τῷ Παλατίῳ εἰς τὸν συγκλητικὸν· ᾧ ἀσκήσαντα μέχρι τῆς μονῆς τὸ Βατιανοῦ, ὡς Ὑπατικὸς ἀνέκειτο· ἐνδον δὲ γενόμενος, ἐξθὺς τῶν μοναδικῶν σισύρων περιβαλλόμενος, μαχαιρίδιον, ᾧ ταῦλα, ᾧ ῥῆξ παραπλησίων τῶν ἐξκοπίων ἐκπάρη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῶν Ἀνθιμιος ᾧ Τιμοκλῆς οἱ ῥῆξ ξοπαείων ποιητὰ ἐγκωμίζοντο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῶν ἀφιερέσεως τῆς συγκλήτου Ῥώμης ἀπέφηλε Λέων ὁ βασιλεὺς Ἀνθιμιον τὸν γαμβρὸν τῆ Μαρκιανῆ τὰ ἀποβασιλεύσαντος βασιλέα ἐν Ῥώμῃ ἀνδρα χρεσεπικώπτατον, ᾧ ἀνοιβῶς τῶν βασιλέων Ἰσαύσοντα.

ιδ	ιε	ις	ιζ	ιη	ιθ	κ	κα	κβ	C
9	14	3	8	28	6	12			

Τούτῳ τῷ ἔτει σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, νεφέλη ὥσπερ σαλπιγγος ἐκπύπεμπε ἔχουσα ἐπὶ ἡμέρας μ. καθ' ἑσπέραν.

ι	ια	ιβ	ιγ	ιδ	κδ	ζ	ιε		
10	15	4	9	29	7	22			

Τούτῳ τῷ ἔτει * ἱεραὶ ἐγένοντο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄνδρες τεχνίτιοι, ᾧ ὁ μέγας λάκκος ἐκτίσθη ὑπὸ τῆ Ἰωάννου, ᾧ τὰ δύο βαλανεῖα, ᾧ Ὑγεία, ᾧ ἡ Διακόσιαις· ᾧ ὁ ποταμὸς ὠρύχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Χερσου ἕως τῆ Κύφωσος.

ιε	ις	ιζ	ιη	ιθ	λ	κ	κα	κβ	D
11	16	5	10	30	8	23			

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσοκάσιος ὁ Κοιαίσωρ Ἀντιοχείας, ὁ ᾧ φιλόσοφος, διηβλήθη τῇ βασιλεῖ, ὡς Ἕλλην· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς ἐξεταθῆναι αὐτὸν παρὰ τῇ Ὑπάρχῳ τῆ Πραιτωρίων ἐν ΚΠ. ἐνυχθέντος· ὁπισθάγκωνα, ἵνα πρὸς αὐτὸν Πύτιος ὁ Ὑπαρχος. ὁρᾷς σεαυτὸν Ἰσοκάσιε ἐν ποίῳ κρήματι κεδύσηκας; ὁ δὲ ἔφησεν· ὁρῶ, ᾧ ὑ ξυίζμαι ἀνδρωπος ᾧ ὡς ἀνθρωπάτους ἐνίστεσθαι συμφορὰς· ἀλλὰ δίκαστον ἐπ' ἐμοὶ, ὡς ἰδίκαξες σοὶ ἐμοί· ᾧ πῶπα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀφῆμεν τὸν βασιλέα· ᾧ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐχάρη· ᾧ ἀπέλυσεν αὐτὸν εἰς τὰ ἴδια χώραν.

κγ	κδ	κε	κς	κζ	κη	κθ	λ	α	E
12	17	6	11	32	9	1			

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς ᾧ Γιζείχου τῆ Ἀφρων κρατοῦντος τόλον μέγαν ἐξεπλίσας ἀπὶ-

Hoc anno S. Joannis nomine quadra figura conſtructum opus Alexandriæ, & Baptiſimo luſtrandis adjunctum ædificium: Hepteabiſus etiam publicum balneum civitati reſtituerunt. His etiam temporibus Danieli Stylita, vir plane mirandus, columnam in Anaplo poſitam conſcendit. Joannes porro vir Conſularis, cui a Bitgomalis cognomen, ſanctum Baſianum deprecatus, apud eum in Monachorum normam vivendi rationem inſtituit. Curiæ porro aſſiduus frequentator in Senatorum numero conſidebat: & ut Conſularis magno clientum ſtipatus comitatu in Baſiani Monaſterium ſecedebat. In Monaſterium e Senatu receptus, & Monaſtica Siſyra coopertus, culinæ, ſtabuli, & vilium hujuſmodi obibat miniſterium.

Hoc etiam anno Anthimus & Timocles Tropariorum Poetæ florebant.

Hoc eodem anno Senatu Romano per Legatos poſtulante, Anthinum Marciani deceſſoris ſui generum, virum alioquin Chriſtianis dogmatibus probe inſtructum, & Imperii munus piiſſime adminiſtrantem, Leo Imperator Imperatorum Romæ deſignavit.

Edit. Pariſ. pag. 99.

Hoc anno prodigium in cælo per dies quadragintà ſub veſperam viſum eſt, nubes videlicet in tubæ ſpeciem efformata.

Hoc anno ..... tria hominum millia in expeditionem miſit. Magna etiam ciſterna ad Joannis ædes extructa: balnea quoque duo, uni nomen Sanitas, alteri Decaſtaſis: & Alexandriæ fluvius a Cherſo ad Cyproneni ſovea excavata deductus.

Hoc anno Iſocaclus Quæſtor Antiochiæ, qui & Philoſophus, quali Gentiles ritus profeſſus apud Imperatorem eſt delatus: qui a Prætoriorum CD. Præfecto virum examinari juſſit. Eum itaque manibus retro devinctis in Zeuxippum deductum ita compellat Puſeus Prætectus. Viden' Iſocaci quo habitu nunc aſtes? Reſpondet ille. Video: neque moveor. Nam homo cum ſim, in humanas calamitates incidi. Cæterum age mecum ut judex, ut una mecum olim judicaſti. His auditis, Imperatori ſauſtia vocibus acclamat populus: quo comperto lætus Imperator eum in propriam provinciam remiſit.

Hoc anno Leo Imperator ingenteni claſſem & valide inſtructam exercitum ad-

rerſus Gizerichum, qui Africam obtinebat, emiſit. Gizerichus quippe defuncto Marciano multa mala intulit in provincias Romanæ ditioni ſubjectas, prædis abactis, plerisque in captivitatem miſſis, & everſis paſſim civitatibus. Quibus excandeſcens Imperator naves ex toto Oriente centies mille contraxit, ipſaſque militibus & armis pene omnibus adverſus Gizerichum deſtinavit. In eam claſſem mille & trecenta auri centenaria expendiſſe narrant. Itaque Ducem ac Præfectum inſtituit Baſiliſcum Verinæ Augustæ fratrem, Conſidis munere jam perfunctum, & frequentibus in Scythas per Thraciam victoriis clarum. Is confluente in auxilium ex occiduo mari navium non poenitenda manu cum Gizerichi claſſe frequentores conflictus exercuit, plerasque naves in profundum demerſit, & ipſam tandem Carthaginem potentia ſuperavit. Demum donorum illecebris & vi pecuniarum ineſcatus, priorem impetum remiſit, & ſponraneus denique, prout Hiſtoriæ Thrax Periticus commiſit, proſligatur. Reſcripti alii Aſparem & Ardaburium Arii ſectatores, cum ob id maxime ad Imperii faſtigium minime poſſent pervenire, Leonem, qui tunc eorum Procurator erat, ad Imperium evexiſſe, quaſi rerum omnium ſummam poſthac adminiſtrare præſtolatos. Ab eorum ſpe cum animum averteret Imperator, reſtam ejus gubernandi rationem labefactare, & in pejus trahere contendebant, & Baſiliſco Imperium ſe polliceban-

Edit. Pariſ. pag. 100.

tur tradere, ſi molo claſſem cum eo exercitu Gizericho, qui una cum ipſis Arianas opiniones ſequebatur, proderet: qua de cauſa Baſiliſcum ad exercitum profendum inclinaſſe dicunt. Tum Gizerichus dolos meditatus, naves hoſtilibus ſimiles materia ad ignem facili replevit, nemque noctu molitus, dum Romani dormirent, incendiorii, ipſas e terra vento exiſtentes aſpirante, in Romanam claſſem emiſit, adeo ut multa quidem navigia igne conſumpta deſſecerint; alia vero periculo ſubducta in Siciliam reverterentur: atque ita demum Baſiliſci cladius, cum ne ullum amplius in toto exercitu lateret, manifeſte deprehenſus.

Hoc etiam anno Patricius Aſparis filius, quem Leo Cæſarem creavit, ut ab Ariſpravis opinionibus Aſparem avocaret, & de Imperio bene mereretur, cum magna apparatus oſtentatione miſſus eſt Alexandriam, ac tum balneum Corium nomine reſtauratum.

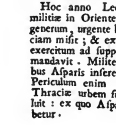

Hoc anno Leo Imperator Zenonem militiæ in Oriente Magiſtrum & proprium generum, urgente belli neceſſitate, in Thraciam miſit; & ex proprio ſatellitio alium exercitum ad ſuppetias ferendas ei colligi mandavit. Milites a cæde Zenoni ſuaſibus Aſparis inferenda leviter erpaverunt. Periculum enim ſubodoratus, Serdicem Thraciæ urbem fuga elapſus ſalutem conſtituit: ex quo Aſpar Leoni ſuſpectus habetur.

A τειλεν. ὁ δὲ Γιζέριχος μεταπεμψάμενος Μαρκιανὸν πολλὰ δεινὰ ἐνδείξαντα εἰς τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίοις βασιλεύουσι χώρας, λῃσάμενος τὰ αἰχμαλωτίζων πολλούς, καὶ τὰς πόλεις καταστρέψας. ὁ δὲ ζηλώσας κινεῖται ὁ βασιλεὺς ἐκ πάσης ἀπαραλύτου Θαλάσσης ἀπὸ χιλιάδας πλοίων ἀθροίσας, στρατῶν, καὶ ὅπλων παντὸς πληρώσας, κατὰ Γιζέριχον ἀπέστειλε φασὶ δὲ αὐτὸν μετὰ τριακοσίας δισμυριάδας χρυσίου δεδαπανῆσαι χρυσίου δὲ τάλαντα τρισχίλια ἑξακόσια. ὁ δὲ ἔξαρχον τὸν στόλον κατέστησε Βασιλίσκον τὸν Βερίνης τῆς Αὐγούσης ἀδελφὸν τῆς Ὑπάτου τιμὴν ἤδη μετὰ χρόνον. ὁ δὲ Σκύθας πολλάκις νικήσαντα ἐν τῇ Θράκῃ· ὡς δὲ ἐν συμβαμούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἐφοδείου ὀλίγης διωάμεως συμπλοκαῖς εἰς παμμαχίας πολλάκις τῷ Γιζέριχῳ μετὰ τῆς βύθῳ παραδύς, εἶτα ᾗ αὐτῶν ἰδωνῶν Καρχηδόνα κρατήσας. ὕστερον δὲ δώροις ὑπὸ Γιζέριχον, ᾗ πλείοσις χρήμασι ἀλλαξθείς, ἐνέδωκε, καὶ πτῶσιν ἔλαβε, ὡς Πρισκὸς ἱστόρησεν ὁ Θρᾷξ. φασὶ δέ τινες ὅτι Ἄσπαρ, ᾗ Ἀρδαβούριος, Ἀρειανοὶ ὄντες, καὶ εἰς Βασιλείαν ἐλθεῖν μὴ τοῦτο μὲν δυναμένοις, Κωνσταντῖνον αὐτῶν ὄντα Λέοντα, βασιλέα ποιήσασιν· αὐτοὶ προσδοκᾶντες διοικεῖν τὰ βασίλεια. τὸν δὲ βασιλέως μὴ καταδιδόντος τοῦτο, ἠγωνίζετο ἠβουλήσατο τὸ ὑπ' αὐτῷ παλαῖς διοικεῖμθαι, ᾗ Βασιλίσκῳ συνίθετο δυῶαι τῷ βασιλείαν, εἰ προδώσῃ τὸν βασιλέως ζῆλον τε, καὶ λαὸν τῆς Γιζέριχῳ Ἀρειανῷ ὄντι, ᾗ ὁμόρροπον αὐτῶν. ᾗ τοῦτο χάριν προδιδόναι τὸν Βασιλίσκον φασί· τὸν Γιζέριχος πεχρασάμθως σκάφη τε πολεμίων ὕλης ἐμπλήσας καυσίμης, πυκνὸς ὑπνοῦ κατὰ τὸν χρόνον μέσα νυκτὸς ἐπορθμευθέντος τοῖς Ῥωμαίοις ἀφυλάκτως ὑπενοίησεν, παῦσας ἐπιφθεῖσαν τὸν χάρσον μέσα νυκτὸς ὑποῤῥέον κατὰ τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον, ἐ καταφλέγασι μὴν πολλὰ τῷ σκαφῶν· τὰ δὲ ἀλλα τοῦ κινδύνου φλυσθέντα, εἰς Σικελίαν ἐπανῆλθον. τότε λοιπὸν ᾗ ὁ Βασιλίσκου δόλος πλέον ἔδη, μηδένα λαθὼν τῶν στρατιτῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ὑπατεύοντι Πατρίκιος ὁ υἱὸς Ἄσπαρος, ὃν Καίσαρα ὁ βασιλεὺς Λέων ἐποίησε, διὰ τὸ ἐλκύσαι τὸν Ἄσπαρα ἐκ τῆς Ἀρειανικῆς δόξης, καὶ δυνεῖν τῇ βασιλεῖ, παρεγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγάλης φαντασίας, ἐν ᾧ ἐστρώθη τὸ Κορεῖον βαλανεῖον.

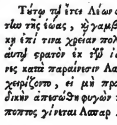

E Τούτῳ τῷ ὑπατεύοντι Λέοντος βασιλεὺς Ζήνωνα Στρατηλάτην τῆς ἑῴας, ᾗ γαμβρὸν αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Θρᾴκῃ ἐπὶ τισι χρείαις πολεμικαῖς, πλούσας παραδόντος αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ συμμαχίας. οἱ τινες κατὰ παράπτωσιν Ἄσπαρος μικρᾷ δεῖν ᾗ Ζήνωνα διεχειρίζοντο, εἰ μὴ προγνὼς τὴν ἐπιβουλὴν εἰς Σερδικὴν ἀπεφύγθη φυγὼν πόλιν τῆς Θράκης· ἐκ τοῦ ὑποπτος γίνεται Ἄσπαρ Λέοντι τῷ βασιλεῖ.

Τὸ-

| | | |

fil neptis annis jam fexdecim cum Honorio conjuge in Africa exactis, & puero Ildericho ex ejus amplexibus fufcepto, virum, ceu Arianum, averfa, occafione fefe ultro offerente, fugam arripit, & Hierofolyma dirigit iter: tum venerandis locis Chriftiano ritu adoratis, falutato etiam aviæ fepulchro, cum paucos dies in fancta urbe moram feciffet, bonis fuis omnibus fanctæ Refurrectionis ædi teftamento relictis, Curco infuper, cujus opera & auxiliis, velut fibi fidiffimi, dum Honorichum conjugem fugeret, ufa fuerat, cum liberis Archiepifcopo Hierofolymorum commendato, in pace animam efflavit.

Α ποιήσασα μετὰ τῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ονωρίχου, ἢ παῖδα ἐξ αὐτῦ Ἱλδερίχον γεννήσασα, ὑποφορῦσα κατὰ τὸ ἀνδρὸς, ὡς λέγεται ὄντος, ἀθέου καὶ ἄρειον φρόνα, ἢ φυγὴν χρησαμένη, ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἢ ἀφοσιωσαμένη τοῖς ἐκεῖσε ἁγίοις τόποις, ἢ ἀσπασαμένη ἢ παρὼν ἢ ἑαυτῆς μακαρίτην ἀδελφὴν ἡμέρας διατρίψασα ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει, ἐπιλιποῦσα τὰ ἐν ἐρήμῳ, πάντα τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῷ ἁγίᾳ Ἀναστάσει· παραθεμένη ἢ Κύρκορ σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῦ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὡς συμπεφ. αὐτῷ γνησίῳ, ἢ πιστῷ εἰς τοὐκρυφγεῖν Ονώριχον Ἀρειανὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

Anni mundi 5565.	Divinæ literæ obſ.	Rom. imp. Leo annis 17.	Perſa Imp. rex vero annis 34.	Romæ pontif. Simplicius annis 14.	Conſtant. Epiſc. Acacius annis 17.	Hieroſol. Epiſc. Jovenalius annis 18	Alexandr. Epiſc. Timotheus annis 15.	Antioch. Epiſc. Julianus annis 6.
		16	21	4	2	35	13	5

Anni mundi 5565.	Ῥωμαίων Λέων Βασ. Περσῶν Περόζης ἔτη κβ'.	Ῥωμ. ἐπίσκ. Σιμπλίκιος ἔτη ιδ'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Ἀκάκιος ἔτη ιζ'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ἰουβεναλίος ἔτη ιη'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Τιμόθεος ἔτη ἐπ. ιε'.	Ἀντ. ἐπίσκ. Ἰουλιανὸς ἔτη ς'.
	ιϛ'	κα'	δ'	β'	ιγ'	ε'

B

Eodem anno Leo Imperator Zenonis & Ariadnæ filium Leonem proprium nepotem corona redimivum, Imperatorem renunciavit. Olybrio vero, Recimere, & Majorino morte fublatis, Glycerius vir non contemnendæ probitatis, Italiæ declaratur Imperator. Eum quinque menſes imperio potitum Nepotianus Dalmatæ poteftate privat, nec ipſe diu ea dignitate potitur, Oreſte quodam cum throno deturbante, quem germanus filius Romulus, cui cognomen Auguſtulus, exeipiens, poſt te.mi a Romulo Romæ fundatore inſtituti mille trecentos & tres annos, duos ipſe ſolos in Italiæ Imperio Principes ſummos obtinuit. Illud porro obſervandum, quod Occicentis Imperium a Romulo initium habens, tanto poſt tempore in altero Romulo ceſſerit. Ceterum Odoacer Gothus quidem genere, Italico tamen ſolo educatus, vi barbaricæ Imperii fibi ſubdito, & Regis nomine fibi aſſumpto, Romanaque Rep. ſecundum patrias leges tuas inſtituta, ad decem annos tenuit Imperium. Habitavit autem Ravennæ, quæ urbs eſt Italiæ, opulenta admodum & elegans, ad mare ſita.

Edit. Paris. pag. 103.

C

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζήνωνος υἱὸν ἢ Ἀριάδνης τῆς ἰδίας θυγατρὸς τὸν ἑαυτῦ ἔγγονα στέψας, βασιλέα ἀνηγόρευσεν. μετὰ δὲ τὸν Ὀλυβρίου θάνατον, καὶ Ρεκιβέρ, καὶ Μαϊορίανου, Γλυκέριος Ἰταλίας ἀναγορεύεται βασιλεὺς ἀνὴρ οὐ ἀδόκιμος, ὃν πέντε μῆνας κρατήσαντα Νεποτιανὸς Δαλματίας ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, ἢ βασιλεύει ἐ αὐτὸς χρόνον ὀλίγον, Ὀρέστου τινὸς ἐκβαλλόντος αὐτὸν, ὃς εἰκείας παῖς Ῥωμύλος ἐπίκλην Αὐγούστυλος διαδεξάμενος, ᾧ δύο μόνης ἀρχῆς ἐνιαυτὸς αὐτοκράτωρ ὢν Ἰταλίας βασιλεὺς καθέσταται μετὰ χρόν. ἔτη τὰ Ῥωμύλου, τῦ τὴν Ῥώμην κτίσαντος, βασιλείας· ἢ σημειωτέον ὡς ἀπὸ Ῥωμύλου ἢ τῆς ἐπαρχίας ἀρξάμενα βασιλεία πάλιν ἐπὶ Ῥωμύλῳ ἦ πέπυς ὑπαύσατο χρόνου. Οδοάκρου λεπὸν Γότθου μὲν τὸ γένος, ἐν Ἰταλίᾳ δ' τραφέντος χωρυσάμβος δὲ ὑμᾶς βαρβαρικῆ ἀρχῆ, ὃς τῶν τῆ ῥηγὸς ἑαυτῷ περιβάλλος ἀφοσιούμενα πᾶσαν ἀρχὴν κατὰ τὴν πατέρων νόμων τοῖς Ῥωμαίοις ἀφοχρεωκρατήσας ἐπὶ ἔτεα χρόνος τῆς ἀρχῆς ἐκράτησεν. ᾤκει δὲ ἐν Ραβέννῃ τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας παραλ ἢ Θάλασταν ὠδιάμονα χώραν ἢ καλῶ-

| | | |

συναρξ. μυριάσιν ἡμ. ἔτεσι μησὶν τῶ Βασιλίσκου τῆς τυραννίδος, χρόνοις δὲ ὁ Ζήνων μετηχμαλώτισεν τὴν ἀρχὴν ἐν φρουρίοις Μισοπωγίας μὴν οἱ Σαρακηνοὶ, Θρᾴκιον δὲ κατὰ ῥᾳδιαν Οὖνοι σῴζοντα τοῖς ἀργύρου λυμαινόμενοι, τὴ βασιλικὴ νόσῳ ἀσπόνδοις ἀσπόνδοις, καὶ ἀφαλεστάτοις ἀδίκοις φολάζοντος.

Regnavit annos 1. mens. 10.	Rom. Imp. Zenonis 17.	Parth. rum rex Pero annis 24.	Ro. ma. Epiſ. pi. cius annis 6.	Con. ſtan. Epiſ. Sim. plicius annis 17.	Hie. Epiſc. Epiſ. Felix annis 32.	Alex. Epiſc. Theo. dorus annis 15.	Antio. Epiſc. Petrus annis 3.
	1	23	6	4	37	15	1

Hoc anno Leo junior ſolos decem menſes cum Zenone proprio patre moderatus Imperium, cum Conſulis more publice proceſſiſſet, morte raptus eſt: ſoluſque Zeno imperavit. Baſiliſcus autem Verinæ Zenonis ſocrus frater ejus hortamentis impulſus, cum Heraclææ Thraciæ urbe moraretur, ipſa Verina, & e Senatoribus quodam ope ſcrenibus, adverſus Zenonem excitavit rebellionem. Periculum metuens Zeno, Ariadna conjuge pecuniarumque copia ſecum aſportatis, fugit in Syriam, in caſtrum quoddam munitiſſimum, cui nomen Vara. Inde rurſus cum Ariadna uxore in Theſſæadem ſe recipit ex hujuſmodi cauſa. Illo & Secundo illuc usque Baſiliſco bene affectis obſidione cum premeretur . . . . . Porro Baſiliſcus Imperator in Campo acclamatus, mox Marcum filium Cæſarem creat, & Auguſtæ corona Zenodiam conjugem ornat: ac ſtatim, Zenoſiæ maxime verbis ad id impulſus, rectæ fidei bellum indicit. Quare Timotheum Ælurum promulgato edicto revocavit exilio, Petrumque Fullonem in Inſonnium Monaſterio latitantem fedi reſtituit: quorquot autem ſanctam Synodum Chalcedonenſem adverſarii reſpuebant, ii liberrime impugnabant veritatem. Ælurus ad hæc pertitis ac ſceleratis Alexandrinis, qui forte Conſtantinopoli hoſpitabantur, colle&is, e Palatio ſupplicatione ducta, aſino veſtibus ad Eccleſiam profe&ue eſt: Cumque ad eadem Octagonum di&am adveniſſet, aſino lapſus, attrito pede cum ignominia retromeare coa&us eſt. Eum poſthac imperiali diplomate nunium, & Synodi decretis Inſenſum Baſiliſcus Alexandriam tranſmiſit, & Antiochiam Petrum Fullonem; animis utriuſque adverſus veritatem exaſperatis, & ejus fuaſu corroboratis. Timotheus autem Salophaciolus, Alexandriæ Antiſtes, audito Timothei Æluri adventu, ad Monaſteria in Canopo poſita, in quibus Aſceticam vitam olim fuerat profeſſus, feceſſit. Hunc multis in plures alios illatis malis, quod omnibus charus exiſteret, lædere non potuit Ælurus: quinimo Æluro Alexandriam advenanti partium ejus ſtudioſi ſuſcla mabant: Hoſtes tuos eibaſti, o Papa. Ille vicißim reſpondebat: Ita eſt, cibavi. Hoc pa&o impius ille execrationes in Chalcedonenſ. Synodum conjecit. Cæterum Julianus Antiochiæ Præſul, ex geſtis rebus dolore concepto, vitam amiſit. Petrus autem Fullo thronum invadens, ſe ad anathematizata & tumultus excitandos convertit: ex quo cædes & domorum direptiones ob appoſitum Ter ſancto hymno ad-

Regnavit annos 1. mens. 20.	Rom. Imp. Zenonis 17.	Parth. rum rex Pero annis 24.	Ro. ma. Epiſ. pi. cius annis 6.	Con. ſtan. Epiſ. Sim. plicius annis 17.	Hie. Epiſc. Epiſ. Felix annis 32.	Alex. Epiſc. Theo. dorus annis 15.	Antio. Epiſc. Petrus annis 3.
	1	23	6	4	37	15	1

duos menſes, connumeratis etiam viginti nemſibus Baſiliſci tyrannidi affectis ſolus imperat. Improbæ porro adminiſtrationis ſpecimen Zenone ſub ipſis Imperii primordiis exhibente, hinc Saraceni Meſopotamiam, illinc Unni Thraciam, damnis ubique gravibus illatis, excurrerunt: dum interim hæc Imperator ſœdis voluptatibus & nefariis facinoribus indulgeret.

Τότε τῆ ὑτοι Λέων ὁ μικρὸς ἕξα μόνας μῆνας συμβασιλεύσας Ζήνωνι τῆ ἰδίῳ πατρὶ, καὶ ἀφοσιωθεὶς τῆς Τπατος, ἐτελεύτησε, καὶ μόνος ἐβράβευσε τὴν βασιλείας ὁ Ζήνων. Βασιλίσκος δὲ ὁ Βηλίσης ἀδελφὸς πεθερὸς Ζήνωνος, ἐκ Ηρακλείας διατρίβων τῆς Θρᾴκης, συωργώσας αὐτῆ καὶ Βηρίνης, καὶ τινος τῆς συγκλήτου, ἐσασίαζε κατὰ Ζήνωνος, ὃν φοβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀριάδνῃ τῆ ἰδίᾳ γαμετῆ καὶ χρήμασιν ἱκανοῖς φεύγει εἰς Συρίαν κατὰ τι φρούριον ἰσχυρὸν Οὐαράκαδήμβων. εἰς Τισσαυδὼ ἐκεῖσε μενῆσι δὲ αἰτί ας παύλυν μετὰ τῆς γαμετῆς Ἀριάδνης. Ἄλλου καὶ Σεβαστιάδου πολεμοκρατοῦντων αὐτῶν ἐφείᾳ πῶς τῆ Βασιλίσκου. * Βασιλίσκος ὁ ἐν τῷ Καππ. ἀνηχρεωθὴν βασιλεὺς. Μάρκον τε τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀπέφηνε, καὶ Ζηνοδίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αὐγοῦσαν ἔδειξε· καὶ υἱὸνς κατὰ τὰς πίστεις παρατίθεται. Ζηνοβίῳ δὲ μέτριο παρρησίαν αὐτὸ εἰς τῶν. Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλῶρον ἀνακαλέσατο ἐξ ὑπερ., καὶ Πέτρον τὸν Γναφέα κρυπτόμβιον ἐν τῆ μονῆ τῆ Ακοιμήτων, καὶ ὅσοι ἄλλοι ὑγδροὶ τῆς ἁγίας ἐκ Χαλκηδόνι συνόδου ἀπαρρησιάζοντο τῆ τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ Αἰλῶρος συνιγαγὼν ἀπίκτους Αλεξανδρεῖς ἐνθυμώπλις ἐν τῆ βυζαντίῳ, ἐκ τῶ παλατίου λιτανίων ἤλθε εἰς τὸν ἐκκλησίαν ὀχεύμβος ὄνῳ. ἰδὼν δὲ ὁ τῶν λεγομένων Οκτάγωνον πποθεὶς σωυτεξίβυ τὸν πόδα, καὶ μετ᾽ αἰρωύης ἔρρεψε. Βασιλίσκος δὲ πέμψ μετὰ τύπων εἰς Αλεξάνδρειαν, κατὰ τῆς συνόδου ἐξεπεμψε, καὶ Πέτρον Γναφέα εἰς Αντιόχειαν, κατὰ τῆς ἀληθείας ὡ ἐρχυσεν ἀμφοτέρως. Τιμόθεος δὲ ὁ Σαλοφακιόλους ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας μεθὼν Τιμόθεον τὸν Αἰλῶρον παραγενέσθαι, ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τῶ Κανώπου, ἐνῆγεν γόρει καὶ τὰς ἀσκήσεις. πολλὰς δὲ κακώσας ὁ Αἰλῶρος Τιμόθεον βλάψαι οὐ ἴρυσε διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἀγαπᾶσθαι αὐτὸν. εἰσερχομένῳ δὲ τῆ Αἰλώρῳ ἐν Αλεξανδρείᾳ ὑπεφώνουν τὸ αἴρρον ἐκεῖνο οἱ ασεσθαται αὐτὸ. ἐλοιμώσας τὸς ἐχθρούς σου, ὦ Πάππα. ὁ δὲ ἀντεφώνει· καὶ ὄπως ἐβοήμησα. οὕτως ὁ δυσσεβὴς καὶ τῶν Χαλκηδόνι συνόδον ἀνεθεμάτισεν. Ιουλιανὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Αντιοχείας πεθνηκε ἀπὸ λύπης τῆ γηροβίων. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς καταλαβὼν τὸν θρόνον εἰς ἀποθήματα, καὶ πραχαὶς ἐχώρησεν. Ην φόνοι καὶ ἁρπαγαὶ ὑφ᾽ τῶν ἀφεθέντων τῶ

Theophanis Chron.

Edit. Pariſ. pag. 104.

ditamentum. Basiliscus edicto in publicum lato Chalcedonens. Synodum eliminavit; & Acacium CP. illud idem jussit exequi: verum totius civitatis imulierum etiam ac puerorum consensa plebs adversus Basiliscum concurrens in Ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum chronum, ac tandem altare circumeuntx: magnus quoque ille Daniel divino plane zelo accensus, columna, qua confederat, defcendit, & cum Acacio populique frequentia assiduus cunctis Ecclesiasticis conveniebus aderat. Caeterum Peroxes adversus Nephalitas Hunnos cepit expeditionem, & in fugam versos arEdit. Paris. pag. 105. mis insequebatur. Illi per montium angusta loca in leves turmas dispersi, dextrorsum & sinistrorsum se recipiunt: demum reuero Persas collecti, incuffodiitos angustiis locorum includunt. Ita Peroxes arctatus pacem expetit: quam non prius Nephtalitarum rex concessit, quam ille pronus in terram ipsum adoraffet, & interposito juramento fuiffet pactus, se non amplius bellum Nephtalitis illaturum. Peroxes necessitatis vi constrictus, illubenti animo id omne praestiturum pollicetur, & cum multo dedecore revertitur: latae tamen ignominiae postmodum impatiens violatis foederibus armis cos lacessere non desistit.

τεμενῶν γεγόνασι. Βασιλίσκος ὁ τύραννος γενικῶς τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἐξέβαλεν· Ἀκάκιος δὲ τὸν ΚΠ. κλεισας τὸ αὐτὸ ποιησαι. ἀλλ᾽ ἡ πόλις ἅπασα σὺν γυναιξὶ & τέκνοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνηθροίσθησα κατὰ Βασιλίσκου τὸ ἐκάλυσαν. Ἀκάκιος δὲ μιλεπεμόνεως τὸν θρόνον, ἢ θυσιαστήριον ἐμβάσας. Δανιὴλ δὲ ὁ μέγας τὸν στῦλον ἀποβὰς δι᾽ ὅλου ζῆλου Ἀκακίῳ τῷ τῆ λαῷ συναπλησιάσει. Περόζης δὲ ἐπιστρατεύσει κατὰ τῆ Νηφθαλιτῶν Οὔννων, Ἑτρίβας αὐτὸς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν γνοὺς τόπους τῶν φυλῶ ποσόμενοι κατ᾽ ὀλίγον ἐν τοὺς ὄρυσι, διῆξε τε ἢ ἀπερρᾳ ὑποχωρωσίτες, ἐξεπίσω τῶν γεννθέντες, ἀφυλάκτως αὐτὲς ἀπέκλεισαν. συνθῆκες δὲ Περόζης γνέου ειρῆνλιν. ὁ δὲ τῆ Νηφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ φροτίρον τῶτο ποίησαι, φησὶ πισῶν τῶν φροντίσῃ, ἢ ἔρκος πληρεζρήσῃ, μηκέτι κατὰ τῆ Νηφθαλιτῶν στρατεύσαι. ὁ δὲ τῆ βίᾳ συνκρόμενος ἔτο δράσαι ἰωαχάδην, ἢ ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ ὑπέστρεψεν. ὕθεν μὴ φίρων τὴν αἰσχυλίαν πάλιν κατ᾽ αὐτῶν ἐστράτευσε τὰς ὅρκως ἀζήτησας.

Olymp. ann. pro.	Rom. imp. Zeno ann. 17.	Persarum rex Peroz. ann. 24.	Romanor. imperator. Simplicius ann. 14.	Constantinopol. epis. Acacius ann. 17.	Hierosol. epis. Iuvenalis ann. 38.	Alexandr. epis. Timotheus ann. 8.	Antiochen. epis. Petrus Fullo ann. 3.
2	24	7	5	38	8	2	

Hoc anno Cleri Monachorumque Constantinopolitanorum agmine pro Chalcedonensi Synodo decertante territus Acacius, in unam cum eis ire sententiam dissimulans, ea de causa adversus Basiliscum & Zenonem ex Ecclesiae fugcitlu petroravit. Quo comperto, populi furorem Basiliscus metuens excessit civitate, ne quis Acacio familiaritatis aut convictus praeberet consortium indicens Senatui: jam enim populus igne civitatem devaltare parabat. Daniel autem Stylites vir ille mirandus, & Monachorum & populi turba nonnullis rerum divinarum aemulatoribus assumptis, ad Basiliscum profectus, multa libertate coram eo disseruit, cujus ille sermonem respuit.

Hoc eodem anno Peroxes iterum adversus Unnos Albos nomine, qui & Nephthalitae, arma movens, ex integro profligatur. Fossa quippe profundius excavata, calamos cum terra leviter aggesta defuper imponentes, latenter in ea Persas praetollabantur. Paucis autem, qui Persico exercitui occurrerent, missis, fidemque in fugam versis, & exinde locorum angustias subeuntibus singulis, & una fugientibus reliquis, Persae nihil adversum suspicati effusis habenis eos insectati, omnes cum Peroxe ipsisque liberis in barathrum incidentes perierunt. Peroxes dolum expertus, gemmam quam habebat candidiffimam, & insignem, atque immensi pretii aure dexera dextraam a se projecit, ne aliquis post eum illam gestaret, cum tam eximiae & admirandae speciei exsiteret, qualem nondum prius rex alius possedisset. Tali strage Peroxes cum omnibus copiis periit. pag. 106. Porro in hac expeditione qui se Peroxi comites non adjunxerunt, junlorem ejus filium

Olymp. ann. pro.	Ῥωμ. βασιλ. Λέων. ἔτη ζ'.	Περσ. βασιλ. Πηρόζ. ἔτη κδ'.	Ῥωμ. ἐπίσκ. Κων. Ἀκάκ. ἔτη ιη'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Ἀκάκ. ἔτη ιη'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ἰωβ. ἔτη λδ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Τιμ. δ'. Αἴλ. ἔτ. δ'.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Πέτ. Φούλ. ἔτη γ'.
β'	κδ'	ζ'.	ι'	λδ.	d	β'	

Τῶτῳ τῷ ἔτει τὰ κλῆρα καὶ τῶν μοναχῶν ΚΠ. ὑπερμεχοῦσαν τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου φοβηθεὶς Ἀκάκιος τὴ πλῆθη ὁμορροεῖν αὐτοῖς ὑπεκρίσατο· ὅθεν ὑπὶ ἀμβωνος κατὰ Βασιλίσκου καὶ Ζήνωνος φροσφώνει. Βασιλίσκος δὲ μαθὼν ταῦτα, ἢ φοβηθεὶς τὸ θυμὸν τὸ λαοῦ τῆς πόλεως, ἐξελθεῖν, κελεύσας τῇ συγκλήτῳ μηδένα τυχεῖν Ἀκακίῳ· ἤμελλε δὲ ὁ λαὸς ἐμπυρίζειν τὴν πόλιν. Δανιὴλ δὲ ὁ Θαυμάσιος Στυλίτης παραλαβὼν τινὰς μοναχὰς ἢ τὸ λαοῦ τῆς ζηλωτὰς, ἐξελθὼν πρὸς Βασιλίσκον, ἢ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας αὐτῷ διελέχθη· ἀλλ᾽ οὐ φροσέκασο αὐτῷ.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει Περόζης πάλιν ἐπιστρατεύσας φοὶς τὰς λεγομένας Λάκνας Οὔννες, τὰς λεγομένους Νηφθαλίτας, ἀπώλετο σὺν στρατῷ. ὀρύξαντες ἓν τάφρον βαθεῖαν, ἢ καλάμους, ἢ γῆν ἐπιθέντες ὑπεκαν ὕδον. ὀλίγους δὲ ὑπαντήσας τοὶς ἀποχειλοτες, ἢ αὖθις εἰς φυγὴν τραπέντες, ἢ καθ᾽ ἓις τὰ τυὰ διαβαίνες, ὁμοῦ τοὶς ἄλλοις ἔφευγον. οἱ δὲ Πέρσαι μηδὲν δεινὸν ὑποπτεύσαντες, ἀκρατοὶς ἡνὶς ἐδίωκον, ἢ πάντες ὁμὶ σὺν τῷ Πηρόζῃ, ἢ τοὶς αὐτοῦ παισὶν εἰς βαράθρον ἐμπεσόντες, ἀπώλοντο. ὁ δὲ Πηρόζης αἰδόμενος τὸ δεινὸ, ἢ μάργαρον, ὃν αὐτὸς εἶχε λάμπασπον ἐμέγαν εἰς ὑπερβολὴν ὕετιμον ἐξ ὧνὸς τὸ δέξιὸ ἀφιλόμβος, ἐῤῥίμβη, ὅπως μὴ τις αὖθ᾽ ὕστερον αὐτὸ φορᾳ, ἐπεὶ ἀξιοθέατος ὑπερφυὴς ἦν, ὁσον ἴσως οὐφέπορ ἕτερος βασιλεὺς γέγονεν. ὕπω μὴν Πηρόζης ἀπεθάρρησε πᾶσῃ τῇ στρατιᾷ. ὅσοι δὲ Πηρόζῃ μὴ συφράτευσαντες, Καβάδῃ βασιλεῖ ἔλαπτο ἢ Πηρόζῃ νεώτερο υἱόν. ἡρ-

ξαν ὃ Περσῶν οἱ βάρβαροι χρόνῳ δύο εἰς φόρου ἀπαγωγήν. Καβάδης δ' ἐπὶ τὸ βασιλεύσαι τὴν ἀρχὴ λαμβάνει, κοινὰς τὰς γυναῖκας ἔχειν ἐνομοθέτησεν· ὅθεν οἱ Πέρσαι τοῦτο τὴς ἀρχῆς παρέλυσαν, καὶ ὀνόματος εἰς φυλακὴν ἀπῆνεγκε, ᾧ Βλάσην, τὸν καὶ Ουαλὰν, ἀδελφὸν Πηρόζου βασιλέα ἐποίησαν, ἕως τὸ μὲ εἶναι ἄλλον ὑὸν Πηρόζου. ἡ δὲ γυνὴ Καβάδου δυκόνου αὐτῷ ἐν τῇ φρουρᾷ. ὁ δ' ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀρχὼν ἐρᾷ τῆς γυναικὸς ἀφορήτως νόσης. ὁ δὲ Καβάδης παρειλόμενον τὴν γυναῖκα ἐδείκνυε τῷ ἀνδρὶ, ὅπως διωνδρεύσῃ τὸν ἐν φρουρίῳ. τοῦτο δ' ἠνόμοιτο, ἀκολούθως ἡ γυνὴ πρὸς Καβάδην εἰσῆει, ὅπου ἐθεράπευεν. φίλος δὲ Καβάδῃ τὶς ὀνόματι Σεώσης διὰ τὴς γυναικὸς τοῦ Καβάδῃ ἐθέλει, ὅτι ἵππος τῷ ᾧ ἀνδρὸς ἐμπαρασκεύης ἔχει τὴν χωρίᾳ. ὁ δὲ Καβάδης νυκτὸς ἐπιλαβόμενος πείθει ᾗ γυναῖκα ἐδέπτε μὲν αὐτῷ ᾗ οἰκέτας δοῦναι, τὰ δ' αὐτὰ ἱμάτια φορέσαι αὐτὸν, ᾗ ἐπὶ τὸ εἱρκτὴς καθίζεσθαι. αὐτὸν μὲν οὖν Καβάδης ἐξειλοῦτο τὸ ὀνομασθὲν τοῦ ἵππου ἐπιβάς σὺν τῷ Σεώσῃ, εἰς Οὔννας τὰς Νεφθαλίτας ἀφίκετο. ᾗ αὐτὸν ᾗ Στγαπρὰ ὁ βασιλεὺς γυναῖκα δίδωσιν. ὕστε τε στράτευμα πολὺ τοῦτῳ δῷς ἐπὶ Πέρσας στυπτηρίλυσ. οἱ δ' φύλακες κατιδόντες ᾗ γυναῖκα εὐπρεπᾶ ὄντα Καβάδλυ εἰς τὸ δεσμωτήριον εἶναι τοῖς ἐγκλείοις Καβάδλυ ἐμεινεμένλυ ὑπὲ ἡμέρας ἑκανὰς. ὁ δὲ Καβάδης σὺν τῇ Οὐννικῇ στρατῷ εἰς Περσίδα ἐσέβαλεν, πόλιν νέαν τῶν βασιλείων ἐκράτησε, ᾗ Βλάσην, ᾗ Οὐαλὰν, ἐξεπόρλωσε, ᾗ ἐν τῇ φυλακῇ εἶχεν, ᾗ ὃ βασιλεῖον ἀσφαλῶς διφθλαξε· ἐπὶ δὲ ἀρχῆς τε, ᾗ στρατείας ἐκράτησεν ἐτῶν ΜΒ· πατὴρ δὲ ἐπὶ τοῦτῳ

A Cabadem nomine ſibi præfecerunt regem. Barbari vero etiam tributi onere adjecto, duos annos Perſis imperavere. Cabades porro poteſtate nimis violenter uſus, lata lege mulieres communes haberi ſanxit: qua moti Perſæ regno Cabade remoto, Blaſem, quem Vallam quoque dixerunt, Peroxis fratrem inſtituerunt regem: ater quippe Peroxi filius non exſtabat. Cæterum Cabadis uxore marito cuſtodia detento debita officia præſtante, cuſtodiæ Præpoſitus, mulieris, cujus forma plane fuit eic. ans, amore cœpit ardere. Cabades, ſi modo poſſet e vinculis evadere, uxorem, ut ſe dederet, rogavit. Quo facto liberius illa Cabadem frequentans, impenſiore cultu famulabatur. Interea Seoſes Cabadis amicus per uxorem ſignificat, ſe in quodam agro equos & homines tenere paratos. Quapropter ingruente nocte Cabades conjugi ſuadet veſtem propriam illa ſibi daret, & quam habebat ipſe, conjux aſſumeret, & in carcere conſideret. Ita Cabades vinculis erepus, equo conſenſo, cum Seoſe ad Unnos, Nephtalitas vocatos ſe recipit, quorum rex, filia Cabadi in uxorem tradita, cum copioſo exercitu in Perſas immittit. Carceris autem cuſtodes uxorem Cabadis veſtibus indutam ipſum Cabadem eſſe in carcere per plures dies arbitrabantur. Sed Cabades cum Unnicis copiis in Perſiam irrumpens, nullo labore regnum obtinuit, Blaſemque, Vallam dictum, oculis privavit, & habuit ſub cuſtodia: regnum vero in tuto poſuit: æque ſolers enim ac ſtrenuus fuit. Regnavit autem poſt hæc annis undecim.

B

C

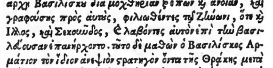

Τοῦτῳ τῇ ἔτει Ἰλλος καὶ Σικουῒδος οἱ πολιορκοῦντες Ζήνωνα, ὡς Βασιλίσκου τὰ ὑποχείρια αὐτοῦς μὴ πληροῦντος, ᾗ τὴς συγκλήτου βουλῆς βαρυομένης τῇ ἀρχῇ Βασιλίσκου διὰ μοχθηρίαν ᾗ ἔθνους ᾗ ἀσωτείαν, καὶ γραφούσης πρὸς αὐτὸς, φιλιωθῆντες τῇ Ζήνωνι, ὅπ ᾗ Ἰλλος, καὶ Σικουῒδος, ᾗ λαβόντες αὐτὸν ἐπὶ τῶν βασιλέων συναπέπεμψεν. τότε δὲ μαθὼν ὁ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν στρατηγὸν ὕπατα τὴς Θρᾴκης μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ, ᾗ τὸ λαοῦ ΚΠ. ἀπέστειλε κατὰ Ζήνωνος, ὁμήρους αὐτῷ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, μὴ προδῶναι. ὁ δὲ Ἀρμάτιος συμπαρὼν τῇ Ζήνωνι κῷ Νίκαιαν τὴ Βιθυνίας ὥπως αὐτῷ καπήληξεν, ὡς μικρὸν δεῖν ἀπαρτίσαι μετὰ τῆς ἰσονομίας βουθείας πάσης ἀλλὰ δώρεις τοῖς παρὰ Ζήνωνος ᾗ τοῖς αὐτοῦ πολυτρόπως, ᾗ ὑποχείρια διαθῆναι στρατηλατίας, ᾗ ὑὸν αὐτῷ Βασιλίσκον Καίσαρα ποιῆσαι, ᾗ συγκαθέδραν αὐτῷ σὺν αὐτῷ, καπὶ Βασιλίσκου ἐπαναλθόντ. τῶ δὲ Ζήνωνος σὺν Ἀριάδνῃ ᾗ βασιλέωσαν καταλαβόντος, ἐδίωξεν ὑπὸ τὸ λαοῦ, ᾗ τὴς συγκλήτ. ὁ δὲ Βασιλίσκος ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ᾗ ἀ βασιλικὸν ἀποδύμδος σχῆμα ἐν τῷ δείᾳ τριβῖζ, ἐν τῷ βαπτισικῷ ψυσήφῳ σὺν Ζήνωνί ᾗ τῇ καισόζῃ αὐτοῦ γυναικὶ. ᾗ Ζήνων καταλαβὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο, ᾗ ὥπως εἰσῆλθε εἰς τὰ βασίλεια ἀποσέλας δὲ εἰς ᾗ ἐκκλησίαν ἐλαβὲ ᾗ βασιλείαν, ἕως αὐτῷ λόγῳ μὴ

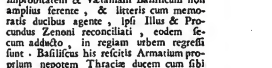

Hoc anno Illo & Procundo Zenonem obſidione bellica prementibus, Baſiliſco vero quæ pollicita illis fuerant nullatenus adimplente, ac inſuper Senatu ob morum improbitatem & vætianiam Baſiliſcum non amplius ferente, & literis eum memoratis ducibus agente, ipſi Illus & Procundus Zenoni reconciliati, eodem ſecum adducto, in regiam urbem regreſſi ſunt. Baſiliſcus his reſciſis Armatium proprium nepotem Thracias ducem cum ſibi commiſſis copiis & C.P. plebe adverſus Zenonem miſit, eumque juramento in ſanctum Baptiſma dato, ne ſe proderet, *Edit-Pariſ. obteſtatus eſt.* Armatius ad Nicæam *pag. 107.* thyniæ occurrens Zenoni tantum inciſſit terrorem, ut cum auxiliaria Iſaurorum manu retrocederet, parum abſuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipſe obſcæcatus, tum quod Magiſtri militum officio ſuccederet, ineſcatus ipſe, ſiliumque Baſiliſcum nomine creanduim Cæſarem, Zenonisque ipſius videret aſſeſſorem, Baſiliſco factus hoſtis iter convertit. Zeno deinde cum Ariadna ad urbium reginam accedens exceptus eſt a populo & a Senatu. Baſiliſcus in Eccleſiam fugiens, depoſita ſacra in menſa corona cum Zenodia conjuge pravarum opinionum ſectatrice, in Baptiſterium ſe recipit. Ita Zeno regiam recuperavit. Miſſis autem in Eccleſiam qui Baſiliſcum de-

tinerent, nec ipsum, nec ejus liberos capite plectendos fidem dedit: Cecsilius tamen Cappadociæ missum cum uxore & liberis sub custodia servari, & same confici justit: alii dum abducuntur ingulatum narrant. Confestim vero Circensibus ludis celebratis, Armatium Basilisci filium Zeno Cæsarem declarat: Hic in regia sella juxta patri facta pollicita ad Imperatoris latus adsedit, imo cum Imperatore præmia distribuit aurigantibus. Porro Zenone hæc secum animo volutans: ut Armatius dato jusjurando idem oppignoratam Imperatori nullatenus liberavit: ita neque mihi servaturus est in posterum: imo si vires cum ætate sumpserit filius ejus Cæsar jam renunciatus, dubio procul in me insurget: quod promiseram implevi; patrem militiæ Magistrum, Cæsarem filium institui. His perpensis ipsum, ut perjurum, in Palatii cochlea, qua tenditur in Circum, obtruncari; Cæsarem autem ejus filium Lectorem præcepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit servatum, & postmodum Cyzici Episcopatum optime gessit. Cæterum Petrum Fullonem, ut qui Basilisco faverat, Zeno habuit exosum: Orientalis itaque Synodi decreto dignitate motus est, & in ejus locum Joannes ordinatus. Hic quoque post menses tres ejectus est, ac demum successor ejus Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiæ promovetur Episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit, & ad sanctum Theodorum Eucharitarum tutelarem profugit. In his Timotheus Ælurus moritur, & in ejus locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam, & veritatis adversarius, alim depositionis pœna mulctatus. Hic ab uno Episcopo, cujus pariter deposito confecratur. Hunc Dei zelo moti Monachi quidam adorti sex tantum & triginta dies Pontificatus honorem affequtum deturbant: & iterato Timotheo Salophaciolum virum throno dignum restituunt.

Edit. Paris. pag. 108.

A ἀποκεφαλίζει αὐτὸν τε, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· ὃν ἀποσταλὲς εἰς Κυκικὸν τῆς Καππαδοκίας ἀποκτεῖναι φονεύσαντες εἰς ἔτι πύργον, σὺν γυναικὶ, καὶ τέκνοις, καὶ τῇ λιμῷ βροβαρίωσι· τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἀπαγόμενος ἀποσφάττεται. Διὸ ὡς ἐπὶπλοῦν ποιήσας Βασιλίσκος τὸν Ἀρματίου υἱὸν ἀναβοήσασθαι ὁ Ζήνων Καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποχρέωσις σωπᾶσθαι αὐτῷ βασιλεῖ ἐν τῇ σίνοσι, ἡ ὅτι μὰ τὰς ἱερὰς σωῇ τῇ βασιλεῖ· ὁ δὲ Ζήνων ἀπολογησάμενος, ὅτι ὡς νέῳ ἐφύλαξεν Ἀρμάτιος πιστὰ τῇ βασιλεῖ ὁμόσας, ἐὰν ἐμοὶ φυλάξει· ἀλλ' ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ Καίσαρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῷ ἐπαναστήσεταί μοι· ἐγὼ δὲ ἃ ὑπεσχέμην αὐτῷ ἐπλήρωσα, καὶ στρατηλάτην αὐτὸν ἐποίησα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ Καίσαρα· ἐκέλευσε φυλάξαι αὐτὸν, ὡς ἐπίορκον, καὶ ὑφαγὴν εἰς τὸν κοχλίαν τῶ παλατίου, ὡς ἀπήρχετο εἰς τὸ ἱπποδρόμιον· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ τὸν Καίσαρα ἐχειροτόνησεν Ἀναγνώστην. Ἀριάδνη δὲ αὐτὸν ὡς ἐξάδελφον ἠθέσατο, ὃς μετὰ ταῦτα Κυζίκου ἐπισκόπησεν ἄριστα. ὁ δὲ Ζήνων Πέτρον Γναφέα ἀπεστράφετο διὰ τὸ συμπράξαι αὐτῷ τῇ Βασιλίσκῳ. Ψήφῳ δὲ τῶν πατελικῶν συνόδῳ καθῃρέθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης (ἐχειροτονήθη) ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβληθείς, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος ἀνὴρ ἀξιαβὴς προβεβλῆσθαι Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ἐξορίζεται, ἀπατήσας τοὺς ἀπάγοντας, φροϊδίου εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον Εὐχαΐτων. Τιμόθεος δὲ ὁ Ἀλλοῦρος ἐν τῷ τόπῳ ἐνίσχει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ Πέτρος ὁ Μογγὸς εἰσάγεται, ἀνὴρ κακοῦργος, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρός, φροκαθῃρημένος ὢν. χειροτονεῖται δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἐπισκόπου, καὶ αὐτὸ καθῃρημένου. τότε κατὰ Θεοῦ ζῆλον ἐπιλοίδορος οἱ μοναχοὶ τελάκοντα ἓξ μόναι ἡμέραι λησμοσύνης κρατήσαντες τὴν ἐπισκοπὴν ἀπιλαύνουσι. καὶ Τιμόθεον πάλιν τὸν Σαλοφακίολον ἀποκαθιστῶσιν ἀξίως τῆ θρόνῳ.

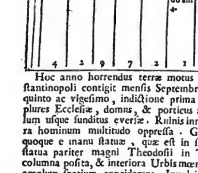

Hoc anno horrendus terræ motus Constantinopoli contigit mensis Septembris die quinto ac vigesimo, indictione prima, quo plures Ecclesiæ, domus, & porticus ad solum usque funditus everſæ. Ruinis innumera hominum multitudo oppressa. Globus quoque e inanis statuæ, quæ est in foro, statua pariter magni Theodosii in Tauri columna posita, & interiora Urbis mœnia ad amplum spatium concidérunt. Invaluit terræ motus in adeo longum tempus, ut sœpe ex eo erumpens urbem invaſerit. Stephanus autem communi Petri Fullonis sequachus suffragio Antiochiæ designatus Episcopus, apud Zenonem quasi Nestorianus accusatur: eum tamen velut ab impositio crimine alienum Orientalis Synodus Imperatoris mandato Laodicææ congregata fuæ edi restituit.

D

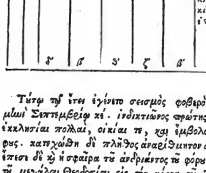

Τότε τῇ ὑτεῖ ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν ΚΒ. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κέ. ἰνδικτιῶνος πρώτης, ᾧ ὅπερ τὸν ἐκκλησίαι πολλαὶ, οἰκίαι τε, καὶ ἐμβολοὶ ὡς ἐδάφους. καταχαθὲν δὲ πλῆθος ἀπερίσσητον ἀνθρώπων· ὑπτιον δὲ ᾧ ὑφαίρα τὸ ἀνδριάντος τὸ χαλκοῦν, ὃν ἔστιν τῷ μεγάλου Θεοδοσίου εἰς τὸν κίονα τὸν Ταύρου, ᾧ τὰ ἴσα τεῖχη ἐπὶ διάστημα ἱκανὸν· καὶ ἐκράτησε ὁ σεισμὸς χρόνον πολὺ, ὥστε τὴν πόλιν ἐπαίρεσαι. Στέφανος δὲ ψήφῳ κατῃρεθὲις εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ τῇ Πίτρα τὸ Γναφέως ὁμορρόνων, ὡς Νεστοριανὸς ἀφὸς Ζιλώτα κατηγορᾶτο. ἀλλὰ ἅτε ἀπατηλικὴ συνόδος εἰς Λαοδίκειαν συναλᾶσα κελεύσει τῶ βασιλέως ὡς ἀνώθικτον τῇ θρόνῳ ἀποκατέστησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεόδωρος ὁ Τελμησέων, ὁ καὶ Στραβός, ἀδελφὸς τῆς γυναικὸς Ἀσπαροῦ τοῦ Λέοντος ἀναιρεῖται ἐπανίσῃ τῷ Ζήωνι μετὰ πλήθους βαρβάρων, οἰκειωθεὶς τῷ Βασιλίσκῳ ἐρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ γενόμενος μετὰ δὲ τοῦ ἀνεψιοῦ Ζήωνος εἰς ἡ Θρᾴκην ἐξελθών. ἐκεῖθέν τε ἐπανίσῃ, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον πᾶσαι μὲν χεῖρα τρομέει τὸ Πόντε λαὶ σάμβλος. αὖτε καὶ μείλων ὑπὸ τῇ οἰκείων φρονίδ' ὄλβια, αἰδόμενος τὰς εὐεργεσίας, καὶ ἐπαναλθὼν, ἀπαρεῖ τὸς τοῦτο βουλόμενος. τελευτᾷ δὲ αὐτὸς ὑφαὶ πεμπτῳῶν φρὸ τῆς αὐτὸ σκωπῆς ἐφ' ὧτι αἰρεσίᾳ ὡς ἐκ τῇ πεμπάσεως τοῦ ἵππου.

Eodem anno Theuderichus Triarii filius, qui & Strabus, Asparis, qui a Leone fuerat occisus, uxoris ex fratre nepos, collecta Barbarorum multitudine, adversus Zenonem arma movit: Hic Basilisco familiaris & affectus, militiæ Dux ab eo declaratus, post Zenonis reditum Thraciam ingressus, inde impressionem fecit in Byzantio circumjacentes agros, & ad Ponti fauces obvia quæque devastavit. At cum de eo prodendo familiares ejus meditarentur, ipse insidias subodoratus, & retro iter agens, insidiarum auctores fustulit e medio Ipse vero, dum equum conscenderet, in hastam ante ejus tentorium fixam ex improviso incidens extinctus est.

	Ῥωμαϊκῶν βασιλέων	Προβου. λαὶ ἴτη	Ῥωμαϊκῶν ὑπάτων Σμαλτίκιος ἔτη	Κωνσταντίνου ἔτη	Ἰσαυρικὸν ἔτη	Ἀλεξάνδρου ἔτη	Ἀντιόχου Τιμοθέου ἔτη
Ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ	,ϛωκ.	,ϛωκβ.	,ϛωκγ.	,ϛωκδ.	,ϛωκε.	,ϛωκϛ.	,ϛωκζ.
Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ	,βτ.	,βτβ.	,βτγ.	,βτδ.	,βτε.	,βτϛ.	,βτζ.
Ἀπὸ τῆς Ἀβραὰμ γενέσεως	,ϡ.	,ϡα.	,ϡβ.	,ϡγ.	,ϡδ.	,ϡε.	,ϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Μωσέως ἐξόδου	,ϡϡ.	,ϡϡα.	,ϡϡβ.	,ϡϡγ.	,ϡϡδ.	,ϡϡε.	,ϡϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Δαβὶδ βασιλείας	,ωϟ.	,ωϟα.	,ωϟβ.	,ωϟγ.	,ωϟδ.	,ωϟε.	,ωϟϛ.
Ἀπὸ τῆς Σολομῶντος οἰκοδομῆς	,ϡϡϡ.	,ϡϡϡα.	,ϡϡϡβ.	,ϡϡϡγ.	,ϡϡϡδ.	,ϡϡϡε.	,ϡϡϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Ἠλίου ἀναλήψεως	,ϡϡϡϡ.	,ϡϡϡϡα.	,ϡϡϡϡβ.	,ϡϡϡϡγ.	,ϡϡϡϡδ.	,ϡϡϡϡε.	,ϡϡϡϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Ἰωνᾶ προφητείας	,ϡϡϡϡϡ.	,ϡϡϡϡϡα.	,ϡϡϡϡϡβ.	,ϡϡϡϡϡγ.	,ϡϡϡϡϡδ.	,ϡϡϡϡϡε.	,ϡϡϡϡϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας	,ϡϡϡϡϡ.	,ϡϡϡϡϡα.	,ϡϡϡϡϡβ.	,ϡϡϡϡϡγ.	,ϡϡϡϡϡδ.	,ϡϡϡϡϡε.	,ϡϡϡϡϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Ἰουδαίων ἀναβάσεως	,ϡϡϡϡϡ.	,ϡϡϡϡϡα.	,ϡϡϡϡϡβ.	,ϡϡϡϡϡγ.	,ϡϡϡϡϡδ.	,ϡϡϡϡϡε.	,ϡϡϡϡϡϛ.
Ἀπὸ τῆς Ἰουδαίων ἀναβάσεως	,ϡϡϡϡϡ.	,ϡϡϡϡϡα.	,ϡϡϡϡϡβ.	,ϡϡϡϡϡγ.	,ϡϡϡϡϡδ.	,ϡϡϡϡϡε.	,ϡϡϡϡϡϛ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίου τοῦ κατὰ τὴ Ῥώμλυ βασιλεύσαντος, ἀνὴρ δὲ τῆς Λεοντίας, Βασίνης μὲν Συγατρὸς, ἀδελφὸς δὲ Ἀριάδνης τῆς βασιλίδος, ἐπαιδέρατο τῇ τοῦ Βυζαντίου Ζήωνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ τὴ βασιλείαν Λέοντος γαμηθεῖσης Λεοντίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἡ δὲ Ἀριάδνη φὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐτίχθη. πολέμου δὲ κραταιὰ μεταξὺ Ζήωνος καὶ Μαρκιανοῦ προτηδήτος, τικὰ Μαρκιανὸς τῇ κράτος πάντας συμλάβασας τὸς περὶ Σήνσπα εἰς φρυραν εἰς τὰ βασίλεια, συμμαχιῶν αὐτῷ Ῥωμύλω τῷ Προκοπίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ᾧ μικρὰ δέον τὰ βασιλεῖα καπέχειν· ὀλιγωρήσας δὲ τῆ φραξθήτων, καὶ εἰς δέσπα, καὶ ὕπνον τραπεὶς, ποδὸς τῆ ἓξ τῆς νυκτὸς ἀφυρᾳθεὶς τῇ αὐτῷ συμμάχων ὑπὸ Ἰλλυϱικῶν ἐφρουρεῖτο αὐτοῦ ὑποπόσαντος λάτυται ἡ μάζλω κατὰ τλω ἰφεῖσις τοῦτον, αἰς εἰς τὸ Ἀποσλων δίκτυον καπορυγέις, ὑπὸ Λεκαίου χειροτονηθεὶς καὶ ἀρεσθύτερος τῇ κὶλδίου Ζλώνος, καὶ ὀξυφλέγκτου εἰς τὸ Παπυρείου καςὶλω εἰς Καππαδοκίαν. Προκόπιος δὲ ὁ Ῥωμύλος οἱ ἀδελφοὶ αὐτὰ τῇ νυκτὶ λυθέμβοι εἰς τὸ Ζάξιππον ἐχεφάζοντας ὑπὸ Ἰλλυ, οἱ δὲ ἀφυγόντες τλω Ῥώμλω καπλαβον.

| | | |

ad ejus cædem impelleret, Urbicium Cubicularium horratur. Eo vero Circi cochleam ascendente, Scholarius quidam nomine Spanicius, ad sacinus perpetrandum incitatus, in ejus caput gladium vibrat. Hunc attente conspicatus Magistri Spatharius brachio gladium excepit; ejus tamen acies extrema dextram Illi auriculam abscidit. Porro Zeno Magistro Illo facti hujus nullatenus se conscium fuisurus, justu Scholarium occidi: verior tamen caula fuit, quod propositio superior non evasisset. Posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. Pelsiotæ ab Imperatore, ut sibi literet in Orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua fuisset aliqua infirmitas. Imperator placatum eum omnino volens totius Orientis Præfectum eum creat, & instituendorum etiam Ducum potestatem amplissimam impertitur. Illas Leontio Patricio, genere Syro, viro alioqui litterarum disciplinis & bellandi arte æque præstantissimo, exercitus Thraciæ præfecto in comitatum ascito, una cum Mario atque Pamprempio Senatore, qui Magiæ delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriæ urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A κελδ'ου Οὐρβικίῳ Κουβικουλαείῳ φορτρίβαβαι τινα ἢ ἀνηλεῖν αὐτόν. ᾧ ἀπερχομένε αὐτε εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ ἱππικοῦ, Σχολάριος ὀνόματι Σπανίκιος ὑπερπαπὴς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἤγαγε τὸ ξίφος· φορτερικὰς δὲ τοῦτο ὁ Σπαθάριος τῷ Μαγίστρου ὑδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸ δὲ ἄκρον τῷ ξίφος ἀπέτεμψε τὸ ἀστὶον τῷ Illu τὸ δεξιόν. πότον δὲ Ζήνων ἀναιρεῖ, πείθων τὸν Μάγιστρον Illον μὴ συωεχωκέναι τὸ γεγονός· τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὅτι μὴ πεφυγάγοιτο τὸ σκοπὸ. ἰαθεὶς δὲ ἐκ πληγῆς ὑφόρει καμιλαύκιν. καὶ ᾗτήσατο τὸν βασιλέα ἐπὶ ᾧ ἀναπολῶ ἀπιλθεῖν, διὰ τὸ τὸν αἷρα ἀλλάξαι, ὅτι ὑδύνει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς Φίλων· αὐτὸν πλυροφορῆσαι, ἐποίησεν αὐτὸν ερατηγὸν ᾗ ἑώας πάσης, δὺς αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσαν, ὥστε ᾗ Δούκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτῦ Πατρίκιον Λεόντιον Σύρον τὸ γένος ἄνδρα δὲ κῇ παιδείαν, ᾗ πολέμων ἐμπειρίαν, ἠγεμόνα τε τῆς ἐν Θρήκῃ ερατιᾶς, καὶ σὺν αὐτῷ Μάρκον, ᾗ Παμπρέμπιον τὸν συγκλητικὸν, τὸν ἐπὶ Μαγγανείᾳ ᾠβαλόμενον, ᾗ πλείσην ἀπλῶς περιβαλόμβος δύναμιν, ἐν Αντιοχείᾳ ἐλθὼν, τῆς Συρίας, σαφὼς ἐδηλῶ τὴν τυραννίδα.

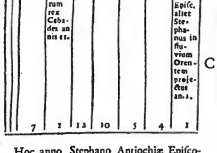

Hoc anno Stephano Antiochiæ Episcopo fatis functo, Stephanum alterum Zenonis Imperatoris justu in ejus locum ordinarunt: quem fidei perduelles, pro sua in Petrum Fullonem propensione, in amentiæ subsidium furorem armantes, in sancti Martyris Barlaam Baptisterio acutis calamis perfossum & necatum in Orientem fluvium projecerunt. Zeno porro sacinus attentatum ulturus Acacio CP. Præfuli, ut Antiochiæ crearet Episcopum mandavit: qui consecravit Calandionem Antiochenes nationis factæ nescii Joannem nomine Codonatum sibi præfecerunt Episcopum, quem Calandion postmodum in Tyri sedem, quæ post Antiochiam prima est, transfulit.

Hoc pariter anno Timotheus Salophaciolus obiit Alexandriæ, in cujus locum Joannes Tabennesiotes vir litterarum gnarus, & rectorum dogmatum strenuus propugnator, Presbyter, & Oeconomus Alexandrinorum Ecclesiæ fuit promotus: Illus autem Patricius Leontio reliquisque comitibus ad Papuri castellum profectus, Verinam Augustam ex custodia Tarsum Ciliciæ eduxtam, extra urbis muros ad sanctum Petrum, ut Leontium Patricium Imperatorem coronaret, effecit. Scripsitque Domina Verina sacram ad Antiochenos Syros, ut Leontium Imperatorem susciperent, ac insuper ad omnes Orientis, Ægypti, atque Libyæ Præfectos Sacras etiam dedit, ut Leontium Imperatorem agnoscerent, nec ulla ratione contra obstarent.

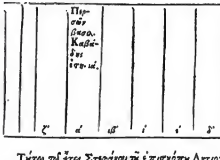

Τούτῳ τῷ ἔτει Στεφάνου τὸ ἐπισκόπου Αντιοχείας κοιμηθέντος, Στέφανον ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησαν χιλιάδες τὰ βασιλέως Ζήνωνος, ὃν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῷ φῶς τὸν Γναφέα δυνοῖᾳ ὃν τῇ κολυμβήθρᾳ τῷ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαὰμ καλάμοις ὀξυωθέσιν ὑποσφάξαντες, εἰς Ορόντην ποταμὸν ἔῤῥιψαν, ᾗ θυμῷ τῶν ἀφοσιωκαθαίρεσθαι. Ζήνων δὲ διὰ τὰ τολμηθέντα εἰς Στέφανον, ἐκέλευσε τὸν Ακάκιον τὸν ΚΠ. χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον Αντιοχείας, ᾗ ἐχειροτόνησε Καλανδίωνα. ὅσαι δὲ αἱ Αντιοχείς χειροτονήσαντες διὰ ἄγνοιαν Ιωάννην τὸν Νεμβμὸν Κωδωνάτον, ὃν ὁ Καλανδίων οἰς Τύρου φωτοφόρου Αντιοχείας μετεκθροτόνησαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ Αλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλοφακιόλος ἐτελεύτησε, καὶ ἐχειροτονήθη ὁ Ιωάννης ὁ Ταβεννησιώτης, ἀνὴρ σοφὸς, ᾗ τῇ ὀρθῶν δογμάτων ὑπέρμαχος, πρεσβύτερος ὢν, καὶ οἰκονόμος τῆς κατὰ Αλεξάνδρειαν ἐκκλησίας. ὁ δὲ Πατρίκιος Illος σὺν Λεοντίῳ, ᾗ τοῖς λοιποῖς παραγίνεται εἰς τὸ Παπωρίν καστέλλιον, καὶ ἐξαγαγὼν Βηρίνα Αυγοῦσταν εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἐποίησεν αὐτὴν ςέψαι ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον βασιλέα Λεόντιον τὸν Πατρίκιον. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποινα Βηρίνα σάκρας τοῖς Αντιοχεῦσι Σύροις εἰς τὸ δέξασθαι τὸν Λεόντιον βασιλέα. ᾗ ὡς πάντας δὲ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἄρχοντας, ᾗ τοὺς Αἰγύπτου, ᾗ τῆς Λιβύης ὑποίησε σάκρας, ὥστε δέξασθαι Λεόντιον βασιλέα, καὶ μὴ ἀντιστῆναι.

Τὸν-

Edit. Paris. pag. 110.

pag. 111.

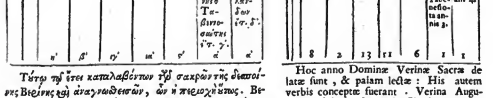

A

Τότῳ τῷ ἔτει καταλαβόντων τὴν σκηρὸν τῆς διαποίνης Βισίνης καὶ ἀναγνωσθεισῶν, ὧν ἡ περιοχὴ ἦν τοιαύτη. Βασίλεια Λεόντιος τῆς ἡμετρίας ἀρχούσης, καὶ φιλοχρίστους λαοὺς χαίρουσι. ἴσε ἐστὶ τὸ βασίλειον ἡμέτερον ἔτι, καὶ ὅτι μετὰ τοῦ ὑποβάντος τὸ ἡμῖν ἀνδρὸς Λέοντος φροντιστοῦ ἀπὸ βασιλέα Τραπεζουντίαν, τὸν μεταλλαγέντα Ζήνωνα, ὡς ὑπήκοον ἐπιβεβιωκότα. ὁρώντες ἡ νῦν καὶ τὸν πολιτείαν κατοικεῖν φρονήσαντα ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας ἀσεμνοῦντα ἐλογισάμεθα βασιλέα ὑμῖν εἶναι Χριστιανὸν εὐσεβείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένον, ἵνα πάντα τὰς πολιτείας περιοδεύσῃ τραγήματα, καὶ τὸ πολεμικὸν σύγχυς ἔξῃ. ἐσὶ δὲ αὐτῷ ὄνομα Λεόντιος τὸν ἀοσεβέσατον βασιλέα Ρωμαίων, ὃς πάντας ὑμᾶς φοροεισ ἀξιώσει. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι εὐφήμησαν τὸν Λεόντιον βασιλέα.

B

Hoc anno Dominæ Verinæ Sacræ de latæ ſunt, & palam lectæ : His autem verbis conceptæ fuerant . Verina Auguſta Præſectis noſtris, & Chriſtum amantibus populis, Salutem . Imperium noſtrum eſſe noviſtis, & poſt Leonis conjugis deceſſum Traſcaliſſæum, qui poſtmodum Zeno nuncupatus eſt, Imperatorem renunciaveramus, Reipublicæ in meliorem ſtatum revocandæ ſpem habentes : Nunc vero cum eam in deterius inclinare, & ob inexplebilem ipſius cupiditatem cadere cernamus, vobis Imperatorem Chriſtianum, & pietate æque ac juſtitia ornatum coronare neceſſum duximus : ut Reipublicam ſalvam præſtet, bellumque moderate atque prudenter adminiſtret . Leontium igitur piiſſimum Romanorum Imperatorem coronavimus, qui vos omnes cura ſua atque providentia dignabitur. Illi Sacris acceptis Leontium Imperatorem fauſtis acclamationibus excepere.

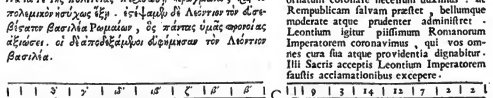

C

Τότῳ τῷ ἔτει Ἵλος ᾧ Λεόντιος Λογγῖνον ἀδελφὸν Ζήνωνος, καὶ τὴν μητέρα αὐτὰ ἐκ τῆ κασελλίου ἀπέλυσαν . Βαρὺν δὲ ἐκεῖ νοσήσαντα ἐπελθόντος, ᾧ μετὰ χρόνος ἀνεκομίδη εἰς τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Ἀριάδνης.

Hoc anno Ilius & Leontius Longinum Zenonis fratrem , & ejus matrem caſtelli cuſtodia liberarunt . Verina vero ibidem morbo correpta diem obiit : cujus corpus poſt aliquos annos Byzantium ab Ariadna deiatum eſt .

D

Τότῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ Λεόντιος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς βασιλεὺς μὴν Ἰυνίῳ ἰνδικ. ζ'. καὶ φροιβάλλεται Τραπεζοῦν Πραιτωρίων Λιλιανὸν. καὶ ἐξελθὼν ἐπολέμησε Χαλκίδι πόλει αὐτῶ· ὁ δὲ Ζήλων Ἰσαύρου ἦ Σκύθου ἀπέτεινλεν Ἴλλῳ. Λεοντίᾳ μετὰ πλείσης δυνάμεως, καπὰ τὴ γῆν ᾧ θάλασσαν. πολέμου δὲ συρράγέντος σφοδρῶ, Ἵλος τε καὶ Λεόντιος ἐτηθέντες εἰς τὸ Παπήριον καστέλλιν φροσφύγασ σὺν Παμφρεμπίῳ Μαγίστρῳ γόητι λεγομένῳ εἶναι. τότε τὸν Τροβουίδου τὸν ἀδελφὸν Ἰλλαυίτου συλλοχῶν βαρβάρων ἀπόστε Ἰωάννης συλλαβὼν ἀπέτεμεν . τότε δὲ Ἵλος ᾧ Λεόντιος πὶ τάσαρα ἐτη φρυρηθέντες ἀτίμως, ἀπαιτηθέντος ὑπὸ Παμφρεμπίου Μαγίστρου τὸ γόητος . δθεν τὴν τότε αἱρέσεων μαθόντες Παμφρέμπιον ὡς ἀπατεῶνα ἀποπέμπτε τὰ τείχος καπεκρήμνισαν.

E

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τὰ Πίβυν ᾧ Μογγὸν οἱ ασυβασαὶ διὰ χρημάτων καὶ φαναισμῶν ἔπεισαν Ζήνωνα ἐκβληθῆναι Ἰωάννου ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας ᾧ Ταβέννης ὠνίως, ὡς παρὰ γνώμην αὐτῶ χροτονηθέντα, τὸ Πίβυν ᾧ Μογγὸν πάλιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ Εὐχαΐτων ὑποσρέψαι. τότε δὲ γνωσικὸν ἐποίησε Ζήνων, ᾧ πᾶσαν χώ ἐξί-

Hoc etiam anno patrum Petri Mongi ſtudioſi largitionibus atque impoſturis Zenoni , ut Joannem Tabenneſiotam Epiſcopum , quaſi præter ejus mentem conſecratum , expelleret Alexandria , Petrum vero Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam revocaret , ſuaſerunt. Tum vero Henoticon , pacis nimirum ſanctionem , ab Acacio CP. prout affirmant nonnulli , dictatum , Zeno tulit .

Edit. Pariſ. pag. 112.

& per omnes provincias promulgavit Mongum vero , prisquam rediret Alexandriam , cum Simplicio Romano Penelice , & Acacio justit Zeno communionem habere . Hinc , ut Mongum acciperent , ejicerent autem Joannem , Acacius ad Alexandrinos scripsit . Joannes Petri adventu compertο , Clero licet & populo , pro eo animas ponere paratis , ac ne discedere deprecantibus , mala quæ Petrus foret commissurus secum reputans , prudenter & citra tumultum urbe dilapsus est .

Ἀπῆλθε , ὑπὸ Ἀκακίου τὸ ΚΠ. ὑπαγορδθὲν , ὥς φασι τινές. Πέτρου δὲ τῇ Μογγῷ φωὶ τῆς εἰς Αλεξάνδρειαν ἐπανόδου ἐκλελοιπότος Ζήνων κοινωνοὺς Σιμπλικίῳ τῇ Ρώμης ϗ Ἀκακίῳ . ὅς τις ἐπὶ ἐχρα ξεν Ἀκάκιος τοῖς ὑν Αλεξανδρείᾳ δέξασθαι τὸν Μογγὸν, ϗ Ἰωάννην ἀποβάλλεσθαι . Ἰωάννης δὲ ἀκούσας τὴν Πέτρου παρουσίαν, τῷ κλήρου σὺν τῷ λαῷ δυομένου αὐτῷ μὴ ἐξελθεῖν , ὡς ἐπὶ μεγάλοις ἐγόντων ὑπαρποδήσεσθαι αὐτῷ . ὁ δὲ τὰ μέλλοντα πολλάδια Πέτρῳ ἐξυροούμενος σοφῶς τῇ ἀπαράσκῳ ἐξέλθω .

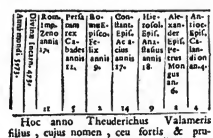

Hoc anno Theuderichus Valameris filius , cujus nomen , ceu fortis & prudentis , & a bonis litteris non alieni , tum apud Barbaros , tum apud Romanos celeberrimum ſ Byzantii enim quandoque fuerat moratus obſes , & optimos quoſque præceptores frequentaverat patre nimirum Valaunere poſt Attilæ filios in Gothicam gentem Leonis temporibus imperium exercente) Thracia Byzantium accerſitus , Conſulque renunciatus , & Thraciæ Præfectura donatus , cum Joanne Scytha adverſus Illum a Zenone miſſus eſt . Illo vero Leontiopoli ſtricte obſidente in Papurio Caſtello preſſis , Joanne qui bellum urgeret relicto , ipſe rediit ad Zenonem : ſubindeque in Thraciam digreſſus , & caſtrametatus , Byzantium occupare conabatur : unde poſtmodum ſola Urbis , ut ajunt , miſeratione motus , remeat in Thraciam : & a Zenone compulſus , in Italiam proficiſcitur ; ubi Odoacro ingenii clade proſligato , regis inſignia Ravennæ tandem induit . Sed & pleroſque alios Barbaros devicit , & armis tantum adverſus Vandalos non motis , quietem agere & in multis ſubjectos effecit . Gizericho vero jam vita functo , priſquam ipſe Romam appelleret , Urbe tandem totoque ſimul Occidente potitus eſt .

Τούτῳ τῇ ἔτει Θιδέριχος ὁ Οὐαλάμερος , ὃν πολὺς ὲν βαρβάροις ϗ Ρωμαίοις λόγος, ὡς ἀνδρεῖός τε ϗ φρονιμώτης , ϗ ὠὺκ λόγων ἀμοῖρος . καὶ γὰρ Βυζάντιον ὁμηρεύσας ποτὲ πὸς ἀρίστους τῷ διδασκάλων ἐφοίτησε , τὸ πατρὸς αὐτὸ Οὐαλάμερος μετὰ τὼς Ἀττίλα παῖδας ἡγουμένου τῷ Γότθων , ἐπὶ τὸς Λέοντος βασιλείας. τοῦτον οὖν ὁ Ζήνων ἐκ Θρᾴκης μεταλαβὼν ὑμῶν ὡς Βυζάντιον, ϗ Στρατηγὸν ἀναδείξας , ϗ Θρᾴκης ἠγεμόνα , μετὰ Ἰωάννη τὸν Σκύθα κατὰ τὸ Ἴλλω ἐξέπεμψε . ὃς ϗ μετὰ τὸ ἀποκλεισθῆναι Ἴλλω ϗ Λεόντιον εἰς Παπυρίου κατέβαλε , καπαλιπὼν Ἰωάννου πολεμοῦντα αὐτῷ , αὐτὸς φὼς Ζήνωνα ἦλθε . ϗ ἐξιὼν ἐκ τῆ Θράκης, ϗ ἐπανιὼν ἐς Βυζάντιον ἐπίρχεται τῷ Βυζαντίῳ ϗ μόνῳ φεισθεὶς τῆς πολεμίας , ὡς φασι , κρατηθείς , ἐπανίρχεται εἰς τὴν Θρᾴκιλον , ϗ ἀγορασθεὶς ὑπὸ Ζήνωνος καπίρχεται εἰς Ἰταλίαν. ϗ Ὀδόακρο μάχῃ μεγάλῃ κρατήσας, τὴ ῥηγὸς ἐν Ραβέννῃ πεφεύγοντα χρῆμα ἐχειρώσατο δὲ ϗ ἄλλως πλείστης τῷ βαρβάρων , μάλιστα Ϩ τὸς Οὐανδήλως ὑπηγκύλη, μηδὲ ὅπλα κατ' αὐτῶν κινήσας . Γιζερίχῳ δὲ τελευτήσαντος ἤδη , φφὶ ἡ ἐκείνῳ ἐλθεῖν εἰς Ρώμλν, ἐκράτησε ϗ τῆς Ρώμης , ϗ πάσης τῆς ἑσπέρου .

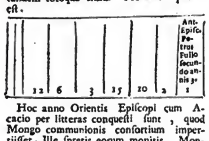

Hoc anno Orientis Epiſcopi cum Acacio per litteras conqueſti ſint , quod Mongo communionis conſortium impertiſſet . Ille ſpretis eorum monitis , Mongum eumdem in communionem admittere impudentiſſime compulit cunctos . Clives autem urbium Reginæ cunctique ſimul Orientales Felicem , qui poſt Simplicii obitum Romanam ſedem tenebat , ſupplices adierunt , & malorum omnium auctorem incuſaverunt Acacium . Interea Joannes Alexandriæ Præſul hæc eadem denuncians Romam ingreditur . Felix itaque Synodo in Coryphæi Apoſtolorum Petri templo coacta , duos Epiſcopos & una Defenſorem Conſtantinopolim abiegat , Zenonique & Acacio litteris ſigni-

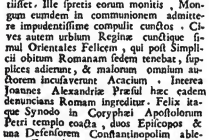

Τούτῳ τῇ ἔτει οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοποι ἐγραψαν Ακακίῳ μέμφεις , διὰ τὸ δέξασθαι τὸν Μογγὸν εἰς κοινωνίαν. ὁ δὲ μὴ ἀφορῶν αὐτοὺς , πάσας ἀναιδὼς κοινωνεῖν τῷ Μογγῷ κατέωάγκαζεν. οἱ δὲ τῆς βασιλείας ϗ τῆς ὑφίας ἐθνὴσταν Φίλικς μετὰ Δάσταν Σιμπλικίου τὸ Ρώμης ἐπισκόπου , σκεμένοντες Ακάκιον εἶναι αἴτιον τῷ κακῶν . ὃν οἷς Ἰωάννης ὁ Αλεξανδρείας τὰ αὐτὰ λέγων τῶν Ρώμην καπέλαβε. Φῆλιξ δὲ συνόδου ὲν τῷ ναῷ Ϯ Κορυφαίου Ἀποστόλου Πέτρου ποιήσας , δύο ἐπισκόπους ϗ Ἐκδίκοι ἐπεμψε ὲν Κωνσταντινοῦπολει γράψας Ζήνωνι τῷ Ακα-

κίῳ ἐκβαλεῖν Πέτρον τὸν Μογγὸν, οἱ αἱρετικὸν, A ficat, ut Petrum Mongum, ceu Hæreticum Alexandria ejiciant.

| | | |

significat, se cum illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. In adversum Mongo scribit, se cum illo communione conjungi, a Felice vero se penitus alienari. Felix porro de literis ad Mongum prius datis ab Orthodoxis cum certior factus fuisset, Phravitæ Legatos cum Synodalibus litteris ad se advenientes minus honorifice tractatos dimisit. Phravita tandem mortuo Euthymius Presbyter, & pauperum in urbe Neapoli Curator CP. Episcoparum auctus est. In exemplo Petri Mongi nomen e sacris tabulis erasit manibus propriis, & Felicis Pontificis Romani repositi: atque ita confecit in throno.

Edit. Paris. pag. 115.

Reges Imperii Romani.	Rom. imp. Zeno annis 17.	Petrus rex Cabadis annis 11.	Romæ Epis. Felix annis 9.	Constant. Epis. Acacius annis 18.	Hierosol. Epis. Petrus Iberus annis 9.	Alexandr. Epis. Petrus Mon. annis 6	Antioch. Epis. Palladius annis 10.
	16	11	7	1	14	6	1

Hoc anno Petrus Mongus Alexandriæ decessit e vivis: & Athanasius cognomine Celites, in ejus locum promotus est. Imperator autem Zeno a tyrannis se oppressentibus liber Calandionem Antiochensium Ecclesiæ expulit, & Oasim relegavit, atque Petrum Fullonem in sedem restituit: Nestorem autem Romanum Chalcedonis, Eusebium Samosatensium, Julianum Mopsuestiæ, Paulum Constantinæ, Manum Hemeriæ, & Andream Theodosiopoleos Præsules, specie quidem collati in tyrannos favoris, sed re vera concordiæ fanctionis ab eis rejectæ causa dignitate moveri justit. Petrus autem Fullo Antiochiam ingressus, multa nefanda perpetravit, ut puta Synodi executiones, Episcoporum ordinationes, noxiorum intrusiones, ordinationes illegitimas, & his similia. In primis autem Ter sancto hymno addidit: Rex Christe qui pro nobis crucifixus es. Reverius idem fustulit verba; Rex Christe. Xenaias porro Satanæ mancipium Domini Sanctorumque imagines proscribendas & amolliendas docebat. Erat is genere Persa, fortuna fervus, & a proprio domino sub Calandione profugiens vicos Antiochiæ viciniores, nondum baptismi lavacro expiatus, Clericum le fingens, a vero fidei sensu deturbabat. Ex Calandion quidem exitium exterminaverat: Petrus autem Fullo Hierapoleos Episcopum consecratum, appellaverat Philoxenum: eumdemque demum baptismo nondum initiatum comperiens, cujus Ordinationem baptismum defectum supplere fanxit. Cæterum rectæ fidei propugnator Euthymius Anastasium Silentiarium, qui deinde imperium est adeptus, velut Hæreticum & Eutychis sectatorem, ac pleraque molestias Ecclesiæ inferentem, etiam eversa ejus in Ecclesiæ cœtu Sella, templi liminibus extorrem fecit, minatus insuper, ni quantocyus desisteret, ejus caput se rasurum, & in plebem traducturum. Ille querelas ad Imperatorem detulit: & adversus Patriarcham iterum evicit. In his Zeno Marianum litteratistimum Comitem interrogat (erat is quippe secretorum præfectus, & futura vaticinabatur) Quis post me imperabit? Respondet ille: Ex Silentiariis unus ucorem & imperium excipiet. Hunc Patriciun licet ac doctrina præstantem, virumque

pag. 116.

A σας, ἐγραφε Φίλιξι, ὡς αὐτῷ μὴ κοινωνεῖ, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ οὐ κοινωνεῖ· τῇ δὲ Μογγῷ ἐγραφεν, ὡς αὐτῷ μὴ κοινωνεῖ, Φίλικα δὲ Ρώμης ἀποχηρίζεται. Φίλιξ δὲ πεῖσαι τὸ σφῷ Μογγὸν πεμφθέντα ἰδίᾳ σπουδὰς παρὰ τὰ ἐκδεδόξων ἀφελεσθαι, ἐφ' ἅσπερ αὐτὸν ἦλθε. Ἀποκεκλεισμένων Φραυίτα μὴ τῇ συνοδικῶν ἀτίμως πέμψεσι Φίλιξ ἀπέπεμψε. τὸν δὲ Φραυίτα πλαδιάκοντος Εὐθυμίου πρεσβύτερος, καὶ πτωχοτρόφος Νεαπόλεως ὢν ἐπισκοπῶν ΚΠ. ἐκράτησε, καὶ ἰδιώτας ἰδίαις χερσὶ τὸν ὄνομα τὸν Μογγὸ τῇ διπτύχων ἀπήλειψε· ᾧ ὅπως ἐκάθεσεν εἰς τὸν θρόνον, ᾧ τὸ τὰ Φίλικος Ρώμης ἔπαξεν.

B

Reges Imperii Romani.	Ρωμ. βασ. Ζήνων ἐτ. ιϛ'.	Περσ. βασ. Κοβάδ. ἐτ. ια'.	Ρωμ. ἐπίσκ. κοινων. Φίλιξ ἐτ. θ'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Εὐφήμ. ἐτ. ιγ'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ἀναστάσ. ἐτ. ιγ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Πέτρ. ὁ Ἰβηρ. ἐτ. ιβ'.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Παλλ. ἐτ. ι'.
	ιϛ'.	ια'.	θ'.	ιγ'.	ιγ'.	ιβ'.	ι'.

Τότε τῇ ἔτει Πέτρος ὁ Μογγὸς ἀπέθανε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Ἀθανάσιος ἀντ' αὐτὸ ἐχειροτονήθη, ὁ ἐπίκλην Κηλίτης. Ζήνων δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀνεθεὶς τῇ τυράννων, ἐξείβαλε τὸν ἐκκλησίας Ἀντιοχέων Καλανδίωνα, ὃ ἐξώρισεν, εἰς Ὄασιν, Πέτρον δὲ τὸν Γναφέα κατέγνεσι, Νέστορα δὲ Ρωμανὸν Χαλκηδόνος, Εὐσέβιον Σαμοσάτων, Ἰουλιανὸν, Μοψουεστίας, Παῦλον Κωνσταντίνης Μανὸν Ἡμερίας, ᾧ Ἀνδρέαν Θεοδοσιοπολέως, ἀφορᾶσε μὲν τῆς πρὸς τοὺς τυράννους οὐσίας, τῇ δὲ ἀληθοῦς ᾗ τὸ Εὐσεβοῦς Ζήνωνος. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἐσιλλᾶν εἰς Ἀντιόχειαν πολλὰ κακὰ πέφαγκε, ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου, ᾧ χειροτονίας ἀδίκους, ἐπιλήπτων ἀντεισαγωγάς τε, ᾧ χειροτονίας ἀδίκους, ᾧ πᾶ τούτοις ὅμοια. φορτηρὸν δὲ τῷ Τρισαγίῳ φρονοῦσι, Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς. Πέτρος δὲ πάλιν ἐλθὼν, πεμελιτὸν, Χριστὲ βασιλεῦ. Ξενάιας δὲ ὁ δοῦλος τῦ Σατανᾶ τῶν διαστειλῶ εἰκόνα ᾗ τῷ ἁγίων ἰδίβασκε μὴ δέχεθαι. Πέρσης μὲν δὴ ὧν τῇ γένει, διὰλος δὲ τῶν τυχῶν, φυγὼν τὸ ἰδίω δυσφόρω, ἀπὸ Καλανδίωνος τῆς ἐπὶ Ἀντιόχειαν κώμης ἀσυλῶν ἀπὸ τῆς πίστεως, ἀβάπτιστος ὢν, ᾧ κληρικὸς αὐτὸν λέγων. τοῦτο Καλανδίων ἀπέλαση. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως αὐτὸν χειροτονήσας, Φιλόξενον μετονόμασε. μαθὼν δὲ βάπτισον αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖ αὐτῷ τῶν χειροτονίαν ἀπὶ βαπτίσματος ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθοδόξοπτος Ἀναστάσιον τὸν Σιλεντιάριον τὰ κακὰς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας ἀξιοῦντες, ὡς αὐτοκράτορ ὁμόφρονα Εὐτύχους ἐνοχλοῦσαν τὰ ὀρθοῦ τῆς ἐκκλησίας καθίδρασι αὐτῷ ἀνεφέρω, ἀπειλήσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ παύσοιτο, ἀπχείρας τῶν κεφαλῶν αὐτῶ, ᾧ πεζόχλους αὐτὸ θεμαμβόσοντι. ἐκάλεσε δὲ ὁ Ζήνων, ᾧ τῶν κατ' αὐτὸ ἐξουσίαν ἐλάβεβ. Ζήνων δὲ ἐρώτησε Μαγειανὸν τὸ σωφρόνατον Κόμητα (ἦν γὰρ μυστικὰ τὰ φροσθούς, ᾧ προλέγων αὐτῷ ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύσει, ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ τῶν βασιλείαν σου, ᾧ τῶν γωμαϊκῶ σου ἀξιολόγιαι τὰς ἀπὸ Σιλεντιαρίων. Πατρίκιον δὲ γενόμενον, ἀνδρα σοφὸν, ᾧ

δυτὴν, καὶ σωμετὸν, καὶ ἀνάρετον, ὃν δημεύσας ἀδίκως, καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβαλὼν, ὑπὸ τῇ φυλαττούσῃ Ἐξκουβιτῶρων ἀναιρεθῆναι προστάξας. τοῦτο δὲ γνοὺς βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Τπαρχος Ἀρκαδίου ὑλοτόμησε τὸν βασιλικὸν ἀκάνθας ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ παλάτιον σφαγίωι· ὁ δὲ Τπαρχος μαθὼν τοῦτο, φοβηθεὶς μὴ ἐκκλιτὴς, καὶ ἱκέτης ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ καταφύγῃ· ὁ δὲ οἰκοκυρὰ αὐτῦ ἐδιώκετο.

Ἔτη τῶν Ἀλεξανδρέων.	Ἔτη τῶν Ἑβραίων.	Ἔτη τῶν Περσῶν.	Ἔτη τῶν Ῥωμαίων.	Ἔτη τῶν Χριστιανῶν.
Παρ. Βασιλ. Ζήνων ἔτ. ιζ.	Περσῶν βα σιλ. Καβά δου ιθ. ιε.	Ῥωμ. ἐπίσκ. Φιλίξ ἔτη ε.	Κπ. ἐπίσκ. Εὐφήμιος ἔτη ζ.	Ἰερουσ. ἐπίσκ. Ἀναστάσ. ἔτη ιε.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀθανάσ. ἔτη ζ.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Παλλαδίου ἔτ. ἐ.
ιζ.	ιε.	ε.	ζ.	ιε.	ζ.	ἐ.
ιζ'.	ιε'.	ε'.	ζ'.	ιε'.	ζ'.	ἐ'.

Τότε τῇ ἴτει τὰ σωσδικὰ Εὐφημίου Φίλιξ ἀπολίβετο, καὶ οἱ ὀρθόδοξοι αὐτῦ προστιθῆν. ἐπίσκοπον δὲ αὐτὸν μὴ ἐδίδεσαν, ὡς τὸ μὴ ἐκβαλεῖν τὸ ὄνομα Ἀκακίου ἐκ τῦ διπτύχων, ἀφ᾽ τὸ μὲν αὐτὸν φρονίσαι.

Τούτῳ δ᾽ αὐτῷ ἴτει Πέτρος ὁ Γναφεὺς τὸ Θρηκὸς, καὶ προεβλήθη ἐπίσκοπος Παλλάδιος ἀφιερώτατος τῆς ἐν Σιλευκείᾳ ἐκκλησίας τῆς ἁγίας ἀφοστολομάρτυρος Θέκλης. σωμ. ἐφρίδη δὲ Παλλάδιφ, ἡ ἰωάννης ὁ Κωνσταντίνου, καὶ Ἀναστάσιος ὁ Σιλεντιάριος ὁ κακὸς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαθρεθεὶς τῇ τῦ τυράννου ἀνοιρίσει πρὸς δημοσίους καὶ φόνους ἀδίκους χωρεῖ, καὶ πάντα ἀνθρώπων αἰτεσάμενος, ὡς ἱκέτικος ἢ συμμαχήσαντα, ἢ συμβουλεύσαντα τῷ ἐπιθέσει. ἀναιρεῖ δὲ καὶ Κόντιαν ἀλόγως, τὸν ἅμα Ἰωάννῃ τῇ Σεύδῃ πολεμοῦντα κεκλημένον δὲ Ἰλλου καὶ Λεοντίου, ᾗ τὸν Θαυμαστὸν πεφοίκασι τῶν ἀξελόγων Πελάγιον τὸν Πατρίκιον, ὡς φρόνιμον καὶ δίκαιον· καὶ ἐπὶ τούτοις πλάστῃ Ζήνων ἐπιλαβέσθαι, καὶ ἐπὶ γόματος φέρων ἀπαύσως τῷ Πελαγίῳ φροσκυνήσαι τὸ παρ᾽ αὐτὸ φονεύθεντος ἀδίκως· παῖδα μὲν μὴ καταλιπὼν, Δογγῖνον δὲ, τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ δίζυγα ὄντα σύνεσαν, ᾗ τῆς συγκλήτου βουλῆς πάσης κρίνοντος αὐτὸν τὸ βαρῦ, καὶ ἀδίκως θανάτου, ὡς ᾗ πολλῶς Ἰσαύρους ἐν Βυζαντίῳ ἔχων, καὶ τὸν Δογγῖνον τὸν Μάγιστρον ὄντα, καὶ φίλαν αὐτῷ, καὶ τούτους Θαῤῥήσας ἀπονεῖν ἢ βασιλέαν ἔχειν φόνο. τῆς δὲ Ἀριάδνης, ᾗ τῆς συγκλήτου βουλῆς, ᾗ τὸ ἐρατιώματος πάντες Ἀναστάσιον τὸν Σιλεντιάριον ἀναγορεύσαντες βασιλέα, τῆς ἐλπίδος ὁ Δογγῖνος ἀτύχησε. βασιλεύσας δὲν ὁ Ἀνασάσιος ἐγγράφως ἀπηγόρθη ὁμολογίαμ παρὰ Εὐφημίου τῦ Πατριάρχου πρὸς τὸ μὴ σαλεῦσαι σύ τι τῆς ἐκκλησίας, καὶ πίστως, ἀπάζειν αὐτὸς ἀποκαλῶν τὰς τῷ Χρειτιανῶν βασιλείας. βιαζόμενη, δὲ αὐτὸν τῆς βασιλίδος Ἀριάδνης, καὶ τῆς συγκλήτου ἐλιβεῖν αὐτὸ τὸ διάχωρον, πῶς ἀποδέχεται εἰς ὅρον πίστως τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. ᾗ ὕπω σφοβεῖτ᾽ αὐτὸν, Ἀριάδνιμ ἄγαται εἰς γάμον ὕπω φρὸ πρὸ γαμετῇ συνουσίας. Μαυρικίου δὲ ᾗ Ἀρκαδοῦ ἔχωρα ἐπὶ Ἀνασασίῳ. Μαυρικίου μὲν οὖ τὰς μητέρας τὸ βασιλέως ζηλωτείας οὔσης καὶ φρονιμοῦσης αὐτῶν. Ἀρκαδοῦ δὲ οὖς Κλήρχων τὸν θεῖον αὐτῦ ἀδελφὸν

A pietate, prudentia, moruthque probitate conſpicuum proſcripſit injuſte, ac demum in cuſtodiam conjectum ab Excubitoribus, qui ipſum aſſervabant, interfici juſſit. Quo percepto, Præfectus Arcadius convitia in Imperatorem miſit; quibus ille perceptis, accedentem in Palatium mandavit occidi. Præfectus latam in caput ſententiam reſciens, & in Eccleſiæ præſidium ſe recipiens, miſera nece liberatus eſt: domum tamen ejus publica vit Imperator.

Ἔτη τῶν Ἀλεξανδρέων.	Ἔτη τῶν Ἑβραίων.	Ἔτη τῶν Περσῶν.	Ἔτη τῶν Ῥωμαίων.	Ἔτη τῶν Χριστιανῶν.
Ῥωμ. Βασιλ. Ζήνων ἔτη ιζ.	Ῥωμ. Βασιλ. Ζήνων ἔτη ιζ.	Περσῶν βασιλ. Καβάδου ἔτη μ.	Κπ. ἐπίσκ. Εὐφήμιος ἔτη ιζ.	Ἰερουσ. ἐπίσκ. Ἀναστάσ. ἔτη ιε.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀθανάσ. ἔτη ζ.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Παλλαδίου ἔτη ἐ.
ιζ.	ιζ.	μ.	ιζ.	ιε.	ζ.	ἐ.
ιζ'.	ιζ'.	μ'.	ιζ'.	ιε'.	ζ'.	ἐ'.

B

Ἔτη τῶν Ἀλεξανδρέων.	Ἔτη τῶν Ἑβραίων.	Ἔτη τῶν Περσῶν.	Ἔτη τῶν Ῥωμαίων.	Ἔτη τῶν Χριστιανῶν.
Ῥωμ. Βασιλ. Ζήνων ἔτη ιζ.	Ῥωμ. Βασιλ. Ζήνων ἔτη ιζ.	Περσῶν βασιλ. Καβάδου ἔτη μ.	Κπ. ἐπίσκ. Ἀκακίου ἔτη ιζ.	Ἰερουσ. ἐπίσκ. Ἀναστάσ. ἔτη ιε.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀθανάσ. ἔτη ζ.	Ἀντιοχ. ἐπίσκ. Παλλαδίου ἔτη ἐ.
ιζ.	ιζ.	μ.	ιζ.	ιε.	ζ.	ἐ.
ιζ'.	ιζ'.	μ'.	ιζ'.	ιε'.	ζ'.	ἐ'.

Hoc anno Synodales Euphemii literas Felix accepit, & ut Catholico communionis impertiit conſortium: haud tamen Epiſcopum agnovit, quod Acacii, quique in Epiſcopatu ſucceſſerat, Phravitæ nomen e tabulis Eccleſiaſticis non expunxerit.

Hoc eodem anno Petrus Fullo interiit: & Palladius ſanctæ Protomartyris Theclæ Eccleſiæ, quæ eſt in Seleucia, Presbyter promotus eſt Epiſcopus. Cum Palladio etiam electi ſunt Joannes Conſtantini & Anaſtaſius Silentiarius, qui poſtmodum peſſime Imperavit. Porro Zeno tyrannorum proſperis cædibus elatus, ad proſcriptiones & injuſta homicidia transfertur, & ſingulos quoſque homines, vel quaſi prius opitulator, vel ad imperium invadendum ſuggeſtriſſe conſilium criminatur. Certain etiam Joannes Scythæ armorum ſocium, & Illi Leontique ab eis obſeſſorum victorem, virum in edendis carminibus præcipuum & admiratione dignum, Pelagiumque Patricium prudentia & æquitate celebrem injuſte interficit. In his Zeno morbo comitiali correptus, Pelagii contra fas & æquum occiſi nomen aſſidue repetens moritur: Filium quidem nullum, ſtatrem vero Longinum poſt ſe reliquit bis Conſulatu functum, Senatus Principem declaratum, amentem ſane, cunctis invilum & luxui plane deditum: qui cum Iſaurorum multitudinem Byzanti ſibi adjunctam haberet, & Longinum Magiſtrum amicitia ſibi devinxiſſet, eorum ope conſilus, abſque labore imperium conſequi poſſe putabat Ariadna porro, totoque Senatu & exercitu Anaſtaſium Silentiarium Imperatorem proclamantibus, ſpe Longinus excidit. Anaſtaſius itaque potitus imperio pactionem ſcripto firmatam, qua circa fidem & Eccleſiam ſe nihil innovaturum promitteret, ab Euphemio Patriarcha Chriſtianorum imperio indignum palam publicanteexpoſtulat. Ariadna Imperatrice Senatuque ad exhibenda poſtulata impellentibus, chartam propria manu ſubſcripſit, qua velut fidei normam Chalcedonenſis Synodi decreta ſe acceptare profiteretur, ab eo traditam accepit Euphemius. Exin ab eo coronatus, Ariadnam in uxorem, erat quippe cœlebs, ducit. Sane Manichæi & Ariani de Anaſtaſii promotione ſibi gratulabantur: Manichæi quidem, quod Imperatoris mater eorum partibus amice aſſenſerat; Ariani vero, quod Clearchum ejus avunculum, matriſque prave ſentientis fratrem ſuum, omnino

Edit. Pariſ. pag. 117.

possiderent. Cæterum annus quo Zeno mortuus est, & Anastasius imperare cœpit ab Adamo 5999. apud Romanos, numeratur, qui juxta diligentiorem & veriorem Alexandrinorum calculum 5983. a Diocletiani imperio 209. a divina Incarnatione 483. Indictione 14. notatur. Coronatus est Anastasius præfata Indictione 14. mensis Aprilis 14. magna Paschalis solemnitatis feria quinta, in Circi fedili.

Anni mundi 5984.	Dionysii Exigui annus 484.	Rom. imp. Anastasius annis 27.	Persarum rex Pecrus multiphus annis 4.	Romanus Epis. Felix annis 9.	Constantinop. Epis. Euphemius annis 7.	Hierosolym. Epis. Anastasius annis 18.	Alexandr. Epis. Athanasius annis 7.	Antioch. Epis. Palladius annis 10.
		1	2	9	3	18	7	10

Hoc anno cum Anastasius Dirrhachiensis Dicorus imperarer, Longini Zenonis fratris sedicionem & insidias perpetuo effugiens, eumque mox in potestatem accipiens, Alexandriam Ægypti mittit exulem, & Presbyterum jubet ordinari. Ille septennio Alexandriæ superstes mortem obiit. Imperator vero Longinum Magistrum & advenas Isauros habens suspectos, Magisterium Longino abrogavit. Tum autem Petrus Fullo ab exilio Antiochiam proprian sedem revocari deprecabatur, quem ut postliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrederetur, Imperator permisit; Palladium etenim Antiochiæ Præsulem ordinari præcepit. Hinc Euphemius CP. Præsul, coactis, qui tum in Urbe versabantur, Episcopis, sanctam Chalcedonensem Synodum confirmavit. Joannes vero Tabennesiota Romæ degens, Anastasium imperare, & Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandriæ summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat, adeoque benigne foverat, ut misericiam reddidisset immemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio justit exulem agi, nec solo conspectu dignatus excipere. Joannes re præsicta, Romam fugiens salutí consuluit.

Edit. Paris. p. 45. ref.

		Romæ Epis. Gelasius annis 5.					
2	3	7	4	27	3	4	

Hoc anno Anastasius Imperator Isauros CP. commorantes ob pleraque fœdata ab illis admissa flagitia Urbe ejecit: qui post discessum tyrannidem exitare sunt molliti. Longinus vero Exmagister, illis cum ingenti Barbarorum ac paganorum multitudine ad centum & quinquaginta millia collectis, & armorum atque pecuniarum, quas Zeno in Isauria reposuerat copiis fretus, in Isaurorum provinciam contendit, vel ipso Imperatore profectionem permittente, vel certe invasionem suspicante. Confestim Longinus rebellionem exequitur, & in Phrygiam usque & Cotyæum cuncta occupat loca, civitatesque plurimas devastat, Ducem licet exercitus non se gereret: Nihilingis enim Isauriæ Præfectus a Zenone olim constituto

A ὃν ὁ καθάρσιος μητρὸς ὁμώδυξον ἔχοντες· τοῦτο δὲ τὸ ἔτος ἐν ᾧ Ζήνων τὸν βίον, καὶ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν· ἀπὸ Ἀδὰμ μὲν κατὰ Ῥωμαίους ϛϡϟγ. κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειν, ἣν ἀλεξανδρεῖς νέμουσι, τὴν Διοκλητιανοῦ ϡϟγ. ἀπὸ δὲ ἀρχῆς Διοκλητιανοῦ σϙ΄. ἐν θείᾳ παρουσίᾳ υπγ΄. ἰνδικτ. ιδ΄. ἐτῶν δὲ Ἀναστάσιος τῇ προειρημένῃ ιδ΄. ἰνδικτιῶνι Ἀπελλ. ιδ΄. ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῇ μεγάλῃ τῶ Πάσχα ἐν τῇ καθέσματι τῆς ἱπποδρομίας.

Κατὰ τὸν τῶν Ἑβραίων ἀριθμὸν ἔτη	Ῥωμαίων βασιλεῖς Λογγῖνος ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος ἔτ. ϛ΄.	Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως Εὐφήμιος ἔτ. ζ΄.	Ῥωμαίων ἐπίσκοποι Φήλιξ ἔτη θ΄.	Κωνσταντινουπόλεως Εὐφήμιος ἔτ. ζ΄.	Ἱεροσολύμων Ἐπίσκοποι Ἀναστάσιος ἔτη ιη΄.	Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιος ἔτη ζ΄.	Ἀντιοχείας Παλλάδιος ἔτη ι΄.	Ἀντιόχειοι Παλλάδιος ἔτ. ι΄.
	α΄.	α΄.	θ΄.	ζ΄.	ιη΄.	ζ΄.	ι΄.	ζ΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσαντος Ἀναστασίου τῶ Διῤῥαχηνοῦ τὸ Δικόρου ἐγαμέτησε κατ' αὐτὸ ὁ Λογγῖνος ὁ Ζήνωνος ἀδελφὸς, ἐν χειροκμήτῳ εἰν' Λίγυπτον πέμπει σὺν ἐξέσει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐκείνδοσε χειροτονηθῆναι αὐτὸν φησβύτερον· ἐπτανέτιαν ᾖ ἐκείθι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐτελλόπνευ. ὑποδέχων ὁ ἔχων Ἑ πιεῖ Λογγῖνος ἢ Μάγιστρον ὁ βασιλεὺς, ᾗ ὡς ὑπιδημωῦντας Ἰσαύρους, πάυσι ἢ Λογγῖνον ἢ Μαγίστρ. Πέτρῳ ἢ Γναφέως ὁ Αντιοχείᾳ ἐκ ἢ ἐξοχὲς ἐπανελθεῖν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον δυσωπησάντος, ὁ βασιλεὺς ἐξοχέως μὲν ἀνκαλέσατο, εἰς Αντιόχειαν δ' ἀπελθεῖν κὐ ἀπέδξατο. Παλλάδιον δ' χειροτονηθῆναι ἐν Αντιοχείᾳ τότ νεῶν. Εὐφήμιος δὲ ὁ ΚΠ. συναγαγὼν τὰς ἐνδημούσας τότε κὐτὸς ἐπισ. ᾗ ὁ Χαλκηδόνι ἁγίαν συνόδου ἐκύρωσεν. Ἰωάννης δ' ὁ Ταβυννησιώτης ἐν Ῥώμῃ ὢν, γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, ᾗ ἐλθεῖν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀγαθὰς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ' αὐτοῦ, ἀφ' ὧν εὖ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τυγχανὼν αὐτῷ οἰκειώμενος, ὃν ᾗ γυμνὸν ἀπὸ ναυαγίου διξάμβως, ᾗ συγχρότησε ὦπας, ὡς ἀπιδέσθαι αὐτὸν πολεσὼν ἢ συμορφάς. Ἀναισθησις δ' ἀνόσιας ὅτι παρηγίνατο, ἀγωμοσωὴν πολλὰ τῶν ἐξοκειδίων ἀφοσίας, καὶ' ὅλως αὐτὸ διξάμβως. Ἰωάννης δὲ τῶν φυγῆς, ἐπὶ Ῥώμῃ φεύγων διασῶσθ.

	Ῥωμαίων ἐπίσκοποι Γελάσιος ἔτη ε΄.						
ε΄.	ε΄.	,α.	β΄.	ιζ΄.	γ΄.	δ΄.	

D Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν ΚΠ. Ἰσαύρους ἐξῆ πολλὰς ἀπωλίας ἐβίωξεν, οἱ ἐξελθόντες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογγῖνος δὲ ὁ ἀπὸ Μαγίστρων συλλαβὼν τοὺς τε, ᾗ ἄλλων ὅμιλον βαρβάρων, ᾗ ἀγελῶν, ὡς δεκαπέντε μυριάδας, ὅπλων τε ᾗ χρημάτων ἀθροίᾳ Ε διῤῥοὼν ἐν Ἰσαυρίᾳ παρὰ Ζήνωνος τὸ θυμόνων, παραγίνεται εἰς τὴν τῆ Ἰσαύρων χώραν, ἀποδιδόντος τῶ βασιλέως τὴν ἐξοδον, καὶ τοῦτο ὑποπτεύσαντος τὴν ἐπίθεσιν. παραχρῆμα δὲ ἐπαίσασθαι, καὶ μέχρι Φρυγίας, καὶ τὸ Κοτυαέων χωρεῖ, πόλεις τε πολλὰς λαζόμενος, πλὴν ἐκ αὐτὸς ἡγούμενος τὴν τυραννίμασος. Νηιλίγγις δὲ ὁ τῆς Ἰσαυρίας ἡγούμενος ἐπὶ Ζήνωνος κατασκὰς ἀπὸ Θρᾳσύπυτος, ᾗ Αθη-

νόδωρος ἀπλῶς ὄντας ἀνθρώπους εἰς τὴν συγκλητικὸν, ἢ Κόνωνα τὸν Ἀπαμείας ἐπίσκοπον, καταλιπὼν μὴν τὸν Θρόνον, εἰς ἐπιλείπει δὲ ἡ τραγῳδία εἰς ἑρέως μπαπαζάμβης. πάντες ἀνδίστανται τράπεζαν Ῥωμαϊκὸς Ἀνασάσιος ἡγεμόνα ὄντος Ἰωάννου τὸ Σκύθου ἢ Ἰλλη καὶ Λεοντίου τυραννίδα καθιδρύσας, καὶ Ἰωάννου τὸ ἐπικλῆν Κυρτοῦ, ἀμφοτέρων ἢ Θρᾳκῶν τραπεζίματος ἡγεμόνων, ἢ Διογένης (ἦσαν Κόμητες ἀγαθὸν τυγχάνοντες) καὶ ἐπῆραν τινῶν ἐπαναστὰν ἀνδρῶν. μαχὴς ἢ πηξὶ τὸ Κοτυαΐου γαμφίτης, Νιτίλαγγις ἐβῦ ὁ τρεπηγὸς ἀποφαίτιτται. μικροῦ δὲ τὸ πλέον Ἰσαυρικῶν ἀποδιμάτων μόλις ἐπὶ τὰ σφέτερα διεσώθη. καὶ οἱ μὲν πρὶ τὰ σκύλλα τοῖς Ῥωμαίοις γίγονε φυλὴ, τελείως ἂν ἐκράτησαν τὸ πολέμου. ἀλλ ἐκείνων ἐν τοῖς ἀποσφαλέντων, φρουρίου τινὸς ἐπὶ τῆς ἄκρας τὸ Ταύρου κρατησάντες οἱ Ἰσαυροὶ τρέπον ἔτος ἤρκεσαν πολεμοῦντες αὐχωρμένοι τῇ θέσει τῆ ὑπὲρ τὸ Ταύρου πολισμάτων τὴ φρουρίων.

A

rutus vir audaciſſimus aciem regebat, & Athenodorus vir ſimpliciſſimus ex ordine Senatorio, & Conon Apameæ Epiſcopus, qui relicta ſede ab Epiſcopo in militem armatum mutatus inter copiarum Ductores expeditionem ſuſceperat. Cunctis iſtis Joanne Scytha, qui Illi Leontiique tyrannidem diſſiparat, & altero Joanne, cui Cyrtus cognomen; utroque Thraeciarum copiarum Præfecto, & Diogene, (erant iſti Scholarum Comites) & aliis quibuſpiam viris egregiis Ducibus inſtitutis, Romanum exercitum oppoſuit Anaſtaſius. Prælio ad Cotyæum conſerto, Dux Ninillngis necatur; cætera vero Iſaurorum manus majori ex parte ad Internecionem cæſa, vix locum, quo eruperat, ſe recepit: ac niſi Romanus exercitus in ſpoliis colligendis tempus ſnstiliter expendiſſet, plenam ex hoc bello victoriam reportabat: ſed dum in his incaute detinentur, Iſauri munitiſſimam in Tauri ſummitate obtinentes arcem, bellum uſque in tertium annum protraxerunt, oppidorum atque arcium in Tauro monte conſtiturarum ſitu opportuno muniti.

Edit. Pariſ. pag. 119.

| | | |

Euphemio insidiis, cuidam, ut ante Martyrium in ejus caput gladium vibraret, suggessérunt. Paulus autem quispiam Ecclesiæ Deiensfor totis humeris Patriarcham excedens, iQum capite non sine ingenti periculo excepit : insidiatorem vero Sira, gladio ficdicto, interfecit. Cæterum Euphemio in conventu Montis mortem moliti sunt rursum inferre, quam ille privato habitu assumpto effugit, & salutem quæsivit. Demum Anastasius Imperator fidei confessionem olim editam ab Euphemio violenter extorsit.

Edit. Paris. pag. 120.

Regum Tempora.	Romanorum Imperatores.	Annorum Imperii.
1	Rom. Imp. Anastasius Augustus annis 27.	27.
2	Rom. Imp. Gerontius Cabadem annis 10.	10.
3	Rom. Imp. Justinus Augustus annis 9.	9.
4	Constantinopolitanus Episcopus Euphemius annis 9.	9.
5	Illiteratus Episcopus Macedonius annis 16.	16.
6	Constantinopolitanus Episcopus Timotheus annis 8.	8.
7	Constantinopolitanus Episcopus Epiphanius annis 4.	4.
8	Alexandrinus Episcopus Dioscorus annis 3.	3.
9	Antiochenus Episcopus Flavianus annis 10.	10.
10	Hierosolymitanus Episcopus Elias annis 17.	17.

Hoc anno Joannes Scytha post diuturnam obsidionem tandem Longinum Exmagistrum, & Longinum Selenuntium, atque Athenodorum, cæteroſque tyrannos cepit, & gladio ferit, eorumque capita Byzantium Anastasio Imperatori misit : qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita, & Isauros, qui missi fuerant, vinctos in triumphi morem circumduxit, ac tandem præfata capita pilis affixa publice exposuit in Sycis : Isaurorum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit : Joannem Scytham, alterum Joannem Cyrtum Consulatus dignitate & aliis honoribus auxit, ac tandem Euphemio Episcopo per Eusebium Magistrum significavit : Preces tuæ, o Venerande, animos tuos infecerunt fulgine. Apud coactos enim Constantinopoli Episcopos de Euphemio conquerebatur Imperator : qui in Imperatoria gratiam ipsius interdictum, & de abdicationem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobarunt : in cujus locum Macedonium, qui jam sacrorum vasorum Custos erat, Constantinopoli Episcopum designavit Imperator. Populus autem Euphemii causa tumultuabatur, atque in Circum publica supplicatione acta procedebat : at nihil exinde proficere valuit, Imperatore causam hanc evincere impotentius exoptante. Macedonius autem male ab Anastasio perfuasus Zenonis Concordiæ subscripsit.

Regum Tempora.	Romanorum Imperatores.	Annorum Imperii.
1	CP. Episc. Macedonius an. 16.	16.
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		

Hoc anno Anastasius Euphemium Euchaitam exulem misit. Ille fidem sibi dari per Macedonium postulavit, ut insidiarum securus, dum deduceretur, in itinere maneret. Macedonius fidem obstringere permisit, Euphemium in Baptisterio adlit, Archidiacono a suis humeris pallium auferre prius justo : atque privato Sacerdotis habitu Euphemium conveniens, pecunias mutuo ab aliis accepias elargitus est illi : adeo ut ex utroque capite non minimam a plerisque laudem reportaret. Virtutem quippe pietatisque jura, tamquam a Gennadio, cujus nepos erat, educatus colebat.

pag. 121.

A Συυτυτιτ αφο τῦ Μαρτυρίε ξίφος ἐλάσαι κατα τῆς κεφαλῆς αὐτο. Παῦλος δὲ ὁ ἐκδικος τ ἐκκλησίας ὑπερμιάσας ὧν, τῷ πληγῷ κατα τ κεφαλὴν ἐδέξατο, ὃ ἐκινδύνευσε· ἢ δὲ ἐπίβουλος τὴν λογχμάτην σεισμα ἀπέλα. πάλιν ἐν τῇ συναξει τῶ ὄρους ἐπιθέμενοι αὐτῷ διὰ τῦ ἐκκλησίαν Εὐφημίου, ὡς ἰδιωτικῳ ἀγωνι ξίφεσιν ἀφώλυν. Ἀνασάσιος δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν ὁμολογίαν αὐτῦ παρὰ Εὐφημίου μὴ βίας ἀφέλατο.

Regum Tempora.	Romanorum Imperatores.	Annorum Imperii.
1	Imperavit Anastasius annis 27.	27.
2	Imperavit Gerontius annis 10.	10.
3	Imperavit Justinus annis 9.	9.
4	Constantinopolitanus Episcopus Euphemius annis 9.	9.
5	Illiteratus Episcopus Macedonius annis 16.	16.
6	Constantinopolitanus Episcopus Timotheus annis 8.	8.
7	Constantinopolitanus Episcopus Epiphanius annis 4.	4.
8	Alexandrinus Episcopus Dioscorus annis 3.	3.
9	Antiochenus Episcopus Flavianus annis 10.	10.
10	Hierosolymitanus Episcopus Elias annis 17.	17.

B

Τότῳ τῇ ἴτει Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολορκῶν παρέλαβε τὸν τε Λογγῖνον τὸν ἀπὸ Μαγίστρων, καὶ Λογγῖνον τὸν Σιλλικυάριον, καὶ Ἀθηνόδωρον, καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. καὶ πέμας ἀποτεμὼν, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπεμψεν Ἀνασασίῳ τῷ βασιλεῖ. Ἀνασάσιος δ' ἐπειδὴ ἐπιπλήσας τοὺς κεφαλὰς τῷ τυράννων, καὶ τὰς πειθοῦσας ἐλομένας τῷ Ἰσαύρων ἐξελαμβάνετο, καὶ ὅτι σκωλεύτων ἐν Συκαὶς τούτας ἀναρτᾶσας, πᾶσιν ἐφανερὸν ἐδωσε. τὸ δὲ πλῆθος τῷ Ἰσαύρων ἐν τῇ Θρᾴκῃ μετῳκισεν. Ἰωάννην δὲ τὸν Σκύθαν, καὶ τὸν ὕπατον Ἰωάννην τὸν Κυρτὸν ὑπατείας καὶ τιμὰς μεγάλας ἠξίωσεν· Εὐφημίῳ δὲ τῇ ἱπποπόπῳ γράμματα δι' Εὐσεβίου Μαγίστρου· αἱ δὲ χμαί σου, ὦ μέγα, τῆς φίλους σου ἠσβόλασαν. σωμαγωγὼν δὲ βασιλέως τὰς ἐδυμοιώτας ἱπποπόπους κατὰ Εὐφημίου ἐκκλόν. οἱ δὲ χαλεπήναντες τῇ βασιλεῖ ἀπολιωπησίαν, ὡ καθαίρεσιν αὐτὸ ἐψηφίζοντο. προχωρεῖ ἐται δὲ ὁ βασιλεὺς Μακεδόνιον ἱπποκόπον Κωνσταντινουπόλως Σκεδορίλακα ὄντα. ὁ μὲν τοῦ λαὸς ᾔρᾶ τὸ Εὐφημίου ἐγκαίζον, ὡ εἰς τὸ ἱπποδρόμιον ὁδραμον λιτανεύοντες, ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς ἐχώρευε, τῷ βασιλέως κακῶς γνώσαι ἀπεβούλοντος· Μακεδόνιος δὲ κακῶς πειθεὶς Ἀνασασίῳ, ὑπέγραψε τῇ ἑνώτικῳ Ζήνωνος.

C

D

Regum Tempora.	Romanorum Imperatores.	Annorum Imperii.
1	ΚΠ. ἐπίσκ. Μακεδόνιος ἔδοσεν ἐτ. ις'.	16.
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		

Τότῳ τῇ ἴτει Εὐφήμιος Ἀναστάσιος εἰς Εὐχαΐτε ἐξόρισον ἀπέστειλε· ὁ δὲ λόγον χήσας τῷ Μακεδόνίῳ λαβεῖν, ἀνατιθέμενον μέναι ἐν τῇ ἁπάγιθαι· ἐπιτραπεὶς δὲ Μακεδόνιος διώσας τὸν λόγον, εἰσερχόμος ἐν τῇ βαπτιστηρίῳ πρὸς τὸν Εὐφήμιον ἁρπάσι ἀπ' αὐτῦ τὸ ὠμοφόριον τῇ ἀρχιδιακόνῳ ἀφοτίζει, ὃ ὕπω λητὸς ἀφος Εὐφήμιον εἰσιὼν δὲ, διαπεξόμος τὰ χρήματα δίδωκεν Εὐφημίῳ, ὡς παρὰ πολλῶν ἐπαινθίωσι κατὰ τὸς δύο τρόπους· ἀσκητικὸς δ' ὢν ᾗ ἱερὸς, ὡς ἀπὸ Ἐυσασίου τραφείς, οὐ ᾗ ἀδιλφιδῦς ὑπῆρχε.

Τῷ δ'

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὀνομαζόμενος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος, ὁ ἐπίκλην Ἡμέλλα.

| | | |

admodum charum, qui Theuderichum dominum Arianas partes tuentem sibi cuperer promereri, April quoque doctrinam fuerat amplexus, gladio caput ejus abscidit, dicens; Si Deo fidem non servasti: nec usque mihi servaveris. Cæterum Palladio Antiochiæ. Præfule defuncto, Imperator, Flavianum Presbyterum & ejusdem Ecclesiæ Ministrum in mortui locum designavit: Flavianum hunc Chalcedonenisibus decretis mentem oppositam tenuisse narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum haireo inter lavandum impias omnino blasphemias evomuisset: in ipso aquæ labro perditam animam miserum in modum efflavit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychianus porro quidam Isaurianorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appensam Olympii vellet deponere imaginem, toto corpore abillo die funeste excanduit, & pertit.

Indict.	Olymp.	Rom. Imp. Anastas. annis 27.	Persar. rum rex Cabades annis 30.	Romæ Episc. Anastasius annis 4.	Constant. Episc. Hist. annis 16.	Hierosol. Episc. Epiph. annis 3.	Alexandr. Episc. Ioan. nes an. 9.	Antioc. Episc. Flavianus an. 13.
10	5	3	4	1	1	1		

Edit. Paris. pag. 123.

Hoc anno Festus Senat. Rom. ob publica quædam negotia Constantinopolim ad Anastasium Roma missus sanctorum Apostolorum Petri & Pauli memoriam majori frequentia & solemnitate celebrari postulavit: quod in hunc usque diem obtinuit. Macedonius autem Synodicam epistolam per Festi manus ad Anastasium Romanum Episcopum mittere meditatus, ab Imperatore prohibitus est.

10	6	4	5	2	4	2	1

Hoc anno Festus Romam abiturus Anastasium Papam, ut Zenonis Concordiam probaret, se verbis effecturum Anastasio Imperatori pollicitus est: cum vero non amplius vivum comperit. Quare plerisque pecuniarum vi corruptis, Laurentium quemdam, præter Romanorum jura, promoveri curavit Episcopum, qui etiam sacra initiatus est ordinatione ab adversantium sibi parte altera. Qui reductorem tuebantur fidem ab eis divisi Symmachum e Diaconorum grege quemdam in Pontificem consecrant: unde deinceps tumultus, cædes, rapinæ Urbem triennio divexarunt; donec Theuderichus Ater Roma potitus, licet Arianorum, infectus labe, Provinciam Synodum coegit, & Symmacho in Episcopum Romanum confirmato, Laurentium Nuceriæ Præfulem instituit. Laurentius quietis impatiens, & ciens tumultus, a Symmacho dignitate moveur, mittiturque in exilium: ex quo tempestas omnis sedata.

Hoc etiam anno Chrysargyrum tributum, & venationes sive pugnas cum bestiis publicas Anastasius abolevit; & magistratus, qui antea vænales erant gratis constulit.

A Θεόδωρον πάνυ ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ, μιτυδήμιον δὲ εἰς Ἀρειανισμὸν κεκλόμενον Θεοδέριχον Ἀρειανίζοντι, ἀπέτεμεν αὐτοῦ ξίφει εἰπών· εἰ τῷ Θεῷ πίστιν οὐ ἐφύλαξας, οὐκ ἐμοὶ φυλάξεις. Παλλαδίου δὲ τὸ ἀπισκοπὴ Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Φλαβιανὸν ἀφοσιούτερον καὶ ἀποκρισιάριον τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχέων ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσατο. φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι δόγμασι ἀντιπίπτειν. Ὀλύμπιός δὲ τις Ἀρειανὸς ἐν τῇ Ἑλενιανῶν βαλανείῳ λουόμενος βλασφημήσας, ἐλεεινῶς ἐν τῇ ὑγροβόρῳ πόντου· ὅπερ ἐν εἰκόνι ἐγράφη. Εὐτυχιανὸς δέ τις ἀρχὼν τῶν Διαπεμψίων ὁρίων πενθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, τὴν ἀκτινοβόλουσαν εἰκόνα τοῦ Ὀλυμπίου καθεῖλε· καὶ ὁξυπάλη λοιὸς τὸ σῶμα ἀπὸ ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἀπέθανε.

B

Ἰνδ.	Ὀλυμπ.	Ῥωμ. Βασιλεύοντος Ἀναστασίου ἔτη κζ'.	Περσῶν βασιλ. Καβάδου ἔτη λ.	Ῥωμ. ἐπίσκοποι Ἀναστάσιος ἔτη δ'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Μακεδόνιος ἔτη ις'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ἡλίας ἔτη γ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἰωάννου ἔτη θ'.	Ἀντ. ἐπίσκ. Φλαβιανὸς ἔτη ιγ'.
ι'	ε'	γ'	δ'	α'	ι'	β'	α'	δ'

Τότε τῇ ὑπάτῳ Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς ὑπὸς Ἀναστασίου διά τινας χρείας πολιτικὰς τὰς C μνήμας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρεικώτερον ἐπιτελεῖσθαι γνώσατο. ὁ δὲ κρατεῖ μὲν χεῖ νεῦ. Μακεδόνιος δὲ ὑπὸς Ἀναστασίου τοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης συνοδικὸν διὰ Φῆστου πέμψαι βουλομένης, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ βασιλέως.

ι	ι	ε'	δ'	α'	δ'	α'	β'

Τότε τῇ ὑπάτῳ Φῆστος ἀπερχόμενος ἐκ Ῥώμης συνῆιτο τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ πεῖθειν Ἀναστάσιον ὁ Πάπταν διέξεσθαι τὸ ὑφιτικὸν ζήνωνος. πάντα δὲ ὑ κατέλαβε ζώπτα· ὑποφθείρας δὲ διὰ χρημάτων D πολλῶς, ψηφίζεται παρὰ τοῦδος Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Λαυρέντιον τινα, ὃς ὑ ἐχειροτονήθη ὑπὸ τὰ ἑνὸς μέρους· οἱ δὲ ὀρθοδόξατροι διωμβίωντες, χειροτονοῦσι Σύμμαχον ὄντα ὄντως τῶν διακόνων. ὧθεν λοιπὸν ἀπαξίαις πολλαὶ, καὶ φόνοι, καὶ ἁρπαγαὶ γεγόνασιν ἐπὶ τρία ἔτη, ἕως ὑ Θεοδέριχος ὁ Ἄφρος κραταὶς τὴνικαῦτα Ῥώμης, καίπερ Ἀρειανὸς ὢν, σύνοδον κροτήσας τοσπικὴν, Σύμμαχον μὲν ἐπίσκοπον Ῥώμης ἐκύρωσε, Λαυρέντιον δὲ εἰς Οσίρεαν τὴν πόλιν ἐπίσκοπον προσέταξεν· ὁ δὲ μὴ ἡσυχάσας, ἀλλὰ ἐάσεις κινῶν ὑπὸ Συμμάχῳ καθαιρέσεται, καὶ εἰς ἐξορίαν πέμπεται· ὁ δὲ οὐπω κατεπαύθη ἡ ὕδατις.

E Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ἀπέτειλε τὸν χαρτοφύλακα, καὶ τὰ κωμίγια, καὶ ἀρχιατῆς ὕσας δωρεὰς προεβάλλετο.

A

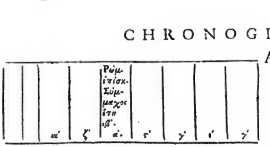

Τότε τῇ αὐτοῦ γλώσσῃ πάλιν Σαρακῆνοι ἐπιδρομὴ ἐν τῇ Φοινίκῃ ἐν Συρίᾳ ἐξ ἴσου Ἀγαρομπιδάριον, Βαδιχαρέμου τὰ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δι' ἰλὺν Συλλίης ἐπιδραμόντος τοῖς τόποις . . . . . ἐπηρτήθη δὲ ἐπιδρομὴ ἐξ ἴσου ἐξ λείαι ἐπιδραμόντος, ὡς μὴ δύνασθαι ἐπιδιώκειν Ῥωμαίους καταβαλεῖν τοὺς ἐν Ἔφρις.

Τότε τῇ αὐτοῦ γλώσσῃ οἱ καλούμενοι Βουλγάρους τῇ Ἰλλυρικῷ, ἐν Θρᾴκῃ ἐπορίχωσαν περὶ γνωσθῆναι αὐτούς.

Hoc anno per Phœnicieam & Syriam, poſt Agari mortem novas excurſiones fecere Saraceni, Badicharimo ejus fratre turbinis inſtar incurrente, ſed & multo celerius, quam incurriſſet, poſt partam prædam iterum recurrente, adeo ut Romanus, qui eos inſequebatur, naſquam aſſequi valuerit.

B Hoc etiam anno qui vocantur Bulgari excurſionem in Illyricum & Thraciam fecerunt, cum nondum eorum natio audiretur de nomine.

Edit. Pariſ. pag. 124.

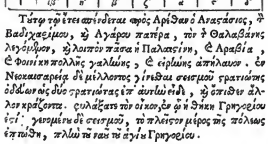

Τότε τῷ αὐτῷ ἐτέθη ὁ ἀπὸ Ἀρίσβου ὁ Ἀναστάσιος, ὁ Βαδίχαρέμου, ἐξ Ἀγάρου πατέρα, τὸν ὁ Θαλαβάνης λεγόμενον, ἐξ ὅλου τοῦ πάσα ἡ Παλαιστίνη, ἐξ Ἀραβία, ἐξ Φοινίκη πολλῆς γαλιλαίης, ἐξ εἰρήνης ἀπήλαυσε. ἐν Νεοκαισαρείᾳ δὲ μείλοντος γίνεθαι σεισμοῦ φρατώσης οὐδὲν ὡς δύο φρατώσας ἐπ' αὐτῷ εἶδε, ἐξ ὅτι δὲν ἄλοφ κραζοντα. φυλάξατο τὸν οἶκον ἐξ ἡ Δίκη Γρηγορίου ἐστί. γαυμένου δὲ σεισμοῦ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπεπώκη, πλὴν τὰ ναὶ τὰ ἁγία Γρηγορίου.

C Hoc anno Anaſtaſius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, & Badicharimi nec non Agari pater, fœdus percuſſit, ac ita deinceps Paleſtina omnis, Arabia, & Phœnicia profunda tranquillitate & pace fruebantur. Neocæſareæ vero cum terræ motus jam jam eſſet futurus, milles quidam agens iter, tamquam duos milites civitati videt imminentes, aliumque a tergo clamantem: Servate dormum in qua Gregorii loculus. Moxque inſequuto terræ motu urbis pars plurima corruit, præter ſanctæ Gregorii templum.

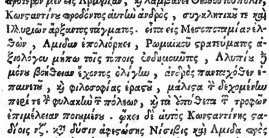

D Hoc anno Cabades Perſarum rex penuniis exigebat ab Anaſtaſio. Anaſtaſius cautionem ſcribere juſſit, ſi modo mutuum accipere vellet: alioqui ſe nullas daturum. Ex quo pacis quondam cum Theodoſio juniore firmatæ violatis foederibus, cum magno Perſarum atque auxiliarium exercitu primum quidem in Armeniam irrumpit, & Theodoſiopolim, Conſtantino Senatorii ordinis viro Illyricarum copiarum Ductore eam prudenter cepit: tum vero penetrata Meſopotamia, Amidam obſidit, cum non ſatis numeroſo exercitu locus eſſet munitus, imo ſolus Alypius, vir alioqui laudatiſſimus & Philoſophiæ amans, qui ad urbium defenſionem annonæ & commeatus curam conferebat omnem, cum exigua admodum præſidii manu eam tutaretur. Habitabat autem Conſtantiæ, quæ Nitibin ad occaſum fex & quinquaginta ſtadiis, totidemque Amidam Septentrionem verſus diſtantes habet. Verum nonnullo tempegis ſpatio interim lapſo, privatiſque certaminibus inter Perſas Romanoique commiſſis, quibus nonnumquam inferio-

Theophanis Chron.

res, & aliquando Gentilium victores pro varia belli fortuna recesserant Romani: tandem Amida post trimestrem obsidionem a Barbaris bello fatigata, ab urtium una, quam propugnandam susceperat Monachi, cujusdam proditione, nocte, in hostium (scalis autem ad invasionem utebantur) potestatem venit. Hunc in modum illi intra urbem admissi ad prædas & excidium verterunt, copiosis undequaque congestis sibi manubiis. Tertio vero a proditione die Cabades elephanto insidens urbem ingreditur: & divitias quidem exiguas admodum, Gloen autem in urbis custodiam relinquit: ipse demum Nisibin regressus est, Persarum castris & exercitibus Amidam inter & Constantiam locatis.

Edit. Paris. pag. 125.

pag. 126.

	14	10	4	9	3	8	6

Hoc anno Gotthorum, Bessorum, & aliarum Thracicarum nationum exercitus Orientis Duci Præfectoque Arcobindo Dalagaiphi filio, qui cum potestate magna dignitateque Consulatum Ordinarium gessit, commendatus ab Anasi. Imp. mittitur. Huic ex patre avus fuit Arcobindus, qui Theodosii Junioris temporibus in prælis adversus Persas claruit. Porro Arcobindus Dalagaipho patri e Dysagethea Anabarii filia, & Asparis, cujus nomen supra memoratum, nepti susceptus fuit. Arcobindo pariter socii plures dati sunt & cum eo missi Duces, quorum illustriores fuere Patricius, & Hypatius Secundini & sororis Anastasii Imperatoris filius, & Pharasmanes generis Lazicus Zanze pater, & supra laudatus Romanus, qui ex Euphratesia exercitui se adjunxerat, nec non Justinus postmodum Imperator renunciatus, & Zemarchus, & alii nonnulli. Capti omnibus Edessæ Osroenæ provinciæ civitate, & Samosati altera Euphratesiæ urbe coactis, qui comitabantur Hypatium & Patricium circa Amidam Persica custodia liberandam occupabantur Arcobindus autem cum Romano & Asiuado Tribunis & quibusdam aliis castra metatus, Cabadem ipsum Nisibi tunc commorantem aggreditur, variis prælii Persicas aciei lacessit, Cabadem ipsum Nisibi fugat, & ex ejus agris multorum millium spatio eum secedere coegit: Quinetiam præcipuum Persarum in quoquam conflictu occidit Ducem, cujus gladius & armilla a Scytha, qui virum macta verat, Arcobindo primum oblata, deinde quasi spectatissimum victoriæ monumentum ad Imperatorem missa. Imminuto in hunc modum Romanorum Ducum virtute Persarum exercitu, vires ampliores sibi comparatas adversus Romanos immittit, adeo ut Hypatii Patriciique copias adhortaretur Arcobindus, relictis circum Amidam locis, ad supperias sibi ferendas contendere. Qui cum præ invidia dimoveri recusarent, Arcobindus ipse de repetendo Byzantio cogitasset, nisi Ægyptius, Appio totius exercitus Præfectus, & annonæ reique singulis inipiciendis invigilans, eum locis in illis consistere compulisset. Ita dissidentibus ab invicem Ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque diligentia inrer Duces orti nottitia, cum aliquoi copiosæ adesset illi vires, toto exercitu per turmas & globos divifo, in unaversam, ita loquar, excurrit Romanam ditionem, & abacta a Syria longe poltris præ-

A μένων, καθ' ἃς ποτὲ μὲν ἐλάττως, ποτὲ δὲ ἐπικρατέστερα τῇ τύχῃ τοῦ διαφόρως γιγόντασιν οἱ Ῥωμαῖοι. πλὴν Ἀμίδαν ἁρπάσθωσι τοῖς Πέρσαις, πολιορκηθεῖσαν μὲν ὑπὸ τῆς τρίτης μοίρας παρ' αὐτῶν βαρβάρων, προδοθεῖσαν δὲ νυκτὸς ἐξ ἑνὸς τῶν πύργων τῶν μεταξὺ τοιχομύων, κλιμάκων εἰ πολέμιοι χρησάμενοι, ᾗ ὅπως ἔσω τῆς πόλεως γίγονται, λάζεσθαι πᾶσαν, ᾗ καθαρῶσι, ᾗ πλοῦτον λαμβάνωσι πολύν, καθαδεῖν τὸ βασιλέως ἐπὶ ἐλέφαντος εἰς αὐτὸν εἰσιόντος μὴ γὰρ τεμνόμενον τὰς προδοσίας. ᾗ πλεῖστον μὲν ὁ πόλιν, ἓνα δὲ τῇ πόλει καπαλιπόντος φύλακα, καβάδου εἰς Νίσιβιν ἐπαναζεύξαντος πόλιν, ᾗ τὰς Περσικὰς δυναστείας μεταξὺ Ἀμίδας, ᾗ Κωνσταντίας διατιθέσθης.

B

ι	ι	δ'	ι	ι	δ'	δ'	γ'	ι	ς' ι

Τούτῳ τῷ ἔτει γίλλιται παρὰ τῶν βασιλέως Ἀναστασίου στρατιᾶ Γότθων, ᾗ Βεσσῶν, ᾗ ἑτέρων Θρᾳκῶν ἐθνῶν, στρατηγοῦντος τῆς ἑῴας, ᾗ ὑπαρχοῦντος αὐτῆς Ἀρκεβίνδου τοῦ Δαλαγαΐφου παιδὸς Τάπτα γεγονότος Ὁρδιανέως, (τοῦτον φασὶς γένιτο πάππος Ἀρκεβίνδος, ὁ ἐπὶ τῶν Θεοδοσίου τοῦ νέου χρόνων διάσημος ἐν Πέρσαις. ἐπέχων δὲ Ἀρκεβίνδος τῷ Δαλαγαΐφῳ ἀπὸ Δυσαγηθέας τῆς Ἀραβησσίου Στρατέως τῆς παιδὸς Ἄσπαρος, οὗ πρόσθεν μεμνησόμεθα) ἐπὶ δύναστείᾳ μεγάλῃ. συναπεστάλησαν δὲ τῷ Ἀρκεβίνδῳ ἕτεροι πλείονοι στρατηγοί, ἐφ' οἷς περιφανέστατοι Πατρίκιός τε, καὶ Τπάτιος, ὁ Σικεκουΐνου τῆς ἀδελφῆς Ἀναστασίου Φ βασιλέως υἱός, ᾗ Φαρασμανὴς ὁ Ζωσιμὰ πατὴρ τὸ γένος Λαζῆς, ᾗ Ῥωμαῖός ὁ φρουραρχήσας ὀξ Εὐφρατησίας σωματθεὶς τῇ στρατιᾶται, ᾗ Ἰουστῖνος ὁ βασιλεῦσας μὴ τοῦτα, ᾗ Ζήμαρχος, ᾗ ἕτεροι τινες τῆς δυνάμιος συναλθούσης ἐν Ἐδέσσῃ τῇ πόλει τῆς Ὀσροηνῆς, ᾗ Σαμοσατης πόλιων ἡ Εὐφρατησίας. οἱ μὲν περὶ Τπάτιον ᾗ Πατρίκιον ἀφαιρεθωσι τῶν Ἀμίδων ἐλεθήρωσαι τῆς Περσικῆς φυλακῆς. Ἀρκεβίνδος δὲ μὴ Ῥωμαίου, ᾗ Λουσιάδου φυλαρχῶν, καὶ τινων στρατοπεδοσαμθῶν, ὡς περὶ αὐτὸν καβάδου τότε εἰς Νίσιβιν ἠρτεθέβοτα διαφορὰς μάχας καπεγνωκότα τῇ Περσικῶν, ᾗ ἐ Νίσιβις καβάδιως ἀπολαύσε, ᾗ πολλοὶ διαστήμασιν ὑποχωρήσας τῆς χώρας πεσσὶ ικαν. ἀνέλα ᾗ ᾧ στρατηγὸν μίγιστον τῷ Περσῶν, ἐν μιᾷ συμπλοκῇ, ᾗ ᾧ τὸ ξίφος ᾗ τὸ βραχιόλιον ἰωὶχ ὃν Ἀρκεβίνδῳ παρὰ τὸ ἀπόλυτες αὐτὸν Σκύθου, ᾗ ἀξιόλογον, ὡς μάλιστα φανῆ, σύμβολον τῆς νίκης ἐξάλη τῇ βασιλεῖ. τῆς οὖν Περσικῆς στρατιᾶς ἐλαττωθείσης ὑπὸ τοῖς Ῥωμαικοῖς στρατηγοῖς παρασκελασμένης Καβάδης εἰσπέμπει στράτημα πλέιστον τῶν Ῥωμαίων, ὥστε Ἀρκεβίνδον προτρέψαι τοῖς περὶ Τπάτιον, ᾗ Πατρίκιον, ἀπὸ τῆς περὶ Ἀμίδα τόπων εἰς συμμαχίαν αὐτῷ σωωθραμεῖν. ἐκείνων ᾗ παραπεσαμένων ᾗς φόβου ὑποχωρῆσαι, ἠβουλήθη Ἀρκεβίνδος ᾗ εἰς Βυζάντιον εἰσιέναι, εἰ μὴ μόνος Ἀππίων ὁ Αἰγύπτιος, Τπαρχὸς τῆ στρατιωτικῆς ὢν, ᾗ ἐπανήκ, ᾗ τῆς ἰσοφίας πάντων προσεχοντὰς, ἐπείσθη αὐτὸν ἐν τοῖς τόποις. διαστησάντων ᾗ στρατιωτῶν ἀφὸς ἀλλήλους, καβάδης εἰς Νίσιβιν ἐλθὼν, ᾗ τὰ τῆς διχοστάσεως στρατιωτῶν μαθὼν, αὐτὸς τε πολὺς ὢν τῇ πλήθει, ᾗ πολλαχῇ τὴν ταυτὴ στρατιὰν καταπηματίζων, πᾶσαν ὡς εἰπεῖν, τὴν Ῥωμαϊκὴν κατὰ θρᾶμα γῆν, ᾗ ἐδήωσε μίχρι Συρίων

αὐτῶν. πολλὰς μεταξὺ φορὰς Ἀρεόβινδον ὑπὲρ εἰρώνης ἐπέμψας ἀφίσθεις, καὶ ἐπὶ χρήμασιν καπηλεύων τὸν πόλεμον λέγων. ὅτω τοίνυν ἦτε πρὸς τὴν Ἐδεσσαν μᾶλλον καταθαρσεῖν, καθ' ὧν Ἀρεόβινδος ὧν· πλὴν ὁ πρᾶξις ἐκεῖ διξὴν, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας ἐλαττοῦται ἡ Ἀρεοβίνδου μάχης. γνοὺς δὲ ὁ ἡ Ἀμίδης φύλακα Γαλῶν τὸν στρατηγὸν αὐτῶ διαβιβαζόμενος μηχανήματα, ἐπαίροντα καὶ πασσάλους ἐπὶ ὕπαρξ ὁδοῦ, καταφρονήσας τῶ ὄμματος, ὧν ἐδιδάχθη τῆ Ἀρεοβίνδῳ, τοῖς εἰρώνης λόγοις· ὧ κατέχοντα παρὰ τὰς σωθήκας Ἀλύπιόν τε ζητοῦντα κείνον, ἡ Βασίλειον ἡ Ἐδεσσηνὸν· ὧτε μὴ ἀνεχώρησεν αὐτῶ ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, χειμῶνος ἤδη καταλαβόντος, τοῖς μὲν στρατηγοῖς Ρωμαίοις ὧν διαφόρους ἡ Ευφρατησίας, ἡ Οσρόωνος, ἡ Μεσοποταμίας, ἡ Σύρων, ἡ Αρμενίων διαριθμῶσαι πολίσμασι τὸν χειμέριον αὐλισθησομένοις καιρόν.

Τῶ δ' αὐτῶ ἔτει ἱππικοῦ χωρισμοῦ ἀπαξία γίγνεται τῆ δυομιρίαι, ἡ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων, ἐν οἷς ἡ ὁ υἱὸς Ἀτασαείνη τῦ βασιλέως, ὃν ἔσχε ἀπὸ παλλακῆς· ἡ σφέδρα λυπηθεὶς Ἀνασάνιος πολλῶς ἐτιμωρήσατο, ἡ ἄλλως ἐξοχίας παρίτησιν.

Ρωμαίων Αὐτοκράτορες	Περσῶν Βασιλεῖς	Ρωμαίων Ὑπατικὰ Ἔτη	Καθ' Ἑβραίους Μακεδονικὰ Ἔτη	Ἰουδαϊκὰ Ἔτη	Ἀλεξανδρέων Ἔτη	Ἀντιοχέων Φιλαδελφέων Ἔτη
Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Καῖσαρ τὸ β'.	Βαρσάβης Κοσβοηλίτης ἔτη λ'.	ιδ'.	ε'.	γ'.	θ'.	ζ'.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Κίλικα ἡ Μάγιστρα ὑπὸ ἡ βασιλέως ἠμφεσθήτει μὴ ἡ σὺν αὐτῆ πλείσης δυνάμεως, ὃ ἡ ὅλιν χρόνον ἔζωσι ἀπαρελκήσθε σὺν Θεοδότῳ στρατηγῷ, τοῦς κατ' ἐξουσίαν ἡ βασιλεῖς ἡ τὰ πατρὸς πολέμου διαίκησιν. Ἀππίωνα δ' ἡ Ταπίων μεταπέμψαντα σπουδαίως εἰς τὸ Βυζάντιον, ὡς ἀπαγκαίους κηνσαμβρίς εἶναι τῆ στρατηλάτῃ ἥδε τῶν φορῶν Ἀρεοβίνδου τὸν στρατηγὸν ἐξθρᾶν. Καλλιόπιον δὲ τὸν στρατηγὸν ἐπιτήσας τῆ τὰ βασιλικὰ ἀρχῆ· τῦ Κίλλικος τοίνυν ἀρέσαντο πάντα πόλεμον ἅμα τῷ Ἀρεοβίνδῳ, καὶ Παγκράτιον, καὶ Βερισάν, ἡ Τιμοσθάτῳ, ἡ Ῥωμαίῳ, ἡ τοῖς λοιποῖς κατὰ διαφόρους τόπους οἰκονομήσαντες· ἰδὼ γὰρ ὁ αὐτῶ μὴ λόγου καὶ παιδείας πάσης χάριτος Θεῦ πολλῆς πεπληρωμένος, ἡ ἀνδρείος, Ἀλλειρὶς μὲν τῆ γένει, ὅθεν ἡ Ανασάνιος ὥρμητο, πολλὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας ἡ φρούρια ἐπιδραμὼν, τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ ἡ ἄλλοις καθαιρῶν τρόποις· ὥστε ἡ αὐτῶ Νίσιν μικρῷ δεῖν ὑπὸ Ρωμαίων γενέσθαι· ἐκράτει γὰρ ἡ λιμοῦ τῆ Περσῶν τότε παντός. εἶτα ἡ ἐπαράσεως αὐτοῖς ἐπισυμβέβηκε θεσπὶ, τῆ λιγομένων Καδουσίων, ἡ ἑτέραν ἐθνῶν, ἡ ἵνως ἁπλῶς ἐπικρατῆσαι τῆ Περσικῶν φαγμάτων, ὡς ἀποσεῖλαι Καβάδῃ Ἀσπέτιον στρατηγὸν περὶ εἰρώνης ἐσομένης διαλεχθῆναι Ρωμαίοις· ὃ εἰ μηδὲν ἄλλο τοῦτο ἐκομίζοντο, ἀπεδοῦναι ἡ Ἀμίδην αὐτοῖς ὅπω δυνηθεῖεν μὴ μυείων ἡ λιμὸν ἤδη ἐπικρατήσαντα τῶν φυλάκων ἀπὸ Παρῶν αὐτῶ ἐξελθεῖν, ἐ διελθὼν τὸ τόπου θέσιν, ἡ ἥδε ἐ τοιχῶν ἀκαπόλυκτο.

Ρωμαίων Αὐτοκράτορες	Περσῶν Βασιλεῖς	Ρωμαίων Ὑπατικὰ Ἔτη	Καθ' Ἑβραίους Μακεδονικὰ Ἔτη	Ἰουδαϊκὰ Ἔτη	Ἀλεξανδρέων Ἔτη	Ἀντιοχέων Φιλαδελφέων Ἔτη
Ῥωμύλος Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Καῖσαρ τὸ β'.	Βαρσάβης Κοσβοηλίτης ἔτη λα'.	ιε'.	ς'.	δ'.	ι'.	η'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κίλικα ἡ Μάγιστρα ὑπὸ ἡ βασιλέως ἠμφεσθήτει μὴ ἡ σὺν αὐτῆ πλείσης δυνάμεως, ὃ ἡ ὅλιν χρόνον ἔζωσι ἀπαρελκήσθε σὺν Θεοδότῳ στρατηγῷ, τοῖς κατ' ἐξουσίαν ἡ βασιλεῖς ἡ τὰ πατρὸς πολέμου διαίκησιν. Ἀππίωνα δ' ἡ Ταπίων μεταπέμψαντα σπουδαίως εἰς τὸ Βυζάντιον, ὡς ἀπαγκαίους κηνσαμβρίς εἶναι τῆ στρατηλάτῃ ἥδε τῶν φορῶν Ἀρεοβίνδου τὸν στρατηγὸν ἐξθρᾶν. Καλλιόπιον δὲ τὸν στρατηγὸν ἐπιτήσας τῆ τὰ βασιλικὰ ἀρχῆ· τῦ Κίλλικος τοίνυν ἀρέσαντο πάντα πόλεμον ἅμα τῷ Ἀρεοβίνδῳ, καὶ Παγκράτιον, καὶ Βερισάν, ἡ Τιμοσθάτῳ, ἡ Ῥωμαίῳ, ἡ τοῖς λοιποῖς κατὰ διαφόρους τόπους οἰκονομήσαντες· ἰδὼ γὰρ ὁ αὐτῶ μὴ λόγου καὶ παιδείας πάσης χάριτος Θεῦ πολλῆς πεπληρωμένος, ἡ ἀνδρείος, Ἀλλειρὶς μὲν τῆ γένει, ὅθεν ἡ Ανασάνιος ὥρμητο, πολλὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας ἡ φρούρια ἐπιδραμὼν, τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ ἡ ἄλλοις καθαιρῶν τρόποις· ὥστε ἡ αὐτῶ Νίσιν μικρῷ δεῖν ὑπὸ Ρωμαίων γενέσθαι· ἐκράτει γὰρ ἡ λιμοῦ τῆ Περσῶν τότε παντός. εἶτα ἡ ἐπαράσεως αὐτοῖς ἐπισυμβέβηκε θεσπὶ, τῆ λιγομένων Καδουσίων, ἡ ἑτέραν ἐθνῶν, ἡ ἵνως ἁπλῶς ἐπικρατῆσαι τῆ Περσικῶν φαγμάτων, ὡς ἀποσεῖλαι Καβάδῃ Ἀσπέτιον στρατηγὸν περὶ εἰρώνης ἐσομένης διαλεχθῆναι Ρωμαίοις· ὃ εἰ μηδὲν ἄλλο τοῦτο ἐκομίζοντο, ἀπεδοῦναι ἡ Ἀμίδην αὐτοῖς ὅπω δυνηθεῖεν μὴ μυείων ἡ λιμὸν ἤδη ἐπικρατήσαντα τῶν φυλάκων ἀπὸ Παρῶν αὐτῶ ἐξελθεῖν, ἐ διελθὼν τὸ τόπου θέσιν, ἡ ἥδε ἐ τοιχῶν ἀκαπόλυκτο.

Ῥωμύλος Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Καῖσαρ τὸ β'.	Ῥωμαίων Ὑπατικὰ Ἔτη	Καθ' Ἑβραίους Μακεδονικὰ Ἔτη	Ἰουδαϊκὰ Ἔτη	Ἀλεξανδρέων Ἔτη	Ἀντιοχέων Φιλαδελφέων Ἔτη
Ῥωμύλος Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Καῖσαρ τὸ β'.	ιε'.	ς'.	δ'.	ι'.	η'.

Hoc anno Cellore * Magistro cum maxima subditarum sibi copiarum vi misso, & cum Theodoto Duce supremam pene in exercitum omnem potestatem adepto universam belli administrandi curam commisit Imperator: Appionem & Hypatium, quorum operam haud amplius in castris desiderari ob exercitas cum Areobindo Duce inimicitias arbitrabatur, Byzantium diligentius revocat: & rei annonariæ summam Calliopio Duci commendat præfecturam. * Cellor porro cum Areobindo, & Patricio, Borufo, & Timosthæo, atque Romano, nec non reliquis aliis rationem bellandi optimam per varia quæque loca semper exercuit. Vir enim fuit præstantis ingenii & magnæ doctrinæ, animi fortitudine Deique gratia ad summum repleres, ex Illyrico, unde & Anastasius ducebat originem, trahens genus; & continuis quidem incursionibus Persarum agros & munita quæque loca vexans, alia quidem igne, alia modis aliis devastabat: adeo ut ipsa Nisibis in Romanorum potestatem tantum non veniret. Fames enim Persicam regionem invaserat. Tum vero per provincias, Caduciorum maxime dictorum, & aliarum gentium rumultus unus post alium audiebantur exoriri; illisque tantopere Persarum res jactabantur, ut Aspetium Ducem de pace cum Romanis collocuturum propense Cabades destinarit. Et quamvis leve quid fuerit a Romanis reportatum; Amidam certe, quam infinitis laboribus recipere, nec Persarum in præsidio locatorum malnibus etiam famis in eos invalescentis vi potuerant cripere, tam ob opportunum loci situm, quam ob indissolubilem mentium firmitatem, nullo negotio restituerunt Perse. Ingruentes præterea hyemis

Ῥωμύλος Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Καῖσαρ τὸ β'.	Ῥωμαίων Ὑπατικὰ Ἔτη	Καθ' Ἑβραίους Μακεδονικὰ Ἔτη	Ἰουδαϊκὰ Ἔτη	Ἀλεξανδρέων Ἔτη	Ἀντιοχέων Φιλαδελφέων Ἔτη
Ῥωμύλος Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Καῖσαρ τὸ β'.	ιε'.	ς'.	δ'.	ι'.	η'.

molestias fecum reputantes Duces, ex locorum, in quibus eum Aspetio pacis conferebantur sermones, difficultatibus, & periculosa hyemantione Romanorum exercitum paucis talentis redimere fatius esse duxerunt. Talentis igitur ad triginta datis Basilium Edessenum apud Persas obsidem adhuc agentem (Alypius enim ille bonus vir morborum diuturnitate pencs eos diem fum objerat) recuperant, redditisque pariter, quos tenebant obsidibus, & Amida recuperata, in Amaudia & Mardes confinia convenientes pacis conditiones tandem tulerunt, ipsaque demum scriptis obsirmatas dederunt & acceperunt. Itque fere exitus belli ab Anastasio adversus Persas gesti, qui circa decimum & quintum imperii illius annum incidit. Cum autem per totum triennium bellum duraffet, a quo multo magis quam a ceteris omnibus retro bellis Perfarum ditio exhausta fuit, in hunc tamen finem Anastasio decimum & quintum annum imperante deductum est. Cæterum Joanne Alexandrie Præfule defuncto Joannes Nicæota Ecclesiastica consectatione locum ejus occupat.

Hoc eodem anno plura ex ære opera, ex his, quæ posuit magnus Constantinus, Anastasii justu conflata sunt. Ipse vero propriam ex illis sibi statuam effinxit, quam in Tauri columna ercxit: quæ prius enim magno Theodosio locata fuerat, terræ motu dejecta & comminuta fuit.

Edit. Parisf. pag. 128.

Annus Mundi.	Annus Christi.	Annus Imperii.	Romanum Pontificem.	Persarum Regem.	Romanæ Ecclesiæ.	Constantinopolitanæ Ecclesiæ.	Hierosolymitanæ Ecclesiæ.	Alexandrinæ Ecclesiæ.	Antiochenæ Ecclesiæ.
			Anastasius 27.	Cabades 30.	Symmachus 12.	Macedonius annis 16.	Salustius annis 8.	Nicæota annis 11.	Flavianus annis 13.
			16	12	6	11	4	1	1

Hoc anno bellis liberatus Anastasius perverterado Macedonio Patriarchæ a recto fidei sensu studium omne contulit. Plures autem Episcoporum Anastasii gratiæ sibi promerendæ cupidi, Chalcedonensis Synodi fe declaraverunt adversarios: quorum antefignanus Eleusius Afemensis Episcopus extitit. Manichæum vero quemdam Syropersam gencre pictorze artis peritum Presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstruosa quædam, & a sanctis Ecclesiæ imaginibus aliena ad Imperatoris Manichæorum opinionibus assueti mentem in Helcinianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi fedítio coorta. Ut Præfectus in conventibus Ecclesiasticis, vel publicis processionibus Imperatorem pone sequeretur, novo commento Anastasius edixit: fibi quippe cimebat a Catholicorum tumultibus: & jam res in consuetudinem transiit. Xenajam præterea Manichæorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, ut pote qui una secum sentiret, Anastasius Byzantium accersivit. Macedonius autem Clero, Monachis, & populo propter cum tumultuantibus, neque communione, neque alloquii familiaritate dignatus est: quocirca clam eum Urbe fubduxit Anastasius. Acholium porro quemdam, ex infensorum fibi fuggestione gladium in caput educentem, mentitum annonam justit reportare Macedonius, tanta in hominem clementia laudatus: quam pariter liberalitatem in ejcnos quosdam, qui Ecclesiam compilaverant, exercuit.

A πλὴν οἱ Ἕρμηροὶ χειμῶνα πάλιν ὁρμῆσαι ἐπείνησε, καὶ αἰρεσιῶτερον εἶναι κρίναντες ὀλίγων ταλάντων ἐξέλυσασθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐκ τῆ χειμερίε Φ τόπων, ἐν οἷς οἱ φορὸς Λαυίτων ἐγίνετο τὸν λόγον, τελέσοντα τάλαντα παρεχόντες, καὶ ἀναλαβόντες Βασίλειον τὸ Ἐδεσηνὸν, ὃν ὁμηρεύοντα φορὸς Πέρσας ἔτι. Λύσαντες δὲ ὁ χρυσὸς ἐτελέσθησε τοσῳ καμὼν παρ' ἑκείνοις, καὶ ἀναδοσης ὃς ἔσχον ὁμηρες, Ἀμιδᾶν τε ἀπολαβόντες, καὶ πᾶς σχεδὸς τῆς εἰρὴνης ποιεισῆς συωδῆκας ἐν μεθορίοις γενόμενοι τῆ Ἀμιδηνῆς, καὶ τῆ Μαρδῶν χωρίου, καὶ γράμμασι τὰ βεβαιώσαντες. ἡ μὲν τέλος ἔχει Ἀνασασίου ὁ Περσικὸς πόλεμος κατὰ τὸ ιε'. ἔτος τῆς αὐτῆ βασιλείας, τριετίαν μὲν κρατήσας, μᾶλλον δὲ τῆ ἐμπροθεν πολέμων τῶν Περσῶν λυμεγάμενος γῆν εἰς τὸ τέλος τῆ ιε'. ἔτους τῆς Ἀνασασίου βασιλείας ἐλαῦνε. Ἰωάννε δὲ τῆ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος, Ἰωάννης ὁ Νικαιώτης χειροτονεῖται αὐτ' αὐτῆ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκέλευσεν Ἀνασάσιος, καὶ ἐχωνεύθησαν πολλὰ χαλκουργήματα, ἐξ ὧν ὁ μίγας ἔστησε Κωνσαντῖνος. ἐποιησε δὲ ἐξ αὐτῶν εἰκόνα ἰδίαν, ἣ ἔστησεν εἰς τὸν κίονα τὸ Ταύρου. ἡ δὲ φερόμη ὑπὸ Θεοδοσίε τὰ μεγάλου ὑπεσεν ἀπὸ σεισμοῦ, καὶ συνετρίβη.

Ἔτη τῆ κόσμου.	Ῥωμαίων Ἀναστασίε ἔτη κζ'.	Περσῶν Βασ. ἔτη λ'.	Ῥωμαίων ἐπίσκ. Σύμμαχος ἔτη ιβ'.	Κωνσ. ἐπίσκ. Μακεδόνιος ἔτη ιζ'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Σαλούστιος ἔτη δ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἰωάν. Νικαιώτης ἔτη ια'.	Ἀντ. ἐπίσκ. Φλαβιανὸς ἔτη ιγ'.
ιε'.	ιε'.	ιε'.	ε'.	ια'.	δ'.	α'.	α'.

C

D

Τέτῳ τῆ ἔτει Ἀνασάσιος ἀπεθεὸς τῆ πολέμου Μακεδόνιον τὸν Πατεμάρχην ᾑρεῖσθαι ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐσωσθε. πολλοὶ δὲ τῆ ἐπισκόπων Ἀνασασίῳ χαλεπόμενοι τῆ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἀνεπίπτων, ὧν φρόνος ἰῶ Ἑλλήνιος ὁ Ἀσήμων. Μανιχαῖος δέ τινα ζωγράφον Συροπέρσην ἀπὸ Κυζίκου Ἀνασάσιος ἤγαγεν ἐν χρήματι αφοσθυτέρου· ὡς ἀληθεῖα τῆ ἐκκλησιασικῶν ἁγίων εἰκόνων ἐτόλμησε γράψαι φασματῶδη ἐν τῆ παλατίῳ Ἑλληνιανῶν γνώμῃ τῆ βασιλέως χαίροντος τοῖς Μανιχαίοις. Ὅθεν τῆ τάσις τὸ λαὸ γέγονε μεγάλη. Ἦ Τπαρχον ἐν ταῖς συωδείαι, ἢ ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπισώσεων ἀκολουθεῖν ὁ βασιλεῦς. ἐφοβεῖτο γὰρ τῆ ἐξορθοῦσθαι τὰς ἐπαινάσεις. Ἐ ἐγένετο εἰς ὄσος. Ξυαίαν τῆ Μανιχαίῳρσα ἤγαγεν Ἀνασάσιος εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν Ἐ Φιλόξενον, ὡς ὁμόφρονα. Μακεδόνιος δὲ ὅτι κοινωνίας, ὅτι λέγειν αὐτὸν οὐκ ἐᾶσεν, τὴ κλῆρον, Ἐ τῆ μοναχῶν, καὶ τὸ λαοῦ παντεμέλουν. ὅθεν ὁ λαὸς τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγον Ἀνασάσιος· Ἀχόλιον δέ τινα Μακεδόνιος απασάμῳον κατ' αὐτῆ μαχαίραν ἐξ ὑποβολῆς τῆ ἐχθρωνόσων αὐτὸν, μίωσιάς αὐνοῦς αφοσίπλεν αὐτὸν λαμβάνεσθαι, ὑπαινεθεὶς τῆ αφόντες. ὑπὸ δὲ εἰς ἐνδοὺς ἱερουλοὺς ὑπραξτο.

Τότῳ δὲ ἐτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χρυσεὺς ὑπάρχων, φοβερὸς, Ἰωάννης ὀνόματι, ὲ Ἀντιοχείᾳ ἐπιτηδεύσας, ὡς λέγεται εἰσηγησάμενος εἰς τὰ ἀργυροπρατεῖα ὑποδέκτους τοὺς ἀργυροπράτας χωρὶς ἀνδριάντων χρυσῆς ὲ ποδὸς, ἢ ἄλλα ξωδία λέγων· ὅτι ὅπαυρον ὑφρν χέμοντα ταῦτα, ὲ κτᾶσθαι πολλὰς, ὲ ἐκμᾶσθαι πολλὰς· ὡς γνῶται τὸν βασιλέα κρατῆσαι αὐτοῦ. ὁ δὲ φρονήσεγκε τῷ βασιλεῖ χαλκοῦν ἵππον ὁλοχρυσον διὰ μαργαρείτων· ᾧ πάντα λαβὼν ὁ βασιλεὺς, λέγει αὐτῷ· ὅπως ἐμοὶ ϖ κομβώσεις. ᾧ ἐξώσεγσιν αὐτὸν εἰς τὴν Πίτραν τὸ φρούριον τῆς Λαζικῆς, ᾗ ἐκεῖ ἐπλεύτησε.

ν.	ϑ.	ξ.	ο.	ζ.	ιϛ.	ι.	ϛ.	ϛ.

Τότῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐνέχισε τὸ Δάρας χωρίον ὸν τῆς Μεσοποταμίας μίγα ᾗ ὀχυρὸν μᾶσον τῇ ὅραν κείμεγον Ῥωμαίων τῶ ὲ Περσῶν, ηβὴ ἐποίσεγν ἐκκλησίας, ᾗ ὡρέτα ἀπὸ θεμε σίης, ᾗ γεγέρσας ὑψηλον, ᾗ ἐμβόλης· ὀνομάσας αὐτὸ Ἀναστασιούπολιν. ἐκτισε δὲ ᾗ δύο δημόσια λουτρὰ, ᾗ ὁδωκεν αὐτῇ δίκαια πόλεως.

Κεφάλαια τῶν ἐτῶν τῶν Ῥωμαίων.	ρξ.	ρκδ.	ρκε.	ρκϛ.	ρκζ.	ρκη.	ρκθ.
	Ῥωμαβαρ.	Πιρσαβορ.	Ῥωμαϊσ-τικὸς Καβάδου ἔτη λ'.	Κωνσταντικὸς Μαυρικίου ἔτη ιη'.	Ἰωαννίτικὸς Σαλωτίου ἔτη ϑ'.	Ἀναστάσιος Δωροθέου ἔτη ιϛ'.	Ἀναστάσιος Δικαιοδότου ἔτη ϑ'.
	ιϛ'	ιζ'	ιη'	ιθ'	κ'	κα'	κβ'

Τότῳ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον ἰωΰγκατα τῇ ἐνωτικῇ Ζήνωνος ὑπογρᾴφᾳ, ὃς πείσας συνόδον τῇδ. ὑπ' αὐτὸ ἐπισκόπων πολύτιγων ἐπιστολὴ ἔγραψε, τῷ ὲ Νικαίᾳ, ᾗ Κωνσταντινουπόλει, ᾗ Ἐφέσῳ ὁμολογῶν συνόδῳ, τῷ ὲ Χαλκηδόνι παρασιωπήσας. ἀπεκρύζε δὲ Διόσκορον τῇδ Θεόδωρον, ὑποπέσας κεφάλαια δ' ὧν μὲ συνῳδῶν τῇ ὲ Χαλκηδόνι φαίνεται συνῳδᾷ, μᾶλιστα ὲ τῇ φωῇ τῇ, ὲ δύο φύσεων, ἀσυγκύτως. φασὶ δέ τινες αὐτὸ Ἀκακίου τὸ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι. ὁ δὲ Φλαβιανὸς ἰδιαίζουσαν ἐπιστολὴ ἔγραφεν Ἀναστασίῳ τῇ συσπῃ αὐτὸ ἐπῄμως· ὁμοίως δὲ Ξενάιας ὁ συριβὰς, ὅστις ηβὴ αὐθωνίας, ἀφορίσκει πάντες τοὺς καφαλαίους ἀνάθεμα κατὰ τὸ Θεοπάτη Λίοντος Ῥωμαίους, ᾗ πᾶς συνῳδῶν, ᾗ τὸν ὁμοφρόνως αὐτῷ· Κωσταντίνος δ' ἐπίσκοπος Σελδικείας τῶν ὲ Χαλκηδόνι ἁγίων συνόδων ἀναθεμάτισε γράψας τὸ αὐτὸ ᾗ Ξενάιᾳ. Φλαβιανὸς δὲ ὡς διαβάλλων αὐτὸς ἔγραψε τῇ βασιλεῖ μωνὸν ταῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς ηγκακήτησε κατ' αὐτὸ, Κωνσταντῖνον δὲ ᾗ Ξενάιαν μᾶλλον ἀποδεξάμενος, Ηλίᾳ τῇ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων ἔγραψεν Ἀναστάσιος κελεύων κατὰ τῆς ὲ Χαλκηδόνι συνόδου ψηφίσασθαι. Ηλίας δὲ ἀντέγραφε τῇ βασιλεῖ ἀναθεματίσας Νεστόριον ᾗ Εὐτυχίᾳ, Διόσκορον ᾗ Θεόδωρον, ᾗ τὸν ὲ Χαλκηδόνι σύνοδον ἀποδεχόμενος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγένετο ὲ Αλεξανδρείᾳ πα-

A Hoc etiam anno vir quidam artis conflatoriæ peritus, ac plane portentum æstimatus, Joannes nomine, veterator insignis Antiochiæ vilus eſt: qui clam argentariorum tabernas obambulans, ſtaturarum manus, pedes, & animaculorum ſigna auro ſolido conflata argentariis oſtentabat, dicens: Theſaurum hujuſmodi rerum plenum inveni. Et his præſtigiis multos decepit, atque delusit: adeo ut de illis monitus Imperator hominem tenuerit. Ille frænum equi auro puro compactum, gemmiſque reiperſum Imperatori obtulit: quo accepto, dixit Imperator: Certe non mihi præſtigiis illudes: Eumque relegavit Petram, quod eſt Aſiæ munimentum: atque ibi tandem interiit. *Edit. Pariſ. pag. 129.*

B

annus	8	17	13	7	12	5	2	9

Hoc anno Imperator Anaſtaſius Daras caſtrum Meſopotamiæ magnum atque firmum in Romanæ ac Perſicæ ditionis finibus ſitum mœnibus cinxit: & Eccleſias, horreaque reponendis frumentis, ac eiſternas recipiendis aquis, nec non porticus in eo conſtituit; & nuncupavit Anaſtaſiopolim: ſed & publicæ commoditati duo balnea dicavit, & loco civitatis conceſſit jura.

Κεφάλαια τῶν ἐτῶν τῶν Ῥωμαίων.	ρξ.	ρκδ.	ρκε.	ρκϛ.	ρκζ.	ρκη.	ρκθ.
Divisæ Indictionis annus.	Rom. imp. Anaſtaſii annis 30.	Perſarum Cabades annis 30.	Romanum Imperium Maurici annis 18.	Conſtantinopolitanæ Epiſcopi Macedonius annis 16.	Hieroſolymorum Epiſcopi Saluſtius annis 6.	Alexandrinæ Epiſcopi Joannes annis 11	Antiochiæ Epiſcopi Flavianus annis 10.
	18	14	8	13	6	3	10

C

Hoc anno Anaſtaſius Imperator Flavianum Antiochiæ Epiſcopum Concordiæ ſanctioni a Zenone editæ ſubſcribere coegit, qui Epiſcoporum ſibi ſubditorum congregata Synodo, prolixam ſcripſit epiſtolam, Nicænam, Conſtantinopolitanam, & Epheſinam admittens Synodos, Chalcedone vero adam ſilentio præterit. Sed & Diodorum & Theodorum ſubinde damnavit, quatuor ſubjiciens capita, in quibus cum Chalcedonenſi Synodo minime conſentire videtur: maxime vero vocibus iſtis, IN DUABUS NATURIS, opponuntur iſta capitula. Nonnulli Acacii Conſtantinopoli. Præſulis ea capita fœtum eſſe dicunt. Porro Flavianus ptivatam Anaſtaſio dedit epiſtolam, qua in mentem ejus omnino concedit, quemadmodum etiam impius Xenajas, qui eo progreſſus eſt temeritatis, ut adverſus divinißimum Leonem Romæ Epiſcopum, Synodum ipſam, & utriuſque aſſeclas execrationes immitteret. Quinetiam Conſtantinus Seleuciæ Epiſcopus ſanctam Chalcedonenſem Synodum anathemate percuſſit, eadem prorſus ac Xenajas ſcribens. Flavianus autem ac ſi ipſos eo nomine accuſare maluiſſet, hæc omnia Imperatori per litteras renunciavit. Imperator Flaviano ſuccenſuit, Conſtantinum autem atque Xenajam probavit amplius; tum vero Eliæ Hieroſolymorum Epiſcopo, ut adverſus Chalcedonenſem Synodum ferret ſententiam ſcripto mandavit. Elias Imperatori reſcribens, Neſtorium, & Eutychem, Diodorum & Theodorum diris devovit, & adam Chalcedone Synodum ſe recipere teſtatus eſt. *pag. 130.*

Hoc etiam anno ingens tumultus Ale-

xandriæ exortus eſt inter Joannem Niceætam Epiſcopum, & Dagalaiphum Comitem Gennadii Phicopetri gratia: eaque ſeditio plures dies in urbe duravit. Et quidem milites Epiſcopi Joannis domum incenderunt, & Phicopetri ædes a populo pariter combuſtæ. Alexandrini porro ad Cantharum Imperatori ſtatuam poſtulerunt.

Hoc anno Monachi quidam Hæretici numero ducenti ab Oriente Byzantium cum impio Severo transfretati inſidias Macedonio, & Synodo damnationem parabant. Iſtos Anaſtaſius cum honore ſuſcepit, ceu veritatis adverſarios, qui totum conturbarent Orientem, & eadem pariter lorent hic molituri. Joannes autem Alexandriæ Epiſcopus ducentas auri libras Imperatori ſe daturum pollicitus eſt, ſi modo celebratam Chalcedone Synodum ſinditus abrogaret. Imperator itaque Macedonium cum Joannis Legatis communionem habere cogebat, & Joanni ipſi, qui nec reciperet, nec refelleret Synodum, pacem dare. In adverſum oppoſiti ſe Macedonius dicens: Nullam ſe communionem iis impertiri, niſi matrem & magiſtram profiterentur Chalcedonenſem Synodum. Deuterius porro Arianorum Epiſcopus quempiam nomine Barbarum baptizare paratus, repugnante licet Dominica traditione, verba iſtiuſmodi proferre auſus eſt: Baptizatur Barbarus in nomine Patris, per Filium, in ſancto Spirito: & confeſtim exanit piſcina. Barbarus terrore perculſus fugæ ſe dedit, & omnibus poſtmodum quod contigerat miraculum manifeſtavit. In his Imperator Macedonium Conſtantinopoli Præſulem habitam olim Chalcedone Synodum reprobare, quemadmodum & Hieroſolymorum Epiſcopus Elias, cogebat. Ad hæc Macedonius: Citra univerſalem Synodum cui primus aſſideret Romanus Epiſcopus, id ſe exequi non poſſe referebat. Quibus Imperator exaſperatus, immunitatis quærendæ cauſa confugientes in Eccleſiam per vim abripi juſſit, & libertatis hujuſmodi Hæreticorum fanis conceſſit jura. Quillibet autem tam e Clero, quam e plebe Byzanti degentes Hæretici Severo atque Hæreticis iſtis Orientis in oppugnando Macedonio præſtabant operas: Ex quo Deiferi Præſtinæ Monachi divino moti affectu Severum & ejus aſſeclas Monachos confutaturi Conſtantinopoli convenerunt. Dorotheus interim Alexandrinus Monachus pro Chalcedonenſis Synodi defenſione volum en ingens a ſe conſcriptum Magnæ Anaſtaſii fratris ſponſæ rectum de fide ſenſum iiſque uſque ſervanti obtulit: quem ipſa dedit Anaſtaſio, clariſtate doctrinæ virum a perfidia dimovere ſperans. Ille libro perlecto, cum præter opinionem opus digeſtum animadverteret, Dorotheum in Oaſim ablegat, & flocci fecit librum: quod gereret inſcriptum, Tragœdia, hoc eſt Prophetia præſentis rerum ſtatus: quemadmodum a magno etiam Baſilio adverſus Julianum pronunciatum narrant. Cæterum Macedonius Flavianum Antiochenſem, & quicumque contra Synodum leviter obiatrarent anathematum fulmine percellebat, Flavianique Legatos, ob quædam negotia ſe convenientes execrationibus ſuppoſitos e conſpectu amovit.

Edit. Paris. pag. 131.

Αρχὴ μεταξὺ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου Νικαιώτης, καὶ Δαγαλαΐφου Κόμητος, περὶ Γεννηδίου τοῦ Φικοπέτρου. Ἐξ ἐγέρτου φάσεις ἐπὶ πλείονας ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· καὶ ἐνεπύρησαν ἥ οἰκίαι τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου οἱ ἐραστῶναι, ὑπὸ δὲ τοῦ πολιτῶν ἡ οἰκία τοῦ Φικοπέτρου. καὶ ἔσπευσε οἱ Ἀλεξανδρεῖς σὺλλυ τὸν βασιλίως ἐν τῷ Ἀντικαθάρῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει μοναχοὶ τινες αἱρετικοὶ ἑβδόμοι ἐλθόντες ἀπὸ ἀναπλῆς ἐν τῇ Βυζαντίῳ ἅμα Σαβίρῳ τῷ διαβόλῳ κατὰ Μακεδονίου, καὶ τὴς συνόδου ἐπαισθάδεζε. τοὺς Ἀναστάσιος ἐπήμως ἐδέξατο, ὡς ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, καὶ παράδαττας τῷ ἀναπλῷ, καὶ ἀδὴ πάντα φράσοντας. Ἰωάννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας δηριλίας λίτρας χρυσίου δίδειν ὑπέχετο τῇ βασιλεῖ, εἰ τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνόδων ἐκβάλη τὸν τόμον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰωάννῃ τῷ Μακεδονίου κοινωνεῖν τοὺς Ἀποκρισιαρέους Ἰωάννου, καὶ Ἰωάννῃ δέξασθαι μὴ δεχόμενος αὐτὸ, μηδὲ ἐκβάλλοντα τῶν συνόδων. Μακεδόνιος δὲ ἀντέφη εἰπὼν· μὴ κοινωνεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ ὁμολογήσωσι μητέρα τὴ διδάσκαλον ἢ ἐν Χαλκηδόνι συνόδον. Δεύτερος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῆ Ἀρειανῶν βαπτίζων τινὰ Βάρβαρον λεγόμενος παρὰ τὸν βαπτιστικὸν παράδοσιν, ἐπλημέλει εἰπεῖν· βαπτίζεται Βάρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τὸ πατρὸς, δι' υἱὸ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι. ἡ δὲ θεῖος ἐξεφάνθη ἡ κολυμβήθρα. ὁ δὲ Βάρβαρος ἡμέρους γενόμενος ἔφευγε, καὶ πᾶσιν ἐγνώρισε τὸ θαῦμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόνιον τὸν ΚΠ. ἰωάννῃ ἀναθεματίσαι τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνόδων, καθαπὲρ καὶ Ἡλίας Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Μακεδόνιος χωρὶς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐχούσης φρόνεζιν τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον ἀδύνατον ἐλεγεν τῶν ποιῆσαι. ὅθεν ἐχθραίνας αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, τὰς προσφεύγοντας τῇ ἐκκλησίᾳ ἀσυλίας ἐκύλυσεν βιαίως, ἓ πᾶς ἐκκλησίας αἱρετικῶν ὅρως ἀσύλιας παρῆκεν. ὅσοι δὲ κληρικοὶ ἓ λαϊκοὶ αἱρετικοὶ ὑτύγχανον ἐν τῇ Βυζαντίῳ τῇ Σαβίρῳ καὶ τοὺς Μανιχαίους αἱρετικοὺς ἀναπλικὰς ἐφόλαζεν κατὰ Μακεδονίου ἀναθέζοντες· ἔθεν οἱ κατὰ Παλαιστίνων Θεοφόροι μοναχοὶ ζήλῳ Θεῖῳ κινηθέντες ἤλθον εἰς τὸ Βυζάντιον κατὰ Σαβίρου καὶ τῆ σὺν αὐτῇ μοναχῶν. Δωρόθεος δὲ μοναχὸς Ἀλεξανδρικὸς πολύτιμον βίβλον ἐγραψεν ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἣν δίδωκε Μάγνῃ τῇ σύμβῳ Ἀναστασίου ἐπ' ἀδείαφ ἐρθοδόξῳ ὄντ. αὐτῇ δὲ Ἀναστασίῃ τὴν βίβλον φροσήνεγκεν ἐλπίζωσα δὲ αὐτῆς μεταπίθεσθαι αὐτὸν. ὁ δὲ ἐντυχὼν αὐτῇ, παρὰ γνώμην αὐτὸ ἀίρων ὤσαν, Δωρόθεον μὲν εἰς Οασιν ἐξορίζει, καὶ τὴν βίβλον ἐξεθυνθὲν διὰ τὸ ἐπιγράφειν, Τραγῳδία, ἤγουν φροντέια τῆς νῦν καταστάσως, ὥσαν τῇ μεγάλῳ Βασιλείῳ φασὶν ἐρῆσθαι κατὰ Ἰυλιανὸν. ὁ δὲ Μακεδόνιος Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ πάντας τὰς τολμώντας λέγειν τι κατὰ τῆς συνόδου ἀναθεματίζων, καὶ τὰς Ἀποκρισιαρέους Φλαβιανῷ ἐλθόντας ὡς αὐτὸν ἕξ τινας χρείας ἀναθεματίσων, ὠ ἐθέωξεν.

Τούτῳ

| | | |

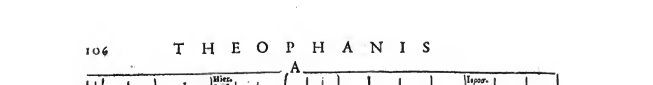

* Celerem

Hoc anno commentario per * Celerem Magiſtrum miſſo Macedonium Imperator decepit: ac primam & ſecundam Synodum ſe probare fatebatur, Epheſinam vero & Chalcedonenſem penitus tacebat: qua magnam ſibi invidiam conciliavit Macedonias: per hujuſmodi quippe commentarium Concordiæ Sanctionem a Zenone editam probavit, cui jam dum ordinare-tur ſubſcripſerat. Eaproper Macedonius ad Dalmatæ Monaſterium profectus ad

Edit. Paris. pag. 133. Clericos &. Monachos ſervientiori zelo ductos, & viſi facinoris fœditate indignatos declamatorio ſermone deſenſionem inſtituit, proteſtatus; ſe Chalcedonenſem Synodum admittere, & qui eam rejicerent Hæreticos habere: quibus auditis una cum eo ſacra miſſarum peregere myſteria. Inrerea Imperator Clericos atque Monachos una ſecum ſentientes donis impulit, ut alium Epiſcopum in ejus locum ſubrogarent, quod Ariadnam & ordinis Senatorii præcipuos affligit: erat quippe cunctis charus Macedonius, tum ob vitæ munditiem, tum ob rectam & ſinceram de fide ſententiam, quamvis dolum poſtmodum ſuerit paſſus. Ad hæc Imperator duos nequam & profligatæ vitæ comparavit viros, qui Macedonium præpoſiterat in pueros libidinis & hæreſcos criminarentur, & de iſtis Præfecto atque Magiſtro ſcriptam offerrent accuſationem: & aliam patrem adverſus Catholicos Presbyteros & Diaconos inſtruxit. Imperavit denique Cellori Magiſtro Epiſcopali æde Macedonium ſumma vi deturbare vociferantem, ſe non in Prætorio modo, ſed etiam in Theatro defenſionem ſuſcipere paratum. Hinc e Cleri grege plures in carcerem conjecti: alii fugæ beneficium nacti, per Romanam & Phœniciam provinciam diſperſi. Impius autem Imperator authenticas rerum apud Chalcedonem geſtarum tabulas Magiſtri ope a Macedonio recipere & diſcerpere contendebat: eas vero ſigillo notatas in altari Macedonius repoſuit: quas demum Calepodius Eunuchus magnæ Eccleſiæ Oeconomus furtim ſubreptas ad Imperatorem detulit. Poſtremo Macedonium nodu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaitam deportari juſſit Imperator, nullam ob plebis metum de ipſi objectis inquiſitionem facere auſus. Sequente luce Timotheum quemdam Presbyterum & Eccleſiæ Scevophylacem ex quibuſdam geſtis nomi-nibus accommodatis cognomento Litro-bulem & Celonem, declarat Epiſcopum; qui primum Eccleſias ingreſſus, Macedonii depoſuit imagines, atque ita demum ſacris operam dedit: Joannemque Nicæotam Alexandrinum in Eccleſia tabu-las recenſuit, Synodicaſque litteras ad eum ſcripſit. Perpendens porro Anaſta-ſius Macedonium indicta cauſa, nullave depoſitionis in eum lata ſententencia in exi-lium ejectum, miſſo Magiſtro diem ei di-

Τότε τῆς Νικηδίου ἐπάπτησε ὁ βασιλεὺς διὰ Κύλωρος Μαγίστρου ὑπομνηκικὸν ποιήσας περὶ αὐ-τῶν, ἐν ᾧ γὰρ φωνὴν ἔφη τὰν δεκτέραν συνοδον ὁμολογεῖν ἐδικαίωσε, τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἢ Χαλ-κηδόνι ἐάσειν· ὅπερ μεμῆνε μεγάλως τῇ Μα-κεδονίῳ φορτίγαγε. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τινι καὶ χειροτονήματος ὑ-πέγραψεν. ὁ δὲ Μακεδόνιος ἀπελθὼν εἰς τὴ Δαλματίαν μονὴν, τοὺς κληρικοὺς καὶ μοναχοὺς ζη-λωτικῆς σκανδαλιθέσεως εἰς αὐτὸ ἀπειλησάτο διὰ φορτικτικοῦ λόγου, ὅτι δίκτυα τὴν ἐν Χαλ-κηδόνι συνόδον, ἣ οὐς μὴ ἀλιχμένος αὐτὸ αἱρετικὸς ἴχει, καὶ σωληνεπόρχησαν ἀπῆ. ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρος ἔπεισε τὼς ὁμόφρονας αὐ-τῷ κληρικὼς ἢ μοναχὼς ἄλλον ἐπίσκοπον ἀν-ρίσασθαι, ὅπερ ἦ Δεμόδιλιν, καὶ τὼς τῆς συγκλήτε μεγάλως ἐλύπει· ἠγαπᾶτο γὰ Μακεδόνιος, ᾗ διὰ τὸ καθαρὸν τῆ βίε, ᾗ διὰ τὸ ὀρθὸν τῆ δογμάτων, εἰ καὶ ἐπατήθη. ἢ παρεκδόσασιν ὁ βασιλεὺς δύο φαύλως τινὰς πανηγορίσαι Μακεδονίε, ὡς παιδέραστὴ, ἢ αἱρετικὴ, ἐπιδοῦναι δὲ πύ-τα ἐγγράφως τῆ Ὑπάρχῳ, ἢ τῆ Μαγί-στρῳ· ὁμοίως δὲ ἢ κατὰ φυσεβυτέρων ᾗ διακόνων ἐρδοδόξων. ἐκέλευσε δὲ Κύλωρα τὼ Μάγιστρον καταγαγεῖν αὐτὸ τὸ ἐπισκοπεῖον βιαί-ως, βοώντες Μακεδονίε, ἐτοίμως ἀπολογεῖ-σθαι, ὡ μόνον ἐν τῆ Πραιτωρίῳ, ἀλλὰ ᾗ ἐν τῆ Θεάτρῳ· πολλοὶ δὲ τῆ κληρικῶν εἰς φυλακὰς ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγὼν ἐχύ-σαντες, ἐν Ῥώμῃ ᾗ Φοινίκῃ διεσπάρησαν. ὁ δὲ ἀσεβὴς βασιλεὺς τὸν αὐθεντικὸν χάρτην τῶ πεπραγμένων ἐν Χαλκηδόνι διὰ τῶ Μαγίστρου λαβεῖν παρὰ Μακεδονίε, ᾧ διάρρηξαι ἐσπούδ. Μακεδόνιος δὲ σφραγίσας αὐτὰ, ἐν τῆ θυσια-στηρίῳ ἀπέθετο. Καλοπόδιος δὲ ὁ δύνχος Οἰκο-νόμος ὢν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κλέψας αὐτὰ τῆ Βασιλεῖ ἀπεκόμισε. νότε Μακεδόνιος νυκτὸς ἐξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς, βιάως εἰς Χαλ-κηδόνα, κἀκεῖθεν εἰς Εὐχαΐταν ἐξορεδῶσαι προ-σέταξε, μηδὲν τῆ κατ' αὐτὸ ζητεδῶσαι πολυπ-σας, φοβηθεὶς τὰ πλῆθ. τῇ δὲ ἑξῆς προ-βάλλ ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα φρεσβύτερον ᾗ Σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸ ἐπίκλην Λιτρ-βούλιν, ᾗ Κέλωνα, διὰ τινας φράξεις φροντρό-ρως τοὺς ὁσμασεν, ὅτις ἐισιὼν ἐν ταὶς ἐκκλησί-αις φρότερον τὰς Μακεδόνιν εἰκόνας κατέφαρε, ᾗ ὕστις ἐκτάργυε· Ἰωάννδν δὲ τὸν Ἀλεξανδρέα ἐν τοῖς δίπτυχοις ἐνέπαξε τὸν Νικαιώτην, ᾗ συ-νοδικὰ φρὸς ἐκεῖνον ἔγραψεν. Ἀνασάσιος δὲ ἐκπονθεὶς, ὅτι χωρὶς καθαιρέσεως τὸν Μακεδόνιον ἐκβέτως ἐξώρισεν, πέμψας Μά-

γιστον, ἐπιμελῶς αὐτὸν ἐπίσκεπτε. Κλαυδιουπολίτας τῆς Ὀλυμπιάδος. αὐτοὶ δὲ δίκαιοί, καὶ μάρτυρες, καὶ κατήγοροι ὄντες, ἀκίνητα καθαίρουσι τῶν ἐκβληθέντων τοὺς κλήρους, καὶ ἐπισκόπων πεπαυμένων τῶν καθαιρούντων καὶ ἀφορισάντων Κυζικηνῶν. τί γὰρ ἴδιον Μακεδόνιος, ἀφὶ αὐτοῦ λαλήσαι, ἢ ὁμοῦ, οἱ δὲ σὺν αὐτῷ ἐν Χαλκηδόνι συνῆλθον; καὶ δὶ ἀπόντων. τί δὲ οἱ; πότε αὐτοῖς ἦρε. Σαββατιανοὶ, ἢ Μακεδονιανοί, οἱ ἰδιόρρυθμοι καὶ καθαίρεται, ἴδια μὲ λέξασθαι. καὶ αὖτις; ὑπεροψίαν ἐπαρκτοῦ· καὶ αὐτὸς καταλαβὼν τὸν Ἐξάκιον. τοῦτο δὲ Φλαβιανὸν ἐπανάγεται τὸ θρόνον Αντιοχείας ἐκβαλὼν ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Σεβῆρον τὸν ὀρθοκαρῆ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸν ἀντεσάγαγε. ἐπίδηπο δὲ ἐπιτηρῶμεν; αὐτὸν ὅτι τόμοις μόνον τῶν συνόδων ἀπεθησαύρισε, καὶ ὁ καρδίᾳ. λοιπὸν τῷ συνεθελόντι οἱ πεμφθέντες ἀρχιντες παρὰ τῷ βασιλέως τὰ ἐξιόσια αὐτοῦ, καὶ ὀλίγων ὑπεχωρήσαν διὰ τὸν παρόντα. πάντα δὲ εἰς Πλατάνας ἐξελθόντος, ἀδίκως τὸν δυσαιδῆ Σεβῆρον ἐχειροτόνησαν ἀρχιεπίσκοπον ἐν τῇ μονῇ τῶν ἀποχωρίων πλησίον τῆ Μαλακῆ Γάζης. Φλαβιανὸν δὲ ὃν Πτῶμις ἐξέχετευε, καὶ ἄθλους πολλοὺς ὑπεισῆκτος συνηγωνίσατο, καὶ κλαυσμὸς, καὶ μοχθός. Ηλίας δὲ ὁ Ιεροσολύμων ἀπαγχεζόμενος ὑπὸ τῶ βασιλέως Σεβῆρ κοινωνῆσαι, ἢ τὰς ὑπεισκτὰς ἐκβαλεῖν, καὶ μοχθῶν ὀχυρωτάτων αὐτὸ, τῆς ὑπεισκτοῦς μεῖζον ἀρετὸν ἐκβαλεῖν, ὑ χειροτονῆται Ιωάννης ἀπὸ σκυφοπλαγῶν, συνθέμενος πείσειν ὅτε Φλαυιτ. χειροτονηθεὶς δὲ ὑπ' ἔτερον ἐπὶ ἐτῶν.

Κύκλος τῆς Σελήνης.	Τὰ ἔτη.	Ρωμ. βασιλ. Ανθ. Καίσ. ἔτη κ̅ζ̅.	Περσ. σὺν Βαρ. Κλάδ. ἔτη λ̅.	Ρωμ. ὑπάτ. Σίμ. μακρὸν ἔτη ιβ̅.	Καπ. ὑπάτ. Τρύφ. δεύτ. ἔτη ι̅.	Ἱερομ. ἐπίσκ. Ἰωάν. ἔτη κ̅γ̅.	Αλεξ. ἐπίσκ. Ἀπολ. ἔτη ιδ̅.	Αντ. ἐπίσκ. Εὐσέβ. ἔτη ζ̅.
κ̅ζ̅.	ιγ̅	α̅	ιγ̅.	α̅	α̅.	ζ̅	α̅

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιτηλιανὸν τὸν ὑὸν Πατρικιόλα Κόμητος Φοιδερᾶτων οἱ ἐν Σκυθίᾳ, ἢ Μυσίᾳ, ἢ λοιπὰς χώρας ὀρθοδόξει παρικάλουν καταδῶσαι κατὰ Αναστασίου τῆ δυσιβοῦς. ὁ δὲ κινδυνὸς, πολλὰς μωιλὰς ἀπέλα φρατὶ τῇ ὑπὲρ Αναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ῥόγας αὐτῇ πεμπόμβιν πλοῦτον, ἢ ὅπλα εἰς σπομαχίαν, ἢ δαπάνας, ἢ ὅπλα ἄλλα ἐχορήγω. φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξέκοπτε πέντε χιλιάδας φρατὶ βατιλικοῦ ἰφιμένου σὺν Τπατίῳ στρατηγοῦντι αὐτῶν, ὑφ' ἧ ἐξαθλιφθεὶς Αναστάσιος, ἢ Σικωνιδῆνε Πατρίκιε, ὃν ἢ πιάσας ζώντα ἔχειν ἐν φρουρᾷ. Αναστάσιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεὺς, ἢ Τιμόθεος ὁ ἀντίφος ὑπέτοπος Κωνσταντινοπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδόνιου ἢ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε, ἢ λαϊκοῖς, ἢ κληρικοῖς ἐπιδεῖξαν. ἀφ' ἢ οἷς Ωαστιν ὁ Θαβδαῖος ἐξώρισεν πολλοῖς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνοδικὰ, ἢ Μακεδονίου τῶν καθαίρεσιν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἐπιμελῶ. ὧν οἱ μὲν ἀνδρεῖότεροι φοβῆ μᾶλλον αὐτὸν ἔστασαν· οἱ δὲ παράφοροι φόβῳ τῷ βασιλέως ἀμφοτέρους ὑπέγραψαν· οἱ δὲ μένοι τῇ καθαιρέσει Μακεδόνιον αὖθις ὑπέγραψαν, *Theophanis Chron.*

A Axit ultra Claudiopolim Honoriadis provinciæ. In eum vero judices teſtes & accuſatores inſtituti deportatum jam ante judicium & abſentem muneris abrogatione damnant, & per Epiſcopos & Presbyterum Cyzicenum depoſitionis ſententiam mittunt. Quos ubi conſpexit Macedonius etiam ante ſermonis exordium interrogat, num Chalcedonenſem Synodum admittant? Reſpondentibus illis: Tu quis es? Dixit ipſe. Sabbatiani aut Macedoniani, ſi mihi depoſitionis deferrent, ſententiam me admittere oporteret. Extra re infecta reverti ſunt: ipſe vero Euchaitam profectus eſt. Eadem quoque tempeſtate Flavianum Antiochiæ throno dejicere tentavit iniquus Imperator, & in ejus locum Severum apertum veritatis hoſtem intrudere. Hoc unum B inſimulabant accuſatores, quod ore ſolo, non cordis ſenſu anathema in Synodum pronunciaſſet. Conſilium ſubinde dabant hoc ad eum expellendum ab Imperatore miſſi fuerant Magiſtratus, ut ob enatos tumultus ad breve tempus fecederet. Illo itaque ad Platanos profecto, impium Severum in Schiſmaticorum Monaſterio ad Gazæ Majumani prius Monachum agentem conſeſſim ordinaverunt Epiſcopum: Flavianum vero Petras ſimul cum aliis pluribus Epiſcopis, Clericis, & Monachis ferro onuſtis relegaverunt. Elias demum Hieroſolymitanus aut cum Severo communionem gerere, aut abdicati Epiſcopatus nuldtam ſuſtinere per vim ab Imperatore compulſus; Monachis ejus animum obfirmantibus, Epiſcopatu potius depelli elegit: in cujus lo- C cum ſuffectus eſt quidam Joannes e ſanctæ crucis cuſtodibus unus, qui omnia illorum arbitrium ſe factarum pollicitus eſt: quod certe occupata poſt ordinationem fe- de nuſquam præſtitit.

Cycli Solis.	Annus mundi.	Rom. imp. Anni 20.	Perſarum rex Hafates Cabades annis 10.	Roma Epiſc. Symmachus annis 14.	Conſtant. Epiſc. Timotheus annis 6.	Hieroſ. Epiſc. Ioannes annis 21.	Alexa. Epiſc. Ioannes annis 11.	Ant. Epiſc. Severus annis 7.
	22	18	12	1	7	1

Hoc anno Vitallanum Patricioli Federatorum Comitis filium Scythiæ, Myſiæque, cæterarumque regionum, incolæ ad arma adverſus impium Anaſtaſium ſimenda concitabant. Is ita provocatus infinitam prorſus exercitum, qui ſub Anaſtaſio merebantur, multitudinem concidit, & auri copiam immenſam ad elargienda ſtipendia miſſam, arma in ſubſidium, commeatum, cæteraque omnia deprædatus eſt. Uno conflictu ſolo fexaginta quinque hominum millia ex Imperatoris exercitu cum Hypatio Anaſtaſii conſobrinæ & Secundini Patricii filio eorum Duce proſtravit, vivumque acceptum ſub cuſtodia tenuit. Anaſtaſius autem inique E Imperator, & Timotheus ſacrilegus Epiſcopus CP. Monachis, Laicis, & Clericis Macedonii Synodique cauſa plurima *pag.* 133. mala intulit: adeo ut Oaſim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit: Synodales vero litteras, & Macedonii depoſitionem cunctis paſſim per urbes Epiſcopis ad ſubſcribendum miſit Timotheus: ex quibus qui fortitudine præcelluerunt, utrique iverunt in oppoſitum: qui animo faciliores Imperatoris metu ſubſcripſerunt utrique: qui medium tenuere, Macedonii

depositioni nusquam, verum solis Timothei Synodicis, quod tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen & subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Severi nomen diptychis volens inferre, & Flaviani resciudere, à populo prohibitus est. Severi quippe communionem averſabantur Orthodoxi omnes, & maxime Monachi, in quos collecta ruſticorum turba crudeliter tractavit, & alteribus everſis, ſanctiſque Orthodoxorum vaſis igne conflatis, ſacrilegus plures eorum interfecit. Juliana vero Illuſtriſſima fœmina, quæ templum Deiparæ Virgini poſuit in Honoratis, pro viribus Chalcedonenſem adeo tuebatur Synodum, ut Imperator ipſe adinventis etiam multarum fallaciarum technis, ut Timothei communionem ſubiret, perſuadere non valuerit: ſed nec ipſemet Timotheus, cum eam ſæpius convenifſet, non perſuaſit. Pompejum inſuper conſobrinum ſuum, ejuſque conjugem ornatiſſimam fœminam, & bonis operibus aſſuetam, ceu Synodo bene affectos, & quæ ad Vitæ neceſſitatem conducunt Macedonio in exilio ſubminiſtrantes multis calamitatibus oppreſſit Imperator. Porro qui ad Joannem Nicæotam a Timotheo miſſi fuerunt Alexandriam, illi ex Eccleſiæ ſuggeſtu ſanctam Chalcedonenſem Synodum anathematæ damnaverunt. Cæterum Dii Monaſterii Præfectus e vivis ſublato, Timotheus ſuperiorem alium ſubſtituturus accelſit. At qui promovendus erat dixit: a viro qui Chalcedonenſem Synodum reprobaverit, benedictionem ſe nolle accipere. Reſpondit Timotheus: Anathemate ſeriatur quiſquis Chalcedonenſem non admiſerit Synodum: atque ita demum ſe ab eo confirmari permiſit Præfectus. Joannes autem Timothei Archidiaconus cum eſſet Manichæus, conjectis in Timotheum convitiis, rem ad Imperatorem detulit. Sed cum Imperator ipſum ignominioſe & dure corripuiſſet, Timotheus ante Imperatoris conſpectum renegavit omnem, & qui Synodum Chalcedone celebratam reciperent, anathemate perſtrinxit. Joannes autem Impius Alexandriæ Præſul Ægyptios Hieroſolymam aſcendere prohibuit, ne in ſanctæ Crucis Exaltationis feſto Chalcedonenſis Synodi Patribus communicarent. Tum vero res prorſus horrenda: ſi quidem dæmonibus correpti erant Hieroſolymis editæ. Anaſtaſius autem Paleſtinæ Dux fieri cum ambiret, niſi Joannem, qui poſt Eliam Hieroſolymorum Epiſcopum agebat, cum Severo communionem habere ſuaderet, 300. auri libras Imperatori ſe perſurum promiſit. Mox dignitate arrepta, venit Hieroſolymam, & Joannem ſibi reluctantem conjecit in cuſtodiam. Zacharias autem quidam Paleſtinæ Præfectus, vir religioſus, divino zelo motus, Epiſcopo ſuggeſſit, Duci quæ placita forent exequturum polliceretur, ſi modo propriam ſibi ſedem reciperet. Quo illum dimittente ac throno reſtituente, mox ille Monaſteria quæque in S. Stephani templum collegit, & ſanctis quatuor Oecumenicis Concilliis publice proclamatis in Neſtorium, Eutychem, Severum, & Sotericum Cæſarez Præſulem anathema ex ambone pronunciavit. His interfuit Hypatius Imperatoris ex fratre nepos a Severi communione penitus alienus. Hic cum Joanni communicaret, Theodoſio ſancto Monaſteriorum Præpoſito centum auri libras tunc donavit, quas

A εἰ μὴ μόνον τοῖς συνοδικοῖς Τιμοθέου, ὅπερ παντὸν ὦν, εἰπερ διαφέρειν αὐτοῖς ἔδοκει. Τιμόθεος δὲ τὸ ὄνομα Σεβήρου βουλόμενος ἐπιθεῖναι τοῖς διπτύχοις ὃ τὸ Φλαβιανὸν ἐκβαλεῖν ὑπὸ τὸ λαοῦ ἐκωλύθη. Σόμπρον δὲ τὸν κουαιστὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἴφυγον, μάλιστα οἱ μοναχοί, ὧν, μετὰ πλῆθος ἀγροίκων ὑμνῳδῶν πολλὰς ἐφειδῶς, τὰ θυσιαστήρια ἀνατρέπων, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τῶν ὀρθοδόξων χωνεύων ἐφύσωσεν. Ἰουλιανὴ δὲ ἡ περφυεστάτη ἡ κτίσασα τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου ἐν τοῖς Ὠνορίτοις ἀντικειμένη σφόδρα τῆς ἐν τοῖς Ὁλωρίτοις ἀντιτοιοῦτο σφόδρα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς καὶ τὸν βασιλέα πολλὰς αὐτῇ διαστροφὰς ἐφηρμότα μὴ πείσαι κοινωνῆσαι Τιμοθέῳ. Ὁ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος πολλάκις εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν ὡς ἔσγεσεν αὐτῶν, Πομπήϊον δὲ ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς, καὶ τὴν τούτου γαμετὴν κοσμιωτάτην οὖσαν, καὶ εὐποιΐαις χαλλίστην οὖσαν, πολλαῖς περιπαίσειν ὑπεπείνα, ὡς ζηλωτὰς τῆς συνόδου, καὶ ὡς χορηγοῦντας Μακεδονίῳ ἐν τῇ ἐξορίᾳ τὰ πρὸς τὸν ζῆσαι. οἱ δὲ σαλπίσαντες παρὰ Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φῶς Ἰωάννου τὸν Νικαιωτῶν ἐπ' ἀμβωνος τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν συνόδον ἀνεθεμάτισαν. τὸ δὲ κουμένου τῆς Δίκ μονῆς πλαδιπωσιος, πλὴν Τιμόθεος ἀφοβαλεθαι ἠνώμων. Ὁ δὲ μέλλων ἀφοβεβλεθαι ἴφη, μὴ δέχεσθαι διλογίαν παρὰ ἀνδρὸς ἀθετοῦντος τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνόδον. Τιμόθεος δὲ ἴφη ἀνάθεμα παντὶ ἀνδρὶ ᾧ μὴ ἀγνοήμων τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνόδον· καὶ ἀπὸ ἀφορεμεθῶναι ὑπ' αὐτὰ κατηδέχατο ἠνώμων. Ἰωάννης ὁ ἀμφιδίκαιος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὤν, ὑβρίσας Τιμόθεον, τῷ βασιλεῖ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας Τιμόθεον καλπικῶς κατὰ φρόσωπον ἀρνήσαν ἅπ ἠδὲ πείσαι Ἰωάννην τὸν μετὰ Ηλίαν ἱστέσαντον Ἱροσολύμων κοπωνῆσαι Σεβήρῳ δίδοντ τελεσοφίας λίτρας χρυσίου. λαβὼν δὲ ὁ ἀρχὼν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱροσολύμα, καὶ Ἰωάννην μὴ πεεθέμενον εἰς φρυρὰν ἐτίβαλε. Ζαχαρίας δὲ τὶς ἀρχων Παλαιστίνης Θεοδοσίῳ ἀνὴρ ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζῆλῳ θείῳ φερόμενος ὑποχέβαι τῇ Δουκὶ πόλει τὰ δικαιώματα αὐτῇ, εἰ ἀποκαταστᾷ εἰς τὸν θρόνον αὐτὸν. τὰ δὲ ἀπολισωτος αὐτὸν, καὶ ἀποκαταστήσαντος, συναγαγὼν τὰ μοναστήρια εἰς ἓ ναὸν τὰ ἁγία Στεφανι, καὶ ἀνεθὼν ἐπ' ἀμβωνος, ἀνεθμάτισε Νεςόριον, καὶ Εὐτυχῆ, καὶ Σέβηρον, καὶ Σωτῆρχον Φ Καισαρείας, ἀκαγορεύσας τὰς ἁγίας τῇ οἰκεμμένικὰς πάσαρας συνόδους. παρῆν δὲ καὶ Ὑπάτιος ὁ ἀδελφιδοῦς τῷ βασιλέως μὴ κοινωνῶν τῷ Σεβήρῳ τὸ συνόδου. ὗτος κοινωνήσας τῇ Ἰωάννῃ τότε χρυσίν λίτρας ἑκατὸν Θεοδοσίῳ τῷ

Edit. Paris. pag 1360.

ὁτίῳ ἐξ ἀρχῆς ὄντι τῶν μοναστηρίων εἰς ἡγούμενον τοῦ ὑπὲρ τὴν ΡΟΔΟΝ ΠΕΤΡΑΝ, ᾧ τὸ ὄνομα Χαλκηδὼν ζήλωσιν τῶν μοναχῶν ἐδέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τινὰς τῶν πρώτων ἀφορισθέντων ἐν τῷ νεῷ τῆ ἁγίου Θεοδώρου τῆ Σγουράκιου ὑπ' αὐθέντος τοῦ προδιδόντος τὸν ἁγιώτατον ὑποβάλλων, ὥστε τὸ πλῆθος ἀγανακτοῦντα ἐξελθεῖν καπὶ τοῦ ὑπάρου τῆς λύπης γινομένης ἐν τῇ Τρικόγχῳ ἐξ ἐμφυτείας ἰωῶν καὶ Τιμοθέου δὲ ἐγγεγραμμένων ἀκριβῶς τοὺς ἀκλήτους ἀφορίζεσθαι τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς λιτανεῖοις τῇ τῆς ἀφιδέκης εἰσιόντι. ὅπερ πολλοὶ φρίξαντες ἐποίησαν. οἱ δὲ μοναχοὶ ἄλλον ἄλλῳ ἐπιφωνοῦντες· ναὶ, ἦ ἐθὼν ὁ λαὸς ἔπραξε. καλῶς ἐλέγετο οἱ ὀρθόδοξοι. τότε τὸ πολὺ γίγνεσθαι, ᾗ ἐμφανῶς οἱ καθαιρεθέντες, ᾗ φόνοι μέγιστοι, τὸ σχῆμα καταδέοντος Ἀναστασίου, ᾗ ἄλλοι βασιλεῖς αἱρετικοὶ, Βιτάλιανὸς ἦ πάππας Ἡρμισκιανὸς, ὡς συντρόφους, ὡς φυγεῖν Ἀναστάσιον, ᾗ πρεσβεῖα ἐν ἀρχιερεῖ ἐγγὺς Βλαχέρνων, ὑπ' αὐτὸς ᾗ Ἀρειάνδης ὑβρισθέντα, ὡς πολλὰ κακῶν αἴτιον Χερσαίους. Ἀλλαμουνδάρου δὲ τῆ φυλάρχη τῶν Σαρακηνῶν βαπτιθέντος, Σεβήρου ὁ δυσεβὴς δύο ἐπισκόπους ἐπεμψε τῆς λοιθορεῖσθαι μεταλλικῆς αὐτῇ. Θεὸ δὲ φρονεῖ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ὁ τὸν ἐβδεστίδη τῶν δικαίων τῶν σωζόντων. τῶν δὲ ἐπισκόπων τῶ Σεβήρῳ διαρέψαν τὸν φύλαρχον τὸ ἀληθοῦς δόγματος ἀπωθέσθαι, θαυμαστῶς αὐτοὶ πλεῖν ἔλεγχον Ἀλαμουνδάρους δόγματος πειθήν. ἐφ' οἷς αὐτοὺς γράμματα, φασὶν, ἐδεξάμενοι σάμαρ, ὅτι Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος τιθύκει σήμερον. τῶν δὲ εἰπόντων. ἀδύνατον εἶναι τῶτο. ἐφ' οἷς αὐτὸς ὁ φύλαρχος. ᾧ πῶς Θεὸς χωρὶς ἐσαμφόρου καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ ἐν φύσει ὢν ὁ Χριστὸς, ἕτερ μεῖζ ἄγγελος ἀπεθνήκει; ᾗ αὐτὸ μὲν αἰρετικὸς ἀνεκρύπτετο οἱ τῶ Σεβήρου ἐπίσκοποι. Καβάδης δὲ τινας τῶν ἐν Περσίδι Χριστιανῶν ἡγωλοκόπησεν, οἱ ῥᾳδίᾳ τῶτε περιεπέπεσαν.

A in Monachos, qui reſtam fidem & Chalcedone Synodum aſtam tuerentur, diſtribuere. Imperator porro Magiſtratuum nonnullis, ut in ſancti Theodori Sphaciorum templo ex ambon: hymni Ter-ſanctâ ſubjicerent additamentum præcepit: ex quo populus indignatus, ex proceſſionis precibus ad Triconchum eo die propter pulverem igneum habitis, ſe ſubduxit: cum etiam Timotheus omnibus Eccleſiis per libellum ſcriptum edixit, ut Ter ſanctum hymnum, non omiſſo additamento, in publicis proceſſionibus decantarent: quod plerique præ metu fecere. Cæterum Monachi Cimicum alimi procedebant pſallentes. Iis conſpectis exclamavit populus. Bene venerint Orthodoxi: Ex quo tumultûs vehemens exortus eſt, malarum domorum vi-
B ſa incendia, & innumeræ cædes perpetratæ, populi confuſa plebe contumelioſis vocibus Anaſtaſium impetente, & alium ad imperium advocante, & uno conſenſu, ceu jam declaratum Imperatorem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anaſtaſius, & Blachernis proxime in ſuburbio deliterit, eam vero, veluti multorum audi-
C rem malorum convitiis ufi Ariadna corripuerit. Porro Alamundaro Saracenicarum tribuum Principe baptizato duos Epiſcopos, eadem, qua ipſe tabe infectos, ut ipſi tabem in eum ſpargerent, ad eum deſtinavit. Ab Orthodoxis vero Synodo bene affectis, Dei providentia baptizatus, Severianis Epiſcopis a vero fidei Anaſtaſium divertere ſtudioſe machinantibus, ipſe Alamundaras aere mira commento hocce propoſito eos coarguit. Hodie, inquit ad eos, accepi literas, quibus Archangelum Michaelem obiiſſe hoc eodem die nuncian-
D tur. Reſpondentibus illis, rem eſſe quæ fieri nequiret: ad eos Tribunum Princeps convertit ſermonem. Et quomodo, ait, purus menſque Deus juxta mentem veſtram ſuis crucifixus, niſi duabus naturis conſtiterit Chriſtus: quandoquidem neque Angelus letho poteſt extingui? Atque ita cum dedecore Severiani Epiſcopi diſceſſerunt. Cabades porro quibuſdam per Perſidem Chriſtianis populum faciebat nervos, qui nihilo ſecius poſtmodum recta proceſſerunt.

Edit. Pariſ. pag. 337.

Anni Chriſti.	Indictiones.	Romæ.	Conſtantinopoli.	Alexandriæ.	Antiochiæ.	Hieroſolymis.
511.	6.	Pontificatus Anaſtaſii annus 17.	Imperii Anaſtaſii annus 30.	Cathedræ annus 10.	Epiſcopi Timotheus annus 6.	Epiſcopi Ioannes annus 13.
512.	7.	Romæ Epiſcopi Hormiſdæ annus 1.	Conſtantinopoli Epiſcopi Timotheus annus 1.	Hieroſolymis Epiſcopi Ioannis annus 1.	Alexandriæ Epiſcopi Joannis annus 1.	Antiochiæ Epiſcopi Severi annus 7.

Τότῳ τῇ ἴτει Βιτάλιανὸς παραλαβὼν πᾶσαν τὴν Θρᾴκίαν, καὶ Σκυθίαν, καὶ Μυσίαν, ἴχνων μεθ' ἑαυτῶ πλῆθι ὄντων ᾧ Βαλγάρων, παρίλαβε τὴν Αγχίαλον, καὶ τὴν Ὀδυσσόπολιν, πᾶσάς καὶ τὸν Κόρυλλον τὸ ὑπερκείμενον Θρᾴκης, καὶ ἄλλα ἀφιδέλλου ἕως τῆ Βυζαντίου. φεσδόμενος δὲ τῆς πόλεως ὁ Σαβιανὸς ἐστρατοπέδευσεν. Ἀναστάσιος δὲ ἀπορῶν πέμπει τινὰς τῆς συγκλήτου παρακαλῶν εἰρηνεῦσαι αὐτὸν· καὶ ὁμοσὰ σωὶ τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῆς ἐξορισθέντας ἐπισκόπους ἀνακαλέσθαι ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θρᾴκης. ὁ δὲ Βιτάλιανὸς φροτίσαντες, ἵνα καὶ οἱ πρίγκιπες ἐκάστης χολὰς ὁμόσωσι τῶτο καὶ Μαυρίκιος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδίκως ἐκβληθέντες ἀπολάβωσι τὰς ἰδίας θρόνους,

Hoc anno Vitalianus occupata univerſa Thracia, Scythia, & Myſia, ducens ſecum ingentem Unnorum & Bulgarorum numerum cepit Anchialum & Odyſſopolim, ipſumque Thraciæ militiæ Magiſtrum Cyrillum, prædis quaqua verſus ad Byzantium uſque abactis, comprehendit. At cum Urbi parceret, ad Sostheni-
E um caſtra metatus eſt. Anaſtaſius rebus jam diſperatis Senatorii ordinis nonnullos qui de pace agenda eum rogarent, miſit: jura vitque una cum univerſo Senatu Epiſcopos exules Heracleam Thraciæ ſe revocaturum. His additum voluit Vitalianus, ut uniuſcujuſque Scholæ Principes idem jurejurando aſſererent: atque ut Macedonius & Flavianus propriis thronis injuſte expulſi, eos recipierent, ac re-

liqui pariter Episcopi suos : & ita demum convocaretur Synodus, ad quam Pontifex Romanus, & cunctí accederent Episcopi : ut hoc pacto quæ adversùs Orthodoxos perperam decreta fuissent, communis judicii subjicerentur examini. Imperatore vere, & universo Senatu, & Magistratuum populique reliquis justjurandum interponentibus, & data fide res ordine expositio gereudas affirmantibus, pax conciliata, & ipse domum repetit. Porro Secundianus Patricius Anastasii ex sorore gener, & Hypatii pater, ad Vitaliani pedes procidens, multis lachrymis Hypatium propriam filium ex vinculis quibus tenebatur in Mysia, liberum & salvum recepit. Cæterum Hormisdas Romanus Episcopus a Theuderico sollicitatus, & Vitaliano vices reddituras, Ecvodium Episcopum, & Vitalianum Archidiaconum indicto Heraclææ Concilio, Legatos misit. Accesserant etiamnum ex diversis locis Episcopi circiter ducenti : qui tam a fceleſto Imperatore, quam a Timotheo Constantinopol. Episcopo delusi, re infecta recessere ? Impius siquidem Imperator, pactis violatis, ad Papam Romæ ne veniret clam significavit : illunde vero Vitaliano Sacram Romæ mittendam dederat, qua Papam ad Concilium Heraclææ celebrandum ut accederet dolose invitabat. Plebs autem omnis & Senatus universus Anastasium, ceu perjurum convitiis impetebat. Ad quæ nefarius ille impudentissime dicebat : haberi legem, quæ Imperatorem in necessitate constitutum pejerare ac mentiri jubeat. Hæc ille sceleſtus Manichæorum discipulus.

Edit Paris. pag. 138.

| | | |

τιν τετάρτην. οὐ παύσομαι δὲ ὀχλῶν τῇ διατρι-
τὴν ἄχρι σὺ ἔλθῃς, καὶ εἰς τὸν δίκλιν εἰσπέσω-
μεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλῆσαι ἀνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδία δεινῶς πληγέντες ὑπὸ δαιμόνων ἀθρόως ὑλάκτουν· καθ' ὕπνως δέ τις εἶδε τινὰ φοβερὸν λέγοντα, ὅτι ὑφ' ἧς ἀναθεματισμὸς τις σωμάδου πᾶσιν πάσχουσι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἡ Ἀριάδνη ἡ βασίλισσα ἐπελύπουν. σι δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου Θεῖφ ζήλῳ κινούμενοι πάσαρας ἐβδομαρτυρίας σωπιζέντες, δύο μὴν ἔπεμψαν τῇ βασιλεῖ, μίαν δὲ τοῖς ἀρχοντι τῆς χώρας, καὶ μίαν τῇ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, διαμαρτυρόμενοι, μήτε τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι σωμάδου παρελθεῖν, μήτε τῇ διαιρέσει Σάμψῳ κοινωνῆσαι· ἐπεὶ φησὶ Θάνατον ἐποίμως ἴχωσιν, ἐμπυελίζοντες, καὶ τὰς ἁγίας πάσχις. τὰ δὲ ἐπισκόπει Θεσσαλονίκης βδ φόβου τῶ βασιλίως καινοτόμους Τιμοθέῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, παραβάσεσι ἐπίσκοποι τῶ Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος συνελθόντες εἰς ὃν, δι' ἐγγράφου ὁμολογίας, ὡς ὑπὸ ἰδίᾳ μητροπολίτην, ἀπέστασαν ἀπ' αὐτῶ, καὶ εἰς Ῥώμην πέμψαντες, τῇ Ῥώμις κοινωνὸν ἐγγράφως σωπίσωσι τὸν Θεσσαλονίκης ἐπίσκοποι Θεόδωρος ἱερεμὸς Παντσάρχων ὀνομάζει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς τὸ διατί.

A dem, vado: Dominum autem interpellare non desinam, donec tu quoque adveneris, & ad judicium subeundum una sistamus.

Hoc etiam anno virorum, mulierum, ac puerorum quamplurimi graviter a daemonibus vexati Alexandriæ frequentius ululabant. Per somnum autem quispiam vidit allum horrendæ speciei virum dicentem: execrationum in Synodum conjectarum causa hæc patiuntur. *Edit. Paris. pag. 139.*

Hoc eodem anno Imperatrix Ariadna etiam mortua est. Porro Monachi deserta Palæstinæ loca inhabitantes divino fervore accensi quatuor fidei scripcas ediderunt obtestationes; quarum duas quidem ad Imperatorem, ad Provinciæ Præfectos unam, & alteram ad Hierosolymorum Episcopum miserunt, palam profitesi, a sancta Chalcedonensi Synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo communionem habituros, quandoquidem vei insis sacris locis incendio consumpti martyrium subire parati forent. Episcopo vero Thessalonicensi ob Imperatoris metum cum Timotheo Constantinopol. Episcopo communionem tenente, quadraginta Illyrici Graeciæque Episcopi una convenientes, tabulis etiam testibus profesti sunt, ab eo, velut a proprio Metropolita, se discedere, missisque Romam tabulis Romani Pontificis communionem observare polliciti sunt. Theodorus Historicus Thessalonicæ Episcopum appellat Pæsiarcham: sed nulla prorsus ratione: nec cur ita scripserit, satis ipse novit. B C

Hoc anno Joanne Nicæora Alexandriæ Episcopo Hæretico vita sundo, Dioscorus minor Timothei Æluri nepos Alexandrinus Præsul est institutus. Pro Alexandrinis vero civibus apud Imperatorem ob filii Calliopi Augustalis necem Legatione sungens, & Byzantium profectus, ab Orthodoxis, qui adversus rectæ fidei sancita profectionem sum suscepisse arbitrabantur, publice per viam iter agens convitiis excipiebatur. Ob eandem itaque memoratam officio Legati perfunctus, consestim discessit. Hæc vero suit perperatæ cædis causa. Dioscoro Episcopo creato oppidanorum multitudo a reliquo Ecclesiæ cœtu segregavit se, dicens: Non sedet Episcopus, nisi qui, prout sancti Canones Apostolici præscribunt, fuerit institutus. Principis enim Majestatem ad throum eum subvexerant. Igitur ad sancti Marci Dioscoro profecto, convenientes Clerici vestibus iterum induerunt, & ordinationis ritum circa eum iteraro perfecerunt: atque ita ad sancti Joannis progressus sacram Synaxim obivit. Cum vero filius Calliopii Augustalis Theodosius, & Acacius militiæ Magister illhic adesient, turbæ tumultuantes Augustalem, quod Anastasium Imperatorem laudasset, convitiis lacessere cœperunt: & deposito metu quidam impetu facto Augustalis filium throno deturbatum inzefecerunt. Magister autem militiæ Acacius quos apprehendere valuit, morte mulctavit. Eo nuncio accepto, in Alexandrinos ira motus est Imperator. Dioscorus itaque ad eum Legatione susceptа, animum emollivit. Cæterum Indos inter & Persas castrum est nomine Taubdaesser, quo ingentium pecuniarum & pretiosi lapidis quamplurimi congeriem repositam audiens Ca- D E *pag. 140.*

| | | |

bades, occupare contendebat · Dæmones autem circa locum exeubantes, ne in hominum potestatem cederet, impedimento erant · Admota itaque Magorum & fubinde Judæorum, quos penes se habebat, arte universa, nec proposito potitus, fusis ad Deum Christianorum precibus, locum fe posse consequi persuasus, Christianorum, qui Perside in colunt Episcopum quendam præcepit adduci, qui Synaxi peracta, divinorum particeps factus mysteriorum, & ad locum progressus, præsidiarios dæmones exeo expulit, & nullo labore Cabadi estrum tradidit · Miraculo stupefactus Cabades, prima confessus sede Episcopum voluit honoratum, Manichæis & Judæis illuc usque primos honores obtinentibus · Liberam quoque fecit potestatem, ut qui vellent, ad baptismum accederent ·

A βάδης μαθὼν, ἐπεζήτει τὸν λαβεῖν · δαίμονες δὲ τῇ τύχῃ παραβοήσαντες, ἐκώλυον αὐτὸ χαροπαθοῦντα · πάσαις οὖν κτήσας τῷ παρ' αὐτῷ μάγων ἐπινοίαις, ἔτι πρὸς δὲ τῷ Ἰουδαίων, ἃ τῷ σκότῳ μὲν ἐπιτυχῶν, πεισθεὶς ὡς ἂν ἀφὸς Θεὸν ἐξ ἧς ἔχεις τῷ Χεῖσιανῶν πίστει κεχρῆσθαι, ἐπὶ σκοπὸν τινα Χεῖσιανὸν τὸν ἐν Περσίδι ὄντα πατριάρχην, ὃς σωφρὼν ἐπιτηδείας, ᾗ τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν, προσιὼν τῇ τόπῳ, τὰς ἐκεῖσε δαίμονας ἐξεβάλετ· καὶ τῇ Καβάδῃ τὸ κάστρον ἀπόνως παρέδωκε· τὸν Καβάδην καπεπλαγὼς τῇ σημείῳ, φαντοκαθιδρίας τὸν ἐπίσκοπον ἐτίμησεν, ὡς τότε Μανιχαίων ᾗ Ἰουδαίων φρονεῖν ἐξόντων, ἄδειαν παρέχει τοῖς βουλομένοις βαπτίζεσθαι.

B

						Alex. Epifc. Dio-fcorus annis	
27	23	5	6	6	1	6	

Hoc anno Anastasius Imperator virum terribilem in visione conspexit, codicem manu gestantem; quem cum aperuisset, & comperisset Imperatoris nomen, dixit ei · Ecce ob fidei tuæ perversitatem annos quatuordecim deleo: Totidemque delevit. Experrectus Amantium Præpositum vocat, & narrat visionem. Dicit ille · Ego quoque cernebam hac nocte astare me Majestati tuæ, porcumque magnum irruentem chlamidemque meam prehendentem in terram me prostravisse, ac devorasse penitus. Advocato itaque Proclo somniorum conjectori res visas enarrant · Refert ille · Brevi spatio uterque vestrum consummatur · Timotheo vero Constantinopol. Episcopo fatis fundo, Joannem Cappadocum Presbyterum & Synecllum CP. instituerunt Episcopum · Hic ordinatus tertio Paschatis die Apostolicum induit amictum · Populus autem multa importunitate contendebat a Joanne, ut Severum anathemate peritringeret ·

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς θεόπτης ὁράματι ἀνδρὸς φοβεροῦ βασιλέα κόδωνα ᾗ πιτον ἀπαιτοῦντος, ᾗ ὠρῶν τὸ ὄφιμα τῷ βασιλέως · ἔπειτα αὐτῷ · ἰδὲ ἐξῆς ἡ κακοπιστί σου ἀπαλείφω δυωκαιδεκαετῆ ἐπ', ᾗ ἀπάλλυμι αὐτά · ἐξυπνισθεὶς δὲ ἡ σφοτκαλεσάμενος Ἀμαντῶν Πραπόσιτον, ἔπτω αὐτῷ τὸ ὄραμα · ὁ δὲ ἔπτε κἀγὼ ἐθεασάμην παύτῃ τῇ νυκτί, ὅτι Περισταίην μη ἡ κρατεῖ σει, χοίρος μεγαςἰλθων, ᾗ δρακόμενός μου τῆς χλαίνης, κατῆρᾶξέ μεὡς γῆν. ᾗ ἀπέλωσε · φροσκαλεσάμενος δὲ Πρόκλον τὸν ὀνειροκρίτην ἐξέπτω αὐτῷ τὰ ὁρασθέντα · ὁ δὲ ἔπτε αὐτοῖς · ὅτι ἐμβρόντητοι ἐ μ᾽ πολὺ τελειωθῆ · Τιμόθεον δὲ ἐπισκόπτον ΚΠ. Τιμοθέῳ ἀποθανόντος Ἰωάννην τὸν Καππαδόκιον φρεσβύτερον ᾗ Σύγκλητον ΚΠ. ἐπίσκοπον φροχειρίσαντο. ὅτος χειροτονθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ Ϯ Πάσχα Ϯ ἀποστολικῷ ἐνεδύσατο σολλῷ. ὁ δὲ λαὸς σάνυ πολλῶι ἐπῃτει τῇ Ἰωάννῃ Ϯ ἀναθεματίσαι Σεβῆρον.

C

Edit. Paris. pag. 141.

Hoc eodem anno, Indictione undecima, mensis Aprilis nono, Anastasius impius Imperator occubuit: exegit in imperio annos septem & viginti, mensesque septem, triginsimo quarto supra ducentesimum anno a Diocletiani imperio: in cujus locum Justinus pius Imperator, vir ætatis provectæ, & experta rerum, a militiæ cingulo exortus, & ad Senatus usque ordinem promotus, Illyricus genere sussectus est · Quidam autem autumant Anastasium fulmine de cælo tactum mensis itupore e vivis excessisse.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει ἐδιτκιῶνι ια. μὶωὶ Ἀπελλίῳ θ᾽. πέμπτῃ Ἀνασάσιος ὁ θνατὸς βασιλεὺς, βασιλεύσας ἐπ κζ᾽. ᾗ μῆνας ζ᾽. πῇ σλδ᾽. ἔτει ὑπὸ Διοκλητιανοῦ βασιλεύσαντος Ἰωσίτος ὁ ὑπτὸς ἀπ᾽ αὐτ., ἀντ᾽ αὐτ. ἀναβιβάσαντος, ᾗ πολιτεύσας, ἀπὸ στρατιωτῶν ἀρξάμενος, ᾗ ὑπατικῆς συγκλήτου φροεὶψας, Ἰλλυριὸς πῇ γένει. τινὲς δὲ φασιν ὅτι Διὸς σκηπτῷ κεραυνοβολὴς Ἀνασάσιος ἐμβρόντητος γέγονεν.

D

Anni mundi duris	Divinæ Incarn. Ser.	Imp. Iuftinus	Pontifex Cabanis annis 30.	Romæ Epiſc. Hormifdas annis 10	Conſt. Epiſc. Ioannes annis 2.	Hieroſ. Epiſc. Ioannes annis 21.	Alex. Epiſc. Dioſcorus annis 21.	Ant. Epiſc. Severus annis 7
2	524	6	1	7	2.	8		

Indictio.	Tit. Sac. Cæſ.	Pontifex Romanus.	Patriarcha Alexandrinus.	Patriarcha Antiochenus.	KP.	Epiſcopus Hierofolymitanus.	Epiſcopus Alexandrinus.	Epiſcopus Antiochenus.
		Ioannis ann.	Κλάδου ἔτεα.	Ὁμιλίας ἔτεα ι.	ἔτεα β'.	Ioannis ἔτεα κγ'.	Dioſcori ἔτεα ζ'.	Severus ἔτεα ζ'.
		δ'.	κδ'.	ι'.	δ'.	ζ'.	β'.	ζ'.

Hoc anno Justinus imperii summam adeptus optimum se omnibus exhibuit · Fuit rectæ fidei studiosus, rerum experientia præstans, & belli gloria præclarus · Uxori vero nomine Lupiciæ conjunctus, eidem imperii coronam imper tiit,

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστῖνος βασιλεύσας πᾶσιν ἀρίστος ἀνεδείχθη, ζηλωτὴς ὀρθοδόξου πίστεως, ἔμπειρος, καὶ ἐν πολέμοις εὐδοκιμῶν· σύμβιον δὲ ἔσχον σόρματι Λουπικίαν, ἣν ἐπέμβιν Λύγουσαν.

γούσῃ · ὧν οἱ Δῆμοι ἐκάλεσαν Εὐφημίαν εἰς τὸ A
σέβας αὐτῶν . Βιτάλιανὸς δὲ ὁ στρατηγὸς ἐπὶ Θρᾴκης
Ἀναστασίου Ἰουστῖνος τῷ μεγάλῳ στράτῳ φύκειον
ὢν , ὡς γραπτὰν αἰτίαν παρ' αὐτὸ δέξασθαι ,
καὶ ὑπατεύσαι ἐλθόντα ἐν Βυζαντίῳ , καὶ ὕπατος
ἀναγορεῦθῆναι , καὶ Κόμητα Πρετόντα , παρρησίαν
τε ἔχειν τοσαύτην ὡρὸς τὸ βασιλέα , ὥστε ἐκ Σκύ-
θων ἀφορᾴζειν ἐκβιάζεσθαι , καὶ ἀναιρεῖσθαι . λέγε
γὰρ ὧν ὀρθόδοξος Βιτάλιανός . ὁ δὲ Σκύθρος ἀκύ-
σας ἔφυγεν , καὶ Ἰωλιανὸς Ἀλλαφραιαρίς ἐπίσκοπος ,
καὶ εἷς Λίγυπτος ἀπολλῶνις , ταῦτα ἐπράξαν ,
τὸν περὶ φθορᾶς Ἐ ἀφθαρσίου λόγον κινήσαντες ,
Διοσκόρου ἐπισκοπεύοντος Ἀλεξανδρείας . ἐπίσκοποι
δὲ καὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθον λαβόντες αὐδυ-
τίαν ὑπὸ Ὁρμίσδου ἐπισκόπου Ῥώμης , ὑπὸ Βιτα-
λιανοῦ ἐπὶ ζώντος , Ἰωάννου τῶ Καππάδοκος ἐπὶ
ζώντος ἐπισκόπου ΚΠ καὶ τῶν ἁγίων ἐν Χαλκηδό-
νι συνόδων συμπέμψαντο τοῖς διπτύχοις ὡρὸς τοὺς
ἁλλους ἱεραῖς τεμσὶ συνόδοις . Σεβήρῳ δὲ τῷ δυσ-
σεβεῖ ἐκ πεδῶν γεγονότος , Παύλος ἐχειροτονήθη
ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ Ξυδοδόχος τῆ Εὐβοίᾳ . Ἐξέβ-
ρησαν ὁ βασιλεὺς τῆ πόλει Ἀντιοχείας χιλίας λίτρας
χρυσίου . Ἐ ἅλλαις ᾗ πόλεσι πολλῶν δυρμιῶν πα-
ρῆχε , κωλύσας καὶ τὰς δημώδεις παραχὰς . Ζη-
νείαν δὲ τὸν Φιλόξενον ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως Μαν-
χαιθρρουσ ὄντα , ὃ Πέτρον Ἀπαμείας ἐξώκειρεν ὁ δυ-
σεβὴς βασιλεὺς Ἰωσῆνος σὺν πᾶσι τοῖς μετέχουσι τῆς
λώβης αὐτῶν . Ἀνέστασιν τε τὸν Πρωκόπιτον , καὶ Ἀρ-
βίτας τὸν Κουβικουλάριον , ὃ Θεόκτιστον τὸν Κόμητα B
Ἀμαντίου , ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα , ὡς τυ-
ραννίδα μελετήσαντας , ἀπέλιπε . ὁ γὰρ Πρωκόπτι-
τος διδοὺς Ἰουστῖνῳ χρήματα ρογῶσαι , ὅπως Θεόκτε-
τον βασιλεύσῃ . ὁ δὲ στρατὸς καὶ οἱ Δῆμοι οὐκ ἐθε-
λοντο τὸν Θεόκτιτον βασιλεῦσαι , ἀλλ' Ἰουστῖνον ἀνα-
κηρύξαν . αὐτοὶ δὲ διυσφορήσαντες τυραννίδα ἐμε-
λέτησαν , καὶ ἀρρῆθησαν . ἀνεκαλέσατο δὲ ὁ βα-
σιλεὺς πάντας τὰ ἀδίκως ἐξορισθέντας ὑπὸ Ἀναστασίν,
ὧ Ἀππίωνα τὸν Πατρίκιον , ὃν ἐν Νικαίᾳ βίᾳ
ἐχειροτόνησαν · ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχίρροπα ἐποίνσεν
Ὑπαρχον τῆ Πραιτορίῳ , Ἐ Διογένιανὸν τῆς ἀπατολῆς
στρατηλάτην .

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῆ ἀπατολῆ φοβερὸς D
κομήτης , ὃς ἔσχεν ἀκτῖνα πυμπυτὰν ὑπὶ τὰ κάτω ,
ὃν ἔλεγον ἀστρονόμοι πωγωνίαν εἶναι , καὶ ἰφοβοῦντο.

Ann. mundi 6011.	Ῥωμαϊκοὶ ὑποτ. ἔτη ϛ'.	Περσικοὶ βασιλ. ἔτη ιε'.	Ῥωμ. ἐτῶν Ὀμιλ. σέβει ἔτη ι'.	Κπ. ἐτῶν ἐνιαυτοὶ ἔτη β'.	Ἱεροσ. ἐτῶν ἐνιαυτοὶ ἔτη ιγ'.	Ἀλεξ. ἐτῶν Πατ. Δαίμονος ἔτη γ'.	Ἀντ. ἐτῶν Πατ. ἔτη γ'.
	β'.	κε'.	ζ'.	β'.	ι'.	γ'.	α'.

Τότε τῇ ἔτει Βιτάλιανὸς ἰδολοφονῆθη ὑπὸ
τῷ Βυζαντίων μιωμένων αὐτῷ διὰ τὸ πολλοὺς
ἀναιρεθῆναι τῇ καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτοῦ
κατὰ Ἀναστασίου . Ἰωάννου δὲ τὸ Καππάδοκος
Theophanis Chron.

quam, dum redimeretur, Euphemiam populares Tribus vocaverunt . Memoratus autem supra Vitalianus post Anastasii mortem Justino magno devinctissimus evasit , adeo ut Magistri militiæ dignitatem ab eo consequeretur , & Byzantium profectus Consulatum gereret . & Consul declararetur , & Præsenti Comes , tantaque apud Imperatorem auctoritate polleret , ut Severum expelli juberet , & occidi . Fuit enim Vitalianus rectæ fidei bene affectus. Eo nuncio accepto , fugit Severus, ac pariter Julianus Halicarnasii Episcopus , & , Dioscoro Alexandrinum adhuc Episcopatum administrante , in Ægyptum profecti de corruptibili & incorrupto mortis quæstionibus magnos in ea tumultus excitarunt . Cæterum Episcopi & Clerici B Roma venerunt , qui Hormisdæ Romani Pontificis auctoritate muniti , freti quoque Vitaliani adhuc viventis potentia , & Joannis Cappadocis Constantinopol. Episcopi etiam superstitis diligentia , tantam Chalcedonensem Synodum aliis tribus sacris Synodis annumeraverunt , & una cum eis in sacras tabulas retulerunt . Cæterum impio Severo de medio sublato, Paulus recipiendis peregrinis in Eubulorum domo Præpositus , Antiochiæ Præfui ordinatus est : Mille vero auri libras Antiochenæ civitati largitus Imperator , in reliquas urbes multa passim æquitate est usus ; & populares tumultus ubique compescuit . Xenajam quoque , Philoxenum nomine , Hierapoleos Episcopum cum Manichæis sentientem , Petrumque Apameæ , cum omnibus eodem contagio affla- *Edit. Paris.* tis in exilium pius Imperator expulit : & *pag. 142.* C Amantium Præpositum , & Andream Cubicularium , & Theoctitum Amantii Comitem , quem Imperatorem declarare proponebat, ceu tyrannidem meditatos interfecit . Præpositus enim pecunias Justino donaverat in milites distribuendas , ea conditione , ut Theoctrium Imperatorem faluraret : exercitus vero populique Tribus Theoctrium imperare non fuit passi , sed Justinum Principem renuncia verunt : quod illi graviter ferentes , & cyrannidem excitare aggressi , interfecti sunt . Cunctos demum ab Anastasio inique relegatos ab exilio revocavit Imperator , Appionem in primis Patricium , quem invitum Nicææ jusserat ille ordinari : hunc vero Justinus velut prudentem & cordatum virum Prætorio Præfectum , & Diogenianum militiæ Magistrum in Oriente creavit

Hoc etiam anno stella apparuit in Oriente , terribilis nimirum cometa , e quo radii inferius demissi protendebantur : Barbatum dicebant Astronomi , & ab eo cunctis metuebant .

Ann. mundi 6011.	Roma Imperat. Justinus annis 9.	Persæ Imperium ex Cabadis annis 30.	Romæ Episcop. Hormisdæ annis 10.	Constantinop. Epiſc. Joannes annis 2.	Hierosol. Epiſc. Ioannes annis 23.	Alexandr. Epiſc. Dioscorus annis 3.	Antiochen. Epiſc. Paulus annis 3.
	1	2	3	7	8	8	1

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est : quod enim rebellionis ejus in Anastasium tempore plurimæ cædes fuissent editæ , graviter ei succenſebant . Joanne porro Cappadoce CP. E-

P

piſcopo defuncto, Epiphanius ejuſdem Eccleſiæ Presbyter & Syncellus menſis Februarii die vigeſimo quinto fuit ordinatus: & Hormiſda rariter lecto quieſcente, Joannes Romæ Epiſcopatum excepit.

Hoc etiam anno Venetæ factio variis per omnes civitates tumultibus excitatis, plurima faxis facta lapidatione, multiſque cædibus editis per civitates omnes reliquum ſibi populum ſubegit, & in Magiſtratus ipſos temere ſe ſe exſulit. Antiochiæ vero ſeditionis malum primo natum, in reliquas deinde civitates derivatum eſt, & per annos quinque invaluit: gladiis vero Praſinos obviam ſibi factos, ac etiam per domos ſe ſe occulentes, ipſi intro ſe immittentes obtruncabant, Magiſtratibus de tot cædibus pœnas ſumere non audentibus. Hæc autem ad ſextum uſque pii Juſtini annum facinoroſe gerebantur.

Α ἐπισκόπου ΚΠ. τελευτήσαντος, Ἐπιφάνιος ἀφιερώθη πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἢ Σύγκελλος ἐγκρατοποιῆσαν μηνὶ Φεβρουαρίῳ κϵ΄. ὁμοίως δὲ Ὁρμίσδα τῆς Ῥώμης κοιμηθέντος Ἰωάννης ἢ ἐπισκοπὴν διαδέχεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐδημοκράτησε τὸ Βένετων μέρος ἐν πάσαις ϗ πόλεσι ταραχὰς ἐγείραντες, ἢ λιθασμοὺς, ἢ φόνους πολλοὺς ἀπεργαζόμενοι. ἐπῆρκτο δ' οὗτος ἀρχόντων. ἀπὸ δ Ἀντιοχείας ἤρξατο τὸ κακὸν τῆς στάσεως, ἢ ὕστε διεδόθη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, ϗ ἐπεκράτησεν ἐπὶ χρόνους πέντε, καὶ ἐσφαζον τοὺς ξίφεσι τοὺς ἀπαντῶντας Πρασίνους, καὶ τὰς κατ' οἶκον κρυπτομένους· ἀνιόντες δὲ ἐφόνευον, μὴ τολμώντων τῶν ἀρχόντων ἐκδίκησιν τῶν φόνων ποιῆσαι. παύστε δὲ ἐφάπτοντο τῶς ἐπιζήσεως Ἰουστίνου τοῦ δισιβοῦς.

Edit. Pariſ. pag. 143.

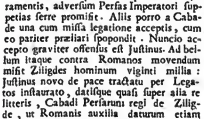

Hoc anno Perſas inter & Romanos bello revocato Juſtinus Legatos & munera ad Ziligdem Unnorum regem deſtinavit: Ille interpoſitis ex patrio more juramentis, adverſum Perſas Imperatori ſuppetias ferre promiſit. Aliis porro a Cabade una cum miſſa legatione acceptis, cum eo pariter præliari ſponondit. Nuncio accepto graviter offenſus eſt Juſtinus. Ad bellum itaque contra Romanos movendum miſit Ziligdes hominum viginti millia: Juſtinus novo de pace tractatu per Legatos inſtaurato, datiſque quaſi ſuper alia re litteris, Cabadi Perſarum regi de Ziligde, ut Romanis auxilia daturum etiam cum juramento pactus fuerit, ſignificat: in eum finem dona plurima acceptiſſe, Perſas Romanis prodere meditari: Nos itaque velut fratres, inquit, in amicitiam redire, & a canibus iſtis hoc pacto minime deſinli oportet. Cabades igitur Ziligdem ſeorſim interrogat, num ita deludentibus Perſis, acceptiſſet a Romanis munera? Ita eſt: reſpondet ille. His exarſit Cabades, & ipſum interfecit: miſſisque per noctem Perſarum agminibus copias ejus delevit, cum dolo ductum ad ſe acceſſiſſe ſuſpicatus. Il demum quibus fuga permiſſa eſt domum redierunt.

Β τῶν γὰρ ἔτει πολίμιν κινηθέντος μεταξὺ Ῥωμαίων ϗ Περσῶν Ἰυςίνος ἀπέςειλε φιφόβιος ϗ δῶρα φῶς Ζιλίγδω ϗ ῥῆγα τῶ Οὔννων, ϗ συνέϑετο μὲν ὅρκων πατρίων συμμαχήσειν τῷ βασιλεῖ τῶ Περσῶν. Χατγελάσας δὲ ϗ Καβάδης φῶς αὐτὸν, σωυϑέτο ϗ αὐτῷ. ὧν δ μαθὼν ὁ Ἰυςίνος, ὑλυπήθη σφόδρα. ἀπέςειλε γὰρ φῶς τὸς Πέρσας ὁ Ζιλίγδης μῆ γεγενῆσθαι ἐκεῖνα τὰ πολιμᾶσαι Ῥωμαίως. ὁ δ Ἰυςίνος ἐβέλωτο Καβάδῃ τῷ βασιλεῖ Περσῶν πρισβεύων περὶ εἰρήνης, ϗ ὡς ἐν ἀληϑινῇ γραφῇ, ϗ περὶ Ζιλίγδη, ὅτι συμμαχίας ὅρκως ἔχοι μετὰ Ῥωμαίων, ϗ ὅτι δῶρα ἔλαβε πολλὰ, ϗ βώλεται φφόδοτος γενέσαι τῶ Περσῶν, ϗ ὅτι δὲι ἡμᾶς ἀδελφὸς ὄντας εἰς φιλίαν ἐλθεῖν, ϗ μὴ ὑπὸ τῆ κυνῶν τύτων ὑπὸ παίζεϑαι. ὁ δ Καβάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδω, εἰ ἔλαβε παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, φροτραπὼς τῶ Περσῶν; ὁ δ' ἔφη· ναί. ϗ ὀργισθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόνευσεν αὐτὸν, ϗ διὰ νυκτὸς πιμφλὰς πλῆϑι Περσῶν, ἀπέλεϑλαὸν αὐτῶ, ὑποσπέσας, ὅτι δόλῳ ἦλϑε φῶς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἠδυνήϑησαν φυγεῖν ἀπέξεσαν εἰς τὰ ἴδια.

Euphraſius autem Antiochenus Chalcedonenſis Synodi Patrum, & ipſius Papæ Romani nomina dipcychis expunxit. Poſtmodum vero metu pœnitens redditus, quatuor Synodos publice promulgavit.

Cæterum Cabades Perſarum res Romanorum Imperatorem domus ſuæ Curatorem inſtituere propoſuit: majorem quippe natu filium, quem Perſarum leges ad regnum vocabant, vel ab eo fecundum, quod oculus ei foret effoſſus, regnare noluit: Chosroem autem ex Alpede ſorore ſuſceptum diligebat pater. Quare cum Romanis pacem habere decrevit, & Chosroem Imperatoris filium inſtituere meditatus, Byzantium Legatos ad Juſtinum mittit: Imperator adoptivum ex Senatus conſilio eum fieri non admiſit: memor enim dolum Romanorumque perniciem, Procio Quæſtore viro prudente ac ſagaci præclare id ſuadente, ejuſmodi arte parari perſenſerunt.

Γ Τὼν γὰρ ἔτει πολίμιν κινηθέντος μεταξὺ Ῥωμαίων ϗ Περσῶν Ἰυςίνος ἀπέςειλε φιφόβιος ϗ δῶρα φῶς Ζιλίγδω ϗ ῥῆγα τῶ Οὔννων, ϗ συνέϑετο μὲν ὅρκων πατρίων συμμαχήσειν τῷ βασιλεῖ τῶ Περσῶν. Χατγελάσας δὲ ϗ Καβάδης φῶς αὐτὸν, σωυϑέτο ϗ αὐτῷ. ὧν δ μαθὼν ὁ Ἰυςίνος, ὑλυπήθη σφόδρα. ἀπέςειλε γὰρ φῶς τὸς Πέρσας ὁ Ζιλίγδης μῆ γεγενῆσθαι ἐκεῖνα τὰ πολιμᾶσαι Ῥωμαίως. ὁ δ Ἰυςίνος ἐβέλωτο Καβάδῃ τῷ βασιλεῖ Περσῶν πρισβεύων περὶ εἰρήνης, ϗ ὡς ἐν ἀληϑινῇ γραφῇ, ϗ περὶ Ζιλίγδη, ὅτι συμμαχίας ὅρκως ἔχοι μετὰ Ῥωμαίων, ϗ ὅτι δῶρα ἔλαβε πολλὰ, ϗ βώλεται φφόδοτος γενέσαι τῶ Περσῶν, ϗ ὅτι δὲι ἡμᾶς ἀδελφὸς ὄντας εἰς φιλίαν ἐλθεῖν, ϗ μὴ ὑπὸ τῆ κυνῶν τύτων ὑπὸ παίζεϑαι. ὁ δ Καβάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδω, εἰ ἔλαβε παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, φροτραπὼς τῶ Περσῶν; ὁ δ' ἔφη· ναί. ϗ ὀργισθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόνευσεν αὐτὸν, ϗ διὰ νυκτὸς πιμφλὰς πλῆϑι Περσῶν, ἀπέλεϑλαὸν αὐτῶ, ὑποσπέσας, ὅτι δόλῳ ἦλϑε φῶς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἠδυνήϑησαν φυγεῖν ἀπέξεσαν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐφράσιος δὲ Ἀντιοχείας ϗ ὁ Χαλκηδόνι συνόδου ἐξέβαλε τῷ διπτύχων, ϗ τὸ ὄνομα τῦ Πάππα Ῥώμης. μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς, τὰς τέσσαρας συνόδους ἐκήρυττεν.

Καβάδης δὲ ὁ τῷ Περσῶν βασιλεὺς ϗ τῷ Ῥωμαίων βασιλέα ἐπίτροπον τῶ ἑαυτῦ οἴκου καταλιπεῖν ἠβούλετο· οὐ γὰρ ἐβούλετο ϗ πραβύτερον αὐτὸ υἱὸν, ὃν καὶ ὁ νόμος Περσῶν ἐκάλει τὸ ἄρξαι, διὰ τὸ ἐκτύφλωσθαι· βιότι τὸν ὀφθαλμὸν ἐκείνοτνο, Χοσρόην δὲ ἐκ τῆ Λατείδε ἀδελφῆς γεννηθέντα ἠγάπα ὁ πατήρ. ἐβέλει ὖν αὐτῷ εἰς Ῥωμαίως εἰρήνασαι· ϗ Χοσρόην ἐπιτιθῆτο παῖδα τῷ βασιλέως γενέσαι· ἐπὶ πᾶσι φφίσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον φῶς Ἰυςίνον ἐπεμψεν· ὁ δὲ βασιλεὺς πλὴ σύγκλητον εἰς βώλιμ καλέσας ϗ κατιδίξανο τῶν γενέσαι, βόλον ἐχῷ φροδοσίας Ῥωμαίων τῶν καλουμένων, Πρόκλιν Κοιαίσωρος ἀνδρὸς σωπῆ ϗ ἀγχίνου τῶν καλῶς βελιδεσαμένου.

A

| | | |

Hoc anno Theudericus pravis Arii
fenſibus infectus Romam occupans, Joan-
nem Papam ad Imperatorem Juſtinum
Byzantium proficiſci coegit, & pro Aria-
nis, ne hæreſi ſua per vim abducerent-
ur, legatione fungi : quandoquidem ipſe
Theudericus idem adverſus Catholicos
Italiæ incolas commiſſurum minabatur .
Joannes itaque Byzantium appellens, &
ab Epiphanio Patriarcha invitatus, con-
greſſum deſeravit, donec ipſe, qui Ro-
manus eſſet Pontifex, primum in confeſ-
ſu locum ſupra Epiphanium obtinuiſſet .
Joannes cunctis quidem Epiſcopis com-
munionis impertiit commercium, quod
cum Timotheo Alexandrino filii nullius
eſſe propoſuit . Cabades autem Peroxis
filius Perſarum rex plurima Manichæo-
rum millia una cum eorum Epiſcopo In-
dazaro, & aliis ſenſus ejuſdem conſorti-
bus ordinis Senatorii Perſis, una die neci
tradidit . Filium ſiquidem ejus tertium,
cui nomen Phthaſuarſan, quem Sambu-
ce ejus filia ei pepererat, cum Manichæi
puerum inſtruxiſſent, & in ſuam traxiſ-
ſent opinionem, in hunc modum ſunt
adorti : Cauſenuit pater tuus; cum ſi mo-
ti contigerit, fratrum tuorum quempiam,
qui eorum teneat ſententiam, conſeſſum
Archimagi regem inſtituent . Nos preci-
bus noſtris id regi perſuadere poſſumus,
ut regno abdicato, te in ſuum locum ſub-
roget, quo Manichæorum dogma ſtabi-
lias, & confirmes. Hæc, ſi regnaret, exe-
cutorum ſe ſpopondit . De quibus certior
factus Cabades, publica regni comitia con-
vocari, Phthaſuarſan filio, ajebat illum
inaugurando . Manichæis autem omnibus
una cum Epiſcopo ſuo, conjugibus, & fi-
liis, conventui adeſſe juſſis, Ginnazem pa-
riter Archimagum, cæteroſque magos,
& Byzanem Chriſtianorum Epiſcopum,
ſibi dilectum, ceu medicinæ peritia præ-
ſtantem una congregat : moxque Mani-
chæos veritis compellans, ait . Arridet,
quam tenetis ſententia : & ut ejus ſequa-
ci, veſtrique ſenſus ſocio filio meo Phtha-
ſuarſan, dum etiam inter vivos ago, re-
gno cedere apud me ſtatutum eſt . Dilece-
dite igitur, & in diverſam partem abite,
ut eum regem ſuſcipiatis . Illi audaciores
his verbis facti, a reliquis cum fiducia ſe-
gregaverunt ſe: Cabades porro data exer-
citui ingreſſus libertate, cunctos cum eo-
rum Epiſcopo, ſub Archimagi & Chriſtia-
norum Epiſcopi conſpectu pladiis in fru-
ſta concidit. Tum Sacras in omnem Per-
ſarum ditionem emiſit, quibus omnes
quotquot deprehendi poſſent, Manı-
chæos occidi, vivos comburi, coramque
facultates ſibi addici, nec non libros eo-
rum cremari jubebat, Porro pius Imper-
tor Juſtinus omni dexteritate & animi ro-
bore Rempublicam adminiſtrans, miſſis
per urbes omnes paſſim Sacris, in eos qui
tumultus & cædes ederent ſeverius ani-
madvertit, Conſtantinopol cives in pa-
ce continuit, magnumque de ſe terrorem
incuſſit . Ut primum vero ſuſcepit impe-
rium, Theodoram conjugem ſuam coro-
navit Auguſtam, Hypatium quoque Pa-
tricium Secundini filium Orientalibus par-
tibus adverſus Perſas & Saracenorum ex-
curſiones tutandis, Orientalis militiæ Ma-
giſtrum inſtituit : ſed & magnam in Ma-
nichæos perſecutionem excitavit : mul-
toſque ſupplicio affecit.

Edit. Par. I. pag. 146.

A Τούτῳ τῷ ἔτει Θευδέριχος πραιὼν τῆς Ρώμης Ἀρεια-
νοφρονῶν ἐβιάσατο τὸν Πάπαν Ἰωάννην ἐλθεῖν εἰς τὸ
Βυζάντιον ἀφ᾽ ἧ βασιλέα Ἰουστῖνον, ἓ ἀφιερῶσαι ὑ-
πὲρ Ἀρειανῶν, ὥστε μὴ ἀναγκάζειν αὐτὸς ὀξύτερα τοὺς
ἀφίστας αὐτῶν· ἐπεὶ ᾗ Θευδέριχος εἰς τὰς κατὰ
τὴν Ἰταλίαν ὀρθοδόξως πάντ᾽ ποιοῦν, ἠπείλει. ὁ δὲ Ἰωάν-
νης ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ, καὶ φορτραπεὶς ὑπὸ Ἐπιφα-
νίου τὸ Πατριάρχου, ὡ καθέδρατο, ὡς προκαθῆσαι
Ἐπιφανίου ὁ Ρώμης. ὁ δὲ Ἰωάννης πᾶσι μὲν τοῖς ὑπισ-
κόποις ἐκοινώνησε. Τιμοθέῳ δὲ Ἀλεξανδρείας κε ἐ-
κοινώνησε· Καβάδης δὲ ὁ τῶ Περσῶν βασιλεὺς ὑὸς Περ-
ὸξης πολλὰς μυριάδας Μανιχαίων σὺν τῷ ἐπισκόπῳ
αὐτῶν Ἰνδαζάρῳ ἀνεῖλεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σὺν τοῖς ὡσ-
B συγκλητικοῖς Πέρσαις ἐκ τῶ αὐτῶν φρονήματος· τὸν δὲ
υἱὸν αὐτὸ τὸν τρίτον, τὸν λεγόμενον Φθασμαρσὰν, ὃν
ἐγέννησεν αὐτῷ Σαμβύκη ἡ συγάτηρ αὐτῶ, οἱ Μανι-
χαῖοι παιδαγωγήσαντες, ἓ ἐ ἰδίαν ἐροινήματος ποιή-
σαντες, ὑπηγόρευσαν αὐτῷ· ὅτι ὁ σὸς πατὴρ γεγέ-
ρακε, ᾧ ἐ συμέξη αὐτὸν τελευτῆσαι, οἱ ἀρχιμάγοι
ὑπὸ τῷ σῶν ἀδελφῶν ποιῆσαι βασιλέα, διὰ τὸ κρυπ-
τὸν ἡμῶν τὸ δόγμα αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ διωκήσα δι ὑ-
χοῦ ἡμῶν ποῆσαι τὸν σὸν πατέρα ἀποπέσθαι ἓ βα-
σιλείας, ᾗ σὲ ἀρχηγεῖσαθαι, ἵνα πάντ᾽ κρατή-
ῃς τὸ τῆ Μανιχαίων δόγμα. ὁ δὲ συμπεῖσθεὶς τῶν
ποιεῖ, ὡς βασιλεὺς. γνοὺς δὲ ταῦτα Καβάδης ἐ-
κέλευσε κομιεῖσε γαζέσαι διὰ τὸ, φησὶ, ποῆσαι ἓ
ὑὸν Φθασμαρσὰν βασιλέα· κελεύσας δὲ πάντας τὸς
C Μανιχαίους σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν, ᾗ γυναιξὶ,
ᾗ τέκνοις, παρεγγυᾶσαι ἐν τῷ κομμέντῳ, ὁμοίως ᾗ
τὸν ἀρχιμάγον Γιννάζεμ, ᾗ τὸς μάγους, ᾗ τὸν τῆ
Χερσιανῶν ὑπίσκοπον Βαζάνην ἀγαπαιμῶον παρὰ Κα-
βάδη, ὡς ἐπροῦ ἀέσων, ᾗ καλέσας τὸς Μανιχαίους,
ἔφη. χαίρω ἐπὶ τῇ ὑμετέρῃ δόγματι, ᾗ ζῆλο ἔσαι
ἐτ᾽ ζῶν τῶ βασιλείαν τῇ υἱῷ μου Φθασμαρσὰ,
ὡς σύμφρονι ὑμῶν. ἀλλὰ ἀφεῖσατ᾽ ἐαυτὸς ἀφ᾽ τὸ
παραλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ Σαρσίσαντες μᾶ παῤῥησίας
ἀφωῆσαν ἐαυτὸς. ὁ δὲ Καβάδης ὑπιρῴλας τῇ σρα-
τιωτικὸν ἐισελθεῖν πάντας καπηλεῖ ξίφεσι σὺν τῷ ὑ-
πισκόπῳ αὐτῶν ἐν ὄψει τῶ ἀρχιμάγου, ᾗ τῶ ὑπι-
D πόπου τῇ Χερσιανῶν. ᾗ ὀξύτατ᾽ μὲ σάκρας εἰς πᾶσαν
ἐαυτῆ γῆν, ὥστε τὸν ὠφελιμώτατον Μανιχαίων ἀπωρεῖ-
σθαι, ᾗ πνεύματος γαίεθαι, ᾗ τὰς ὑποσάσεις αὐ-
τῶν εἰς τὰ βασιλικὰ ταμεῖα εἰσκομίζεθαι, ᾗ τὰς βί-
βλους αὐτῶν καίεθαι. ὁ δὲ υἱὸς τῆ βασιλέως Ἰουστῖνος
ὃν πάσῃ ἐκαίσπει ἓ ἀνδρεῖᾳ τῶ βασιλείαν ὑπιλαβῶ-
μῶος, σάκρας πανταχῶ ἐν τὰς πόλεσι ἐξαπέστει-
λεν, ὥστε τιμωρεῖσθαι πάντας τὸς ἀπαξίας ἓ φόνε
ποιοῦντας, καὶ τὸς ἐν ΚΠ. ἐφιλωῆσαι, καὶ φόβον τ᾽
δεῖξε πολλοῖ. γνοῦς δὲ ᾗ ἐαυτὸ γαμέτα ᾗ Θεοδώ-
ραν Λεόντιόν ἅμα τῇ βασιλικῶσαι αὐτόν. ᾗ προσβά-
λετο τὸν Πατρίκιον Ὑπάτιον στρατηλάτην ἀπατοῦς τὸν
Σικουνδίνου φυλᾶξαι τὰ ἀσπόλιτα μέρη τῆ τῆς Πέρ-
σας, ᾗ τῆς ἓ Σαρακίνων ὑπιδρομᾶς. ἐποίησε δ᾽ καὶ
E αὐτὸς διωγμὸν μέγαν κ᾽ Μανιχαίων, ᾗ ἐτιμωρήσα-
το πολλοῦς.

A

Olympiades.	Anni Mundi.	Anni Christi.	Romani Imperatores.	Reges Persarum.	Reges Parthorum.	Reges Armeniæ.	Reges Ægypti.	Reges Macedoniæ.	Reges Syriæ.
284. 1.	5726.	222.	Alexander Mamæa annis 13.	Artabanus annis 14.	Chosroes annis 30.	Chosroes annis 30.	Ptolemæus annis 9.	Philippus annis 5.	Antiochus annis 15.
285. 1.	5727.	223.							
285. 2.	5728.	224.							
285. 3.	5729.	225.							
285. 4.	5730.	226.							
286. 1.	5731.	227.							
286. 2.	5732.	228.							
286. 3.	5733.	229.							
286. 4.	5734.	230.							
287. 1.	5735.	231.							
287. 2.	5736.	232.							
287. 3.	5737.	233.							
287. 4.	5738.	234.							
288. 1.	5739.	235.	Maximinus annis 3.	Artabanus annis 14.	Chosroes annis 30.	Chosroes annis 30.	Ptolemæus annis 9.	Philippus annis 5.	Antiochus annis 15.
288. 2.	5740.	236.							
288. 3.	5741.	237.							
288. 4.	5742.	238.	Gordianus annis 6.						
289. 1.	5743.	239.							
289. 2.	5744.	240.							
289. 3.	5745.	241.							
289. 4.	5746.	242.							
290. 1.	5747.	243.							
290. 2.	5748.	244.							
290. 3.	5749.	245.							
290. 4.	5750.	246.							
291. 1.	5751.	247.	Philippus annis 5.						
291. 2.	5752.	248.							
291. 3.	5753.	249.							
291. 4.	5754.	250.							
292. 1.	5755.	251.	Decius annis 2.						
292. 2.	5756.	252.							
292. 3.	5757.	253.							
292. 4.	5758.	254.							
293. 1.	5759.	255.	Gallus annis 2.						
293. 2.	5760.	256.							
293. 3.	5761.	257.							
293. 4.	5762.	258.							
294. 1.	5763.	259.	Valerianus annis 7.						
294. 2.	5764.	260.							
294. 3.	5765.	261.							
294. 4.	5766.	262.							
295. 1.	5767.	263.							
295. 2.	5768.	264.							
295. 3.	5769.	265.							
295. 4.	5770.	266.							
296. 1.	5771.	267.	Gallienus annis 8.						
296. 2.	5772.	268.							
296. 3.	5773.	269.							
296. 4.	5774.	270.							
297. 1.	5775.	271.	Claudius annis 2.						
297. 2.	5776.	272.							
297. 3.	5777.	273.							
297. 4.	5778.	274.							
298. 1.	5779.	275.	Aurelianus annis 5.						
298. 2.	5780.	276.							
298. 3.	5781.	277.							
298. 4.	5782.	278.							
299. 1.	5783.	279.							
299. 2.	5784.	280.							
299. 3.	5785.	281.							
299. 4.	5786.	282.							
300. 1.	5787.	283.	Tacitus annis 1.						
300. 2.	5788.	284.	Florianus annis 1.						
300. 3.	5789.	285.	Probus annis 6.						
300. 4.	5790.	286.							
301. 1.	5791.	287.							
301. 2.	5792.	288.							
301. 3.	5793.	289.							
301. 4.	5794.	290.							
302. 1.	5795.	291.	Carus annis 2.						
302. 2.	5796.	292.							
302. 3.	5797.	293.							
302. 4.	5798.	294.							
303. 1.	5799.	295.	Diocletianus annis 21.						
303. 2.	5800.	296.							
303. 3.	5801.	297.							
303. 4.	5802.	298.							
304. 1.	5803.	299.							
304. 2.	5804.	300.							
304. 3.	5805.	301.							
304. 4.	5806.	302.							
305. 1.	5807.	303.							
305. 2.	5808.	304.							
305. 3.	5809.	305.							
305. 4.	5810.	306.							
306. 1.	5811.	307.							
306. 2.	5812.	308.							
306. 3.	5813.	309.							
306. 4.	5814.	310.							
307. 1.	5815.	311.							
307. 2.	5816.	312.							
307. 3.	5817.	313.							
307. 4.	5818.	314.							
308. 1.	5819.	315.							
308. 2.	5820.	316.							
308. 3.	5821.	317.							
308. 4.	5822.	318.							
309. 1.	5823.	319.							
309. 2.	5824.	320.							
309. 3.	5825.	321.							
309. 4.	5826.	322.							
310. 1.	5827.	323.							
310. 2.	5828.	324.							
310. 3.	5829.	325.							
310. 4.	5830.	326.							
311. 1.	5831.	327.							
311. 2.	5832.	328.							
311. 3.	5833.	329.							
311. 4.	5834.	330.							
312. 1.	5835.	331.							
312. 2.	5836.	332.							
312. 3.	5837.	333.							
312. 4.	5838.	334.							
313. 1.	5839.	335.							
313. 2.	5840.	336.							
313. 3.	5841.	337.							
313. 4.	5842.	338.							
314. 1.	5843.	339.							
314. 2.	5844.	340.							
314. 3.	5845.	341.							
314. 4.	5846.	342.							
315. 1.	5847.	343.							
315. 2.	5848.	344.							
315. 3.	5849.	345.							
315. 4.	5850.	346.							
316. 1.	5851.	347.							
316. 2.	5852.	348.							
316. 3.	5853.	349.							
316. 4.	5854.	350.							
317. 1.	5855.	351.							
317. 2.	5856.	352.							
317. 3.	5857.	353.							
317. 4.	5858.	354.							
318. 1.	5859.	355.							
318. 2.	5860.	356.							
318. 3.	5861.	357.							
318. 4.	5862.	358.							
319. 1.	5863.	359.							
319. 2.	5864.	360.							
319. 3.	5865.	361.							
319. 4.	5866.	362.							
320. 1.	5867.	363.							
320. 2.	5868.	364.							
320. 3.	5869.	365.							
320. 4.	5870.	366.							
321. 1.	5871.	367.							
321. 2.	5872.	368.							
321. 3.	5873.	369.							
321. 4.	5874.	370.							
322. 1.	5875.	371.							
322. 2.	5876.	372.							
322. 3.	5877.	373.							
322. 4.	5878.	374.							
323. 1.	5879.	375.							
323. 2.	5880.	376.							
323. 3.	5881.	377.							
323. 4.	5882.	378.							
324. 1.	5883.	379.							
324. 2.	5884.	380.							
324. 3.	5885.	381.							
324. 4.	5886.	382.							
325. 1.	5887.	383.							
325. 2.	5888.	384.							
325. 3.	5889.	385.							
325. 4.	5890.	386.							
326. 1.	5891.	387.							
326. 2.	5892.	388.							
326. 3.	5893.	389.							
326. 4.	5894.	390.							
327. 1.	5895.	391.							
327. 2.	5896.	392.							
327. 3.	5897.	393.							
327. 4.	5898.	394.							
328. 1.	5899.	395.							
328. 2.	5900.	396.							
328. 3.	5901.	397.							
328. 4.	5902.	398.							
329. 1.	5903.	399.							
329. 2.	5904.	400.							
329. 3.	5905.	401.							
329. 4.	5906.	402.							
330. 1.	5907.	403.							
330. 2.	5908.	404.							
330. 3.	5909.	405.							
330. 4.	5910.	406.							
331. 1.	5911.	407.							
331. 2.	5912.	408.							
331. 3.	5913.	409.							
331. 4.	5914.	410.							
332. 1.	5915.	411.							
332. 2.	5916.	412.							
332. 3.	5917.	413.							
332. 4.	5918.	414.							
333. 1.	5919.	415.							
333. 2.	5920.	416.							
333. 3.	5921.	417.							
333. 4.	5922.	418.							
334. 1.	5923.	419.							
334. 2.	5924.	420.							
334. 3.	5925.	421.							
334. 4.	5926.	422.							
335. 1.	5927.	423.							
335. 2.	5928.	424.							
335. 3.	5929.	425.							
335. 4.	5930.	426.							
336. 1.	5931.	427.							
336. 2.	5932.	428.							
336. 3.	5933.	429.							
336. 4.	5934.	430.							
337. 1.	5935.	431.							
337. 2.	5936.	432.							
337. 3.	5937.	433.							
337. 4.	5938.	434.							
338. 1.	5939.	435.							
338. 2.	5940.	436.							
338. 3.	5941.	437.							
338. 4.	5942.	438.							
339. 1.	5943.	439.							
339. 2.	5944.	440.							
339. 3.	5945.	441.							
339. 4.	5946.	442.							
340. 1.	5947.	443.							
340. 2.	5948.	444.							
340. 3.	5949.	445.							
340. 4.	5950.	446.							
341. 1.	5951.	447.							
341. 2.	5952.	448.							
341. 3.	5953.	449.							
341. 4.	5954.	450.							
342. 1.	5955.	451.							
342. 2.	5956.	452.							
342. 3.	5957.	453.							
342. 4.	5958.	454.							
343. 1.	5959.	455.							
343. 2.	5960.	456.							
343. 3.	5961.	457.							
343. 4.	5962.	458.							
344. 1.	5963.	459.							
344. 2.	5964.	460.							
344. 3.	5965.	461.							
344. 4.	5966.	462.							
345. 1.	5967.	463.							
345. 2.	5968.	464.							
345. 3.	5969.	465.							
345. 4.	5970.	466.							
346. 1.	5971.	467.							
346. 2.	5972.	468.							
346. 3.	5973.	469.							
346. 4.	5974.	470.							
347. 1.	5975.	471.							
347. 2.	5976.	472.							
347. 3.	5977.	473.							
347. 4.	5978.	474.							
348. 1.	5979.	475.							
348. 2.	5980.	476.							
348. 3.	5981.	477.							
348. 4.	5982.	478.							
349. 1.	5983.	479.							
349. 2.	5984.	480.							
349. 3.	5985.	481.							
349. 4.	5986.	482.							
350. 1.	5987.	483.							
350. 2.	5988.	484.							
350. 3.	5989.	485.							
350. 4.	5990.	486.							
351. 1.	5991.	487.							
351. 2.	5992.	488.							
351. 3.	5993.	489.							
351. 4.	5994.	490.							
352. 1.	5995.	491.							
352. 2.	5996.	492.							
352. 3.	5997.	493.							
352. 4.	5998.	494.							
353. 1.	5999.	495.							
353. 2.	6000.	496.							
353. 3.	6001.	497.							
353. 4.	6002.	498.							
354. 1.	6003.	499.							
354. 2.	6004.	500.							
354. 3.	6005.	501.							
354. 4.	6006.	502.							
355. 1.	6007.	503.							
355. 2.	6008.	504.							
355. 3.	6009.	505.							
355. 4.	6010.	506.							
356. 1.	6011.	507.							
356. 2.	6012.	508.							
356. 3.	6013.	509.							
356. 4.	6014.	510.							
357. 1.	6015.	511.							
357. 2.	6016.	512.							
357. 3.	6017.	513.							
357. 4.	6018.	514.							
358. 1.	6019.	515.							
358. 2.	6020.	516.							
358. 3.	6021.	517.							
358. 4.	6022.	518.							
359. 1.	6023.	519.							
359. 2.	6024.	520.							
359. 3.	6025.	521.							
359. 4.	6026.	522.							
360. 1.	6027.	523.							
360. 2.	6028.	524.							
360. 3.	6029.	525.							
360. 4.	6030.	526.							
361. 1.	6031.	527.							
361. 2.	6032.	528.							
361. 3.	6033.	529.							
361. 4.	6034.	530.							
362. 1.	6035.	531.							
362. 2.	6036.	532.							
362. 3.	6037.	533.							
362. 4.	6038.	534.							
363. 1.	6039.	535.							
363. 2.	6040.	536.							
363. 3.	6041.	537.							
363. 4.	6042.	538.							
364. 1.	6043.	539.							
364. 2.	6044.	540.							
364. 3.	6045.	541.							
364. 4.	6046.	542.							
365. 1.	6047.	543.							
365. 2.	6048.	544.							
365. 3.	6049.	545.							
365. 4.	6050.	546.							
366. 1.	6051.	547.							
366. 2.	6052.	548.							
366. 3.	6053.	549.							
366. 4.	6054.	550.							
367. 1.	6055.	551.							
367. 2.	6056.	552.							
367. 3.	6057.	553.							
367. 4.	6058.	554.							
368. 1.	6059.	555.							
368. 2.	6060.	556.							
368. 3.	6061.	557.							
368. 4.	6062.	558.							
369. 1.	6063.	559.							
369. 2.	6064.	560.							
369. 3.	6065.	561.							
369. 4.	6066.	562.							
370. 1.	6067.	563.							
370. 2.	6068.	564.							
370. 3.	6069.	565.							
370. 4.	6070.	566.							
371. 1.	6071.	567.							
371. 2.	6072.	568.							
371. 3.	6073.	569.							
371. 4.	6074.	570.							
372. 1.	6075.	571.							
372. 2.	6076.	572.							
372. 3.	6077.	573.							
372. 4.	6078.	574.							
373. 1.	6079.	575.							
373. 2.	6080.	576.							
373. 3.	6081.	577.							
373. 4.	6082.	578.							
374. 1.	6083.	579.							
374. 2.	6084.	580.							
374. 3.	6085.	581.							
374. 4.	6086.	582.							
375. 1.	6087.	583.							
375. 2.	6088.	584.							
375. 3.	6089.	585.							
375. 4.	6090.	586.							
376. 1.	6091.	587.							
376. 2.	6092.	588.							
376. 3.	6093.	589.							
376. 4.	6094.	590.							
377. 1.	6095.	591.							
377. 2.	6096.	592.							
377. 3.	6097.	593.							
377. 4.	6098.	594.							
378. 1.	6099.	595.							
378. 2.	6100.	596.							
378. 3.	6101.	597.							
378. 4.	6102.	598.							
379. 1.	6103.	599.							
379. 2.	6104.	600.							
379. 3.	6105.	601.							
379. 4.	6106.	602.							
380. 1.	6107.	603.							
380. 2.	6108.	604.							
380. 3.	6109.	605.							
380. 4.	6110.	606.							
381. 1.	6111.	607.							
381. 2.	6112.	608.							
381. 3.	6113.	609.							
381. 4.	6114.	610.							
382. 1.	6115.	611.							
382. 2.	6116.	612.							
382. 3.	6117.	613.							
382. 4.	6118.	614.							
383. 1.	6119.	615.							
383. 2.	6120.	616.							
383. 3.	6121.	617.							
383. 4.	6122.	618.							
384. 1.	6123.	619.							
384. 2.	6124.	620.							
384. 3.	6125.	621.							
384. 4.	6126.	622.							
385. 1.	6127.	623.							
385. 2.	6128.	624.							
385. 3.	6129.	625.							
385. 4.	6130.	626.							
386. 1.	6131.	627.							
386. 2.	6132.	628.							
386. 3.	6133.	629.							
386. 4.	6134.	630.							
387. 1.	6135.	631.							
387. 2.	6136.	632.							
387. 3.	6137.	633.							
387. 4.	6138.	634.							
388. 1.	6139.	635.							
388. 2.	6140.	636.							
388. 3.	6141.	637.							
388. 4.	6142.	638.							
389. 1.	6143.	639.							
389. 2.	6144.	640.							
389. 3.	6145.	641.							
389. 4.	6146.	642.							
390. 1.	6147.	643.							
390. 2.	6148.	644.							
390. 3.	6149.	645.							
390. 4.	6150.	646.							
391. 1.	6151.	647.							
391. 2.	6152.	648.							
391. 3.	6153.	649.							
391. 4.	6154.	650.							
392. 1.	6155.	651.							
392. 2.	6156.	652.							
392. 3.	6157.	653.							
392. 4.	6158.	654.							
393. 1.	6159.	655.							
393. 2.	6160.	656.							
393. 3.	6161.	657.							
393. 4.	6162.	658.							
394. 1.	6163.	659.							
394. 2.	6164.	660.							
394. 3.	6165.	661.							
394. 4.	6166.	662.							
395. 1.	6167.	663.							
395. 2.	6168.	664.							
395. 3.	6169.	665.							
395. 4.	6170.	666.							
396. 1.	6171.	667.							
396. 2.	6172.	668.							
396. 3.	6173.	669.							
396. 4.	6174.	670.							
397. 1.	6175.	671.							
397. 2.	6176.	672.							
397. 3.	6177.	673.							
397. 4.	6178.	674.							
398. 1.	6179.	675.							
398. 2.	6180.	676.							
398. 3.	6181.	677.							
398. 4.	6182.	678.							
399. 1.	6183.	679.							
399. 2.	6184.	680.							
399. 3.	6185.	681.							
399. 4.	6186.	682.							
400. 1.	6187.	683.							
400. 2.	6188.	684.							
400. 3.	6189.	685.							
400. 4.	6190.	686.							

B

Olympiades.	Anni Mundi.	Anni Christi.	Romani Imperatores.	Reges Persarum.	Reges Parthorum.	Reges Armeniæ.	Reges Ægypti.	Reges Macedoniæ.	Reges Syriæ.
284. 1.	5726.	222.	Alexander Mamæa annis 13.	Artabanus annis 14.	Chosroes annis 30.	Chosroes annis 30.	Ptolemæus annis 9.	Philippus annis 5.	Antiochus annis 15.
285. 1.	5727.	223.							
285. 2.	5728.	224.							
285. 3.	5729.	225.							
285. 4.	5730.	226.							
286. 1.	5731.	227.							
286. 2.	5732.	228.							
286. 3.	5733.	229.							
286. 4.	5734.	230.							
287. 1.	5735.	231.							
287. 2.	5736.	232.							
287. 3.	5737.	233.							
287. 4.	5738.	234.							
288. 1.	5739.	235.	Maximinus annis 3.	Artabanus annis 14.	Chosroes annis 30.	Chosroes annis 30.	Ptolemæus annis 9.	Philippus annis 5.	Antiochus annis 15.
288. 2.	5740.	236.							
288. 3.	5741.	237.							
288. 4.	5742.	238.	Gordianus annis 6.						
289. 1.	5743.	239.							
289. 2.	5744.	240.							
289. 3.	5745.	241.							
289. 4.	5746.	242.							
290. 1.	5747.	243.							
290. 2.	5748.	244.							
290. 3.	5749.	245.							
290. 4.	5750.	246.							
291. 1.	5751.	247.	Philippus annis 5.						
291. 2.	5752.	248.							
291. 3.	5753.	249.							
291. 4.	5754.	250.							
292. 1.	5755.	251.	Decius annis 2.						
292. 2.	5756.	252.							
292. 3.	5757.	253.							
292. 4.	5758.	254.							
293. 1.	5759.	255.	Gallus annis 2.						
293. 2.	5760.	256.							
293. 3.	5761.	257.							
293. 4.	5762.	258.							
294. 1.	5763.	259.	Valerianus annis 7.						
294. 2.	5764.	260.							
294. 3.	5765.	261.							
294. 4.	5766.	262.							
295. 1.	5767.	263.							
295. 2.	5768.	264.							
295. 3.	5769.	265.							
295. 4.	5770.	266.							
296. 1.	5771.	267.	Gallienus annis 8.						
296. 2.	5772.	268.							
296. 3.	5773.	269.							
296. 4.	5774.	270.							
297. 1.	5775.	271.	Claudius annis 2.						
297. 2.	5776.	272.							
297. 3.	5777.	273.							
297. 4.	5778.	274.							
298. 1.	5779.	275.	Aurelianus annis 5.						
298. 2.	5780.	276.							
298. 3.	5781.	277.							
298. 4.	5782.	278.							
299. 1.	5783.	279.							
299. 2.	5784.	280.							
299. 3.	5785.	281.							
299. 4.	5786.	282.							
300. 1.	5787.	283.	Tacitus annis 1.						
300. 2.	5788.	284.	Florianus annis 1.						
300. 3.	5789.	285.	Probus annis 6.						
300. 4.	5790.	286.							
301. 1.	5791.	287.							
301. 2.	5792.	288.							
301. 3.	5793.	289.							
301. 4.	5794.	290.							
302. 1.	5795.	291.	Carus annis 2.						
302. 2.	5796.	292.							
302. 3.	5797.	293.							
302. 4.	5798.	294.							
303. 1.	5799.	295.	Diocletianus annis 21.						
303. 2.	5800.	296.							
303. 3.	5801.	297.							
303. 4.	5802.	298.							
304. 1.	5803.	299.							
304. 2.	5804.	300.							
304. 3.	5805.	301.							
304. 4.	5806.	302.							
305. 1.	5807.	303.							
305. 2.	5808.	304.							
305. 3.	5809.	305.							
305. 4.	5810.	306.							
306. 1.	5811.	307.							
306. 2.	5812.	308.							
306. 3.	5813.	309.							
306. 4.	5814.	310.							
307. 1.	5815.	311.							
307. 2.	5816.	312.							
307. 3.	5817.	313.							
307. 4.	5818.	314.							
308. 1.	5819.	315.							
308. 2.	5820.	316.							
308. 3.	5821.	317.							
308. 4.	5822.	318.							
309. 1.	5823.	319.							
309. 2.	5824.	320.							
309. 3.	5825.	321.							
309. 4.	5826.	322.							
310. 1.	5827.	323.							
310. 2.	5828.	324.							
310. 3.	5829.	325.							
310. 4.	5830.	326.							
311. 1.	5831.	327.							
311. 2.	5832.	328.							
311. 3.	5833.	329.							
311. 4.	5834.	330.							
312. 1.	5835.	331.							
312. 2.	5836.	332.							
312. 3.	5837.	333.							
312. 4.	5838.	334.							
313. 1.	5839.	335.							
313. 2.	5840.	336.							
313. 3.	5841.	337.							
313. 4.	5842.	338.							
314. 1.	5843.	339.							
314. 2.	5844.	340.							
314. 3.	5845.	341.							
314. 4.	5846.	342.							
315. 1.	5847.	343.							
315. 2.	5848.	344.							
315. 3.	5849.	345.							
315. 4.	5850.	346.							
316. 1.	5851.	347.							
316. 2.	5852.	348.							
316. 3.	5853.	349.							
316. 4.	5854.	350.							
317. 1.	5855.	351.							
317. 2.	5856.	352.							
317. 3.	5857.	353.							
317. 4.	5858.	354.							
318. 1.	5859.	355.							
318. 2.	5860.	356.							
318. 3.	5861.	357.							
318. 4.	5862.	358.							
319. 1.	5863.	359.							
319. 2.	5864.	360.							
319. 3.	5865.	361.							
319. 4.	5866.	362.							
320. 1.	5867.	363.		

gnis e terra erumpens combussit . Alius ignis ex aere instar scintillarum decidit, & quos attigisset, fulminis in morem cremavit : terraque per annum continuum concussa est.

A ἐξελθὼν κατέφλεξε . ᾧ ἔτησε πῦρ ἐκ τοῦ ἀέρος , ὡς σπινθῆρες , κατηρχετο , ᾧ κατέκαιεν , ὥσπερ ἀστραπή, τὸν ὑφεστῶτα ἐνιαυτὸν ὅλον . ᾧ σεισὸς ἦν ἐπὶ ἐνιαυτὸν ὅλον .

Anno Mundi 6030.	Dionys. Incarn. 530.	Rom. Imp. Justi-niani annis 9.	Persa rum rex Chor roes annis 48.	Ro mæ Epis. Felix annis 4.	Cons Rom. Epif. Epi-pha nius annis 16.	Hie rop. Epif. Joan nes annis 23.	Alex. Epif. Theo philus annis 17	Anti och. Epif. Eu phra tius annis 5.
		9	3	1	7	25	7	5

Hoc anno terræ motu continuo invalescente, Euphratius Antiochiæ Episcopus ea agitatione obrutus interiit : omnes quoque ædes & Ecclesiæ conciderunt , & urbis decor omnis deletus est : sed neque talis calamitas aliis sæculis quavis in urbe auditus . Plentissimus autem Imperator Justinus ea re cognita , ingenti animi dolore perculsus , fubiato capitis fui diademate , purpuraque depofita , plures dies deformi lacco velatus luctum egit : adeo ut festivo die procedens in Ecclesiam coronæ insigne vel chlamydem deserre non admiserit : verum sic simplici habitu processerit , solo mandya purpureo subornatus , & coram toto Senatu ingemiscens : cæterique omnes lugubria induti una cum eo luxerunt . Imperator porro Carinum Comitem datis auri centenariis quinque confestim misit , ad effodiendas egerendasque ruinas , si forte possit aliquem periculo libertare , & a prædonibus & raptoribus res ruderibus immersas suis possessoribus servare. Subindeque post eum in ejus vestigia Phocam Crateri filium Patricium , Alterum quoque Patricium quoque Antiochiæ Præfule defuncto, Euphratem Viros cordatos mist Imperator , qui pecuniarum immensa vi ab eo accepta , repararent urbem . Cæterum Aprilis mensis die quarto , Paschali festo ejusdem quintæ indictionis , morbo correpus Imperator Justinus Justinianum germanum nepotem Imperatorem adhuc vivus instituit , coronam insuper imposuit , & menses quatuor potestatis collegam habuit . Augusto vero mense ejusdem quintæ indictionis , Justiniano in Imperatorem relicto, piissimus Justinus diem obiit .

Euphratio quoque Antiochiæ Præsule defuncto, Euphratem Asiadenus ea tempestate Comitem Orientis agens , in ejus locum ordinatus est , qui divinum prorsus fervorem adversus Schismaticos exercuit.

Edit. Par. pag. 248.

B Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ σεισμὸ ἐπιπρασσόμενος Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας κατῳκοδόμη ὑπὸ τὸ σεισμὸ , ᾧ ἀπέθανε , ᾧ πᾶς οἶκος ᾠκοδομήθη ἐκκλησίαι κατέπεσον , καὶ τὸ κάλλος τῆς πόλεως ἠφανίδη . ᾧ ἐγένετο τοιαύτη θεομηνία ἐν ἄλῃ πόλει ἐν πάσαις γενεαῖς . ὁ ἢ εὐσεβέστατος βασιλεὺς Ἰουστῖνος πᾶσα μεθὼν μεγάλως ἤλγησε ᾗ ψυχῇ , ὅτε ἐπῆρτο τὸ ζήθημα τῆς κεφαλῆς αὐτὸ , ᾧ τῶν πορφύρεων καὶ ἐστόδησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς , οὗτω ἓ τῇ ἑορτῇ προσῆλθε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ , ᾧ κατῃδέατο φορίσαι τὸ στέμμα , ᾗ τὴν χλαμύδα · ἀλλ᾽ οὕτω λιτὸς προσῆλθε μανδύαν πορφυροῦν φορίσας , ᾧ κλαίων ἐπὶ πάσης τῆς συγκλήτου , ᾧ πάντες ἔκλαιον σὺν αὐτῷ . ἐπὶ τοῦτῳ φορυσῆς . ἀπέστειλα δὲ ὁ βασιλεὺς ὠδίως Καῖσαρ τὸν Κόμητα οὓς κινῆσαι πάντα πρὸς ἐκχοίσιμον , εἴ πως δύναιδῆ σῶσαι τινάς , ἓ τὰ καταχωθέντα πράγματα διασῶσαι ἐκ τῆ ὄγκων ᾗ ἀρπαγῶν . ᾧ πάλιν ἀπέστειλαν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τὸν Πατρίκιον φωκᾶν τὸν Κρατερῶ , καὶ τὸν Πατρίκιον Ἀσίφιον , ᾧ τὸν δὲ ὑπέρχων , αὐθρως σφοῦς , δὺς αὐτοῖς χρήματα πολλὰ ἀφὸς ἀναπαισιμοῦ τῆς πόλεως . τῇ ᾗ Ἀπριλλίῳ μὲν δ᾽. τῆς αὐτῆς ἰ. ἰνδικτιῶνος , τῇ ἑορτῇ τῶ Πάσχα , ἀδθιώσας ὁ βασιλεὺς Ἰουστῖνος τὸ ποργενόμενον ἀπ᾽ ἐαυτῷ ἐκ τῆς βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἴδιον ἀνεψιὸν , καὶ ἐ-στεψεν αὐτὸν , ᾧ συμβασιλέυσαν αὐτῷ μῆνας δ᾽. τῇ δ᾽ Αὐγούστῳ μὲν τῆς αὐτῆς ἰ. ἰνδικτιῶνος ἐπελύπησεν ὁ ὠσεβέστατος Ἰωστῖνος καπαλιπὼν βασιλέα Ἰουστινιανὸν .

C

D

Anno Mundi 6030.	Dionys. Incarn. 530.	Rom. Imp. Justi-nianus annis 38.	Per sa rum rex Chor roes annis 48.	Ro mæ Epis. Felix annis 4.	Cons Rom. Epif. Epi-pha nius annis 16.	Hie rop. Epif. Joan nes annis 23.	Alex. Epif. Theo philus annis 17.	Anti och. Epif. Eu phra sius annis 18.
		1	3	3	8	16	8	1

Hoc anno Imperator Justinianus rerum summa potitus , Patricium Armenium Orientis Comitem creavit , & ingenti pecuniarum tradita copia , virum abire jussit , & Phœniciæ Libanesiæ urbem Palmyram nuncupatam instaurare ad interiorem limitem : & in ea Ducem residere sanctaque loca protegere , & iis invigilare præcepit . Prima vero mensis Januarii die munus in populum edidit Imperator , eamque largitus est pecuniarum vim quam Princeps ante alium nullus Consulatus nomine profuderit.

E Τούτῳ τῷ ἔτει μονοκρατήσας τῶν βασιλέων ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς προεβάλετο Κόμητα ἀνατολῆς τὸν Πατρίκιον Ἀρμένιον , ᾧ τινι δόντα χρήματα , κελεύσας αὐτὸν ἀπελθεῖν , ᾧ ἀνανεῶσαι πόλιν τὴν Φοινίκης Λιβανησίας εἰς τὸ λιμπτὸν τὸ ὑσώτερον ᾗ κελεύσθαι Παλμύραν , κελεύσας τὸ καθίζεδαι ἐν αὐτῇ ᾗ Δοῦκα ἓ τὰς ἁγίας τόπης . . . τῇ ᾗ Ἰανουαρίῳ μὲν ἀ. ᾗ αὐτὸς ἰνδικτιῶνος ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ὑπατεῖαν , ᾧ πασῶναι ἤδωκε χρήματα , ὅσα οὐδεὶς βασιλεὺς ὑπατεύσας .

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπολέμησε τῇ Λαζῷ Τζάθῃ, ὡς προεφύτευτο Ρωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐπιμέλειαν αὐτῇ βοηθείας ἐποιήσατο, καὶ στρατιάρχας τρεῖς, Βιλισάριον, καὶ Κύριλλον, καὶ Πέτρον. καὶ πολεμήσαντες ἐνεπόδισαν. καὶ νικήσαντες ὁ βασιλεὺς καὶ στρατηγῶν, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προέδωκαν τῶν πίλων. καὶ διαδεξάμενος αὐτοὺς, ἀπέστειλε Πέτρον τὸν Νοταρίου αὐτοῦ στρατηλάτην· καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῆς Λαζῶν ἐνίκησαν, καὶ πολλοὺς ἀνεῖλον τῶν Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσηρτήσατο τοῖς Ρωμαίοις ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐλύρων Γραίτης ὀνόματι, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως χριστιανὸς. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς Θεοφανείοις, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος. ἐξ ἐβαπτίθησαν σὺν αὐτῷ συγκλητικοὶ αὐτοῦ, καὶ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθε μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια φιλιωθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπαγγειλάμενος συμμαχεῖν αὐτῷ, ἐν οἷς ἂν βουληθῇ. προσβάλλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρατηλάτῃ Ἀρμενίας Τζίτῃ ἀνδρὶ πολεμικῷ, καὶ ἱκανοτάτῳ. ἐν ᾧ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρατηλάτας, ἀλλὰ δούκας καὶ κόμητας. ἐστράτευσε δὲ ὑπ' αὐτὸν Ἀρμενίων πλῆθος, ὡς εἰδῆτε τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. ἰδιάκια δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπαντῆς στρατιᾶς ἀεξιμεύς τάπαρας, καὶ γόγοπ μεγάλα φυλακή, καὶ βοηθοὶ Ρωμαίων. ἴζδοσι δὲ αὐτῷ καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης ὀνόματι Κομιτώ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσηρτήσατο τοῖς Ρωμαίοις γυνὴ τις ἐκ τῆς Οὔννων λεγομένων Σαβὴρ, βάρβαρος, ὀνόματι Βοαρὴξ, χήρα, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς Οὔννων χιλιάδας ρ'. ἥτις κατεδιώκθη τῶν Οὐννικῶν μερῶν μετὰ τοῦ τὸ ἰδίου ἀνδρὸς Βαλὰχ Ὀνοβόλωλ· αὐτὴ τῆς προγαμήσεως παρὰ Καβάδῃ βασιλέως Περσῶν δύο ῥήγας ἀπὸ ἄλλου ἔθνους Οὔννων ἐνδοτέρων, ὀνόματι Σπύρακ τῆς Γλώνης, τὸ συμμαχήσαι αὐτῷ κατὰ Ρωμαίων παρίλαβε, καὶ αὐτὸ Βοάρξ παρέδοτας ἤδη τῆς χώρας ἐπὶ τὰ Περσικὰ μετὰ χιλιάδων κ'. οὓς καὶ κατέκλεισε. καὶ τὸν μὲν ἕτερα ῥήγα αὐτῶν τὸν λεγόμενον Σπύρακα συλλαβομένη δίσμιον εἰς ΚΠ. τῇ βασιλεῖ ἐπιμέλε· τὸν δὲ Γλώνων ἐν τῇ πολέμῳ ἰσφαξε. καὶ αὐτὰ γάρ συμμαχὸς καὶ εἰρήνικὸς τῇ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου Ῥὴξ τῆς Οὔννων ὀνομάτι Γορδὰς προτρέψῃ τῷ βασιλεῖ, ἐξ ἑγένετο Χερσιανὸς, ᾧ ἐφατίδη, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, ᾧ πολλὰ αὐτῷ παρεχικὰς δῶρα, ἀπέστειλε αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φυλάττειν τὰ Ρωμαϊκὰ, ᾧ τὴν Βόσπορον πόλιν, ἥτις ἐκκλίθη ἀπὸ τῶ σωπτολὲν Ρωμαίοι ἀπὸ χρημάτων βόας κατ' ἔτος. . . . . μαίων καὶ Τετβοιώνων φυλάττειν τὴν πόλιν ἤδη τὰς Οὔννους, καὶ ἀπαιτεῖν τὰς σωστηλείας ἤδη βοῦν. ὧν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συναλλάγματα πολλὰ Ρωμαίων, καὶ Οὔννων. ὁ δὲ γαμήμης Χερσιανὸς Ῥὴξ ἤδη Οὔννων, ἀπιὼν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν, εὗρε τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, ᾧ διηγήσατο αὐτῷ τὰ τοῦ βασιλέως

A Eodem etiam anno Perſarum rex Tzathum Laticum quod in Rom. partes tranſiiſſet, bella laceſſivit. Porro Juſtinianus Imperator militares copias in ejus auxilium & Magiſtros militiæ tres Beliſarium, Cyricum, & Petrum, qui initio pacto inferiores evaſerunt. Quare indignates Imperator in Duces, quod invidia ad invicem moti, certam prodidiſſent victoriam. Ipſis revocatis, Petrum Notarium militiæ Magiſtrum in ipſorum locum ſubrogavit. Hic adjunctis ſibi Lazis, adverſus Perſas conſerta pugna, quamplurimos Perſas delevit.

Hoc eodem anno, Elurorum rex Græcis nomine, ad Romanos ſe adjunxit, & Conſtantinopoli una cum gente ſua profectus eſt, & in Chriſtianorum religionem tranſire ab Imperatore expetit. Juſſit Imperator in Theophanis virum baptizari, & ex lavacri fontibus ſuſcepit. Senatores porro, & aulici, & affines ejus duodecim una cum eo initiati ſunt. Tum vero pactis cum Imperatore fœderibus, & adverſus quos indiceret ille ſuppetias ſe laturum pollicitus, domum ſe recepit. Porro Imperator Tzitam virum rei bellicæ peritum, & in cæteris præſtantem militiæ Magiſtrum in Armenia inſtituit: Armenia quippe militiæ Magiſtrum nondum habuerat, ſed Duces & Comites. Sub eo militaverunt Armeniorum copiæ, ut potę quæ Armeniæ partes & loca maxime noſſent: adjuncti ſunt eidem ex Orientalis exercitus Numeri quatuor: ex quibus una cuſtodia præſidiumque ingens Romanis conſtatum eſt. Sororem inſuper Auguſtæ Theodoræ, nomine Cometo, eidem uxorem copulavit.

Hoc inſuper anno mulier quædam barbara ex Unnis, Saber vulgo nuncupatis, nomine Boarex, vidua, adductis ſecum Unnorum millibus centum, in Romanas partes tranſiit: Hæc amiſſo viro ſuo Balach Unnicis regibus imperitabat. Duos vero reges ex alia Unnorum natione, quæ partes interiores habitat, nomen uni Styrax, & alteri Glones, a Cabade Perſarum rege ferendis ſibi ſuppetiis, & Romanos bello vexandis accitos, & jam per regionem ſibi ſubditam ad Perſarum loca, cum millibus hominum viginti tranſitum habentes, armis illa excepit, & in fruſta concidit: & eorum quidem regum unum Styracem vocatum in bello comprehenſum, vinculis alligatum Conſtantinopoli. Imperatori miſit: Glonem autem in pugna interfecit. Ita demum armorum ſocietatem & pacem cum Imperatore Juſtiniano mulier perpetuo ſervavit.

Hoc etiam anno rex Unnorum Boſphoro proximus, nomine Gordas, cum Imperatore fœdus habiturus acceſſit. Is Chriſtianam religionem amplexus, baptiſmi lumine illuſtratus eſt, & ex lavacro ab Imperatore ſuſceptus: multiſque ſubinde ab eo muneribus acceptis, ad Romanos fines tutandos, & Boſphorum civitatem, a Boum numerorum & pecuniarum vice, annuatim penſo tributo ita vocatam, armis propugnandam miſſus in propriam regionem receſſit. Locavit autem & militum Romanorum numerum & Tribunorum, ut cuſtodirent civitatem propter Unnos, & boum tributa exigerent: magnum quippe in civitate Romanis cum Unnis commercium interceſſit. Unnorum itaque rex factus Chriſtianus, in propriam regionem reverſus, fratri, quem iſſic offendit, Imperatoris humanitatem atque

Edit. Paris. pag. 146.

liberalitatem, ſeque Chriſtianum factum eſſe narravit. Ad hæc direpta undecunque ſimulachra, quæ venerabantur Unni, cuncta conflavit: erant enim illa argentea, & electrina. Quamobrem ira ſuccenſi Unni, conjurationæ cum ejus fratre excitata in eum irruenes necem intulerunt, & fratrem ejus Muagerem creaverunt regem. Veriti porro ne pœnas & regem occiſum experterent Romani, in civitatem Boſphorum convolarunt quantocyus, & Tribunum Dalmatium, præfidioſque milites interfecerunt. His Imperator auditis, miſit Joannem Exconſulem, Joannis Scythæ nepotem, Patricii Rufini filium, cum numeroſis Scytharum copiis, qui adjuncto ſibi per terreſtre iter & Odyſſopolim Godilla, & Baduric Duce, adverſuſeos movit exercitum. Hoc nuncio territi Unni, fuga arrepta diſparuerunt: ex quo pax Boſphoro reſtituta, locutique a Romanis omni depulſo timore occupatus. Cæterum imperator Juſtinianus omnes Hæreticis Eccleſias abſtulit, quas reddidit Orthodoxis, præter eas quæ Arianorum Ecclesiarum fuere. Conſtitutiones quoque promulgavit de Epiſcopis, Oeconomis, Orphanotrophis, & Xenodochis, ne videlicet jus legandi aut teſtandi haberent, niſi de iis, quæ annequam officio præficerentur, in ſuis facultatibus habuerant, & de quibus teſtari potuerant: ex quo vero adminiſtrandi munus iniiſſent, ea teſtamento legandi nullam obtinerent poteſtatem, ſed cuncta illorum bona ſacra domus hæreditario jure accideret. Porro idem ille Imperator balneum publicum, quod eſt ad Dagiſtheum, ab Anaſtaſio quondam inchoatum abſolvit: in medio vero areæ, vel atrii ſpatio ad Illi Baſilicam ſubſtrato capaciſſimam ciſternam conſtruxit.

Anni mundi.	Romani Imperii.	Perſæ Reges.	Romani ex Conſulibus.	Conſtantinopolitani Epiſcopi.	Hieroſolymitani Epiſcopi.	Alexandrini Epiſcopi.	Antiochæni Epiſcopi.
5991.	Juſtiniani annis 38.	Chaſoes annis 48.	Fauſto & Epifania annis 4.	Epiphanius annis 16.	Eulogius annis 23.	Theodorus annis 17.	Domnus annis 18.
	3	4	3	9	18	9	2

Ρωμαϊκῆς ἀρχῆς τὸ ἑξῆς.	Ρωμαϊκῶν βασιλέων.	Περσῶν βασιλέων.	Ρωμαϊκῶν ὑπάτων.	Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπων.	Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος.	Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος.	Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος.
	Ἰουστινιανοῦ ἔτη λη'.	Χοσρόου ἔτη μη'.	Φλάβιος Εὐφραδᾶς ἔτη ιε'.	Ἐπιφάνιος ἔτη ιϛ'.	Εὐλόγιος ἔτη κγ'.	Θεόδωρος ἔτη ιζ'.	Δόμνος ἔτη β'.
	ϛ'	ζ'	η'	θ'	ι'	ια'	ιβ'

Hoc anno Eſaias Rhodi, & Alexander Diaſpoleos in Thracia Epiſcopi, ceu turpi maſculorum libidine notati, dignitate moti, & ab Imperatore graviſunt ſubjecti ſupplicio. Reſecta ſiquidem virili cauſa, per urbem ignominioſe eraduſti ſunt, vociferante præcone: Epiſcopi venerandæ dignitatem ne conſpurcatote. Severas inſuper in impudicos leges tulit, a quorum plurimis pœnas exegit. Antiquas etiam leges cunctas renovavit, iſſque volumen in unum collectis, Novellas Conſtitutiones nuncupavit. Iis cavet, ne Præfectus, ubi gerit Præfecturam, ibi, vel poſſeſſionem emat, vel conſtruat domum, vel peregrini, niſi forte ſit ei conjunctus affinitate, hæreditatem adeat.

Eodem anno, menſis Novembris die nono ſupra vigeſimum, hora diei tertia, feria quarta, indictione ſeptima, biennio poſt ſuperiorem cladem, Antiochia magna civitas plagæ cœlitus illatæ damnum iterum paſſa eſt. Ingens quippe terræ motus per horam continuam duravit, aeque horrendus omnino mugitus e cœlo auditus, & cuncta proſus ædificia ad terram uſque proſtrata, urbis quoque mœnia diruta, quæque ſubſtiterare in priori terræ motu veteres conſtructiones, eæ nunc omnes

Ἐκδ. Parisi pag. 151.

Τότε τῇ ἕτει Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ῥόδου, ᾧ Ἀλεξάνδρου ἐπίσκοπος Διασπόλεως τῆς Θρᾴκης καθῃρέθησαν, ὡς παιδϕθορασί, & ἐτιμωρήθησαν θείως ὑπὸ τῶ βασιλέως· καυλοποδίντης δὲ ᾧ πομπεύσαντες τὰ κύριος βοῶντος· ἐπίσκοποι ὄντες τὸ τίμιον χρῆμα μὴ ἐνυβρίζετε· ᾧ ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδρὸς κῇ τῇ ἀσελγωλύσσῃ, ᾧ πολλὰ ἐτιμωρήθησαν. ᾧ ἐγένετο φόβος πολὺς ᾧ ἀσφάλεια. ἀνεῴκησε δὲ ὁ βασιλεὺς πάντας τὰς παλαιὰς νόμως ποιήσας μονόβιβλον, ᾧ καλέσας αὐτὸ νεαρὰς διατάξεις, ἐν αἷς οὐ κατα δέχεται τὸν ἄρχοντα ἐν οἷς ἀρχὲι τόποις ἀγοράζειν κτήμα, ἢ κτίζειν οἶκον, ἢ κληρονομεῖν ξένον ϕρόσωπον, εἰ μήτις συγγενὴς αὐτῷ ὑπάρχει.

Τῷ αὐτῷ ἔτει μὴνὶ Νοεμβρίῳ κϑ'. ὥρᾳ γ'. ἡμέρᾳ β'. ἰνδικτ. ζ'. ὑπαδὺ ὑπὸ Θωμαΐας πάλιν Αντιόχειαν ἡ μεγάλη μετὰ δύο ἔτη τὰ πρὸ αὐτὰ πάθος. ᾧ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐπὶ ὥραν μίαν, καὶ βόμβος ἐκ τῦ οὐρανοῦ ϕοβερὸς· ᾧ ἔπεσε πάντα τὰ κτισθέντα ἐως ἰδάφους, καὶ τὰ τείχη, καὶ ἐκ τῆ μὴ πεσόντων παλαιῶν κτισμάτων ὃν τῇ πρώτῳ σεισμῷ

σμῷ κατὰ τὴν χθὲς καὶ τῶν. ἡ πᾶσα διαφάνεια ἡ γενομένη ἐν τῇ πόλει ἕως τῆς τοῦ βασιλέως φιλοτιμίας, ἣ οὐκ ἐξ ἰδίων οἱ πολῖται φιλοδόμησαν, πάντα κατέπιεσον. ταῦτα μανθάνουσι αἱ πλησιόχωροι πόλεις μετὰ πένθους ἠλπικόσι. ἀπέθανον δὲ καὶ τὸν πάντη τῇ πτώσει χιλιάδες πέντε καὶ ὀκτακόσιοι ἑβδομήκοντα. οἱ δὲ σωθέντες ἔφυγον εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, ἃ εἰς τὰ ὄρη ἐν καλύβαις ᾠκουν. γάγγραι δὲ καὶ χεῖρες μέγαι καὶ βαρύπτεροι καὶ ἐλπικόσι οἱ ὑποκείμενοι πάντες ἀπεπόδησαν, κλαίοντες, καὶ βρυχώμενοι ἑαυτὸς ἀφωνίᾳ εἰς τὰς χεῖρας, κράζοντες τὸ, Κύριε ἐλέησον. ἐφάνη δὲ ἐν ὁράματί τινι Σισυηβεῖ ἀνθρώπῳ, ὥστε εἰπεῖν πᾶσι τοῖς ἐπιβλεφθεῖσιν, ἵνα ὑπηρεγράψωσι εἰς τὰ ὑπέρθυρα αὐτῶν· Χεῖρες μὲν ἡμῶν· τοῦτο· ἡ πᾶν γινομένου, ἵνα ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ. καὶ πάλιν ὁ βασιλικὸς καὶ ὁ Λιγγόνετα πολλὰ ἐθαύμασαν χήματα εἰς ἀνάκτορα καὶ οἰκοδομὰς τῆς Ἀντιοχέων πόλεως, καὶ ἀπεκόμισαν αὐτῶν Θεόπολιν. ἐν δὲ τῇ κδ. τὰ Μαρτίου μηνὸς τῆς ἰβδόμης ἰνδικτιῶνος ἐπηρίνιον Ἀλαμουνδάρος ὁ Σακικὸς ὁ βασιλέτους τῆς Σαρακίνων, ἐ ἐπραίδευσι τὴν αφρόνην Συρίαν ἕως τῆς ὄρεων Αντιοχείας, τὸ λεγόμενον Λίπαρον, καὶ Σκαρδῶν τῆς κτημάτων. καὶ ἐφόνευσι πολλοὺς, καὶ ἔκαυσε τὰ ἔξω Καλλικόσος, καὶ τὸ Δρμίσκ κτῆμα, καὶ τὴν κωμόπολιν χωραν. ἐ ἀκούσαντες οἱ ἔξωρον τῆς Ρωμαίων ἐξηλθον κατ' αὐτὸ. ἐ γόσπες οἱ Σαρακίνοι σὺν τοῖς Πέρσαις λαβόντες τὴν αφαῖδαν καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἦλθ τὸ ἐσωτέρου λιμενὸς ἔφυγον. τῇ δὲ ἐπερχλίῳ μενὶ ἐ αὐτὸς ζ. ἐπιμείνασε κατέλαβε βοήθεια ἐραπὸ πεμφθεῖσα ὑπὸ τὸ βασιλέως ἐ πεζὸ, καὶ ἐκ φρυγίας τῆ λεγομένων Λυκοκραστῶν· ἡ φοβηθέντο ἐραπλάτιω ἀναπολῆς Βιθυσέων ἐβδόμῳ Τράτιον τὸν Παπείκιον Σκουδῶτον. καὶ τῇ ιβ'. τὰ Μαΐου μηνὸς εἰσῆλθε ἐν Αντιοχείᾳ Ερμογένης ὁ Μάγιστρος ἀπὸ σοφός, ἀφίσβυς ἀπολυθεὶς παρὰ τὸ βασιλέως Ιυστινιανοῦ ἀφὸς ἢ βασιλέα Περσῶν πεζὶ εἰρίνης. τῇ δὲ Ιυνίῳ μηνὶ Σαμαρείται καὶ Ιυδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ βασιλέα τινὰ Ιουλιανὸν ἐστῆσαν. ἡ κατὰ Χερσιανῶν ὅπλα κινήσαντες, ἁρπαγάς, ἐφόνευς, καὶ ἐμυρεισμὸς κατὰ Χερσιανῶν ἐργάσαντο. ὃς ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς χεῖρας Ιυστινιανοῦ, καὶ ἀπέλασε πάντας, ἡ ἀπεκράλυσε τὸν τύραννον Ιυλιανόν. Χοσρόης δὲ ὁ τῆ Περσῶν βασιλικὸς διξάμενος Ερμογένη Μάγιστρον μετὰ δώρων ἀφιεβδοστε πεζὶ εἰρίνης· τῇ δὲ Ιυλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ. ἐνδικτ. λαβὼν τὰ δῶρα, εἰρίνην οὐ κατέθεσο ποίησαι πεισθεὶς ὑπὸ Σαμαρειτῶν ἀφοσυλητῶν αὐτῷ, καὶ ὑποτιθέντων αὐτῷ ἀφοδίδυαι τὴν χώραν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ὡς ἔχοντες τὴν συμμαχίαν Ιουδαίους ἡ Σαμαρείτας χιλιάδας πεντήκοντα· τούτους Σαββᾶς Χοσρόης ὁ φροτέλατο τὴν εἰρήνην, βαδίζωμος τὴν Ιερουσαλὴμ δὲ αὐτὸν παραλαβεῖν ἔχοντα χρυσὸ ἀναξίβμητα κινπωσέα, ἡ λιθίαι πολλαὶ· ἀφορμὴν δὲ ἔβαλε πεζὶ τῆ χρυσορυχίων τῆ ἐν τοὶς ὄρεσιν Αριμβίας, ὡς ἀφαίμι ἀπὸ παλάτια πλουσίων Ρωμαίοις καὶ Πέρσαις, νῦν δὲ Ρωμαίοις μόνοις τελοῦσι. ἡ ἀλλάτινα κεφάλαια ἀφοφασκζόμβος ἔφαφε τῆ βασιλεῖ. γνωδίσιος δὲ τὸ ῥήματος τῆ Σαμαρίτων ἐπανέστη. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἐστράτευσε, καὶ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν, ἐξῆλθον οἱ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐπολέμησαν αὐτῷ· καὶ ἐνικήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἐπιδιώκων αὐτοὺς εἰσῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐκράτησε τῆς πόλεως. καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐσκύλευσε τὴν πόλιν, καὶ ἐπύρωσε τὰ βασίλεια, καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει δημόσια κτίσματα. καὶ ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἐλθὼν ὁ Χοσρόης, καὶ ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν, καὶ ἐκράτησε τῆς πόλεως, καὶ ἐσκύλευσε τὴν πόλιν, καὶ ἐπύρωσε τὰ βασίλεια, καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει δημόσια κτίσματα. καὶ ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἐλθὼν ὁ Χοσρόης, καὶ ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν, καὶ ἐκράτησε τῆς πόλεως, καὶ ἐσκύλευσε τὴν πόλιν, καὶ ἐπύρωσε τὰ βασίλεια, καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει δημόσια κτίσματα.

nes funditus everſæ. Denique quicquid tam Imperatorum liberalitate, quam privatis civium ſumptibus urbi concilliatum fuerat ornatus atque decoris, id tum omne dejectum in terram. His perceptis, vicinæ civitates in luctum & publicas ſupplicationes effuſæ. Ea vero clade hominum quatuor millia & ſeptuaginta ſupra octingentos periere: qui periculo ſervati, in alias civitates migravere, vel in montibus ſub tugoriis habitavere. Hæc aſperrima & rigidiſſima hyemsſequuta eſt, & proceſſiones cum precibus agebant, qui remanſerant civitatis incolæ, exaleati; ejulantes, & pronos ſe per nivem demittentes, crebris vocibus, Domine miſerere, inclamantes. Demum religioſo cuidam viro per viſum revelatum eſt, omnibus qui ſuperfuerant, edicret, uti ſuperioribus domorum liminibus inſcriberent: Chriſtus nobiſcum, ſtate. Eo facto ita Dei pacata eſt. Porro Imperator atque Auguſta magnas ibenum pecunias in Antiochenæ civitatis inſtaurationem inſumpſerunt, & mutato nomine Theopolim iuncupatam voluerunt. Die vero Martii viceſimo primo, ſeptima Indictione, Alamundarus Zecices Saracenorum regulus, irruptione facta, primam Syriam depopulatus eſt uſque ad ipſius Antiochiæ loca contermina, ad Litargum dictum, & Scaphatenes poſſeſſiones: multoſque occidit, incenditque Chalcedonis ſuburbia, & Sermium præterea, atque Cynegiam regionem. Hæc audientes Romanorum Optimates armati proceſſerunt obviam: cognito Saraceni prædam atque captivos ſecum abducentes per interiorem limitem una cum Perſis anſugerunt. Menſe porro Aprili, ejuſdem ſeptimæ Indictionis, copiæ auxiliares ab Imperatore ſummiſſæ advenerunt pedeſtri itinere, & ex Phrygia qui Lycoranitæ nuncupantur: & revocato Hypatio Patricio Secundino, Magiſtrum militiæ præfecit in Oriente Beſſiarium. Duodecimo vero Maii Hermogenes Magiſter vir litteratus, ad Perſarum regem ab imperatore Juſtiniano Legatus de pace habenda miſſus, Antiochiam pervenit. Junio deinde menſe, Samaritæ & Judæi Palæſtinam incolentes, Juliano quodam in regem coronato, motisque in Chriſtianos armis, rapinas, cædes, incendia adverſus eos exclitaverunt: quos Deus in Juſtiniani manus tradidit, adeo ut deletis omnibus Julianum tyrannum capite obtruncarit. Choſroes autem Perſarum rex Hermogenem Magiſtrum de pace habenda tractatum habiturum cum donis accedentem ſuſcepit: at Julio menſe, fuit is ejuſdem Indictionis 7. muneribus acceptis, propoſitum de pace ſermonem reſpuit, ita nimirum a profugis Samaritis perſuaſus, qui regionem ſuam & univerſam Palæſtinam, ut pote qui auxiliares copias Judæorum, & Samaritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pollicebantur. His conſiſis Chofroes, pacis conditionem non accepit, quinimmo de Hierofolymis per iſtos potiundis cogitabat, urbe videlicet prædivite, quæ innumera auri centenaria, & ingentem pretioſorum lapidum congeriem penes ſe haberet. Prætextum vero cepit auri fodinas in montibus Armeniæ, ut pote quæ talentum Romanis ſimul atque Perſis olim nunc autem ſolis Romanis penderent, atque alia quædam capita prætendens ad Imperatorem ſcripſit. Cum vero id Samaritanum commentum eſſe compertum ſuſſ-

Edit. Pariſ pag. 152.

fet, redeuntes e Perſia detenti ſunt ad Ammidium. Erant autem illi præcipui quinque Optimates, & inter eives potioribus valebant opibus ; & ii militiæ Magiſtro Beliſſario traditi, & diligentius examinati, cuncta palam confeſſi ſunt.

Hoc etiam anno Palæſtinæ Dux inimicitias cum Saracenorum Romanis ſubditorum Tribuno ſuſcepit : quo exercitus Tribunus in interiorem limitem ſe recepit. Quod eum reſciſſet Alamundarus, irruptione facta, tenuit eum, & morte damnavit : captiſque uxoribus & filiis ejus, reverſus eſt. Ea re audita, Phœnicizæ, Arabiæ, & Meſopotamiæ Duces, nec non ipſe Saracenorum Tribunus ipſum a tergo inſequuti ſunt : quo cognito, ad Indiæ partes, quas Romanorum nullus hucuſque penetravit, Alamundarus fugit. Ejus itaque tentoria diripuerunt, & Saracenorum virorum, mulierum, & puerorum innumeram multitudinem abduxerunt captivam, & quos reperere Romanos captivitate oppreſſos, camelos, oves, boveſque, nec non ſericorum ſilorum copiam ingentem, veſteſque plurimas ſeeum tulerunt. Caſtella quoque Perſarum quatuor ſuccenderunt igni, & eum præclara victoria regreſſi ſunt.

Edit. Pariſ. pag. 153.

Olympiadis anni.	Cyclus Solaris.	Rom. Imp. Juſtiniani anni 38.	Perſarum Regis Choſroes anni 48.	Romanum Epiſc. Febronius anni 4.	Conſtantinopol. Epiſc. Epiphanius anni 16.	Hieroſolymitanus Epiſc. Joannes anni 23.	Alexandrinus Epiſc. Timotheus anni 17.	Antiochenus Epiſc. Ephræm anni 38.
	3	5	4	10	19	10	1	

Hoc anno, qui octavæ indictionis, adverſus Gentiles & hæreſim omnem Juſtinianus Imperator perſecutionem movit, & eorum facultates ærario publico addixit. Tunc acerſitus eſt Macedonius Exreferendarius, & Aſclepiodotus Exprætectus, qui metu pulſus fidem amplexus eſt, & obiit mortem : Pegaſius etiam cum filiis inter proceſſionem examinatus eſt : Phocas etiam Particius Crateri filius, & Thomas Quæſtor, & alii plures comprehenſi : quod maximum omnibus cinorem inculſit Imperator autem ſolos Chriſtianos, eoſque recta in fide probatos ad communia & Curialia munera ſuſtinenda admitti, Gentiles & Hæreticos ab eis amoveri lata lege ſanxit ; iiſdem vero trimeſtre tempus ineundæ reſipiſcentiæ terminum ultimum præſcripſit . Porro nenſe Martio ejuſdem indictionis Hermogenes Exeonſularis & Magiſter, nec non Rufinus Exmagiſter militiæ & Particius Antiochia digreſſi, & Legatorum munere fungentes Perſiam verſus profecti, Daras cum perveniſſent, regi Perſarum, ut ſe ad colloquium exciperet, denunciaverunt . Dum vero ſubſiliunt ad Daras Beliſſarius Orientalis militiæ Magiſter una cum reliquis Romanis Ducibus urbi quam proxime caſtra applicuit : qua re cognita, Meran Perſarum regis ſuperbus Dux, ipſe que regis filius, & exteri Perſarum Duces eum innumeris copiis Niſibi collecti, acie omni in partes tres diviſa, junio menſe, memoratæ octavæ indictionis in eos irruerunt . Comperto periculo, Romanorum Duces una cum Magiſtro eductis ordine præclaro copiis, obviam in Perſas iverunt, unde acre prælium conflictuque terribilis infeuntus eſt . Cæſis itaque Perſis, & ad internecionem proſligatis, vexillum eorum tulerunt Romani : Meranque ipſum, & Perſarum Ducem, qui Nabedes dicebatur, cum aliis quamplurimis ad Juſtinianum Imperatorem miſerunt . Hæc quidem ſic ſe habuere.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ὁ Δοὺξ Παλαιστίνης ἐποίησεν ἐχθραν μετὰ τοῦ φυλάρχου τῶν ὑπὸ Ρωμαίοις Σαρακηνῶν. ὁ φοβηθεὶς ὁ φύλαρχος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον λιμῶν· ὁ μαθὼν Ἀλαμουνδαρος ἐπιῤῥίψας, παρέλαβε αὐτὸν, ὁ φονεύσας· ὁ λαβὼν τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ὁ τὰ τέκνα, ὑπέστρεψε. Ὁ μαθόντες οἱ Δοὺκες τῆς Φοινίκης, ὁ Ἀραβίας, ὁ Μεσοποταμίας, ὁ ὁ φύλαρχος, ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτὸν, ὁ ἀκόσας Ἀλαμουνδαρος ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν Ρωμαίων εἰσῆλθε ποτέ . παρέλαβον δὲ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, ὁ ἠχμαλώτευσαν ἀνθρώπους πολλοὺς Σαρακηνῶν, αἰχμαλωσίαν, ὁ γυναικῶν, ὁ παίδων, ὁ ὅσους εὗρον Ρωμαίους αἰχμαλώτους, ὁ καμήλους, ὁ πρόβατα, καὶ βόας, ὁ πολλὴν μπαζᾶαν, ὁ ἱματισμὸν· ἔκαυσαν δὲ ὁ Περσικὰ κάστρα τέσσαρα· ὁ ὑπέρχεται μετὰ νίκης μεγάλης.

Ὀλυμπιὰς.	Κύκλος ἡλιακὸς.	Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἔτη λά.	Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης ἔτη μή.	Ῥώμης ἐπίσκοπος Φεβρώνιος ἔτη δ.	Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Ἐπιφάνιος ἔτη ις'.	Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος Ἰωάννης Τιμοθέου ἔτη κγ'.	Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Τιμόθεος ἔτη ιζ'.	Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Εὐφρόνιος ἔτη ιη'.
	γ'	ε'	δ'	ι'	ιθ'	ι'	γ'	

Τῷ τῆ ἴτει ἡ ἐπινεμήσεως ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰωστινιανὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὁ πασῶν αἱρέσεως, ὁ τῶν τοιῶν ὡσίας ἐδήμευσε. κατεχρήσθη δὲ ὁ Μακεδόνιος, ὁ ἀπὸ Ῥαφηρηδείων, ὁ Ἀσκληπιόδοτος ὁ τοῦ Ταράχων, ὅστις ὁ φοβηθεὶς, ἐπέτρωσε ὁ ἀπέθανε· ὁ Πηγάσιος ὁ Ἡλιοπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ὡς προσῆλθεν ἐξετάσθησαν· ὁ Φωκᾶς ὁ Πατρίκιος τοῦ Κράτηρ, ὁ ὁ Κομέστωρ Θωμᾶς, ὁ ἄλλοι συνελήφθησαν· ὁ φόβος πολὺς ἐγένετο. ὁ ὁ ἰδιάσαντες ὁ βασιλεὺς, ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς Ἑλληνίζοντας, μηδὲ τὰς αἱρετικὰς, εἰ μὴ μόνους τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, οὓς αὐτοὺς ὁ ἀφορτσμίαν ἰῶς μηνῶν τεσσάρων ἀφὸς ὑπερφυΐᾳ· τῇ ὁ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ὁ Ἀττικιχείᾳ ὁ Ἐρμογένης ὁ ἀπὸ Ὑπάτων Μάγιστρος, ὁ Ῥουφῖνος ὁ τοῦ ςρατηλατῶν Πατρίκιος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ἀπηρχήθησαν ἀφιχθέντες ὁ ἐν Δαρᾷ, ἰμήνυσαν τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν τὸ δέχεσθαι ὁ αὐτούς. ὁ ὁ τῷ ἤξιναν αὐτοὺς εἰς τὸ Δαρᾶς ἅμα Βελισαρίῳ τῷ ςρατηλάτῃ τῆς ἀνατολῆς, ὁ τῷ τῆ λοιπῶν ἐξάρχων Ρωμαίων, ὁ ἐκπλεκούσων αὐτῶν ἀφὸ μικρὰ ὁ πόλεως, μαθὼν ὁ Μηρὰν ἀφωτοράτηρ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως σὺν τῷ υἱῷ τῷ βασιλέως, καὶ τῷ λοιπῶν ςρατηγῶν τῆς Περσίδος, συνηγάγετο ὁ τῷ Νατζιβίῳ μετὰ Περσικῆς δυνάμεως πολλῆς τῇ Ἰωσὴφ μέμφεις ἰνδικτιῶνος ν. ἐπῆραν μὲν αὐτοὺς μερίσας τὸ ἴδιον πλῆθος εἰς τεῖα παγματα . ἐγένετο γάρτις οἱ ςρατηγοὶ Ρωμαίων σὺν τῷ Μαγίςρ καλῶς ςρατηγήσαντες, ὥρμησαν κατὰ Περσῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας, ὁ συμβολὴ φοβερά . ὁ ἔπεσαν Ρωμαίοι τοὺς Πέρσας, καὶ ἀπόλεσαν αὐτούς, ὁ ἐπάρτις ὁ τὸ βάνδον αὐτῶν.

ὁ δὲ Μηρᾶν, ᾧ δοῦκες τῶ βασιλίως Περσῶν, ᾧ ὁλίγοι Α
ἐκ τῆ πεφευγωθότων καπφυγον εἰς τὸ Ντζίβιος· καὶ
ἐνίκησαν οἱ Ρωμαῖοι νίκιμ μεγάλιμ. γνοὺς δὲ τοῦτο
ὁ βασιλιὺς τῆ Περσῶν, ἐτρεψεν εἰσπλθεῖν ἀφὸς αὐ-
τὸν τὸν Πατρίκιον Ρουφίνον μόνον ἅμα τῆ Κόμητι Αλε-
ξανδρῆφ. ᾧ τῆ Αὐγούστῳ μἶωι ἐσπλθε ἀφὸς αὐτὸν, ᾧ
πολλὰ ζβλεχθέντες, ᾧ εἰρἶνις πάκτα τυπιώσαντες,
ἐξῆλθεν εἰρἶνη.

Edit. Paris. pag. 154.

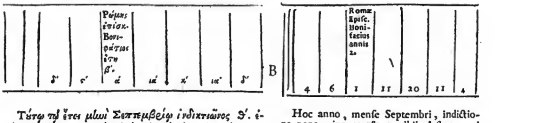

Τούτῳ τῆ ἔτει μἶωι Σεπτεμβρἰῳ ἰνδικτιῶνος δ'. ἐ-
φάνη μέγας ᾧ βαβιρὸς ἀστὴρ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κο-
μήτης πέμπων ἐπὶ τὰ ἄνω τὰς ἑαυτῆ ἀκτἶνας ἀστραπ-
τόντας, ὃν ὅλεγον λαμπαδίαν, καθ' ἡμέτερο ἐπὶ ἑκατ-
σι ἡμέρας λάμπων· ᾧ ἐγένοντο κοσμικαὶ δημεκρατἶαι, ᾧ φόνοι. ἐν δὲ τῆ συμπληρώσει τῆ Νοιμβρἰου μἶνὸς καπέλαβεν ὁ Πατρίκιος Ρουφῖνος ἐκ τῆς ἀφτοβρἰας τῆ Περσῶν ἀφὸς τὸν βασιλία Ἰουστινιῶνο εἰρἶνης πάκτα ἐοικήσας· ὅν τινα διξάμβος ὁ βασιλιὺς λἶαν διὰ νἶὸ εἰρἶνῆν, ᾧ ἠσμένησε τὰ ἐοικηθέντα πάκτα, ᾧ ἔτυχεν εἰρἶνης τὰ ἀράγματα ἀμφο-τέρων.

Hoc anno, menſe Septembri, indictione nona, ingens & terribile ſaſtrum ad Occidentalem cæli plagam viſum, cometes nimirum, Lampadias dictus, in ſuperiorem cæli partem radios fulguris in modum coruſcantes emittens, ae per totos viginti dies perſeverans: ex quo univerſales populorum tumultus, & cædes ſequuntur. Exeunte porro menſe Novembri, Patricius Ruſinus ſua ad Perſas Legatione functus, datis pacis conditionibus ad Imperatorem Juſtinianum reverſus eſt: eum ob firmatam paeem excepit Imperator gratiſſime, & frederis iniri pactas conditiones ex animo lætuſque probavit: atque ita demum Romanorum & Perſarum res optima pace potitæ ſunt.

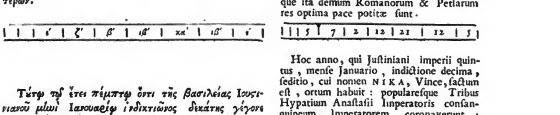

Τούτῳ τῆ ἔτει πέμπτῳ ὄντι τῆς βασιλείας Ἰουστι-νιανοῦ μἶωι Ἰανουαρἰῳ ἰνδικτιῶνος δυάτης γίγνετα τὸ λεγόμενον Νἶκα, ἡ ἀπαρσία. ᾧ ἔστασαν οἱ τῆ Δήμων εἰς βασιλία Ὑπατίου τὸν συγγενῆ τῦ βασιλέως Ἀναστασίου· ᾧ ἐκαύθη πολὺ μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ ἁγία Εἰρἶνη, ᾧ ὁ ξυνὸς τῦ Σαμψὼν, καὶ τὸ Αὐγουστἶον, καὶ τὸ ἀφοσ-κιόνιον τῆς βασιλικῆς, καὶ ἡ Χαλκὴ τῦ παλατἶου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῆ ἀριθῆτων ἐν τῆ λεγομένῳ ἱππικῷ μετὰ Ὑπατίου, ὡς φασι, τεσσαρσκαιδεκάτῃ πέντε χιλιάδες ἀπέθανον. γνόντε δὲ ἡ ἀταξία τῦ Νἶκα τρόπῳ τοιούτῳ. Ἀτελεῖτται τὰ μέρη ἐν τῆ ἱππικῷ, ἀπέκραξαν οἱ τῆ Πρασίνων. Ἀκτα. διὰ Καλαπόδιον τὸν Κουβικουλάριον, καὶ Σπαθάριον. οἱ Πράσινοι. ἔπ πολλὰ, Ἰουστινιὰν Αὔγυστ· τὺ βἶας. ἀδἶκημαι, μόνε ἀγαθὲ, οὐ βασιλεῦ. οἶδεν ὁ Θεὸς φοβοῦμαι ὁσημάσαι, μὴ πλἶον δὕσχήσῃ, καὶ μἶλλον κινδυνεύσει. Μανδά-τωρ· τἶς ἐστι, ὐκ οἶδα. ὁ πλεοκτῶν με, Τεσ-σαράκοντα, εἰς τὰ τζαγγαρία ψρίσκεται. Μανδά-τωρ· ὑβὸις ὑμᾶς ἀδἶκεῖ. οἱ Πράσινοι· εἷς ᾧ μόνος ἀδἶκεῖ με, Θεοτόκε, μὴ ἀσακεραλίσῃ. Μανδάτωρ· τἶς ἐστὶν ἐκεῖνος; ὐκ οἶδαμῶ. οἱ Πράσινοι· σὺ καὶ μόνος οἶδας, Τεσσαράκοντα, τἶς πλεοκτεῖ με σήμερον. Μανδάτωρ· οἶ τἶς ἀὰ ἐστι, ὐκ ἴδαμῶ. οἱ Πράσινοι· Καλοπόδιος, ὁ Σπαθάριος ἀδἶκεῖ με, Πάντα πάντων. Μαν-

Hoc anno, qui Juſtiniani imperii quintus, menſe Januario, indictione decima, ſeditio, cui nomen NIKA, Vince, factum eſt, ortum habuit: populareſque Tribus Hypatium Anaſtaſii Imperatoris conſanguineum Imperatorem coronaverunt: plurimaque Urbis pars ſubinde incendium paſſa eſt, ut & magna Eccleſia, fanûm Irenes templum, peregrinorum Sampſonis nomine hoſpitium, Auguſteum, Regiæ atrium columnis circumquaque ornatum, & Chalce Palatii. Inde timor ingens per Urbem vagatus, plurimique eorum, qui una cum Hypatio in Circo funt repetti, ad triginta quinque hominum millia, ut narrant, interfecti. Seditio iſta, quæ poſtmodum NIKA, Vince, appellationem obtinuit, hoc pacto exorta eſt. Populi factionibus ad Circum collectis exclamaverunt Prafini: Acta. Propter Calepodium Cubicularium, & Spatharium vociferati ſunt Prafini. Annos tibi plurimos, Juſtiniane Auguſte: Tu vincas. Injuriam perpetior, o qui bonus unus es, nec eam ampius fero. Novit Deus. Vereor nominare, ne rem felicius geres, & ego ad periculum extremum deducar. Reſpondit Mandator. Quis ille ſit, non novi. (Praſinorum factio.) Qui me opprimit, ter Auguſte, ad ſaturias officinas moratur. Mandator. Nullus injuriam vobis infert. Praſini. Unus ſolúſque me injuria afficit, o Deipara, ne paria iniquitatis capita repetat. Mandator. Quis ille ſit, ignoramus. Praſini. Tu ſolus nôvitti, ter Auguſte, quis me in hodiernum diem opprimit. Mandator. Si quis omnino ſit, neſeimus. Praſini. Calopodius Spatharius, ipſe eſt qui me vexat, omnium Domine. Mandator. Nihil ad-

pag. 155.

minist rat Calopodius · Prasini · Quisquis ille fuerit , Judæ partem sibi comparabit : brevi rependet Deus illatæ injuriæ præmium · Mandator · Spectatum convenistis ? an forte contumelia Optimates respersit ? Prasini · Qui injuriam intulerit , Judæ sortem fortietur · Mandator · Quiescite tandem , Judæi , Manichæi , Samaritæ , Prasini · Judæos, & Samaritas nuncupas ? Sit omnibus nobis adjutrix Deipara · Mandator · Quousque vobis ipsis insulsa procamini ? Prasini · Anathema ceu Judæ, o Domine, ei qui Dominum non recta credere profiteur · Mandator · In unius nomine vos baptizari jubeo · Magna ad invicem contentione exclamaverunt Prasini , & vociferati sunt · Ut jussit, hauri aquam, in unius nomine baptizor · Mandator · Sane , nisi quiescatis , caput vobis tollo · Prasini · Singuli quique salutem sibi quærere incipiunt : at si quid afflicti proferamus , ne indigneturimperium tuum : ipse Deus omnes sustinet patienter · Prasini · Nescimus sane quæramur : cuncta nunc propritis appellantur nominibus : Ubi moretur ille , nescimus : Palatium , ter Auguste , vel Reipublicæ status & administratio mihi ignota : unica via per Urbem procedo , cum bordoni infideo : utinam , ter Auguste , ne tum quidem · Mandator · Liber homo quilibet , quocumque vult tuto atque impune in publicum procedere potest · Prasini · Libertati confido : eam tamen manifestam reddere mihi non licet · Si quispiam liber est , de Prafinorum factione suspectus , omnino plectitur in custodiscito · Mandator · Prenarii , Furciferi , neque vitæ vestræ parcitis ? Prasini · Auferatur certe color iste , cessat prorsus a jure dicundo ipsa justitia : permitte , oscidamur : per te liceat, morte plectimur · En jam scaturit sons sanguinis , tu , quos lubet , plecte . Certe duo hæc humana natura minime patitur , utinam Sabbatius nuſquam fuisset natus , filium certe homicidam non habuisset . Viginti decurrentunt anni , ex quibus mane ad Zeugma parrata est cædes , utinam inspexisset (majestas tua) & vesperi tandem , omnium Domine , neci traditus fuisset . Diserunt Veneti · Vestri sunt omnes , ieque soli , tutius hujus stadii homicidæ . Oppoſuerunt Prasini · Quandonam jugulas , & fugam arripis ? Veneti · Tu cædes admitis , insuper tumultum moves · Vestri sint , ieque soli per stadium homicidæ · Prasini , Domine Justiniane , isti precibus instant & nullis cædit . Hæc etiam invitus quisque perpendat . Venditorem lignorum ad Zeugma quis interfecit , o Imperator ? Mandator · Vos eum occidistis . Prasini . Epagathi filium quis interfecit , o Imperator ? Vos etiam illum occidistis : & Venetos crimine implicatis . Prasini . Etiam nunc , etiam nunc , Domine Deus misérere . Vis veritati infertur . Deum mundi res omnes moderari afferentibus opponerem me quam libenter . Quæ hæc calamitas ? Mandator · Non est Deus malorum auctor , Prasini · Malorum intentator Deus non est? Ecquis me per nefas opprimit ? Si Philosophus extat , vel Eremita , cedo utriusque discrimen ? Mandator . Blasphemi , Deo infensi , quando demum cessabitis ? Prasini · Si majestati tuæ ita fas fatis, etiam invitus annuo , ter Auguste · Cuncta mihi nota , cuncta mihi nota : at silentium mihi · Vale Justitia , nulla sunt deinceps tua sanctia · Defertorem ago , & ad Judæ orum partes migro : imo Gentilem po-

A δάπαρ · ἐκ ἔχει σφάγια Καλοπόδιος · οἱ Πράσινοι . εἰ τις ποτὲ ἐστὶ , τὸν μέρος ποιήσει τὸ Ἰούδα , ὁ Θεὸς ἀνταποδώσει αὐτῷ ἀδικιῶν μετὰ βραχύ . Μανδάπορ · ὑμεῖς οὐ ἐσήρχθετε εἰς τὸ Θεώρησαι , εἰ μὴ εἰς τὸ ὑβρίζειν τὰς ἀρχοντας ; οἱ Πράσινοι · εἴ τις δήποτε ἀδικεῖ με ἢ μέρον ποιήσει τὸ Ἰούδα . Μανδάπορ · πουχάσατε , Ἰουδαῖοι , Μανιχαῖοι , ἢ Σαμαρεῖται · οἱ Πράσινοι . Ἰουδαίους ἢ Σαμαρείτας ἀποκαλεῖς ; ἢ Θεοτόκος μετὰ ὅλων . Μανδάπορ · ἕως πότε ἑαυτοὺς καταράσθε ; οἱ Πράσινοι · εἷς τις ἢ λέγει , ὅτι ὀρθῶς πιστεύει ὁ διαφόνης ἀναθέμα αὐτῷ , ὡς τῇ Ἰούδα . Μανδάπορ · ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ὕπα βαπτίζεσθαι . οἱ δὲ Πράσινοι ἀνεβόησαν ὑπατοι ἀλλήλων , ἢ ἐκραξον . ὡς ἐκέλευσεν , ἄντλας , εἰς ὕπα βαπτίζομαι . Μανδάπορ · ἔστως εἰ μὴ νυὶ χαπνεῖ , ἀποκεφαλίζω ὑμᾶς · οἱ Πράσινοι · ὑπατος ἀνῴδει ἀρχὰν κρατήσας , ἵνα σωθῇ · καὶ εἰ τὰ ἀν ὑπεσθῇ ὀλιβδῶμοι , μὰ ἀγαλαχτήσῃ τὸ κράτος σου · τὸ δὲ Θέατρον πάντων ἀπίχεται . οἱ Πράσινοι · ἡμεῖς λόγον ἔχωμεν , ἐνομιζομεν ἄρτι πάντα , ποῦ ἐστὶν , ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν , ὁδὸ τὸ παλάτιον Τεσσαῦσουτ , οὐδὲ πολιτείας κατάσασις , μίαν εἰς τὴν πόλιν φορίζομαι , ὅτ' ἂν εἰς βορδόνιν καθίζομαι · εἰδε μηδὲ τότε , Τεσσαῦσουτ . Μανδάπορ · ἔπασος ἐλεύθερος ἔπου θέλει ἀνυπόπτως διμοιάζει · οἱ Πράσινοι · ἢ διάφορα ἐλευθερίας , καὶ ἐμφανίσει αὐ συγχώρημα · ἢ ἐὰν ἐστι ἐλεύθερος , ἔπεται δὲ Πράσινος ὑπόπτως , πάντως εἰς φασιφορ κολάζεται . Μανδάπορ · ἐπιμισθάπατοι οὐδὲ ἢ λυχνοῦμων φείδεσθε ; οἱ Πράσινοι · ὑπαρδὴ οὐ χρώμα τῶν , ᾧ δίκη ἢ χρηματίζει , αἷς τὸ φονεύσθαι · καὶ ἀρις , κολαζόμεθα . ἰδὲ πηγὴ βρύουσα , ἢ ὅσους θέλεις κόλαζε . ἀλλθὼς τὰ δύο ταῦτα ἢ φέρει ἀνθρωπίνη φύσις . ἐὼν Σαββάτης μὴ ἐγέννηθη , ἵνα μηδὲ υἱὸν ἔχε φονέα . εἰκοσὶν ἔτος φόνος ἐστὶ ὁ γιὸ μὸς εἰς τὸ Ζεύγμα τὸ πρωΐ , ἀς ἐθεώρησε , ἢ τῇ δείλῃ ἐφάχθη , δύασται πάντων · οἱ Βένετι · τὸς φονεὶς ὅλοι τὰ ϛαδίου ὑμεῖς μόνοι ἔχετε. οἱ Πράσινοι · ποτὲ σφάξεις , ἢ ἀποδημεὶς ; οἱ Βένετοι · σὺ δὲ σφάξεις , ἢ διακινεῖς · τὸς φονεὶς γὰρ τὰ ϛαδίου ὑμεῖς μόνοι ἔχετε · οἱ Πράσινοι · δίασται ἰσυτιναὶ , αὐτοὶ παρακαλοῦσι , καὶ νέοὶς αὐτοὺς φονεύει · νοήση , ὁ μὴ δίλων · τὸν ξυλοπώλην , τὸν εἰς τὸ Ζεύγμα , τίς φονεύσας , αὐτοκράτωρ ; Μανδάπορ · ὑμεῖς αὐτὸν ἐφονεύσατε · οἱ Πράσινοι · τὸν υἱὸν τὸ Ἐπαγάθου τίς ἐφόνευσεν , αὐτοκράτωρ ; Μανδάπορ · ἢ αὐτὸν ὑμεῖς ἐφονεύσατε · καὶ τὸς Βενέτους πλίτετε · οἱ Πράσινοι · ἄρτι καὶ ἄρτι · Κύριε ἐλέησον · τυραννέται ἢ ἀλήθεια . ἤθελον ἀντιβαλεῖν τοὶς λέγουσιν ἰὰ Θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα · πόσθε αὖτη ἢ δυτυχία ; Μανδάπορ · ὁ Θεὸς κακῶν ἀπίρασος · οἱ Πράσινοι · Θεὸς κακῶν ἀπίρασος ; ἢ τίς ἐστι ὁ ἀδικῶν με , τί φιλόσοφος ἐστι , ἢ ἐρημίτης , τὼ διαίρεσιν αὖπη τῇ ἐκατέρων . Μανδάπορ · βλασφημοι , καὶ θεοχόλητοι , ἕως πότε αὖχ ὑποκλίσετε ; οἱ Πράσινοι · ἂν θεραπεύεται τὸ κράτος σου , ἐγὼ · ἢ μὴ δίλων , Τεσσαῦσουτ , ὅλα , ὅλα οὕδα · ἀλλὰ σιωπᾶ · σοῦσι δίκη , ὡς τί χρηματίζεις · μεταβάτω , ἢ τότε Ἰουδαῖος .

Edit. Paris. pag. 136.

μᾶλον δὲ ἐλλοίσαι συμφέρει, ὁ μὴ Βυτιήσαι, ὁ Θεὸς οἶδεν. οἱ Βίττοι · τὸ μισῶ, ὁ Θέλω βλέπειν · ὁ ὁ Θθόος παρωχλέι μοι · οἱ Πράσινοι · ἀγασκαφὴ τὸ ὄστεα τῇ Θεωρουσίνῃ · καὶ καπλδον οὗτοι, ὁ ἔασαν τὸν βασιλέα, ὁ τὸς Βιτίτας Θεωρουσίτας. ὁ ὃΔὸς συωίβη γνέδαι ὑπὸ τίνων Μαγίστρων ἀφόρασιν δημοτικὴς παραχῆς τρὶπορτοιῤδὲ κρατήσας ὁ Τσαρχος τρεῖς δημότας τῇ ἀπακτιώτων, ἐφυρκιῶν αὐτὸς · ὁ ὁ μὲν εἰς πάραυτα ἀπέβανε · οἱ δὲ δύο ἔπεσαν ἐκ τὸς φουρκας · πάλιν ἐκρεμάβησαν, ὁ πάλιν ἔπισαν · τοὺς δὲ ὡμρακὸς ὁ ἐσὼς ὄχλος ἐκραξε · τίτες τὴ ἐκκλησίᾳ. ἀκκοῦσες δὲ οἱ μοναχοὶ τὸ ἁγίε Κώνσος ὡρασαν αὐτὸς ἐν ἀκατίῳ, ὁ ἐπέρασαν αὐτὸς εἰς τὸ ἅγιον Λαυρέντιον, διότι φοβόμενοι ἔκρα τὸ μπόνα ἐκβόησκαθαν τὸ πᾶν, ὡς ὁ πᾶρ τὸ ἐκαδὸ. ἀκὺσας δὲ ὁ Τσαρχος ἐπιμέλ ε στρατιώτας, ὁ γόντες οἱ Δῆμοι ἁπλδον εἰς τὸ Προπυλαῖον αἰτοῦντες τὸν Τσαρχον ἀποσῆναι τὸ ἁγίη Λαυρεντίυ τὸς φυλάσοντας στρατιώτας, ὁ ἀποκρίσιως ὐκ ἐτύχον παρ' αὐτὸ. ὁ Συμεὼνίτης ἰδαλον πῦρ εἰς τὸ Προπύλεον, καὶ ἐκάνεσαν οἱ ὑμβόλοι ἀπὸ τῆς καμάρας τὸ φόρε ὡς τῆς Χαλκῆς, τότε ἀρχυροφατεῖα, ὁ τὰ Λαύσου πάντα πυρὶ ἀνλιόθησαν, ὁ τὸς ἐμπέτοντας αὐτὸς στρατιώτας κατέφαξαν ἀρειδῶς. ὁ εἰσιρχόμβοι ἐν τεῖς οἴκοις δὶηρπαζον τὰς ὑποσάσεις, ὁ ἐκπνέυσαν τὼ εἴσοδον τὸ παλατὶν τὼν χαλκήτρων, ὁ Προπυλικπῶμεν, καὶ τὸ ἔνατο τὸ Λὺχνικέως. καὶ καπλδη ὁ Δῆμος εἰς τὸ Ἰυλιανὸς τῆς Σοφίας λεγόμενον λιμένα εἰς τὸ οἶκοι Πρόβυ ζητοῦντες ὅπλα, ὁ κράζοντες ἄλλοι βασιλέα τὴ πόλει, ὁ ἤβαλον πῦρ εἰς τὸ Πρόβυ · ὁ κατέκηξδη ὁ οἶκος · ὁ ἤλθεν, ὁ ἔκπνεσαν τὸ βαλανέον τὸ Ἀλεξάνδρε, ὁ ἦ ἔχωσα τὸ Σαμψὼν τὸ μέγαν, ὁ ἀπώλοντο οἱ ἄρθρωσοι, ὁ ἦ μεγάλαι ἐκκλησίαι σωὶ τοῖς ἀμβοτήρες ἐσσι · ὁ πᾶσα ἐκ τετράπτε κατέκηξδη. ὁ δὲ βασιλεὺς φοβηθεὶς κ· Θέλησε βαλεῖν εἰς δρόμωσα τὰ χρέματα, ὁ ἐξέλθεν ὑπὶ τὼ Θρφίλω, ἕως Ἡρακλείας, καταλείψας φυλάντρεν τὸ παλάτιον τὴ στρατηλάτλω Μουῶδον μῇ τὼ υἱὸ αὐτὸ, ὁ τεμχηλίδων ἀσφῶν, ὁ Κωνσαντῖνόλω, ὁ τοῖς Κουβικλαρίοις. οἱ δὲ Δῆμοι τὰς νεκρὰς σύραντες ἤβαλον εἰς τὼ Θάλασαν, φονδσαντες ὁ γωναῖκας πολλὰς · φῆμις ἦ γνομένης, ὅτι ὁ βασιλεὺς λαβὼν ἦ Αὐγοῦσαν ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ὁ ἀγκορδσαν βασιλέα Τπάτιον ὁ Πατρίκιον, ὁ καθῳζόμβος ἐν τῇ ἱπποκῇ ἀθρμείτο ὑπὸ τῆ Δήμων. καὶ ἀκούσε τὰς ὑβρεστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα. ἦλθον ἦ ὁ ἀπὸ Φλαβιτῶν τιώτροι Πράσινοι ἐξακόσιοι λευκιμάτοι, ὑπολαμβάνοντες καὶ αὐτοῖς τὸ παλάτιον, καὶ εἰσαγαγεῖν ἦ Τπάτιον. ὁ ἦ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ παρὰ τὸ Δήμου καὶ Τπατίου πλμηθέντα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ παλατίῳ, ὁ ἀπλδεν εἰς τὰ λεγόμβα Παῦλπια, ὅπιθεν τὰ καδίσματος τὸ ἱπποδρομίου, εἰς τὸν τεῖχλον τὸν ὄχρτα τὰς χαλκᾶς θύρας, ἔχων μεθ' ἑαυτὸ Μουῶδεν, καὶ Κωνσαντίολον, ὁ Βιλισάριον, ὁ ἄλλως συγκλητικὲς, ὁ ἐξόπλων στρατιῶν βοηθειαν, ὁ Κουβικουλαρίους, ὁ Σπαθαρίνς. ἐξελθὼν δὲ Ναρσῆς ὁ Κουβικουλάριος,

A tius feri, quam a Venetis flare conducit : novit Deus . Veneti . Quod exhorreo , etiam conspicere iugio : en tamen ut invidia mihi molestiam exhibet ingentem . Prasini . Efodiantur ſpectatorum ossa . Quo femel dicto Prasini diffeciferunt , Imperatore , ac Venetis in circo ſpectatoribus relictis . Conficilim vero popularis tumultus præterea tum a quibuſdam Magistris dari in hunc modum contigit . Apprehenſos ex aurigantium factionibus tres ſeditioſos ſuſpendio Præfectus damnavit . Eorum quidem unus vitam amiſit extemplo : alii duo e patibulo cecidere . Iterum ſuſpenſi , cecidere iterum . His conſpectis , populus aſtans exclamavit . Ad Eccleſiam ducite . Audito clamore , ſanctî Coronis Monachi poenarios leniB bo ſuſtulerunt , & ad ſancti Laurentii trajectos deportaverunt , quod eo gauderet privilegio Eccleſia , nullum ex ea ejiciendum , donec factum fuiſſet latis . Ea re accepta , miſit Præfectus milites ; eos vero miſſos cum reſciviſſent populares factiones , ad Prætorium convenerunt milites ad cuſtodiam deſtinatos a ſancti Laurentii templo amoveri a Præfecto pollucaturos : reſponſum vero nullum ab eo acceperunt . Inde furore , fuccenſæ factiones ignem Prætorio ſubmiſerunt ; a ſori camera , adufque Chaleas terminos incenderunt cuncta , Argentariorum officinas , *Edit. Paris.* Laufique ædificia omnia flammis con- *pag. 157.* ſumpſerunt , & obvios quoſque milites , nulli venia conceſſa , occiderunt : domos quoque penetrantes latrones diripuerunt cuncta , Palatii aditum ære tectum , Protectorum ſtationem , & Auguſtei Ennatum omne igne depopulati ſunt . Exinde dilapſa populi factio ad Juliani ædes (Sophiæ portus ſi dicitur) convenit , tum ad Probi , arma , ajebat , repertura contendit : & in Urbe Imperatorem aliam inclamans Probi domum incendit , quæ mox in ruinam acta . Pergens vero ulterius in Alexandri balneum flammas ultrices intulit , magnum Samſonis holpitium , ægris etiam miſere conſumptis , devaſtavit , magnam quoque Eccleſiam cum utriuſque partis columnis : tota vero quadripartito in ruinam concidit . His Imperator territus , pecuniam omnem in dromonem congerere , & Mundo militiæ Magiſtro , & ejus filio , & millibus hominum tribus , nec non Conſtantiolo , & Cubicularibus , ad Palatii cuſtodiam relictis , in Thraciam , Heracleam uſque ſecedere meditabatur . Factiones porro cadavera (erant etiam illa plurimarum ab eis occiſarum mulierum) per Urbem raptantes in mare projecerunt . At cum rumor ſpartis eſſet Imperatorem abdutta ſecum Augusta in Thraciam profugiſſe , Hypatium Patricium Imperatorem ſalutaverunt : mox ſedens in Circo populi factionum ſauſtas voces excepit , & contumeliarum in Juſtinianum conjectarum extitit auditor . Convolarunt inſuper a Flavianis junlores Prasini ducenti loricati , qui Palatium referare , & Hypatium introducere in animo habebant . Imperator , intellectis factionis & Hypatii temerariis conatibus , ingreC ſus Palatium Mundo , Conſtantiolo , Bellifario , aliiſque Senatorii ordinis viris , nec non armatorum militum præſidio , Cubicularifique , & Spathariis ſecum ductis , locum Pulpita dictum pone Circi thronum ad Triclinium portis æneis inſigne , occupat . Egreſſus vero Narſes Cubicularius , pecuniarum largitione quoſ-

dam ex Veneta factione ad partes suas traxit, qui vociferati coeperunt : Justiniane Auguste : Tu Vincas : Domine, serva Justinianum Imperatorem, & Theodoram Augustam. Tum factiones in discordiam adductæ, in invicem fecerunt impetum : at qui Palatium tenebant cum prætorianis erumpentes, factionis deferentes ad se nonnullos adjunxerunt, & una simul irruerunt in Circum. Et Narses quidem ostiis anterioribus, Mundi filius quæ ad metam, alii per semitam, qua tendit Imperator ad proprium fedile in arenæ solum delati, factiosos hi quidem fagittis, alii gladiis confodere, & concidere coeperunt : adeo ut nullus ex Venetis aut Prasinis civis, qui tunc in Circo reperitus, incolumis evaferit. Beliſſarius ad Imperat. fedile una cum Spatharíis evolans raptum Hypatium duxit ad Imperatorem, qui illico cuſtodiæ tradiius. Cæſorum ea die numerata ſunt ad triginta quinque millia : nec ullus qui factioni cuipiam eſſet addictus occurrit ulibi : quinimmo cuncta ſumma tranquillitate ſunt compoſita. Sequenti luce Hypatius & Pompejus ejus frater necati, & eorum cadavera in mare projecta, adeſque illorum publicatæ ; una cum aliorum Patriciorum 18. & Illuſtrium, & Conſularium, quorum facultates Imperatoris ærario addictæ, quod ſe Hypatii fautores & auxiliarlos præbuiſſent. Magnus exinde terror animos omnium incuſit. Urbs tumultuari deſtitit, nec non niſi longo poſt ſpatio Circenſes editi ſunt ludi.

Hoc eodem anno a veſpere ad crepuſculum maturinum aſtrorum concurſus ingens viſus eſt, adeo ut omnes metu exanimati exclamarent : Cadunt e cælo ſtellæ : nec umquam rem monſtro tam proximam conſpeximus.

Edit. Pariſ. pag. 158.

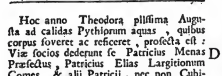

Hoc anno Theodora pliſſima Auguſta ad calidas Pythiorum aquas, quibus corpus foveret ac refoveret, profecta eſt : Vitæ ſociis dederunt ſe Patricius Menas Præfectus, Patricius Elias Largitionum Comes, & alii Patricii, nec non Cubicularii, & Optimates ad quatuor millia. Ingentem porro pecuniarum vim in Eccleſias, pauperum hoſpitia, & Monaſteria diſtribuit.

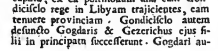

Hoc anno Priſcus ex Imperatoris Notario Conſul deſignatus, mota per eum Imperatricis indignatione, bonis omnibus multatus eſt, & Imperatoris juſſu Cyzicenæ Eccleſiæ Diaconus ordinatus.

Hoc etiam anno Vandalicæ expeditiones ſuſceptæ, & Africa demum a Beliſſario recepta. Vandali quippe, prout annis ſuperioribus manifeſtatum, Hiſpania ſub Arcadio & Honorio Imperatoribus occupata, ex ea poſtmodum una cum Gondiciſco rege in Libyam trajicientes, eam tenuere provinciam. Gondiciſco autem defuncto Gogdaris & Gezerichus ejus filii in principatu ſucceſſerunt. Gogdari au-

pag. 159.

A ἐπίσημά τινας ἐκ τῆ Βενέτε μέρης, ῥοιζώσας χρήματα· ᾗ ἤρξαντο κράζειν· Ιυστινιανὲ Αὔγουστε, τὰ βίκας. Κύριε σῶσον Ιυστινιανὸν τὸν βασιλέα, καὶ Θεοδώραν τὴν Αὐγούσταν. τότε διχοστάσα τὰ πλῆθος, ὥρμησαν κατ' ἀλλήλων. καὶ ἐξεπόδοντες οἱ τὰ παλατίου μετὰ τῆς αὐτῆς βουδέλας, ἀπέχισαν τινας αὐτῶν ἀπὸ τῆ ἅμιλλου, καὶ ὥρμησαν εἰς τὸ ἱππόδρόμιον. καὶ ὁ μὲν Ναρσὴς ἤρξ τῆ Θυρῶν, ὁ δὲ υἱὸς Μεσιδίου διὰ τῆς σφενδόνης, ἄλλοι δὲ ἀφ' τῆ μεσοπαπᾶ καθίσματος εἰς τὸ πέλμα, καὶ ἤρξαντο κόπτειν τὸς Δήμους, οἱ μὲν τοξεύοντες, οἱ δὲ καταφράζοντες, ὥστε μηδένα τῆ πολιτῶν, ἢ τῆ Βενέτων, ἢ Πρασίνων ἀριδήλως ἐν τῆ ἱπποδρόμῳ σωζθῆναι. ὁ δὲ Βελισσάριος εἰσέβραμὼν ἐπὶ τὸ κάθισμα τὸ βασιλίως μετὰ Σπαθαρίων συλλαβόμενος Υπάτιον ἀφοσήγαγε τῆ βασιλεῖ, καὶ ἀπέθετο αὐτὸν ἐν τῆ φυλακῆ. ἀπέθανον δὲ τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ χιλιάδες τεσσαράκοντα πέντε ἀνδρῶν. ἐξ ὧν ἐτι ἐφαίνετο Δημότης πώποτε. ἀλλ' ἐγένετο πενθικὰ τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τῆ δὲ ἑπαύριον ἐφόνευσαν Υπάτιος καὶ Πομπήιος ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ· καὶ ῥίψαν τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῆ Θαλάσσῃ· καὶ ἐδημεύθησαν οἱ οἶκοι αὐτῶν, μετὰ καὶ ἄλλων ιη'. Πατρικίων, καὶ Ἰλλουστρίων, καὶ Υπατικῶν δημευθέντων, ὡς συνδρόμων Υπατίου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πόν ἐπαύσατο ἡ πόλις, καὶ οὐκ ἦχθη ἱππικὸν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον.

B

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἀέρων γίγασι δρόμος πολυς ἀπὸ ἑσπέρας ἕως αὐγους· ὥστε πάντας ἐκπλήττεθαι, C καὶ λέγειν, ὅτι οἱ ἀέρις πίπτουσι, ὡ ὑκ οἶδαμεν ποτὲ τοιῦτο φαίγμα.

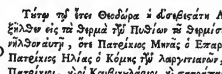

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδώρα ἡ Αὐτοκράτωρ Αὐγούσα ἐξῆλθεν εἰς τὰ Θερμὰ τῆ Πυθίου τὰ Θερμίσια· ᾗ συνῆλθον αὐτῇ, ὅτε Πατρίκιος Μηνᾶς ὁ Σπαρχος, ᾗ ὁ Πατρίκιος Ηλίας ὁ Κόμης τῶ λαργιτιανῶν, ᾗ ἄλλοι Πατρίκιοι, καὶ Κουβικουλάριοι, ᾗ σατράπαι, χιλιάδες τέσσαρες· ᾗ πολλὰ ἐχαρίσατο ταῖς ἐκκλησίαις, ᾗ πτωχείοις, ᾗ τοῖς μοναστηρίοις.

D

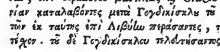

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσικος ὁ Υπατος ἀπὸ Νοταρίων τῆ βασιλέως ἀγανακτηθεὶς ἀπὸ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης ἐδημεύθη, καὶ διάκονος Κυζίκου ἐχειροτονήθη, κελδύσαντος τῆ βασιλέως.

E

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεσιν Οὐανδαλικοὶ πόλεμοι, καὶ παρέλαβε Βελισάριος τὴν Λιβυκήν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι, καθὼς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις εὑρηται, ὑπὸ Αρκαδίου βασιλέως καὶ Ονωρίου τῶν Σπατίων καταλαβόντες μετὰ Γοδιδικίκλα τῆ ῥηγὸς αὐτῶν ἐκ ταύτης ὑπὸ Λιβύλυν περάσαντες, ταύτην κατέχον. τῶ δὲ Γογδικίσκλου πελεύσαντος Γόγδαις

καὶ Γιζέριχος οἱ τούτου υἱοὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διεδέξαντο. Γόνδαμος δὲ ὁ ἀνθρώπων γενόμενος, Γιζέριχος βασιλεὺς Οὐανδήλων ἀπεδείκνυται, καὶ πόλιν Καρθαγένην βασιλεύσας ἐτῶν λδ'. παραλαβὼν καὶ Ῥώμην. τοῦτου δὲ τελευτήσαντος Ονέριχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν διεδέξατο, πολλὰ κακὰ τοῖς ἐν Λιβύῃ Χερσαιοῖς ἐνδειξάμενος, καὶ ἀφειμένος ἔτη βιασάμενος. καὶ πολλοὺς φονεύσας, καὶ ἐγλωσσοτόμησεν ὅσοι τῆς φαρυγγος οἱ μὲν τὸ Θεοῦ χάρεσι ὕστερον ἐλάλησαν. τῶν καταφρονησάντες ἐπολέμησαν οἱ Μαυρούσιοι, πολλὰ κακὰ εἰς Οὐανδήλους εἰργασαντο. ὀκτὼ δὲ ὧν βασιλεύσας πόλιν τε Ἱππόνα Νουμιδίας, καὶ Αὐρήσιον ὄρος, οἳ ἦκ ἔτι ὑπὸ Οὐανδήλους ἐγένοντο. Γονδαβεῦδ δὲ ὁ Γώτθους υἱὸς υἱοῦ Γιζέριχος τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, μείζονα κακὰ τοῖς Χερσαιοις ἐνδειξάμενος. ἐπολέμησε βασιλεῦσας ἔτη ιβ'. τοῦτου τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Τρασαμοῦδος ἀνὴρ δυσεδὴς, καὶ συντὸς, καὶ μεγαλόψυχος. οὗτος τοὺς Χερσαιοὺς ἐβιάζετο μεταβαλεῖθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, ὡς αἱρεζόμενος, τοὺς δὲ ἀπεθδοῶπας ἀποστρεφόμενος. πολλὰ γὰρ τοὺς γνωμικοὺς αὐτῷ ἀπίκοου βαλλόντας ἀεῖσα ἡ πέμψας φρὸς Θεοδέριχον βασιλέα Γότθων εἰς Σπανίαν, γῆτει τὴν τούτου ἀδελφὴν λαβεῖν φρὸς γάμου Μαλαφρείδαν χῆραν ὖσαν. ὁ δὲ τὴν ἀδελφὴν δίδωκεν εἰς γυναῖκα, ἡ Γότθων δοκίμων δυκλίνες ἐν τάξει δορυφόρων σὺν ἄλλαις πίστι χιλίασιν ἀεὶ ὧν μαχίμων φρὸς ὑπουργίαν τούτων. ἐδωρήσατο δὲ τῇ ἀδελφῇ Θεοδέριχος ἡ ἅβῃ ἐν Σικελίᾳ ἀκροκτήριον ἓν τὸ καλούμενον Λύσσαν· ἡ ἀπ' αὐτοῦ ἐδέξατο ὁ Τρασαμοῦδος πάντων τῶν ἐν Λιβύῃ βασιλευόντων κρείσσων τε, ἡ δυνατώτερος· ἐγένετο δὲ ἡ φίλος τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ. ὑφρατηρεῖ δὲ τῆς βασιλείας ἔτη κζ'. τούτου δὲ τελευτήσαντος, Ἱλδιέριχος ὁ Οὐαλίζων τῷ Γιζέριχου παιδὸς ἐβασίλευσεν, ἀνὴρ φρὸς ἡ ἀγαθὸς, ἡ ὠδὶ Χερσαιοὶς χαλεπὸς ἐγεγόνει· τὰ δὲ εἰς πόλεμον μαλακὸς τε λίαν, ἡ ὠδὶ αὐθένα ὄζελε τοῦτο τὸ φράγμα. Ἀμερῆς δὲ ὁ τούτου ἀδελφιδοῦς ἀνὴρ ἀγαθὸς τὰ πολέμια ἐφρατήγει Οὐανδήλων, ὃν δὴ Ἀχιλλέα ἐκάλουν. Ἱλδιέριχος δὲ φίλος ὢν τῷ Ἰουστινιανοῦ φρὸ τῆ βασιλεύσαι αὐτὸν ἐπὶ Ἰουστίνου τῷ θείου αὐτῆ, ἡ πολλὰ χρήματα φρὸς αὐτὸν ἐπεμπέ τε, ἡ ἐθέλοντα παρ' αὐτὸν φιλίαν κρατυῶν· ὧν δὲ τις τῶν συγγενῆς ἐκ τοῦ γένους Γιζέριχου, Γόλιμερ ὀνόματι, ἀνὴρ κακὸς, ἡ κακοήθης, ἡ φράγμασι ἰσωτέρως ἡ χρήμασιν ἀδικοτέροις ἐπιτίθεται ἐπιτεύμασι· ὅτος τυραννήσας κῆ τῷ ἰδίῳ διαιτῶν Ἱλδιέριχα ἐπιτατέναι βασιλεῦσαπτα τούτον κρατῆσας, εἰς φυλακὴν ἀπέδυτο σὺν τῇ γυναικὶ Μαλαφρείδῃ, ἐ τοὺς Γότθους ἀνδρεῖους ἅπαντας, ἡ Ἄμορα, ἡ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Εὐάλιν ἐν φυλακῇ ἔχειν. ἐπαρθεὶς δὲ τῇ τυραννίδι, οὐ κδωύσατο ἐν τῇ καθεῶτι βιοτεύειν. χρόνῳ πόσῳ φρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀποδογάμβους, πῶς αὐτῇ ἡ βασιλεία ἐτοίμως φροΐοιτο, Ἱλδιέριχος ἐπιστέλλει. Γελιμὲρ δὲ ὁ τοῦ τυράννου ἀδελφιδοῦς ἐπιστὰς Καρθαγένῃ τὴν τε πόλιν καὶ τὸν στρατὸν ἐπὶ τὴν τοῦ θείου τιμωρίαν παρεκάλει. ὁ δὲ στρατὸς ἐπὶ τὴν τοῦ τυράννου τιμωρίαν ἐπορεύετο. ὁ δὲ Γελιμὲρ ἐπὶ τὴν τοῦ θεί

adſe regnum jure pertinere, cum Illericbus ipſum adminiſtrare minime poſſet. Ea de re cerrior factus Juſtinianus Gilimero reſcripſit ſe iſtam ejus tyrannidem nullatenus probare. At ille negledis hiſce reſponſis, Amerem excavavit, Illericbum vero & Eugeem diligentius cuſtoditos in carcerem include. Quod ubi reſcivit Juſtinianus continuo expeditionem in Libyam decrevit, bello, quod in Media tum gerebat, ditempto, & revocato ex Oriente Beliſario, Senatum ea de re conſuluit. Senatus rem difficilem & periculoſam cenſuit, revocans in memoriam inſolicſſimam Leonis Imperatoris adverſus Vandalos navalem expeditionem: quantuſque in ea Baſilico Duce militum numerus periiſſet, & quanta pecuniarum vis in ea fruſtra inſumpta. Quare perpenſa periculi magnitudine, ne ipſum Beliſarium navalis iſtiuſmodi exercitus Ducem eligeret Imperator, metuebant. Joannes autem Patricius in medium deſcendens oratione hujuſmodi habuit. Nos quidem, o Domine, juſſis tuis parebimus, neque ipſis obſiſtere conſilium umquam fuit: æquum tamen eſt immenſam vitæ longitudinem, quanta nimirum maris ſpatia, & quam magnum terreſtris itineris intervallum, quod per centum & quadraginta dies vix confici poſſit: præterea quam ſit incerta belli ineundi victoria, vinci autem quam miſerum ſit & luctuoſum, & quam fera ac vana pœnitentia tum fuerit, diligentius perpendere. Imperator probata Joannis ſententia, ſerventem illum ac propenſum ad expeditionem ſuſcipiendam animum fedavit. Sed quidam Orientis Epiſcopus alas & animos iterum addidit Imperatori, ſomnium ſibi a Deo immiſſum aſſerens, quo ſe ad Imperatorem accedere, eumque ut Chriſtianos, qui in Libya a tyrannis oppriminntur liberare exorare juberetur: cum ipſo enim militabo, & Libyæ dominum conſtituam. His auditis propriam animi ſenſum continere non valuit Imperator, quinimmo exercitum naveſque armis inſtruxit, & amplum commeatum paravit: Beliſarium vero, ceu Ducis munere in Libya ſunturum quantocyus diſpoſitum eſſe juſſit. Porro Pudentius tum rebellans, Tripolim per tyrannidem occupavit, ac Juſtiniano reſcripſit, ut ad eam recipiendam exercitum mitteret. Pariter Gogdas Gothus tyrannide adverſus Gelimerem dominus mota, Sardiniam inſulam occupavit, deditque litteras ad Juſtinianum, ut armato militet & Duce miſſis, inſulam recuperaret: Imperator vero Cyrillum cum trecentis milibus, qui viro ſuppetias ferrent, ſummiſit. Verum Gelimer fratrem præmittens cum inſtructiſſima claſſe, & lectiſſimo Vandalorum exercitu, inſulam cepit, ipſumque Gogdam occidit. Quæ quidem Beliſarius exercitum, claſſemque accepit cum Præfectis, Solomone Duce, Dorotheo, cui commiſſa erat Armenia, Cypriano, Valeriano, Martino, Alphia, Joanne, Marcello, & Cyrillo, cujus nuper mentionem habui, multiſque aliis, qui Thraciam inhabitabant. Ipſum vero mille Æluri, Phara Duce, ſequuti ſunt; & Maſſagetæ equites fagittarii, quibus Sifinnius & Balas præfuere. Naves autem fuerunt omnino quingentæ, cunctæ vero modiorum quinquaginta millia capiebant: Nautæ vero triginta millia numerati ſunt Ægyptii, Jones, & Cilices: unuſquiſque demum nautis per naves iſtas Præfectus Calonymus Alexandrinus: & dre-

Edit. Paris. pag. 161.

A ἀνείχου μὴ ἐχούσιος ταύτην διοικῆσαι. ταῦτα δὲ Ἰουσινιανὸς μαθὼν, γράφει κρὸς αὐτὸν ὡς οὐ καταδέξεται ταύτην τὴν τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μὴ προχωρῶν τοῖς γεγραμμένοις, τόν τε Ἀμερα ἐξετύφλωσε, τόντε Ἰλλιγιχον σὺν Εὐγίῃ ἐν μείζονι φυλακῇ ἀπέκλεισε. ταῦτα μαθὼν Ἰουσινιανὸς κατὰ Λιβύης ἐστρατευσε, καταλύσας τὸν Μηδικὸν πόλεμον, ἢ μεταπεμψάμενος Βελισάριον ἐκ τῆς ἑῴας, ἐβουλεύετο περὶ τούτου. ἡ δὲ σύγκλητος ἐθορύβησεν ἀναμιμνήσκουσα τὴν Λέοντος τοῦ βασιλέως στόλον τὸν κατὰ Οὐανδίλων στρατεύσαντα σὺν τῷ Βασιλίσκῳ, καὶ ἀπολωλότα, ὅσοι τε στρατιῶται ἀπέθανον, ἢ ὅσα χρήματα ἀνηλώθησαν. διὸ ἐπὶς δὲ τὸν κινδύνου

B τὸ μέγεθος μὴ αὐτὸν στρατηγὸν ταύτης τῆς στρατιᾶς ἐξαιρῆσεται ὁ βασιλεύς. παρελθὼν δὲ Ἰωάννης Πατρίκιος εἰς τὸ μέσον ἔλεξε τάδε. Ἡμεῖς μὲν, ὦ δέσποτα, τῖς σοῖς φοσζόμασι πειθόμεθα, ἢ ὑπ᾽ ἀστένοιμι. ἀλλὰ δίκαιον ἴσε λογίσασθαί σε τόν τε τῆς ὁδοῦ μῆκος, ἢ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη, ἢ νὺ ἓξ ἑκάς ἑκατὸν τεσσαρακοντα ἡμερῶν ὁδὸν διάτημα ἴχων, καὶ τῆς νίκης τὸ ἀδηλον, καὶ τῖς ἥττης τὸ ἐπώδυνον, καὶ τῖς μεταμελείας τὸ ἀνώφελον. Ἀποδεξάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, τὴν εἰς τὸν πόλεμον προθυμίαν κατέπαυσεν. Ἐπίσκοπος δέ τις τῆς ἑῴας τὸν βασιλέα ἀνιστήρατο, λόγων ἐκ Θεοῦ ἐπιπνεῖσθαι αὐτῷ ὄνειρον κελεῦον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα χωρεῖσθαι, καὶ

C αὐτὸν ἐκκαλεῖσθαι αὐτὸν τῖς ἐν Λιβύῃ Χριστιανῖς ῥύσεσθαι ἐκ τῆς τυράννου. κἀγὼ αὐτῷ συμβήσομαι, καὶ Λιβύης κύριον ἔσεσθαι. ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας κατέχειν τὴν βίαιον ὐκ ἐτι ἠδύνατο, ἀλλὰ πάντι στρατιᾷ ᾠ τῖς ναυς ἐξώπλιζεν, ὅπλα τε καὶ σιτεία κπείμαζε. καὶ Βελισάριον ἐμπαράκελευ ἐπιλέσθαι εἶναι, ὡς ὃν Λιβύην στρατηγήσοντα. Πυθόμενος δὲ ὠδὺς τυραννίσας, Τρίπολιν ἐκράτησε, καὶ τῇ Ἰουστινιανῷ ἔγραψε, πέμψας στρατὸν, ᾠ ταύτην παραλαβεῖν. ὁμοίως ᾠ Γοῤῥᾶς ὁ Γότθος τυραννήσας κατὰ τὴν ἰδίαν διανοῦαν Γελίμερος, Σαρδινίαν τὴν νῆσον ἐκράτησε, καὶ

D πρὸς Ἰουστινιανὸν ἔγραψε, ὅπως πέμψῃ στρατὸν ᾠ στρατηγὸν, ᾠ παραλάβῃ τὴν νῆσον· ὃς καὶ ἀπέστειλε Κύριλλον μετὰ τειακοσίων ἀεῤῥῶν πρὸς βοήθειαν αὐτῷ. ὁ δὲ Γελίμερ ἀποστείλας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ τόλου πολλοῦ, καὶ ἐπιλογῆς, ᾠ στρατοῦ τῷ Οὐανδίλων, ταύτην παρέλαβε, ᾠ τὸν Γοῤῥᾶν ἀνεῖλε. Βελισάριος δὲ παρέλαβε τὴν στρατιὰν, καὶ τὸν τόλον, ᾠ τὰς ἀρχοντας, Σολομῶν τε τὸν στρατηγὸν, ᾠ Δωρόθεον τὸν τῆς Ἀρμηνίας, καὶ Κυπριανὸν, ᾠ Βαλεριανὸν, καὶ Μαρτῖνον, ᾠ Ἀλφίαν, Ἐ Ἰωάννην, ᾠ Μάρκελλον, ᾠ Κύριλλον, οὗ πρόσθεν ἐμνησθῆν, ᾠ ἑτέρους πολλοὺς τούς τὴν Θρᾴκλαν οἰκοῦντας. ὕπωτο δὲ αὐτοῖς Ἔλυρος, ὢν Φαρᾶς ἦρχε, χίλιος ᾠ Μασσαγέται ἱππομοῦται, ὢν ἡγοῦτο Σισίννιός τε καὶ Βαλᾶς. ναῦς δὲ ὑπῆρχεν φ. ἀπὰ μυριάδων πέντε μεδίμνων χωρούσαι. ναῦται δὲ τρισμύριοι Αἰγύπτιοι τε, ᾠ Ἴωνες, ᾠ Κίλικες. Ἀρχηγὸς δὲ ὡς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ Καλὸς Ἰούμος Ἀλεξανδρεύς. ὅσαν δὲ ᾠ

δὲ ᾧ δρόμωνες διὰ παυμαχίαν ἐνενήκοντα · στρατηγὸν δὲ μοσκοπάτορα ὑφ' ἅπασι Βελισάριον ὁ βασιλεὺς ἔστειλεν . ὥρμητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερμανίας , ἢ Θρᾴκων τε ᾧ Ἰλλυριῶν μεταξὺ κεῖται . συνεστράτευτο δὲ μετ' αὐτοῦ τῶν Λογγιναι τῶν ἐαυτῶν γαμετῶν . ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἰαυτοῦ ἀδελφὸν Τζαζοσα σὺν ἑκατὸν οἴκοι καυσι , ᾧ στρατὸν ἐκλελεγμένον ὧν Σαρδῶ τῇ νήσῳ κῷ Γουβασάντων . ἐβδόμου δὲ ἢ ἔτους Ἰυστινιανοῦ ὅτε ὁ Βελισάριος ἐν τῇ νήσῳ ἐγένετο . συνῆλθ δὲ αὐτῷ ὁ Προκόπιος ὁ συγγραφεύς . ἀπάραντες δὲ τῆς βασιλίδος πόλεως , ἦλθον ἐν Αβύδῳ . Βελισάριος δὲ ἐφορτίζων ὅπως ὁ σύμπας ὅχλος ἅμα πλοι , ᾧ ὡς χωρίον τὸ αὐτὸ φορορμίζοιτο . καταλαβὼν δὲ τῶν Σικελίαν , ἀπέστειλ Προκόπιον τὸν συγγραφέα εἰς Συρακοῦσα, ὡπως ὄψοι τινὰς ὀδυηήσοντας αὐτὸν εἰς Λιβύθυκτ ἐπ αἰφηιδίου φορορμίσαθαι τῇ γῇ , ἐφ' τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν δηδότα τῶν συμμαχίαν . αὐτὸς δὲ ἐ σόλον ἀράμβος εἰς Καύχασα τὸ χωρίον φορορμισεν , διακοσίοις ναδίοις τῆς Συρακώσης ἀπέχον . Προκόπιος δὲ ὡς Συρακοῦσαν εἰσιλθὼν , τροφας τε ὠνήσατο παρὰ Αμαλασοῦνθης τῆς γωαικὸς Θιδιβεάχθ , μητρὸς δὲ Αταλαρίχου βασιλέως Ιταλίας , φιλίαν φφὸς Ιυστινιανὸν ἐχόντων . ἐπὶτυχεῖ τε παραδόξως ἐ ἀνδρὸς , φίλω μὲν αὐτῷ ὑπάρχοντος ἐκ παιδός , πειραμένω δὲ ἐ Λιβύης ὑπὸν , ᾧ τῆς Θαλάσσης , τείνων ἔχοντος ἡμέραν ἐκ Καρχηδόνος ἀφικόμβον , ᾧ διαβιβασεν πᾶσαν ἀμερεμνίαν ἔχειν αὐτὸς , ᾧ μὴ ὑποπτεύειν τινὰ κατ' αὐτῶν στρατιώτας , ὡς ἀπὸ τοσάρων μοῶν τῆς Θαλάσσης τὸν Γελίμερα ἀυλίζεθαι. τοῦτο δὲ ὧν λαβὼν Προκόπιος εἰς Καύχασα φφὸς Βελισάριον ἀπήγαγε . Ἐ ταῦτα μαθὼν ὁ Βελισάριος τῇ τῆς Λιβύης ἀκτῇ τεττάρας φορορμισεν εἰς χωρίον , ὃ κεφαλὴν βράχος καλυσιν . ἀποβάντες δὲ ᾗ νεῶν , χάρακά τε ᾗ τάφρον βαθεῖαν ποιήσαντες , ἐστρατοπέδευσαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ , ἤδη ᾗ ὑδατος πολὺ τι χάρμα τὸ παφοι ὀρυττόμβον ἢ γῆ αὐκει , ὑπὸ πυ αὐθῆου ὄπος , ᾧ εἰς πᾶσαν χρείαν τοῖς τῆ ζωαὶς ἐφ τῇ στρατῷ γίγνετ. τῇ δὲ ὑστέρᾳ ὁ λαὸς φφὸς φορεθεὶς ἐχώρει . ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν γαισαν , λίγων φφὸς αὐτὸς , πεῖν· Τὸ μὲν βιάζεθαι , ᾧ πῶς ἐλαυνέοις στεῖχεθαι, ἀδηλὸν ἔστι ἐν παντὶ καιρῷ , λογίζου δὲ τοῖς πολεμίοις . ἐγὼ ᾗ ἐκείνῳ μᾶλλον τὸ θαῤῥεῖν ἔχειν εἰς τὸ γλῶ παντὸν ὑμᾶς ἐπεῖβασα , ὅπως τῇ δικαιοσυνῇ ἐ ἀγαθοεργίᾳ τὸ τ Θεὸν ἵλαον ἔχωμεν . ἢν δὲ ὑμῶν ἡ ἀκράτεια εἰς παναντίον ἡμῖν μεταβάλνται , ᾧ τοῖς Λιβύας συμμαχεῖν τοῖς Οὐανδίλοις παρασκεύασθε . ἀλλὰ πολθόμιοι τῇ ἰμῇ λόγῳ , ὠνίμβοι τὰς τροφὰς κομίζεθε , ᾧ μὴτε ἀδικοι δόξητε εἶναι, μήτ ἢ φιλίαν τ Λιβύων εἰς ἐχθραν μεταβάλλητε, ᾧ τοῦ Θεοῦ ἵλαον πεῖσαι . παύσασθε τοὺς ἀλλοτρίους ἐπιπαθῶντες, ἐ κέρδος ὑποσοίσασθε κινδύνων μιζῶν . ἀποσείλας τε Βελισάριος ἐπὶ Σύλλικτον νῆα πλὼν σρατὸν , ταῦτ ἐπεκτὴ παρήλαβε . ἐν νυκτὶ δὲ φφὸς αὐτὸν ἀφικόμβοι σωὶ ταῖς οἰκειούσαις ἁμάξαις ᾗ ἀγροίκων σὺν ἔθεσθε , ταῦτ ἐχων . ᾧ ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο , τοῦτ ἰφίᾳ ᾗ τῆς ταύτης φφὸ-

A mones ad prælia navalia nonaginta . Belisarium Ducem omnium supremaque in alios omnes potestate instructum Imperator constituit . Belisarius ille ex Germania regione Thraciam inter & Illyricos media traxit originem : & Antoninam conjugem secum duxit . Porro Gelimer fratrem suum Tzatzonem cum navibus centum & viginti , & milite lectissimo ad Sardiniam insulam contra Gogdam misit . Septimus autem imperii Justiniani erat annus , cum Belisarius ad insulam missus est . Procopius vero Scriptor Historiarum in ipsius comitatu tum erat . Ab Urbe igitur reliquarum regina solventes , Abydum appulerunt . Porro curæ maxime erat Belisario , ut classis tota simul vela faceret , & ad unum pariter portum aecederent . Cum ad Siciliam applicaſſet , Procopium Scriptorem Syracusas destinavit quæsitum , si qua forte viæ ductores comperire-

B rent , qui elatem ex improviſo ad Libyæ terræ oras admoverent , quo militares suas copias (regionis enim incolas hoſtibus auxilio fore verebatur) facilius ad ſolum educeret . Interim ipſe Catschana , pagus à Edit. Pariſ. pag. 162. ſtate ducentis ſtadiis a Syracuſis remotus , tota classe nari delata appulit . Procopius Syracusas ingreſſus , ab Amalaſuntche Theuderichi conjuge , Athalarichi vero Italiæ regis matre (erant hi duo cum Juſtiniano fœdere conjuncti) cibos emit ; & inopinato in virum a pueris amicitia ſibi devinctum incidit , qui Libyæ marique loca cuncta frequentioribus experimentis habebat nota , qui tribus non amplius diebus Chartagine diſceſſerat . Is

C profundam tranquillitatem Vandalos agere , nullam aciem adverſus ſe inſtructam ſuſpicari , ipſum Gelimerem quatuor a mari ſtationibus moram in præſenti facere afferebat . Eum ſecum aſſumpeum Catschana ad Belisarium adduxit . Belisarius his auditis poſt tertium diem ad Libyæ oras appliciit , ad locum , cui Caput breve , nomen . Deſcenſu e navibus facto , mox foſſa profunde ducta , vallo-

D que circum excitato , uno ſolo die caſtra metati ſunt . Illic , dum agger effoditur magnam aquæ featurigimem iponte tellus emiſit (cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret) quæ ad neceſſarios jumentorum totiuſque exercitus uſus ſuffecit . Sequenti luce populus populatum proceſſit . Præfectus exercitus ſeverius in eos animadverterens , verba demum hujuſmodi habuit . Violentia quidem uti , & alienis furto raptis vivere omni tempore neſas , quam maxime periculo imminente . Ego vero hoc ſolo confiſus ad terram iſtam vos expoſui , ut juſtitia & beneficencia divinum numen nobis demereamur , & Libyes ad nos alliciamus . Hæc autem veſtra petulantia & vivendi licentia res in contrarium verret , & Libyes Vandalis opem ferre compellet . Verum conſiliis præbete morem , pretio cibos comparate , ut neque fas & jus violare , neque Libyum affectum in hoſtiles animos convertere vel inflectere videamini . Opem itaque Dei vobis ipſis conciliaturi , in aliena involare deſiſtite , & lucrum ſcatens undequaque periculis lubentes amovete . Tum Belisarius ad Syllectum urbem exereitu miſso eam nullo labore comparavit . Sub noctem enim ad eam profecti , ruſticanorum curribus in eam ingredientibus admixti , occupaverunt . Illueſcente tole Sacerdotem & exteros civitatis primores captos ad Præfectum

miserunt. Eodem die qui cursus publici curandi sustinebat provinciam, equis publicis traditis in partes Romanas transiit, & qui regia responsa ferebat Veredarius, tum etiam captus est. Tunc Belisarius copiis in ordinem dispositis, Carthaginem versus iter direxit. Joanni vero Armenio trecentos lectissimos viros commendans, pone sequi, nec a fe divertere, aut ab exercitu longius discedere praecepit: Sylleetumque urbem profectus, inde in Sisi lenitate & suaviloquentia civium animos & aliorum pariter sibi devinxit, ut in castris velut in propria regione iter haberent, neque a militibus se subducendos aut occidendos putarent, quinimmo commeatum praeberent, caeteraque omnia vitae necessaria subministrarent. Stadia vero octoginta per singulos dies, quoad Chartaginem pervenerint, conficiebant: atque ita demum per Leptem & Adramutum civitates ad Chrasim pagum tercentum & octo stadiis Carthagine distitum accesserunt. Illic Vandalorum regia erat, hortique pulcherrimi, & limpidissimi fontes, & fructuum omnis generis inmensa copia: adeo ut unusquisque militum casulam inter arbores fructiferas fixerit; cumque fructuum species ad colligendum invitaret, & ulus in omnes communis, nulla tamen eorum in arboribus imminutio, nullum detrimentum poterat oculis advertere. Ubi Gelimer Romanos accedere rescivit, Carthaginem ad Amatam fratrem scripsit, ut Hilderichum, & quorquot alios fil. custodia detentos ejus affines nec traderet, neque dalos autem, & si quos alios militiae idoneos haberet urbs, armis ad bellum instrueret: quae Amatas, prout erant jussa, fideliter exequutus est. Tum Belisarius Archelaо Praefecto & Calonymo navarcho mandavit, ut ad Chartaginem propius classem admoverent, nec tamen impressionem in urbem facerent, donec ipse jubberet: ipse vero Decimum stadiis septuaginta Carthagine distans secessit. Gelimer autem Cibamundum nepotem cum millibus hominum duobus finistra iter habere jussit, ut Amata Carthaginem versus recta tendente, ipse pone sequeretur, & cum Cibamundo ex locis ad laevam positis adveniente, per circum hostilem exercitum obsideret, quem una simul omnes concluderent. Caeterum Belisarius ut praemisi, Joannem praecedere imperavit, & Massagetas aciei finistram tenere. Amatas autem opportuno tempore non esse progressus, verum copiis Vandalorum Carthagine relictis, paucis comitatus, sed neque bene junctis ad invicem Decimum quantocyus contendit. Joanni vero factus obviam, manibus cum eo consertis occidit, comitesque ejus, & in fugam praecipites versi, immensam infequentium hostium aciem esse rati, decimum convolare, & urbem tutari commonebant. Ioannes autem, & qui una pugnabant, tam magnum hostium numerum usque ad ipsas Carthaginis portas occiderunt, ut quisquis tantam stragem vidisset; eam nonnisi a viginti hominum millibus edi posse facile existimaret. Cibamundus & qui comitebantur millites bis mille, dum supperias focile afferunt, in Unnos incidentes omnes deleti sunt. Belisarius cum ad Decimum subsistitisset, nihil horum rescivit: sed vallo circumducto castra metatus est, in quibus uxorem & pedestres copias reliquit. Ipse e-

Edit. Paris. pag. 163.

pag. 164.

A πως λαβόντες, πρὸς τὸν στρατηγὸν ὑπεμψαν· τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὁ τῦ δημοσίου δρόμου ἐπιμελητὴς, ϐυπμόλκης παρὰδὺς τὰς δημοσίας ἵππους, συνελήφθη δὲ καὶ ὁ τὰς βασιλικὰς γονοκείσεις ποιῶν Βεδιάβεως. Βιλισάριος δὲ ἐξοκοσμήσας τὸ στράτευμα ἐπὶ Καρχηδόνα ἐβάδιζεν. Ἰωάννῃ δὲ τῇ Ἀρμενίῳ τεσσαρσὶν ἐπιλέκτοις παρὰδὺς παρηγγειλε παρακολουθεῖν τε καὶ σὺν τῷ στρατεύματος μὴ πολὺ διέχεσθαι. εἰς δὲ Σύλλεκτον τὴν πόλιν ἀφικνημένος, ἀγαζόπαντι καὶ γλυκολογίᾳ τινὶ ἀνεκτὸν ἅπαν, ὥστε τὸς λοιπὸς καθάπερ ἐν χώρᾳ ἰδίᾳ τὴν πορείαν ποιεῖσθαι ἐν ὑποχωρήσει, μήτε κρυπτομένων, ἀλλὰ ϐ ἀγορᾶς παρεχομένων, ϐ τὰ ἄλλα πᾶς στρατιώτης ὑπηρετεῖν. ἐγδεκάτῃ ϐ ἑκάστῃ ἀνύοντες ἡμέραν ἑκάστην, ἄχρι Καρχηδόνος διήτλασαν. ἔνθεν δὲ ϐ τὰς Λεπτὰς πόλεις & Ἀδραμυτὴν εἰς Χρᾶσιν τὸ χωρίον ἀφίκοντο, ὅπτω καὶ τεσσαρσὶς σταδίοις Καρχηδόνος ἀπέχον, ὕθα ἦν καὶ ἡ βασιλεία τῦ Οὐανδήλων, καὶ παραδείσοι κάλλιστοι, καὶ κρῆναι διηδέστατοι, ϐ ὀπωρῶν παντοδαπῶν πλῆθος ἄπειρον. ὥστε ϐ στρατιῶτ ἕκασος τὴν καλιὰν ἐν δένδρεσι ὁπώροις ἐπῆξατο, καὶ ϐ καρπῶν ὡραίων ὄντων, καὶ πάντων ἀπολαύοντων, οὐδεμιᾶς οὐ γίγνετο λατομίας ταύτης. ὁ δὲ Γελίμερ ἄχεσς παρῆναι τὰς Ῥωμαίας, γράφει εἰς Καρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματαν, Ἱλδίχεν μὲν καὶ ἄλλως, ὅσως εἰς φυλακὴν ἔχει συγγενεῖς αὐτῷ ἀποκτείναι αὐτὸν, ϐ καὶ τὰς Οὐανδήλως, καὶ εἴ τι ἄλλο μάχιμον ἐν τῇ πόλει ὦν ἐξοπλίσαι ὡς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀματας τὰ κελευσθέντα αὐτῷ ἐποίησεν. Βιλισάριος ϐ Ἀρχελάῳ τῷ Ὑπάρχῳ ϐ Καλονύμῳ τῷ ναυάρχῳ ἀπέγειλε πλησίασαι τῇ Καρχηδόνι, ϐ μὴ εἰσβαλεῖν ὡρὸς αὐτὴν ἄχρις ἂν αὐτὸς κελεύσῃ. αὐτὸς δὲ εἰς Δέκιμον ἀφίκετο ἀπέχοντα Καρχηδόνος σταδίως ἑβδομήκοντα. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἀνεψιὸν Κιβαμοῦνδον ἐκέλευσεν ἅμα δισχιλίων ϐ τὸ ὠὐτυμον μύρες εἶναι, ὅπως Ἀματας μὲν ἐκ Καρχηδόνος, Γελίμερ δὲ ὄπιθεν, Κιβαμοῦνδος δὲ ἐκ τῆ ἀεξερᾶ χωρίων εἰς ταυτὸ τῶν κύκλωσιν τῇ πολεμίων ποιήσονται. Βιλισάριος δὲ τὸ μὲν Ἰωάννου, ὡς φοβῆται, προσέγειν ἐκέλευσε, Μασσαγέτας δὲ ἐν ἀεξερᾷ τῆς φαλαγγος εἶναι. Ἀματᾶς δὲ οὐκ ἐν δέοντι αὐτὸν χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τῇ Οὐανδήλων ἐν Καρχηδόνι ἀπέλιπε, ϐ ὡς πάγιστα εἰς τὸ Δέκιμον ἀφίκοιτο σὺν ὀλίγοις, ϐ ὡσ αὐτὸς συμπλεγμένος. συμφανέσας δὲ τῇ Ἰωάννῃ εἰς χεῖρας ἦλθε, καὶ πτείνεται ὑπὸ Ἰωάννη, καὶ τρέπονται οἱ σὺν αὐτῇ φεύγοντες ἀκραπῶς, ϐ αὐτοσχέδιοι πάντες τῆς ἐν Καρχηδόνι εἰς Δέκιμον ἱότητος, οἱόμενοι τὸς διώκοντας πομπηδεῖς εἶναι. Ἰωάννης δὲ ϐ οἱ σὺν αὐτῇ ὡς ἐσχάτοι τῶν πυλῶν Καρχηδόνος πφύκτες, ὥστε εἰκάζειν τὸς ὁρῶντας δυσμενῶν πολεμίων τὸ ἔργον εἶναι. Κιβαμοῦνδος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δίκιλιοι πεφυγατικῶτες ἐν ἀλκῇ τοῖς Οὔννοις, ἀπώλοντο πάντες. Βιλισάριος δὲ εἰς Δέκιμον ὢν, οὐδὲ ὅπως ἐμαθεν· ἀλλὰ χαράκωμα περβαλὼν, ἐφωλεύσεν, καταλιπὼν αὐτόθι τὴν γυναῖκα αὐτῦ, ϐ τὰς πζῶς. αὐτὸς δὲ λα-

E

D

βων τὰς ἵππας, καὶ τὰς ἡμιόνους, εἰς Καρχηδόνα ἐχώρουν. ἔβραν δὲ τῶν πεπτωκότων νεκρῶν, ἢ τῶν Ἀμαζόνων, ἢ Οὐανδίλους, καὶ μαθὼν τὰ γεγονότα, εἰς λόγον τινὰ ἀνελθὼν, ὁρᾷ κοιτῶνα ἐκ μεταμβρέας, καὶ Οὐανδίλων ἵππιον πλῆθος πολύ, ἡγουμένου αὐτοῖς Γελίμερος, μὴ γνώσαντος μήτε τὸ Κιβαμουίδου πάθος, μήτε τὸ τῶν Ἀμαζόνων. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἀλλήλων γεγόνασι προτερήσαντες Οὐανδῆλοι τὸν λόφον καταλαμβάνουσι, καὶ φοβηροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείχθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τραπέντες εἰς χωρίον ἀρίκλειστον φαδίως ἔπηξαν τὸ Δεκίμου ἀπέχον. Θεὸς δὲ τοὺς παραδόξως ἀλλοίους εἰς θηελίας κατήγαγεν. εἰ γὰρ τῶν δίωξιν ὧδὸς ἐποιήσαντο, ἄρδην ἅπαντας σὺν Βελισαρίῳ ἀνῃρέθησαν. τοσοῦτο λοῖ τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων, καὶ τὸ Ἰουστίνου ὑπογράφοντα ἐκ Καρχηδόνος, καὶ σκυλεύοντα τοὺς τεθνεῶτας ὕστερον κρατῆσαι ἐμέλλον. Κατιὼν δὲ ἐκ τοῦ λόφου Γελίμερ, καὶ ὡρῶν τὸν ἀδελφὸν νεκρὸν εἰς τὸ ὁλοφύρασθαι ἐτράπη, καὶ τῆς πίκης τὸν ἀκμὴν ἠμέλησεν. Βελισάριος δὲ ἰδὼν τὸν φυγόπαιδα τύραννον καλούσας, καὶ κοσμίως πάντα ἐξαίρας, ἠνέῳξε τὰς θηελίας, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἅμα τε ἦν Ἰωάννης πίκην μεθὲν, ὁρμὴν ἀνδρεῖα ἐπὶ Γελίμερα χωρεῖ. οἱδὲ βάρβαροι ἀπαρασκεύαστοι ὠρῖσθησαν, οἷς φυγὴν ἐτράπησαν κρατυναι, καὶ πολλὰς ἀποβαλόντες τῶν Μήδων ἐχώρουν καταλιπόντες Καρχηδόνα. πάντες ἢ καταλαβούσης, ὃ, τε Βελισάριος, καὶ Ἰωάννης, καὶ οἱ Μαυρούσιοι εἰς Δέκιμον ἀφικόμενοι, ἅπαντα τὰ συμβεβηκότα μαθόντες, ἐχάρησαν. τῇ δὲ ἐπαύριον ἅμα τῇ πυλῶν καὶ τῇ Βελισαρίου γυναικὶ ἅπαντες ἐπὶ Καρχηδόνα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς πύλας ἀναπετάσαντες, καὶ λύρας ἄψαντες, ποιδμικὶ φορὸς ὑπαντῶσι Βελισαρίου ἐξίωσαν. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐανδῆλοι ἐν τοῖς ἱεροῖς φοσέφυγον. καταλαβόντος δὲ τὸ τάλαι τῶν ἄλυσιν ἅραντες ἐν τῇ λιμένι πύης ἐδέξαντο. ᾧ ὁ μὲν πλοίος τῶν ἐντολῶν τὸ Βελισαρίου φυλάξαντες ἐκείσθαι ἐν τῷ λιμένι, ἀλ' ἴξω προσώρμισαν. Καλώμενος δὲ τῶν παρακολὼ ἐνδυσάμενος εἰσῆλθε, καὶ τὰ πλοῖα λιπόμενος πολλὰ χρήματα ἀφῆρπαξ, καὶ τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ οἴκοις τοῖς πλησίον τὸ λιμένος εἰσῆλθε, καὶ πολλὰς ἐχμαλώτευσεν. ἀπονεῖ δὲ Βελισάριος τὰς Καρχηδόνος κρασπεδς παρῆκε τοῖς ἐρατιώταις λέγων. ὁρατε ὑπλίκα ὑτύχηματα γεγόνασιν ὑμῖν; ἐπειδὰν σωφρονίσωμεν οἷς τοὺς Λιβύας ἐπιδεξάμεθα. βλέπετε, τῶν ὑκοσμίαν ἐν Καρχηδόνι ἐξασώσαμεν. ᾧ μήτις ἀδίκημ τινὰ, ἢ ἁρπαγὴν τι ἀυτὸ. πολλὰ γὰρ κακὰ παθόντας ὑτὸ Οὐανδίλων ἀνδρῶν βαρβάρων, βασιλεῖ ὁ ἡμέτερος βοηθήσαι νῦς, ἡμᾶς ἀπίχεσθαι, καὶ τῶν ἰδιδξίαν χαρίσασθαι. πάντα παραιτῶ οἷς Καρχηδόνα ἐσελθεῖ. καὶ ἀναβὰς ἐν τῷ παλατίῳ, ἐν τῷ Γελίμερος θρόνῳ ἐκάθισε. τότε δὲ φροσέλθον οἱ τῆ ἡμεροι Καρχηδόνος, καὶ ὅσοι πλησίον τῆς θαλάσης ἴμβιον, ὁλοφυρόμενοι ἀρκαγῶ πιτνεσθαι ὑπὸ τῶ φόνου. ὁ δὲ Βελισάριος καλώμενον τὸν ταύαρχον ὀρκίσας, ὕπως ἀ-

quitibus ſtipatus, & Ducibus ſecum ſumptis, Carthaginem contendit. Cum autem mortuos in via jacentes ipſumque Amatam una cum Vandalis occiſum, omniaque, prout geſta fuerant, percepiſſet, tumulum aſcendens, pulverem meridiem verſus excitatum magnumque Vandalorum equitum, agmen a Gelimere ductum proſpexit: Cibamundi quippe cladem & Amatæ cædem ignorabat adhuc Gelimer. Cum vero utrique ad invicem populus acceſſiſſent, pervertentes Vandali tumulum occupant, & de ſe terrorem maximum hoſtibus incutiunt; quare Romani in ſegam verſi ſecedunt in vicum ſtadiis ſeptem a Decimo remotum. Deus autem præter omnem opinionem Vandalos in medium conjecit: ſi enim ſugientes continuo inſequuti eſſent, omnes penitus cum ipſo Beliſſario ad internecionem deleviſſent. Adeo quippe numeroſa erat Vandalorum multitudo, ut Joannem Carthagine reverterentem, & in ſpoliis mortuorum diripiendis occupatum, nullo negotio potuiſſent comprehendere. Gelimer relicto tumulo ubi mortuum fratrem offendit, ad planctus & ejulatum converſus eſt totus, ex quo victoriæ acies ei remanſit omnino obtuſa. Beliſſarius ſugientibus ſiſtere juſſis, mox cuncta diſponit ornate, formidinem exprobrat, cognitaque quam juſtimerant hoſtes, ſtragē, & a Joanne parta victoria, contenta corporis curſu & animi ardore in Gelimerem impetum facit. Barbari ſubeundo certamini penitus imparati, in validam ſuram ſe conjiciunt, & multis ſuorum amiſſis deſertaque Carthagine, Mediam ſe recipiunt. Ubi nox ingruit, Beliſſarius, Joannes, & Maſſagetæ Decimum repetentes, cuncta, quæ acciderant audita, ſummopere gaviſi ſunt. Poſtero die copiis pedeſtribus acciſis, conjuge quoque Beliſſarii ſecum ſumpta, cunctī Carthaginem verſus arripuerunt iter. Carthaginenſes refertis portis & accenſis ſocis cum totius populi frequentia Beliſſarium excepturi obviam proceſſerunt: Vandali in civitate reliēti ſugientes in templa confugerunt ſaturi. Advenientes claſſe, ſublata quæ portum claudebat catena, & naves in civitatem admiſſæ. Et plurima quidem exercitus pars juſſa Beliſſarii obſervatura porum non eſt ingreſſa, ſed foras appellit. Caloaymus vero contumacia ſretus intro ſubiit, & exhauſtis prædonis in mo- *Edit. Pariſ. pag. 163.*
rem navigiis, immenſam divitiarum molem ex eis aſportavit, officinas etiam & domos portui proximas ingreſſus, plurimos ex eis abduxit captivos. Beliſſarius porro Carthagine fine labore potitus, milites his verbis horrabatur. Quam propſpere vobis cuncta cedunt, cum nimirum moderate & temperanter erga Libyæ populos nos geſſimus, vos videtis: Nunc ut eadem moderatio in urbe Carthagine ſervetur, efficite: Nullus injuſte civem excipiat, nullus alterius rem per neſas tractet aut rapiat. Plurima quippe a Vandalis barbaris viris paſſos iſtos cives Imperator noſter liberaturos nos miſit, opem laturos, ac denique reddituros libertatem. Hæc colloquutus Carthaginem ingreſſus eſt: inde ad Palatium aſcendens, in Gelimeris throno ſedit: ad quem ſtatim urbis mercatores, cæterique qui ad mare habitabant acceſſere, ſe ab exercitu navali funditus compilari quiritantes. Quare Beliſſarius, Dei nomine religioſius interpoſito, Calonymum claſſis Præfectum

adjuravit, ut quæ diripuerat, deponeret in medium, & cuncta propriis dominis restitueret. Is cum quæpiam fortim retinuisset, & jusjurandum violasset, non diu postmodum perfolvit pœnas: a mente siquidem alienatus, lingua sibi dentibus corrosa, misere perijt: Porro Belisarius populum regali prorsus epulo accepit, in quo ipsis Gelimeris familia cibos apposuit, ipsa vinum miscuit, cæteraque ministeria obivit. Ita Dux ille nullo pene belli tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli hominum illata fuerit injuria, nullus in foro propriam obserare domum fuerit coactus: quin potius necessariis pretio comparatis milites epulabantur, & genium fovebant. Ad templa vero profugis Vandalis fidem dedit Belisarius, & e sacris locis eduxit: & urbis mœnium problem negledorum curam egit. Cæterum antiqui cujusdam dicti submurmurans rumor adhuc Carthagine ferebatur. Gamma expellet Beta: Et id quidem impletum est. Prius enim Gitzerichus Bonifacium ejecit: nunc vero Belisarius Gelimerem. Gelimer porro multis in Libyum agricolas profusis pecuniis eos ad se pellexit: eosque justit, ut Romanos, qui remanserant in pagis, occiderent. Agricolarum facinoris nuncio accepto, Diogenem e satellitibus unum, qui de crimine exposturaret, & ulciscereturque agricolas misit. Diogenes una cum comitibus domum quampiam ingressus, nihil hostile veritus dormiebat. Eo cognito trecentos electos viros in eum Gelimer emittit. Illi profecti domum qua jacebat per ambitum obiederunt: nocte namque in eam irrumpere metuebant. Romani soli viginti numero, periculo prævifo exurgunt, armantur, in equos insiliunt, & referatis de repente portis, clypeis obtectî, lanceisque fortiter pugnantes, adversarios in fugam vertunt. Porro Gelimer in Numidiam profectus, Vandalos omnes, & ex Mauritiis quos habuit amicos collegit, & ad bellum renovandum instruxit. Literas insuper in Sardiniam ad Tzazonem fratrem dedit, quibus, quæ fibi contigerant, significaret. Ille confestim e Sardinia cum universo fibi subjecto exercitu ad Libycas oras tertio itineris die applicuit. Ubi mox accurrit Gelimeri. Illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum invicem dedere colloquium, sed, Salve, tantum effari, & confrictos fe teneutes collacrymabantur, omnisque pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in unum collecto, Carthaginem petit, & urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorum exercitum, a Carthaginensibus quibus Arii sententia colebatur, exemplo prodendum. Ad Ununorum quoque præcipuos mittens, multa bona eis fe donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. Hæc a Gelimeris partium defertoribus cognoscens, Lauretiumque quemdam Carthaginem morantem reperiens Belisarius, colle quodam penes civitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui proditiones machinabantur, adeo ut quæ ipsis Gelimer clam indicasset Massagetæ palam edicerent. Cunctis autem in exercitu blandis ejus verbis ac etiam jusjurandis amice fibi concillatis, Joanni Armenio, ut equitibus, præter quingentos, universis secum assumptis, in Vandalos egressus, velita-

Edit. Paris. p. 166.

A παντα τα διαρπαγέντα ἐσήγαγε, καὶ ὑποδοὺς τοὺς οἰκείους διασώσας. ὁ δὲ σφηξιασάμενος ἐξ αὐτῶν, καὶ ἱπποκράτας, καὶ οὐ μετὰ πολὺ τὰ δίκαια τίσεται. ἔξω δὲ φρούρι γενόμενος τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν φαγὼν ἀπέθανε. Βελισάριος δὲ τὸν λαὸν εἰστία βασιλικῶς, καὶ ἡ τῆ Γελίμερ θεραπεία παρετέθετο, καὶ φοιτῶσα, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπουργοῦσα· ἅπω δὲ ὁ στρατὸς ἀφοβήθης τὴν πόλιν ἔχειν. ὥστε μὴ ὕβρεώς τινὰ ἐπαγεῖν ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι τῆς ἀγορᾶς τινὰς συνῆρε τὴν οἰκίαν σφαλίσαι. ἀλλὰ ἀγοραζόμενοι οἱ στρατιῶται εἰδότων, καὶ διφράσκοντο. τὰς δὲ οἷς τὰ ἱερὰ φυγόντας Οὐανδήλους πεσὰ δὸς εἰσήγαγε. τῆ δὲ τειχῶν τῆς πόλεως ἐπιμελοῦντο ἡμιλαμένων φοίτερον ὄντων. ὕλιγον δὲ καὶ πάλαι λόγων ὁ Καρχηδὼν εἰρήθεα. αἰς τὸ Γ δώδεκα τὸ Β, πωὶ δὲ πεπλόνται. φοίτερον δὲ Γιζέριχος Βονιφάτιον ἐξεβάλεξε· πωὶ δὲ Βελισάριος Γελίμερα. Γελίμερ δὲ χρήματα πολλὰ τοῖς γωργοῖς Λιβύων φοιλόμβος φοῖς ἑαυτὸν ὑπεκτήσατο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὺς Ρωμαίων τὺς εἰς τὰ χωρία πεζεύοντας κτείνειν. ταῦτα δὲ ποιησάντων τῆ γωργῶν μαθὼν ὁ Βελισάριος, ἀποστέλλει Διογένη ἕνα τῆ αὐτῆ δορυφόρων αἰτήσαθαι. ὁ δὲ Διογένης ἅμα τοῖς σὺν αὐτῆ εἰς οἰκίαν εἰσελθὼν, ἐκαθεύδη μηδὲν τολμῶν ὑποσιμβῆος· ταῦτα μαθὼν ὁ Γελίμερ τεσσαρακοσίας ἐπιλεξάμβος ἀποστέλλει κατ' αὐτὸ. ἐλθόντες δὲ περικυκλώσαν τὴν οἰκίαν, διὸτόος εἰσελθὼν τὴν αὐλὴν. οἱ δὲ Ρωμαῖοι αἰθόμβοι, ἀσπάσαντες, καὶ ὁπλισάμβοι, τοῖς ἵπποις τε ἐπιβάντες, εἶκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἀνοίγνυσι εξαπίνης τὰς θύρας, καὶ ἅ ἀσπίσι περιφραξάμενοι, καὶ τοῖς δόρασιν ἀμυνόμενοι, τὺς ὑφιστῆος ἐτρέψαν. Γελίμερ δὲ ἐν Νομιδίᾳ γενόμενος Οὐανδήλους πάντας συνήγαγε, χώσους φοσφορίσεις ἐκκ τῆ Μαυρουσίων, καὶ φοὺς πόλιμον ὑπορπίζετο. ἀπίστειλε δὲ καὶ γράμματα ἐν Σαρδινίᾳ φοὺς Τζαζώνα τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, τὰ συμβάντα αὐτῆ δηλοποιῶν. ὃς ἀπάρας αὐθὺς μετὰ πάσης τὰ λαῦ ἀπὸ Σαρδὼνίας εἰς τὴν Λιβύης ἀκτὴν τριταῖος κατίλαβε, καὶ ἐν ὄρι τὸν Γελίμερα. οἱ πεφιπλακέντες ἀλλήλων τῆ τραχηλιάδε μίτρει εἰς ἀλλήλως ἐφθέγγοντο· ἀλλὰ τὸ, Χαῖρε, σφίγγοντες ἴκλαιον· ὁμοίως καὶ ὁ στρατὸς τὸν συμφορὰν ἐπωδύροντο. ὁ δὲ Γελίμερ παραλαβὼν ἀμφοτέρες ἐπὶ Καρχηδόνα χωρεῖ, καὶ πάντων πολυοχλίαν ἐπαίρετο, αἰσώμος τὺς ἐκ Καρχηδόνα φοδεδιότας αὐτῆ τῶ πόλιν, καὶ τὸν Ρωμαίων στρατὸν, οἷς ἐν Δρείᾳ δύξῃ ὑπείρτο. πέμψας δὲ εἰς τὺς ἄρχοντας τῆ Οὔννων πολλὰ αὐτὺς ἀγαθὰ ὑποχνέτο δώσειν, εἰ καταπροδώσωσαν αὐτῆ Ρωμαίους. ταῦτα δὲ Βελισάριος μαθὼν παρὰ τῆ αὐτομόλων, τὸ Λαυρέντιόν τινα ἐκ Καρχηδόνα ὄντα φοδεδιῶς ἔξω φύρων ἀπικολόπισεν ἐπὶ λόφω φοῦ τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τύτω οἷς δέος μέγα ἐσίτασεν οἱ φοδούσιαι μελετήσαντες, ὥστε τὺς Μασσαγέτας ὁμολογῆσαι τὰ ὑπὸ Γελίμερος αὐτοῖς δηλωθέντα. τὸ δὲ Βελισαρίου πάντας λόγῳ ἀϊσκῆ, καὶ ὅρκοις φοῦς φιλίαν αὐτῆ μεταβαλοντες, αὐτὸς ἐκέλευσεν δῦθῦς Ἰωάννῃ τὸν Ἀρμένιον παραλαβεῖν πάντας τὺς ἱππεῖς πλὴν πεντακοσίων καὶ ἐξελθόντα πρὸς τὺς Οὐανδήλους ἀκροβολίσαθαι. αὐτὸς δὲ τῆ ὑπόλοιπα ἅμα τῆ πεζῆ στρατῆ καὶ τοὺς πεντακοσίους ἱππεῖς εἶπτο. καταλαβόντα δὲ τὺς

Οὐανδίλως ὲν τῇ Τεκεμμάρῃ στρατοπεδεύσαν- A τας ἡμεινον τὴν νύκτα πλησίον ἀλλήλων. συμβᾶν δὲ πρὰς γνῆσθαι ὲν τῇ Ρωμαικῇ στρατῇ. τῇ δὲ ὁράσει τὰ ἄκρα πυρὶ πολλῷ καπνλάμεντο. τὸν Θευδεμίδιον καπηλήσαν. φραξάμβοι δὲ ἅμα φρυὶ ἀμφοτέροι φρὸς τὸν πόλεμον ὁρμήσαν. Ἰωάννης δὲ τῇ ἀμῷ αὐτὸν ὀλίγως ἐπιλαξάμβος τὸν τε πνεύμονα διῆβη τῇ τοῖς Οὐανδήλοις εἰσῆβαλεν. ὁ δὲ Τζάντζων ὠθισμῷ χρησάμβος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι διώκοντες ἄχρι εἰς τὸν ποταμὸν ἦλθον. ἄνδρες δὲ Ἰωάννης πλέως τῇ ὑπαπιστῶν Βιλισαρίου λαβῶν κατὰ B Τζάντζωνος ἰσχατήδιστι σωὶ βοῇ τε τῇ πατάγῳ πολλῷ. γίνεται οὖν παρπρὰ ἡ μάχη, ᾗ πίπτει Τζάντζων ὁ τῦ Γελίμερος ἀδελφός. τότε δὲ πᾶν τὸ στράτβμα Ρωμαίων τὸν ποταμὸν ἐβράτης· ὑπὶ τῆς πολεμίας ἐχώρησαν, καὶ τῆς ἑῴας βιβλίμβοι, μάχεσθαι τῷ στρατοπέδου ἐδίωξαν. καὶ ὑποστρέψαντες τὼς νεκρὼς ἀπέδυσαν ὅσοι μάλιστα ἐχρυσοφόρουν, καὶ ὡς τὸ ἰσπὸν στρατοπεδεῖν ὑπεχώρησαν. ἀπὸ δεκάτου δὲ τῇ αὐτῇ τῇ μάχῃ Ρωμαίων πεντήκοντα. Οὐανδήλων δὲ ὀκτὼ σσι. καταλαβὸν Βιλισάριος σωὶ τοῖς πεζοῖς τῇ δύλῃ φρὸς ὀλίγα, ὅρας ὡς ἐχρ πάχυς σωὶ πανπὶ τῇ στρατοπέδῳ ὑπὶ τὸ τῇ Οὐανδήλων στρατοπεδεῖν ὄχυτο. Γελίμερ δὲ γνὺς Βιλισάριον παρόντα σωὶ τοῖς πεζοῖς, C ἓ πανπὶ τῇ στρατῇ ἱππεῦς τῇ ἵππῳ μηδὲν διακοξάμβος ἄκρατος Νομιδέων ἔφυγε μετ' ὀλίγων συγγενῶν καὶ οἰκετῶν αὐτὸ καταφυγόντες. ὑπεὶ δὲ αὐτὸν φρόγατα ἤδοτο οἱ Οὐανδῆλοι καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη ἐφώρτο, τόνε δὲ οὔτε ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ τὰ παιδία ἐφρίβοων τε καὶ ἐκύκων, ἀπὸ χρημάτων μετποιούμενο, ὡὸς τῇ φιλτάτων ὀδυρομένων. ἀλλ' ἴσασς ἔφυγεν ὅσον ἠδύνατο. οἱ πολέμιοι δὲ οἱ Ρωμαίοι τὸν στρατοπεδὸν αἴρουσι, καὶ ὑπολαβόντες τὴν νύκτα ὅλην, ἀνδρας μὲν ὅσους D ἔτυχον ἑκτεινεν, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ὲν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐποιοῦντο. χρήματα δὲ τοσαῦτα τὸ πλῆθος ἦρσε, ὅσα οὐδέποτε ἐν τὶ χωρίῳ ἔτυχεν εἶναι. τὴν δὲ Ρωμαίων ἀρχὴν λαισάμβοι, χρήματα εἰς Λιβύλιν πολλὰ μετήνεγκαν. καὶ τὰς χώρας αὐτὰς ἀμαθὼς οὔσης καὶ ἀκάρπε, χρήματων σφόσοδοι πολλαὶ αὐτοῖς γνγόνασιν. ἐνυπνίοισι πίστιν δὲ ἔτι Λιβύης Οὐανδήλοι ἐφάνεσαν, ἓ πολὺν πλοῦτον συναγαγόντες ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὰς τῇ Ρωμαίων χεῖρας ὁ πᾶς πλοῦτος ἐπαύκυν. ὲν τοιούτῳ μὲν δὴ πολιτείᾳ. Βελισάριος ἀπὸ τῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς εἰς τὸ τέλος τῦ Δεκεμβρίου πᾶσαν τὴν Λιβύλιν ὑπήκοον. ἀπέστειλε δὲ Ἰωάννην τὸν Ἀρμένιον σωὶ διακοσίοις ἐπιλέκτοις δίωκειν τὸν Γελίμερα ἕως αὐτὸν ζῶντα, ἢ νεκρὸν λαβεῖν. ὃς φθάσας τὸν Γελίμερα μᾶλλα λαμβάνειν, εἰ μὴ συνελήχθη φράγμα τοίσδε. Οὐλιάδος τις τῇ Βιλισαρίου δορυφόρων σωὶλὼ τῇ Ἰωάννῃ, ὃς οἴνῳ μεθυσμένος ἐδὼν ὄρυμα ὑπὶ δένδρου καθήμβον, ἐκτείνας τὸ τόξον κατ' αὐτὸ ἔβαλε, ἓ τὸ A tionibus pugnam laeesserer, confestim imperavit. Ipse postera luce cum pedestrium copiis & equitum illis quingentis pone sequebatur. Cum autem Vandalos ad Tricammarum castramentatos invenisset, juxta se invicem nocte illa in castris utrique fleterunt. In Romano vero exercitu portentum videri contigit. Hastarum enim cuspides ignitis emissis radiis collucere: quo viso, cuncti terrore stupefacti. Primo crepusculo armis utrinque mutuli ad conserendam pugnam utrique cum impetu irruerunt. Joannes ex suorum copiis non multis admodum selectis, flumen trajecit, & in Vandalos impressionem fecit: Tzatzon fortiter sustinens, & in eum ex adverso irruens, in fugam vertit: atque ita insequentes Vandali ad flumen usque perrexerunt. Rursus vero Joannes pluribus ex Belisarii satellitio acceptis in *Edit. Paris.* Tzatzonem cum clamore & strepitu in-pag 167. silit: acrisque pugna inde confiata est, qua Tzatzon Gelimeris frater occidit. Tum vero universa Romanorum acies flumen trajiciens in hostes irrupit, & in fugam actos ad castra usque cæsos infectata est: atque inde versa facie pedem referens, mortuis, maxime qui auro eranc ornatiores, exutis, ad castra remigravit. Cæsi sunt in ea pugna Romanorum quinquaginta, ex Vandalis octingenti. Sub veiperam autem inclinata jam die, Belisarius cum peditibus reversus, qua cursus contentione potuit, cum universo exercitu in Vandalorum castra perrexit. Gelimer Belisarium cum peditibus & armorum reliquis adesse perfentiens, relicto exercitu incompolito, effuso cursu, ipsoque metu urgente compulsus, cum pauCis consanguineis & familiaribus in Numidiam aufugit. Comperta a Vandalorum fuga, ipsisque hostibus jam in conspectu positis, tunc virorum, mulierum, & puerorum promiscua turba sublato ejulatu terrore confundi & turbari, abjectaque facultatum & charissimorum cura, qua quisque potuit, in fugam se conjecit. Romani dato aditu irrumpentes castris potiuntur, & fugientes per totam noctem insequuti, viros quidem obviam factos peremerunt, pueros autem & mulieres captivas in servorum numerum recensuerunt. Porro pecuniarum & divitiarum eam ibi vim repererant, quam in unum locum usquam congerere liceat. Quondam enim Vandali Romanorum imperium totum in direptionem sibi concessum depræda ti, divitias & facultates in Libyam transportavcrunt immensas: ac regionem insuper optimam & fertilissimam nacti, fortunarum & opum omnium collegerunt proventus. Nonaginta quippe annis Libya potiti Vandali, & variorum bonorum copia circumfluentes, uno diei momento in Romanorum manus delapsi, omnibos ad Romanos redeuntibus ceffcrunt. Trimestri siquidem bello, ab Octobris exordio ad Decembris exitum Libyam universam Belisarius subegit. Misit autem Joannem Armenium cum duCentis militibus selectis, qui Gilimerem insequeretur, & eum, seu vivum, seu vita sunctum comprehenderet. Is Gilimerem assequutus, jam manibus tenebat, nisi quid negotii hujusmodi capiendum impediisset. Uliarius quidam Belissarii satelles in Joannis comitatu tum fuit, qui cum vino madidus avem arbori viditset insidentem, directo in eam arcu telum emittens, a ferienda quidem aberravit ave,

at Joannem in cervicem percussit retro. Is itaque lethali plaga faucius, sui desiderio, multoque luctu Imperatori Justiniano, Belisario, Romanis omnibus, & Carthaginensibus relicto, interiit. Gelimer itaque ea die fuga arrepta, ad Mauruſios se recepit: Belisarius autem fugientem infequntus in monte Papua ad extremam Numidiæ inclusum obsedit. Per hyemem vero posita obsidione, rerum neceſſariarum penuria, & in angustum premi coepere, nec enim panis, vinum, aut olera apud Mauruſios enaſcitur, ſed olyra ſola & hordea, animalium ratione carentium more, eaque nondum ſubacta comedunt: In eam calamitatem adductus Gelimer a Pharano, quem Belisarius ad obſidionem continuandam reliquit, cytharam, panem unum, & ſpongiam ſibi mitti per litteras petiit. Pharano hæſitanti, nec quid nec ſibi vellent, aſſequnto, qui ſuleratet epiſtolam tabellarius addidit. Nondum viſo pane, ex quo montem aſcendit Gelimer, panem videre deſiderat; oculis ab eo tempore illoeis, & jam fonde oppletis ac dolentibus, nunc leniendis & abſtergendis ſpongiam expetit: cytharam denique, ipſe pulſandæ cytharæ mire peritus, exoptat, qua præſentis infortunii calamitatem deflere & luctu poſſit profequi. His auditis Pharanus indoluit, & fortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer conceſſit, atque omnia, quæ opus erant, tranſmiſit. Sed quam hyeme, veritus Gelimer ne magis ſtricta Romanorum obſidione premeretur, filiorum maxime ſui generis, qui verminibus fœtebant & laborabant, miſereus, animo emollitus & omnino fractus, ad Pharanum reſcripſit, ut data fecuritatis fide, ipſe cum ſuis ad Beliſſarium tranſire poſſet. Pharanus interpoſito juſjurando cum Gelimeri feciſſet fatis, cunctos in poteſtatem receptos Carthaginem deduxit: eamque Beliſarius grataneter omnem in modum excepit. Gelimer porro rideus ad Beliſſarium acceſſit: ex quo calamitatis & doloris vehementia eum naturali mentis ſtatu alienatum & inſaniam actum nonnulli ſuſpicabantur; amici prudentem prædicabant & fagacem, qui cum regia ſtirpe procreatus regnum prius teneret, locorum & hominum firmo potiretur præſidio, & immenſis divitiis abundaret, tuno temporis momento fugam & omnis generis moleſtias Papuæ ſubire coactus, nunc demum captivi ſpecie oppreſſus, nullius alterius, quam copioſi riſus diguas res humanas omnes exiſtimabat. Eum porro cum Optimatibus Vandalorum omnibus a dedecore longe & contemptu, ſub tuta licet cuſtodia tenuit Beliſarius, ut eum ad Imperatorem Juſtinianum Byzantium deducetet. Continuo vero Cyrillum cum capite Tzatzonis in Sardiniam inſulam, Cyrnum olim dictam miſit; quam ille poſtmodum in Romanorum poteſtatem recepit. Joannem autem alterum Cæſarea, quæ Mauritaniæ eſt, diſtatque a Carthagine triginta dierum itinere ad Gades & ſolis occaſum ſita, & inſuper alterum Joannem unum ex fatellitibus ad fretum Gaditanum, atque alteram Herculis columnam miſit, qui caſtrum quod Septum vocant, occuparet: Apollinarium vero virum bello egregium ad inſulas quæ propius abſunt ab Oceani in Mediterraneum influxu, Majoricam nimirum atque Minoricam deſtinavit, & in Sicilliam nonnullos militez ex Libya, μὴν ὄρεινος ἀπέτυχε, τὸν δὲ Ἰωάννην ὅπισθεν εἰς τὸν αὐχένα βάλα. ὁ δὲ κλαῖσε πληγεὶς πέπτωκε, πολὺ πένθος βασιλεῖ τε Ἰουστινιανῷ, καὶ Βελισαρίῳ, καὶ πάσι Ρωμαίοις, καὶ Καρχηδονίοις καταλιπών. ὅπω Γελίμερ διαφυγὼν ἐν ἐκείῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὑπὶ Μαυρουσίους ἐχώρει. Βελισάριος δὲ τῦτον διώξας εἰς Παπῦαν τὸ ὄρος ἀπέλειπεν εἰς τὰ ἔσχατα Νυμιδίας. τῶν δὲ παρακασθέντων διὰ τὸ χειμῶνος λειψάνων πάντων ἤδη ἐπιπόνδιον, ἄρτος γὰρ παρὰ Μαυρουσίοις οὐ γίνεται, νέτε οἶνος, οὔτε ἔλαιον, ἀλλὰ τὰ ὅλυρα, καὶ τὰς κριθὰς, ὡς ἄλογα ζῶα, ἀπόθα ἐδίωτες. τοιῦτος Γελίμερ περιπετῶν, γράφει πρὸς Φαρᾶν, ὃν Βελισάριος καπίλιπε φυλάσσειν αὐτὸν, πέμψαι αὐτῷ κιθάραν, ᾗ ἄρτον ἴνα, ᾗ σπόγγον. ὁ δὲ Φαρᾶς ἀπορῶν, τί ἂν εἴη τῦτο, ἕως ἂν ὁ τῶν ἐπιχωλιῶν κομίσας, εἶπεν· ὡς ἄρτον ἂν ἐπιζωμεῖ διὰ τὸ τὰς ὀφθαλμὰς ἐκ τῆς ἁλυκίας κακῶσθαι, ὅπως ἀσφυγῷ τῦτο παραμυθήσῃ· κιθαρίζῃ δὲ ἀγαθῷ ὄντι, ὅπως τὴν συμφορὰν τῷ παρόντι τῇ κιθάρᾳ ἐρημήσῃ, ᾗ ἀποκλαύσηται. ταῦτα ἀκούσας Φαρᾶς, πιεσαλγήσας π, ᾗ σύχλω τῷ αὐθρακίνῳ ἀποκομμένος, ᾗ τὰ γλυμμένα ἐποιει, ᾗ πάντα ἐπεμψεν ὅσα ἐχρῆζε τῇ Γελίμερ. τὰ δὲ χειμῶνος παρελθόντος, ἀθλιώς ὁ Γελίμερ τὴν πολορκίαν Ρωμαίων, ᾗ ἐλιόσας τὰ ἧβ συγγενῶν πέκια σκώληκας ὧν αὐτῇ τῇ παλαιπωρίᾳ πεπονικότα, ἐδιλωῦδη τε τῷ διαπορᾶν, καὶ φρὸς Φαρᾶν ἐγραῦε, ὅπως τὰ πεκὰ λαβῶν, αὖτός τε, ᾗ οἱ σὺν αὐτῷ φρὸς Βελισάριον παραγένοιτο. ὁ δὲ ὅρκῳ τῦτο πληροφορήσας, λαβὼν ἄπαντας οἷς Καρχηδόνα ἦκε. Βελισάριος δὲ πῖτον πεζικράτης ὑπέξεσε. ὁ δὲ Γελίμερ χαλῶν φρὸς Βελισάριον ἤλθε· ὡν οἱ μὲν τῇ ὑπερβολῇ τῶ πάθως ἐκ ἔστα ἤδη κατὰ φύσιν φρονῶν ὑπόπτευον, ᾗ παρατιόντα· οἱ δὲ φίλοι τῶν ἀγχίτοιχο τε τὸν ἀθρωπον λογίζεθαι, ὅτι βασιλεὰ ὄντα, ᾗ βασιλικῷ γένες, ᾗ δωίαμιν ὀχυρὰν ἔχοντα, ἐ χρήματα μεγάλα, ἄφυρο φυγῆ τε, ᾗ κακοπαθεῖν τῶ ὲν Παπῷ ὑποστάντα, ᾗ πῶ ὲν αἰχμαλώτῳ λέγῳ ἤκοντα, ὕβρι νός ἄξια τὰ ἀθρώπια, ᾗ γήλωτος πολλὰ εἰδέναι εἴπαι. Βελισάριος δὲ πῖτον σῶ ἄρχοντι πᾶσι ἤῷ Οὐανδήλοις ἐκ ἐν ἀτιμίᾳ ἐφίλασσεν, ὅπως φρὸς Βασιλέα Ἰουστινιανὸν πῖτον ἀπαγάγῃ εἰς τὸ Βυζάντιον. Κύρηλλον δὲ ἀδιὸς Βελισάριος σῶ τῇ κεφαλῇ τῆ Τζάτζωνος ἐπὶ Σαρδὼ τῆσ νῆσον, ᾗ Κυρῶνα ἐκαλέτο ἀρότερον παλαῖ Ρωμαίοις ὑπήκοον· εἰς δὲ Καισάρειαν τὴν ἐν Μαυριτανίᾳ Ἰωάννην ἕτερον ἀπέςειλεν, ἥτις τεμάκοντα ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει Καρχηδόνος, εἰς τὰ Γάδειρά τε, ᾗ κατ᾽ ἥλιου δυσμὰς κεῖται. ἄλλον τε Ἰωάννην ἤῷ ὑπασπιστὴν ὑπὸ εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμὸν, ᾗ τὴν ἑτέραν Ἡρακλείων στλῶν ἴσημέρι, τὸ ἐκεῖ φρίκειον ὃ Σέπτον καλέσι καθίζοντα. εἰς δὲ τὰς νησους, αἵπερ ἐγγὺς εἰσὶ τῆς Ὠκεανοῦ εἰσβολῆς, Μαϊόρκά τε καὶ Μινόρκα, Ἀπολιναρέων εἴλαν ἀνδρα ἀγαθὸν τὰ πολέμια. ἀπίςειλε δὲ ἐς

Edit. Paris. pag. 168.

pag. 169.

ὲν Σικελίᾳ τινὲς τῇ Λιβυαίων, καὶ τῇ Οὐανδήλων τὸ φρόνημα λαβεῖν ἐκέλευσεν. οἱ δὲ φυλάττοντες τοῦτο ὑπέδυσαν τὸν μισθὸν Ἀταλαρείχην ταῦτα ἅπερ ἐποίησαν. ἡ δὲ γράψει αὐτῷ Βελισάριον μὴ νῦν τυραννίδα λαβεῖν τὸ φρόνημα, ὡς ἂν βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς γνῷ, ἡ δὲ βουλὴ τὰ αὐτὰ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ ἡ ὁ Οὐανδαλικὸς πόλεμος ἐπηλήπτα. ὁ δὲ φθονος, οἷα ἐν μεγάλῃ δόξῃ μισθοφορᾷ φιλεῖ γινέσθαι, ᾠδίνει ἡ εἰς Βελισάριον. τινὲς δὲ διάβολον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τυραννίδος μελετᾶν. ὁ δὲ βασιλεὺς πέμψας Σολομῶνα δοσποράται τῶν Βελισαρίου γνώμων, πότερον σοὶ Γελίμερ τι Ϛ Οὐανδήλοις εἰς Βυζάντιον ἦκεν, ἢ αὐτὸ μόνοτος, ἐκείνος φεύλαι ἀφὸ οὗ ᾗδ ἔλαθον αὐτῷ οἱ ἀρχοντες οἱ τῶν τυραννίδα ἐπαγγελόντες. ὁ δὲ Βελισάριος εἰς Βυζάντιον ἀφίκετο Σολομῶνα ἐραπηγὸν Λιβύης καταλιπὼν καταλαβὼν δὲ Βελισάριος τὸ Βυζάντιον ἅμα Γελίμερ ᾗ τοὺς Οὐανδήλους γαμοὺς ἠξιώθη μεγάλων, οἷαν ἓν τοῖς ἄνω χρόνοις οἱ Ῥωμαίων ἐραπηγοὶ ἐν μεγίστας νίκας ἀνεδήσαντο. ἐξαισίως τὰ χρόνων παραχαράττων ὑδὲς ἐλαλήθει εἰς τιμὴν τοιαύτην, εἰ μὴ Τίτος, ᾗ Τραϊανὸς, ᾗ ἄλλοι αὐτοκράτορες ἐραπηγήσαντο ἐπὶ τῷ βαρβαρικῷ ἔθνος ἐνίκησαν· τὰ τὴ ᾗδ λάφυρα ἐνδοκιμῶμος, καὶ τὰ τῶ πολέμω ἀνδράποδα ὃν μέσῳ τῇ πόλει ἐποπτεύσαν, ὃν θεάματον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. ὕπω παλαιῷ μέντοι τρόπῳ, ἀλλὰ πᾗ βασίζων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτῷ ὄχεις εἰς τὸ ἱπποδρόμιον. ὧν δὲ τὰ λάφυρα ὅσα δὲ ὑπηρχικὰ τῇ βασιλεῖ πᾶξε ἀνεῖδαι εὐῶδαι, Ὀρόνοι χρυσοῖ, καὶ ὀχήματα οἷς τῇ βασιλεῖ αἱ γυναῖκες ὀχοῦνται, κόσμος τὸ πολὺς ἐκ λίθων ἐντίμων συγκείμενος, ἱκπόματα χρυσᾶ, ᾗ ἅπλα σύμπαντα ὅσα εἰς τῶν βασιλέως θεῖλου χρῆσιμα. ὧν δὲ ᾗ ἀρχαῖος ἵλκων μυελίδας ποῖκας παλαίπων ᾗ παπυδατῶν βασιλικῶν κεκμηλίων, ἅπερ Γῆλίμερ ἐν Ῥώμῃ συλήσας, τὸ παλάτιον ἵλαβεν· ἐν οἷς καὶ τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ὧν, ἅπερ Οὐεσπασιανὸς Τίτος μετὰ τῶν τῇ Ἱεροσολύμων ἅλωσιν ἐν Ῥώμῃ ἰώκησεν. ἀνδράποδα ᾗ ὧν τὰ Θεσσάλου Γελίμερ τὸ αὐτὸς ἐθνικὰ τινα ἐπὶ τὸν ὅμοιον ἀμπεχόμῃος παρφορὰν, καὶ τὸ συγγενὲς ἅπαν, Οὐανδήλων τὸ ὅσον ἀμίνεις ἄγαν ᾗ καλοὶ τῇ σώματι ὄντα. ὡς δὲ ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ Γελίμερ ἐγίνετο, τόν τε βασιλέα ἐπὶ βῆματος καθήμῃον, καὶ ᾗ δῆμον ἑζώντα ᾗφ ἑκάτερα μέρη εἶδε, ἐπιλέγων ὡς ἐπαυσατο λέγων· ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης· ἀφικόμῃος ᾗ αὐτὸς κατὰ τὸ ᾗ βασιλέως βῆμα τῶν πορφύραν ἐκφιλόντος φρὴν πιστὸν φροσκυνῆσαι ᾗ βασιλέα ἰωάγκασαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τε ᾗ ἡ Λύγουσα ᾗ Ὑλθείχω παῖδας, ᾗ ἐγγόνης, πάντας τε τοὺς ἐκ ᾗ Οὐαλεριανοῦ βασιλέως συγγενείας χρήματα καλὰ ἐδωρήσατο, ᾗ Γελίμερ χωρία ἐν Γαλατίᾳ, μεγάλα τε ᾗ πρωτὰ μετὰ πάντων ᾗ συγγενῶν αὐτῷ ἐν τόνοις οἰκεῖν συγχωρήσας. εἰς Πατειμίου τάξιν ἅπω ἐκ ἀπβὶ βασι, διὰ τὸ μὲ δίκαιθαι αὐτὸ ἐ Λρείου δόξης μεταστῆναι· ὁ ᾗ Βελισάριος μᾗ ᾗ Θεόδαβωὐπάτωση, ᾗ πάμπολλα χρήματα ἐκ ᾗ αὐτῷ πέμπει ὁ δῆμος ᾗ Βυζαντίου ἀπὸλαυσον, ὅσα ὑδίποτε. ᾗ δὲ Σολομῶνος ᾗ Διβύλου δὶπποντος, Μαυρούσιοι

A qui Vandalorum arcem fub præſidio tenerent. Caſtri vero cuſtodes Gothi iſtud Atalarichi matri litteris manifeſtaverunt. Illa Beliſſario, ne caſtrum tyrannice expugnaretur, priuſquam Imperator Juſtinianus certior fieret, ſummque ſuper ea re conſilium explicuiſſet, ſignificat. Ita demum Vandalica bella finem habuere. Cæterum invidia, quemadmodum in magna feliciate fieri amat, etiam Beliſſario calamitatem peperit. Quidam enim ipſum affectatæ tyrannidis apud Imperatorem criminati ſunt. Imperator autem per Salomonem Beliſſarii ſententiam experitur, utrum ipſe cum Gelimere & Vandalis Byzantium proficiſci, aut certe ipſo in Libya diuturniorem moram trahente, ipſos illuc mittere ſtatueret? Porro Beliſſarius

B Salomone Libyæ Duce relicto (ab Optimatibus enim ſe tyrannidis inſimulatum non erat neſcius) Byzantium verſus iter arripit. Subinde cum Gelimere & Vandalis Byzantium profectus, ea honorum amplitudine, qua prioribus ſeculis Romanorum Duces poſt magis inſignes victorias donabantur, cumulatus eſt: ſexcentos enim annos ſi numeraveris, nullus, niſi forte Titus, Trajanus, aut alii Imperatores & exercituum ductores, qui barbaras nationes devicerunt, parem honoris gradum qui attigerit, facile occurret. Spolia nanque & exuvias, victos quoque bello captivos per mediam civitatem circumduxit, quod Triumphum Romani nuncupavere. Ita quidem antiquo more ex domo ſibi propria ad Cir-

C cum uſque pedes inceſſit. Fuere vero ea ſpolia, quæ regias majeſtatis miniſterio & regum uſibus concedi conſueverunt. Throni aurei, & lectice quibus reguin uxores amant vehi, mundus infinitus ex pretioſis lapillis, aurea pocula, cæteraque omnia, quæ regiis conviviis inſeruntur. Cenſirum eſt præterea argenti pondus plurium myriadum talentorum, & regia generis omnis ſupellex, quam Gizerichus Romam depopulatus ex Imperatorum Palatio ſecum aſportaverat: in his exiterunt ornamenta Judæorum omnia, *Edit. Pariſ.*
quæ captis Hierofolymis Titus Veſpaſia- *pag. 170.*
D nus Romam intulit. Captivi in triumphum ducti fuerunt, Gelimer ipſe purpurea chlamyde in humerum rejecta veſtitus, omnes ejus conſanguinei, & ex Vandalis proceriores quique corpore & vultus forma venuſtiores. Ut ad Circum Gelimer pervenit, & Imperatorem ſolio ſedentem, & populum hinc & inde circumſtantem conſpexit, in has voces frequentius repetitas erupit: Vanitas vanitatum; & omnia vanitas. Verſus Imperatoris autem ſolium procedentem exuerunt purpura, prius etiam quam pronus in terram Imperatorem venerari cogeretur. Poſt hæc Idericbi filios & nepotes, eoſque cunctos qui a Valentiniano Imperatore genus ducere reperti ſunt, Imperator & Auguſta magna divitiarum liberalitate excepit: Gelimeri vero vicos & oppida per Galatiam ampla & amœna,

E in quibus ipſe cum affinibus habitare permitteretur aſſignavit; in Patriciorum tandem ordinem quod Arianorum opinionem deſeruere detrectaret, non evexit. Acto triumpho Beliſſarius ſubinde Conſulatum geſſit, & ex ejus victoria id nummorum munus, quale nuſquam auditum populus Byzantinus accepit. Porro Salomone Libyam adminiſtrante, Mauruſii adverſus Libyas arma moverunt. Iiſi Mau-

nusii ex Gentibus, quas Jesus Nave Phœnicum regionem a Sidone ad Ægyptum usque habitantes expulit, originem traxerunt : qui primum in Ægyptum appellentes, nec ab incolis admissi, pertexerunt in Libyam, & eam incolierunt : eam sequutis temporibus Romanorum Imperatores sibi subactam Tingitanam dixerunt ; ac demum duabus columnis ad magni fontis latera ex albo lapide erectis Phœnicio characterе Phœnicumque dialecto nonnulla insculpserunt in hanc sententiam. Nos sumus, qui a facie Jesu prædonis filii Nave fugimus. Exciterare etiam per Libyam aliæ gentes indigenæ, quibus Æsculapius rex, Telluris, ut ajebant, filius præfuit, quæ prima Carthaginis fundamenta posuerunt. Salomon autem copiis Carthaginе eductis, adversus Mauruſios profectionem suscepit. Byzacium cum perveniſſet ad Rames oppidum, quo Mauruſii, vallo circulari ex camelorum gregibus compoſito, mulieres, pueros, nec non ſe ipſos in eum impreſſionem facturos inciuſerant ; equo deſiliens quingentos milites ſelectiſſimos ad unam circumvallantis ambitus partem collocatos hoſtes aggredi, & camelos telis jubet confodere. Ducentis circiter interfectis, contento curſu medium ambitus, quo mulieres confederant, occupat. Barbari autem proſtrati, in monitem nullo ſervato ordine fugam arripiunt. Ea die ad decies mille Mauruſii cæſi fuerunt : mulieres cum natis omnes in captivitatem actæ : iiſque demum una cum camelorum gregibus & omnis ætatis hominibus abductis, victores Carthaginem ingreſſi dies feſtos ob partam victoriam egerunt. Verum barbari millo ex ſuis relicto, una cum uxoribus & liberis in unum colleti, bellum adverſus Romanos redintegrarunt, & pagos circa Byzacium depopulati ſunt. Salomon ex adverſo copiis exercitus omnibus convocatis, contra profectus eſt : jamque Bulgarionem, qui locus hoſtilium caſtrorum erat, cum attigiſſet, exercitum omnem quaſi pugnam initurus diſpoſuit. Mauruſi in planitiem deſcendere veriti, in Bulgarionum monte diutius ſubſtiterunt. Salomon una cum pedibus mille Theodorum, & ex igniferis quemdam, de nocte ſummiſit, qui tenebris tecti, monte retro adverſarios conſcenſo, cum exoriente primum ſole ex ſuperiore loco ſigna tollerene in altum, ac ſimul omnes in adverſarios irrumperent. Ipſe profunda adhuc nocte ſub auroram una cum illis aſcendens in hoſtes iter dirigit. Barbari Romanis circumquaque ſe vallatos & incluſos comperientes, per præruptа loca in fugam ſe dederunt, inviceм ſe perturbato ordine prementes, & mutuam ſibi cædem inferentes. Hoc in certamine Mauruſiorum myriades quinque perierunt, Romanorum ne ullus quidem deſuit, aut aliquam omnino plagam accepit, quinimmo ſanis & ſalvis omnibus integram victoriam retulerunt. Mauruſiorum autem primores non pauci Romanis ſe adjunxerunt. Mulierum vero & puerorum is fuit numerus a Romanis captus, ut ovis pretio puerum Mauruſium ſibi comparare volenti æſtimarent, & divenderent. Ita demum vatis fœminæ venus oraculum extitum habuiſſe deprehenſum, quo plebem eorum ab imberbi viro penitus delendam prænunciarunt. Salomon enim generationis adminiſtris partibus morbo amiſſis, invius olim

V. Hiſt. Pariſ. p. 371.

A πόλεμον κατὰ Λιβύων ἐκίνησαν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ἐκ τῆς ἑῴων κατοίκονται, ὡς ὁ Ἰώσηπος ὁ τοῦ Ναυῆ ἐκ τῆς Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μίσχας Λιβύσσης κατοικοῦντας ἀπέλασεν. οἱ τινες καταβαίνοντες εἰς Λίβυσσον, ᾧ μὴ ἀκροᾶσθαι ὑπ' αὐτῶν, καταλαμβάνουσι τὴν Λιβύην, ᾗ ταύτην παροικήσαντες (ὧν ὑστέρῳ καιρῷ οἱ παρὰ Ῥωμαίοις βασιλεῖς κρατήσαντες, Τιγγίδα ταύτην ἀνόμασαν) ἔσησαντες δύο στήλας ἐπὶ τῆς μεγάλης πρήνης ἐκ λίθου λαξευτῆς ἐγκολαμμένων ἐχούσας γράμματα Φοινίκεια λέγοντα τάδε· ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ φεύγοντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ υἱοῦ Ναυῆ. ἄσσα δὴ καὶ ἄλλα ἔθνη ἐν Λιβύῃ πράττοντα αὐτόχθονες, ἔχοντες βασιλέα Ἀσκλεπιάδην, τῆς γῆς ὑὸν ὡσεὶ λέγεσθαι, οἵ τινες Καρχηδόνα ἔκτισαν. Σολομὼν δὲ λαβὼν ἐκ Καρχηδόνος τὰ στρατεύματα, κατὰ Μαυρουσίων ἐχώρει. ἐλθὼν δὲ εἰς Βυζάκιον εἰς Ῥάμις τὸ χωρίον, ἔνθα οἱ Μαυρούσιοι ἐστρατοπέδευσαν κύκλον ἐκ τῆς καμήλων ποιησάμενοι, πάς τε γυναῖκας & τὰ τέκνα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἐνδείξαντες, ᾗ τοὺς Μαυρουσίους κατ' αὐτὸ ἐπερρωμένως, ἀναβὰς τὸν ἵππον πυκνοτέρῃ ἐπιλέκτων ἐπαγόμενος εἰς ἓν τῶν κύκλου ἐπισκελῆ μέρος, ᾗ τὰς καμήλους κτείνει ἐκλυτος. φοβηθέντες δὲ αἰφνιδιασμὸν, ἄνευ μὲν εἰς τὸ κύκλου μέσον ἐχώρησαν, ἔνθα αἱ γυναῖκες ἐκάθηντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλαγέντες ἐπὶ τὸ ὄρος ἔφυγον σὺν πάσῃ αὐτομάτῳ. κτείνονται δὲ τῆς Μαυρουσίων δυνάμεως ἐπὶ μυρίας μυρίοι. αἱ δὲ γυναῖκες πᾶσαι σὺν τοῖς παισὶν ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἠχμάτισαν. ᾗ τὰς καμήλους σὺν ταῖς καμήλοις καὶ πάσῃ τῇ κλισίᾳ εἰς Καρχηδόνα ἐσπόμενον τῶν ἐπιτηδείων ἐφόρτωσαν. οἱ δὲ βάρβαροι πάλιν συναθροισθέντες πανδημεὶ σὺν γυναιξὶ ᾗ τέκνοις, μᾶλλον καταλπτόντες, ἐστρατόσαν κατὰ Ῥωμαίων, ᾗ τὰ ἐν Βυζακίῳ χωρία ἐλυμαίνοντο. Σολομὼνι ἄρας κατὰ τὸ πάγος παρὰ τὸ στράτευμα, ὅπ' αὐτὸς ἦει. γνόμενος δὲ ὁ Βουλγαρίων, ἔνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, διατόμωσε τὸ στράτευμα, ὡς εἰς μάχην. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ὄρθρου ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Βουλγαρίων ἐπὶ πλέον ἐμεσον, εἰς τὸ πρόσω πεπτηθέν μὲ βυλόμενοι. Σολομὼν δὲ ἀποστέλλει Θεόδωρον ἄνδρ' ἐπὶ πυκτὸς σὺν χιλίοις πεζοῖς, ᾗ τῆς σημειωτῶν τινὰ, ὅπως εἰς τὸ ὄρος ἐκ τῆς ὄπισθε αὐτῶν διὰ τῆς πυκνὸς ἀπέλθωσι, ᾗ ἅμα τῇ ἡλίᾳ ἀνίσχοντι τὰ σημεῖα ὑπαρθῆν ἀράσσῃ, κατὰ τῆς πολεμίων χωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς ὀρθρου βαθέως ἀπέλθων, ἅμα κατὰ τῆς πολεμίων ἐχώρησεν. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι ὅτι ἐν μέσῳ τῶν Ῥωμαίων γεγόνασιν, εἰς φυγὴν ὁρμησαν κατὰ κρημνῶν ἀδιέξοντες αὐτούς, ᾗ ἀναμοῦντες. ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ πολέμῳ Μαυρουσίων μυριάδες ἑ· τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸ παράπαν οὐδὲ εἷς, οὐ μὴν οὐδὲ πληγὴν τινα ἔλαβεν, ἀλλὰ πάντες ὑγιεῖς τῶν πόλεμον ἦραντο. οἱ δὲ πλείονοι τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις προσῆρξαν. γυναικῶν μέντοι ᾗ παίδων πάντων πλῆθος οἱ Ῥωμαῖοι ἔλαβον, ὥστε προβάτε τιμὴν παῖδα Μαυρούσιον ὠνεῖσθαι βυλομένῳ ἀπέδοσαν. καὶ τότε αὐτοῖς τὸ παλαιὸν λόγιον γυναικὸς μαντικῆς ἀκίβη, ὡς ἄρα τὸ πλῆθος αὐτῶν παρὰ ἀνδρὸς ἀγνεύου ἔδωκαν. ὁ γὰρ Σολομὼν ἄνηρος ἐκπα-

ἐκ παίδων παρὰ γνώμην καθίσκανεν ὑπὸ πά- A a puero præter sententiam Eunuchus eva-
σης τὰ γεννητικὰ μόρια ὑποβαλών. λα- ferat. Spollis tandem onustus Carthaginem
βὼν δὲ τὴν λείαν πᾶσαν εἰς Καρχηδόνα ὑπέστρεψεν. remeavit.

Ἐν τούτῳ δὲ τῇ χρόνῳ πρὸς τὸ τῇ ὁρισθῇ συμ- Hoc etiam anno portentum in cælo
βὰν γενέσθαι. ὁ μὲν ἥλιος ἀκτίνων χωρὶς, ὡς apparere contigit. Sol etenim radiis pe-
ἀζήλιος ὢσαν ἡ σελήνη ὑπέλαβεν ἅπαντα τὸν nitus orbatus lucem omnino iunæ simi-
ὑπὲρ γῆν πλέιστον δὲ ἐλλείποντι ὁράσει, lem per totum annum ejaculabatur: quam
καθαρὰς φαίνων, ὥσπερ εἰώθει. χρό- frequenter autem non plene, prout fol-
νος δὲ ἦν δίκαιος βασιλείας Ἰουστινιάνου. ἐν bat, visus, deficienti par erat: extabat
τούτῳ δὲ τῇ χρόνῳ ὑπὲ πόλεμος ἦν Θράκα- enim imperii Justiniani decimus. Eodem
τος ὑπερόριμος πὸς αὐθρώπους ὑπήλυσιν. pariter anno neque bellum, neque lues
ἔσχε δὲ ἀρχομένην Βόλισάσεως ἐφάλη παρὰ τὸ lethifera miseris mortalibus inferri desti-
Ἰουστινιάνου πόλι Σπαλάιας ὑπέφορον ποίσαι Ρω- tit. Ineunte quippe vere Siciliam Roma-
μαίοις. χρεμάσαντος δὲ αὐτὸ ἐν Σπαλίῃ, nis tributis subactirus a Justiniano Belisa-
τὰς ὁρμὰς τῦ Πάγκα καταλαβόντος, ἐσασίασαν οἱ rius missus est. Cum vero in ea insula
ἐν Λιβύῃ Ρωμαῖοι χῷ Σολομώνος τρόπῳ τοιῷ- hyemasset, imminente jam solemnitate
δὲ· λαβόντες δὲ τῇ ἀναιρεθέντων Οὐανδήλων Paschali, Romani, qui in Libya mora-
γωναίκας κατῆγον τὰς ἀγρὰς αὐτῶν ὡς ἰδίας, bantur, in Salomonem tumultuati sunt, Edit. Paris. pag. 172.
ᾗ τελεῖ τῇ βασιλεῖ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν πλὴν ἐκ hac occasione. Mortuorum in bello Van-
ἥθελον· ὁ δὲ Σολομὼν παρῆνει αὐτοῖς μὴ ἀ- dalorum uxores viduas ducentes illi agros
περιέν κατὰ τὸ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὡρώντα. eorum ceu proprios possederunt, eorum
τοῦτῳ ἀποδίδοσαι. μετῆσαν δέ τινες αὐτῶν, tamen rationi Imperatori tributa pensi-
ᾧ μάλιστα τῇ Ἰούδᾳν ἀφὸς τὸν Λιβύου δῆ- tare noluerunt. Salomon autem ne Impe-
ξων, ὡς οἱ ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας κρέμεζον, ratoris sententiæ adversum irent, quin
ᾗ ἐδὲ τὰ πίνα αὐτῶν βαπτίζον ἤθελον. ὅθεν potius quæ decerneret ipse, ut redde-
ὃν τῇ ὀργῇ γέγονε ἡ στάσις ἐπεθελόσαντο δὲ C rent, exhortari. Ex ipso vero, & ex Got-
οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ὃν τῇ ἀρχῇ κτείνα. this maxime nonnulli in Arianam hære-
ἐξελθόντες δὲ τὴς πόλεως ἐλαύνοντο τὰ ἐκείνης sim defecerunt, quos Ecclesiæ Sacerdo-
χωρία, ᾗ τὰς Λιβύας, ὡς πολεμίας ἰ- tes ab Ecclesiæ communione tenuere ex-
κρώντο. Σολομὼν δὲ ἀκούσας, πᾶσι εἰς Θά- tortes, nec eorum liberos baptismo ini-
ρυβον πολιὶ ἐμπεσὼν, πεῖσαι λογίοις πείθειν ἢ tiare ferebant: quare solemni peragendo
ξρᾶ ἐπειρᾶτο παύσεθαι τὴς ὀργῆς. συλλεγέντες baptismo die seditio exorta, initumque
δὲ τὰ Σολομῶνα, ᾗ τὰς ἀρχοντας ἀναιδῶς ὕβρι- a militibus de Salomone in Ecclesia in-
ζον. Θεόδωρον ᾗ τὸν Καππάδοκα εἰς τὸ παλάτιον ἐλ- terficiendo consilium. Egressi siquidem
θόντες ὡρατῶν ἄπνω ἐβρισάντο, ᾗ σιδηροφορεῖς civitate villas & adjacentes agros depo-
ἅπαντα τὸν ὡρσυγχώροτα ἐκπνον, ἀπὸ Λίβυων, pulati, Libyas in morem hostium ho-
ἐπὶ Ρωμαίοι Σολομῶνι γνώμεμον, πάνυ χρήματα stiliter exceperunt. Nuncio de his acce-
ἐληΐσαντο, ᾗ εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχόμοι ἅπαντα pto, magna animi perturbatione jactatus
πατήμια ἥρπαζον. Σολομὼν δὲ ἐς τὸ ἱερὸν τὸ πα- Salomon, ut a seditione abstineretur, blan-
λατίν φροσφυγὼν, ἐλαθὲ. νυκτὸς δ' ἐπιγινομένης diloribus verbis militibus persuadere ten-
ἐξελθὼν τὸ παλατίου σωὶ τῇ Προκοπίῳ τῇ συγ- tavit. Illi in adversum collecti Salomo-
γραφῆ τῇ Μαρτίνῃ, ᾗ εἰς ναῶ εἰσελθόντες φὸς nem & Optimates quosque conturnelis
Βελισάριον ἐν Συρακούσῃ τῆς Σπαλίας ἀρίκοτο, impudenter reipergere. Tum vero in Pa-
γράῤαι Θεοδώρῳ φροντίζειν τῆς Καρχηδόνος, ᾗ latium profecti Theodorum Cappadocem
τῇ βασιλικὼν φραγμάτων. οἱ δὲ στρατιῶται συλ- communibus suffragiis Ducem constitue-
λεγέντες εἰς τὸ βουλὸς πεῖσι Τζύρακλα τὸν Μαρτί- runt, & ferro accincti obvium quemque
νου δορυφόρον τύραννον εἵλαντο, ἄνδρα Θυμελικὸν ᾗ sive Libyn, sive Romanum, si modo Sa-
φθαυέρωσ, ὑφ' ᾧ τὴ βασιλικὼς ἄρχοντας ἐξελάσαν- lomoni familiaris, macture, facultates de-
τες, Λιβύης κρατήσωσι. Τζύρακλα δὲ ἐλθὼν πλη- prædari, & in domos ingressi pretiosa
σίον Καρχηδόνος, ὑπερμᾶ πολλῶν τάχυσα παρα- quæque diripere. Salomon in sacram Pa-
δόσεως αὐτῇ Θεόδωρον τὸν πόλιν, ὅπως κακῶν ἀ- latii sedem profugiens, delituit. Succe-
παθὴς μείνωσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνοι ὃ Θεόδωρος D dentis nobilis filentio Palatio cum Procopio Scriptore & Martino egressus, con-
τῇ βασιλεῖ ὁμολογοῦσι τῶν πόλεω φυλάττειν. fensa navi, Syracusas, quæ urbs est Si-
Τζύρακλα δὲ ὁ ταῦτα ἀκούσας εἰς πολεμρίαν τῆς ciliæ, ad Belisarium perrexit, & Theo-
πόλεως καθίσατο. Βελισάριος δὲ ἀπολαβόμενος doro Carthaginis curam affumere, rem-
ἄνδρας ἑκατὸν τῇ αὐτοῦ δορυφόρων τὰ τῇ ὑ- que omnem Imperatoris nomine admini-
πασπισῶν, οὓς ὁ Σολομὼν ὑπαγόμενος μικρὰ πρὸ strare, litteris commendavit. Porro mili-
εἰς Καρχηδόνα ἀπέπλευσε πρεῖ λίχνων ἀράς. ὑ- tes ad Bules (consilii) campum conven-
πρὶ δὲ ἡμέρα ἐγγυόσε, μαθὼν ὁ τύραννος, ᾗ tu habito Tzotzam e Martini satellitibus
οἱ στρατιῶται τὸν Βελισάριον ἐλθεῖν, αἴφνης π quempiam, virum alioquin ad iram pra-
cipitem, & ad omne facinus promptum,
tyrannum, elegerunt, sub quo depulsis
Imperatoris Magistratibus ipsi Libyam
obtinerent. Tzotzas itaque ad urbem
Carthaginem propius accedens, Theo-
dorum civitatem quamprimum sibi tra-
dere per internuncium justit, si modo se
E fine sua a malis immunes vellet superfic-
At Carthaginenses & una Theodorus
urbem Imperatoris nomine se servaturos
professi sunt palam. His auditis Tzotzas
ad urbis obsidionem se accinxit. Cetera-
rum Belisarius ex suis satellitibus his
hasta, illis clypeo instructis centum sele-
ctos viros, quos Salomon secum abduxit,
ipse unicam navim assumens, cum eis
Carthaginem trajecit, & circa lucernæ
accendendæ horam, sub vesperam, appu- pag. 173.
lit. Postera vero luce de Belisarii adven-

tu tyrannus & milites facti certiores, cum ingenti ordinum perturbatione in turpem fugam se conjecere. Accitis autem ab exercitu millibus hominum circiter duobus in fugientes impressionem facit, quos ad Membrasam civitatem assequitur. Ubi conspexit ordines deferere, & neglecta militiæ lege palantes vagari, in eos vires & copias exerit. Confestim illi verterunt in fugam, & in Numidiam recepti, rursum colliguntur ad invicem. Pauci certamine inito perierunt, quorum plures ægriti sunt Vandali: Romanis enim Belisarius parcebat. Direptis eorum castris, divitias comperit in illis maximas, & eas mulieres quarum causa bellum motum est. His actis Belisarius Carthaginem contendit. Tunc advenienti e Sicilia nuncius quidam seditionem in castris exortam res omnes turbare paratam, nisi quantocyus advolet, significat. Dilpositis itaque, qua valuit arte, rebus Libycis, & Carthagine Hildegerdi ac Theodoro commendata, in Siciliam revertitur. His autem cognitis, Germanum nepotem suum virum Patricium cum Domnico & Symmacho viris scientia præstantibus, & aliis paucis in Libyam transmittit Justinianus. Posteaquam vero Carthaginem appulit Germanus, militum numerum recensuit, perfectisque Scribarum libellis, in quibus militum nomina adscripta erant, tertiam tantum partem, tam Carthagine quam cæteris in urbibus remanisse, quæ pro Imperatore flaret, reliquos vero omnes tyranni signa sequutos comperit. Eapropter in prælium minime progressus est, sed peculiarem exercitus curam habuit. Cæterum ad milites injuria quadam affectos vindicandos, injuriarumque auctores puniendos, ab Imperatore se missum esse palam divulgavit. Eum fermonem ubi percepere milites, sensim ad eum cuncti confluerunt. Germanus humanissime acceptos, fide data, in pretio habuit, & stipendia eorum solvit. Illorum tandem rumore ad omnium aures perlato, tyranno derelicto, Carthaginem redierunt. Tzotzas vero malum imminens subodoratus, socios, qui remanserant, animatis, Carthaginem se confert. Germanus instructa adversus eum acie progreditur; exercitusque sub eo militaris magnam animi alacritatem testatus, suam erga Imperatorem benevolentiam Duci commendabat, æque persuadebat. Hos conspicatus qui Tzotzam sequebantur, subito timore correpti, in Numidiam fecessere: Nec Germanus cum universo exercitu multum progressus erat, cum ipsos assequutus est, multas vero Mauriscorum barbarorum myriadas, Ducibus Juda & Artaja, iis se adjunxisse reperit. Igitur congressi, & acri certamine inito, equum, cui Germanus insidebat, quispiam interfecit. Germanus in terram præceps actus ultimum periculum subiisset, nisi satellites armis undequaque valiantes, equo quantocyus adducto, eum rursus sustulissent. Verunque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga furripere valuit. Porro Germanus iis qui a se propius aberant, in reda in hostium castra irruerent, præcepit, eaque post reparatam pugnam obtinuit. Tum vero milites repertas obviam absque delectu vel ratione divitias diripientes, nullam Ducis curam gerere, nullam in eum obfervantiam retinere. Veritus igitur ne resumptis animis hostes adoriA καὶ κόσμῳ ὑδενὶ εἰς φυγὴν ὥρμησαν. Βλισάριος δὲ τοῦ στρατοῦ ἅμα δηχθέντος ἐγήρᾳ, τῶν διωξόντων ἐπὶ τὰς φιλτάτας ἐποιήσατο, καὶ πάντας καπέδυσεν εἰς Μιμβράσαν τὴν πόλιν. ἐνθα δὴ αὐτὰς τῶν στέφανα λιπόντας, καὶ κόσμῳ ὑδενὶ πειθομένους, κατ' αὐτὸ ὁμοίως ἐχώρει. οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὥρμησαν, εἰς Νομιδίαν τε ἀρικόμενοι συνελέγοντο. ὀλίγοι δὲ ἐν τῇ πολέμῳ τοῦτῳ ἀπέθανον, ἅτε αὐτῶν οἱ πλείονι Οὐανδήλοι ὄντες. ἐφιέντο δὲ τῇ Ῥωμαίων ὁ Βελισάριος. Κτησάμενος δὲ καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῷ, πολλὰ τε χρήματα πολλὰ, καὶ γυναῖκας, δι' ἃς καὶ ὁ πόλεμος κατῆρε. ταῦτα Βελισάριος διαπραξάμενος, εἰς Καρχηδόνα ἀπήλαυνεν. ὑλθων δὲ τις ἐκ Σικελίας ἀπήγγελλεν, ὡς στάσις ἐν τῇ στρατοπέδῳ ἐπικινοῦσα τὰ πράγματα ἀνασοβεῖν μέλλοι, εἰ μὴ αὐτὸς διὰ τάχους καταλάβοι· διαθέμενος δὲ τὰ ἐν Λιβύῃ, ὡς ἐδύναντο, Ἰλδηγάρδῃ τε καὶ Θεοδώρῳ παρακάς τῶν Καρχηδόνα εἰς Σικελίαν χρε. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουστινιανὸς, Γερμανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ ἄνδρα Πατρίκιον εἰς Λιβύην σὺν ὀλίγοις τισὶν ἔπεμψε σὺν Δομνίκῳ τε Συμμάχῳ ἀνδράσι σοφοῖς. γνόμενος δὲ ὁ Καρχηδόνι τὰς τε στρατιώτας ὁ Γερμανὸς ἁπάσας, καὶ τῇ γραμμάτων τὰ βιβλία ἐν οἷς τὰ στρατιωτῶν τὰ ὀνόματα ἐπεγέγραπτο ἀναλαβόμενος, σπουδὴν τὸ μὲν τρίτον μέρος τῆς στρατιᾶς ἐν τῇ Καρχηδόνι, τὰς δὲ ἄλλας πάσας τῇ τυράννῳ συμπταίμενος. διὰ τοῦτο μὲν ὡρὸς μάχην οὐκ ὑπῆξεν· τὰ δὲ στρατὸ ἐπιμελέστο. ἐφίγγετο δὲ παρὰ τὰ βασιλέως φιλίαν, ὅπως τὰς ὑδικημένας στρατιώτας ἐπαμύνῃ, κολάσει δὲ τὰς ἀδικίας εἰς αὐτὰς ἁρπασας. τοῦτον οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατ' ὀλίγον αὐτῷ προσεχώρουν. ὁ δὲ Γερμανὸς αὐτὰς σὺν πολλῇ φιλοφροσύνῃ ἰδέχετο, καὶ τὰ πιστὰ δόὺς, ἐν τιμῇ εἶχε, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν παρέιχεν· ἐπεὶ δὲ ὁ τύπος λόγος πεφοιτήκοιμος εἰς πάντας ἦλθεν, ἀπιταξάμενοι τῷ τύραννον, ἦλθον εἰς Καρχηδόνα· ὁ δὲ Τζότζας τὰ κακὰ ἐὸν αἰδόμενος, τοὺς ἀπομείναντας ὑπηρώσας, ἐπὶ Καρχηδόνα ὥλαυνε. ὁ δὲ Γερμανὸς ἐξεπλήσας τὸ στράτευμα, καὶ αὐτὸ ἐχώρει. ὁ δὲ σὺν αὐτῷ στρατὸς φρονιμίαν πολλὴν ἐπιδεικάμενος, ἀνῶνι τῇ βασιλεῖ τὸν στρατηγὸν ἐπισθον. τοὺς ἰαφανέντας οἱ μὲν Τζότζα, ὲ δείλῃ καταπλαγέντες, ἀπεχώρησαν εἰς Νωμιδίαν. ὁ δὲ Γερμανὸς παῦτ' ἐν τῇ στρατῷ ὡς εἰς μικρὰν ἦλθε, καὶ τοὺς καταλαβὼν, ὅμιλον ἔτι συμμίξαι αὐτοῖς Μαυρσίων βαρβάρων μυριάδας πολλὰς, ὧν ἰούδας τε, καὶ Ἀρτσίας ἦρχον. συμβάλλοντες δὲ πόλεμον, καὶ τὰς μάχης κρατερὰς γενομένης, ὁ Γερμανὸς ἵππον τις τῇ πολεμίων ἔκτεινε. πεσὼν δὲ εἰς τὴν Γερμανὸς εἰς κίνδυνον ἦλθεν, εἰ μὴ τὸ τάχος οἱ δορυφόροι φραξάμενοι ἔφερον ἵππον, καὶ ἅπω ἀνεβίβασαν. τρέποται τοίνυν οἱ στρατιῶται, ὲ ὁ Τζότζας ἐν τῇ θορύβῳ σὺν ὀλίγων διαφυγὼν ἰχύσας. ὁ δὲ Γερμανὸς τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος, διὠὺς ἐπὶ τὰ στρατόπεδον ἦ πολεμίων ὥρμησε, καὶ ἅπω περίλαβὼν πολέμῳ. ἐντεῦθα δὲ τὰ χρήματα οἱ στρατιῶται ὑδενὶ λόγῳ ἀρπάξοντες, τὰ στρατηγὸ λόγων οὐκ ἐποιοῦντο· ὅτε δὲ ὁ Γερμανὸς, μὴ συμφρονησάντες οἱ πο-

λήμοις ἐν αὐτῷ ἴωσιν, ἵστατο ὁδυρόμενος, ᾧ φοβούμενος τὰς παρακλάσεις. οἱ δὲ Μαυρήσιοι ἐκ τροπῆς θαρσήσαντες κατὰ τῆς στρατιωτῶν ὁρμησαν ἐκ πάσης ἐδυνάμεως σὺν τῷ τῶν βασιλέως στρατῷ. Τζίτζας δὲ τὸ Θάρσος εἰς αὐτὸς ἔχων ἱππακὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν γινόμενα μετὰ ἐκπλήξεως ἐθεᾶτο τὴν τροπήν, ἐξ οἷς Μαυσιανὸν τῶν ἐνδοτέρων ἀρχόντων, ᾧ ἡ φάσις ἐκ πάσης ἐτέλεστα. Γερμανὸν δὲ σὺν δορυφόροις, καὶ Δομιτζάχῃ μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πάλιν τὰ τῆς Λιβύης ἀφάνματα ἐκεχείρισε. τεσσαρακοντάκις ἤτος ἰῶ τῶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ βασιλείας παραχρόμενος αὐτὸς ἀρχοντάς τε ἄλλους, καὶ Ῥωμῖνον, καὶ Λεόντιον, καὶ Ἰωάννην τὸν Σισιννίου υἱόν. Σολομὼν δὲ καταπλεύσας εἰς Καρχηδόνα μετεῖχε τῶν λαῶν ἐξεκάετο, καὶ Λιβύλιν ἀσφαλῶς διεῳκάτητο, ᾠχετομοίτε τὸν στρατὸν, καὶ εἴ τινα ὑποπτον ἐν αὐτῇ ἐβρισκεν, εἰς Βυζάντιον ἀπέπεμπε. Βελισάριος δὲ τῶν τε Σικελίαν, καὶ Ῥώμην ὑπὸ Ἰωτζίν κατηκομίσθη, καὶ τὰς πόλεις παραλαβὼν, Ἰώτζαν εἰς Βυζάντιον ἀφῆς Ἰωτζινικὸν ἄγαλμα μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τῆ τέκνων αὐτῶ. ᾧ ἀπέστειλαν ὁ βασιλεὺς Ναρσῆν τὸν Κυβικουλάριον μετὰ φόλου ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀφῆς τὸ διαπρᾶσαι τὰ ἐκεῖσε. Σολομὼν δὲ τὰ ἐν Καρχηδόνι Λιβύῃ καλῶς διοικήσας, μετὰ Μαυρουσίων ἐστράτευσε. καὶ ἀφάτου μὲν Γοῦλάμων τὸν αὐτὸ δορυφόρον ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ πολέμια σὺν στρατεύματι ἐπιμφθεν, ὃς τις εἰς Βίγαν ποταμὸν ἀφικόμενος, εἰς Βαγγαὶ πόλιν ὁρμὴν ἐσρατοπεδεύσατο. ἑπτὰ δὲ μάχης γενομένης, ἡττηθεὶς, καὶ εἰς τὸ χαράκωμα ἀπεκωρίσας, ὑπὸ τῆς τῶ Μαυρουσίων φρουθείας ὑπῆζετο. Σολομὼν δὲ πλησίον γενόμενος, ᾧ ταῦτα μαθὼν, κατὰ τάχος ἦει. οἱ βάρβαροι θεώσαντες ἀσκωρούσι, καὶ εἰς τὸ Ἀβρώσιον ὄρος ἀφόποδα ἐρατοπεδεύσαν. ὁ δὲ Σολομὼν τούτοις συμβαλὼν, εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ἐπὶ τῶν ὀυρκίων τοῦ ὄρους ἔφυγον, καὶ ἐπὶ. Μασκατίους ᾤχοντο. Σολομὼν δὲ τὰς ἐν Μακάδῃ πεδιάς λιπεσήμενος, καὶ πᾶσαν τῶν μὲν αὐτῶν πυρπολήσας, σῖτον τε πολὺν κομισάμενος, εἰς Ζαρβούλαν τὸ φρούριον ἀπέρριψεν· ἔνθα ἡ Ἀαβδᾶς σὺν διομυρίοις Μαυρουσίοις προσῆφυγεν. Ἀαβδᾶς δὲ καπαλιπὼν τὸ φρούριον, εἰς τὸ τὸ Ἀβρουσίου ὄρος εἰς ὕψος ἀναβὰς ἀσύχαζε. Σολομὼν δὲ Ζαρβούλαν τὸ φρούριον εἰς τρεῖς ἐπαλλήλκτων ἡμέρας, ᾧ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ λνησάμενος, φύλακάς τε ἐν αὐτῷ καταστήσας, ἐπὶ τὰ ὀρόσω ἐχώρει. ᾧ διαστοπεὶν ὅθεν εἰς ἢ κορυφὴν τῶ ὄρους διωνθεὶν γενέσθαι ἀπονέμων τε ὁρτος, ᾧ πολλῷ διηκωλέα κατηκμάτο. ὁ δὲ Θεὸς πόρον ἐν τῷ ἀπορίᾳ ἐποίησεν αὐτος. εἰς ᾗ στρατιωτῶν τὸ πεζικὸν ἐρατῷ Ὀρτίων ὠν Γαῖλων ὀνόματι, εἶτε θυμῷ χρώμενος, εἴτε τῷ Θεῶν αὐτὸν ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀπῆλαυν μόνος. ὁπίσω δὲ τῶν τινὲς συρτατιώται ἀκολουθοῦσι τὲ θαύμασι μεγάλῳ ποιεντὲς τὸ γνωμένον, ᾧ εἰς τῆ Μαυρουσίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν τῶν ἐσοδον πτερυμένοι ἰδόντες τὸν ἀθρόπον ὑπὲρτον ὄρομφ νομίσαντες ἀφῆς αὐτὸς ἀσπένα. ὁ δὲ καθ' ἕνα τῶν ὀρχομένος διὰ τῶν ξυφοκείων τὸ ὑπὲρτὸν τε ἀφῶν ἀφείλε, ὁμοίως ᾧ τὸν ἄλλον σὺν τῇ τελεῖφ. ἔτο κατιδόντες οἱ ὀπίσθεν ἐστῆς, πολλῷ θορύβῳ τὲ

A rentur, subſtitit de tam indigno facinore conqueſtus, ipſos in ordinem ſubinde revocans. Mauruſii vero ubi fugam iſtam conſpexere, facto in ipſorum milites perduelles impetu, una cum Imperatoris acie eos inſequuti ſunt. Quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem in eis repoſuerat, cum iſtam illorum adverſum ſe converſionem animadvertit, ſe cum centum aliis in fugam conjecit, & in Mauritaniam interiorem receſſit: atque ita demum ſeditio ceſſavit. Imperator autem Germanum una cum Domnico & Symmacho Byzantium revocans, Libyam iterum adminiſtrandam Salomoni commiſit. Tertius tunc ſupra decimum Imperii Juſtiniani numerabatur annus: alloque Libyæ rectores Ruſinum, Leontium, & B Joannem Siſinnii filium addidit. Porro Salomon Carthaginem trajiciens levi moderatoque imperio populum rexit, & Libyam ſedulo tutatus, exercitum eo ordine compoſuit, ut ſi quem ex militibus ſuſpectum habuit, Byzantium ſtatim tranſmiſerit. Beliſſarius autem Sicilia, Roma, vicinisque civitatibus a furgio detentis in Romanam poteſtatem reverſis, Jugium cum uxore & liberis ad Juſtinianum Byzantium adduxit. Imperator vero Narſem Cubicularium rebus illic adminiſtrandis cum claſſe valida Romam tranſmiſit. Salomon etiam quum Carthagine, tum in Libya regenda ſumma moderatione uſus, adverſus Mauruſios prælium inſtruxit: & primo quidem Gogdarium e fortelliibus unum in proſpitate & militari perficia commendatum C cum exercitu præmiſit: qui ad Bigam fluvium deſcendens ad Baugaem civitatem deſolatam caſtra metatus eſt. Ibi commiſſo certamine ſuperatus, in vallum ſe recepit, in quo continua Mauruſiorum obſidione premebatur. His e vicino loco auditis, Salomon quantocyus advolavit. Barbari metu compulſi cedunt loco, & ad Abraſii montis radices caſtra ponunt. Salomon *Edit. Paris.* conferto prælio eos in fugam vertit. Mau- *pag. 175.* ruſii difficilia & præcipita montis loca fugientes occupant, & mox ad Mauritanos deflectunt iter. Salomo vero planitiem omnem Mugadæ circumpoſitam depopulatus, & omni eorum regione incendio devaſtata, commeatu immenſo inde deportato rediit in Zerbulen caſtrum, quo D Eaudas cum Mauruſiorum viginti millibus fuga ſe recepit. Eaudas autem relicto caſtro, Abraſii montis conſcenſo cacumine quietem agere ſtatuit. Salomon Zerbulen caſtrum triduana preſſit obſidione, direptiſque in eo omnibus, & poſita cuſtodia ultra procedendum ratus, qua via montis præruptis undique ſaxis obſiti, & locorum difficultatibus pene inacceſſi verticem ſuperare poſſet attentius conſiderabat: Cum Deus per animi anxietatem in loco invio viam in hunc modum fecit. Inter pedeſtres copias Optionum numeri Genſon quidam nomine, ſive animi proprii impetu, ſive divino motus inſtinctu in adverſarios conſcendit ſolus. Pone ſequebantur commilitones nonE nulli miraculo quod fiebat ponentes. Mauruſiorum vero tres ad cuſtodiendum aditum deſtinati, virum eminus conſpicati, & ad ſe accedere exiſtimantes, ei obviam velocius occurrerunt: qui cum propter loci anguſtias ſinguli ac ſoli procederent, unum quidem occidit primo, tum pariter ſecundum, & ultimo tandem confodit tertium. Hæc qui pone ſequebantur conſpicientes præcipites, & ex

Theophanis Chron.

impetu proceſſerunt in adverſos: quæ palam facta ut audivit & animadvertit Romanus exercitus, nullo Duce, vel tubarum expectato ſigno, quin nec ordine ſervato, ſed conſoſis tantum vocibus excitati, & invicem adhortati, in hoſtium caſtra convolarunt. Hinc ſane Rufinus atque Leontius facinora adverſus hoſtes inſigni virtute digna edidere: ac barbari ſe continuo quo quiſque potuit in fugam conjicere: Eaudas autem jaculi vulnere in femore accepto, fuga ſaluti conſulens in Mauritanorum partes ſeceſſit. At Romani caſtris hoſtilibus direptis, Abraſium monuere non amplius deſeruere, ſed conſtructis caſtris deinceps cuſtodiendum decreverunt. Porro petra iſtic ſuit omnino præruptа, in qua turrim poſuerunt Mauruſii, quod tutiſſimum ſibi, munitumque, atque inexpugnabile eſſet reſugium: in eam ſe ſe recipiebat Eaudas, opes cunctas, & uxores in ea collocarat, cuſtode quodam fene facultatum in ea reconditarum conſtituto: ad eam enim turrim nuſquam acceſſuros hoſtes, aut eam vi capere poſſe in animum induxerat. Romani vero difficultates & anguſtias Abraſii montis forte perſecutati, in locum incidere: & ad turrim conſenſim facere cum viſu non nemo tentavit, quem riſu pariter & ludibrio mulierculæ & vernulæ excepere. Romanus autem ille miles manibus pedibuſque adrepens, ubi propius acceſſit, educto e vagina gladio exiliit, & percuſſi in cervicem ſenis caput amputavit. Tum montis ſorte perſecutati, in locum incidentes; manibus ad invicem datis ſe ſe erigentes in turrim conſcenderunt, mulierculaſque, & maximas opes illic congeſtas abripientes ad Salomonem detulerunt. Exinde Salomon Libyæ civitates mœnibus cinxit & munivit: & poſteaquam Mauruſii ex Numidia victi receſſere, Zaben provinciam, Mauritaniam, cum Exephe ejus Metropoli ferit Romanis veſtigiſque Auteriis enim Mauritaniæ prima Metropolis eſt Cæſarea, quam prius ſubegit Belliſarius. Quare Libyes omnes Romanum jugum ſubjerunt, & fœcua pace potiti ſunt: quadriennioque in ejuſmodi pace tranſacto, decimo ſeptimo juſtiniani anno Cyrus & Sergius Bacchi Salomonis fratris liberi ad regendam Libyam ab Imperatore miſſi ſuere: & Cyrus quidem Pentapolim, Tripolim Sergius adminiſtravit. Porro Mauruſii ſeniores ex ſuis Leptim magnam, quæ civitas eſt, munera obtulerunt, & firmaturos pacem ea regium miſerunt. Sergius Pudentii viri Tripolitæ conſilium ſequutus, barbarorum quidem præſtantiores ad oCtoginta in unum adnixi, & poſtulata adimplorum cuncta pollicitus, adhibita jusjurandi fide pacem obfirmavit: reliquos autem foras in ſuburbium emiſit, & ad epulum convocatos cunctos trucidavit. Solus ipſe cum ſuis exiliens & periculo ereptus, quæ ſuerant attentata contribulibus ſignificavit. Iis auditis, curſu concito rediere in caſtra ſibi propria, & reliquia omnibus adjunCti, in Romanos arma ſumpſerunt. Sergius vero cum Pudentio eis obviam occurrit, initoque certamine, multis ſuorum deſideratis, Pudentius interemptus eſt: Pudentius vaſano timore correptus, ad Salomonem patruum Carthaginem navigavit. Cuncta Tripolitana regione a Mauruſiis derelicta, Barbari univerſa circumquaque loca depredati, abducta Romanorum captivorum innume-

Edit. Paeſſ. pag. 176.

A παραχρῆ ἐπὶ τῶ πολεμίους ἐχώρουν. ὡς δὲ τὸ γενόμενον ἠκούσατο καὶ οὐδὲν ἀπὸ Ῥωμαίων στρατιᾶ ὑδὲ σαλπιγκτὴν ἀκροασάμενος, ὑδὲ τὰς σαλπιγγας, ὑδὲ τὴν τάξιν φυλάξαντες· ἀλλὰ παπᾶγῆ τε πολλῶ χρώμενοι, καὶ ἀλλήλους ἐγκελευόμενοι, ἔθεον ἐπὶ τὰ Φ πολεμίων στρατόπεδα. ἐπαῦδα Ρωμῆος τε ἠ Λιόντιος ἔργα ἀποδείξαντο εἰς τὰς πολεμίους ἀρκὴς ἄξια. αὐτίκα οἱ βάρβαροι εἰς φυγὴν ὅπα ἑκάστος ἠδύνατο ἦσαν. Ηαῦδᾶς δὲ πλήγης ἀκοντίῳ Φ μηρὸν διήρχετο καὶ καὶ εἰς Μαυρεταίους ὑπεχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἁρπάσαντες τὸ τῆ πολεμίων στρατόπεδον, ὡς ἔτι τὰ Αβρᾴσιον ὄρος κατέλιπον, ἄλλα φρέαλα οἰκοδομησάμενοι ὕπο φυλάτσεσιν. ὧδ᾽ δὴ τὸ πέτρα ἀπότομος B πάνυ, ἐν ᾗ πύργον οἰκοδομήσαντες οἱ Μαυρούσιοι ὀχυρὰν παῦτων ἐποίησαν καταφυγὴν, ἐχυρὰν τε, ᾗ ἀμαχώτατον. ἐπαῦδα ὑπάρχαινε Ηαῦδᾶς τὰ τὰ χρήματα αὐτῦ καὶ τὰς γυναῖκας ἀποθήμενος, καὶ ἑὸς φύλακα γέροντα Φ χρημάτων κατασκευάμενος· ὧ δὴ ἀεὶ ποτὲ ὑπεπέπηκτο τὰς πολεμίους εἰς τόνδε τὸ πύργον ἀφίξεσθαι, ὑδὲ βίᾳ τῦτο ἐλεῖν δυνήσεσθαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς τῶ Αβρωσίου δυσκρεπὲς διορυσσόμενοι, ἐπαῦδα ἦκον· καὶ αὖτῶ τὰς ἀσαβάλους εἰς τὸν πύργον σωλῆνι ἐπιχείρησεν. αἱ δὲ γυναῖκες τῦτο κατηλόων σὺν τῆ ἀφιερῦνη. ὁ δὲ Ῥωμαίος ἐπαῦδα χειρὶ ᾧ ποσὶ ἀναβαίνων ἐγγὺς πη ἐγένετο, ἀπασάμενος τῷ ξίφος ἐ-ξέλατο, καὶ τὸ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα ἐπεπυκῶν, C τῦτο Φ κεφαλὴν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται Θεοδοσίᾳ τῆς ἠδὲ, ᾗ ἀλλήλων ἐχέμενοι, εἰς τὸν πύργον ἀνέβαινον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα μεγάλα ὄντα λαβόντες πρὸς Σολομωνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολομὼν νεόχρᾶ ἐν Λιβύῃ πόλεσι πεφιβάλλα. καὶ ἐπεὶ Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ Νουμιδίας νικῆσαντες, Ζάβην τὴν χώραν, ᾗ Μαυρετανίαν, καὶ Ηαφῆ τὴν μητρόπολιν ὑπήφορον Ρωμαίοις πεποίηκε. ἡ δὲ ὕπερ Μαυρεταν ίας Καισάρεια ἡ αρχὴ μετρόπολις ὑπάρχει· ταῦτα δὲ βούσεσις τὸ αρχὴ τοῦ καθεστῶτος. διὰ τῦτο Λιβύες ἅπαντες ὑπήκοοι Ῥωμαίω γεγόασιν, αἰῶνις ἀσφαλὴς τυχόντες· τετραετίαν Φ ποιησαντες τοιῦτῳ τῷ αἰῶνι ᾧ τῷ ἑξ. ἔ-τοι ἐνιαυσιῶ Κῦρος τε, ᾗ Σέργιος, οἱ Βάκχα τὼ Σολο-D μώνος ἀδελφὼ παῖδες ὑπὸ τῶ βασιλέως ἀπεστάλησαν ἀρχεῖν Λιβύης. Πεντάπολιν μὲν Κῦρος Τεμπόλεως Σέργιος. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τὼς ἑαυτῶν ἀφιεβεβλῆσθαι εἰς Λεπτιμάγναν τὴν πόλιν τὴν ἐμπόριόν τε ἀφὸς Σέργιον, ὅπως δῶρά τε αὐτῷ προσαγάγωσι, Φ τὴν εἰρήνην κρατυνῶσι. Σέργιος ᾗ Πυδεντίῳ πειθεὶς ἀνδρὶ Τεμπολίτῃ, συβδίοκοπτα μὲν τῶ βαρβάρω τὼς δοκιμωτάτους ἐν τῆ πόλει ἐβύζασε, πάντα ἐπιτελεῖν τὰ αὐτῷ ὑπῆκτόμενος, Φ ὅρκους τε εἰρήνιων ἐ-κράτυνε· τὼς δ᾽ λοιτὼς ἔξω ὲν φρουρείοις ἔλασε. πάντως δὲ ἐπ᾽ ἀέρος καλέσας ἅπαντας ἐκτεινε· εἰς δὲ πῖπτε λάζρα ἐκπηδήσας, τὼς ὁμοβλίους τα γα-E νόμφα ἰμίωσεν. οἱ δὲ τῶν αὐκσαντες, ὅρομφ εἰς τὸ οἰκεῖον στρατόπεδον ἔσαν· Ⓒ σὺν πάσι τοῖς ἄλλοις ἁρπαγὴς ἐπὶ Ρωμαίως ἐγένετο. ὁ δ᾽ Σέργιος σὺν τῷ Πυδεντίῳ τῦτος ἀπήντησε, ᾗ μάχης κρατησάσης, Πυδέντιος μὲν πολλῶς ὑποβαλὼν δύσκεν. Σέργιος δὲ εἰς ἄφατον φόβον ἐμπεπτωκὼς, ἐπὶ Καρχηδόνα ἀπέλασε φρὸς Σολομῶν᾽ αὐτῷ θείῳ πατρὶ ᾗ Τέμπολιν Μαυρούσιοι ἀπέλιπον, οἱ ᾗ βάρβαροι ἅπαντα λαισάμενοι πε-

νεῖ χωρίᾳ, ἐξεισβαπτιδίσαντες πλῆθος Ρωμαίων ὑπὸ Πατρικίοις Ἰωάνν. ὁ δὲ Κῦρος γνοὺς φυγὰς εἰς Καρχηδόνα κατέπλευ. οἱ δὲ βάρβαροι μυδυὸς ἀντεπάνοις αὖτοις Βυρσικίου τοῦ πόλιν ἐλόντος, ἐπὶ Καρχηδόνα ἐστράτευσαν, καὶ εἰς τὸ Βυζάκιον ἀφικόμενοι, πλοῖα ἐξ ἐπιβρομὶς τῇ ἐκεῖ ἐλαίσαντο χωρία. Ἀτταλᾶς δὲ ἐχθρὰν ἔχων ἀφὸς Σολομῶνα, ἅτε τὸ τῶν αὐτῶ ἀδελφὸν ἐκτεινη τοῖς βαρβάροις ἐνοίνει, καὶ κατὰ Καρχηδόνος τῷ Σολομῶνος τύπους ἀνέῳγεν. Σολομὼν πάντα ἀκούσας παρελαβὼν τὸ στράτευμα κατ' αὐτῶν ὥρμησεν. ἐλθὼν δὲ εἰς Βίσταν τὴν πόλιν ἐξ ἡμερῶν Καρχηδόνος ὁδὸν ἀπέχουσαν, ἐν αὐτῇ ἐστρατόυσεν. ὅπως δὲ σωὶ αὐτῇ Κῦρος τῇ Σίργιος τῷ Σολομὼν ὁ υἱὸς οἱ τοῦ Βάκχου παῖδες. ἰδὼν δὲ τὸ πλῆθος τῆ βαρβάρων τῇ ἀνδλώσας, ἐπειμὶ αφὸς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν μεμφόμενος αὐτῶν, ὅτι ὑποσόδυ Ρωμαίων ὄντες, ὅπλα κατ' αὐτῶν ἐκίνησαν. ἐξὸν δὲ τὸν εἰρωνίαν κρατυνθῆναι, καὶ ὅρκους βεβαιωθῆναι, οἱ δὲ βάρβαροι χολάσαντες τὰ εἰρωνία, ἐφασκον. ἐπειδὴ Σίργιος τοὺς τὰ διαγγελία ὁμόσας καλῶς ἐφύλαξε τοὺς ὅρκους ἀποκτίνας τοὺς σὺδοκοῦντας, πῶς σωὶ ἡμῶν πιςὸν σωμβὰς τοὺς ὅρκους, πολέμῳ δὲ κρωσθέντος, ἐφάσκοντας οἱ Ρωμαῖοι. τοῦ δὲ ἴσπου ὀκλάσαντος κτείνεναι Σολομὼν, καὶ οἱ τῶν ὁροφόροι. Σέργιος δὲ ὁ τοῦτ' ἀπὸ τοῦ ἐξ Λιβύης ἀρχὴν ὑπὸ τῶ βασιλέως ἐπεχείρησεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισιννίου, ἢ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες μίσος αφὸς τὸν Σίργιον μέγαν ἐκίνησαν, ὡς μὴτε ὅπλα κατὰ τῶ ἐχθρῶν αἴρειν βούλεσθαι. ὃ οἱ βάρβαροι πάντα ἀδεὼς ἐπλεῖζαντο. Ἀτταλᾶς δὲ ὑγρᾶς τῇ βασιλεῖ ἐυσεβείᾳ, ὅτι πάντες Μαυρούσιοι τοῦ σῶ δουλεύειν, ἢ φίλων αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ τοῦ Σολομῶνος, καὶ τῇ τῶν ἀφελῶν βιαίᾳ ὑπαγωγῇ οὐχ ὑποφέροντες, ὑπυάντησαν. τῶν παρασκόλων, καὶ εἰρὴνην Ρωμαίοις ἢ Μαυρουσίοις συνίστατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τότο ποιῆσαι οὐ κατεδέξατο. Ἀτταλᾶς δὲ καὶ ὁ τῇ Μαυρούσιων στρατὸς συμπλῶσαι αὐδὲς ἐν Βυζακίῳ, καὶ σωὶ αὐτοῖς Τζότζας στρατώτας ὁλίγως καὶ Οὐανδήλως ἔχων. Οἱ δὲ Λίβυες παρεκάλεσαν Ἰωάννην τὸν Σισσιννίου στράτελμα ἐγείραι καὶ κατὰ τῇ πολεμίων χωρῆσαι σωὶ ἡμερίῳ τῇ ἄρχοντι τῇ ἐν Βυζακίῳ καταλόγων. ὁ δὲ λαβὼν τὸ στρατὸν ὑπὶ τοὺς πολεμίους ἦει, ἡμερίῳ φροντίσας καλῶς. συμβολῆς δὲ γνομένης ἐντεῦθεν οἱ Ρωμαῖοι, καὶ συλλαμβάνοντες οἱ βάρβαροι τὸν ἡμέρου ζῶντα σωὶ τῇ στρατῇ αὐτῶ. καὶ τῶν οἷς φυλακὴν ἀποθιμένοι τὰς στρατιώτας Τζότζᾳ παρέδωκαν ὁμολογησάντας τῇ Ρωμαίων στρατιώταις, παραλαμβάνουσι δὲ δόλῳ τῇ τὸ Ἰωαννίου Ἀδρὰμυττον τοῦ πόλιν. καὶ οἱ μὲν τῇ Λιβύων εἰς Σικελίαν κατέφυγον. ἄλλοι δὲ οἷς ἄλλας νήσους, καὶ εἰς Βυζάντιον. Μαυρούσιοι δὲ καὶ Τζότζας ἐν ἀδηᾷ πολλῇ τοῦ Λιβύων πάντα ἐλεΐζοντο. οἱ δὲ ἐν Βυζαντίῳ αἰσυλῶντες Λίβυας ἰδόντο τῇ βασιλεῖ ὅπως στράτελμα ἢ στρατηγὸν ἄξυσον εἰς Λιβύην ἀποστεῖλῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρμόνικον σὺν τοῖς στρατιώταις ὀλίγοις ἄνδρα δόγνη καὶ ἄβιωλον, ρεγὼν ἢ πολιμίων ἰδάμως ἐμπειρον, ὃ σωὶ αὐτῇ Ἀρα multitudine, verſus Pentapolim contenderunt. Cyrus nuncio accepto fugæ ſe dedit, & Carthaginem tranſtetavit. Barbari nullo reſiſtente Beronicem ceperunt, moxque in Carthaginem arma moverunt: deinde Byzacium profecti, multos ejus regionis agros ſuis excurſionibus deva ſtaverunt. Attalas autem inimicitias cum Salomone, quod fratrem interfeciſſet, exercens, barbaris adjungitur, & adverſus Carthaginem & Salomonem duxit. Cæterum eis ſe præbet. His auditis Salomon in eos educit exercitum: & jam Beſtem ſex dierum itinere a Carthagine diſſitam profectus, ea in caſtra compoſuit. Comitabantur Cyrus, & Sergius, & Junior Salomon Bacchi liberi. Conſpecta vero barbarorum multitudine deterritus, ad eorum primores miſit, qui nomine ſuo expoſtularent, quod Romanis prius fœdere conjuncti, bellum eis inferre non fuiſſent veriti. Rogabat perinde renovatis juramentis firmatam deinceps ad invicem ſervarent pacem. Barbari ſanuis & ironicis cavillis dicta excipientes, reſpondérunt. Quandoquidem Sergius in Evangelia juratus ſanctè ſervavit jusjurandum, ut octoginta e noſtris interficeret, quonam modo nunc jusjurando fidem iterum præſtabimus? Mox prælio conſerto Romani fugati: Salomon equo ceſpitante occiſus, & ejus fatellites una pariter occubuerunt. Sergius autem ejus pueros demandatam ſibi ab Imperatore Libyæ provinciam adminiſtravit. Cæterum Joannes Siſinnioli filius, cæterique Duces in Sergium vehementes odeo conceperant odium, ut ſub eo neque in ipſos hoſtes arma manibus contrectare proponerent: ac interim ubique barbari cuncta ſumma cum libertate deprædarentur. Antalas itaque Imperatori Juſtiniano ſcripſit in hanc mentem. Mauruſi cuncti tibi ſervire, te amare deſiderant: Verum Salomonis & nepotum ejus jugum omnino violentum non ferentes, tyrannidem excitavere: Hos ſi revocaveris, Romani cum Mauruſiis in unum fœdus coibunt. Imperator iſtud exequi non admiſit. Quare Antalas & univerſis Mauruſiorum exercitus ad Byzacium iterum convenit, quo Tzotzas Vandalos milites haud ſecum multos habens eum convenit. Porro Libyes Joannem Siſinnioli filium inſtanter rogaverunt, ut collecto inſtructoque exercitu adverſus hoſtes progrederetur, una cum Himerio, qui Byzacii tyronum catalogis Præfectus erat. Ille edicto exercitu, & Himerio præcedere juſſo, in hoſtes adverſus perrexit. Commiſſa demum pugna ſuperantur Romani, Himeriumque una cum omnibus ejus copiis barbari vivum comprehendere, & eum quidem in cuſtodiam conjecere, ejus vero milites ſe contra Romanos arma ferre juratos Tzotzæ permiſere. Mox Adramyttum civitatem conſtito per Himerii præfectum dolo capere. Libyum autem nonnulli in Siciliam; in inſulas alii, & Byzantium uſque fugere. Cæterum Mauruſi & Tzotzas nullo obſtitente Lybiam univerſam depopulati ſunt. Porro qui ex Libya Byzantium trajecerant ab Imperatore poſtulabant frequentius, ut exercitum cum optimo Duce Byzantium decerneret. Imperator autem Areobindum cum militibus numero exiguis virum alioqui nobilem & prudentem, ſed rei militaris rudem & inexpertum miſit, atque una cum ipſo Athanaſium, Armenioſque quam paucos, quibus Artaba-

nes, & Joannes, Arſacidæ præfuerunt. Sergium tamen minime revocavit, imo ipſum atque Areobindum una ambos Libyæ Duces eſſe juſſit: ita ut Sergius adverſus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero contra Maurufios, qui Byzacium tenebant, expeditionem ſuſciperet. Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitus accepit, Joannem Conſtantioli filium in Tzazam & reliquos barbaros præliatum miſit. Joannes adeo numeroſo hoſtium exercitu conſpecto, manus cum illis conſerendas ſe cogi intellexit. Graves autem cum Tzazra inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conſcere, atque ita demum perire exoptaret. Certamine igitur inito, utercque de medio exercitu progreſſus, in ſe invicem irruerunt. Ac Joannes quidem arcum intendens, telum in dextrum Tzazæ inguen direxit, ex quo paucis abhinc diebus extinctus eſt: Barbari vero hoſtem cum magno impetu adorti, cum ad numerum prope infinitum accederent, ipſum Joannem, omneſque Romanos ad unum occiderunt. Hunc certe inter moriendum dixiſſe aiunt: Jucunda morte pereo, votis meis jam circa Tzotzam complexis. Ex adverſo comperta Joannis morte lætatus Tzotzas animam reddidit. Joannes etiam Armenius in eo bello perit. His auditis triſtatus Imperator, Sergium dignitate abrogatum ad ſe revocat: Areobindo vero ſoli univerſam Libyæ confert adminiſtrationem. Caterum vix duo menſes tranſierant cum Gottharius quidam eyronum catalogis Præfectus dolo in Areobindum compoſito, clam Mauruſios movet, ut in Carthaginenſes expeditionem ſuſcipiant. Feſtim itaque ex Numidiæ & Byzacii partibus hoſtium copiæ in conditum locum collectæ, ſummo bellandi deſiderio Carthaginem verſus proficiſcuntur. Cutzinas & Eaudas Numidiis, Byzaciis Antalas præficitur. Adſuit eum ipſis in Tzotzæ locum Joannes tyrannus cum militibus. His cognitis, Gotthari velut amico conſuſus Areobindus exercitum omnem commendat, & adjunto Artabane, & Armeniis cum hoſtibus dimicaturum mittit. Gottharis ex famulitio coquum Mauruſium genere ad Antalam & barbaros deſtinat, qui refertet: Gotthari in animo eſſe ſuæ in Libyam poteſtatis collegam eum aſſimere. Antalas nuncium excepit lætus: reſpondit autem, haud uto coqui manibus hujuſmodi negotium tractari. His acceptis Ulithheum e ſatellitum numero fidiſſimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens, ut Carthagini vicinior factus, Areobindum e medio tollere conaretur. Ulithheus ſubinde cum Antala latenter congreſſus una paciſcitur, ut Antalas Byzacii principatu occupato, facultatum Areobindi medam funereæ partem, ac inſuper ex Romanis militibus mille quingentos ſecum haberet: Gottharis autem Imperatoris aſſumptis inſignibus, Carthaginе ſolium Imperii locaret. Pactis hujuſmodi firmatis, ad Gottharum Ulithheus revertitur. Hinc barbari accelerata expeditione, in Carthaginem irrunt: & primo quidem Decimum profecti, caſtra metati ſunt, poſtridie ad ipſam Carthaginem applicant. A Romanorum autem exercitu obviam facto excepti, ad inexpectatum deſcendunt prælium, quo plurimi Mauruſiorum cæſi. Romanos demum probris contumeliiſque aſ-

Edit. Pariſ. pag. 179.

A Σαυάσιον, ὦ Ἀρμένιος ὀλίγως, ὧν Ἀρταβάνης τε, ὦ Ἰωάννης ἄρχων, οἱ Ἀρσακίδης. οὐ μὴν αὖθ Σέργιον ἀπεκτόνατο, ἀλλὰ ᾧ αὐτὸν σὺν Ἀρεοβίνδῳ τὴν Λιβύης στρατηγὸν εἶναι ἐκέλευσε. Σέργιον μὲν Φ πρὸς μόν, ὅπηνίκεν αφὸς τὰς ἐν Νομιδίᾳ βαρβάρους, Ἀρεοβίνδον δὲ αφὸς τὰς ἐν Βυζακίῳ Μαυρουσίους διαμάχεσθαι. Ἀρεοβίνδος δὲ ἅμα Λιβύῃ καταλαβὼν, τῆ τὸ ἥμισυ τὸ στρατὸ παραλαβὼν, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντιόλου κατὰ Τζάζρα ᾧ τῇ βαρβάρων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλῆθυν Φ πολεμίων ἅπαν ἀμβλώς, ἰωάχατέθη χείρα αὐτοὺς ἐπιβαλεῖν· ὡὸ δὲ ὃ ἐχθρὸς μεγάλῃ μετὰ Τζάζρα ὧτε ἑκάτερος πύχετο φονέως τὰ ἑτέρα γνῶσθαι, ᾧ ὑπὸς ἀποθανεῖν. τῆς δὴ μάχης γινομένης ἑκάτερος τῇ στρατοπέδων ἐξειλόντες ἐπ' ἀλλήλους ἤλθον. ὁ μὲν δὴ Ἰωάννης τόξα τὰ τοξον κατὰ τὸν δεξιὸν βύβωσε τῆ Τζάζρᾳ ἐπέτυχεν, ὃς μετ' ὀλίγας ἡμέρας τέθνηκε. οἱ δὲ βάρβαροι πολλῷ θυμῷ ἐπὶ τὰς πολεμίους χωρήσαντες, πλῆθος ἄπειρον ὄντες, τὸν τε Ἰωάννην, ᾧ Ῥωμαίους ἅπαντας ἀπέκτειναν· ὧνπερ δή φασιν εἰρκέναι. ἰδιώτικα Σάπατον ὄνομα, τῆς δὲ χῆς μὲν εἰς Τζάζραν πλησιάσοντος· ᾧ ὁ Τζάζρας μαθὼν τὸν Ἰωάννου Σάπατον, ἐν χαρᾷ ἐτελεύτησε. Σύνηται δὲ ᾧ Ἰωάννης ὁ Ἀρμένιος. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας πεζέλυπος γίγνεται· ἐς τὸν Σέργιον τῆς ἀρχῆς παραλύσας, μετατίθησιν. Ἀρεοβίνδῳ δὲ μόνῳ τῶν τε Λιβύης ἀρχὴν ἐνεχείρισε. μετὰ δὲ δύο μῆνας Γοθθάρεις τις τῆ ὃν Νομιδίᾳ καταλαβὼν ἡγεμόνας δόλου μηχανᾶσθαι κατὰ Ἀρεοβίνδου, λαθρα τοὺς Μαυρουσίους ἐδίλω, ὅπως κατὰ Καρχηδόνος χωρήσωσι. αὐτὰ γὰρ ἐκ τε Νομιδίας ᾧ Βυζακίου πολεμίων φρατὸς ἐς τὸ αὐτὸ ἠγερμένος ὑπὸ Καρχηδόνα ἀπουβῆναι. ἦν δὲ ὁ Νομιδῶν Κυτζίνας ᾧ Ἁβδὰς, Βυζακίων δὲ Ἀνταλᾶς. συλλὼ δὴ αὐτοὺς ᾧ Ἰωάννης ὁ τύραννος σὺν τοῖς φρατιώταις αὐτῆ Τζάζρᾳ. ταῦτα γνὺς Ἀρεβίνθιος Γοθθαρίᾳ ὡς φίλῳ Σαβῖνι τὸ φρατεύμα παραδῶς σὺν Ἀρταβάνῃ ᾧ Ἀρμενίοις κατὰ τῶν πολεμίων ἐχέλευε. ὁ δὲ Γόθθαρις τὸν ἴδιον μάγειρον ἐκ Μαυρουσίων ὄντα αφὸς τὸν βαρβάρου ἀπέγειλε αφὸς Ἀνταλᾶν ἐπεῖν, ὡς αὐτῷ Γόθθαρις βούλεται τῆς Λιβύης ἀρχὴς κοινωνὸν λαβεῖν ὁ δὲ Ἀνταλᾶς ᾧ λόγῳ ἀσμένως κέκυσεν· ἀπεκρίθη δὲ, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς διὰ μαγείρου τὰ τοιαῦτα διοικεῖσθαι. ταῦτα Γοθθαρίς ἀκούσας, Οὐλίθεον τὸν αὐτῷ δορυφόρον, ὡς πιστὸν, αφὸς Ἀνταλᾶν ἔπεμψε, παρακαλῶν αὐτὸν πλησιάσαι τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Λιβύης ἀπίλῃ. Οὐλίθεος δὲ τῇ Ἀνταλᾷ κρυφὴ συνέτυχε, καὶ συμῤῥώσησαν, ἵνα ὁ μὲν Ἀνταλᾶς τοῦ Βυζακίου ἄρχῃ, ᾧ τὴν μὲν τῶν Ἀρεβίνθου χρημάτων λάβοι, ἐ χιλίους πυτακοσίους φρατιώτας Ῥωμαίους σὺν αὐτῷ· Γοθθαρίς δὲ τὸ βασιλέως ἀξίωμα λάβοι, ᾧ Καρχηδόνος τὸ κράτος. ταῦτα διαπραξάμενος Οὐλίθεος, ἐπανῆκε αφὸς Γοθθαρίδα. οἱ δὲ βάρβαροι κατὰ Καρχηδόνος αποβῆ πολλῇ ἴσαν. καταλαβόντες δὲ τὸ Δέκιμον ᾧ φρατοπεδεύσαμένοι ἐν αὐτῇ τῇ ὑςεραίᾳ ἐπὶ Καρχηδόνος ἐχώρουν. ὑπαντήσαντες δὲ τῶ Ῥωμαίων φρατεύματος, ἀφροδοκήτως αὐτοὺς συμβαλόντες, ᾧ πολλοὺς τῶν Μαυρουσίων ἔκτειναν, οὓς δὴ ὁ Γόθθαρις καλέσων ὑπέσπευδε, ὡς Φρασιμόλμους, ᾧ τὰ τῇ Ῥωμαίων σφάγματα εἰς κίνδυνον φέρειν·

ὁ δὲ Ἀριοβίνδος πέμψας πρὸς Κουτζίναν, παρακαλεῖ φοβεῖσθαι αὐτὸν γνῆσιον εἶναι Μαυρουσίων· ὁ δὲ ὡμολόγησε τοῦτο ποιεῖν. ἄπιστον δὲ τὸ τῆς Μαυρουσίων γένους φῶς τε ἄλλως, καὶ φῶς ἅπαντας· παῦται Ἀριοβίνδου τῆ Γότθων ἐδάρρησαν. ὁ δὲ παρῆκε τὴν Ἀριοβίνδου τῆ Κουτζίνᾳ μὴ πιστεύειν. Οὐλίθεον δὲ Ἰουστείνα, τῆ Ἀντωνᾶ ταῦτα ἐμιλοῦσει. Γότθους δὲ κτεῖναι τὸν Ἀριοβίνδου λάθρα διανοοῦντο, ᾧ πεῖθει τοῦτον ἐξελθεῖν τῆς Καρχηδόνος, καὶ ἐν τῆ πολέμῳ διρεθῆναι. ὁ δὲ Ἀριοβίνδος ἀπειρος τὰ πολέμια ὢν, τὰ ὅπλα περιβαλλόμενος μὴ δυνάμενος, ἀπεβάλετο. καὶ οὕτως ὁ χρόνος ἐφοίλθε τὰς ἡμέρας. διὸ δὴ τῶν παρατάξειν εἰς τὸν αὐλῶν ἀποθήμενος, ἱσύχασεν. Γότθους δὲ αὐτὸν ἐξυπνίσεις τῶν μέλλουσιν ποιεῖσθαι ὑποπτεύσας, ἀπὸ τῆ φρατρομίσων αἰθάμενος, ἐκ τῆ ἱμερωσὸς κατ' αὐτὸ ὑπομένουσιν. Ἀριοβίνδος δὲ κατὰ τάχος τῶν Καρχηδόνα καταλιπῶν, Ϛ φυγῆ χρησάμενος, εἰς ναῦν τι ἐσιελθὼν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον πορεύεται ἤμελλεν, εἰ μὴ χειμὼν μεταξὺ ὑπιγνόμενος διεκώλυσεν. ἀποσείλας δὲ Ἀθανάσιον ἐν Καρχηδόνι, μετεπέμψατό τινας, ἐν οἷς ᾧ Ἀρπαβάνιλον, ὅσις πολλὰ παρῆκε τῆ Ἀριοβίνδου, μήτε ἀπαπατικέναι, μήτε διελκύσαι, ᾧ διδόναι τὸν Γοτθάριδα· ἀλλ' ἑαυτὸν ὁμοῦ σῳ πᾶσι τοῖς ἑαυτῆ ὑπάρχουσιν εἶναι, φοβεῖσθαι τὴν στρατιᾶς γνῶθαι κακῶν. ὁ δὲ Γότθαρις τὸν Ἀριοβίνδου εἰς τὸς φρατιώτας διήκαλεσε, ὡς ἀναβάσει τε, ᾧ θέλοι, ᾧ τὰς μόγας πέμπε μὴ βωλιθεὶς διδόναι. ὁ δὲ Ἀριοβίνδος σῳ τῆ Ἀρταβάνη Ϛ τοῖς ὑπομένοις κατὰ Γοτθάριδος ἤλθε· Ϛ γίνεται μάχη ἰσ τε ταῖς ἐπαλήξαι ᾧ ταῖς λοιπαῖς πύλαις. τῆ δὲ φρατιωτῶν οἱ πλέιστοι ὐκ ἐγνώσαν τὰ ὑπὸ Γοτθάριδος μιλεπθέντα· καὶ συσχόμενοι κατ' αὐτὸ ὠπλίζοντο. ὁ δὲ Ἀριοβίνδος ἰδὼν αὐθρώπως κτεινομένης, ἀπὸς ὢν τὸ ποιεῖν θέλιμενος, τῶν θείλων ἐκ ἐσχυκὼν φυγεῖν, ᾧ εἰς τὸ τῆς παραθαλασσίας μοναστήριον, ὅπερ Σολομὼν ἐδίμασε, ᾧ πεφευγέναι, ὡς φρόνιμον ἀσφαλῆς, εἰς αὐτὸ καθέφυγε σῳ τῆ γυναικὶ, ᾧ τῆ ἀδελφῆ. τότε Ϛ Ἀρπαβάνης φυγῆ ἐχρήσατο. Γοτθάριδος δὲ κατὰ κράτος νικήσας, τὸ παλάτιον ἔλαβε. μεταπεμψάμενος δὲ τὸν τῆς πόλιως Ἀρχιερία, καὶ Ἀθανάσιον, τὰ πιστὰ τῆ Ἀριοβίνδῳ ἐκέλευσε δίδοναι, ᾧ εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸν ἀγαγεῖν, ἀπειλήσας πολιορκήσειν αὐτὸν ἀπεθήσαντα, ᾧ μηκέτι αὐτῆ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ δώσειν. ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπισκόπου Ῥεπάτου τὰ πιστὰ λαβὼν, ᾧ τοῦ Γοτθάριδι εἰς ὄψιν ἦλθε, ᾧ φρικὴς πίσων ἐχεῖτο, τῶν ἐκπειρίαν αὐτῆ τὰ διαγγίλια φροντοφόμενος, ἐφ' ᾧ τὰ πιστὰ ὁ ἱερεὺς αὐτῆ δίδωκεν. ὁ δὲ Γότθαρις τὸν ἀσέβειαν, ὁμομοκὸς αὐτῆ ἐπὶ πάσιν, μᾶλλόν αὐτῆ κακὸν ποιεῖν. ἀλλὰ τῆ ὑστεραίᾳ σῳ τῆ γυναικὶ, ᾧ τοῖς χρήμασιν αὐτὸν εἰς Βυζάντιον ἐξέλιθεσαι. τὸν δὲ ἱερέα ἀπεστεμψάμενος Ἀριοβίνδου ᾧ Ἀθανάσιον συνδεσπόσιν ἐν τῆ παλατίῳ ἔλαβεν. ἐπτὰ μησὶ δὲ Ἀριοβίνδου, ᾧ φρικὴς αὐτὸ ἐπὶ τῆς εἰβάδος κατέκλιτο. διατησάμενος ᾧ αὐτὸ ἐν κοπῖσι καθιδέσθαι ἐκέλευσεν. Ἀποσείλας δὲ Οὐλίθεον σῳ ἑτέροις τινὶ κουκιοστῆ τε ᾧ ὁλολυγμοῖς χρώμενοι, ὑπεκτείνεν. Ἀθανασίῳ δὲ ἐφείσατο διὰ γῆρας· τῆ δὲ ἑπαίρεσι τῶν πάνυ κεφαλῶν ἀεῖσοι, tamquam qui nimia freti audacia Romanam rem in discrimen adducerent, Gottharis male accepit. Cæterum Areobindus Curzinam, ut Mauruſios prodereret, per nuncium hortatus eſt: is autem ſe factorum recepit. Mauruſiorum quippe gens, non in omnes modo, ſed & in ſuos infidiſſima. Hæc Areobindus Gottharis fidenter aperuit. Ille ne Curzinæ fidem daret, Areobindum precari: tum Ulithæo miſſo Antalæ cuncta ſignificat. Gottharis Areobindo ex infidiis viram eripere animo volvens, Carthaginе exercitum educere ſuader, & pugnam cum hoſtibus conſerere. Areobindus ceu belli inexpertus, & armis ferendis non aſſuetus, conſilium differt: ita diei tempus elabitur: quare pugna in ſequentem diem retardata, intra muros ſe continuit. Gottharis Areobindum, quaſi, qui inſtruerentur adverſa, ſubdoratum, & idcirco moras ex animi propoſito nectentem ſuſpicatus, in inanitiſſam adverſus eum erumpit rebellionem. Quare Carthagine extemplo relicta, fuga ſalutem ſibi parat Areobindus, & conſcenſa navi, Byzantium, niſi tempore intercedente navigationem prohibuiſſet hyems, trajicere diſpoſuit. Interim Athanaſio Carthaginem miſſo, ex ea quoſdam evocat amicos, in quibus Artabanes ſpectatiſſimus. Is Areobindum, ne animo concidere, aut cuncta re conſternetur, vel Gotharim formidaret; ſed potius ipſe una cum cæteris, qui partes ejus tuebantur, contrarius iret, antequam malum latius ſerperet, hortabatur. Ex adverſo Gotharis Areobindum tamquam imbellem ac puſillanimem, quique ſtipendia ſolvere nollet, apud milites traducebat. Areobindus autem cum Artabane, cæteriſque, qui eum ſequuti ſuerant, contra Gotharim proceſſit: & ad ipſa propugnacula, turres, urbiſque portas acri pugna dimicatum eſt. Multi vero militet eorum, quæ Gotharis molebatur, neſcii, arma adverſus eum arripuerunt. Porro Areobindus ubi homines occiſos vidit, hujuſmodi ſpectaculis minime aſſuetus, cum timorem non amplius ferret, fugæ ſe committit, & in Monaſterium quod Salomon ad mare extruxerat, muriſque tamquam arcem firmiſſimam munîverat, ſe cum uxore, atque ſorore conſulit. Tum vero etiam fugit Artabanes. At Gotharis victoriam per ſummam vim adeptus, Palatium occupavit. Tum urbis Præſuli, ipſique Athanaſio ad ſe acerſitis denunciavit, ut fide publica data Areobindum ad Palatium ducerent, alloqui, ſi parere recuſet, obſidionem minatur, nec ullam ei ſalutis ſpem aut fiduciam ſupereſſe. Areobindus igitur acceptа ab Epiſcopo Repeato fide, in Gotharis conſpectum venit, prociſenſque ad ejus pedes jacuit, & Evangelia, in quibus juratus Epiſcopus fidem ei dederat pro ſupplice libello porrexit. Gottharis ipſum erigens nullum ei malum inferrendum coram omnibus juravit: ſed poſtera die ipſum cum uxore & facultatibus Byzantium remittendum: quinetiam Epiſcopo dimiſſo, Areobindum & Athanaſium ad cœnam ſecum in Palatio invitavit. Areobindum itaque honorificentiſſime accepit, & ut primus thoris accumberet, rogavit: & bene cœnatum in Dacis cubiculo dormire juſſit: ubi Ulithæo & quibuſdam aliis fumiſſis ejulantem & querulas voces cum lachrymis emittentem interfecit. Athanaſio certe ſenectu-

Edit. Pariſ. pag. 180.

tem reverius pepercit . Sequenti luce caput interfecti missi ad Anralam : ex facultatibus autem ejus nullam ex isto pacto partem assignavit . Antalas de perpetratis adversus Arecobindum , & de Gottharis perjurio certior factus , ad Imperatoris Justiniani partes transire decrevit . Artabanes autem accepta Gottharis fide , in Palatium se cum Armenis transtulit , & tyranno operam locare pollicitus est ; licet ei mortem latenter inserre machinaretur . Porro cum Gregorio nepote , & Artaserio satellite communicato consilio , dixit Gregorius . Dignitatem Belisfarii omnem soli tibi nunc vindicare comparatum , Artabanes , numerosum siquidem exercitum , ingentesque divitias , nobilesque viros comitantes , classemque qualem adhuc nullus audiverat , ab Imperatore sibi traditam accipiens , vix multo labore Libyam Romanis vectigalem reddidit . Nunc veto cum hæc provincia rebellans , in pristinum statum denuo recideret : eam ad Imperatoris obsequium reducere , reliquæ omnes e manifesto discrimine servare , in re situm est . Genus tuum mente reputa , ut ex Arsacidum antiqua prosapia natus , præ te sanguinis sers nobilitatem , & fortiter ubique te gerere , & virtutis præclara facinora passim prodere te decet . Memorate juvenilibus annis Acacium Armeniæ Magistratum , & Tzitzam Romanorum Ducem consertis in bello manibus te sustulisse , & sub Chosroe Persarum rege te subinde militasse . Talis igitur cum sis , Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari , ne diutius patiaris . Quæ in nostra sunt potestate , si jusseris , ego & Artaserius exhibebimus . Gottharis autem Artabanem exercitui præfecit , & in Antalam reliquosque Maurusios Byzacium detinentes proficisci imperat . Joannes quoque rebellionis auctor & princeps , nec non Ulithheus Sarelles comitabantur . Sequuti sunt pariter Maurusii , quorum Dux Cutzinas . Cum Antala itaque & barbaris conserta pugna , barbari verterunt in fugam . Artabanes repentina ignavia motus , versis retro bandis in castra remeavit . Ulithheus vero eum in castris interficere meditabatur . At ne barbari urbe Adramyto egressi hostis suppetias ferrent , suoque irreparabili malo mulctarent , Artabanes se timuisse ajebat : proinde necessum fuisse , ut ipse Gotharis cum universo exercitu adveniret , atque ita demum inimicos penitus deletum iri . Et Carthapinem reversus Ithacæ omnia tyranno renunciavit . Qui consulto super his omnibus Pasiphilo , universum quidem exercitum instruere , & cum eo in pugnam progredi , solos vero satellites Carthagine relinquere decrevit . Singulis autem diebus plures haud alia quam suspicionis causa morti tradebat Gotharis : qui demum Carthagine egressus , in suburbium ubi Triclinium , sive tres thoni jam olim strati fuerant , in eis cum Artabane Athanasio & Petro Salomonis satellite recubuit . Artabanes igitur tempus ad conficiendam tyranni cædem opportunum ratus , Gregorio , & Artaserio , ac satellitibus quibusdam consilium suum patefecit : ac satellites quidem cum gladiis intus adesse justit (Ducibus enim in mensa accumbentibus satellites pone astare mos erat) & de repente rem tum demum aggredi , cum ipse tempus adesse innuisset ; Artaserium autem primum operi manum admovere mandavit . Adhæc Gregorio

Edit. Paris. pag. 181.

Α τῇ Ἀπολῇ ἐπεμψε , τὰ δὲ χρήματα καταχῶσαι ὑπὸν πόην κατὰ τὰς σωθήκας δέδωκεν . Ἀνταλὰς δὲ μαθὼν τὰ εἰς ἀρέβινδον πεπραγμένα , καὶ τὰς τῶν Γοτθάρεως ἐπιςολὰς λογισάμενος , ἰουστινιανῷ βασιλεῖ ἀφοκωρεῖν ἠθέλησε . Ἀρταβάνης δὲ πιςὰ λαβὼν παρὰ τῶν Γοτθάρεως εἰς τὸ παλάτιον σὺν τοῖς Ἀρμενίοις ἀνέβη , καὶ τὸ τυράννου ὑπορύσσειν εἶναι ὡμολόγησε . λάθρα δὲ πῶν ἀνελεῖν ἐβουλεύετο . Γρηγορίῳ δὲ τῷ ἀνεψιῷ ὁ Ἀρτασηρίης τῷ δορυφόρῳ Σαρῆσσας τὸ βούλημα , ὑφ᾽ αὑτῷ Γρηγόριος . νῦν σοὶ Ἀρταβάνη πάρεςι μόνῳ τὸ Βιλισαρίου ἀναδήσασθαι κάλλος . ὁ μὲν ὃν στρατείαν τε , καὶ χρήματα μεγάλα παρὰ βασιλέως λαβὼν , & ἄρχοντας συμπομένους , καὶ Β τόλον οἵαν οὐδέποτέ τις ἀκήκοε , πόρῳ πολλῷ τοὺς Ῥωμαίους τῆσ Λιβύης ὑπέχοντα κατοχήσαρο . νῦν δὲ , ὡς ἐξ ἀρχῆς πάλιν γίγνεσθαι , εἰς τὸ ἀρχαῖον Λιβύην ἀποτήσασθαι , ἢ σοι μόνῳ κεῖται ταύτην πάλιν τῇ βασιλεῖ φροντιςέον , καὶ τὰ πράγματα ῥᾳδίσασθαι . λογίζου δὲ τὸ σὸν γένος , ὅτι Ἀρσακίδης ἀνέκαθε , καὶ ὅτι εὐγενὴς ὢν , ἀνδραγαθίζεσθαι ἀεὶ φράτει , καὶ πολλὰ ἔργα ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπιδεικνύει . νέου δ᾽ ὄντος ἐνθυμεῖσθαι ὅσα Ἀνάκιον τὸν Ἀρμένιον ἀρχοντα , καὶ Τζίτζαν τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν τὲ πολέμοις ἐκτεῖναι , Χοσρόῃ τε τῷ βασιλεῖ τῷ Περσῶν συμπεπλάσθαι . πιεύσης δὲ σὺ μὴ περιέδης τῷ Ῥωμαίων ἀρχῷ ὑπὸ κυνὸς μεθύοντος καταχωρίσθαι . ἐγὼ δὲ σοι , καὶ Ἀρτασήρης , ὅσα εἰς διάθεσιν ἐκπάντοτε ὑποχρήσιμα . Γότθαρις δὲ τὸν Ἀρταβάνου C στρατὸν , ἐπὶ τὴν Ἀπολὴν καὶ Μαυρουσίους τοὺς ἐν Βυζακίῳ ἐκέλευσε χωρεῖν . συνῆλθε δὲ αὐτῷ καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς στασιαστῶν Ἀρχων , καὶ Οὐλίθεος ὁ δορυφόρος . ἕσπετο δὲ αὐτῷ καὶ Μαυρούσιοι , ὧν Κουτζίνας ἦρχε . συμβολὰν δὲ τῇ Ἀπολῇ καὶ τοῖς βαρβάροις , πάνυ ἐρρώμει . ἀθρόκησας δὲ Ἀρταβάνης ἐκ τοῦ αἰφνιδίου , φρίξας τὸ βάνδον εἰς τὸ στρατόπεδον ἤλαυνεν . Οὐλίθεος δὲ πτέναι πάτον εἰς τὸ στρατόπεδον δυσοῖτο Ἀρταβάνης δὲ ἔφασκε θύεσαι , μὴ ἐξ Ἀδραμύτης πόλεως ἐξωλοθρίας οἱ βάρβαροι , βοηθήσωσε τοῖς ἐναντίοις , καὶ αὐτὸς ἔργα εἰς ἡμᾶς ἀφείσειν . ἀλλὰ Γοτθαρίδα σὺν πάντι τῷ στρατῷ ἐλθεῖν D λοθύναι ἔδει , καὶ οὕτω πάντας ἐλεῖν . ὁ δὲ στρατήλας εἰς Καρχηδόνα τῷ τυράννῳ πεῦπα ἀπηγγέλθη . ὁ δὲ τύραννος τῷ Πασιφίλῳ βουλοσάμενος , ἅπαντα μὲν διακόσμειν τὸν στρατὸν ἐξοπλίσαι , καὶ σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι , φύλακας τε μόνες τῇ πόλεως καταλιπεῖν . καθ᾽ ἑκάσην δὲ ἡμέραν πολλοὺς ἀπῆρεε ὁ Γότθαρις ἐξ ὑποψίας . ἐξελθὼν δὲ τὸς Καρχηδόνος ἐν προαστείῳ , οὗ δὴ τριβάδες ἦσαν ἐκ παλαιοῦ τρεῖς , ἐν οἷς κατεκλίσθη σὺν Ἀρταβάνῃ , καὶ Ἀθανασίῳ , καὶ Πέτρῳ τῷ δορυφόρῳ τὸ Σολομωνος . Ἀρταβάνης τοίνυν τὸν καιρὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸν τὸ τυράννου φόνον οἰόμενος , Γρηγορίῳ τε , καὶ Ἀρτασηρίῳ , καὶ δορυφόροις πισοῖς τισὶ τὸ πρᾶγμα ἐδήρησε . καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους σὺν τοῖς ξίφεσιν ἔνδον ἐκέλευσε γενέσθαι . ἀρχοντων δὲ ἐθομένων ὕπιθεν ἕσεσθαι δορυφόρους νόμος ἦν . ἐγχειρεῖν δὲ αὖρα τὸ πρᾶγμα ἐκέλευσεν , ὡίπερ αὐτὸς τὸν καιρὸν αὐτοῖς διὰ σθόματος ποιήσει , τὸν Ἀρτασήρεον κελεύσας ὀφέντα τὸ ἔργα ἔχεσθαι : τῇ δὲ Γρηγορίῳ ὑπέπιπτε τὸν Ἀρμενίων

νίαν πολιὰς τὰς ἀνολμοπάτους ἀναλεξάμενον εἰς τὸ παλάτιον παρέντα τὰ ξίφη μόνα ἐπιφερομένους, ἐς αὐτὸς τὰ βουλεύματα μηδὲν ἐξεπίτου . φησὶ δὲ τὸ πρῶτον, ὡς τὸν Γοτθαζέλος καταβιβιγμένου τῷ οἴνῳ, Ἀρπαγίκιος ἀπασάμενος τὸ ξίφος καὶ τὸν τυράννου ἐγκόρμε . εἰς ἢ τῶν οἰκετῶν ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνὸν, ἀπόρρητα . τί πᾶσι, ὦ βίλτισε ; λέγων . ὁ Γότθαλες τρόμῳ τὸ φρόνημα εἰς αὐτὸν ἐβλέπων . Ἀρπαγίκιος δὲ αὐτὸν τῷ ξίφος ἔπαισε , ἢ τῶν δεξιὸν χεῖρα αὐτὸ ἀφεῖλαν . ἀπαναιδέτασπε δὲ τῶν Ἀρπαξάνης μάχαιραν ἀπασάμενος ἐν τῇ Φ τυράννου πλευρᾷ πατέλαν ἔπηξεν ἄχρι τῆς λαβῆς, ἢ τῶν ἄμφω ἀνέλαν. τότε Ἀρπαξάνης τὸν Ἀθαναρίκον ἐπιμελεῖσθαι τῷ ἐν τῷ παλατίῳ χρημάτων, καθὼς ἐπὶ Ἀριοβίνδου , ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τῶν Φ Γοτθαζέλος τελευτῶν ἤμαθον , ἐυσεπιωὼ ἀνῃβώσ καλλίκομον Βασιλικὰ . ἐσπόδησε οἱ τῷ βασιλεῖ δύσποτος , εἰσπηδήσαντες εἰς τὰς ταπιστὰς οἰκίας , πάντες ἐκτεινεν . Ἰωάννης δὲ σωὶ τοῖς Θύανδήλοις εἰς τὸ ἱερὸν καταφύγας , ὡς Ἀρπαξάνης τὰ πιστὰ δῶς , ἢ ἐξαγαγὼν , εἰς Βύζαντιον ἀπῆγεν . γίγνεται δὲ ὁ τὰ τυράννου φόνος μετὰ τεσσαράκοντα ἓξ ἡμέρας τῆς τῶν τυραννίδος ἐνιαυτοῦ . ἔτος Ἰυστινιανῶ ὑπάρχον . Ἀρπαξάνης δὲ ἐκ τῶν κλίος μάχαι πεφειβάλετο εἰς πάντας ἀνθρώπους . Πεζάνται δὲ ἢ Ἀριοβίνδου γωὶ μεγάλα δῶρα τῷ Ἀρπαξάνη ἐδωρήσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν ἐφρατίγων Λιβυῆς τοιοῦτον ἀπάντας . ὁ δὲ Ἀρπαξάνης μετ' ὀ πολὺ παρασκευάμενος ἀφὸς βατιλεία εἰς Βύζαντιον ἦλθεν, ἀφ' ὁ βασιλεὺς Ἰωάνλιν τὸν Πάππα ἀδελφὸν ἐφατήγον Λιβύης κατέστησεν . ὁ δὲ Ἰωάννης τῶ Λιβύλιω καταλαβὼν, κατὰ Ἀνταλᾶ ἢ Μαυρουσίων τ' ἐν Βυζακίῳ ὑπεφάνησεν , ἢ τότε; πολεμήσας τέλω ἤρατο , ἓ πολεμίᾳς; πολλὰς ἔκτεινε , ἢ τὰ σημεῖα , ἅπερ Σολομὼν οἱ βάρβαροι ἴλαθεν , ἀριθμὸς ἓξ αὐτῶν , τῇ βασιλεῖ εἰς Βύζάντιον ἔπεμψε . τοὺς δὲ λοιπὸς τῶν βαρβάρων ἰδίωξε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. χρόνῳ δὲ ὕστερῳ οἱ Λιβύθαι φρατῶ μεγάλῳ ἐκ τῶν ἐπὶ Τεμπόλιως χωρίων εἰς Βυζάκιον ἀριθμὸν τῇ Λπαλῇ ἰωὼ ἔπεσαν. ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπαντήσας ἐνίκᾳ, ἢ πολλὸς ἀνῃβαλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπανῆλθ . οἱ δὲ βάρβαροι μὶ χρις Καρχηδόνος κατιλθόντες, τὰ ἐκείνης χωρία ἐλαίβαπτ. ὕστερον δὲ Ἰωάννης τῶν φρατιωτῶν Φ φρονῆμί τε διάγειρε, ἢ Μαυρουσίως τε ἢ ἄλλως, ἢ ἀφ' ὅπας συὼ τῇ Κυπρίᾳ εἰς συμμαχίαν λαβὼν, ἢ τύτας πολεμήσας , ἐτρεψε, ἢ διώξᾳ μεγάλως ποσπεράμῳς πολὺ πλεῖθος ἀνέλαν. οἱ δὲ λοιπὸ εἰς τὰς ἰχατιὰς τῆς Λιβύης ἔφευγον, ἢ ἄπο τὰ σφάγμαπα ἐσ Λιβύῃ εἰρίωις βαθείας ἔτυχον.

rio præcepit, ut delectos Armenioru̇m audacissimos gladiis solis accinctos ad Palatium deducerer , nulli tamen ex illis prosponm aperiret . Ergo computationibus longius procedentibus , ipsoque Gotthari vino jam probe madido , Artaferius nudato ense in tyrannum irruit . Ex famulis autem quidam ubi ensem educi conspexit , simul exclamavit : Quid hoc , o bone , dicens . Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat : una vero gladio percussit Artaferius , & ejus manum dexteram amputavit . Exilit exemplo Gotthoris , & pariter Artabanes : hic vero nudatum ensem in tyranni latus impulsum ad capulum usque infixit : atque ita simul ambo fustulerunt . Mox Athanasium , ut prius sub Areobindo egerat , faculatum in Palatio repositarum curam gerere jubet Artabanes. Nunciata porro Gottharis morte, Justinianum Imperatorem Victorem & Triumphatorem Custodes proclamarunt . Irruentes subinde in seditiosorum domos , qui in Imperatoris partes inclinabant , eos occiderunt . Joannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium . Tyranni cædes ab excitata ejus tyrannide post sex & triginta dies decimo nono Justiniani anno contigit . Ex facinore vero tam præclaro magnum apud homines omnes nomen Artabanes sibi promerult . Et quidem Perjecta Areobindi conjux ampla munerum liberalitate eum profequutus est : quem Imperator universæ Libyæ Ducem instituit . Haud multo tamen post intervallo eo munere se abdicans ad Imperatorem Byzantium perrexit . Imperator vero Joannem Pappi fratrem Libyæ Ducem declaravit . Joannes ubi in Libyam advenit adversus Antalam , & Mauruſios Byzacium occupantes arma movit , iisdemque profligatis victoriam retulit , hoſtium plurimos tradidit neci , signaque Salomoni a barbaris ſublata eis ſpie eripuit , & Byzantium ad Imperatorem miſit . Præterea barbarorum reliquos e Romanis finibus expulit . Poſtremo tandem tempore Levaſtharum ingens exercitus ex Tripolitanis agris prorumpens Antalæ adjunctus eſt : in quem cum adverſam aciem oppoſuiſſet Joannes evaſit inferior , multiſque ſuorum deſideratis repetiit Carthaginem . Elati victoria barbari Carthaginem uſque victs & oppidis ejus paſſim direptis ſe fe effecerunt . Excitatis demum miſitum ſuorum animis , & quum Mauruſiis allis , tum qui ſub Cutzina promerebantur , in auxilium accitis , acre bellum in eosmovit, fugavit , & longius diuthſque fugientes inſequutus , magnam eorum edidit ſtragem . Reliqui vero in extremis Libyæ finibus palantes ſe receperunt . Hoc pacto tandem res Libycæ tranquillam pacem conſequutæ ſunt .

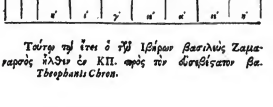

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῆ Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμαραρὼς ἦλθυ ἐς ΚΠ. πρὸς τὸν Δυσηβέστατον βα-

Theophanis Chron.

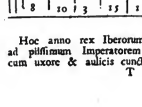

Edit. Pariſ. pag. 182.

pag. 183.

Hoc anno rex Iberorum Zamanarſus ad piſſimum Imperatorem Juſtinianum cum uxore & aulicis cunctis Conſtanti-

T

nopol. accessit, in Romanorum societatem & fidam amicitiam admitti deprecatus. Imperator probato ejus proposito, ipsum & aulicos dignis honoribus excepit : similiter Augusta varium mundum, & ex gemmis ornatum ejus uxori largita est : atque ita demum Imperator ipsius in regnum proprium remisit.

A σιλία ὑιςτιανὸν μετὰ τῆς γυναικὸς ᾗ τῶν συγκλητικῶν αὐτῆ, παρακαλῶν αὐτὸν τὸ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον Ρωμαίων, ᾗ φίλον γνήσιον. ὁ ᾗ βασιλεὺς τῶ πολιτῶν φροντίσοντα ἀποδεξάμενος, πολλὰ αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο, ᾗ τὴς αὐτῆ συγκλητικὴς. ὁμοίως ᾗ ἡ Αὐγοῦστα τῆ ἰδίᾳ γυναικὶ κόσμια παντοῖα ᾗ μαργαρέτων ἐχαρίσατο. ᾗ ἀπέλυσεν αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ εἰς Φ ἰδίαν βασιλείαν.

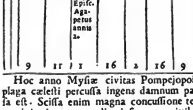

B

Hoc anno Myſiæ civitas Pompejopolis plaga cæleſti percuſſa ingens damnum paſſa eſt. Sciſſa enim magna concuſſione terra civitatis pars media ipſis cum civibus abſorpta eſt : eranteque illi miſerum in modum ruderibus obruti, & ut alii miſererentur, lugubri voce implorare audiebantur. Effodiendis autem & eruendis illis multa contulit Imperator, & qui eos per ruinas & ruderа inquirerent maximis donis excepit.

Hoc etiam anno Juſtinianus modulum hunc, Unigenitus filius & Deï Verbum, a ſe compoſitum Eccleſiis decantandum tradidit. In Miſito quoque Horologium poſuit.

Τούτῳ τῆ ἔτει ἐπαθεν ὑπο Θεομήνιας Πομπηιόπολις τῆς Μυσίας. ἐχρίσθη ᾗ ἡ γὴ ὑπὸ Φ σεισμοῦ, ᾗ ἐχαώθη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως μετὰ Φ οἰκητόρων. ἐβύσθη ὑπὸ Φ χῶν, ἐ φωνὴ αὐτῶν ἠκούετο, ὀλοθύζοντα. καὶ πολλὰ ἐδωρήσατο ὁ βασιλεὺς ἀφ᾽ τὸ ἐχωθῆναι καὶ βοηθηθῆναι αὐτὸς, καὶ τὸς ζητήσαντας ἐφιλοτιμήσατο.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει παρίδρυσεν Ἰουστινιὸς Φ ψάλλαιαι ἐν ταῖς ἐκλησίαις, τὸ . Ο μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ . ἐπέστειλε ᾗ καὶ τὸ ὡρολόγιον τῶ Μιλίῳ.

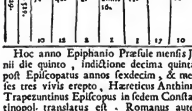

C

Hoc anno Epiphanio Præfule menſis Junii die quinto, Indictione decima quinta, poſt Epiſcopatus annos ſexdecim, & menſes tres vivis erepto, Hæreticus Anthimus Trapezuntinus Epiſcopus in ſedem Conſtantinopol. translatus eſt. Romanus autem Patriarcha Agapetus Conſtantinop. hoc anno profectus, adverſus impium Severum, & Halicarnaſſi Antiſtitem Julianum, & reliquos alios Theopaſchitas Concilium convocavit: Ex his Anthimus Conſtantinop. Epiſcopus tamquam eorum ſententiæ particeps, cum ſedem menſibus decem tenuiſſet, munere abdicatus, & depulſus eſt. Menas vero Presbyter & hoſpitii cui Sampſon nomen, Præpoſitus a Romano Pontifice Agapeto in ejus locum ordinatus. Romanus ille Pontifex Agapetus Byzantii moram agens in Domino quievit. Annum unum tenuit Pontificatum: & in demortui vicem confecratus eſt Sylveſter: qui anno ſolo vixit.

Edit. Pariſ. pag. 184.

Τούτῳ τῆ ἔτει ἐπαφείσ ἐπισκόπε τελευτήσαντος μηνὶ ἰουνίῳ ϛ'. ἰνδ. ιε'. ἐπισκοπήσαντος ἐτῶ ις'. καὶ μηνῶς γ'. Ἀνθιμος αἱρετικὸς ἐπίσκοπος Τραπεζουντίων μετετέθη ἐπὶ ΚΠ. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀπελθὼν ἐν ΚΠ. συνόδου ἐκρότησε κατὰ τὸ δυσεβοῦς Σεβήρου, καὶ Ἰουλιανοῦ Ἁλικαρνασέως, καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπασχιτῶν· ἐν οἷς ᾗ Ἀνθιμος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁμόφρων αὐτῶν καθαιρεθεὶς, ἐξεβλήθη, ἐπισκοπήσας μῆνας ι'. ᾗ ἐχειροτονήθη ἀντ᾽ αὐτοῦ Μῆνας πρεσβύτερος ᾗ ξενοδόχος τῶν Σαμψὼ τοῦ Ἀγαπητὸ τὸ Πάππα Ρώμης. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης ἐν Βυζαντίῳ ὢν ἐκοιμήθη, ᾗ ἐχειροτονήθη ἀντ᾽ αὐτοῦ Σίλβεστρος ζήσας ἐτῶς ἐν.

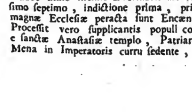

E

Hoc anno menſis Decembris die vigeſimo ſeptimo, Indictione prima, priora magnæ Eccleſiæ peracta ſunt Encænia. Proceſſit vero ſuppliciantis populi cœtus & ſanctæ Anaſtaſiæ templo, Patriarcha Mena in Imperatoris curru ſedente, &

Τούτῳ τῆ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κζ'. ἰνδικτιῶνος πρώτης γέγονε τὰ πρότερα ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξῆλθεν ὁ λιτὴ λὸς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, καθημένου Μηνᾶ τῦ Πατριάρχου ἐν τῆ βασιλικῆ ὀχήματι,

ὑ τῶ βατιλίως συλλιταβόντος τῆ λαῆ. γίνοται δῶν Α ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς καύσως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῆ ἐγκαινίων τῆ πέντε μηνῶς ιά. ὑ ἡμέραι ι.

Ρωμαϊστικ. Βογλάροι ἔτ. ιη'.	Ἀλαϊστικ. Θεοδόσιος ἔτ. β'.
ιδ' ιβ' ι' η' ς' ε' δ' γ'	

Τότῳ τῆ ἔτει ἐκίνησαν οἱ Βολγάριες δύο μέρες μῆ πλῆθος Βολγάρων ὑ δρύγγος εἰς ἦ Σκυθίαν ὑ Μυσίαν, στρατηλάτου ὄντος τῆς Μυσίας Ἰωτίνε, Β τῆς Σκυθίας Βανδιφείλε. οἱ τινες ἐξελθόντες κατὰ ἦ Βολγάρων, σιωὶβαλον πόλεμον, ὑ ἐσφάγν Ἰωτίνος ὁ στρατηλάτης ἐν τῆ πολέμῳ, Ϲ ἐγίνετο ἀντ' αὐτῆ ὁ Κωνσταντίνος ὁ Φλαυρεντίε· Ϲ ἐλθοντοί Βουλγάριες ὑπ μερῶν τῆς Θράκης. Ϲ ἐξῆλθε κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Ἰλλυρικὸν Ἀκὶμ, ὁ Ὄμπος, ὁ διδλξατο ὁ βατιλὲς ἀπὸ τῶ βαπτίσματος ὑ μίσον βαλόντες τῆς Βολγάρους ἐκβλαε αὐτός, καὶ ἀπίκτειναν πλῆθη πολλά. ὑ ἐξετινεξαν πάσαν τῶν σφᾶδαν, ὑ ἐνίκησαν κατὰ κράτος, φυδξαντες ἐβὶ τὸς δύο ῥήγας αὐτῶ. ὑ ἐν τῆ ὑποτρόπω αὐτὸς μετὰ χαρᾶς ὑπδώπαν αὐτὸς ἄλλοι Βολγάροι, ὑ ἐσώκισαν αὐτὸς φεύγοντας, Κωνσταντίνον, ὑ τὸν Ἀκούμ, ὑ Γοδίλλαν. ὑ ὁ μῆν Γοδίλλας μάτα τῶ παραμείνε αὐτὸ κέλας τῶ σωκόν, ἐξέλκαν. ὁ δὶ Κωνσταντίνος σωὶ τῆ Ἀκὶμ σωιλλάβοντας χίλια τομίσματα, ὑ ἦλθε ἐν ΚΠ. τὸν δὶ Ἀκὶμ ἐκράτησαν εἰς γῆν ἰδίαν πατελᾶε μάτα ὑ ἄλλων αἰχμαλώτων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβε ὁ Χοσρόης βασιλεὺς Περσῶν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἦ μεγάλην, ὑ εἰσῆλθε ὑ Ἀπαμείᾳ, ὑ ἐτόρεις τὸ λαϊτήν.

Ρωμαϊστικ. Βασ. Χοσρόες ἔτη λδ'.	Περσῶν ἔτη μη'.	Ρωμαϊστικ. Βογλάτι ἔτη ιβ'.	Καισαρεύτ. Μαυρίκ. ἔτη ιζ'.	Ἰωαννίτ. Ἰωάννες ἔτη ιδ'.	Ἀλαξ. Θεοδόσιος ἔτη β'.	Αὐτ. Ἀναστάσιος ἔτη ιθ'.
ιγ'	ιδ'	β'.	γ'	ε'.	β	ιγ'

Τότῳ τῆ ἔτει προσῆρθεν Ρωμαίοις Μοῦνδος, ἐκ τῶ γένες τῶ Γηγέθω καπηγάμβρος, υἱὸς Γίσεμα, ὅτις μῆ ἦ πλαδτιλὼ τὸ πατρὸς αὐτῶ ἤλθε φορὸς ῥῆγα τῶ Θείσο αὐτῶ, ἀπὸ μητρὸς ῥῆγα ὄντα τῶ Σιρμίε, ὑ γνὸς τῶτο ὁ ῥῆξ Ῥωμυλὸ Θοὐδιέριχος, πέμλας φορὸς αὐτῶ, ὑ πειθεὶς, ἀπλθε φορὸς αὐτόν, ὑ ἰὼ μετ' αὐτῶ συμπαχῶν αὐτῶ. μῆ ὑ γνὼ πλαδτιλὼ Θοὐδιέριχε, ἦλθε ὑπ' ὃ Δανιβίοιον ποταμὸν, ὑ ὑπῆτατο ἦ βατιλέα Ἰωτινιανὸν εἶτα ὑπ' ἦ βατιλείε αὐτῶ. ὑ ἦλθε ἐν ΚΠ. ὑ πολλὰ αὐτὸν φιλοτιμησάμβρος ὁ βατιλεὺς ὑ ἦ υἱὸν αὐτῶ, ἀπέλυσαν αὐτὸς, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτλν Ἰλλυρικῶ. καὶ ἐν τῆ παραγενέθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν, ἐξέλθοντοί Βολγάροις πλῆθος πολὺ, Ϲ ὁρμήσας κατ' αὐτῶν πάντες ἀπέλωσε. ὑ ἀπέγειλαν ἐν ΚΠ. ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆ ἐγκαίνιον αὐτῶν μετὰ ἦ ἄλλων, ὑ ὑποστησαν αὐτὸς ἐν τῆ ἱππικῆ. Ε ὑ ἐγίνετο εἰρήνη βαθέια ἐν τῆ Θράκῃ, μακρὶ τολμώντων τῆ Thesphanis Chron.

Ρωμαϊστικ. Βασ. Χοσρόες ἔτη λδ'.	Περσῶν ἔτη μη'.	Ρωμαϊστικ. Βογλάτι ἔτη ιβ'.	Καισαρεύτ. Μαυρίκ. ἔτη ιζ'.	Ἰωαννίτ. Ἰωάννες ἔτη ιδ'.	Ἀλαξ. Θεοδόσιος ἔτη β'.	Αὐτ. Φρεσίμος ἔτη ιθ'.
ιγ'	ιδ'	β'.	γ'	ε'.	β	ιγ'

Ρωμαϊστικ. Βασ. Χοσρόες ἔτη λδ'.	Περσῶν ἔτη μη'.	Ρωμαϊστικ. Βογλάτι ἔτη ιβ'.	Καισαρεύτ. Μαυρίκ. ἔτη ιζ'.	Ἰωαννίτ. Ἰωάννες ἔτη ιδ'.	Ἀλαξ. Θεοδόσιος ἔτη β'.	Αὐτ. Εὐφρασίμος ἔτη ιθ'.
ιγ'	ιδ'	β'.	γ'	ε'.	β	ιγ'

| Ρωμαϊστικ. Βασ. Χοσρόες ἔτη λδ'. | Περσῶν ἔτη μη'. | Ρωμαϊστικ. Βογλάτι ἔτη ιβ'. | Καισαρεύτ. Μαυρίκ. ἔτη ιζ'. | Ἰωαννίτ. Ἰωάννες ἔτη ιδ'. | Ἀλαξ. Θεοδόσιος ἔτη β'. | Αὐτ. Ἀναστάσι

Danubium trajicere nusquam amplius au-
sus. Porro Bulgarorum captivos in Arme-
niam & Lazicen misit Imperator, & in
militares numeros retulit.

Οὔτων περάσαι τὸν Δανοβιν. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους τῆ
Βουλγάρων ἐπημψε βασιλεῖ, καὶ εἰς Ἀρμενίαν, καὶ εἰς
Λαζικήν, καὶ κατπάγησαν ἐν τοῖς Νομισείοις ἀεθλοις.

Alex. Tyrii fc. Paulus annis 6.								Ἀλεξ. τυίου. Παυλου ἔτη ϛ
14	16	3	4	7	2	14	ιδ.	ις.	ιζ.	ιη.	ιθ.	κ.	κα.

Hoc anno, qui Justiniani decimus quar-
tus, Persarum rex Chosroes quartam irru-
ptionem in Romanorum ditionem fecit :
jamque in Comagenarum provinciam dela-
tus Palæstinam, & ipsam Hierosolymam,
dona in ipsa reposita deprædaturus, aggredi
meditabatur. Eam quippe regionem ser-
tissimam, & ejus incolas auro pecuniisq;
que felices audierat. Romani vero impen-
dent ruinæ in adversum ire negligebant.
Etenim munita quæque loca occupantes,
ea pro viribus singuli defendere, & in eis
quærere salutem. Eo nuncio accepto, Be-
lisarium ex Occidentis partibus denuo re-
versum in Persas mittit Justinianus. Belisa-
rius equis publicis vectus celeri cursu in
Euphratesiam delatus est. Nepos autem
Imperatoris Justus una cum Bate Orienta-
lis militiæ Magistro Hierapolim se recepit:
illi cum Belisarium adesse novissent, ad
se accedere, & Hierapolim armis tutari
litteris suis rogant. Sed Belisarius ipsos
rescripsit obsurgavit, ex æquo & bono u-
nam urbem ut protegeret, non esse, dicens,
ac interim per Romanorum ditionem hos-
tes illaesi divagari, reliquasque imperii tur-
bes devastare permitteret. Neque latet vos
same, mortem virtute ornatam, salute ci-
tra pugnæ dissimen comparata, longe
præstantiorem : nec enim salutem eam me-
rito dixerim, sed proditionem manifestam.
Verum relicta mora accedite vos in Euro-
pam pugna, quo collecto exercitu omni,
si Deus concesserit, hostes me superaturum
confido. His auditis animos resumpserunt
Proceres, & Justo cum paucis ad civitatis
Hierapolcos defensionem relictis, reli-
qui Europam se contulerunt. Chosroes
ubi Belisarium, & Romanum exercitum
omnem ad Europum castra metatum in-
tellexit, hæsit attonitus, & non ultra pro-
gredi statuit, quin potius Abandazem,
qui el ab Epistola, & in rebus gerendis
vir strenuus erat, quasi prætexendis que-
rimoniis, quod Legatos de pacis fœderibus
servandis tractaturos Imperator Justi-
nianus non misisset in Persidem, at reipsa
Ducem ipsum, & eius exercitum, ac ca-
stra exploraturum destinavit. Eum Lega-
tionis gratia proficisci audiens Belisarius,
ipse hominum, quorum magnitudo cor-
porisque forma reliquis præstabat, mille-
bus fex electis, a castris nonnihil remo-
tus quasi venaturus processit. Porro Dio-
genem Satellitem, & Adulium virum Ar-
menium, cum equitibus mille quasi fu-
minis vada experturis, flumen trajicere
imperavit. Cæterum ubi Legatum jam
adesse cognovit, in loco deserto, tam-
quam apparatu relicto, & absque propo-
sito se advenisse significaret, papyrionem
fixit : milites autem ad tentorii utrumque
latus juste consistere (Thraces erant illi,
Illyrii, Gothi, Eluri, quibus etiam Van-
dali & Mauruſi fuerant adjuncti) & pla-
nitici spatium plurimum occupare : Mini-
strantes quippe non referebant, nec uno se

Edit. Paris. pag. 136.

Τότου τῆ ἐτει τῆ ιδ'. Ινστινιανῆ Χοσρόης ὁ Περσῶν
βασιλεὺς πατρίδι εἰσβαλεῖ εἰς ἢ Ρωμαίων γῆ ἐποιή-
σατο. ἐλθόντι δὲ εἰς ἢ Κωμαγλωων χώραν, ἢ Πα-
λαιστίνης, καὶ Ἱεροσολυμων διενοι τοχωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν
Ἱεροσολύμοις κειμήλια λήσοιτο. χωραν δὲ ταύτην ἀγα-
θὴν καὶ πολυχρυσον οἱ ἐκπόρων ἠκουεν εἶναι. Ρωμαῖοι δὲ
τὰ τοιαῦτα ναυτιᾶσιν τρόπῳ νέῳ διεκειντο. τὰ δὲ ἐχυρώ-
ματα καταλαβόντες, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο, ταύτα ἐφρου-
λάττεν, καὶ αὐτοὶ σώζεσθαι ἐβούλοντο. γνὰς δὲ ταῦτα
Ινστινιανὸς, Βελισαρίων αὐθις ἐκ τῆ ἑσπερίων ἐλκυσθέντα
εἰς ἀνωφ ἔπεμψεν. ὁ δὲ ἵπποις τὰ δημοσίοις ὀχεσι-
μένος ταχυ πολῆ εἰς τὴν Ευφρατησίαν ἀφίκετο. Ιῶστος δὲ
ὁ τῦ βασιλέως ἀνεψιὸς σὺν Βούζητῆ στρατηγῶ τ ἑῴας ἐν
Ιεραπόλει κατφυγὼν ἐτύγχανεν. ἀκούσας δὲ Βελισά-
ριον ἥκειν γράφουσι φῶς αὐτὸς ἀφικέσθαι, ἡ τὴν Ιεράπο-
λιν διαφυλάττειν. ὁ δὲ Βελισάριος τοὺς λίαν κατ-
μέμφατο, γράφας φῶς αὐτὰς, ἡ δίκαιον εἶναι μίαν
πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἀγθους ἀφίνια ἐπὶ τῆ ἕ Ρω-
μαίων χώρᾳ, μὴ ἀδείως βαδίζειν, καὶ πάς τὰς βασιλέως
πόλεις λυμαίνεσθαι· ἀλ' ὧδε, ὅτι σωὼ τῆ ἀρετῆ τὸ νῖκη-
λάβεται, ἢ σεσωθαι ἀμαχητὶ ἄμεινον. ὡδ' ἐν σωτηρία
τῶν πλειόνων, ἀλλὰ φανδοσία δικαίως. ἀλλ' ἄκετε τάχι-
στα εἰς Εὐρωπον χωρίον, ὅ δὴ συλλέξας τὸ στράτευμα ἅ-
λον, ὡς ἀπὸ Θεῖς θέλη, ἐλπίδα ἴχω τῆς πολεμίους ἰρ-
γάσασθαι· ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες ἐθάρρησαν, ἡ
ὀλίγοι μὲν σωὼ ὀλίγοις τισὶ φυλάττειν τὴν Ιεράπολιν κα-
τέλειπον· οἱ δὲ λοιποὶ εἰς Εὐρωπον ἦλθον. γνὰς δὲ Χοσρό-
ης Βελισάριον ἠ πᾶσαν ἢ στρατὸν Ρωμαίων στρατοπε-
δεύεσθαι ἐν Εὐρώπῳ, ἔζεσε, ἡ φῶς ὀ μὲν ἤλασεν, ἀκ
ἐτόλμησεν. Αβανδάζιον δὲ τὸν γραμματέα ἀνδρα σωφρόν
φῶς Βελισάριον ἐπεμψε, τὸν τε ἐρασμὸν καπασκε-
λάμβανε, ἡ τὸ στρατόπεδον, ἡδὲ λόγῳ δῆθεν μεμ-
ψόμενον, ὅτι βασιλεὺς Ινστινιανὸς τὰς φρεσβείς ἐν
Περσίδι οὐκ ἔπεμψε τῷ εἰρήνῃ σπουδασούσας. ὁ
δὲ Βελισάριος μαθὼν τὰ φρεσβευόμενα ἦκεν, αὐτὸς μὲν
ἐξακισχιλίοις ἱππεύουσιν, ἀμφὶκλις τε, καὶ τὰ σώ-
ματα καλὼς, ἄπωθεν τῶ στρατοπέδε κυνηγέσιον ἐξεῖν.
Διογένη δὲ τὸν δορυφόρον, ἡ Αδούλιον ἄνδρα Αρμέ-
νιον τὸν ποταμὸν διαβῆναι σὺν ἱππεῦσι χιλίοις ἐ-
κέλευσεν, ὡς ἀληθεύσοντας τῶ τὸ ποταμὸ ἐβάσιον.
Βελισάριος δὲ ἐπεὶ τὸν φρεσβευτὴν ἐγγὺς ἐρχόμενον
ἔγνω, τὸν παπυλῶνα ὑπῆρχεν ἐν χωρίῳ ἤρε-
μῳ, παραδήλων ὅτι ἡδέως παρασκεύη ἐστὶν
ἔκει. τοὺς δὲ στρατιώτας διεπίταξε τὴς μὲν κα-
λύβης ὑφ' ἑκάτερα εἶναι, Θρᾴκας τε, καὶ Ιλλυριούς,
Γότθους τε, ἡ Ελούρους, μεθ' οὓς Οὐανδίλους,
ἡ Μαυρουσίους, ὧτε πεδίου ἐπιπλέον· δι-
κόσμου γὰρ ἢ εἰς ἕνα τόπον, ἀλλ' ἐβαδίζον εἰλι-

σόμενοι, ὡς κωμηδὸν ἢ παρέργως, τὸ δι-
κεῖν, τὸν Χοσρόου ἀφιερβάριλιν ἐβλιτον· διεζευγμένοι
τε ἐβαδίζον, καὶ φασὶ τὰ πρόσωπα, πτλίκες βασά-
ζοντες, καὶ μιμοῦνται. ὁ μὲν Λβασβάζης εἰς ὄψιν Βε-
λισαρίου ἐλθὼν, λυπεῖσθαι τὸν Χοσρόου ὑφῆκεν, ὅτι
δὴ καθ' ἃ συμίσθεω, κεἰσπεμφθεν ἰουστινιανὸς ἀφίσθοις
σφὸς αὐτὸν πρὸς τὰς ἐρίδας, καὶ διαλύσασθαι Χοσρόῃ
κατὰ Ρωμαίων ερατιώσθαι· Βελισάριος δὲ ἀπ' ἀ-
δύτου τινὸς τὰς λόγους ἐποιεῖτο, ἢ Χοσρόου λέγων αἴ-
τιον τὸ πτλίμιον. εἰ δὲ ἐρίδαις ἐφίτο, ὡς ἂν εἰς
τλὸ τῶν Ρωμαίων γλῶ ἀριτοβύλης πάντλιν ἴζνοι· ἀλλ'
εἰς τλὸ ἰδίας χάρας μένων, τὰς ἀφίσθοις ἐξειλίχτο.
καὶ ταῦτα εἶπων, τὸν ἀφίσβιω ἀπιτέμλατο.
ὁ δὲ ἀφὸς Χοσρόλου ἀριτομένος, ἴφη ερατηγὸν ἐφ-
ρακίνας Βλισάριον σωπὸν τε καὶ ἀνδρεῖον ὑπιράγαω,
ερατιώτας δὲ οἱους αὐτὸς ἄλλως ὰ πάντοι εἴδοι,
ὡς τλὼ ἀνοσμίαν ἐδαίμασα ἐκ διαφόρων ἐθνῶν
συμπλεγμένος, καὶ συμβλάδοι Χοσρόῃ μὴ συμ-
πλέσθαι εἰς μαχλω μετ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπτ-
θέντος αὐτὸ τὸ πᾶν διαπίστ τῆς τοῦ Περσῶν βα-
σιλείας ἐν γῇ Ρωμαίων ὑπάρχοντι, καὶ φυγὴς τὸ
πον μὴ ἐχοντι. καὶ νικᾷν αὐτὸν ὰ μίγα. ερατη-
γὸν δὲ τοῦ Ρωμαίων καὶ μόνον νικησεῖν. ὁ δὲ
Χοσρόης τῇ τότε παραινέσει ἀναπράξειν δὲ δὺς ἐπὶ
τὰ ἰδία διεσείνο. ἐροβεῖτο γὰρ τλὼ διαβασιν τὸ
ποταμοῦ ποιήσαθαι, ὡς τῶν Ρωμαίων τινῶν
κατιχόντων. καὶ πολλὰ διαλογισάμενος, ἀπίστει-
λε φὸς Βλισάριον παρακαλῶν αὐτὸν τὸν πο-
ταμὸν διαβάντας ἀνασῶλαι, καὶ μήτω τλὼ πά-
ροδον ἀκωλύτως παρίχειν. Βλισάριος δὲ δὺς
φὸς αὐτὸν πρίσβεις ἔπεμψε, καὶ μήτοι τῆς ἀνα-
χωρήσεως ἐπῆκεν, καὶ φίσβεις ἐκ τῶ βασιλέως
συνήμως ἀηθεθαιτο, ὅπως τλὼ ἐρίλλιν βραβεύ-
σωσιν. ἠξίου δὲ Χοσρόης τὸν Βλισάριον διὰ τῆς
τῶν Ρωμαίων γῆς τλὼ πάροδον ποιήσαθαι ἀκιν-
δύνως. ὁ δὲ Βλισάριος Ἰωάννλν τὸν Ἐδεσσηνὸν ἄν-
δρα διαφανέσατον ὁμήρου τῇ Χοσρόῃ ἀπίστελλε φὸς
τὸ ἀνεδύλως παραλθεῖν αὐτὸν τλὼ τῶν Ρωμαί-
ων χώραν. οἱ δὲ Ρωμαῖοι τὸν Βλισάριον ἐν δι-
φημίαις ὄχον, μᾶλλον δὲ ἐνδοξοτιμήσαντα ἐν τό-
τῳ τῇ ἴργῳ, ᾗ ὅτι Γελίμιρά τε ὀρυαλάτου ἐ
Οὐττίγλου τὼ δύο βασιλεὶς εἰς Βιζάντιον ἤγα-
γεν. ἰῶ γὰρ φὸς ἀληθὲς λόγου τι καὶ ἐπαίνου ἄ-
ξιον, προβημένων τῶν Ρωμαίων, ἢ ἐν τοῖς ὁ-
χυρώμασι κρυπτομένων πάντων, Χοσρόου δὲ ἐρα-
τῷ μεγάλῳ ἐν μέσῳ χεγοότος τῆς τῶν Ρωμαίων
ἀρχῆς, ἀνδρα ἵνα ἐν ἐξει ὁρόμῳ ἐκ Βιζαντίν ἱππο-
τα ἀπ' ἐναντίας τὸ τῶν Περσῶν βασιλέως ερατο-
πεδεύεσθαι. Χοσρόλω δὲ ἐν τῷ ἀφοροδοκίν τῇ
τότε σοφίᾳ ἐξαπαθθέντα ἄπρακτον εἰς οἰκείας ἀναχω-
ρῆσαι χώρας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Τιμοθέϊ ἐπισκόπου Αλεξαν-
δρείας τελθήσαντος, Σεβῆρος ὁ δυσεβὴς Αντιο-
χείας μοιχὸς φόσθορος, καὶ Ιωλιανὸς ὁ Αλικαρ-
νασσεὺς ἐν Αλεξανδρείᾳ φυγόντες, πεῖ φθαρτὸ τι
καὶ ἀφθάρτω διηκρίνοντες κατ' αἴθλλαν γεγόνα-
σιν, ὡς ἀληθείας ὄντες ἀλλότριοι. καὶ οἱ μὲν Θεο-
δόσιον, οἱ δὲ Γαΐτὰν φροβαθέντα ὡς ἐπίσκοπον Αλε-
ξανδρείας· ἢ Γαΐτὰς μὲν ἐκράτησε τῆς ἐπισκοπῆς ἑα-
υτόν· ὁ δὲ Θεόδοσος δύο. τότε δὲ Ἰουστινιανὸς

loco continebant; ſed hinc inde agglomerati & vagantes, venatorum more diſcurrebant; obiter vero, & quaſi aliud agentes Choſroës Legatum ſe videre ſimulabant: & præcinĉti alioquin, & vultu hilari progrediebantur, geſtabantque ſecures & bipennes. Abandanes itaque in Beliſſarii conſpectum ductus, Choſroem doliere dixit, quod neglectis pactis Legatos de pace colloquuturos ad ſe non miſiſſet Juſtinianus, ac proinde ad bellum Romanis inferendum Choſroem coegiſſet. Beliſſarius quaſi minimi ſermones ejus haberet belli cauſam omnem in Choſroem velut in ejus auctorem referre. Si pacis etenim cupidine tenebatur, nuſquam certe in Romanorum ditionem ingreſſus, eam exquiſiſſet: quin potius propria ſtans regione Legatorum adventum fuiſſet præſtolatus. His dictis Legatum dimiſit. Legatus ad Choſroem reverſus Beliſſarium Ducem virum prudentia eximium, & animi fortitudine conſpicuum ſe vidiſſe retulit: milites vero ex diverſis gentibus coactos, quantum quidem ex armorum ornatu conjicere licuit, quales alios me vidiſſe nuſquam meminit. Cum hujuſmodi igitur bello decertare nuſquam auctor fieret, ne ipſo ſuperato, genus omne Perſarum regnique ſumma in Romanorum ditione periculum experiretur; nec tamen receptui commodum reperiret locum. Si vincerent, non magni quidem æſtimandam: unius etenim ſolius ſque Romanorum Ducis ſuperiores eſſe terrent. Choſroes ejus monitu propriam ſedem repetere cogitabat: fluminis enim vadum, Romanis illud occupantibus, tentare verebatur. Multa igitur ſecum animo reputans, tandem ad Beliſſarium miſit poſtulans, ut eos, qui amnem trajeccerant revocaret, ſibique tutum pararet diſceſſum. Exemplo Legatis ad eum miſſis freciſum laudavit Beliſſarius, brevique delegandos ab Imperatore affirmavit, qui firmam cum eo pacem conſtitueret. Choſroes autem per Romanorum terras tranſitum a periculo immunem habere poſtulabat. Eapropter Joannem Edeſſenum virum Illuſtriſſimum ad Choſroem, quo tutius per Romanorum terras incedere poſſit, obſidem miſit. Interim Romani Beliſſarium felicibus votis fauſtiſque acclamationibus proſequebantur; majorem nimirum ex eo facto gloriam adeptum, quam cum Gelimerum bello captum atque Vettigem duos reges Conſtantinopolim perduxit. Et fuit re vera memoratu & laude dignum illud facinus, quod cum Romani univerſi timore perculſi in munitorum loca ſe abdidiſſent, & Choſroes in medias Romani imperii provincias penetraſſet, unus homo celeri curſu Byzantio advectus caſtra Perſarum regis exercitui opponere auſus eſt: ſuaque ſapientia effecit, ut Choſroes re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriæ Epiſcopo defuncto, impius Severus Antiochiæ adulter Præſes, & Julianus Halicarnaſſenſis Alexandria fugientes, de corruptibili & incorruptibili motis quæſtionibus ad invicem diſſidentes, tamquam veritatis alieni, deprehenſi ſunt. Et hi quidem Theodoſium, Gainam alii Alexandriæ promoverunt Epiſcopum: & Gainas certe per annum tenuit Epiſcopatum, per duos Theodoſius. Eos demum litteris acritos Conſtantinopolim advenire, & ab invicem ſeparatos vivere mandavit Juſtinianus, ac

Edit. Paris. pag. 187.

pag. 188.

demum Paulum quemdam de fide recte sentire exiſtimatum renunciavit Alexandriæ Antiſtitem · Hic Eccleſiaſticis in precibus & ſacrificiis memoriam ſacrilegi Severi faciens, iratí imperatoris juſſu Epiſcopatus dignitate motus, Hieroſolymam tandem profectus, ibi moratus eſt.

| | | |

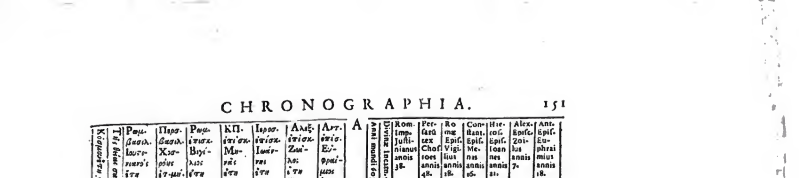

A

Τῷτῳ τῷ ἔτει μὴνὶ Σεπτεμβρίῳ ϛ'. ἡμέρᾳ πρώτῃ, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, γέγονε σεισμὸς μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὡς πεπτωκέναι τὸ ἥμισυ τῆς Κυζίκου. ᾧ τῇ αὐτῇ ἔτει ἐπληρώθη ὁ χαλκὸς κίων ὁ μέγας πλησίον τῶ παλατίῳ, ὁ λεγόμενος Αὐγουστέως. ᾧ ἀνὴλιξεν ὁ σὰλος τῷ βασιλέως Ιουστιανῶ ὑπατος. ᾧ τῇ αὐτῇ ἔτει τὰς εἰκ τῇ Ἱπαλῶ χώρας κομοδρόμος ὀνόματι Ἀνδρέας ἔχων μεθ' ἑαυτὸ κύνα ξανθὸν καὶ τυφλὸν· ὃς τις κελεύσθης ὑπ' αὐτῶ ἐποίει θαύματα. ἐζώστο δὲ αὐτὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ᾧ ὅλην παρεσώστο, λάθρα τὰ κυνὸς ἐκμαζέτο τὰ τῶν ἐζώνων δακτυλίδια, χρυσᾶ τε, καὶ ἀργυρᾶ ἐ σιδηρᾶ· καὶ ἐνίοτε αὐτὰ εἰς τὸ ἔδαφος, πιεστέπων αὐτὰ τῇ χώματι. καὶ ἐπέτρεπε τῇ κυνὶ, ᾧ ἔσπερε, καὶ ἐδίδου ἑκάστῳ τὸ ἴδιον. ὁμοίως καὶ διαῤῥῶν βασιλέων νομίσματα μεγυόμβρα ἐπεδίδει κὰτ' ὄνομα. ἅπλα καὶ παρεσώστος ὅλην ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπιρωτώμενος ἐκάστην τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας, καὶ τὰς πόρους, καὶ τοὺς μοιχούς, καὶ κινήσας, καὶ μεγαλοψύχους· καὶ ὑπεδείκνυον πάντα μετὰ ἀληθείας, ὅθεν ἔλεγον· ὅτι πνεῦμα ἔχει Πύθωνος.

B

Hoc anno menſis Septembris ſexto die, hebdomados primo, Indictione prima, magnus terræ motus totum terrarum orbem concuſſit, adeo ut urbis Cyzici pars media corruerit. Eodem anno ingens ilia ænea columna ad Palatium poſita, quæ dicitur Auguſteus, abſoluta eſt: & equeſtris Imperatoris Juſtiniani ſtatua in eam ſubiata. Eodem pariter anno planus ac circulator quidam, Andreas nomine, ex Italicis partibus adfuit fulvum & orbum lumine circumducens canem, qui ab eo juſſus, & ad ejus nutum mira edebat ſpectacula. Is ſiquidem in forum, magna populi circumſtante caterva, prodiens, annullos aureos, argenteos, & ferreos, clam cane, a ſpectatoribus deprometebat, eoſque in ſolo depoſitos, aggeſta terra cooperiebat. Ad ejus deinde juſſum ſingulos collebat canis, & unicuique ſuum reddebat. Similiter diverſorum Imperatorum numiſmata permixta, & conſuta, nominatim & figillatim proferebat. Quinetiam aſtante virorum ac mulierum circulo, canis interrogatus mulieres uterum geſtantes, ſcortatores, adulteros, parcos ac temues, ac denique magnanimos: idque cum veritate demonſtrabat. Ex quo eum Pythonis ſpiritu motum dicebant.

Edit. Pariſ. pag. 190.

C

Τῷτῳ τῷ ἔτει ἐπανίῃ ἡ Θάλασσα τῇ Θρᾴκῃ ἐπὶ μίλια πέντε παρὰ, ᾧ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶ μέρη Ὀδύσσου, καὶ Διονυσοπόλεως, ἔτι Ἀφροδίσιον· ἐ πολλοὶ ἐπέγνωσαν ἐκ τοὺς ὑδάσι· καὶ πάλιν τῇ τῷ Θεῷ προσάγματι ὑποκατιζάθη ἡ αὐτὴ Θάλασσα εἰς τὺς ἰδίους τόπους.

Hoc anno mare intumeſcens erupit in Thraciam ad paſſuum millia quatuor, locaque cuncta ad Odyſſum, & Dionyſiopolim, & Aphroditium eluvione operuit, adeo ut plurimi ſub aquis perierint. Rurſum vero, Deo jubente, reſedit mare, & in proprios ſinus redit.

D

Τῷτῳ τῷ ἔτει γέγονε λοιμὸς σίτε, καὶ οἴνε, ἐ χειμερία πολλὴ, ᾧ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Βυζαντίῳ, ἐ διεσῴθη περὶ τὸ ἁγίου Πάῤῥα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τῶν ἀποκρεωσίμων μὴνὶ Φεβρουαρίῳ β'. ὁ δὲ βασιλεὺς φροντιζῶν ἐπρα ἑβδομάδα φραδῶνα πρᾶα. καὶ πάντες οἱ κριτοπῶλοι ἔσφαξαν, καὶ φροῦκαν, καὶ κάθεις κρέας, ὅτι ἦθελε. τὸ δὲ Πάῤῥα γέγονε, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐ ἐθέλησε. καὶ ὠρέξθη ὁ λαὸς ἑπτὰων ἑβδομάδα πεστίων.

E

Hoc anno frumenti & vini penuria, continuumque pluviæ profluvium extitit: terra quoque Byzantii tremuit. Paſchalis quoque termini perverſus eſt ordo. Habuitque populus carniſprivium Februarii die 4. Imperator autem carnem alia ſequenti hebdomade palam divendi fanxit. Lanienam itaque cuncti exercuere macellarii, & mactavere, & venalem expoſuere; nullus tamen pretio comparavit, aut comedit carnem. Paſchalis igitur ſolemnitas, prout decreverat Imperator, celebrata eſt: ac ſimul deprehenſum, una amplius, quam debuerat hebdomade, populum jejunaſſe.

Hoc anno Roma a Gothis capta eſt · Papa vero Vigilius Conſtantinopoli profectus, & ab Imperatore ſummis honoribus exceptus, Catholicæ Eccleſiæ unitatem & concordiam ſe præſtiturum, & tria capitula anathemate proſcripturum pollicitus eſt. Tantis honorum & cultus indiciis ab Imperatore decoratus, adeo animatus eſt, ut a communione exclusionem menſes quatuor ſuſtinendam Menæ Conſtantinopoli Epiſcopo in poenam imponeret : & ex adverſo Menas parem animadverſionem in eum conſtitueret. Ob irrogatam itaque poenam hujuſmodi, tum quod ea quæ de Eccleſiarum concordia & unione conſulta decretaque fuerant, a Vigilio non adimpleretur, Imperator indignatus, miſit qui ipſum deincrent. Illæ Imperatoris iram veritus, ad Sergii Martyris altare, quod in Hormiſdarum Monaſterio erectum, confugit : a quo vi revulſus, apprehenſas altaris ſuffulcientes columnas, ceu gravi procoreque eorpore validus, ſecum traxit, & omnino everſit. Demum Imperator factî pœnitens, Papam Vigilium in gratiam recepit. Vigilius pariter a Theodora Auguſta rogatus, funi die vigeſimo nono, qui fanctis Apoſtolis facer, Patriarchæ Conſtantinop. Menæ pacem reſtituit.

Edit. Pariſ. pag. 191.

Eodem anno, die undecimo menſis Maii, ſanctæ Pentecoſtes Sabbato, cum ludi Circenſes Natalitii celebrarentur, pugna inter duas factiones exorta eſt. Quaro ſummiſſis Excubitoribus, & militum manu gladiis armata plurimos ex illis juſſit Imperator occidi : alii fuga ſaluterm quærentes, mari ſubmerſi vel acceptis vulneribus necati : adeo ut magna prorſus cædes edita ſit.

| 1 | 21 | 23 | 10 | 11 | 3 | 6 | 3 |

Hoc anno frequentes terræ motus, pluviæque ingentes incubuere. Menſe vero Februario terræ motus adeo vehemens fuit, ut omnes de ſalute deſperantes, metuque proſtrati, decretis publicarum proceſſionum precibus, Deum, ut imminente periculo ſervaret, ſupplices exoraſſent.

Eodem anno, menſe Junio, indictione undecima, Imperatrix Theodora cum pietate obdormivit.

| 22 | 24 | 22 | 4 | 7 | 4 |

Hoc anno tonitrua atque fulgura terribilia admodum fuere, adeo ut multi dormientes inſinuantibus ſe per domos fulguribus damnum paſſi fuerint. Die vero ſancto Joanni ſacro tonitrua atque fulgura penitus horrenda extitere, ita ut Xerolophi columnæ pars una abraderetur & exquamma retur, & ejuſdem columnæ epiſtylium prorſus idem damnum pateretur. Menſe autem Julio ambæ factiones inter ſe conſtixerunt, & domus, cui a Pardo factum eſt nomen, incendio conſumpta eſt: aliæ quoque ædes plurimæ flammis devaſtatæ, quæ nimirum ab æreo Tetrapylo, ad locum Eleuſiæ dictum : cædes quoque innumeræ perpetratæ. Proceſſu autem Imperatoris ad Hebdomum habito, coronam Veſtitores amiſerunt, quæ poſt octo denum menſes reperta fuit: in qua vel unicus unio exteraeque ejus ornamenta integra inventa fuere.

pag. 192.

Τούτῳ τῷ ἔτει περιελήφθη ἡ Ῥώμη ὑπὸ τῶν Γότθων· καὶ ὁ Πάππας Βιγίλιος παραγίνετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῆ βασιλίσσης μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑπισχνεῖτο ποιεῖν ὅσαπερ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, καὶ ἀναθεματίζειν τὰ τρία κεφάλαια. τοσοῦτον τιμηθεὶς ὑπὸ τῆ βασιλίσσης, ὡς ὑπερβῆναι ἀκοινωνησίαν ἑνιαύσιον μῆνας δοκίμια Μηνᾶ τῆ Κωνσταντινοπόλεως ἐπισκόπῳ εἰς ἐπιτίμιον. καὶ Μηνᾶς δὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτίμιον ἔδοκιεν. ἀγανακτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ Βιγιλίου διὰ τὸ ἐπιτίμιον, καὶ διὰ τὰ ὑπορρηθέντα πληρῶσαι τὰ δόξαντα περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπίστειλε συλλαβεῖν αὐτόν. ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τῆ βασιλίσσης, τῆ θυσιαστηρίῳ Σεργίου τῆ μάρτυρος μονῆς τῆ Ορμισδου ἀφορισμένῳ· κρεκόντων ἐλαιόμυρος, καπέρι τῆς βασιλίσσης τὸ θυσιαστήριον κίονας, καὶ τῶν καπέρι, βαρὺς ὢν, καὶ μέγας τῷ σώματι· ὁ δὲ βασιλεὺς μεταμεληθεὶς, ἐδέξατο τὸν Πάππαν Βιγίλιον. καὶ παρακληθεὶς Βιγίλιος ὑπὸ Θεοδώρας τῆς λογοθέτης, ἐδέξατο Μῆνᾶν τὸν Πατριάρχην τῆς ΚΠ. τῇ κθ'. τῶ Ιουλίου μηνὸς τῇ ἁγίων Αποστόλων

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ εἰ τῇ σαββάτῳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, τῶ γανθλίου ἀγωνίου ἱππικοῦ, γέγονε μάχη τῇ δύο μερῶν. καὶ ἀποσείλας ὁ βασιλεὺς τὰς ἐξκουβίτορας, καὶ στρατιώτας ἐφθόρισε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, ἡ ἐπίγνωσαν φύγοντες πολλοὶ. ἄλλοι δὲ ἐσφάγησαν, ἡ γέγονεν ὀλεθρος πολύς.

| 1 | 21 | 23 | 10 | 11 | 3 | 6 | 3 |

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ σωφρεῖς, καὶ βροχαὶ μεγάλαι, ὁμοίως καὶ τῷ Φιβρουαρίῳ μηνὶ σεισμὸς μέγας, ὡςτε πάντας ἀπογνώσεσιν, ὡὲν φόβῳ μεγάλῳ γένεσθαι, ἡ λιτανεύειν, καὶ δέεσθαι τῶ Θεοῦ ῥυσθῆναι τῆ ἐπικειμένον ἀπειλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ιουνίῳ ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης ἐκοιμήθη ἡ βασίλισσα Θεοδώρα ὀσιοβίως.

| 22 | 24 | 22 | 4 | 7 | 4 |

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ πάνυ, ὡςτε πολλοὺς καθυδοῦσπας ἐκ τῆ ἀστραπῶν βλαβῆναι. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆ ἁγίου Ιωάννη γέγονεσι βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ πάνυ φοβεραὶ, ὡςτε τὸ Ξηρολόφου κίονος ἀποσπασθῆναι μέρος. καὶ ἡ κεφαλὴ γεγυμμώσει τῶ αὐτῶ κίονος. τῇ δὲ Ιουλίῳ μηνὶ γέγονε συμβολὴ ἐξ αμφοτέρων μερῶν, καὶ ἐσυτυχείδη ἡ οἰκία, ἡ λεγομένη Πάρδου· καὶ κατεκαύθησαν πολλαὶ, τῶν ἔξω ἀπὸ τῶ Χαλκοῦ, ἕως τῆς λεγομένης τοῦ Ελεύσας, καὶ ἐγένετο φόνοι πολλοί. προκείσεσι δὲ γεμούσου ἐν τῷ Εβδόμῳ ἀποδύσασθαι οἱ Βεστίορες τὸ στέμμα τῆ βασιλίως, ὅπερ μετὰ μῆνας ἡ. εὑρέθη. ὅπερ ἦν μαργαρίτειεν ἡ πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτῆ θήκη σώζεται, ἡ εὑρέθη.

ὅτῳ

Κύριοι τῶν ἐτῶν.	Τὰ ἔθνη καθ' ἃ συμβ.	Ρωμ. Βασιλ. Ἰουστινιανοῦ ἔτη κδ'.	Περσ. βασιλ. Χοσρόη ἔτη μη'.	Ρωμ. ὑπὸ στρατηλ. Βοῤῥιλλου ἔτη ιδ'.	Κωνστ. ὑπάτ. Μαπ. ἔτη ιε'.	Ἰωαν. ὑπάτ. Παῦλ. ἔτη ε'.	Ἀλεξ. ὑπάτ. Δυαλληνοῦ ἔτη ιβ'.	Ἀντ. ὑπάτ. Δομνίνου ἔτη ιβ'.
		ιγ'.	μδ	ιδ	ιε'	ε	ιβ'	ε

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἀχθέντος ἱπ-
πικοῦ ἀφιερώθης Ἰνδῶν πλῆθ ἐν Κωνσταντινοπόλει
φέρων ἐλέφαντα, ᾧ εἰσπλεύσαντος ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ.
τῷ ϗ Ἰανουαρίῳ μηνὶ κατηριθμήθη τὸ ὄνομα Μίωσ
Πατρικίου Κωνσταντινοπόλεως, ᾧ ἀφαιρεθέντος
τὸ ὄνομα Βιγιλίου φροπατορμένου ἐν τοῖς διπτύχοις.
τῷ ϗ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξήλασεν ὁ ἐλέφας νυκτὸς ἀ-
πὸ τ ϲαυλου, ᾧ πολλὰς ἐπαταξε, ϵ ἄλλους ἐ-
φόνευσε. ϵ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ ιϛ' ἐγένετο συμ-
βολὴ τῷ Δήμαρ ἀφρὸς ἀλλήλοις ἐν δειλινοῖς ἐπτη-
κοῦ ἀγομένου· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῷ
μερῶν, καὶ εἰς ἐργασίαν εἰσῆλθον, ᾧ ἁρπαζον,
ϵ τὰ ἄζωστα, Τπάρχου ὄντος Ἰωάννου τὰ ἐπιλεγο-
μένου Καππαδοκίβιλα. τῇ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ κπ'. ἡμέρᾳ γ'.
γέγονας τὰ ἐγκαίνια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ᾧ ἡ κατὰ-
θεσις τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρέου, Λουκᾶ, ϵ Τι-
μοθέου τῷ ἁγίων Ἀποστόλων. ᾧ ὑπῆλθεν ὁ ἐπίσκο-
πος Μιλήτου τ ἁγίων λειψάνων καθάρματος ἐν ὀχή-
ματι χρυσῶ βασιλικῷ ᾧ ἐλθὼν κρατῶν τὰς τρεῖς
ϑήκας τ ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὰ γονατα αὐτῶ· καὶ
ὅπως ἐποίησε τὰ ἐγκαίνια.

ια'	κε'	κγ'	ιϛ'	ιε'	ιγ'	β'	γ'	

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλ. ιηδ. δ'. ἐπήμφθη
Ναρσὴς ὁ Κυβικουλάριος ἐν Ῥώμῃ ὁρκίλων πολεμή-
σοντας τοὺς Γότθους τοὺς παραλαβόντας ϗ Ῥώμην ἐπεσθη μ'
τὸ παραλαβεῖν αὐτὴν ϗ βελισαρίων, πάλιν ἐπαπέσ-
σαν, ᾧ παρέλαβον αὐτὴν οἱ Γότθοι. τῇ ϗ Ἰουλίῳ μηνὶ
δ'. ἐγένετο σεισμὸς μέγας ᾧ φοβερὸς ἐν πάσῃ τῇ
χώρᾳ Παλαιστίνης, ᾧ Ἀραβίας, ᾧ Μεσοποταμίας, ᾧ
Συρίας, ᾧ Φοινίκης, ᾧ ἐπαθε Τύρος, ᾧ Σιδὼν, ᾧ Βη-
ρυτος, ᾧ Τρίπολις, ᾧ Βύβλος. ᾧ ἀπέθανον ἐν αὐταῖς
ἀνθρώποι πλεῖστοι πολλά. ὧν δὲ τῇ πόλει Βόστρος ἀ-
πεπαύθη ἀπὸ τῶ παρακειμένου, τῇ Θαλάσσῃ ὄρους, τὸ
λεγομένῳ Λιθοφορσώπου, μέρος πολὺ, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὴν Θάλασσαν, ᾧ ἀπεστίλετο λιμένα, ὡς δὶωὸθαι
ὁρμᾶν ἐν αὐτῇ πλοῖα πολλὰ παμμεγέθη. ὡς εἶχε
δ' ἡ αὐτὴ πόλις ἀφ' ἑαυτοῦ λιμένα. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀπέστειλε χρήματα ἀφῶς τὸ ἀνεγερσαι τὰ πεπτωκό-
τα τῷ αὐτῶν πόλεων. ἐφυγε δ' ἡ Θάλασσα εἰς τὸ πέ-
λαγος ἐπὶ μίλιον ἕν. καὶ ἀπώλοντο πλοῖα πολλὰ,
ᾧ πολὺ τῷ τῶ Θεοῦ κελεύσει ϗπαπτήσεις τῶν ἰδίων
κοίτων.

ια'	κε'	κζ'	ιϛ'	ιε'	ιζ'	γ'	ζ'	

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐδεκτιώνος ιδ'. γεγό-
νασι τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας Εἰρήνης πίραι ἐν Συκαῖς. ᾧ
ἐξελθὸν τὰ ἅγια λειψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
ᾧ τῷ δύο Πατεσαρχῶν Μιωὴλ τῶ ΚΠ. καὶ Ἀπολλι-
ναρίου τῶ Ἀλεξανδρείας. ᾧ ἐκάθισαν ἀμφότεροι ἐν
τῷ βασιλικῷ ὀχήματι καπίχοντες ἐν τοὶς γόνασιν
αὐτῶν τὰ ἁγια λειψανα· ᾧ ἦλθον ἕως τῆς πύλ-

Theophanis Chron.

A

Ἀνθύπατοι τῶν ἐτῶν.	Rom. Imp. Justiniani ann. 38.	Persarum rex Chosroes annis 48.	Romæ Epis. Vigilius annis 18.	Constant. Epis. Menas annis 16.	Hierosol. Epis. Petrus annis 20.	Alexandr. Epis. Apollinarius annis 19.	Antioc. Epis. Dominus annis 14.
	23	25	12	13	5	1	5

Hoc anno menſe Octobri, ludis Circenſibus celebratis Legatus ex India ſecum ducens elephantem, CP. venit, & Circum ingreſſus eſt. Porrò menſe Januario Patriarchæ Conſtantinopol. nomen primo gradu motum eſt, & Virgilio ei præpoſito, nomen etiam ejus in Eccleſiaſticis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero menſe noctu e ſtabulo elephas evadens plurimos ferit, & alios occidit. Die autem decimo ſexto Aprilis veſpere, dum ludi Circenſes agerentur, populares factiones ad inviçem decertarunt, multique ex utraque parte interfecti: Subindeque in officinas irruentes, obvia quæque diripuerunt, joanne cognomento Cocconobio Urbis Præfecto. Cæterum Julii menſis die vigeſimo octavo, tertia feria, ſanctorum Apoſtolorum ædis facta eſt conſecratio, & ſanctarum reliquiarum Andreæ, Lucæ, & Timothei, qui ſancti Apoſtoli, depoſitio. Epiſcopus vero Menas una cum ſanctis reliquiis progreſſus eſt vehiculo aureo imperatorio gemmis exornato veſtus; tres autem ſanctorum Apoſtolorum geſtabat loculos ſupra genua: atque ita dedicationem celebravit.

ια'	κδ'	κϛ'	ιγ'	ιδ'	ιϛ'	β'	ϛ'	

Hoc anno, menſe Aprill, indictione quarta, Narſes Cubicularius bellum Gothis, qui Urbem ceperant, illaturus, Romam miſſus eſt. Nam poſt receptam Urbem a Belliſario, bellum reparaverunt Gothi, & eam denuo armis occupaverunt. Julii vero menſis die nono, magnus & terribilis terræ motus factus eſt, per omnem Paleſtinæ, Arabiæ, Meſopotamiæ, Syriæ, & Phœnices regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis, & Byblis multa damna acceperint, & hominum perierint multa millia. Ad Boſtram vero civitatem, magna pars promontorii mari adjacentis, cui nomen Lithoprofopus, a vulſa in mare translata eſt: portumque effecit multis magnis navibus recipiendis idoneum: cum urbs illa prius portum non habuiſſet. Imperator autem reparandis earum urbium ruinis magnam *Edit. Pariſ.* pecuniæ vim miſit. Receſſit etiam mare *pag.* 193. in altum pelagi ſinum ad mille paſſus: ex quo multæ naves in profundum ſubmerſæ: ruſumque Dei nutu in proprium alveum ſe recepit.

ια'	κε'	κζ'	ιϛ'	ιε'	ιζ'	γ'	ζ'	

Hoc anno menſe Septembri, indictione decima quinta, Sycis, trans Urbis regiæ portum, ſanctæ Irenes dedicatio peracta: comitantibus vero duobus Patriarchis Mena Conſtantinopol. & Apollinario Alexandriæ e magna Eccleſia ſanctæ reliquiæ proceſſerunt. Sedebant autem illi in Imperatoris curru ſanctas reliquias gerens nibus appoſitas ſuſtentantes. Ad lembo-
rum itaque ſtationem venerunt, & traji-

cientibus portum occurrit Imperator. Solemni itaque ritu sanctæ Irenes Ecclesiam aperuerunt. Eodem anno Hebdomi portus repurgatus. Eodemque tempore Menas Episcopus Constantinopol. defunctus est: in cujus locum suffectus Apocrisiarius Amasiæ, Presbyter, & Monasterii ipsius Amasiæ Monachus Eutychius, eo ipso die quo Menæ cadaver in sactis adytis adhuc expositum jacebat. Augusto mense triumphales nuncii & victoriæ monumenta Romæ Constantinopoli delata Narsæ nimirum Cubiculario & Romanorum Exarcho victore. Pugna siquidem cum Totila Gotthorum rege conserta, summam sibi sua virtute peperit victoriam, Romam recepit, Totilam interfecit, vestimentaque ejus adhuc sanguine tincta, pileolumque ejus gemmis ornatum Constantinopoli misit: quæ ad Imperatoris pedes in Secreto projecta sunt. Cæterum annus unus Antbimi in Patriarchæ Menæ tempus conferri oportet, ut sexdecim annorum ratio constet.

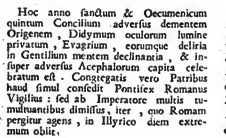

Hoc anno sanctum & Oecumenicum quintum Concilium adversus dementem Origenem, Didymum oculorum lumine privatum, Evagrium, eorumque deliria in Gentilium mentem declinantia, & insuper adversus Acephalorum capita celebratum est. Congregatis vero Patribus haud simul consedit Pontifex Romanus Vigilius: sed ab Imperatore multis tumultuantibus dimissus, iter, quo Romam pergitur agens, in Illyrico diem extremum obiit.

Edit. Paris. pag. 194.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ πέμπτη συνόδος καὶ ἀνεγνώσθη τὰ παράφορα, καὶ Διδύμου τοῦ τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ Εὐαγρίου, καὶ τῆς ἐν Ἱλιουπόλει αὐτῶν λιμῳδίας, καὶ αὖθις καὶ τῶν ἀκεφάλων αἱρεσιαρχῶν. Βιγιλίου δὲ ὁ Ρώμης τὴν συνέλευσιν οὐ συνεπράξατο· ἀπολύθη δὲ πολλῶν κινηθέντων ὑπὸ τῶ βασιλέως, ἢ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ ἐτελεύτα τὴν ὑπὲ Ρώμλυ ἀπαλλαγὴν ὁδόν.

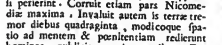

Hoc anno, mensis Augusti decimo quinto, indictione secunda, illuescentis jam Dominici diei post mediam noctem tempore, terræ motus contigit adeo horrendus, ut ædes plurimæ, balnea, Ecclesiæ, mœnium Urbis Constantinopol. pars, quæ maxime ad Chrysen portam, damnum ingens passa fuerint: & eo plures oppressi perierint. Corruit etiam pars Nicomediæ maxima. Invaluit autem is terræ tremor diebus quadraginta, modicoque spatio ad mentem & pœnitentiam redierunt homines, publicis per vias precibus, Ecclesiasticorum cœtibus frequentia, diuturna in Ecclesiis mora divinam opem implorantes: mox vero Dei clementiam experti in deteriora prolabebantur. Cæterum populo in Campum cum precibus processionem agente hujus terræ motus per annos singulos memoria renovatur. Porro Lazi a Romanis deficientes ob Joannis eorum Præfecti avaritiam, atque injustitiam, ad Persas transfugere: sed iterum intra eumdem annum ad Romanorum partes redire: & expulsis Persis Romani Castrum Petram cepere.

Τούτῳ τῷ ἔτει μὴνὶ Αὐγούστῳ ιέ. ἐνδικτιῶνος β'. ὥρᾳ μεσονυκτίου ἡβφανίσης νυξαπτ, ἐ γίνετο σεισμὸς φοβερὸς, ὥςτ παθεῖν οἴκους πολλοὺς, καὶ λουτρὰ, καὶ ἐκκλησίας, καὶ μέρος τῶν τειχῶν Κωνσταντινοπόλεως, μάλιστα τὰς Χρυσᾶς πόρτης· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον. πέπτωκε δὲ καὶ Νικομηδίας μέρος πολύ. ὑπερασπασε δὲ ὁ αὐτὸς σεισμὸς ἡμέρας μ'. καὶ σφὸς ὀλίγον οἱ ἀνθρωποι κατενυγησε λιταιώσης, καὶ σφοιβρύοντες, καὶ εἰς τας ἐκκλησίας μένοντες, καὶ πάλιν φιλανθρωπίας θεᾶ γινομένης ὑπὲ τὸ χείρον γεγένασι. γίνεται δὲ καὶ ἡ μνήμη ἅ σεισμὸ τοῦτο κατ' ἔτος ἐν τῷ Καμπῳ λιταιώντος τὸ λαὸ· οἱ δὲ Λαζοὶ ἀζυτησαντες Ρωμαίυς ἀφ' τας ἰωάννου τὺ ἀρχοντος αὐτῶν φιλαργυρίας, καὶ ἀδικίας, καὶ σφὸς Πέρσας αὐτομολήσαντις, πάλιν τῷ χρόνῳ τυτῳ τοις Ρωμαίοις ωρσαρρύησαν, καὶ τὸν Πέτραν τὸ φρούριον παρέλαβον οἱ Ρωμαῖοι, καὶ τὸς Πέρσας ἀπέλασαν.

Olymp. 194. ann. 1.	Rom. Basil. Iouiniani. ann. 18	Persar. Basil. Xosroes Vologæs ann. 40	Rom. ann. 19	Kyrr. Eutych. ann. 1	Ierosolym. Patres ann. 8	Alex. Anat. ann. 8	Ant. ann. 19	Ant. Dom. ann. 14.
	ιη'	λ'	ιζ'	γ'	ί	η'	ί	ί

Τότε τῇ ἕνεκ μὴνὶ Ἰουλίῳ ιά'. ἰνδικτιῶνος γ'. ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἁγίᾳ τῷ ὄρου γέγονε σεισμὸς μέγας· ᾗ τῇ αὐτῇ μηνὶ ιθ'. ἡγίασπο βρονταὶ Ꞓ ἀστραπαὶ φοβεραί, καὶ ἄνεμος Λιβ. φοβερὸς, ὥστε πεσεῖν τὸν σταυρὸν τοῦ ἁγιωθέντος ἐπάνω τῆς πόρτης τῶ Περσίου.

Hoc anno menſis Julii die undecimo, indictione tertia, in ſacro conventu ad ſanctæ Euphemiæ Olybrii celebrato, vehemens factus eſt terræ motus: Ejuſdem vero menſis decimo nono, tonitrua & fulgura plane horrenda viſa ventuſque libis terribilis adeo ſpiravit, ut crux intra Ruſii portam affixa in terram decideret.

Olymp. 194. ann. 2.	Rom. Imp. Iuſtinianus ann. 18	Rom. Perſarum rex Choſroes ann. 40.	Rom. Imp. Iuſtinianus ann. 18.	Con. Rom. Eutych. ann. 2	Ier. Epiſc. Petrus ann. 9	Alex. Epiſc. Apollinarius ann. 19.	Ant. Epiſc. Domnus ann. 14.	
	28	30	19	3	10	6	10	

· Τούτῳ τῇ ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτ. δ'. ἐσεισίασαν Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ποιήσαντες φόνὸς ἀλλήλους ἐν τάξει Πρασινοβενέτων ἐπέβλεψαν τοὺς Χρεστιανοὺς τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, καὶ ἐκκλησίας κατέκαυσαν. Σπάραγος ὁ τῶν Ὑπαρχῶν τῆς αὐτῆς πόλεως ἐκ τῆς Πρατωρείῳ ἀπέλθων, καὶ ὁ ὑπέρσπορος αὐτῶ καταβράξαν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτῶ ἀπελθοῦσα ἐν τῇ πόλει, φοσκλθε τῇ βασιλεῖ καὶ ἐκέλευσεν Ἀμαντίῳ τῷ Στρατηλάτῃ καπηδῆν ἐν Παλαιστίνῃ, ᾗ τὸν φόνον τῶ Στεφάνου ἐξέκοπσαι· ὅτις ἀφὼν τὰς μὴ ἐφοῦκοντὰς, τὰς δὲ ἀπεκφάλισε, τὰς δὲ ἐκρεμνέμασε, καὶ ἐδήμωσε. ᾗ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν πᾶσι τοῖς ἀσπολικοῖς μέρεσι. τῇ δὲ Δεκεμβρίῳ μὴνὶ ἐγένετο Σνῆος ἀσβρύσιον ἐν ἐβρόροις πόλεσι, μάλιστα δὲ τῶν παίδων. ὁμοίως καὶ τῇ Μαΐῳ μὴνὶ ἐγένετο ἀπαὶς ἄρτου ἐν Βιζαντίῳ, καὶ ἐσνώθησαν, ᾗ ἐνρέθαν τῇ βασιλεῖ· Δέσποτα, δὸς ἡμῖν σπ πόλει. καὶ ἀνέκαλεσεν τὸν Ὑπαρχον ἐν γυνεθλιακῷ Θεσείῳ, ὅπερ ἐν τῇ ἱππικῇ ἐκῇ φρισβδικῷ τῷ Πιρσῶν. ἐκῇ ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς, κέλευσε Μουσωιῷ τῷ Ὑπάρχῳ κράσσαι τὰς πύο ποιήσαντας, ᾗ ἐκολάθησαν. ἐλύπησαν δὲ τὸν βασιλέα, ὅτι ἐπὶ τῷ φρισβδικῷ τῶν Περσῶν κατήραλον αὐτῷ οἱ Δημοι. οἶνου μὲν καὶ λάρδου καὶ παπούου εἴδους ἡδυσία ἰῶ. σίτου δὲ καὶ κρέθς λεῖας. τῇ δὲ Ἰουλίῳ μὴνὶ ιγ'. ἡμέρᾳ ἑ. ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ φοβεραί, ὥστε πολλοὺς βλαβῆναι· ᾗ βροχὴ πολλὴ. ὥστε ἀπὸ πολλῆς ἀβροχίας ὅσας κορἰθωσεν τὼ γέλω.

Hoc anno, menſe Julio, indictione quarta, Cæſareæ in Paleſtina Judæi & Samaritæ tumultuati ſunt, & factionis Praſinæ & Venetæ diſſidia inter ſe ſimulantes, in Chriſtianos urbis illius cives irruerunt, & multis eorum occiſis, ſuccenderunt Eccleſias: Stephanum inſuper ejuſdem civitatis Præfectum ſuſtulerunt e medio, & facultates ejus omnes deprædati ſunt. Ejus vero conjux Conſtantinopoli profecta Imperatorem adiit, qui Amantio militiæ Magiſtro in Paleſtinam miſſo, de Stephani cæde juſſit inquirere. Sontes quos reperit, quoſdam ſuſpendio, alios capitis abſciſſione, truncatione membrorum nonnullos, pleroſque facultatum amiſſione mulctavit; ex quo metus ingens in partes omnes Orientales incubuit. Cæterum menſe Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata eſt. Majo pariter menſe panis caritas Byzantium affligit: populuſque in angustias conjectus, ad Imperatorem vociferatus eſt: Domine, da Urbi abundantiam. Tum in ipſis natalitiis ſpectaculis, Perſarum Legatis in Circo confidentibus, Præfecti domum everterunt: ex quo indignatus Imperator Præfectum Muſonium tertium adeo facinus aggreſſos detineri, & in eos ſeverius animadverti juſſit. Imperator ſiquidem indoluit populi factiones coram Perſarum Legato in eum impudenter vociferatas: Vini etenim, lardique, & cujuſlibet ciborum ſpeciei ubertas erat quammaxima: tantum frumenti & hordei penuria. Julii demum menſis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura & tonitrua adeo horrenda excitata, ut multi damnum paterentur: imber quoque ita copioſus, ut imbris inopia laborans terra, aquis plane exſaturata fuerit.

Olymp. 194. ann. 3.	Rom. Imp. Iuſtinianus ann. 18	Rom. Perſarum rex Choſroes ann. 40.	Rom. Imp. Iuſtinianus ann. 18.	Rom. Epiſc. Petrus ann. 9.				
	29	31	1	4	11	7	11	

Hoc anno, menſe Julio, indictione quarta, Cæſareæ in Paleſtina Judæi & Samaritæ tumultuati ſunt, & factionis Praſinæ & Venetæ diſſidia inter ſe ſimulantes, in Chriſtianos urbis illius cives irruerunt, & multis eorum occiſis, ſuccenderunt Eccleſias: Stephanum inſuper ejuſdem civitatis Præfectum ſuſtulerunt e medio, & facultates ejus omnes deprædati ſunt. Ejus vero conjux Conſtantinopoli profecta Imperatorem adiit, qui Amantio militiæ Magiſtro in Paleſtinam miſſo, de Stephani cæde juſſit inquirere. Sontes quos reperit, quoſdam ſuſpendio, alios capitis abſciſſione, truncatione membrorum nonnullos, pleroſque facultatum amiſſione mulctavit; ex quo metus ingens in partes omnes Orientales incubuit. Cæterum menſe Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata eſt. Majo pariter menſe panis caritas Byzantium affligit: populuſque in angustias conjectus, ad Imperatorem vociferatus eſt: Domine, da Urbi abundantiam. Tum in ipſis natalitiis ſpectaculis, Perſarum Legatis in Circo confidentibus, Præfecti domum everterunt: ex quo indignatus Imperator Præfectum Muſonium tertium adeo facinus aggreſſos detineri, & in eos ſeverius animadverti juſſit. Imperator ſiquidem indoluit populi factiones coram Perſarum Legato in eum impudenter vociferatas: Vini etenim, lardique, & cujuſlibet ciborum ſpeciei ubertas erat quammaxima: tantum frumenti & hordei penuria. Julii demum menſis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura & tonitrua adeo horrenda excitata, ut multi damnum paterentur: imber quoque ita copioſus, ut imbris inopia laborans terra, aquis plane exſaturata fuerit.

Olymp. 194. ann. 4.	Rom. Imp. Iuſtinianus ann. 18	Rom. Perſarum rex Choſroes ann. 40.	Rom. Imp. Iuſtinianus ann. 18.	Rom. Epiſc. Petrus ann. 9.				
	30	32	2	5	12	8	12	

Τούτῳ τῇ ἔτει μὴνὶ Δεκεμβρίῳ ς'. εἰς ᾗ μηνῖλυ τῆς Κόπως ἐτελεύτησεν ὁ Τιμόθεος Ἐξαρχος τῶν μοναστηρίων, Ꞓ ἠγούμβος τῆς Δαλμάτου μονῆς. καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτῦ Ἀνθιμος ἡγκλεισος

Τότε τῇ ἔτει μὴνὶ Δεκεμβρίῳ ς'. εἰς ᾗ μηνῖλυ τῆς Κόπως ἐτελεύτησεν ὁ Τιμόθεος Ἐξαρχος τῶν μοναστηρίων, Ꞓ ἠγούμβος τῆς Δαλμάτου μονῆς. καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτῦ Ἀνθιμος ἡγκλεισος

Hoc anno, menſis Decembris die ſextò, Monaſteriorum Præfectus, & Dalmatii Monaſterii privatim Præpoſitus Timotheus ad Pulveris igniti memoriam obiit: & in ejus locum Anthymus ejuſdem Mo-

nasterii Inclusus suffectus est. Ignisque in cælo apparuit in lanceæ specie a Septentrione ad occasum: & Aprilis mensis die secundo, horrendus existit terræ motus, a quo nullum illatum periculum.

Olympiadum series.	Romani Imperatores.	Pertinax Augustus annis 18	Romanus Augustus annis 4.	Constantinus Chlorus annis 5.	Constantinus Pelagius annis 23	Honorius annis 30	Theodosius annis 15.	Alexander annis 9	Apollinarius annis 13	Eutropius annis 14.
		11	21	2	6	13	9	13		

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, Indictione sexta, sub Sabbati crepusculum ingens terræ motus extitit: & mensis Decembris quarto decimo, alius pariter fuit plane horrendus; adeo ut duo muri Constantinopoli Urbis, qui nimirum Constantiniacus, & qui a Theodosio dicitur extructus, damnum paterentur. Ruinam vero expertæ sunt, quæ in Exæreto Ecclesiæ, & quæ protenduntur Hebdomum ultra; sanctæ Samuelis, sanctæque Delparæ, cui ex Petala nomen, sanctique super Vincentii templum, pluraque Ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta, ad eam quæ Rufi, corruerunt: neque locus, aut suburbanum prædium extitit, quod ab horrenda terræ motus agitatione jactura non tulerit. Ad solum autem usque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. Ad hæc sanctorum Stratonici & Callinici Ecclesiæ, quæ in Rhegio, ad imum usque solum everſæ: sed & Porphyretica columna e Palatii Juvenaliani regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, desolataque est in terram pedes octo. Corruit etiam in terram Imperatoris Arcadii statua, quæ arcus Tauri partem sinistram posita: multique ruinis oppressi: plures casu post octo dies occupati, qui factis hujusmodi ruinis superfuerunt, & post dies duos aut tres incolumes reperti. Quinetiam in aliis civitatibus idem contigisse relatum. Paris enim & æque magni terribilisque terræ motus famam, ea hominum ætate, per universum terrarum orbem se audivisse, nemo meminit. Concutiebatur continuo terra diu noctuque per dies quindecem, non absallenata penitus Dei clementia, & ad breve spatium homines præsentionum precibus attenti ad pœnitentiam sunt revocati: Dei vero humanitatem fecurius experti, in deteriora rursum facinora retro lapsi sunt. Imperator interim stemma capiti per dies quadraginta non imposuit: sed & absque corona faeris Christi Natalitiis ad Ecclesiam processit: adeo ut agitata, ut moris est, ad noverdecim accubitus convivia, penitus cessaverint, & eorum pretium in pauperes insumpserint. Sub idem tempus gens prorsus insolens atque incognita, Abares ei nomen, Constantinopoli advenit: & ad ejus spectaculum, quod nusquam visi fuissent hujus formæ homines, cuncta Urbis effusa est. Comas siquidem a tergo longas admodum tenuis revinctas, & inplexas gestabant: reliquus licet habitus Unnico fimillimus conspiceretur. Illi porro relicta patria regione in Scythiæ Myſiæque partes se conferentes, ut humanius in iis provinciis admitterentur, ad Justinianum Legatos destinaverunt. Cæterum mense Februario mortifera ex bubone lues in homines, maximc juvenes,

τῷ αὐτῷ μοναστηρίου. ὃ ἐφάνη πῦρ ἐν τῇ σύραγγι ὡς σάκος λόγχης ὅσο ἄρκτου ἴως δυσμῶν. ἐν τῇ Ἀπελλίῳ μηνὶ ἡμέρᾳ β'. ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς, καὶ ἀβλαβὴς.

Ἰνδικτιῶνος ς'.	Ῥωμ. Βασιλ. Ἰουστινιανοῦ ἔτη λε'.	Περσ. βασιλ. Χοσρόου Πολὺ γὰρ ἐν τῷ ι'.	Ῥωμ. ὑπάτοι Εὐπρ. Κυρίου ἔτη ιε'.	Ἰερουσ. ἐπίσκ. Πέτρου ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀνατολ. τοῦ μου ἔτη ιε'.	Ἀντ. ἐπίσκ. Δόμνου ἔτη ιε'.
	λε'	λγ'	β	ς'	η'	θ'

Τότε τῇ ἐτει μὲν Octωβρίῳ, ἡμέρᾳ ς'. ἰνδικτιῶνι ς'. γέγονε σεισμὸς μέγας ξβφοίσιοντος τοῦ σαββάτου, καὶ τῇ Δεκεμβρίῳ μηνὶ ιδ'. γέγονε ἕτερος σεισμὸς φοβερὸς πάνυ, ὥστε πεσεῖν τα δύο τείχη Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τε Κωνσταντινιακὸν, ἤ τὸ ὑπὸ Θεοδοσίου κτισθὲν. καὶπέσων δὲ ἐν Ἐξωτερῳ ἐκκλησίαι, ἤ τα ἑπτέκεντα τὸ Ἑβδόμῳ, ἤ ὁ ἁγιος Σαμουὴλ, ἤ ἡ ἁγια Θεοτόκος τοῦ Πετραλᾶ, ἔ τὸ ἁγίου Βικεντίνε, ἤ πολλὰ Συστικήρια ἐκκλησιῶν καὶ κιβωρίεια, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἕως τῆ Ρουσίε· καὶ οὐκ ἦν τόπος, ἢ φροσεῖον, ἢ ὡκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς φοβερᾶς ἀπειλῆς τῦ σεισμοῦ. τὸ δὲ Ῥήγιον ὅτως ἔπεσεν ἕως ἐδάφους, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτό. ἔπεσε δὲ ἡ ἐκκλησία τῶ ἁγίου Στρατονίκου καὶ Καλλινίκου ἕως ἐδάφους, αἱ ὕσαι ἐν τῷ Ῥηγίῳ. καὶ ὁ κίων δὲ ὁ πορφυρούς ὁ ἐγὼς ἱμπρόθεν τῶ παλατίου Ἰουβεναλιανοῦ μὴ τῆς ὑπικειμένης αὐτῷ χώρας ἔπεσε, καὶ ἕπαγη εἰς τὴν γῆν πόδας ὀκτώ. ἔπεσε δὲ καὶ ἡ σκὴν Ἀρκαδίου τῦ βασιλέως, ἡ εἰς τὴν ἀμίδα τῦ Ταύρου, ἡ εἰς τὸ λειτερὸν μέρος ἐφάσα, καὶ πολλοὶ ἐπαδοῦ ἐν τοῖς συμπτώμασιν. ἔτιρει δὲ μὴ ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ὑπὸ τῆ συμπτώματων, δισσώσαντες μὴ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. νικοῦσθη δὲ ὅτι καὶ ὁ ἐτέρας πόλεως τὸ αὐτὸ γέγονε. τοῦτον γὰρ μέγαν καὶ φοβερὸν σεισμὸν ἡ μέμνηται ἀνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ὁ τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. ἤμεσε δὲ σεισμὸν ἡ γὰ ἡμέρας καὶ νυκτὸς μὴ φιλαδρωπίας ἡμέρας δέκα, ἢ φρὸς ὀλίγον οἱ ἀνθρωποι κατανύχασαν λιταπτώσεις· φιλανθρωπίας δὲ γενομένης παρὰ Θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον πάλιν γεγένασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὐκ ἐφόρεσε τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ καὶ τῇ ἁγίᾳ Χρεσοῦ γυμνοὶ χωρεῖς αὐτὸ φρόπλθον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὡσὶ καὶ τα ἐξ ἴδους γινόμβα ἀρεσα εἰς τὸ ιδ'. ἔπασαν· καὶ τῷ τοίτων ἔζθον πᾶς πωχοὶ δ' ἐώκαν. τῇ δ' αὐτῇ χρόνῳ ἐπλθὸν ἔθος ἐν τῇ Βυζαντίῳ παράδοξον, ἤ λιγομένων Ἀβάρων, καὶ πάσα ἡ πόλις συνηθροχεν εἰς τὸ Δίας αὐτῶν, ὡς μυδίτοτι ἰσοραπόες τοιοῦτος ἴδος. εἶχον δὲ τὰς κόμας ὄπιθεν μακρὰς πάνυ διδυμίους σφαδίους, ὡ πεπλεγμένας· ἡ ἢ λοιπὴ φορσεία αὐτῶν ὁμοία ἦ λοιπῶν Οὔννων. ὅτοι φιγόντες ἐκ τῆς ἰδίας χώρας, ὠλθον εἰς τὰ μέρη Σκυθίας ἢ Μυσίας, ἢ ἐπιμεῖναι φρὸς ἰνγινιασθὲ σφίσθας ἀνχθῶσι αὐτοῖς. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μὴνὶ γέγονε θνησις ἀνθρώπων ἀπὸ βουβῶνος, μάλιστα δὲ τοὺς νέους, ὥστε μὴ

Edit. Paris. pag. 196.

Κύκλος τοῦ ἡλίου.	Ρωμαϊκὰ, Ἰουλιανοῦ ἔτη.	Περσικὰ, Χοσρόου ἐτῶν.	Ρωμαϊκὰ, Παλαιολόγου ἔτη.	Κτίσεως Ἐνιαυτοὶ	Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη	Ἀνατολικὰ, Πάσχα	Ἀντιοχικὰ, Δι-ώρους ἔτη
Κεφάλαιον τοῦ κύκλου.	ιδ.	μδ.	γ.	ζ.	ιδ	ι.	ιδ.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ ζ'. ἡμέρᾳ γ'. ὥρᾳ πέμπτῃ φιλοκαλλίστου Θ τρούλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὡὐ γὰρ ἐξῳκοδομήσεις ἐκ τῶν γενομένων σεισμῶν, ἐργαζομένων τῶν Ἰσαύρων, ὑπωσ τὸ ἀποστολικὸν μέρος τῆς φρουτοσολὼς τὸ ἁγίου Θυσιαστηρίου, ᾧ συωίστεμε τὸ κιβώριον, καὶ τὼν ἁγίων τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα. Ϛ κατεγνώσκοντο οἱ μηχανικοὶ, καὶ ὅτι πὴρ ὑποκάπθει ὐκ ἐποίησαν τὼν κρίμασις φυγόντες τὼν ὄχθον, ἀλλ' ἐτρύπησαν τῆς πισσὸς τοῦ βασιλέωσας τὸν τρούλλον, καὶ ᾗ τοῦτο ὐ κατεβάσαζαν. λοιπὸν σωιδὼν ὁ ὐσεβέστατος βασιλεὺς ἔγειρε ἄλλης πισσὸς, ᾗ ἰδίζατο τὸ τρούλλον, ᾗ ὕτως ἐκτίδη, ὑλοθεὶς πλίσι εἴκοσι πόδας εἰς ἀνάβασιν ἑπάνω τὰ φῶτου κτίσματος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπαήσησαν Οὖννοι Ϣ Σκλάβοι τὴ Θρᾴκη, ᾗ ἐπολέμησαν αὐτὼν πλὼν πολλὰ, καὶ πολεὼς ἐφόδισαν ᾗ ἐχμαλώτευσαν. ἐπίασαν ᾗ Σίργιον τὸν Στρατηλάτλω υἱὸν Βάκχου τὸ ἀφιερωτάρου, καὶ τὸν Ἐδῆμὰν τὸν τραπεζὸν Καλοπόδίν τὸ ἐκδοξοτάτε Κυβικλαρείε, ᾗ Πραιποσίτον. ἀφότες δὲ τὰ τοίχες τὰ Λιμοσσιακοῦ τοίχες τρισὶ πεπτικόσες ἐκ τῆ σεισμῶν, ἐσειλθότες ἐχμαλάτευσα τὼς Δρυπίας, ᾗ Νύμφας, ᾗ Χίτὶ κώμας· ἐφ' πάντες ἔφυγον ἐκ τῆ πόλεω μ' τῆ ὑπαρχότου αὐτὼν· τότο δὲ γνὼς ὁ βασιλεὺς ἐθημόνδατε πολὶς, καὶ ἐπιμᾶλε τὼς μακρὸν τοίχος· ἐφ' συγκρίσωσις πόλαμο ἐκεὶ πολλοὶ ἀπέθανον τῆ Ῥωμαίων ἐφ' Σκηλαρείων. λοιπὸν ἐκέλδυσν ὁ βασιλεὺς καὶ καπνίχθησαν τὰ ἀργυρὰ κιβούρια, ἐφ' αἱ ἁγίαι τράπεζαι αἱ ἀργυραὶ ἔξω τὴς πόλεως, ἐφ' παρεβλάπτων τὰς πόρτας πάσας τὰ τοίχης τὼ Θεοδοσιακοῦ αἱ ᾠδαὶ, ἐφ' οἱ Πρετίκτορες, ἐφ' οἱ ἀεὶ δμοὶ, ᾗ πᾶσα ἡ συγκλητος· ἰδὼν δ' ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπιμένεσιν οἱ βάρβαροι, ἐκέλδυσε Βελισάριον τὸν Πατρίκιον ἐξελθεῖν κατ' αὐτὼν ᾧ ἐπέρασ τῆς συγκλήτε. ὁ δὲ Βελισάριος ἐλαβε πᾶσαν τὼν ἵππον τῶν βασιλικῶν, ᾗ τὰ ἱππικὰ, ᾗ ἀναγῶν οἴκων, ᾗ πάντες ἀνθρώπες, ὅπω ὧν ἵππος· ᾗ ὁπλίσας λαὸν, ἐξῆλθε εἰς Χίτου κώμλω. ᾗ ἐποίησε φυσᾶνον, ᾗ ἤρξατο πιέζειν ἐξ αὐτὼν τινάς, ᾗ φονεύειν. ᾗ ἐκέλδυσε κοπῆναι δένδρα, ᾗ σύρεθαι ἐπὶ θεν τὰ ἐξερκίτε αὐτὼν, ᾗ ἐγένετο ἐκ τὴ ἀκίμου κονιορτὸς μέγας, ᾗ ἔπηγε ἐπάνω τῆ βαρβάρων. οἱ δὲ νομίσαντες ὅτι πλῆθος πολὺ ἐσσι, ἔφυγον· ᾗ ἦλθον εἰς τὰ μέρη τὰ ἁγία Στρατονίκου εἰς τὸ Δίκαιον· μαθόντες δὲ ἐκ τὼν κατασκόπων, ὅτι παραφυλακὴ πολλὴ ἐστι εἰς τὰ τοίχα ΚΠ. ἦλθον εἰς

Κύκλος τοῦ ἡλίου.	Κύκλος τῆς σελήνης.	Κύκλος τῆς ἰνδικτιῶνος.	Κύκλος τῆς ἐπακτῆς.	Κύκλος τῆς ἑβδομάδος.	Κύκλος τῶν ἐπιβολῶν.	Κύκλος τῶν ἐπιδεκατηρίδων.
Κώνσταντος τοῦ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ καὶ Ἡρακλείου τοῦ καὶ Τιβερίου τοῦ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ καὶ Ἡρακλεί

pol. muros magno militum numero esse defensos, Tzurulum, & Arcadiopolim, & sanctũ Alexandri Zapparorum versus digressi sunt: ibique castris positis usque ad Pascha subsistere. Peracto festo Paschali Imperator cum universis civibus Urbe relicta, ad reparandas ruui Longi ruinas Selybriam perrexit: quare pedem retulerunt barbari, & trans murum] abierunt. Ibi mansit Imperator ad Augustum usque mensem: similiter & barbari usque ad mensem Augustum extra Urbem circumvagabantur. Cæterum Imperator bipuppes naves confici, iisque in Danubio adversos Unnos, si quando transitetarent, excipere, & cum eis manus iussit conferre. His auditis barbari, missis Legatis petiverunt, ut sibi reditus tuto permitteretur, & Danubium trajicerent. Missit ergo Imperator Justinum nepotem suum, & Curopalatem: eoque dimisit incolumes.

A τὰ μὲν Τζερύλλιν, ἡ Ἀρκαδιυπόλεως, ἡ τ ἁγίυ Ἀλεξάνδρυ Ζωπαρων, ἡ ἡμεναι ἐκεῖ παρακαθημένοι ἐως τὸ ἅγιον Πάσχα. μετὰ δὲ ἑορτὴν τὸ Πάσχα ἐξελθὸν ὁ βασιλεὺς ἡ πάντες τὰς πόλεως σὺν αὐτῷ ἐν Σηλυμβρίᾳ ἐπὶ τὸ κτίσαι τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν· ὅθεν οἱ βάρβαροι ἐσάλλοσν. ἡ ἡμεινυ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ἕως τὸ Αὐγούστου μηνός· ὁμοίως δὲ οἱ βάρβαροι ἔξω τὰς πόλεως παεμπόλωσν ἑως τὸ Αὐγούστου. λοιπὸν ἐκέλευσυν ὁ βασιλεὺς γενῆσαι πλοῖα δίπρυμνα, ὡς ἀπέλθειν εἰς τον Δανοῦβιν, ἡ ἀπαντήσαι τοῖ βαρβάροις, εἰ παρυσι, καὶ πολεμῆσαι αὐτοῖς. τῶν γνοντες οἱ βάρβαροι, παρεκάλεσαν ἡ ὁρκωδοτὺ ἀκινδύνως ἐᾶσαι αὐτοὺς περάσαι τὸν Δάνυβιν. καὶ ὑπεμεῖναν ἰωσίνου τὸν ἀνεψιὸν αὐτῦ ἡ Κυροπαλάτην, ἐ διέσωσαν αὐτούς.

B

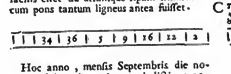

Hoc anno pontem ad Sagarim fluvium cœpit Imperator construere: & flumine in alium alveum abducto, arcus quinque mirabiles ac stupendos excitavit, per quos facilis esset ad utramque ripam transitus: cum pons tantum ligneus antea fuisset.

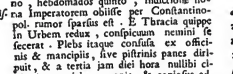

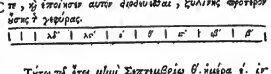

Τότῳ τῇ ἔτει ἤρξατο ὁ βασιλεὺς κτίζειν τὴν γέφυραν τῦ Σαγαρίου ποταμοῦ· ἡ ἀπορρίξας τὸν αὐτὸν ποταμὸν ἐς ἄλλην κοίτην, ἐποίησε καμάρας φοβερὰς πέντε, ἡ ἐποίησεν αὐτὸν ἰδοδιὼδαι, ξυλίνης φρότερον ὄσης ἡ γεφύρας.

C

Hoc anno, mensis Septembris die nono, hebdomados quinto, Indictione nona Imperatorem obiisse per Constantinopol. rumor sparsus est. E Thracia quippe in Urbem redux, conspicuum nemini se fecerat. Plebs itaque confusa ex officinis & mancipiis, sive pistrinis panes diripuit, & a tertia jam diei hora nullibi civitatis reperiebatur panis, & copiosus admodum imber eo die decidit. Officinæ demum omnes clausæ: Rumorque ex Palatio manavit, ad Imperatoris conspectum, quod capitis dolore vexetur, ex Senatu admitti neminem, ex quo eum ex humanis sublatum arbitrabantur. Circa nonam vero horam Senatus inito super ea re consilio, Præfectum misit, qui pro Imperatoris salute, per totam Urbem faces & lumina jussit accendi: & hoc pacto ex tanto tumultu ad pristinam tranquillitatem Urbs rediit. Integra demum Imperatori restituta valetudine, Eugenius Expræfectus Curatorem Palatiorum Marinæ Georgium, & Antiochi Curatorem Æthesium, quasi Magistri Petri filium Theodorum ex Gerontii Urbis Præfecti consilio Imperatorem create attentassent, accusavit. Facto de crimine diligenti examine, nec eo comprobato, Eugenius invidia non plene liberatus, domum publice proscriptam amisit: is vero ad Ecclesiam confugiens, saluti consuluit. Mensis autem Decembri magno incendio in porta Juliani excitato, multæ domus, & ædes sacræ mulctæ, a portus extremo usque ad Probi constagrarunt. Mortifera quoque lues per Ciliciam & Anazarbum grassata est: Terræ motus Antiochiam ma-

Edit. Paris. pag. 199.

Τότῳ τῇ ἔτει μὶυι Σεπτημβρίῳ θ'. ἡμέρᾳ ε'. ἰνδικτιῶνι θ'. ἐφημέδη ἐν Κωνσταντινοπόλει, ὅτι ἐπλεύσησεν ὁ βασιλεὺς. ὡῶς ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Θρᾴκης, ἡ ὀφθεὶς ἐφώρα. ἡ λοιπὸν οἱ δῆμοι ἠρπασαν τὰς ἄρτως αἰρησίδιον ἐκ τῦ ἀρτοπωλείων, ἡ μαγκιπείων· καὶ περὶ ὥραν τρίτιν οὐκ ἐφείσκετο ἄρτος ἐν πάσῃ τῇ πόλει, ἡ βροχὴ μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἐκλείδησαν δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, ἡ ἐφημίδη τὸ παλάτιον, ὅτι ὀδυᾶς ἐκ τῆς συγκλήτου ἐφώρει τὸν βασιλέα ἔχ τὸ κεφαλαλγεῖσαι αὐτόν. ἐκ τῦτο ἐπέγνως ὅτι ἀπέθανε. περὶ ὥραν δὲ ἐνάτην συμβούλιον ἐποίησεν ἡ σύγκλητος, ἡ ἐπεμψε τὸν Ταραχον, καὶ ἐποίησε φῶτα ἅψαι εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. ὧν ὑγίαινε ὁ βασιλεύς. ἐν τῇ τρίτῃ καταδὸν ἡ πόλις ἐκ τῆς παραχῆς. περὶ δὲ τῦ ὑγιάσαι τὸν βασιλέα, Εὐγένιος ὁ ἀπὸ τῦ παράκοιμα διέβαλλε Γεώργιον τὸν Καππάδοκα τὸν Μαρίνης, ἡ Ἀντίοχον τὸν Κυράπωρα τῶν Ἀνθιτίων, ὡς θελήσαντας ποιῆσαι βασιλέα Θεόδωρον τὸν υἱὸν Πέτρυ Μαγίστρυ, ὠ συμπρώτης ἡ Γερόντιος ὁ Ταραχος τῆς πόλεως. ζητηθέντες δὲ τῆς ὑποδίσεως, ἐ μὴ ἀποδεχθέντες, ἠναγκάσθη ὁ Εὐγένιος, ἡ τὸν οἶκον αὐτῦ ὁ οἶκος αὐτὸ. φροσφυγὼν δὲ ἐκείνος τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐσώθη. τῇ δὲ Δεκεμβρίῳ μὶυι γίγονι ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τῇ λιμένι Ἰουλιανοῦ, ἡ πολλοὶ οἶκοι ἐκαύθησαν ἀπὸ ἀρχῆς τὸ λιμένος ἕως τῦ Πρόβι. γίγονε δὲ ἡ θανατικὸς μέγας ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀναζάρβῳ, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἡ σεισμοί,

Indictiones.	Romani Imperatores.	Imperium Justiniani annis	Consulatus	Kth.	Imperium Justiniani annis	Kth.	Imperium Justiniani annis	Kth.	Imperium Justiniani annis	Kth.
Ind. 1.	Rom. Imp. Justiniani annis 38.	35	Post. Cons. annis 4.	37	Rom. Imp. Justiniani annis 13.	1	Cons. Ejusd. Justiniani annis 13.	10	Imp. Justiniani annis 20.	17	Acclam. Agonal. annis 19.	21	Ann. Imp. Justiniani annis 27.	23

Hoc anno, menſis Octobris die duodecimo, hebdomadas quarto, indictione decima, magnum profanda jam veſperæ lucendium ad Cæſarii partes, ad locum, cui Omphacera nomen, graſſatum eſt: & officinæ omnes, & fornices ad Bovis locum conflagrarunt. Novembri etiam menſe ludis Circenſibus celebratis, priuſquam Imperator ſpectatum adveniſſet, factionum ſeditio exorta eſt, & Praſini in Venetos irruere. Nuncio ad Imperatorem delato, ſedile ſibi poſitum in Circo conſcendit, & conflictui ſpectato, Marianum Comitem Excubitorum & Cæſarii Patricii Curatorem partibus dirimendis in arenam juſſit deſcendere. Ubi conflictus locum tenuerunt, tumultui ſedando non fuere ſatis, nec conſertam pugnam diſtrahere valuerunt: ita ut multi ex utraque parte cæſi fuerint, vulnerati etiam multi. Ingreſſi vero Veneti in Praſinorum cuneos & careeres: Incende hic, exclamabant, ignem illuc admove. Praſinus vero nuſquam comparet. Praſini ex adverſo vociferabantur. Hem, Hem, cuncti, cuncti in mediam arenam procedite. Progreſſi in Venetorum vicinias, lapidibus obvios quoſque obruerunt, clamantes: Ignem huc applica, ignem illic ſuppone. Venetus non comparet. Dominica vero jam illucente irruerunt in vicinias, & omnia Venetorum bona diripere. Imperator autem Praſinos apprehendi juſſit: ex quibus multi variis cortinentis caſtigati. At Veneti ad Eccleſiam Deiparæ, quæ in Blachernis, confugerunt. Praſini autem exilientes ad ſanctam Euphemiam Chalcedonem aufugere: quos inde expulſos Præfectus ſuppliciis affecit. Porro conjuges & matres eorum ad Imperatorem in Eccleſiis clamare, ut Praſinis indulgentiam concederet: illa vero baculis repulſam paſſæ ſunt: nec placatus Imperator, quin Chriſti Nativitatis celebrarentur. Februario vero menſe Imperator juſſit ex ſepem Scholariorum numeris, qui reſidebant in Bithynia, Nicomedia, Cio, Pruza, Cyzico, Coryæo, & Doryleo, ut relictis his locis ſubſiſterent in Thracia, atque Heraclea, cæteriſque urbibus circumvicinis. Martio deinde menſe, Scholæ tumultum contra ſuum Comitem concitavere, ob quadam ſtipendia recipi ſolita, ac deinde reſciſſa. In eum itaque impetum fecerunt. Hic tum fortè aderat Theodorus Petri Magiſtri filius, cui cognomen Condocheres, qui minaci oratione uſus, eos demulcere & ſedare valuit. Eodem anno Baſiliolis ab Unnis capta eſt: Quamobrem Marcellum militiæ Magiſtrum, & nepotem ſuum, cum copioſo exercitu, ad eam civitatem atque Perſiam liberandam miſit. Exinde menſe Aprili Anaſtaſiopolis Thraciæ urbs ab Un-

Ann. mundi 6035.	Ann. Chr. 531.	Ann. Imp. Justiniani 27.	Ann. Imp. Justiniani 28.	Ann. Imp. Justiniani 29.	Ann. Imp. Justiniani 30.	Ann. Imp. Justiniani 31.	Ann. Imp. Justiniani 32.	Ann. Imp. Justiniani 33.	Ann. Imp. Justiniani 34.
Ind. 11.	Ind. 12.	Ind. 13.	Ind. 14.	Ind. 15.	Ind. 1.	Ind. 2.	Ind. 3.	Ind. 4.	Ind. 5.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιβ'. ἡμέρᾳ δ'. ἐνδικτιῶνι ι'. ἑσπέρας βαθείας γέγονε ἐμπτυελισμὸς μέγας ἐν τοῖς Καισαρείου, ἕως τῆς λιγομένης Ὁμφακέρας. καὶ ἐκάησαν ὅλα τὰ ἐργαστήρια, καὶ οἱ πυλῶνες, ἕως τοῦ Βοός· τῇ δὲ Νομιβρίῳ μηνὶ ἱππικῶν γραμμίσου φρὸ τῶ ἀπιλθεῖν τὸν βασιλέα, γέγονε θημοτικὴ παραχή, καὶ ἐπῆλθον οἱ Πράσινοι τοὺς Βενέτους, καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἐν τῷ καθίσματι, καὶ θνασάμβως τὼ μαχῶν, ἐκέλευσε Μαρκιανῷ τῷ Κόμητι τῷ Ἐξκουβίτων σὼν τῷ Καυράτωρι τῷ Καισαρείου κατιλθεῖν, καὶ χωρέσαι τὰ μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες μὲ ἠδυνάθησαν χωρέσαι αὐτούς. ἦ πολλοὶ μὴν ἀπὸ ἀνατολῆς ἄμφοτερων τῶν μερῶν, ἦ πολλοὶ ἀπκυγάσθησαν. εἰσελθόντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βάρεσθρα τῷ Πρασίνων ἤκραζον. ἄψον ὧδε, ἄψον ἐκεῖ. ὁ δὲ Πράσινος οὐ φαίνεται. καὶ πάλιν οἱ Πράσινοι ἤκραζον. αὖ ὁ αὖ, ὅλοι, ὅλοι εἰς τὼ μέσον, ἄλθον εἰς τὰς γειτονίας τῶν Βενέτων, ἦ ἐλίσζον οὓς εὕρισκον ἦ ἤκραζον ἄψον ὧδε, ἄψον ἐκεῖ. Βένετος οὐ φαίνεται. καὶ ἐσηκρχοντο εἰς τας γειτονίας ἐβραφουσεύς κυρίακης, καὶ ἤκραζον τὰς ὑποστασεις. ἦ ἐκίλλυνν ὁ βασιλεὺς συρκεθῶσαι τοὺς Πρασίνες, ἦ πολλοὶς βασάνοις ἐκολαθῆσαν. οἱ δὲ Βένετοι φρασίφυγον τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχέρνων. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πράσινοι φρσέφυγον εἰς τὸν ἅγιαν Εὐφημίαν ἐν Καλκηδόνι· ὧς ἐκβαλὼν ὁ Ὕπαρχος ἐτιμωρήσατο. ἠρξατο δὲ αἱ γυμάικες αὐτῶν, καὶ αἱ μητέρε ἤκραζον εἰς τὰς ἐκκλησίας τῇ βασιλέι, ἵνα παράχῃ τοὶς Πρασίνοις ἐνδυλγαντίας· ἦ ἐδυνχθησαν μὴ βάκλων, καὶ οὐ δύνθαμψ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς Χερσοῦ γυνήσιως. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἐκίλλσεν ὁ βασιλεὺς, τῶν ἱππέ Σχολαρίων τὼς καθζομένης ἐν τῇ Νικομηδείᾳ, τὴ Κίῳ, τῇ Πρύσῃ, τῇ Κυζίκῳ, τῇ Κοτυαίῳ, τῇ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν, ἓ καθίσαι ἐν τῇ Θρᾴκῃ ἐν τῇ Ηρακλείᾳ, τῇ τὸς πέριξ αὐτῆς. τῇ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐπαύσησαν αἱ Σχολαὶ τῷ Κόμητι αὐτῶν, ἓξ τινες σωνθέσας ἃς ἐλαμβανον, ἦ ἀπέκλασ αὐτας. ἓ ἐπῆλθον αὐτῷ. δρᾷθη δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς Πέτρω ἦ Μαγίστρου ὁ Κανδοκάρης, ἦ ἀπολιτικὸς λόγως χρησώμενος, ἠδυνήθη αὐτὸς καπαρακῶσα. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει παρελήφθη ὁ Βανιτόπολις ὑπὸ τῶν Οὔννων· ἦ ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς τὸν Μάρκελλον ἦ στρατηλάτην, ἓ ἔθνος αὐτὸ ἀνῆλθε μᾶ πλῆθος στρατοῦ ἦ ἀναῤῥήσασθαι ἦ πόλιν, ἦ τὴν Πρσίδα. τῇ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ παρελήφθη ἡ Ἀναστασιόπολις τῆς

A gnam concuſſerunt: contentione iuſſuper inter Severianos & Orthodoxos orta, multæ cædes utrinque perpetratæ. Imperator autem Zimarcho Orientis Comite miſſo, ſeditioſos, multis ex illis in exilium actis, bonis eorum publicatis, membris quoque amputatis caſtigavit.

B

C

D

E

nis occupata : Ac mense tandem Majo , Zimarchus Placidiæ Curator , quasi multa in Imperatorem eaque gravia deliquisset, delatus est a Georgio Marinæ facultatum Curatore , & Joanne Exconsule, ambobus Imperatricis Theodoræ consanguineis.

| | | 36 | 38 | 2 | 11 | 18 | 14 | 4 |

Hoc anno , mense Octobri , popularis seditio in Pittaclis excitata est : & in plurimos Imperator animadvertit . Mense vero Novembri , ex diuturniore inibris penuria magnus ubique aquarum defectus exstitit : adeo ut ad aquarum receptacula rixæ pugnæque fuerint commissæ . Mense etiam Augusto soli Borex flatus , Noti aura nullibi spirare , ex quo navigia a meridie ad Urbem appellere non potuere . Quamobrem Eutychius Patriarcha processiones cum precibus Hierusalem, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Edit. Paris. pag. 201.

Eodem etiam anno , mense . . . . . victoriæ triumphales nuncii Roma Constantinopoli delati , pervenerunt : Narsetem videlicet Patricium duas urbes munitissimas Veronam & Brixiam a Gothis recepisse . Mensis vero ejusdem die vigesimo quinto , Sabbato circa vesperam de Imperatore interficiendo , ubi federet in Palatio , quidam conjuravere . Faeneratis auctores fuerunt Ablabius Exmonetarius , Marcellus Argentarius , & nepos Æthelii Curatoris Sergius . Eorum porro conjuratio hujusmodi fuit : nimirum cum Imperator in Triclinio sub vesperam accubuisset , priusquam abeundi copia fieret , irruentes eum interfecturi essent . Quinetiam quosdam homines Indos ad hoc facinus adiisse , ad Silentiarum , & Incum Archangeli , Harmatisque nomine nuncupari solitum in insidiis latentes habuere , qui moltione ad finem perducta , tumultum concitarent . Porro ipse Ablabius auri libras quinquaginta a Marcello Argentario , ut suam ipsi operam ad id accommodaret , acceperat . Ablabius autem , Deo ita disponente , cum Eusebio Exconsule , qui Federatorum Comes erat , & Joanni Logothetæ , qui Domentziolo adhærebat , quod conjuraverant fidenter aperuit : Hac ipsa , inquit , vespera Imperatorem aggredi & interficere decrevimus . Ille re ad Imperatorem nunciata detinuit eos , & gladios occulte ferentes deprehendit . Et Argentarius quidem Marcellus consilio suo frustratus , educto , quem gerebat gladio , tres sibi plagas in ipso Triclinio infixit . Mox dum caperetur , expiravit . Ætherii vero nepos Sergius furripiens se in Blachernarum ædem confugit : cumque vi eductum & examinatum horretati sunt fateri Isaurum Argentarium , & clarissimum Patricium Belisfarium cum eo conjurationis hujusmodi participes ; ac insuper Argentarium Vitum , Paulumque Belisfarii Curatorem ejusdem fuisse conscios . Comprehensus igitur uterque & Procopio Præfecto traditus insidias omnes detulit , & Patricium Belisfarium accusavit . Confestim itaque in Belisfarium Imperator exarsit : ex quo multi fugam arripere consiliati sunt . Tum vero Decembris die quinto , Curiam convocavit Imperator , adducto secum etiam sanctissimo Patriarcha Eutychio , eorumque con-

pag. 202.

Ὁ δὲ Θρᾴκης ὑπὸ τῇ Οὔννων . καὶ τῇ Μαΐῳ μηνὶ ϛ' καπηχρήσθη Ζίμαρχος ὁ Κουράτωρ τῆς Πλακιδίας , ὡς κῆ Φ βασιλέως λαλήσας πολλὰ ᾗ δεινὰ , ὑπὸ Γεωργίου Κουράτορος τῆ Μαξέντς , καὶ Ἰωάννου ἀπὸ Ὑπάτων συγγενῶν Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

| | | ιϛ' | ιά' | β' | ιγ' | ιη' | ιδ' | δ' |

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ γέγονε σάσις δημοτικὴ ἐν τοῖς Πιτταικίοις , καὶ σωληρῶς ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο . τῇ δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ ἀβροχία πολλὴ ἐγένετο , καὶ λειψὶς ὑδάτων , ὥστε γενέσθαι μάχας πολλὰς ἐν τοῖς ὑδρείοις . ἐφυνστε δὲ βρρβᾶς ἄπνους λυγύσα μηνὶ , καὶ οὐδαμοῦ τόνος , καὶ ὡς ἤρχοτο τὰ πλοῖα , ὥστε κῆ λιπὰς ἐκβαλεῖν Εὐτύχιον τὸν Πατεμπρχλυ εἰς Ἱερουσαλὴμ , ὡς ἔγιν εἰς τὸν ἅγιον Διομήδιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ . . . . . ὑπείκια ἤλθον ἀπὸ Ῥώμης Ναρσοῦ τὸ Πατεκίου δηλοῦντα παραλαβεῖν αὐτὸν πόλεις ὀχυρὰς τῆ Γότθων δύο Βρρδίαν καὶ Βρίγκας . τῇ δὲ κϛ'. τῷ αὐτῷ μηνὸς ἡμέρᾳ σαββάτου ἐσπέρας ὑπεβουλεύθ ἐμελέτησαν τινες φονεῦσαι τὸν βασιλέα , ὡς κάθηται ἐν τῷ παλατίῳ . ἦσαν δὲ Ἀβλάβιος ἀπὸ Μελισσῶν , καὶ Μάρκελλος Ἀργυροπράτης , καὶ Σέργιος ἀνεψιὸς τῆ Κουράτορος Αἰθερίου . ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν , ὡς κάθηται ἐν τῷ τελείῳ ἐσπέρας φρὸ τὸ μισῆσαι , εἰσπηδήσαντες σφάξωσιν αὐτὸν , ἐχαντες ἰδίους ἀνδρώπους συωρχωμένους αὐτῆς Ἰνδοὺς κρυπτομένους εἰς τὸ Σιλεντιεῖκιν , εἰς τὸν Ἀρχάγγελον , καὶ εἰς τὸ Λοῦκα , ἵνα γενομένης τῆς ἐπιβουλῆς παραχλῇ ποιήσωσι . ὁ δ' αὐτὸς Ἀβλάβιος καὶ χρυσίον ἔλαβε παρὰ Μαρκέλλου τὸ ἀργυροπράτου λίτρας ι'. εἰς τὸ συωρχῆσαι αὐτῷ , καὶ τῷ Θεοῦ οὐδοκήσαντος ἐξάρξωσιν Ἀβλάβιος Εὐσταβίῳ τῷ ἀπὸ Ὑπάτων ὄντι Κόμητι Φοιδεράτων , καὶ Ἰωάννῃ τῇ Λογοθέτῃ τῇ κῆ Δομεντζιόλου λέγων , ὅτι τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ βουλόμεθα ἐπιθεῖναι τῇ βασιλεῖ . ὁ δὲ μισήσας τῷ βασιλεῖ ἐκράτησεν αὐτοὺς , ἐ ὑρὶ αὐτὸς φορουμένας κρυπτὰς ξίφη. καὶ ὁ μὲν Ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀσοχήσας τὸ φοσοδομούσου , σύρας , ὃ ἐφόρει ξίφος , δίδωκεν ἑαυτῷ τρεῖς πλαγὰς ἐν τῇ τελκλίνῃ . συρχτεὶς δὲ τελάτα . Σέργιος δὲ ὁ Αἰθερίου ἀνεψιὸς ᾗβδᾷς φροσέφυγεν ἐν Βλαχέρναις , ὃν ἐξαγαγόντες τῆς ἐκκλησίας , ἐξετασαντες ἔτεσαν ὁμολογήσαι , ὡς κῆ Ἰσάκιος Ἀργυροπράτης , κῆ Βελισάριος ὁ ἐνδοξότατος Πατρίκιος , καὶ αὐτὸς σωμῆδι τοιαύτη ὑπιβελῆ , κῆ Βίτος ὁ Ἀργυροπράτης , κῆ Παῦλος ὁ Κυράτωρ τὰ αὐτὰ Βελισαρίου ἐγίνεσαν τὼ σκηψ . κῆ συρχήθησαν πάντες ἀμροτέρων , κῆ ἐνδοξότατοι Προκόπιν τῇ Ἐπάρχῳ , καπζωτο , κῆ κατέπτον Βελισαρίου τὸ Πατεκίου . αὐτίκα οὖν ὁ βασιλεὺς γέγονε ὑπὸ ἀγανάκτησιν Βελισαρίῳ . πολλοὶ δ φυγῆ ἐχώρησαντο . τῇ ἑ. τῷ Δεκεμβρίου μηνὸς ὑπείσησι ὁ βασιλεὺς σιλεντιον , ὁ ἱερώτας καὶ τὸν ἁγιώτατον Πατεμπρχλυ Εὐτύχιον ,

τύχιμ, κελδσας ἀναγωνδίσασ τὰς αὐτῶν κατα-
σεις, ᾧ ἀκούσας Βιλισάριος μεγάλως ἐβαρύθη, ᾧ
γίγνεται ὑπὸ ἀσκαλάκησιν τὸ βασιλέως, ᾧ πέμ-
πας ὁ βασιλεὺς ἴλαβε πάσπας τὰς αὐθρώπας αὐτῶ, ᾧ αὐ-
τὸν ἐκέθυσιν ὧν τῇ οἴκῳ αὐτὸ παρεφυλατόμυον. τῇ
δὲ δεκαμβρίῳ μυὶ ἰ. γίγνεν ἐγκαίνια τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας τὸ θέυπρον. ἡ δὲ πασυχὶς τῇ αὐτῶ ἐγ-
καιρίων γίγνεν ἐς τὸν ἅγιον Πλάτωνα, ἐφ᾽ ἐξιὼν
ὁ Πατριάρχης ΚΠ. Εὐτύχιος ἐπ᾽ τῆς λιτῆς, συμπα-
ρόντος ᾧ τῦ βασιλέως, καθεζόμυος ἐν τῇ ὀχήματι,
Ⓒ φορὲν τὸ ἀποστολικὸν χῆμα, ᾧ κρατὲν τὸ ἅγιον ἐ-
αγγέλιον, πάσπων τῷ λαῶν ψαλλόντων, τὸ Ἀρα-
τὸν πῶλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. τῇ δ᾽ αὐτῇ μὶυι πα-
ρελήφθη μέρι τινὰ τῆς Λφρικῆς ὑπὸ τῷ Μαυρετάνων
ἐπαναστάντων αὐτῶν τῇ Λφρικῇ θέσῃ τουύτῳ. Κυτ-
ζίνας τις ὀνόματι ἐκ τῦ αὐτῦ ἔθνυς Ἐξάρχος τῷ Μαυ-
ετάνων, ἔχων ἔθος λαμβάνειν παρὰ τὼ κατὰ τὸν καιρὸν
ἄρχοντος τῆς Λφρικῆς ῥηπὸν χρυσίον. ἐλθόντος δ᾽
αὐτῦ λαβεῖν αὐτὸ, Ἰωάννης ὁ ἄρχων Λφρικῆς ἐφύσ-
σων αὐτὸν. ἀνίστησεν δὲ τὰ πέντε αὐτῦ τὰ Κυτζίνα ἐκ-
δικοῦντες τὸ πατρῶν αἷμα, καὶ ἐπαναστάντες τῇ Λ-
φρικῇ; παρέλαβον αὐτῆς μέρι τινά, φουβδσαντες.
ὁ δὲ Βασιλεὺς γνὸς τῦτο, ἀπέστειλε ἀρὸς βοήθειαν
τῆς Λφρικῆς Μαρκιανὸν τὸν ἀνῆψιὸν αὐτῦ καὶ ερατ-
λάτλω μετὰ ἐξαρκίτε, ἀφὸς τὸ εἰρῆυσαι τὰς Μαύ-
ρας. καὶ προτερήσησαν αὐτῇ, Ⓒ εἰρῆυσεν ἡ Λφρικὴ.
τῇ δὲ Λπριλλίῳ μὶυι διεδέξδη ὁ Ἡρακόπις ὁ Ὑπαρ-
χος τῆς πόλεως, ᾧ γίγνεν ἀπ᾽ αὐτῦ Λνδρέας ὁ ἀπὸ
Λογοδιτῶν. Ⓒ ἐξερχόμυος μὶυι ἀπὸ παλατίυ τῆς
Χαλκῆς καθημένου ἐν τῷ ὀχήματι, ᾧ ἀπορχομένου
ἐν τῇ ἀφαιπορίᾳ, ὑπῴωπαν αὐτῷ οἱ Πρασινοι εἰς
τὸ Λύσιον· ᾧ ἠβλασπ αὐτὸν ὀβρείζειν, ᾧ λιθάζειν.
ᾧ γίγνεσ ἀπεζὲ μεγάλη ἐν τῇ μέσῃ τῇ δύο μερῶν.
καὶ εἰσιλθον ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ ἐκράτησεν ἡ μά-
χη ἀπὸ ὥρας ἰ. ἕως ἑσπέρας. Ⓒ ἀπέσταλεν ὁ Βασιλεὺς
Ἰουστῖνος τὸν ἀνῆψιὸν αὐτῦ Κυριππαλάτλω, ᾧ ἀπε-
δίωξεν αὐτὸς. ᾧ πάλιν πεζὶ ὥραν ιβ᾽ συμβάλλον
μαχλω, καὶ ἐκράτησαν, καὶ ἐπόμπδσαν ἐπὶ πολ-
λὰ μίλιας. ᾧ ἐκφλω τὰς αὐτῦ χεῖρας αὐτῶν, ὅσοι με-
τὰ ξίφως ἐμαχήσαντο. ᾧ τῇ ιϑ᾽. τῦ Ἰυλίου μὶυος ἐ-
δίχθη Βιλισάριος ὁ Πατρίκιος, ἀπολαβὼν καὶ πά-
σας αὐτῦ τὰς ἀξίας. ἐρθασε δὲ καὶ Πίτρος ὁ Μάγι-
στρος ἀπὸ Περσίδος πομπὸς πάντα εἰρίμως ἐπ᾽ ζ. ἔ-
γινεν Λαζικὴς ᾧ τῇ μεράν τῆς ἀνατολῆς. τῇ δ᾽ αὐτῇ
μὶυι ἦλθον ἀφίσθεις Λσκὸλ τὸ ῥηγὸς Ἐρμηχίόνων Φ
Ⓒ σωθὲν κεμένου τῷ βαρβάρων ἔθνυς πλησίον τῦ Ω-
κεανῦ. τῇ δ᾽. Λὐγώστῳ μὶυι γίγνεν λεῖας ὕδατος,
ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρὰ, καὶ γενέσθαι
φονοκτόνια εἰς τὰ ὑδρέια.

A sessionibus palam recitari justis, Belisarius coram assistens & auditor, graviter indoluit, & in Imperatoris offensionem incurrit, qui militibus summisiis domesticos ejus detinuit omnes, ipsum vero propria domo inclusum sub custodia servari præcepit. Porro mensi Decembris die vigesimo, magnæ Ecclesiæ dedicatio secundo celebrata: nocturnæque vigiliæ dedicationi hujusmodi præmitti solitæ apud sandi Platonis peractæ: & exinde sacro procedendi ritu, cui præsentem Imperator
B ex exhibuit, Patriarcha Constantinopol. Eutychius curru vectus, & Apostolico habitu ornatus, sacrum manibus tenens Evangelium progressus est, cunctis e populo concinnentibus: Attollite portas, Principes, vestras. Eodem quoque mense partes quædam Africæ a Mauritanis in Africa rebellionem excitantibus occupatæ sunt hoc pacto. Quidam nomine Curzinas memoratæ Mauritanorum gentis Princeps, a Præfecto, qui per id tempus regeret Africam, certum auri pondus accipere solebat. Eam pecuniæ summam accipere profectum Joannes Africæ Præfectus occidit. Insurgunt itaque Curzinæ liberi paternum sanguinem ulturi, & excursionibus Africam vastantes, abactis hinc inde prædis, partes regionis aliquas occupant. His cognitis nepotem suum & militiæ Magistrum Marcianum cum exercitu valido Imperator mittit, juxtaque nimirum
C armis Africæ, Mauritique ad pacis & servitutis officia revocandis. Marciani imperium facilis excepere Mauritani, & Africa omnis in pace compolita est. Porro Aprilli mensi Procopio Urbis Præfecto exaudcorato institutus est Andreas Exlogothea: eoque post impositum onus e Palatio Chalces egresso, curruque insidente, & ad Prætorium procedente, Prasini ad Lausium facti sunt obviam, virumque contumeliis & lapidibus exceperunt: ex quo inter duas partes ingens orta sedilio. In carceres enim involaverunt: duravitque congressus ab hora decima ad vesperam. Imperator autem Justinum nepotem suum
D & Curopalatem misit, qui cohiberet impetum, & sedilioso fugaret. Circa duodecimam vero pugnam rursus instaurarerunt: qui tamen ex illis comprehensi, in multos dies per urbem ignominiæ inurendæ causa traducti sunt; &c, quibus cum gladiis contentio inita, manuum pollices truncati. Cæterum Julii mensis die decimo nono, Patricius Belisarius prioribus cunctis dignitatum honoribus restitutus, in gratiam quoque Imperatoris redit. Petrus etiam Magister e Persia reverlus Edit. Paris. est, constitutis in annos septem pacis con- pag. 203.
E ditionibus, quod ad Lazicen aliasque Orientis regiones spectabat. Eodem mense venerunt Legati Ascel regis Hermechionum, qui interiores barbararum nationum provincias, juxta Oceanum obtinent. Augusto denique mense ea aquarum penuria contigit, quæ publica balnea cinuli, & cædes plurimas ad aquarum receptacula committi cogeret.

Olympiadis anni.	Olympiadis anni.	Urbis Romæ anni.	Rom. Imperatores.	Persarum reges.	Romani Epiſcopi.	Constantinopolitani Epiſcopi.	Hierosolymitani Epiſcopi.	Alexandrini Epiſcopi.	Antiochenses Epiſcopi.
1. Ρωμ. Βασιλ. Ἰουστινιανὸς ἔτη λδ'.	1. Περσ. Βασιλ. Κοσρόης ἔτη μ'.	1. Ρωμ. ὑπάτ. σπουσ. Ἰωαννου ἔτη ε'.	Κωνσ. ἐπίσκ. Ἐυτυχ. ἔτη ι'.	Ἰερεμ. ἐπίσκ. Πέτρ. ἔτη ι'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἀνατολ. ἔτη ιδ'.	Ἀντιόχ. ἐπίσκ. Ἀνεκλητος ἔτη ι'.			
κδ'.	κθ'.	γ'.	ιδ'.	ιδ'.	ια'.	ι'.			
			17	39	3	12	19	25	5

Theophanis Chron.

Hoc anno menſe Octobri, indictione duodecima, ad Myriangelos, Germium videlicet, quæ Galatiæ urbs eſt, orationis habendæ cauſâ Imperator Juſtinianus profectus eſt. Menſe vero Novembri Patricius Arethas, & Saracenicarum tribuum moderator Byzantium venit, renunciaturus Imperatori, quis filiorum poſt ejus obitum in Tribunatum poteſtatem obtineret, nec non ea quæ ab Abaro Alamandari filio in ſuam provinciam commiſſa erant. Cæterum menſe Decembri magnum incendium exortum eſt, quo Sampſonis hoſpitium peregrinis recipiendis deſtinatum omnino conſumptum, ædes ad Ruſi partem anteriorem, medii quoque ad magnam Eccleſiam atrii ædificium, cui miſitum ſtatio nomen factum, duo quoque Monaſteria ad ſanctam Irenem poſita, nec non ejuſdem ad mediam aream ſtructura, & Narthecis ipſius Eccleſiæ bona pars flammis devaſtata.

A Τῷ αὐτῷ τῇ ἴνδ μὴνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ιβ. ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς χθὲς ἀπὸ τῶν Μυριαγγέλεως, ἤγουν τὸ Γερμίου πόλει τῆς Γαλατίας. τῇ δὲ Νοεμβρίῳ μὴνὶ εἰσῆλθεν ὁ Βυζαντίῳ Ἀρέθας ὁ Πατρίκιος, ᾧ φύλαρχος τῆ Σαρρακηνῶν ὀφειλὰς ἀγαγὼν τῇ βασιλεῖ τὰς τῆδε τέκνων αὐτῷ ὀφείλει μετὰ τὸν αὐτῷ διαβίωσιν πρατήσει τῆς φυλαρχίας αὐτῷ, ᾧ πρὸ τῆδ γινομένων ὑπὸ Ἄβάρα τὸ υἱοῦ Ἀλαμανδάρα εἰς τὰς τάπας αὐτῷ. τῇ δὲ Δεκεμβρίῳ μὴνὶ γέγονε ἐμπρησμὸς μέγας, ᾧ ἐκαύθη τελέως ὁ ξενὼν τῷ Σαμψὼν, ᾧ τὰ ἐμπροσθεν τῶ Ῥώσ οἰκήματα, ᾧ τὸ μεσαύλιον τὸ πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λογοθέμον Ταροποσάσιον, ᾧ τὰ δύο ἀσκητήρια τὰ πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης σὺν τῇ μεσαύλῳ αὐτῆς, ᾧ μέρος τῷ ναρθηκος αὐτῆς.

B

| | | |

γωνιοῦ ςιφθεὶς ὑπὸ Ἰωάννου Πατριάρχου ἀπὸ Σχολα-
στικῶν. ὢν δὲ τῷ γένει Θρᾴξ, μεγαλόψυχός τε, καὶ
εἰς πάντα ἐπιδέξιος, φιλοκτίσης· εἶχε δὲ γυναῖκα
Σοφίαν ὀνόματι, ὢν τινι τῷ ἐσχάτῳ Λυγώσαι. διόπερ
βους δὲ ὢν, ἐπισκόπους τὰς ἐκκλησίας τὰς κτιθείσας
ὑπὸ Ἰωσιανοῦ, τῶν τε μεγάλων ἐκκλησίαν, καὶ τὰς
Ἀποστόλους, καὶ ἁλλας ἐκκλησίας, καὶ μοναστήρια, χα-
ρισάμενος αὐτοὺς κεκμήλια, καὶ πᾶσαν ἀρόσοδον. ὧν δὲ
ὀρθόδοξος πάνυ. καὶ ἀπέγειλε τὸν Ἀββᾶν Φωτεινὸν τὸν
ἀφόρητον Βελισαρείῳ τῷ Πατρικίῳ, δὺς αὐτῷ ἐξουσίαν
κατὰ παντὸς ἀφοσιώτου, καὶ ἀφαγματος τὸ εἰρλωθῆναι
τὰς ἐκκλησίας πάσας Λιγύπτου τε καὶ Ἀλεξανδρείας.

A scholastico Patriarcha coronatus suscipit imperium. Fuit genere Thrax, generosus, & in gerendis rebus docter, & ædificiis gaudens. Conjugem habuit nomine Sophiam, cui cum Augustæ dignitate coronam imposuit. Pietatis studiosus Ecclesias a Justiniano ædificatas ornavit, magnam videlicet Ecclesiam, sanctorum Apostolorum, nec non alias, ut & Monasteria, quæ cuncta sacra supellectile, muneribusque, collatisque redditibus dotavit. Bene sensit in omnibus de fide. Photinum præterea Belisarii Patricii privignum, potestate in quasvis personas, atque res data, ad omnes ἀξίγρει, & Alexandriæ Ecclesias reconciliandas, bonaque pace componendas misit.

| | | |

Eodem anno Sophianorum Palatium conjugis Sophiæ nomine, occasione accepta, quod in eo, dum Cæsaratum adhuc ageret, filius ejus Justus fuisset sepultus, exædificare cœpit, in domo nimirum Archangeli istius loci. Pretiosioribus vero marmoribus Palatium adornavit.

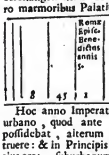

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τῇ Σοφιανοῦ ἐπ' ὀνόμα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας, φροφάσει τοῦ ἐκεῖ παρθωπίωσιν τοῦ υἱοῦ αὐτῶ ὃς βασιλεύσας αὐτὸ, ἤτοι Κυρσαλάτα ὄντος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου τῷ ἐκείσει, κοσμήσας αὐτῷ ὑπὸ διαφόρων πολυτίμων μαρμάρων.

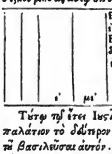

Edit. Paris. pag. 206.

Hoc anno Imperator Justinus, in suburbano, quod ante susceptum imperium possidebat, alterum Palatium cœpit extruere: & in Principis insula, quæ pariter ejus erat, suburbanum aliud erexit ad portum: nec non sanctorum mercede non Conductorum ad Darii regionem. Ad hæc publicum Tauri balneum a se reparatum de conjugis Sophiæ nomine Sophianas nuncupavit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς ἔρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τὸ ὑπόπορον ἐν τῇ φροσεῖῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχε πρὸ τοῦ βασιλεύσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ Περγκίπῳ, ἣ αὐτῷ ὄντι φροσεῖον αὐτὸ ἐν τῇ λιμένι, ᾠκ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Δαρείου ἀποκατέστησε δὲ τὸ λυτρὸν τοῦ Ταύρου τὸ δημόσιον, ᾠ ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σοφιανὸς, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας.

Eodem etiam anno cum magnus ille Anastasius Antiochiæ Episcopus, in Synodales Epistolas Joannis Constantinopol. Episcopi, qui Joannem Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Joannem Alexandrinum, qui ordinatus fuerat, referripsis suis invectus fuisset: Justini mandato fede depulsus est, & in ejus locum Gregorius Monachus & Byzantiorum Monasterii Apocrifiarius promotus.

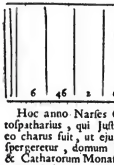

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας Ἀναστάσιος ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κπ. τὸν χειροτονήσαντος Ἰωάννου τὸν Ἀλεξανδρείας, ᾠ τὸν χειροτονηθέντος ὀξυβόλιθον τὸ ἴδιας ἐπισκοπῆς ᾠ ἀγκατάκτισιν Ἰουστίνου, ᾠ ἐχειροτονήθη Γρηγόριος μοναχὸς ἀφ' Ἀποκρισιάριος τῆ μονῆς τῆ Βυζαντίων.

Hoc anno Narses Cubicularius & Protospatharius, qui Justino Imperatori adeo charus fuit, ut ejus gratia Iudæis ecclesperneretur, domum Narsetis construxit, & Catharorum Monasteriorum. Imperator autem Justinus proprium nepotem, quem Augustalis dignitate Alexandriæ decoraverat, Iudæis in se machinari cum præsensisset, misit exercitum qui ipsum capite plecterent.

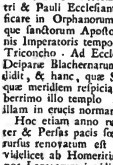

Τῷ δὲ τῇ ἔτει Ναρσῆς ὁ Κυβικουλάριος καὶ Πρωτοσπαθάριος, ὁ ἀγαπητὸς τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, εἰς ὃν ἐλκύσθη ζῆλος τοῦ διαβόλου, ἐκτίσεν τὸν οἶκον Ναρσῆ, ᾠ τὸ μοναστήριον τῶν Καθαρῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀπεγόνου αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λίγουστάλιον, ὅτι συνεβάλλει μελετᾷ κ' τῷ βασιλεῖ, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

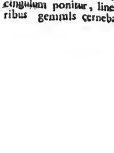

Hoc anno sanctorum Apostolorum Petri & Pauli Ecclesiam cœpit Justinus ædificare in Orphanorum hospitio, aliamque sanctorum Apostolorum, quæ Zenonis Imperatoris tempore conflagrarat, in Triconcho. Ad Ecclesiam quoque sanctæ Deiparæ Blachernarum duas absidas addidit, & hanc, quæ Septentrionem, illam, quæ meridiem respiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam in crucis normam composuit.

Τῷ δὲ τῇ ἔτει ἔρξατο κτίζειν ὁ Ἰουστῖνος τῷ ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου ᾠ Παύλου ἐν Ὀρφανοτροφείῳ, ἐ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν τῷ Τειχόγχῳ τῷ καισαρίτῳ Ζώνωνος τῷ βασιλέως. φροσῆκε δὲ ἐ εἰς τῷ ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκη τῆ Βλαχερνῶν τὰς δύο ἀψίδας, τῆς τε ἄρκτι καὶ μεσημβρείας ἐν τῇ μεγάλῳ ναῷ, ᾧ ἐποίησε ἐκκλησίαν κατὰ σαυρόν.

Hoc etiam anno rupris Romanos inter & Persas pacis fœderibus, Persicum rursus renovatum est bellum, nisforum videlicet ab Homeritis Indis ad Romanos Legatorum invidia, ac insuper quod Julianum Magistrianum ab Alexandria per Nilum fluvium & Indicum mare cum Sacris ad Aretham regem Æthiopum misisset Imperator. Legatum cum ingenti gaudio rex Arethas excepit, ceu qui Romanorum Imperatoris amicitiam desideraret. Reversus e Legatione Julianus a rege Aretha hunc in morem instructo excepsum se referebat. Erat ille nudus quidem corpore, at circa lumbos, qua parte genitalia tegebantur, pellem auro pictam intertextam, quæ ad ventrem quasi divisa, & pectoribus gemmis cernebatur intersita. Alligabantur brachiis quinque circuli, & manibus inerant ar-

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰωσῆς ὁ βασιλεὺς ἔρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τὸ δίλιτρον ἐν τῇ φροσεῖῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχε πρὸ τοῦ βασιλεύσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ Περγκίπῳ, ᾠ αὐτῷ ὄντι φροσεῖον αὐτὸ ἐν τῇ λιμένι, ᾠ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Δαρείου ἀποκατέστησε δὲ τὸ λυτρὸν τοῦ Ταύρου τὸ δημόσιον, ᾠ ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σοφιανὸς, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας.

pag. 207.

ἐνίζατο αὐτὸν, χρυσοῦ ὧν ὁ βασιλεὺς Ἀρίοβαζ, ἢ κ' A
τ' ζώσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ὤσας λιθόχρυσα ἱματια.
κ' δὲ τὰς γαυρὰς φόρας ἵππος ἄβρ μαργαρίταις τιμίοις,
ἢ ἐν τοῖς βραχίοσι ἀπαίτεις κλαβίων, ἢ χρυσᾶ
ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λιθό-
χρυσον φακιόλιον ἰσφαρδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων
τὰ δύσμιον σειρὰς πάσαρας, ἢ μανιακὸν χρυσοῦν ἐν
τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· ἢ ἵστατο ἵππων τιάρων ἐλεφά-
ντων ἑώων, ἢ ἐχόντων ζυγὸν, ἢ τροχὸς πάσαρας,
ἢ ἵππων ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ημιφαιμιον χρυσέοις πτα-
πάλοις, ὕφαφ ὅσ' τὰ τ' ἀρχόντων τ' ἁπαρχιῶν ὀχήματα.
ἢ ἑτὰς ἵππων αὐτὸ ἐβάσαζε σκυπάελι μικρὸν ηχρυ-
σωμένον, ἢ δύο λαγκίδια χρυσᾶ. ἢ πάσα ἡ σύγκλη-
τος αὐτὸ μὴ ἄπλων ᾖδοντες μᾶλλ μουσικὰ εἰσηνεχθεὶς B
οὖν ὁ πρὶσβυς τ' Ρωμαίων, ᾧ προσκυνήσας, ἐκαλλύ-
νη παρ αὐτὸ ἀπεστάλη, ἢ ἀχθόμενος φῆς αὐτὸν. διέβά-
μβος οὖν τὸ βασιλέως σάπαρ, κατοβὰς ἀπὸ τοῦ σφαρ-
ίδα τοῦ ἔχοντα τὸ σωθέρον τ' βασιλέως· διέβαμβος
δὲ ἢ τὰ δῶρα ἰχάρι μεγάλως. ἀναγὼς δὲ ὅρ περι-
χοντα τὸ ὁπλίσασθαι αὐτὸν κ' τὸ βασιλέως Περσῶν,
ἢ τ' πλησιέζωσαν αὐτῷ χώραι τ' Περσῶν ἀσοβόσαι, C
τ' λοιπὸ μικίτι σωαλλαγμα ποιεῖ μ' τ' Περσῶν, ἀλ-
λαδ' ὡς ὑπὸτάξε χάρας τ' Ὁμηρικῶν ἄβ τὸ Νείλου πο-
ταμοῦ ἐπὶ τοῦ Λίγυπτον τ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φραγμα-
τόσας ποιεῖσαι. ὡδίως δὲ ἰρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρί-
βας ἐπ' ὄλεσι τὸ φριβδῦτι Ρωμαίων, ἐκίνησε πόλε-
μον κ' Περσῶν, φρονίμλας τοὺς τ' αὐτὸν Σαρακλωϊς·
ἀπελθὼν δ' ἀπ' αὐτὸς εἰς Περσικὸν χώραν, σξιπόρθη-
σε πᾶσαν τ' ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις· κρατήσας δ' ὁ βασι-
λεὺς Ἀρίβας τ' κεφαλὴν τῷ φριβδῦτι Ἰωλιανῷ, ᾧ δι-
δυκὼς αὐτῷ εἰρήνης φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν πολλῇ
θυραπείᾳ σὺν πολλοῖς χαρίσμασιν· ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία
παράξασα τ' Χοσρόην. Οὗννοι δ' κατ' ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ὡς
Τύρκας λέγουσιν εἰσβαλὼν, φριβδῦσι φρὸς Ἰωσίνοι ἢ τ'
Ἀλανῶν χώρας ὑποτελεστῆς. τῦτο φοβηθεὶς ὁ Χοσρόης,
φροιρασίζετο τ' Ἀρμενίων φρὸς αὐτὸν ἀπαρσίαν, ᾧ
φρὸς Ἰωσίνον φροχώρησεν, ᾧ γνῶτο τὰς φροσφυγας.
ἐτέλει δ' ὁ βασιλεὺς τ' Ρωμαίων ἀνὰ ἔτος πεντακο-
σίας λίτρας χρυσίν, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τὸ τύ-
που φρύεια ἐξφυλάττωσι Πέρσαι, ἵνα μὴ εἰσβάλοιτο D
τὰ ἔθνη ἐκάτερα· ἐξλύσωσι πολιτείαν, ᾧ κοινὸς ἀπα-
λωμασι τὰ φρύεια φφυλάττοντο. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἔλυσε τὴν
εἰρήνην φάσκων, ἐποιεῖσθαι ἐσναι φορολογεῖθαι ὑπὸ τ'
Περσῶν τὴς Ρωμαίας. ἐβ τῶν χώραν ἐλαβεν ὁ μέγας
ἀπὸς Περσῶν τε ᾧ Ρωμαίων πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστίνος Μαρ-
τίνον Πατρίκιον ᾗ συγγενῆ αὐτῷ στρατηγὸν χειροτονήσας
τῆς ἀνατολῆς κ' Περσῶν ἐξέπεμψεν.

Κύκλ. ἡλ.	Ἰν. Ρωμ.	Περσῶν Βασ.	Ρωμ. ἐπίσκ.	Κωνστ. ἐπίσκ.	Ἱεροσ. ἐπίσκ.	Ἀλεξ. ἐπίσκ.	Ἀντ. ἐπίσκ.
κδ'.	Βασιλ. Ἰουστ. ἔτη ιγ'.	Χοσρόου ἔτη ιγ'.	Ἰωάννης	Ἰωάννης ἔτη ιβ'.	Ἰωάννης ἔτη ε'.	Ἰωάννης ἔτη ιά'.	Εὐφρασίου ἔτη κδ'.
	ν'	μά	ν'	ν'	ς'	ζ'		

Τῷτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ σ'. πθέντος ὁ βα-
σιλεὺς, ᾧ ἐν λύπῃ γέγονε φρὸς Βασιλεῖον τ' ἴδιον ἀδελ-
φὸν, ᾧ ὕβρεσιν αὐτὸν ἐφάπας, ἐπιτρέψας τοῖς Κυβι-
κουλαρίοις γροθοζόμῳον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σκλέπ-
τῳ. ὧν δὲ Κόμης τ' βασιλικῶν σαύλων· μαθοῦσα δὲ

millæ aureæ. Fascia linea auro distincta caput circumvolvebatur, & ex utraque nodorum parte quatuor pendebant catenæ: collo vero torquem gerebat aureum. Jugo quatuor elephantis vecto, cui rotæ quatuor, & currus desuper sublimis, quales Præfectorum provinciarum rhedæ, laminis aureis circumtectus, ferebatur. In eo stans breve scutum aureum, lanceasque binas breves manibus tenebat: universi vero ejus Aulici circumstabant armis instructi, muricos accinentes modulos. Intromissus itaque Romanorum legatus, exhibito adorationis honore, ut erigeret se, & adductus propior fieret, jussus est. Tum vero traditæ sibi Imperatoris Sacræ sigillum ejusdem facie una cum pectore insculptum exosculatus, de accepis ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. Perlecta vero Sacra hæc demum scripta invenit, uc nimirum arma adversus Persarum regem capesseret, & conterminas Persarum provincias devastaret, nec ullum amplius cum eo percuteret fœdus: sed, quam redidit sibi fubditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexandriam facto itinere commercium exerceret. Confestim itaque in ipso Legati Romanorum conspectu coacto exercitu, & Saracenis, qui sub ipso militabant præmissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipseque postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias, quaqua late patent, depopulatus est. Apprehenso tandem Legati Juliani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis, multo comitatu stipatum a se dimisit. Exitit etiam alia, quæ Chosroem turbavit molestia. Per id enim tempus, Unni, quos Turcos nuncupamus, per Alanorum terras Legationem ad Justinum destinant. Ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum se rebellionem præmentitus, eorum etiam ad Justinum defectionem præsexebat, & transfugii sibi postulabat. Quingentas insuper auri libras Romanorum Imperatore pendere solito, ut vicina barbaris castella custodirent Persæ, ne ex barbarorum locis irrumpentes alteruri imperio pernicies inferrent; quare communibus utriusque impensis loca quæque munita servabantur in utriusque limitibus: Justinus pactum hujusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere indecorum esse causatus. Eaque magni illius Romanos inter ac Persas belli occasio extitit. Quamobrem Justinus Martinum Patricium cognatum suum Orientis militiæ Magistrum remancians in expeditionem contra Persas misit.

Edit. Pers. pag. 208.

Divisæ Indictiones.	Rom. Imp. Justinus annis 13.	Persarum rex Chosroes annis 48.	Rom. Epiſc. Constantinopol. Joannes annis 13.	Hierosol. Epiſc. Joannes annis 12.	Alexandr. Epiſc. Joannes annis 11.	Antioch. Epiſc. Gregorius annis 24
Anni mundi 6061.	8	48	8	12	11	23

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, adversa valetudine jactatus fuit Imperator. In propium vero fratrem Basilium ira incitatus, extremis eum subjecit contumeliis: data quippe Cubicularibus pugnis eum incessendi potestate, ita spretum & fœdatum in Consilium trahi mandavit. Erat is Imperatoriorum stabulorum

Comes. Eo cognito indoluit Sophia, & Imperatorem iamnavit. Ille facti pœnitens deiecendit in ſtabulum, & cum Cubiculariorum Præpoſito non expectatus intravit. Baduritus conſiciens Imperatorem, ac ſubinde timore compulſus a præſepi in præſepe aliud deſilit. Imperator vero clamabat: Obteſtor te per Deum, Frater mi, ſiſte. Et currens detinuit: brachiiſque complexus, & oſculis detinens: Te quidem, inquit, Frater, offendi: verum ceu Fratrem tuum majorem, & Imperatorem agnoſce: Diaboli namque opera hæc contigiſſe non ſum neſcius. Is ad Imperatoris podes procidens, & lachrymis rigans, ait: Penes te certe, Domine, ſupremæ omnium poteſtas eſt: Verum cum præſente Senatu ſervum tuum deſpexeris: ceu Dominus etiam coram eo excuſatione aliquis rei deineceps tege: eique ſubinde equos demonſtrabat: quem Imp. ad menſam eo die invitavit. Cæterum eodem anno cum pugna Romanos inter atque Perſas commiſſa fuiſſet ad Sargathum; Romani vicere.

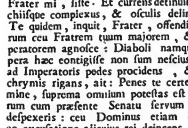

Hoc anno in provinciis Danubio conterminas graſſati ſunt Avares: quo cognito, Tiberium Excubitorum Comitem adverſus eos miſit Imperator. Pugna cum Avaribus commiſſa, Tiberius ex improviſo ab hoſtibus oppreſſus, ſuperatur, multisque e ſuis deſideratis revertitur. Perſarum vero rex Hormiſdas Artabanæ exercitus Duce conſtituto, copias Euphratem trajicere juſſit, & Romanorum provincias devaſtare. Ille coacto univerſo exercitu in Romanos Niſibin obſidentes impetum facere meditabatur: quod perſentiens Martinus, Niſibi relicta, in Romanas partes retroceſſit. Tum vero Artabanes Antiochiam profectus, vaſtitate ſuburbanis ejus locis illata, in Celeſyriam tranſivit. Ita demum Artabanes captivis prædaque onuſtus in Perſarum terras remeavit. Imperator Juſtinus ea clade afflictus, Martinum munere abdicavit: Archelaum vero Ducem inſtituit. Artabanes inſuper Daras obtinuit: ac ita verſus eſt. Imperator vero nuncio tantæ cladis accepto, conſternatus, infirma valetudine mentiſque alienatione vexatur, & ab Hormiſda, ut pacem ineant, & fœdus ponant, expetitur: qui ad annum tantum induciis inter conceſſit.

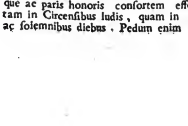

Hoc anno Imperator Juſtinus Comitem Excubitorum Tiberium adoptatum ſibi filium Cæſarem renunciavit, ſediſque ac paris honoris conſortem effecit, tam in Circenſibus ludis, quam in feſtis ac ſolemnibus diebus. Pedum enim mor-

A Σοφία ἀλυπήθη, ᾗ ἐνεκάλεσε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μεταμελήθη, ᾗ κατελθὼν αφὸς αὐτὸν εἰς τὴ σταῦλον εἰσπλθεν ἀφνω ᾗ τὸ Πραιποσίτου Κουβικουλαείων. ὁ δὲ Βαδοῦρος ἰδὼν τὸ βασιλέα ἐφυγε ἀπὸ ζαλὸς εἰς ζάλαν φόβῳ τὸ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκρατ ἐν. ὀρμίζων σε κατὰ τὸ Θεὸ, ἀδελφέ μου, μένὸν με. ᾗ φραμὼν ἐκράτησεν αὐτὸν. ᾗ περιπλακεὶς κατφίλησεν αὐτὸν λέγων. ἐπταικά σοι, ἀδελφὲ μου· ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδελφὸν σε πρώτον, ᾗ βασιλέα. ἐκ δὲ ββολικὴς ἐνεργείας οἶδα ὅτι πτο γέγονε. ὁ δὲ πσὼν εἰς πὸς πόδας αὐτὸ κλαίων, εἶπεν. ἀληθῶς, δέσποτα, ξ ἐξουσίαν ἔχεις· πλὴν παρεσίᾳ τῆς συγκλήτου ἐπλήσας ᾗ δόλου σε· ἄρτι ὁ διάσπορος τπος ἀνεδέχησε. ᾗ ἐθελουσίαν αὐτῷ τὰ ἄλογα. ὁ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν συμφαγεῖν αὐτῷ, ᾗ εἰρλωσεν. τῇ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος πρὲ τὸ Σάργαθον Περσῶν ᾗ Ῥωμαίων μέγας, ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

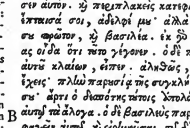

Τούτῳ τῇ ἔτει ἤλθον. οἱ Αβάρεις εἰς τὰ μέρη τ Δανουβίε, ἐ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε Τιβέριον τὸν Κόμιτα τῆ Ἐξκουβιτόρων κατ' αὐτῶν· ᾗ συμβαλὼν αὐτοὺς ἐπαθὼν αἰφνιδιαθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ᾗ ἀπροβαλὼν πολὺς ὑπέρφυε. Ορμίσδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Αρταβάνλω στρατηγὸν χερσονήσας, ἀπέστειλε πράσειν τὸν Εὐφράτην, ᾗ τὴν Ρωμαίων χώραν λυμήνασθαι. αὐτὸς ᾗ παραλαβὼν πᾶς δυνάμεις ἐπίζη τὴν Νίσιβιν πολιορκῶν· οἱ δὲ Μαρτῖνος τῦτο γνοὺς, καταλιπὼν ᾗ Νίσιβιν, ἀπεχώρησεν ἐπὶ τὰ Ρωμαϊκὰ μέρη. Αρταβάνης ᾗ περὶ τὴν Αντιόχειαν γενόμενος, ᾗ ἀβρθείρας τὰ προάστεια τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν κοίλην Συρίαν ἐχώρει. ὕπω μὴν ὅλως ὁ Αρταβάνης πολλὴν αἰχμαλωσίαν κραπήσας, εἰς ᾗ ἐαυτὸν χώραν ὑπαπεζώξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ιυστῖνος ἐπὶ τοῖς γενομένοις δεεσπαδῶν, ᾗ μὴν Μαρτῖνον τὴς στρατηγίας ἀπέπεμψεν· Αρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτονεῖ· ὁ δὲ Αρταβάνης τὸ Δαρὰς παρέλαβε, ᾗ ὕπος ὑπέρφυε. ᾗ τὸ πλῆθος Ιυστίνος, καταπλαγεὶς τῇ μεγέθει τῆς συμφορᾶς, νόσῳ παραφορᾶς περιβάλλεται, ᾗ αποσβᾶς ποιῆσαι αὐτόκρατα τῇ Ορμίσδᾳ, ὅτε ἐνιαυσίας αποδὰς ποιήσαι κατεδέξατο.

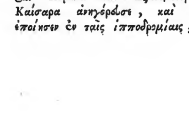

Τούτῳ τῇ ἔτει Ιυστῖνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον Κόμητα τὸν Ἐξκουβιτόρων ὑποποιεῖται υἱὸν Καίσαρα ἀνηγόρευσε, καὶ συγκαθήρει αὐτὸ ἐποίκιον ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις, καὶ αἰσίαις ἡμέ-

ρως. Ἰω δὲ ὁ βασιλεὺς ευφοίμως τὰς πόδας, ᾗ τὸ πλέον καπνιζόμενος.

A bo laborans, plurima temporis parte lecto decumbebat.

mittat. His dictis, finem fecit Imperator, & conventum dimisit. Eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, cæteraque omnia, in Imperatorum inauguratione solita celebranda, peregit.

βασιλεὺς ἐπλήρου ξβδόμων τὸ ἔβδομα. τῶν δὲ συλλόγων διαλυθέντος, ὁ Τιβέριος ἄωρα τοῖς ὑπηκόοις δόνκμβε, καὶ ὅσα ἔθος βασιλικῆς ἀναρρύσεως ἐστιν.

Edit. Paris. pag. 211.

Hoc anno mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio Patriarcha, ut præmissum est, coronatus imperavit: qui etiam genere Thrax fuit. Eo jam sceptris potito, celebratis Circensibus ludis, exclamaverunt factiones: Videam, videam Romanorum Augustam. Is vero mandatum confestim emittit, & : Id nominis, ait, Augusta fortita est, quod Ecclesia e publici balnei Dagisthei regione sita. In has itaque voces erupere partes. Anastasia Augusta: Tu vincas. Serva, Domine, quos imperare providisti: Iis auditis; Augusta Justini conjux animo afflicta est: Tiberium quippe virum accipere, & Augustæ dignitatem retinere meditabatur. Eum enim uxori junctum ignorabat. Exinde etiam supertitæ Justino eam sibi Tiberium devinxisse, & ut crearet Cæsarem suasisse, nonnulli affirmant. Tum vero Tiberius conjugem Anastasiam, ex qua filias duas Charitum & Constantinam susceperat, adduci justit, eamque coronavit Augustam, & amplum Consulare munus in populum sparsit.

Τούτῳ τῷ ἔτει μὲν Οκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ιβ'. ἐβασίλευσε Τιβέριος στεφθεὶς ὑπὸ Εὐτυχίου Πατριάρχου, ὡς προέλεκται. ὑπῆρχε δὲ τῷ γένει ᾧ αὐτὸς Θρᾷξ. βασιλεύσαντος ᾧ αὐτοῦ ἐκραξαν τὰ μέρη ἐπὶ τῆς ἱπποδρομίας· ἴδω ἴδωτὸν Αὐγοῦσα Ρωμαίων. ὁ δὲ ἐπίσταμαι μανθάνει λέγων. ἡ ἀντικρυς τὸ δημοσίου λατρεῖ Δαγισθέως, ᾗ τις ὀνομάζεται ἐκκλησία, ὁμοίπους ἐστὶν ἡ Αὐγοῦστα. ᾗ ἐκραξαν τὰ μέρη. Ἀναστασία Αὐγοῦστα, Τῦ βίπκας. σῶσον, Κύριε, οὓς ἐκέλδωσας βασιλεύειν. ἀκούσασα δὲ Αὐγοῦστα ἡ Ἰουστίνου γυνὴ ἐπλήγη ἡ ψυχῇ. ἐβούλετο δὲ Τιβέριον λαβεῖν, ᾗ μένειν Αὐγοῦστα. οὐ δὲ ἤδει, ὅτι εἶχε γυναῖκα. τινὲς δὲ λέγουσι, ὅτι ᾗ ἐπὶ ζωῆς Ἰουστίνου προσεφιλιάδη αὐτῇ, ᾗ αὐτὴ πείσει Ἰουστίνον τὸ ποιῆσαι αὐτὸν Καίσαρα. ὁ δὲ Τιβέριος πέμψας ἤγαγεν Ἀναστασίαν ἡ γυναῖκα αὐτὸ ἔχουσαν ᾗ Συγατέρας δύο ἐξ αὐτῆ Χαριτὼ ᾗ Κωνσταντίναν. ᾗ στέψεν αὐτὴν Αὐγοῦσαν, ᾗ ἐρίμεν ὑπατείαν πολλήν.

Hoc anno, Imperator Tiberius Palatium, cui Sophiæ nomen, de Justini conjugis fecit nomine, in Juliani portu extruxit: & assignatis ad ejus famulatum Cubicularriis, & ut ejus mater coleretur, emisso edicto, nec non balneo ædificato, reliquaque familia ad ejus obsequium necessaria instructa, habitandum dedit. Porro Legatos ad Persarum regem, qui eum de sua inauguratione monerent, de more misit: ille vero pacem habere non admisit. Tiberius copiis undequaque coactis, & publici ærarii divitiis in milites distributis, plures exercitus composuit: & Justinianum quemdam Orientis Ducem creavit: qui ductis secum copiis ad Daras suscepit expeditionem. Perse pariter sub Chosroe Duce militantes quam proxime Romanis castra metantur. Dispositis ad pugnam exercitibus, colloquium inennt, & ad invicem percusso fœdere pacisciuntur. Romanos & Persas uno consensu quadriennii spatio cladem Orienti (non) illaturos; bellum vero propter Armeniam gestum composituros.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισε Τιβέριος ὁ βασιλεὺς τὸ παλάτιον ἐν τῷ Ιμλιανοῦ λιμένι, ᾗ ἐπωνόμασεν αὐτὸ ἐπ' ὀνόματι Σοφίας τῆς γυναικὸς Ιυστίνου. ᾗ ἀποκατέστησεν αὐτῇ ἐν αὐτῷ, διδοὺς αὐτῇ ᾗ Κυβικουλαρείους ὑπηρεσίαν αὐτῆς, κελεύσας τιμᾶσθαι αὐτὴν, ὡς μητέρα αὐτοῦ, κτίσας ᾗ λυτρὸν, ᾗ πᾶσαν Θεραπείαν αὐτῆς. ἀπέστειλε ᾗ φρίσβεις πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν κατὰ τὸ ἔθος, μέλλων ᾗ ἀναγόρδυσιν αὐτοῦ. ᾗ ὁ φροσήκανο ἡ ἐφίμλιυ ὁ ἦ Περσῶν βασιλδς. τότε Τιβέριος μεγάλας δυνάμεις συνάξαιτ, ᾗ διασείρας τὰς βασιλικὰς θησαυρὸς, πολλὰ στρατόπεδα ἐποίησε, χειροτονήσας Ιουστινιανὸν τινὰ στρατηγὸν ἀνατολῆς, ὃς ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρὰς παραγίνεται. στρατοπεδευσάντων δὲ ᾗ Πέρσαι πλησίον αὐτῶν στρατηγοῦμεν ὑπὸ τὰ μέρη Χοσρου. ᾗ ὁ παραπαίσας γναμένης, εἰς λόγους ἦλθον, ᾗ ἀνέδοσαν πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ὃ χρόνον τετραετῆ Ρωμαίους τε ᾗ Πέρσας τῶν ἀτατολῶν * λυμήνασθαι· τὸν δὲ πόλεμον τὰς Αρμενίας συνήσεσθαι.

pag. 212.

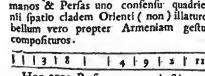

Hoc anno Persarum rex eductis exercitibus in Armeniam proficiscitur. Roma-

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ ἦ Περσῶν βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὰς ἑαυτὸ δυναμεις ἐπὶ τῶν Αρμηνίαν χωρεῖ.

χωρεῖ. ἀκριβῶς ὁ τῆς Ρωμαίων στρατηγὸς τὸ τῆ Περσῶν βασιλέα μέλλειν τὸν πόλεμον αἴρεσθαι, ἐκλυτος γέγονε· διὸς δὴ εἰσήλθε εἰς τὸν λαὸν τῆς Ρωμαίων. ἔξω πᾶτο λόγων Ἰουστινιανὸς ὑφὸς τὰς δυνάμεις χρυσάμμους, ἀπέπεμπε τὰς θεολίας τὸ μαχήσον· πολέμιοι δὲ κρότου ἔπεσε, ἓ τῆς τάξεως τῆ Περσῶν πολλῆς γεγονίας, εἰς τὴ τὰς ἑλικοειδὲς ἀποκρύπτειν αὐτίνας, Ρωμαῖοι τὰς ἀσπίσεις τὰς ἐν τῆ τάξων βολὰς ἀπορρίπτεμβροι τὰς κατὰ συσάδιμ μαχὰς ἀπῆρχοντο· βαθέιας δὲ καθεχώσης τῆς τῆ Ρωμαίων φάλαγγος, φέρειν ἐκ εἶχον Πέρσαι· καὶ τρέπονται ἡ τῆ Βαβυλωνίων πλῆθὺς, ἓ ἀνακροῦσαι πλῆθη πολλὰ· παραλαμβάνουσι δὲ ἓ τὸ τῆ Περσῶν πλῆθυ, καὶ τὸ βασιλικὸν σκηνοπήγιον, ἓ πᾶσαν τῶν ὑποσκέλων ὑπίοδον ἴσαν· κρατοῦσι δὲ καὶ τ ἐλεφάντων οἱ Ρωμαῖοι, καὶ φορὸς Τιβέριος πέμπουσι τὰ ἐπίσημα ἐκείνα καὶ βασιλικὰ λάφυρα· τοῦμοθετεῖ πόνιμι ὁ τῆ Περσῶν βασιλεῦς τῶν αἰχμῶν μὲ φέρων, μηλίτι βασιλία τῆ Περσῶν εἰς πόλεμον ἐξέρχεθαι. ὁ δὲ Ρωμαϊκὸς στρατὸς ἐπεντέυθο τοὺς Περσικοὺς συμφορὰς, ἓ φορὸς τὰ ἐνδότερα ἡ Περσίδος ἐχώρησε, καὶ πολλῶ αἰχμαλωσίαν ἓ ἄλωσιν ὧν Περσίδι πεποίκει, φᾶσας ἓ μέσον τῆς Τρικοικὴς Θαλάσσης. χειμῶνος δὲ γενομένης ἐκ ἐπαιθέζεθαι οἱ Ρωμαῖοι εἰς τὰ ἴδια, ἀλλ' ἐν Περσίδι παρῆκε μασαν. τῆ δ' αὐτῆ ὕτει κρᾶτο κτίζειν Τιβέριος τὸ δημόσιον Βλαχερνῶν λυτρὸν, ἓ ἀνεῤῥωσε πολλὰς ἐκκλησίας, ἓ ξενῶνας, ἓ γηροκομεῖα· ἓ ἐκίλωσε γραφῆναι αὐτὸν ἐν τοῖς συμβολαίοις Τιβέριος Κωνσταντίνος.

norum vero Dux audiens Perſarum regem ad bellum revocandum propria ſponte procedere, animo concidit: ingens enim timor Romanorum animos invaſit. Quapropter habita ad exercitum allocutione, militiam omnem metu diſſolutam Juſtinianus animavit, & ad priſtinum robur revocavit. Conſerto igitur prælio, tantaque a Perſis emiſſa ſagittarum copia, quæ ſolis radios obſcuraret, Romani depulſo ſagittarum jactu, ad pugnam cominus ineundam proceſſerunt. Ad hæc Romanorum phalanx conferta cum eſſet, & per omnes partes ad invicem bene compacta, eam ſuſtinere non valuerunt Perſæ: ita Babyloniorum copiæ verturntur in fugam, & ex eis numerus prope immenſus concidit. Ita demum Perſarum apparatus ſarcinarumque omnium potiores fiunt Romani, ipſumque Regium tentorium invadunt, & omnem ſupelle&tilem pretiofam certe & luculentam diripiunt: elephantos denique, quæ inſigniora & regia plane ſpolia, bello illo captos Romani ad Tiberium Conſtantinopol. tranſmittunt. Ex quo Perſarum rex tanti dedecoris impatiens lege ſancita cavit, ne Perſarum Princeps ulpiam ad bellum in poſterum progrederetur. Romanus autem exercitus Perſicis calamitatibus ulterius dare operam, & ad interiorem Perſiam profectus, & ad medium uſque Hyrcanium mare penetrans, capcivorum prædeque multitudinem prope infinitam abegit. Neque adventante hyeme domos repetierunt Romani: quinimmo totum ejus ſpatium per omnem Perſiam diſperſi egerunt. Cæterum eodem anno publicum Blachernarum balneum cœpit Tiberius ædificare: pluribus quoq; Eccleſias, domoſque recipiendis peregrinis, & ſenibus alendis deſtinatas reparare: juſſit etiam nomen ſuum inſcribi publicis inſtrumentis, Tiberius Conſtan-

Τότῳ τῷ ὕτει μὲν Ἀπελλίῳ ς'. ἰνδικτιῶνι ια'. ἐπελθόντων Εὐτυχίου ὁ Πατριάρχης, καὶ ἐχειροτονήθη μετὰ ἓξ ἡμέρας Ἰωάννης διάκονος. τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Νισιώτης. ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγοράσας σώματα Θρικῶν, κατέσκευ γράπτυμα εἰς ὄνομα ἑῶυτ, ἀμφιάσας ἓ καθοπλίσας αὐτὸς χιλιάδας πέντε, ἐνδώκας αὐτοῖς στρατηγὸν Μαυρίκιον τὸν Κόμητα τῆ Φοιδεράτων, ἓ Ὑποστράτηγον αὐτῷ Νάρσην· καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸς κατὰ Περσῶν. πολέμιι δὲ κροῦσίντος μεγάλου, νικῶσι Ρωμαῖοι κατὰ κράτος, ἓ ἀρείλαντο ἐκ τῆ Περσῶν πολιτείας τι, ἓ χώρας, ὡς ἐπὶ Ἰυστινιανοῦ, καὶ Ἰυστίνου παρίλαβεν. ἀπελθὼν δὲ Μαυρίκιος ἐν Κωνσταντινοπόλει ἐδέχθη ὑπὸ Τιβερίου μετὰ τιμῆς μεγάλης, ἓ ἐθειαμβεύσατ Τιβέριος τὰς νίκας Μαυρικίου. ἓ φροντελάβετο αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Κωνσταντίνου τῶ ἑαυτῆ Θυγατέρα. ὁμοίως δὲ ἓ Γερμανὸς τῆ στρατηγῆ ἴζαξε τῶ Θυγατέρα αὐτῆ Χαεπὸ· ποινὸς ἀμροτέρης Καίσαρας.

Τῷ δ' Αὐγύσῳ μὲν ιδ'. ἰνδικτιῶνι ιὴ. φεύγων συναμισε φρωὶ ἀξιοθίατα πνεοθυμήτα, φθίσει παρέπεσε, ἓ μέλλων πθάτειν φροσκαλεσάμενος τὸν Πατεμάρχλιν Ἰωάννην.

Hoc anno, die ſexto Aprilis, indictione decima quinta, Eutychius Patriarcha diem ultimum obiit: & poſt dies ſex Joannes magnæ Eccleſiæ Diaconus, qui Jejunator dictus, conſecratus eſt. Porro Tiberius Imperator, emptis Gentilibus mancipiis, privatam aciem ex eorum millibus quindecim, ſuo de nomine nuncupandam inſtruxit: privatiſque veſtium & armorum inſignibus diſtinctis Mauricium Fœderatorum Comitem præpoſuit Ducem, atque Legatum Narſetem adjunxit: & adverſus Perſas miſit. Inito certamine victoriam certa virtute partam retulere Romani, eaſque urbes & provincias abſtulere Perſis, quas ſub Juſtiniano & Juſtino ceperant. Mauricius Conſtantinop. reverſus ſummis honoribus a Tiberio excepeus eſt, & de reportatis a Mauricio victoriis Tiberius egit triumphum: & Conſtantina filia ei juncta generum ſibi adſcivit: Germanoque pariter Duci alteram filiam, cui nomen Charito, locavit: & utrumque declaravit Cæſarem.

Ejuſdem Auguſti menſis die decimo quarto, indictione decima quinta, degustatis matutino jentaculo ſupra ſpeciem quidem gratis, at ſupra modum omnem vitiatis moris, Tiberius in tabem incidit. Itaque jam letho vicinus, Joannem Pa-

Edit. Pariſ. pag. 213.

Theophanis Chron.

triarcham Senatumque omnem una cum exercitibus in Tribunalium advocavit, Adicaque vectus, cum per ſe populum Romanum nequiviſſet alloqui, Lectoris miniſterio uſus, quæ ad rem conducerent, declaravit, & Mauricium proprium generum renunciavit Imperatorem, cunctis Imperatoris conſilium ipſumque Mauricium Imperatorem ſelici voto ſauſtarumque vocum acclamatione proſequentibus: Tiberius proprio lecto intro relatus, expiravit, cum annos tres, menſes decem, & dies octo imperaſſet.

Anni mundi 6055.	Anni Chriſti 582.	Indictio 12.	Com Imp. Mauricius annis 20	Pertinax Horſmisdas annis 15.	Romanus Epiſc.	Constantinopolitanus Epiſc. Joannes annis 13	Hierofolymitanus Epiſc. Joannes annis 20.	Alexandrinus Epiſc. Eulogius annis 17.	Antiochenus Epiſc Gregorius annis 14.
		1	10		2	11	4	33	

Hoc anno, Mauricius annos quadraginta tres natus imperavit: ac paulo poſt Pauli patris ſui, qui ſub id tempus Byzantium devenerat, celebravit nuptias; in quibus Maritæ, qui magnus Palatii Eunuchus erat, Paranymphi munus præſtitit. Menſe autem Aprili incendium in foro exortum eſt, quod ventorum procellis latius propagatum, multas ædes combuſſit. Die decima Maii maximus fuit terræ motus, adeo ut univerſus populus ad Eccleſias confugerit, & natalitium cer-
Edit. Pariſ. pag. 214. tamen equeſtre celebratum minime fuerit. Eodem menſe Abares, qui non multum ante Sirmium nobilem Europæ urbem occupaverant, decreta ad Mauricium Legatione poſtulaverunt, ut octoginta millibus annuæ diſtributionis, quæ ſibi a Romanis pendebatur, alia adhuc auri viginti millia adderentur: quam pecuniarum ſummam Imperator pacis conſervandæ cauſa ſolvere non detrectavit. Elephantem etiam, animal ex India adductum ſibi ad ſpectaculum mitti poſtulavit eorum Principes: & Imperator maximum eorum quos habebat ad eum miſit: qui ubi ipſum vidit, ſtatim ad Imperatorem remiſit. Præterea lectum aureum petiit: quem cum Imperator ad eum miſiſſet, ipſe donum parvifaciens remiſit. Alia vero viginti millia centenis illis adjici poſtulavit, quod cum Imperator recuſaret, Chaganus expeditione ſuſcepta Sigidonem evertit, multaſque alias urbes Illyrici Præfecturæ ſubditas expugnavit: cepitque Anchialum. Quinetiam Longum murum evertere minatus eſt. Quamobrem Imperator Elpidium Patricium cum Comentiolo Legatos ad Chaganum deſtinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus ſe ſervaturum pollicetur. Cæterum Imperator Joannem Mudaconem in Orieute Armeniæ Ducem conſtituit: qui cum ad annem Nymphium, qua in Tigrim confluit, deveniſſet, commiſſa pugna cum Cardarega (Cardaregas proprium nomen minime eſt, ſed maxima apud Perſas, ſummi nimirum Ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum ſuperiores remanſiſſent: niſi Crus Legatus Ducis gloriæ invidens data opera terga vertiſſet: quem cum ſugientem cæteri Romani vidiſſent, ipſi etiam ſe in fugam dederunt, viſaque in caſtra ſe recepturi incolumes. Initaque denuo pugna, Romani victi ſunt, plureſque trucidati.

Anni mundi 6056.	Anni Chriſti 583.	Indictio 13.	Rom. Imp.	Rom. Epiſc.	Conſt. Epiſc.	Hieroſ. Epiſc.	Alex. Epiſc.	Antioch. Epiſc.
			Mauricius annis 21.	Horſmisdas annis 16.	Joannes annis 14.	Joannes annis 21.	Eulogius annis 18.	Gregorius annis 15.
		2	11		3	12	5	34

Τότε τῇ ἔτει ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ἐτῶν ὑπάρχων μγ'. ᾧ μετ' ὀλίγον πεποίηκε Παῦλον τὸν πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυζάντιον, ᾧ παρεσήμηνε Μαρίνος ὁ δεύτερος τὰ παλατία μέγας ὑπάρχων. τῇ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ γέγονεν ἐν τῇ φόρῳ ἐμπυρισμὸς, ᾧ ἀνέμου καταγίδες σωμῳρώσαι τῇ πυρί, καὶ πολλὰς οἰκίας διέλυσε. ᾧ τῇ ι'. τοῦ Μαΐου μηνὸς γέγονεν σεισμὸς μέγας, ᾧ πάντες κατέφυγον εἰς τὰς ἐκκλησίας, ᾧ τὸ γενέθλιον ἐπετέλεσεν ἐν ἱππικῷ. τῇ δ' αὐτῇ μηνὶ ἀφιερδέωσεν οἱ Ἄβαρες φορὸς ᾧ αὐτοκράτορα Μαυρίκιον, οἱ φορ ὀλίγον χρόνον τὸ Σιρμέσιον χαρακώσαντοι πόλιν τῆς Εὐρώπης ἐπίσημον, ᾑξίουν ᾧ ὐδοκοπταχιλιάσι χρυσίν, αἷς ἐλάμβανον κατ' ἔτος παρὰ Ρωμαίοις, φορος θλῖψαι ἄλλας κ'. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰρῆνης ἐρᾶσμῦδης ὢτο καπδίξατο. ἔτους δὲ ἐλέφαντα ζῶον Ἰνδικὸν ἐκπεμφθῆναι αὐτῷ φορς θέαν. ᾧ ὁ βασιλεὺς ᾧ μείζονα ἀπάντων ἀπὸ σειλε φορς αὐτὸν, ᾧ πάντα διασάμβυος πάλιν ἐπεμψε αὐτὸν φορς τὸν βασιλέα· ὁμοίως ἐ κλίνην χρυσῆν ἔτους ταλῶσαι αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐ πάντων ἀπέσειλεν. αὐτὸς δὲ ᾧ πάντων ἀπέσειλεν, ἀπολήσας αὐτῶ. ἔτει δὲ ᾧ πάσι ἄβαις κ'. χιλιάδας φορος θλῖψαι ᾧ ρ'. ᾧ δὲ βασιλεὺς μὴ πατεδέξατο, στρατεύσας ὁ Χαγάνος ᾧ Σιγγιδόνα πόλιν κατέστρεψε, ᾧ πολλὰς ἑτέρας πόλεις ἐχειρώσατο τὰς ὑπὸ τὴν Ἰλλυρικὸν τελοῦσας. περίλαβε δὲ ᾧ τὴ Ἀγχίαλον. πεῖλει δὲ ᾧ τὰ μακρὰ τεῖχα καπαρρῆξαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον Πατρίκιον σὺν Κομεντιόλῳ φρίσβεις φορς ᾧ Χαγάνον ἐξαπέσειλε. ᾧ ὁ βάρβαρος ὑπὶ ταῖς τῇ πάκτων σωθῆναι εἰρῆνην ἄγειν καθωμολόγησεν. ὁ δὲ τῇ ἀπατηλῇ λωΐσῃ τὸν Μυσάκιωνα στρατηγὸν Ἀρμενίας ὁ βασιλεὺς πεποίηκε· ὃς ἐλθὼν ἐς τὴ Νυμφίῳ ποταμῷ, ὅθα τῇ Τίγρεδι διαμίγνυται, συμβάλλει πόλεμον μετὰ Καρδαρίγανι (Καρδαρίγας δὲ οὐ ἴδιον ὄνομα, ἀλλ' ἀξία μεγάλη παρὰ Πέρσαις τὸν τῶ Περσῶν στρατηγὸν) καὶ κρατήσει τῇ βαρβάρων οἱ Ρωμαῖοι. Κρὺς δὲ ὁ ὑποστράτηγος φθόνῳ ζηλοτυπήσας, τρέπεται· τῶν ἰδόντες οἱ λοιποὶ τῇ Ρωμαίων τρέπονται, ἐ μόλις ὑπὶ τὸν χάρακα διασῴζονται. διώκτρας δὲ συμβολῆς γενομένης πίπτουσι Ρωμαῖοι, ᾧ πολλοὶ ὀξ αὐτῶν διεφθάρησαν.

| | | |

diffundi, & Romanis in captivitatem abducendis e ligno serroque compactos compedes cunctis pararent edixere. Ex adverso agricolarum labores ne dévastarent, Dux Romanis commendare, ne Dei justitia, quod per nefas committerent, averſata, ad barbaros traderetur victoriam. Sequenti luce Saracenicarum Tribunum Principes duos a se Dux ableqat, qui comprehenſis Perſarum nonnullis vivis, adverſariorum motus omnes & conſilium perdiſcunt: Dominico quippe die Perſas in Romanos impetum facturos, nunciabant. Philippicus itaque ſummo mane compoſito exercitu, eoque in tria agmina diſtributo in pugnam proceſſit. Ipſe vero Chriſti Dei & hominis imaginem, (manibus hominum haud conditam opinantur Romani) brachiis complexus, ſingulos armatorum ordines prætercurrebat, & divinum animo cujuſque robur inſpirabat, & imperterebatur. Eo propugnaculo manibus geſtato, exercitum tenens acriem lacrymis lachrymarum imbre divinum numen demulcentis, cæleſtium aciei in ſubſidium demiſſas excipiebat. Inito demum certamine Vitalianus Tribunus præ cæteris majore in Perſas impetu motus denſiſſimam eorum phalangem diſrupit, & omnem bellicum eorum apparatum obtinuit. Inde Romani ad diripienda ſpolia converſi. Quibus conſpectis verſus Philippicus ne reliquos exercitus ad occupandam præda deſertis ordinibus concurreret, & reſumptis viribus faciemque retro verſa eos barbari opprimerent, Theodoro Ilibino galeam ſibi detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad ſpolia tam avide convolaſſent, gladio deterreret, juſſit. Milites, eo conſpecto, Philippicum eſſe rati, ſpoliis relictis, ad pugnam renovandam regreſſi ſunt. Protracto vero per multas horas prælio, mandatum a Duce edictum, Perſarum equos haſtis confodi. Quod ubi præſtitum, fuſis Romanis Perſarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hoſtium gladiis conſumpſerunt, & eorum ſibi tulerunt ſpolia. Poſtera luce Cardaregas collectis copiis ad bellum inſtaurandum accingitur, & ſecundo certamine redintegrato, hoſtes iterum ſuperant Romani, & Perſarum quamplurimi in acie trucidantur. Ex iis bis mille vivi capti, qui Byzantium miſſi. Cardaregas Daras ſe recipit, quem Perſæ contumeliis exceptum a ſe depellunt. Porro Philippicus Heraclium, Heraclii qui poſtmodum imperavit, patrem, exercitus Legatum, ad exploranda barbarorum conſilia miſit: milites vero, qui in prælio vulnerati fuerant, per urbes dimiſit, ut corpora curarent. Eductis deinde copiis Babylonem verſus pergit, Chlomarum caſtrum obſidet. Cardaregas autem colecta ruſticorum armis inſuetorum manu ipſis cum ſubjugalibus, tumultuoſrique exercitu coacto, quaſi reparatis caſtris jactantiam præ ſe ferre, & per loca munita, & incubiam noctem, eo pervenit, ut a tergo Romani eſſet; cum alioqui manus cum ipſis conſerere non audet. At Philippicus intempeſtivo certore turbatus, relicta caſtri obſidione, in fœdam & dementem ſe fugam conjicit: qua comperta, reliquus etiam exercitus per impervia loca magnis undique circumſeptus periculis, fugiens, Ducem ſuum ſeſtatus eſt. Incubabat terris nox illanis & obſcura, eaque peracta, & ſole illucescente reformidata calamitate ſe liberatos

γων ὑποχάσεσιν διφρασόμενοι· καὶ ἀμηχανήσαν ἀθρόως ξυλόπους ἐκ ξύλου καὶ σιδήρου, ὅπως τὰς Ῥωμαίας ὑποβαλόμενοι· ὁ δὲ ἑρακικὸς παρεγγυᾶτο τοῖς Ῥωμαίοις τὰς γαμετὰς μὴ λυμαίνεσθαι πόσις, ὅπως ἡ μισοπόνηρος δικαιοσύνη τὰ θεῖα ἐπὶ τὰς βαρβάρους μετοικίσῃ ἢ νίκῃ· τῇ δὲν ὑπίσης ὑποσχόμενοι ὁ ἑρακικὸς δύο φιλάρχας τῷ Σαρακίνων, καὶ ζωγρήσει Πέρσας ζῶντας· οἱ δὲ ὡς ἐγνωσαν τῷ ἐναντίων τὰ κινήματα· οἳ ἐφασαν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ βαλεῖσθαι τὰς βαρβάρους ἐπιθέσει τοὺς Ῥωμαίους. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τοὺς Ῥωμαίους ἐξ ἑωθὲν συσπάζας τοῦ φάλαγξιν ἀπήντα ὡρᾳ πολέμου· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τῶν Θεοδοσιακῶν μορφῶν, ὧν ἀχειροποίητον οἱ Ῥωμαῖοι βρέφος, ἠγκράχων τὰς πάσης τῇ ὁπλιτικῇ μεγαλειότητος τὸν κατέχων τὸ σόλον, δάκρυσι πολλοῖς τὸν Θεὸν ἐμβιλίετο, ὃς τις τὰς ἱρασίας ταξεις συμμαχίσας ἀφοσιάζηται. τὰ δὲ πολέμια προπώντος, Βιταλιανὸς ὁ ταξίαρχος πάσσυν ὁρμαύτερον κινδύνῳ, ἢ φάλαγγα τῷ Περσῶν διίστασεν, ἢ τὸ πολὺν παρέλαβεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πεῖρ τὰ σκῦλα ἠρξαντο ἀσχολεῖσθαι· ὃς Φασσίμιος ὁ Φιλιππικὸς, φοβοῦσθείς μὴ εἰς τὰ λάφυρα ἓ οἱ λοιποὶ τραπέντες τῆς παρατάξεως ἐπιλάθωνται, ἢ ὡραΐσης οἱ βαρβαροι ἀπολίσσωσιν αὐτὸς· Θεοδώρῳ τῷ Ἰλιβίνῳ ἢ αὐτὸ κιφαλαίαν περιτιθεὶς, ἐξαπίτελα τῷ ξίφος πλήσσειν τὸς ἀφορδωμένους εἰς τὰ λάφυρα· οὗ ἰδόντες, ἢ νομίζοντες Φιλιππικὸν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώρησαν. τῶ δὲ πολέμου κρησθέντος ἐπὶ ὥρας πολλὰς, φαιν γίνεται παρὰ τὰ ἐφιππα τῆς ἵππους τῷ Περσῶν πλήττειν τοὺς ὁρασι. τῶτο δὲ γνωμόνου, ἐγράπη τὸ Περσικὸν ἐράκλμα, καὶ νίκῃ μεγάλῃ οἱ Ῥωμαῖοι ἀνδήσαντο, καὶ πολλοὺς ἀπέλασαν, καὶ τὰς σκυλάδαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀπαλαβὼν τὰς ἑαυτῶ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγας, πάλιν εἰς πόλεμον ὁπλίζεται. καὶ δὲ τέρα πολέμου κρησθέντος, νικῶσι πάλιν Ῥωμαῖοι, καὶ ἀναιρουνται Πέρσαι πολλοί. χειρωῶται Πέρσαι ζώντες διχίλιοι, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται· ἀφοσιοῦται Καρδαρίγας εἰς τὸ Δαρᾶς· οἱ δὲ Πέρσαι μετ' ὕβρεων τῶν ἀπεταίλλαπο. ὁ δὲ Φιλιππικὸς Ἡράκλεον τὸν Ἡρακλείου τὰ αὐτοκράτορος πατέρα ὑποσφάγιον ὅπῃ ἐπὶ κατασκοπῇ βαρβάρων ἐξέπεμψε, καὶ αὐτὸς τὰς ἐν τῇ πολέμῳ τραυματίας γωμώσας ἀφὸς τὰς πόλεις ἰατρεύεσθαι παρήνεμεν· ἀναλαβὼν δὲ τὰ στρατεύμα εἰς τὸν Βαβυλωνίαν ἐκβάλλει, καὶ τὸ Χλώμαρον φρούριον παρακαθέζεται. ὁ δὲ Καρδαρίγας στρατολογεῖ ἐθνικὸς μετὰ ὑποζυγίων, ἢ σχαναγώγιος στρατοπεδεύει ὑόμπαλτ, καὶ δι' ὀχυρων τόπων ἐν ἀσυλίῳ κατὰ ἐπ' αὐτὸν ἐπορεύετο μεδαμῶς Σαρακίνων χώρας αὐτὸς ἐμβαλεῖν· φόβος δὲ ἄκαιρος ἐπιπίπτει τῇ Φιλιππικῷ, καταλιπὼν τὸ φρούριον, φεύγῃ ἀλόγως ὑχρώσατο. ἢ τῶτο γνόντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς φυγὴν ὑρμήσατο, ὧν τῶν ἀνοήτων ἀνδρῶν μεγάλοις κινδύνοις περιπεσόντες. ἦν γαρ καὶ ἀσύλιμος ἡ νύξ· πλὴν δὲ ἀνατείλαντος τῆς συμφορᾶς ἀσυλλόγιστος. καταλαβόντες δὲ τὸ στρατῶν ὕβρεων αἰχίσους

Edit. Paris. pag. 216.

pag. 227.

τῶν ἐβλαπτόμενοι. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπήλυσον νομίσαντες τὴν φυγὴν Ρωμαίων, διώξαι κὲ ἐπόλμησαν Ἡρακλέους δὲ ἀβροτήσαντος τὸν Τίγρεν, ὅσα τῆς Μηδικῆς χώρας ἦσαν ἐπίσημα χώρια παρῆλθε πυρὶ, ἢ αὐτῶν κρὸς Φιλιππικὸν ἀνίκητα μετὰ σκύλων πολλῶν.

Ρωμαίων Μαυρικίου ἔτη κ.	Περσῶν Βαρ. Ὠρμιζδᾶ ἔτη ιθ.	Κωνσταντίνου Ἰουστ. ἔτη γ.	Ἰουστινιανὸς Ἰουστ. ἔτη κ.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Ἐλληνιούπ. ἔτη κζ.	Ἀντιόχεια. Γρηγόριος ἔτη κδ.	Ἀπὸ πασῶν ἐτῶν	Ἀπὸ τοῦ κτίσ.
ς.	ιδ.	ε.	ια.	ς.	κζ.		

A experiuntur: Ducemque tandem affequuti atrocioribus convitiis eum lacerarunt. Cæterum fimulatam Romanorum fugam Perſæ rati, eos infequi minime auſi ſunt. Heraclius autem trajecto Tigri oppida quæque Medicæ paſſim poſita incendiis devaſtabat, atque ita cum ampliſ ſpoliis ad Philippicum reverſus eſt.

Ἀπὸ τοῦ Ἀβάρου ἔτη ιβ.	Κων. Imp. Mauricius annis 20.	Persarum rex Hormisdas annis 13.	Alex. Epiſc. Ioannes annis 13.	Hierof. Epiſc. Ioannes annis 10.	Antioch. Epiſc. Gregorius annis 24.	Ἀπὸ πασῶν ἐτῶν	Ἀπὸ τοῦ κτίσ.
ε.	ιδ.	ια.	ς.	ιε.	κδ.		

B Τότε τῷ ἔτει ὁ τῆς Ἀβάρων Χαγάνος τὰς ἀποσβὰς ἡβλώσας, τὴν τῶν Μυσῶν, ἢ Σκυθῶν κατεπλάμενος δύναμις, καταφθᾶς τὴν Ῥατισβῶναν, ἢ Κωνσταν, ἢ Ἄκις, ἢ Δορόστολον, ἢ Ζάνδαπα, ἢ Μαρκιανόπολιν ἐλών. ὁ ἢ Κοῦβρατος ἐπὶ τῷ Ἀγχιάλου κλθε, ἢ διελὼν τὸ στρατεύμα, τὰς μὲν ἀδύναμες ἐκ τῶ ἀρτίων διέκλεψε· ἢ τῶν μὲν ἀχρήστων δωρεὰν μ. χιλιάδας φυλάττειν ἢ χόρακα κελεύσε, τὰς δὲ ἐπιλέκτες ἑξακις χιλίας ὁπλες παραλαβὼν, δὶς χιλιάδας παρέδακε τῷ Κάγαν, τρὶ δὲ τῷ Μαρτίνῳ, ᾧ τὰς δὶς ἀπὸς ἀναλαβὼν, τῷ ἢ βαρβάρων χωρὰ. ὁ δὲ Κάγαν ἐλθὼν ἐπὶ τὰ Τζαπαρδα, ᾧ ἢ Λίμαν, ᾧ δρῶν τὰς βαρβάρως ἡμιλιφίας, C πολλὰς διεφθειρεν· αἰχμαλωτίσας δὲ κρατήσας πόλλης, δῄωρροφ διεσπάρζεν ἰδίᾳ. Μαρτίνος δὲ εἰς τὰ πιὸ Τόμεως ἢ πόλιν νικόμενος τῷ Χαγάνῳ ἀφυβόλητα· πλεῖσον, πολλὰς ἢ ἀπὸ διωκόμενος ἀνέλαν, ὥστε αὐτὸν φυκῆ ἢ σωτηρίαν φρεμιτθῆναι. ὁ δὲ Μαρτίνος ἐπιδῶσιν νικῶν ἀράμβος, φρὶς ἢ ἐρατηρῶν ἐπιφορτο, ὑπὸτε ὑπηγγέλλατο ἀπαμένειν αὐτὸς. ὁ δὲ Κοῦβρατος θυλλὰ καταχθεὶς, εἰς Μαρκιανόπολιν ὑπέτρεψε. οἱ δὲ μὲ ἄρχοντες αὐτὸν ὑπεσώθεσα τὰ ἴδια στρατήματα, ᾗ ὑπὲ τὰς φωνὰς τὰ Λίμα στρατοπέδευσε. ἰδὼν δὲ ὁ Μαρτίνος τὸν Χαγάνον διατρώτα τὸν πόταμὸν, ὡς τὸν στρατηγὸν ἐκπλῆξαι. ὁ δὲ Κάγος τὸν ποταμὸν διαπερασας, τρὶ πλησίασας τὰς φρουρὰς τῆ Ἀβάρων τὰς μάχης κρατεῖ, ᾧ ὀδύνως D δύμβως ὑποθάκης, ὡς ἀπέραιλεν ἐπὶ τὸν ἐρατηγόν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κρατήσας τὰ; διαβάσεις ὁ Χαγάνος, ἀπίκλειστο αὐτὸν. πεφρίξ(α) πᾶσιμ ὁ λαὸς; ᾧ ἕκασος ἀς ἐῖχε διώλυσιν; ᾗ ἢ ἄλπις ἐφύγον. Θαῤῥοῦσται πάνυ τινὲς παρὰ τῶ βαρβάρων, ᾗ καταμίνυσι Κάγος τὸ ἐκράτησε, ᾗ πᾶσι ζωγρήσασθαι περικτάρτων, ᾗ ἠγάλλετο. ὁ δὲ Χαγάνος ᾗ ἢ μετεμέλησε ὀδύσας, τρὶ τῆς Θρᾴκης χωρὰ, ᾗ τὰ μακρὰ τεῖχη κατέλαβε. ὁ δὲ Κοῦβρατος ὡς ἢ ἄλλας τὰ Λίμα κρυπτόμενος. ἐξέλθει σὺν τῷ Μαρτίνῳ· ᾗ καταλαβὼν τὸν Χαγάνον ἀσυπτάκτον. διὰ τὸ ἢ πλησὺν τῇ βαρβάρων περικεχύθαι τῇ Θρᾴκῃ, φρὶν φυλακὴ κατ' αὐτὸ χωρὶς. ᾗ ὡς αὐτῷ μέχρι τῇ ἐπιχώρου τὸ καπρόφωμα, εἰ μὴ τύχῃ τινὶ πραιτέλῃ ἢ ἐπιχρήματος, ὑπὸς ᾗ ζώῃ ἢ φόρῳ διαρρήξασας, ὕπερος τὸν διαπόλεμον τὰ ζῶα ἀρυγμοῖσι τὸν φόρτον ἀπροδόκητον θαι τῇ πατρώᾳ φωνῇ· τόρτα, φράτερ· τῇ ὁ μὲν κίζας ἢ ἡμίονον ἢ φωνὴς, ὡς ἤκουσ. οἱ δὲ λαοὶ ἀκούσαντες, τῇ τοὺς κελεμίους ἐπιτάκτα αὐτοὺς ὑπποστάσαντες, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. τόρτα, τόρτα· μιχίνας φωνὰς ἀκαρά-

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis fœderibus Myſiam & Scythiam acri bello vexabat: urbes vero Katiarnam, Coniam, Acys, Doroſtolum, Zandapa, & Marcianopolim everſit. Commentiolius autem Anchialum proſectus, milites roboris ac virtutis experes a fortioribus ſegregavit; & inutiles quidem copias ad quadraginta hominum millia caſtra juſſit defendere: delectos vero ad ſex millium ſummam ſecum abducens, bis mille quidem Cæſto, totidem Martino tradidit: reſidua duo millia ipſe aſſumpſit, & adverſus barbaros perrexit. Caſtus Tzaparda & Æmum adveniens, cum barbaros otiantes & ſine cuſtodiis incautos comperiſſet, multos interfecit: reductos autem captivos & prædam abactam fatellitibus commiſit cuſtodiendam. Martinus autem ad loca Tomeæ urbi contermina accedens, & præter expectationem in Chaganum impetu facto, plurimis ejus copiis penitus deletis, eum falutem fuga mercari coegit. Martinus autem parta inſigni victoria, ad Ducem, ubi ſe eos præſtolaturum diceret, reverſus eſt. At Commentiolius metu impulſus, Marcianopolim ſe recepit. Eo non invento, junctis exercitibus ad Æmi fauces caſtra moverunt illi. Martinus Chagano flumen traijcere conſpecto ad Ducem remeat. Caſtus flumine pertranſito barbarorum præcurſoribus obviam factus, eos prælio vicit: fed nulla certa ratione adductus, regreſſione ad Ducem ſe adjungere neglexit. Quare ſequenti luce omni exitu intercluſo Chaganus eum ſuperat: ex quo diſſipatus exercitus, prout quiſque potuit, per nemora & ſaltus aufugit. Nonnulli, veluti feræ venatu, a barbaris capti, ubi Caſtus lateret, enunciant: virum deinde apprehenſum barbari circumvallant, & ſalibus eripuiſſique pro victoria gaudium teſtantur. Chaganus ſtinere meridiem verſus directo, in Thraciam bellum movet, & ad Longum murum accedit. Comentiolus autem Æmi ſylvis tectus & occultatus, tandem cum Martino profitit foras; ubi Chaganum imparatum offendit: quod nimirum tota barbarorum multitudo per Thraciam diſperſa eſſet, prima noctis vigilia adverſus eum contendit. Et præclarum quidem ejus manibus edendum facinus offerebatur, ſi non adverſa fortuna conatus ejus deluſiſſet. Jumentorum enim quopiam onus in terram ſubvertente, cum jumenti dominum aiter patria voce inclamaret, ut ſublapſum onus erigeret. Torna, torna, Frater, inquiens: & muli quidem dominus vocem non auliit; ea tamen percepta hoſtes adoſſe conſerta militum manus conjiciens, in fugam eſſuſa eſt: Torna, torna. Verte, verte fa-

Edit. Pariſ. pag. 218.

ciem : magnis vocibus clamitantes . Sed & Chaganus in maximum timorem conjectus , præcipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares nullo infequente utrin jue se fe fugientes cernere daretur . Porro Chaganus collectis copiis Apiriam urbem demuo obsidit . Ex cum forte Busam urbis machinis Præfectum cepissel , mortem viro intentabat . Busas , si modo vitam in tuto haberet , magna pecuniarum vi eam redimere rogabat . Quare vinctum ad urbis conspectum adnoverunt . Is igitur enarratis , quibus civitatem demeruisset , beneficiis , cives ut libertatis pretium penderent deprecari . Ne preces audirent , civis quidam , cui cum Busæ conjuge consuetudinem fuisse rumor erat , persuasit . Porro Busas ubi se contempium vidit , urbem Chagano se traditurum promisit : compactaque obsidionali machina , vulgus Arietem vocat , urbem invasit . Machinæ condendæ peritia instructi barbari plures alias urbes expugnarunt , collectaque captivorum ingenti præda reversi sunt . Cæterum Byzantini ubi Castum a barbaris captum intellexerunt , Mauricio gravissime obtrectare , eumque fœdis convitiis coram prosciendere . Ea tempestate Heraclius , Heracli pater , victa in Persicum castrum impressione , ipsum cepit , quemadmodum & Mazarum castrum Theodorus : inde vero ambo ad
Edit. Paris. pag. 319. Bejudes venere . Cumque arx munitissima esset , milles quidam cognomento Saphires paxillos quosdam præacutos commentus , eosque inter lapidum compages firmius infigens , ascensum sibi ad superiora paravit . Eum muri coronam jam superantem vir Persa deturbat inferius . Prolabitur itaque Saphires , & fociorum ruinæ cadens excipitur . Cæptum opus rursum aggreditur : & rursum pariter arce summa detruditur , & sustinetur Romanorum clypeis , & iterum consilium nititur perficere : tandem superato muri fastigio , Persæ caput amputat , eoque in aerem projecto , Romanorum animos excivit : pluribusque Herois virtutem imitantibus , & per paxillos velut per gradus murum conscendentibus , castrum in potestatem Romanorum deducitur : & Persarum præsidium aliis occisis , aliis cum apparatu bellico in captivitatem ductis , igne tandem ab eis absumitur . Porro Philippicus Heraclio Romani exercitus relicto Ductore , rursus Byzantium iter parat . Tarsum adveniens , Priscum Orientis Ducem ab Imperatore creatum , jamque missum intelligit : quare scribit Heraclio , ut relicto exercitu Narsetem in Armenia conveniat , & Prisci adventum faciat manifestum . Philippicum fugidem , ut quarta stipendii parte privaret exercitum , litteris jusserat Imperator . Avaritiæ quippe morbo gravius laborabat Mauricius . At Philippicus metuens ne inde tyrannidis excitandæ occasio daretur , Imperatori minime paruit , quod se a regendi exercitus munere abdicasset . Cæterum Priscus Antiochiam appulsus , milites ad Monocartum convenire jussit : & Germano , cui Edessenorum principatus erat commissus , cunr urbis Præfule advocato , eisdem comitibus perrexit ad castra ima cum eis Paschalem solemnitatem peracturus . Exercitus Duces castris egressi ad pasfus bis misse bandis elatis processerunt obviam : Priscus pristini moris oblitus equo non desilit , neque consuetis salutationibus eos excepit . Hæc concitati in eum odii primordia : publicas quippe & com-

A ζωντες . ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλων αἰσχύνῃ περιβαλόμενος , ἀκραιτὸς ἔφευγε . ᾧ τῶν ἐθέτο Ἀβάρεις τε καὶ Ῥωμαίους ἀθρόως διαδιδρασκοντας , μηδενὸς διωκοντος . ὁ δὲ Χαγάνος ἀναλαβὼν τοὺς δυναμένους τοῦ Ἀπεριακοῦ πάλιν παρεκάθισεν . ὧδε δὲ Βουσᾶν τὸν τῆς πόλεως , Μαγγανάρῳ ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο . ὁ δὲ Βουσᾶς παρειλάλει χρήματα ἱκανὰ αὐτῷ παρίχειν , ἔστε τὸ ζῆν αὐτῷ φιλοτιμήσοιτο· οἱ δὲ πᾶν δυναμένοντες τὴν πόλιν παρέσπασαν . αὐτὸς δὲ ἐζήτει τῶν τῆς πόλιν οἰκούντων εὐνοίας αὐτὸν , δυνάμενος ὅσα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίσατο . πολίτας δέ τις ἀπέφευδε μὴ τοῦτο ποιεῖν , λόγος δὲ τοῦτο τῇ Βουᾶ γυναικὶ παρόντας ἤκουσε . ἐπεὶ τοίνυν κατεφρονήθη Βοῦας , ὑπεχώρησε Χαγάνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν . ᾧ πολεμικητικὸν ὄργανον συμπεφάB μικε , ὃν κῆμὸν ὀνομάζουσι , ᾧ πόλι παρέλαβε . μαθόντες δ' οἱ βάρβαροι τὸ πεπραγμα , πλείονες ᾧ ἄλλας πόλεις ἐδουλώσαντο , ᾧ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ὑπέστρεψαν . ἀκέραιτος δὲ οἱ Βυζάντιοι , ὅτι Κάστον ὑπὸ τῷ βαρβάρων αἰχμαλώτου γέγονε , μεγάλως λοιδορείας κατὰ Μαυρικίου ἐχεῦντο , ᾧ εἰς φανερὸν τοῦτο ἐβλασφήμουν . κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν χρόνον Ἡράκλεος ὁ τῦ Ἡρακλείου πατὴρ Περσικῷ φρουρίῳ προσβάλλει , ᾧ τοῦτο ἑλὼν . ὁμοίως ᾧ Θεόδωρος τὸ Μαζάρων φρούριον . ἀμφοτέροι ᾧ εἰς τὸ Βηϋδὴς παραγίνονται . ἔ τῦ φρουρίε ὀχυρὸν ὄντος , στρατιώτης τὶς Σαπφάρης ὀνόC ματι σκόλοπας τοιχουργήσας , ᾧ κατὰ τὰς ἁρμονὰς τῷ λίθων τῦτις πηγνύων , ᾧ ἀναβὰς ἐποιεῖτο . ὡς δὲ ὑπέβη ἐκείνες τῷ τοίχε , Πέρσης ἄνωθεν τῦ τοῦ ἐξωθεῖ . πίπτει οὖν ὁ Σαπφάρης ᾧ ὀχυρώματος . πάλιν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἀσπίσι τὸ ᾧ αὐτὸς ᾧ ἔργου καταστολῇ . ᾧ πάλιν ἐξωθεῖται ἢ ὀχυρώματος . πάλιν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἀσπίσι αὐτὸν ὑποδέχονται , ᾧ πάλιν φρὸς ᾧ ὑπιβουλὴ ἐνεχείρησεν . ἐπὶ δὲ κεφαλῇ τῶ τοίχε γινομένος , τὸν Πέρσην ἀπέτεμψε· ἅτε γὰρ κεφαλὴ ὑπανύσας , Ῥωμαίως Θάρσος ἐπλησε . ᾧ πολλῶν μιμησαμένων τὸν ἀρετὴν , ᾧ δὴ πασάλων ὑπιβάντες τῦ τοίχε , παραδίδοται Ῥωμαίοις τὸ φρούριον . ἔ τῶς μὲν Περσῶν ἀνεῖλον , τῶς δὲ αἰχμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀποσκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν . ὁ δὲ Φιλιππικὸς αὖθις εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποιήσατο , Ἡράκλειον καταλιπὼν ἡγεμόνα Ῥωμαίων . ἐλθὼν δὲ εἰς Ταρσὸν , μαθὼν ὅστις Βασιλεῖος Πρίσκον ἀναπλᾶς ερασηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλε , γράφει Ἡρακλείῳ καταλήσοντι τὸ στρατεύμα εἰς Ἀρμενίαν παραγενέσθαι φρὸς Νάρσην , ᾧ ἅ Πρίσκε παρουσίαν καταδῆλον πάσησαι . ἦν δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῇ Φιλιππικῷ κελεύσας τετάρτην μοῖραν τῆς ρόγας τῶ στρατῶ χαρίσηται . ὑποστὰς δὲ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον . ὁ δὲ Φιλιππικὸς φοβηθεὶς μὴ ἀφορμὴ τυραννίδος γένηται τῶτο , τῇ βασιλεῖ ἐχυπήκουσεν , ἅτε τῶς στρατιώτας ἀποπαύεσθαι . Πρίσκος ᾧ καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν φροσάττει τῶς στρατιώτας ἐπὶ τὸ Μοναχάρτου σωμαχῆσαι . φροσκαλεῖται ᾧ τὸ Γερμανὸν ᾧ ἅ Ἐδεσσηνῶν ἀρχὸν πεπιστωμένον σωὶ τῇ ἐπισκόπῳ . ᾧ σὺν αὐτοῖς φρὸς τὸ στρατοπέδον ἀπῆρχτο , ᾧ ἑορτὴν ἄγων Πάσχα σωὶ αὐτοῖς ποιησόμενος . οἱ δὲ ἡγεμόνες τῶ στρατῦ ὑπήντησαν αὐτῷ μετὰ τῇ βάσδων ἀπὸ δύο σημείων τὸ στρατοπέδου . ὁ δὲ Πρίσκος κατὰ τὸ εἰωθὸς οὐ ἀπέβη τὸ ἵππου , οὐδὲ τοῖς συνήθεσι φροσηγορίαις ἐχρήσατο . ἐντεῦθεν αὐτῷ ἅ μίσος γέγονε ὑπαρξίς . ἐπὶ ἅ κοιτὶς τῇ

ὕβρισι τὰ πλεῖστα ἀνιων. μεπὲ δὲ ἡ ἐσρτὴν πάσα βασιλέως σοβαρὰς ἐπιδείκνυσι γράμματα. συρῤῥώσει πίνιω τὰ πλεῖστα ἐπὶ τ῀ρατηγὰ σκηνοπηγιον, τὰ μὲν ξύλα ὑπερφέρομενα, τὰ δὲ λίθους, τὰ δὲ ξύλα. γίνε῀ται πίνιω περιδυνε῀ ὁ Περσικος, ᾧ ἐπιβὰς τ῀ ἵππᾳ φυγὴν ἀπέδρα τὸν κίνδιωον. οἱ δὲ διαῤῥῆξαντες τὸ πᾶν σκηνοπηγιον, πάντα τὰ αὐτοῦ διήρπασαν. ὁ δὲ καταλαβὼν ἡ Κωνσταντίαν ἐπὶ τοῦ ἱαῤῥῶν πὰς βολὰς τ῀ λίθων ᾧ τὰ ἕλκη ὑφῆρπασεν. Ὲ ἀποστέλλει τὸν ἐπίσκοπον τ῀ς πόλεως ἀπολογούμενος τῇ τραπεζῇ, ὑπισχνούμενος πέσθειν τ῀ αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποσρίγειν τῆ εἰωθόσων παραχωρῆσθαι. ὁ δὲ τραπὸς τὸν ἐπίσκοπον μετὰ ὕβρισς παρπέμπτον, τὸν τῆ Γερμανὸν ἄκουσα τραπηγὸν ἀπηγόρδευσι ἐπὶ ἀσπίδος ὑψώσαντες, τὰς τῆ βασιλικὰς ἀνδρώπας κατέρριψαν, ᾧ τὰ τῶν εἰκόνας ἠφάνισαν, ᾧ ἐπὶ τυραννίδα χωρεῖν ἐμέλλον, ᾧ τὰς πόλεις σκυλεύειν, εἰ μὴ ὁ Γερμανὸς πολὺ παραιτέσει ᾧ πυθωνίᾳ τὰς ἐκλύσεν. ὁ δὲ Περσικὸς ταῦτα τῇ βασιλεῖ κατέδαλλα πικοίκε. ᾧ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φιλιππικὸν τῆς ἀνατολῆς τραπηγὸν πεποίκε. Ὲ ὁ Περσικὸς πάλιν εἰς Βυζάντιον ὑπέρεμψεν. ὁ δὲ τραπὸς ὄρκως κατακραλίζεσι μηδαμῶς ὑπὸ Μαυρικίῳ βασιλεύσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ῥωμαϊκὰς συμφορὰς ἐντρέφων. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδιλος ἡ Κυράτρα τῇ βασιλικῶν οἴκων φῶς τὸν τραπον ἀπέγειλεν, ὅπως ὅρκους ἡ ὅρκους διαλύσῃ ἡ τυραννίδα· ὁ δὲ πεποίκε. τῆς δὲ τυραννίδας ἀποσαθείσης γίνεται Περσῶν ᾧ Ῥωμαίων κατὰ τὸν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγισος. τῇ δὲ Ῥωμαίων δυνάμει ᾧ τραπηγὸς ἀποπολεμήσαντων τὰς Πέρσας, ἀπειρέναι ὁ τ῀ Περσῶν τραπηγὸς Βαρῤῥᾶς· συλλαμβάνονται δὲ ᾧ ζωσῆς ἱππικοὶ, ᾧ οἱ τ῀ Περσικῶν ταγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι μὲν οἱ τὸν ἀελσμὸν διασώσαντες, οἱ δὲ μετὰ κινδιώων ὑπὸ τὸν Περσίδα ἀπέρχαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπίπτουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐκ τῆ Περσικῶν λαφύρων πολλὰ, ᾧ τὰς ζωγραφίστας ἅπασας σωὶ τοῖς βάιδυς. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἔκτισε τὸ Καισαρικὸν ἱμβολον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράψας ἐν αὐτῇ διὰ ζωγράφων τὰς ἑαυτὸ ἐκ παιδοτρόφους μόχεις ᾧ αὐτὸ βασιλείας· ᾧ ἀνεπλήρωσε τὸ ἐν αὐτῇ δημόσιον λυῆ ὸν.

munes injurias haud patienter ferunt milites. Exacta festorum celebritate, Imperatoris litteras magno cum festu obtulit. Concurrunt igitur ad Ducis tentorium milites, & hi quidem gladios ſtringunt, illi lapides intentant, alii vibrant ſubtes & ligna. Quare Priſcus metu conſternatus, conſenſio equo, fuga periculo ſe ſubduxit. Illi tentorio ejus diſcerpto, cunctam ſupellectilem diripiunt. Interim Priſcus Conſtantiam deveniens, conſuſionea lapidum jactu acceptas aliaque vulnera medicorum ope curavit: miſitque urbis Epiſcopum, qui defenſionem ſui apud excitorum ſuſciperet, promittens ſe Imperatori ſuaſurum, ut nihil eorum, quæ ſolent erogari, detraheretur. Exercitus autem Epiſcopum probris onuſtum remiſit: & Germanum quamvis renitentem clypeis ſublatum Ducem appellant: & everſis Imperatoris ſtatuis, deletilque ejus imaginibus, in apertam proruſpiſſent tyrannidem, urbeſque devaſtationibus cinxiſſent; niſi Germanus, qua nimis, qua inhortationibus milites cohibuiſſet: de quibus omnibus Imperatorem Priſcus fecit certiorem: is vero Philippicum Orientis Ducem iterum conſtituit: Priſcus autem iterato Byzantium repetiit. Exercitus vero Mauricio fe haud amplius in bellis obſequuturos adhibitis juramentis aſſirmare: ex quo barbari de Romanis calamitatibus lætari, & in voluptatem dilabi. Demum Imperator Ariſtobulum Imperialiſmi domorum Curatorem ad exercitum ſummiſit, qui fide per juramentum aſſerta, nec non munieribus diſtributis excitatam tyrannidem dilueret, quod fideliter præſtitit. Ea tyrannide diſtracta vehemens Romanos inter & Perſas ad Martyropolim commiſſum eſt bellum. Romanis vero bellico robore militiæque peritia Perſas exſuperantibus, Perſarum Dux Barzuzas interficitur, vivi ad ter mille comprehenduntur, in quibus Perſicorum ordinum præcipui Rectores. Numero mille periculo ſervati, qui denuo periculis fatigati Perſidem repetere permiſſi ſunt. Cæterum partem ex Perſicis ſpoliis ſpectatiſſimam Romanus exercitus ad Imperatorem tranſmiſit, quos nimirum vivos capit, & erepta in prælio cuncta banda. Ædificavit porro Mauricius ad Blachernas Carianam porticum, cunctaque a pueris ad ſuſceptum ujque imperium a ſe geſta pictoram arte in ea deſcripſit: & publicum quod illic habebatur balneum abſolvit.

Τότε τῇ ἴτες μὲν Σεπτεμβ. ἰνδικτ. ς'. οἱ Λογγίβαρδοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἤραντο, ᾧ τὰ Μαυρικίου ἐθνη κατὰ τὸν Ἀρεμαῖον μεγάλαν παραχὰς ὑπεσήσαντο. ἐν δὲ τῇ Περσίδι φυλακὴ ὑπάρχον λεγομένη Λήθη, ἐφ᾽ πόλιος ὁ τῇ Περσῶν βασιλεὺς διαφόρων ἐθνῶν ἐν ταύτῃ κατέκλεισεν σωὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ἐ πόλεως τὸ Δαρας. ὅτου ὑπ᾽ ἀπογόνων ἑαυτὸς ὑπασίσαν᾽ κατὰ τ῀ φυλακτόφυτον αὐτοῖς· ᾧ ἀναλόγους ἡ Μαυτατας, ᾧ ἡ τὸν ἀδελφὸν λαβόντες εἰς τὸ Βυζάντιον ἦναγ. ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης αὐτὸς ὑπεδέξατο· ἡ δὲ Φιλιππικὸν μόλις τραπηγὸν ὁ τραπὸς καπεδί-

Hoc anno menſe Septembri, Indictione ſexta, Longobardi adverſus Romanos bellum moverunt: & Mauruſorum gentes per totam Africam magnos excitarunt tumultus. Extat porro carcer in Perſide, cui nomen Lethe, id eſt Oblivio, quo Perſarum rex ex diverſis nationibus plurimos, cum iis qui ad Daras capti ſunt, includit. Illi deſperata libertate adverſus cuſtodes ſeditionem movent, & interfecto Manuſa, ſororem ejus captam ſecum Byzantium abducunt: quos Imperator ſumma animi lætitia excepit. Porro Philippicum vix Romanus exercitus agnovit pag. 221.

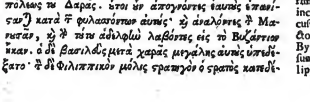

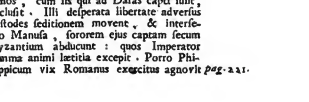

Ducem. Prælio vero Romanos inter & Persas exorto, vincuntur Romani; Philippicum vero regendi exercitus munere abdicatum, Comentiolo Orientis Duce missō, Imp. revocavit. Qui cum Nisibim accessisset, Persæ vero ad Sarbanum subsisterent, manus invicem conseruere. Eo conflictu Heraclius, Heraclii pater, fortiter in prælio se gerens Persarum Ducem occidit: quo sublato verterunt in fugam Persæ: quos cum Romani insequuti fuissent, prædam adeptum innumeram; belliconque omnem apparatum multaque spolia capientes, cuncta Byzantium transmisere. Imperator vero equestribus spectaculis & publicis conventibus & festivitatibus Urbem exhilaravit, & ob parram victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram Ducem designans, cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. Hic impressione in eam facta, Turcos Persicæ potestati armorum vi omnino subjicit, adeo ut Hormisdæ res tantum indeceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annuum Turcis imperaret: cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adepto, & ad Araxem fluvium jam castra metante, certior factus Mauricius Romanum Ducem instituram cum exercitu in Suaniam dirigit. Is ubi Lazicam devenit & ad Phasidem amnem appulit, in Albanitam castra movet. Baram Roman aciem adesse intelligens, factum ridebat: & nondum inito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. Trajecto itaque vicino sibi flumine, ad interiores Perfidis provincias Romanos pertracturus, progredicbatur. Romanus bipertito exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, & cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. Ex his his mille cæteros præcedere, & curfu antetre jubentur, qui Perfarum paribus præcurforibus obviam facti vertunt eos in fugam, & cunctos tandem trucidant. Fuga quippe arrepta in objectum præcipitium lapsi, & angustiis undique conclusi cuncti perierunt. Romanis inde ad vallum usque Perfarum penetrantibus, Baram de tanta virtute obstupuit. Romanus his nunciis militum animos excitat, & in Albaniæ campis castra metatur. Baram dolis potius quam aperto Marte victoriam sufturi meditatus, confestim excidit: summa quippe bellandi peritia excellebat Romanus. Consertis tandem ad utramque partem manibus, multisque barbarorum occisis, præclara Romanis relicta est victoria. Direptis spoliis barbarorum cadavera in ferarum escas per agros passim expolita jacuere. Quibus auditis Perfarum rex tanti dedecoris impatiens, mulierbri veste ad Baram missa, Ducis munere eum privavit. Quare novandis rebus animum Baram applicat, & tyrannidem excitare molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis re verberat, affixa in hæc verba inscripsione: Hormisdæ Chosrois filiæ. Et hæc quidem Baram scripsit. Ad hæc cum exercitu colloquutus, ob cladem a Romanis acceptam, Hormisdam militibus graviter succensere, asseveravit; Fictas quoque litteras tamquam ab Hormisda missas, quibus militaria stipendia juberentur nimul ostendit: quam immite denique foret Hormisdæ ingenium, quam in immanitatem proclive, quanta pecuniæ cogendæ libido, quam

Edit. Paris. pag. 222.

A ξαν. πολίμιν δὲ Ῥωμαίων ϗ Περσῶν ἐν Μαρτυροπόλει γενομένης ὑπάτευε Ῥωμαίοις· ϗ ὁ αὐτοκράτωρ πάλιν τ ἐρατηγίας ϗ Φιλιππικὸν διαδεξάμενος, Κομεντίολον ἐρατηγὸν τ ἀσπόνδων ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κομεντίολος πρὸς τ Νίσιβιν γενόμενος, ϗ οἱ Πέρσαι κϗ τ Σαρβανον ἀλλήλοις συμβάλλον. Ἡράκλειος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατρὸς ἐνδοξοκρατήσας ὁ τϗ πολέμιν ἀνείλε ϗ τ Περσῶν ἐρατηγόν. τῶν δὲ ἀναιρεθέντος βέπος, ϗ διώκοντι Ῥωμαίοι. πολλὰς δὲ τ ἀλώσιος ἐν αὐτοῖς γενομένης παρελαμβάνουσι ϗ τὸ πάλαν. ϗ πολλὰ λάφυρα ἐν Βυζαντίῳ ἐκπέμπουσιν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἱπποκαῖς θεωρίαις ϗ πανηγύρεσι τ πόλιν ἐφαίδρυνε, ϗ τὰς νίκας ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἐρατηγὸν χειροτονήσας τ Βαραμ ἅμα δυνάμεσι πολλαῖς κϗ Σωανίας ἐκπέμπει. ἀδοκήτος δὲ τύτῳ ἐπέσας, καταπολεμηθέντων τῇ Τούρκων ὑπὸ τ Περσῶν, πόσσον Ὁρμίσδας κυβεύσῃ, ὡς ϗ φόρος μ. χιλιάδας χρυσὶ παρὰ τ Τούρκων λαβεῖν, πρότερον πένε τὰ ἴσα τοῖς Τούρκοις τελωτός. τ δὲ Βαραμ πεμφθέντα κϗ τ πόλεμον τῶν γεγονότος, ϗ εἰς τ Δράζην ποταμὸν ἐρατοπεδεύσαντα, ὁ Μαυρίκιος τῶν μαθὼν Ῥωμαίων χειροτονεῖ ἐρατηγὸν, ϗ ἐν Σωανίᾳ κϗ δυνάμεως πέμπει· καταλαβὼν δὲ ὁ Ῥωμαιὸς τ Λαζικὴν, ϗ εἰς τὸν Φᾶσιδα λεγόμενον ποταμὸν, ἐπὶ τ Ἀλβανίαν ἐραπεδεύεται. ἃ δὲ Βαραμ τ τῇ Ῥωμαίων ἐρατῷ ὑπιδημόσαπτο ἀκκοὼς, δεινὸν τὸ φράγμα· ἐπεθύμει δὲ ϗ Ῥωμαικὴς παρατάξεως πέραν λαβεῖν· ϗ ἔδ ὧν ποτε Ῥωμαίων πολεμήσας. διαβὰς τοίνυν ϗ γείτονα ποταμὸν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τ Περσίδος ὡς Ῥωμαίους ἐφιλοχώρει. ὁ δὲ Ῥωμαῖος τὸν Ῥωμαϊκὸν πλῆθος ἐχώρησε, ὡς ἀδοκίμως εἰς τὸ τάλαν καταλιπὼν, κϗ δύκα χιλιάδας ἐπιλέκτως παραλαβὼν κατὰ τ βαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προβήχεσι τ ἐρατὸν παρακέλευε[σ]θ· οἵ τινες συναπτόντες τοὺς προβήχοντας τῇ Περσῶν, τοὺς βίπσαι, ϗ πάντας ἀνήλωσαν. † ἔδ φυγὴς γναμένης, κϗ κρημνὸν συεπτὸς αὐτοῖς, ἀποκλεισθέντες πάντες ἀπώλοντο. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μέχρι τὸ χάρακος τῇ βαρβάρων ἐγένοντο, ὡς καταπλαγῆναι τ Βαραμ ἐπὶ τύτῳ. τότε ἀκκοὼς Ῥωμαϊκὸς παραθαῤῥύνει τὸ ἐραπέδον, ϗ παρασκάσοντα ἐν πεδίῳ τ Ἀλβανίας. ὁ δὲ Βαραμ ἀπατεῶνα κλέψαι τ πόλεμον διπτύχησε δὲ τ βιβλιδίμασς· σωισθεὶς ἔδ ὁ Ῥωμαῖος ἐπαύσατο. συμβαλόντων δὲ ἀλλήλοις, κϗ πολλῶν ἀναιρεθέντων, μεγίση Ῥωμαίων γένεται εἴκη· σκυλδύονται πάντα οἱ βάρβαροι, κϗ ταῖς ἀμοιρήσαντες, ὄκλοις γίνονται καπάβρωμα. τῶν ἀκκοὼς ὁ τῇ Περσῶν βασιλεὺς, κϗ τὸν αἰχμάλων μὴ φέρων, γυναικεῖον ἐσθῆτα τῇ Βαραμ ὀβρίπμενε· κϗ τ ἐρατηγίας τῶν ἀπέπεμψε. ταῦτα δὲ τοίνυν ὁ Βαραμ, κϗ ἀφὸς τυραννίδα χωρεῖ· κϗ ἀνδυβείζει διὰ γραμμάτων τ Ὁρμίσδου, ἐπιγράψας τὸν ἐπιστολὸν· Ὁρμίσδᾳ τῇ θυγατρὶ Χοσρόου· ὁ Βαραμ ταῦτα γέλλει. συναγαγὼν δὲ τὰ ἐρατόπεδα, ἐβρατεῖ ἀγανακτῶν τὸν Ὁρμίσδαν κατὰ τῇ ἐρατικμάτων, ὡς ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττηθέντων. ὑπειδόκιον δὲ κϗ ἐπίπλασε γράμματα, ὡς ἀπὸ Ὁρμίσδα, ὡφὸς τὸ μισεῖσθαι τὰς τῇ ἐρατιωτῶν ῥόγας, ὑπομιμήσκων αὐτοὺς τὸ, τε ἀπλοῦς τὸ Ὁρμίσδα, κϗ ἀμύσταν, τὸ φιλάργυρόν τε, κϗ βίαιον· κϗ ὅπως φόρους μὲν ἀρσκε-

B

C

D

E

ἀρκούμενος, εἰρώνης δὲ ἀπεχόμενος, καὶ πῶς μεγάλας δυσμὰς καθυπέβαλε· καὶ τὰς μὲν ἔξοδος ἀπέτεμεν, τοὺς δὲ ἀπέπνιγεν ἐν τῇ Τιγριδι· καὶ πῶς κατλυάγκαζε Πέρσας ἐς μεγάλους πολέμους χωρεῖν ὅπως διαῤῥαῴσει, ἕως μὴ κατ' αὐτὸ ἐφυσίσασι. τούτοις τοῖς λόγοις συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ ϛρατεύματα, τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ορμίσδα ἐξύφη. ἕως ὅρκους τὸν Βαράμ ὀχυρώσαντες δογματίζουσι πάντας καθελεῖν τὸν Ορμίσδαν. Ορμίσδας δὲ Φερογάνλον τὸν μάγειρον αὐτοῦ καθοπλίσας, μὴ δυνάμως ἀπέτειλε κατὰ Βαράμ. ὁ δὲ Βαράμ ἰδὼν τὴν Φερογάνη καὶ τοὺς ϛρατιώτας, ὅτι ὁ θεὸς ὅπλα κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεθαι Πέρσας· καὶ ὑπεμίμνησεν αὐτὸς τὸν τοῦ Ορμίσδα τραχύτητα, τὸ ἄδικον, τὸ αἱμοχαρὲς, καὶ φιλόπονον, τὸ ἄπιϛον, τὸ ἀλαζονικὸν τε, καὶ βίαιον. τούτων αἰθρίμοι ἀλκδῶς εἰρημένων οἱ περὶ τὸν Φερογάνλιν λαοὶ ὡρὸς Βαράμ μιτατίθϛται· καὶ τὸν Φερογάνλιν ἀτελόντες τὴ Βαράμ ἰωώθησαν· καὶ ὑπὸ Κισσῳώτα ὥρμησαν. ὁ δὲ Ορμίσδας ἔχων ἐν θυμοῖς Βινδόην τὸν ἐν ἀξίᾳ μεγάλη πελοώτα· ἐν δὲ σάλῳ μεγάλῳ τῇ ϕραγμάτων ὄντων Βιϛδὰν ὁ τῶ Βινδόη ἀδελφὸς εἰς τὸν φρουρὰν εἰσαπεδήσας, εἰσάγει Βινδόην τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ, καὶ συναθροίσαντες πλῆθος ἀγροίκων τε, καὶ πολιτῶν τελέτη ὥρᾳ τῆς ἡμέρας εἰσέρχεται εἰς τὰ βασίλεια· καὶ ἐμρόντες τὸν Ορμίσδαν ὑπὸ Θρόνου βασιλικῶς καθεζόμενον, ὕβρισι τοῦτον πολλοῖς καθυπέβαλον. ὁ δὲ Βινδόης κρατήσας τὸν Ορμίσδαν, ἀφείλατο τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῶ, καὶ εἰς φρουρὰν τοῦτον παρέδωκε· παρικάλει δὲ Χοσρόην τὸ πατρόϑυ Θρόνῳ ἀναδῆσαθαι. ὁ δὲ Ορμίσδας ἐκ τῆς φρουρᾶς ἀγγελον ἐξέπεμψε τοῖς Πέρσαις, αἰτυμβόης λαλήσαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι· γίνεται τούτων τῇ ἐπαύλει, καὶ συμβροῖδη ἡ σύγκλητος τῇ Περσῶν ἐς τοὺς βασιλείους σωὴ τῆ πλήθει, καὶ ἄγωσι τὸν Ορμίσδαν δίσμιον. ὁ δὲ Ορμίσδας ἀνημίμησκε Πέρσας, ὡς ἃ δεῖ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν· καὶ ὅσα αὐτῷ ἐβασίλδοσε τρόπαια πεποίηκε, καὶ ὅσα δὲ πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ ὅσους φόρους Τύρκων τελεῖν τῇ Περσίδι πεποίηκε· Ρωμαίους δὲ εἰρώνης ἔρᾶν, καὶ ὅπως τῶν Μαρτυρόπολιν παρέλαβε, καὶ τὰς πατρῴας ἀρίσεις ἐξήγγειλεν. ἐξίου δὲ ἀπὸχειροτονῆθαι Χοσρόην τῆς βασιλείας, ὡς φιλάδικον, καὶ ἄπλϛον, καὶ αἱμοχαρῆ, ὑπεροπτικόν τε, καὶ ὕβρϛικὸν, καὶ φιλοπόλεμον· ὑπεῖναι δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τῶν μαθῶν εἰς βασιλέα ἀφοχειρίσαθαι παρεκάλει· Βινδόης δὲ ὡρὸς Ορμίσδαν αὐτόλεγε, καὶ τὰ τούτου σφάλματα εἰς μέσον ἀφοβαθόμενος πάντας διήγειρε κατὰ τῶ Ορμίσδου. καὶ ἄγουσι εἰς μέσον τῶν τε γυναῖκα Ορμίσδου, καὶ τὸν υἱόν· καὶ τοὺς ἀροτειωθόσιν ὑπ' ἐμοῦ Ορμίσδου τούτους ἐδίχοτμησαν. τὸν δὲ Ορμίσδαν τυφλώσαντες, τῇ φρουρᾷ ἐκαπέδυτο. καὶ ὁ μὲν Χοσρόης ἄχει τινὲς τὸν πατέρα ἐφιλοφρόνησε τῇ φρουρᾷ, πᾶσαν ἡδονὴν παρέχων· ὁ δὲ Ορμίσδας ὕβρισι τοῦτον ἠμείβετο, καπαπατῶν

Theophanis Chron.

A propenſus in violentiam animus ipſius in memoriam revocare; ut cædibus gaudeat, pacem averſetur, vinculis ſubjecerit oppimates; quos partim gladio, partim Tigridis fluentis abſumpſit; ut Perſicos exercitus diuturna bella ſuſtinere coactos minuere fatagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut ſeditionem in eum moveant, ob oculos proponere. His verbis exercitum adverſus Hormiſdam committens maximam in eum rebellionem excitavit. Fidem vero ſuam adhibito jurejurando Baram obſtringentes, Hormiſdam regno depellere, & e medio tollere decreverunt. At Hormiſdas Pheroganeum cocquum ſuum armis inſtructum & magno exercitu ſtipatum contra Baram ſummiſit. Baram ex adverſo Pherogani & exerci-
B tui, a Perſis in contribuces Perſas arma non movenda, ſignificat: una ſimul aſperum Hormiſdæ animum, ut nefariis actibus, ac cædibus gaudeat, ut labore milites opprimat, ſoſerter exponit: his addit fidei conſtantiam, faſtum arrogantem, & ſupra modum animi motus violentos. Pherogania milites, ubi hæc, quæ aliquot vera erant, intellexere, ad Baram deſecerunt, & Pherogane occiſo illius exercitui ſe adjunxere; & ad Cteſiphontem profecti ſunt. Sub id vero tempus Bindoes ampliſſimæ dignitatis vir ab Hormiſda in vinculis detinebatur. Porro in negotiorum procella ſummaque animorum perturbatione, Beſdas Bindois fra-
C ter in carcerem irrumpens, Bindoem fratrem inde extraxit: & collecta rufticorum atque civium turba, ſub veſtium diel horam Palatium ingreſſi, Hormiſdam, quem regali habitu throno inſidentem reperere, contumeliis variiſque appetunt injuriis. Bindoes autem Hormiſdam apprehendens diadema ab ejus capite avulſit, ipſumque in carcerem detruſit; Choſroem vero ut paternum ſolium reciperet hortatus eſt. Hormiſdas autem ſummiſſo ex carcere ad Perſas nuncio, ut *Edit. Par. ſ. p. 223.*
D ſibi, quæ e Perſarum re forent, dicendi copiam facerent, deprecaturus eſt. Indictus ergo in ſequentem diem frequens Perſarum conventus: qui ubi una cum plebe in Regia congregatus fuit, Hormidam vinctum coram adduci juſſit. Hormiſdas primum in reges, quæ peccetur, non committenda, Perſas monere: tum vero, quæ tuliſſet trophæa, quæ bona contuliſſet, quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Perſicas res auxiſſet commemorare: ut pacem quærere coegiſſet Romanos, ut Martyropolim ſubegiſſet, quantis etiam apud Perſas pater excelluiſſet præclaris facinoribus, enarrare: Quare Choſroem ceu diſſidiorum cupidum, avaritiæ voraginem, cædibus aſtuarum, præſumpteuoſum, injuriis inſtrendis pronum, bellorumque tumultibus gaudentem regno privandum: minorem ſibi eſſe ſillum, quem potius regem promovendum perſuadebat. At Bindoes adverſus Hormiſdam perorans, & quos turpiter lapſus admiſiſſet coram enumerans,
E confeſſum univerſum in Hormiſdam incendit. Uxorem tandem & filium Hormiſdæ producunt in medium, & ſub ipſius Hormiſdæ conſpectu ſerra medios dividunt: eum vero oculis privatum conjecerunt in carcerem. Ac nonnullo quidem dierum intervallo patrem in cuſtodia benigne excepit Choſroes, ſuppeditatis etiam, quæ volupe forent, delitiis: Hormiſda vero miſſa a rege munera pe-

dibus conculcante, & injurias convitiaque rependente. Chosroes ira percitus, iustibus agrestibus per illa usque ad necem cædi justit. Tam immane sacinus Persas afflixit, & omnium edimn adversus Chosroem provocavit. Chosroes collectis armatorum copiis regis sæ subduxit, & adversus in Zabæ fluminis planitiem, qua Baram cum castris considerat, perrexit. Optimatum vero suorum in Baram partes inclinare Chosroes suspicatus, eos morti tradidit: ex quo tumultuantibus copiis Chosroes cum pauceis fugam inire cogitur: reliquus autem exercitus totus ad Baram defecit. Quamobrem Chosroes quid sibi agendum foret incertus, cum alii ad Turcos, ad Romanos alii secedere suaderent, consecendens equum, frænumque remittens, spontaneos equi motus cæteros omnes secui justit. Equus autem ad Romanorum fines progressus, ad Cercesium venit: tum vero Legatos misit, qui adventum suum Romanis nunciarent. Contigit autem Probum Patricium ibi forte reperiri cum excipere, & per litteras, quæ ad eum spectarent, cuncta Imperatori significare. Porro Baram ne Chosroi fuppetias ferret Imperator missis ad eum Legatis oravit. At Mauricius Imperator Comentiolo mandavit Chosroem Hierapoli fuciperet, & regilis honoribus profequeretur. Cæterum hoc etiam anno celebrandæ ad Blachernas supplicationis in sanctæ Deiparæ exemplar & normam Imperator Mauricius dedit, & Dominæ encomia recitari justit, idque Panegyrim nuncupavit.

Edit. Paris. pag. 224.

Annus mundi.	Dionysii Exig.	Romani Imp.	Persarum Reges.	Constantinopolitani Epiſc.	Hierosolymitani Epiſc.	Alexandrini Epiſc.	Antiochiæ Epiſc.
		Mauricius annis 20.	Chosroes annis 38.	Joannes annis 13	Joannes annis 20	Eulogius annis 13.	Gregorius annis 24.
		7	1	2	17	10	19

Hoc anno Chosroe Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines Episcopum sanguine sibi conjunctum ad eum misit Imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli & exercitus regendi supremam contulit potestatem. Illi Chosroe secum ducto, & universis Romanis copiis sibi adjunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, loco cui nomen Alexandrina constituit, & castra metatus, copias ex Armenia eductas ne Narsetes aggregarentur, impedire meditabatur. Musiaconem quippe Joannem Armeniæ militiæ Magistrum acies sibi commendatas secum sumeret, & Narsetes, bello una cum eo adversus Baram movendo se adjungeret, Mauricius imperaverat. De nocte itaque cunctæ Romanorum copiæ in aciem unam conflatæ, in Baram præclaro ordine instructæ sunt. Baram metu agitatus ad montem castra metatur. Inito certamine, Narses calcatis Indicis animantibus, mediam barbarorum phalangem fregit: eo præsisto, reliquæ etiam Baram phalanges infirmatæ, totuique cum tyranno exercitus in fugam effusus. Narses laxatis habenis fugientes insequutus, Persarum maximam edidit stragem. Ad sex mille vero vivos captos & vinculis obstrictos ad Chosroem adduxit: quos ille hastis transverberatos neci tradidit. Narses, quos reperit Turcos, ad Imperato-

A Καὶ ὑπὸ τῦ βασιλέως πεμπόμενος· ἀφῖκέτο δὲ ὁ Χοσρόης, ἡ ἐποπάλος ἀγέλους ἐκέλευσεν· ἡ λαγόνα τότε ἔσω τῦτον ἀποδύνειν. ὑπὸ ἢ ἐλύπησε τὰς Πέρσας, ἡ μῖσος κατὰ τῦ Χοσρόη ἐτίθησι. Χοσρόης δὲ συναθροίσας δύναμες, βασιλείων ὑπεξῆλθεν κατὰ τὸ Βαράμ παρεγένετο ἐν πεδίῳ τῦ Ζάβα ποταμῦ, ἔνθα Βαράμ ἢ χάρακα εἶχεν. ὑποληφθὼν δὲ Χοσρόης, ὅτι τινὲς τῶν ἀρχόντων φρονήσειεν τῷ Βαράμ, τύτες ἐφόνευσε. παρεχθέντος δὲ ἢ λαοῦ, ἀποδιδράσκει Χοσρόης μετὰ τινων ὀλίγων· ἡ πάντες περὶ ἢ Χοσρόην τῷ Βαράμ ἀφιστήκεισαν. ὁ δὲ Χοσρόης ἠπόρει τί δράσειεν, εἰσιὼν συμβουλεύόντων αὐτῷ πρὸς Τούρκους χωρεῖν, ἑτέρων δὲ πρὸς Ῥωμαίως. ὁ δὲ Χοσρόης ἢ ἵππων ἐπιβὰς ἡ ἢ χαλινὸν ἄσας προσέτρεπε πασιν ὑπεῖδεν τοῖς τῶ ἵππου κινήμασιν. ὁ δὲ ἵππος ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη ἀπεκίνησε, ἡ ἀφῖξε τὸ Κιρκήσιον παραγένεται· ἡ ἀφίσβεις πέμπει τῶ ταῦτα ἀρῖξε κατέδηλον Ῥωμαίοις ποιήσεις. ἔτυχε δὲ Πρόβου ἢ πατρίκιος ἐκεῖ ὄντα τῶν ὑποδέξασθαι, ἡ διὰ γραμμάτων τῷ βασιλεῖ μηνύσαντα πάντα κατ' αὐτόν. ὁ ἢ Βαρὰμ ἀπίστειλε φίσεσθαι φῶς αὐτὸν αἰτήματος μὴ συμμαχῆσαι τῷ Χοσρόῃ· κελεύει ἢ ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Κομεντιόλῳ στρατηγῷ εἰς Ἱεραπολιν ἢ Χοσρόην ὑποδέξασθαι, ἡ βασιλικῆς Θεραπείας τιμῆσαι· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καπέδεξε ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος γενέσθαι εἰς ἢ μνήμων ἢ ἁγίας Θεοτόκου τῶν Νικῶν ἐν Βλαχέρναις, ἡ ἐγκώμια λέγειν τῆς θεοτόκης, ὀνομάσας αὐτῶν πανήγυριν.

B

C

Ἀνὰ τὸν κόσμον.	Διονυσίε τῦ ἐξιγητῦ.	Ῥωμαίων βασιλεῖς Μαυρίκιος ἔτη κ'.	Πέρσαι βασιλεῖς Χοσρόης ἔτη κ'.	Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοποι Ἰωάννης ἔτη ιζ'.	Ἱεροσολύμων ἐπίσκοποι Ἰωάννης ἔτη κ'.	Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοποι Εὐλόγιος ἔτη ιγ'.	Ἀντιοχείας ἐπίσκοποι Γρηγόριος ἔτη κδ'.
		ζ'	α'	β'	ιζ'	ι'	ιθ'

Τότε τῇ ἴτει τοιῦτον θεὸς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, ὁμωνύμον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς ἀφοῦ αὐτὸν ἐξέπεμψε ἢ ἴδιον συγγενῆ συὶ Νάρσῃ, ἢ κηντρίσιν τὸ πόλεμον τῷ καταπιστεύσας. οἱ τινες παραλαβόντες Χοσρόην ἡ πάσας τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλυσιν. ὁ δὲ Βαράμ τῦτο μαθὼν τὰς περὶ αὐτὸν διεκόμεις ἀναλαβών, ἐν τόπῳ Ἀλεξανδρίνῃ ὀνομαζόμενῳ ἱσρατοπεδεύσει, κωλύειν σέρμος τὰ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐρχόμενα στρατεύματα, ἢ μὴ ἐνωθῆναι τῇ Νάρσῃ. ἐτελέσατο ἢ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μουσάκιον ἢ τὰς Ἀρμενίας στρατιάλαρχον ἀναλαβεῖν τὰ στρατεύματα, ἡ ἐνωθῆναι τῷ Νάρσῃ, ἢ ἅμα συστήσασθαι τῷ Βαράμ πόλεμον. διὰ δὲ νυκτὸς ἰωὰ ἅπασα πᾶσαι αἱ Ῥωμαϊκαὶ δυνάμεις, ἡ παρατάξαντο ἢ Βαράμ. ὁ δὲ Βαράμ φῶς τὸ ὄρος ἢ στρατοπεδῦσαι, δεινὴ κατηκόλμησε. πολέμου δὲ κροτηθέντος, ὁ Νάρσης τῆ Ἰνδικὴν καταφρονήσας θηρίων, τὴν μέσην τῆ βαρβάρων διέλυσε φάλαγγα. ὅτε δὲ γνωρίσου, αἱ λοιπαὶ τῶ Βαράμ ἠθύνησαν φάλαγγες, ἡ γίνεται τὸ τυράννου μεγάλη φυγή. ὁ δὲ Νάρσης ἀκαπασχέτως δώκων ἀνέλε τὰς Πέρσας, εἰς ὃ χιλιάδες ζωγρήσας, πρὸς Χοσρόην δεσμίους ἤγαγεν. ὁ ἢ Χοσρόης πάντας ἀνέλα τῷ δόρατι. ὅσοι δὲ Τούρκοι ἐτύγχανον, τύτες τῷ αὐτοκράτορες εἰς Βοζάντιον ἔπεμψε. τῇ δὲ Τούρκων ἐν τοῖς μετὰ-

D

E

πους ἢ τύπον τῦ σωρῦ κεπτῆσθ διὰ μέλανος ἰχνότυπον, ἐραπομένων ὑπὸ τῦ αὐτοκράτορος ποίῳ τρόπῳ τῦτο τὸ σημεῖον ἐπιφέρονται ; οἱ Τοῦρκοι ἐφασκον ἀφ' ἑπολλῶν χρόνων λομμὸν ἐν Τυρκίᾳ γενέσθαι . τινὲς δὲ τ ἐν αὐτοῖς Χερσαίων ὑποδήσαι τῦτο ποιῆσαι, ὡς ἐντεῦθεν σωτηρίαν τῇ πλώσιμον ἐγίνετο . ὁ δὲ σρατὸς τ Ρωμαίων τῶν σκευῶν τ Βαρδᾶ ἠ τὸ τέλος παραλαβόντες μ τ ἐλιφάντων , τῇ Χοσρῦ φροσπίπτουσαν . ὁ ἢ Βαρδᾶς ἐπὶ τὰ ἑσθέρα μέρη τῆς Περσίδος ἢ φυγὴν ἐποιήσατο· ἠδ ὕπως ὁ κατ' αὐτὸν ξβολίσεται πόλεμος . ὁ ἢ Χοσρόης μεγάλῃ νίκῃ ἀναδησάμενος , τὸν ἴδιον ἀπέλαβε θρόνον, ᾗ ἐπινίκια ἐσία Ρωμαίοις . ὁ ἢ Ναρσῆς ἀναζεύγνυσιν ἐπὶ τὰ ἴδια , τῇ Χοσρόῃ ἐλεγχ · μέμνησο, Χοσρόη, τῆς παρᾶσης ἡμέρας . Ρωμαῖοι σοι τῶν βασιλείων χαρίζονται . Χοσρόης ἢ δολοφονίαν διδοκαὼς, ἵζπες Μαυρίκιον χιλίας Ρωμαίας εἰς φυλακὴν ἀπῆ ἔχειν· ὁ ἢ Μαυρίκιος ἀγάπλω πολλῷ πρὸς τὸν βάρβαρον κεκτημένος , ἁπλῶσι τὸ αἴτημα αὐτῷ . ἔτως ὁ Περσικὸς τῇ Ρωμαίων καπαύπαυτο πόλεμος.

A rem Byzantium transmisit . Porro Turci crucis figuram nigris punctionibus effigiatam cum gerant in frontibus , qua ratione signum illud præferant ab Imperatore interrogati , respondenrunt : Multos ante annos cum pestis per Turciam grassaretur , quosdam ex suis Christianos auctores fuisse, ut id fieret , ex quo priſtina salubritas in regionem redu ta eſt, Cæterum Roma- *Edit. Parif* norum exercitus tentorium Baram & uni- *pag.* 225. verſum ejus bellicum apparatum atque elephantos capiens , ad Chosroem adduxit . Baram vero in interiores Perſidis regiones fuga ſe recepit : bellumque adverſus eum ſuſceptum ita demum diremptum eſt . Chosroes tam præclara victoria redimitus , proprium thronum recuperavit , epulumque triumphale , & victoriæ grates Romanis præbuit . Narſes autem domum reverſurus , Chosroi dixit : Fac præſentis diei memor uſque ſis , Chosroes ; regno te donant Romani . Chosroes porro necem dolis intentandam veritus, Romanos mille ad ſui cuſtodiam & ſatellitium deputandos a Mauricio expetiit . Mauricius vero multa humanitate erga barbarum uſus , poſtulatis ejus fecit ſatis : huncque tandem exium bellum Perſicum obtinuit .

B

Κόσμου ἔτη ἑξακισχίλια ἑπτακόσια ἑξηκονπέντε.	Τῆς Ρωμαίων βασιλείας Μαυρικίου ἔτη κ'.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόου ἐτῶν λδ'.	—	ΚΠ. ἐνίσια. Ἰωάννου ἔτη ιγ'.	Ἱεροσ. ἐνίσια. Ἰωάν ἔτη ιν'.	Ἀλεξ. ἐνίσια. Εὐλογίου ἔτη κζ'.	Ἀντ. ἐνίσια. Γρηγόριος ἔτη κβ'
	ν'.	ξ'.		θ'.	ι'.	νδ.	κ'.

C

Anni mundi coeli.	Divinæ Incarn. æræ.	Rom. Imp. Mauricius annis 20.	Perſarum rex Coſ. roes annis 30.	Conſtant. Epiſc. annis 13.	Hieroſ. Epiſc. annis 14.	Alexa. Epiſc. Eulogius annis 17.	Ant. Epiſc. Gregorius annis 20.
		8	2		9	18	11	20

Τούτῳ τῷ ἔτει μὴν Μαρτίῳ κ'. ἰνδικτ. ι'. τῇ ἡμέρᾳ τ ἁγίου Πάσχα χρόνων πεσάρων ἤμισυ, ἐτέρθη Θεοδόσιος ὁ Μαυρικίου τ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσανπνουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τῶν ἐκκλησίων τῇ ἁγίων πεσαρακόντα , ὧν ἀπῆρξατο πτίζειν Τιβέριος , ἀνεπλήρωσεν ἐν τῇ μέσῃ ὥσαι , ἔνθι τόπον φρῶλω ἔλεγον εἶναι Πραιτώριον . εἰρώνης δὲ βαθείας τῶν ἀναπολῶ καπαλαβούσης , ὁ Μαυρίκιος ἐπὶ τῶν Εὐφράτλω ἐκίνμενε πόλεμον. ᾗ πτο ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ τῶν ἀναπολῶ ἐπὶ τῶν Θρᾴκλω μετήγαγε.

Hoc anno menſis Martii die ſexto ſupra veſtimum , indictione octava, Theodoſius Mauricii Imperatoris ſupremi filius , die Paſchatis ſancto , a Joanne Patriarcha , quatuor ſolis annis cum medio natus coronam Imperii accepit .

Eodem anno Mauricius ſupremus Imperator Sanctorum quadraginta Martyrum Eccleſiam , a Tiberio exædificari cœpram , & jam ad opus medium ductam abſolvit . Prætorium eo loco quondam conſtructum narrant . Profunda vero pace totum Orientem occupante , Europam bellorum procellis agitabat Mauricius : præcipue ipſe ſupremus Imperator imperii vires omnes ab Oriente in Thraciam tranſportavit .

D

gio iter faciens, vehementiore vento pluviaque incumbente, nauris ad extremas adductis angustias, scapha, qua vehebatur Imperator, procellis asportata est, & præter omnium opinionem, ad locum, cui nomen Daonius, salva redita. Eadem illa nocte parturiens mulier lamentabiles voces edebat. Exorto die misit Imperator, qui pararent, ut quæ contigerat rei fieret ipse spectator. Vidit autem infantem natum oculis & palpebris orbum, cui neque manus neque brachia essent: e coxis autem piscis cauda illi enascebatur. Eodem quoque die equus Imperatoris phaleris aureis circumquaque ornatus, concidit subito, atque ruptus est. Istis omnibus tamquam ominibus intentus Imperator, tacito mœrore conficiebatur. Vostera huc viri tres Sclavinorum genere orti nullo ferro vel gladio accincti, sed cytharis tantummodo instructi, a Romanis capti sunt. Unde traherent ortum, vel moram facerent, Imperator rogare. Illi se genere Sclavinos, & ad Occasi tractus habitare responderunt. Chaganum autem Legatos ad se misisse, & tributum suarum Præfectos muneribus sollicitasse, ut sibi suppetias adversus Romanos ferrent: se vero ab familiarum Capitibus missos, qui eos apud Chaganum excusarent, quod ob viarum remota intervalla manum auxiliarem ei præbere nequeant. Quodecim verum mensium iter confecisse, ac ita demum in Romanorum manus se prolapsos affeverabant: cytharas autem circumduxisse; in regione quippe ferri nescia natos, armis non adsuetos se tegere. Imperator hominum staturam miratus, laudata corporis eorum proceritate, ipsos Heracleam misit. Inde cum Amchalum venisset, de Legatorum a Persis & Francis missorum adventu certior factus, Byzantium & Regiam revertitur.

| | | 10 | 4 | | 11 | 20 | 13 | 22 |

Hoc anno Chaganus ad paclam sibi pecuniarum summam augmentum dari postulabat. Imperator vero barbari sermones refpuit. Quare bellum renovare Chaganus constituit; mox Singidonem obtinet, & ad Sirmium castra metatur. Imperator autem Priscum Europæ Ducem instituit. Priscus Salvianum sub se
Edit. Paris. pag. 227. Legatum elegit, & præcurrere ante exercitum jubet. In barbaros itaque irruptione facta, acrique conserto prælio, penes Romanos stetit victoria: Cladis accepto nuncio, alium exercitum instruit Chaganus, & ad pugnam egreditur. Salvianus armatorum ingenti multitudine conspecta, deterretur, & ad Priscum revertitur. Recessu Romanorum cognito, versus Anchialum Chaganus procedit, sanctum Alexandrum intellige: & vasto incendio locum omnem depopulatur. Inde Drizepera divertit, & obsidionalibus machinis comparatis oppidum expugnare molitur. Drizeperorum incolæ pectus audaciffime oppoſuere: Referatis enim portis, cum barbaris fe fortiter congreſſuros, agitatis alioqui de deditione ſermonibus, minabantur. Tunc ſane, tunc temporis divina illis affuit virtus. Manifeſta quippe meridiei luce Romanorum copias urbe egredientes cernere barbari ſibi viſi ſunt, & ineundum armorum minitantes congreſſum: ex quo conturbati, in præcipitem fugam ſe projicientes, Perinthum ſe con-

A τὴν πορείαν ποιήσῃς, ἀνέμων ἐξαιτίας καὶ βροχῆς γινομένης, τῶν αὐτῶν ἀπορησάντων τὸ σκάφος ἁρπάσαι τὸ αὐτοκράτορος, ὡς παραδόξως σωθῆναι ἐν τῷ λεγομένῳ Δαωνίῳ. τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ γυνὴ τικτουσα, ᾗ βοὰς οἰκτρὰς ἠφίει· ἅπερ ὡς ἡ γενομένης ἀπίσειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν, τί τὸ συμβησόμενον. καὶ εἰδὲ παιδίον γεννηθὲν ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων ἀμοιρον, μήτε χεῖρας μήτε βραχίονας ἔχον. ἀρὸς δὲ τῇ ἰσχίῳ ἐχθύος ὁρᾶ προσφυὸς ὑπηρχεν αὐτῷ. ταυτῃ δὴ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἵππος τὸ βασιλέως ὁ τὸν χρυσοῦ πεπεμένος κόσμον, ἀθρόως διερράγη πεσών. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτοις πᾶσιν οἰωνισμένος, σκέλυπος ἦν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀνδρες τρεις Σκλαβῖνοι τὸ γένος μηδὲν τι σίδηρον πεφλαλομένοι ὑπὸ Ρωμαίων ἐκραπίσθησαν, κιθάρας μόνας βασζοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς πυθόμενος ὁπόθεν τὸ εἶναι, ὑπὸ τὰς διατριβὰς ἐποιοῦντο· οἱ δὲ πρὸς γένος ἐφασαν περικεῖναι Σκλαβῖνοι. φὸς τῇ πλεῖ Ωκεανὸν οἰκοῦντες. ἢ δὲ Χαγάνος φὸς αὐτὸς ἀφισβείας πέμψαι, καὶ δῶρα τοῖς ἐπάρχοις αὐτῶν ἢ συμμαχῆσαι αὐτῷ κατὰ Ρωμαίων· οἱ δὲ πεῖσθαι αὐτῶν ἀπίσειλαν αὐτὸς ἀπολογησαμένους τῷ Χαγάνῳ, ὅτι οὐ δυνανται διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ δυνσελθεῖν αὐτῷ συμμαχίαν. ὀκτακαίδεκα δὲ μῆνων ἐφασκον ποιήσασθαι ὁδοιπορίαν, καὶ ὕτω τοὺς Ρωμαίους πεισπεῖσθαι. κιθάρας δὲ περιφέρεσθαι, ὡς μὴ εἰδότες ὅπλα πεπεβαλῖσθαι τινά. τῆς χώρας αὐτῶν ἀγνοῦσης τὸ σίδηρον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ θαυμάσας τῶν τε ηλικίων, καὶ τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐπαινέσας, εἰς Ἡράκλειαν αὐτοὺς παρέπεμψε. καταλαβὼν δὲ τὸν Ἀγχίαλον, καὶ μαθὼν ὅτι ἀφισβεις εἰς τὸ Βυζάντιον Πέρσῶν τε, καὶ Φράγκων παρεγένοντο, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασίλεια.

| | | ί | δ' | | κ' | κ' | ϛ' | κβ' |

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Χαγάνος ἐζήτει ἀφορᾶσθαι ἢ συνθήκας λαμβάνειν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τὰς λόγους τῶ βαρβάρου οὐ κατεδέξατο. διὰ τοῦτο ὁ Χαγάνος ἦρατο πάλιν τὸν πόλεμον, καὶ πολορκεῖ τὴν Σιγγιδόνα, καὶ στρατοπεδεύει κατὰ τὸ Σίρμιον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ στρατηγὸν τῆς Εὐρώπης χειροτονεῖ τὸν Πρίσκον. ὁ δὲ Πρίσκος τὸν Σαλβιανὸν ὑποστράτηγον ποιήσας, ἀποστρέχειν ἐκέλευσεν, ὃς κατὰ τῶν βαρβάρων χωρήσαντος συγαροῦσι πόλεμον καὶ νικῶσι Ρωμαῖοι. ὁ δὲ Χαγάνος τότε ἀπράκτως, ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις, ἐχώρει πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Σαλβιανὸς ἰδὼν τὰ πλῆθη καὶ κατεπλαγεὶς, φὸς Πρίσκον ἀφικνεῖται. γνοὺς δὲ ὁ Χαγάνος τοὺς τῶν Ρωμαίων ὑποχώρησιν, εἰς Ἀγχίαλον ἐξέρχεται, ὅτου εἰς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον· καὶ πάντα τὴν παμφαγῆ πυρὶ παραδίδωσι· μεταβὰς δὲ εἰς τὰ Δερζέπηρα ἐπιχειρεῖ ἑλεῖν. οἱ δὲ τὰ Δερζέπηρα οἰκοῦντες ὑπὶ πλεῖστόν τε περιπεζεύτα Θράσος. τὰς γὰρ πύλας ἀναπετάσαντες, ἐπείλουν τοῖς βαρβάροις πολεμεῖν ἐκ διαλλήλων ὄντες. τότε δὴ τότε, θεία τις αὐτοὺς ἔπιτε δύναμις. μεσούσης γὰρ ἡμέρας ὁρᾶν ἔδοξαν οἱ βάρβαροι Ρωμαίων δυνάμεις ἐπεξιούσας τῆ ἄστεως, καὶ μέλλειν συμπλέκεσθαι· καὶ καταπλαγέντες συμπαν φυγῇ ἐτράπησαν· καὶ ἐπὶ τὸν Περινθον γί-

Hoc anno Chaganus ad paclam sibi pecuniarum summam augmentum dari postulabat. Imperator vero barbari sermones refpuit. Quare bellum renovare Chaganus constituit; mox Singidonem obtinet, & ad Sirmium castra metatur. Imperator autem Priscum Europæ Ducem instituit. Priscus Salvianum sub se Legatum elegit, & præcurrere ante exercitum jubet. In barbaros itaque irruptione facta, acrique conserto prælio, penes Romanos stetit victoria: Cladis accepto nuncio, alium exercitum instruit Chaganus, & ad pugnam egreditur. Salvianus armatorum ingenti multitudine conspecta, deterretur, & ad Priscum revertitur. Recessu Romanorum cognito, versus Anchialum Chaganus procedit, sanctum Alexandrum intellige: & vasto incendio locum omnem depopulatur. Inde Drizepera divertit, & obsidionalibus machinis comparatis oppidum expugnare molitur. Drizeperorum incolæ pectus audaciffime oppoſuere: Referatis enim portis, cum barbaris fe fortiter congreſſuros, agitatis alioqui de deditione ſermonibus, minabantur. Tunc ſane, tunc temporis divina illis affuit virtus. Manifeſta quippe meridiei luce Romanorum copias urbe egredientes cernere barbari ſibi viſi ſunt, & ineundum armorum minitantes congreſſum: ex quo conturbati, in præcipitem fugam ſe projicientes, Perinthum ſe con-

ποντια. ὁ δὲ Πέρσικος μηδὲν θεωρῶν φέρων τὰ πλοῖα τῆς βαρβάρων, εἰς τὸ Τζούρουλον ἀσυλλόγητος φρούριον ἠσφαλίζετο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν Πέρσικον πολιορκεῖν ἐπιχειρεῖ. παῦται δὲ ἀκμακὸς Μαυρίκιος, διπορῶν τί δράσει, * ἀβουλία δὲ καταστρατηγεῖ τὰς ἀπείρου διανοίμεως· καὶ ἵνα τῆς ἐξουσιαστέρων μιγάλας θωρακίς καὶ ὑποφύσει ποιῆσι ἐκοντὶ περιπεσεῖν τοῖς βαρβαροις· ἢ δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πέρσικον γράμματα περιέχοντα τάδε. τῷ ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ Πέρσῃ. Τῶν ἀλυπείαν τῆς βαρβάρων ἐγχείρησιν μὴ θαυλάσης, ὡς γὰρ ἀπωλείαν αὐτῶν τὸν γόγονε. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐν πολλῆς αἰχμῆς ἔχει ὁ Χαγάνος ὑποσρῖψαι εἰς τὴν ἀριτωθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ρωμαίων χώραν. ἐξ τοῦτο καρτέρησε ἡ σοῦ ἐνδοξότης· ἐν Τζουρλῷ περιειμένων αὐτόν. πέμπομεν γὰρ ἐξ Σκλαβίνας πλοῖα, ἢ αἰχμαλωτίζομεν αὐτούς. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰρύνης ἢ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποσρῖψαι. ὁ δὲ Χαγάνος κρατήσας τὰ γράμματα, καὶ ἀκαιρὸς γίνεται πεζεῖς. ἢ σωυθῆκας πρὸς τὸν Πέρσικον ἐξθύμως, ἢ εἰρωνεύσας ὑπὶ δώρας ὀλίγους ἢ ἀπεξιολόγους εἰς τὸν ἑαυτῦ ἐπαπέζεξι μετὰ φυγῆς κρατεῖας.

A tulere. Prisćus autem solius barbaricæ aciei conspectum ferre non sustinens, in Tzurulum castrum ingressus diligenti custodia vitam tutabatur: exinde ad obsidendum Prisćum animus barbaro Principi factus. Quod cum ad Mauricium perlatum, quid ageret, dubius hæsit. Bono tandem consilio adversus innumeram barbarorum multitudinem armatur, & prudentia oppugnat. De Excubitorum igitur numero unum ad castra prosectum in barbarorum potestatem sponte prolabi donis ingentibus & pollicitis amplioribus fuadet: ac una simul ad Prisćum litteras ei committit in hæc verba. Gloriosissimo Duci Prisco. Nesarium barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipsis erit. Chaganum cum magno dedecore in assignatam sibi a Romanis provinciam certo scias. Quare Gloria tua Tzuruli perdurabit, & Chaganum circumvertet, & pro libito circumagitabit. Copiosam classem mari transmittimus, captivitatemque hosti paramus: qui alioqui cum dedecore & damno domum reversurus est. Chaganus intercepris litteris scripta legit, & una mecu consternitur: pacifique cum Prisco conditionibus, levium & nullius pretii munerum accessione contentus, composuit pacem, & maxima, qua potuit, fuga se surripuit.

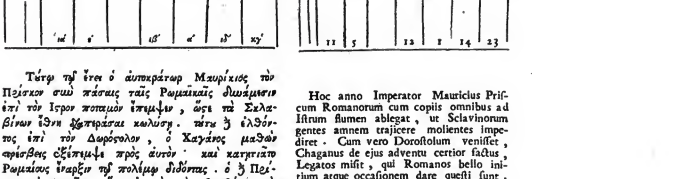

Edit. Paris. pag. 228.

Τέτῳ τῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν Πέρσικον σωὶ πάσαις ταῖς Ρωμαϊκαῖς δυνάμεσιν ἐπὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν ἐπεμψεν, ὡςε τὰ Σκλαβίνων ἔθνη ἐξπεράσαι κωλύσῃ. αὐτὸ ἢ ἐλθόντος ἐπὶ τὸν Δωρόσολον, ὁ Χαγάνος μαθὼν ἀρισθερᾶς ἐξέπεμψε πρὸς αὐτὸν· καὶ καιρίαιτο Ρωμαίους ὑπερβῆναι τῷ πολέμῳ διδόντας. ὁ δὲ Πέρσικος ἀπελογήσατο· ὅτι ἡ φορὸς τὰς βαρβάρους τὸν πόλεμον ποιήσαι παραγίγονα· ἀλλὰ φορὸς τὰ Σκλαβίνων ἔθνη ὑπὸ τῷ αὐτοκράτορος ἀπεσάλλω. ἀκαιρὸς δὲ ὁ Πέρσικος ὅτι Ἀρδάγαστος τὰ πλοῖα τῆς Σκλαβίνων πρὸς τὸ φραυδέως διασκόρπισιν· ἐξπεράσας τὸν Ἴστρον μισόνυκτος νυκτὸς ἀδυκήτως τῷ Ἀρδαγάστῳ σωιμίξιν. ὁ δὲ Ἀρδάγαστος τῷ κινδύνου αἰδόμενος, ἵππου τε γομοῦ ἐπιβὰς, μόλις διασῴζῃ. οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἀπολόντες πλεῖον Σκλαβίνων, ἐφ' ᾧ πεζεῖ τὸν Ἀρδάγαστον διατρώντες χώραν, αἰχμαλωσίας τε κρατήσαντες πολλὰς, εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπεμπεν ἐξ Τατήμερος. ὁ δὲ Τατήμερ ἐκλύτως ἢ πορείαν ποιούμενος, ἓξ εἰς μέσῃν ἢ τροφὴν ἐπιδὺς ἡμέρας. τὸ τῇ τετάρῃ ἢ ἡμέρᾳ πλεῖον Σκλαβίνων ἐπιτίθενται αὐτῷ· ἢ διελίᾳ συχεθεὶς, φεύγων εἰς τὸ Βυζάντιον ἔκεν. οἱ δὲ σωὶ αὐτῷ Ρωμαῖοι ἐγκρατὲς Σκλαβίνοις μαχησάμενοι, κρατήσι τῷ βαρβάρων παραδόξως, ἐφ' εἰς τὸ Βυζάντιον ἢ αἰχμα-

Hoc anno Imperator Mauricius Prisćum Romanorum cum copiis omnibus ad Istrum fluvium ablegat, ut Sclavinorum gentes amnem trajicere molientes impediret. Cum vero Dorostolum venisset, Chaganus de ejus adventu certior factus, Legatos misit, qui Romanos bello initium atque occasionem dare quæsti sunt. Respondit Prisćus. Bellum in barbaros moturus minime missus sum: solas Sclavinorum gentes a me coercendas justit Imperator. Prisćus autem Sclavinorum populum ab Ardagasto Duce disparsim per Romanam provinciam effusum cum resciśset: Istro trajecto, noctis sub medium ex improviso Ardagastum adoritur, & cum eo manus conserit: Ardagastus cognito periculo, modo equo insidens vix salutem fuga consequitur. Romani multis Sclavinorum copiis cæsis, atque universa Ardagasti regione devastata, captisque innumeris, multos ex eis Byzantium per Tatemerem transmisere. Tatemer iter agens incautus & resolutus, vino insuper & voluptatibus per vias indulgens, tertia die in irruentium Sclavinorum manus incidit: cum mecu correptus, fuga Byzantium attingit. At Romani reliqui viæ cominus Sclavinorum impetum fortiter sustinentes, præter spem omnem barbaros superant, & universam prædam captivorumque turmas incolumes ad Imperatorem Byzantium detulere. His Imperator

diffundi, & Romanis in capritivitatem abducendis e ligno ferroque compactos compedes cuncti pararent celiere. Ex adverso agricolarum labores ne devastarent. Dux Romanis commendare, ne Dei justitia, quod per nefas committitur, averfata, ad barbaros traduceret victoriam. Sequenti luce Saracenicarum Tribuum Principes duce a se Duce ablegat, qui comprehensis Persarum nonnullis vivis, adversariorum motus omnes & consilium perdiscunt: Dominico quippe die Persas in Romanos impetum facturos, nunciabant. Philippicus itaque summo mane composito exercitu, eoque in tria agmina distributo in pugnam procesit. Ipse vero Christi Dei & hominis imaginem, (manibus hominum haud conditam opinantur Romani) brachiis complexus, singulos armatorum ordines praetiscurrebat, & divinum animo cujusque robur inspirabat, & imperticabatur. Eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens aciem largo lachrymarum imbre divinum numen demulcens, caelestium acies in subsidium demissas excipiebat. Inito demum certamine Vitalianus Tribunus prae caeteris majore in Persas impetu motus denssissimam eorum phalangem disrupit, & omnem bellicum eorum apparatum obtinuit. Inde Romani ad diripienda spolia conversi. Quibus conspectis veritus Philippicus ne reliquus exercitus ad occupandam praedam defertis ordinibus concurreret, & resumptis viribus facilenque retro verti eos barbari opprimerent, Theodoro Silibio galeam sibi detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad spolia tam avide convolasset, gladio deterreret missit. Milites, eo conspecto, Philippicum esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renovandam regredi sunt. Protracto ro per multas horas praelio, mandatum a Duce edictum, Persarum equos hastis confodi. Quod ubi praestitum, fusis omnis Persarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hostium gladiis trucidant, sumptoque, & eorum sibi tulerunt spolia. Postera luce Cardareges collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, & secundo certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani, & Persarum quamplurimi in acie trucidantur. Ex iis bis mille vivi capti, qui Byzantium missi. Cardareges Daras se recipit, quem Persae contumelis exceptum a se depellunt. Porro Philippicus Heraeltum, Heraclii, qui postmodum imperavit, patrem, exercitus Legatum, ad exploranda barbarorum consilia misit: milites vero, qui in praelio vulnerati fuerant, per urbes dimisit, ut corpora curarent. Edictis deinde copiis Babyloneni vorsus pergit. Chlomarum castrum obsidet. Cardareges autem collecta rusticorum armis insuetorum, manu ipsis cum subjugalibus, tumultuarioque exercitu coacto, quasi reparatis castris jactantiam prae se ferre, & per loca munita, & incubiam noctem, eo pervenit, ut a tergo Romanis esset; cum alioqui manus cum ipsis conserere non auderet. At Philippicus intempestivo terore turbatur, relicta castri obsidione, in fedam & dementem se fugam conjicit: quas comperta, reliquus etiam exercitus per impervia loca magnis undique circumspeus periculis, fugiens, Ducem suum sectatus est. Ineubabat terris nox illunia & obscura, eaque peracta, & sole illucescente reformidata calamitate le liberatos

Edit. Paris. pag. 216.

pag. 227.

χων ὑποχείσιον ἐφραπτόμενοι· ἢ διμερῆσιν ἐξὸς ξυλόποδας ἐξ ἑῴου ἢ σιδήρε, ὅπως τὰς Ῥωμαίας ὑποβαλλωσιν· ὁ δὲ στρατηγὸς παρεχώρησε τοῖς Ῥωμαίοις τὰς γεωργικὰς μὴ λυμαίνεθαι πόνας, ὅπως μισσόπωρος δικαιοσύνη τὸ Θεῖον ἐπὶ τὰς βαρβάρας μετασκιῇ ἢ νίκᾳ. τῇ δὲ ὑπιούσῃ ὑποσκέπτεται ὁ στρατηγὸς δύο σφηλάγγας τῇ Σαρακίνων, ἢ ζητεῖ τὰς Πέρσας ζωήτας, δι' ὧν ἐγνωσαν τῇ ἐπιόντων τὰ κινήματα· οἳ ὑφεσαν τῇ νυκτικῇ ἡμέρᾳ διαδεδόασι τὰς βαβιλάρχας ἐπιδέσεις τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τοὺς Ῥωμαίους ἐξ ἑωθινῦ σωπιλῆς τεμεῖ φάλαγξιν ἀξιωτε ἀφ' ὁ πόλεμον. ἐπὶ τοῦτο δὲ ἀναβαθὼν τὸν Θεανδρικὸν μορφὸν, ὃν ἀχειροποίητον οἱ Ῥωμαῖοι βρέφεσι, ἢ πατρικὰς τὰς ταξεις τῇ ὁπλιτικῇ μεταδίδου τὰς θείας δυνάμεις, ἢ τὰς ὁπίσω τὰς σωπιλεῖς τῶν πατέρων τὸ ὅπλον, διακρυσι πολλοῖς τὸν Θεὸν ἱλασκίζου, ὃς τὰς τὰς ὑραίας ταξεις συμμαχικὰς προσελθέντα. τὰ δὲ πολέμια προπέντος, Βιτάλιανὸς ὁ ταξίαρχος πάσσα ὁρασιτέρων κινδυνὸς, ἢ φάλαγγα τῇ Περσῶν διίασαι, ἢ τὸ πολὸν παρίλαβε. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸ τὰ σκῦλα ἠρξατο ἀρολοῖδθαι· ὡς Θεανάμμος ὁ Φιλιππικὸς, φοβθεὶς μὴ εἰς τὰ λάφυρα ἓ οἱ λοιποὶ τραπέντες τὰς παρατάξεις ἐπιλάβωνται, ἢ ὁραφίντες οἱ βαρβαροι ὑποδιέφευγον αὐτὸς· Θεόδωρον τὸ Ἰλλιβηρὸ ἐ αὐτὸ περιαλαίαν περιθεὶς, ἐξαπίσελε τῇ ἕιφος πλήσσοντα τὸς ὑποβαλομένης εἰς τὰ λάφυρα· ὧν ἰδόντες, ἢ νομίζοντες Φιλιππικὸν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώρησαν. τῶ δὲ πολίρευ κροπιόντος ἐπὶ ὥρας πολλὰς, φανὴ γίνεται παρὰ τὸ στρατηγὰ τῆς ἵππους τῇ Περσῶν κλινῆσαι τοὺς ὁρασι. τότου δὲ γενομένου, ἐτράπη τὸ Περσικὸν στράτευμα, ἢ νίκῃ μεγάλῃ οἱ Ῥωμαῖοι ἀνὐσαντο, ἢ πολλοὺς ἀνέλασαν, ἢ πῶς ἰσκύλευσαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τὰς ἰαυτῦ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγης, πάλιν εἰς πόλεμον ὁπλίζεται. ἢ βδελτερα πολίμου κροπιόντος, τικῶσι πάλιν Ῥωμαῖοι, ἢ ἀναιρουῶται Πέρσαι πολοί. χειρωῦται Πέρσαι ζωῆτες ἑξακίλιοι, ἢ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. ἀφορίουσι Καρδαρίγας εἰς τὸ Δαρᾶς· οἱ δὲ Πέρσαι μὲ ὕβριων τῶν ἀπεπίμφασιν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς Ἡρακλεῶν τὸν Ἡρακλείου τὰ αὐτοκράτορος πατέρα ὑποστράτηγον ὅπου ἐπὶ κατασκοπῇ βαρβάρων ἐξέπεμψε, ἢ αὐτὸς τὰς ἐν τῇ πολέμῳ τραυματίας γωμένους. φρὸς δὲ πόλεις ἰατρεύθαι παρήνεμεν. ἀναλαβὼν δὲ τὸ στρατόμα εἰς τὸν Βαβυλωνίαν ἐχβάλλει, ἢ τὸ Χλώμαρον φρούριον παρεκαθέζεται. ὁ δὲ Καρδαρίγης στρατολογᾷ ἑδέπαπε μετὰ ὑποζυγίων, ἢ ὀχλαγωγίας στρατιδδίου ἐκβιπάζε, ἢ δι' ὀχυρων τόπων ἐν ἀσκλίῳ ποιεῖ ὁπὶ τὰ νῶτα γίνεται μεθαμὰς Πέρσαν χώρας αὐτὸς ἐβαλλεν. φόβος δὲ ἄκαιρος ἐπιπίπτων τῇ Φιλιππικῷ, καταλιπὼν τὸ φρούριον, φεύγ ἀλόγως ὠρμήσατο. ἢ τὸν γόντος οἱ Ῥωμαῖοι εἰς φυγὴν ὁρμήσατο, ὧν πᾶσαν διατροδδόπου μεγάλους κινδύνους περιπεσόντες. ὧν γὰρ ἐπὶ ἀσκλίους ἢ πᾶς· ἰδίου δὲ ἀναπεπλασμος τῆς συμφορᾶς ἀπαλλάττοντο, παπαλλάττες δὲ τὸ στρατηγὸν ὕβρεων αἰσχίσους

τῶν ἐβλαπτόμενοι. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπίπλεκτον νομί- A
σαντες τὴν φυγὴν Ῥωμαίων, διώξαι κε ἀτόλμητον
Ἡρακλεους. ἐν ἐξαπορίᾳ τοῦ Τίγρεως, ὅσα τῆς Μα-
δίκης χώρας κεῖσε ἐπίσημα χώρια παρῳδεῖν πυεῖ-
ν ἀύτου ἀφὸς Φιλιππικὸν ἀνέκαμψε μετὰ σκύλων
πολλῶν.

| Ἔτη τοῦ κόσμου. | Ἔτη τοῦ Χριστοῦ. | Ἔτη τοῦ Ἀβράμ. | Ἔτη τοῦ Ἀδὰμ. | Ἔτη τοῦ Νῶε. | Ἔτη τοῦ Ἀβραάμ. | Ἔτη τοῦ Ἰσαάκ. | Ἔτη τοῦ Ἰακώβ. | Ἔτη τοῦ Ἰωσὴφ. | Ἔτη τοῦ Μωσέως. | Ἔτη τοῦ Ἰησοῦ. | Ἔτη τοῦ Χουσὰν Ῥασαθαΐμ. | Ἔτη τοῦ Γοθονιὴλ. | Ἔτη τοῦ Ἐγλὼμ. | Ἔτη τοῦ Ἐχούδ. | Ἔτη τοῦ Σαμεγὰρ. | Ἔτη τοῦ Βαρὰκ. | Ἔτη τοῦ Γεδεών. | Ἔτη τοῦ Ἀβιμέλεχ. | Ἔτη τοῦ Θωλὰ. | Ἔτη τοῦ Ἰαείρ. | Ἔτη τοῦ Ἰεφθάε. | Ἔτη τοῦ Ἐσεβὼν. | Ἔτη τοῦ Ἠλὼν. | Ἔτη τοῦ Ἀβδὼν. | Ἔτη τοῦ Σαμψών. | Ἔτη τοῦ Ἠλεὶ. | Ἔτη τοῦ Σαμουὴλ. | Ἔτη τοῦ Σαοὺλ. | Ἔτη τοῦ Δαυὶδ. | Ἔτη τοῦ Σολομῶντος. | Ἔτη τοῦ Ῥοβοὰμ. | Ἔτη τοῦ Ἀβιὰ. | Ἔτη τοῦ Ἀσὰ. | Ἔτη τοῦ Ἰωσαφὰτ. | Ἔτη τοῦ Ἰωρὰμ. | Ἔτη τοῦ Ὀχοζίου. | Ἔτη τοῦ Ἀθαλίας. | Ἔτη τοῦ Ἰωὰς. | Ἔτη τοῦ Ἀμασίου. | Ἔτη τοῦ Ὀζίου. | Ἔτη τοῦ Ἰωαθὰμ. | Ἔτη τοῦ Ἀχὰζ. | Ἔτη τοῦ Ἐζεκίου. | Ἔτη τοῦ Μανασσῆ. | Ἔτη τοῦ Ἀμὼν. | Ἔτη τοῦ Ἰωσίου. | Ἔτη τοῦ Ἰωακὶμ. | Ἔτη τοῦ Ἰεχονίου. | Ἔτη τοῦ Σεδεκίου. | Ἔτη τοῦ Ἰησοῦ. | Ἔτη τοῦ Ἰωσεδὲκ. | Ἔτη τοῦ Ἰησοῦ. | Ἔτη τοῦ Ἰωακὶμ. | Ἔτη τοῦ Ἐλιασὶβ. | Ἔτη τοῦ Ἰωδὰ. | Ἔτη τοῦ Ἰωάννου. | Ἔτη τοῦ Ἰαδοῦ. | Ἔτη τοῦ Ὀνίου. | Ἔτη τοῦ Σιμὼν. | Ἔτη τοῦ Ἰωνάθου. | Ἔτη τοῦ Ἰωάννου. | Ἔτη τοῦ Ἀριστοβούλου. | Ἔτη τοῦ Ἀλεξάνδρου. | Ἔτη τοῦ Ὑρκανοῦ. | Ἔτη τοῦ Ἀντιγόνου. | Ἔτη τοῦ Ἀριστοβούλου. | Ἔτη τοῦ Ἀντιπάτρου. | Ἔτη τοῦ Ἡρῴδου. | Ἔτη τοῦ Ἀρχελάου. | Ἔτη τοῦ Ἀντιπᾶ. | Ἔτη τοῦ Φιλίππου. | Ἔτη τοῦ Ἡρῴδου. | Ἔτη τοῦ Ἀγρίππα. | Ἔτη τοῦ Ἀγρίππα. | Ἔτη τοῦ Ἀγρίππα

ciem: magnis vocibus clamitantes. Sed & Chaganus in maximum timorem conjectus, præcipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares nullo infequente utrin que se se fuglentes cernere daretur. Porro Chaganus collectis copiis Apiriam urbem denuo obsedit. Et cum forte Busam urbis machinis Præfectum cepisset, moriem viro intentabat. Busas, si modo vitam in tuto haberet, magna pecuniarum vi eam redimere rogabat. Quare vinctum ad urbis conspectum admoverunt. Is igitur enarratis, quibus civitatem demersurus, beneficiis, cives ut libertatis pretium penderent deprecari. Ne preces audirent, civis quidam, cui cum Busæ conjuge consuetudinem fuisse rumor erat, persuasit. Porro Busas ubi se contemptum vidit, urbem Chagano se traditurum promisit: compactaque obsidionali machina, vulgus Arietem vocat, urbem invadit. Machinæ condendæ peritia instructi barbari plures alias urbes expugnarunt, collectaque captivorum ingenti præda reverti sunt. Cæterum Byzantini ubi Castrum a barbaris captum intellexerunt, Mauricio graviſſime obtrectare, eumque fœdis convitiis coram proſcindere. Ea tempestate Heraclius, Heraclii pater, fucta in Perſicum caſtrum impreſſione, ipſum cepit, quemadmodum & Mazarum caſtrum Theodorus: inde vero ambo ad Bejudes venere. Cumque arx munitiſſima eſſet, milles quidam cognomento Sapphires pexillos quoſdam præcutos commentus, coſque inter lapidum compages firmius infigens, aſcenſum ſibi ad ſuperiora paravit. Eum muri coronam jam ſuperantem vir Perſa deturbat inferius. Prolabitur itaque Sapphires, & foctorum clypeis cadens excipitur. Ceptum opus ab illum aggreditur: & rurſum pariter arce ſumma detruditur, & ſuſtinetur Romanorum clypeis, & iterum conſilium nitiur perficere: tandem ſuperato muri faſtigio, Perſæ caput amputat, eoque in aerem proiecto, Romanorum animos excivit: pluriſque Herois virtutem imitantibus, & per paxillos velut per gradus murum conſcendentibus, caſtrum in poteſtatem Romanorum deſabitur: & Perſarum quidem aliis occiſis, aliis cum apparatu bellico in captivitatem ductis, igne tandem ab eis abſumitur. Porro Philippicus Heraclio Romani exercitus relicto Ductore, rurſus Byzantium iter parat. Tarſum adveniens, Priſcum Orientis Ducem ab Imperatore creatum, jamque miſſum intelligit: quare ſcribit Heraclio, ut relicto exercitu Narſetem in Armenia conveniat, & Priſci adventum faciat manifeſtum. Philippicum ſiquidem, ut quarta ſtipendii parte privaret exercitum, literis juſſerat Imperator. Avaritiæ quippe morbo gravius laborabat Mauricius. At Philippicus metuens ne inde tyrannidis excitandæ occaſio daretur, Imperatori minime paruit, quod ſe a regendi exercitus munere abdicaſſet. Cæterum Priſcus Antiochiam appulſus, milites ad Monocartum convenire juſſit: & Germano, cui Edeſſenorum principatus erat commiſſus, cum urbis Præſule advocato, eiſdem comitibus perrexit ad caſtra una cum eis Paſchalem ſolemnitatem peracturus. Exercitus Duces caſtris egreſſi ad paſſus bis mille bandis elatis proceſſerunt obviam: Priſcus priſtini moris oblitus equo non deſilit, neque conſuetis ſalutationibus eos excepit. Hæc concitari in eum odii primordia: publicas quippe & com-

Edit. Paris. pag. 219.

ζωτες. ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλων αἰσχύνων πιεζόμενος, ἀκρατῶς ἔφυγε. καὶ ὧδε ἐθεν Ἀβάρους καὶ Ῥωμαίους ἀλλήλους διαδιδράσκοντας, μυδενὸς διώκοντος. ὁ δὲ Χαγάνος ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις τῶν Ἀπειρέων πάλιν παρεκάθιζεν. ἐφοβεῖτο δὲ Βουσᾶν τὸν τῆς πόλεως, Μαυγανάριν ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπειράτο. ὁ δὲ Βουσᾶς παρεκάλει χρήματα ἑκατὸ ἀντὶ παρέχειν ἑαυτῷ ἐπὶ τῷ ζῆν αὐτῷ φιλοτιμήσασθαι· οἱ δὲ πᾶν ἀνῃμήσαντες τῇ πόλει παρέσκευαν. αὐτὸς δὲ ἐζήτει τὰς τῶν πόλιν οἰκούντας ἀνῃσάσθαι αὐτὸν, δίκην μέλλοντα ὅσα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίσατο. πολίτης δή τις ἀνέπεισθη μὴ πᾶσι ποιεῖν, λόγος δὲ πᾶσι τῇ Βουζᾷ γυναικὶ παρδοῦναι. ἐπεὶ ποίημα καταφρονῆσαι Βυζᾶς, ὑπισχνεῖτο Χαγάνῳ παραδώσειν ἡ πόλιν. ἡ βουλομένων ὄργανον συμπήξαμένος, ὃν κριὸν ὀνομάζουσι, ἡ πόλιν παίλαβε. μοῦντες δὲ οἱ βάρβαροι τὸ τηχυρώμα, πλείσας ἁλλας πόλεις ἐδουλώσαντο, ἡ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ὑπέστρεψαν. ἀκούσαντες δὲ οἱ Βυζάντιοι, ὅτι Κάισος ὑπὸ τῆ βαρβάρων αἰχμαλωτος γέγονε, μεγάλως λοιδορίας κατὰ Μαυρικίου ἐχρώντο, ἡ εἰς φανερὸν τοῦτο ἐβλασφήμουν. κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν χρόνον Ἡράκλειος ὁ τῦ Ἡρακλείου πατὴρ Περσικῷ φρουρίῳ προσβάλλει· ἡ τοῦτο εἶλεν. ὁμοίως ἡ Θεόδωρος τὸ Μαζάρων φρούριον. ἀμφοτεροι δὲ εἰς τὸ Βεϊούδις παραγίνονται. ἐ τὸ φρούριον ὀχυρὸν ὄντος, ἐρατεώτης τις Σαπφίρης ὀνόματι σκόλοπας τηχουργήσας, ἡ κατὰ τὰς ἁρμογὰς τῶν λίθων τύπες πηγνύων, ἡ ἄνοδον ἐποίησατο. ὡς δὲ ἐπὶβη ἐκείνος τῇ σφαίρᾳ τὸ τείχους, Πέρσης ἀνὴρ τῶν ἐξωθεν. ποστὸν οὖν ὁ Σαπφίρης τῦ ὑπερβεβηκοτα αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἡ ἀσπίσι· ἡ αὐτὸς τὰ ἔργου κατατομᾶ· ἡ πάλιν ἐξωθεῖται ἡ ὀχυρώματος· πάλιν δ' οἱ Ῥωμαῖοι ἡ ἀσπίσιν αὐτὸν ὑποδέχονται, ἡ πάλιν ἀφ' ἡ ἐπιβουλὴ ἐνεχείρησαν. ἐπὶ δὲ κεφαλῆ τὸ τείχους γυνῄμος, τὸν Πέρσην σπίτηψῦ· εἶτα τῶν κεφαλῶν ὑπατώσας, Ῥωμαίος Σάρσης ἐπλησε. ἡ πολλῶν μιμησαμένων τὸν ἀρετὸν, ἡ ᾗς πασσάλων ἐπιβάντες τὸ τείχος, παραδίδοται Ῥωμαίοις τὸ φρούριον. ἐ τὸς μὲν Περσῶν ἀνέλουν, τὰς δὲ αἰχμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀποσκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς αὖθις εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποιήσατο, Ἡράκλειον καταλιπὼν ηγεμόνα Ῥωμαίων. ἐλθὼν δ' εἰς Ταρσὸν, ἡ μαθὼν τὸν ὁ βασιλεὺς Πείσιον ἀναπλῆς τρατηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλε, γράφει Ἡρακλείῳ καταλιπόντι τὸ τράπυμα εἰς Ἀρμθίαν παραγενέσθαι πρὸς Νάρσην, ᾗ ἐ ἡ Πείσιον παρεῖναι καταδηλον ποίησαι. ἰὼ δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῇ Φιλιππικῷ κελεύσας πτάρτιλλ μοίραν τῆς ῥόγας τὸν τρατὸν ὑποτρέπειν. ὑσόσεισδὲ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς φοβηθεὶς μὴ ἀφορμὴ τυραννίδος γένηται τῷ, τῇ βασιλεῖ ὐκ ὑπήκουσε, διὰ τὸ μὴ ἐρατείας ἀποπαίθειαι. Πείσικος ἢ καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν φροτάττει τὰς τρατιώτας ἐπὶ τὸ Μονόκαρτον συναχθῆναι· φροσκαλέῖται ἢ ᾗ Γερμανὸν ἢ ἢ Ἐδεσσηνῶν ἀρχὴν πεισιμείσον σὺν τῇ ἐπισκόπῳ· ᾗ σὺν αὐτοῖς ᾧος τὸ τραπεζῶν ἀπήρχετο, ἢ ἱορτὴν ἢ Πάχα σὺν αὐτοῖς ποιησόμενος. οἱ δὲ ἡγεμόνες τὴ τραπ ὑπήτασαν αὐτῷ μετὰ τῇ βάνδων ἀπὸ δύο σημείων τὸ τραπεζῶν. ὁ δὲ Πείσικος κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς ἀπήβη τὸ ἵππου, οὐδὲ τὰς συνήθεσι φροσηγορίας ἐχώρισατο. ἐσεύθυ αὐτῷ ἢ μίσος γέγονε ὑπαρξίς. ἐπὶ ἢ κοιταῖς δὲ

ὕβρισι τὰ πλῆθι αὐτῶν). μετὰ δὲ ἡ ἐρτὴ τὰ τῆ βασιλέως σοβαρὰς ὑπεδέχετο γράμματα. συρῤῥύσει τείνω τὰ πλῆθι ἐπὶ ἡ φρατηγὰ σκηνοπηγίαν, τὰ μὲν ξίφη ὑπιφορῶντα, τὰ δὲ λίθυς, τὰ δὲ ξύλα. γίνη] τοίνυν ταρβῆσας ὁ Πείσιος, ἡ ὑπιβὰς τῆ ἵππῃ φυγῆ ἀπέῤῥα τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ διαῤῥήξαντες τὸν τῶν σκηνοπήγιον, πάντα τὰ αὐτῶ διήρπασαν. ὁ δὲ καταλαβὼν ἡ Καισαρίων ὑπὸ ἰαξῶν τὰς βολὰς ἡ λίθων ἡ τὰ ἴλαι ἐθεραπεύτο. Ⓒ ἀποστέλλει τὸν ἐπίσκοπα τῆς πόλεως ἀποσοβήσοις τῆ φραπτέῳ, ὑπιρχιμῆσις πείθειν ἡ αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποῤῥιφειν τῆ εἰωθότων παραχίδαι. ὁ δὲ φρατὸς τὸν ἐπίσκοπον μετὰ ὕβρεως παριτρέπετο, τὸν τε Γερμανὸν ἄκοντα φρατηγὸν αἰνηρῆσθαι ὑπὶ ἀσπίδοις ὑψώσαντες, τὰς τε βασιλικὰς ἀνδριάντας κατέῤῥαξαν, ἡ τὰ τῶν εἰκόνας ἠφάνισαν, ἡ ὑπὶ τυραννίδα χωρεῖν ἐμέλλον, ἡ τὰς πόλεις σκυλδίειν, εἰ μὴ ὁ Γερμανὸς πολῆ παραιτήσει ἡ ῥεθυμίᾳ τὰς ἐκαίλυσεν. ὁ δὲ Πείσιος ταῦτα πῆ βασιλέι κατέδηλα πιτοίκει. ἡ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φιλιππικὸν τῆς ἀσπαλῆς φρατηγὸν πιτοίκει· Ⓒ ὁ Πείσιος πάλιν εἰς Βυζάντιον ὑπίῤῥιψεν· ὁ δὲ φρατὸς ὄρκως καπισφαλίζετο μηδαμῶς ὑπὸ Μαυρικίῳ βασιλεῦσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ἡ ῥωμαϊκὰς συμφοραὶς ἐντρυφῶν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀελεξθύλον ἡ Κυράτορα τῆ βασιλικῶν οἴκων φῶς τὸν φρατὸν ἀπέσειλαν, ὅπως ὄρκους ἡ θώρας διαλύσῃ ἡ τυραννίδα· ὁ δὲ πιτοίκει· τῆς δὲ τυραννίδος ἀποσαθείσης γίνεται Περσῶν ἡ Ῥωμαίων κατὰ τὴν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγιστος. τῆ δὲ Ῥωμαίων δυνάμεις ἡ φρατηγία καταπολεμήσαντων τὰς Πέρσας, ἀναῤῥέπτασι ὁ ἡ Περσῶν φρατηγὸς Βαρσῆς· συλλαμβάνονται δὲ ἡ ζωῆς ξιχίλιοι, ἡ οἱ ἡ Περσικῶν πυγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι μὲν οἱ τὸν δεξιῶν διεσῴσησαν, οἱ δὲ μετὰ κινδύνων ὑπὶ τὴν Περσίδα ἀνέῤῥιψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπίμπουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐκ τῆ Περσικῶν λαφύρων πολλὰ, ἡ τὰς ζωγρηθέντας ἅπαντας σὺν τοῖς βάνδοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐκτισε ἡ Καισαρῶν ξιβάλιον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράψας ἐν αὐτῆ διὰ ζωγράφων τὰς ἑαυτῶ ἐκ παιδὸθεν φράξεις μέχρι ἡ αὐτῆ βασιλείας· ἡ ἀνεπλήρωσε τὸ ἐν αὐτῆ δημόσιον λαξεύσ.

Ἰνδικτ. ιδ.	Ῥωμαίων Μαυρικίου ἔτη κ.	Περσῶν Βαῤῥαμοῦ Ὠρμίσδου ἔτη ιθ.		Κωνσταντίνου Ἰουδαῖος ἔτη ἡ.	Ἡρακλείου Ἰωάννης ἔτη κ.	Ἀλεξίου Ἐλισσαῖος ἔτη κξ.	Ἀντωνίου Γεργόριος ἔτη κδ.
	ιθ.	κ.		ζ.	ιε.	η.	ιδ.

Τότῳ τῆ ἐνει μὴν Σιπτεμβ. ἰνδικτ. ς'. οἱ Λογγίβαρδοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἤρασι, ἡ τὰ Μαυρισίωνθεν κατὰ τὸν Ἀρελιανὸ μεγάλυ παρὰ τὰς ἐποίησωτο. ἐν δὲ τῆ Περσίδι φυλακὴ ὑπάρχει λεγομένη Λήθη, ἐφ᾽ ποδὸς ὁ τῆ Περσῶν βασιλεὺς διαφόρων ἐγνῶν ἐν ταύτῃ κατέκλεισεν σὺν τοὺς αἰχμαλώτους ἡ πόλεως τῆ Δαρᾶς. ἐνοι ὧν ἀπογόντες ἑαυτὸς ἐπασίσαν] κατὰ τῆ φυλακόντων αὐτὸς· ἡ ἀναλόγως ἦ Μαυρίκιος, ἡ ἦ τῶν ἀδελφῶ λαβόντες εἰς τὸ Βυζάντιον ἠκαν. ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης αὐτὸς ὑπεδέξατο· ἦ δὲ Φιλιππικὸν μόλις φρατηγὸν ὁ φρατὸς καπεδί-

munes injurias haud patienter ferunt milites. Exacta festorum celebritate, Imperatoris literas magno cum fastu obtulit. Concurrunt igitur ad Ducis tentorium milites, & hi quidem gladios stringunt, illi lapides intentant, alli vibrant fustes & ligna. Quare Prisci us metu consternatus, consciscit equo, fuga periculo se subducit. Illi tentorio ejus diiscerpo, cunctam supellectilem diripiunt. Interim Prisci Constantiam deveniens, contusiones a lapidum jactu acceptas aliaque vulnera medicorum ope curavit: missique urbis Episcopum, qui defensionem sui apud exercitum faciperet, promittens se Imperatori suasurum, ut nihil eorum, quæ solent erogari, detraheretur. Exercitus autem Episcopum probris omnibus remisit: & Germanum quamvis renitentem clypeis sublatum Ducem appellant: & everſis Imperatoris ſtatuis, deleliſque ejus imaginibus, in apertam proruipiſſent tyrannidem, urbeſque deva ſtationibus cinxiſſent; niſi Germanus, qua mitis, qua inhortationibus milites cohibuiſſet: de quibus omnibus Imperatorem Priſcus fecit certiorem: is vero Philippicum Orientis Ducem iterum conſtituit: Priſcus autem iterato Byzantium repetiit. Exercitus vero Mauricio fe haud amplius in bellis obſequturutos adhibitis juramentis adſirmare: ex quo barbari de Romanis calamitatibus lætari, & in voluptatem dilabi. Demum Imperator Ariſtobulum Imperialium domorum Curatorem ad exercitum ſummiſit, qui fide per juramentum afferta, nec non muneribus diſtributis exciratam tyrannidem diiueret, quod fideliter præſtitit. Ea tyrannide diſtracta vehemens Romanos inter & Perſas ad Martyropolim commiſſum eſt bellum. Romanis vero bellico robore militizque peritia Perſas exſuperantibus, Praefectum Dux Baruzas interficitur, vivi ad ter mille comprehenduntur, in quibus Perſicorum ordinum præcipui Rectores. Soli numero mille periculo ſervati, qui denuo periculis fatigati Perſidem repeſſerunt miſſi ſunt. Cæterum partem ex Perſicis ſpoliis ſpectatiſſimam Romanus exercitus ad Imperatorem tranſmiſit, quos nimirum vivos cepit, & erepta in prælio cuncta banda. Ædificavit porro Mauricius ad Blachernas Carianam porticum, cunctaque a pueris ad ſuſceptum uſque imperium a ſe geſta pictorum arte in ea deſcripſit: & publicum quod illic habebatur balneum abſolvit.

Anni mundi 6600.	Romani Imperii 180.							
	Rom. Imp. Mauritius annis 20.	Perſarum rex Hormiſdas annis 15.		Conſtant. Epiſc. Joannes annis 13.	Hieroſ. Epiſc. Joannes annis 20.	Alex. Epiſc. Eulogius annis 17.	Ant. Epiſc. Gregorius annis 24.
	6	15	7	16	9	18	

Hoc anno menſe Septembri, indictione ſexta, Longobardi adverſus Romanos bellum moverunt: & Mauruſiorum gentes per totam Africam magnos excitarunt tumultus. Extat porro carcer in Perſide, cui nomen Lethe, id eſt Oblivio, quo Perſarum rex ex diverſis nationibus plurimos, cum iis qui ad Daras capti ſunt, incluſit. Illi deſperata libertate adverſus cuſtodes ſeditionem movent, & interfecto Manuſa, fororem ejus captam ſecum Byzantium abducunt: quos Imperator ſumma animi lætitia excepit. Porro Philippicum vix Romanus exercitus agnovit

Edit. Paris. pag. 220.

pag. 221.

Ducem. Prælio vero Romanos inter & Persas exorto, vincuntur Romani; Philippicum vero regendi exercitus munere abdicatum, Comentiolo Orientis Duce missō, Imp. revocavit. Qui cum Nisibim accessisset, Persæ vero ad Sarbanum subsiterent, manus invicem conferunt. Eo conflictu Heraclius, Heraclii pater, fortiter in prælio se gerens Persarum Ducem occidit: quo sublato verterunt in fugam Persæ: quos cum Romani insequuti fuissent, prædam abegerunt innumeram; hellicumque omnem apparatum multaque spolia capientes, cuncta Byzantium transmisere. Imperator vero equestribus spectaculis & publicis conventibus & festivitatibus Urbem exhilararit, & ob partam victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram Ducem designans, cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. Hic impressione in eam facta, Turcos Persicæ potestati armorum vi omnino subjicit, adeo ut Hormisdæ res tantum inde ceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annuum Turcis imperaret: cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adepto, & ad Araxem fluvium jam castra metante, certior factus Mauricius Romanum Ducem instituntum cum exercitu in Suaniam dirigit. Is ubi Lazicam devenit & ad Phasidem amnem appulit, in Albaniam castra movet. Baram Romanaciem adesse intelligens, factum ridebat: & nondum huito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. Trajecto itaque vicino sibi flumine, ad interiores Persidis provincias Romanos perraciturus, progrediebatur. Romanus biperitos exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, & cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. Ex his bis mille cæteros præcedere, & cursu antetire jubentur, qui Persarum paribus præcursoribus obviam factis tantum eos in fugam, & cunctos tandem trucidant. Fuga quippe arrepta in objectum præcipitium lapsi, & angustiis undique conclusi cuncti perierunt. Romanis inde ad vallum usque Persarum penetrantibus, Baram de tanta virtute obstupuit. Romanus his nunciis militum animos excitat, & in Albaniæ campis castra metatur. Baram dolis potius quam aperto Martevictoriam sufurari meditatus, conflictum excidit: summa quippe bellandi peritia excellebat Romanus. Confertis tandem ad utranique partem manibus, multisque barbarorum occisis, præclara Romanis relicta est victoria. Direptis spoliis barbarorum cadaveribus in feretrum ejicas per aggeres passim expolita jacuere. Quibus auditis Persarum rex tanti dedecoris impatiens, mulierbri veste ad Baram missa, Ducis munere eum privavit. Quare novandis rebus animum Baram applicat, & tyrannidem excitare molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis reverberat, affixa in hæc verba inscriptione: Hormisdæ Chosrois filiæ. Et hæc quidem Baram scripsit. Ad hæc cum exercitu colloquntus, ob cladem a Romanis acceptam, Hormisdam militibus graviter succensere, asseveravit: Fictas quoque litteras tamquam ab Hormisda missas, quibus militaria stipendia juberentur mimui ostendit: quam immite denique fores Hormisdæ ingenium, quam in immaniratem proclive, quanta pecuniæ cogendæ libido, quam

Edit. Paris. pag. 222.

Α ξαν. πολίμιν δὲ Ρωμαίων ϗ Περσῶν ἐν Μαρτυροπόλει γεγωότος ἔτυπτον Ρωμαῖοι· ϗ ὁ αὐτοκράτωρ πάλιν τ στρατηγίας τ Φιλιππικὸν διαδεξάμενος, Κωμεντίολον στρατηγὸν τ ἀσπαθῶν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κωμεντίολος πρὸς τ Νίσιβιν γενόμενος, ϗ οἱ Πέρσαι ϗ τ Σαρβαρὸν ἀλλήλοις συμβάλλον. Ἡράκλειος δὲ ὁ τ Ηρακλείου πατὴρ ἐνδοξοπραγήσας ἐν τῇ πολέμῳ ἀνεῖλε τ τ Περσῶν στρατηγόν. τ δὲ ἀναιρεθέντος Περσῶν, ϗ διώκοντι Ρωμαίοι. πολλὰς δὲ τ ἀλώσεως ἐν αὐτοῖς γενομένης παραλαμβάνουσι ϗ τὸ πλῆθος, ϗ πολλὰ λάφυρα ἐν Βυζαντίῳ ἐκπέμπουσιν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἱππικαῖς θεωρίαις ϗ πανηγύρεσι ϗ πόλιν ἐφαιδρύνας, ϗ τὰς νίκας ἐθεμάβδωσεν. ὁ δὲ Ορμίσδας στρατηγὸν χειροτονήσας τ Βαραμ ἅμα δυσμενεῖ πολλῆς ϗ Σωανίας ἐκπέμπει. ἀδοκήτως δὲ ταύτῃ ἐπιστὰς, καταπολεμηθέντας τῇ Τύρκων ὑπὸ τ Περσῶν, πανσυδὶ Ορμίσδου πυθόμενον, ὡς ϗ φόρος μ. χιλιάδας χρυσὸν παρὰ τ Τύρκων λαβεῖν, ἀφ' οὗπερ πάντα τὰ ἔτη τοῖς Τυρκοις τελωτὸς. ἢ δὲ Βαραμ πεμφθεὶς ϗ ὁ πόλεμον τοῦτον γεγονότος, ϗ οἷς ἢ Δράζην ποταμὸν στρατοπεδεύσομεν, ὁ Μαυρίκιος τῶν μεθ' ἑαυτὸν Ρωμαίων χειροτονεῖ στρατηγὸν, ὃ ἐν Σωανίᾳ ϗ διατρίψας πέμπει· καταλαβὼν δὲ ὁ Ρωμαῖος ϗ Λαζικῆς, ϗ εἰς τὸν Φᾶσιν ἀλγόμβου ποταμὸν, ὑπὲρ τ Αλβανίαν στρατοπεδεύεται. ὁ δὲ Βαραμ τ τῇ Ρωμαίων στρατῷ ὑπιδεμίσαντα ἀκκοῶς, διηγόλα τὸ φράγμα· ὑπεδύμει δὲ ϗ Ρωμαικὴς παρατάξεως πεῖραν λαβεῖν· ϗ ἐν ὀλ ποτῷ Ρωμαίως πολεμήσασθαι. διαβὰς τοίνυν ϗ γείτονα ποταμὸν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τ Περσίδος τοὺς Ρωμαίους ἐφιλοκίνδυνος ἦει· ὁ δὲ Ρωμαῖος τῶν Ρωμαικῶν πλυθὺν ἐχωρίζῃ, ὡς ἀδοκήτως εἰς τὸ ἄλδον καταλήσων. καὶ δὴ χιλιάδας ὑπιλέκτας προαλαβὼν κατὰ τ βαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προβήγεον τ στρατὸν παρακελεύῃ· οἱ τινες συναντήσαντες τοὺς προβήγοντας τῇ Περσῶν, πάντες ἔφυγον, ϗ πάντας ἀνῄλωσαν. τ δὲ φυγὴς γεναμένης, καὶ κρημνὸς συεπτὸς αὐτοὶς, ἀποκλεισθέντες πάντες ἀπώλοντο. οἱ δὲ Ρωμαῖοι μήχρι τ κάρακος τῇ βαρβάρων ἐγένοντο, ὡς καταπλαγῆναι τ Βαραμ ἐπὶ τόσῳ. τοῦτο ἀκούσας Ρωμαικὸς παραθαῤῥύνει τὸ στρατόπεδον, ϗ παρασκευάζονται ἐν πεδίῳ τῆς Αλβανίας. ὁ δὲ Βαραμ ἀπωτέρω κλίναι τ πόλεμον διετύγχανε δὲ ἅ βουλήματος· σωιόντες δὲ ὁ Ρωμαῖος ἐκεκόσμητο. συμβαλόντων δὲ ἀλλήλοις, καὶ πολλῶν ἀναιρεθέντων, μεγίστη Ρωμαίων γίνεται νίκη· σκυλεύονται τοίνυν οἱ βάρβαροι, καὶ ταῦς ἀμοιρήσαντες, ὑπείκοις γίνονται καταβρομα. τῶν δὲ ἀκόσας ὁ τῇ Περσῶν βασιλεὺς, καὶ τὸν αἰχμάλωτον μὲ φέρων, γυναικεῖαν ἐσθῆτα τῇ Βαραμ ὀξίπεμψε· καὶ τ στρατηγίας τῶν ἀπέπεμψε. πιστρέψας τοίνυν ὁ Βαραμ, καὶ φρὸς πυρασιὸν χωρεῖ· καὶ ἀσθυβρίζει διὰ γραμμάτων τ Ορμίσδαν, ἐπιγράψας τὴν ἐπιστολὴν· Ορμίσδῃ τῇ θυγατρὶ Χοσρόου· ὁ Βαραμ ταῦτα γίλλει. συναγαγὼν δὲ τὰ στρατόπεδα, ἤρασεν ἀγανακτῶν τὸν Ορμίσδαν κατὰ τῇ στρατιωτῶν, ὡς ὑπὸ Ρωμαίων ἡττηθέντων. ὑπιδείκνυσι δὲ καὶ ἐπίπλαστα γράμματα, ὡς ἀπὸ Ορμίσδα, ἃ φρὸς τὸ ὑπομένειν τὰς τῇ στρατιωτῶν ῥόγας, ὑπομιμνήσκων αὐτοὺς τὸ, τὰ ἁπλοῦς τὸ Ορμίσδα, καὶ ἀμύητος, τὸ φιλάργυρόν τε, καὶ βίαιον· καὶ ὅπως φόνους μὲν ἀρέσας-

ἀρισκόμῆς, εἰρίων δὲ ἀπεχόμῆς, ᾗ πᾶς με-
γιστάνας θεσμοὺς καθυπέβαλλε · ᾗ τὰς μὴ ξίφος
ἀπέτεμνε, τὰς δὲ ἀπέπνιγεν ἐν τῇ Τίγριδι · καὶ
πᾶς πατὴρ ἀγκαλὰς Πέρσας ἐν μεγάλοις πολέμοις χω-
ρεῖν ὅπως διαῤῥαΐσει, ἓ μὴ κατ' αὐτὸ ϛασιάσω-
σι . τύπος τοὺς λόγους συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ ϛρα-
τεύμαϛα , τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ορμίσδα ἐξέ-
φῆ · ἓ ὅρκους τὸν Βαράμ ὀχυρώσαντες δυναμεῖζουσι
πάντες καθ' ἑαυτὸν τὸν Ορμίσδαν . Ορμίσδας δὲ Φε-
ργαΐλου τὸν μάγειρον αὐτὸ καθοπλίσας , μῆ δυ-
ναμεως ἀπίϛειλε κατὰ Βαράμ . ὁ δὲ Βαράμ ἐδίλου
τῇ Φεργάνῃ ᾗ πᾶς ϛρατεύμασιν , ὅτι ὁ δεῖ ὅπλα
κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεσθαι Πέρσας · ᾗ ὑπεμίμνησκεν
αὐτὸς τῶν τὸ Ορμίσδα τραχύπλα , τὸ ἀδικον , τὸ
αἱμοχαρὲς , ᾗ φιλόπονον , τὸ ἄπειϛον , τὸ ἀλα-
ζονικὸν τε , ᾗ βίαιον . τῶν αἰδοῦμοι ἀληθῶς εἰ-
ρημένων οἱ περὶ τὸν Φεργάνλιω λαοὶ φῶς Βαραμ
μετατίθϛασι · ᾗ τὸν Φεργάνλιω ἀνελόντες τῇ Βα-
ράμ ἰωὸζωσαν ᾗ ἐπὶ Κτησιφῶντα ὥρμησαν . ὁ
δὲ Ορμίσδας εἶχεν ἐν θεσμοῖς Βινδόλω τὸν ἐν
ἀξίᾳ μεγάλῃ τελοῦντα . ἐν δὲ σάλῳ μεγάλῳ τῇ
ϖραγμάτων ὄντων Βινδᾶς ὁ τῦ Βινδόη ἀδελφὸς
εἰς τὰ φρουρὰν εἰαπωθῆσας , εἰσάγει Βινδό-
λω τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ , καὶ ϛωαθροίσαντες πλῆ-
θος ἀγοίκων τε , καὶ πολιτῶν τείτῃ ἄῤῥᾳ
τῆς ἡμέρας εἰσέρχονται εἰς τὰ βασίλεια · ᾗ
ἄῤῥοντες τὸν Ορμίσδαν ἐπὶ Θρόνου βασιλικῶς
καθεζόμενον , ὕβρισι τῶν πολλοῖς καθυπέ-
βαλλον . ὁ δὲ Βινδόης κρατήσας τὸν Ορ-
μίσδαν , ἀφείλετο τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῦ , καὶ εἰς φρουραν τῶν παρέδωκε .
παρεκάλει δὲ Χοσρόην τὸ ϖατρῴου Θρόνου ἀνα-
βῆξεσθαι . ὁ δὲ Ορμίσδας ἐκ τῆς φρουρᾶς ἀγ-
γελον ἐξέπεμψε τοῖς Πέρσαις , αἰτιώμενος
λελῆσθαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι · γί-
νεται τοίνυν τῇ ἐπάνεμον , καὶ ϛωνθροίδῃ ἡ
σύγκλητος τῆ Περσῶν ἐν τοῖς βασιλικοῖς σὺ
τῇ πλήθει , καὶ ἄγουσι τὸν Ορμίσδαν δέσμιον .
ὁ δὲ Ορμίσδας ἀνεμίμνησκε Πέρσας , ὡς ϖ
δεῖ ϖερὶ τῶς βασιλεῖς ταῦτα ἐξαμαρτάνειν · ᾗ
ὅσα ἀφ' ἑ ἐβασίλευσε τρόπαια ϖεποίηκε , καὶ
ὅσα ἀνῳρέϖοσε Πέρσας , ᾗ ὅσως φόρους Τύρ-
κων τελεῖν τῇ Περσίδι ϖεποίηκε . Ρωμαίους δὲ
εἰρήνης ἐρᾶν , καὶ ὅπως τῶν Μαρτυρόϖολιν
ϖαρέλαβε , καὶ τὰς ϖατρῴας αἱρεσίας ἐξέγγελλε .
κξίου δὲ ἀϖοχειροτονῆϑαι Χοσρόην τῆς βα-
σιλείας , ὡς φιλάδικον , καὶ ἄϖλητον , ᾗ αἱ-
μοχαρῆ , ὑϖερϖοτικόν τε , ᾗ ὕβρεσιν , ᾗ φι-
λοϖόλεμον · ὑϖείνα δὲ ἀνσῆ ϖαῖδα , ᾗ τῦ-
τον μᾶλλον εἰς βασιλέα ϖροχειρίσαϑαι ϖαρε-
κάλει · Βινδόης δὲ ϖρὸς Ορμίσδαν ἀντέλε-
γε , ᾗ τὰ τούτου σφάλματα εἰς μέσον ϖρο-
βαλλόμῆος ϖάντας διήγειρε κατὰ τῦ Ορμίσδα .
καὶ ἀγουσι εἰς μέσον τῶν τε ϛωαίκα Ορμίσδᾳ ,
καὶ τὸν υἱὸν ᾗ τοῖς ϖροσειωδόσιν ἐπ' ὄψεσιν Ορ-
μίσδου τούτους ἐδιχοτόμησαν . τὸν δὲ Ορμίσδαν
τυφλώσαντες , τῇ φρουρᾷ ἐκϖαίδευτο . ᾗ ὁ μὲν
Χοσρόης ἄχϑε τινὸς τὸν ϖατέρα ἐφιλοφρόνησεν
ἐν τῇ φρουρᾷ , ϖασαν ἡδονὴν ϖαρέχων · ὁ δὲ
Ορμίσδας ὑβρίσει τῶν ἠμείβετο , καταϖατῶν

Theophanis Chron.

A propensus in violentiam animus ipsis in memoriam revocare ; ut cædibus gaudeat, pacem averfetur , vinculis fubjecerit oprimates ; quos partim gladio , partim Tigridis fluentis abfumpfit ; ut Perficos exercitus diuturna bella fuftinere coactos minuere fatagat ac penitus labefactare , ne tumultus aut feditionem in eum moveant , ob oculos proponere . His verbis exercitum adverfus Hormifdam committens maximam in eum rebellionem excitavit . Fidem vero fuam adhibito jurejurando Baram obftringentes , Hormifdam regno depellere , & e medio tollere decreverunt . At Hormifdas Pherogaueni copuum fuum armis inftructum & magno exercitu ftiparum contra Baram fummifit : Baram ex adverfo Pherogani & exerci-
B tui , a Perfis in contributes Perfas arma non movenda , fignificat : una fimul afperum Hormifdæ animum , ut nefarias actibus , ac cædibus gaudeat , ut labore milites opprimat , folerter exponit : his addit fidei conftantiam , faftum arrogantem , & fupra modum animi motus violentos . Pheroganis milites , ubi hæc , quæ alioqui vera erant , intelleverre , ad Baram defecerunt , & Pherogane occifo illius exercitui fe adjunxere ; & ad Crefiphontem profecti funt . Sub id vero tempus Bindoes amplifiimæ dignitatis vir ab Hormifda in vinculis detinebatur . Porro in negotiorum procella fummaque animorum perturbatione , Befdas Bindois frater in carcerem irrumpens , Bindoem
C fratrem inde extraxit : & collecta rufticorum atque civium turba , fub tertiam diei horam Palatium ingreffi , Hormifdam , quem regali habitu throno infidentem reperere , contumeliis variifque appetunt injuriis . Bindoes autem Hormifdam apprehendens diadema ab ejus capite avulfit , ipfumque in carcerem detrufit ; Chofroem vero ut patrium folium recipere hortatus eft . Hormifdas autem *Edit. Par. if.* fummiffo ex carcere ad Perfas nuncio , ut *pag. 223.* fibi , quæ e Perfarum re forent , dicendi copiam faceren , deprecatus eft . Indi-
D gus ergo in fequentem diem frequens Perfarum conventus : qui ubi una cum plebe in Regia congregatus fuit , Hormifdam vinctum coram adduci juffit . Hormifdas primum in reges , quæ pateretur , non committenda , Perfas monere : tum vero , quæ tuliffet trophæa , quæ bona contuliffet , quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Perficas res auxiffet commemorare : ut pacem quærere coeg iffet Romanos , ut Martyropolin fubegiffet , quantis etiam apud Perfas pater excelluiffet præclaris facinoribus , enarrare : Quare Chofroem ceu diffidiorum cupidum , avaritiæ voraginem , cædibus affuetum , præfumptuofum , injuriis inferendis promum , bellorumque tumultibus gaudentem regno privandum : magnum fibi effe filium , quem potius regem promovendum perfuadebat . At Bindoes adverfus Hormifdam perorans , & quos turpiter lapfus admiffiet coram enumerans , E confeffum univerfum in Hormifdam incendit . Uxorem tandem & filium Hormifdæ producunt in medium , & fub ipfius Hormifdæ conſpectu ferra medios dividunt : eum vero oculis privatum concjecrunt in carcerem . Ac nonnullo quidem dierum intervallo patrem in cuſtodia benigne excepit Chofroes , pluſtantis etiam , quæ volupe forent , deliciis : Hormifda vero miſſa a rege munera pe-

dibus conculcante, & injurias convitiaque
A reprendente, Chosroes ira percitus, fu-
stibus agrestibus per ilia usque ad ne-
cem cæsi juſſit. Tam immane facinus Per-
sas affixit, & omnium odium adversus
Chosroem provocavit. Chosroes collectis
armatorum copiis regia se ſubduxit, & ad-
versus in Zabæ fluminis planitiem, qua Ba-
ram cum caſtris conſederat, perrexit. Op-
timatum vero ſuorum in Baram partes in-
clinare Chosroes ſuſpicatus, eos morti tra-
didit: ex quo tumultuantibus copiis Chos-
roes cum paucis fugam inire cogitur: reli-
quus autem exercitus totus ad Baram de-
fecit. Quamobrem Chosroes quid ſibi a-
gendum ſoret incertus, cum alii ad Ter-
B cos, ad Romanos alii ſecedere ſuaderent,
conſendens equum, frænumque remittens,
ſpontaneos equi motus cæteros omnes ſe-
qui juſſit. Equus autem ad Romanorum fi-
nes progreſſus, ad Cercesium venit: cum
vero Legatos miſit, qui adventum ſuum
Romanis nunciarent. Contigit autem Pro-
bum Patricium ibi ſorte repertum eum ex-
cipere, & per litteras, quæ ad eum ſpe-
Edit. Paris. clarent, cuncta Imperatori ſignificare. Por-
pag. 224. ro Baram ne Chosroi ſuppetias ferret Im-
perator miſſis ad eum Legatis oravit. At
Mauricius Imperator Comentiolo manda-
vit Chosroem Hierapoli ſuſciperet, & re-
gilis honoribus proſequeretur. Cæterum hoc
etiam anno celebrandæ ad Blachernas ſup-
plicationis in ſanctæ Deiparæ exemplar &
C normam Imperator Mauricius dedit, &
Dominæ encomia recitari juſſit, idque Pa-
negyrim nuncupavit.

Rom. Imp. annis 20.	Per-ſarum rex annis 39.	Con-ſtan. Epiſ. Joan annis 13	Hie-roſ. Epiſ. Joan annis 20	Alex. Epiſc. Eulo-gius annis 17.	Anti. Epiſc. Gre-gorius annis 24.
ζ	ε	β	ιζ	ιζ'	ε'

Hoc anno Chosroe Perſarum rege in fi-
lium adoptato, Domitianum Melitines Epi-
ſcopum ſanguine ſibi conjunctum ad eum
miſit Imperator Mauricius una cum Nar-
ſe, cui belli & exercitus regendi ſu-
premam contulit poteſtatem. Illi Chos-
roe ſecum ducto, & univerſis Romanis
copiis ſibi adjunctis in Perſiam irrumpunt.
Baram eo accepto nuncio, quem ſecum
habuit exercitum, loco cui nomen Ale-
xandrina conſtituit, & caſtra metatus,
copias ex Armenia eductas ne Narſeti ag-
gregarentur, impedire meditabatur. Mu-
ſtaconem quippe Joannem Armenicæ mi-
litiæ Magiſtrum acies ſibi commendato
ſecum ſumeret, & Narſeti, bello una
cum eo adverſus Baram movendo ſe ad-
jungeret, Mauricius imperaverat. De no-
cte itaque cunctæ Romanorum copiæ in
aciem unam conſtitere, in Baram præcla-
ro ordine inſtructæ ſunt. Baram metu agi-
tatus ad montem caſtra metatur. Inito
certamine, Narſes calcatis Indicis ani-
mantibus, mediam barbarorum phalan-
gem fregit: eo prælilio, reliquæ etiam Ba-
ram phalanges infirmiare, totuſque eum
tyrannо exercitus in fugam effuſus. Nar-
ſes laxatis habenis fugientes inſequutus,
Perſarum maximam edidit ſtragem. Ad
ſex mille vero vivos captos & vinculis ob-
ſtrictos ad Chosroem adduxit: quos ille
haſtis tranſverberatos neci tradidit. Nar-
ſes, quos reperit Turcos, ad Imperato-

Rom. Imp. annis 20.	Per-ſarum rex annis 39.	Con-ſtan. Epiſ. Joan annis 13	Hie-roſ. Epiſ. Joan annis 20	Alex. Epiſc. Eulo-gius annis 17.	Anti. Epiſc. Gre-gorius annis 24.
ζ	ε	β	ιζ	ιζ'	ε'

Τότε τοίνυν ἔτει τεσσαρακοστῷ ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος
Χοσρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, Δομετιανὸν ἐπίσκοπον
Μελιτινῆς ὄντα αὐτὸν εἰσποιησάμενος ἐδίου συγγενῆ σωὶ
Ναρσῆ, τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου τούτῳ παραπιστεύσας.
οἷ τινες παραλαβόντες Χοσρόην ἅμα τοῖς Ῥωμαϊκοῖς
δυνάμεσι, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλουσιν. ὁ δὲ Βαράμ
τοῦτο μαθὼν τὸς πρὸ αὐτοῦ δυνάμεις ἀναλαβών, ἐν
τόπῳ Ἀλεξανδρίνῃ ὀνομαζομένῳ ἱστρατοπέδευε, κω-
λύειν οἰόμενος τὴν εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐρχόμενα στρατιὰν
μαπα, ἢ μὴ ἑνωθῆναι τῷ Ναρσῆ. ἐκπλήττει δὲ Μαυ-
ρίκιος ἐκέλευε τὸν Μουσάκωνα ἔν τῆς Ἀρμενίας στρατη-
λάτην ἀναλαβόντα τὴν στρατιὰν μαπα, ἢ ἑνωθῆναι τῷ
Ναρσῆ, ἢ ἅμα συνελθεῖν ἢ ὄρος ἢ Βαράμ πόλεμον.
διὰ δὲ τὸ πυκτὸς ἰωὸν ἔχεσθαι τὰ Ῥωμαϊκὰ δυνάμεις,
ὁ περιπέμπτῳ Βαράμ. ὁ δὲ Βαράμ ὁρῶν τὸ ὄρος ἐ-
στρατοπεδευκὸς, δείσας καταγώνιος. πόλεμον δὲ προ-
σδοκῶντος, ὁ Ναρσῆς τῇ ἰδίᾳ καταφρονήσας ἠνέ-
ωσε, τῶν μέσων τῇ βαρβάρων διέλυσεν φάλαγγα. τότε δὲ
γενομένου, αἱ λοιπαὶ τῆ Βαράμ ἠδύναντο φάλαγγες,
ἢ γίνεται τὸ τυραννου μεγάλην φυγή. ὁ δὲ Ναρσῆς
ἀκαταπαύστως δώκων ἀνῄλει τὸς Πέρσας· ἓξ δὲ χι-
λιάδες ζωγρήσας, ἀφὸς Χοσρόῃ διέμπεμψε ἴγαγεν.
ὁ ἢ Χοσρόης πάντας ἀνῄλει τῷ ἀποκράτορι εἰς βα-
ζάντιον ἔπεμψε· τῇ δὲ Τούρκων ἐν τοῖς μετώ-

πους ἡ τύπος τῶ σωρὸς κεντητὸς διὰ μέλανος ἐχόντων, A ἐραπωμένων ὑπὸ τῦ αὐτοκράτορος ποίῳ τρόπῳ τότο τὸ σημεῖον ἐπιφέροντα ; οἱ Τυρκοι ἐρασκον φρὸ πολλῶν χρόνων λομεσὲν Τυρκίᾳ γενέσθαι. τινὲς δὲ τὲ αὐτὸς Χερσιαρὼν ὑποδήσθαι τῶν ποσσαι, ὡς ἐντῶθεν σωτηρίαν χῆ τῶν χώραν ἐγάντο. ὁ δὲ τρατὸς ἡ Ρωμαίων τῶν σκυθῶν ἡ Βαρὰμ ἡ τὸν τόλον παραλαβόντες χῆ ἡ ἐληλάκασιν, τῆ Χοσρόη φροσπεσχκασι. ὁ δὲ Βαρὰμ ὑπὶ τὰ ἑῶα μέρη τῆς Περσίδος ἡ φεύγω ἐποίησατο· ἠθὲ ὅτως ὁ κατ' αὐτὸν ξβηλόνεται πόλεμος. ὁ δὲ Χοσρόης μεγάλω νίκω ἀναδησάμενος, τὸν ἴδιον ἀπέλαβε θρόνον, ἠ ὑπινίκια ἐσία Ρωμαίοις. ὁ δὲ Ναρσὴς ἀσαζόμενος ὑπὶ τῆ ἰδία, τῆ Χοσρόη ἐλεγε· μέμνησο, Χοσρόη, τῆς παρύσης ἡμέρας. Ρωμαίοι σοι τῶ βασιλείαν χαρίζονται. Χοσρόης δὲ ἡ δολοροίαν διδοὺς, ἐζήτει Μαυρίκιον χιλίας Ρωμαίας εἰς φυλακὴν αὐτῆ ἔχειν· ὁ δὲ Μαυρίκιος ἀγαπᾶν ποθλῶ πρὸς τὸν βάρβαρον ικκημένος, ὑπλήρου τὸ αἴτημα αὐτὸ. ὅτως ὁ Περσικὸς τῆ Ρωμαίων καππέπαυτο πόλεμος.

rem Bytantium transmiſit. Porro Turci crucis figuram nigris punctionibus effigiatam cum gerant in frontibus, qua ratione ſignum illud præferant ab Imperatore interrogati, reſponderunt: Multos ante annos cum peſtis per Turciam graſſaretur, quoſdam ex ſuis Chriſtianos auctores fuiſſe, ut id fieret, ex quo priſtina ſalubritas in regionem reducta eſt, Cæterum Roma- *Edit. Pariſ.* norum exercitus tentorium Baram & uni- *pag. 225.* verſum ejus bellicum apparatum æque elephantos capiens, ad Choſroem adduxit. Baram vero in interiores Perſidis regiones fuga ſe recepit: bellumque adverſus eum ſuſceptum ita demum diremptum eſt. Choſroes tam præclara victoria redimitus, porrium thronum recuperavit, epulumque triumphale, & victoriæ grates Romanis præbuit. Narſes autem domum reverſurus, Choſrol dixit: Fac præſentis diei memor uſque ſis, Chofroes; regno te donant Romani. Chofroes porro necem dolis intentandam veritus, Romanos mille ad ſui cuſtodiam & ſatellitium deputandos a Mauricio expetiit. Mauricius vero mitta humanitate erga barbarum uſus, poſtulatis ejus fecit ſatis: huncque tandem exitum bellum Perſicum obtimuit.

B

Annus mundi.	Pontifices Romani.	Reges Perſarum.	Reges Gothorum.	Reges Francorum.	Reges Longobardorum.	Imperatores Orientales.
5586	Pelagius. Mauricius annis 20.	Χοσροης ἐτῶν κ'.	Ιωσουε ἐτῶν ιγ'.	Ιωσουε ἐτῶν ιγ'.	Αλαξ. Εὐλόγιος ἐτῶν κζ'.	Αντ. ἐπίσκ. Γαγόνιος ἐτῶν κβ'
	ν'.	ϛ'.	θ'.	ιν'.	νε'.	ι'.

C

Annus mundi.	Pontifices Romani.	Reges Perſarum.	Reges Gothorum.	Reges Francorum.	Reges Longobardorum.	Imperatores Orientales.
5586	Rom. Imp. Mauricius annis 20.	Perſarum Coſ. rom annis 39.		Conſtantinopolitanus Epiſc. Joannes annis 13.	Hieroſ. Epiſc. Joannes annis 20.	Alex. Epiſc. Euſtogius annis 27.	Ant. Epiſc. Gregorius annis 24.
	8	2		9	18	11	20

Τούτῳ τῆ ἔτει μὲν Μαρτίῳ κϛ'. ἐνδικτ. ἡ. τῆ ἡμέρᾳ ἡ ἁγίου Πάσχα χρόνων πεντήκοντα ἡμέρᾳ, ἐτέθη Θεοδόσιος ὁ μὲν Μαυρίκιος ἡ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου Πατελάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τῶ ἐκκλησίαν τῆ ἁγίων πεντεκαιδεκατε, ὧ ἀπήρξατο πτίζειν Τιβέριος, ἀνεπλήρωσε ἐν τῆ μέση ὥσαι, ὅπερ τόπον φοῦλω ἔλεγον εἶναι Πραιτώριον. εἰρώνης δὲ βαθείας τῶ ἀνατολῶ καταλαβούσης, ὁ Μαυρίκιος ὑπὶ τῶν Εὐρώπιων ἐκίμασε πόλεμον. ἐξ ὅτου ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ τῶ ἀνατολῶ ὑπὶ τῶν Θρᾴκιων μετήγαγε.

D

Hoc anno menſis Martii die ſexto ſupra vigeſimum, indictione octava, Theodoſius Mauricii Imperatoris ſupremi filius, die Paſchatis ſancto, a Joanne Patriarcha, quatuor ſolis annis cum medio natus coronam Imperii accepit.

Eodem anno Mauricius ſupremus Imperator Sanctorum quadraginta Martyrum Eccleſiam, a Tiberio exædificiari cœptam, & jam ad opus medium ductam abſolvit. Prætorium eo loco quondam conſtructum narrant. Profunda vero pace totum Orientem occupante, Europam bellorum procellis agitabat Mauricius: caproprter ipſe ſupremus Imperator imperii vires omnes ab Oriente in Thraciam tranſportavit.

A

ντινα. ὁ δὲ Πρίσκος μηδὲ θεωρῶν φέρων τὰ πλήθη τῆ βαρβάρω, εἰς τὸ Τζούρουλον σὺν αὐτοῖς φρούριον ἠσφαλίζετο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν Πρίσκον πολιορκεῖν ἐπεχείρει. ταῦτα δὲ * Lego ἐμ. βούλῃ. ἀκμαιος Μαυρίκιος, ὑπιόντες τι ἄμεινον, ἀβουλία δὲ καταστρατηγῆ τὰς ἀπείρου δυνάμεως· ἡνίκα γὰρ ἐξωωδέτρουν μεγάλαις θωρακίαις ἐχὶ ὑποκρίσεσι πείθει ἑαυτὸν περιπτύσσειν τοῖς βαρβάροις· ἢ δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πρίσκον γράμματα περιέχοντα τάδε. τῆ ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ Πρίσκῳ. Τὴν ἀλυπείαν τῆς βαρβάρων ἐγχειρήσεων μὴ διολισάσης, ὡς γὰρ ἀπώλειαν αὐτῶν τὸν γίγνοσ. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐχὶ πολλὴν αἰχμὴν ἴχνε ὁ Χαγάνος ὑποσρῖψαι εἰς τὴν ἀρτιφανθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ρωμαίων χώραν. ἢ τὸν καρτέρησε ἡ σοῦ ἐνδοξότης· ὧν Τζούρλῳ περιεμένων αὐτόν. πέμπωμεν γὰρ ἢ Θαλάσσης πλοῖα, ἢ αἰχμαλωτίζωμεν αὐτὸς. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰσχύνης ἢ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποσρέψαι. ὁ δὲ Χαγάνος κρατήσας τὰ γράμματα, καὶ ἀναγνοὺς γίνεται περιχαρὴς. ἢ σωωθῆκαι πρὸς τὸν Πρίσκον ἢ θέλησε, ἢ εἰρὴνεύσας ἐπὶ δώροις ὀλίγοις ἢ ἀνεξιολογήτοις εἰς τὰ ἑαυτὸ ἐπανῆλθεξε μετὰ φυγῆς κρατερᾶς.

tulere. Priſcus autem ſolius barbaricæ aciei conſpectum ferre non ſuſtinens, in Tzuruium caſtrum ingreſſus diligenti cuſtodia vitam tuebatur: exinde ad obſidendum Priſcum animus barbaro Principi factus. Quod cum ad Mauricium perlatum, quid ageret, dubius hæſit. Bono tandem conſilio adverſus innumeram barbarorum multitudinem armatur, & prudentia oppugnat. De Excubitorum igitur numero unum ad caſtra profectum in barbarorum poteſtatem ſponte prolabi donis ingentibus & pollicitis ampliſſimis ſuadet: ac una ſimul ad Priſcum litteras ei committit in hæc verba. Glorioſiſſimo Duci Priſco. Neſarium barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipſis erit. Chaganum cum magno dedecore in aſſignatam ſibi a Romanis provinciam certo ſcias. Quare Gloria tua Tzuruli perduratbit, & Chaganum circumvertet, & pro libitu circumagitabit. Copioſam claſſem mari tranſmittimus, capsivitatemque hoſti paramus: qui alioqui cum dedecore & damno domum reverturus eſt. Chaganus intercepris litteris ſcripta legit, & una metu conſternitur: pacifique cum Priſco conditionibus, levium & nullius pretii munerum acceptione contentus, compoſuit pacem, & maxima, qua potuit, fuga ſe ſuripuit.

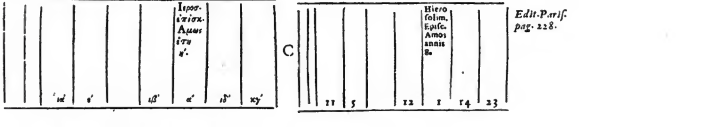

C

Edit. Pariſ. pag. 228.

Τάτῳ τῆ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν Πρίσκον σωὶ πάσαις ταῖς Ρωμαϊκαῖς δυνάμεσιν ἐπὶ τὸν Ἴστρον ἐπεμψεν, ὥςε τὰ Σκλαβίνων ἤδη ἐξεπράσαι κωλύειν. τάτε ὁ ἑλλόσπος ἐπὶ τὸν Δωρόσολον, ὁ Χαγάνος μαθὼν ἀρίσθεις ἐξέπεμψε πρὸς αὐτόν. καὶ κατηγόρησε Ρωμαίους ἐναρξίν τῆ πολέμῳ διδόντας. ὁ δὲ Πρίσκος ἀπελογήσο. ὅτι μ' ἀρὸς τὰς βαρβάρους τὸν πόλεμον ποιησαι παραγίγνοσα. ἀλλὰ ἀρὸς τὰ Σκλαβίνων ἤδη ὑπὸ τῶ αὐτοκράτορος ἀπεσάλλω. ἀκπόως δὲ ὁ Πρίσκος ὅτι Ἀρδάγαστος τὰ πλήθη τῆ Σκλαβίνων πρὸς τὸ φραιδύτερον διεκόμπισε. ἐξεπράσατο τὸν Ἴστρον μεσούσης νυκτὸς ἀδυκήτως τῆ Ἀρδαγάςε σωιόμξιν. ὁ δὲ Ἀρδάγαστος τὰ κινδύνου αἰδόμενος, ἴπποι τε γομνοῦ ἐπιβὰς, μόλις διασώζεται. οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἀπόντος πλήθη Σκλαβίνων, καὶ ἢ πεζῆ τὸν Ἀρδάγαστον διατμόντες χώραν, αἰχμαλωσίας τε κρατήσαντες πολλὰς, εἰς τὸ Βυζάντιον ἔπεμπε ἤδη Τατήμερος. ὁ δὲ Τατήμερ ἐκλύτως ἢ πορέιας ποιούμξιος, ἐς εἰς μιᾶδιω ἢ τρυφῆ ὑπιδὺς ἡμέλει. ἐν τῆ τεῖτη δὲ ἡμέρᾳ πλήθη Σκλαβίνων ἐπιτίθενται αὐτῷ· ἢ θελιᾷ συχνοῖς, φύγων εἰς τὸ Βυζάντιον ηκε. οἱ δὲ σωὶ αὐτῷ Ρωμαῖοι ὑγκρατεῖς Σκλαβίνοις μαχησάμξιοι, κρατιοῖ τῆ βαρβάρων παραδόξως, ἠνίκ εἰς τὸ Βυζάντιον ἢ αἰχμα-

Hoc anno Imperator Mauricius Priſcum Romanorum cum copiis omnibus ad Iſtrum flumen ablegat, ut Sclavinorum gentes amnem trajicere molientes impediret. Cum vero Doroſtolon veniſſet, Chaganus de ejus adventu certior factus, Legatos miſit, qui Romanos bello initium atque occaſionem dare queſti ſunt. Reſpondit Priſcus. Bellum in barbaros moturus minime miſſus ſum: ſolas Sclavinorum gentes a me coercendas juſſit Imperator. Priſcus autem Sclavinorum populum ab Ardagaſto Duce ſparſim per Romanam provinciam effuſum cum reſciſſet: Iſtro trajecto, noctis ſub medium ex improviſo Ardagaſtum adoritur, & cum eo manus conſerit: Ardagaſtus cognito periculo, nudo equo inſiliens vix falutem fuga conſequitur. Romani multis Sclavinorum copiis cæſis, atque univerſa Ardagaſti regione devaſtata, captiſque innumeris, multos ex eis Byzantium per Tateremerem tranſmiſere. Tatemer iter agens incautus & reſolutus, vino inſuper & voluptatibus per vias indulgens, tertia die in irruentium Sclavinorum manus incidit: tum metu correptus, fuga Byzantium attingit. At Romani reliqui viæ comites Sclavinorum impetum fortiter ſuſtinentes, præter ſpem omnem barbaros ſuperant, & univerſam prædam captivorumque turmas incolumes ad Imperatorem Byzantium deducre.

lætatus, beneficium divinum laudibus & hymnis compensat, & cum totius Urbis populo grates Deo litat. Porro Priscus successu audentior redditus, Interiores Sclavinorum partes penetrat. Tum vero Gepes vir Christianorum religioni addictus, in Romanorum partes transiens, impressum Romanis indicat: qui nullo labore barbarorum regionem obtinent. Musugium autem barbarorum regem ad trigesimum lapidem morari referebat. Priscus itaque Gepedis proditione usus profunda jam nocte Musugium vino plane obrutum comperit (funebrem etenim solemnitatem proprio fratri facraverat.) Eo igitur vivo comprehenso, horrendam omnino barbarorum ſtragem edidit. Hinc ubere præda potiti Romani in crapulas & voluptates resolvuntur. Quare barbari in unum agmen denuo collecti impetum in victores faciunt: Malorum autem illatorum ultio præclaro facinore prius edito, acerbior extitisset; nisi Genzon cum toto peditatus robore certamen iniens acerrimum barbarorum vires fregisset. Porro Priscus cunctos, quibus sui corporis custodiam demandaverat, in patibulum egit.

Edit. Paris. pag. 329.

Eodem anno Paulus Imperatoris pater morte C.P. perfunctus, inter Imperatores patrem eis sepulturam & tumulum obtinuit: similiter & Anastasia Augusta focerus Mauricii, Tiberii vero Imperatoris conjux, juxta virum suum Tiberium sepulchri locum consequuta est.

Anni mundi 6082.	Divinæ Incarn. 582.	Rom. Imperat. Mauricius annis 20.	Pers. rum rex Chosroes annis 39.	Constant. Epiſc. Joannes annis 11.	Itio. rosol. Epiſc. Amos annis 8.	Alex. Epiſc. Eulogius annis 27.	Ant. Epiſc. Gregorius annis 14.
		12	6	11	8	15	24

Hoc anno cum Priſcus iterum Danubium occupaſſet, & Sclavinorum ditionem depopulatus, magnam inde prædam, & captivorum numerum ad Imperatorem ſummiſiſſet: Imperator Tatemere ad Priſcum miſſo Romanum exercitum iis in locis hybernare jubet. Placito Imperatoris accepto, moram deprecabantur Romani, ac quum propter barbarorum ſibi oppoſitum exercitum, tum hoſtilis & infeſtæ regionis periculum, & intoleranda frigora, id nuſquam fieri poſſe in adverſum objiciebant. Priſcus ſuavibus verbis militem demulcet, & Imperatoris juſſa obſequentem, hybernam ibidem ſtationem habere ſuadet. Mauricius his auditis Philippicum generum Orientis Ducem, quemque ob ei junctam in matrimonium ſororem ſtatiſſimum habebat, Excubitorum Comitem creavit. Porro Philippicus ſanctiſſimæ dominæ noſtræ Monaſterium, & ad illud Palatium quo Mauricius Imperator ſe recipere aliquando ſoret excipiendus Chryſopoli cepit ædificare: piſcinas etiam & hortos ad ejus uſum deliciaſve intus paravit: C.P. autem Philippici domum ab eo nuncupatam extruxit.

				Cly. Epiſc. Cyriacus annis 16.			Ant. Epiſc. Anaſtaſius annis 10.
13	7			1	3	16	2

A λάσιαν τῇ βασιλεῖ ἀποσώζουσιν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀφραδεῖς, ἃ χαιρισιεχνέως μὴ πάσης πόλεως τῷ Θεῷ ἀφοσίφρων. ὁ ᾧ Πρίσκος Σαρδίσας, εἰς τὰ ἐσώτερα μέρη τῶν Σκλαβίνων ἐχώρει. Γήπαις δὲ αὐτῷ ὁ Ὀρνσκένας ὁ Χριστιανῶν ὑπάρχων αὐτομολεῖ πρὸς Ῥωμαίους, ᾧ ἠσυδὸν τοῖς Ῥωμαίοις ὑπίδειξε, ᾧ ὁ βαρβάρων ἐκράτησαν· ἔφησε δὲ ᾧ Μουσύγιον ὁ ῥηγα τῶν βαρβάρων ἀπὸ τεσσαράκοντα σημείων διάγειν. ἀφοδοτὰ δὲ τὰ Γήπαιδος διαβαζὰν ποταμὸν ὁ Πρίσκος, μεσούσης ἤ νυκτὸς ἐφίσταται ἤ Μουσύγιον διεφθαρμένον τῇ μέθῃ. ὑπαίφνιον δὲ ἑορτὴν τὸ ἰδίω ἀδελφοῦ ἑορτάζε. κ᾽ὑπὸν συλλαβόμβος ζώντα, φόνω πολλῶν τοῖς βαρβάροις εἰργάσατο. πολλὰς δὲ αἰχμαλωσίας κραπόσαντες, μέθῃ γὰρ ὑπνοῦς ἐδέδωκασι· σὺν ἀθροίθέντες δὲ οἱ βάρβαροι τοῖς νυκτικλέπταις ἐφίστανται· ᾧ ὧν ἀν᾽ ἀντάρσιος χαλκαπόρα τὰς πυκπαρόξασης ἀνδραγαθίας· εἰ μὴ ὁ Γένζων μὴ τὰς πλήκης δωμάμεως τῇ Ῥωμαίων ὑπισὰς, μάχη πρατιμὰ ἐτέλυσε τὰς ὁρμὰς τῇ βαρβάρων. ὁ δὲ Πρίσκος τὰς τῶν φρουρῶν αὐτῷ πεπισωμένας ἀνεκολόπωσε.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ χρόνῳ ᾧ Παῦλος ὁ τῶ βασιλέως πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ΚΠ. Ϛ ἐτάφη ἐν τοῖς βασιλικοῖς μνήμασιν· ὁμοίως δὲ Ἀναστασία ἡ Αὐγοῦσα ἡ πενθερὰ τῶ Μαυρικίου, γαμὶ δὲ Τιβερίου τῶ βασιλέως· Ϛ αὐτὴ ἐτάφη μῇ Τιβερίῳ τῷ ἀνδρὸς αὐτῆς.

Ῥωμ. Βασιλ. Μαυρίκιος ἔτ. κ'.	Περσ. βασιλ. Χοσρόης ἐτ. ΛΒ	Κωνσταντίνος Ἰωάννης ἔτ. ζ'	Ἱεροσολύμων Ἀμὼς ἔτ. ι'	Ἀλεξ. Ἐπίσκ. Εὐλόγιος ἔτ. κζ'.	Ἀντ. Ἐπίσκ. Γρηγόριος ἔτ. κδ'.
ιϛ'	ι'	ϛ'	ϛ'	ιε'	κδ'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ Περσικὴ πάλιν ἡ Ἰσρὼ καταλαβόντες, ἔτα Σκλαβίνων ἔθνη φραιδούσαντες, ᾧ πολλῶ αἰχμαλωσίαν τῇ βασιλεῖ ἀπαπέμψαντος· ὁ βασιλεὺς ἡ Τατημέρα ὑποτείλας φοῦς Περσικοὺς, παρακαλοῦνται αὐτοὺς ἡ χειμῶνα διατρίψαι τοὺς Ῥωμαίους καιρὸς οἱ δίρμαιοι μεδόντες ἀπελθεῖν, ἀϛ᾽ ὡς ἐσθὶ χεται τὰ τοιαῦτα γενέσθαι ἐξ ἁπλῆ πλόῳ ἡ βαρβάρων, ᾧ ἡ πολμίων ὑπείνοι ἡ χώραν, ᾧ τὰ ψύχα ἀφόρπτα. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις πεῖθαι τοὺς ὑπεισθε αὐτὸς ἐκεῖ χειμάσαι, ᾧ ἡ τὰ βασιλέως κέλευσιν πληρῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυρίκιος πάντα ἀκήκοὸς Φιλιππικὸν ἡ ἴδιον γαμβρὸν ἡ ἀπατολὴς στρατηγὸν ἐποίνοτ Κόμητα ἡ ἐξκυβίτορων Σαρδὼν αὐτῷ, ὡς τῷ αὐτὸ ἀδελφῷ ζωῦσας αὐτῷ· ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἱρξατο κτίζειν ἐν Χρυσοπόλει ᾗ μονὴν ἡ παναγίας ἡμῶν θεοτόκου ᾗ παλάτιον ἐν αὐτῷ ὀφείλον ὑποδέχεσθαι Μαυρίκιον ἡ βασιλέα, ᾧ τὰ τέκνα αὐτοῦ. ποιήσας ἐχθυτροφεῖα Ϛ παραδείσια ὑρδοθεν ὡσα εἰς θεραπείαν αὐτῷ, ᾧ ἐν ΚΠ. τῷ οἰκίαν τῷ ἐπιλεγομένῳ τῷ Φιλιππικοῦ.

				ΚΠ. ἐτέλεσε Κυριακὸς ἐπὶ τῶ ιδ'.			Αντ. ὑπέσκοπε Ἀπελέσιος ἐπὶ τῶ ι'. ἃ
				η'	ζ'	ι'	ιδ'

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τὰ τῆ Βυζαντίου πρόαστεια τίκτονται τέρατα· παιδίον τετράπουν, ᾧ ἄλλο δικέφαλον· λέγουσι δὲ οἱ τὰς ἱστορίας ἐπιμελῶς ἐγγράφοντες μὴ σημαίνειν ἀγαθὰ ἢ πόλεσιν, ἐν αἷς τηχθῶσι τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς ἑσπερίας ἢ Πρίσκον ἀποπέμπει. Πέτρου δὲ ἢ ἑαυτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ρωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τὰς δυνάμεις ἀράμβης, φθὰς ἢ τὸν Πέτρον φθάσαι διετέρα τὸν ποταμόν· ὁ δὲ Χαγάνος τὴν μεταβασιν τὴν Ρωμαϊκοῦ λαοῦ ἀκηκοὼς λίαν ἠθαύμασε, ἡγησάμενος τὸν Πρίσκον ἀπίεσθαι, μαθὼν τῷ αὐτίκα ὑπεξιέναι, καὶ μοίραν λαβεῖν τῆς φαιδρᾶς, ᾗ οὔπω τὸν ποταμὸν ἐβεβήκεσαν. λίαν γὰρ ἐχαλέπαινεν ἐπὶ τοῖς δι' υχήμασι τῇ Ρωμαίων. πέμπει τοίνυν ὁ Πρίσκος πρὸς τὸν Χαγάνον φροντίσων Θεόδωρον τὸν ἰατρὸν, ἀγχιστέα καὶ σωπόνι κεκομμηκότα. ὅτε ἱκνεῖτο πρὸς τὸν Χαγάνον μίγα φρονοῦντα, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀλαζονικώτερον ποιούμενον (ἠπείλει γὰρ πάντων τῶν ἐθνῶν αὐτὸν εἶναι κύριον) διηγήματι παλαιῷ τὸν βαρβαρικὸν κατηρώνα τύφον· ἐφασκε γὰρ Ἄκκουρ, Χαγάνε, ἐπωρείτου διηγήματος. Σέσωστρις Αἰγυπτίων βασιλεὺς πεζεφασῆς τε καὶ ἐδάφεων, τῆ πλούτῳ λαμπρὸς, καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταμάχητος, πλεῖσα καὶ μεγάλα ἐδουλώσατο ἔθνη· ὑπὸ τοῦτον εἰς ἀλαζονείαν πεφυκότων, χρυσοκόλλητον ὄχημα ἐκ λίθων τιμίων κατασκάσας, ὑπεκάθηται τούτῳ, καὶ ὑπορδάδει τῷ ζυγῷ τοὺς ἡττηθέντων βασιλέων τέσσαρας ἕλκειν τὸ ὄχημα. πάντα δὴ γνησμένου ἐν ἐπισήμῳ ἑορτῇ, εἰς τῷ πατέρων βασιλέων συγκῶς τὸ ὄμμα ἐπίστρεφον εἰς ὑπίσω, ᾧ τὸν τροχὸν ἑώρα κυλιόμενον· τῷ Σέσωστρι δὲ ἐπιπρωτῶντι, ᾗ τί ὀπίσθιον ὑπισχνεῖσε τὰ ὄμματα; τοῦτον εἰπεῖν· τὸν τροχὸν θαυμάζω ἀστοχοῦντα, ᾧ ἄλλοτε ἄλλως κυμαίνον· ᾧ ποτὲ μὲν τὰ ὑψηλὰ πατεροῦντα, αὖθις δὲ τὰ ταπεινὰ ἀνυμοῦντα. τὸν δὲ Σέσωστρι σωπτὸν ᾗ παραβολὴν τῇ ἄκρῳ ἐπιστέψαντα ῥοιζοδιπτοῦσαν, τὸ μηδὲν βασιλεὺς ἕλκειν τὸ ὄχημα. Ὁ δὲ Χαγάνος παῦτα ἀκηκοὼς καὶ ὑπογλάσας, ἵρωσε τῷ εἰρήνῃ ἄγειν. τῇ δὲ ἑφαμέρῳ ἐπεσθαι. ὅτε ἂν ὄλῃ τῶν λαφύρων τὸν Χαγάνον τιμῆσαι. ὁ δὲ Πρίσκος τῷ αἰχμαλωσίαν ἀπέδωκε τῇ Χαγάνῳ ὑπὲρ τῆς διαβάσεως. τὰ δὲ λάφυρα πάντα λαβὼν ἀκριβῶς τὸν ποταμὸν διεπέρασε. ὁ δὲ Χαγάνος παῦτα διξάμενος ἤδη μεγάλως· καὶ ὁ Πέτρος εἰς Βυζάντιον ἦκε. ὁ δὲ Πέτρος τῷ στρατηγίαν παρέλαβε.

A Hoc anno monstra in suburbanis Byzantii locis nata sunt: puer nimirum quadrupes, & alius biceps. Accurati porro Historiarum scriptores urbibus, in quibus illa prodierint, nil boni sanctique portendere asseverant. Imperator autem Priscо a summa exercituum Præfectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum Ducem instituit. De sua exauctoratione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri adventum omnibus copiis, amnem trajicit. Ut Romanas acies ulteriorem ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id fatis miratus, misit ad Priscum causam nimirum perconctaturus, ac simul prædæ partem confequi apud se confiliatus: atque ita demum amnem ipse transveheretur. Quam moleste enim ferebat profperum quippiam Romanis succedere. Ad Chaganum itaque Legationem de his Priscus instruit, Theodorum videlicet Medicum, virum animi solertia & prudentia insignem. Qui cum tumidos Chagani spiritus, cujusque responsa arrogantius data (cunctarum quippe nationum sese præcidcabat dominum) animo percepisset: barbaricam hominis insolentiam antiqua narratione demulcebat. Ad eum itaque conversus. Audi, inquit, Chagane, narrationem tibi profuturam. Sesostris Ægyptiorum rex illustris, atque oppido felix, divitiis alioqui clarus, & armorum robore prorsus invictus, innumeras atque potentissimas nationes subegit: eoque in superbiam omnino dementem prolapsus currum auro lapidibusque pretiosis compactum paravit, cui insidens, ex devictis regibus quatuor, qui currum equorum more traherent ad jugum alligavit. Isterim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conversis retro frequenter luminibus rotam se se circumvolventem attentius contemplabatur. Sesostri vero scisciranti, cur retro figeret oculum? Respondit ille. Rotæ inconstantiam demiror in diversas partes se convolventis, & qua partem superiorem inclinantis, qua vero inferiorem erigentis & excelsius elevantis. Porro Sesostris cum similitudinem hanc, cui pollebat animi sagacitate, percepisset, legæ fancita edixit; ne ulli deinceps reges currum apud Ægyptios traherent. Subrisit Chaganus his auditis, & pacis fœdera servaturum se promisit: In potestate vero Prisci fuit, qua parte spoliorum vellet, se donatum reliquerete. In transitus itaque concessi mercedem, captivos omnes Priscus Chagano restituit: ipse retentis sibi spoliis annem iterum sine periculo trajecit. Chaganus his acceptis minum in modum lætatus est: Priscо vero Byzantium reverso, Petrus in exercitus ducendi munus successit.

Edit. Paris. pag. 230.

B

C

D

| | | ιβ' | ι' | | β' | δ' | ς' | β' |

| | | 14 | 8 | | 2 | 4 | 17 | 2 |

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσε ὁ βασιλεὺς Πέτρῳ τῷ στρατηγῷ, ὥστε τῷ τρίτῳ μοίρας τῆς ῥόγας διὰ χρυσοῦ τοὺς Ρωμαίους λαβεῖν· καὶ τῷ τρίτῳ διὰ ὅπλων· τῷ δὲ ἑτέρᾳ τρίτῳ δι' ἰδιώτης πωτισάς. ποίους Ρωμαίους ὑπὸ ἀκκούτος φρὸς τυραννίδα ἐτρέποτο. ὁ δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς τοὺς στρατοπέδους ἀπιλαγέσθαι, ὡς ἐκ ἀλαθὲς τοῦτο ἐσί· καὶ ἀπεδείκνυ τῷ στρατῷ ἑτέρα γράμματα παρακελεύσματα αὐτῷ, ὥστε τοὺς ἀρχιφύλακας, καὶ ἐκ τῷ κτεδώνων σωθέντας ἐν ταῖς πόλε-

E Hoc anno Petro Duci suis mandatis significavit Imperator, ut stipendiorum tertium partem numnis aureis perfolvendam Romani milites acciperent: partem aliam armis sibi concessis: ultimam denique data ad vestes quaslibet materia sibi repensam profiteretur. Quod ubi resciverunt, ad rebellionem se converterunt. Deterritus Dux factum apud milites excusavit, nequaquam id verum esse asseverans; quinetiam alias litteras ostendit, quibus jubebat Imperator, ut milites qui in bello fortiter se gesserant, & e gravibus pe-

pag. 231.

riculis incolumes evaſerant, in urbibus data vacatione agerent, & publicis ſumptibus inter cæteros ſenes alerentur: amplius ut militum liberi in proprium parentum locum aſcriberentur. Ejuſmodi veteborum lenocinio exercitum ita demulſit, ut Cæſarem univerſi fauſtis acclamationibus proſequuti ſint: De quibus omnibus Petrus Imperatorem certiorem fecit. Marcianopolim vero accedens, milites mille, qui præcurrerent, miſit. Iſti vero in Sclavinos, qui magnam e Romanorum finibus prædam avexerant, incidentes, in fugam barbaros vertere. At barbari captivis interfectis, cæteram prædam, quæ maxima fuit, ſecum abducentes, in Romanorum fines regreſſi ſunt.

Eodem anno Solarium Magnuræ concidit Imperator, fuamque ſtatuam ad medium atrium erexit, ibidemque poſuit armamentum.

| | | |

σύλα ἀναλαβόντες, σίργωσι ἢ ἐρίμιλω. ὁ δὲ Πίρογος κατὰ Πηρίγιον τῆ ἐξάρχῃ τῶν Σκλαβίνων χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι πιεζὴ ἢ ὄχθω τὸ ποταμοῦ τότοις ὑπαντήσαντες, διακώλυον τὰ περάσαι. οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἀπὸ τῆ πορθμείου τοξεύοντες, τότως ἀπέρριπταν· ἢ τραπέντων αὐτῶν, πλήττεται κατὰ λαγόνος ὁ Πηρίγαγος, ἢ ζητᾶσκι πιράσαντες δὶ οἱ Ρωμαῖοι αἰχμαλωσίας πολλὰς ἐκράτησαν, ἓ εἰς τὰ, ἰδία ἐπανέζυξαν. πλανᾶ-Δίντων δὲ τῶν ὁδηγῶν, ἢ ἀνύδρις τόπος πιεμπσόντες, ἐκαδίσθ δὲ τὸ στρατόπεδον. βαδίσαντες δὲ διὰ τῆς ἐρτὸς, πιεμπτὸν χαίνσι τῆ Ιλβαχίφ ποταμῷ· λόχμης δὲ εἰς τὸ ἀντίπιρα ὑπάισης τῆ ποταμῷ, οἱ βάρβαροι ἐν πάντη κρυπτόμβοι, τοὺς ἀρυομένους τὸ ὕδωρ ἐπέβαλον· μεγάλας τότπυ ἐπηρείας τοὺς Ρωμαίους γνομένης στρατύμασι, ὡρὸς φυγὴν ἐχώρησαν, καπεπολεμωθέντες ὑπὸ τῆ βαρβάρων. ὁ δὲ Μαυρίκιος τάυτα ἀκκκοὼς, τὸν Πίβδον στρατηγὸν πὰς Θρᾴκης ἀπέστειλεν.

Ἔτη τοῦ κόσμου ἐν οἷς ἕκασται.	Ρωμ. Βασιλ. Μαυρίκιος Κωνστ. ἔτη κ'.	Περσῶν βασιλ. Κωβάδ ἔτη κ'.	Ἰνδ. ἐτῶν ιε'.	Κπ. ἐτῶν Κυρ. Ἀναστ. ἔτη ιε'.	Ἰερόσ. ἐτῶν Ἀμώς ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐτῶν Εὐλόγ. ἔτη κζ'.	Ἀντιοχείας ἐτῶν Ἀναστάσιος ἔτ. ιδ'.
	ιε'	ι'		β'	ε'	ιζ'	β'

Ἔτη τοῦ κόσμου ἐν οἷς ἕκασται.	Ρωμ. Βασιλ. Φωκᾶς ἔτη ι.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἔτη κ.	Ἰνδ. ἐτῶν ιε'.	Κπ. ἐτῶν Θεοδ. ἔτη ιε'.	Ἰερόσ. ἐτῶν Ζαχ. ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐτῶν Ἀνάστ. ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας ἐτῶν Ἀναστάσιος ἔτ. ιδ'.
	ι'	κ'		ιε'	ιε'	ιε'	ιδ'

Τότῳ τῆ ἔτει Πείσκος στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν τῆ Θρᾴκῃ, ὡς τὰς διωάμεις κείθμησε, ἢ ὅτι ὁρᾶ ὅτι πλῆθος πολὺ διερβᾴρη ἐξ αὐτῶν. τότος δὲ παραλαβὼν παραγίνεται εἰς τὸν Ἴστρον ποταμὸν εἰς νομὰς. ὁ δὲ Χαγανὸς τότο μαθὼν ὁρίσβεις ἐξέπεμψε τὸ αὐτίων πωδανόμβος τὰς ἀφίζεις. ὁ δὲ Πείσκος φροσφασίσατο διὰ κωνήγεσια ἐλλυθίναι. ὁ δὲ Χαγανὸς ὡ δίκαιόν ἐστι, φησίν, ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ κωνηγεῖν· ὁ δὲ Πείσκος ἰδιον ἔλεγεν εἶναι τὸν τόπον ἢ ἐξ ἀναπολᾶς ἀποδράσειν τῆ Χαγανῆ ωὐείδιζε. ὁ δὲ βάρβαρος τὰς Σιγγιδόνος τὸ τεῖχος κατέλυσε· ἓ ἐπὶ τῆ Ρωμαίων χῶν ἐχωρει. τότο μαθὼν ὁ Πείσκος παραγίνεῖ εἰς ἢ νόσον τῶ Ἰσρι, ἢ παραλαβὼν θρόμεως, παραγίνεται πρὸς τὸ Χαγανὸν εἰς Κωνσταντίνουπ. Θέλων αὐτῆ ὁμιλῆσαι· ἐλθόντι δὲ τῆ Χαράκῳ ωρὸς ἢ ὄχθω τὸ ποταμοῦ, ὁ Πείσκος ἀπὸ τῆς νηὸς διελέχητο. ὁ δὲ Χαγανὸς ἔφη ωρὸς αὐτὸν· τί σοι, Πείσκε, τῆ γῆ τῆ ἐμῆ; ἢ πωῖτιν βίβλον διὰ ψαλάδος λαβέῖν, ἐκ τῆ χειρῶν μου; κελεύει ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἡμῶν ἓ Μαυρικίου τῶ βασιλέως· ἐκζητήσει τὸ αἷμα τῶ στρατῶ τῆ Ρωμαίων, ἢ τῶ στρατῶ ἐμοῦ ἐκ τῆ χειρῶν αὐτῶ· ὁ δὲ Πείσκος ἔφη **** * Δρασίτια μὲν πόλιν ἐγχειρίες παρ ἡμῶν λαβέῖν, δέλει μετ ὀλίγον πωτηκοπτε πόλεις Ρωμαικας δυλομένας βαρβαρῶς· ὁ δὲ Πείσκος διὰ τῶ ποταμῶ τὰς ναῦς τῆ Σιγγιδονι παρασκάμβους, τότλω ἐπόρθωσι, ωρὸς τὰς Βυλγάρας ἐξ αὐτῆς ἐξελθόντας, ἢ τὸ τεῖχος κτίζειν ἀπήρξατο. ὁ δὲ Χαγανὸς ωρὸς αὐτὸν ἀγγέλλει ἀπίσελε τῆ τὰς ψυδωνύμας ἑαυτῆ Θεὰς διηραρτύρτο καταστρώμβυς τῆ γνομένων τὸν Πείσκον· χομώνος δὲ καπαλθόντος ἐπαῖρει εἰς τὰ ἴδια ἀνεχώρησαν· τῆ δ' αὐτῆ ἔτει Πέτρος ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου ἔκτισε τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶ * Ρωβίνδα κοσμήσας ἀνωθεν ἐκ ὑβρόρων μαρμάρων. ὁμοίως καὶ ὁ Κυριακὸς Πατριάρχης τὰ Διακονίασης ἢ ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

* Δρασίτια

Theophanis Chron.

omnia: atque ita barbari spoliis, quæ amiserunt, dupla forte receptis, pacem fervavere. Cæterum Petrus coatra Peregastum Sclavinorum Præfectum expeditionem fuscepit. At barbari fecundum fluminis ripam Romanis obviam facti, eos amnem trajicere prohibebant. Romani contra e vectoriis navibus tela mittenes, barbaros averterunt. Dumque in fugam verunturr, Peregastus illo fauciatus moritur. Romani ergo flumen transgressi, præda maxima coacta in propria loca se recepere. Sed Ductores recta via aberrantes, & in arida inaquosaque loca defectentes, exercitum in magnum conjecere periculum. Iter porro modu peragentes, diverterunt ad Ilbacium amnem. Barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocaverant, delitescentes, in Romanos qui hausturn venerant, tela jaculabantur. Ex quo Romani cum magna clade afficerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio privavit, & Priscum iterum Thraciæ Ducem delegavit.

Ἔτη τοῦ κόσμου ἐν οἷς ἕκασται.	Ρωμ. Βασιλ. Φωκᾶς ἔτη ι.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἔτη κ.	Ἰνδ. ἐτῶν ιε'.	Κπ. ἐτῶν Θεοδ. ἔτη ιε'.	Ἰερόσ. ἐτῶν Ζαχ. ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐτῶν Ἀνάστ. ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας ἐτῶν Ἀναστάσιος ἔτ. ιδ'.
	ι'	κ'		ιε'	ιε'	ιε'	ιδ'

Ἔτη τοῦ κόσμου ἐν οἷς ἕκασται.	Ρωμ. Βασιλ. Φωκᾶς ἔτη ι.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἔτη κ.	Ἰνδ. ἐτῶν ιε'.	Κπ. ἐτῶν Θεοδ. ἔτη ιε'.	Ἰερόσ. ἐτῶν Ζαχ. ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐτῶν Ἀνάστ. ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας ἐτῶν Ἀναστάσιος ἔτ. ιδ'.
	ιε'	κ'		β'	ε'	ιζ'	β'

Ἔτη τοῦ κόσμου ἐν οἷς ἕκασται.	Ρωμ. Βασιλ. Φωκᾶς ἔτη ι.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἔτη κ.	Ἰνδ. ἐτῶν ιε'.	Κπ. ἐτῶν Θεοδ. ἔτη ιε'.	Ἰερόσ. ἐτῶν Ζαχ. ἔτη ιε'.	Ἀλεξ. ἐτῶν Ἀνάστ. ἔτη ιε'.	Ἀντιοχείας ἐτῶν Ἀναστάσιος ἔτ. ιδ'.
	ι'	κ'		ιε'	ιε'	ιε'	ιδ

| | | |

ὑ ὃ βαρβάρων καταλαβόντων, Θρύλλος πολὺς ἢ ἐραὸ κατέλαβε. ὁ δὲ Κομμοτιόλος πᾶς πᾶξεις ἐπαρατὸ, ἢ αἴτιος αὐτοῖς ἀκατασχασίας ἐγένετο. οὗτο μὲν ὑπ' Ρωμαίοις πρὸς φυγὴν ἐτρέποντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἀσρατήγητον τὸν λαὸν ὑρικότες, ἀνηλεῶς τοὺς ἑρσιδον. ὁ δὲ Κομμοτιόλος ἀρίμερ φυγὴ ἐπὶ τὰ Δεζίπτερα γίνεται· οἱ δὲ τῆς πόλεως ὕβρεσι καὶ λίθοις βάλλοντες αὐτὸν, τὰ ἀσιως ὑποπέμπουσιν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὰ Δεζίπτερα ἐλθόντες, τὸν τε πόλιν ἐπόρθησαν, ἢ τὸν ναὸν τὰ ἁγίου Αλεξάνδρυ ἐνέφρησαν· τὸν τε τάφον αὐτὸ ἠρχυμμένον ὑρόντες, ἀνοσίως σκυλδωσι. καὶ βαλζάντι δὲ ἢ τὸ σῶμα τὰ Μάρτυρος, ἢ πολλῶ ἐν τῇ Θρᾴκῃ αἰχμαλωσίαν ποιησάμβοι, ἐν ὄχλῳ λαμαφῷ Ρωμαίων κατεπαρώμβοι. τὰ δὲ Κομμοτιόλου ἐν τῇ Βυζαντίῳ καπελαβόντος, μίγιστος τάραχος καὶ κλύδων τῇ πόλει ἐνέσκηλν· ὥσε φοβηθέντες βουλεῦσαι τῶ Εὐρώπῳ καπαλιπεῖν, καὶ φρὸς τῶ Ασίαν ἐν τῇ Χαλκηδόνι μετοικεθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τε Εξυβίτε ἀναλαβὼν, καὶ ὁπλιτικὸν συλλεξάμβος ὅμιλον, τὰ μακρὰ διφρούρησι τείχη. οἱ δὲ Δῆμοι τῶ πόλιν ἐφύλαττον· ἢ ἡ σύγκλητος παρῆνει φρὸς τὸν Χαγάνον φρεσβεῦαι ἐκπέμψαι. ὁ δὲ Θεὸς τῶ ἐκδίκησιν τὰ Μάρτυρος Αλεξάνδρυ ποιήμβος, λοιμικῶ νόσον τοῖς βαρβάροις ἐπεμφε· ἢ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπτὰ ὑιὸς τὰ Χαγάνου διὰ πυρετὸ ἢ βουβῶνος ἀπέκτειτε σὺν πολλοὶ ἢ ἄλλοις ἔχλοις· ὥστε ἀπτὶ χαρᾶς ἐκπικίου ἢ παιᾶνων, καὶ ἀσμάτων, Θρήνων, ἢ ὄδυρμα, ἢ πένθη ἁπαρηχήματα ἦχων τὸν βάρβαρον. ἢ δὴ συγκλητος παρεκάλει τὸν Καίσαρα τὸν βαρβάρον φρεσβεῦσαι εἰς τὰ Δεζίπτερα * *** ὅτις λόγοις πίοις ἢ βάρβαρον ἱκολάκευσεν. ὁ δὲ βάρβαρος ὑε ηβύλετο τὰ ὥρα δίξαθαι, Θρήνῳ ἀρίτω τῷ παίδων καπερόμβος. ἐρασκε ὃ φρὸς τὰς φρίσβεις. κρικὲ ὁ Θεὸς αὐτὰ μίσον ἐμοὶ ἢ Μαυρικίου αὐπκράτορος· ἀν' ὑπὸ ἐμοὶ εἰρλίλω δήλωσιν· ἐγὼ δὲ τὰς αἰχμαλώτως ὑποδήσαμι αὐτῷ κῇ ψυχὴν ὁμόσαμι ἐν καμέλῳβος παρ' αὐτὸ. ὁ δὲ Μαυρίκιος ὑκ ὑπήρτο δοῦναι· ἢ πάλιν ὁ Χαγάνος ὑπόσατο αὐτὰ ἡμίσως λαβεῖν κατὰ ψυχὴν· ᾧ ὑδ' ὑπὸ ὁ βασιλεὺς δοῦναι κατδέξατο· ἀλλ' ὑδὲ πατάρων κρατίων λαβεῖν. καὶ ὄμνυσδεῖς ὁ Χαγάνος πάπας ἀπίκτειτη, ἐ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέζδξε, πυπκοπτὰ χιλιάδας ταῖς ασονδαῖς τοὺς Ρωμαίους ἐπδθεῖς. καὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν μὴ διαβαίνειν ὡμολόγησαν. ἐκ τύτε πολὺ μίσος κῇ Μαυρικίου τὰ βασιλέως ἐκινήθη· καὶ ἤρξατο λοιδορίας τύτε βάλλειν· ὁμοίως δὲ ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ Θρᾴκῃ φρὸς λοιδορίαν τὰ βασιλέως ἐκινήθη. ὁ δὲ φρατὸς Επιδιακερίας ἔπεμψε φρὸς τὸν βασιλέα κατὰ Κομεντιόλα αἰς φροδοσίαν ἐν τῇ πολίμῳ ποιήσαντος, ἐν οἷς ἰω ἢ ὁ Φοκᾶς, ὅτις τῇ βασιλεῖ ζηλοτυπέμενος βρυηρᾶς πίτῳ ἀπέλεγεν ἐν τῇ σκλυτίῳ, ὥστε τινὰ τῷ Πατρικίων τύπο μαζῶσαι, καὶ τὸν πώγωνα αὐτὸ τίλαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑ καπδέξατο ἢ κῇ Κομμοτιόλω ἐγκλησιν· ἀλλὰ πάσας ἀσράκτως ἀπέλυσε· ᾗ τύτο ᾗ ἐπιβελὴ τῦ βασιλέως ἀρχὴν ἔλαβε· κατὰ τύτον ἢ καιρὸν ἐν

A tumultus totum exercitum pervasit: Sane Comentiolus ipse turbabat ordines, & confusionis auctorem omnino se præbebat: atque ita Romani in fugam versi sunt. Barbari nulla militiæ lege compositum exercitum operti, summa inhumanite cunctos trucidant. Comentiolus turpi fuga ad Drizepera salutem quærivit, quem cives contumeliis lapidibusque emissis urbe expellunt. Tum vero barbari Drizepera profecti, civitate direptione tradita, in sancti Alexandri templum incendio grassari sunt, cumque sepulchri ejus thecam argento ornatam reperissent, illusis prius & contemptis Martyris reliquiis, ornamentum omne sacrilege spoliaverе: inde coacta per totam Thraciam præda, collectique captivis, ipsi multitudine armis, B ordine, necessariis bene instructa in Romanos insultabant. Inde Comentiolo Byzantium reverso, ingens ex timore perturbatio animorumque procella toti Urbi incubuit: adeo ut præ nimio timore, de relinquenda Europa, & transfugiendum in Asiæ Chalcedonem consilium aperte inieritur. Imperator autem Excubitorum satellitio stipatus, collecto armatorum millium globo Longum murum turabatur: Urbem vero populi factiones custodibant, Senatu Legationem ad Chaganum decrendam suadente. Porro Deus injurias Martyri Alexandro irrogatas ultus, virus morbum pestilentem in barbaros immisit, qui uno solo die febri ex bubone orta septem Chagani liberos cum innumera populi multitudine exinxit: adeo ut triumphalis lætitiæ, victoriæ paranum, C canentumque vice, luctus, lachrymas atque plausus prorius inconsolabiles receperit. Senatus itaque Legatos ad Chaganum Drizepera a Cæsare destinari rogabat ******* qui officio functus blandis verbis barbarum delinivit. Barbarus impotenti luctu ex filiorum jactura detentus, munera accipere detrectavit: tantum Legatos affatur hoc pacto. Sedet Deus æquus judex inter me & Mauricium Imperatorem: ipse violandæ pacis ansam dedit. Captivos tamen omnes ei reddam accepto in singula capita nummo uno. Mauricius eam pecuniæ summam deprecatus non tulit: quare dimidium nummum pro singulorum capite redimendo rursum postulat Chaganus: sed neque dimidiatum nummum, neque etiam Ceratia quatuor, D quæ tandem pro singulis perierat Chaganus, Mauricius solvere adnisit. Exprobrat Chaganus cunctos ad unum interfecit, & in propriam regionem regressus, tributo, quod ex antiquis conditionibus Romani pendebant, quinquaginta millia de novo addidit. Iterum vero fluvium se non amplius trajecturos utrinque Romani & Bulgari convenere. Ex illis odium ingens in Mauricium conflatum, unde & convitiis injuriisque eum aperte prosciendere, exercitus quoque grex universus per Thra- pag. 236. ciam Iparius ad ludibria diraque in eum expuendas moveri. Exercetus itaque Missos ad Mauricium contra Comentiolum decrevit, qui se ab ipso in præsio proditos quererentur. Adfuit e Missis unus Phocas, qui coram Mauricio orans, audiente etiam Senatu, insolentibus in eum probris invectus est: ita ut inflictis etiam colaphis, barbam illi e Parriciis nonnemo vellicaverit. Porro Imperator objectas Comentiolo accusationes non admisit: ac Missos infecta penitus re dimisit: ex quo insidiarum in Imperatorem deinceps stru-

ctarum series processit · Cæterum ad Nilum Ægypti fluvium cum Menas Præfectus una cum exercitu, ad locum, qui Deita vocatur, iter faceret, sole oriente, visa sunt in flumine animalia specie humana, vir & fœmina. Vir erat bene compositus, pectore ampio, terribilis aspectu, fulvo crine, cui tamen inerant cani, & usque ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, & nulla re tectus cunctorum oculis manifestus erat; cæteras vero corporis partes aqua obtegebat. Hunc Præfectus adjuravit, ne prius e conspectu discederet, quam omnes se raro adeo exstaturassent spectaculo. Mulier & mammas habebat, & faciem levem, prolixoque crines. Ad horam itaque notam universus exercitus animalia cum admiratione spectavit: Hora vero nona fluvium subjecit · Quod demum Menas Imperatori scriptis enarravit.

A Αἰγύπτῳ ὲν τῇ Νείλῳ ποταμῷ Μίωα τὸ Ὑπάρχε μᾶλαι πορωμένου ὲν τόπῳ λεγομένῳ Δήτα, ἡλίου ἀνέχοντος, ζῶα ἀνθρωπόμορφα ἐφάνησαν ὲν τῷ ποταμῷ· ἀνὴρ τε ἦ γυνή. Ὲ ὁ μὲν ἀνὴρ ὐγιεινος, καταπληκτικός τε τὼν ὄψιν, ξανθὸς τὼν κόμην, μιξοπόλιος, καὶ μέχρι τὼν ὀσφύος ὐγύμνου τὴν φύσιν, καὶ πάντ' ἐδείκνυτο γυμνός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τὸ σώματος τὸ ὕδωρ ἐκάλυπτε. τῦτον ὁ Ὕπαρχος ὅρκοις ἐβαλε μὴ παταλύσαι τὼν θεωρίαν, φρὶν ἅπαντες ἱμφορηθῶσι τῆς παραδόξε ταύτης ὁράσεως. ἡ δὲ γυνὴ τὰς τε μαζὰς εἶχε, Ὲ τὼ ὄψιν λείαν, ἡ δὲ τὼ κόμαν βαθέιαν, ἡ μὲν χρὰς ὠνάτης πως ὁ λαὸς ἐθαύμαζεν ὁρὼν τὰ ζῶα ταῦτα. τῇ δὲ ὑστάτῃ ὥρᾳ ἐδύσαν ὲν τῷ ποταμῷ. ὁ δὲ Μηνᾶς ταῦτα τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ γεγράφηκεν.

B

C

D

E

Divine Epochs.	Rom. Imperat.	Pers. Reges	Hie. & Ec. Epis. Cyp.	Alex. Epis. Eulog.	Ant. Epis. Anastas.
Anni mundi 6065.	Phocæ anno 13.	Chosroes anno 39.	Ilac. anno 2.	ius anno 27.	anno 9.
19	13	7	1	22	1

Cycl. Lun.	Cycl. Sol.	Indict.	Epact.	Concurs.	Dominic. Lit.
ιθ	ιγ	α	κβ	ε	α

Hoc anno menſis Martii die ſexto ſupra vigeſimum, indictione quarta, ipſo ſanctiſſimo Paſchatis die, Sophia Auguſta Juſtini conjux, & Conſtantina Mauricii pariter uxor parabam Imperatori coronam pretio quovis ſuperiorem obtulerunt · Imperator opus demiratus, ad Eccleſiam proficiſcitur, & in munus Deo offert: ipſaque ſupra ſanctam menſam ex triplicibus catenulis lapidibus auroque conſtantis appendit · Eo nuncio accepto Auguſtæ animo omnino conſternatæ: & inter querelas & offenſas Auguſta Conſtantina cum Imperatore diem ſolemnem egit · Impetatore vero latas a Thracicis copiis adverſus Comentiolum accuſationes nullius faciente, ipſe Comentiolus verſus Iſtrum acie eductâ, ad Singidonem Priſco adjungitur: & cum barbaris pacem initam ſolvit. Ea violata Viminacium, quæ eſt Iſtri magna inſula, convenimt · Re cognita, Chaganus copias colligit, & Romanas provincias invadit: aliis vero turmis filiorum curæ commiſſis, Iſtri fluminis, quæ ſorent vada tutanda mandavit · Romani vero tumultuariis lembis compoſitis trajecerunt animem, & Priſco Duce cum Chagani filio manus conſerunt; Comentiolus enim infirma valetudine jactatus in inſula Viminacio ſubſiterat · Ad plures autem horas certamine protracto, cum ſol occideret, e Romanis trecenti eccidi, barbarorum ad quater mille deſiderati · Copiis ſummo mane caſtris eductis & in aciem ex utraque parte compoſitis, bellum rurſus inſtructum, & rurſum e barbaris octies mille trucidati · Tertio pariter die in ordinem diſtributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti, eorum acies ſundunt, ac in paludem quamdam adactos & in ejus profundum inpulſos, plures aquis ſuffocarunt, inter quos etiam ipſi Chagani liberi extincti; eo ſucceſſu Victoriam Romani conſequuti ſunt præcla-riſſimam · Chaganus majoris exercitus robore comparato, in Romanos facit impreſſionem, conſertoque prælio, iterum barbaros fidere Romani: ſuitque hæc Romanorum victoria cunctis omnibus illuſtrior · Priſcus porro armatorum milli-

Edit. Paris. pag. 237.

Cycl. Lun.	Cycl. Sol.	Indict.	Epact.	Concurs.	Dominic. Lit.
ιθ	ιγ	α	κβ	ε	α

Τάτῳ τῇ ἔτει μὴν Μαρτίῳ κϛ'-ἰσθικ. δ'. τῇ ἡμέρᾳ τῦ ἁγίε Πάσχα Σοφία Αὔγυσα ἡ γυνὴ Ἰυστίνε ἅμα Κωνσταντίνῃ γυναικὶ Μαυρικίε σίμμα κατασκόυσασαι ὑπέρτιμον τῇ βασιλεῖ αρονὴν ἄγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῦτο διασάμενος, ἐν ἐκκλησίᾳ εἰς τὼν ἐκκλησίαν τῇ Θεῷ τῦτο αροσήνεγκεν, ἐ ἐκρέμασεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἁγίας τραπέζης διὰ τελχάλεος ἀλυσιδίε διαδὲθε χρυσᾶς· ὁ δὲ Αὔγυσα μεγάλως ἐυφηθῆσαι τῦτο μαδῆσαι. ἐ ὲν μάχῃ Κωνσταντίνα Αὔγυσα φρὸς τὸ βασιλέα τὼν ὀρτλω ἐποίησεν· ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ αροχὼν τὰς ἐγκλήσεις τῇ ὲν Θράκῃ στρατευμάτων κατὰ Κομμέντιόλου, ὁ αὐτὸς Κομμέντιόλος ἀναλαβὼν τὸ ὁπλιτικὸν, ἤρχεται ἐπὶ τὸν Ἴστρον, ἐ ἐνὸτιαι τῇ Πεύκῃ ὲν Σιγγιδόνι· καὶ λύεται ἡ αρὸς τὰς βαρβάρες εἰρλὴν. τῶν Ῥωμαίων ἐρχοτται εἰς τὸ Βιμινάκιον, ἥτις ἐσὶ νῆσος μεγάλη τῦ Ἴστρε. ταῦτα δὲ ἀκόσας ὁ Χαγάνος, σωναθροίσας τὰς ἰαυτῦ δυνάμεις, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ χωρὸν· τὰς δὲ ἱπέσαρας αὐτῦ υἱοὺς παραδὺς ἑτέρας δυνάμεις, παρίσησι φρυρῆν τὰς διαβάσεις τὺ Ἴστρε· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι χρεὶας ποιησάντες, τὸν ποταμὸν διενήξαντο, ἐ πόλεμον μιτὰ τῶ υἱῶ τῦ Χαγάνε συνιστήσαντο, Πρίσκου στρατηγοῦντος· ὁ δὲ Κομμέντιόλος ἀθθυήσας, εἰς τὸ Βιμινάκιον τὴν νῆσον ἐκαθέζετο· ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὰ πολέμε κρατήσαντος ἑ τὸ ἡλίου δυσάντος, τελεκοσίων τε Ῥωμαίων ἀναιρεθέντων, χιλιάδες πέσαρες εἰς τὰ βαρβάρων διώλοντο. ἑωθὲν δὲ πάλιν συνάξαντες τὰ στρατεύματα, πάλιν τὸ πολέμε ἀνῆρτανο, ἑ πάλιν ὀκτὼ χιλιάδες τῦ βαρβάρων ἀνέλων. ὁμοίως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παρατεξάμενοι ἐκ τῦ ὑψηλοτέρου οἱ Ῥωμαῖοι φρὸς τὰς βαρβάρους ἐχώρησαν, ἑ τὰς τρέψαντες, ἑ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς λίμνης τὰς βαιβάρους ὠθήσαντες, πολλὰς ὄξ αὐτὼν ἐπνιξαν· ἐ οἷς ἦ οἱ Χαγάνε παῖδες ἀπαντὶ γνησι· Ὲ εἰκοσι Ῥωμαῖοι πεσόντων ἀνεθήσαντο. ὁ δὲ Χαγάνος σωναθροίσας δυνάμεις πολλὰς κατὰ Ῥωμαίων ἐπῆρχετο· πολέμου δὲ προτεθέντος τρίτου οἱ Ῥωμαῖοι τὺς βαρβάρους· καὶ πασὼν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπισημότεραν ταύτην ἀπηίσαντο Ὲ εἰκοσι· ὁ δὲ Πεύκος πόσαρας

χιλιάδας συμπᾶξας τὸν Τίσιον ποταμὸν περάσαι ἐπέλθοσι, ᾧ καταπλαγέντας τὰ τῆς βαρβάρων συνιόντα· οἱ δὲ βάρβαροι μηδὲν τῆς γεγονότος ἐγγυτάτω, ἑορτὴν ἐπιτελοῦντες συμποσίαζον. τότε οἱ Ρωμαῖοι κρυπτῶς ἐπιστάντες, μέγιστον φόνον ἀπεργάζονται. Λ'. Ὁ χιλιάδας Ὑπαιδων ᾧ ἕτερων βαρβάρων ἀπίστευσαν· ᾧ πλείσην αἰχμαλωσίαν λαβόντες ἀφῶς τὸν Πεῖσον ὑπέρφλαν. ὁ δὲ Χαγάνος πάλιν διωάμεις συνωθροίσας ἐπὶ τὸν Ἴστρον παραγίνεται. Ϛ συμβαλόντες πόλεμον ἤττηται οἱ βάρβαροι, ᾧ εἰς τὰ ὄπισθεν τὸν ποταμὸν ὑποπίπτουσι. συναπόλλυνται δὲ αὐτοὺς Σκλαβίνοι πολλοί. ζωῆτας δὲ ἐκράτησαν Ἀβάρους μὲν τεσσαρίσκους διακοσίους, Ϛ βαρβάρους διχιλίους. ὁ δὲ Χαγάνος εἰς Μαυρίκιον βασιλέα πρέσβεις ἀπέστειλεν ἀναλαβεῖν τὰς ζωγρηθέντας περιόντας. ὁ δὲ Μαυρίκιος μήπω μαθὼν τῶν περιφανῆ τῆς Ρωμαίων νίκην, γράφει τῷ Πέρσῃ Χοσδρόῃ τῷ Καγάνῳ τοὺς βαρβάρους μόνον. ὁ δὲ Κομεντίολος τῆς τόσε ἐξαγομένης ἐξέρχεται εἰς ὁρμὰς ζητῶν ὁδηγὸς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τῶν ὁδῶν Τραϊανοῦ τὰ βασιλίκ· χέραν δέ τις ὑπισάμβους, ἔφασκε δυσχερῆ παῦλον εἶναι, ᾧ ἀδιόδευτον, ἀπό τε τῆ ἄνω πολλῶν ᾧ χειμώνος ὄντος, ὑλώδη ὄρη ᾧ χιόνας κεκτημένου. ὁ δὲ Κομβιτόλος μὴ πειθεὶς τοῖς λόγοις τὰ χέροντος, ἀπῆρχεται ἀφ' τῆς ὁδῷ ταύτης. ψύχος δὲ γεγονότος ἐξαισίου ᾧ μεγάλα κρύος, ἀφθείροντας πολλοὶ τῶν Ρωμαίων, ᾧ τῇ ποταμῷ ζώων τὰ πλεῖστα. ᾧ μόλις εἰς τὴν Φιλιππόπολιν ἀφίκετο. κἀκεῖσε τῶν Ρωμαίων παραχειμασάντων, ὁ Κομβιτόλος εἰς Βυζάντιον ἦρχεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει αὐτῷ τῆς τὸ μοναχικὸν ἅγιμα περιβεβλημένος, καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμπων, ἀναβίων γυμνώσας, ἀπό τε φόρμ μίχρι τῆς Καλκῆς ξυρήρης διαβραμών, τὸν αὐτοκράτορα τοῖς πᾶσιν ἐν φόρμ μαχίρας πεδηθέντας ἀφικνόμενον. ὁμοίως ᾧ Ἡρωδιανὸς Μαυρικίῳ εἰς τὸ φανερὸν ἀφοσιώσεσθαι τὰ τάγμ συμβησόμενα. τὰ δὲ βασιλέως ευκτὶ ἀνοσοδίπτει λεπανώντος ἐπὶ πᾶσης τῆς πόλεως, παρερχομένου ἐν τοῖς Καρπιανοῖς, ϛασιάζουσιν ἐκ τῶ πλήθυς τινὲς, ᾧ λίθους κατὰ τῶ βασιλέως ἔβαλον· ὅθεν μόλις τὸν βασιλέα σὺν Θεοδοσίῳ τῷ υἱῷ αὐτῷ ᾠχωθῆναι, Ϛ τῶν ἀζυλα πληρῶσαι ἐν Βλαχέρναις. οἱ δὲ δῆμοι διώροντες ἄνδρα φοσομοιωθέντα Μαυρικίῳ, ᾧ βάλοντες αὐτῷ σαγίον μαύρον, ᾧ ἀπὸ σκόρδων πλέξαντες στέφανον, εἰς ὄνον τοῦτον καθίζοντες, ὑπτιάζον λέγοντες Εὔρηκε φ θαμαλίδα ἀπαλῶ, ᾧ ὡς τὸ καιρὸν ἀλακτόεν τοῦτ' πεπήδηκε, ᾧ ὑπὸ ποτ παιδία ὡς τὰ ξυλοκόνοφα· ᾧ ὑβὲς πολμᾷ λαλῆσαι, ἀλλ' ἔλως ἑρίμονον. Ἁγιέμου, ἅγιε, φοβερὲ, ᾧ δίωατε, δὸς αὐτὸν τῷ κρανίε, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται· κρίνω σοι τὸν βεῖν τὸν μέγαν φοσαγάγω εἰς ἐχθρὸν. πολλῶς δὲ τούτων πιάσας ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο.

A bus quatuor inſtructis, Tiſſum ámnem tranſire, & hoſtium tentoria explorare juſſit. Barbari rei geſtæ penitus ignari feſtivum epulum celebrabant, & crápulis operam dabant. Hos Romani ex improviſo adorti, ingenti clade affecerunt: cæſis enim Gepedum & aliorum barbarorum millibus triginta, & inſuper præda potiti uberrima, ad Priſcum revertere. Chaganus autem exercitu reſtaurato ad Iſtrum venit: ubi commiſſa pugna barbari victi ſunt, & in amnis fluentis ſubmerſi: cum quibus etiam Sclavini multi periere. Vivi in poteſtatem Romanorum venerunt Avarum tria millia ducenti, barbari bis mille. Chaganus veto Legatos ad Mauricium miſit ad captivos redimendos: Mauricius nondum accepto tam præclaræ victoriæ nuncio, Priſco ſcribit ut ſolos barbaros redderet. Cæterum Comentiolus cum vix a languore ſe recepiſſet, in deſerta Nomadum loca profectus eſt, ductores quærens, qui ſibi viam a Trajano olim tritam indicarent. Senior autem quidam illius magna difficilem admodum & aſperam, ceu quæ a multis annis inuſitata perpetuæ hyemis rigore horreſceret undique, & præruptis ſaxis niviumque globis quaqua verſus obſideretur, prædicabat. Comentiolus ſpreto ſenis monito, viam illam capeſſit. Cum autem immenſum plane frigus aſperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis millibus, jumentorum vero maxima pars periit: vixque Philippopolim deventum eſt: ubi cum hybernarent milites, Romani Comentiolus Byzantium ſe contulit. *Edit. Pariſ. pag. 238.*

Eodem anno vir quidam Monachorum habitu indutus, & continuis religioſæ vitæ exercitationibus inſignis, a Foro ad Chalcen uſque nudatum gladium manu intentans morte gladio intercenda Imperatorem ex hominibus exceſſurum cunctis prænunciavit: ſimiliter Herodianus Mauricio palam, quæ ipſi eventura eſſent, prædixit. Cæterum Imperatore nudis aliquando pedibus cum univerſo populo per civitatem cum precibus noctu procedente, ad Carpiana forte tranſitum habente, e plebe quidam exciti tumultuari, & in eum lapides mittere, ita ut vix ipſe cum Theodoſio filio incolumis evaderet, & precem expleret in Blachernis. At forte plebs hominem quemdam Mauricio ſimillem inveniens, hunc nigri coloris ſagulo indutum, & corona ex alliis intexta redimitum in aſinum impoſuit, ſeſeque jocoſis illudebat vocibus. Teneram juvenculam invenit, & velut exoriens Gallulus in eam infilit: ac procreavit filios inſtar ligneorum crepitaculorum. Nullus tamen audet conqueri: quinimo cunctorum obturrat ora. Sancte mi, o ſancte, tremende, & potens: ictum in ejus cranium impinge, ne amplius efferatur: & ego voti reus bove tibi maximo litabo. Imperator veto in plures ex ſeditioſis comprehenſos ſupplicils animadvertit.

Annus Chriſti.	Ρωμ. Βασιλ. Μαυρίκιος ἔτ. κ'.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἔτ. ιθ'.		ΚΠ. ἐπίσκ. Κυριακὸς ἔτ. ιε'.	Ιερος. ἐπίσκ. Ἰσάκιος ἔτ. ε'.	Αλεξ. ἐπίσκ. Ἐλπιδιος ἔτ. κζ'.		Αντιοχίας ἐπίσκ. Ανεστάσιος ἔτ. ϛ'.			
Annus Imperii.											
Olympias.											
Annus Chriſti.	Rom. Imp. Mauricius annis 20.	Perſarum Rex Coſ. annis 39.		Conſtant. Epiſc. Cyriacus annis 15.	Hieroſol. Epiſc. Iſacius annis 8.	Alexandr. Epiſc. Elpidius annis 17.		Antiochiæ Epiſc. Anaſtaſius annis 5.			
Annus Imperii.	20.	16.		8.	2.	23.		2.			

Hoc anno menſe Novembri indictione 5. Mauricius Imperator filium ſuũ Germani Patricii matrimonio junxit, Cyriaco Patriarcha CP. nuptiales coronas imponente. Januario vero menſe Domitianus Melitines Epiſcopus Imperatoris conſanguineus diem extremum obiit, & a Cyriaco Patriarcha ad Sanctorum Apoſtolorum ſepultus eſt, Senatu univerſo funebribus honoribus memoriam ejus proſequente. Porro Imperator Petrum fratrem ſuum Thraciæ Ducem iterum renunciatum illuc tranſmiſit. Audierat enim barbarorum multitudinem Apſech Duce ad cataractas congregari. Petrus autem miſſo ad Apſech Legato de pace tractavit. Apſech ex adverſo cataractarum locum Romanis eripere ſtudebat, Chaganoque contra Conſtantinopolim expeditionem ſuſcipiente. Itaque Romani in Thraciam reverſi Adrianopolim venerunt. Verum ubi Chaganum Byzantium accedere cognovit Imperator, Petro, ut ad Iſtrum redeat, ſcribit. Scribonem etiam Bonoſum eum navigiis militem trans flumen devehendo mittit. Petrus miſſo Gundue Legato exercitus trans Iſtrum prædam captivoſque innumeros ejus virtute coegit. Quod cum Chaganus reſciviſſet, Apſech cum copiis miſit ad nautarum turbam illic conficiendam, ut pote qui Romanis auxiliati fuiſſent. Quo denique facto, portio quæ barbaris contigerat, ad Romanos recidit. Caterum Mauricius ad ſe reverſus, certus Deum nihil latere, verum pro meritis cuique ſuis vices rependere: & attentius ſecum reputans, quam, non redemptis captivis, admiſſum offenſam; utilius fibi duxit, in hac potius vita, quam in futuro ſæculo, flagitiorum pœnas ſi exſolveret. Compoſitas itaque preces ac vota litteris confignata ad ſingulos Patriarchales thronos, & Eccleſias eiſdem ſubjectas, ad Monaſteria in deſertis, & Hieroſolymis poſita, miſit; quibus etiamnum pecuniarum, cereorum, & thuris munera adjanxit: quo ſuis illi orationibus obtineant, ut in hac terreſtri potius, quam in futuri ſæculi mora operum ſuorum compenſationem accipiat. Inviſus ſane erat ei Philippicus ex ſorore genero ob Phi litteram a qua nomen ducebat exordium. Philippicus autem non una juramenti ratione uſus, ſed tum diris invocatis, tum etiam Deo in teſtem implorato, ſe in ejus obſequio parum gerere conſilium, & tam ab animi lenitate, quam dolis alienam ſemper mentem ferva ſſe coram Imperatore affirmabat. Mauricius porro continuis precibus Deum interpellans ut erga animam clementeu eum experiatur, quadam nocte ſomno ſopitus per viſum imaginatus eſt, ſe aſtare coram imagine Servatoris, quæ ad portam Æream, & turbam maximam circa ſe collectam: vocem vero ex magni Dei & Servatoris noſtri Jeſu Chriſti effigie prodeuntem, audiri: froducite Mauricium: mox vero comprehenſum a judicii miniſtris ad Porphyretichum umbilicum ibidem poſitum ſteriſſe. Tum ad eum divina vox: Ubi vis, inquit, tibi pro operibus tertibus? Num hic, vel in futuro ſæculo? His auditis, reſpondet. Humaniſſime Domine, Judex æquiſſime, hic certe potius, quam in futuro ſæculo. Illa itaque divina vox Mauricium, & ejus uxorem, liberos, & omnem ejus profapiam Phocæ militi tradi juſſit. Excitus a ſomno Mauricius vocatum ad ſe Accubitorem Philippicum generum quantocyus accerſen-

A Τότῳ τῇ ἔτει μὴν Νοεμβ. ἰνδ. ε. ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Θεοδόσιον τὸν αὐτοῦ υἱὸν στεφανοῖ μετὰ τῆ θυγατρὸς Γερμανοῦ Πατρικίου τεφανώσαντος αὐτὸν Κυριακοῦ Πατριάρχου ΚΠ τῇ δὲ Ἰανουαρίου τὰ. Δομιτιανὸς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς συγγενὴς τῦ βασιλέως πτνηκ, & ἐπάρη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις ὑπὸ Κυριακοῦ τὸ Πατριάρχου, ᾧ πάσης τῆς συγκλήτου τιμηθεὶς ἐπιτάφια. ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν τῆς Θράκης χειροτονήσας ἀπέστειλεν. ἠκηκόει γὰρ περὶ τῆς καταρράκτης ἀθροισθῆναι τὸ βαρβάρων πλῆθος τὸ Ἀψὶχ στρατηγοῦντος. ὁ δὲ Πέτρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀψὶχ B στρεψάμενον εἰρήνης· ὁ δὲ Ἀψὶχ τὰς καταρράκτας ἐκ τῆ Ῥωμαίων ἐπιχειρεῖ λαβεῖν· ᾧ ὁ Χαγᾶνος ἐπὶ τὸν Κωνσταντίαν * ἐχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὸν Leg. ΚΠ. Θρᾴκιλλα ἐπανῆλθαν, ᾧ εἰς Ἀδριανούπολιν ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς μαθὼν ὅτι ὁ Χαγᾶνος κῇ τὰ Βυζαντίν ἐπέρχεται, γράφει τῷ Πέτρῳ εἰς τὸν Ἴστρον ὑποστρέψαι. ᾧ ἀποστέλλει Βώνωσον τὸν Σκρίβωνα μετὰ ναυπλίας τὸ διαπεράσαι τὸ λαὸν. ἀποστέλας δὲ Πέτρος Γοῦνδόλεν τὸν ὑποστράτηγον πέραν τὸ Ἴστρου πολλὴς αἰχμαλωσίας ἐκράτησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ Χαγᾶνος τὸν Ἀψὶχ μετὰ πλήθους ἀπέστειλεν ὅπως τὸ τῇ ταύτων διώλεση ἔθνος, ἀφ' οὗ συμμαχήσαν τῇ Ῥωμαίων. τότε δὲ γνομένου τῇ βαρβάρων ἀπομοιρᾶ προσφέρωνται Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος, ᾧ εἰδὼς ὅτι ἡδὺν τὸν Θεὸν λανθάνει, ἀλλὰ πᾶσιν ἀποδίδωσι κῇ τὰ ἔργα αὐτῶν, ᾧ ἐπιλογησάμενος τὸ σφαλμα ὁ ἐποίησεν εἰς * αἰχμαλωσίαν, μὴ ἐξαφορᾶσας αὐτὸν, συμφέρειν ἐκρινε ἐν τῷ βίῳ τύτῳ ἀπολαβεῖν τὰς ἁμαρτίας, ᾧ μὴ ἐν τῷ μέλοντι· ᾧ ποιησας θήσεως ἐγγράφως, ἀπέλυσεν εἰς πάντας Πατριαρχικὸς Θρόνους, ᾧ πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπ' αὐτὸν, ᾧ εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ᾧ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις; ἐ εἰς τὰς λαύρας. χρήματα, ᾧ κτηνὴς, καὶ ὑμνήματα· ὅπως ὑβῶσαι ὑπὲρ αὐτὸ, ἵνα ὑπνῶσα ἀπολάβῃ, ᾧ μὴ ἐν τῇ μέλοντι αἰῶνι. ἐσκανδαλίζετο δὲ εἰς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτὸ, ὡς εἰς τὸ Φ γραμμὰ ἐνομαζόμενον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διαφόρως ὑπώμνυτο τῷ βασιλεῖ, ὡς καθαρὸς ἐστι εἰς ἐ δουλείαν αὐτὸ, ᾧ ὑπ. ἔχει παρ' αὐτῷ λόγον, ἢ δόλον. τὸ δὲ Μαυρίκιον τὸν Θεὸν ἐκτενέστερος τὸ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτὸ, ἐν μιᾷ κοιμωμένῳ αὐτὸ εἶδεν ὄπτασίαν, εἰς τὴν Χαλκῆν πύλην τὸ παλατίυ ἐν τῇ εἰκόνι τὸ σωτῆρος ἑαυτὸν παρεστῶτα, ᾧ λαὸν παρεστῶτα αὐτῷ· ᾧ φωνὴ γέγονεν ἐκ τὸ χαρακτῆρος τὸ μεγάλου Θεὸ ᾧ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσα· δότε Μαυρίκιον. ᾧ κρατήσαντες αὐτὸν οἱ δῆμος ὑπήρξαι παρίστασαν τῷ πορφυρῷ ομφαλίῳ τῷ ἐκείσε. ᾧ ἔρη πρὸς αὐτὸν ἡ θεία φωνή· πῦ θέλεις ἀποδῶσαι σοι; φθὴ, ἢ ἐν τῷ μέλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ ἀπόσας, ἔρη· φιλανθρωπε δέσποτα, δικαιοκρίτα, ὧδὶ μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ μέλοντι αἰῶνι. ᾧ εὐέλεησεν ἡ θεία φωνὴ ἐκθοῦσιν Μαυρίκιον, ᾧ τ' γυναῖκα αὐτὸ, ᾧ τὰ τέκνα, ᾧ πᾶσαν τ' συγγένειαν αὐτὸ Φωκᾶ τῇ στρατιώτῃ. διυπνισθεὶς δὲ ὁ Μαυρίκιος, ᾧ καλέσας τὸν Παρακοιμώμενον αὐτὸ, ἀπέστειλε πρὸς Φιλιππικὸν τ' γαμβρὸν αὐ-

Edit. Paris. pag. 239.

pag. 240.

τῷ γαρ͂ὸν ασσυδὴν ἄγων αὐτὸν φρὸς τὸν βασιλία. ἀ-
πελθὼν δ' ὁ Παρακοιμώμενος ἐκάλεσεν αὐτόν. ὁ
δὲ ἐγερθεὶς καὶ φροσκαλισάμενος τῶν ἑαυτ͂ο γυναί-
κα ἠασάσατο αὐτῶι, λέγων· σώζε, γαῦσι, ἐκ ἔτι
μὲ Θεωρὴς. ἢ δὲ ἀείκραξε μ͂ὴ κλαυθμοῦ φωνῆ
μεγάλη φρὸς τ͂ Παρακοιμώμενον λέγουσα. ὁρῶ
σε καπὶ τῶ Θεοῦ, τί ἐϛι τὸ φράγμα, δι' ὃ ζη-
τεῖ αὐτὸν τῆ ὥρα ταύτη; ὁ δὲ ἐπωμόσατο ἀγνοεῖν,
καὶ ὅτι αἰφνιδίου ἐξέρτου ἀνάγκης ὁ βασιλεὺς ἀπέ-
στειλεμε. ὁ δὲ Φιλιππικὸς γήθατο μπαλαβεῖν,
καὶ ὅπως ἀπῆρε φρὸς τὸν βασιλία. ἢ δὲ γαῦν
αὐτῶ Γορδία ἔκεστο χαμαὶ ὀδυρομένη καὶ κλαίν-
σα, καὶ τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα. εἰσπλεῦσαν δὲ ὁ
Φιλιππικὸς ἐν τῶ βασιλικῶ κοιτῶνι, ἐρίλυψε
ἑαυτὸν εἰς τὰς πόδας τῶ βασιλίως. ὁ δὲ βασι-
λεὺς λέγει αὐτῶ· συγχώρησόν μοι διὰ τὸν Θεόν,
ὅτι ἡμαρτόν σοι. ἴσως δ' τὰ νῦν ἐσκανδαλιζόμεν εἰς
σέ. καὶ κελεύσας ἐξελθεῖν τὸν Παρακοιμώμενον ἀνα-
στὰς ὑπεσὼν εἰς τὰς πόδας Φιλιππικοῦ, λέγων·
συγχώρησόν μοι· ἀσφαλῶς δ' οἶδα ὅτι ἀδὲν ἡ-
μαρτες εἰς ἐμέ. ἀλλ' εἰπέμοι, τίνα γνώσεκες
ἐν τοῖς ἡμετέροις πάγμασι φωκᾶν φρατιώτιν; ὁ
δὲ Φιλιππικὸς ἅμα λογισάμενος, λέγει αὐτῶ· ἵνα
γνώσκω, ὃς τὶς φρὸ καιροῦ ὀλίγου πιμφθεὶς Ἑ-
ωλακλεους ἐκ τῆς φρατᾶς αὐτὸλεγε τῆ κράτει σου.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· ποίας ἐντᾶξεώς ἐϛιν;
ὁ δὲ Φιλιππικὸς εἶπε· γνώτερος, δρασὺς, Ϛ δει-
λός. τὸν λέγει Μαυρίκιος. ἐὰν δειλὸς, καὶ φονᾶς.
Ϛ ζήτ͂ησον τῆ Φιλιππικῶ τὸ ὄνειρο ἀποκάλυψιν. τῆ
νυκτὶ ἐκείνη ἐφάνη αὐτῶ ἐν τῆ ὁράσει, ὁ λεγόμενος Κο-
μήτης. τῆ δὲ ἑπιόσῃ ἡμέρᾳ, ἐρθασὰς καὶ ὁ ἀποσαλεὺς
Μαγιστιανὸς φρὸς τὸς ὃν τῆ ἐρήμῳ ἁγίας πατέρας,
φέρων παρ' αὐτῶν ἀπόκρισιν αὐτῶν· ὅτι ὁ Θεὸς διέτα-
ξεται ἐ μετάνοιάν σου, σώζει τ͂ ψυχήν σου, μ͂ὴ ἀγίων κα-
πατέντων σε παρομιεῖ. τ δὲ βασιλείας μ͂ὴ ἀνιμίας ἢ μ͂ὴ
πιθυμίου ἐκπίπτεις. ταῦτα ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδά-
κρυεμεγάλως ἢ Θεόν. τὰς τοίνυν μετοπωμνὴς ὥρας
καπαλαμβάνουσας, καὶ Μαυρικίου βασιλέως τῆ Πέ-
ρσῃ ὄντῃ τῶ Σκλαβίνων χώρᾳ παραχεμάσαν κελεύ-
σαντος, αὐτόνομοι οἱ Ῥωμαῖοι μὴ καταδεχόμενοι τὸ
ποιεῖν, διά τε τ ἴπτιον ταπείνωσιν, καὶ διὰ τὸ πολ-
λῶι φράδαι ἐπιφέρεθαι, Ϛ διὰ τὸ πλῆθ βαρβά-
ρων παρακεχῶθαι τῆ χώρᾳ, καὶ τάσιν ἐμελήσησαν. ὁ
δὲ φρατηγὸς ἀναγκαίων κ͂ὶ τῶ λαῶ εἰς πόνους αὐτὸς ἐπι-
βαλλεν. ἐπεὶ πᾶσιν τοίνυν ὑπὲλαιρο τῆ φρατῆ, Ϛ
ὕλης πολύ. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ ἑνὸς μιλίων ἐς φρά-
τας ἢ διατρεβῶ ἐποιεῖτο. Μαυρίκιος δὲ τῆ Πέτρῳ
ἐπώλλει διὰ γραμμάτων διατφράσαι τὸν Ἴτρον· καὶ
τὰς χειμερινὰς ἀποτροφὰς τῶ λαοῦ ἐκ τῆς τῆ Σκλα-
βίνων χώρας ἀφσαθαι, ὅπως μὴ ἀημοσίας σπή-
σεις ἀναγκαθῆ τοῖς Ῥωμαίοις παραχᾶθαι. ὁ δὲ
φρατηγὸς μεταχειλίμβος τὸν Γουδοῦλιν. λίαν μοι
βαρύπατα ἢ βασιλέως φροσάγματα ἐπὶ αἰκοπείας
τῆς Ῥωμαίους χειμᾶσαι φροσαστοντες· καὶ τὸ ἐπα-
νῦσαι θεὸν χαλκῶν, καὶ τὸ παραυόσαι, δεινότε-
ρον. ἰδὺ καλὸν τίκτει φιλαργυρία, μήτηρ δὲ πά-
των τῆ κακῶν καδείκνη. ταῦτ͂ω γοῦν ὁ αὐτο-
κράτωρ τῆ μεγίσων κακῶν αἴτιος τοῖς Ῥωμαίοις γέ-
νετα. μεταχειλίμβος δὲ τὰς ταξιάρχας τῶ λαοῦ,
ὃ τὰ βασιλίως σκοπὸν αὐτοῖς παριδηλωσεν. αὐτὸ

A dum imperat. Profectus Accubitor virum vocat. Ille somno excusso, conjugem etiam excitat, & saluterm osculo precatus: Vale, inquit, conjux, nunc ultimo me vides. Illa magni ejulatus voce ad Accubitorem exclamans: Obsecror te, ait, per Deum, quidnam rei est, quod virum hac hora quærit Imperator? Affirmat ille jusjurandis se nescium: Tantum de repente a fomno liber Imperator exfurrexit, & me huc misit. Philippicus Excharistiae recipiendæ facultate petita, ea instructus ad Imperatorem pergit. Uxor autem ejus Gordisa querula, plorans, & divini numinis opem suis precibus advocans in humum projecta jacebat. Philippicus Imperatoris cubiculum ingressus, ad ejus pedes provolvitur. Ad quem Imperator: Per
B Deum immortalem, inquit, ignosce quod in te peccavi. Ad hanc siquidem horam te suspectum & invisum habui. Et Accubitore fecedere justo exurgens e lecto ad Philippici pedes procidens, Ignosce mihi, subjunxit: Te namque nihil in me peccasse, certus sum. Verum, si quempiam inter legiones nostras Phocam nomine noveris, edissere. Tum Philippicus secum aliquandiu cogitans, Unum, inquit, ejusmodi nominis novi; qui nuper Missi munere apud te ab exercitu fungens imperio tuo verbis audacioribus se
C in opponebat. Rogat Imperator. Cujus indolis est, ac naturæ? Subinfert Philippicus. Junior est adhuc, temerarius, & timidus. Ait Mauricius. Si timidus, cædium amans est, & sanguinis: Sinique insomnii enarrationem ad Sophronium instituit. Ea nocte astrum, cui nomen Cometes, in cælo visum est. Sequenti porro, luce Magistrianus ad sanctos eremi Patres delegatus, responsum istiusmodi ab eis ferens, redit. Pœnitentiam tuam Deus approbat, & anima tua damnationis pœna servata, cum omni familia tua in Sanctorum album te adscribit: imperii vero dignitate cum dedecore & vitæ periculo excides. His auditis Mauricius totis viribus laudes Deo retulit. Autumno igitur, appetente, & Mauricio Imperatore Petrum cum exercitu in Sclavinorum agris hybernare jubente, milites imperata facere detrectantes tumultuantur, & equos jam defatigatos, multamque prædam se avehere, sparsasque per regionem adversariorum copias passim occurrere caussati, in
D rebellionem versi sunt. Quare Dux exercitus in rebellantes invectus duris eos laboribus subigere molliebatur: tunc admodum copiosi imbres, frigusque ingens cassris incubuit. Porro Petrus ad passuum viginti millia a vix remotior morari age- *Edit. Paris.*
bat. Mauricius interea per litteras etiam *pag. 241.*
molestæ justitabat exercitum trans Istrum
E duci, & ex Sclavinorum agris annonam in hyemem ei subministrari, ne ipse ex publico commeatum præbere cogeretur. Dux autem Gundui ad se vocato, Quam dura, inquit, Imperatoris justa, in alieno hostilique solo exercitum hyemare præcipientis! Parendi sane necessitas gravis: detrectandi difficultas major. Nil equidem boni atque honesti avaritia peperit; quinimmo incommodorum omnium mater apud omnes æstimatur. Hujus contagio Imperator infectus ingentium malorum auctor Romanæ Reip. habebitur. Convocatis subinde agminum Præfectis, Imperatoris ipsum voluntatem, ipsis patefacit; qui, milites illam minime executuros, dixere. Illa quoque publice enunciata, con-

festim exercitus omnis in rebellionem motus. Periculo subducunt se primores, & ad Ducem palantes se conferunt. Quamobrem agmina in unum collecta Phocain Centurionem Exarchum creavere: tumque clypeo sublatum Exarchum fautis acclamationibus profequuti sunt. Ea re intellecta, Petrus fuga lapsus certiorem de omnibus fecit Imperatorem. Mauricius nuncium adeo gravem atque molestum accipiens, urbicariis turmis celare fatagebat. Die vero secunda insequente quo magis infortunium occultaret, certamen equestre celebravit. Tum vero Prasinorum factio in has voces erupit: Constantinus & Domentiolus, Romanorum domine, ter Auguste, sollicitant populum, ut, peccatis nostris exigentibus, Furcifer rei communis administrator instituatur: Deus rerum omnium opifex adversarios & hostes universos intestinos aeque ac exteros citra sanguinis effusionem tibi subjicier. Imperator ad haec factionibus significavit. Insanientium militum motus, indecentes atque seditio necquicquam vos moveant. Tum Veneti: Deus qui te Imperatorem esse jussit cunctos majestati tuae armis adversantes prolternet. Romanus fit, qui tam ingrate tecum agit, hunc absque caedis periculo iterum servituti tuae subjicies. Illos itaque armis instructos & blandis verbis delinitos Urbis moenia custodire justit Imperator. Illo vero Imperatoris ad Calicratiam cum Germano socero venatu se exercente, ad ipsum Theodosium, ut imperium. suscipiat, litteras dirigunt Romani. Ea re comperta filium ad se advocat Mauricius: moenium vero defensionem Comentiolo commendat. Tum Germanum una cum filio Theodosio, ceu imminentium calamitatum auctorem, incusare. Germano crimen excusatione depellente: o Germane, inquit Mauricius, suspicionis meae duo sunt argumenta validissima: a populo nimirum ad te missae litterae, & quod equarum suarum gregi ad Urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit. Caeteris enim direptis, ex populi in te humanitate res tuae rectae fartaeque perstiterunt. Parce, Germane, sermones ambagibus involvere, morte gladio inferenda nihil mihi jucundius. Tum Germanus ad Dei genitricis aedem, cui a Cyro factum nomen, confugit. Quod ubi rescivit Imperator, Stephanum Eunuchum, qui Germanum Ecclesia educeret, misit. Stephano ad eum eruendum vim adhibente, Germani sitparores contra resistentes, Germanum inde eruptum ad magnam Ecclesiam fuga celeri deducunt. Interea filium Theodosium virgis caedi jubet Imperator. Germanum enim ejus consilii fugam arripuisse causabatur. Quare Excubitores qui eum Ecclesia extrahant, mandat: ex quo tumultus ingens civitatem universam invadit. Cum vero Germanus exire, ac se ultro dedere pararet, plebs id minime passa est: quin petulantioribus convitiis in Imperatorem invecta, Excoriemur, exclamavit, qui te diligit, Mauricie Marcianista. Ictis auditis, qui moenibus defendendis invigilabant, deferuere custodiam. Tum vero qui Prasinae parti affecti, Constantini, cui cognomen Lardus, aedem succenderunt. Ergo Mauricius Imperatoris insignibus & vestibus exutus, privatum induens, media nocte, consciensis dromonibus, cum uxore, liberis, & Constantino, fuga salutem quaerit

Edit. Paris. pag. 242.

A ἐφυσων· τὸν λαὸν τοῦτον μὴ καταπλήξασθαι. ὁ δὲ λαὸς τὸν ἀκούσας ἐγασίασε· καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀρχοντες φυγόντες ἐξ αὐτῶν ὡρὸς τὸν στρατηγὸν παρεγένοντο, τὰ δὲ πλῆθη σωμαδροιδύπτα ἀγοβαλόντα Ἔξαρχον. Φωκᾶν τὸν Κόντυρχον, καὶ ἐπὶ ασπίδα τοῦτον ὑψώσαντες ἀνήρπασαν Ἔξαρχον. καὶ ταῦτα ὁ Πέτρος ἀκηκοὼς εἰς φυγὴν ἐτράπη, καὶ τῷ βασιλεῖ ταῦτα καταδηλα ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ δυσχερῆ ταῦτα ἀκούσας, κρύπτειν αὐτὰ τῇ πλήθει ἐπειρατο. δὰτέρᾳ δὲ ἡμέρᾳ ἡ ἱππικὸν ἀγεπήλασε, τὰς συμφορὰς ἀποκρύπτων. ὁ δὲ Δῆμος τῷ Πρασίνου ἐκράξε, λέγων. Κωνσαντῖνος καὶ Δομνῆτίολος, δέσποτα Ρωμαίων τελσαύνσε, ἡβοὶκείᾳ σου δήμῳ παρισχλίσιν, ἵνα ὁ Κρικης διοικησῃ, εἰς ἃς ἐχεμῷ ἁμαρτίας· ὁ Θεὸς ὁ τὰ πάντα θμιμορήσας ὑποταξει πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἐμφύλιον τε καὶ ἀλλόφυλον, καὶ χωρὶς αἱματων. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς Δήμοις ἐδήλωσε. μηδὲν ὑμᾶς παραξῃ ἀλόγως στρατιωτῶν ἀκοσμία καὶ ἀπαξία. οἱ δὲ Βένετοι ἔκραζον. ὁ Θεὸς ὁ κελεύσας σε βασιλεύειν ὑποτάξει σοι πάντα τὰ πολεμοῦντα τῇ βασιλείᾳ σου. εἰ δὲ Ρωμαῖος ἔστω ὁ ἀγνωμονῶν σε εἰς δουλείαν σοι τοῦτο ὑποτάξεις χωρὶς αἱματων. τοῦτος δὲ ὁ βασιλεὺς, καθοπλίσας, ἐλόγοις ἡπίοις πατυνάσας, σὺν τοῖς Δημάρχοις φυλάττειν τὰ τείχη τῆς πόλεως ἀφσίπεξε. τῷ δὲ ὑῷ τῷ B βασιλέως ἅμα Γερμανῷ τῷ πενθερῷ τὴς Καλικράτιαν κυνηγετοῦντες, ἀπορῆλθον γράμματα οἱ Ρωμαίοι ἀφὸς Θεοδόσιον αἰξιοῦντες ὑπ' αὐτὸ βασιλεύειν. Ταῦτα ὁ Μαυρίκιος μαθὼν, μεταστέλλεται τὸν υἱὸν πρὸς ἑαυτόν. Κομῆτίολον δὲ τὰ τείχη φρουρεῖν ἀφοτέπτει. Φ Γερμανὸν δὲ σὺν τῇ υἱῷ Θεοδοσίῳ κατηγάτο τῇ συμφορῶν αἴτιον γεγονέναι. τὸ δὲ Γερμανῷ ἀπολογουμένῳ, Μαυρίκιος ἔφη· Γερμανὲ δύο εἰσὶ τεκμήρια τῆς ὑποψίας μου· τὰ τε εἰς τὸν λαὸν πρὸς σε γράμματα, καὶ τὸ φείδεσθαι τὸν λαὸν τῆς ἀγελαίας ἵππου τῆς τεμεμένης σοι εἰς τὰ προάστεια. πάντα γὰρ ἐφήρπασας, καὶ τῷ σῶν ἔφεισας. φείδου, Γερμανὲ, τὰ μακύνειν ἐν λόγῳ, μᾶλε ἑδυτερον τὸ διὰ ξίφους τεθνάναι. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος τῷ Κύρου προσέφυγε. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο μὲν Σπίφανον τὸν δίκαιον ἀπέσελε τὰ ἐξαγαγεῖν ἐν Γερμανὸν τῆς ἐκκλησίας. τὰ δὲ Στεφάνε τύτου ἐξαγαγόν βαίως Θεσσαλονίκης, οἱ τὸν Γερμανὸν ὑπαπιτεῖ ἀπτικαπασάντες, ἐξωθῶσι τὸν Στέφανον, καὶ λαβέντες τὸν Γερμανὸν εἰς τὸ μεγάλου ἐκκλησίαν καπφύγωσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ῥαβδοις ἐμασίγου Θεοδόσιον τὸν ἑαυτῦ υἱόν. ἔφασκε δὲ δι' αὐτὸ φυγαδεθῆναι· ἡ δὲ ἀποσέλλει ἐξουσιάσοντας τὸ ἐξαγαγεῖν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸν Γερμανόν. ἐστυδὲν ὄφυλλος μέγας τῇ πόλει ἐνέκκλυε. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰσέλκεσθαι, καὶ δουλοῦσθαι ἑαυτόν. τὰ δὲ πλῆθη οὐ κατεD δέξαντο, ἀλλ' ὕβριζον μεγάλαις τὸν βασιλέα ἀπολμασι, λέγοντες. μὴ χρὴ δῆμα, ὁ φιλῶν σε Μαυρικὲ Μαρκιανιστά. οἱ τοίνυν τὰ τείχη φρουροῦντες ταῦτα μαθόντες, ἦ φρουρᾶς καταμέλησαν. τότε οἱ τῷ Πρασίνου μέρους τῶν οἰκιῶν τὰ Κωνσαντίνου, τὰ λεγομένε Λάρδου, καταφλέγουσιν. ὁ δὲ Μαυρικιος μεσούσης τῆς νυκτὸς ἀποδυσάμενος τῶν βασιλικῶν στολῶν, καὶ ἰδιωτικῶν περιβαλλόμενος, εἰς δρόμωνάς τε ἐσελθὼν, μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τῷ τέκνων αὐτῦ, καὶ Κωνσαντίνου, ἀποδιδράσκει·

τὰ δὲ πλῆθη δι' ὅλης τῆς νυκτὸς αἰρέσεως ὕβρεως τὸν βασιλέα καθυβρίζον, ὑπέσκωπτόν τε, καὶ τὸν Πατειάρχην Κυριακόν. λαίλαπος τοίνυν γενομένου μεγάλου μετὰ κηδεμόνων μεγίστων διασώζεται Λυπόνομος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ὑπεπέσοντας αὐτῷ καὶ νόσοι ἀρδεπτεῖδες, ἃς ποδαλγίας ἓ χειραλγίας καλοῦσιν. ὑπνώσαν Χοσρόηλλοι Θεοδόσιον ὁ ἰασιτὸ ὑὸν ἀφὸς ὁ βασιλία Περσῶν μετὰ Καισταντίνε, ὅπως ὑπομνηθῇ τῇ ὑπὸ Μαυρικίου γεγοότων αὐτῇ, καὶ τῶν ἀπαποδοσιν τῆς ὑψηγησίας φροσενεμη τῇ ὡφ αὐτὸ. ὁ δὲ Γερμανὸς πέμπει φὸς Σίργιον Δήμαρχον τὸ Πρασίνου μέρους, ὅπως συμαχωνίσηται αὐτῇ τῷ βασιλεῖ, ὑποχρίμως τιμήσαι τὸ μέρος τ Πρασίνου, ἓ αὐτὸ μεγάλως ἀξίως πεφιβαλεῖν. ὁ δὲ Σίργιος τοῖς ὑπεσημοτέροις τ Δήμου τῶτο ὑφέρησεν. οἱ δὲ τῶτο ὑ κατιδίξαντο λέγοντες, ὡς ἂν ποτὲ Γερμανὸς τῆς τῇ Βιτίνων φροσαυθείας κοινήσεται. οἱ δὲ Πράσινοι ἐξελθόντες εἰς τὸ Ρήγιον μεγάλας διφημίας ἐτίμων τὸν τύραννον Φωκᾶν, καὶ πείθουσιν αὐτὸν, ὲν τῇ Ἑβδόμῃ παραγενέθαι. πέμπει τοίνυν Φωκᾶς Θεόδωρον ὁ Δοκηρῆτις, καὶ εἰσιλθὸν ὲν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπαιγωνεν τῷ λαῷ, ὅπως ὁ Πατειάρχης, ἢ οἱ Δῆμοι, ἢ ἡ σύγκλητος ἀρίσκωνται ἐν τῇ Ἑβδόμῃ. τῶν τοίνυν γεγοότος, ἢ πάντων ὲν τῇ Ἑβδόμῃ ἀφικομένων, Κυριακὸς Πατριάρχης ἐπηνεσε τὸν τύραννο ὁμολογίαν πεφὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τὸ ἀπάρχειν φυλάξαι τῇ ἐκκλησίαν. ἤδεξε δὲ ὁ τύραννος τὸν Γερμανὸν εἰς βασιλέα φροτρέπεσθαι. τῶ δὲ Γερμανοῦ εἰς βασιλέα φροτρέπεσθαι. τῶ δὲ Γερμανοῦ κατειρωνεύοντο μὲ ὄλεθρ, καὶ τῇ Δήμων ἀθημοσίων ἓ τύραννος ἀπαγορεύεται τὸ κακὸν· καὶ νύξας τῇ σκήπτρων ὁ τύραννος φοχωρεῖ ἔσω, καὶ κρατεῖ τῆς ἀθυμίας ἡ σύμφορα, καὶ λαμβάνει τῶν ἀρχῶν τὰ μεγάλα ἓ Ρωμαίων ἀτυχήματα. ἡ δὲ ἀναχόρησις τῶ τυράννου εἰς τὸν ναὸν τῶ ἁγίου Ἰωάννου τῶ Βαπτιστοῦ γέγονε. δύο δὲ ἡμέρας ὲν τούτῳ ἓχρτείας τῇ τρίτῃ εἰς τὰ βασίλεια εἰσπλεῖν ἐπὶ βασιλικῆς ἁμάξας καθεζόμενος. τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ Λεοντίαν τῶν ἰαυτοῦ γυναῖκα ἴστ. Ἰων Αὐγούσταν. καταφαιδίζουσι τοίνυν τὰ μέρη φὸς ἀλλήλα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἓξ ἑάσεως πόπων. ὁ δὲ τύραννος τὸν Ἀλιξανδρον τὸν φυλακτάρχων αὐτοῦ ἐπεμψε κατυπάσαι τὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀλιξανδρος Κοσμᾶ τῇ ζῇ Βιτίνων Δημάρχῳ χώρας ἐπιβαλὼν, ὠθωσί τι ἐφ' ὕβρεων. οἱ δὲ Βίνετοι ἀγαναχτοῦντες, ἐπαράζων. ὕπαγε· μαζὶ τῶν καταξασιν, ὁ Μαυρίκιος ὐκ ἀπέθανεν. ὁ δὲ τύραννος τούτων ἀκήκοος τῇ φωνὲ, ἐπὶ τὸν τὸ Μαυρικίου φόνον κινεῖται· καὶ κοτσίλας στρατιώτας, ἤγαγεν αὐτοὺς ὲν Χαλκηδόνι εἰς τὸν Εὐραπίου λιμένα. καὶ φοσαναιροῦνται τὸ βασιλέως οἱ παῖδες οἱ ἀρίστης ἐν ἡλικίαν αὐτῷ πέντε, ἐπτῶδιν φονολαζῶν τὸν βασιλέα τῇ τῇ παίδων σφαγῇ. ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τὸ δυσύχημα, τὸν ἐπὶ πάντων ἐπικαλεῖτο Θεόν· καὶ πυκνὼς ἐρρίγγετο. δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου· γένεται τοίνυν τῇ παίδων ὁ Δάπε-

Theophanis Chron.

A Populi vero turmæ turpibus verbis & fœdis injuriis per totam noctem Imperatorem proscindere, & in ipsum Patriarcham Cyriacum dicteria illiberalesque jocos spargere. Exorta autem subinde tempestate maxima Mauricius post varia discrimina ad Autonomum salvus delatus est. Eademque nocte morbus articularis, quem a manuum pedumque doloribus, podalgiam, & chiralgiam nuncupant, eum corripuit. Exinde Theodosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem, quo beneficii quondam collati memoriam renovaret, & proprio filio grati animi officium rependeret, & gratiæ vicem reflunderet. Interea Germanus ad Sergium Prasinæ factionis Tribunum delegat, ut is sibi ad derelictum imperium obtinendum B operam accommodet, factionem Prasinam multis honoribus auctarum, ipsumque insolitis dignitatibus cumulaturum pollicitus. Sergius cum factionis suæ præcipuis consilium communicat: rem vero propositam illi respuentes, Nufquam, inquiunt, ea, qua fertur in Venetos propensione Germanus discedet. Itaque Prasini Rhegium usque progressi, faustis salutationibus tyrannum Phocam excipientes, ad Heb- *Edit. Par if.* domum accedere suadent. Phocas subin- *pag. 243.* de Theodorum a Secretis delegat, qui in magnam Ecclesiam ingressus audiente populo ex tabella recitavit, ac justit: Patriarcham, populi factiones, & Senatum ad Hebdomum convenire. Quo demum facto, cum universi ad Hebdomum se contulissent, Cyriacus Patriarcha sponsionem a tyranno exegit, qua se rectam C fidem retenturum, Ecclesiamque a turbis immunem conservaturum promitteret. Porro tyrannus de eligendo in Imperatorem Germano simulate consilium init. Cum vero Germanus dolos mentitus se recusare profiteretur, factionesque interim tyrannum repetitis vocibus promovere non desiderent: Pernicies, inquiunt, cladesque Imperator renunciatur. Ita tyrannus Sceptrorum dominus salutatur, calamitas felicitatis jura obtinet, & Romanorum serumnæ ingentiores ex adversis illis exordiis erumpunt. Porro tyranni inauguratio ad Joannis Baptistæ templum peracta est. Duos vero dies ibi moratus, tertio tandem Imperatorio curru ve- D ctus in Regiam penetravit. Quinto insuper ab adventu die Leontiam uxorem imperiali rediniviæ corona, & Augustam renunciavit. De factionum autem locis diffidentes ab invicem factiones eodem die seditionem moverunt. Quare tyrannus Alexandrum conspirationis initæ socium ad partes componendas misit. Alexander in Cosmam Venetorum Tribunum manu violenter illata, audacius impulit, & contumelis profequutus est: quod gravius ferentes Veneti: Discede, exclamant, Discede modeste agere: Nondum Mauricius perit. Tyrannus vocibus illis auditis, de Mauricio quantocyus e medio tollendo consilium init: summissosque Chalcedonem milites ad Europii portum descendere, ibique Mauricianæ familiæ stragem edere imperat. Sub Imperatoris igitur ipsius oculos liberi ejus mascuii quinque primo necantur: Imperatoris quippe supplicium a filiorum nece tyrannus auspicabatur. Mauricius eam calamitatem forti animo sustinens, Deum rerum omnium Præsidem frequentius invocans, philosophabatur, crebroque repetebat: Justus es, Domine: & recta judicia tua. Filiis

itaque mors illata, sepulchralem honorem patre auspicante: qui videlicet in summis ærumnis summæ virtutis speciem exhibuit. Cum enim nutrix unum ex Imperatoris filiis suffurata (proprium ejus loco subtituisset) non est hoc passus Mauricius, sed sumpta requisitæ. Ex fugulati pueri corpusculo lac emanasse, quidam ferunt: quod spectatoribus omnibus acerbissimas lachrymas excusserit. Sicque eundem Imperator, cum lege naturæ superiorem se gessit, vitam morte commutavit. Ex illo demum tempore calamitates variæ ingentesque Romanum imperium labefactare non desiiterunt. Etenim Chosroes Persarum rex pacem solvit, Abares Thraciam devastavere: & ut reliqua Romanus exercitus, quum in Oriente, tum in Occidente, distipatus: ita ut cum Heraclius Imperator creatus accuratam militiæ recensionem ageret, de universa multitudine, quæ in illa Phocæ adversus Mauricium rebellione adfuerat, duos tantum homines superstites reperiret: Adeo illi ipsi, qui tyrannum evexerant, sub ipso demum ad internecionem deleti sunt.

Edit. Parisi. pag. 244.

Annus Mundi.	Annus Christi.	Romanorum Imperium.	Persarum Imperium.	Constantinopolitani Episcopi.	Hierosolymitani Episcopi.	Alexandrini Episcopi.	Antiochiæ Episcopi.
6102	594	Phocas annis 8.	rex Chosroes annis 39.	Eutychius annis 12.	Epiphanius annis 11.	Eulogius annis 13.	Anastasius annis 9.
6110	602			Cyriacus annis 8.			
6118	610					Epiphanius annis 27.	
6127	619			Sergius annis 34.	Isaias annis 15.		
6136	628						
6144	636						
6153	645						
6161	653						
6170	662						
6178	670						
6187	679						
6195	687						
6204	696						
6212	704						
6221	713						
6229	721						
6238	730						
6246	738						
6255	747						
6263	755						
6272	764						
6280	772						
6289	781						
6297	789						
6306	798						
6314	806						
6323	815						
6331	823						
6340	832						
6348	840						
6357	849						
6365	857						
6374	866						
6382	874						
6391	883						
6399	891						
6408	900						

Hoc anno mense Novembri, indictione sexta, tyrannus Phocas occupato imperio, Mauricium cum quinque masculis liberis, ut præstantissimus, occidit: eorumque capita in Tribunali Campo per plures dies exposuit justit. Ex urbe porro prodibant cives, & ad eorum spectacula, donec omnino fœterent, conveniebant. Petrus insuper Mauricii frater e medio tollitur cum aliis plurimis. Theodosium Mauricii filium fuga evasisse, & periculo superstitem vixisse rumor est. Hinc vero famam Persarum rex Chosroes variis mendaciis in id conflictis pro libito auxit; Theodosium penes se habere simulans, seque subinde procurare, ut paternum recipere imperium: cum re vera ipse de usurpando Romauorum imperio cogitaret: quemadmodum seipsum variis demum modis prodidit, bella maxime ex improviso in Romanos inferendo, eorumque ditiones fœde diripiendo. Cum vero Phocas Bilium Legatum ad eum misisset, comprehensum dejecit in carcerem, nusquam deinceps in Romanam ditionem reversurum: & literis omnino indecoris Phocæ responsum dedit. Ceterum Imperatricem Constantinam cum filiabus tribus, in domo privata, cui Leonis nomen, tyrannus inclusit.

In Alexandria porro civitate ex Scriptoribus eximiis quispiam, vir religiosus ex festivo pervigilio nocte media domum remeans videt statuas suis basibus dilapsas in terram ferri, & Mauricium ejusque liberos e medio sublatos, & cuncta quæ Byzantii acciderant, clara voce enunciantes audit. Visa & audita mane ad Augustalem profectus enarrat. Comminatur ille nulli hæc faceret manifesta. Die vero norato & arcessius observato exitum expectavit. Nono postmodum die nuncius Mauricii eadem evulgaturus advenit: ac simul tunc dæmonicum vaticinia Augustalis in publicum sparsit.

pag. 245.

Τοιαῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸν Μαυρίκιον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ὁ δὲ τύραννος Φωκᾶς, ὁ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τούτοις ἀναλαβών, ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ ἐκτὸς τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας ἐστράτευσε. καὶ τὸν μὲν Χοσρόην ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὃς ἐκ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας ἐλπίζων κρατήσειν, ὡς πλήρωμα πολυόπως, μᾶλλον δὲ ἐκ τῆς πολιτείας ἀφορίζειν ἐπεχείρει, ἐν μεγάλαις λυμήναδαι τὰ Ῥωμαϊκὰ. τὸν δὲ Φωκᾶ φρίξαντα ἐπὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖσι Βίλιον, ἐν φρουρᾷ βαλεῖν, καὶ τὴν Κωνσταντῖναν σὺν ταῖς θυγατράσιν ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῇ, λεγομένῃ τοῦ Λεοντος, ὁ τύραννος κατέκλεισεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ πόλει Καλλιγράφος τις ὀνομαζόμενος ἐκ πανυχίδος οἴκαδε παραδεμόμενος μέσης νυκτὸς ὁρᾷ τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῆς βάσεως καθελκυσθέντας, καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγοντας· ἀπωλεσθαι Μαυρίκιον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐν Βυζαντίῳ συμπτώματα· ἃ φράσας ἐπεπόθει ὁ ἀνὴρ τῇ Αὐγουσταλίῳ πάντα διηγήσασθαι. ὁ δὲ παρηγγειλεν αὐτῷ μηδὲν τούτων κατάδηλα ποιῆσαι. γραλαμβάνος δὲ ἡμέραν ἐκαραδόκει ἡ ἐκβασιν. ὑστάτῃ δὲ ἡμέρᾳ ὁ ἄγγελος καπέλαβε μιλιάριον ἡ Μαυρικίε ἀπάρσιον. τότε Αὐγουσταλίος ἡ ἔ θαμάσιον ἀφορῤῥησιν ἐπὶ λαῷ ἐξεφώνησεν.

A

B

C

D

E

Narsῆς ὁ τῆ Ρωμαίκῶν γενόμενος στρατηγὸς κατὰ τὸν τυράννου αὐτῆρε, καὶ ἢ Ἐδεσαν ἐκράτησε. γράφει τοίνυν Φωκᾶς Γερμανῷ τῆ στρατηγῷ πολιορκήσαι ἢ Ἐδεσαν. ὁ δὲ Narsῆς γράφει πρὸς βασιλέα Περσῶν ἢ Χοσρόην ἀθροίσαι δυνάμεις ἢ κατὰ Ρωμαίων συνάσθαι πόλεμον· ἐποίησε δὲ Φωκᾶς ἢ ἰδιον ἀδελφὸν Δομνῆζίολον Μάγιστρον, καὶ ἢ Πείσκον Κόμητα Ἐξκουβιτόρων.

Cæterum Narses Romani dux exercitus rebellionem in tyrannum movit, & Edessam occupavit. Quare Phocas Germano Duci Edessam obsideat, litteris præcipit. Narses Persarum regem Chosroem ut colligo exercitu in Romanos bellum moveat scriptis sollicitat. Phocas autem Domentziolum proprium fratrem Magistrum, Priscum vero Comitem Excubitorum instituit.

| | | |

liam colledi, diris & execrationibus Constantinam infectabantur ; quamvis Germanus ad suppetias sibi ferendas eos adduxerus ad Prasinorum Tribunos auri talentum dono mississet , obiatum tamen factionis Principes resputerunt . Quare mulierculas illas templo educendas tyrannus jussit : At Patriarcha Cyriacus tyranno se opposuit , mulierculas ab Ecclesia tyrannice avelli minime passus. Juramentis autem a Phoca interpositis, fecurus redditus nil indignum laturas, sacris sepdis extrahuntur , & in Monasterio includuntur : Germanus autem depositus coma ad Presbyterorum ordinem ejus jussu adlectus est . Philippicus etiam crinibus attonsis Sacerdotii dignitatem assequtus est : & Chrysopoli in Monasterio a se extructo moram ejit . Caterum hoc anno Perse Daras urbem cepere , Mesopotamiamque universam & Syriam excurrentes praedam haud facile numerandam secum avexere . Patriarcha porro Cyriaco vivis exepto Thomas Diaconus & Sacellarius ejusdem Ecclesiæ mensis Octobris die undecimo in ejus locum sufficitur.

A χλίαν , ἰδυσφύμους ϑ Κωνσταντίνα · ὁ δὲ Γερμανὸς τῆ Δημάρχῳ τῆ Πρασίνων πάλαιπον χρυσίν ἀπέτειλαν , ὡστε σωμῆρησαι αὐτοὺς . τὰ δὲ φορτέια τῦ Δήμου ϰ ϰατιδίξατο πάτο . ὁ δὲ τύραννος ἐπιμῆνε εἰς τὼ ἐϰϰλησίαν τὸ ὑποπάσαι τὰ χωλεια τυραννιϰῶς . ὅρϰοις δὲ βεβαιωθεὶς ὑπὸ τῦ Φωϰᾶ , ὡς ἀϰ ἀδίϰησει αὐτὰς , ἐξάγονται τὰ ἁγία τεμένης , ϰ ἐν μοναστηρίῳ ἐγϰλείονται · τὸν δὲ Γερμανὸν ϰατοπείρας ἐν ἱεροῖσι ϰατέπαξε . τὸν Φιλιππιϰὸς ϑ πόλυ ἐλόμενος ἱερωσύνης ἀξίαν ἐνήβαλε , ϰ ἐν Χρυσοπόλει ἐν μοναστηρίῳ , ὁ ἴστιος , διϊτερεῖτο . οἱ δὲ Πέρσαι ἐν τούτῳ τῆ ἔτει παρέλαβον τὸ Δαρὰς , ϰ πᾶσαν ϑ Μεσοποταμίαν , ϰαὶ Συρίαν , αἰχμαλωσίαν πολλὼ ποιήσαντες , ὡς ἀϰ ἴστι ἀρίθμος. ϑ δὲ Πατριάρχυ Κυριαϰὸ πελδώσαντος , Θωμᾶς χειροτονεῖται ἀντ' αὐτὸ Διάϰονος ϰαὶ Σαϰελλάριος ὢν τὰ αὐτῆς ἐϰϰλησίας μλωὶ Ὀϰτωβ. ια.

B

Anni mundi 6094.	Divinæ Incarn. 597.	Rom. Imp. Phocæ annis 7.	Persarum rex Chosroes annis 39.	Constant. Epif. Thomas annis 3.	Hierofol. Epif. Iſic. annis 8.	Alexandr. Epif. Theodorus annis 2.	Antiochi. Epiſc. Anaſtaſius annis 9.
5	19	2	7	1	7

C

Hoc anno tyrannus Phocas Priſco Patricio & Excubitorum Comiti filiam Domentiam in matrimonium locavit : celebritaſque in Marinæ Palatio nuptiæ equeſtre certamen agi juſſit . Ab utriuſque vero factionis Tribunis Priſci & Domentiæ imagines inter alias. Imperatoris Laureatas ad columnas quatuor erectas cum vidiſſet Imperator ira motus eſt , & Theophanem Pamphilumque factionum principes accitos , nudatiſque corporibus in faciem ad terram jacentes capite truncari decernit . Protocuſore etiam ad eos miſſo ſciſcitabatur : cujus conſilii id attentaſſent ? Reſpondérunt illi . Fictores , quod more receptum eſt , moliti ſunt . Factionis autem grex , reliquiſque populus vociferatus : Clementiſſimo domino , inquit , multos annos . Fictores interrogati cur opus hujuſmodi aggreſſi fuiſſent ? Filios , inquiunt , Imperatoris ab omnibus fauſtis acclamationibus acceptos ac ita nominatos , nos proprio conſilio ita delineavimus . Priſcus autem re geſta deterritus , ab Imperatoris indignatione ſibi cavebat . Cunctæ vero plebe veniam illis concedi crebris vocibus exclamante : Phocas delictum remiſit. Ab eo itaque momento alta mente repoſitam offenſam Priſcus gerens cum Phocæ ſincere & ex animo rem nullam tractabat . Caterum mulier quædam cognomento Petronila Tabellarii famuli vices gerens Conſtantinæ ad Germanum utrinque dicta reſponſaque referebat . Cum autem rumor increbreſceret Theodoſium Mauricii filium inter vivos adhuc ſupereſſe , magnam novandarum ſpem rerum eo nuncio Germanus & Conſtantina animis ſovebant . Nefaria vero Petronila quæ gerebantur tyranno facit manifeſta . Quare Conſtantinam ſuppliciis examinandam Præfecto Theopempto tyrannus commiſit . Illa tormentorum vi compulſa Roma-

Edit. Paſſ. pag. 247.

Κύριοι τῆς γῆς.	Ῥωμ. βασιλ. Φωκᾶς ἔτη ζ.	Περσῶν βασιλ. Χοσρόης ἔτη λϑ.	Κωνσταντινόπ. Θωμᾶς ἔτη γ.	Ἱεροσολ. Ἰσαὰκιος ἔτη η.	Ἀλεξ. Ἰσιδώρος ἔτη β.	Ἀντιόχ. Ἀναστάσιος ἔτη θ.
ϛ.	ιϑ.	ζ	α	ζ	δ	ζ

Τότῳ τῆ ἔτει Φωϰᾶς ὁ τύραννος ἐζεύξε ϑ αὐτὸ Συγπάτρᾳ Δομιτζίαν Πείσκῳ τῆ Πατεχείῳ ϰ Κόμητι. ϑ Ἐξϰυβίτορων , ϰαὶ γαμείσης ϑ γάμυ ὲν τῆ παλατίῳ ϑ Μαρίνης , ἱπϰόδρομον ἀγῶνα ἐποίησε . οἱ δὲ Δήμαρχοι τῆ δύο μερῶν ἐν τοὶς πέτρασι πίσασι μετὰ τῆ βασιλιϰὼν λαυράτων ἐσηϰαν Πείσκιν ϰ Δομιτζίας λαυράτε . ταῦτε ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἠγανάϰτησε , ϰ πέμψας τὸς Δημάρχους Θεοφάνην ϰ Πάμφιλον , ϰ τῶσας αὐτὸς χωμυὸς εἰς τὸ ϑῶμα , ἐϰέλευσεν ὑποπεμνθῆναι αὐτὸς . πέμψας δὲ τὸν Πραιτώρα ϑωρα αὐτὸ , ἠράτα αὐτὸς · τίνος ἕπηρξωτος τῦτο πεποίηϰαν ; οἱ δὲ εἶπον , ὅτι ϰατὰ συμϐεϐηϰὸς οἱ γραμμιϰαὶ τῦτο πεποίηϰαν . ὁ δὲ δῆμος ϰαὶ οἱ λαοὶ ἐϰραζον · φιλανθρώπου ϰμῶν ὁτου πολλὰ τὰ ἔτη . οἱ δὲ γραμμιϰαὶ ἐρωτηθέντες , τί τοῦτο πεποίηϰαν ; ἔφησαν · ὅτι τὰ βασιλειως τέϰνα ὀνομάζονται ὑπὸ πάντων ἡμεῖς αὐ ἰαυτῶν τῦτο πεποιήϰαμεν . ὁ δὲ Πείσκος φόϐῳ ϰατεχόμενος , τῶν ἀγανάϰτησιν ἐδεδίει τὰ βασιλέως . ϑ δὲ λαὸν ϰραζόντων φιλανθρωπωθῆναι αὐτοὺς , σωμηχώρησεν ὁ Φωϰᾶς · ἐϰ τοτε ὧν μῖσίας ὁ Πείσκος ὡϰ ἦν ἐν ὀρθότητι μετὰ Φωϰᾶ . ῥωμ δὲ τις ὀνόματι Πετρωνὶα γίνεται τῆ βασιλίσῃ Κωνσταντίνῃ ὡς ἀντιδιαϰόνου παρὸς Γερμανὸν ἐν Κωνσταντίνε τὰς ϰοτοεἰσεις ποιουμένη · τῆς δὲ φήμης πλατυνομένης Θεοδόσιον ζῆν τὸν υἱὸν τοῦ Μαυρικίου ἐλπίδας ἀγαθὰς ἤ τε Κωνσταντίνα , ϰαὶ ὁ Γερμανὸς ἔιχον ἐπὶ τούτων · ἡ δὲ αἰσσία Πετρωνὶα τῆ τυράννῳ ϰατέδηλα ταῦτα πεποίηϰεν . ὁ δὲ τύραννος Κωνσταντίναν Θεοπέμπτῳ τῆ Ὑπάρχῳ παρὸς βάσανα ἐδωϰεν . ἡ δὲ βασανιζομένη Ῥωμανὸν Πατεχείῳ γινώσϰειν τε παρ' αὐτῶν

λαδούμβια ὠμολόγησεν. ὁ δὲ καπαχθεὶς συγκατ-
Στο ἔδιως εἶπεν συνωργὴς αὐτῷ φρὸς τὸν τυράννου
ἐπιβουλὴν· καπχθὶν δὲ ᾧ ὁ Θεόδωρος ὁ τῆς ἀπαυλῆς
Ταραχος, ὃν ὁ τύραννος βουκινόρις μασίζων ἀνεῖλεν.
Ἐλπιδίῳ δὲ τῆς χεῖρας καὶ τὰς πόδας πόλας τῇ πυ-
ρεῖ ὕπνο παρέδωκε, τὸν δὲ Ῥωμανὸν ἀπικεφάλισε,
τὸν δὲ Κωνσταντίνα σὺν ταῖς τεσσὶ θυγατράσιν ἐν
τῇ μόλῳ Εὐραπίου, ὕδα ᾧ Μαυρίκιος ἀγρίδα,
ξίφει ἀπέτεμεν. τὸν Γερμανὸν δὲ καὶ τὸν υἱὸν Θυγα-
τέρα ἐν τῇ Πράτῃ νίσῳ ςόμασι μαχαίρας ἀπίκτει-
νεν. ὁμοίως δὲ ᾧ Ἰωάννην Τζίτζιν ᾧ Πατρίκιον, ᾧ
Θεοδόσιον τὸν τῶν Ἀβδίωμῶν πεκεμέμβον ἀξίας, ᾧ
Σκύβαρον, ᾧ Δαβὶδ ᾧ Χαρτοφύλακα τῇ Ορμισδᾶ.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν Εὐφράτλν περά-
σαντες πασαν τὴν Συρίαν, ᾧ Παλαιστίνλν, καὶ
Φοινίκλν ἠχμαλώτευσαν, πολλὰν ἀλωσιν ἐν Ῥωμαίοις
ποιησαντες.

	Ῥωμ. βασ.	Περσ. βασ.		Κωνστ. ἐτ.	Ἡρακλ. ἐτ.	Ἀλεξ. ἐτ.	Ἀντ. ἐτ.
Ἀπὸ Ἀδὰμ	Φωκᾶ ἔτη	Χοσρόης ἔτη	Θαυδὲ ἔτη	Ἡρακλ. ἔτη	Θεοδόσιος ἔτη	Θεοδόσιος ἔτη	Ἀναστάσ. ἔτη
	ιθ'.	κδ'.		γ'.	ι'.	β'.	ι'.

Τότῳ τῇ ἔτει ὁ Πείσιος μὲ ὑποφίρων ὀρῆν τὴς ἀδί-
κως φόνις, ᾧ τὰ κακὰ πὶ ὑπὸ Φωκᾶ γινόμβα, ἐγρα-
φε φρὸς Ἡράκλεον ᾧ Πατρίκιον ᾧ στρατηγὸν Ἀφρικὴς, ὥστε
ἀποστεῖλαι Ἡράκλεον ᾧ υἱὸν αὐτῷ, καὶ Νικήταν ᾧ υἱὸν
Γρηγορᾶ τῦ Πατρικίν ᾧ Ἐπαρχάτῃ τοῦ αὐτῦ, ὅπως ἐλ-
θόσι κατὰ τὸ τυράννυ Φωκᾶ, ἴκουι δὲ μελετωμένων
ἐν Ἀφρικῇ κατὰ Φωκᾶ ἀπαρτίαν· ὅθεν ὁδὶ τὰ πλοῖα
τὴς Ἀφρικῆς ἐν τότῳ τῷ χρόνῳ ἀπέβαλον. ἀπίκτεινε δὲ
Φωκᾶς πάσαν ᾧ συγγένειαν Μαυρικίν, ᾧ Κομμπτόλον
ᾧ στρατηγὸν τῆς Θρᾴκης, ᾧ ἄλλυς πολλὺς ἀνῄλεως,
ἐγίνετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τότῳ Σατανικὸν καὶ * κυπλὲ
πατρὸς εἴδυς. οἱ δὲ Πέρσαι ὀξῆλθον σὺν τῇ Καρδαρί-
γα, ᾧ παρέλαβον Ἀρμίνιαν, ᾧ Καππαδοκίαν, ᾧ
πολεμήσαντες ἐτρέψαντο τὸ ᾧ Ῥωμαίων στρατόμπατο· Ἐπα-
ρέλαβον ᾧ Γαλατίαν, ᾧ ᾧ Παφλαγονίαν ᾧ ἦλθον μέχρι
Χαλκηδόνος λυμαινόμβοι ἀφειδῶς πάσαν πλικίαν. ᾧ οἱ
μὲν Πέρσαι ἔξω τῆς πόλεως ἐτυράννουν Ῥωμαίυς· ὁ δὲ
Φωκᾶς ἔνδον τὰ χείρονα αὐτοὺς ἐποίει φονεύων, ᾧ αἰχ-
μαλωτίζων.

* σκυτάλε

			Κπ. ἐπίσκ.	Ἱεροσ. ἐπίσκ.	Ἀλεξ. ἐπίσκ.
			Χάρ-ων ἔτη	Ζαχαρίας ἔτη	Ἰωάννυς ἔτη
	ζ'.	κε'.	ιθ'.	ιγ'.	δ'.
			d.	a.	a'.

Τότῳ τῇ ἔτει ὁ ἀςαπόσαντες οἱ Ἀντιοχεῖς Ἑβραῖοι ςάσιν
ἐποιήσαντο κὴ Χρειτιανῶν. ᾧ ἀποσφάξωσιν Ἀναςάσιον τὸν
μέγαν Πατριάρχλν Ἀντιοχείας, βαλόντες τὸ ᾧ σῶμα αὐ-
τῦ ἐν τῇ ςόματι αὐτῦ· ᾧ μὴ τότο σύραντες αὐτὸ ἐπὶ τὸν
μέσον, ἐφόνευσαν ᾧ πολλὰς κτετόρων, ἕ ἐκαυσαν αὐ-
τὰς. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησε Κόμητα ἀπαυλῆς Βόσσορ,
ᾧ Κόντινα στρατηλάτλν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτοὺς κατ'
αὐτῶν. ἐπισωμαξάντες δὲ στρατεύματα ἐπῆλθον

	Rom. Imp. Phocas annis 7.	Pers. rum rex Chosroes annis 39.		Con. flant. Epif. Thomas annis 3.	Hie. rofol. Epif. Zacharias annis 3.	Alexan. der Epif. Theodorus annis 22.	Ant. Epif. Anaſtaſius 9.
	6	20		3	2	2	2

Edit. Pariſ. pag. 248.

Hoc anno Priſcus nefarias cædes & Phocæ perperrata ſcelera ferenda non amplius ratus, Heraclio Patricio Africæ Duci, Heraclium filium, & Gregoræ Patricii Legati ſub eo militantis filium nomine Nicetam, Phocæ tyrannidi ſe ſe oppoſituros, ad ſe mittat, ſcribit: audiebat enim adverſus Phocam in Africa parari ſeditionem: ex quo Africæ navigia per totum id tempus C.P. non appulere. Cæterum Phocas univerſos Mauricii conſanguineos, & Comentiolum Thraciæ Ducem, & alios plures crudeliter interfecit. Sub id vero tempus mortalitas & omnium rerum penuria ingruit. Perſæ vero Cardarega ducente exercitum, expeditione ſuſcepta, Armeniam, Cappadociamque cepere: & inito certamine Romanas proſtraverunt D acies: Et Galatia, Paphlagoniaque occupata, & omnibus deva ſtatis, nullo ætatis aut ſexus habito diſcrimine Chalcedonem uſque devenere. Atque ita Perſæ extra Urbem tyrannidem in Romanos exercuere: Phocas interius domeſticum accendebat bellum, idque crudelius, civibus interfectis & in carcerem detruſis.

				Cp. Epiſc. Sergius annis 19.	Hieroſolim. Epiſc. Zacharias annis 22.	Alexandr. Epiſc. Joannes annis 10.	
	7	21		1	1	1	9

Hoc anno ſeditione mota, Hebræi Antiochenſes tumultuati ſunt, & Anaſtaſio E magno Antiochiæ Patriarcha occiſo, virilia in ejus os inſeruerunt, & per medias urbis vias raptatum interfecerunt: pluresque opulentiores cives ſummiſſo dorſo ignis abſumpſerunt. Bonoſum autem Orientis Comitem creatum & Cottonem militiæ Magiſtrum adverſum eos in aciem procedere juſſit: qui copiis eductis, impetu in eos facto, quoſdam inter-

fecerunt, membris mutilaverunt alios quos demum urbe fecerunt extortes. Porro equestribus ludis a Phoca populo datis, Prasini ei palam convitiati sunt, vociferantes. Iterum calículo bibisti: atque iterum sensum amisisti. Ex ejus itaque justu Constans Urbis Praefectus multis extrema membra decurtavit, eaque ad Circi metam suspendit: alios autem capite mulctavit, & alios tandem faecis inclusos in pelagi profundum egit praecipites. At Prasini ad invicem collecti ignem Praetorio subjecerunt, Secretumque Scrinia, & carceres incenderunt: adeo ut qui cultodia tenebantur libertatem fuga recuperant. Iratus subinde Phocas Prasinos, ne publicis Reip. muneribus fungi possent, damnavit. Porro Heraclius Africae Praefectus a Senatu frequenter sollicitatus, Heraclium filium classe ac militibus instruxit, ut adversus tyrannum Phocam proceederet: Legatus pariter ejus in Praefectura Gregoras filium Niceram armavit, & CP. ablegavit, iis cum Heraclio pacti conditionibus initis, ut qui alium praeveniret, & tyrannum devinceret, is imperium consequeretur.

Edit. Paris. p. 249.

Eodem etiam anno adeo vehemens frigus defaevit, ut mare gelu concresceret, ex quo pisces innumeri ad littus mortui projecti. Sub id tempus Phocas Macrobium Scribonem in foro fagitiis consodi, & ad Castellum Theodosianorum in Hebdomo ex hasta ad quam Tyrones exercentur suspendi, & mortem oppetere jussit: qui nimirum conjurationis in se conflatae conscius fuisset. Theodorus enim Cappadox Praefectus, & Elpidius armamentarii Praepositus, varilique alii consilium injerunt de occidendo Phoca cum in Circo sederet. Ad epulum autem cui Anastasium Largitionum Comitem adesse contigit] vocatis, Theodorus Praetoriorum Praefectus, mentem eis aperire coepit. Menfis itaque remotis, & conjurationis ordine inter convivas recenfito, Anastasius auditor datae fidei poenitens, quae corde tegeret, non explicuit, sed filentio occultavit. Interim Elpidius propositi tenax subinfert. Num vultis, ut dum throno infidet in Circo eum comprehendam, & erutis e cauipite oculis, ita demum interficiam? Arma vero eis suppetere insuper pollicitus est. Phocas autem tota conjurationis feríe ab Anastasio revelata, Praefectum, & Elpidium, reliquosque optimates ejus participes, adhibitis cruciatibus diligenter examinari edixit. Qui inter tormenta conspirationem omnem detexere, atque Imperatorem Theodorum se praecipere voluisse confessi sunt. Porro Phocas Theodorum, Elpidium, Anastasium, & reliquos conjurationis conscios capite truncari praecepit.

A αὐτοὺς, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ ἀκρωτηρίασαν, καὶ τὰς πόλεως ὠξέρριψαν. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν ἱππικὸν, καὶ οἱ Πράσινοι ὕβρισαν αὐτὸν, λέγοντες· πάλιν εἰς τὸ καυκαλον ἔπιες· πάλιν τοῦ ἀπόλλυας· ὁ ἐπίτροπος Κώνσταντῖνος τῆς πόλεως, καὶ πολλὰς ἀκρωτηριάσας, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἐν τῷ σφενδόνῃ ἐκρέμασεν. ἄλλους δὲ ἀποκεφαλίσας, καὶ ἑτέρους ἐν σάκκοις βαλὼν ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἀπέπεμψε. πορεύθεντες δὲ οἱ Πράσινοι ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ Πραιτώριον, Ϲ ἔκαυσαν τὸ Σέκρητον, καὶ τὰ σκεύεια, καὶ τὰς φυλακάς. Ϲ ἐλθόντες οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἔφυγον. καὶ Συμμαχεῖς ὁ Φοινὶξ ἐκέλευσε τοὺς Πρασίνους μηκέτι πολιτεύεσθαι. Ἡράκλειος δὲ ὁ τῆς Ἀφρικῆς ὑποζυγίου ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἐξέπλευσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἡράκλειον τὰ ἀπολύσαι κὰ Φωκᾶ τὴν τυραννίδα· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὑποστράτηγος αὐτοῦ Γρηγόρας ἀπέλυσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Νικήτας ποιησαντες, ἵνα ὁ τὴς φοβάλβου, καὶ νικήσει τὸν τύραννον, βασιλεύσῃ.

B

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονε χειμὼν μέγας πάνυ, ὥςε παγῶσαι τὴν θάλασσαν· ὃν οἷς καὶ ἰχθῦς πολὺς ἐξερρίφη· τότε Φωκᾶς Μακρόβιον τὸν Σκριβωνα ἐκέλευσε τοξεῦσθαι εἰς τὸν ἀγραύλαν ὃς εἰς τὸ Καστέλλιον τῷ Θεοδοσιανῶν ἐν τῇ Ἑβδόμῳ κρεμασθῆναι εἰς τὸ κοντάριον, εἰς ὃ γνωρίζοντας οἱ Τύρωνες ἀποθανεῖν, ὡς συγγνώσωσιν τῇ ἐπιβουλῇ αὐτοῦ. Θεόδωρος ὁ ὕπαρχος Καππαδόκης, καὶ Ἐλπίδιος ὁ ἐπὶ τῶν ἁρμαμέντων, καὶ ἕτεροι διάφοροι ἐπιβουλὴν ἐποίησαν ἀνελεῖν ἐπὶ ἱπποδρομίᾳ τὸν Φωκᾶν, καὶ ποήσας δεῖσαν Θεόδωρος ὁ Ὕπαρχος τῇ Πραιτωρίων ἀρξατο ἐπιφαίνειν αὐτοὺς τὸν ταυτὶ σκοπὸν. συνιὼν δὲ ἐκεῖ ἀφροδίσιος Ἀναστάσιος Κόμμπε τῶν λαργιτιόνων, τὸ δεῖσε οὖν γιγνομένῳ, καὶ ὀξυγνώμονι τὰ τῆς ὑπιβουλῆς μετεμελήθη ὁ Ἀναστάσιος ἀφροδεῖς ἐκεῖ, καὶ ἐκ εἶπε τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ· ἀλλ' ἐσιώπα. ὁ δὲ Ἐλπίδιος ἐπέμβη λέγων· ὦ Σέλευε, ἵνα ὃ ὄφις καθηται ἐν τῇ σύντζῳ ἐπὶ ἱπποδρομίας πτάσω αὐτον, καὶ ἐκπορεύσω τοὺς ὀρθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ὕτως αὐτὸν ἀποκτείνω; ὃ ὑπέχων δώσειν αὐτοὺς ἄρματα· γνωθέντας δ' τὸ φράγματος ἐκ ὑβολῆς Ἀναστασίου τῇ Φωκᾷ, ἐκέλευσε Ϲ Ἔπαρχον, καὶ Ἐλπίδιον, καὶ τοὺς ἀρχοντας ἐγγυκότας ἐπιβουλὴν ὑξετάδωκεν μετὰ πάσης ἀκριβείας. ὑξετάδιστων δ' αὐτῶν κατέδητο τὰ ἐπιβουλὴς καὶ ὅτι ὁ Θεόδωρος ὑβούλητο ποιῆσαι βασιλέα. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐκέλευσε ἀποτεφαλισθῆναι Θεόδωρον Ϲ Ἐλπίδιον, Ϲ Ἀναστάσιον, καὶ πάντας τὺς ἐγγυκότας τῶν ἐπιβουλῶν αὐτοῦ.

C

D

Ἰνδικτιῶν ιθ'.	Ῥωμαίων Φωκᾶ Ἔτη ἐν.	Περσῶν Χοσρόου Ἔτη ιθ'.	Κ.Π. Ἐτη ιε.	Ἰακωβ. Ἐτη ιε.	Ἀλεξ. Ἐτη ιε.
	α'.	κβ'.	β'.	β'.	β'.

Τότε τῷ ἔτει μὴνὶ Ὀκτωβρίῳ δ'. ἐβδικτιῶνος ιθ'. ἐκεῖν Ἡράκλειος ἀπὸ Ἀφρικῆς φέρων πλοῖα κατελλαμένα ἐχοντα ἐν τοῖς καταρτίοις κιβώτια, καὶ εἰκάζας τὴς Θεομήτορος, καθὰ ᾗ ὁ Πισίδιος Γεώργιος λέγει, καὶ στρατὸν πολὺν ἀπὸ Ἀφρικῆς ᾧ Μαυρεπίσας· ὁμοίως ᾗ ὁ Νικήπτις υἱὸς Γρηγορᾶ τὸ Πατρικίου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειας ᾗ Πενταπόλεν ἔχων μὴ-

Hoc anno menfis Octobris die quarto indictione decimaquarta Heraclius ex Africa appulit cum navibus turritis in quatum malis arcuatae & Dei matris imagines appenfae, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa & Mauritania advecto: & Nicetas Patricii Gregoraе filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab urbe Alexandria & Pentapoli ad-

p. 250.

ἑαυτῶ λαὸν πολὺν πεζικὸν · ὧν δὲ Ἡράκλειος ἀρ-
μοσάμενος Εὐδοκίαν τὴν Συγατέρα Ῥόγα τοῦ Ἀρρι-
πτις τῆ μαιρῆ τότε ὧν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα
Ἐπιφανείᾳ τῆ μητρὶ Ἡρακλείου, ἐ τῆ τότε με-
μνησυμένη Εὐδοκίᾳ καὶ ἐκράτησεν αὐτὰς, καὶ ἐφύ-
λαξεν εἰς τὸ θεωτοκικὸν μοναστήριον, τὸ λεγόμενον τῆς
τύνας μετανοίας. καταβαθὼν δὲ Ἡράκλειος ἡ Ἀβύ-
δου ὡρμ θεόδωρον τὸν Κόμητα τῆς Ἀβύδου, ἐ ἀγα-
κείνας ἔμαθε παρ' αὐτῶ τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει. ὁ δὲ Φωκᾶς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ
Δομέντζιολον ἡ Μάγιστρον φιλάττειν τὰ μακρὰ τεί-
χη · καταβὰν δὲ ὁ Μάγιστρος, ὅτι κατέλαβεν Ἡρά-
κλειος τὴν Ἀβυδον, ἔφυγε καταλιπὼν τὰ τείχη, ἐ
εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἐθέ-
ξατο ἐν Ἀβύδῳ πάντας, οὓς ἐξέωσεν Φωκᾶς · καὶ ἀ-
πῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡράκλειαν. Στέφανος δὲ ὁ τῆς
Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν εἰμμανεῖς τὰς ἐκκλησίας
τῆς ἁγίας Θεοτόκου Λοπάκης ἀπήγαγεν αὐτὸ πρὸ Ἡρα-
κλείῳ. καταβαθὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν φρόνιμε-
μνεν τῆ λυμέν τῆς Σοφίας · καὶ πολλὴν προσθῆκης
τιμὴ χέρσι τὸ Χερσῶ Φωκᾶν τὸν τύραννον. οἱ δὲ
Δῆμοι τῶν παραλαβόντες, ἀνεῖλον, πυρὶ κατα-
κάυσαντες ἐν τῆ Βοῦ. εἰσελθὼν δὲ Ἡράκλειος εἰς τὰ
βασίλεια ἐφέρθη ὑπὸ Σεργίυ Πατριάρχυ τῆ νίκη-
ρίφ τῦ ἁγίυ Στεφάνυ ἐν τῆ παλατίῳ ἐφέρθη δὲ τῆ
αὐτῆ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμνησμένη αὐτῆ Εὐδοκία Αὐγύ-
στα. ᾗ ἔλαβον ἀμόρειρον παρὰ Σεργίυ ἡ Πατριάρ-
χυ τὸς στέφανς τυ γάμου · ᾗ τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁμε αὐ-
τοκράτωρ ᾧ νιμέρος ἀπαδείκνυται. τῆ δὲ Μάῳ μὴνὶ
ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κατὰ Συρίας, ᾗ παρέλαβον
τὴν Ἀπάμειαν, ᾗ τὴν Ἐδεσσαν, καὶ ἦλθον ἕως Ἀν-
τιοχείας. καὶ οἱ Ρωμαῖοι συναντήσαντες ἐπολέμησαν,
ᾗ ἡττήθησαν Ρωμαῖοι · καὶ διωλίθη πᾶς ὁ λαὸς τῆ
Ρωμαίων, ὥστε ὀλίγας λίαν ἐξελθεῖν. τῆ δὲ ἐβδό-
* τῆ αὐ τῆ μη τὴ Ἰωλίου μὴνὸς * ἰνδικτιῶνος ζ. ἐτέχθη τῆ βα-
Δικτιων σιλεῖ Ἐπιφάνια Συγάμη Εὐδοκίᾳ, ᾗ τῆ Αὐγύστῳ
μὴνὶ ἰδ. ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου Πα-
τριάρχυ.

A venit. Desponſa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogati Afri filia, quæ tum temporis una cum Epiphania Heraclii matre C.P. morabatur. Porro ubi Phocas matrem Heraclii, ejuſque ſponſam Eudociam C.P. adeſſe reſcivit, comprehenſas in Imperiali Monaſterio, quod Novæ Pœnitentiæ nuncupatur, diligentius aſſervandas incluſit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi Comitem conveniens, ſciſcitatus quæ C.P. gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem Magiſtrum Longos muros cuſtoditurum miſit. Ille vero Magiſter Heraclium Abydum appuliſſe ubi reſcivit, Muris relictis fugit, & C.P. ſe recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca regatos adjunxit ſibi Heraclius, & Heraclam ilis comitibus proficiſcitur eſt. Stephanus autem Cyzicenus Merropolita coronam ex Eccleſia ſanctæ Dei genitricis, cui Artaces nomen, deprompſam ad Heraclium attulit. Heraclius C.P. profectus ad Sophiæ portum applicuit; & intro certamine Phocam Tyrannum Dei præſidio vicit. Extemplo populi factiones comprehenſum tradidere neci, & ad Bovem locum dictum igne combuſſere. Heraclius Regiam ingreſſus, in Oratorio ſancti Stephani, quod in ipſo Palatio conſtabat, a Sergio Patriarcha coronatus eſt: Deſponſa pariter Eudocia eodem die redimita eſt Auguſta: Ambo igitur a Sergio Patriarcha coronas nuptiales acceperunt: & eodem die Imperator ſimul & Sponſæ renunciatur, & corona utraque inſignitur. Porro Majo menſe Perſæ in Syriam expeditionem fecere, captaque Apamea, atque Edeſſa, Antiochiam uſque pervenere. Illis obviam progreſſi Romani, conſertis manibus inferiores eravere: adeo ut totus Romanus exercitus ad internecionem deletus fuerit, paucique admodum ſuperſtites remanſerint. Julio menſe eadem indictione filiam ex Eudocia nomine Epiphaniam Imperator ſuſcepit, quæ Auguſti quinto & decimo die in Blachernis a Sergio Patriarcha baptizata eſt.

Olympiad. CCXCIV. anno primo.	Pompeianæ Hadrianæ Xandicæ anno XCV.	Imperatoris Cæſaris Nervæ Trajani Auguſti Germanici Dacici anno XCV.	Imperatoris Cæſaris Nervæ Trajani Auguſti Germanici Dacici anno XCVI.	Imperatoris Cæſaris Nervæ Trajani Auguſti Germanici Dacici anno XCVII.	Imperatoris Cæſaris Nervæ Trajani Auguſti Germanici Dacici anno XCVIII.	Imperatoris Cæſaris Nervæ Trajani Auguſti Germanici Dacici anno XCIX.	Imperatoris Cæſaris Nervæ Trajani Auguſti Germanici Dacici anno C.
	β'.	κγ'.	γ'	γ'.	γ'	γ'	

Τότῳ τῆ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας, καὶ πολλὰς μυριάδας ἐν αὐτῆ χυμαλώτισαν. Ἡράκλιος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, εὗρε παραλελυμένα τὰ τῆς πολιτείας Ρωμαίων φράγ-
ματα. τῶ τε ὧ Εὐρώπῳ οἱ βάρβαροι ἐρήμωσαν, τῶ Ἀσ.αν οἱ Πέρσαι πᾶσαν κατέρφλαν, καὶ τὰς πόλεις χμαλωτίσαντες, καὶ τὸν τῆ Ρωμαίων στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνήλωσαν. καὶ ταῦτα ἰδὼν ἐν ἀ-
πορίᾳ ὧν τί δράσοι. ἐρέυησας ὧ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα ἐσώζοντο ἐκ τῆ μετὰ Φωκᾶ κῆ Μαυρικίου στρα-
τευσάντων ὑπὲ τῆς τότε τυραννίδος, δύο μόνος εὑρὼν ἐν πᾶσι τοῖς Θέμασι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μὴνὶ Μάῳ γ'. ἰνδικτ. ιδ. ἐτέχθη τῆ βασιλεῖ υἱὸς ἀπὸ Εὐδοκίας, Ηρα-

Olympiad. CCXCIV. anno primo.	Rom. Imp. Heraclius anno 31.	Perſarum Chaſ. anno 19.	C.P. Epiſ. Sergius anno 29.	Hieroſol. Epiſc. Zacharias anno 22.	Alexandr. Epiſc. Joannes anno 10.
	2	13	3	3	3

Edit. Pariſ. pag. 231.

Hoc anno Perſæ Cæſarea Cappadociæ poſuit, plures hominum myriadas in captivitatem egerunt. Heraclius autem imperio aſſumpto, rem omnem Romanam labefactatam reperit. Europam etenim barbari reddiderant defertam, univerſam Aſiam Perſæ peſſum dederant, & urbes integras in captivitatem abduxerant, Romanumque exercitum bellis conſumpſerant continuis. Illa conſpiciens Imperator, quid ageret dubius hærebat. Exercitu ſiquidem omni perluſtrato, num aliqui ex iis, qui cum Phoca tyrannidis ejus fautores adverſus Mauricium prælitari inter vivos ſupereſſent, perſcrutatus, per legiones cunctas rimatus duos ſolos invenit reſiduos.

Eodem etiam anno menſis Mali die tertio, indictione decima quinta, ex Eudocia Imperatori ſuſceptus filius, Heraclius

Junior, & novus Conſtantius. Auguſti vero menſis die decimo quarto, eadem indictione Eudocia Auguſta diem extremum obiit.

A κλεος ὁ μικρὸς, ᾧ ὁ υἱος Κωνσταντῖνος · τῇ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ ιδ'. ἐτελεύτησεν Εὐδοκία Αὐγούστα ἡς αὐτὸς ιὲ. ἰνδικτιῶνος.

Hoc anno menſis Octobris die quarto, indictione prima, Epiphania Imperatoris Heraclii filia in Oratorio ſancti Stephani, quod in Palatio, a Sergio patriarcha Auguſtæ corona redimita eſt. Decembris autem die vigeſimo quinto, prima indictione, Heraclius Heraclii filius, novus Conſtantinus, a Sergio Patriarcha imperii collega coronatus eſt.

Eodem etiam anno expeditionem in Syriam fecere, direptiſque oppidis quampluribus domum reverſi ſunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Οκτωβρίῳ δ'. ἰνδικτιῶνι α'. ἐτέρθη ἡ Ἐπιφάνεια ἡ θυγάτηρ Ηρακλείου ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου Αὐγούστα ἐν τῷ δικτυείῳ τῷ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ · τῇ δὲ Δεκεμβρίου μηνὶ κε'. τῇ αὐτῇ α. ἰνδικτιῶνι ἐστέφθη Ηράκλειος ὁ υἱὸς Ηρακλείου, ὁ νέος Κωνσταντῖνος, ὑπὸ Σεργίου Πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὑπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ κατὰ Συρίας · ᾗ λυμηνάμενοι ἱκανὰ χωρία ὑπέστρεψαν.

B

Hoc anno Perſæ capta Damaſco captivos innumeros ſecum abduxerunt. Imperator autem Heraclius Legatione ad Conſtantem decreta, ut fundendo crudeliter hominum ſanguini parceret, admonuit, tributa vero ſtatueret, & pacis conditiones præſcriberet, rogavit. Ille autem nullo cum Legatis habito colloquio, quaſi de Romanorum imperio brevi occupando certus, re infecta eos dimiſit. Heraclius porro Martinam eodem anno ſibi conjugio copulatam renunciavit Auguſtam: & ad Auguſteum Sergio Patriarcha coronam imponentem Auguſtali ſtemmate redimiendam decrevit.

Edit. Pariſ. pag. 252.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Δαμασκὸν, ᾗ χιλιαλάνδουσαν λαὸν πολυὶ. Ηράκλειος δὲ βασιλεὺς φρίσσες φρὸς Κοσρόην ἀπέστειλε παύσαθαι τῶ ἐκχέειν ἀναλῶς τὸ αἷματε τῷ ἀνθρώπων, ᾗ τὴ ὁρέσει φόρες, ᾗ λαμβάνειν πάντα. ὁ ἢ τὰς φρίσβεις ἀπράκτως ἀπέλυσε, μὴ ποιησάμενος αὐτοῖς λόγον, ἐλπίζων πλοίως παραλαβεῖν ᾗ τὴ Ρωμαίων ἀρχήν. ὁ δὲ Ηράκλειος τῇ αὐτῇ χρόνῳ ἐγημε Μαρτίνα, ᾗ ἀπηρόθεσον αὐτὸν Αὐγούσταν, στῆας αὐτὸν εἰς τὸν Αὐγουσίαν, ἐφθέσα ὑπὸ Σεργίυ Πατριάρχυ.

C

Hoc anno Perſæ Jordanis loca, Paleſtinam, & ſanctam civitatem armorum vi ſubegerunt: & manibus, ut quidam aſſerunt, Judæorum plurimos, ad nonaginta videlicet millia trucidarunt. Singuli etenim pro ſuis quique facultatibus Chriſtianos ementes, conſeſtim occidebant. Capto vero Hieroſolymorum Patriarcha Zacharia, pretioſo etiam & vivifico crucis ligno locis illis erepto, captivorum hominum multitudinem innumeram in Perſidem abduxerunt.

Eodem anno Conſtantinus alter ex Martina conjuge Imperatori natus eſt: qui a Sergio Patriarcha in Blachernis baptizatus.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὸν Ιορδάνην, Παλαιστίνην, ᾗ τὴν ἁγίαν πόλιν πόλεμῳ, ᾗ πολλὸς ἀπέκτεινεν ἐν αὐτῇ διὰ χειρὸς τῷ Ιουδαίων, ὡς φασί τινες, μυριάδας ἐννέα. αὐτοὶ ἢ ἀνεμίμνησκον τὰς Χριστιανὰς, καθὰ ἀνεπόρευ ἕκαστος ἀπέκτεινον αὐτούς. Ζαχαρίαν δὲ τὸν Πατριάρχην Ιεροσολύμων, ᾗ τὰ τίμια, ᾗ ζωοποιὸν ξύλε λαβόντες σὺν αἰχμαλωσίᾳ πολλῇ, ἐν Περσίδι ἀπήγαγον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῇ βασιλεῖ ἀπὸ Μαρτίνης Κωνσταντῖνος ὑπὸς, ᾧ ἐβαπτίθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίυ Πατριάρχυ.

D

Hoc anno Perſæ Ægyptum, Alexandriam, & Libyam ad uſque fines Æthiopiæ ſubegerunt: & collecta captivorum multitudine, ſpoliis etiam ampliſſimis, & pecuniarum vi aſſportata, ſuas in provincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, ſed præſidio ad eam obſidendam relicto, receſſerunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Αἴγυπτον, ᾗ Αλεξάνδρειαν, ᾗ Λιβύην, ἕως Αἰθιοπίας, ᾗ λαβόντες αἰχμαλωσίαν πολλὴν, ᾗ λάφυρα πάμπολλα, ᾗ χρήματα ὑπέρφυλαν. τὴν δὲ Χαλκηδόνα κε ἴσχυσαν παραλαβεῖν, ἀλλὰ φρυρὰν ἐασαντες τὴ πολορκεῖν ἀνεχώρησαν.

E

Hoc anno Perſæ expeditionem in Chalcedonem inſtruentes, bello eam ceperunt. Hoc eodem anno Januarii menſis die primo, indictione quinta, Conſtantinus junior, qui & Heraclius Heraclii filius Conſul renunciatus eſt: qui Conſtantinum minorem proprium fratrem Heraclio & Martina genitum declaravit Cæſarem.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κὴ Χαλκηδόνος, ᾗ παρέλαβον αὐτὴν πολέμῳ. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει μηνὶ Ιανουαρίῳ α'. ἰνδικτιῶνος ε'. ὑπατεύσε Κωνσταντῖνος ὁ υἱος, ὁ ἢ Ηράκλειος τὴ Ηρακλείυ υἱὸς · ᾗ προβάλλετο Καίσαρα Κωνσταντῖνον τὸν μικρὸν ἀδελφὸν ἑ ὄξ Ηρακλείυ ἑ Μαρτίνης γεγενθότα.

Τούτῳ

| | | |

perrexit. Tum vero ubi pecuniam mutuo vel cum fœnore accipere dublus, ſanctarum ædium ſacerdotes tulit, cudendiſque numiſmatibus, & minutis miliſiariis conflandis, multiſida magnæ Eccleſiæ candelabra aliaque ejuſmodi ſacri miniſterii vaſa uſurpavit. Proprium autem filium Sergii Patriarchæ C P. Bonoſique Patricii viri præſtantis ingenii, magnæque prudentiæ & experientiæ multiplicis conſilio rem communem adminiſtraturum in Urbe reliquit. Ad Chaganum quoque Abarum principem cui Procuratoris in illum nomen & dignitatem indidit, quique ſecum amicitiam ex pactis firmaverat ut afflictis rebus Romanis opem ferret, literas cum precibus miſit. Urbium Regina ſubinde profectus, itinere navigiis ſuſcepto, loco, cui Pylæ nomen, ſolvit. Inde ad Thematum provincias delatus, legiones collegit varias, quibus novam militiam addidit. Tum eos bello exercere, Martiſque diſciplina inſtruere. Diviſum ſiquidem in æquas partes duas exercitum ordines componere, incruentis irruptionibus ad invicem congredi, clamorem bellicum, pœanas, militareſque ſtrepitus edere, ſortes in invicem animos excitare docuit: ut jam non fido, ſed vero Marte implicati, rei novæ uſu non terrerentur, ſed velut ad ludum, ita in hoſtes, de ſua virtute bene confiſi irruerent. Mox lata manibus Chriſti Dei & hominis effigie, hominis manu vel penicillo non efficta, ſed quam in imagine, quod cuncta formavit & configuravit divinum Verbum, abſque colorum delineatione, ut abſque ſemine ſeorum, in lucem eduxit: Verbum inquam, dico, figura divinitus exarata plane fidens, & oppignorata exercitui fide, cum eis ad mortem uſque decertaturum, & ut proprijs filiis ſemper eis ſe devinciendum & copulandum pollicitus, ad bellicos conflictus deſcendit. Studebat enim exercendam in milites auctoritatem potius affectu, quam timore comparare. Cum vero exercitum deſidia diſſolutum, animorum dejectione, ordinis deſectu, & confuſione pene lacerum, & in variaspro-vinciarum partes diſſipatum reperiſſet: quantocyus & expedite cunctos in unum collegit. Hinc ſinguli velut una voce robur & animum Imp. laudavere: ipſe etiam robur pectoribus inſpiratorus his verbis utebatur. Videris, Fratres & Filii, ut hoſtes ditionem noſtram univerſam depopulati, urbes civibus deſertas reddiderint, ſuccenderint altaria, & incruentarum victimarum menſas cædibus & ſanguine inundarint, & Eccleſias etiamnum labis omnis immunes voluptatibus feediſſimis conſpurcarint. Tum vero milites bellicis exercitamentis inſtructurus, armatos & pugnæ jam paratos in duas acies dividere, & tubas, clypeorumque phalanges in invicem committere fecundo juſſit. Interim exercitus thoracibus & armis omnibus munitus ſtationem obſervabat. Ut itaque in tuto conſtituerunt ordines, manus ad invicem conſerere hortatus eſt: & qua violentis in invicem impreſſionibus immanis belli ſpeciem horrendam exhibebat. Tremendum ſane abſque cæde & periculo cernere licebat ſpectaculum, ad ſtragem citra ſanguinem impetus, & abſque neceſſitate belli ſpecimina, ut ex cæde quam nullum comitaretur periculum ſumpto documento ſecurior unuſquiſque permaneret. Cumque exercitum ita inſtruxiſſet, ut injuſtitia ab-

Edit. Paris pag. 254.

pag. 255.

Ἀσι χῦ Περσίδος. λαβὼν δὲ τὰ τῆ ἁγιᾳ ἀναγῶν οἴκων χρήματα ἐν δυσὶν ὑπερίᾳ καπηλίμοις, ἔλαβε χ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πολυκανδήλα τε, χ ἕτερα σκεύη ὑπουργικά, χαράξας νομίσματα, χ μιλιαρίσια καὶ πολλὰ. καπήλευε δὲ ἐ ἰδίου υἱὸς σὺν Σεργίῳ τῇ Πατριάρχῃ ΚΠ. διοικεῖ τὰ ἀφάγματα σὺν Βενοσῷ τῷ Πατρικίῳ ἀνδρὶ ἐχθρῳ, χ πᾶσι τὰ πάντα συνετῷ χ πεπειρασμένῳ. ἔγραφε ἢ ἀφὸς τὸν Χαγάνον τῷ Ἀβάρων παρακλήσεις τῶ ἐπικουρεῖν τὰ τῇ Ῥωμαίων ἀνάγκαστα, ὡς φιλίαι ἀπεσκαμμένος ἀφὸς αὐτὸν, χ ἐπίτροπον τὸ ἰαυτῆ υἱὸν τῶν ὠνόμασεν. ἀπάρας ἢ τῆς βασιλιδώσης πόλεως, ἐξῆλθε κατὰ τὰς λεγομένας Πύλας πλοΐ τῶν περαίων ποιησάμενος. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὰς τῇ Θεμάτων χώρας ἀριεμένης συνέλεγεν τὰ στρατόπεδα, χ ἀφορτίζει αὐτοὺς νέας στρατείας. τύπες ἢ γυμνάζειν ἤρξατο, χ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαίδευεν. διχῇ ἢ διελὼν, τὸν στρατὸν παρατάξεις τε καὶ συμβολὰς ἀφὸς ἀλλήλους ἀναμιστὶ ποιήσαθαι ἐκέλευεν. κραυγὴν τε πολεμικὴν, χ παιᾶνας, καὶ ἀλαλαγμὸν, χ διέγαρσιν ἔχειν τῶν ἰδίαδεξιν, ἵνα κἂν ἐν πολέμοις ἀδείσποτας, μὴ ξενίζωνται, ἀλλὰ θαῤῥοῦντες ὡς παίγνιον κατὰ τῶν ἐχθρῶν χωρήσωσι. λαβὼν δὲ ὁ βασιλιὼς ἐν χειρὶ τῶν θεοδεκτικὸν μορφὴν, ἣν χείρες οὐκ ἐγράψαν, ἀλλ' οἷαν ἐν εἰκόνι ὁ πάντα μορφῶν χ διαπλαττων λόγος, ἀεὶ γραφὴς μορφωτὸν, ὡς ἀνὰ ἀσαρκος κύησιν ὑϊόγκα, χ τύπῳ πεποιθὼς τῷ διεγράφῳ τύπῳ ἀπήρατο τῶν ἀγώνων, πίστ θὸς τῇ λαῷ, ὡς σὺν αὐτοῖς μέχρι θανάτου ἀγωνίσηται, ἓ ὡς τέκνοις οἰκείοις τὸν συμαρμόσηται. ἐβούλετο ἢ τῷ ὄχυσίαν ἐ φόβῳ, ὅσον ἐ πόθῳ ἔχειν ὅρων δὲ τὸν στρατὸν εἰς ῥαθυμίαν πολλὰ καὶ ἀνάλιαν, ἀπαξίαν τε χ ἀκοσμίαν χ εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη ἐσπαρμένης, συστήμως πάντας εἰς ἓν συνήγαγε. χ πάντες ὡς ἐκ μιᾶς συμφωνίας ὑμνησαν τὸ κράτος χ τῶν ἀνδρείαν τῇ βασιλέως. αὐτὸς δὲ πᾶς λόγους τοῖς ἐπιῤῥωτοῦσιν ἔλεγεν. ὁρᾶτε, ἀδελφοὶ χ τέκνα, ὡς οἱ ἐχθροὶ τὸ Θεοῦ καπήπατησαν ὑμῶν τὴ χώραν, χ τὰς πόλεις πρήμησαν, χ τὰ θυσιαστήρια κατέκαυσαν, χ τὰς τραπέζας τῇ ἀναιμάκτων θυσιῶν αἱμάτων μιαρῶν ἐπλήρωσαν, χ τὰς ἀδύτους τῇ παθῶν ἐκκλησίας ἡδυπάθ χαίρουσιν ἐμπαθέστατοις. πάλιν δὲ τὸν λαὸν ἀφὸς γυμνασίαν πολεμικὴν ὁπλίζων τάξεις δύο ἐνόπλιος ποιησαμένος, σάλπιγγάς τε, χ φάλαγγας ἀσπίδων, χ λαὸς πεζομαχισμένος ἵστατο. ἐπεὶ ἢ ἀσφαλῶς συνίστασαν τὰ τάγματα συμβάλλειν ἀλλήλοις ἐκέλευεν ὠθισμοὶ τε βίαιοι χ συγκρισματα ἀφὸς ἀλλήλας ἐγίνοντο, χ κραυγισμὸς τοῦ πολέμου ἐδείκνυτο. χ ὡ ἰδεῖν φρικτὸν θέαμα φόνῳ χαρείς χ κινδύνῳ, χ ἀφὸς φόνος σωιδώσεις, αἱμάτων δ' ἐχε, χ ἀφὸ τ ἀσάγκης τὰς τρόπες, ὅπως ἄκαιρος ἐν τ ἀκινδύνῳ σφαγὴς λαβὼν ἀφορμὰς, ἀσφαλέστερος μέν. ὅπω δὲ καθοπλίσας πάντας παρήγγειλεν ἀδείαις ἀπέχεθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μέρη Δρυμῆς ἀφοτρίχειων, πλῆθος ἱππέων λαΐρα ἐπιτρέψων τῷ βασιλεῖ ὑπνοῦτο. οἱ δὲ ἀφοτρίχοντες

τῶ βασιλεῖ· τῦτος συμφωνήσαντες, τῶν τε στρατηγὸν αὐτῶν διεμόνιον ἤγαγον πρὸς τὸν Ἡράκλειον, καὶ τὰς τῶν ἑβδομήκοντα πόλεις ἀπέλυσε. ἐπεὶ δὲ χρόνος κατέλαβε, τοὺς ἀπολέσας ὁ βασιλεὺς τὸ Ποντικὸν κλίμα, ἐδόξε τοῖς βαρβάροις ἐν τάχει αὐτὸν παρακοιμᾶσθαι. λαθὼν δὲ τὰς Πέρσας ἐπιστραφείς, εἰς τὰ Περσίδα εἰσβάλλει. τῦτο μαθόντες οἱ βάρβαροι εἰς βαθυμίαν ἦλθον τῆ ἀπροσδοκήτῳ τῦ νοῦ εἰσόδῳ. ὁ δὲ βάρβαρος ὁ τῆ Περσῶν στρατηγὸς λαβὼν τὰ ἑαυτῦ δυνάμεις ἦλθεν ἐπὶ Κιλικίας, ὅπως εἰς Ρωμαίους ἐξελθὼν τῦτο πειράτηται. φοβηθεὶς δὲ μὴ διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς τὰ Περσίδα ὁ βασιλεὺς εἰσβαλὼν τοῦτο παράξῃ, μὴ ἔχῃ τὸν ἑαυτῦ λογισμὸν βιβηκότα· ὅτι θράσει. ὁμῶς μαγγανεῦσαι ἀκολουθεῖ ὁπόσα τοῦ Ρωμαίοι στρατὸ, κλίψαι μεμενῶν τὸν πόλεμον, ᾗ διὰ νυκτὸς ἀφύλακτῶς τύτοις προσβαλεῖν. πασσελώσου δὲ ὕσης τῆς νυκτὸς, ἀπεκρούσθη τῶ σκέμματος, ᾗ φοὶν αὐτ σιβασμίαν ἰδυσφήμει σελήνη· ἡ δὲ σελὴν ὑπὲρη κατ' αὐτὴν ᾗ νύκτα ἐκ τῦ συμβιβηκότος. ἐκ τύτ ἰδεῖλία ὁ σοβαρὸς προσβαλεῖν τῆ βασιλεῖ, ᾗ τὰ ὄρη κατέλαβεν, εἰς δορκάδες, ὁρᾶν τὸ καλλίτυχον καὶ σοφὸν στρατηγέων ἀφ' ὕψος τῆ Ρωμαίων. γνὺς δὲ ὁ βασιλεὺς ᾗ τύτου δειλίαν, Σαρβᾶν ἐν τοπος ὑπολίπετο, ἀναπαύσως πλήρης, ἱρυθίζων τῦτον ὡρὸς πόλεμον. κατερχόμενοι δὲ λάθρα τὰ ὄρυς πολλὰκις συμπλοκὰς μεμιχὰς ἐποιοῦντο, καὶ ἐν πυρὶ οἱ Ρωμαῖοι ἐπρατέβαινο, ᾗ Σαρβος ἐπὶ πλέιον ὁ στρατὸς ἐλαμβανε, ὁρῶντες ᾗ βασιλέα παρὰ προσκοπέωτα, ᾗ σὺν ὁλμοις πολεμοῦντα. Πέρσης δὲ τις ὡρὸ ὀλίγω χρόνου πρόσφυξ γνώριμος ἐν τῆ στρατῆ τῶ βασιλέως ἐγένετο. ὕτος ὑποδρὰς ὡρὸς τοὺς Πέρσας ἀπέλθειν ἐλπίζων αὐτοὺς τῶν Ρωμαίων στρατείαν ὀλέσαι. ἰδὼν δὲ αὐτὸν τῶ δειλίαν μετὰ δυάτων ἡμέραν ὡρὸς τὸν βασιλέα ἀνῆλθε, ᾗ πᾶσαν ἀκεβῶς τῶν τῆ βαρβάρων ἐξείπε ἀπολυίαν. ὁ δὲ σοβαρὸς μηκέτι ὑποφέρων τῶν ἐν τῆ ὄρει ἡσυχεμβίω, ὡμαγκάζειν ὡρὸς πόλεμον ὁρμῆσαι. εἰς τρία δὲ μέρη διελὼν τὸ στρατωμα κατῆλθε ἀφρω ἐπιφωσκούσης ἡμέρας ὡρὸ τῆς τῶ ἡλίυ ἀναβάσεως· διτρεπισμῶς ὡρὸς πόλεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡργνὺς, ᾗ συωπᾶς τὸν στρατὸν ὁμοίως εἰς τρεῖς φάλαγγας, εἰς τῶ μάχῳ ὡρσκαγε. τῦ δὲ ἡλίυ ἀνατείλαντος ᾗ τὰ βασιλέως κατὰ ἀτατολὰς ἱρυθέντες, τὰς Πέρσας ἰσχότζεν ἡ τῶν ακτίς· ὃν ὡς Θεὸν ὡροσκύνουν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐνθμήτισε τὸν λαὸν αὐτῦ εἰς ψυχῶν ἔαπίστας, ᾗ λύσαντες ἐκεῖνοι τὰς φάλαγγας ἁκρατὸς διώκειν τύτους ἐσόμιζον. ὑπεραφέντες δὲ οἱ Ρωμαῖοι ἐλίχνος τῶν ἐρῖ ἔματο, ἐ πολλὰς ἀνεῖλον, ἐλάσαντες αὐτοὺς ἕως τῦ ὄρους, εἰς κρημνοὺς αὐτοὺς ἐμβάλλοντες καὶ τόπους δυσβάτους, καὶ πάντας αὐτοὺς σωπτεμβαν. ἐν δὲ τοῖς κρημνοῖς αἰχῶν ἀγέλων δίκλω ὑσκηνοβάτουν. πολλοὺς δὲ ᾗ ζῶντας ἐζώγρησαν. παρέλαστινεντ, hortatus eſt. Porro ubi ad Armeniæ fines intravit, præcurrens hoſtilium equitum turma Imperatorem ex improviſo adoriri conſilium ceperat: Imperatoris autem Præcurſores illis obviam factâ, adverſariorum Duce vinculis mancipato, & ad Heraclium ducto, necnon comitibus ejus ſuſis, reliquos armis delevernnt. Ingruente vero hyeme, cum Ponticum clima Imperator undique circummuniviſſet, hybernam in eo tempeſtatem moraturus barbaris viſus eſt: at clam ipſis reverſus in Perſidem ituit. Nuncio accepto, expeditione adeo inexpectata perterriti ſunt barbari. Barbatus itaque Perſarum Dux eductis ſecum copiis in Ciliciam profiſciſcitur, ſperans ſe ita irruptionem in Romanorum ditionem facta Heraclium a Perſide revocaturum. Ne vero Perſia ulterius penetrata ex Armeniæ partibus Imperator damnum inferret, veritus, de quovis opere aggrediendo nullum certum conſilium inire poterat. Attamen Romanum exercitum a tergo ſubſequi tandem coactus eſt: hoſtem dolo circumvenire, eumque pet noctem obſcuram adoriri meditatus. Sed cum pleno lumine luna lraadiaret, commentus fruſtratus eſt, & colendum ſibi prius aſtrum diris omnibus execrabatur. contigit enim illa nocte ut luna defectum paterctur, ac ideo ſubſiſtere videretur; ex quo arrogans ille, ne impreſſionem faceret in Imperatorem ſibi cavit, quare dorcadum more montium cacumina occupavit, indeque præclarum & ad militaris diſciplinæ præcepta compoſitum ordinem ſublimis deſpiciebat. Impetator animi ejus vilitate cognita loca illa fecurior & confidentior tenebat, & bene refecto exercitu, adverſarium ad certamen provocabat. Perſæ vero clam ex monte deſcendentes levia ſæpius injere prælia, in quibus omnibus ſemper ſuperiores evaſere Romani, & robore animiſque eorum exercitus in dies augebatur, quod Impetatorem in primam aciem profilientem, ac fortiter dimicantem ubique viderent. Porro quidam Perſicæ militiæ defertor ad Imperatoris partes Perſa tranſierat: Is ad ſuos refuga Romanas acies ab eis diſſipandas ac perdendas ſperabat. At ubi viles eorum animos & metum expertus eſt, poſt diem decimum ad Imperatorem reverſus, aſſidum & meticuloſum barbarorum ſtatum omnem enucleatius expoſuit. Cæterum inſolens ille Perſarum Dux moræ tamdiu per montana produ&ætæ impatiens, & in certamen deſcendere neceſſitate compulſus, diviſo in tria agmina exercitu, ſub primum auroræ crepuſculum & nondum manifeſto terris ſole, paratus ad pugnam ex improviſo apparuit. Imperator præcognitis ejus conſiliis, diſpoſitum paritet ac diſtributum in acies tres exercitum, ad pugnam eduxit. Imperatore vero ad Orientem conſtituto, exorientis quoque ſolis radii, quem Perſæ tamquam Deum venerantur, eorum oculos acrius perſtringebat. Imperator itaque fugam ſimulare juſſit exercitum: quare Perſæ phalangum ſuarum ſolutis ordinibus eos intemperantius inſequendos decernunt. At Romani verſa in eos facie impreſſionem eorum fortiter ſuſtinent, & tergada dare compellunt: & multis eorum cæſis, reliquos ad montis adigunt angustias, & in præcipita loca præcipitiaque compulſos, proſternunt, & in extremum periculum adducunt. Per aſperas etiam illas & ſalebroſas rupes capraram ſylveſtrium more

desilientes Persas venantur & capiunt vivos, occupatisque eorum castris, bellicum apparatum omnem diripiunt. Ita demum Romani manibus in cælum elatis debitas Deo grates referunt: & ad eum pro Imperatore suo rei militaris adeo perito vota insuper concipiunt. Qui prius enim vel mortum a Persis pulverem intueri verebantur, impræsentiarum dextra & animota eorum tentoria deprædati sunt. Quis, amabo, Persas gentem armis invictam terga Romanis dare umquam speraſſet. Imperator autem relicto exercitu, Ducenque ei præpoſito, ſub cujus cura hyberna in Armenia tranſigeret, Byzantium reverſus eſt.

Hoc anno Mamed Ameras primo conſpicil cœpit: annis novem regnavit, a coltarae Heraclio imperii poteſtatis anno decimo tertio.

Ἡρακλείου βασιλεύοντος ἔτη	Rom. temp. Heraclius annis 31.	Perſarum reges Choſroes annis 39.	CP. Epiſc. Sergius annos 29.	Hieroſoly. Epiſc. Zacha annis duos	Alexand. Epiſc. Georgius annis 14.
Τῶν Χοσρόου ἔτη	13	34	24	4	4

Hoc anno menſis Martii die decimo quinto Indictione undecima ſolvens ab urbe Regina Imperator magnis itineribus in Armeniam contendit. Perſarum rex Choſroes Sarbanazam ad fines Romanorum invadendos ſummiſit. Heraclius autem litteris Choſroem monuit, aut pacem ampleƈteretur, aut certe quam citius in Perſidem irrupturum ſe præſtolaretur. At Choſroes neque pacis ſermones admiſit, & Heraclii minas pro nihilo habendas duxit, qui eum in Perſiam propius accedere non auſurum ſperaret. Imperator itaque menſis Aprilis die vigeſimo in Perſiam irruptionem fecit: quod ubi reſciviſt Choſroes, Sarbarazam revocat, & collectis ex univerſa Perſide copiis, iiſque Sai Duci commiſſis, quam citius Sarbarazæ adjungeret ſe, ut virtibus unitis in Imperatorem progrederentur edixit. Heraclius autem vocato ad allocutionem exercitu, verbis ad ſuadendum aptis animos eorum excitaturus: Viri Fratres, inquit, Dei timorem in animum inducamus, & ejus injurias ulciſci contendamus. Stemus animo forti in hoſtes, a quibus hucuſque Chriſtiani tot adverſa perpeſſi: Romani imperii majeſtatem hucuſque indomitam barbaris ſuccumbere pudeat nos: & hoſtibus arma impia tractantibus invictum pectus opponamus. Fide mortis ac metus omnis triumphatrice accingamur. In Perſicæ dictionis meditullio conſiſtere nos contemplemur, & quantum periculum fuga ſecum vehat. Corruptas virgines noſtras ulciſcamur: viſis commilitonum noſtrorum membris fœde truncatis, qua decet, cordis compaſſione eos proſequamur. Periculum mercede haud vacat, quinimmo perpetuæ gloriæ coronam promeretur. Fortiter itaque geramus nos, ſuppetias dabit Deus, noſtroſque delebit inimicos. His & aliis ſimilibus Imperator exercitus animos provocanti, unus e turba omnium vice reſpondit. Dilataſti gaudio corda noſtra, Domine, ubi os ad orandum & ſuadendum reclvſiſti. Acuerunt gladios ſermones tui, animum etiam ar-

Edit Pariſ. p. 1. 2. 3. 7.

A βορ δὲ καὶ τὸ τῶν στρατιωτῶν, καὶ πᾶσων τῶν ἀποσκολῶν αὐτου. οἱ δὲ Ρωμαιοι ἀφοβ ὕψος τὰς χεῖρας ἐκτείναντες τῇ θεῷ μηχαείσεων, ἐ τῇ στρατηγήσαντι καλῶς βασιλεῖ σωτῆρας αφοσπὸχοντο. οἱ γαρ ἀρτι μικδ Περσικὸν κόνιν τολμήσαντες ἰδειν, νυν τας σκηνας τουτων ἀσαλδώς διρύοντες ἐνηφορολόγουν. τίς δὲ ἠπιξε τὸ τῷ Περσῶν δυσμαχώτατον γένος νῦτα δοῦναι ποτὲ Ρωμαίοις; ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σὺν τῇ στρατηγῷ καταλιπὼν εἰς Αρμενίαν παρεκτείθεται, αὐτου εἰς Βυζάντιον ὑπέστρεψεν.

* Τούτῳ τῇ ἔτει Μάμεδ ἐφάτη Αμηρᾶς ἔτη ϛ'. ιγ'. ἐτῶς Ηράκλειος ἐξωσία.

* Deſſi in Barber. G Petet.

B

Ἡρακλείου βασιλεύοντος ἔτη	Ρωμ. βασιλ. Ηρακλειος ἐτη λϛ'.	Περσ. βασιλ. Χοσροης ἐτη λϑ'.	Κπ. ἐπίσκ. Σεργιος ἐτη κϑ'.	Ιερσ. ἐπίσκ. Ζαχαριας ἐτη δ'.	Αλεξ. ἐπίσκ. Γεωργιος ἐτη δ'.
Τῶν Χοσρόου ἔτη	ιγ	λδ'	ιδ'	δ'	δ'

Τούτῳ τῇ ἔτει μὲν Μαρτίῳ ιε. ἰνδικτιῶ. ἀπάρας ὁ βασιλεὺς Ηράκλειος ἀπὸ τῆς βασιλίδος καπὶ τὰχες φθίκτου εἰς Αρμῆνίαν. Χοσρόης δ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἀπίσειλε Σαρβαραζᾶν σὺν τῇ ἰαυτὸ γραῦῳ εἰσβαλεῖν εἰς τὴν Ρωμαίων γῆν. Ηράκλειος δὲ ἔγραψε πρὸς Χοσρόην, ἢ τὴν εἰρῆνην ἀασασθαι, ἢ ἰαυτὸν εἰς τὴν Περσῖδα σὺν τῇ ἰαυτὸ στρατῇ εἰσβαλεῖν. ὁ δὲ Χοσρόης οὔτε τὴν εἰρήνην ἠσπαζετο, οὔτε τι τῶν λόγων ἠγέτο, ὅτι Ηράκλειος τολμᾷ τῇ Περσῖδι πλησιάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εἰκοστῇ τῶ Απριλλίου μηνὸς εἰσῆβαλεν εἰς τὴν Περσῖδα, καὶ μαθὼν τοῦτο Χοσρόης ὁ Σαρβαραζᾶν ὑποστρέφας ἐκέλευσε· καὶ ἐπισυνάξας ἐκ πάσης τῆς Περσῖδος τὰ ἰαυτῦ στρατεύματα, καὶ παραδὼς αὐτὰ τῷ Σάῒ καὶ πάντες ἑνωθέντας αὐτὰ τῷ Σαρβαραζᾶν προσέταξε· ὁ δὲ τοῦτο χωρήσας κατὰ τὰ βασίλειος. Ηράκλειος δὲ προσκαλεσάμενος τὸ ἰαυτὸ στράτευμα λόγους παρεκτείνοις διηγεῖτο αὐτοῖς, λέγων· Ανδρες, ἀδελφοί μου, λάβωμεν εἰς νοῦν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, ἐ ἀγωνισώμεθα τῶν τῷ Θεοῦ ὕβρειν ἐκζήτησας. σῶμεν γενεὰς κατ' ἐχθρῶν τῆ πολλὰ δεινὰ ξεσηργασμένων. αἰσθώμεθα τὸ τῆ Ρωμαίων ἀδήωτον κράτος, ἢ σῶμεν κατ' ἐχθρῶν δυνατῆς ἀπλισμένων. λάβωμεν πίστιν τῆ φόβων φοιδέτεως. ἀναλογισώμεθα ὅτι ἴνδον ἰσμὲν τῆς τῆ Περσῶν γῆς, καὶ μεγάλου κίνδυνου ἢ φυγὴ φέρει. ἐκδικήσωμεν τὰς φθορὰς τῆ παρθένου, τὰ πεπεμμένα μᾶλλ τῆ στρατιᾶ ἔραστος, ποιήσωμεν τὰς καρδίας. ικ ἔστι ὁ κίνδυνος ἄμεθος, ἀλλὰ τ αἰωνίου δόξης ἀφόξυος. σῶμεν ἀνδρίοις, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς σωτηρήσει ἡμῖν, ἢ ὀλίσει τὺς ἐχθρὺς ἡμῶν. Ταῦτα δ ἢ ἄλλα τῶ βασιλέως παρανίωστος τῆ λαῷ, ἀπωκρίθη αὐτῷ εἷς ὑπὲρ πάντων· Ικλωσας ἡμῶν τὰς καρδίας, διάσω-

κα, τὸ σὸν πλατυώμις ἐσ παρωσίσει σόμα. ὦ-
ξυναν οἱ λόγοι σου τὰ ξίφη ἡμῶν, ἐ ἐμυξκα
ταῦτα φόνον ἐσανεσο. ἀπατήσασας ἡμᾶς διὰ τῶν
λόγων. ἐρυθριῶμεν ἐν ταῖς μάχαις φοσύγε-
τα ἡμῶν σε ὁρῶντες, καὶ ἐτόμωθα ἐν πάσι
τοῖς σοῖς κελεύμασι. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναλαβὼν
τὸ φρόνημα, ἀδὺς ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Περσίδι διε-
χώρησε, πυεὶ καταβλίγων τὰς χώρας, καὶ
τὰς κώμας· καὶ γίνεται τι θαῦμα φο-
βερόν. ἐν ᾗ τῇ θερινῇ τροπῇ ἀπὸ γίγονε
ὁροσώδης ψυχαγωγῶν τὸν τῶ Ῥωμαίων φραῖ,
ὡσε ἀγαθὰς ἐλπίδας ἀναλαβεῖν αὐτὸς. ἀ-
πούσας δὲ Ἡράκλειος ὅτι Χοσρόης ἐν. Γαζακῇ
τῇ πόλει ἦσι σὺν παταράσποτα χιλίασιν ἀν-
δρῶν πολεμίων, ὥρμησε κατ' αὐτὸ· καὶ ἀφο-
πίμψας τινὰς τῇ ὑπ' αὐτῶ Σαρακηνῶς στωκατὰ-
σι τῇ τῶ Χοσρόυ βίγλᾳ, ᾗ τύτων τὰς μὲν ἀ-
νέλον, τὰς ᾗ πεδίωσαντες σὺν τῇ φραυγῇ αὐτῶν
τῇ βασιλεῖ ἀφοπίνυσαν. τύτο μαθὼν Χοσρόης κα-
ταλιπὼν τὴν πόλιν ᾗ τὸ φράυμα, φυγῇ
ἐχρήσατο. ὁ δὲ Ἡράκλειος ὑπεδέξας, τὰς
μὲν φθάσας ἀσέλον, οἱ δὲ λοιποὶ φυγόντες δι-
ωτεκδέδωκαν· ᾗ καταλαβὼν ὁ βασιλεὺς τὴν
Γαζακὰ πόλιν ἐν τῇ ἀναπλῇ ἐν ᾗ ὑπάρ-
χων ὁ ναὸς τὸ πυρός, ᾗ τὰ χρήματα Κροί-
συ τῶ Λυδῶν βασιλέως, ἐ ἡ πλάνη ἦν ἀν-
θράκων· ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Δασκυλήρδι χωρεῖ.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπάρας ἀπὸ Γαζακὰν καταλαμβάνει τὴν Θηθερμιας. ᾗ εἰσελθὼν ἐν
αὐτῇ πυεὶ ἀπέλασεν τὸν τῶ πυρὸς ναόν, ᾗ πᾶ-
σαν τὴν πόλιν πυεὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὀ-
πίσω Χοσρόυ ἐν τοῖς ἑωσὶς τῇ Μηδῶν χω-
είοις, ἐ ταύτας ταῖς δυχωρίαις τύπον εἰς
τύπα ὁ Χοσρόης ἤμειβε· ᾗ ὁ Ἡράκλειος τότε
διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθωσε ᾗ χώρας. χει-
μώνος ᾗ καταλαβόντος βυλῇ ἐποίησατο τὴν παραχει-
μάσιαν ῥᾳ τῶ λαῶ αὐτῶ. ᾗ οἱ μὲν ἔφασκον ἐν Ἀλ-
βανίᾳ, οἱ ᾗ κατ' αὐτὸν εἰσβαλεῖν τὸν Χοσρόυ.
ὁ ᾗ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν λαὸν ἐγείρεσθαι τρεῖς ἡ-
μέρας, ᾗ αἰνέσας τὸ τῶ Θεοῦ διάγγελμα, ἅ-
μα ἐπτερίποντα αὐτῷ ἐν Ἀλβανίᾳ παραχειμάσαι.
ἀδὺσας ὦν ἐπηρίλας, ὥρμησεν ἐς Ἀλβανίᾳ. ἐν ᾗ τῇ
μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἔχων πολλὰ αἰχμαλώσιμα τῶ Περ-
σῶν σωὶ αὐτῷ, κὰ ὀλίγας ἐπιβρμὰς ὑπὸ Περσι-
κῶν ἐρατάμασιν ἐδέχετο· αὐτὸς ᾗ τῇ τῶ Θεῶ σωτηρίᾳ πίσιν ᾗ πάντα ῥᾳτο. χειμῶνος ᾗ σφοδρὸς ἐπι-
πεσόντος αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐ πρὸς φθάσας αὐτὸς
ἐν Ἀλβανίᾳ πενήκοντα χιλιάδας διεμίως ἔχων, πά-
σας τῇ ἀδυμενδήτῳ αὐτῶ καρδίᾳ ἐλέησας τῶ θεσμῶν
ὕλωσε, ᾗ ἐπιμελείας ᾗ ἀκαπαύσους μετέδιδε· ὥστε
πάσπας ῥᾳ ἀκρίων τότε πόγωνο ῥῦσιν γενέσθαι, καὶ
ἡ Περσὶς ἡ κοσμολέθρου ἀνελόντι Χοσρόυ.

Δεύτερον ἔτος Ἀμίδ.

| | | ιδ΄ | λε΄ | | ιά΄ | ιά΄ | ά΄ | |

Τύτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης ὁ τῇ Περσῶν βασιλεὺς Σαραβλαγὰν φροβάλετο φραυγοῦ, ἄν-
δρα πολεμιςὴν, ᾗ τύφῳ πολλῷ ἐπηρμένον· ᾗ
παραδὺς αὐτῷ φράτον τὰς λεγομένας Χοσροηγά-
τας, ᾗ Περοζίτλω ἐν Ἀλβανίᾳ ἴσελε κατὰ Ἡρα-
κλείν. εἰσβαλόντες δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας,

A mia noſtris loquela tua fecit. Alas certe verbis addidiſti. Eruberſcimus tantum te exercitum præcedere, & periculis objici: & ob id maxime juſſis tuis omnibus ſemper parebimus. Ita Imperator exercitu ducto, in mediam ipſam Perſidem velociſſime penetravit, & obvias quaſque urbes & vicos igne devaſtavit. Tum vero inſuetum omnino & horrore dignum miraculum fieri contigit. Circa æſtivam quippe ſolis converſionem roridus ac temperatus aer redditus adeo Romanum recreavit exercitum, ut ex eo felicis eventus ſequuturi fauſtam ſpem conciperent. Atque ita audiens Heraclius, ad Gazacum civitatem cum armatorum 40. millibus Chosroem adeſſe, recta ad eum contendit. Sacraceni vero quidam ſub eo militantes ad

B præcurrendum præmiſſi, Choſrois excubitoribus obviam facti, eos partim trucidant, partim vinculis mancipatos cum Edit. Pariſ. Duce ad Imperatoris conſpectum addu- pag. 258. cunt. Audiens hoc Choſroes, deſerta urbe & exercitu, celeri fuga ſalutem quærit. Inſequitur Heraclius, & fugitivorum quoſdam aſſequutus, interficit, alios pedum celeritate ſibi ereptos paſſim diſſipat. Gazacum ſublime Orientis civitatem, in qua Ignis erectum templum, divitiæ Cræſi Lydorum regis repoſitæ, & carbonum impoſitura recondita, occupat: quibus ſublatis Daſtagerdem perrexit. Porro Imperator Gazaco relicta, Thebarmaes accedit, & in urbem ingreſſus Ignis templum cum univerſa civitate igne conſumpſit: Inde vero Choſroem a tergo per anguſta Me-

C dorum loca inſequutus eſt: qui per has oberrans anguſtias ex uno loco ſubinde ad alium tranſmigrabat. Heraclius autem hunc perſequens multa oppida campoſque diripuit. Sed cum hyeme ingruente de hybernis cum exercitu deliberaret, alii in Albania hyemandum, alii vero contra ipſum Choſroem pergendum eſſe cenſebant. Imperator autem cum expiationem ac ſanctimoniam univerſo exercitui per dies tres continuos indixiſſet, apertis Dei Evangeliis, invenit ſibi ſignificari, ut in Albania hyemaret. Quamobrem continuo iter convertens in Albaniam contendit: In itinere porro cum ingentem Perſarum, tam divitiarum, quam captivorum prædam ſecum abduceret, multas incurſiones a Per-

D ſicis copiis paſſus eſt: Sed Deo opitulante victor ubique evaſit. Cum autem hyems rigidior ac gelu eos in itinere vexaſſet: ipſe ubi in Albaniam devenit, Perſas quos ad quinquaginta millia captivos ſecum duxerat, pro innata ſibi miſericordia a vinculis ſolvit, ipſoque, qua potuit, corporis cura & medela refecit, ita ut omnes in lachrymas effuſi, voris pro eo concepti exoptaverint, ut perniciofa illa totius orbis peſte Choſroe occiſo, ſpes univerſa demum Perſis liberator evaderet.

Amed annus ſecundus.

E | | | 14 | 36 | | 15 | 15 | 5 | |

Hoc anno Perſarum rex Chofroes Sarablagam virum ſtrenuum & Martio factu tumentem Ducem inſtituit, & exercitu Chofroegenarum ſic vocato el commiſſo, ſimul cum Perozite adverſus Heraclium in Albaniam miſit. Albaniæ vero fines ingreſſi ad Imperatorem cominus accedere, vel ad ejus conſpectum ſub armis ſta-
re nuſquam auſi ſunt: verum inſidias ei

præstare confiliati, montium angustias, quibus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putaverunt. Heraclius autem per amplas supinasque camporum planities ex quibus uberem colligebat commeatum ex Albania simul cum ineunte vere solvens iter in Persiam agebat, licet ob locorum distantiam longiori mora perficere cogeretur. At Sarabagas, quo Imperatorem præverteret, per viam angustiam velut magis compendiariam in Persiam procedere statuit. Heraclius proinde verbis iftiusmodi exercitum animabat. Persarum exercitum imperviis locis nunc errantem equos penitus defatigare, ac viribus exhaurire novimus, Fratres: quamobrem Chosroen aggredi cum multa celeritate festinemus; ut ex improviso irruentes, eum in metum & fugam conjiciamus. Exercitus porro, ex Laziis maxime, Abasgis, & Iberis fociis consilium hujusmodi exequi averfabantur: ex quo demum ingens fuborta calamitas. Sarbarazas enim iis quas inftruxerat Chosroes copiis adjunctus, simul cum reliquis fuis agminibus per Armeniam adverfus Heraclium inceffit. Sarabalgas porro Imperatorem pone sequutus, ad congreffum non defcendit: Sarbarazæ quippe adjungere se ftudebat, atque ita bellum committere. Romani cognito Sarbaraze adventu metu percelluntur, & malæ admiffæ contumaciæ pœnitentes, quantum malum sit servum domini conssilis non parere fasti, ad Imperatoris pedes cum lachrymis procidunt: &, Dexteram tuam, inquiunt, Domine, porrige ofculandam priusquam miseri pereamus: tibi etenim ad placitum obsequi parati sumus. Tunc Imperator Sarabagæ, antequam Sarbarazæ excerciui adjungeretur, inita pugna vires experiri tentat, crebrisque tum noctu tum interdiu factis in eum excurfionibus, in metum & animi molestiam conjicit. Tum utroque poft fe relicto celeri greffu adverfus Chofroem contendit. Duo vero milites Romanis partibus deferris ad Perfas transfugientes, eos ex metu fugæ se dediffe perfuadent: Sed & alius rumor ad Perfas delatus, Saem minirum Dorem cum altero exercitu fuppetias venire. Audito nuncio Sarbarazas & Sarablagas cum Heraclio ad pugnam defcendere properabant, priusquam nimirum Saes adveniret, & victoriæ gloriam omnem ad se transferret. Quare data defertoribus fide, adverfus Heraclium progreffi funt: & jam proximi caftra metati funt, simul cum fequenti luce manus committere decernentes. Heraclius sub vefperam inde solvens, tota nocte itinere confecto, mox campo virenti invento, in eo caftra applicuit. Barbari fuga falutem quærere rati, nullo fervato ordine, ut eum affequerentur, procurrebant: tum ipse facie in eos versa, acre cum illis inilit prælium. Cum enim collem quemdam nemorofum occupaffet, exercitu in eum agglomerato, Dei nutu Perfas in fugam adigit, ipfofque per convalles infequutus, magnam ftragem edidit. Porro durante hoc certamine, cum Saes cum exercitu fupervenifset, eo in fugam verfo, magnaque illius exercitus parte cæfa, reliquos palentes diffipavit, & eorum omnia cepit impedimenta. Sarbarazas fubinde Sai adjunctus barbaros e prælio fuperftites colligebat, ac uterque de Heraclio compofitis viribus aggrediendo commune confilium limit. Verum Imperator per Unnorum provinciam, viarumque molestias, &

Edit. Paris. pag. 259.

pag. 260.

πόλεμον ἔστιν· ἀλλὰ τὰς εἰς Περσίδα ἀγούσας κλονσωρὰς ἐκραπσαν, νομίζοντες πσπον λοχησαι. ὁ δὲ Ἡρακλεὶος ἅμα ἦρι ἀπήρας τὰς Ἀλβανίας δι' ὑπτίων πεδίων τροφὰς, ἢ πὰς δυλιὰς δυπορύπτων τὴν πάροδον ἐπσπέτο εἰς Περσίδα, εἰ ἢ μήπως διάγπια πολλῷ ὄφ ἦπνεν. ὁ δὲ Σαραβαλεγὰς ἐξ ἐυθείας ὁδὸν, ὡς διὰ σπυπόπου ἤλαυνε, τὴ ἁρολαβεῖν αὐπὸν ἐν τῇ χώρᾳ Περσίδος. ὁ Ἡράκλεος δὲ παρίνει τῇ λαῷ λέγων· Ἐγναμῆς, ἀδελφοί, ὡς ἡ ἐρατιὰ τῆ Περσῶν ἐν πὰς δυσβάπος πόπος πλανώμεση, πὰς πὰ ἵππος αὐπὰς παραλύες, ἢ αὐπὰς ἐκτρέχοι. ἡμεῖς δὲ ἀσφαλῶς κατὰ Χοσρόη χαρήσας ἐν πολλῇ πάχει, ὥσ ἐκ τῆ ἀπροσδοκήπε ἐπιπσόσεως αὐπὸν Θορυβήσωσιν. ὁ δὲ λαὸς ὡ σωκβουλεύπο τὰπο ποιῆσαι, μᾶλλον δὲ τῇ Λαζῶν, ἢ τῇ Ἀβασγῶν, ἐ τῇ Ἰβήρων σύμμαχον. ἐπιπεῖθε ἐν συμφορὰς πειρᾶπαι. κατὰ λαβὶ δὲ Σαρβαραζὰς μὲ ἢ λαῷ αὐπὸ ὡς ἐξώπλιζε Χοσρόης πᾶση δυνάμει, ἢ ἀπίσελε τῇ Ἡρακλείου. διὰ πὰς Ἀρμενίας. Σαραβλαγὰς δὲ ἱκολούθει ἐκ τῆ ὀπίσθιον αὐπὰ, ἢ οὐ σωκβαλεῖ αὐπῇ ἐκδεχόμενος ἐνωθῆναι τῇ Σαρβαραζᾷ, ἢ ἵνα ἢ πόλεμον συσπησάσθαι. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ὑφοδον τῶ Σαρβαραζᾶ εἰς δουλίαν ἐτράπησαν, ἢ τοὺς πσοῦ τῶ βασιλέως προσέπεσον δάκρυσι μετανοοῦντας διὰ ἃ κακῶς γνωμεύσαν αὐπὸν παραλοῦ, γνόντες οἱον κακὸν ἐσι δοῦλον μὴ ἐκεῖνον τοῖς τῶ δεσπόνε βελεύμασι· ἢ ἔλεγον. τὴν χεῖρόν σε, δέσποπα, πεῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς πὰς ἀβλιὰς ἐκμολῷ γάρσι, ἐν οἷς ἂν κείμεθα πόπε ὁ βασιλεὺς ἐσθέσι συμβαλεῖν πῷ Σαραβλαγᾷ πεῖν ἐνωθῆναι πῇ λαῷ πῶ Σαρβαραζᾶ. ὁ πσολὺς ἐκδρομὰς κατ' αὐπὸ ποιησάμενος ἐν νυπτὶ ἢ ἡμέρᾳ, εἰς δεκλέες αὐπὸν κατέπεσε· ἢ ὀπίσω ἐάσας πὰς ἁμοπῆρας κατὰ Χοσρόου μετὰ αὐσθῆς ἤλαυνε. αὐπομολήσι δὲ δύο τῇ Ῥωμαίων πρὸς πὰ Πέρσας, ἢ πεῖθουσιν αὐπὸς ἐκ δολυαθρείας φεύγειν πὰς Ῥωμαίους. ἠλθε δὲ αὖπις ἡ φήμη ἐπρὰ· τὸν Σάϊνο ἐρατηγὸν Περσῶν καπαλαμβάνειν μεθ' ἑπέρα ἐρατεύματος ἐς βοήθειαν· ἢ τῶπο μαθόνπες Σαρβαραζᾶς ἢ Σαραβλαγὰς ἠχωίσανπο πρόβαλεῖν πῷ Ἡρακλείῳ πρὸς πόλεμον, πεῖν ἢ φθάσαι τὸν Σάϊνο, ἢ πὰς νίκας ἑαυπῷ μετενεγκεῖν πὸ ἔλος. πεζώσανπες δὲ ἢ ποὶς αὐτομόλοις, ἐχώρησαν κατὰ Ἡρακλεῖν· ἐ πλησιάσανπες αὐπῷ ἐπλήκδσαν, βαλόμβοι ἅμα πῷ πρωῒ συμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἡράκλεος ἀπὸ ἑωΐρας, ἀφδσεν ἐν ὅλῃ πῆς νυπτὸς· ὄρεσι πε πεδίοσι χλοηφόρον ἐπλησδσεν ὃν αὐπῷ. οἱ δὲ βάρβαροι νομίσανπες ἐκ δυλίας φεύγειν, ἀκόσμως ἤλαυνον πὰ καπαλαβεῖν αὐπὸν. αὐπὸς δὲ ὑπαπήσας αὐποὶς ἐκρότει πόλεμον κατ' αὐπῶν. καπαλαβὼν δὲ βοιωῶν πινα ἀλσώδη καὶ ἐπσωρώσας τὸν λαὸν αὐπῷ, τῇ πε Θεῷ σωπηρίᾳ τρόπαιο τῆς Πέρσας καὶ τῶπος διὰ φαραγγας διώξας, πλῆθος πολὺ ἀνείλε· καὶ τῶπον μεπαξὺ τῇ ἀγώνων ὄπτων, ἐφθασε καὶ ὁ Σάϊνο σὺν τῷ ἐρατῷ αὐπὸ, ἢ ὠπο τρίβας ὁ βασιλεὺς, ἢ πολλὰς ἐξ αὐπῆ ἀνελὼν, πὰς λοιπὰς διάπαιρε φεύγοντας· παρέλαβε δὲ ἢ τὸ πλῆθον αὐπῶν. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς ἐνωθεὶς τῷ Σάϊνο ἐπισπώζε τὰς σωζόνπας βαρβάρους· ἢ πάλιν δὲνοσώπο κατὰ Ἡρακλείου χωρεῖν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τῇ Οὔννων χώραν ἢ πὰς τάς

αὐτῶν δυχωρίαις ἤλαυνε, ἵν' τε τραχίσι τόποις ἢ δυσβάτοις. οἱ δὲ βάρβαροι ὀπίσω αὐτῶν ἑκόλουθουν. οἱ δὲ Λαζοὶ ἅμα τοῖς Ἀβάσγοις διελαύσαντες, ἀπίασαν ἐαυτοὺς πρὸς Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ σφῶν τὴν ἰδίαν χώραν ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ Σάλμ ἠδίως ἐπὶ τάφρῳ, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάροις ἐχώρει κατὰ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισπάζεται τὸν στρατὸν λόγοις ἀνιπέρβωσε, ἢ παραινέσεσι πάσης ἐλπίδος, λέγων. τὸ πλῆθος ὑμῶν, ἀδελφοί, μὴ παραπάττεσθω. Θεοῦ ἓν Σίλοστος, ἑκὰς δισχίλιοι. Θύσωμεν οὖν τῇ Θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν σωτηρίας. λάβωμεν σφῶν μαρτύρων, ἵνα ὁ μέλλων ἡμᾶς χρόνος ἐπαινέσῃ. ἢ ὁ Θεὸς τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὑποδώσει. πάντες καὶ ἄλλοις πλείοσι λόγοις παρεθάρρυνάς τὸν στρατὸν, φαιδρὸν τῇ προσώπῳ παραπάττει τὸν πόλεμον, ἢ εὐπρεπῆ ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ μικρὰ διαστήματος, ἀπὸ φρουρίου εἰς ἑαυτοὺς ἀδελφοὺς συμβαλεῖν. ἑαυτοὺς δ' καταλαβόντος ὁ βασιλεὺς τὰς ὁδοιποιείας ἐῖχετο. οἱ δὲ βάρβαροι πάλιν ὀπίσω αὐτὰ ἤλαυνον. ἐκπλαγέντες δὲ ἢ ὁδὸν, ἓ πάνυ φρόβερον θελήσαντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τόπους τελμαώδεις, ἢ πλησιόπται, ἢ εἰς μεγάλον κίνδυνον ἦλθον. ὁ δὲ βασιλεὺς διαβὰς τὰ μέρη Περσαρμηνίας παρίτρεχε. τῆς δὲ γῆς ἐκείνης ὑπὸ Περσῶν κρατυμένης, πολλοὶ συνήτρεχον τῇ Σαρβαραζᾷ, ἢ ἐπῴδες τὸν ἑαυτῶν λαὸν. χεμάρους δὲ γεγονότος ἰσχυροτέρου τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις. τότο δὲ ὁ Ἡράκλειος μαθὼν, διανοεῖται ἐν νυκτὶ κλέψαι τὸν πόλεμον· ἢ τὰ χεμάρους ἐπικαιμένα, ἢ ἐυπορίας μηδεμιᾶς ὕστερ τῇ βαρβάρῳ, ἤλαυνε ἄμβως ἵππος ἐδιώκεις, ἢ τὰ στρατὰ τὰς ἀνδρειοτέρους διῆκε ὁπλίσας, τὰς μὲν φρούγων ἐπίλοιπα κατὰ τὰ βαρβάρου· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἑτέροις ὀπίσω τῶν ἐπετο. ἀνῴσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτὸς, ἢ καταλαβόντες τὸ χωρίον Σαλβανὸν, ὥρᾳ τῇ Θ'. τῆς νυκτὸς, Περσῶν ἓν αὐτῇ ὄντων ἢ γνόντων τῶν ἐφοδον, οἱ ἢ ἤμυναν κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν πάντας ἀσελὸν πάρεξ ἑνὸς, ὃς τις τῇ βαρβάρῳ ἐμιλύετο. ὁ δὲ βάρβαρος ἀνασὰς, ἓ ἐπιβὰς ἵππῳ, γυμνὸς τε, καὶ ἀνυπόδητος, φεύγῃ τῶν σωμένων ἐποείσατο. πᾶν δὲ πᾶς γυναῖκας, ἢ πᾶν τὸ Περσικὸν ἄνδος, ἀρχοντάς τε ἢ σατράπας, ἢ στρατιώτας ἐπιλέκτους ἀναλαβὼν ἀπῆλθεν ἐν τοῖς ἴδῃ οἴκων γίγας ἢ πόλεμον προτοῦτας ἤδῃ τὸ πυρὸς καθεῖλε· ἢ ὡς μὲν ἔκτεινεν, ὡς δὲ πυρὶ ἀνήλωσεν, ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἐδεσμεύθησαν. ἔλαβον δὲ ἢ τὰ ὅπλα τῆ Σαρβαραζοῦ χρυσῆν ἀσπίδα τε, ἢ μάχαιραν, ἢ δόρυ, ἢ ἦ ἤμιλλον ἢ χρυσῆν ζώνην, ἢ τὰ ὑποδήματα αὐτῆ· καὶ πάντα λαβὼν χωρεῖ κατὰ τῆ διαπερμένων αὐτὸς χωρίοις· οὗ τινες μάθοντες τῆν τῆ Σαρβαραζῆ φυγὴν, ἀκραιφνῆς ἔφυγον. αὐτὸς δὲ διώξας πολλὰς αὐτῶν ἔκτεινε, ἢ ἀσμένως ἔλαβε ἢ οἱ λοιποὶ μὲν αἰχμώνες ὧν Περσῶν ἐπέγραψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεσωκάζας τὸ ἑαυτὸ στρατόπεδον, μῆ χαρᾶς ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις παρεχέμασεν.

A aspera inaccessaque eorum loca iter agere: & barbari cum a tergo insequi. Hic Lazi una cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, & a Romano exercitu divulsi, in propriam regionem secessere. Saes Romana calamitate lætior redditus, animis resumptis in Heraclium cum barbaris erumpit. Imperator ex adverso collectum exercitum verbis corroborare, & nullitum animos monitis isthusmodi desinire. Hostium numerus plane ingens nusquam vos, Fratres, terreat: Deo enim ita volente, Romanus vel unicus mille adversarios fugabit. Pro fratrum nostrorum salute nostmetipsos Deo immolemus. Coronas Martyrum assequamur: ita nos laudibus complebunt posteri, & factis nostris mercedem Deus rependet. Pluribus etiam aliis exB citu animato, Imperator alacri jam facie agmina componit pugnæ. Consliterunt adversariæ acies exiguo sejunctæ spatio, a mane usque ad vesperam, nec signa contulerunt. Vespera autem ingruente, Imperator iter inijt, barbaris furtim a tergo eum insequentibus. Eum vero immutata via prævertere meditati, in palustria loca prolapsi palantesque in magno discrimine versati sunt. Imperator inde digressus, Persarmeniæ partes obibat: e regione autem illa, quæ nimium Persarum ditioni subjecta est, plures ad Sarbarazam confluxerunt, ex quibus ipse copias & exercitum auxit: sed cum hyems appeteret, hujusmodi multitudo in proprias sedes & domos disperfa est. Ea re cognita, bello nondum inimicos furtim lacessere meditatur HeC raclius. Itaque cum sæva hyemis tempestas incumberet, nulla de se barbaro suspicione injecta, robustiores equos & milites viribus præstantiores selectos & armis instructos in duas acies dividit, & hanc quidem barbarum impetituram jussit præcedere: ipse cum altera pone sequi instituit. Iterer celeri gressu per noctem confecto, hora noctis ejusdem nona Salbanum oppidum perveniunt. Una Persæ loco eodem reperti, Romanorum adventu cognito, stratis exurgentes in Romanos incurrunt. Romani vero eos omnes occiderunt præter unum, qui cladis nuncius ad barbarum venit. Qua- *Edit. Paris.* re barbarus loco celerius relicto, nudus & *pag.* 261. discalceatis etiamnum pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi comparavit. D Hujus uxores & Persicum omnem florem, Principesque & Satrapas, & delectos milites cum super tecta domorum ascendisset, ac defensionem inde moliri conspiceret, igne conjecto disturbavit: & quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios deinque manicis & compedibus vinctos in captivitatem abduxit. Cepit etiam arma Sarbarazæ, clypeum aureum, machæram, hastam, & zonam auro gemmisque ornatam, nec non ejus calceamenta. His omnibus fublatis, adversus cæteros, qui huc & illuc palantes vagabantur & dispersi erant, contendit. Illi fuga Sarbarazæ cognita, pari impetu in eam se conjecere. Imperator diutius eos insequutus plures eorum delevit, captivos allos abduxit, reliquos cum dedecore in E Persiam coegit redire: ac demum proprio exercitu in unum collecto, in iis ipsis locis hilariter hyemavit.

ἐφεστῶσι Ρωμαίων τοῖς φρουρηταῖς ὑπ' αὐτὸν πολλὰς ἀπειρημένης, καὶ αὐτὸν ἐχώρησεν. ἀνὴρ δὲ τὰ γυναικείας τῆ βασιλεῖ σωματήσας, μίσος τῆς γαφύρας φροσβαλὼν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο πατάξας, ἐν τῆ ῥείθρῳ τὸ ποταμοῦ ἐρρίφη. πάνυ δὲ πειρότερος, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν οἱ βάρβαροι, καὶ τῆ γεώσει τῆς γεφύρας οἱ βάρβαροι εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτὸς ἐρίπτησαν ἄλλοι δὲ ὑπ' τοῖς ξίφεσιν ἀνῃρέοντο. τὸ δὲ πλῆθος τῆ βαρβάρων φορᾶ τῆ χείλη τὰ ποταμὰ χωδὸν, ὑπέζωσαν καὶ αὐξίστατο μὴ ἐώντες τοὺς Ρωμαίους πράσσειν. ὁ δὲ βασιλεὺς πράσας γνοὺς τοὺς βαρβάρους αὐξίστατο μετὰ ὀλίγων τινῶν τῆς αὐτὸ ἑταιρείας ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ αὐθρώπου. ὡς τὸν Σάρβαρον ἐκπλαγῆναι· ἓ Κοσμᾶν τινὰ πλησίον αὐτὸ ἑστῶτα φρόσφυγα Ρωμαίων μαγαείλω εἰπεῖν· ὁρᾷς τὸν Καίσαρα, ὦ Κοσμᾶ, πῶς Θρασὺς, φοβ τῶν μάχλω ἑστῶτα, ἓ ὡς φρὸς τοσοῦτο πλῆθος μόνος ἀγωνίζεται, ἓ ὡς ἄμμοι τὰς βολὰς ἀποπτέσε; ἐκ ᾧ τῆ ἀλωτῶν τζαγγίων ἐγαείζετο, καὶ πολλὰς πλαγὰς ἐδίκτο, ἢ καὶ ὠθμίαν. ἐν τούτῳ τῆ πολέμῳ μαχησάμενοι, τῆς ἑαυτῶν καταλαβόντες ἀπ' ἀλλήλων διέσπασαν. ἓ ὁ Σάρβαρος φοβηθεὶς ᾗ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὀπίσω ὑπέρρηξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεσωμάζας τὸν ἑαυτῶ λαὸν εἰς τὼ Σαβαρείαν πόλιν ἁρμησεν, ᾗ πράσας τὸν Ἄλυα ποταμὸν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ διέτρεβεν ὅλον τὸν χειμῶνα. ὁ δὲ Χοσρόης μαεὶς ἀποσείλας ἔλαβεν ὅλα τὰ κεμήλια τῆ ἐν πάσαις ὑπὸ Πέρσας ἐκελησιῶν. ᾗ ἰωάγναζὸ τὸς Χερσιωσὸς γενέθαι εἰς τὼ τὸ Νεσοείου Ὀρικτείαν φρὸς τὸ πλῆξαι τὸν βασιλέα.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Ἀμιδ ἐπὶ ἔτη.

| | | ιε' | λα' | | ιζ' | κ' | ζ' | | |

Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης τῆ Περσῶν βασιλεὺς νέαν ἐποιήσατο ἐραείαν, ἐρατώσας ξένους τε, καὶ πολίτας, ᾗ αἰχίας, ἐκ παντὸς γένους ἐκλογῶν ποιησάμενος· ᾗ ταύτῶν τῶν ἐκλογῶν τῆ Σάλω παραδοὺς ἐρατηγῆ, ἄνδρας τε γ'. χιλιάδας ἐκ τῆς φαλαγγος τῶ Σαρβάρου ἐπιλογῶν λαβὼν, πάνυ σωμῆφ, ᾗ ἀνάμαση Χρυσοδογχείς, ᾗ τούτῳς ἀπέσειλε κῆ βασιλέως· τὸν ᾗ Σάρβαρον σὼ τῆ λοιπῆ αὐτὸ ἐρατῆ κατὰ ΚΠ. ἀπέσειλαν, ὅπως τὰς ἐκ δύσεως Οὔννις, οὓς Ἀβάρους καλέσιν, Ἀβάρεις τε, καὶ Σκλάβους, καὶ Ἐπταίδας συμφωνήσας κατὰ τῆς πόλεως, χωρήσωσι, ᾗ ταύτλω πολιορκήσωσι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτὸ ἐρατὸν εἰς τρεῖς διαρίσεως ἐχώρησεν, ᾗ τὼς μὲν ἐξέτρεψεν εἰς τὸ φυλάξαι ᾗ πόλιν· τοὺς δὲ παραδὺς Θεοδώρῳτῆ ἰδίῳ ἀδελφῷ κατὰ τῆ Σάλω πολεμεῖν ἐκέλευσε· τὸ δὲ τέτον μέρος αὐτὸς λαβὼν ἐπὶ Λαζικὼν ἐχώρει· ᾗ ἐν ταύτῃ διατρέβων τὸς Τζάνους ἀπὸ τῆς ἑώας, οὓς Χαζάρους ὀνομάζασιν εἰς συμμαχίαν φροσκαλέσατο. ὁ δὲ Σάλω ἅμα τῆ ποσυλλέκτῳ λαῷ καταλαβὼν ᾗ τὸ βασιλέως ἀδελφὸν Θεόδωρον φρὸς πόλμον ὥπλίσατο. τὸ ᾗ Θεῖ διὰ τῆ φροσβειῶν τῆς πολυμνίης Θεοτόκου σωμεργήσαντος, καὶ πολέμῳ κρατηθέντος, χάλαζα παραδόξως κατὰ τῆ βαρβάρων κατηνέχθη, ᾗ πολλοὺς ὑπάτεξε. ᾗ δὲ τῆ Ρωμαίων παρατάξις γαλήνης ἀπήλαυσε. τρέπουσι δὲ οἱ Ρωμαῖοι τοὺς Πέρσας, ᾗ ἀναρῥῶσι πλῆθος πο-

A nem deferere, & eos qui pontis propugnacula & turres defendebant, a tergo in eos occidi videret, adversus Persas irruit. Tum vero quidam Gigantææ staturæ Imperatori obviam factus, cum in medio ponte aggressus est: quem Imperator gravi vulnere percussum in amnis fluentum deturbavit, eoque cadente reliqui fugere barbari, & præ pontis angustia scipios partim in flumen projecere, alii gladiis cæsi: cum interim reliquus exercitus barbarus ex fluminis sponda fugitras consertim mitterent, fortiter que obsisterent, ne Romani pontem transfrederentur. Ast Imperator velut strenuus & Marte plenus, flumine trajecto validum pectus hostibus opposuit, & cum paucis ex fodalitio facinus vel supra vires humanas edidit, adeo B ut ipse Sarbarus admiratione perculsus, Cosmæ quidam qui fidem freda ad idola defertione conspurcaverat, & ad ſ ersas relicto Romano exercitu defecerat; dixerit: Vides Cæsarem, o Cosma, quanta audacia pugnam conferat, soluique adversus tantam multitudinem decertet, & vellut arenam vento excitatam tela fagittaque defpuat? Imperator si quidem ex veris & propriis ejus ocreis dignoſci poterat: & jam certe plurima, nullum tamen cum vitæ discrimine vulnus acceperat. Porro pugna diutius protracta, sole jam ad occasum inclinato, exercitibus ab invicem sponte diviſis dirempta est. Et Sarbarus periculum metuens retro cessit. Imperator collecto universo exercitu in urbem Sebafeam se recepit, trajectoque Aly fluvio in ea regione per totam hyemem subſtitit. Chosroes exinde furore percitus misit qui donarla fupellectilem que omnem a cunctis per universam ersiam ereEt Ecclesiis auferrent; & ut Imperatori ægre faceret, Christianos ad amplexandam Nestorii fupeſtitionem adegit.

Arabum Princeps Amed annis novem

| | | | ιϛ' | ιη' | | ιζ' | ιζ' | ζ' | | |

Hoc anno Perſarum rex Chosroes novo excitat reparando advenas, cives, & famulos, ex omni nimirum hominum genere adlectos aggregavit; ea vero fe- D lecta multitudine Sal Duci tradita, alios quinquagies mille ex Sarbari phalange excerptos ex animi consilio milites Aurihastatos ab ipso dictos eiſdem adjunxit; & adversus Imperatorem misit: Sarbarum vero cum reliquo exercitu CP. verſus misit: ut initis pactis cum Unnis (Abaros quidam vocant) Bulgaris, Sclavis, & Gepedibus, una cum eo, Urbem impreſſione facta obsiderent. Eo consilio cognito in tres acies exercitum universum Imperator distribuit: & primam quidem ad Urbis defenſionem: aliam Theodoro proprio fratri traditam Saem aggredi juſit: cum tertia secum educta ipse in Lazicam regionem feceſſit: ibique mora aliquandiu protracta, Turcos Orientales, quos Chazaros vocant, ad belli societatem allexit. Tum vero Saes cum novitio iſto exercitu fratrem Imperatoris Theodorum offendens, bello eum adoritur. Conſertis autem ad invicem manibus, Deo laudatiſſimæ Dei Genitricis precibus manifeſte opitulante, grando vehemens ex inopinato in barbaros delata plures corum vulneravit. Interim Romana acies tranquilla aeris serenitate fruebatur. Perſas igitur in fugam Romani vertunt, & ex eis copioſum numerum proſternunt. Eo

audito Chosroes ira vehementi in Saem exarsit. Saes ipse præ mœrore atque desperatione in languorem incidens miſere interiit. Cadaver ejus ſale multo conditum ad ſe advehi Chosroes juſſit, & mortuum licet ac ſenſu privatum verberibus & injuriis lacerari imperavit. Porro Chazari Caſpiis portis diruptis in Perſidem irrumpunt, & Ziebelo Duce, cui a Chagano ſecunda dignitas inerat, Adroegam provinciam penetrant. Quocumque vero progrederentur Perſas abducebant captivos, & urbes pagoſque igne devaſtabant. Interea Imperator e Lazica ſolvens, illis ſe adjungere & occurrere ſtuduit. Cum Ziebelus Imperatorem conſpexit, obviam progreſſus, ejus collum exoſculatus eſt, ipſumque adoravit. Perſis ex urbe Tiphili ſpectantibus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens & in faciem pronus, quaſi majeſtatis horrore concepto, inſolito honoris genere, Gentilibus tamen ſolemni, Imperatorem proſequutus eſt: ac pariter exercitus Præfecti ſuperbia acſe delentes eodem corporis habitu procubuerunt. Ad hæc Ziebelus Imperatori, ejus quippe verbis delectabatur, & ejus proſpectu ac prudentia plane ſtupefactus hærebat, filium ſuum, cui lanugo primum e malis tunc oriebatur, obtulit. Selectos tandem viros ſtrenuos ad quadraginta millia Ziebelus belli ſocios Imperatori aſſignavit: & in propriam poſtmodum regionem receſſit. Imperator illis ſibi adjunctis, adverſus Chosroem perrexit. Interim Sarbarus Chalcedonem adoritur, Abares etiam e Thracia profecti ad Urbem applicantes eam vi obtinere nitebantur: multis itaque machinis ad eam admotis, & copiarum multitudine innumera, ut quæ numerum omnem vere ſuperaret, per Iſtrum flumen ſcaphis uno trunco excavatis advecta, Cornu ſinum omnem, quaqua late patet, oppleverunt. Dies demum decem Urbem obſidentes terra & mari, Dei tandem virtute & ope, & immaculatæ Deiquæ matris virginis precibus profligati ſunt: multiſque ſuorum copiis terra & mari amiſſis, cum magno rubore & dedecore domos repetierunt. Sarbarus autem obſidione ad Chalcedonem poſita non deſtitit: quinimmo mari piraticam, terra prædatoriam exercens partes trans fretum poſitas & earum urbes devaſtavit, & hybernam eiſdem in locis egit tempeſtatem.

Edit Paris. pag. 264.

Annus mundi.	Romanus Imp. Heraclius annis	Perſarum rex Choſroes annis	Conſtantinopolitani Epiſcopi Sergius annis	Hieroſolymitani Epiſcopi Zacharias annis	Alexandrini Epiſcopi Georgius annis
6119	27	39	18	18	8

Hoc anno jam a menſe Septembri Heraclius una cum Turcis inopinato propter imminentem hyemis rigorem in Perſiam irrumpens, Chosroem, ubi reſcivit expeditionem in animi anxietatem & ſtuporem conjecit. Turci vero incumbentem hyemem proſpicientes, crebrarum a Perſis excurſionum impatientes, nec Imperatori collaborare gnari, paulatim elabi vel ſe furripere cœperunt: ac tandem omnes ſocietate belli deſerta redierunt. Imperator autem exercitui ſuo ad colloquium vocato: Videte, Fratres, ut nullus belli ſocietatem inite nobiſcum, quam Deus ſolus, & quæ illum ſine ſemine con-

pag. 265.

Ἀλλ· ὑπὸ μαθὼν Χοσρόης ἀργεῖζετο κῇ τῷ Σάῃ. ὁ δὲ Σάῃς ἐκ πολλῆς ἀθυμίας ἐς νόσον ἔπεσε· κ) ἐπηλθωτ· ὑπὸ δὲ τὸ σῶμα κιλύων Χοσρόης ἄλατι παρεχώθη ἀφ' οὗ αὐτὸν κομιδῇ ὄντα, κ) ὑπὸ νεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπιβάλλων. οἱ δὲ Καζάρεις ἀβρήκτοις τὰς Κασπίας πύλας τῆ Περσίδι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν χώραν τὸ Ἀδρογὰν σὺν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιβδήλ, ὁδεύσαντες ἑκατέρωθεν τὴν ἀξίαν· κ) ἐν οἷς ἂν τόποις διήλαυνον, πάντα τὰ Πέρσας χρωμαλωτίζοντες, κ) τὰς πόλεις, κ) κώμας τῆ πυρὶ παραδίδοσαν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαζικῆς, τάπερ σωλιώτων. ὁ δὲ Ζιβδὴλ τάπερ ἰδὼν κ) προσδραμὼν, καπασπάζεται αὐτὸν τὸ τρόχηλον, κ) προσκυνήσων αὐτὸν ὁρώντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τῆ Τφίλεως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῆ Τούρκων εἰς γῆν πεσόντες ἀφωνεῖς ὡς ἐκπλαγέντες ὑπ' ὄγμα τὸν βασιλέα τίτιμον, τιμιὸν γὰρ παρ' ἑαυτοῖς ξένιον. ὁμοίως δὲ κ) οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ὑπὸ πυτῶν ἀναβάντες τῆ αὐτῆ σχήματι ἵπποτον. προσέτυχε δὲ ὁ Ζιβδὴλ τὸν ἑαυτῆ υἱὸν ἀρχιγένειον τῆ βασιλεῖ, ἡδυσμένον τοῖς τοῦ λόγοις, κ) ἐκπλαττόμενος τῆ τε θέᾳ, κ) τῆ φρονήσει αὐτοῦ. ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ζιβδὴλ χιλιάδες μ'. ἀνδρῶν γνησίων ἑδωκε τῆ βασιλεῖ φοῦς συμμαχίαν, κ) αὐτὸς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τότες δὲ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, κ) Χοσρόη ἐχώρει· ὁ δὲ Σάβαρος τῆ Χαλκηδόνι προσβαλὼν, κ) οἱ Ἀβάρες ἐκ τῆς Θρᾴκης τῆ πόλει πλησιάσαντες, ταύτην ἐλεῖν ἐβούλοντο, κ) πολλὰς μηχανὰς καὶ' αὐτῆς κτήσαντες, κ) εἰς σκάφη γλυπτὰ ἐκ τῶ Ἴστρε πλήθος ἄπειρον, κ) ἀεῖμοῦ κρείτων ὑπάγοντες, τὸν κόλπον τῶ ἱεράτος ἐπλήρωσαν. δέκα δὲ ἡμέρας τὴν πόλεν παρακαθήσαντες διά τε γῆς κ) θαλάσσης τῆ τοῦ Θεοῦ δυνάμει κ) συμπράξει, κ) ταῖς ἀμιγεβείαις τῆς ἀχράντου κ) Θεομήτορος παρθένου πτηθέντων· κ) πλῆθι πολλᾷ ἀποβαλόντες ὧν τε γῆ κ) θαλάττη, μ' μεγάλης αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ Σάρβαρος τῆ Χαλκηδόνι παρακαθζόμενος μενίτην, ἀλλ' αὐτὸς χεμάσας, κυρσεύων κ) φραδεύων τὰ πρατικὰ μέρη, κ) τὰς πόλεις αὐτῶν.

Χρόνος τῆς γενέσεως τοῦ κόσμου.	Ῥωμαίων βασιλ.	Περσῶν βασιλ.	Κπ. ἐπίσκ. Κων/πόλ.	Ἱεροσολ. ἐπίσκ. Ζαχαρίου	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Γεωργίου
,ςρκθ.	ιζ'	λζ'	ιη'	ιη'	η'

Τότε τῆ ἴτει ἀπὸ μὲν Σεπτεμβρίου εἰσβάλλων ὁ Περσῶν Ἡράκλειος σὺν τοῖς Τούρκοις ἀφροδεκτους διὰ τὸν χειμῶνα εἰς ἔκστασιν ἐνέβαλε Φ Χοσρόην τῶν μαθόντα· οἱ δὲ Τοῦρκοι τὸν χειμῶνα ὁρώντες, κ) πὰ σωμηχεῖς ἐπιφορμὰς Φ Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιᾷ τῆ βασιλεῖ, ἠρξατο κατ' ὀλίγον ὑποχωρεῖν, κ) πάντες ἀφίστης αὐτὸν, ὑπέστρεφε. ὁ δὲ βασιλεὺς διηλάνων τῆ αὐτὸ λαῷ, λέγων· Γνῶτε, ἀδελφοί, ὅτι οὐδεὶς συμμαχήσει Σθλε, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ Θεὸς, κ) ἡ τῶν τιμίων ἀσώρους μη-

πρ, ἵνα δοῦξη τὼ ἑαυτῆ δυναστείαν, ᾗ καταπέμψῃ ἀ
βοηθειαν αὐτῇ. ὁ δὲ Χοσρόης ὑπερπατύσας τὰ στρατεύ-
ματα αὐτοῦ, φροβάλλεται στρατηγὸν ἐν αὐτοῖς Ῥαζάτιν
ἀνδρα πολεμικώτατον καὶ ἀσθρέτον· ᾗ κατὰ Ηρακλείου
τῶν ἀπέχειλεν. ὁ ἢ βασιλεὺς τὰς τε πόλεις Περσί-
δος ἐπυρπόλει, ᾗ τὰς κώμας, καὶ τὰς καπηλαμβα-
ζομένους Πέρσας ἀπλησιαι ῥομφαίᾳ. τῇ δὲ ἑνάτῃ τῆ
Οκτωβρείν μιλιὸς τὰς ιε. ἐνδικτιώνος καπέλαβεν εἰς
τὼ χώραν Καμασπᾶ· καὶ διαπέπαυστο τὸν λαὸν ἑβ-
δομάδα μίαν. ὁ δὲ Ῥαζάτης ἐλθὼν εἰς τὸ Γαυζάκαν,
ἐγκαθῆν ὁπίσω αὐτοῦ, ᾗ πικολούθει τῇ Ῥωμαίων δα-
πανώντων ἐμαροῦτο τὰς τροφάς. αὐτὸς δὲ ὀπίσω ὡς
κύων πεινῶν μόλις ἐκ τῆ ἴχνίων αὐτὸ ἐτρέφητο· καὶ
ἐκ τὼ μὴ ἐυρίσκειν αὐτὸ δαπάνας πολλὰ τῇ ἀλό-
γως αὐτὸ διεφθάρησαν. τῇ δὲ φρώτῃ τὼ Δεκεμ-
βείν καπέλαβεν ὁ βασιλεὺς ποτιμὸν μέγαν Ζάβαν
λεγόμενον, καὶ τὼν περάσας ἐκπέκευσε πλησίον
Νινδὶ τῆς πόλεως. καπέλαβε δὲ ᾗ ὁ Ῥαζάτης εἰς
τὸ πέραν ἐπακολουθῶν αὐτῇ, καὶ καπέλαβεν ἀπὸ
τεῶν μελίων ὑρέι ἄλο πέραμα, Ϛ ἐπέρασεν. ὁ
δὲ βασιλεὺς ἀποσείλας Βαάλιν τὼν στρατηλάτλιν μῆ
ἐπιλέκτων στρατιωτῶν ὀλίγων, ὑρει βάσδον τὸν Περ-
σῶν, ᾗ φονεύσας αὐτὸ τὸν Κόμητα, ἰδέτκεν αὐτὸ
τὼ κεφαλὼ, ᾗ τὸ σπαδὶν ὁλόχρυσον· καὶ πολλὼς
φονεύσας, ἰώγκε ζώντας κγ'. ἐν οἷς ἰῶ ᾗ ὁ σπαδά-
ριος τῆ Ῥαζάτη· ὃς τις ἀνήγγειλε τῇ βασιλεῖ, ὅτι
πολεμήσαι βούλεται αὐτὸν ὁ Ῥαζάτης, αὐτὸ κελδυ-
θὲς παρὰ Χοσρόου, ᾗ τεχχιλὶς ὑπλισμένης ἀπέ-
στειλαν αὐτῇ. ἀλλ' ἀκμῆ ὐκ ἐφθασαν. ταῦτα δὲ μα-
θὼν ὁ βασιλεὺς φροσπέλυσε τὸ ταλδὼ ἐμαροῦτο· ᾗ
αὐτὸς ἐπικολούθει σκεπτομῆος εὑρέν τόπον ἐν ᾧ
ὠφελὴ πολεμήσαι, φρὸ τὼ ἐνωθῶσιν αὐτοὺς οἱ
τεχχίλιοι. εὑρὼν δὲ πεδίον ἐπιδέξιον φρὸς πόλε-
* Decrant in Reg. & mon· καὶ ἐβαλλήσας τῇ λαῷ παρετίξατο. (* ὁ
ex Barb. ἐξ Ῥαζάτης καπαλαβὼν καὶ αὐτὸς παρετίξατο)
supplentur. τεσσι φούλκοις, καὶ κατὰ τὸ βασιλέως ἐχώρησε·
τῇ δὲ ἐωδκάτῃ τὼ Δεκεμβείν μῆνὸς ἡμέρᾳ σαββά-
τω ἐκροπδὴν ὁ πόλεμος· ᾗ φροπηθήσας πάντων ὁ
βασιλεὺς ἀρχοντι τῆ Περσῶν σωμάτπασε, ᾗ τῇ τὼ
Θεοῦ διωάμει ᾗ τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου τύπον κα-
πέβαλε· ᾗ οἱ σωὶ αὐτῆ φροπηθήσαντες ἐτράπησαν·
καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἄλῳ σωμαπήσας, καὶ τὼν
κατέβαλε. φροβᾶλε δὲ αὐτῆ Ϛ τεῖπος, ὃς καὶ ἴδω-
κεν αὐτῆ μῆ ὅρατος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ τὼν ἔ-
πληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τὼν ἀνείλε· καὶ τῆ
σαλπίγγων ἠχησασῶν σωιβάλον ἄλλλοις ἀμφότε-
ρα τε μέρη, ᾗ μάχης κρομθείσης σφοδρᾶς, ἐπλη-
γῶδη ὑπὸ τῆ πεζῶν ὁ βασιλέως ἵππος, λεγόμε-
τος Φάλβας, ὁ ὑ Δόρκων, εἰς τὸν μηρὸν αὐτοῦ
λαβὼν τραῦμα· πολλὰς δὲ καὶ ἀπαδίας ἐν τῇ
ὄψει αὐτὸ ἐλαβε· ἀλλὰ φρὼν καπαρραπέμπα,
ὐκ ἐβλάπτατο, ἰδὲ αὐτοὶ ἐνήργουν. πίπτει
οὖν ὁ τῇ πολεμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς Τερ-
μαρχαι τῆ Περσῶν, καὶ οἱ ἀρχοντες χιδὸν πάν-
τες, ᾗ τὸ πλεῖσον τὼ στρατοῦ αὐτῶν. ἐσφάγη-
σαν δὲ καὶ Ρωμαῖοι πυντκοντα, καὶ ἐπλήγω-
σηεαν ἱκανοὶ, ἀλλ' ὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δύ-
κα· ἐκροπδὴ δὲ ὁ πόλεμος ἀπὸ φρωῖ ἕως
ὥρας ἐνδικάτης· ὑπῆραν δὲ οἱ Ρωμαῖοι τῆ
Περσῶν βάνδα κὴ χωρὶς τῆ κλασδίντων, ᾗ

Theophanis Chron.

A cepit mater, ut potentiam nimirum suam exerat, & auxilium nobis suum manifesto mittat. Porro Chosroes compositis & eductis suis copiis, Ducem eis praefecit Rhazatem virum bellicosissimum & strenuum: & in Heraclium misit. Imperator vero Persidis urbes & vicos ferro & igne devastabat, Persasque in potestatem venientes cunctos romphaea delebat. Nono vero mensis Octobris die, indictione decimaquinta, in Provinciam Chamaetham pervenit, & dierum septem quietem exercitum refecit. Rhazates autem Gauzachum profectus, pone sequebatur Imperatorem, & Romanorum commeatum omnem per vias occupantium & consumentium vestigia a tergo legebat. Ipse vero canis more pedissequus ac famelicus
B miseis vix decidentibus annonam sufficiebatur: equi etiam pabulis non inventis perierunt innumeri. Prima deinde Decembris die Imperator ad magnum fluvium, cui nomen Zabas pervenit, eoque trajecto juxta Ninivem civitatem castra appulerit. Circa fluvium pariter Romanos insequutus Rhazates appulit, & ad millia tria juxta fluvii cursum descendens, vadum invenit, & in ulteriorem ripam transiit. Tum vero Baaues militiae Magister cum selectis militibus paucis Persarum cohortem suo vexillo insignem offendit: & ejus Comite occiso, Comitis ejusdem caput tulit, & ex auro solido ensem: multis praeterea deletis, vivos viginti sex abduxit, inter quos Rhazatis Spatharius repertus, qui etiam Imperatori renuncia-
C vit. Rhazates cum eo congredi velle, sic enim a Chosroe jussum affirmabat, & virorum tria millia ad eum missa, quae nondum tamen advenissent. His cognitis, Imperator impedimenta praecedere jubet: ipse plagitium pugnae conferendae idoneam, priusquam ter mille viri nominati advenirent, & reliquis adjungerentur, mente sollicita invelli;ans sequebatur. Campo ad pugnam apto reperto, exercitum ad allocutionem vocat, & ordines componit. Rhazates pariter cum eumdem locum tenuisset, in tres cuneos totum exercitum distribuit, & in Imperatorem praeliaturus se confert. Menis itaque Decembris die
Edit. Parisi pag. 266. duodecimo, qui Sabbati fuit, certamen commissum: in quo Imperator ante om-
D nes profiliens, Persarum ductorem offendit, eumque Dei virtute & Dei Genitricis auxilio prostravit: unde qui prius etiam cum eo pugnam inierant in fugam versi sunt. Imperator iterum in allum sibi occurrentem insilit: & hunc pariter expugnat, & morti tradit. Tertius tandem eum aggreditur, qui hasta eum ad labrum ferit, & vultus insligit: Eum tamen Imperator ut & reliquos edomitum necat. Tubis itaque concinentibus pars utraque manus conseruit, & cruento certamine excitato, Imperatoris equus, cui Phalbas, vel Dorcon cognomentum, accepto hastae ictu in femore a peditibus vulnera-
tus est: tot tamen corpore ferro circumvallatus, insictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus laesus est,
E nec plagae armis vel equo damnum intulerunt. Cadit igitur bello Rhazates, & una Persicorum agminum Ductores tres, & praecipua capita exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta deleti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. Praelium ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla viginti octo,

præter ea quæ seruntur fracta & contrita, Romani subtulerunt, & interfectis subinde ipsoitatis, loricas, cassides, & armorum genus quodvis sibi sumpserunt : uterque vero exercitus duobus tantum sagittarum jactibus a se invicem subitilite : prostrata namque non in fugam acta Persarum pars fuit · Romanus porro exercitus alimenta, potumque equis illa nocte subministravit : Persæ autem equites ad ejusdem noctis horam septimam penes interfectorum cadavera stantes ; octava tandem ad castra & impedimenta redierunt ; quibus secum subtractis, fecessu dilapsi, ad aliperi falebrosque montis radices tremuentes ac perterriti applicuerunt. Enses subinde plurimos, zonas auro distinctas, lapides pretiosos, clypeum Rhazatis ex auro solido laminis ceutum & viginti obductum, thoracem quoque auro conflatum, & Scaramangium, & una caput exsulerunt. Brachialia ejus & equilis sella auri puriffimo metallo fabrefacta in victorum potestatem venit. Ad hæc Barsamenes Iberorum, qui Persis Romanisque subiunt, Princeps, vivus captus. Ipso toto die nusquam subsistit aut cessavit conflictus. Superiores quidem Romani evaserunt : a Deo tamen solo suppetiæ datæ, & victoria concessa. Porro Imperator animis militum rursus confirmatis, iter Chosroem versus direxit, ut metu ipsi incusso, Sarbarum e Byzantio Chalcedonensi suo mandato revocaret. Die vero Decembris primo supra vicesimum Rhazatem belli periculo elapsum, tribus hominum millibus a Chosroe se adjunxisse, & eum e vestigio sequi Imperator intellexit : quare Ninivem occupat, & prius magnum fluvium Zabam trajicit, quam Chosroes de ejus consilius percipiat cujiquam. Georgius emensis per noctem unicam passuum millibus quadraginta octo, quatuor minoris Zabæ pontes occupavit : repertoque per vatia propugnacula Persas cunctos custodiæ militari mancipavit. Igitur Decembris die vigesimo tertio Imperator ad pontes advenienti aquam trajecit, & ad Jeldem domos castra fixit, exercitui a labore dedit inducias, equos itinere defatigatos reficere permisit, & in eodem demum loco Christi natalitiorum celebravit solemnitatem · Chosroes minoris Zabæ pontes a Romanis occupatos ubi intellexit, ad Perficum exercitum, qui Rhazate Duce merebatur, ut quam citissime cursu contenderent, & Imperatoris trans fluvium itinere præpedito eum eo congrederentur, scribit. Illi festivo pede lati minorem Zabam trajecerunt, & per alia deinceps loca Imperatorem præverrentes, eum in metationibus habendis præcedebant. Imperator ad aliud Chosrois Palatium, cui nomen Rusa, digressus, illud funditus evertit. Nec vero ad Tornæ fluminis pontem eum invaderent hostes, verebatur : Verum eo præsente conspecto, relicto mox ponte, in fugam se dedere. Imperator nullo obsistente flumen transgressus, aliud Palatium, Beglali dicebant, reperit. In eo Circum extruxit, & ad solum dejecit. Armeniorum autem Persis cohabitantium nonnulli Imperatorem adeuntes, Chosroem cum elephantis & proprio exercitu ad passuum quinque millia, ubi Palatium Dastagerd vocatum, vulgus locum dicit Barasroth, castra metatum denunciaverunt : Illic ejus copiæ confluunt omnes, ut re quantocyus opprimant · Illic quippe fluvius profundus & transitu difficilis stri-

Edit. Paris. pag. 267.

A σκολόδσαντες τὰς νεκρὰς, ἐλαβον τὰ λοιπὰ, ἢ τὰς κασίδας αὐτῶν, ἢ πάντα τὰ ὅπλατα · ἢ ἐμειναν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαγιττοβολῶν · τροπὴ δὲ οὐ γέγονεν · οἱ δὲ τῆ Ρωμαίων λαοὶ τῆ νυκτὶ ἐπότισαν Ϲ ἐπάγισαν τὰ ἄλογα αὐτῶν. οἱ δὲ καβαλλάριοι Πέρσαι ἕστο τὰς ἑβδόμης ὥρας νυκτὸς ἑστὼν τῆ σκηνώματων τῶν τεθνεώτων Περσῶν · ἢ τῆ ὀγδόη ὥρα τῆς νυκτὸς ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φοσσατο αὐτῶν, καὶ τὸτο λαβέντες ἀπῆλθον · καὶ ἢ καπιλάσσαν εἰς ἀροποδὰ ὥρως τραχεῖον πεφορβημένοι · πολλὰ δὲ σκεύδια ὁλόχρυσα, καὶ ζώνας διαχρύσους, ἢ μαργαρίτας, ἢ τὸ σκουτάριν τῦ Ῥαζάτ ὁλόχρυσον ἐλαβαν ἔχον πέτταλα ρκ. ἢ τὸ λοιπὸν αὐτὸ ὁλόχρυσον ἐλαβον, Ϲ τὸ σπαραμάγγιν αὐτὸ ὡσαύτως · καὶ τὴ κυραλὴν αὐτὸ · καὶ τὰ βραχιόλια αὐτὰ, καὶ ἢ σέλλα αὐτὸ ὁλόχρυσος · ἐκράτηδν ἢ ζῶν Βαρσαμείσης ὁ ἄρχων τῆ Ἰβήρων τῆ ὑπὸ Περσῶν ἢ Ρωμαίων γεγονότων · ἐχ ὅτι ἐν ὅλη τῆ ἡμέρᾳ ἔφη φαμα ὁ πόλεμος. ἐνίκησαν ἕως οἱ Ρωμαῖοι· ἀλλὰ τὸ γέγονε μόγις τῆ τὸ Θεὸ βοηθεία. ὁ δὲ βασιλεὺς Χαρσοποιόσας τὸν ερατὸν, κατὰ Χοσρόου ἤλαυνεν, ὅπως τὸν φόβον, ἢ ἀποστείλας φοσκαλίσηται τὸν Σάρβαρη ἐκ τῦ Βυζαντίν ἐ Χαλκηδόνος · τῆ δὲ εἰκοστῆ φρώτῃ Δεκεμβρίου μλωὸς ἡμαθεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ λαὸς τῦ Ῥαζάτ ἐκ τῆ πολέμιν ἐξέλυσας ἰωὰδν τὶς ὑπὸ Χοσρόου τελέσει τριχιλίοις, καὶ ἀνελκυδὲν ὀπίσω αὐτὸ · ἢ καπλαβων τὴν Νινδὶ, καὶ πράσας ὁ βασιλεὺς τὸν μέγαν ποτομὸν Ζαβᾶν φρὸ τῦ γνῶναι τὸν Χοσρόην · ἐλάσας δὲ Γεωργιος μίλια μὴ · ἐκράτησε τὰς τέσσαρας γέφυρας τὰ μικρὰ Ζαβᾶ · καὶ εὑρὼν ἐν τοῖς καστέλλιοις Πέρσας, τοὺς ἐφύλαττεν · τὴ δὲ κγ'. τῆ Δεκεμβρίου μηνὸς φδάσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς γέφυρας ἐπέρασε, ἢ καπλάκδσαν εἰς τὰς οἰκους τὴ Ἰωσὴφ · ἢ ἀπέκαυσε τὸν τε ερατὸν ἢ τὰ ἄλεσα, ἢ ἐποίησε ἢ ἑορτὴν τῆς Χρισῦ γεννήσεως ἐν ἐκείνῳ τῆ τόπῳ. γρούς δὲ ὁ Χοσρόης ὅτι ἐκράτησαν οἱ Ρωμαῖοι τὰς γέφυρας τὰ μικρῦ Ζαβᾶ, ἀπέστειλε φρὸς τὸν Περσικὸν λαὸν τὸν μετὰ τοῦ Ῥαζάτ, ἵνα πολυσπουδάσωσι καὶ φρολαβεῖν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπὸλδσαι φρὸς αὐτόν. σπώσαντες δὲ αὐτοὶ, καὶ πράσαντες τὸν μικρὸν Ζαβᾶν ἐν ἄλλοις τόποις φροποίησαν τὸν βασιλέα, ἢ ἐμπροσθεν ἐπορεύοντο. καταλαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἕτερον παλάτιον τῦ Χοσρόου, τὸ ἐπιλεγόμδνος Ρουσᾶ, τοῦτο καθεῖρεν. φθιράπτο δὲ ὅτι ἐν τῆ γέφυρᾳ τὰ Τέρνα πεταμοῦ οἱ ἐχθροὶ πολεμεῖν αὐτὸν μέλδσαν. ἀλλὰ τὸτο ἰδόντες, καταλιπόντες τὴν γέφυραν ἔφυγον. ὁ δὲ βασιλεὺς πέρασας ἀκωλύτως καπλαβεῖν εἰς ἕτερον παλάτιον, ἐπιλεγόμδνον Βεγλαλί. ἐν ταύτῃ καὶ ἐκποδορείαν ἔκτισε, ἢ τὸτο καθεῖρεν. τινὲς δὲ τῆ Αρμμίων σωλάτων πὸς Πέρσαις ἤλθον φρὸς τὸν βασιλέα · λέγοντες, ὅτι Χοσρόης μετὰ τῆ ἐλεφάντων ἢ τ ἰδίου ερατοῦ ἀπὸ πέντε μιλίων, ἤδδν τὸ παλατίον τῦ ἐπιλεγόμενου Δασταγέρδ, εἰς τόπον ἐπιλεγόμδνον Βαρασρὼδ, ἀπλακδμένος ἐφί. καὶ ἤδελωσε τὸν ερατὸν ἐκεῖ σφρδ.θῶσαι, ἵνα πολεμήσωσί σε. ὅτι γὰρ ἐκεῖ καὶ ποταμὸς δύσβατος, γεώλ γέφυραι ἔχων

B

C

D

E

F

καὶ σκεύασματα πολλὰ ἀπὸ οἰκημάτων, καὶ ῥύακες σκαπτοὶ. ὁ δὲ βασιλεὺς βουλόμενος μετὰ τῆς ἀρχοντίσσης ἐκαθέσθησε ἐν τῷ παλατίῳ Βικλαλ. ὄρροι γὰρ ἐν αὐτῷ ἐν οἷς περιβόλῳ τροῦθοι σανιδᾶτοι, καὶ ἐν ἄλλῳ περὶ πενταχοσίας δορκάδας σανιδᾶτας, καὶ ἐν ἄλλῳ συάγρους ἑκατὸν σιτευτὰς· καὶ πάντα ἑδωρήσατο τῇ λαῷ. καὶ τῇ ᾱ ἡμέρᾳ τῶν Ἰαυναρίου ἐποίησαν ἐκεῖσε. ὄψρον γὰρ καὶ ἀροβατα καὶ χοίρους καὶ βόας, οὐκ ἔκ λῶ ἀεσθμός. καὶ ἀπεπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἀσταλαύστας καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν. πιάσαντες δὲ τὰς ἡμέρατας τύπις, ἤγαγαν παρ' αὐτὸν ἀκριβῶς, οἷς Χοσρόης ἀπὸ κγ'. τῶ Δεκεμβρίου μῆνὸς μαθὼν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπήρατο τῶν γέφυρα τῶ Τορρᾶ, παραχρῆμα ἐκίνησεν ἀπὸ τῶ παλατίου τῶ ἐν Δασαγίρδ. αὐτὸς δὲ οἱ ἄλλης ὁδοῦ ἐπῆλθεν εἰς ἄλλο παλάτιον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεβδάρχ. καὶ τοῦτο καταρίψαντες, καὶ πυρὶ παραδόντες νυχαείσαω τῇ Θῷ τῇ διὰ φησβείων τῆς Θεοτόκυ τοιαῦτα Θαυμάσια ποιήσαντι. τίς δῶ ἐλπίξῃ Χοσρόης φυγεῖν ἀπὸ φροσώπου βασιλέως τῆς Ρωμαίων ἐκ τῆς ἐν Δασαγίρδ παλατίων καὶ εἰς Κτησιφῶντα ἀπελθεῖν, ὅπου ἀπὸ οἴκοσι πεταρων τῶν οὐκ ἰωίχνη ἰδεῖν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ ἓ ἐν Δασαγίρδ ἰῶ τὸ βασίλεια αὐτῶ; ἀ'ρότης δὲ οἱ λαοὶ τῆ Ρωμαίων ἐν τῇ παλατίῳ Δασαγίρδ τειακόσια βάσδε Ρωμαίων, ἄπιρ ἐν διαφορεις χρόνοις ἠλαβον. ὄρρον δὲ ᾗ ἐδέη νομοείσατε αὐλοὺ πολλοὺ, καὶ ξύλα μεγάλης ἀλόης ἀπὸ δίκα ᾗ ὀκπὸ λίξων, ᾗ μάτζαρ πολλοὺ. πίπερ, ᾗ χαρβάσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον· ζάχαρ τε ᾗ γιγγίβερ, ἓ ἄλλα ἐδέη πολλά. τυὲς δὲ ᾗ ἄσημοι, ᾗ ὁλοσηρικα ἱμάτια, καὶ ὁπόσα τε ᾗ * πᾶσα ἀπὸ βιλόσης, ᾗ πλῆθος πολὺ, ᾗ καλὰ πάνυ, ἄπιρ ἐβῇ τὸ βάρος πάντα κατῆκαυσαν. καὶ τὰς παπυλώσας Φ Χοσρόυ, ᾗ τὰς ἐμβόλης, ὡς ἔγνω ὅτι ἓν κάμπῳ ἐπῆκαυσε, πάντα ἔκαυσαν, καὶ τείλας αὐτῶ πολλὰς· ὄψρα ᾗ ἓν πᾶσις τοῖς παλατίοις ῥωθιώτας, καὶ δορκάδας, καὶ συάγρους, καὶ πᾶσας, καὶ φασιανοὺς πλῆθος ἄπειρον· καὶ εἰς τὸ κυνήγιον αὐτῶ λίοντας, καὶ τίγρεις παμπληθεῖς ζωῆτας· φροσέφερον δὲ τῇ βασιλεῖ πολλοὶ ἐκ Φ αἰχμαλώτων Ἐθναικοὶ, καὶ Ἀλεξανδρεῖς, ἓ ἐξ ἄλλων ἐθνῶν πλῆθος πολύ· ἐποίησε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶ ἑορτῶ τῇ φώτων ἐν Δασαγίρδ, ὄψριον, καὶ ἀνακτώμβος τὸν τε λαὸν, καὶ τὰ ἄλογα, καὶ καταρίφων τὰ τοῦ Χοσρόου παλάτια κτίσματα ὑπέρτιμα ὄντα, καὶ Θαυμαστὰ, καὶ κατακλυκτικὰ, ἄπιρ ὡς ἐδάφος καθεῖλαν· ἵνα μάθῃ Χοσρόης οἷον πόνον ἔχον Ρωμαῖοι τῇ πόλεων ἐρημωμένων παρ' αὐτοῦ καὶ πυρποληθέντων. ἐκράτησαν δὲ καὶ ἐκ τῇ Διαπτερίων τῶ παλατίου πολλοὶ. ἐρωτώμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ ποτε ἀνηχώρησεν ἐκ τῆ Δασαγίρδ; ἔφασκον· ὅτι φοβούμεθα ἡμεῖς τοῦ καταλαβεῖν ὑμᾶς, ἀκούσας τὴν παρουσίαν ὑμῶν, κρυπτῶς ἐτρύπησε τὸ τεῖχος τῆς πόλεως πλησίον τοῦ παλατίου· καὶ αὐτὸς * παρ' ἀκρατπὰ διὰ τῇ κήπων ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ ὁ γιὼν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶ διὰ τὸ μὴ γενῆσθαι θόρυβον ἐν τῇ πόλει. καὶ ὅτε τὰ γεγενήμενα αὐτῶν ἤγγειλαν, αὐτὸς οἱ ἀρχοντὰς ἕως ἀπῆλθε πέντε μίλια· καὶ τότε ἐβάλωσαν ἵνα ἐπακολουθήσωσιν αὐτῷ ἐπὶ Κτησι-

A cto ponte ſuperandus, ædificatorum aggerum ruinis anguſtum per loca habens alveum, & inæquales & incertos plerumque rivos ducens præterfluit. Imperator conſiliis exercitus optimatibus in Palatio Beclal conſedit. In uno ſiquidem ejus ſepto ſtruthiones faginatas, & altiles pariter, capras ſylveſtres, ad quingentas in alio, in tertio denum aprос etiam altiles centum reperit: quæ cuncta in exercitum ſparſit. Primam itaque Januarii diem ibi caſtra morata ſunt: oves etenim, porcos & boves non facile numerandos invenerunt, quibus ſruens exercitus habitis Deo gratiis illic quievit. Captis autem gregum iſtorum paſtoribus, Chosroem jam a menſis Decembris die vigeſimo tertio, ubi Imperatorem Tornæ amnis pontem prætergreſſum agnovit, a Palatio ad Daſtagerd ſito moviſſe, didicerunt. Ipſe Imperator ad Palatium Bebdarch nomine pervenit: eoque everſo & igne devaſtato, Deo per Dei genitricis preces talia miracula operanti gratias millies referebant. Quis namque Chosroem ab Imperatoris conſpectu fugiturum, & ex relictis Palatiis ad Daſtagerd extructis, Cteſiphontem ex recepturum ſperaſſet, qui a quatuor & viginti annis Cteſiphontem videre deligna-
B tus in Daſtagerd Regiis moram trahere confueverat? Porro in Palatio Daſtagerd trecenta ſigna ſive vexilla variis bellis ſibi erepta Romanus exercitus offendit. Reperit etiam divitiarum & aromatum ſpecies inſolitas eo loci derelictas, pluri-
C mam nimirum aloen, magnæ aloes ligna decem & octo librarum pondo, & immenſam ſericorum filorum copiam, piper, carbaſinas camiſias ſupra numerum omnem, zaccharum, & zingiber, & aromatum plures ſpecies, argentum quoque inſectum, holoſericas veſtes, lectiſternia, & acu pictos tapetes, & alionum hujuſmodi congeriem immenſam eamque præſtantiſſimam: quam propter pondus, cum ſecum non valerent diſtrahere, flammis cunctam abſumpſerunt. Ad Choſrois tentoria & cortinas porticuum in morem, quas, caſtris per agros ſixis, erigebat, ſatuaſque ejus plurimas cremaverunt. Invenit in Palatiis iſtis ſtructiones, dorcadas, apros, pavones, & phaſianos ad numerum plane non explicandum: & ve-
D natus excercendi gratia leones, & tigrides inſolitæ magnitudinis vivos. Confugerunt etiam ad Imperatorem multi captivi Edeſſeni, Alexandrini, aliarumque nationum ingens multitudo. Porro Heraclius ſeſto Lunminum in Daſtagerd celebrato, exercitum omnem recreavit, & militum equos refecit, diruitque Choſrois Palatia, ædificia ſane ſumptuoſa, admiratione digna, & ſtupendæ prorſus ſtructuræ, cuncta ſolo tenus adæquavit: ut quam deiolatis, & ferro flammiſque devaſtatis Romanorum urbibus triſtitiam incolis ingeſſiſſet, Choſroes conjecturetur. Sed & pierique ejus Diætarii capti, qui & ipſi quandonam Daſtagerd Choſroes receſſiſſet, interrogari: Ante novem dies, reſpondebant, percepta prius itineris veſtri fama, quam
E ipſi appelleretis, civitatis muro, haud ita Regia ſepoſito, latenter perforato, in hunc modum per cratem hortos reſpicientem, una cum uxore & liberis, ne tumultus in civitate oriretur, ſe ſubduxit. Sed neque illius exercitus, donec paſſuum millibus quinque abfuit, neque optimates ipſi, ejus adverterunt exitum: Tunc enim, ut ſe Cteſiphontem profectum fe-

ἐπωθῶσι τῇ στρατῷ τοῦ Ραζάτα , καὶ ἕπεσε εἰς Ἄρβα ποταμὸν ἀπὸ ιβ. μιλίων Κτησιφῶντος· ᾗ ἐπέλασαν αὐτοῖς, ἵνα ὅταν περάσῃ τὸν ποταμὸν, κόψωσι τὴν γέφυραν, Ἕ γὰρ ποντογέφυραν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ ἑβδόμῃ τὴν ἐπαναξείμ μῆνὸς κτησίας ἐκ τῆς Δασταγέρδ, ᾗ πεζεπατήσας τρεῖς ἡμέρας, ἐπλήκευσεν ἀπὸ ιβ. μιλίων Ἄρβα ποταμὸ, ὅπου ἦν τὸ φωσάτον Ἕ Περσῶν, ἐν οἷς εἶχε ᾗ ἑξκοσίας ἐλέφαντας. ᾗ ἀπέστειλαν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν Τιμιδρχέων τῇ Ἀριμιακῶν, ἵνα ἀπέλθῃ μέχρι τῦ ποταμὸ, ᾗ κατιμάθῃ , εἰ ἔχει πέραμα ὁ Ἄρβας· ᾗ ἐρᾶν ὅτι ἐκόλασε τὰς γεφύρας, ᾗ οὐκ ἔχει πέραμα ὁ Ἄρβας, ὑπέστρεφε πρὸς τὸν βασιλέα. ᾗ ἀσκοπήσας ὁ βασιλεὺς, ἦλθεν εἰς τὸν Σιάζηνον . ᾗ περιέρχετο τὰς χώρας ᾗ τὰς πόλεις ὅλον Ἕ Φιβρασέων μῆνα. τῇ ᾗ Μαρτίῳ μῆνὶ ἐλθὼν εἰς χωρίον λεγόμενον Βαρζάν, ἐποίησεν ἐπτὰ ἡμέρας. ᾗ ἀπέστειλε Μιζζίον ἕ στρατηγὸν εἰς κωρσὸν· ᾗ προστρέφῦν αὐτῇ Γουνδαβάνας, ὃς τις χιλίαρχος ἦν τῆς στρατείας Σαρβάζου μᾶ ἄλλων πέντε, ἕνων μὲν Κομήτων, δύο ᾗ ἀξιωματικῶν· ᾗ ἤγαγεν αὐτὸς πρὸς Ἕ βασιλέα. ὃς τις Γουνδαβάνας ἀσεγκαῖα φράγματα τῇ βασιλεῖ ἀπήγγειλε, λέγων· ὅτι ἔφευγε ὁ Χοσρόης ἀπὸ Δασταγέρδ, ᾗ ἀπῆλθεν ἐν Κτησιφῶντι, Ἕ Σελευκείᾳ, ἠθέτησε δυνατσείᾳ, ᾗ ἠθέλκετο τὸν ἴδιον Μαρδαζάν ᾗ πχ-ξάπτα ἐκ τῆς Σιρὶμ σίβια· ᾗ ὅτι ἀπεπίρασε τὸν ποταμὸν πέλαι, ᾗ ἰωάνκε μεθ' ἑαυτῦ τὸν Μαρδαζάν, ᾗ νῦν Σιρίμ, Ἕ ᾗ ἄλλον αὐτῆς Σαλικερσ. ᾗ δὲ φρονέσποτον αὐτὸ ὑὸν Σιρόλιν, ᾗ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆ, Ἕ τὰς γυναίκας αὐτῆ ἐάσας πέρᾳ τῦ ποταμῦ· Ἕ γνῆς Σιρόης, ὅτι τὸν Μαρδαζὰν θέλει σίβαι, ἐπαρέχθη· καὶ ἐπεμψε τὸν συγγελαστον αὐτῦ φρὸς Γουνδαβουσᾶν, δηλώσας αὐτῇ, ὅτι· ἐλθὲ πέρα τῦ ποταμῦ, ἵνα συμτύχω σοι . ὁ δὲ Γουνδαβουσᾶν ἐροβάθη , ᾗ τὸν Χοσρόλιν, περάσαι. καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι · γράψον μοι διὰ τὸ συγγελάκτε σε , εἰ τι θέλεις . ᾗ ἔγραψεν αὐτῇ Σιρόης, ὅτι · γνώσεσε ᾗ πολιτεία Ἕ Περσῶν ἀπώλετο ἐκ τῦ κατὰ αὐρσάτε Χοσρόυ, καὶ θέλει σίβαι τὸν Μαρδαζάν, ᾗ ἐμὲ τὸν φρονέστοκον αὐτῦ υἱὸν πεπεμρόσησε Ἕ ἐάν λαλήσῃς σὺ φρατὸν, ἵνα βλέψωτά με, ᾗ τὰς ῥόγας αὐτῶν ἐπαυξῆσαι ἔχω), ᾗ εἰρῆλθε ποιῆ μᾶ τῦ βασιλέως τῇ Ρωμαίων· ᾗ καλὸς ἔχομεν ζῆσαι. καὶ αὐθέσατον μετὰ τῦ λαῦ συ, ἵνα ἐγὼ βασιλεύσω· ᾗ πάντας ὑμᾶς ἀναβιβάσαι ἔχω , Ἕ συγκροτῆσαι, ᾗ κατεξαίρειν σε. ᾗ ὅτι ἐδήλωσα αὐτῇ διὰ τὸ συγγελάκτα αὐτῦ , ὅτι οὐ τι δύνᾳμαι λαλῆσαι ἔχω τὸν φρατὸν, Ἕ μοχθῆσαι . ᾗ ὅτι ἐλάλησα ἑκοσι δύο Κόμητας, καὶ ἐποίησα αὐτῆς τῆς γνώμης μεν, ᾗ ἄλλους ᾗ φρατιώτας πολλὰς . Ἕ ταῦτα δηλώσας τῇ Σιρόῃ, ἐδήλωσέ μοι· ἵνα τῇ κγ'. τῦ Μαρτίυ μῆνὸς λάβω τάξεπας πωπῆς, ᾗ εἰς τὸν ποτηγάφρατα τὸ Τίγριδος ποταμῦ ὑπαντήσω αὐτῇ, ᾗ λάβωμῳ αὐτὸν εἰς τὸν φρατον , καὶ κπίσωμῳ κατὰ Χοσρόυ. ᾗ ὅτι μετὰ Σιρόυ εἰσὶν ᾗ οἱ δύο υἱοὶ τῦ Σαρβαραζᾶ, ᾗ ὁ υἱὸς τῦ Σοσῖμ , ᾗ ἄλλα πολλὰ ἀρχόντων πέκα . ᾗ ὁ υἱὸς τὰ Ἀραμ , πάντες ἐπίλεκτοι· ᾗ εἰ μὲν δωωθῶσιν ἀπλεῖν τὸν Χοσρόλιν, Ἕ καὶ καλῶς · εἰ ἀσυκήσωσι , πάντες σωὶ Σιρόῃ φροσρύσται τῇ βασιλεῖ · καὶ ἀπέστειλέ με πρὸς

Ctesiphonte diſſitum præfigit , ſimulque jubet , ut flumine ab eis trajecto , pontem e lapide vel ligno quemlibet ſolvant & diſrumpant . Imperator autem menſis Januarii die ſeptimo e Daſtagerd greſſi moto , & trium dierum itinere confecto , ad duodecimum ab amne Arba milliarium , quo loci Perſarum confluerat exercitus , in quo elephanti ducenti , caſtra applicuit . Hinc Armenicorum agminum Ducatorem Georgium , qui fluvium Arbam experiatur , & num vadi commoditatem offerat , exploret , ſecreto ſummittit . Is ubi pontes intercliſos & ruptos , nullumque in Arba flumine vadum reperit , ad Imperatorem revertitur . Moris inde caſtris Siazurum Imperator divertit , provincias & urbes toto menſe Februario circumire contentus . Menſe vero Martio ad oppidum , cognomento Barzam , deſtectens , dierum ſeptem moram in eo figit . Hoc Mezezium Ducem ad prædam e vicinis agris agens mittit . Ibi Gundabunam qui in Sarbari excercitu Tribuni munus obtinuerat , cum viæ ſocilis quinque , Comitibus quidem tribus , aliiſque præcipua dignitate inſignitis duobus offendit , quos omnes ad Imperatorem duxit . Is Gundabunas res omnino neceſſarias ad Imperatorem retulit : E Daſtagerd , inquit , Chofroes fugitivus erupit , & Ctesiphontem , mox inde Seleuciam petiit . Æger vicecrum morbo filium Merdaſam e Sirem uxore ſuſceptum regia corona redimire meditatus , fluvium retro trajecit , & Merdaſam filium , Sirem uxorem , Saliarumque alium ex ea natum , primogenitos Sirem , & ejus fraribus , nec non ſalis conjubibus trans flumen reliciis , ſecum tulit . Porro Siroes , ubi de fratre in regem coronando patris conſilium comperit , animo commotus , collachanum ſuum ad Gundabuſam miſit , ſcripturque in hanc ſententiam . Veni trans fluvium : & te alloquar . Gundabuſas Chofroïs mandatis detrectavit . Solum ſignificat . Scribe per collachaneum tuum , ſi quid a me expoſcis . Reſcripſit Siroes : Perſarum Kempe nefarii iſtius hominis Chofroïs opera periiſſe noviſti : nunc Merdaſam regni corona inſignire , me primogenitum omnino contempſui habendum velle , certo ſciat . Exercitum alloquutus , regem me ſuſcipiat ſi volueris , efficies . Ego , ſi regnum adipiſcar , militum ſtipendia confeſtim augebo , & cum Romanorum Imperatore mihi pacis fœdus erit : & proſpere cuncta ſuccedent . Ut igitur regnum ſanciſcar , exercitus opera effice : & ut vos , teque velut inter reliquos præcipuum honoribus & opibus augeam , & penes me retineam , nuſquam deero . Hæc ille . Ego vero collachanel ejuſdem voce uſus , retuli . Quod poteſtas ſuggerit , ut exercitum in colloquio follicitem , & tui gratia laborem , polliceor . Jam Comites duos ac viginti alloquutus , ac plures alios militesin meam traxi ſententiam . His a me Siroi nunciatis , in adverſum ille reſcribit . Ut menſis Martii die tertio ſupra viceſimum , eductis mecum militarium ordinum junioribus , ad Tigridis fluminis lignеum pontem occurram , ut ita mecum in exercitum eum aſſumam , & in Chofroem moveamus , edixit . Sunt , Imperator , cum Siroe duo Sarbaraze filii , adeſt Eſdim patre natus , & numeroſa multorum nobilium proles , nec non & Aram filius , conſti armis & ſanguine ſelecti . Et quidem ſi Chofroem e medio tollere valuerint , proſpere & felicieter : Sin a pro-

posito aberrarint, cunctí cum Siroe ipso in acies suas se recipient, Imperator. In hunc finem Siroes misit me ad te, Domine. Padet enim illum coram Romanorum Imperatore, qui quondam Chosroi salutis fuit auctor, apparere: impræsentiarum enim ab eo non nisi mala retulit; adeo ut propter fœdum ingrati hominis facinus, neque ego ipse, qui fidem ab Imperatore reportem, meream. Imperator autem Heraclius Legatum eumdem ad Siroem remittens, custodias referaret, & vinctos in eis Romanos liberaret, instrueret armis, & cum eis moveret adversus Chosroem, litteris significavit. Imperatoris placito Siroes paret, & captivis custodia expeditis, in Chosroem patrem parricidam arma movet. Chosroes fugere molitus, nec fugæ compos, deprehenditur. Illum brachiis retro adtis pedes & collum gravibus catenis onustum, compedibusque toto corpore circumligatum, in Tenebrarum ædem, quam ipse juvenis construxerat, & reponendis in ea divitiis firmiter muniverat, includunt: ibique stricto pane & aqua parce effusi sustentatum fame misere perire parant. Fuit enim istud Sirois in eum pronunciatum. Aurum, quod
Edit. Paris. pag. 372. frustra collegit, propter quod etiam plurimos fame necavit, & orbem ipsum effecit desertum, manducet. Satrapas insuper eum injuriis refpersuros & sputis conspurcaturos misit. Adductum etiam ob ejus oculos Merdasam ejus filium, quem nuper regem coronare consiliabatur, interfecit: & reliquos omnes ejus liberos sub ejus conspectum e medio sustulit: omnem denique ejus inimicum, qui modo injuriis, verberibus, & sputis eum lacefseret, ad eum destinavit. His per dies quinque in hunc modum perpetratis, jussit Siroes fagittis confodi: atque ita fensim per lenta & morosa tormenta nefandam animam exhalauit. Tum vero Siroes datis ad Heraclium litteris, execrabilis Chosroi necem annunciat: paceque ære & ferro diuturniore cum eo compolita, detentos custodiis Christianos, & per universam Persarum captivos, cum Patriarcha Zacharia, & venerandis ac vivificis lignis Hierosolymis, cum olim a Sarbaraza caperetur, fublatis, restituit.

Arabum Princeps Moamed annis novem.

Persarum rex Siroes anno uno regnat.

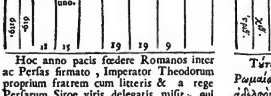

Hoc anno pacis fœdere Romanos inter ac Persas firmato, Imperator Theodorum proprium fratrem cum litteris & a rege Persarum Siroe viris delegatis misit, qui Persas Edessæ, in Palæstina, Hierosolymis, & in cæteris Romanorum civitatibus repertos cum pace in Persiam reduceret, & eos absque impedimento vel incommodo per Romanam ditionem pertransire fidam adhiberent operam. Imperator itaque continuos fex annos Persiam bello fatigans, septimo tandem pace parta (velut mystico quodam spectaculo in se se probato) cum ingenti gaudio CP. reversus est. Per fex etenim ex ordine dies cum creaturam omnem Deus absol-

A σὺ, δέσποτα· αἰδέσται γὰρ τῆ βασιλέα τῆ Ρωμαίων, ὅτι Χοσρόῃ ἔσωσέ ποτε. καὶ δὲ μᾶλλον κακὰ παρ' αὐτὸ πέπονθε, καὶ ὅτι διὰ τῶν ἐκείνου ἀγωνισμάτων αὐτὸ ἐμοὶ ἔχει ὁ βασιλεὺς πιστώσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Κράδιος πᾶν πάλιν ἀφὸς Σιρόῃ ὑποσείλας, ἐβάλωσιν αὐτῆς τὰς φυλακὰς, καὶ τὼς κατηρχμένους ἐν αὐταὶς Ρωμαίους ἐκβάλοι, καὶ ὁσωίοι αὐτοὶς ὁπλα, καὶ οὕτω κινῆσαι κατὰ Χοσρόου. ὁ δὲ Σιρόης ὑπακούσας τῆ βασιλεῖ, καὶ ἐμβαλὼν τὼς καπαλείπους, ἐπλήθε τῆ πατροκτόνῳ πατρὶ Χοσρόῃ. αὐτὸς δὲ φυγῆ δοκιμάσας, καὶ μὴ ἰρήσας, ἐκρατήθη. τῶτον δὲ δεσμήσαντες σφοδρῶς σιδηροπέδαις
B καὶ ὀπισθάγωνα, τοῖς π ποσὶ καὶ τῆ τραχήλῳ βάρη σίδηρα περιθέντα, καὶ εἰσαγαγόντες αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῶ σκότους, ὃν αὐτὸς ὀχυράσας ἐκ νέας κτίσας εἰς ἀπόθεσιν χρημάτων, ἢ ἄρτον πυρίνῳ ὑπῳ διδότες καὶ ὕδωρ, ἐλιμαγχόνουν· ἔφη γὰρ ὁ Σιρόης· ὅτι τὸν χρυσὸν φαγῆ, ὃν συνήγαγε μάτην, ὃν ὃν πολλὼς ἐλιμαγχόνησε, ἢ τὸν κόσμον ἠρήμωσεν. ἀπέστειλε δὲ ἀφὸς αὐτὸν τοὺς σατράπας ὑβρίζειν ἢ ἐμπτύειν αὐτῶ. ἢ ἀγαγὼν
C Μερδασὰν τὸν υἱὸν αὐτῶ, ὃν ἐβούλετο τῆλαι, ὑπὲρ πιον αὐτῶ ἔσφαξε· ἢ πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτῶ ὑπ' ὄψιν αὐτῶ ἀπέλε· ἢ πάντα ἐχθρὸν αὐτῶ ὑβρίζειν, ἢ πτύπτειν, ἢ ἐμπτύειν αὐτῶ. ἐν πύντε δὲ ἡμέραις τῦτο ποιήσαντες ἐκέλευσεν ὁ Σιρόης τῦτον πᾶξαι ἀνελεῖν, ἢ ὕπω κῆ μιτρὸν ἐν ὑπνοις παρίδων τῶ πυιητὴν αὐτῦ ψυχῶ. τότε ὁ Σιρόης γράφει πρὸς Ηράκλειον, ἀκαγγελῶν αὐτῆ τὼ τὰ μιαρὰ Χοσρόυ ἀπαίρεσιν· ἢ εἰρῆναν ἀεὶ σπουδὴν ἀφὸς αὐτὸν ποιησάμενος, πάντας τὼς ἐν φρουραὶς Χριστιανῦς, καὶ τὼς ἐν Περσίδι πάση αἰχμαλώτους παρέδωκεν αὐτῆ, σὺν τῆ Πατριάρχη Ζαχαρίᾳ, σὺν τοῖς τιμίοις καὶ ζωοποιοῖς ξύλοις τοις ἐξ Ιερυσαλὴμ ληφθέσι ὑπὸ Σαρβαραζᾶ, ὅταν τῶν Ιερυσαλὴμ παρέλαβεν.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μωαμεθ ἔτη θ'.
Περσῶν βασιλεὺς Σιρόης ἔτος ἀ.

D

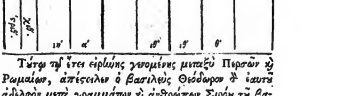

Τότε τῆ ὅτι εἰρῆνης γενομένης μεταξὺ Περσῶν ἢ Ρωμαίων, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρον τὸν ἴδιον αὐθάδη μετὰ γραμμάτων ἢ ἀνδρώπων Σιρόυ τῦ βασιλέως Περσῶν, ὅπως τὼς ἐν Ἐδέσῃ, Ε Παλαιστίνῃ, ἢ Ιεροσολύμοις, ἢ τοῖς λοιπαὶς πόλεσι Ρωμαίων Πέρσας μετὰ εἰρίνης ἀποστρέψωσιν ἐν Περσίδι, Ε ἀβλαβῶς παρέλθωσι τῶν τῆ Ρωμαίων γῆ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ ἐξ ἐτέσι καπαπολεμήσας τῶ Περσίδα, ἐν ἑβδόμῳ εἰρωνεύσας μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐπὶ ΚΠ. ὑπέστρεφε μυστικῶ τινα θεωρίαν ἐν τύτῳ πληρώσας. ἐν ᾧ ἓξ ἡμέραις πᾶσαν ἢ κτίσιν ἀνεμπρήσας ὁ Θεὸς τῶ ἑβδόμῳ ἀναπαύσας ἡμέραν ἐκά-

ἐκάλεσεν · ἔτω δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἓξ χρόνοις πολλοὺς πόνους ἐχούσας , τῇ ἑβδόμῃ ἔτει μετ' εἰρήνης καὶ χαρᾶς ἐν τῇ πόλει ὑποστρέψας ἐπαύσατο . ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως ἰδὼν ἐλθόντα αὐτὸν μεθ' ὅπλων , ἀκαπαύστῳ πόθῳ πάντες εἰς τὸν Ἱερέα ἐξῆλθον εἰς συμβίνησιν αὐτοῦ , σὺν τῇ Πατριάρχῃ , καὶ Κωνσταντίνος βασιλεὺς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ , βασιλεῖς κλάδοι ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας , εὐφημισμοῖς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ ᾄσμασιν . φοιτελθὼν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἕσπερας εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ , ἐπεμπλακεὶς αὐτῷ , ἔβρεξαν ἀμφότεροι τὸν γῆν τοῖς δάκρυσι . τότε διεσάμβυσε ὁ λαὸς πάντες ὀχλαζόμενος τῇ Θεῷ ὕμνως αἰνέσιμον καὶ ὕπνω λαβόντες τὸν βασιλέα σκιρτῶντες εἰσπλέθον ἐν τῇ πόλει.

Ἀρξάμενος ἀρχηγὸς Μουαμεθ ἔτη Θ'.

Περσῶν βασιλεὺς Ἀδεσὴρ μῆνας ἑπτά.

A visset, septimum quiesi consecravit diem : sic ille annis sex perpessis laboribus exanstatis, septimo demum cum pace & lætitia Urbem repetens quiete potitus est . Populus autem Urbis adventu Imperatoris cognito , impotenti ejus desiderio motus ad Hieriam cum Patriarcha , & Constantino Imperatore ejus filio effusus , prælatis olivarum ramis & lampadibus , lætitiæ vocibus , & una simul lachrymis venientem prosequutus excepit . Accedens autem filius ad pedes ejus procidit , mutuoque se se complexati , terram lachrymarum imbre rigaverunt : Quo viso universus populus hymnos gratiæ Deo cecinerunt : exceptoque demum Imperatore cum gaudio & tripudiis Urbem ingressi sunt . *Edit Paris. pag. 273.*

Arabum Princeps Muamed annis novem. Persarum rex Adeser mensibus septem regnat.

B

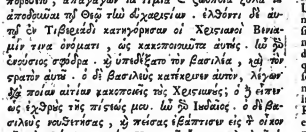

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπάρας ὁ βασιλεὺς ἅμα τῇ ἔαρι ἀπὸ τῆς βασιλεύσης πόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο , ἀπαγαγὼν τὰ τίμια & ζωοποιὰ ξύλα τὰ ἀποδοθέντα τῇ Θεῷ τῶν δικαιοσύνων σφάδρα . ᾧ ὑπηθξατο τὸν βασιλέα , καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ . ὁ δὲ βασιλεὺς κατέκλινεν αὐτὸν , λέγων ᾗ ποίαν αἰτίαν κακοποιεῖς τὸς Χριστιανούς ; ὁ δ' εἶπεν ὡς ἐχθρὸς τῆς πίστεώς μου. ὦ δὲ Ἰουδαῖος . ὁ δὲ βασιλεὺς νουθετήσας , καὶ πείσας ἐβάπτισεν εἰς τὸ οἶκον τὰ Εὐσταθίου Νεαπολίτου Χριστιανὸν ὄντος , καὶ αὐτὸν ὑποδεξάμενος τὸ βασιλέα . εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς Ἱεροσολύμους , καὶ ἀποκατασήσας Ζαχαρίαν τὸ Πατριάρχην , καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα εἰς τὸν ἴδιον τόπον , καὶ πολλὰ δικαιοσύνας τῇ Θεῷ , ἀπλάστων Ἑβραίως ἀπὸ τῆς ἁγίας πόλεως , κελεύσας μὴ ἔχειν αὐτὸς ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦδε μιλεῖν τῆς ἁγίας πόλεως πλησιάζειν . καπηλεβὼν δὲ τῶν Ἐδησσαν ἀπέδωκε Ἐκκλησίαν τοῖς ὀρθοδόξοις ὑπὸ Νεστοριανῶν καπεχομένην ἀπὸ Χοσρόου . ᾧ ἐλθὼν εἰς τὸν Ἱεράπολιν , ἀκούσας ὅτι Σύρης πέθηκεν ὁ τῆς Περσῶν βασιλεὺς , Ἀδεσὴρ δὲ ὁ τοῦ υἱὸς τὸ βασιλέως τῷ Περσῶν παρέλαβε , τοῦτ' ἔστι μῆνας ἑπτὰ κρατήσαντος τῆς ἀρχῆς ἐπαύσην αὐτῷ Σαρβαραζὰς , ᾧ τὸν πατέρας , ἐβασίλευσεν τῷ Περσῶν μιᾶς δυο . τοῦτ' δὲ ἀπόλεσε τὸς οἱ Πέρσαι Βεράμ καπέσασε εἰς βασιλέα τὸν Θυγατέρα Χοσρόου , ἥτις ἐκράτησε τῶν βασιλείων Περσῶν μῆνας ἑπτά . τοῦτον διεθέξατο Ὀρμίσδας ὑπὸ τὸ Σαρακίνων διωχθείς , ᾧ γίγονται βασιλεὺς τὸ Περσῶν ὑπὸ τὸς Ἀραβας μέχρι τῆς σήμερον.

Ἀρξάμενος ἀρχηγὸς Μωαμεθ ἔτη Θ'.

C

Hoc anno ineunte vere Heraclius Imperator , venerandis & vivificis lignis secum latis , Regina civitate solvens Hierosolymam Deo grates perfoluturus perrexit. Ubi Tiberiadem advenit , Christiani Benjamin quemdam nomine , ceu gravia ipsis damna inferre soliturn , apud eum criminati sunt . Erat enim vir supra modum divitiis potens : quare Imperatoris cotisque exercitus sumptibus pendendis solus ipse facis extitit . Imperator itaque accusatis eum damnaturus : Quam ob causam , inquit , injuria Christianos profequeris ? Respondet ille . Quod fidei meæ hostes existant . Judaica quippe superstitione tenebatur . Imperator autem admonitum , & de religione Christiana instructum in Eustathii Neapolitæ domo (Christianum se hic profitebatur , & Imperatorem pariter fusceperat) eum baptismo tingi providit . Imperator deinde Hierosolymam ingressus , Patriarcha Zacharia sedi suæ restituto , & venerandis vivificisque lignis loco suo redditis , debitas grates Deo persolvit, Hebræosque a sancta civitate justit exculare , nec nisi supra tertium ab ea lapidem ad eamdem accedendi fecit ipsis potestatem . Edessam profectus , Ecclesiam sub Chosrois temporibus a Nestorianis occupatam Orthodoxis restituit . Cum Hierapolim venisset , Siroem Persarum regem obiisse , & Adeser ejus filium Persarum regnum consequutum intellexit . In eum potè imperii menſem septimum Sarbarazas rebellavit , & Principe deleto Persis imperavit menſes duos . Eo sublato Boranem Chosrois filiam in regem sibi Persæ præfecere : quæ regnum administravit menſes septem . Huic succeſſit Hormisdas , qui demum a Saracenis follo depulsus est : ac tandem Persicum regnum Arabibus subjectum est , & in hanc usque diem sub ipsis remansit .

Arabum Princeps Muamed annis novem.

D

E

Edit. Parisi. pag. 274.

Anni mundi & Dionysii Exiguæ, &c.	Rom. Imp. Heraclius annis 31.	Persarum rex Hormisdas annis 11.	Constantinopol. Epiſc. Sergius annis 29	Hieroſoly. Epiſc. Zacharias annis 21.	Alexandr. Epiſc. Georgius annis 14.
	30	2	61	21	11

Hoc anno, cum Imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanaſius Jacobitarum Patriarcha, vir vafer & pernicioſus, ut ex innata ſibi vafritie ſunt Syri omnes, ad eum acceſſit: mollique cum Imperatore de fide ſermonibus, ſi modo Synodum Chalcedonenſem vellet admittere, Patriarcham Antiochiæ ſe conſtituturum Heraclius promiſit. Is enunciatis in Chriſto naturis duabus, hæreſim ad tempus ſimulans, propoſitam Synodum probavit, & recepit. Tum vero de operatione & voluntatibus Imperatorem interrogavit: Quales aſſerere deceat, geminas an unicam? Imperator inſuſitata ſibi vocum novitate implicatus, Sergio CP. Epiſcopo ſcribit. Is Cyrum Phaſidos Epiſcopum ad ſe accerſitum interrogat, & in unicam voluntatem & actionem pariter unicam conſentire reperit. Sergius etenim, ceu patria Syrus, & Jacobitis parentibus ortus, unam phyſicam voiendi actionem, unamque operationem in Chriſto conſeſſus, & ſcripto teſtatus eſt. Imperator utriuſque ad invicem comparata ſententia, concordem eis poſtmodum invenit Athanaſium. Ibi namque unam ponendam natam, ubi una operatio aſſeritur, illi probe notum. Interim Imperator opinionibus iſtiuſmodi inſtructus, utriuſque mentem Joanni Papæ Romano ſcriptis ſignificat. Ille eorum hæreſim proſcribit. Georgio vero Alexandriæ Antiſtite vivis erepto, Cyrus in Epiſcopatu ſufficitur, qui Theodoro Pharan Epiſcopo adjunctus, aqua male tinctam unionem illam, unam nimirum & eamdem in Chriſto operationem commentus eſt, & tradidit ſcripto. His ita ordine geſtis, in probrum & dedecus maximum Chalcedonenſis Synodus, quinimmo univerſa Eccleſia prolabitur. Gloriabantur ſiquidem inde Jacobitæ & Theodoſiani palam jactantes, ſe non quidem cum Chalcedone, at Chalcedonem ſecum doctrina communicare, & una operatione admiſſa, unicam quoque Chriſti naturam docere. Ea tempeſtate Sophronius Hieroſolymorum Epiſcopus inſtituitur, qui congregatis, quibus præerat, Epiſcopis, Monotheliticum dogma condemnavit, Synodicaque acta Sergio CP. & Joanni Romæ Epiſcopo per epiſtolas tranſmiſit. His auditis, Heraclius pudore afficitur, & , quæ admiſerat quidem noluit reſcindere, nec quo probro oneraretur, pati. Tum igitur præclarum aliquod inveniſſe ratus, Edictum ita vocatum, quo neque unica, neque geminæ Chriſti operationes aſſererentur, promulgavit: quod ubi Severi ſectatores legere, Eccleſiam Catholicam per popinas & balnea impiis ſermonibus traducebant: Qui hucuſque Neſtorii ſenſum ſequuti Chalcedonitæ, nuper reſipuerunt, & veritatem amplexati, per unius operationis ſubſtitionem, in unam nobiſcum Chriſti naturam aſſerendam convenere: at nunc demum eo, quem recte tenebant, ſenſu damnato, utrumque amiſerunt, dum neque unam, neque duas in Chriſto confitentur naturas. Poſt Sergii vero obitum,

Anni mundi & Dionysii Exiguæ, &c.	Rom. Imp. Heraclius annis 31.	Persarum rex Hormisdas annis 11.	Constantinopol. Epiſc. Sergius annis 29	Hieroſoly. Epiſc. Zacharias annis 21.	Alexandr. Epiſc. Georgius annis 14.
	30	2	61	21	11

Τούτῳ τῷ ἔτει ϗ βασιλίως Ἡρακλείου ὄντος ἐν τῇ Ἱεραπόλει, ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ Πατριάρχης τῆς Ἰακωβιτῶν, ἀνὴρ ἀνὴρ ϵ πανοῦργος ἐκ τῆς Σύρων ἐμφύτου πανουργίᾳ, ϗ κινήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πίστεως λόγους, ὑπήκροατο αὐτοῦ Ἡράκλειος εἰ ϗ ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὑποδέξεται, Πατριάρχλυ αὐτὸν ποιῆν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ὑποκριθεὶς ὑποδέξασθαι τὴν σύνοδον, ὁμολογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ φύσεις· πρωτοστὶ τε τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἐνεργείας, ϗ τῆς θελημάτων, τὸ πῶς δεῖ ταῦτα λέγειν ἐν Χριστῷ δυϖλά, ϗ μοναδικά; ὁ δὲ βασιλεὺς ξενοφωνθείς, γράφει πρὸς Σέργιον ΚΠ. φροσκαλεῖται δὲ καὶ Κῦρον τὸν τῆ Φάσιδος ἐπίσκοπον, ϗ πάνυ ὑφασάμενος, ὥρισε αὐτὸν ὁμοφωνῆσαι αὐτοῖς. ἐγίνοντο δὲ ὅτι ἐνδια ἐνεργεια εἰρηται, ἐκεῖ ϗ μία φύσις γνωρίζεται. ββαιωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ὅτ πάντ γράφει πρὸς Ἰωάννλυ τὸν Πάπαν Ρώμης ἀμφοτέρων τῶν γνώσιν. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο αὐτῶν τῶν αἱρεσιν. Γεωργίου δὲ Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος, ἀποστέλλεται Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ϗ ἐπωθεὶς Θεοδώρῳ τῇ ἐπισκοπος Ἀλεξανδρείας, τὴν ὑδροβαφῆ ἑνῶσιν ὑσπόφῳ τῆς Φαρὰν, ἐποίησε τῶν ὑδροβαφῆ ἑνῶσιν ὑσπόφῳ τῆς Φαρὰν, μίαν ἔ αὐτῶν γράψαντες ἐν Χριστῷ φυσιλῶ ἐνέργειαν. πάντων δὲ ὅπω παρεκολουθησάντων εἰς μίαν ὀνεῦρ ὁ συνόδος Χαλκηδόνος, ἔ ϗ καθολικὴ ἐκκλησία πεφύλαξε. κατεκαυχῶντο γὰρ οἱ Ἰακωβῖται, ϗ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσκοντες, ὅτι ὡχ ἡμεῖς τῇ Χαλκηδόνι, ἀλλ᾽ ἡ Χαλκηδὼν μᾶλλον ἡμῖν ἑκοινώνησε, διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας μίαν ὁμολογησασα φύσιν Χριστοῦ. ἐν τούτοις Σωφρόνιος γεωρτοπεῖται ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ϗ συναθροίσας τοὺς ὑπ᾽ αὐτῷ ἐπισκόπους τὸ Μονοθέλητον δόγμα ἀνεθεμάτισε, ϗ συνοδικὰ Σοφρόνῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ϗ Ἰωάννῃ τῷ Ῥώμης ἀπέστειλε. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἡράκλειος ηχυίθη, ϗ καταλύσαι μὲν τὰ οἰκεῖα ὡκ ἠδίασε, ϗ πάλιν τὸν ὀνειδισμὸν ὡχ ὑπέφερε. τότε δὴ, ὡς μέγα τι νομίζων ποιεῖν, ἐκτίθεται τὸ λεγόμενον Ἐδίκτον, πεελέχει, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐνεργείας ὁμολογεῖν ἐν Χριστῷ, ὑπερ ἀπαγόντες οἱ τὰ ϗ Σεβήρου φρονοῦντες ὑπὶ καπηλείων ϗ βαλανείων δύσυρσο τῶν καθολικῶν ἐκκλησίαν, λέγοντες· ἀφόλω μὲν τὰ Νεστορίου φρονοῦντες οἱ Χαλκηδόνιται, ἀνίσηλασε, ὑπισρέψαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἐνωθέντες ἡμῖν ὅτι μιᾶς ἐνεργείας εἰς τὴν μίαν τῶ Χριστῷ φύσιν. πῶ δὲ καταγνόντες τὰ καλῶς ἔχοντος, ἀπωλέσαν ἀμφότερα, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐν Χριστῷ ὁμολογοῦντες. μετὰ δὲ τελευτὴν τοῦ Σεργίου, Πύῤῥος τὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως διαδέξατο, ὃς τις τὰ δογματιθέντα ὑπὸ Σερ-

pag. 275.

γίου καὶ Κύρου ἀσεβῶς ἐκράτουν. τὸ δὲ Ηρακλείου πλεπτήσαντος, καὶ τὸ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος, Πύρρος σὺν τῇ Μαρτίνῃ φαρμάκῳ τῶτον ἀπείλε, καὶ βασιλεῖ Ηρακλεώνας ὁ τῆς Μαρτίνης υἱός. ὃ δὲ συγκλητος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀτιμῶντα, σὺν τῇ Μαρτίνῃ, καὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐξέωσαν. καὶ βασιλεῦει Κώνστας ὁ Κωνσταντίνου υἱός, καὶ χειροτονεῖται Παῦλος ΚΠ. ἐπίσκοπος, ὃς αὖτις αἱρετικός. Ιωάννης δὲ ὁ Ρώμης ἐπίσκοπος σωιαθροίσας συνοδον ἐπισκόπων, τὼν τῆϛ Μονοθελιτῶν αἵρεσιν ἀνεθεμάτισεν. ἐμοίως δὲ καὶ ὁ ἐν Αφρικῇ, ἡ Βυζαντίῳ, ἡ Νωμιδίᾳ, ἡ Μαυρετανίᾳ, διάφοροι ἐπίσκοποι σωιαθροισθέντες, τοὺς Μονοφυσίτας ἀνεθεμάτισαν. Ιωάννου δὲ τὸ Ρώμης κοιμηθέντος, Θεόδωρος χειροτονεῖται Πάπας αὐτ αὐτοῦ. Πύρρος δὲ τὼν Αφρεικὼ καταλαβὼν, σωιοφίζεται τὸν ἀγιώτατον Αββᾶν Μάξιμον, τὸν αἰδέσιμον ἐν Μοναχικοῖς καταρθώμασι, καὶ τοὺς ἐκείσε ἐνθύους ἱεράρχας, οἱ τινες αὐτὸν ἐλήξαντες, καὶ πείσαντες φρὸς τὸν Πάπαν Θεόδωρον ἀπέστειλαν ἐν τῇ Ρώμῃ. καὶ λίβελλον ὀρθοδοξίας ἐπιδιδὼκὼς τῷ Παπᾳ, ἰδίχθη ὑπ' αὐτοῦ. τῆϛ Ρώμης δὲ ὑποχωρήσας, καὶ ἐν Ραβίνῃ ἐλθὼν, ὡς κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐξέρεμα ὑπέστρεφε. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ Πάπας Θεόδωρος, τὸ πλήρωμα τῆϛ ἐκκλησίας συγκαλέσας καὶ τὸν πάπαν τοῦ κορυφαίου καπελαιβάνων, αἵμασας τὸ Θεῖον ποτήριον, ἐκ τοῦ ζωοποιοῦ αἵματος τῦ Χριστοῦ ἐπισφάξας, τῇ ἰδίᾳ χειρὶ καβαίρεσιν Πύρρου καὶ τῆϛ κοινωνούσων αὐτῷ ποιεῖται. Πύρρου δὲ τὼν Κωνσταντινοπόλιν καταλαβόντος, καὶ Παύλου ἀποθανόντος, οἱ τολμηροὶ ἱτρόσδοξοι τὸν Πύρρον πάλιν τῆϛ θρόνῳ Κωνσταντινοπόλεως ἐγκατήσησαν. Θεοδώρου δὲ τοῦ Πάπα τελευτήσαντος, Μαρτῖνος ὁ ἀγιώτατος χειροτονεῖται ἐν Ρώμῃ. καταλαβόντος δὲ τῆ Μαξίμου ἀπὸ Αφρεικῆϛ ἐν Ρώμῃ, ἡ τὸν Πάπαν Μαρτῖνον φρὸς ζῆλον ἐξέλαμπεν, συνοδον ρϋ. ἐπισκόπων σωιαθροίσαντες, Σέργιον ἐν Πύρρον, Κύρον, καὶ Παῦλον αὐτθεματίσαν· πᾶς δὲ οὗτος Θελήσεις καὶ ἐνεργείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὑπράνωσαν, καὶ ἐκήρυξαν τῇ ὑπάτῳ ὄντι βασιλεῖος τοῦ Κώνσταντος τοῦ ἐγγονος Ηρακλείου ἐνδικτιώνι ι'. ὃς τις μαθὼν, ἡ θυμῷ πληθεὶς, τὸν τε ἅγιον Μαρτῖνον, καὶ Μάξιμον ἐγγυας ἐν Κωνσταντινοπόλει, ἡ βασιλείσας, ἐξορείᾳ παρέπεμψεν ἐν Χρσωνικοῖς κλίμασι· πολλοὺς δὲ καὶ τῆϛ Εσπερίων ἐπισκόπους ἐτιμωρήσατο. μετὰ δὲ τὼν ἐξορίαν Μαρτίνου Αγαθων χειροτονεῖται Πάπας Ρώμης, ὃς τις κτηθεὶς ζῆλῳ Θεῶ, σωιοδον ἱεραὶ καὶ αὐτὸς σωιαθροίσας, τὼν τῆϛ Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπεκήρυξε τὰς δύο Θελήσεις καὶ ἐνεργείας τραυόσας. οὗτω δὲ καὶ τῆϛ ἐκκλησίας τότε ὑπὸ τε τῆϛ βασιλέων καὶ τῆϛ θυσιῆϛ ἱερέων παρατομένης, ἀνέστη ὁ ἑρημικὸς Αμαλὴκ τύπτων ἡμᾶς τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ γίνεται φρώτη φορᾷ πτῶσις τῶ Ρωμαικοῦ φρατοῦ, ἡ κατὰ τὸ Γαβιδὼν λέγω, καὶ Ιερμουχὼν, καὶ τὼν ἀθεμίτων αἱματοχυσίαν. μεθ' ὧν αἱ Παλαιστινῶν, καὶ Καισαρίων, καὶ Ιεροσολύμων ἀλώσεις, εἶπε ὁ Λιγυπτιος ὀλιθρος,

Theophanis Chron.

A Pyrrhus CP. sedem excepit, qui Sergio & Cyro temere assentam, mordicus & impie retinuit. Heraclio tandem fatis functo, Constantinum ejus filium imperii successorem Pyrrhus & Martina, quo ad Heracleonam Martinæ filium imperii dignitas devolveretur, veneno sustulerunt: Senatusque fubinde & Urbis plebs Pyrrhum, ceu sacrilegum & impium, cum Martina & ejus filio abrogavit & expulit: Constans autem Constantini filius imperium adipiscitur, & Paulus etiam ipse Hæreticus in CP. thronum subvehitur. Joannes autem Romæ Episcopus convocata Episcoporum Synodo, Monothelitarum sectam inflicto anathemate damnavit: Similiter in Africa, & Byzacio, per Numidiam, & Mauritaniam varii Episcopi in B unum collecti, Monophysitas, unam nimirum Christi naturam docentes, diris perstrinxerunt. Defuncto vero Joanne Romæ Episcopo, Theodorus in ejus locum Papa fufficitur. Pyrrhus autem in Africam profectus, mutuis sanctissimi Abbatis Maximi Monasticorum institutorum observantia confpicui familiaritate & confpectibus usus, & in Pontificem dilectam religionem fpirantium confeffum admiffus, ab eis acerrime reprehenfus, ut ad Papam Theodorum se conferat, eorum hortatibus impellitur. Is ita Romam transmiffus, tradito fanæ rectæque doctrinæ libello, a Pontifice fuscipitur. At Roma digreffus, cum Ravennam appuliset, ad vomitum, canis inftar, reverfus est. Id ubi Theodorus Papa refcivit, universo C Eccleſiæ conventu convocato, ad Coryphæi Apoſtolorum ſepulchrum aſſumſit, calice afferri juſſo, ex vivifico Chriſti ſanguine ſtillam excutiens, Pyrrhi, cæterorumque, qui cum eo communicarent, abrogationem & condemnationem propria manu exaravit. Pyrrhus ſubinde CP. delatus Paulo defuncto, ab audacioribus variæ vanæque fidei propugnatoribus in CP. thronum reſtituitur. Theodoro Papa mortuo ſubiato, Martinus ſanctiſſimus Pontifex Romanus eligitur. Tum vero Maximus ex Africa Romam transfretatus, D Martini Papæ ſanctum in Deum ardorem accendit: qui centum & quinquaginta Epiſcoporum Synodo celebrata, Sergium, & Pyrrhum, Cyrum, & Paulum anathemate percellarunt: ſeminas vero Chriſti Dei noſtri voluntates & operationes, clarius expoſitas promulgaverunt nono Conſtantis imperantis anno, indictione octava. Conſtans Heraclii nepos, his auditis, furore percitus, ſanctiſſimum Martinum, & Maximum CP. adduci juſſit, eoſque tormentis excruciatos in exilium deportari ad Cherſoneſi plagas, & multos inſuper Occidentalium Epiſcoporum ſuppliciis affici. Martino demum in exilium pulſo, Agatho Romanus Papa inſtituitur, qui & ipſe ſincero in Deum ſervore motus, ſacram Synodum convocat, & duabus voluntatibus & operationibus aſſertis, Monotheliſtarum hæreſim condemnat. Eccleſia ſub id tempus ab Imperatoribus & impiis Sacerdotibus agitata, Deſerti incola Amalec, commune plebis Chriſtianæ flagellum emerſit; & auditur prima vice Romani exercitus clades, ea, dico, quæ ad Gabitham, & Jermucham contigit, nefanda omnino Chriſtiani ſanguinis effuſio: quam Paleſtinarum, Cæſarienſium, & Hieroſolymorum devaſtationes ſequutæ ſunt, tum vero Ægyptiaci dominii jactura, & mediterranearum re-

Edit. Pariſ. pag. 276.

gionum, insularumque, & universæ Romanæ ditionis captivitas, ac insuper in Phœnicia integra & communis exercitus classisque Romanæ strages, & omnis Christiani populi Christianarque provinciæ vastitas: quorum finis nullus fuit, donec Ecclesiæ persecutor in Daphnes balneo in Sicilia infeliciter occisus fuit.

A καὶ καθεξῆς τῆ μεσογείω, καὶ νήσω, καὶ πάσης Ρωμανίας αἰχμαλωσία, καὶ ἐν Φοινικῆ παυπλής τε Ρωμαϊκὴ στρατὰ τη, ἓ ςόλου ἀπωλεια, καὶ πάντων τῆ Χεισιανικῶν λαῶν, καὶ τέλους ἰρημώσεως, ἧτις ὐκ ἐπαύσατο, ἀχρις ὃυ ὁ τῆς ἐκκλησίας διώκτης ἐν Σικελίᾳ κακῶς ἀπρόθη ἐν βαλανείῳ τῆς Δάφνης.

Anni mundi 5525.	Rom. imp. Heraclius anno 31.	Arabum dux Mahumed anno 9.	CP. Epif. Sergius anno 29.	Hierofol. Epifc. Zacharias anno 22.	Alexandr. Epifc. Georgius anno 12.
	21	9	22	22	12

Ἔτους τοῦ κόσμου ἐτῶν.	Ρωμαίων. Ἡράκλειος ἔτη λα'.	Ἀραβῶν ἀρχὴ Μωαμέθ ἐτ. θ'.	ΚΠ. ἐπίσκ. Σέργιος ἔτη κθ'.	Ἱεροσ. ἐπίσκ. Ζαχαρίας ἔτη κβ'.	Ἀλεξ. ἐπίσκ. Γεώργιος ἐτ. ιβ'.
	κα'	θ'	κθ'	κβ'	ιβ'

B

Hoc anno Muamed Saracenorum Dux, & Pseudopropheta, Abubachar cognato suo successore designato, mortuus est: ex quo omnes extimuere. Hebræi vero jam diu in seductionem inducti, sub adventum ejus expectatum ab ipsis eum esse Christum arbitrabantur: adeo ut nonnulli inter eos spectatissimi, Moysis Dei inspectoris legibus relictis, ad eum se conferentes, quam prædicavit religionem acceptarent. Erant numero decem, qui facinus hujusmodi perpetraverunt, qui ad cædis ejus diem ipsi adhæserunt. Cameli vero carnes eo degustare conspecto, quem arbitrabantur eum non esse decreverunt: quid autem agerent, hærebant dubii: at cum ejus superstitionem deferre miserli verentur, assanda in Christianos moliri edocentur: interim societatem eum eo tenuere. Cæterum necesse omnino videtur hic de ejus origine aliquid attexere. Is ex præclarissima tribu duxit originem, ex Ismaele nimirum filio Abraham. Nizarus quippe Ismaelis proneps pater istorum omnium prædicatur. Hic filios duos suscepit, Mundarum, & Arabiam. E Mundaro Curafus, Isus, Themines, & Asadus, & incogniti alii processerunt. Isti omnes Madianitarum deserti incolæ extiterunt, & in tentoriis habitarunt, per eam regionem armenta pascebant. Sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, Jectan nimirum posteri, dicti Amanitæ, qui etiam Homeritæ vocantur. Quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. At cum memoratus Muamed orphanus & rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quamdam oppido divitem gentilem suam cognomenen Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pascendos, mercaturamque ex iis in Ægyptum & Palæstinam exerceret. Paularim vero liberiore ejus utens consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam ejus insinuavit, adeo ut uxorem ipsam duxerit, ejusque camelos universamque substantiam fecerit suam. Profectus autem in Palæstinam, cum Judæis & Christianis versabatur: & quædam de sacris eorum scriptis venatus est. Porro cum morbo comitiali laboraret, uxor virum eo aliquando correptum animadvertens, gravem inde concepit dolorem, quod nobilis ipsa, tali viro non solum pauperi, sed etiam comitiali infirmitate affecto conjuncta esset. Is autem eam delinite commiliciur hujusmodi verbis. Angeli cognomento Gabrielis visio mihi manifestatur: cujus aspectum ipse ferre nequeo, mentis deliquium pa-

Τότῳ τῆ ἔτει ἀπεβίῳ Μωαμὲδ ὁ τῆ Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης, φοχρεισάμβιος ἀβωβάχαρ συγγενὴ αὐτὸ. ᾧ πάντες ἐφοβήθησαν. οἱ δὲ πεπλανημένοι Ἑβραίοι ἐν τῆ ἀρχῆ τῆς παρουσίας αὐτὸ ἐνόμισαν αὐτὸν εἶναι τὸν παρ αὐτοὶς προσδοκώμβιον Χεισὸν· ὡς καί τινες τῆ προηχθεν αὐτῶν φροσηλθὸν αὐτῆ, καὶ δέξασθαι τὼν αὐτὸ θρησκείαν, καὶ ἀρνεσαι τὼν τὸ Ἰησοῦ Μωϋσῆ. ἦσαν δὲ τῆ ἀριθμῶ δέκα οἱ τὸτο πεποιηκότες, καὶ σωὶ αὐτῆ δόλῳ ἄχρι τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. Θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν ἰδίωτα ἀπὸ καμήλου, ἐγνωσαν, ὅτι οὐκ ἦσιν αὐτὸς, ὃν ἐνόμισαν, καὶ ἀπορεν τί φράξαι, καὶ ἀρᾶσαι αὐτοῦ τῶν θρησκείαν θεῖλιάττες οἱ πάλαιες, διδάξασθαι αὐτὸν ἀδίμητα καθ' ἡμῶν Χεισιανῶν· καὶ δόλῳ σωὶ αὐτῆ. ἀναμεῖνον δὲ ἡχρόμεια δλιγόσαβα πρὲ τῆς τοὶτου γυναῖκὸς· ἧτος μιᾶς γνησιοτάτης φυλῆς κατήγετο ἐξ Ἰσμαὴλ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Νίζαρος γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαὴλ ἀπόγονος πατὴρ πάντων αὐτῶν ἀναγραΦέται. οὗτος γενῆ υἱὸς δύο, Μαυδάρεσ, καὶ Ἀράβιαν. Μαυδάρος γενῆ Κούρασον, ᾧ Ἶσον, καὶ Θεμίμλιν, καὶ Ἀσαδὸν, καὶ ἄλλους ἀγνώσους. οὗτοι πάντες ᾤκουν τὼ Μαδιανίτὼν ἔρημον, ᾧ ἐν αὐτῆ ἐκπλωτρόφουν, ἓκ σκηνικῆς κατοικωσεως. ἐσὶ δὲ ἐνδέτερα αὐτῶν, μὴ ὄντες τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ ἰεκτὰν, οἱ λεγόμβιοι Ἀμανίται, τὸν ἔθνη ὀμπέται. ἐπραγματεύσατο δέ τινες αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλοις αὐτῶν. ἀπόρη δὲ ᾧ ὁρμὴν ἔττος τὸ ὀφορεμένε Μωαμὲδ, ἐδόξεν αὐτῆ εἰσελθεῖν πρὲς τινα γυναῖκα πλουσίαν συγγενῆ αὐτὸ οὖσαν ὀνόματι Χαδίγα, μισθῶν ἐπὶ τὸ καμηλεύειν, ᾧ πραγματεύεσθαι ἐν Αἰγύπτῳ, ᾧ Παλαισίνη. κατ' ὀλίγον δὲ παρρησιασμένον εἰσηλθε τῆ γυναικὶ χάρα οὖσῃ, καὶ ἔλαβεν αὐτῆν γυναῖκα· καὶ ἐχε τὰς καμήλους αὐτὸς καὶ ὑπὸ ὕπαρξιν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαισίνη συναναστρέφετο Ἰουδαίοις τε, καὶ Χεισιανοῖς. ἐθεώρει δὲ παρ' αὐτῶν τινα γραφικὰ. ἓχε δὲ πάθος ἐπιλημψίας. ᾧ νοήσασα ἡ τοῦ γυνὴ, σφόδρα ἐλυπήθη, ὡς δ' γυνὴ οὖσα, καὶ τῆ πενίνῳ συναπτομένη, οὐ μόνον ἀπόρῳ ὄντι, ἀλλὰ καὶ ἐπιλυπτικῷ. ἔφησέ τοι δὲ αὐτῷ Ἀγγελὸς ὀνόματι λέγων. ὅτι ὀπτασίαν τινὰ ἀγγέλου λεγομένη Γαβριὴλ ἑωρᾶ, ᾧ μὴ ὑποφέρω

Edit Paris. pag. 277.

τῶν τῶν Θίων, ὁλοχερῶ ϗ πίστει. αὐτὸ δὲ ἴχνος μοναχὸν τινὸ διὰ παροησίαν ὀξέρεσον ἐκεῖσε οἰκοῦντα, ἀπέγγελλον αὐτῷ πάντα, ϗ τὸ ὄνομα τὸ ἀγγέλου. κρεκόπιος Θέλων πληροφορῆσαι αὐτὸν, ἔστιν αὐτῷ. ὅτι ἀλήθειαι ἔβρηκε· ϗ γὰρ ὕτος ὁ ἄγγελος ἐκ πέμπτου φοὺς πάντας προφήτας. αὐτὸ δὲ φρόντισον ὑμᾶς τὸν λόγον τῶ Ψευδαββᾶ, ὑπέγνωσαν αὐτῷ, ϗ ἐκπεφυγὸν ἄλλους γυναικῶν ὁμοφύλους αὐτῆς φροφῆτιν αὐτὸν εἶναι. Ἐ ὕτως ἐκ γυναικῶν ἤλθε ϗ εἰς ἄνδρας· φρόντιν εἰς Ἀβυβάχαρον, ὃν ϗ ᾠχθόχοη κατέλιπε. ϗ ἐκράτησεν ἡ αἵρεσις αὐτὸ τὰ μέρη ἐ Λιθεβέβε διὰ πολέμου τὸ ἵσχυσον· φρόμω μὲν κρυπτῶς ἔτι δίκα, Ἐ ᾠχ πολέμω ὁμοίως δίκα, ϗ φανερῶς ἔσπα. ἰδίδαξε τὰς ἑαυτῆ ὑπηκόους, ὅτι ἀποκτείνων ἐχθρὸν, ἢ ἀπὸ ἐχθρᾶ ἀποκτεινόμενος, εἰς παράδεισον εἰσέρχεται. τῶν δὲ παραδείσων σαρκικὰς βρώσους, ϗ πόσους, ϗ μίζεως γυναικῶν ἔλεγε· ποταμὸν τε οἴνε, ϗ μέλιτος, ϗ γάλακτος, ϗ γυναικῶν ἐ τῆ παρόντων, ἀλλ' ἄλλων, καὶ τῶν μέζω πολυχρόνιον, Ἐ διαρκῆ τῶ ἀδοῦλῳ· Ἐ ἄλλα τινὰ ἀσαρκίας, ϗ μοιξίας μιγὰ· συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοις, ϗ βοηθεῖν ἀδικημένοις.

Ἐν αὐτῆ δὲ τῆ ἴτει, ἰνδικτιῶνι τετάρτη, μηνὶ Νοεμβρίῳ ἑβδόμῳ, ἐγνωσθὴ Ηρακλείῳ ἐν τῆ ἀνατολῆ Δαβὶδ ὁ υἱὸς αὐτῶ· τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ Ἐ Ηράκλεος ἐπέχθη υἱὸς Ηρακλεὶς τὸ μικρὸ τὸ ϗ Κωνσταντῖνε υἱὸς Ηρακλείε τὸ μεγάλω. ὁ ἐβαπτίθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίν Πατριάρχε τῆ ϛ. ἰνδικτιῶνι μηνὶ Νοεμβρίῳ τελέτη.

Ἐτῶν.	Ἀραβ. ἀρχηγ. Ἀβδ. βκ χρ. ἐτους.			Μοσ. ἐφέσ. ἐπισκ. τοῦ ἐτ.				
	ζ'		ϗ'	α'			γ'	

Τότε τῆ ἴτει ὑπαπίστευσαν Πέρσαι κατ' ἀλλήλων, ϗ ἐπολέμησαν ἑαυτῖς. ἐν αὐτῆ ϗ τῆ καιρῷ ὁ βασιλεὺς Ἡράκλ πέμπει συγχαρίκια τῆ Ηρακλείῳ ἐν νῆ Περσῶν νίκη μαργαρίτας ϗ λίθος τιμίως ἱκανὸς. ὡ ϗ φορτηδηκότας ὁ Μυαμεὸ, ὃς ὡ ὑπὸς πάσαρας Αμηραιῶς τὸ πολεμεῖν τὰς ὀξ Ἀράβων γένος Χεζεταινὸς. ϗ ἦλθον κατέναντι Μηχάνι κώμῃ λεγομένῃ, ἐν ᾗ ὑπῆρχε Θεόδωρος ὁ Βικάρεος Θέλοντες ὑπερβῆναι καὶ τὴ Ἀράβων τῆ ἡμέρᾳ τῆς εἰδωλοθυσίας αὐτῶν· μαθὼν ϗ ὡπὸ ὁ Βικάρεος παρὰ τινος Κορασινῶν, Ἡκοβᾶδ λεγομένε, συνάγει πάντας τὸς στρατιώτας ἐ φυλακὼν τῆς ἐρήμε, ϗ ἀκελβωταίμος παρὰ τὸ Σαρακινῶν τῶν ἡμέραν Ἐ τῶν ὥραν, ἐν ᾗ ἐμέλλον ὑπερβῆναι αὐτὸς, αὐτὸς ὑπερβῆναι αὐτὸς ἐν τῆ χωρίῳ ὑπὶ λεγομένῳ Μοθὺς ἀπακτείνει τρεῖς Αμηραίους, ϗ τὸ πλῆθος τῦ λαῦ. ἐξῆλθε δὲ ἐὸς Αμηρᾶς ὁ Χάλιδὸς, ὃν λέγουσι μάχαιραν τὸ Θεοῦ. ἦσαν δέ τινες τῆ πλησίον Ἀράβων λαμβάνοντες παρὰ τῆ βασιλέως φόρας μικρᾶς ἀφὸ τὸ φυλάξαι τὰ σύμια τῆς ἐρήμε. ἐν αὐτῆ δὲ τῆ καιρῷ ἦλθε τὶς δῶρος δίδων τὰς φόρας τῆ στρατιωτῶν, ϗ ἰλθόντες οἱ Ἀραβὶς κῆ τὸ ἴδος λαβεῖν τῶ φόρων αὐτῶν,

tior, & concido. Illa cum ad manum Monachum quemdam haberet, ob pravos in fidem sensus relegatum, & ille morari consuetum, hominem consulit, cuncta viri secreta denunciat, ac ipsius Angeli nomen. Is cum mulieri rem plane persuasam veller, dixit ei: Verum enunciavit: Ille quippe Angelus ad omnes Prophetas destinatur. Ipsa itaque cæteris prior Pseudabatis verbis credula viro deinceps adhibuit fidem, ac inter alias fœminas contribules eum Prophetam esse disseminavit: & hoc pacto a fœminis in viros res propagata est, ante alios vero ad Abubacharum, quem ille postea successorem reliquit. Obtinuitque ea Hæresis in partibus Æthribi, postremo tandem bello; primum quidem occulte, annos decem disseminata; tum vero armorum vi annos pariter decem; ac tandem aperta concione annos novem. Porro subditos ita edocuit: Qui interfecerit inimicum, vel ab inimico interfectus fuerit, in Paradisum admittetur. Paradisum vero quo corporalis cibi, & potus, & fœminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: Fluvium item mellis fore, vini, & lactis, fœminarumque usum, non quales fluxum exhibet fæculum, sed præstantiorum, diuturnam commixtionem, & permanentem stantemque voluptatem, aliaque id genus luxus & dementiæ plena. Præterea ut sui invicem misericordia moverentur, & injuriam passis opem ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Novembris die septimo, Heraclio in Oriente degenti David filius natus est. Eodem quoque die Heraclius Heraclii junioris Constantini dicti filius, magni Heraclii nepos in lucem venit: & a Patriarca Sergio mensis Novembris die tertio, quinta indictione, lustrali unda initiatus fuit in Blachernis.

Ἐτῶν.		Arm. bum Duc Abubacharum.			Hier. Episc. Mo. delius annis 10.			
	22	1	1		23	1	13	

Hoc anno Persæ in invicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese consecere. Sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partam ab Heraclio de Persis victoriam, Indorum rex misit: unio num videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contemnendam. Jam ante Muamed fato extinctus fuerat, qui debellandi ex Arabum genere Christianis Amæreos quatuor instituit. Illi ad vicum, cui Mucheorum nomen, in quo Theodorus Vicarius sedem fixerat, accedunt; qua die prophanos suos ritus exequerentur in Arabes impressionem facere consiliati. At Vicarius ea de re per Corasinum, cognomento Cutabam certior factus, cunctis militibus deferti custodiæ ac prælidiis deputatis in unum collectis, nec non de die & hora qua irrumpere meditabantur diligentius a Saraceno edoctus, ipse ad pagum vulgo Mochus dictum ex Amæreis tres & exercitum copiosum delet. Unus autem Amæreus Chaledus nomine, quem etiam Dei gladium vocabant, evasit. Cæterum cum ex Arabibus juxta positis nonnulli defendis Eremi faucibus exigua stipendia referre solerent: Venit ea tempestate Eunuchus non nemo stipendia militibus erogaturus: & ut Arabes pro more sibi confecto stipendium acceperuri venissent; asperis ver-

Edit. Paris. pag. 278.
pag. 279.

bis adegit. Dominus noſter, inquiens, militibus ſtipendia vix ſolvit, quanto minus canibus iſtis diſtribuet? Arabes ita male accepti ad contribules ſuos ſe recepere, coſque inde adduxerunt ad agrum Gazæ, quæ ad ipſas deſerti fauces contra Sinaum montem ſita opibus quamplurimis abundat.

Perſarum rex Hormiſdas annis undecim.

Anni mundi 5961.	Divitæ Incarn. 463.	Com. Imperat. Heraclius annis 31.	grabom Dux Abubacharus annis 3.		Conſtant. Epiſc. Sergius annis 29.	Hieroſol. Epiſc. Modeſtus annis 2.	Alex. Epiſc. Georgius annis 10.
	23	3		24	2	14	

Hoc anno Abubacharus Duces quatuor, ut præfatus ſum, miſit; qui ab Arabibus deducti, Heram & univerſam Gazæ regionem cepere, quæ verſus montem Sinæum Deſerti fauces occupat. Quibus cum Sergius tandem aliquando Cæſarea urbe Paleſtinæ cum paucis adeo militibus obviam procurriſſet, certamine inito, ipſe primus cum cæteris militibus, qui trecenti omnino erant, cæſus eſt. Quare ipſi ingenti præda parta, piuribuſque captivis abactis inſigni victoria potiti, domum reverſi ſunt.

Eodem etiam anno terræ motus in Paleſtina contigit: Signumque in cælo meridiem verſus viſum eſt, Docitem a Trabis forma vocant: quod Arabum imperium portendebat: duravitque dies triginta, a meridie ad Septentrionem uſque exporrectum, & gladii formam præſeferebat.

						Hieroſoly. Epiſc. Sophronius annis 30.	Alexand. Epiſc. Cyrus annis 10.
	24	3		25	2	1	

Hoc anno Abubacharus duobus annis & dimidio principatu occupato extinctus eſt: tum vero tyrannidem Umarus obtinet, qui Boſtram & plures alias civitates expugnavit: & ad Gabetha uſque penetravit. Theodorus autem Imperatoris Heraclii frater cum iis conſerta pugna victus eſt: & ad Imperatorem Edeſſam rediit. Imperator Docem alium Baanem nomine præfecit, & Theodorum Sacellarium & ambos, cum armata multitudine adverſus Arabes inſtruit. Is Emeſam profectus, obviam Saracenorum agmen habuit: quibus deletis, Ameræ principatu ſungentem, & reliquos univerſos Damaſcum uſque fugat: ibique ad Bardanesſum amnem caſtra fixit. Heraclius porro quaſi rebus in deſperatis Syria relicta, & venerandis lignis Hieroſolyma afportatis, CP. receſſit. Baanem vero Damaſco Emeſam reverti jubet: atque etiam Theodorum Sacellarium qui quadraginta millium militum aciem docebat. Iſti Emeſa Damaſcum uſque proſequuntur Arabes.

Edit. Pariſ. pag. 280.

Perſarum rex Hormiſdas annis undecim regnat.

Anni mundi 5961.	Divitæ Incarn. 463.	Com. Imperat. Heraclius annis 31.	grabom Dux Abubacharus annis 3.		Conſtant. Epiſc. Sergius annis 29.	Hieroſol. Epiſc. Modeſtus annis 2.	Alexand. Epiſc. Georgius annis 10.
	24	3		25	2	14	

						K.	Hieroſoly. Epiſc. Sophronius annis 3.	Antioch. Epiſc. Cyrus annis 1.
	24	3		25	2	1		

Τότῳ τῇ ἔτει πέμψας Ἀβουβάχαρος δ'. ὀδηγηθέντας, ὡς φοίβιλιν, ἦλθον ἐ ἔλαβον τὴν Ηρων, ἐ πᾶσαν χώραν Γάζης, σύμιον ὄσης τῆς ἐρήμου, κατὰ τὸ Σινάϊον ὄρος. μόγις δὲ ποτ' ἐλθὼν ἀπὸ Καισαρείας Παλαιστίνης Σέργιος σὺν στρατιώταις ὀλίγοις, ἐ συμβαλὼν πόλεμον, κτείνεται αὐτὸς σὺν τῷ στρατιωτῶν τεμαχοσίων ὄντων· ἐ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες, ἐ λάφυρα πολλὰ, ὑπέστρεψαν ἐ λαμπρὰς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμὸς ἐγένετο κατὰ τὴν Παλαιστίνην· ἓ ἐφάνη σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ μεσημβρίαν, ὁ λεγόμενος δοκίτης, φορμοειδὲς τὴν τῆ Ἀράβων ἐπικράτησιν· ἤμειε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως Ἀρκτου. ὧ δὲ ξιφοειδὲς.

Τότῳ τῇ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευτᾷ· Ἀμηρᾶσας δύο ἤμισυ ἔτη· ἐ παραλαμβάνει ἡ ἀρχὴ Οὔμαρος, ὃς παραλαμβάνει Βόσραν ἡ πόλιν μ' ἐ ἄλλων πόλεων. ἀπτόημησαν δὲ μέχρι τῆ Γαβήθα. τότε συμβαλὼν Θεόδωρος ὁ τῦ βασιλέως Ηρακλείυ ἀδελφὸς πτᾷδῆ, ἐ ὑπὸ ἡ βασιλέα ἐν Ἐδέσσῃ ἔρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς παρεγενεῖζεται ἴτερον στρατηγὸν ὀνόματι Βαάνιν, ἐ τὸν Θεόδωρον Σακελλάριον μ' μυριάδας διωμμυος πέμπει κατὰ Ἀράβων· παρανυόρθος δὲ εἰς τὴν Ἐμεσαν συναντᾷ πλῆθος Σαρακηνῶν, ἐ ἀποκτείνας αὐτὸς, ἐ ἡ ἀμηρεύοντα αὐτῶν ἐ τὸς λοιπὸς ἀπελαύνει ἕως Δαμασκῦ. κἀκεῖσε παρὰ τὸν Βαρδανέσσον ποταμὸν παραμενεῖ. Ηράκλειος ἦ ἡ Συρίαν καταλιπὼν, ὡς ἀπηλπίσας, ἄρας ἦ τὰ τίμια ξύλα ἀπὸ Ιερουσαλὴμ ἐπὶ ἡ ΚΠ. ἀπῆρε. Βαάνιν ἦ κατὸ Δαμασκὸν εἰς Ἐμεσαν κελεύει ςρέφεσθαι, ἐ Θεόδωρον Σακελλάριον ἐ ςρατα χιλιάδας μ. ἦ διακοσίυς Ἀραβας ἀπὸ Ἐμέσης ἕως Δαμασκῦ.

Περσῶν βασιλεὺς Ορμίσδας ἔτη ια'.

Xerxis anni.	Ptol. Philom. anni.	Pom. Bæotii. Hæmonis anni.	Aristo archon. Olympius anni.		Kπ. ἐνιαύσιος. Σιρικὸς ἐνιαυ.	Iερος. ἐνιαυσ. Σωφόνου ἐνιαυ.	Aλκ. ἐνιαύ. Κύρος ἐνιαυ.	A
		μδ′	δ′		ηε′	β′	β′	

Anni mundi 6366.	Rom Imp. Metrius anni 31.	Arabum Dux Umurus annis 11.		Constant. Epiſc. Sergius annis 29	Hieroſ. Epiſc. Sophronius annis 3.	Alex. Epiſc. Cyrus annis 10.
Diodor. Eccleſ. 6.	25	2		26	3	8

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ ἢ Ἀραβίαν ἐπὶ τὰ μέρη Δαμασκοῦ πλῆθος ὅπλων ἄπειρον. Βαάνης δὲ μαθὼν ὡρᾶς τὸν βασιλικὸν Σακελλάριον ἀποσταλέντα, ἵνα καταλάβῃ ἐν πάγαι ἢ τῷ σρατῷ εἰς βοήθειαν αὐτῷ, διὰ τὸ πλῆθος εἶναι τῆς Ἀραβας · καπέλαβε δὲ ὁ Σακελλάριος ὡρᾶς Βαάνιον · καὶ ἁπάραντες ἀπὸ Ἐμέσης σωωπόσαι τοῖς Ἀραβι, καὶ συμβολὴς γενομένης τῇ ὡρώτῃ ἡμέρᾳ, ἥτις ἦν τετάρτη τῆς ἑβδομάδος, κγ′. τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, ἡττῶνται οἱ περὶ τὸν Σακελλάριον. ςασιάσαντες οἱ ἢ Βαάνης, Βαάνιον προχειρίζονται βασιλέα, καὶ Ἡράκλειον ἀπεκήρυξαν. τότε οἱ περὶ τὸν Σακελλάριον ὑπεχώρησαν, καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ὁρῶντες ἀδεῶς, συμβάλλουσι πόλεμον. ἀήμου δὲ πνεύσαντος κατὰ Ρωμαίων τότε, μὴ δυναθέντες ἀντιπροσωπῆσαι ἐχθροῖς διὰ τὸ κονιορτὸν ὑπῆρχεν. ὑ ἐαυτῆς βάλλοντες εἰς τὰς ςυνόδους τῆ Ἱερμοχθοῦ ποταμῆ ἐκεῖ ἀπώλοντο ἀρδην. ἦσαν δὲ ἀμφοτέρων ςρατιῶν χιλιάδες τεσσαράκοντα. τότε οἱ Σαρακηνοὶ κιπόσαντες, λαμπρῶς ἐπὶ τῶν Δαμασκὸν ἔρχονται, ὁ ταύτην παραλαμβάνουσι, ὑ τὰς χώρας τῆς Φοινίκης, ὑ οἰκίζονται ἐκεῖ. καὶ ςρατεύουσι κατ' Λιγύπτου. κατηγορεῖται δὲ ὁ Κῦρος ἐπὶ τῷ βασιλέως, ὡς τὸ χρυσίον τῆς Αἰγύπτου τοῖς Σαρακηνοῖς * ᾠκόντος. ὑ ἀποςείλας μετ' ὀργῆς τῶν μετεπέμψατο. Μαυκὴλ δέ τινα Ἀρμένιον τῇ γένει ἐκπέμπει Λύγουςάλιον. πληρωθέντος δὲ τῷ χρόνῳ οἱ ἢ Σαρακηνῶν φράκτορες παρεγένοντο τὸ λαβεῖν τὸ χρυσίον. ὁ δὲ Μαυκὴλ ἀσφράκτους αὐτὰς ἐξελαύνει, λέγων · ὅτι ὡς ἐμοὶ ἐγὼ Κῦρος ἄοπλος, ἵνα πᾶς ὑμῖν παράχω · ἀλλὰ ἔνοπλος ἐγὼ ἐμοὶ · τῶν δὲ ἀπειλθόντων ὑδὲς ἐπλίζονται οἱ Σαρακηνοὶ κατ' Λιγύπτου · καὶ σωφέντες μῆ Μαυκὴλ πόλεμον, ἀπειλαύνει τῶν · αὖτος δὲ μετ' ὀλίγων τινῶν εἰς Αλεξάνδρειαν ᾠκώζεται. τότε οἱ Σαρακηνοὶ ἐφορολόγησαν. ἀκόσας δὲ Ἡράκλειος τὰ φραχθέντα ἀποςέλλει Κῦρον ὡρὸς τὸ πείσαι αὐτὸς ἀναχωρῆσαι τῆς Λιγύπτου τῇ ὡρώτῃ τοιχάμενι · ὑ ἀπειλθὼν ὁ Κῦρος εἰς τὸν παραμβολὸν μῆ Σαρακηνῶν ὑπῆρχε λόγους, ὡς ἀναίτιος ὢν τῆς παραβάσεως, ὑ οἱ βέλοιτο τὸν ἀφοτέρων συμφωνίαν ὅρκοις βεβαιῶσαι. ὡρὸς τούτους οἱ Σαρακηνοὶ ὐκ ἐπείθησαν λέγοντες τῇ ἐπισκόπῳ. ἴδωμεν τῶν τὸ παμμεγέθη ςῦλον καπαιεῖν; ὁ δὲ εἶπεν. ὐκ ἐνδέχεται. οἱ δὲ εἶπον. ὐδὲ ἡμῖν ἐνδέχεται ἀναχωρῆσαι τῆς Λιγύπτου ἔτι.

Hoc anno Saraceni copiarum pene immenſarum exercitu collecto irruptionem in Arabiam juxta Damaſci agrum fecere. Eo cognito, Baanes Imperialem Sacellarium, ut cum univerſis copiis in auxilium ſuum acceleret, per literas monet: Erat quippe Arabum innumerus exercitus. Ambo Emeſa ſolventes, Arabibus occurrunt: præliumque commiſſum eſt ipſo primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Julii vero menſis tertius ac viceſimus, quo Sacellarii acies omnino profligata. Baanis vero milites, Baane in Imperatorem ſubvecto, Heraclium refugunt. Sub id tempus Sacellarii copiæ caſtris diſceſſere, qua occaſione Saracenis oblata, prælium ab eis conſeritur. Validis autem flatibus in Romanorum faciem vento noto ſpirante, motoque & elato per aerem pulvere, ipſam hoſtibus in prælio dare non valebant: ſuccumbunt eam ob rem, & prælio cedunt: tum vero ſeipſos in Jermochthæ fluminis anguſtias præcipitantes, illic omnes fere periere. Adeſtant utrique Duci copiæ hominum quadraginta millium numerum conſtituunt. Saraceni motis inde caſtris, Damaſcum bene compoſita exercitu aggrediuntur, & capiunt, nec non Phœniciæ provincias, in quibus proprias ſibi ſedes conſtituunt: & mox in Ægyptum expeditionem moliuntur. Interim Cyrus apud Imperatorem accuſatur, quod Ægypti opes Saracenis dediſſet. Imperator ira incenſus, miſit qui ipſum acciſerirere; & Manuelem quemdam Armenum genere delegavit Auguſtalem. Evoluto temporis ſpatio, Saracenorum exactores colligendo auri ſtipendio adſuere: quos Manuel re infecta cum hujuſmodi verbis a ſe abegit. Non ſum ego Cyrus ille inermis, qui tributum vobis pendam; adſum armis haud levieer inſtructus. Reverſis exactoribus Saraceni in Ægyptum armantur: & prælio cum Manuele conſerto, fugæ eum ſe dedere cogunt. Ipſe paucis comitibus Alexandriam ſe recipit. Exinde Saraceni tributum Ægypto impoſuerunt. Heraclius accepto rerum geſtarum nuncio Cyrum mittit, ut relicta Ægypto initis prioribus conditionibus ſtarent, Saracenis ſuadeat. Cyrus Saracenorum caſtra profectus primæ a ſe hujus infractionis crimen deprecatur: deinde priora pacta de novo jurejurando obfirmatarum, ſi ita ipſis videatur, promittit. His Epiſcopi verbis Saraceni ſe ſuaderi non permiſerunt: idcirco, Potes, inquiunt ingentem hanc columnam devorare? Qui cum id fieri minime poſſe diciſſet: reiponderunt. Neque ullo modo fieri, ut Ægypto excedamus.

Περσῶν βασιλεὺς Ορμίσδας ἔτη ια′.

Perſarum rex Hormiſdas annis undecim regnat.

Annus mundi 6247.	Divinæ Incarnat. 755.	Roman. Imperat. Heraclius annis 30.		Arabum Dux Umirus annis 12.		Constant. Episc. Sergius annis 25.	Hieros. Episc. Sophronius annis 30.	Alexandr. Episc. Cyrus annis 10.
	26	2			27	3	8	

Hoc anno Umarus in Palæſtinam ſuſcepit expeditionem : & obſidione per annos duos ad ſanctam civitatem continuata, tandem fide data eam in poteſtatem accepit. Sophronius autem Hieroſolymorum Antiſtes fidem ab eo pro totius Paleſtinæ incolumitate acceperat. Umarus itaque cilicinis camelorum veſtibus liſque laceris & ſordidis opertus, & hypocriſim plane diabolicam pietatis velamine oſtentans ſanctam civitatem ingreditur, & mox templum a Salomone conſtructum, in impietatis & blaſphemiæ oratorium illud converſurus, ſibi oſtendi poſtulavit. Hoc cum Sophronius vidiſſet : Hæc eſt vere, inquit, abominatio deſolationis a Prophetа Daniele prænunciata, quæ modo ſtat in loco ſancto : Multaque ſimul lachrymarum copia inſignis ille pietatis propugnator Chriſtianam gentem deflebat. Intra tem li igitur ſepta dum ille moraretur, precibus apud eum agebat Patriarcha, ut acceptam a ſe ſindonem ac veſtem indueret. Quam cum aſſumere detrectaſſet : Epiſcopus vix exoravit, ut iſta geſtaret donec ſolita indumenta lavarentur : & propriis reſumptis, ſtatim ita Sophronio reſtituit. In ea rerum celebritate Sophronius præclare verbis & geſtis Hieroſolymorum Eccleſiam olim amplificans, de Heraclio, & Monotheli- *Edit. Paris.* tarum ipſi addictorum pravitatibus & com- *pag. 282.* mentis, deque Sergio & Pyrrho confutatis, clariſſima trophæa referens, defunctus eſt.

Eodem anno Umarus Jaſdum in Syriam miſit, qui totam eam provinciam in Saracenorum poteſtatem redegit.

			27	3		28		4							

Hoc anno Joannes, cognomento Cateas, Oſrhoenæ provinciæ Procurator Chalcedonem Jaſdum alloquutus profectus eſt : & ſingulos in annos nummorum centum millia ei ſe penſurum pactus eſt ; ſi modo quamdiu promiſſum auri pondus ipſe exigeret, ille nec pacis, nec belli gratia trajiceret Euphratem. His ita ſtipulatis Joannes Edeſſam regreditur, & annuum tributum congruo tempore ad Jaſdum tranſmittit. Quo comperto Joannem crimini obnoxium Heraclius judicavit, quod nimirum id inſcio Imperatore attentaſſet. Ad ſe itaque revocatum exilio damnat, & Ptolemæum quemdam militiæ Magiſtrum in ejus locum ſuffecit.

			28	4		29		5							

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnarunt. Mavias vero ab Umaro Dux & Ameras Saracenorum dictionis univerſæ ab Ægypto uſque ad Euphratem protenſæ inſtitutus eſt.

Perſarum rex Hormiſdas annis undecim regnavit.

			κζ'	γ'		κη'		δ'							

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὔμαρος κῆ Παλαιστίνης, καὶ παρακαθίσας τὴν ἁγίαν πόλιν ἐπὶ τῷ χρόνῳ, παρέλαβεν αὐτὴν λόγῳ. Σωφρόνιος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων Ἀρχιφρὼς λόγον ἔλαβε πάσης Παλαιστίνης ἀσφαλίζεσθαι. εἰσιὼν δὲ Οὔμαρος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τελχίνοις ἐκ καμήλων ἐνδύμασιν ἠμφιεσμένος ἐρύσπωμένος, ὑποκρισίν τε σατανικὴν ἐνδυσάμενος, τὸν ναὸν ἐζήτησε τῆ Ἰουδαίων ἐθνεῖ, ὃν φύσδμησε Σολομὼν, φρονευπρεπέσιν αὐτὸ ποιῆσαι τῆς αὐτῆ βλασφημίας. τοῦτο ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη· τοῦτό ἐστιν ἐπ' ἀληθείας τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑφ' Δανιὴλ τῷ προφήτῃ ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· πολλοὶς τε διέκρινε τὸ Χερσαιῶν φῦλον ὑπωδύρετο τῆς ψυσεβείας ὁ σφόμαχος. ὅτος δὲ αὐτὸ ἐν τοῖς ἐκείνοι, παρικαλέσας αὐτὸν ὁ Πατεμάρχης δίζασθαι παρ' αὐτῷ σινδόνιον σὺν ἐνδύματι ἐνδύσασθαι. ὁ δὲ οὐκ ἠνέγκατε ἐνδύσασθαι αὐτὸ. μόγις δὲν ἔπεισε φορέσαι ἕως ἐκπλύθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὰ τῷ Σωφρονίῳ, καὶ ἐφόρεσε τὰ ἴδια. ἐν τύποις ἀπεβίω ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγῳ καὶ σοφίᾳ τῶν Ἱεροσολύμων κατασκευάσας ἐκκλησίαν, καὶ κῆ τῆς Ἡρακλείου κῆ τῆ στὼ αὐτῆ Μονοθελιτῶν κακοδοξίας ἀγωνισάμενος Σεργίῳ κῆ Πύρῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπέλυσε Οὔμαρος τὸν Ἰασδὸν εἰς τὴ Συρίαν, καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν Συρίαν Σαρακηνοῖς.

			29	5		30		6							

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Ἰωάννης, ὁ ἐπίκλην Κατέας, ὁ ἐπίτροπος Οσροήνης παρὰ Ἰασδὲ εἰς Χαλκηδόνα, ᾧ ἐφοίκησε δοὺς αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν δέκα μυριάδας νομισμάτων, τὰ μὲ παρασαι τὸν Εὐφράτην, μήτε εἰρήνικῆς, μήτε πολεμικῆς, ἕως ἂ τὴν ποσότητα τὰ χρυσίν ἀποδῶσιν. ἐπὶ τύποις ὁ Ἰωάννης εἰς Ἐδησαν ἀνέρχεται, καὶ τὸν ἐνιαύσιον φόρον αὐσὲς παρὰς Ἰασδὸν ἐκπέμπει. Ἡράκλειος δὲ τῦτο ἀκούσας ὑπεπτίσσε ἔκειτε τὸν Ἰωάννου, ὡς ἀπὸ βασιλικῆς εἰδήσεως τοῦτο πεποιηκότα. καὶ τῦτον μεταμιμφαμένος, ὀξυόρκῳ κατέκειρεν. αὐτ' αὐτὸ δὲ ἐπέμπετο Πτολεμαῖόν τινα στρατηλάτην.

			30	6		31		7							

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Ἀραβεῖς τὴ Ἀντιόχειαν. καὶ ἐπέμφθη Μαυΐας ὑπὸ Οὐμάρου στρατηγὸς, ᾧ Ἀμηρᾶς πάσης τῆς ὑπὸ Σαρακηνῶν χώρας ἀπὸ Αἰγύπτου, ἕως τῦ Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ορμίσδας ἔτη ιά.

Τούτῳ

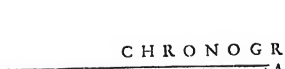

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ιασδὸς πᾶσαν στρατιὰν τῶν Ευφρατίου, καὶ καταλαμβάνει τὴν Εδεσσαν. οἱ δὲ Εδεσσηνοὶ αἰσθόμενοι ἐλαβον λόγον. σωὶ τῇ χώρᾳ καὶ τῇ στρατηλάτῃ καὶ τοῖς σωὶ αὐτῷ Ρωμαίοις· καὶ ἀπέρχονται ἀφ' οὗ τὴν Καισαρείαν, καὶ πολορκήσαντες αὐτὴν αἴρουσιν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τεμαχοσίους Ρωμαίους ἀνέλωσαν. καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Δαρᾶς καὶ ταύτην λαμβάνουσι πολέμῳ· καὶ πολλὰς ἐν αὐτῇ ἀπώλεσαν. καὶ ὕστερον πᾶσαν τὴν Μεσοποταμίαν παρέλαβεν Ιασδός.

Hoc anno Jasdus educto trans Euphratem exercitu universo Edessam occupat. Edessani accepta fecuritatis fide pro se agriſque fuis, militiæ Magiſtro, & qui cum eo erant Romanis militibus civitatis portas aperiunt. Hoſtes ſubinde Conſtantiam tendunt, & poſita ad eam obſidione, eaque armorum vi ſubacta, trecentos Romanos ferro truncant. Inde ad Daras profecti, urbem bello invadunt, & populum ejus omnem delent: atque ita Meſopotamiam univerſam Jasdus ſubegit.

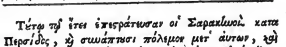

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ Περσίδος, καὶ σωάπτουσι πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσαντες κατὰ κράτος πάντας τοὺς Πέρσας ὑπέταξαν. Ορμίσδας δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φυγὴν χρησάμενος, ἐπὶ τοὺς ὑπὸ τὸν Πέρσας εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ γ'χμαλώτευσαν τὰς τῶ Ορμίσδου θυγατέρας μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς κατασκευῆς· καὶ ἠχθησαν φρὸς Οὔμαρον. αὐτὸς δὲ τῇ χθὲς ἐκέλευσε Οὔμαρος ἀναγραφῆναι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν οἰκουμένην. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναγραφὴ ἀνθρώπων, καὶ κτλίων, καὶ φυτῶν.

Hoc anno Saraceni in Perſiam arma & expeditionem movent: manibuſque cum Perſarum acie collatis ſuperiores evadunt, & Perſas univerſos armorum vi ſibi ſubjiciunt. Perſarum vero rex Hormiſdas fuga ſalutem quærens in interiorem Perſiam & in occultiorem Regiam ſecedit. Saraceni captivas Hormiſdæ filias, & regium omnem ejus apparatum Umaro obtulerunt. Eo quoque anno Umarus ditionem omnem ac terras ſibi ſubditas deſcribi juſſit. Deſcriptio iſta non hominum modo, ſed & jumentorum & plantarum numerum recenſuit. *Edit. Pariſ. pag. 283.*

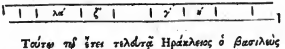

Τούτῳ τῷ ἔτει τελάτῳ Ηράκλειος ὁ βασιλεὺς μὴνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ιδ'. υἱοποιήσας βασιλεύσας ἔτη λ'. μῆνας ι'. βασιλεύων δὲ μετ' αὐτοῦ Κωνσταντίος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας πέντε, καὶ φαρμακωθεὶς ὑπὸ Μαρτίνης τῆς αὐτῆ μητρυιᾶς. καὶ Πύῤῥος Πατριάρχης τελάτῳ. καὶ βασιλεύει ὁ Ηρακλεωνᾶς ὁ Μαρτίνης υἱὸς σωὶ τῇ μητρὶ Μαρτίνῃ.

Hoc anno, menſe Martio, indictione decima quarta, Imperator Heraclius poſt imperii annos triginta & menſes decem hydropis morbo affectus obiit. Conſtantinus ejus filius menſes quatuor poſt eum tenet imperium: & Martinæ novercæ, Pyrrhique Patriarchæ opera veneno propinato interiit: & Heracleonas Martinæ filius cum matre poteſtatem obtinet.

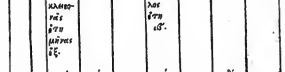

Τούτῳ τῷ ἔτει παραλαμβάνει Μαυίας Καισάρειαν Παλαιστίνης μετὰ ἑπταετίαν τῆς πολιορκίας αὐτῆς. ἐτέθνηκε δὲ αὐτῇ Ρωμαίως χιλιάδας ἑπτά. τῇ δὲ αὐτῇ χώρᾳ ἀπώσατο ἡ σύγκλητος Ηρακλεωνᾶν ἅμα Μαρτίνῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ Βαλεντίνῳ· καὶ ἐγκωμιάσασα Μαρτίναν, καὶ ἐφρύκοπησαν Ηρακλειανᾶν, καὶ ἐξορίσαντες αὐτὸς, ἀνεβίβασαν Κώνσταντα υἱὸν Κωνσταντίνου ἔγγονα Ηρακλείου ἐπὶ τῆς

Theophanis Chron.

Hoc anno Mavias Cæſaream Palæſtinæ poſt obſidionis ſeptimum annum in poteſtatem recipit, & ad Romanorum millia ſeptem in ea interficit. Hoc eodem anno Heracleonam, matrem ejus Martinam, & Valentinum ab adminiſtrando imperio Senatus repulit. Lingua vero Martinæ abſciſſa, amputatiſque Heracleonæ naribus, iiſdemque in exilium actis, Conſtantem Conſtantini filium, & Heraclii nepotem ad imperii thronum ſubvehit. Imperavit

autem annos viginti septem. Pyrrho vero Episcopi dignitate abdicato, Paulus Presbyter & Oeconomus ordinatus est mense Octobri, indictione decima quinta. Gessit Episcopatum annos duodecim.

A ἀρχῆς· ᾧ ἐκράτησεν ἔτη κζ'. Πύρρου δὲ ἐκβληθέντος τῆς ἐπισκοπῆς, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης ΚΠ. Παῦλος ἀφιερώθη πρεσβύτερος, καὶ οἰκονόμος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτ. ιε'. ἐπισκοπήσας ἔτη ιβ'.

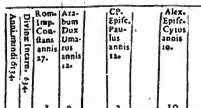

Hoc anno Constans Imperator declaratus hanc orationem ad Senatum habuit. Constantinus genitor meus qui vi-
Edit. Paris. pag. 284. vente ejus patre, avo nimirum meo Heraclio satis diuturnum una cum ipso imperium administravit, sed post mortem breve nimium quantum obtinuit, Martinæ novercæ invidia, optima spe præcisa, ex vivis exemit: idque suum fecius ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetravit. Quamobrem vos, Deo ita consulente, Senatusconsulto eam ejusque filium imperio ejecistis: ne Romana dominatio illegitima atque nefaria videri posset: cum id præ cæteris manifeste procuret amplissima vestra dignitas. Quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac judices pro communi civium salute vosmetipsos mihi præbeatis. Hisque demum dictis Senatum maximis muneribus fuse cumulatum dimisit.

Ῥωμ. βασιλ. κέχρηνται Κώνσταντι ἔτη κζ'. | Λομβ. κέχρηνται Οὐμαρι ἔτη ιβ'. | ΚΠ. ἐπίσκοπος Παῦλος ἔτη ιβ'. | Ἀλεξ. ἐπίσκοπος Κῦρος ἔτη ι'.
Ἐτῶν τοῦ κόσμου ͵ϛ͵ϡ. Ἰνδικτιῶνος ιε'. Ἐτῶν τοῦ σωτῆρος ͵ϡ.
α' | γ' | β' | ι'

B Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσας Κώνστας ὁρῶς ᾗ σύγκλητον ἐλεγε· τὸ ἐμὲ γεγεννηκότος πατρὸς Κωνσταντίνου, ὡς ὑπὲ ζωῆς τῶ ἰδίου πατρός, ἐμοὶ δὲ πάππου Ἡρακλείου ἰκανὸν σωὶ αὐτῷ ἐβασίλδυσε χρόνον, μῦ τοσοῦτον δὲ καὶ λίαν βραχυύ· πὰς δὲ μητρυιᾶς ἐλπίδας ὁ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ μητρὶς ἀς φθονος ᾗ συνεξεπεμψεν, τὸν ζῆν ἀπήλαξε· ᾗ τοῦτο δὴ Ἡρακλεωνᾶν τὸν ἐξ αὐτῆς ᾗ Ἡρακλείου ἀθεμίτοις γεγεννημένον, ὧ μάλιστα μετὰ τῶ πέπυσ ἡ ὑμετέρα σωὶ Θεῷ ζῆφος τῆς βασιλικῆς δικαίως ἐξέβαλε, πρὸς τὸ μὴ ἰδίοις ἐκνομοῦντα ᾗ βασιλείαν Ῥωμαίων· τοῦτο μάλα ἐγκωμίᾳ αἰ ὑμετέρα ὑπερφυὴς σωμοφρόνεια. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς ἔχειν συμβούλως καὶ γνώμοσας τῆς κοινῆς ἐξ ὑπκόων σωτηρίας. ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσε ᾗ σύγκλητον δωρεαῖς φιλοτιμησάμενος.
C

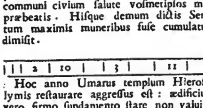

Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est: ædificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram concidit. Causam scisciscanti respondebant Judæi. Nisi crucem in monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam ædificium consistet. Hujus gratia crux inde dejecta est: atque ita eorum ædificatio firma steritque: & ob causam eamdem innumeras cruces suis locis Christi hostes deturbarunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὔμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ οὐχ ἵσατο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπτε· πυθομένῳ δὲ τῶν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι. ὅτι ἐὰν τὸν σαυρὸν ᾗ ὄπτε ἐπάνω τοῦ ὄρους τῆ ἐλαιῶν μὴ ἐπαρητε, μ ἔσεσε τὸ κτίσμα. ἤγειρε τάτης τῆς ὑποδείσεως ἐπῆρεν ὁ σαυρὸς ἐκεῖθεν, καὶ ἀπὸ σαυτεῦθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή. διὰ ταῦτ᾽ειν τῶν αἰτίαν πολλὰς σαυρὰς κατήγαγον οἱ μισέχρεσοι.

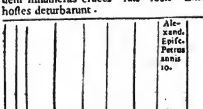

Hoc anno Valentinianus Patricius in Constantem movet seditionem: Imperator vero missa qui hominem e medio tolleret, in priſtinam fidem & amicitiam revocavit exercitum. Porro menſis Dii quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

Ἀλεξ. ἐπίσκ. Πέτρος ἔτη ί.
γ' | ια' | δ' | α'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσασίασεν Βαλεντινιανὸς ὁ Πατρίκιος κῦ Κώνσταντος, ᾧ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν μετήγαγε. καὶ ἐκλείψεις τῶ ἡλίου γέγονε μηνὶ Διῴ πέμπτῃ, ἡμέρᾳ ἕκτῃ, ὥρᾳ ἐνάτῃ.
D

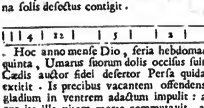

Hoc anno menſe Dio, feria hebdomadis quinta, Umarus suorum dolis occisus fuit: Cædis auctor fidei defertor Perſa quidam extitit. Is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit: atque ita ille vitam morte commutavit, anno Ameraus sive principatus duodecimo. Eo sublato Uthmanus ejus consanguineus Phani filius Saracenorum Dux constituitur.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὔμαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς μηνὶ Διῴ ἡμέρᾳ ε'. ὑπὸ τινος Πέρσου μαγείτου. φρασκωσώτα δὲ αὐτοῦ ὑφικὼς, ἐκέντησε κατὰ γαστρὸς, διελάσας τὸ ξίφος, ᾧ ἦτο τὰ ζῆν ἀπέλλαξεν ἀμηρισας ἔτη ιβ'. ᾧ μετὰ τοῦτο ἴσαται Οὐθμὰν, ὁ τῶν συγγενὴς, ὁ υἱὸς τῦ Φὰν.
E

Τότῳ τῷ ἔτει ἐνεστίασεν ὁ Γρηγόριος ὁ Πατρίκιος Ἀφρικῆς σὺν τοῖς Ἀφροις.

A

Edit Paris. pag. 285.

Hoc anno Gregorius Patricius, Afris ſibi adjunctis, ſeditionem in Africa movit.

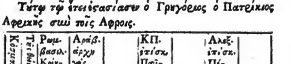

B

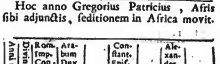

Anni mundi 6129.

Τότῳ τῷ ἔτει γίγνεται κατὰ τὴν γῆν ἄκουσμος βίαιος, ᾗ πολλὰ φυτὰ ἐξερίζωσε, ᾗ παμμεγάθη δένδρα ἀπέτασε φορρίζας, ᾗ πολλὰς σύλεις κώνων κατέβαλε. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὑπερράτδωσαν Σαρακηνοὶ ϗ Ἀφρικὴν. ᾗ συμβαλόντες τῷ τυράννῳ Γρηγορίῳ τὸν τρίτωσι, ᾗ τὰς σὺν αὐτῷ κτείνωσι· ᾗ σωρηγάσαντες φόρους μετὰ τῶν Ἀφρων ὑπέρβασαν.

Hoc anno ingens ventus in terram incumbens multas ſtirpes prægrandeque arbores radicitus evulſit, multaque ſtatuas e columnis excuſſit. Eodem anno Saraceni expeditionem in Africam movere unt: & pugna cum tyranno Gregorio commiſſa, in fugam eum vertunt, & ejus exercitum delent, & veſtigalibus ex pacto Africæ impoſitis reverſi ſunt.

C

Τότῳ τῷ ἔτει ὑπερράτδωσε Μαυΐας διὰ Θαλάσσης τῇ Κύπρῳ· εἶχε δὲ ϵ σκάφη. ᾗ παρέλαβε Καισάρειαν σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, ᾗ ταύτλιν ἐνεμήνατο. ἀκούσας δὲ Κακόζηλον Κουβικουλάριον κατ' αὐτὸ μετὰ πλείσης δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσε κατέναντι Ἀράδου, ᾗ καθορμίσας ϗ ἰδὼν ναυσιλίαν τὴν πολίχνιν τῆς νήσου ϗ Κάστελλα ὑπεράτο παραλαβεῖν, παντοίας μηχαναῖς χρώμενος. μηδὲν δὲ ἐξεργάσας, πέμπει πρὸς αὐτὸς ἐπίσκοπον τινά, Θωμᾶν ὀνόματι, ἱκρεῖν αὐτὸς ἀφιέναι τὴν πόλιν, ᾗ ὑποσπόνδους εἶναι, ἐξίεναι δὲ τῆς νήσου. ὡς δὲν πρὸς αὐτὸς εἰσῆκε ὁ ἐπίσκοπος, τῶν ἱκράτησαν ὑδὲν, Μαυΐᾳ δὲ ὐκ ἔξεσε. ᾗ δὴ αὐθήτου γνωμένου τῆς κατὰ Ἀράδου πολεμρκίας, ἀπέρχεται εἰς Δαμασκὸν, ὅπεὶ ὁ χειμὼν κατέλαβεν.

D

Hoc anno Mavias eductо & compoſito exercitu adverſus Aradum arma converſit. Illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi libuiſſet, habitare poſſent: Urbem vero igne ſuccendit, mœnia everſit, & uſque in hodiernum diem effecit inſulam incolis omnibus defertam. *pag. 286.*

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γίγονται ἐν Ῥώμῃ συνόδους ὑπὸ Μαρτίνου Πάπα κατὰ Μονοθελητῶν.

Eodem anno Concilium Romæ a Martino Papa damnandis Monothelitis celebratum eſt.

E

Τότῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχης σὺν τοῖς Ἀραβιν ὑπερράτδωσε κατὰ Ἰσαυρείας ᾗ κτείνας, πολλὰς χμαλώτδωσε· ᾗ μετὰ πενταεκχιλίων δυμίων ὑπέρεφ. πέμπει δὲ ὁ βασιλεὺς Κώνσας Προκόπιόν τινα φρὸς Μαυΐαν ζητῶν εἰρλίνω. ὃ ᾗ γίγονε ἔτη β'. Γρηγόριον υἱὸν Θεοδώρου λαβὼν Μαυΐα ἐπίχορον ἐν Δαμασκῷ.

Hoc Anno Arabicorum caſtrorum Præfectus in Iſauriam impreſſionem fecit: & magna ſtrage edita, plures in captivitatem miſit, & cum victorum miliibus quinque ad ſuos regreſſus eſt. Imperator autem Conſtans Procopio quodam ad Maviam miſſo, pacem expoſcebat: quod anno ſecundo poſtmodum Mavias præſtitit, Gregorio Theodori filio paſtorum initorum obſide Damaſci retento.

| | 10 | 6 | | 11 | | 3 |

Hoc anno Pafagnathes Armenorum Patricius in Imperatorem perduellis arma ſuſcepit: & filio Maviæ in obſidem dato, belli cum eo ſocietatem init. Nuncio perduellionis audito, Imperator Cæſaream uſque Cappadociæ ſe contulit: & rebus Armeniæ deſperatis in Urbem reverſus eſt.

| | 11 | 7 | | 12 | | 9 |

Hoc anno Imperatoris Heraclii frater Gregorius Heliopoli diem extremum obiit: & myrrha conditus CP. relatus eſt. Hoc etiam anno pulvis e cæio imbris inſtar depluit; & metus ingens hominum animis incubuit.

CP. Epiſcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fungitur, & Pyrrhus rurſum per menſes quatuor, & dies viginti tres reſtituitur.

| | 12 | 8 | | 2 | | 10 |

Hoc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mavias Rhodium Coloſſum mille trecentis & ſexaginta annis poſtquam poſitus fuerat, dejecit. Jdæus quidam Edeſſenus eum mercatus nongentos ex ejus metallo camelos oneravit. Eodem anno Abibus Arabum Dux in Armeniam manu armata ingreſſus eſt: Maurianumque Romanorum Ducem cum copiis obviam factum, ad Caucaſios uſque montes fugavit: & regionem quaqua patet, depræ-
C datus eſt.

| | 13 | 9 | | 2 | | 11 |

Hoc anno Mavias exercitum inſtaura-
Edit. Paris. vit: ingenem vero claſſem armis viri-
pag. 287. que munitam, ut bellum & cædem CP. in ferret, parari juſſit. Omnem porro bellicum apparatum ad Tripolim, quæ Phœniciæ civitas eſt, colligi curavit. Eo conſpecto fratres duo Chriſticolæ, qui Tripoli ſedem fixerant, filii Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irruunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) effractiſque vi foribus, vinctiſque liberatis, in civitatis Amoram impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiſo, ſupellectilem ejus omnem flammis abſumunt, & in Romanam ditionem transfretantur. Arrepto vero bellum jmovendi propoſito non abſceſſit Mavias, quinimmo exercitum Cæſaream Cappadociæ ipſe transfert: Abulabarum autem claſſis Præfectum conſtituit. Is Phœnicem (Lyciæ locum quemdam ſic dicunt) ubi Imperator Conſtans caſtra claſſemque tenebat, appellens, cum eo navali prælio decertat. Inter primos autem parandæ maritimæ pugnæ tumultus nocturnæ quietis ſomnio Theſſalonicæ reperiri ſe, imaginabatur. Excitatus ſomniorum conjectori viſionem enarrat. Dicit ille, Utinam neque dormiſſes, neque vidiſſes ſomnium. Etenim Theſſalonicæ te reperiri mali ominis argumentum eſt. Theſſalonica quippe victoriæ ad hoſtem tranſi-

	ι'	ι'		ια'		ια'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσασιάσει Πασχάλιος ὁ τῆς Ἀρμ[illegible] Πατρίκιος τῇ βασιλεῖ· καὶ ἀσπονδὸς μετὰ Μαυίου πεποίηκε, δηθωκὰς αὐτῷ καὶ τὸν ὑὸν αὐτοῦ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς πλὴν ἕως Καισαρείας Καππαδοκίας, ᾧ ἀπωλίσας τῆς Ἀρμ[illegible] ὑπέστρεψε.

	ιβ'	ι'		ι'		ι'

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ἡρακλείου ἐν Ἡλιουπόλει ἀπέθανε, καὶ σμυρνιδεὶς ἐνέχθη, εἰς ΚΠ. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει κόνις ἐξ ὑραὸς κατηνέχθη, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσε τοῖς ἀνθρώποις.

ΚΠ. ἐπίσκοπος * Πέτρος ἔτη ιβ'. * Παῦλος

Παῦλος τελευτᾷ· ᾧ Πύρρος πάλιν ἀποκατεάθη, μῆνας δ'. ᾧ ἡμέρας κγ'.

	ιγ'	ζ'		ιβ'		θ'

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαυίας τὴν Ῥόδον καταλαβὼν καθεῖλε τὸν Κολοσσὸν Ῥόδου μετὰ μτξ'. ἔτη τῆς αὐτοῦ ἱδρύσεως, ὃν Ἰουδαῖός τις ὠνησάμενος ἔμπορος Ἐδεσσηνὸς ἐνακοσίοις καμήλοις ἐφόρτωσεν αὐτὸ τὸν χαλκόν· τῇ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀβιβὲς ὁ τῶ Ἀραβῶν στρατηγὸς Ἀρμ[illegible] ἐπεστράτευσε. καὶ πεσεῖσαν Μαυριανὸν τὸν τῆ Ῥωμαίων στρατηγὸν καπεδέξω αὐτὸν ὡς τῆ Καππαδοκίαν ὁρίων, καὶ τὴν χώραν ἐλῄσατο.

	ιδ'	η'		γ'		ια'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε ὁ Μαυίας, καὶ ᾠέσατο γενέσθαι ἐξέπλησιν μεγάλην τῆ πλοίων ἀφὸς τὸ ἀπιλθεῖν τὸν ὁλον αὐτῶ κατὰ ΚΠ. ᾗ δὲ πᾶσα ἑτοιμασία ἐν Τριπόλει ἦν τῆ κατὰ Φοίνικην. τότο δὲ θυσάμενοι δύο ἀδελφοὶ τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καπαμένοντες υἱοὶ Βυκινάτορος, ζῆλῳ Θεῦ τραθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον τῆς πόλεως ὥρμησαν. ἐλθὲ δ' πλῆθος Ῥωμαίων δεσμίων ῥηξάμενοι τὰς πύλας, ῥηξὰ τὰς δεσμίους λύσασπε, ἐπὶ δ' Ἀμόραν τῆς πόλεως ὥρμησαν, καὶ πτείσαντες αὐτὸ τῷ, ᾧ τὰς σωὰ αὐτῷ, ᾧ τὴν ἀποσκιλὼ ἅπασαν πυρὶ κατασκλώσαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων ἀπέπλεσαν. πλὴν ὡδ' ὕπο τῆς αὐτῆς ἐπαίσασπε ἐξαρτήσεως· ἀλλ' ὁ μὲν Μαυίας στρατεύει ἐπὶ Καισαρείαν Καππαδοκίας, Ἀβδελβὰρ δὲ στρατηγὸν κατέστησε τῆς ναυπλοίας· ὃς παραγνόμβος εἰς τὸν λεγόμβον Φοίνικα τῆς Λυκίας, ἔνθα ὡ ὁ βασιλεὺς Κώνσας μετὰ τῶ Ῥωμαίων σόλου, ναμαχεῖ μετ' αὐτῶ. μέλλοντος δὲ τῶ βασιλέως ναμαχεῖν, Θεωρεῖ κατ' ὄναρ τῇ νυκτὶ ἑαυτὴν ἑστὰ αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ. διστιθεὶς διηγέσατο τινὶ ὁτεσοῦν τὸ ὅραμα. ὁ δὲ ἔφη· ὦ βασιλεῦ, ἐνθε μὲ ἐκομίσθης, μὴπ τὸ ὄνειρον ἐίδῃς. τὸ δὲ εἶναί σε ἐν Θεσσαλονίκῃ· Θεσσαλονίκη ἐγκεῖσται ἀφὸς

τὸν ἐχθρὸν σου ἡ νίκη ξίπῃ. τὰ δὲ βασιλέως μυ- A
θεύσα ποιησαμένη λόγον περὶ τούτου, φρὸς παραπα-
ξιν ταυμαχίας τὸν Ρωμαϊκὸν στόλον φροιησάτο ἢ
πόλεμον. ἢ δὴ συμβάλοντες ἀλλήλοις ἐτρώθησαν
Ρωμαῖοι· ἢ συγκυρήσαι ἡ Θάλασσα τοῖς αἵμασι
τῆ Ρωμαίων· ἐνδύσα δὲ ὁ βασιλεὺς ἄλλον τσά τῶν
ἑαυτῆ ἐθῆτα. ἢ εἰσπηδήσας ὁ υἱὸς τῦ Βουκινάτ-
ρος ὁ προλοχῶείς εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βα-
σιλέα ἀφαρπάσας, καὶ εἰς ἕτερον σκάφος τῶν
μεταβαλὼν παραδόξως δίεσωσεν. αυτὸς δὲ ἀρ-
θρέιος ἐπισὰς τῆ βασιλικῆ νηῒ πολλοὺς ἀνέ-
λεν ὁ γυναῖκατος, ἕαυτὸν παραδοὺς
ὑπὲρ τῶ βασιλέως. τῶτον δὲ κυκλώσαντες οἱ B
πολέμιοι, ἐν μέσῳ καταχόντες ἐδέκουν αὐ-
τὸν ἕπεα τὸν βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ πολλοὺς ἀπο-
λεῖν ἑαυτέίνεται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆ πολεμίων,
σωὶ τῆ φορωτῶι τῶν βασιλικῶν ἐθῆτα. ὁ δὲ
βασιλεὺς ἕτω ξοπωσάμενος σώζεται, καὶ πα-
ταλιπὼν πάντας ἀπίπλεωσεν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει.

| | | ια΄ | ι΄ | | ιγ΄ | ιδ΄ | |

Τάτῳ τῆ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐθμὰν ὁ τῆ Σα-
* Ενθρίβαις ρακίλων στρατηγὸς ὑπὸ τῆ ἐν * Εθρίβαις ἀ-
μυρόσας ἔτη ι΄. γέγονε δὲ ἀνασοβὴ μέσον αὐ-
τῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τῶν ὅρμων ὑπῆρχον τῶν C
Αλὴ ἤθελον ἀνελεῖν τὸ Αλὴ γαμβρὸν ὄντα τῶ
Μουαμέθ. οἱ δὲ κατὰ Συρίαν, καὶ Αἴγυπτον, ἢ
Μαυΐαν ἤθελον. ὃς καὶ ἐκίνησεν καὶ ἐκράτησε ἔ-
τη κδ΄.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαυΐας ἔτη κθ΄.

Arabum Dux Mavias annos 29. regnat.

| | | α΄ | | β΄ | | | |

Τάτῳ τῆ ἔτει ἐπεκράτησε Μαυΐας κατὰ Αλὴ καὶ
συναθροίζονται ἀμφότεροι ἀράμεσον Βαρβαλίαν, εἰς
τὸ Καισάριον πλησίον τῆ Εὐφράτου. οἱ δὲ τῶ
Μαυΐα ἐπικρατέσεροι γεγονότες τῶ ὕδωρ ἐλαβον.
εἰς δίψῳ τε ἐλθόντες οἱ τῶ Αλὴ ἐλεεπολέκτουσι.
Μαυΐας δὲ οὐκ ἤθελε πολεμῆσαι· ἀλλ᾽ ὑπονηὶ ἢ νίκῃ
ῥρατο.

Hoc anno Mavias bellum adverſus A-
lim movit: & in media Barbaliſſi planitie
ad Cæſarium juxta Euphratem uterque
exercitum eduxit. Maviæ acies victoria
ſuperior effecta annis fluentia occupat:
ſiti vero aciem Alis invadente, milites
aquarum penuria virium & animi deli- D
quium patiebantur. Mavias itaque præ-
lium detrectans abſque ullo labore victo-
riam tulit.

| | | | ιε΄ | | β΄ | | | |

Τάτῳ τῆ ἔτει ἐπεκράτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σκλα-
βίας, καὶ ἠχμαλώτισε πολλὰς, καὶ ὑπέταξε. τῆ
δ᾽ αὐτῆ ἔτει τὰ κῆ τῶν ἁγίων Μάξιμον, καὶ τὰς
μαθητὰς αὐτῆ ἐπραχθη, περὶ τῆς ὀρθῆς πίτεως
ἀχωνισαμένων κατὰ τῆ Μονοθελητῶν, ὃς Κώνσας
εἰς τὴν ἑαυτῆ κακοδοξίαν μὴ ἰχύσας μετενέγκαι,
τὸν Θεόσοφον καὶ πολυμαθέσατον γλῶσαν τῶ ἁ-
γίου ἀπέτεμψε μετὰ τῆς δεξίας χειρὸς αὐτῆ, ὡς
πλείσα κατὰ τῆς αὐτῆ δυσεβείας σωὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῆ Λοιπασίοις συγγραμμένοις, ἃ καὶ κατ᾽
ἐπος αὐτοῖ γεγράφασιν, ὡς οἱ φιλομαθεῖς γνώσκε-
σιν.

Hoc anno Imperator in Sclaviniam ex-
peditionem ſuſcepit: pluribuſque barba-
ris in captivitatem actis, provinciam ſub-
egit. Hoc quoque anno quæ ſanctum Ma-
ximum & ejus diſcipulos ſpectant, geſta,
iis nimirum pro recta fidei ſententia ſuſti-
nenda adverſus Monothelitas decertanti-
bus. Eos cum Conſtans in perverſum ſen-
ſum abducere non valeret, divina ſapien-
tia fluentem & varia eruditione florem-
tem illam ſancti linguam una cum illius
dextera abſcidit: utpote quæ multa ad-
verſus ejus impietatem una cum diſcipu-
liſ (erant illi uterque Anaſtaſius) conſcri-
pſiſſet, quæ & ipſi ad verbum exſcripſe-
runt, ut omnibus ſcientiarum ſtudioſis
notum eſt. E

| | | | κ΄ | γ΄ | | ς΄ | | |

Τάτῳ τῆ ἔτει ἐσυχίθη μεταξὺ Ρωμαίων καὶ
Αράβων τὰ Μαυΐα φησβάσαντος ἐφ᾽ ἔ-
ταιρείαν, ἵνα τελέσωσι Ρωμαίοις οἱ Αραβες
καθ᾽ ἡμέραν νομίσματα χίλια, καὶ ἵππον, καὶ δοῦ-

| | | | ιδ΄ | ι΄ | | ιβ΄ | | |

Hoc anno Uthmanus Saracenorum Dux
Ameræ provincia decem annos ſanctus
ab Ethribenſibus dolo appetitus interiit.
Diſſidium autem inter Arabes exortum
eſt. Qui enim Deſerti loca tenuere Alis
alterius Alim nepotem, Muamed gene-
rum, defideranti Principem: qui vero *Edit Pariſ.*
Syriam & Ægyptum incolere Maviam *pag.288.*
promovebant: cujus pars ſuperior extitit,
& imperium obtinuit annos viginti quin-
quatuor.

| | | | ιε΄ | α΄ | | δ΄ | | |

| | | | ις΄ | β΄ | | ε΄ | | |

nis penderent. Inter hæc magnus terræ motus menſe Dæſio indictione ſecunda per Palæſtinam & Syriam exortus magnis ruinis cauſam dedit. Hoc etiam anno ſanctiſſimus Martinus Papa Romanus pro veritate fortiter propugnanda hucuſque prælatus, & jam Confeſſor factus, in Orientis partibus vitam finivit.

| | | |

| | | |

Mavia pactus, Phadalam Arabum Ducem cum auxiliaribus barbarorum copiis Saborio militaturis secum accepit : & Phadalam præcurrens, dum lætus admodum ad Saborium contendit, in insidias ad fauces montium ab Andrea sibi paratas incidit : quare comprehensum, & vinculis alligatum ad Andream deferunt . Sergius Andream primo conspicatus, ad ejus pedes veniam precaturus prolabitur . Ad eum ille, Tune, inquit, Sergius Ille exilis, qui me Mulierculæ nomine excepto, de tuis virilibus gloriabaris ? Virilia deinceps nil tibi profutura, quinimmo mortem allatura, certo scias . His prolatis, partes quæ virum efficiunt, ei resecari jussit, & ad lignum suspendi . Constantinus autem ubi Phadalam Saborio suppetias venire audivit, Nicephorum Patricium cum Romano exercitu, qui se Saborio opponeret, misit . Saborius Adrianopolin forte occupaverat, qui cum Nicephori adventus nuncium accepit ; fesiplum ad pugnam exercebat . Eum itaque pro more sibi consueto extra urbis muros quadam die equum agitare contigit : Urbis vero portæ jam proximus equum inflicto flagello incitat . Equus ob inflictum dolorem in fessorem rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allisit : ex quo infelici lectho pertire coactus est : sicque Deus victoriam in Imperatoris manus transtulit . Phadalas Exapolim adveniens, ubi quæ gesta erant rescivit, ad magnas adductus est angustias : adeo ut auxilium a Mavia petitum miserit, quod jam Romani concordiam inire statuissent . Mavias filium suum Izid copioso barbarorum exercitu instructum auxilio misit . Quare ambo conjunctis armis Chalcedonem conveniunt, & captivorum numerum non contemnendum abducunt . Tum vero Amorio Phrygiæ urbe capta, & armatorum millibus quinque ad ejus custodiam relictis, in Syriam regressi sunt. Incumbente vero hyeme, & nive plurima terræ faciem operiente Imperator ipsum Andream Cubicularium cum valida armatorum manu Amorium destinat ; qui nocta confcensio per ligna quædam muro civitatem ingrediuntur, omnesque Arabes ad millia quinque, ne uno quidem superstite relicto, trucidant . Porro illa hyeme tanta aquarum exundatio Edessæ fuit, ut multi suffocati sint . Præterea signum in cælo apparuit .

Edit. Paris. pag. 293.

A λαβε Φαδαλᾶν ϛρατηγὸν Ἀράβων μ῾ βοηθείας βαρβαρικῆς συμμαχίαν τῇ Σαβωείῳ . φροπομδύμενος δὲ ὁ Σέργιος τὴν Φαδαλᾶ , ὡς πρεσκαρας ἀφὸς Σαβώειον ἀπηρχόμενος , παραπίπτει τ῾ κλεισύραις τοῖς τὼ Ἀνδρέου λόχοις . ϗ ὑπὸ κρα πάντες , ἀφὸς Ἀνδρέας , φίλματι δίδωμεν . ὁ ϗ Σέργιος ἰδὼν τ῾ Ἀνδρέα , ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὰς πόδας αὐτῦ , δεόμενος φείσασθαι αὐτῦ . ὁ δὲ πρὸς αὐτόν . σὺ εἶ Σέργιος ὁ παυχώμενος ἐκ τῶν ἀιδοίων ὑπὸ Μαυΐα , κἀμὲ διηλύσειν δυνασθαι ; ἰδοὺ τὰ αἰδοῖά σου νῦν ἀφελήσουσιν , ἀλλὰ δαπανὰς σωσι . ταῦτα εἰπὼν , ὑπτιάσας ἐκτεμπδίωσι αὐτὰ τὰ αἰδοῖα . ϗ ἐκρέμασεν αὐτὸν ὑπὶ ξύλω . ὁ δὲ Κωνσάντιος ἀκούσας τὴν τῦ Φαδαλᾶ ἀρχὴν εἰς τὴν Σαβωείου βοήθειαν , ἀποστέλλει Νικηφόραν τὸν Πατέρικιον μ῾ Ρωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιπαξαθαι τῇ Σαβωείῳ . ὧν δὲ Σαβώειος εἰς Ἀδριανόπολιν , ἔ ὡς ἐπύθετο Νικηφόραν ἐρχεσθαι φὸς αὐτὸν , ἐγύμναζεν ἑαυτὸν φὸς πόλεμον . σωιὼν δ῾ ἐν μιᾷ τῶ ἡμερῶν , χῆ τὸ εἰωθὸς τῶτον τῆς πόλεως ἐφ῾ ἵππε ἐξελαύνειν . ὡς δὲ γήγνετο πλησίον τῆς πόλεως , δίδωσι τῇ ἵππῳ τῇ μάστιγι . ὁ δὲ ἀφιωσάσας , ϗὶ τῶτο ϗ κεφαλῇ τῇ πύλῃ φροσρήξας , κακῶς τὸ ζῷ ἀπέκλασε . ϗ ὕτως ὁ Θεὸς τῶν νίκλων ἐδωρήσατο τὴν βασιλείαν . Φαδαλᾶς δὲν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξάπολιν , ϗ μαθὼν πάντα τὰ γεγονότα . ϗ ὑποσύλλει φὸς Μαυΐαν αἰτῶν βοήθειαν , ἵνα τὸ τῶς Ῥωμαίους ἐλθεῖν εἰς ὁμόνοιαν . πέμπει δὲ αὐτῷ ὁ Μαυΐας τὸν υἱὸν αὐτῦ Ἰζίδ , καθοπλίσας αὐτὸν πλῆθει βαρβάρων . παρεγένετο δὲ ἀμφότεροι εἰς Χαλκηδόνα . ϗ ἠχμαλώδισαν πολλὰς . παρέλαβον ϗ τὸ Ἀμόριον τῆς Φρυγίας πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ὑσπλων ἀφέντες εἰς φυλακὴν αὐτῶ . ϗ ἀνέκαμψαν εἰς Συρίαν . χειμῶνος γινομένου πέμπει ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν τὸν Κυβικυλάρειον . ϗὶ χιόνος πολλῆς ὔσης , ἐν νυκτὶ καταλαμβάνει , ϗὶ ᾗ ξύλω ἀνέρχεῖ ὑπὶ τὸ τεῖχος . ϗὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸ Λαμόριον , ὡ πάντας κτείνοντι τὰς Ἀραβας τὰς πέντε χιλιάδας . ἔ ἐκ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν ὐδὲ εἷς . ἐν αὐτῇ δ῾ τῇ χειμῶνι πλημμύρα ὑδάτων γέγονεν εἰς Ἔδεσσαν , ἔ πολλοὶ ἀπώλοντο . ἐφάνη δ῾ ϗὶ σημεῖον ἐν τῷ ὐρανῷ .

B

C

D

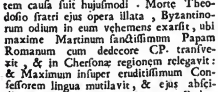

Hoc anno Imperator Constans Syracusis Siciliæ in balneo, cui nomen Daphne, dolis in eum paratis occisus est . Necis autem causa fuit hujusmodi . Morte Theodosio fratri ejus opera illata, Byzantinorum odium in eum vehemens exarsit, ubi maxime Martinum sanctissimum Papam Romanum cum dedecore CP. transvexit, & in Chersonæ regionem relegavit : & Maximum insuper eruditissimum Confessorem lingua mutilavit, & ejus abscidit manus : multosque præterea Orthodoxos, suam nimirum hæresim approbare recusantes, verberibus, exiliis, atque proscriptionibus infectatus est, geminosque tandem Anastasios Confessoris & Mar-

Τῶτο τῷ ἔτει ὁ δολοφονῆθη ὁ βασιλεὺς Κώνσας εἰς Σικελίαν ἐν Συρακούσῃ ἐν βαλανείῳ , ᾧ ὄνομα Δάφνη ὧ δὲ αἰτία αὕτη . μ῾ τῶ Θεοδοσίου τὸ ἀδελφῦ αὐτῦ ἐμισήθη ὑπὸ τ῾ Βυζαντίων . ϗ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνον τ῾ ἁγιώτατον Πάπαν Ῥώμης ἀτίμως ἤγαγον ἐν Κωνσαντινοπόλει , ϗ ἐξέωσεν εἰς τὰ Χερσῶνος κλίματα , ϗ Μάξιμον τὸν σοφώτατον ὁμολογητὴν ἐγλωσσοτόμησε , ϗ ἐχειροκόπησε , ϗ πολλὰς τῶ ὀρθοδόξων αἱρέσεις , ϗ ἐξορίας , ϗ θημώνοις κατέδικασε , ὧς τὸ μὴ πείθεσθαι τῇ αἱρέσει αὐτῦ , ϗὶ τὼ δύο Ἀναστασίε μαθητὰ ὑπαρ-

χοντας

χοντας τ̃ ὁμολογητ̃ τ̃ μάρτυρος Μαξίμου ἐξορίας καὶ βασάνους ἐπέδωκε. διὰ τοῦ τοῦτο ἐμισήθη σφοδρῶς παρὰ πάντων. δεκλασάσας δὲ ἠβουλήθη μετενίγκαι τὸ βασίλειον εἰς Ῥώμλυ. ὅθεν κ̃ τῶν βασίλισσαν, κ̃ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτ̃ ἐπαραι ἠθέλησεν, εἰ μὴ ὁ Ἀρδρίας ὁ Κυβεικλάρειος, κ̃ Θεόδωρος ὁ Κολωνείας, τ̃ τότε βωλὴ δικαιώλασαν. ἐποίησι δὲ ἐν Σικελίᾳ ἔτη ς'. εἰσπλέοντες δὲ αὐτ̃ ἐν τ̃ εἰρηνικ̃ βαλασείῳ συνεσκλήθη αὐτ̃ τῖς Ἀνδρίας υἱὸς Τροΐλου ὑποσυρῶν αὐτ̃. ὃς δὲ ἤρξατο γαλεῖκρ σμήχεσθαι, λαβὼν Ἀνδρίας τὸ κέντρον δίδωσι παπὶ πορφυρᾶς τῦ βασιλέως, κ̃ θλῖψας ἀπέῤῥα. τῶ δὲ βασιλέως χρονίσαντος ἐν τ̃ βαλασείῳ, ἐσαπέδυσαν οἱ ἔξω, κ̃ διέρκησεν τὸ βασιλεῖα τεθνηκότα, κ̃ τὸν Θάψαντος, Μιζίζιόν τινα Ἀρμένιον βασιλέα πεποίηκαν βασσιλῆρει τύπον. ὧν δὲ ἀφαιτὴς ὁ ἁρμόσταις. ἀκούσας δὲ Κωνσαντῖνος τῶν πατρὸς ἀποβίωσιν μ̃ πλείσης ταυσολίας τῶν Σικελίαν καταλαμβάνει, κ̃ χειροωμῶμος Μιζίζιον τὸν ἀναιρεῖ σωὺ τ̃ φονέων τὰ ἰδία πατρός. καὶ καταστήσας τὰ ἐσπέρια ἐπὶ τῶν ΚΠ. ἅρμοστ, κ̃ βασιλεύει τ̃ Ῥωμαίων μετὰ Τιβερῖν κ̃ Ἡρακλείου τ̃ ἰδίων ἀδελφῶν. (* τὸν δὲ βασιλέως Κώνσαντος ἐν Σικελίᾳ ὄντος ἐπανίσι αὐτ̃ Μιζίζιος μετὰ ἑτέρου ἐν τ̃ λιτρῷ, καὶ ἐβασάνωσαν αὐτὸν. ἡμέωσε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Μιζίζιον κ̃ τὸς σωὺ αὐτ̃ τὸς τοῦ τοῦ τοῦ

Anni mundi dode-
Rom-
Con-
Ata-
Dux
Ma-
CP.
Epiſc.
Joan-
nes
A
Pers.
Basil.
Kon-
stanti-
nou
ἔτη
Arsā
ἀρχην.
Ma-
uiae
ἔτη
Κτι-
στέων.
Ἰουλ-
ιου
ἔτη
Ἔτη τοῦ κόσμου
Ἔτη τοῦ Χριστοῦ
Ἔτη τοῦ Ἀβραάμ
Ἔτη τῆς Ἀσσυρίων βασιλείας
Ἔτη τῆς Περσῶν βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἀρσακιδῶν ἀρχῆς
Ἔτη τῆς Μακεδόνων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ῥωμαίων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἀκτιακῆς νίκης
Ἔτη τῆς Ἀλεξανδρέων ἀρχῆς
Ἔτη τῶν Διοκλητιανοῦ διωγμῶν
Ἔτη τῆς Ἀρμενίων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἰβήρων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἀλβανῶν βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἀγαρηνῶν βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἀμορραίων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἑβραίων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἀρχῆς
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἀποικίας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἐπιστασίας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἐλευθερίας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἀρχιερωσύνης
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων προφητείας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων βασιλείας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἡγεμονίας
Ἔτη τῆς Ἰουδαίων ἀρχιερωσύνης

μιε · ϗ κτείνουσι Αραβες χιλιάδες λ'. τότε Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Διὸς πόλεως Συρίας φροσφυγὼν τοὺς Ρωμαίους πῦρ θαλάσσιον καπασκάσας πᾶν τὸ Ἀράβων σκάφη ἐνέφηνεν, ϗ σύμψυχα κατέκαυσε · ϗ ἅπας οἱ Ρωμαῖοι μετὰ νίκης ὑπέστρεψαν, ϗ τὸ θαλάσσιον πῦρ ὤφεν.

A nuit: caque pugna Arabum triginta millia cæsa fuere. Tum vero Callinicus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos defciens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus vivis consumptis, succendit. Sicque Romani victores reversi sunt: ignemque marinum invenere.

Edit Paris. pag. 295.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐχείμασεν Αβδηλᾶς υἱὸς Καΐς, ϗ ὁ Φαδαλᾶς εἰς Κρήτην.

B Hoc anno Abdelas filius Caisi, & Phadalas Cretæ hyemaverunt.

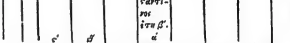

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαββάτῳ.

Hoc anno quodam sabbati die signum in cælo apparuit.

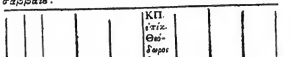

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρὶς μεγάλη κϗ τὸ Συρίαν, ϗ Μεσοποταμίαν.

C Hoc anno magna locustarum vis Syriam & Mesopotamiam infestavit.

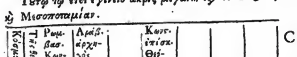

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον Μαρδαΐ ϗ εἰς Λίβανον ϗ ἐκράτησαν ἀπὸ τῆ Μαύρης ἕως τῆς ἁγίας πόλεως · ϗ ἐχειρώσαντο τὰς τῶ Λιβάνου πεζοπάς · ϗ πολλοὶ ὄχλοι, ϗ αἰχμάλωτοι, ϗ αὐτὸς Θοῦς φρὸς αὐτὸς κατέφυγον · ὧν δ' ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς πολλὰς χιλιάδας γενέσθαι. ϗ ταῦτα μαθὼν Μαυΐας ϗ οἱ σύμβουλοι αὐτῦ ἐφοβήθησαν σφόδρα · συλλογισάμενοι τὸ βασίλειον τῶ Ρωμαίων ὑπὸ Θεῦ ὁρᾶσθαι. ϗ ἀποστέλλει φρίσβεις φρὸς τῆ αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον ζητῶν εἰρήνην. ὁ ϗ βασιλεὺς τῆς τοιῆτης πρὲσβεις ἀσμένως ἐδέξατο, ϗ ἔπεμψε αὐτῶ ἀκακοῦς, ἀπέστειλε σὺν αὐτοῖς ὁν Συρίᾳ Ἰωάννην τῆ Πατρίκιον, ϗ ὑπάτους Πτζυγαύδιν, ϗ ἀρχιμαγιστῆ τῆς πολιτείας, ϗ πολυπέρονθ ὄντα, ϗ μεγάλης αὐτοχομίας φρασήνεως, ἐπὶ τὸ ἀρμοδίως διαλεχθῆναι πὶς Ἄραψι, ϗ πᾶ τὴς εἰρήνης συμφωνῆσαι. τὰ ϗ καταλαβόντος τὸν Συρίᾳ, ὁ Μαυΐας σφράγισμα πυποιικῶς ἔπ τὸ Δμηνίων, ϗ Κορασηνῶν ἐδέξατο αὐτῶ μετὰ μεγάλης τιμῆς. πολλῶν δὲ ὧν λεχθέντων ἀναμεταξὺ αὐτῶν εἰρηνικῶν λόγων, συνεφωνῆθη πρὸς ἱκανὸν χρόνον ἐγγράφων εἰρήνης γενέσθαι μεθ' ὅρκου λόγων ἐπὶ συμφώνῳ ὑπισὶ πάκτα παραγένεσθαι τῆ Ρωμαικῆ πολιτείᾳ παρὰ τῆ Ἀγαρηνῶν χρυσῦ χιλιάδας τρεῖς, ϗ ἀνδρας αἰχμαλώτους γ'. ϗ ἵππους ἐλαγγεῖς γ'. ταῦτα σοχνὸν τὸν μεταξὺ τῆ δύο μερῶν ἐπὶ χρόνῳ λ'. φυλάττεσθαι πλατείαν εἰρήνην ἀπὸ μέσου Ρωμαίων ϗ Ἀράβων · ϗ τοιῦτον καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὅρκων, ϗ ἀλλήλοις ἐπιδόντων, ὁ πολλαχοῦ λεχθεὶς παυδύφημος ἀνὴρ

D Hoc anno Mardaitæ Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro monte est, usque ad sanctam urbem, & Libani cacumina quæque occupavere: multique tam servi & captivi quam indigenæ ad eos se adjunxerunt; ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa millia excreverint. Quo audito, Mavias ejusque consiliarii valde extimuere, adeo ut imperium Romanum sub Dei tutela consistere reputantes, Legatos de pace habenda ad Imperatorem Constantinum summiserint. Imperator hos benigne excipiens, precibus illorum admissis, delegavit cum ipsis in Syriam Joannem Patricium cognomento Pitsigaudem, ut seniorem in Rep. multæque experientiæ & prudentiæ virum, qui videlicet apte & commode cum Arabibus colloqueretur, pacisque conditiones componeret. Is ubi venit in Syriam, Mavias collecto Amerærum & Corasenorum concilio *pag. 296.* ipsum perhonorifice excepit. Posteaquam vero multa super pace agitata & hinc inde discepatata fuissent, tandem inter utrosque convenit, ut pacis conditiones interposito jurejurando scriberentur: nimirum ut pro vectigali annuo auri pondo tria millia, homines item captivos quinquaginta, & equos generosos quinquaginta Agareni Rom. Reip. penderent. Quibus demum utrinque pactis, pace firma inter Romanos atque Arabes ad annos triginta constitutea, publicisque duobus instrumentis ad utramque partem inviecm datis, celebris ille, ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad Imperatorem reversus est. Hoc ubi per cepere qui occa-

E

sum incolebant, Chaganus Abarum Princeps, cæterisque illarum provinciarum Reges, Duces, & Castaldi, utrique Occidentalium nationum Primores, Legatos una cum muneribus ad Imperatorem pacis concordiæque cum ipso ineundæ firmandæque gratia, misere. Imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se tessaretur dominum, cum ipsis firmavit. Atque ita quies & tranquillitas maxima tam in Oriente, quàm in Occidente obtinuit.

A πρὸς τὴ βασιλέα ἀπέστειλε μετὰ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἑσπέρια οἰκοῦντες ἔθνη. ὅτε Χαγάνος τῆ Ἀβάρων, καὶ οἱ ἐπήκοοι ἄρχης, ἔξαπέστειλε, καὶ Κάσταλδοι, ὃ οἱ ἐξοχώτατοι τῆ φορὰ τὴ δύσιν ἐθνῶν ἔβη πρεσβεύσων δῶρα τῆ βασιλέι στέλλοντες, εἰρηνικοῦ φορὰ αὐτὸς ἀγάπλω κυρωθῆναι γνήσιον, εἴξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσε καὶ φορὰ αὐτοῦς διαπορικοῦ εἰρηνίων. καὶ ἐγένετο ἀμεμπτία μεγάλη ἔν τε τῆ ἀνατολῆ, καὶ ὃν τηδόσει.

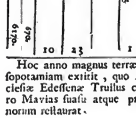

Hoc anno magnus terræ motus per Mesopotamiam exitit, quo Ambo, & Ecclesiæ Edessenæ Trullus corruit: cum vero Mavias fisus atque precibus Christianorum restaurat.

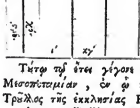

Τούτῳ τῷ ἔτει γίγαντ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοπόταμίαν, ὧν ᾧ πίπτει τὸ Βατὰρ, καὶ ὁ Τράλλις τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης, καὶ κτίζει αὐτὸν Μαυΐας αὖθις τῆ Χερσιανῶν.

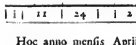

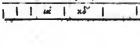

Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorum rex letho extinctus est. Gentis suæ Ducem se gessit annos viginti, Ameram ie renunciavit annos viginti quatuor: Izid vero ejus filius post eum principatum obtinuit. Sub id vero tempus Bulgarorum gens in Thraciam irrupit. Sane dc Unnobundobulgarorum & Contragorum antiquitate nonnihil hic deliberè operæ pretium duco. Ad Euxini pontî partes trans mare positas, & Septentrioni subjectas, ad Mæotidem nimirum paludem, in quam fluvius ingens ex Oceano per Sarmatarum terram procurrens Atalis nomine exoratur, in quem etiam fluvius alter Tanais dictus, ipsc pariter ab Iberiis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Tanais & Atalis. Hic enim Atalis supra memoratam Mæotidem ab altero diffinditur) energit amnis, cui Cuphis nomen impositum, qui in maris Pontici finem juxta Necropylas ad promontorium, quod Arietis facies vocatur, prorumpit. A designata vero palude mare fluminis instar latum, in ipsius Euxini pontî finem per Bosphorum & Cimmerii regionem exundat: in eo flumine Murtalium, & huic similes expilcantur; & ad Orientalem quidem præjacentis paludis plagam, Phanagurium nuncupant, & Hebræos illic degentes, hominum nationes plerasque numerantur: ab ipsa vero palude ad fluminis Cuphis limites, in quibus Xyfus Bulgaricus pisces capitur, ipsa antiqua magnaque Bulgaria sita est, & quæ Cotragorum Bulgaris contribulium vocatur regio. Cæterum Constantini temporibus, qui in Occidente * * * * * Crobatus quidam præfatæ Bulgariæ Cotragorumque Domnas letho vicinus filios quinque post se relinquens, iis condito testamento præcepit, unusquisque dominio firmo ac stabili retinendo, & ab exterarum gentium servitute vindicando ne scorfim a se inviceni habitarent: at cum post breve tempus a patris obitu quinque liberi illi ad diffribuendas ad invicem dominii por-

C Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπριλίου Μαυΐας τῆ Σαρακηνῶν ἀρχὸς βασιλεὺς μὴνὶ Ἀρτεμισίῳ ϛ'. ἰνδικτιῶνι α'. γίγαντ δὲ ἐρατικὸς ἔτη κ'. καὶ ἡμέρωσεν ἔτη κδ'. καὶ ἦρξεν Ἰζὶδ ὁ υἱὸς αὐτὸ. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῆ Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλθε τὴ Θρᾴκη. ἀσαγκαῖον δὲ εἶτεῖν τὰ περὶ τὴς ἀρχαιότητος τῆ Οὐννοβανδοβουλγάρων καὶ Κοτραγων. ἐν τοῖς ἀριστέρως πόντου μέρεσι τὴ Εὐξείνου πόντου, ὃν τῆ λεγομένῃ Μαιώτιδι λίμνῃ, εἰς ἣν εἰσάγεται ποταμὸς μέγιστος ἀπὸ τὰ Ὠκεανοῦ καταφερόμενος διὰ τὴς τῆ Σαρματῶν γῆς, λεγόμενος Ἄταλις, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λεγόμενος Τάναις ποταμὸς ἀφ' αὐτὸς ἀπὸ τὰ Ἰβηρέων πυλῶν ἐξερχόμενος τῆ ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν, ἀπὸ δὲ τὰ μίξεως τὰ Τάναϊ ἀφ' τὰ Ἀτάλ, (ἄνωθεν τὴς φερομένης Μαιώτιδος λίμνης χιλομένου τὰ Ἀτάλ) ἔρχεται ὁ λεγόμενος Κῶφις ποταμὸς, ὃ ἀποδίδεε εἰς τὸ τέλος τὴς Ποντικὴς Θαλάσσης πλησίον τῆ Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἄκρωμα τὸ λεγόμενον Κριὸ πρόσωπον. ἀπὸ δὲ τὴς φρουραιοθείσης λίμνης ἴσα ποταμῷ Θάλασσα, ὃ εἰσάγεται εἰς τὸν τὸ Εὐξείνου πόντου Θάλασσαν διὰ τὸ Βοσπόρου ᾧ Κιμμερίου, ὃξ ὃ ποταμοῦ ἀχρύνεται τὸ λεγόμενος Μυρξοῦλοι, ᾧ τὰ τοῦτο ὅρεσια, ᾧ εἰς μὲν τὰ φορὸς ἀναπολὶν μέρη τὴς φρουρεμένης λίμνης ὑπὶ Φαναγωρείαν, ᾧ τοὺς ἐκεῖσε οἰκοῦντας Ἑβραίους παρακεῖνται ἔθνη πλείστα· ἀπὸ δὲ τὴς αὐτὴς λίμνης εἰς τὸ λεγόμενος Κῶφιν ποταμὸν, ὑδατὰ τὸ Ζυζὸν ἀχρύεται Βουλγαρικὸν ὄνομα, ἡ παλαιὰ Βουλγαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κοτραγοι ὁμόφυλοι αὐτῶν καὶ υἱοὶ συγχαίνοντες. ἐπὶ τὸ χρόνου Κωνσταντίνου τὰ εἰς τὰ δύσιν **** Κροβάτου τὸ Κύρια λεχθείσου Βουλγαρείας ᾧ τὸ Κοτράγων τὰ βίος μεταλλάξαντος, ᾧ πέντε καταλιπόντος υἱοὺς, καὶ διατυπώσαντος μηδαμῶς τινὰς ἀποχωρεῖδίαιαι ἐκ τὴς φορὸς ἀλλήλως δυαίτης διὰ τὸ πάντη κυριδεῖν αὐ-

Edit. Paris. pag. 297.

τὰς, ᾗ ὑπερῳ μὲν διωκοδόμησε ἔθνη. μιτ' ὀλίγον δὲ χρόνον τ ἐκείνη πολιτῆς εἰς διαίρεσιν ἐλκυόσης οἱ πέντε αὐτὸ υἱοὶ, δίχηται ἀπ' ἀλλήλων μὴ τὸ συστιζωσάντι αὐτῶν ὑποκειμένη λαῷ· ὃ ὁ μὲν πρώτος υἱὸς Βατβαια- * Βατβαιὰ ὁ λεγόμενος * Βατβαιὰν ἢ ὑπολὼ τὸ οἰκεῖον φυλαξας πᾶσὸς, διέμεινεν ἐν τῇ αρχαιοτάτῃ αὐτὸ γῇ μέχρι τῆς δυρο. ὁ δὲ δεύτερος τῶν ἀδελφῶν, ὁ λεγόμενος Κοτράρης, ᾗ Τάναϊν ῥηβὰς ποταμὸν ἀπέπαυτι τὸ πρώτου ὄχησεν ἀδλφοῦ. ὁ δὲ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος ᾗ Ισρὴ, ἤτοι Δάνυβιν, περαιωθέντες ποταμὸν, ὁ μὲν εἰς Παιονίαν τῆς Αραβίας ὑποσαγὴς τῇ Χαγάνῳ ᾗ Αβάρων, ἔμεινεν ἐκεῖ μῆ τῆς δυνάμεως αὐτὸ. ὁ ᾗ ἀφὸς τῇ Ῥαβίνῃ Πεπτάπολιν καταλαβὼν, ὑπὸ ᾗ βασιλείαν ᾗ Χερσῶνος γέγονε. ἔπειτα τῶν ὁ τέλτος, Λσπαρὺς λεγόμενος, τὸν Δάσπειρ ᾗ Δάναρεως πιράσας, ᾗ ᾗ Οχλὸν καταλαβὼν βορειοτέρως ᾗ Δανυβίου ποταμὸς, μεταξὺ τῶν κάκείνε ὄχησε, ἀσφαλὴ ᾗ δυσμαχητὸν ἔσεσθαι τόπον ἐοχατιᾶμβος ἐξ ἑκάτου μέρους, τελματώδης ᾗ ἐμπροσθεν, ᾗ ἄλλοθεν τοῖς ποτισμοῖς ἐφαπτόμενος, πολλὴ ᾗ ἔδρει ποιᾶσεωμένῳ διὰ ᾗ μεγεθος τῶν ἐκ πολεμίων παριόντων ἄνεσιν. τῶνδε ᾗ ὕπερ εἰς πέντε μέρη διαιρεθέντων, ᾗ ἐν βραχυπτι κατασησάντων, ἐξέλθε τὸ μέγα ἔθνος ᾗ Καζάρων ἀπὸ ᾗ ἑωδοτέρα βάθος Βαρζίλιος ᾗ φρώτης Σαραπατίας, ᾗ ἰδίασεν πάσης τῆς περατικῆς γῆς μέχρε ᾗ Ποντικῆς Θαλάσσης· ᾗ ᾗ φραῖτος ἀδελφὸν Βατβαίαν τῆς φρώτης Βελγαρέιας φρώτον ὑποτελῆ κατεῖσησας, φόρις παρ' αὐτῶ κομίζεται μέχρε τῆ νῦν. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μεμαθηκὼς, ὅτι ἐξάπινα ἔθος ῥυπαρὸν ᾗ κακὰ Δαρτον ἐκείθεν ᾗ Δανυβίου εἰς ᾗ Οχλὸν ἐσκήνωσε, ᾗ τὰ πανοικίζοντα τῶ Δανυβίου ἐκτρίχει καὶ λυμαίνῃ, τῶν ἔτι τῶν νεῶν παρ' αὐτὸν κρατυμένου χώρων, ὑπὸ Χερσιανῶν τότε κρατυμένων, ἰωνίζειν σφόδρα. καὶ κελεύει πάντα πιράσαι τὰ δύνατα ἐν τῇ Θρᾴκῃ. καὶ ἐξοπλίσας φόλον διάτε γῆς ᾗ Θαλάσσης ἀπεκίνησε, πολεμῆσ τοὺς ἐκδιδῶναι πειρωμένους· ᾗ διὰ μέν τῆς φορς τῇ Οχλῷ καλυπτὴν, Δανυβίῳ πάσῃ τὰ πλοῖα διαπλέας, διὰ δὲ τῆς πλησιαζούσης ἀκτῆς τοὺς ῥαῦς φορτομίσας· πάντ δὲ τὸ ἀθρόον ᾗ πάμπλοθες τῆς παραπλεύσεως οἱ Βούλγαροι διασαλεῦσι τῆς ἑαυτῶν ἀπειρυκότες σωτηρίας, εἰς τὸ ἀφολεχθῆν ὀχύρωμα καταφεύγουσι, καὶ ἑαυτὺς ἀσφαλίζονται. ἐν τεύσι δὲ καὶ πέτρασιν ἡμέρας ἐκ τῶ πάντα ὀχυράματος αὐτοῖς μὲν ἐξελθεῖν μὴ τολμασάντων ῥᾳδίου δὲ Ρωμαίοις πόλεμον μὴ συμπλάπτων διὰ τῶν προκειμένων ῥᾳδ παλαιὰ τῶν φράσιν, ἐοχατάμβιος τὸ μιαρὸν ἔθνος τῶν χωπόντα ῥᾳδ Ρωμαίων ἀνελαβεῖτο, καὶ φροθυμότερον γέγονε. τῶ δὲ βασιλέως ἐν ποδαλγίᾳ ὀξυπαθήσαντος, καὶ ὑπὸ Μισημβρείας βιαζέντος ὑποτρέψαι, διὰ συμπθειαν λουτρού, ἄμα πέντε δρομώνων, ᾗ ῥᾳ οἰκείων αὐτὸ ἀνθρώπων, κατελπὲ τοὺς στρατικοὺς, καὶ τὸν λαὸν, κελεύσας παρακονδακίζειν καὶ ὑποσύραι αὐτοὺς ἐκ τῶ ὀχυράματος, καὶ πόλεμον φρὸς αὐτοὺς κροῆσαι, εἰ τύχοι αὐτὸς ἐξελθεῖν· εἰ δὲ μὴ παρακαθίσαι αὐτὸς, καὶ φυλάττειν ἐν τοῖς ἐρύμασιν, οἱ δὲ τὰ καβαλλαρικοῦ τὸν βασιλέα φόλγειν διαφημίσαντες, καὶ φόβῳ σωιαχθέντες, τοιαύτη φυγῇ ἐχώ-

A tiones singulas processissent, ad invicem rursus cum subjecto suæ potestati populo segregandos se decreverunt. Et primogenitus quidem filius nomine Batbajas, paterni mandati tenax in avito solo ad hunc usque diem consistit. Secundus natu frater, Cotragum dixerunt, Tanai flumine trajecto, ex adverso fratris primogeniti sedes posuit: quartus autem & quintus, flumen Istrum, intellige Danubium, præterrevecti, ille quidem in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum Principi postmodum subdendus cum omnibus suis copiis transit: hic vero Pentapolim ad Ravennam perveniens, Christianorum imperio pariter subjectus remansit. Fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri & Danadtri fluminibus præternavigantis, & ad Onclum alium amnem jam profectus (hi sunt fluvii Danubio magis Boreales) inter hunc & illos, tutum & inexpugnabilem ex utraque parte locum conjectatus, sedem & habitationem mediam habere constituit. Cum sit enim in anteriore parte paludibus munitus locus, & hinc & inde fluminibus circumcingatur, maximam genti, quæ aliquid propter hanc divisionem imminuta fuerat, ab hostibus fecuritatem præstitit. His sita in quinque partes divisis, & ad parvum & infirmum quidpiam redactis, numerosa Chazarorum gens ex interiori Berzeliæ, quæ est primæ Sarmatiæ, recessu, prorupit; omnibusque usque ad maris orticum fub ditionem fuam redactis trans flumen positis provinciis, a Batbaja primæ Bulgariæ Principe (is erat quinque fratrum primus) vectigali sibi reddito, tributum ab eo in hanc usque diem exigit. Imperator Conftantinus ubi gentem fordidam & immundam Danubio superato ad Onclum tentoria ex improviso fixisse, & per regionem Danubio adjacentem grassari & ftragem inferre (eam nimirum nunc ipse occupant terram, quæ tum Christianorum ditionis erat) maximum inde concepit dolorem. Jubet itaque legiones omnes in partes Thraciæ fubstrare; armataque tum mari tum terra ftatim manu expeditionem fuscepit, armorum vi hostes locis occupatis deturbare meditatus; & per continentem quidem, & Onclo fic vocato; Danubioque vicinas terras pedestres copias composuit, & ad vicinas fluminis oras naves applicuit. Porro Bulgari tam repentinum atque numerosum belli ordinem conspicati, in salutis desperationem conjecti, in memoratum præfidium fe recipientes, in tuto se fe compofuere. Tres itaque vel etiam dies quatuor ex hujusmodi præsidio pedem efferre non ausi, sed nec Romani propter adjacentium paludum occasionem ad conflictum descendere confisi, hærent ex parte utraque: tum certe impura gens Romanorum imbecillitate & mollitie conspecta, animos recepit, & ad bellum committendum alacrior effecta est. Interim Imperator acri pedum dolore vexatus balnei facilius & commodius habendi gratia cum fuis dromonibus quinque nonnullisque Palatii domefticis Melenariam redire coactus, exercitu Ducibusque velitari juffis, & hoftes e præsidio pellicere, & tandem cum eis rigido Marte, si tamen foras audierent prorumpere; sin minus, obsidione circumcingere, & in fuas munimentis occlusos obterrare, castris abfceffit. Equites Imperatorem fugere rati, timore animis concepto in unum glo-

bum collecti, pari quoque fuga nullo persequente aut excitante usi sunt. Bulgari eo spectaculo excliti, fugientes rerro insequuntur, & his quidem necem, aliis vulnera gladiis inferunt, reliquos ad Danubium usque coram se fugant. Tum vero flumine trajecto, Barnam ita dictam urbem Odyssi vicinam, & mediterraneos agros perveniunt. Cumque locum omnem retrorsum ab amne Danubio, ante vero & ab utroque latere clusuris, five montium angustiis & mari Pontico probe munitum conspexissent, & Sclavinorum illic degentium septem generationes, quæ dicuntur, in potestatem redegissent; Scberenses quidem ab anteriore Beregaborum clusura ad Orientales plagas, meridiem vero & Occidentem versus ad Abarum usque reliquas gentes septem sibi vectigales factas illuc transtulit, ac collocavit. In hunc itaque modum dilatatis & expansis ditionis eorum terminis, Romanæ Reip. urbes & oppida animis in superbiam elatis diruere ac deprædari ceperunt. Ex quo Imperator coactus pacem cum eis agere, & exigente delictorum nostrorum numero, non sine magno Romani nominis dedecore, pactam annuatim pecuniam eisdem persolvere. Et sane res auditu mirabilis tum nostratibus exitit, tum exteris, eos, qui universas gentes, qua ab ortu ad occasum, rursusque a meridie ad septentrionem longe lateque excurrit orbis, vectigales olim sibi fecere, nunc ab ista abominanda & nuper enata gente esse superatos. Verumtamen Imperator istud ex Dei providentia contingere arbitratus, seu Evangelii sensu mente probe percepto, pacem fecit: atque ita demum reliquum vitæ suæ spatium sine ullis bellorum tumultibus tranquillum exegit, id præ cæteris summo studio procurans, ut sanctæ Dei Ecclesiæ diffidium ubique passæ a temporibus Heraclii Imperatoris proavi sui, & vaefani Sergii, & Pyrrhi, qui CP. throno indigne præfecti unam voluntatem, unamque item actionem in Domino & Deo & Salvatore nostro Jesu Christo docebant, in unionem atque concordiam revocaret. Istorum infanas atque impias opiniones Christianissimus Imperator omnino subvertere cum maxime studeret, universale Concilium Episcoporum sanctorum & octoginta novem congregans, decreta a prioribus sanctis & Oecumenicis Conciliis antea sancita confirmavit, piumque ac rectum de duabus voluntatibus atque actionibus dogma per istud sanctum atque accuratissimum sextum Oecumenicum Concilium promulgari atque statui decrevit. Concilio præsuere piissimos Imperator Constantinus, piique facrorum Antistites.

A σωτο μυδυὸς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλγαροι τὸν Θεσσαλμὸν ὑπεδέξαντο ὄπισθ αὐτῶν, ἢ τὰς πλείστας ἔφεσι ἀνείλον· πολλοὺς δὲ τραυματίσαντα, καὶ καταδιώξαντες αὐτὸς μέχρι τῦ Δανουβίου, καὶ τὸν πόρασαντες, ἐ ἐλθοντες εἰς τὴν λεγομένην Βάρναν, πλησίον Οδύσσου, ἢ τὰ ἐκεῖσε μεσογείου, ἢ ὅπον ὑφρικότες ὃν πολὺν ἀσφαλειᾳ διαπεμψάντες, ἐκ μὲν τῦ ὄπισθεν διὰ Δανουβίου ποταμὸ, ἐμφορτον δὲ, ἢ ἐκ πλαγίων ὄρ κλεισυρῶν, καὶ τὰς Ποντικὰς Σκλαδάσης κυριδσάντων δὲ αὐτῶν καὶ τὴν παρακειμένην Σκλαβίνων ἑβδόμ τὰς λεγομένας ἔπτα γενεὰς· τὰς μὲν Σεβέρους καθῴκησαν ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν κλεισύρας Βερηγάβων ἐπὶ τὰ ῥῶς ἀνατολὰς μέρη· εἰς δὲ τὰ ῥῶς μεσημβρίας καὶ δύσιν μέχρις Αβαρείας τὰς λοιπὰς ἑπτὰ γενεὰς ὑπὸ πακτὴν ὄυσας· ἐν τούτοις οὕτω πλατυνθέντων αὐτῶν ἐγαυρίασαν, ἐ ἄρξαντο τὰ ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν πολιτείαν ὄντα κάσρα τε, ἢ χωρία ἐπιρρίπτειν, ἢ αἰχμαλωτίζειν. ὅθεν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρηνίδωσε μετ' αὐτῶν ὑπόσια αὐτοὺς συμφωνήσας παρέχειν πάκτα ἐπ' αἰσχύν Ρωμαίων διὰ πλῆθος πταισμάτων· Θαυμαστὸν γὰρ ἦν ἀκούσαι τοὺς μακραν ἢ πὰς ὑγγὺς, ὅτι ὁ πάντας ἑαυτῦ ὑποτελεῖς κατασκεψάμενος, πὰς τὴ ὑπ' ἥλι ἑώαν, ἐ δύσιν, ἐ ἄρκτον, ἢ μεσημβρίαν, ὑπό τε μυσαρὸς ἢ νεοφανοῦς ἔθνος ἠτιμάδη. ἀλλ' ὑπο μὲν ἐκ φρονεῖας Θεοῦ τὸ συμβεβηκέναι Χερσιανοῖς πιςεύσας, διαγγελικῶς διαπεσαλμὸς, εἰρίωδσε· ἢ ὡς τὸς τελδτὴς αὐτὸ ἡρημὸν ἐκ πάντων πολέμων ἀσυδίας ἔχων ἐξαίρετον ἐποίσατο τὰς ἀπανταχῦ ἐγκλήσεις ἀγίας τε Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῦ χρόνου Ηρακλείου τῦ βασιλέως ἢ φροπάπτα αὐτῦ, ἐ Σέργίου τε κανόρρους, καὶ Πύρρου τῦ ἀναξίως ἡγησαμένου τῦ θρόνε ΚΠ. μίαν δὲ θέλησιν ἢ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τὸ Κυρίε ἢ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιησῦ Χριςοῦ δογματισάντων, ὧν τὰς κακοδοξίας ἀναιρέσαι ἀσυδάζων ὁ Χερσιανικώτατος βασιλεὺς συνόδον οἰκουμενικὴν συναθροίσας ἐπισκόπων σπδ'. ἐν ΚΠ. τά τε ἀφικνεγθεμένα ἐν ταῖς ἁγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς συνόδοις ἐπιβεβαίωσε δόγματα, καὶ τὸ τῦ θελήματος καὶ ἐνεργειῶν δύο θεωρεῖσθαι δέγμα συνέγραψεν ὄρ τῶν αὐτῶν ἁγίων ἢ ἀκριβεςάτων ἑκτὸς οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἧς ἐξῆρχεν ὁ αὐτὸς τε πατριάρχης βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ οἱ δοσιδεῖς ἱεράρχαι.

Edit. Paris. pag. 299.

B

C

D

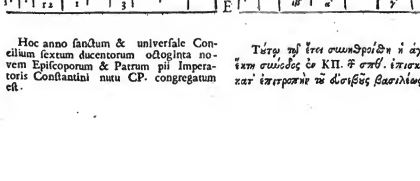

E

Hoc anno sanctum & universale Concilium sextum ducentorum octoginta novem Episcoporum & Patrum pii Imperatoris Constantini nutu CP. congregatum est.

pag. 300.

Τούτῳ τῷ ἔτει συνηθροίδη ἡ ἁγία ἢ οἰκουμενικὴ ἕκτη συνόδος ἐν ΚΠ. ἢ σπδ'. ἐπισκόπων ἢ πατέρων κατ' ἐπιτροπὴν τῦ δοσιδεῖς βασιλέως Κωνσταντίνου.

A

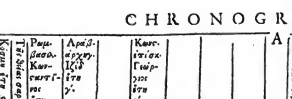

Τότῳ τῇ ἔτει ἀπόσατο Κωνσταντῖνος τὸς ἀδελφὸς αὐτῦ τῆς βασιλείας Ηράκλειον ϗ Τιβέριον, ϗὶ μόρος ἐβασίλευσε σὺν Ἰωστινιανῷ τῇ υἱῷ αὐτῦ.

Hoc anno Conſtantinus fratres ſuos Heraclium & Tiberium ab imperii dignitate removit: ſoluſque cum Juſtiniano filio imperavit.

B

Τότῳ τῇ ἔτει Μιχὰρ ὁ ψεύστης τυραννήσας ἐπιπερᾶς γέγονε τῆς Περσίδος. ἐπεκάλει ϗ ἑαυτὸν προφήτην. Ἐπαράχθησαν οἱ Ἄραβες.

Hoc anno Muchar impoſtor tyrannide exeitata, Perſidem in poteſtatem accepit. Is Prophetam ſe prædicabat: ex quo tumultus inter Arabes emerſerunt.

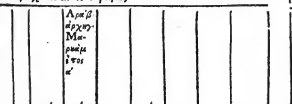

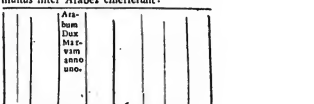

C

Τότῳ τῇ χρόνῳ ἀπιβίω Ἰζὶδ, ϗ παραχθέντες οἱ Ἄραβες τὸ Λιθεὶβου διηγέρθησαν, καταστάντες ἀρχηγὸν ἑαυτῶν Ἀβδηλὰν τιτὰ υἱὸν Ζουβὶρ· ϗὶ σωκαχθέντες οἱ Φοινίκης ϗ οἱ Παλαιστίνης, ἤρχοντο ἐπὶ τῶν Δαμασκῶν, ϗ ὡς τὰ Γαβηθὰ ἀφὸς Ἀσὰρ Ἀμηρὰν Παλαιστίνης· ϗ δίδωσι χεῖρας δεξιὰς τῇ Μαρωὰμ· ϗ ἰσώσην αὐτὸ ἀρχηγὸν, ϗ ἀμηρᾶσι μίκρας ὥρὰς. ϗ τελιθήσαντος αὐτῦ, Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτῦ διαδέχεται τὸ ἀρχεῖο, ἀμηρᾶσας ἔτη κα'. Ϭ χειροτατ τὸς τυράννους, ϗ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδηλὰν υἱὸν Ζωβὶρ ϗὶ διάδοχον.

Hoc anno Izid fato extinctus eſt. Ex quo Arabes ad Æthribum poſiti tumultuati ſunt: tamdem uno impetu moti, Abdelam quendam filium Zuber Ducem ſibi præfeeerunt: Qui vero Phœnicem & Paleſtinam incolunt, in unum convenientes, Damaſcum, deinde Gabetham ad Aſan Palæſtinæ Ameram profiſcentur: manuſque dexteras Marvam dantes Ducem conſtituerunt: qui etiam Ameræ dignitatem menſes novem ſuſtinuit: eoque mortuo Abimelech ejus filius principatum aſſequitur declaratus Ameras anos viginti & unum: tyrannoſque ſubegit, & Abdelam Zuber filium & ſucceſſorem poteſtatis occidit.

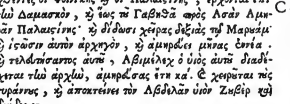

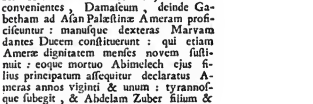

D

Τότῳ τῇ ἔτει ἐγένετο λοιμὸς ϗ θανατικὸν μέγα ἐν Συρίᾳ, ϗ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε Ἰσραὴλ. Ϙ οὗ Μαρδαΐτων ἐπιπολαίνων τοῖς μέρεσι Ϙ Λιβάνου, ϗ λοιμὸν ἐπικρατοῦντος ὁ αὐτὸς Ἀβιμέλεχ τὼ ἐπὶ Μαυλου ζητθέντων εἰρήνην αἰτεῖται, ἀποστέλας πρίσβεις φρὸς τὸν βασιλέα τὰς τξ' χιλιάδας τὸ χρυσῦ νομισμάτων σωδέκμηρες τάλαντ, ϗ τὰς τξ'. θῦλυς, ϗ ὁμοίως ὠγενεῖς ἵππους τξ'.

Hoc anno ſames & peſtilentia magna Syriæ incubuit: & gentis imperium Abimeleeh obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regionem excurrentibus, & invaleſcente peſtilentia, pacem prius ſub Maavia expetitam ipſe denuo requirit per Legatos ad Imperatorem miſſos, & trecentas ſexaginta quinque chiliades nummorum aureorum, ſervos totidem, & genetoſorum equorum gregem numero non imparem daturum ſe annuatim paciſcitur. *Edit. Pariſ. pag.* 301.

E

Τότῳ τῇ ἔτει ἀπαπαύθη ὁ ὡσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κράτησας ἔτη ιζ'. ϗ ἐβασίλευσεν Ἰωστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτῦ.

Ἰσέον ὅτι μάτην ληρωδῶς φλυαρῦσι τινὲς λέγοντες, μετὰ τὸ ἀπαρέθη ἐν γεγονέναι τὰς παρ' αὐτοῖς φημιζομένας τῆς ἔκτης συνόδου κεφαλαιώδεις τύπας· ὡς γὰρ ἐν πᾶσι ψευδηγορῶντες ἐλέγχονται· ἀποδείκνυ-

Hoc anno pius Imperator Conſtantinus, cum annos ſeptemdecim imperaſſet, in pace obdormivit. Filius autem ejus Juſtinianus imperium collegit.

Obſervandum hominum delirium mentis paſſorum inſtar in vanum eos nugari, qui ſcriptis ſuis celebratos ſexti Concilii Capitulares typos, exactis poſtmodum annis quatuor, editos affirmant. Ut enim in pierique mendacia effutire deprehenduntur, ita & in iſtis nihil ſani verique

afferere. Accurata quippe temporum ratio & deſignatio ſanctum univerſale ſextum Concilium verum Monothelitarum excidium Imperatoris Conſtantini Heraclii pronepotis anno duodecimo celebratum affirmat, anno a mundi conditu ſexies milleſimo centeſimo ſeptuageſimo ſecundo: ipſimque Conſtantinum annos poſthac quinque imperaſſe; eoque vivis erepto, Juſtinianum ejus filium Monarchiam tenuiſſe annos decem: ejecto Juſtiniano, Leontium tyrannide potitum annos tres; poſt hunc Tiberium, qui etiam Apſimarus, annos ſeptem regnaſſe; ejectumque prius Juſtinianum denuo reſtituendum imperio annos ſex: adeo ut ex ipſis editis Concilii typis ſive Canonibus anno ſecundo imperii Juſtiniano naribus mutilato reſtituei, eos primum promulgatos apertos comperiamus. Tertio ſiquidem Canone in hæc verba legimus. Matura conſilii diſcuſſione prælabita, eos, qui duobus conjugiis implicati fuere, & ad præteriti menſis Januarii diem decimum quintum, præterita quarta indictionis, anni ſexies milleſimi centeſimi nonageſimi noni peccati ſervituti obnoxios ſe voluere, nec ullo pacto reſipiſcere, Canonicæ depoſitioni ſubjicere decrevimus. Et quibuſdam interpoſitis. Eos vero qui poſt dignes ſuſceptos uno liceat conjugio ſe devinxerint, id eſt Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos, brevi temporis ſpatio ſacris miniſteriis prohibitos & pœnis caſtigatos proprijs demum gradibus denuo reſtituí, alio ſuperiore nuſquam promovendos, nimirum illegitimo contubernio palam prius diſſoluto. Ex ipſa itaque temporum deſignatione a celebrata ſancta univerſali ſexta Synodo, uſque ad editos Canones ejus nomine promulgatos, aperte colliguntur anni viginti ſeptem, Patriarcham nimirum agente in ſancta Oecumenica Synodo Georgio, cujus Patriarchatus annus tertius numerabatur: cuique poſt Synodum alii tres in dignitate exacti ſunt: Poſt hunc vero Theodorus annos tres: Paulus annos ſeptem: Callinicus annos duodecim: Cyrus denique annos duos ſedit: adeo ut ex ipſis Patriarcharum ætatibus anni viginti ſeptem dilucide computentur. A Canonum vero promulgatione uſque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant: Primo autem imperii ipſius Philippici anno, inſanum Conciliabulum adverſus ſanctum Oecumenicum Concilium celebratum fit. Cyroque expulſo ſub ſextum Patriarchatus fui annum Joannes CP. Patriarcha factus fuerit: Andreas autem Cretæ Metropolita, & Germanus Cyzici pariter Metropolita inſano alii Concilio manifeſto ſubſcripſerunt, & cum omnibus ejuſdem ætatis Epiſcopis celebratum adverſus Mopothelitas præfato more ſanctum ſextum Concilium anathemate proſcripſerunt. Poſt annos tres vero mortuo Joanne, Germanus Cyzico translatus eſt CP. & Patriarchatum tenuit annos quindecim: eodemque ſub Imperatoris Leonis annum decimum tertium ſede pulſo, Anaſtaſius fuerit inſtitutus, & annos viginti quatuor in Patriarchatu numeraverit: Hunc Conſtantinus excepit annos duodecim: deinde Nicetas quatuordecim: mox Paulus quinquetum Tarafius uno & viginti. Nicephorus octo: Theodotus ſex: Antonius ſexdecim: denique Joannes Lecanomantes annos ſex & menſem unum.

Edit. Pariſ. pag. 302.

A τοι καὶ ἐν τούτοις μηδὲν ἀλλοδὲς λέγοντες. ἡ γὰρ ἀκριβὴς ἀποτμημένωσις ἢ κατὰ τὴν Μονοθελητῶν ἀγίων οἰκουμενικὴν ἑκτὴν συνόδου ἐν τῇ βωδικέᾳ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἐκγόνου Ἡρακλείου γενέθαι λέγει, ἓν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρηϛ. ϙ. ὅτι μὴ τοῦτο ἐβασίλευσε ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος ἔτη πέντε, ᾧ τελευτήσαντος αὐτοῦ, ἐμονάρχησεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ἑπτὰ. ἐκβληθέντος δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκράτησε Λεόντιος ἔτη γ'. καὶ μετ' Λεόντιον Τιβέριος, ὁ καὶ Ἀψίμαρος ἔτη ζ'. ϑ πάλιν ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ ἐκβληθεὶς ἔτη ϛ'. ὡς ἐφ' ἑκάστῳ δὲ αὐτῶν τῇ διδομένων τύπων τῇ β'. ἔτει τῆς ἐφάπτ Βασιλείας τὸ αὐτὸ ῥινοκοπηθέν Ἰουστινιανὸν ἐκτεθεῖναι αὐτὸς πεμῆκοντα ἐν τῇ γ'. τύπῳ ϑ λέγεσιν, ὅπο. συμοροῦμεν ὅτι τὰς μὲν δυσὶ γάμοις πεεπαρότας, ᾧ μίχρι τῆς ιϑ'. παραδόντος Ἰσπαελεὶμ μέμος τῆς παριδιάσεως ϑ'. ἰνδικτιῶνος ἐτῶς ϛρϟϑ'. δηλωθέντας τῇ ἁμαρτιᾷ, ᾧ μὰ ἐκνέ ἔμαντες, φροτόμιδα καθαιρέσει καρεικὴν ὑποβαλεῖν. καὶ μετ' ἕτερα. τὰς δὲ μὴ τῶν χειροτονίας γάμῳ ἐπὶ παρεμόμως φροσομλήσαντας, τὰν ἴσι φριεβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ ὑποδιακόνους, ἤδη ὑπὲ βραχύ τινα χρόνον εἰρχθέντας τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ ἐπτιμηθέντας, αὖθις αὐτὰς τοῖς οἰκείοις ἀποκαταστῆναι βαθμοῖς, μηδαμῶς ὑπερῳ μείζονι φροκοπτοντας βαθμῷ, φροδήλως διαλυθέντος αὐτοῖς τὰ ἀδέσμου συνοικησίου. ὥστε ἐξ αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποσημειώσεως ἀεμήλως φαίνεται συναγόμενα ἀπὸ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου ἕως τῆς ἐκδομένων τύπων ἔτη κζ'. πατεμαρχιῶντος ἐν τῇ ἁγίᾳ οἰκουμενικῇ συνόδῳ Κωνσταντινοπόλεως Γεωργίου ἔτος ἄγοντος τῆς πατεμαρχίας γ'. ἐξ ὧν μετὰ τὸν συμοδον πατεμαρχήσαντος ἄλλα ἔτη γ'. μετὰ δὲ τοῦτον Θεοδώρου ἔτη γ'. ᾧ Παύλου ἔτη ζ'. ᾧ Καλλινίκου ἔτη ιβ'. ᾧ Κύρου ἔτη β'. ὡς συμαίνεθαι ᾧ ἐξ αὐτῶν τῇ Πατεμαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῇ ἐκδομένων τύπων ἕως τὸ πεπάτει Φιλιππικοῦ ἔτη πέντε· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ φφάτῳ ἔτει Φιλιππικὸ γαίθαι ἱμμαν συμοδον κατὰ τῆς ἁγίας ἕκτης συμόδου· ᾧ ἐξωσθέντος Κύρου τῇ ϛ'. ἔτει τῆς πατεμαρχίας αὐτὸ, γαίθαι Ἰωάννου Πατεμάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἀνδρέαν δὲ μητροπολίτου Κρήτης, ᾧ Γερμανὸν μητροπολίτου Κυζίκου, ὑπογράψαντας φροδήλως, καὶ ἀναθιματίσαντας μετὰ πάντων τῇ κῇ τοὺς αὐτοὺς χρόνος τὸ προῤῥηθέναι κῇ τῇ Μονοθελητῶν ἁγίων οἰκουμενικὴ ϛ'. συμόδου. μετὰ δὲ ἔτη γ'. πτλοτήσαντος Ἰωάννου, μεταθῆναι Γερμανὸν ἀπὸ Κυζίκου, ἐ πατεμαρχῆσαι Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δικαπέντε, καὶ τῇ ιγ'. τῆς βασιλείας Λέοντος ἐξωθέντος γαίθαι Ἀνασάσιον, καὶ πατεμαρχῆσαι ἔτη κδ'. ᾧ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνος ἔτη δωδέκα, ᾧ Νικήτας τεσαρακαίδεκα, ᾧ Παῦλον πέντε, ᾧ Ταράσιον κα'. ἐ Νικηφόρον η'. καὶ Θεόδοτον ϛ'. ᾧ Ἀντώνιος ιϛ'. ᾧ Ἰωάννου τὸν Δεκαρομάντλου ἔτη ϛ'. ᾧ μῆνα α'.

Τότε

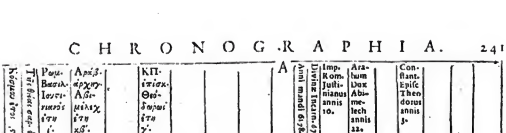

Τότε τῆ ἴτει ἀποστέλλει Αβιμέλεχ φῶς Ἰουστινιανὸν βαβαιῶσαι τὼ εἰρήνην· ἠφοιχώθη εἰρήνη ὑπὸς. ἐνα ὁ βασιλεὺς παύσῃ ἤδη τῆ τὸ Μαρδαίτων πάγμα ἐκ Λιβάνου, καὶ ἤξκαλύσῃ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν. B καὶ Αβιμέλεχ δώσῃ τοῖς Ρωμαίοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν νομίσματα χίλια, καὶ ἵππον, καὶ δοῦλον· καὶ ἵνα ἔχωσιν κοινὰ κατὰ τὸ ἴσον τὼς φόρους τῆς Κύπρου, καὶ Αρμωνίας, καὶ Ἰβηρίας, καὶ ἐπιμένῃ ὁ βασιλεὺς Παῦλος Μαγιστριανὸν φῶς Αβιμέλεχ ἀσφαλίσασθαι τὰ τοιχηθέντα· καὶ γίγονται ἔγγραφος ἀσφάλειαι μετὰ μαρτύρων· καὶ φιλοτιμηθεὶς ὁ Μαγιστριανὸς ὑπίσχνῃται. Ἐ πέμψας ὁ βασιλεὺς προτελάβετο τὼς Μαρδαίτας χιλιάδας ιβ'. τῶν Ρωμαϊκῶν ὑωματείων ἀκροπελάσας. πάσαι γὰρ αὗται οἰκήματα παρὰ τῆ Αραβῶν εἰς τὰ ἄκρα πόλεις ἀπὸ Μάμμ ἴστιας, καὶ ἑως τὼς δ'. Αρμηίας ἀνίχνοροι· καὶ ἀοίκητοι ἐυγχωσαν ἤδη τῶν ἐφοδον τῆ Μαρδαίτων τὸν παρασχαλίντων. παύδετο καπὰ πίπτοδιν ἡ Ρωμαία ὑπὸ τῆ Αράβων μέχρι τὰ νῦν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πέμπει Αβιμέλεχ Ζίανδον ἢ ἀδελφὸν Μαυΐα εἰς Περσίδα κατὰ Μουχὰρ τὸν ὑδυ καὶ τύραννε. ἢ ἀπρίδη Ζίανδος ὑπὸ Μυχάρ· καὶ ἀκύσας Αβιμέλεχ ὀργᾶται εἰς Μεσοποταμίαν καὶ τυραννεῖται ὑπὸ Σαΐδη· ὃν ἐπαπειλῶν ἤξ λόγῳ ἢ Δαμασκὸν πίπτειχε· ἀνείξαι τῶν προκαταλαμβάνεσαν ὑπ' αὐτὸ, ἐ μὴ τὸτο δολοφονεῖ αὐτὸν. Ἰουστινιανὸς δὲ νεώτερος ὢν ὡς ιε'. χρόνων, ἐ ἀβέλως τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν ἀποστέλλει Λεοντίον τὸν στρατηγὸν κατὰ τῶν Αραβίων μετὰ Ρωμαϊκῆς δυνάμεως, ἢ τὼς ἐκεῖσε Σαρακηνὼς πτείνας, ὑποτάσσει Ρωμαίοις αὖσαύτως καὶ Ιβηρίαν. ἢ Αλβανίαν, * Βυλκανίαν, καὶ Μηδίαν, ἢ φορολογήσας τὰς χώρας, πάμπολλα χρήματα τῆ βασιλεῖ ἀπέστειλαν· Αβιμέλεχ δὲ ταῦτα μεμαθηκὼς, καταλαμβάνει τὸ Κερκίσιον, ἢ τὼν Θεσπολιν ὑπέπεζεν.

* Βυλκανίαν

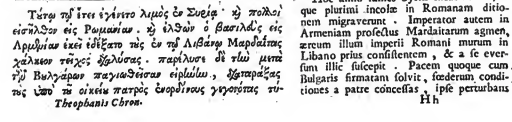

Τότε τῆ ἴτει ἐγένετο λιμὸς ἐν Συρίᾳ· ἢ πολλοὶ εισῆλθον εἰς Ρωμαίων. ἢ ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς εἰς Αρμηνίαν ἐκεῖ ἐδέξατο τὼς ἐν τῆ Λιβάνῳ Μαρδαίτας χάλκεον τοίχος ἤχλύσας. παρέλυσε δὲ τῶν μετὰ τῆ Βυλγάρων παγιωθέσαν εἰρήνην, ἤξαπράξας τὼς ὑπὸ τὰ οἰκεῖα πατρὸς ἐκφρίσους γηγοπτας τὸ-

Theophanis Chron.

Hoc anno Abimelech firmandæ pacis ergo ad Iustinianum Legatos misit: His autem conditionibus pax inita. Ut Imperator Mardaitarum agmen e Libano prorumpens comprimeret & impediret eorum excursiones: Abimelech vero in singulos dies mille nummos aureos, & equum, & servum Imperatori penderet; & uterque Princeps justa & æquali portione Cypri, Armeniæ, & Iberiæ vectigalia inter se dividerent. Imperator Paulum Magistrianum confirmandæ pacis causa ad Abimelech delegavit: cautioque in scripto coram testibus facta est. Et Magistrianus honorifice excepta ad Imperatorem revertit. Et misso edicto Mardaitas ad duodecim millia Imperator Romanam potentiam eo facto mutilaturus, e loco priore substulit. Quæ enim civitates in montium cacuminibus sitæ incoluntur ab Arabibus a Mopsuestiæ termino ad quartum usque Armeniam cunctæ ob Mardaitarum, qui deinceps repressi sunt, excursiones munimentis infirmæ & habitatoribus vacuæ existebant. Generum sane omnium calamitates & adversa quævis in Romanam ditionem ab ea die in hanc usque horam Arabum opera inundaverunt. *Edit. Paris. pag. 303.*

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum fratrem Maviæ adversus impostorem & tyrannum Muchar in Persidem misit: Muchar vero Ziandum interfecit. Accepto nuncio Abimelech in Mesopotamiam progreditur. Interea Saidus adversus eum rebellavit: Abimelech festine regressus Damascum, quam Saidus sibi præoccupaverat, data fecuritatis fide aperiri fuadet, cujus ille oblitus perduelli dolo mortem intulit. Justinianus porro cum junior adhuc annorum videlicet sexdecim existeret, & suis inconsultis Reip. negotia quævis administraret, Leontium Ducem cum Romanis copiis in Armeniam misit. Hic Saracenis qui illic aderant, occisis, Armeniam Romanæ ditioni subjicit, quemadmodum & Iberiam, & Albaniam, & Bulcaciam, & Mediam: & vectigalibus per singulas quasque provincias collectis, ingentem divitiarum acervum ad Imperatorem transmisit. His auditis Abimelech Cercisium profectus Theopolim subiit.

Hoc anno fames Syriæ incubuit: ejusque plurimi incolæ in Romanam ditionem migraverunt. Imperator autem in Armeniam profectus Mardaitarum agmen, æreum illum imperii Romani murum in Libano prius consistentem, & a se everſum illic suscepit. Pacem quoque cum Bulgaris firmatam solvit, fœderum conditiones a patre concessas ipse perturbans

ac omnino violans . Et Bulgaros & Sclavinæ provincias in servitutem mittere meditatus , equestres legiones in Thraciam transfire justit .

A πως . καὶ ἐλθόντα πρᾶσαι ἐπὶ τῶν Ὀρφέως τὰ καβαλλαρικὰ θέματα , βουλόμενος τὰς τῶν Βουλγάρους , καὶ τὰς Σκλαβινίας αἰχμαλωτίσαι .

Hoc anno Justinianus in Bulgariam & Thraciam eduxit exercitum . Bulgarosque sibi obviam cum armis factos tum primum repulit . Et excursionibus subinde Thessalonicam usque habitis , immensum Sclavorum numerum , qua belli virtute domitum, qua sponte ad se transeuntem & deditume patria educens , ad Opsicii partes trajecto Abydi freto habitare decrevit . At in rediru intra compressos montes & Clusuræ angustias a Bulgaris intercepeus , multis ex exercitu quum cæsis , tum vulneratis , vix periculum superate , & in oppositam partem transire valuit .

Edit. Paris. pag. 304.

Eodem anno Abdelas Zuber filius Musabuni fratrem germanum adversus Muctarum mittit : qui cum eo pugna congressus , Muctarum fugam arripere , & in Syriam se recipere cogebt : cumque tandem in itinere præverteret , e medio sustulit . Abimelech vero adversus Musarum expeditione suscepta , & victoria potitus , hostem neci dat : & universam ejusdem suo subjugat imperio .

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Ἰουστινιανὸς κατὰ Σκλαβινίας , ἐς Βουλγαρίας . καὶ τὸς μὲν Βουλγάρους φθὸς τὸ παρὸν ὑπαπτικοτας ὧδησε . μίχρι δὲ Θεσσαλονίκης ἐκδρομὸν , πολλὰ πλῆθη τῆς Σκλαβῶν τὰ μὲν πολέμῳ , τὰ δὲ φροσρήσει παραλαβὸν , εἰς τὰ τῶ Ὀψικίου μέρ τὰς Ἀβύδου πράσας κατέσησε μέρ. B τὸν δὲ τῆ ὑποφέρουν ὁδοιαπόδις ὑπὸ τῆ Βουλγάρων ὲν τῆ στενῷ τῆς κλεισύρας μετὰ σφαγῆς τῶ οἰκείου λαῶ ἐτραυματίας πολλὸς μέλις ἀντιπαρὶλθεῖν ἠδυνήθη .

Τῆ δ' αὐτῆ ἔτει καὶ Ἀβδελὰς ὁ Ζύβηρ Μύσαβον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πέμπει κατὰ Μυκτάρι , καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτῆ ξέπτεται ὁ Μύκταρος , καὶ φθύγει εἰς Συρίαν · καὶ φθάσας αὐτὸν , κτείνει αὐτὸν . Ἀβιμέλεχ δὲ στρατεύει κῆ Μυσάρι , καὶ νικήσας κτείνει αὐτὸν · καὶ ὑπήκοε πάσαν τὴν Περσίδα.

Hoc anno Abimelech misit Chagan in Acca adversus Zumir armis moturum . Chagan autem Zumir delero , provinciam Chagan ipsi inimicam sub Abimelech potestatem redegit : & idoli ejus ædem igne succendit , sed & idolum summa religione ab eis cultum extinxit : Eam ob rem Abimelech Chagan Persiæ Ducem instituit : atque ita Persia , Mesoporamia , magna Arabia , quæ Æthribi , Abimelech imperio substernuntur : omniaque inter Arabes varlis ætatibus agitata bella civilia cessavere.

C

D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλαν Ἀβιμέλεχ κατὰ τῶ Ζωμεὶρ Χαγὰν εἰς τὸν Ἀκκε , καὶ πτείνει αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Χαγάν . καὶ ὑποπίπτας τῆ Ἀβιμέλεχ τῶν χώραν τῶ Χαγὰν ἐναπεμψίλιν αὐτῆ , ἐπέφησε τὸν οἶκον τῶ εἰδώλου αὐτῶ σωὶ τῆ εἰδώλῳ τῆς σιβασμούσης αὐτῶν . δι' ὃ ἀπὸ αἰτίας τῶν Χαγὰν ἐραπηγὸν τῆς Περσίδος φροβάλετο . καὶ ὑπεκτὴν τῆ Ἀβιμέλεχ ἡ Περσὶς , καὶ ἡ Μεσοποταμία , καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τὰ Λιθρίβυ . καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἐπαυσαν.

Hoc anno diffidiorum finem & prælio rum omnium exitum Arabum principatus obtinuit . Et cum reliquos Principes suo subjecisset imperio , & populos in pace continuisset , ipse Abimelech pacem profequi fluduit

Τούτῳ τῷ ἔτει τέλος ἔσχυ , καὶ ἀπαλλαγὴ πασῆς πολέμου ἡ Ἀράβων ἀρχή . καὶ εἰρήλωσεν Ἀβιμέλεχ , ὑποπίξας , καὶ εἰρήλωσας πάντας.

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi dementia Justinianus solvit . Cypri quippe incolas in aliam regionem transportare flolide nulloque sano consilio meditatus est : nummosque figura recenter excogitata , & hactenus omnino non visa ab Abimelech conflatos , & in vectigal missos admittere recusavit . Cypriorum subinde multitudo ingens , cum mare trajiceret , submersa est , pars etiam Cyprum redierunt . Horum accepto nuncio satanica vafritie Abimelech instructus , ac dolos parans , pacem a Justiniano nasquam solvi precabatur : Arabi-

pag. 305.

E

Τούτῳ τῷ ἔτει τῶ φρὸς Ἀβιμέλεχ εἰρήλιν Ἰουστινιανὸς ἐξ ἀτοίας ἔλυσε . καὶ γὰρ τῶν Κυπρίων ἔνσον ἀλόγως μετοικῆσαι ἐπεβάλετο , καὶ τὸ ἀλὶ χάραγμα παρὰ Ἀβιμέλεχ νεφανὶς ὄν , ἐ μηδέποτε γεγονὸς ἐ φροσδέξατο . πλῆθος δὲ Κυπρίων πεῤῥάντων καπεσυτίθη , καὶ ὅσοι ἀῤῥωσίας ὤλοντο . καὶ οἱ λοιποὶ ἐπαφῆσαν εἰς Κύπρον . καὶ ἀκούσας ταῦτα Ἀβιμέλεχ ὑποκειδείς σατανικὸς παρικάλει μὴ λυθῆναι τῶ εἰρήλιν , ἀλλὰ δικθῆναι τῶν αὐτῶ μονῆταν , ὡς τῆ Ἀράβων μὴ

καπεδεχομένων τὴν τῆς Ρωμαίων χαραγὴν ἐν τοῖς ἰδίοις νομίσμασι, τῆς ὅλης τὸ χρυσοῦ διδομένης ἐκ τῆ νέα χαράσσειν Αραβας. ὁ δὲ τὴν παράκλησιν εἰς φόβον νομίσας, ὡς ἐροῦσας, ὅτι τὸ ἀπονδέχεσθαι αὐτοὺς ὧν παίσαι τὴν τῆς Μαρδαΐτων ἐπαγωγὴν, καὶ ὅτε τῆς δοκουμένης δόλου προφάσεως λύσαι τὴν εἰρήνην. ὃ τῆς ἐγένετο. καὶ ἀπέστειλεν Αβιμέλεχ οἰκοδομῆσαι τὸν τῶ Μαχὼ τοῦχον. καὶ ἠθέλησεν ἐπᾶραι τὰς κλίνας τῆς ἁγίας Θεοτόκου. καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν Σέργιος τὸν ἀνὴρ Χερσιανικώτατος ὁ τῶ Μαρσὼ γενικὸς Λογοθέτης, καὶ λίαν οἰκειωμένος τῆ αὐτῆ Αβιμέλεχ, καὶ Πατρίκιος ὁ τότε ἐφάμιλλος τῆ κατὰ τὴν Παλαιστίνην Χερσιανῶν φρούρων, ὁ ἐπίκλην Κλαυσὸς, αἰτούμενοι μὴ γενέσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἐκετείας αὐτῶν πεῖσαι Ἰουστινιανὸν ἄλλους ἀποστεῖλαι ἀντ' αὐτῶν· ὃ καὶ γέγονε.

A bus insuper sculptam a Romanis figuram in confueto nummorum fuorum ufu vel conflatione non approbantibus, monetam a fe cufam admitti rogabat, maxime cum ex nova apud Arabes fignata debitum in vectigal auri pondus Romani acciperent. Ille Arabum preces metum exiftimans, ne id fe lis effe confilio ut Mardaitarum cohibitis impreffionibus ipfi verofimilis cauſæ obtentu pacem folverent, non animadvertit, quod demum factum eſt. Miſitque Abimelech qui templum Mechæ conſtrueret; Jamque ſanctæ Genitricemes columnas tollere paratum, Sergius vir Chriſtiana pietate conſpicuus Manſur Logotheta Generalis, & ipſi Abimelech ſumma neceſſitudine conjunctus, & Patricius quidam ejus collega, cognomento Claſius, Chriſtianorum in Paleſtina degentium præſtantiſſimus, ambo ne id faceret deprecati ſunt, polliciti ſe potius precibus ſuis cum Juſtiniano acturos, ut alias in earum locum tranſmitteret: quod ita poſtmodum actum eſt.

Τότε τῆ ἴτει Ἰουστινιανὸς ἀπολίβασο ἐκ τῆ μετοικεδίτων ὑπ' αὐτῆ Σκλάβων, καὶ ἐστράτευσε χιλιάδας λ'. καὶ ὁπλίσας αὐτὸς ἐπωούμενον αὐτὸς λαὸν Πεμούσιον· ἀρχοντὰ τε αὐτῶν Νέβουλον τοῦνομα. Θαρρήσας δὲ εἰς αὐτὸς γεγράφηκε τοῖς Αραξὶ μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῆ ἐγγράφως συμφωνηθείση εἰρήνη· καὶ παραλαβὼν τὸν Πεμούσιον λαὸν, καὶ πάντα τὰ καβαλλαρικὰ σώματα ἐπορεύθη ἐν Σιβασοπόλει τῆ παρὰ Θάλασσαν. τῆ δὲ Αράβων ὑποκειμένων, καὶ μὴ αἰρμένων ἐν εἰρήνῃ, ἀλλὰ τῆ βασιλικῆ αἰτίᾳ καὶ φροντιδι τοῦτο φαῖξαι ἀναγκαζόμενον· ὁπλιδίντες καὶ αὐτοὶ παρεγένοντο ἐν Σιβασοπόλει φρουμαρτυρόμενοι τῆ βασιλεῖ τὰ μεθ' ὅρκου ἀναμεταξὺ αὐτῶν συγκηθέντα μὴ ἐραφῶσαι· ἐπεὶ τοῦτο ἐκδικος ἡ κρίτης ὁ Θεὸς τῆ αἰτίων γενήσεται. τὸν δὲ βασιλέως μετ' αὐτῆς ταῦτα μὴ ἀπαχθέντος, ἀλλὰ φρὸς μᾶλλον μᾶλλον καταπείγοντος, τὸν τῆς εἰρήνης ἔγγραφον λόγον λύσωσιτες, καὶ ἐπὶ ὑβρεῖλῆς ἄσας αὐτὶ φλαμιδλὴν φροάγειν κριμάσαντες, κατὰ τῆ Ρωμαίων ὁρμησαν, Μωαμὶδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ σωνῆβαλον πόλεμον. καὶ τὸ μὲν φρῶτον ἠττήθησαν οἱ Αραβες· ὑποβαλὼν τῆ Μωαμὶδ τῆ συμμαχικῶν Ρωμαίοις στρατηγὸν τῆ Σκλάβων πέμπει αὐτῆ κουρικρὸν γόμον νομισμάτων, καὶ πολλὰς ὑποχήσεις· ὅπου ἀπαπήσας πείθει φροσεγεῖν φρὸς αὐτὸς μὴ καὶ κ'. χιλιάδων, καὶ ὅτω Ρωμαίοις ἢ φυλὴ περιπαπόησατο· τότε Ἰωσηνὰς ἀπέλα τὸ ὧπον ἐγκαταλειμμένα σωὶ γωμαικῆ καὶ τέκνοις παρὰ τῷ λεγομένῳ Λιδικάτῳ τόπῳ κριμνηδεὶ καὶ παραθαλασσίῳ κατὰ τὸν Νικομηδείαν κόλπον κειμένῳ.

Τότε τῆ ἴτει συμβάτιος ὁ Πατρίκιος Αρμηνίας μεδὲν ἀπὸ τῆ Αρμηνίων ὕπτατ, καὶ Αρμενίαν παρίδωκε τοῖς Αραξὶ, καὶ ὑπεταγὴν αὐτοῖς, καὶ ἡ ἴσω Περσὶς ἡ λεγομένη Χωρασὰν, καὶ φύτειε ἐκίσσα παράβυλος ὀνόματι Σαβῖνος, καὶ πολλὰς τῆ Αράβων ἀπέκτεινε, καὶ αὐτὸν τὸν Χαγάνον

Hoc anno ex deportatis in Aſiam Sclavis viros bello idoneos elegit Juſtinianus, & in exercitum ad triginta millia adlectos armis inſtruxit, quos Aciem Superabundantem nuncupavit, & eorum Ductorem Nebulum. Eorum robori confidens Arabibus ſcripſit, ſe pacis a ſe ſcriptæ conditionibus non amplius ſtare poſſe. Et ſuperabundanti illa Acie, equeſtribuſque legionibus eductis, Sebaſtopolim, quæ ad mare eſt, contendit. Arabes ex adverſo pacis ſe ſtudioſos ſimulare, nec eam velle infringere: illius violandæ cauſam ex Imperatore ſtare, & ex ejus præcipiti animo ad bellum renovandum cogi: deinde & ipſi arma induentes, Sebaſtopolim accedunt: ibique Imperatorem obteſtantur, ne pacta quæ inter ſe invicem inierpoſito juramento firmaverant, ſolveret: Deum alioquin ultorem atque judicem injuriarum futurum. Imperatore neque tantum auditu hæc ferre paſſo, quinimmo ad prælium quantocyus procurrente, Arabes ſcripras de pace tabulas in aerem expanſas, & ex longa haſta flamuli vice ſuſpenſas præcedere jubentes, ipſi, Muamed Duce, in Romanos irruunt, & bellum committunt. Et primo quidem confictu vincuntur Arabes. At Muamed Sclavorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, Ducem clam tentans, tranſmiſſa ad eum pharetra nummis aureis plena, pluribus etiam pollicitis decem millium cum ſociorum, viginti millibus adſtas partes tranſire ſuadet. Ita ſagam, quam Romani tulerunt, ille mercatus eſt. Sub id tempus Sclavorum reliquias, etiam mulieres & pueros ſuſtinianus e medio ſuſtulit ad Leucaram locum præruptum atque maritimum, & ad Nicomediæ ſitum littora.

Hoc anno Symbatius Armeniæ Patricius cognita Armenorum clade, Armeniam Arabibus tradidit: Quibus etiam interior ad Orientem Perſia, Chorafan dicta, ſubjugata eſt: Porro ibi hic emerſit novator nomine Sabinus, qui multos Arabes ad necem deduxit, ipſumque etiam Chaganum in annem dejectum tantum

Edit. Pariſ. pag. 306.

non ſuffocavit. Ex eò tempore Agareni ferociores & audentiores effecti per ditionem omnem Romanam graſſati ſunt. A

παρ' ὀλίγον πλείους ποιεῖ. ἐκ τοῦ τότε πλέον ἤρασαν Σύριοι οἱ Ἀγαρηνοὶ τῶν Ῥωμαίων ἐλυμήναντο.

Hoc anno menſis Hyperbereteæi die quintò, prima hebdomadis feria, hora decima dimidia defectus ſolis contigit: adeò ut aſtra nonnulla manifeſte apparerent, Muamed etiam in Romanum imperium expeditionem ſuſceperit, & profugis Sclavis, ceu Romanorum locorum probe expertis ſibi adjunctis, magnam hominum copiam abduxit captivam. In porcos magna cædis ſuſpitio eſt in Syria. Porro Juſtinianus exigendis Palatii ædificiis ſtudium adhibuit; Triclinium Juſtiniani nomine deinceps vocatum, & Palatii mœnia condidit. Huic operi præpoſitum, & cum plena poteſtate dominantem Stephanum Perſum Sacellarium ſtatim, & Eunuchorum Anteſignanum præfecit. Is vir ſanguinarius, & ſummè crudelis erat, cui non ſatis fuit ipſos operas five manuarios injuriis ac verberibus affecere; ſed ipſos, & qui operarum deeſt, lapidabat. Quinetiam cum aliquando Imperator peregre profectus eſſet, agreſtis illa fera Anaſtaſiam Imperatricem Auguſtam matrem ioſis puerorum more flagellare auſa eſt. Idem cum multa majoraque mala in univerſam Remp. admiſiſſet, civium odia in Imperatorem ſuſcitavit. Siquidem & Generalis Logotheræ muheri præfecit Monachum quendam cognomento Theodotum qui prius in Thraciæ finibus ad Freti angultias Incluſus vixerat, homo pariter ferox & immitis, qui in multos Imperii Rom. primores virosque ſpectatiſſimos, non qui ærarium modo adminiſtrarent, ſed ex Urbis incolis tributa, impoſitiones atque proſcriptiones, temere ſine ulla juſta cauſa, vel falcem prætextu exigebat: adeo ut etiam finibus ſuſpenſos palearum infernis accenſarum fumo vexare auderet. Præterea Urbis Præfectus plurimos Imperatoris mandato in carceres compulſos etiam per multos annos vinculis detinuit. Quibus omnibus populi odia in Imperatorem excreverè. Ad hæc Imperator à Callinico Patriarcha contendebat, ut preces conciperet, ad Eccleſiam ſanctæ Dei Genitricis, cui Metropoliæ nomen, juxta Palatium ſitam deſtruendam: in ejus quippe ſolo fontis machinam, & Venetæ factionis Imperatorem illic excepturæ ſedilia extruere annitebatur. Reſpondit Patriarcha. Preces in templi conditum concepcas habemus: ſubmendo templo nullas a majoribus accepi. Imperatore ardentius inſtante, & preces fieri etiam vi expetente: dixit Patriarcha. Gloria Deo qui etiam hæc patitur, jupiter, nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Eo audito ſubverterunt Eccleſiam, & fontem excitaverunt; ſtatimque Metropolitæ Eccleſiam ad Petrum tranſtulerunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑλιοπτικὴ ἡλίου γέγονε μοίρᾳ τριβρεταίῳ πέμπτῃ, ἡμέρᾳ φωτὶ, ὥρᾳ δεκάτῃ, ὥστε φανῆναι τινὰς ἀστέρας. καὶ ἐπιστράτευσε Μωαμὲθ τῇ Ῥωμανίᾳ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους Σκλάβους, οἷς ἐμπείρως τῆς Ῥωμανίας, ᾗ πόλους ἠχμαλώτευσεν. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναίρεσις τῆς χοίρου ὧν Συρίᾳ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὰ παλάτια κτίσματα ἐπιμελὴν ἐποιεῖτο. καὶ ἔκτισε τὸ Ἰουστινιανὸν τρικλίνιον λεγόμενον, καὶ τὰ τῶ παλατίῳ περιτειχίσματα· καὶ ἐπίτροπον ἐπέκτιλεν Στέφανον τὸν Πέρσην, Σακελλάριον αὐτῷ, & πρωτοδυνάτον, κύριον, καὶ ἐξουσιαστὴν λιμόσπτε αἱμοβόρον, καὶ ἄπιστη· ὃς ἀηλιὰς τοὺς μὴ ὑπήρας αἰκίζειν ἐκ πρκέπτο, ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτούς τε, ἢ τινων ἐπισάπτες. τὸ δὲ βασιλεὺς ἐπιδημήσαντος κατεπόλμησεν ὁ ἄγριος θὴρ ἐκεῖνος, ἢ τὴν αὐτὸ μητέρα Ἀναστασίαν τὴν Αὐγοῦσαν παιδικῶς δι' ἀβίωτον μαστίγωσαι· ὃ ὅπως μετὰ πολλὰ καὶ τοῖς ἄλλα τὸ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ κακὰ ἐνδιέξαμενος, μισητὸν τὸν βασιλέα πεποίηκεν. ὁ δὲ μοίας καὶ εἰς τὰ τῆς Γενικοῦ Λογοθσίᾳ σφάγματα Ἀββᾶ τινα σύρμαι Θεόδοτον Ἐγκλειστον τὸ φρόπρο ὄντα ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς τῆ στενῦ μέρσι, ᾧ αὐτὸν δεισπάτον, ᾗ ἀπίθεσον λίαν ὑπάρχοντα, ὃς τοὺς πλείστους τῆς πολιτείας ἀρχοντας καὶ ὑμφανεῖς ἀνδρας οὐκ ἐκ τῆ διοικητῶν μόνον, ἀλλὰ ἐκ τῆ τῶ πόλεως οἰκητόρων, εἰκῆ ᾗ μάτην, ἀφορασίτως, ἀπαιτήσεις, ἢ ἐκπαγὰς, καὶ δημεύσεις ποιήμενος, φοίσους τε τοῖς κρεμνοῖς καὶ ἀχύμοις ὑποκαπνίζων. ἔτι δὲ καὶ ὁ Ὕπαρχος βασιλικῆ κελεύσει πλείστης ἀεθρας ὃν εἰρηταῖς καπαλεισας, ἐπὶ χρόνῳ τηρεῖδαι πεποίηκε. ταυτὰ πάντα νύξασα τὸ μίσος τῆ λαῆ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ ᾗ βασιλεὺς ἀπῆτει Καλλίνικον Πατριάρχην ποιῆσαι δῶμα, ἵνα καταλύσῃ ἢ ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἢ Μαξεσπολίτη τῶν ὡσαν πλησίον τὰ παλατίῳ, θέλων ἐν τῇ τόπῳ ποῆσαι φαῖλλα, ᾗ βάθρα κτίσαι τὸ δήμῳ τῇ βυτίνῳ, ὅπως ἐκεῖ σίχωνται τὸν βασιλέα. ὁ ᾗ Πατριάρχης ἔλεγεν. ὅτι δῶμα ἐπὶ συσάσει ἐκκλησίας ἐχυθῇ, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐ παρίλαβον. βαλζομένου δὲ αὐτοῦ τὰ βασιλέως, ᾗ πάντως ἀναπειῶντος ᾗ δίκλιδ. ἔφη ὁ Πατριάρχης. δόξα τῇ Θεῷ, αἰνοχμένῳ, πάντα τε, καὶ ἐ ἀεί, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. ᾗ τοῦτο ἀκούσαντες καθέλυσαν ᾗ ἐκκλησίαν, ᾗ ἐποίησαν τὸν φαῖλλον. ᾗ ἐποίησαν ᾗ ἐκκλησίαν τῶν Μαξεσπολίτη εἰς τὰ Πετρεῖ.

Edit. Paris. pag. 307.

Τότῳ τῇ ἴνδ. ἐπιτρέπουσι Μωάμεθ τῷ πέμπτῳ Ἀρμενίας, ἢ αἰχμαλωτίσας πολλὰς αὐτῶν ἀγει. ἐν αὐτῷ δὲ τῇ ἴνδ. ἐτει Ἰωάννους ἐξεβλήθη ἀπὸ βασιλείας τρόπῳ ποιητῷ. ἐκέλευσε Στρατηγὸς τῆς Παφλαγόνος ἢ στρατηγὸς, τῷ ἐπίκλην Ρουσίφ, νικᾶς ἀποκτεῖναι τὸν δῆμον ΚΠ. ἀρξάσθαι δὲ ἀπὸ τῶν Πατειάρχου. Λεόντιος δὲ ὁ Παυλίκιος ἡγὸς στρατηγὸς τῆς Ἀνατολικῶν γινομένος ἐν πολέμοις ἀνδρικώτατος, ἐν φυρᾷ τε χρόνῳ τρεῖς πομπὰς, κατηρθωθεὶς ἐξέπιπτε ἀτυχήσῃ, ἢ στρατηγὸς Ἑλλάδος ἀνοιβλήθη. ἢ ἐκελεύσθη δὲ εἰς τρεῖς ἐμβληθῆναι φρούρωσας, ἢ αὐθημερὸν ἀποκτῖναι τῆς πόλεως. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ ἐν τῷ Ἰουλιανιτῶν λιμένι τῆς Σοφίας πλησίον τῆς Μαύρου αρχὸς τὸ ἐκπλῆσαι τῆς πόλεως μεθορμίσαντος, συντάσσετο τοῖς αρχὸς αὐτὸν ἀπερχομένοις φίλοις, ἐν οἷς αρχὸς αὐτὸν παρεγένοντο ἢ οἱ γνήσιοι αὐτῷ φίλοι, Παῦλος μοναχὸς τὰ Καλλιγράτη, ὁ ἢ ἀστρόνομος, Γρηγόριος ὁ Καππαδὼξ ὁ ἐκ Κλεισωμένης γινόμενος, ἐπέπα δὲ μοναχὸς, ἢ ἡγούμενος τῆς Φλώρου· οἱ τινες ἐν τῇ φυλακῇ συνεπτέρας αὐτὸν σκεπτόμενοι, ἐπιβιβασμῶσι αὐτὸν βασιλεύσειν τῆς Ρωμαίων. ὁ δὲ Λεόντιος λέγει αρὸς αὐτὸς· ὑμεῖς διεβιβασμόσατε με ἐν τῇ φυλακῇ πρὸ βασιλείας· ἢ νῦν ἡ ζωή μου ἐν κακοῖς τέλεσται. ὅπισθεν γαρ μι ἑσομαι κατὰ πᾶσαν ὥραν ὑπὲρχόμενος Σάτανον. οἱ δὲ ἐποιοῦντο αὐτῷ. μὴ ὀκνεῖσθε, καὶ τῶν ἀδίκως πληρῶται· ὑπάκουσον ἡμῖν μόνον· καὶ ἀκολουθησον ἡμῖν. καὶ λαβὼν ὁ Λεόντιος τὰς αὐθρώπας αὐτῶν, ἢ ἁρματα ὅσα εἶχεν, ἀπῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον σὺν πολῷ, ἢ κραυσαντες νῦν πῦλον, προεβιβάσαντο τὸν βασιλέα παραγγοῦντα ὑπὶ τὸ διοικῆσαι τινὰς τῆς ἐκείσε ὄπων. μὴν δὲ τὸ ὑμπαίτα Σπαρχεῖα, ἢ σωμῶμας ἐλθόντος, ἢ τὰς πῦλας ἀνοίξαντος, χεφῶται ὑπὸ Λεοντίου ἢ ῥαπιθεὶς ἐπεδήθη χειρας ἢ πόδας. εἰσῆλθεν δὲ ὁ Λεόντιος ἢ τὰς φυλακὰς ἀνοίξας, λύσας τε τὰς καθεργμένας ἀνδρας πολικὰς ἢ γυναίκας, ἀπὸ ἕξ ἢ ὀκτὼ χρόνων κεκλεισμένους, στρατιώτας τὰς πλέονας τυγχάνοντας. Ἐ πᾶσης ὁπλίσας εἰς τὸν φόρον ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς πρᾶξαι· ὅσοι Χερσωνοὶ εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν. ἢ πῆμψας κατ' ὄνασον ῥηγῶνα, ἢ αὐτὸ φωνὴ ἀναρᾷζων φροτίπᾳ· τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως θορυβηθὲν, αυτῷ εἰς τὸν λυπρα τῆς ἐκκλησίας ἠθροίθη. αὐτὸς δὲ ἅμα τοῖς δυσὶ μοναχοῖς ἢ φίλοις αὐτὸ σὺν καὶ τίνων ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξειλθόντων ἐκραντήρων αὐθρῶν εἰς τὸ Πατειάρχειον ἀπῆλθε πρὸς τὸν Πατειάρχῃ. αὐρὼν δὲ ᾧ αὐτὸν πραγμένον ὅια τὰ κελεύσθητα τῆς Πατειρίας Στρατηγῷ τῆς Ρωσίᾳ, πείθει αὐτὸν καπῆλθεν εἰς τὸν λυπρα, καὶ φωνήσαι ὕπος· αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ὡὶ ἐποίησεν ὁ Κύριος. ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος γραφωνὴ· ἀναστῆθι τὰ ὅσια Ἰουζιπατοῦ. καὶ οὕτως ἐν τῷ ἱπποδρομείῳ ἐξέθραμε πᾶς ὁ λαός. ἡμέρας δὲ γνομένης ἐξάγουσι τὸν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἱπποδρόμιον διὰ τῆς σφενδόνης. καὶ βιασπίσαντες ἅμα ἢ γλωσσοκόπτσαντες ἐξέφεσαν ἐν Χερσῶνι· ὁ δὲ ὄχλος συλλαβόμῳοι τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ τὸν Ἀσπαρούχην τὸν Ἀρμένιον, ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἐξέκαυσαν. ἐν τῷ δὲ ἱπποδρόμῳ ἐκαύθησαν καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐπιφανῶν. ἐν τῷ δὲ ἱπποδρόμῳ ἐκαύθησαν καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐπιφανῶν. ἐν τῷ δὲ ἱπποδρόμῳ ἐκαύθησαν καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐπιφανῶν.

A Hoc anno Muamed in quartam Armeniam exercitum eduxit, & captivis pluribus collectis domum regressus est. Hoc etiam anno Justinianus imperio ex hujusmodi causa dejectus est. Stephano Patricio & exercitus Duci, illi Rusius cognomentum, præceperat ut in Urbis plebem multa cæde per noctem grassaretur; stragis vero impressio ab ipso Patriarcha ducerat exordium. Porro Leontius Patricius & Orientalium copiarum quondam Dux, vir belli gloria conspicuus, qui annos jam tres custodia detentus exegerat, ex improviso vinculis eductus fuit, & per Græciam militiæ Dux institutus. In tres autem celoces cum comitatu deportatus, eodem die Urbe solvere justus est. Insequenti igitur nocte ad Julianissum Sophiæ portum, ad eam, B cui Mauri nomen, plagam, navigationis ab Urbe suscipiendæ causa trajiciens, ultimum salutem amicis ad se confluentibus præcabatur, & Vale dicebat: Inter eos præsipui accesserunt amici Paulus Calligrati Monasterii Cœnobita, Astrologiæ peritus, Gregorius Cappadox, olim classiarx custos, nunc vero Monachus, & Flori Cœnobii præpositus; qui cum adhuc carcere detentum invisentes solito Edit. Paris. crebrius Romanorum Imperatorem brevi pag. 308. futurum prænunciaverant. Ad eos Leontius: Vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo contentum me semper fecistis: nunc autem inter rumnarum angustias vita mihi transigitur: retro quippe insequentem me mortem propediem expecto. Cui illi: Ne desponC deas animo, ajunt: brevi post promissa succedent. Dictis tantum abstinete, & sequere nos. Eductis itaque domesticis, & armis, quæ præ manibus habuit, sumptis, in Prætorium silentio Leontius perrexit, pulsatisque foribus, simulat eo Imperatorem accedere, ut de quibusdam in carcere detentis sententiam ferat. Re ad Præfectum delata, ipse festinus accedit, ac ubi fores referat, mox a Leontio comprehenditur, ac deinde frequentibus alapis cæsus manus ac pedes devinciturx. Leontius intus generans, carceribus reclusis, præclaros sane ac fortunæ non contemnendæ viros plerosque vinculis compeditos, & carceris horrore a sex, vel etiam ab annis octo conclusos, D quorum plerique militiam fuspebantur, liberat: Ubi armorum facta copia, cum illis in forum excurrit, ac vociferatur. Cunctis Christiani ad sanctam Sophiam convenite: Ac simul summisit, qui per Urbis singulas regiones voces eadem cum clamore ipargerent. Conferta plebs hoc tumultu excita ad Ecclesiæ lavacrum accelerans congregatur. Leontius cum Monachis duobus, & amicis suis, nec non aliis quibusdam ex illustrioribus viris, qui ex carceribus prodierant, Pontificem ad Patriarchalem suam ædem convenit. Cumque ipsum etiam Patriarcham conturbatum, ob ea nimirum quæ ipsi a Patricio Stephano Rusio justa fuerant, comperissee: hortatur, ut ad baptisterii lavacrum descendat, & voce magna exE clamet: Hæc dies, quam fecit Dominus. Tum populus clamore sublato vociferatur. Effodiantur Justiniani ossa. His vocibus auditis, in Circum plebs universa tumultuans concurrit. Mox adventante die Justinianum per metam in Circum producunt: & naso linguaque truncatum Chersonam relegari decernunt. Post hæc plebs Theodorum Monachum Genera-

lemque Logothetam, & Stephanum Sacellarium origine Persam comprehendit: eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Bovem locum ita dictum pertractos igne damnavit: atque ita demum Leontius populi felicitatem precaneis vocibus Imperator est salutatus.

καὶ τὸν Γερμανὸν Λογοθέτην, καὶ Στέφανον τὸν Σακελλάριον τὸν Περσαρμένιον, καὶ ἕνα τῶν ἐκ τοῦ Σενάτου, σύρας διὰ τῆς μέσης λεωφόρου, καὶ εἰς τὸν Βοῦν ἀπαγαγόντες κατέκαυσαν. καὶ οὕτω Λεόντιος βασιλεὺς ἐφημίσθη.

Edit Paris. pag. 309.

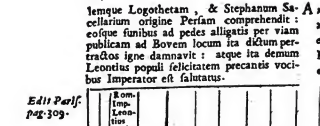

Hoc anno Leontius imperavit, & pacem undequaque habuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβασίλευσε, καὶ πάντοθεν εἰρήνας ἔσχεν.

B

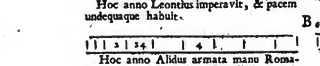

Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium invasit, & collecta captivorum multitudine recessit: Sergius quoque Lazicæ & Barnucii Patricius perduellis in Imperatorem extitit, & ea loca Arabibus prodidit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀλιδος τῷ Ῥωμαίων. καὶ πολὺς αἰχμαλωτισάμενος ὑπέστρεψε. καὶ ἐστασίασε Σέργιος ὁ Πατρίκιος τῆς Λαζικῆς, καὶ τὸ Βαρνακίου, καὶ παρέδωκε τοῖς Ἀραψὶ ὑπήκοα.

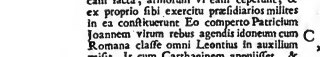

Hoc anno Arabes impressione in Africam facta, armorum vi eam ceperunt, & ex proprio sibi exercitu præsidiarios milites in ea constituerunt. Eo comperto Patricium Joannem virum rebus agendis idoneum cum Romana classe omni Leontius in auxilium misit. Is cum Carthaginem appulisset, & bellica virtute catenam portum occludentem perrupisset, hostibus demum in fugam versis & ejectis, omnes Africæ munitas urbes in libertatem restituit: & præsidio ex suis militibus relicto, Imperatorem de iis quæ acciderant certiorem facit; ibique hyemavit mandata Imperatoris expectans. Protosymbulus vero (qui Arabici consilii princeps) ubi hæc gesta refescit, potentiorem & numerosiorem classem adversus Romanos instruxit, & memoratum Joannem ejusque classem e portu muratæ bellifortunæ ejecit: eumque levi & humili cerræ vallo circumcinctum reperiens, exercitu applicato eum undequaque obsidere decrevit. Præfatus tamen Joannes periculo expeditus in Romaniam reversus est; majores & robustiores copias ab Imperatore quæsiturus. Cretam igitur appulit, ad Imperatorem dirigens iter. Exercitus autem ex Ducum consilio ad Imperatorem reverti recusans, metu enim non minus quam pudore retinebantur, in damnosum omnino propositum deflexit. Leontii siquidem nomine repudiato, Apsimarum Cibyoetarum Drungarium apud Curiculeas tunc agentem, Tiberii nomine eidem impositio, Imperatorem renunciant. Leontio vero Neorefii portum CP. expurgante, bubonum lues in Urbem grassata, quatuor mensium spatio magnum hominum numerum fustulit. Porro Apsimarus comitante secum classe advectus ex adverso Urbis ad portum Syceanum appulit. Cum vero longo satis intervallo temporis aciel adversis Leontium prodere cives Urbis reusarent, intercessit proditio composita a Principibus Extraneorum in unico eoque levi Blachernarum muro collocatis, quibus claves muri terrestris horrendo prorsus jurejurando ex sacra mensa interposito commissas fuerant. Il sane deditionis auctores, & struκαὶ τὸν Ἀδριανὸν τὸν Σπαθάριον οἱ Ἄραβες τῷ Ἀφρικῷ, καὶ πάντων παρέλαβον, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα στρατιὰ τάξαντῶνα ἐν πάσῃ κατέσπασε. ὁ δὲ Λεόντιος πέμπει μαθὼν Ἰωαννίλλιον τὸν Πατρίκιον ἰκανὸν ἄνδρα ἰκανὸν μετὰ πάντων τῆ Ῥωμαϊκῶν πλοιάτων. τοῦτο δὲ ἐν Καρθαγένη φθάσαντος, καὶ πολέμῳ τῶν τὰ ἐκεῖσε λιμένος ἅπαντα τὰ τῆς Ἀφρικῆς κατρα ἠλαθάρωσε· καὶ παραλιπὼν τάξαντῶνα ἴδιον, τῆ βασιλεῖ πέμπει ἀπήγγελ. ὁ ἐκεῖσε ἐχειμασεν κἀλέσεις παρ' αὐτὸ ἐκδιχόμενος. ὁ δὲ Πρωτοσύμβολος πάντα μεθὼν διωκόπτορον ἡ πολιὸ φόλος κατ' αὐτὸν ἐστρέλλει. καὶ τὸν φρολιχθέντα Ἰωάννιν σωὶ τῆ αὐτῆ φόλῳ πολέμῳ τῶ λιμένος ἐώκει. ἡ εἰς πεῖρόμον λιτὸν ἐῶν παραλαβὼν, ἔξωθεν φωσατικὰς ἐπλήκευσεν. ὁ δὲ προλεχθεὶς ἐπὶ Ῥωμαίους ἀπεκεμφ., πλεοπέραν διώκμειν πυρὰ τῶ βασιλέως βωλόμενος κομίσασθαι. καὶ ἄλλων ἐως Κρήτης ἐπὶ τὸν βασιλέα πορεύομενος. ὁ δὲ στρατὸς ὑπὸ τῆ ἰδίων ἀρχόντων εἰς τὸν βασιλέα ἀναβαλεῖν μὴ βωλόμενος (ἐιχε γὰ αὐτὸς φόβος καὶ αἰσχύνη) εἰς βωλὴν ποιηρὰν ἐξετράπη. καὶ τῦτον ἀπόπλαγε ψφισάμενοι βασιλέα Ἀβίμαρον Δρυγγάριον τῆ Κιβυρραιωτῶν εἰς Κυκλικιώτας ὑπάρχοντα, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες. τὸν δὲ Λεοντίν ἐν Κωνσταντινοπόλει τὸν Νεωρησίου λιμένα ἐκαθάιροντος, ἡ τῦ βουβῶνος λύμη ἐπίσκηψε τῆ πόλει, καὶ πλῆθος λαοῦ ἐν τέσσαρσι μησὶ διέφθειρε. καταλαμβάνει δὲ Ἀβίμαρος ἄμα τῆ συμόπτι αὐτῆ τὴν πόλιν, καὶ προσόρμισεν ἀντικρὺ τῆς πόλεως ἐν Συκαῖς. ἐπὶ χρόνον δὲ τῶν τῆς πόλεως παραδόσιμοι Λεόντιος μὴ βωλομένης, προδοσία γέγονε διὰ τῦ μυστικῦ Βλαχέρνων ὑπὸ ἐξωτικῶν ἀρχόντων τῆ πας κλεῖς τῦ χαραῦλου τείχους μεῦ ὅρκου φερνπῦ ἐκ τῆς ἁγίας τραπέζης ἐμπιστωθέντων.

οὗτοι δὲ ἐπιβουλὴν παρίδωκαν τῇ πόλει. εἰσιλθόντες δὲ οἱ τῆς πλοίμων στρατιῶται εἰς τὰς οἰκους τῶν πολιτῶν ἐγύμνωσαν τὰς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀβίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἐφυλακοπήσε, καὶ ἐν τῇ μονῇ τῆ Δαλμάτα ὑπὸ φυλακὴν εἶναι προσέταξε. τοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν φίλους αὐτοῦ ὡς συμπαθοῦντας αὐτῷ τύφας ἐν δημοσίας ἐξέφερσεν. Ἡράκλεόν τε τὸν γενησιον αὐτοῦ ἀδελφὸν ὡς λίαν ἰσχυόπατον μοναρχήσαντα πάντων τῆ ἑῴᾳ Καβαλλικῶν θεμάτων φοβεδόμενος ἐπὶ τὰ μέρη Καππαδοκίας, ἡ τῆ κλεισωρῶν διατρίχειν, ἡ τῶν κατ' ἐχθρῶν ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν ἀπέστειλεν.

A Clarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. Milites porro Apſimari claſſe advecti, civium domos penetrantes bona eorum cuncta diripuerunt. Apſimarus autem Leontium naribus mutilatum in Dalmatæ Monaſterio ſub cuſtodia ſervandum mandavit: ejus vero optimates velut commortuos & ſortis ejuſdem participes, partim verberibus, partim proſcriptionibus mulctatos in exilium agi imperavit. Tum germanum fratrem ſuum Heraclium tamquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equeſtribus copiis ſingulare m ac ſupremum Ducem inſtituit: miſitque ut partes Cappadociæ, & cluſuras ſive montium anguſtias percurreret, & hoſtium molimina obſervaret, & quod in adverſum foret agendum, decerneret.

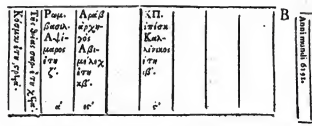

B

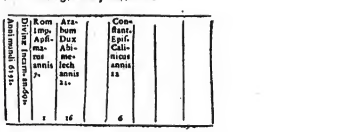

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀβίμαρος τῆς βασιλείας ἐκράτησε. ἡ ἐσαπίασιν Ἀβδραχμὰν ἐν Περσίδι, ἡ ἐκυρίευσεν αὐτῆς, ἡ ἐδίωξε Χαγάνον ἀπ' αὐτοῦ.

Hoc anno Apſimarus imperium obtinuit. Abderachman vero in Perſia rebellionem excitavit, & ea potitus Chaganum illinc eliminavit.

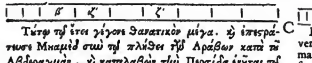

C

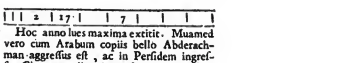

Τούτῳ τῇ ἔτει γίγονε Σαρακικὸν μέγα. ἡ ἐπιστράτευσε Μωαμὲθ σὺν τῇ πλήθει τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Ἀβδραχμὰν, ἡ καταλαβὼν τὴν Περσίδα ἐνίκησε τὸν Χαγάνον, ἐκ πολεμήσας τὸν Ἀβδραχμὰν, κτείνησιν αὐτὸν, ἡ πάλιν τῇ Χαγὰν ἡ Περσικὴν ἐκυκλώσεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατέβραμον Συρίας, ἡ ἔρχονται ἕως τὸ Σαμόσατον, ἡ φοσομιώσαντες τὴν πλησχωραν πολλὰς ἀπέκτειναν, ὡς φασι χιλιάδας σ'. Ἀράβων ἡ σκῦλα πλεῖστα λαβόντες ἀϊχμαλώτων πολλὴ Ἀράβων, ὑπέρφλαν φόβον μέγαν ἐμποιήσαντες εἰς αὐτούς.

Hoc anno lues maxima extitit. Muamed vero cum Arabum copiis bello Abderachman aggreſſus eſt, ac in Perſidem ingreſſus Chagano adjungitur: & communi Marte Abderachman adorti eum interficiunt, & Chagan rurſum Perſidis recipit principatum. Romani autem impreſſione in Syriam facta, Samoſatum uſque penetrant, vicinaſque regiones populati, Arabum ad ducenta, ut narrant, millia trucidant, ſpoliaque opima innumeroſque captivos abducentes, valido metu Arabum animis incuſſo, domum reverſi ſunt.

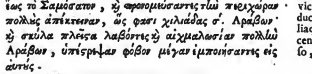

D

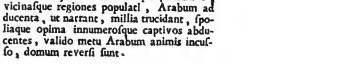

Τούτῳ τῇ ἔτει ἐπιστράτευσιν Ἀβδιλᾶς εἰς Ῥωμαίαν, ἡ πολορκήσας Τάραντον, ἐ μισθὸν ἀπήσας, ὑπέστρεφε τῶν Μοψουεστίαν, ἡ ἐδιτο ἐν αὐτῇ φύλακας.

Hoc anno Abdelas copias in Romaniam *Edit. Pariſ.* eduxit. Et obſeſſa Taranto non valens *pag.* 312. potiri, Mopſueſtiam rediit, & præſidium in ea conſtituit.

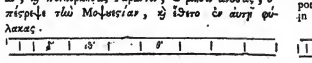

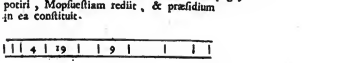

Τούτῳ τῇ ἔτει Βάανης, ὁ ἐπίκλην Ἐπταδαίμων, τὸν τετάρτων Ἀρμῆν ἐν τοῖς Ἀραβῶν ὑπήκοον. Ἀβίμαρος δὲ Φιλιππικὸν τὸν υἱὸν Νικηφόρου Ϟ Πατρικίου εἰς Κεφαλλωνίαν ἐξώσεσεν, ὡς ὀνειροπολήμενον βασιλεύειν. ὕφασκε δὲ ἑωρακέναι κατ' ὄναρ, ὅτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ὑσκιάζετο ὑπὸ πτερῶν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, παραζήμια αὐτὸν ἐξώσεσεν.

Hoc anno Baanes, cognomento Eptadæmon, quartam Armeniam Arabibus ſecit ſubjectam. Apſimarus autem Philippicum Nicephori Patricii filium in Cephaloniam relegavit, quod imperio ſe quandoque potiturum ſomniaſſet. Caput enim ſuum aquilæ pennis obumbratum per ſomnium ſe vidiſſe aſſerebat. His auditis Imperator eum confeſtim in exilium deportari ſanxit.

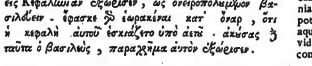

E

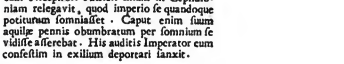

Τούτῳ τῇ ἔτει ἐσαπίασαν οἱ ἄρχοντες Ἀρμῆν ἐς τῆ Σαρακλῶν, ἡ τὸς ἐν Ἀρμῆν Σαρακλωνὸς ἀπέκτεναν. ἡ αὖθις πρὸς τὸν Ἀβίμαρον πέμπουσι, ἐ Ῥωμαίους εἰς τὴν ἑῴᾳ χώραν φέρσιν. ὁ δὲ Μεάμεδ ἐπιστρατεύσας κατ'

Hoc anno Armeniæ Frimores tumulta in Saracenos excitato, Saracenos per Armeniam univerſos occiderunt: & Legatione rurſus ad Apſimarum deſtinata, Romanos in ſuam provinciam inducunt. Muamed autem expeditione in eos ſuſcepta

plurimos ex eis deler, & Armeniam iterum Saracenis subjicit, Armenosque proceres unum in locum collectos omnes vivos combussit. Sub id tempus Azar armatorum millibus decem secum ductis Ciliciæ bellum intulit: Cui cum Heraclius Imperatoris frater obviam factus fuisset, plurimos ex ejus copiis prostravit, reliquos vero vinctos ad Imperatorem transmisit.

A αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει· ᾧ τὸν ᾧ Ἀρμενίαν Σαρακήνοις ὑποτάσσει· τοὺς δὲ μυριάνδρας Ἀρμενίας σωρεύσας ἐν τόπῳ ἑνὶ, ζωσκαύστους ἐποίησε. καὶ αὖτὸς δὲ τὸν χρόνον ἐπεστράτευσεν Ἀζὰρ τῶν Κιλικίαν μετὰ χιλιάδων δέκα. Ὃ πεμπτυχὼν αὐτῷ ὁ Ἡράκλειος ὁ ἀδελφὸς τῦ βασιλέως τὰς πλείστας ἀπέκτεινε, καὶ τοὺς λοιποὺς δήσιμος τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.

B Hoc anno Azibus Chunee filius in Ciliciam arma movit, Sisumque castrum obsidione expugnatum subvertit: eum Heraclius Imperatoris frater paribus armis aggrediter, pugnaque conserta Arabum duodecim millia prostigat. Interim Justinianus Cherſonæ degens, imperii sceptra denuo sibi cum potestate committenda enuncians, ejus loci incolas dictis hujusmodi terret. Quare periculum ab Imperatore sibi metuentes, de inferenda illi nece, vel eo ad Imperatorem deportando consilium ineunt. Ille machinas præsentiens, fugam solertec capessit, & festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum & colloquium sibi concedi expostulat. Eo nuncio accepto, Chaganus virum honore cumulatum excipit, & germanam sororem Theodoram ei conjugem locat. Brevi tempore interjecto venia a Chagano expetita Phanaguriam se confert, & ibi cum conjuge Theodora moratur. His auditis Aspimarus Chaganum per Legatos maxima munera pollicitos hortatur, ut Justinianum vivum, vel saltem ipsius caput ad se mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis morem gerit, & satellitii custodia ad Justinianum deputata insidias a gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat: simul autem Papatzem, qui illic vices ejus gerebat, & Balgitzem Bosphori Præfectum mandatis instruit, ut cum ipsis significaretur, Justinianum e medio tollerent. Istis a Chagani famulo Theodoræ denunciatis, ac subinde Justiniano revelatis, ipse præditum Papatzem ut remotis arbitris colloqueretur, ad se vocavit; eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum & Balgitzem Bosphori Præfectum: quo simul facto, & Theodora in Chazariam remissa, ipse fuga Phanaguriam versus clanculum arreptâ, ad fretí fauces pervenit. Ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam conscendit, & Afadem prætervectus, ad Symbolum juxta Cherſonam appulit. Nuncils vero Cherſonam latenter missis, Basbacurium, & ejus fratrem, Salbanum, Stephanum, Moropaulum, & Theophilum secum tollit: & Cherſonæ pharum prætergressus cuneis enavigat. Inde Necropylæ prætervlapsi, & Danapris, Danastriique fluminum ostia emensi, procella de repente exorta, cundi de salute desperant. Tum Myaces ejus domesticus homo ita eum alloquitur. Viden, Domine, periculo mortique nos proximos? Voto itaque pro salute tua concepto, si Deus imperium redditerit, in nullum hostium tuorum te desæviturum polliceor. Ille etiamnum ira percitus: Si veniam, reſponder, ulli conceſſero, hic iam Deus me mittat in maris profundum. Tempestatis postmodum periculo ereptus in Danubii ostia penetrat. Tum vero Stephanum ad Terbelem Bulgariæ dominum delegat, ut avitum recuperet imperium,

Hoc anno Azibus Chunee filius in Ciliciam arma movit, Sisiumque castrum obsidione expugnatum subvertit: eum Heraclius Imperatoris frater paribus armis aggrediter, pugnaque conserta Arabum duodecim millia prostigat. Interim Justinianus Cherſonæ degens, imperii sceptra denuo sibi cum potestate committenda enuncians, ejus loci incolas dictis hujusmodi terret. Quare periculum ab Imperatore sibi metuentes, de inferenda illi nece, vel eo ad Imperatorem deportando consilium ineunt. Ille machinas præsentiens, fugam solertec capessit, & festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum & colloquium sibi concedi expostulat. Eo nuncio accepto, Chaganus virum honore cumulatum excipit, & germanam sororem Theodoram ei conjugem locat. Brevi tempore interjecto venia a Chagano expetita Phanaguriam se confert, & ibi cum conjuge Theodora moratur. His auditis Aspimarus Chaganum per Legatos maxima munera pollicitos hortatur, ut Justinianum vivum, vel saltem ipsius caput ad se mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis morem gerit, & satellitii custodia ad Justinianum deputata insidias a gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat: simul autem Papatzem, qui illic vices ejus gerebat, & Balgitzem Bosphori Præfectum mandatis instruit, ut cum ipsis significaretur, Justinianum e medio tollerent. Istis a Chagani famulo Theodoræ denunciatis, ac subinde Justiniano revelatis, ipse præditum Papatzem ut remotis arbitris colloqueretur, ad se vocavit; eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum & Balgitzem Bosphori Præfectum: quo simul facto, & Theodora in Chazariam remissa, ipse fuga Phanaguriam versus clanculum arreptâ, ad fretí fauces pervenit. Ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam conscendit, & Afadem prætervectus, ad Symbolum juxta Cherſonam appulit. Nuncils vero Cherſonam latenter missis, Basbacurium, & ejus fratrem, Salbanum, Stephanum, Moropaulum, & Theophilum secum tollit: & Cherſonæ pharum prætergressus cuneis enavigat. Inde Necropylæ prætervlapsi, & Danapris, Danastriique fluminum ostia emensi, procella de repente exorta, cundi de salute desperant. Tum Myaces ejus domesticus homo ita eum alloquitur. Viden, Domine, periculo mortique nos proximos? Voto itaque pro salute tua concepto, si Deus imperium redditerit, in nullum hostium tuorum te desæviturum polliceor. Ille etiamnum ira percitus: Si veniam, reſponder, ulli conceſſero, hic iam Deus me mittat in maris profundum. Tempestatis postmodum periculo ereptus in Danubii ostia penetrat. Tum vero Stephanum ad Terbelem Bulgariæ dominum delegat, ut avitum recuperet imperium,

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀζίβος ὁ τῦ Χωὴν ἐπεστράτευσε τὴν Κιλικίαν, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν· ὃν καπτάκλεν ὁ τῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἡράκλειος, καὶ πολεμήσας αὐτὸν κτείνει δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων· τὸν δὲ Ἰωσιανοῦ ἐν Χερσῶνι ᾠζωγτησ, καὶ δημηγορωμένος ἑαυτὸν πάλιν βασιλεύειν μέλλοντα, οἱ ἐν ᾗ ἐκείσε οἰκήτορες τὸν ἐκ τῆς βασιλείας κτεῖναι βουλόμενοι, ἐβουλεύσαντο τὸν ἀπελεῖν, ἢ τῷ βασιλεῖ παραπέμψαι. αὐτὸς δὲ διεγνωκὼς ἠδυπαθῆ ἐκφυγεῖν, ᾗ εἰς τὸ Δαρὰς καταβαμὼν, χάσαντο τῷ Χαζάρων Χαγάνῳ συνεζεύξιαι. αὐτὸς δὲ μαθὼν ἐδέξατο αὐτὸν μετὰ τιμῆς μεγάλης, ᾗ ἐξέδοτο αὐτῷ εἰς γαμέτα Θεοδώραν τὴν γνησίαν αὐτῦ ἀδελφὴν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον αἰτησάμενος τῷ Χαγάνῳ κατῆλθε εἰς Φαναγορείαν· κἀκεῖσε διέτριβε μετὰ Θεοδώρας. ἀκούσας ταῦτα Ἀσπίμαρος, πέμπει ἀφὸς τὸν Χαγάνον ὑποχρώμους αὐτῷ παρέχειν πολλὰ δῶρα, εἰ τὸν Ἰυστινιανὸν ζῶντα αὐτῷ παραπέμψῃ· ἐς ᾗ μὴ, κἂν ᾗ αὐτὸ κεφαλὴν. ἐξέπεμψε ᾗ Χαγάνε τὴ πιστὴν αἰτησει παραφυλακὴν αὐτῷ ἐπιμεῖναι, ὡς δῆθεν ᾗ τὸν ὑπ' αὐτῶν ἰδίων ὁμορρύλων ἐπιβουλεύεσθαι· ἐντελλάμβανε τὸν Παπάτζιν ὡς ἐκ ᾗ φρονίμου αὐτὸ ἐκείνε ὄντα, ᾗ Βαλγίτζιν ᾗ ἀρχοντα Βοσφόρε, ἵνα ὅταν δηλωθῇ αὐτοῖς ἀτέλιωσι Ἰυστινιανὸν· τότε δὲ δὶ οἰκέτε Χαγάνε τῷ Θεοδώρᾳ μεμυθέντος, ᾧ τῷ Ἰυστινιανῷ γνωθέντος, φονσαπλεσάμβους ᾗ λαχόντας Παπάτζιν κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι, κόρδᾳ τοῦτ' ἀπέπνιξεν· ὁμοίως δὲ ᾗ Βαλγίτζιν ᾗ ἀρχοντα Βοσφόρε. δὐθέως δὲ ἀποστέλλει Θεοδώραν ἐν Χαζαρίᾳ, ὁπὸς δὲ αὐτὸς Σπίραντα ἀφὸς Τερβέλλιν ᾗ κύριον Βαλγαρίας ἐπιδεῦναι αὐτῷ συμάρσιν, ὅπως κράτησῃ ᾗ προ-

Edit. Paris. pag. 312.

C

D

E

σίμων

ἡ φρυγικὴ αὐτὸ βασιλεῖα, ὑπέχυτο αὐτῷ πλείστα παρέχειν ὅρκια, καὶ τῶν ἐαυτῶ συγκάτοικος γυναῖκα. αὐτὸ ἢ πάντα ὑπακούειν καὶ σωτηρίαν ἐκομόσας ὑποσχόμενος, καὶ μετὰ τιμῆς δέξαμένη, συγκαιρεῖ ἢ ὑποκείμβρι αὐτῷ πάσα λαὸς τῶν Βελγάρων καὶ Σκλάβων· καὶ τῇ ἐρχομένῃ χρόνῳ ἐπλεῖθέντες ἐπὶ τῶν βασιλεύουσαν πόλιν παρεγένοντο.

auxillarem manum ab eo postulat, plurimis muneribus beneficium, ajebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeles ei se in omnibus obsequentem, auxiliumque daturum adhibito jurejurando pollicitus, Justinianumque perhonorifice suscipiens, omnes Bulgarorum & Sclavorum copias collegit: qui demum omnes anno insequenti arreptis armis ad Imperatoriam Urbem profecti sunt.

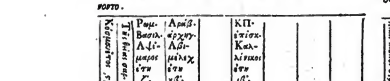

B

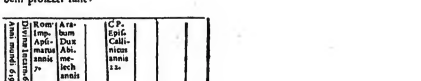

Τούτῳ τῷ ἔτει πέθηκεν Αβιμέλεχ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. καὶ ἐκράτησεν Οὐαλὲδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ιουστινιανὸς τῶν βασιλέα πόλιν καταλαβὼν ἅμα Τερβέλῃ, καὶ τῷ σωῒ αὐτῷ Βουλγάρων ἡπλήκδσαν εἰς τῶν Χαρσὶν πορταν, καὶ ἐως Βλαχερῶν. καὶ ἐπὶ τρεις ἡμέρας φροσκαλοῦντες τοὺς ἐν τῇ πόλει ὑβρίζοντο παρ' αὐτῶν, καὶ οὐδὲ λόγον κατεδέχοντο. ὁ δὲ Ιουστινιανὸς μετ' ὀλίγον ὁμοφύλων πολέμιε χωρὶς ὅβ τῶ ἀγωγῶ ἐσελθὼν, καὶ Θόρυβον ἀνασκαφὴς βαλὼν, τῶν πόλιν παρέλαβε, ἔ ὡρὸς βραχὺ ἐσυκήσων ἐν τῇ παλατίῳ Βλαχέρνων.

Hoc anno Arabum Dux Abimelech mortuus est: & Valid ejus filium principatum obtinuit. Eodem etiam anno Justinianus Terbelis & Bulgarorum ipsi adjunctorum auxilio fretus Urbium Reginam armis impetit, & ad Charsii portam castris locatis totum spatium ad Blachernas usque occupat. Per dies autem tres colloquio cum civibus habito, nonnisi contumelias, & dicteria ab ipsis retulerunt, quibus etiam incassum pacis conditiones obtulerunt. Porro Justinianum cum paucis admodum gentilibus suis citra pugnam per cuneum in Urbem subiens, sparso cædis & stragis tumultu ejus compos effectus, paulo post in Blacherna-
Edit. Paris pag. 323.
C rum Palatio sedem ac sinul castra posuit.

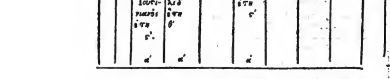

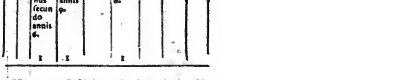

Τῷτω τῷ ἔτει Ιουστινιανὸς πάλιν τῶν βασιλέα παραλαμβάνει, καὶ πολλὰ δῶρα δὺς τῷ Τερβέλῃ καὶ βασιλικὰ σκέδη, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ἀλίμαρος δὲ καταλιπὼν τῶν πόλιν εἰς Ἀποδλωνίδα φδίγγ. καταδιωχθεὶς δὲ συλλαμβάνεται, καὶ εἰς Ιουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Ηράκλεος δὲ ἀπὸ Θράκης διδιμεύσ ἠχθη σὺν πᾶσι τοῖς σωματοφύλαξι αὐτοῦ ἀρχουσιν, ὡς ἐν τῷ τείχει πάντας ὑφρκισεν. Αποσείλας δὲ εἰς τὰ μεσόγεια ἄπαντα πλοῖος ἐξ αὐτῶν ὁρὰν ἐμπράκτους π, καὶ ἀσφάκτους πάντας ἀπέκτεινε. τὸν δὲ Αλίμαρον ἔ Λεόντιον ἀλόντας διδιμεύσ εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν πομπεύσαι πεποίηκε· καὶ τὰ ἱππικὰ ἀγορίσας, καὶ ἐν τῷ σπέῤῥῳ καθεζόμενος ἠχθησαν συρομένοι δημοσίᾳ, καὶ ἐῤῥίφησαν ὑποταγέδλω αὐτῷ. καὶ ἐπάνω τὸν τραχήλου αὐτῶν, σχοῖς ἀπολύσας τὸ φοῦτα βαῖα τὸ δῆμο βοήσαντος· ὅτι, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπίβης, καὶ ἐπάνω λέοντα καὶ δράκοντα. καὶ πάντες ἀποσείλας ἐν τῷ Κυνηγείῳ απέκεφαλισε. Καλλίνικον δὲ Πατριάρχλν τυράνσας ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐξώρισεν· καὶ ἀντ αὐτὸ Κύρον ἐν τῇ νήσῳ Αμασεις ἐγκλείσον ὄντα, ὡς φροσημάναντα αὐτῷ τῶν τῆς

Hoc anno Justinianus in imperium restituus, præclaris muneribus & regia supellectile Terbeli oblata, inito cum eo fœdere, pacifice dimisit. Aprimarus Urbe relicta
D Apolloniadem fuga se recipit: & in ipsa fuga comprehensus ad Justinianum :adducitur. Heraclius quoque vinculis compeditus Thracia extractus, cum cæteris, qui sub eo merebantur, proceribus eidem præstantur: quos omnes laqueis e muro suspendit. Dimissis etiam per mediterranea ministris, multos ex Aprimari militibus repertos, tum eos qui pro ipso aliquid moliebantur, quam qui quietem agerent, omnes interfecit. Aprimarum autem & Leontium catenis vinctos per universas Urbis regiones ignominiose traduci mandavit: & Circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi fede compositio, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes ejus prosternendi humili more projecti sunt. Inclinatorum & pronorum in
E terram cervices pedibus terebat & calcabat Justinianus, donec Circi munus primum exhiberetur, populo vociferante: Super aspidem & basiliscum ambulasti, & conculcasti leonem & draconem. Demum in Cynegium missis caput amputari præcepit: Callinicum Patriarcham oculis orbatum Romam relegavit: & in ejus locum Cyrum quemdam in Amastris insula Monachum Inclusum, quod imperii se-

Theophanis Chron.

cundo gerendi vaticinium edidisset, sufsecit. Ex civium posthac militumque ordine numerum propemodum infinitum coegit perire: plurimos quoque saccis inclusos amara morte interemit: Nonnullos etiam ad prandii cenaeve epulum invitatos, si quando surgerent e mensa, hos patibulo, alios gladio damnabat. Ex his horror metusque cunctorum animos invasit. Classem porro quae e Chazaria conjugem deveheret, misit, cujus navigia quamplurima una cum iis, qui conscenderant, hominibus submersa sunt. His Chaganus motus, significat. Fatue, nonne duabus vel tribus navibus conjugem tuam repetere oportuit, tantaeque multitudinis vitae parcere? Num eam bello recipere parabas? Vide, etiam filius natus est tibi: mitte ergo qui eos ad te adducant. Ille misso Theophylacto Cubicolario Theodoram conjugem recepit, & ejus filium Tiberium: utrumque vero imperii corona ornavit, unaque cum eo imperii dignitate potiit sunt.

Edit. Paris. pag. 314.

A δδυτέρας βασιλείας ὑποκατάσασιν φροιβάλετο. ἀναειθμιτον δὲ πλῆθος ἐκ τῆ πολιτικῆ στρατιωτικῆ καταλόγε ἀπώλεσε. πολλὸς δὲ ὑς σάκκους ἐμβάλωσε τῆ Σαλάσσης πικροθανάτως ἐποίει. ἄλλως δὲ φοβς ἀναιρεθέντων κλινοροίων ἅμα τῆ ἀναζῆναι, ὡς μὴ ἀφορμίζοι, ὡς δὲ ἀπίστευε. κἀντεῦθεν μέγας φόβος συμέχε πάντας. ἀπέστειλε δὲ σόλον φοβς τὸ ἀγαγεῖν ἐκ Χαζαρίας τὴν ἰαυτῆ γυναῖκα, ἢ πολλὰ σκάφη ἐπαγαγόντων σὺμ-πυχε. ἀνώτας δὲ ὁ Χαγάνος δηλοῖ αὐτῶ. ὦ ἀνόητε, εἰκὸν ἦν ἐξ δύο, ἢ τῶν σκαφῶν λαβεῖν σε τὴν γυναῖκα, ἢ μὴ ὑποκτεῖναι τοσοῦτον πλῆθος; ἢ δοκεῖς ἢ πάντων πολέμων λαμβάνειν; ἰδὺ ἔτεκέν σοι ἢ υἱός, Ϛ ἀπόστειλον λάβῃ αὐτός. ὁ δὲ ὑποστείλας Θεοφύλακτον Κυβικουλάριον ἔλαβε τὴν Θεοδώραν, Ϛ Τιβέριον τὸν υἱὸν αὐτῆς, Ϛ ἔστεψε αὐτὸς ἢ σωμβασιλεύσασ αὐτῆ.

B

| | | |

τειχῶν Σιδηρᾶς ἀφ' ὑπτὸς εἰς τὰ σκάφη ἐπιβᾶς A
ἀδεῶς ἀπέπλευσε, ἡ μιτ' ἀρχαίους τὴ πόλει πα-
ραγίγνοτ.

equi sui nervos incidit, cæteroſque idem fa-
cere juſſit: armiſque bellicis quaſi trophæis
muris impoſitis, noctu navigia conſcendens,
CP. cum dedecore reverſus eſt.

| | | |

servitutem refervatis, universis occiderunt. Tudunum autem Cherſonæ Præfectum, ceu qui Chaganum referret, & Zoilum, qui a ſtemmate & origine civium Primarius erat, & alios quadraginta illuſtres & ſpectatos viros ligneis verubus confixos vivo igne aſſaverunt. Alios viginti vinctis retro manibus ad lembum lapidibus oppietum alligatos, in mare demerierunt. Accepto rerum geſtarum nuncio Juſtinianus ſervatos juvenes egre ferens, & in infantem verſus, eos ad ſe follicite advehi curavit. Cum vero claſſis menſe Octobri ſolviſſet, procellarum turbinibus in pelago jactata, ſub ortum aſtri, cui Taurus nomen, tota ferme in mari periit: adeo ut qui naufragio immerſi fuerint, ad ſeptuaginta tria millia numerentur. Illa calamitate cognita, tantum abfuit, ut condoleret, quin potius lætitia perfuſus eo infantiæ proceſſit, ut clariis in aſtum clamoribus novas etiam adjecerit comminationes, & alteram illuc iterum claſſem tranſmiſerit, cum mandatis ut omnia ſolo æquaret, ſolumque aratro proſcinderet, atque univerſos uſque ad mingentem ad parietem interficeret. Iſtorum rumore divulgato, qui caſtra illa obtinebant, communierunt & concluſerunt ſe, & ad res novandas contra Imperatorem coacti, ad Chaganum in Chazariam delegaverunt, qui præfidium ad ſui defenſionem expoſceret. Interim ſuſcepti propoſiti conſcius advenit Elias Spatharius, & Bardanes prius exul, nunc vero poſliminio revocatus e Cephalonia, & claſſis Dux apud Cherſonam forte repertus. Ubi res hujuſmodi tractari percepit Juſtinianus, Georgium Patricium cognomento Syrum, Generalem Logothetam, Joannem Præfectum, & Chriſtophorum Thracicorum agminum Ductorem cum militibus ad ter centum armaris mittit, Tudunumque & Zoilum res Cherſonæ in priorem ſtatum reponituros, & per Apocriſiarium apud Chaganum rem geſtam excuſaturos, ac tandem Eliam & Bardanem ad ſe CP. tranſmiſſuros adjungit. Cum Cherſonam migraſſent, Cherſonitæ cives cum iis tractatum habere dedignati ſunt. Poſtera die ſolis litidem in conſilii locum ingredi permiſſis, conſeſtim portas cives occluſerunt. Et Generalem quidem Logothetam cum Præfecto peremerunt, Tudunum vero una cum Zoilo, & memorato Turmarcha, & militibus trecentis traditum Chazaris ad Chaganum miſerunt. Tudono in itinere defuncto, funereum epulum liaveruntque Chazari, almirum Turmarchæ & trecentorum militum cædem. Tum vero Cherſonæ reliquorumque oppidorum cives Juſtiniani nomine abrogato, exulem illum Bardanem, & Philippicum, unaque Imperatorem ſelicibus acclamationum votis exceperunt. His audiris Juſtinianus majori furore inſaniens, Spatharii quidem Eliæ liberos in matris ipſius ſinu trucidavit, eamdemque ipſam propio coquo in India nato ſubactam conſuprari juſſit. Mox claſſe denuo reparata, Maurum Patricium, is etiam Stelos dicebatur, mittit, unaque ſinul apparatu omni bellico, & ad caſtra diruenda machinis, arietibus, & omnimodis vaſtatorlis inſtruit; eo maxime injuncto, ut Cherſonæ mœnibus ad ſolum uſque deſtructis, & univerſa civitate diruta, nemini civium vitam condonaret. Ante omnia de rerum ſucceſſu per frequentiores litteras eum certiorem redderet. Is mari trajecto, cum jam admoto ariete turrium, ſeſe in urbem ingeſſit. Tudunum & Zoilum, & Turmarcham, & trecentos milites, qui ſe ſponte ſua dedidere, ſervavit. Reliquos omnes, qui ſe defendere ſunt conati, ſive cives, ſive milites, ſive Chazaros, ſive Turcos, ſive Sclavos, ſive Romanos, ſive Gothos, ſive Alanos, ſive Abaſgos, ſive Tzanos, ſive Bulgaros, ſive Sabiros, ſive Unnos, ſive Hunnos, ſive Sarmatas, ſive Ruſſos, ſive Scythas, ſive Perſas, ſive Indos, ſive Ethiopas, ſive Ægyptios, ſive Syros, ſive Arabas, ſive Perſarmenios, ſive Germanos, ſive Italos, ſive Africanos, ſive Vandalos, ſive Hiſpanos, ſive Gallos, ſive Britannos, ſive Longobardos, ſive Avaros, ſive Sclavinos, ſive Dalmatas, ſive Serbos, ſive Croatas, ſive Turcos, ſive Ungros, ſive Patzinacitas, ſive Chrobatos, ſive Turcos

πτωχαμένα δηλοῖ. τοῦτο δὲ πράσαντος, ᾗ διὰ τὸ κρεῖν τὸν λεγόμενον Κεντίωναρχείου πύργον καπηλεύοντος, ἄμα δὲ καὶ τῶν πλουσίων αὐτῷ Σωσάγρου καλουμένου, Χαλδαίων δὲ καπηλεύοντων, ἐγένετο ἀσοχὴ τῷ πολέμῳ. Βαρδάνιος δὲ ἐκφυγὼν πρὸς τὸν Χαγάνον ᾤχετο· ἀφράκτῳ δὲ τῷ τόλμῃ χεχωκότος, καὶ φρὸς τὸν βασιλέα ἱκποσρίψαι μὲν πρεσβείρᾳ, τὸν μὲν Ιωσηπαρὸν ἀνέσπαλαν, τὸν δὲ Βαρδάνιον ὡς βασιλέα ᾗ αὐτὸν ἀνθρώπαρ. γνησαίνο δὲ τὸν Χαγάνον ἀοδῶναι αὐτῷ τὸν Φιλιππικόν. τῷ δὲ Χαγάνῳ λόγον αὐτὸς ἀπαιτήσαντος, τῷ μὲν φροδοθῶναι αὐτὸν ὑπ' αὐτῶν, καὶ τὰ κομίσασθαι κατὰ ἄνδρα ἀνὰ νομίσματος ἑνὸς· οἱ δὲ παραχρῆμα ταῦτα δόντες, παρέλαβον τὸ Φιλιππικὸν βασιλέα. ἐν δὲ τῇ χρονίζειν τὸν σόλον, ἀναφορὰς τε μὲ ἐλάβοσκε, ἐσοκτάσατο Ιωσηπαρὸς τῷ αἰτίαρ, ᾗ ἑπάρας σωὶ αὐτῷ, τὰς Φ Οφικίου, ᾗ μέρος Θρακησίαρ, ἀπῆλθεν ἐως Σινώπης φρὸς τὸ διαγωνίσα τὰ ἐν Χερσῶνι. ἐν δὲ τῇ σκοπίνευε αὐτὸν τὰ πρατικὰ μέρη, ὁρᾷ τὸν σόλον ἐπὶ τῶν πόλιν ἀριθμίζονπα, ᾗ βρίξας ὡς λίαν, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν πόλιν ὥρμησε. τῶν δὲ Φιλιππικὸν προλαβόντος, ᾗ τῶν πόλιν κρατήσαντος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δαμαπριῶ ἐλθὼν ἐν αὐτῷ σωὶ τοῖς αὐτῶ ἐπλήκησεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποσέλλει ΦΘάος κατὰ μὶν τῶ Τιβερίου Μαῦρον τὸν Πατρίκιον σωὶ Ιωάνῃ Πατρικίῳ τῇ ἐπίκλιν Στρώθῳ, τὸν δὲ Ηλίαν ὁμοίως μετὰ κύρσιν κατὰ Ιωσηπαρὸς εἰς τὸν Δαμαπριῶ, ᾗ ἔτερον πάλιν κατὰ τῶ Βασβακιανὸν φυγᾗ χρονομένου. ᾗ ὁ μὲ Μαῦρος ἅμα τῷ ῥηθέντος Στρώθῳ ἐν Βλαχέρνες πορευθείς, ἄμφι τὸν Τιβέριον κρατωῦπα τῇ μιᾷ χερὶ τὸ κιονάκιον τῆς ἁγίας τραπέζης τῆ Θυσιασηρίᾳ τῆς ἁγίας Θεομήτορος, ᾗ τῇ ἑτέρᾳ τὰ τίμια ξύλα, ᾗ ἐν τῇ τραχήλῳ φυλαπᾶ, ἐξῶθεν δέ τοῦ βήματος παρακαθεζομένῳ Αναστασίῳ τῶ τῆς παροῦς αὐτῷ μητέρα, ᾗτις πρὸ ποσῖ τὸν Μαῦρα κυλισθομένη, γνέσο μὲ ἀποκτανθῆναι τὸν αὐτῆς ἔγγονα Τιβέριον, ὡς μηδὲν ἀποπον πράξαπα. αὐτὸς δὲ τοὺς πόδας τούπου καπῄχησε, ᾗ μπὰ διακρίσων ἐκτενόσης, ὁπεὶ Θεὸν ὁ Στρούθος ἑνδον τοῦ βήματος, βίᾳ ἁρπάσαν αὐτόν· καὶ τὰ μὲν τίμια ξύλα ἐξ αὐτοῦ ἅρας, ἐπάνω τῆς ἁγίας τραπέζης ἐπέθηκε, ᾗ τὰ φυλακπὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξῆρπσε τράχηλον, ᾗ λαβόντες τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἄνω Καλλιτεκῆς παραπορίσν, ᾗ τοῦτον ἐκδύσαντες, ᾗ ἐπὶ τῆς φλοιᾶς ἀπλώσαντες δίκλιν προβάτου αὐτὸν ἐλαεγγοτόμησε, ᾗ τοῦτον ἐν τῇ ναῷ τῇ ἁγίων ἀναργύρων, τῇ λεγομένῃ Παυλίνης, παράπαν προτάξει. χαίρᾳ Θεὸς δὲ Βασβακιείους ὁ πρωτοπατρίκιος ᾗ Κόμης τοῦ Οφικίου, ᾗ αὐτὸς ἀγρρίσν. ὁ δὲ Ηλίας ἅμα τῇ συμόπτι αὐτῇ λαῷ ἀπελθὼν ἐν τῇ Δαμαπρῷ, ᾗ εἰς λόγως μετὰ τῶ ἐκεῖσε γρατῶ ἐλθὼν, λόγον τε ἀπαδείας τῇ συμόπτι τῇ Ιουσιανῷ λαῷ ἐδίδασε, διρρίθησαν ἅπαντες, ᾗ ἀπέβρασαν τῶ Ιουσιανοῦ, μόνον αὐτὸν καπαλιπόντες, ᾗ τῇ μίρει τοῦ Φιλιππικοῦ φροσρυόντες. τότε ὁ φρολαχθεὶς Ηλίας ΣπεΘάεσος θυμῷ ἐπιφραμὼν, ᾗ τὸν τοῦπου πάρχηλον

A rim Centenaresium dictam, aliamque non adeo remotam, quæ Synagrus nuncupatur, everterisset, Chazarorum adventu a bello utrinque cessatum est. Bardanius ad Chaganum fuga se proripit. Classis vero conatu inutili reddito, cum re infecta ad Imperatorem redire milites verentur. Justiniani nomine abdicato, & ejus dominatu repudiato, Bardanem Imperatorum more fausti is vocibus Principem salutaverunt: miserunque ad Chaganum Philippicum donari sibi postulatum. Chagano, ne virum proderent, jurejurando interposito fidem fieri sibi, & pro singulorum capitibus nummum unum concedi expetente: Illi summa pecuniæ consestim numerata Philippicum Imperatorem simul acceperunt. Interim classe moram, ut

B videbatur, diuturniorem agente, nullisque de iuscepta expeditione a Ducibus acceptis litteris, Justinianus causam con- *Edit. Paris.* jectatus est. Edictis itaque fictum Opfi- *pag.* 318. ciorum manu, & Thracensium aliquot manipulis, de rerum Chersonæ gestarum successu exploraturus, Sinopem contendit. Igitur dum superiores maris regiones speculatur, classem recta in Urbem apertis secundisque velis delatam conspicatur; rugitusque leonis instar ingenti edito, ipse pariter in Urbem iter & impetum dirigit. Conatus ejus Philippico sua diligentia præverterente, & Urbem præoccupante, ipse Damatrym accessit, & ad eam cum suis castra applicuit. Philippicus mora omni penitus abjecta, Maurum Patricium, & Joannem, cognomento Strucum, paris dignitatis virum, adversus Tiberium: Ellamque cum expeditorum & C velut ad prædam paratorum militum manu in Justinianum Damatry receptum: & alium tandem adversus Basbacium, qui jam sibi fuga consfuloerat, mittit. Porro Maurus cum prædicto Strutho Blachernas appellens, Tiberium una quidem manu sanctæ mensæ altaris in sancta Dei matris æde positi columellam, alia vero pretiosa crucis ligna complexum, & ex collo reliquiarum thecas gerentem appensas, extra Tribunalis autem, id est Sacrarii, septa patris ejus matrem Anastasiam sedentem offendit: quæ ad Mauri pedes provoluta nepotem Tiberium, ut pute qui nil tetri fligitii admisisset, a morte D vindicandum rogabat. Inter aviæ vetulæ preces sibi detinentis pedes, & eos lachrymarum imbre perfundentis, Strutbus in Sacrarium infilens, virum illuc ad immunitatem receptum summa violentia eripuit: tum vero veneranda quidem ligna ab eo sublata in sancta mensa reposuit, reliquiis autem ad proprium collum appensis, adolescentem ad superiores Callinicæ fores abductum, fusisque vestibus nudum, totoque corpore ad limen extensum ovis instar jugulo madari, & ad eadem sanctorum mercede non Conductorum Cosmæ & Damiani Paulinæ dictam sepeliri mandavit. Basbacurius autem Patriciorum antesignanus & Comes Officii comprehensus, cæde illata mortem subiit. E Porro Elias cum adjunctis sibi copiis Damatrym profectus, colloquio cum exercitu, qui ibi confederat, conferto, militibusque Justinianum sequutis salutis data securitate, eos a se ita invicem dividi, Justinianum deserere, solum sibi permittere, ac tandem in Philippici partes transfire perfuasit. His ita peractis præfatus Elias furore accensus in Justinianum insilit, & apprehensa ejus cervice, sica qua erat

acclinctus caput ejus amputatum per Romanum Spatharium ad Philippicum transmisit: Ejusdemque Spatharii opera in Occiduas imperii provincias illud conspiciendum Philippicus traduxit. Cæterum prius longe quam imperio potiretur, ad Callistrati Cœnobium Inclusus nonnemo vaticinandi arre prædilus & hæresi infectus morabatur, qui Philippico ad se nonnumquam accedenti prænunciavit. Imperium tibi reposítum est. Sermonibus istiusmodi perculso subinfert Inclusus. Si Deus ita jubeat, adverfaberis tu? Illud unum enuncio. Pessimæ rerum Synodus sexta peracta est. Si usquam imperaveris, profcribe, & incassum redde: & felix diuturnaque imperii ætas succedet. Is data jurejurandi fide, rem exequendam in se recepit. Leontio postmodum post Justinianum tyrannidem adepto, Inclusum de vaticinio Philippicus convenit. Renunciat ille. Ne festinaveris, inquit, imperium asseqneris. Apsimaro deinde in eam dignitatem evecto, virum rursus adit Philippicus. Cui Inclusus Vates: Ne rem acceleres, imperium te manet. Cæterum Philippico amicorum cuidam vaticinium eloquuto, ille rem totam ad Apsimarum detulit: qui virum verberibus exceptum, capillis detonsum, & onustum catenis in Cephaloniam relegavit. Hunc Justinianus sceptris secundo potitus postliminio revocavit. Ipse deinde imperii potestate auctus, Pseudosynodum Episcoporum ex Pseudabbatis atque Inclusi sententia celebravit, & sanctam atque universalem sextam Synodum abrogavit: eo vero anno infamis ille oculis orbatus est. Qui cum in Palatio tranquillam ac plane otiosam vitam ageret, ibique immensam prorsus pecuniarum summam, splendidissimæque supellectilis congeriem jam a multis retro sæculis sub Imperatoribus, qui ipsum præcesserant, ex publicationibus, variisque aliis præextitis, maxime vero ab ejus decessore Justiniano coacervatam offendisset: frustra atque incassum, nulla necessitate, demenler dilapidavit. Cæterum in colloquiis facundus ac prudens habebatur: at rebus agendis inhonestam ac tantæ dignitati imparem vitam vivens, ab omnibus reprobatus est: Quinetiam hæresi & adulterio dignitatem conspurcavit. Cyro vero Patriarchæ sede ab eo dejecto, Joannem quemdam Improbitatis & pravæ opinionis confortem in ejus locum promovit.

Edit. Paris. pag. 329.

A δραξάμενος, τῇ παραμικρᾷ, ᾧ ὃ μὴ ζωσμένος, ἀπέτεμνε· ἀπὸ αὐτοῦ κἀκεῖ, καὶ διὰ Ῥωμαίου Σπαθαρείου πρὸς Φιλιππικὸν ἀπέστελλε. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ Σπαθαρίου ταύτην ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἐξέπεμψε. πρὸ δὲ τῆς βασιλεύσεως αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Καλλιστράτου Ἐγκλείστος τις προφητεύσας, ἦν ἀίρετικός, ὡς τις ἀνελθόντι τῷ Φιλιππικῷ ἔπειν αὐτῷ· ὅτι ἡ βασιλεία σοι κεῖται. ὁ δὲ ὑπαρχθεὶς καὶ λέγει ὁ Ἐγκλειστος. Εἰ ὁ Θεὸς κελεύει, σὺ ἀντιλέγεις; τὴν δὲ σοι λέγω· ὅτι ἡ ἕκτη συνόδος καιὼς ἐγένετο. ἐὰν οὖν βασιλεύσῃς, παύσεαι ῥίψας· ἢ γενέσθαι σοι ἔχει ἡ βασιλεία κρατικὰ καὶ πολυχρόνιος. ὁ δὲ σωιδέντα μοῦ ὅρκων τῶν ποιεῖ· τὰ δὲ Λεοντίου διαβεβλημένα ἢ Ἰουστινιανὸν, ἀνέρχεται ὁ Φιλιππικὸς ἀφῷ ἢ Ἐγκλειστου. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· μὴ σπουδάσῃς, γενέσθαι ἔχεις βασιλέας. βασιλεύσαντος δὲ Ἀψιμάρου πάλιν ἀνελθὼν ἀφὸ αὐτοῦ. ἢ πάλιν ἔπηυ αὐτῷ. ὅτι μὴ σπουδάσῃς, ἐκεῖνο πεζεμένει σε. Σκαρρήσαντος δὲ Φιλιππικοῦ τινὸς τῇ φίλων αὐτοῦ ἐμβιώσει τῷ Ἀψιμάρῳ. ὁ δὲ θεάρας, ᾧ κουρεύσας αὐτὸν, ᾧ σιδηρώσας, ἐξώρισεν εἰς Κεφαλληνίαν. βασιλεύσαντος δὲ Ἰουστινιανοῦ πάλιν ἀνεκαλέσατο αὐτόν. ἢ βασιλεύσαντος ἐποίησεν ψευδοσύνοδον ἐπισκόπων κατὰ τὸν λόγον τῶν ψευδαββᾶ, ᾧ Ἐγκλείστου· ᾧ ἐρίζει τὸν ἁγίαν ᾧ οἰκουμενικὴν ἕκτην συνόδον. ᾧ τῇ αὐτῇ χρόνῳ ἐτυφλώθη ὁ μάτταιος. ἐν πολλῇ δὲ ἀμεριμνίᾳ εἰς τὰ βασίλεια διατελῶν πλῆθη τε χρημάτων ᾧ λαμπροτάτων ὑσίων ἐκείνου ὑρῶν ἐκ πλειόνων τῶν χρόνων τῇ ἁρχιβασιλευκότων συμπεζθέντων ἐκθημένησεν, ᾧ διαφόρων ἀρχιφάσεων, ᾧ μάλιστα ὑπὸ τὸ ἐφημέρου Ἰουστινιανοῦ, ταῦτα εἶπη ᾧ μάλιν ἀπόνως διεκόρπιση. ᾧ ἐν μὲν ταῖς διαλαλιαῖς αὐτὸ λόγιος ᾧ ἐχίφρων ἐλογίζετο· ἐν δὲ τῇς πράξεσιν αὐτὸ ἀσύμφως ᾧ ἀνεκάνως τὸν βίον διετέλων παντὶ ἀδόκιμος ἐδέκνυτο. ἢν δὲ ᾧ αἰρετικὸς, ᾧ μοιχὸς. Κύρου δὲ τὸν Πατριάρχλιν ἐξωθῆναι τῆς ἐκκλησίας, ᾧ Ἰωάννην τὸν αὐτὸ συμμύστην ᾧ συναιρετικὸν προβάλλετο.

B

C

D

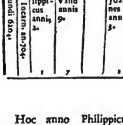

pag. 320.

Hoc anno Philippicus Armenos propriis sedibus expulsos Melitinem & quartam Armeniam incolere coegit. Amasiam vero cum plerisque castellis & multa captivorum præda Masalmas occupavit. Georgius autem Apamiæ Episcopus Martyropolim translatus est. Postea Philippicus adversus sanctam & universalem sextam Synodum invehi non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens ever-

E

Τότῳ τῇ ἔτει Φιλιππικὸς τὺς Ἀρμενίους ἢ ἐαυτῦ γῆς ἀπέλασας Μελιτινὴν, ᾧ ἢ πάρτην Ἀρμενίας οἰκῆσαι ἠνάγκασεν. Μασαλμὰς δὲ τὴν Ἀμάσειαν παρέλαβε σὺν ἄλλοις καστέλλοις καὶ πολλῇ αἰχμαλωσίᾳ. Γεώργιος τε ὁ Ἀπαμείας ἐπίσκοπος μετηγάγθη ἐν Μαρτυροπόλει. Φιλιππικὸς δὲ ὡς ἐχρώθη ἐκμανὼς κινῆσαι κατὰ τῆς ἁγίας ᾧ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου ἀπατρέπειν αὐτῶν τὰ ὑπ' αὐτὺς

βάβαιω δίνται. Θεία δύναμις. ὅτε δὲ ὁμόφρονας αὐτὸ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὃν πατοῦσι καθεδεῖν Κῦρον τὸν ταύτης πρόεδρον, ὃν καὶ πικρῶσιν ἐν τῇ τῆς Χώρας μοναστηρίῳ. Γερμανὸν τὸ ℣ μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου καταχθέντα ἐπίσκοπον, τὸν ὑμνικαύτην ὑπάρχοντα Κυζίκου, καὶ Ἀνθρίαν ℣ αὖτὸν ἐπίσκοπον Κρήτης ὄντα, Νικόλαόν τε τὸν ἀπὸ Καυκοδιάκονων Σοφιστὴν γεγονότα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, Κυῦρόν τε τότε ὑπάρχοντα, Ἐλπίδιόν τε διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Αντίοχόν τε τὸν Χαρτοφύλακα, καὶ ἑτέρους τούτων ὁμοιοτρόπως οἱ τινες καὶ ἐγγράφως ἀνεθεμάτισαν τὴν ἁγίαν ἕκτην συνόδον. τῇ δὲ Βηλγάρων διὰ τὸ Φιλόα λάθρα ἐπὶ τὸ ϛωὸν καπνεβάντων, ᾧ μεγάλῃ σφαγῇ πεποιήκοσιν, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐνδραμόντων, καὶ πολλὰς πειραματίζοντας, γάμως τε ἐνοσίους ᾧ ἀδιαλείπτῳ λειτουργίᾳ, ℣ μετὰ ποικίλου ἀργυρίου, ℣ λοιπῆς ἀποσκευῆς ἀθρικτον, ᾧ ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης διαβαμόντων, καὶ τὴν ἄπωσαν Θρᾴκιλικαὶ χαλαστάντων ὑπεῤῥῆξαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια μετὰ κτηνῶν ἀμέτρων. ὁμοίως ᾧ οἱ Ἀραβες τὴν Μιδέαν παρέλαβον, ᾧ ἕτερα κάτρα, φαμιλιῶν ℭ κτηνῶν ἀμετρήτων ἄλωσιν ποιησάμενοι.

A tere. Cæterum qui in hanc ſententiam irent, Joannem CP. Epiſcopum, Cyro ejus præceſſore dignitate moto, & in Monaſterium Chore relegato, ab eo inſtitutum; Germanumque CP. etiam ſede poſtmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam adminiſtraret; Andream item Cretenſem Epiſcopum; Nicolaum etiam a Calicibus olim miniſtrum in arte medica Sophiſtam egregium, & ſub eam tempeſtatem Quæſturæ munus obeuntem; Elpidium magnæ Eccleſiæ Diaconum, Antiochum quoque Chartophylacem, & alios iſtis non abſimiles inſtituto offendit; qui ſententia ſcripta promulgata in ſanctam ſextam Synodum anathema pronunciaverunt. Cæterum Bulgari per Phileam ad fretí Byzantini angustias irrumpentes, ingenti ſtrage edita, ad Urbem uſque impreſſionem fecerunt: B pluriſmoſque, qui portus fretum trajicerent, quique nuptias opulentiſſimas & ſumptuoſiſſima convivia varia ſupellectile argentea & reliquo vaſorum apparatu comportato, celebrarent, deprehendunt, & in reliquos ad Chry ſen uſque portam excurrunt: tandem vaſtitate Thraciæ illata, & ex ea collecto captivorum ingenti numero, animantibuſque pene infinitis ſecum abactis, ſalvi & a periculo immunes domos repetierunt. Arabes pariter Mithiam ſibi ſubegerunt: tum vero caſtris aliis direptis innumerarum familiarum necnon animantium prædam omni pretio & æſtimatione ſuperiorem collegerunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν Ἀββᾶς τὴν Ρωμαΐαν· καὶ παρέλαβεν Αντιόχειαν Πισιδίας μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας, ᾧ ὑπέτρεψεν. ἐγένετο ᾧ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Συρίαν μέλι Πεμπτίῳ κν'. διπλοῦς ᾧ χρόνος τῆς βασιλείας Φιλιππικοῦ ἐν ἔτεσι βδ'. μησὶ γ'. καὶ ἡμέραις ιδ'. ᾧ τὸ γενθλίε ἱππικὰ ἐπιτελεμένου, Πρασίνων νικησάντων, ἐδόξε τῇ βασιλεῖ τῇ Σαββάτῳ τῆς ν'. καθαλθέρου μῆ ὀρχῆς ᾧ ὀργάνων εἰσελθεῖν. ᾧ λούσας εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸν Ζεῦξιππον, ᾧ ἐξῆ πολιτῶν ἀρχαιρεσίαν ἀείσησαι. ὲν δὲ τῇ μεσημβρείζειν αὐτὸν ἐξάπινα διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσπλδε Ῥούσος ὁ Πρωτοσπάθαρ τοῦ Οψικίε ὑπὸ βουλὴν τὰ Γεωργίου Πατρικίου καὶ Κόμητος ℣ Οψικίου, τὰ ἐπὶκλην Βοράβε, ᾧ Θεοδώρου τὰ Πατρικίου τὰ Μυακίου μετὰ τῆ παξάπορ, ὃν εἶχεν ὲ τῇ Θράκῃ τὰ αὐτὰ Θέματος., ᾧ εἰσέδραμεν εἰς τὸ παλάτιον, ὅθρε Φιλιππικὸν μεσημβρείζοντα, καὶ ἁρπάσας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀρχαιρεσίου τῆ Πρασίνων, κρέεισι αὐτὸν ἐνθρόνισε μηδυσὸς διεγκοπτος. τῇ δὲ ἐπαύριον, ἤγουν τῇ Πεντικοστῇ, σωφρονίσαντος τὸ λαοῦ εἰς τὸν μεγάλιν ἐκκλησίαν, ἐστέφθη Ἀρτέμιος ὁ Πρωτοασηκρήτης, μετονομασθεὶς Ἀναστάσιος. τῇ δὲ Σαββάτῳ ἐνθρονίζη Γεώργιος ᾧ Θεόδωρος ὁ Μυακιος· τῇ δὲ ἑβδόμῃ σαββάτῳ ἐνθρονίζη Γεώργιος ὁ Βούσακος· ᾧ ἐξωσθήσαν ὲν Θεσσαλονίκῃ.

B C D

Hoc anno Abbas Romaniam armis invaſit: & Antiochia Piſidiæ ſubjugata, prædæ dives receſſit. Validus autem terræ motus menſis Peritii die octavo ſupra vigeſimum Syriam concuſſit. Biennio vero imperii Philippici inter ſuperius memorata tranſacto, Circenſibus demum ludis ob feſtivam Imp. natalitiorum memoriam celebratis, cum ex Præſinorum parte dextifſet victoria, vario apparatus comitatu & muſicorum inſtrumentorum ſono, ipſo Pentecoſtes ſabbato, grandi equo vectum procedere, Imperatori placuit. Publico itaque Zeuxippi balneo lotus cum civibus Urbis antiqua nobilitate ſpectatis pranſus eſt. Cum vero quieti ſub meridiem indulgeret, Rufus Opſicii Protoſtrator, ex Georgii Patricii & Comitis Opſicii, cognomento Boraphi conſilio, Theodori quoque Myacii, qui Patricius erat, hortatu, cum militibus præfidiariis, quos in Thracia ex eodem Themate regebant, irrumpentes, Philippicum meridiana relaxatione ſolutum reperientes, raptum e lecto in Præſinorum Ornatorium obduxerunt, ibique nullo pene propoſiti eorum conſcio oculos effoderunt. Poſtera die, quæ fuit Pentecoſtes, populo in magnam Eccleſiam confertim coacervato, Artemius Protoaſecretis, Anaſtaſius cognominatus imperii tænia redimitus eſt. Sabbato ſequenti Georgius & Theodorus Myacius oculorum lumine privati ſunt: ſecundo vero ſabbato Georgius Buraphus eadem pœna mulctatus: qui Theſſalonicam in exilium deportati ſunt.

Edit Pariſ. pag. 322.

Κεφάλαια τῶν ἐτῶν.	Τὶ ὑπατικὸν ἕτος.	Ρωμαϊκὸν. Ἀρτέμιος ἔτη ϛ'.	Ἀμβασίλειος Οὐαλεντινιανὸς ἔτη δ'.	Κωνσταντίου Ἰωάννου ἔτη γ'.	Ἱεροσολυμιτικὸν Ἰωάννου ἔτη ι'.	E

Anni mundi 5696.	Romanorum Artemius annis 2.	Arabum Dux Valid annis 9.	Conſtantinopolitani Epiſc. Joannis annis 3.	Hieroſolymitani Epiſc. Joannes annis 10.
Dionys. Exigu. anni pasch.	713	3	9	

Hoc anno Maſalmas Romaniam excurſionibus infeſtavit, & per Galatiam graſſatus, promiſcua multitudine in captivitatem adta, plurimuſque ablatis ſpoliis, domum repetiit. Artemius autem Ducibus probatiſſimis qui equeſtres regerent ordines, aliiſque eruditiſſimis, qui res politicas adminiſtrarent, inſtitutis, ipſe a tumultu vivebat immunis & alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terra marique arma parantibus, Imperator ex ſuis Optimatibus nonnullos, qui de pace habenda tractatum haberent, ad Valid delegavit; maxime Danielem Synopenſem Patricium & Urbis Præfectum, hoc præ cunctis injuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione & eorum viribus noticiam accuratam referret. Eo igitur iter agreſſo ac mox redeunte, armorum apparatum, qui fidem omnem ſuperet, in Urbem terra marique inſtructum renunciavit. Singuli quippe, ait, in triennium ſumptus omnes providento: qui ſibi non eſt ſatis, Urbe egreditor. Tum vero Præfectis operarum creatis, celoces naves, & bitemes cœpit condere, & poſita ad mare Urbis moenia, continentique obverſa reſtaurare: & arcubaliſtas, petrobolosque, & machinas alias ad turres paſſim diſponere, magnaque demum frugum & ſeminum vi in Imperatoris horreis repoſita, & pro viribus Urbe tutiſſime munita, ipſe ſervandis, quæ reconderat, curam omnem appoſuit.

Edit. Pariſ. pag. 322.

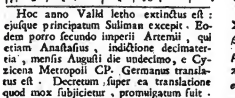

Hoc anno Valid lecto extinctus eſt: ejuſque principatum Sulimanus excepit. Eodem porro ſecundo imperii Artemii, qui etiam Anaſtaſius, indictione decimatercia, menſis Auguſti die undecimo, e Cyzicena Metropoli CP. Germanus translatus eſt. Decretum ſuper ea translatione quod mox ſubjicietur, promulgatum fuit. Suffragio atque conſenſu Religioſorum Presbyterorum, Diaconorum, & totius Sanctioris Cleri, ſacrique Senatus, & hujuſce a Deo cuſtoditæ Imperatricis civitatum univerſi populi Chriſtum amantis, divina gratia quæ infirma ſemper curat, & quæ deſunt, adimplet, Germanum ſanctiſſimum Metropolitam & Præſidem Cyzici Metropoleos, in Epiſcopum hujus a Deo ſervatæ Urbis, & Regine urbium tranſfert. Facta eſt hæc translatio coram Michaele ſanctiſſimo Presbytero, & Apociriſario Apoſtolicæ ſedis, cæteriſque Sacerdotibus & Epiſcopis præſentibus, Artemio Imperante. Porro Artemius intelligens Saracenorum claſſem Alexandria in Phœniciam lignorum cypreſſinorum fecandorum cauſa curſum inſtituiſſe, expeditiora ex tota claſſe navigia deligens, militares copias ex Opſicii Themate in eam impoſuit, omneſque Rhodum convenire juſſit: quibus Ducem eorumque caput Joannem magnæ Eccleſiæ Diaconum, qui tum Generalis Logotheræ munere fungebatur, præfecit. Is ubi Rhodum appulit, toraque claſſis illuc convenit, cum Ducibus colloquutus ut inde ſolverent, & in Phœniciam trajicerent, ad Incenienda ligna, reliquamque omnem, qui illic reperiretur, Aguenorum ap-

A Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπαύσησεν Μασαλμὰς τὴν Ρωμανίαν· ἡ συλλέσας τὴν Γαλατίαν, ὑπέρτερα μετὰ αἰχμαλωσίας ἡ σκύλων πολλῶν. ὁ δὲ Ἀρτέμιος στρατηγὸς ἱκανωτάτης προβαλλόμενος εἰς τὰ καθαλλαρικὰ θέματα, ἡ λογιωτάτης εἰς τὰ πολιτικά, ὢν ἀδέῃ διετέλει. τῇ Ἀραβῶν δὲ ὁπλοζμένων κατὰ Ρωμανίας διὰ τε γῆς ἡ θαλάσσης, ἀπέγειλαι ὁ βασιλεὺς ἀρχοντας ἐν Συρίᾳ πρὸς Οὐαλίδ, ὡς δῆθεν τὰ ἐφ' ὅπλοις προσλαβόντα, ἀκόμα τὸν Σιναϊτήλιν Πατρίκιον ἡ Ὕπαρχον τὴ πόλεως, ὑποτελαίμβους αὐτῷ ἐν ἀκριβείᾳ διεροῦσαι διὰ τῆς κατὰ Ρωμαίων κινήσεως, ἑ δυνάμεως αὐτῶν. τὰ δὲ ἀπελθόντος τῷ ὑποφήλαπος, ἀπέγγειλε τῷ βασιλεῖ τῶν μεγάλων κατὰ τ βασιλείας πόλεως διὰ τε γῆς ἡ θαλάσσης ἐξοπλισιν αὐτῶν· ὅτι ἕκασος φροντιζέτω τὰς ἰαυτῷ δαπάνας ὡς τὰ ἔτεος χρόνου. ὁ δὲ ταῦτο ὑποῤῥῶν, ἀποβιχέτω τῆς πόλεως· ἐπέστησε δὲ ἐπέκπαις, ἡ ὅρξασ κτίζειν δρόμωνάς τε ἡμὶ δίκρεις· ἑ τὰ παράλια δὲ ἀνακαίνισι τείχη· ἀσαύτως ἡ τὰ χειρσαία κτίσας ὀχυρώτερας, ἡ τ τηραρίας εἰς τὰς πύργους, ἠμὶ μαγγανικά· ἡ κατὰ τὸ δύναμον αὐτῷ τῶν πόλων ὀχυρώσας γυνημάτε τε πλείσα εἰς τὰ βασιλικὰ ὡρεῖα ἀπέθετο, ἠμὶ καθ' ἑαυτὸν ἐπεφελίσατο.

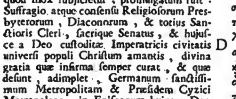

C Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπιβίω Οὐαλίδ, ἡ βεβίκησ αὐτοῦ Συλεϊμὰν τὴν ἀρχήν· τῷ δ' αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀρτεμίυ, τὰ ἡ Ἀναστασίυ, ἰν. ἰνδικτ. μηνὶ Λυγούστῳ ιά· μετετέθη Γερμανὸς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κυζίκου εἰς ΚΠ. ὁ ἡ καὶ κπατρόθεν μεταθεσίμου τὸ ὑποπεπαγμένον ἐκπεφώνηται). ψῆφῳ ἡ δικαιοσίᾳ τ Θεοσεβεστάτων ἀρκιερέων ἡ διακόνων, ἡ πασῶν τὰ ὑπαγὼς κλήρε, ἡ τ ἱερᾶς συγκλήτε, ἡ τὰ φιλοχρίςε λαὸ τῆς Θεοφυλάκτε πόλεως, ἡ βασιλίδος πόλεως, ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀθῶν θεραπεύωσα, ἡ τὰ ἐλλείποντα συμπληρῶσα, μετατίθη Γερμανὸς ὁ σοώτατος μιθρόπολίτης ἡ φρόεδρος τῆς Κυζίκε μιθροπόλεως, εἰς ἐπίσκοπον τούτης ἡ Θεοφυλάκτε ἡμὶ βασιλίδος πόλεως· ἐγένετο ἢ ἡ παρώσα μετάθεσις κατὰ παρωσίαν Μιχαὴλ τῦ ὁσιωτάτε ἀρκισφυτέρε ἡ Λειτουργιαρίε τῦ Ἀποσολικῦ Θρόνε, ἡ τ λοιπῶν ἱερέων, ἠμὶ πισκόπων, ἐπὶ Ἀρτεμίυ βασιλέως. μαθὼν ἢ ὁ Ἄρτεμιος, ὅτι ὁ στόλος τῆ Σαρακλιῶν ἀπὸ Αλεξανδρείας ἐπὶ τὴν Φοίνικα ὁξέβραμψε φῶς τὸ κόμε ξυλῶν κυπαρισσίνων, ὑτιλεξάμβος ἐκ τὰ οἰκείυ σόλα τὰ ὄβδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτας ἐκ τῦ Ὀψικίυ Θέματος, ἠμὶ εἰς τὴν Ῥόδον ἀθροισθῆναι πάντας ἐκέλευσε, ἡ προσβάλλετο ςρατηγὸν τὸ κεφαλὴν αὐτῶν τὸν ἄχκονο Ἰωάννην τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τυγκαῦτα Λογοθέτην γενικὸν ὑπάρχοντα· αὐτὸ δὲ ὲν τῇ Ῥόδῳ καταβαίσαντες, ἡ τῇ πλοΐμων συμαθροιθέντων δηλάδε περὶ τοῦ ἀποκτῆναι αὐτὸς τοῖς ἄρχουσι, ἠμὶ ἀπιλθεῖν εἰς τὴν Φοίνικα, φῶς τὸ κατέσαι τὴν ξυλὰν, ἠμὶ τὴν ἐκσισκομίλιν ἐξάρπασαν τῇ

Αγα-

Λεγιλίων. πάντων ᾗ προθύμως ὑπακουσάντων, οἱ τῶ Ὀφικίῳ ἐκ κατεύξεως · καὶ τὸν μὲν βασιλέα ἀνέσκαλαν· τὸν δὲ διάδοχον Ἰωάννην ῥαιμαίως ἀνεῖλον. ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ τέλει διαιρεθέντες εἰς τὰς ἰδίας ἀπῆλθόσαν τόπους. οἱ δὲ κακοῦργοι καὶ τῆς βασιλίδος ἀνέβαλλον πόλεως. ἐλθόντων δὲ ἐν τῇ Λβραμιωτῶν ἀκραβάλων ὄπτων, ὕρρα ἐκεῖ ἀνδρα ἐστᾶτων Θεοδόσιον ὀνόματι ἐκλιπόρα τῇ δημοσίων φόρων ὑπάρχοντα, ἁπραγμονά τε καὶ ἰδιώτῃ, καὶ προτερῴφαντο αὐτὸ βασιλεύσαι. ὁ δὲ φυγὴ χρησάμενος εἰς τὸ ὄρος ἐκρύβη. ὕρρότες δὲ αὐτὸν ὕφημνσαν βιαταμῦροι ὡς βασιλέα. ὁ δὲ Λρτέμιος ταῦτα μαθὼν, ἐπίσπεσε τῇ πόλει οἰκειακὸς αὐτῶ ἀνδρώπως ἄρχοντας ἅμα τῶ καπακλιαδίστῃ ὑπ' αὐτῶ τέλου· ᾗ ἐξεπόλεσας αὐτὸς αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, κἀκεῖσε αὐτὸν ἠσφαλίσατο. οἱ δὲ ἀπάρται ἀναβαλόντες, ᾗ συγκινήσαντες ὅλον τὸ ζύμα τῶ Ὀφικίου καὶ τὸς Γοτθογραίκους, συλλαμβάνονται πλεῖστα μικρὰ τε καὶ μεγάλα πραγματικὰ σκάφη, ᾗ διάτε γῆς καὶ διὰ θαλάσσης ὁ Χρυσοπόλεις ἀπέθραμον. τῶ δὲ τῆς πόλεως τέλει εἰς τὸν λιμένα τὸ ἁγίου Μάμαντος ὁρμῶντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπολέμουν ἀλλήλως ἐπὶ μῆνας ἓξ. τῶ δὲ τῆς πόλεως τέλει ἐπὶ τῶ Νεωτείου τῆς πόλεως λιμένα μεθορμίσαντος, περάσας ὁ Θεοδόσιος τὰ Θρᾳκῶμα ἐκρατησε μέρη. προδοσίας δὲ γενομένης διὰ τὰς πόρτης τῶ μοντσίχης τῆ Βλαχερνῶν, τῶ πόλει ἐλαβον. εἰ δὲ παράνομοι λαοὶ τῶ Ὀφικίῳ ἅμα τῇ Γοτθογραίκων τῇ νυκτὶ εἰς τὰς οἰκιας τῇ πολιτῶν διαβραμόντες, μεγίστην εἰργάσαντο ἄλωσιν μηδενὸς φεισαμένοι· τὸς δὲ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντας ἢ Λρτεμίου ἄρχοντας ἅμα τῇ Γεργαμαῦ ΚΠ. συλλαβόμενοι ἐν Νικαίᾳ ἀπήγαγον πρὸς πίσωσιν Λρτεμίου ᾗ τῇ σωῦ αὐτῇ ὄπτων. ὁ δὲ Λρτέμιος τὸτε Θεσσάμενος ἀπέγτω ἑαυτὸν · καὶ αὐτὸν παρέδωκε, λόγῳ τε ἀπαθείας αἰτησάμενος τὸ μοναδιαὸν πεφεβάλλετο χῆμα. ὁ δὲ Θεοδόσιος ἀβλαβῆ τῶν διατηρήσας, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν. ἐβασίλευσεν μὲν Φιλιππικὸς ἔτη β'. ᾗ μῆνας θ'. Λρτέμιος δὲ ὁ ὃς ἦν, καὶ μῆνας γ'. Λέων δὲ τῇ Λναστολικῶν στρατηγὸς ὢν Λρτεμίῳ ὑπερμαχῶν ὑκ ὑπετάγη Θεοδοσίῳ· εἶχε δὲ συμπλοκὰς ᾗ σωτρέχοντα αὐτῷ Λρτάβασδον Λρμένιον τῇ Λρμενιακῶν στρατηγὸν, ᾧ ᾗ συνέζευ δοῦλαι τὴν ἑαυτῆ θυγατέρα εἰς γυναῖκα · ὁ ᾗ πεποίηκεν.

Aparatum. Cunctis propositum uno sensu excipientibus, soli Officiani refragari sunt, & Imperatori quidem debitos honores negaverunt, Joannem vero Diaconum gladiis peremerunt. Ex quo classis divisa, & singuli in patriani suam reversi sunt. Rebelles autem in Reginam Urbem recta contendere. Cum vero ad Adramyti- *Edit. Paris.* um applicuissent, hominem quendam *pag. 323.* hujus loci indigenam nomine Theodosium publicorum vectigalium exactorem, a rebus agendis alienum ac privatum ibi forte repertum ipsi, nullo sub capite militantes & fine duce ad imperium capessendum hortati sunt. Ille fuga lapsus, in monte delituit: quem tandem inventes, vimque inferentes, Imperatorem salutavere. Eo comperto Artemius domesticos suos optimates una cum classe quam ipse instruxerat, atque armis ornarat, Urbis custodiæ deputavit: ipse in urbem Nicæam recessit, probeque se muniit. Porro rebelles resumptis animis commoti, tota Officii regione & Gothicorum cis in socia arma impulsis, multis magnis parvisque negotiatorum navibus convectaris, Chrysopolim terra marique fluunt. Cum autem Urbis classis in portu sancti Mamantis stationem ageret, per menses sex continuos singulis diebus inter utrosque pugnatum est. At regiæ Urbis classe in Neoterii urbis portum tandem se subducente, Theodosius freto trajecto Thraciæ partes occupatum irruit. Factaque ad Blachernarum murum, qui unus & singularis est, proditione, Urbem in suam potestatem recepit. Sceleratæ vero Officii cohortes locis Gothogræcis adjunctæ in civium domos nocte convolantes, magnam vastitatem & incendium, nullius ædi, data exceptione, intulere: comprehensisque, quos ibi reperere Artemii amicis, una cum Germano CP. Antistite, Nicæam deportant, Artemium, adjunctumque & bene affectum ipsi exercitum de iis quæ succeserant certiores facturi, & securitatis obtinendæ pactum firmaturi. Artemius iis consipectis de rerum suarum salute desperavit: & vitæ sibi relinquendæ servandæque fide accepta, dedit manus, & Monasticum habitum induit. Theodosius salvum eum esse jubens Thessalonicam in exilium egit. Imperavit itaque Philippicus annos duos, & menses novem: Artemius annum unum & menses tres. Cæterum Leo Orientalium copiarum Dux, Artemii partibus ubique propugnatis, Theodosio minime paruit: & in eumdem sensum conspirantem & auxiliatorem habuit Artabasdum Armenia ortum & Armenicarum cohortium Ducem, cui filiam conjugem locare fuerat pollicitus, quod postmodum executus est.

pag. 324.

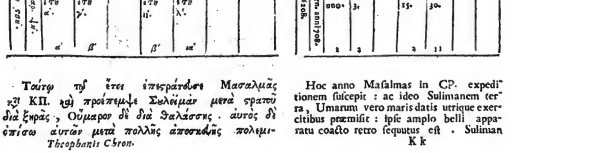

Τούτῳ τῇ ἔτει ἐπισράτευσε Μασαλμὰς ᾗ ΚΠ. καὶ προέπεμψε Σελεϊμὰν μετὰ στρατοῦ διὰ ξηρᾶς, Οὐμαρσὸν δὲ διὰ θαλάσσης. αὐτὸς δὲ ἐπέσω αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἀποσκευῆς πολεμι-

Hoc anno Masalmas in CP. expeditionem suscepit: ac ideo Sulimanem terra, Umarum vero maris datis utrique exercitibus præmisit: ipse amplo belli apparatu coacto retro sequutus est. Sulimanus

autem & Baccharus Amorium profecti, literis ad Leonem datis: Romanum, ajunt, imperium ad te pertinere novimus: eam ob rem huc te confer, & de pace inter nos servanda una simul tractatum habeamus. Suliman itaque Amorium præfidio vacuum, Orientis vero Ducem inimicitias cum Imperatore servandæ in Artemium fidei gratia agentem, Masaimanem ibidem expectare consiliatus, urbem obtedit. Cum vero urbi jam vicinus astaret, Saraceni Leonem Ducem salutatum Imperatorem fausiis vocibus exci pientes, cives ut idem ipsi præstarent, sollicite rogabant. Ubi Saracenorum affectum in salutando Leone notum habuerunt Amorii cives, ipsi pariter Imperatorem proclamarunt. Urbem autem præfidio Ducibusque vacuam manibus hostium cito perdendam Leo perpendens, Sulimani scribit: Si nos de pace colloquium habituros cupis convenire, ut quid urbem istam occupare moliris? Ad hæc ille: Veni tantum, & abscedo. Dux igitur side a Sulimane accepta, cum equitibus trecentis ad eum profectus est. Agareni loricis ornati, & armis probe muniti, eo conspecto, venerunt obviam, & spatio ad mediuni nilliare a castris semoto, in aclem compositi steterunt. Cum vero tribus diebus continuis ad eos isset, de pace servanda, & eorum ab urbe recessu frequentibus colloquiis agebant. Reſponderunt illi. Compone pacem, & consiliis diiccedemus. Porro Saracenos de eo apud te deliberando consilium habere subjicatur, Saracenorum illustres quoſque ad cœnam vocavit: qui dum convivantur, Sulimani Saracenos loricatos ter mille ſummiſit, qui eum, ne forte elaberetur, impedirent. Eo exploraro, qui ſtabat in excubiis illi renunciat: Saracenorum equitum manus undequaque nos circumvallat. Tum ex eis unus, Zuber nomine, equo inſidens, & in eorum conſpectu ſtans, Servus, ait, magna pecuniarum vi furto ſublata, fugam arripuit: eapropter equos conſcendimus. Eorum aſtu perſpecto reſpondet Dux. Ne vos illa cura ſollicitet: quocumque enim ille fugerit, in caſtris noſtris repericur. Re ita geſta triſtior effectus, ut hæc Amorii civibus, per hominem latenter miſſum nunciaret, occaſionem accepit. Deum timete: ipſos autem nullatenus timete. Maſaimas enim huc accedit. Egreſſus vero Epiſcopus eum convenit, & hæc etiam ipſe dixit. Ubi cognovit Suliman Epiſcopum ad eum profectum; Saraceni hoc ſibi ſignificant. Trade nobis Epiſcopum, Ille Saracenorum vi & dolis circumventus, virum occultat: Domeſticorum vero cuipiam injungit. Interim dum colloquimur, Epiſcopum alia veſte induitum, quaſi ſuorum vi aquæ comportandæ miniſtrantem, in montium deiertum fecedere præcipe. Saracenis autem Epiſcopum inſtantibus repoſcentibus Dux reſpondet, Epiſcopus non eſt hic. Verum ad Aneram pergite: pone ſubſequor ego; ſimul de omnibus colloquemur. Iſti Ducem ad Ameram profectum in medio ipſorum inclutum detentorus conſiliati, liberum abire permiſerunt. Ille cunt ducentis, quos ſecum duxerat militibus, quaſi venatus gratia equitans, ad ſiniſtram partem deflectit. Quare Saraceni viæ comites, Quo proficiſceris? inquiunt. Ad prata, reſpondet ille, caſtra tranſponere deſidero. Dicunt illi. Inique agis, neque tecum ulterius progredi valemus. Tum vero comites Dux alloquitur. Iſti quamvis nobis fidem luam dediſſent, nobis tamen manus injicere in animo habuerunt, & nobis in-

A κὴς ἤκιν. Σωλεϊμὰν δὲ ὁ Βάκχαρος ἐπὶ τὸ Ἀμόριον φθάσαντες γράφουσι πρὸς Λέοντα γραπτὰς ἢ ἀγραπτὰς, ὅτι· οἶδαμεν, ὅτι ἡ βασιλεία ἢ Ῥωμαίων σοὶ ἁρμόζει· ἐλθὲ οὖν πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἃς λαλήσωμεν σοι τὰ περὶ εἰρήνων. Θαμβήσας δὲ ὁ Σωλεϊμὰν τὸ Ἀμόριον ἐραπτὰ μὴ ἔχον, ἢ ἑτοιμάζων ἐν ἐνέδρᾳ διακείμενον ἐπὶ τῷ Ἀρτέμιον συμμαχίᾳ, παρικαθίσαν αὐτὸν, βουλόμενος ἐκεῖ ἐκδίξασθαι ἢ Μασαΐμαν. ἅμα δὲ ἐπλησίαζε τῇ πόλει, ἠξέπιν Σαρακηνοὶ ἐφωνεῖν ἢ στρατηγὸν Λέοντα βασιλέα, παρακαλοῦντες ἵνα τὸ ἴσον καὶ τοῦτο ποιήσῃ. ἰδόντες δὲ οἱ ἢ Ἀμορεῖοι, ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ πόθῳ αὐτὸν ἐφώνουν· ἐφώνησαν ἢ αὐτοὶ. γνοὺς δὲ στρατηγὸς ὅτι παῖπιν ἢ ἀρχόντων ἐκ ὄντων μέλλει ἀπόλλυσθαι τὸ Ἀμόριον, θελοὶ τῇ Σωλεϊμὰν, ὅτι ἐὰν θέλῃς ἵνα ἔλθω πρὸς σὲ ἢ τὰ περὶ εἰρήνων λαλήσωμεν, διατί παρασκευάζῃ ἢ πόλιν; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν· ἔλθε, ἐ ἀναχωρῶ. ὁ λαβὼν ὁ στρατηγὸς λόγον παρ αὐτοῦ μὲ τεσσαράκοντα καβαλλαρίων παραγίνεται πρὸς αὐτὸν. ἰδόντες δ αὐτὸν οἱ Ἀγαρηνοὶ φορίσαντες τὰ λορίκια ἢ τὰ καταφράκτα αὐτῶν, ὑπέστησαν αὐτῷ, ἐ ἐπλήκισαν ἀπὸ ἡμίσους μιλίου τῶ φασάτι αὐτῶν. ἐπὶ τρεῖς δὲ ἡμέρας προσερχομένῳ αὐτὰ πρὸς αὐτὸς, ἐλάλουν τὰ πρὸς εἰρηνῶν ἢ ἀναχωρῆσαι αὐτὸς ἀπὸ τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἔφασκον· σὺ χρὴν σ' εἰρῆναι, ἢ τοῦτ ἀναχωρεῖν. γνοὺς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι βούλονται αὐτὸν κρατῆσαι, ἐκάλεσεν ἐκ τῆ ἐμφανῶν Σαρακηνῶν πλείους εἰς δεῖπνον, καὶ ἐθώνων αὐτῶν ἀπέστειλε Σολεϊμὰν τεῤῥακίλιους Σαρακίλιους λαικάπας κυκλῶσαι καὶ φυλάττειν αὐτὸν πρὸς τὸ μὴ διαῤῥᾶσαι. ὁ δὲ βίῤῥα γνῶσα ἐθέλουσιν αὐτῇ· ὅτι πλῆθος Σαρακίνων κυκλῷ ἡμῶν ἵστανται καβαλλάριοι. ἐλθὼν δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν καβαλλάριος σύρματι Ζούβιρ, ἴχν ὑπηρθὲν λέγων, ὅτι σκλὸς ἔφυγε κλέψας χρήματα πολλὰ, ἐ δεῖ ἐκεῖτε ἐκαβαλλικεύσαμεν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶ τέχνω αὐτὸν ἐγνωκὼς, ἐφ πρὸς αὐτὸς. μὴ πεφιασθῇτε. ὅπου ὃν ὑπόστ ἂν ἀπέλθῃ ἐν τοῖς κάστροις ἡμῶν, ἐξευρεθήσῃ αὐτὸς. λυπηθεὶς δὲ ἡθυμηθὲ κρυπτῶς δὲ ἀνθρώπου αὐτὸ δηλώσαι τοῖς τῆ Ἀμορεῖς· ὅτι φοβεῖσθε τὸν Θεὸν, μὴ φοβεῖσθε αὐτός. ἰδὼ ὃν πλησιάζες ἐ ὁ Μασαΐμας· καὶ ἐρχεται ὁ ἐπίσκοπος πρὸς αὐτὸν, ἢ τὰ αὐτὰ λαλεῖ αὐτῷ. γνοὺς δ ὁ Σωλεϊμὰν, ὅτι ἤλθε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος, πέμπουσι πρὸς ἢ στρατηγὸν· ὅτι δὸς ἡμῖν ἢ ἐπίσκοπον. ὁ δὲ πεῤῥισταπηδεὶς ἐκρυῆν αὐτὸν, εἶπεν ὅτι ἢ ἀνθρώπων αὐτὸ· ὅτι ἡμῶν ὁμιλοῦντων, ἐνδυσον αὐτὸν ἐτέραν στολὴν, ἢ ὡς διὰ ὕλης, ἢ ὕδωρ ἀπολυσων αὐτὸν πορεδθῶσαι εἰς τὰ ὄρη. ἐπιφωνῶσιν δὲ ἢ Σαρακίνων πρὸς τὸ ἐπίσκοπον· λέγει ὁ στρατηγὸς· ικ ἔστι ὧδε· πλὴν ἀπέλθετε πρὸς Ἀμηρᾶν· ἢ ἐρχομαι κἀγὼ. ἐ πρὸ πάντων λαλήσομεν. αὐτοὶ δὲ λογισάμενοι ὅτι ἐρχομένῳ αὐτῷ εἰς τὸν Ἀμηρᾶν ἐκ μέσῳ αὐτῶν κρατήσουσιν αὐτὸν· ἀφῆκαν αὐτὸν· καβαλλικεῦσας δὲ σὺν διακοσίοις ἀνθρώποις αὐτὸς, ὡς ὁδὸν κυνηγῶν, ἐδεύετο εἰς τὰ ἀριστερὰ. οἱ δὲ συνόντες αἱ ἦσ Σαρακίνοι λέγουσι αὐτῷ· πῦ ἀπέρχῃ; ὁ δὲ ἔφησ· εἰς τὰ λιβάδια θέλω μεταπλικεῦσαι. οἱ δὲ ἔφησ· ὅτι ἡ βωλὴ σου ικ ἔστιν ἀγαθὴ· καὶ ικ ἐρχόμεθα μεῖ σοῦ· τότε λέγει ὁ στρατηγὸς τοὺς ἰδίους αὐτὸ· ὅτε λέγει ὑμῖν ὅστις πρατῆσαι ἡμᾶς ἠδύνατο, καὶ δὲ ἡμῶν

B

C

D

E

Edit. Paris. pag. 325.

ης Χερσωνος απολεσαι · εκ τ῀ς αυθρωπων υμων, ἡ τ῀ς αλλοτων τ῀ν απομεναντων υδενα κρατυσει · και προφυδεις μιλια δυκα επλυνκωσε . τ῀ν δε επαυσεων πεμπει τον δομεσικον τ῀ς Στρατηρων αυτ῀, ᾧ δηλοι αυτοις . οτι λογον μοι εδωκατε · ᾧ δ῀λον κρατησαι με ηθελησατε , ᾧ δια τουτο ανεχωρησα . ὁ δε Μασαλμας υπηρξας ὡν τας πλευσηρας . ὁ δ῀ τουτο εκ τ῀ν εργων · ετσατισαν δε οι Αμερρᾶιοι , και ὁ λαος κατα Συυλειμαν . οτι τ῀ παρακαθ῀ζομεθα τα τεκνα ταυτα , και ὑ πορσευομθ῀ · και εκτρε῀λαντες τας τηνδας ανεχωρησαν . ὁ δ῀ φρατηγος Νικαιας τον Ταρμαρχον μετα τ῀ν φρατιωτων εισπεχειν εις το Αμυσων εκβαλων τα πλοια γεωμικοπαιδα . και απηρχται αυτος εις Πισιδιαν . τα δε Μασαλμα μετ ελθοντος εκ Καππαδοκιᾳ , απογνοντες εαυτων οι Καππαδοκαι εξ῀λθον ωρος αυτον παρακαλουντες αυτον λαβειν αυτος . ακουων δε ὁ Μασαλμας τ῀ω ἐχθραν ω῀ εἰχε Θεοδοσιος ὁ βασιλ῀ς ωρος τον φρατηγον , βυλευμενος τινον ελλοιαι , και εἰρωνευσαι μετ αυτ῀ , ᾧ δ῀ αυτ῀ τ῀ω Ρωμαιαω υποταξαι , λεγει αυτε῀ς . ικ εσ῀ τ῀ φρατηγου ; οι δε ειπον , ναι . ποιειτε ε῀ τι ποιει εκειος ; οτι ναι . τοτε λεγει αυτοις , απελθετε ε῀ν τοις καστροις υμων , Ϛ τυπα μη φοβ῀θητε . ᾧ παρηγγειλε τ῀ω λαω αυτ῀ μη φοβ῀θησαι εν πασαις ταις επαρχιαις τ῀ φρατηγου . ταυτα γνους ὁ φρατηγος , και ενοησε῀ς οτι ὁ Σουλειμαν δηλοι τ῀ω Μασαλμα , οτι αφικεν αυτον , και ανεχωρησεν · απ῀σειλα γραμματα προς τον Μασαλμαν πιεζ῀ωντα · οτι εγγυς σου εβουλομην ελθ῀ειν . αλλ ὁ Σουλειμαν απηλθοντος μου ωρος αυτον ηβουλ῀θη κρατησαι με , ᾧ τω φοβουμαι ελθ῀ειν ωρος σε . λεγε ουν ὁ Μασαλμας τ῀ω ανθρωπω τ῀ φρατηγου . οιδα οτι εμπαιζει μοι ὁ φρατηγος ᾧ τα ὁλως μη φοαιδωσαι με τας επαρχιας αυτου . λεγει ὁ ανθρωπος τ῀ φρατηγου . ικ εστιν ουτως . αλλ ὁν αληθειᾳ σοι γραφει τοτε ἐρατ῀ . το Αμυσον ποως εστιν εγγυς αυτ῀ ; ἐρη · καλως , Ϛ ὁ υποταχ῀ αυτ῀ . ἐξωσθεις δε υβρεισον αυτον , ειπων , τι λ῀μβ῀ ; εκειος ειπεν . οτι , ως ειπον , ὡμος εστιν , ᾧ παξατος ἐβαλεν μετα ᾧ Ταρμαρχου εν αυτ῀ · και εξ῀γαγε τας πιεσας φαμιλιας . Ϛλλιμ ουν μεγαλω δυξαμενος πιε῀ τουτο ὁ Μασαλμας , και Συμωθεις ἐδωκεν αυτον . βουλω δ῀ εἰχε δια τα καλοκαιρειν λαβειν αυτ῀ . ᾧ εκδ῀ξασθαι τον φολον . και ουπω επι τ῀ω Λσιαω ελθ῀ειν και χειμασαι . παλιν ουν ζητησας τον αθ῀μωτον τ῀ φρατηγου , επανεκρινεν αυτον . ὁ δε ωρος αυτον ὁμοιπως ἐφη . οτι παντα ἀπιρ λεγω σοι αλ῀θ῀ υπαρχει . αλλα και χιλιοι τοξοται σων τ῀ Ταρμαρχου εκει εισ῀λθον . πασαν δι υπαρξιν τ῀ω εκειος , και τας απορους φαμιλιας εξ῀γαγε τ῀ω εκει . ταυτα ακουσας γραφει τ῀ω φρατηγω · οτι ελθε εγγυς μου , και ειρωνευσω μετα σου , και παντα ως θελεις ποιω . Θαρρησας δε ὁ φρατηγος οτι επι Μασαλμαιον επλησιασε , και οτι ὁ αλλαις πεντε ἡμιριαις παρηρχεται τας επαρχιας αυτου , πεμπει ωρος αυτον δυο Τραπατους , και δηλοι αυτ῀ . οτι τα γραμματα συ ιδιξαμενος , ᾧ ιδυ ὁρκομαι ωρος σε . αλλ ως επ῀σασαι φρατηγος ειμι , ᾧ χρημασι , Ϛ αργορος , ᾧ λαες μοι εχει ακολευθησαι . πεμψον μοι

Theophanis Chron.

jurie detentis rem Chriſtianam affligere : ex noſtris nihilo ſecius hominibus vel eriam animantibus quos ſecum habebant , nullum detiuere . Ad paſſum itaque decem millia digreſſus , caſtra metatus eſt . Poſtera vero die Stratorum ſuorum Domeſtico ad eos delegato hæc denunciat . Vos præter datam nobis fidem manus nobis injecere conſiliabamini : hæc mei a nobis diſceſſus cauſa extitit . Maſalmas porro jam montium ſauces tranſgreſſum ignorabat . Ameræi autem & milites tumultu adverſus Sulimanem excitato ; Ut quid mœnibus iſtis circumvallandis inſtiſtimus , ac non potius in prædam collibendam excurrimus ? Everſis igitur tentoriis abſceſſerunt . Interea Dux Nicææ turmarum Ductorem Amorium expaſſis inde mulieribus ac pueris quamplurimis introducit : ipſe Piſidiam contendit . Porro cum Maſalmas Cappadocium penetraſſet , Cappadoces de rebus ſuis deſperantes ipſum convenerunt , in municipia ab eo ſe recipi deprecati : Maſalmas autem intellectis , quas in Imperatorem Theodoſium Dux habebat , inimicitiis , cum eum dolis ineſcare , & pace cum eo fidæ compoſita , ejus opera Romanam omnem ditionem ſubjugare tentaret ; Cappadoces interrogat . An non Ducis partes deſendiris ? Illis aſſentientibus . Facitis , ait , quicquid ille molitur ? Facimus : inquiunt . Tum ille : Recipite vos , reſpondet , in caſtra veſtra , nec quemquam timueritis . Ne vero exercitus ex quavis Ducis provincia prædam ageret edicto prohibuit . His cognitis , quod ſe colloquioque dimiſſo fugerit , Sulimanem Maſalmæ literis ſignificaſſe , Dux contemptus , ipſe Maſalmæ in hanc ſententiam ſcripſit . Ad te venire cupientem Suliman deterruit ; ad eum quippe bona fide profecto manus injicere tentavit : nunc itaque ad te accedere vereor . Ducis nuncio Maſalmas reſpondet . Ducem mihi illudere ne in ejus provincias excurram certus ſum . Ad hæc Ducis nuncius . Nequaquam : Sed ſincero mentis propoſito ſcribit . Tunc ille . Qui ſunt in eum Amorienſium affectus ? Dixit nuncius . Æqui bonique . Cuncti lubentes ei ſe ſubdunt . Ille ſubito iræ motu correptus , contumeliis nuncium impetens : Quid mentiris ? ait . Ad illum nuncius . Ita , ut dixi , ſe res habet . Præfidiarios milites , & eorum Ductorem immiſit in urbem : quaſque reperit inutiles familias ejecit . Maſalmas triſti eo nuncio conſternatus , cum indignatione nuncium a ſe amovit : Ea namque æſtate urbem ſubjugare , claſſem expedare , & mox in Aſiam profectum in ea hyberna tempeſtate morari decreverat . Iterum igitur Ducis nuncium interrogat , & accuratius ab eo ſciſcitatur : ad quem ille juratus ait . Quæ enunciavi cuncta vera ſunt ; quinetiam mille prædiciarii milites ſub Turmarcha urbem deſcendunt : omnes vero oppidanorum pretioſas facultates , & familias ex egeſtate omus urbi allaturas inde eduxit . His auditis , ad Ducem reſcribit . Accede ad me : pacem tocum inibo : & pro arbitratu tuo cuncta conficiam . Dux Maſalæum eum jam perveniſſe animo perpendens , & intra quinque alios dies provincias omnes pertranſiturum præſentiens , per duos Conſules ad eum miſſos ſignificat . Literis tuis acceptis , ad te mox profecturus ſum . Verum quia Ducem eſſe me noviſti : impedimenta , facultates , argenteam ſupellectilem , & exercitum in comi-

tatu esse ſimul noveris. Cunctis cautum fide tua volo. Et ſi quidem pro libito res ſucceſſerit, bene & feliciter: ſin minus, citra periculum & animi mœrorem ad meos redibo. Porro Conſulibus ad Theodoſiana Maſalmam convenientibus, ipſe dixit. Ducem veſtrum mihi illudere certus ſum. At illi, Abſit omnino, reſponderunt. Maſalmas vero cautione, quam a ſe petierant, tradita, eos dimittit. Ipſis itaque cum ſcripto fidei datæ teſte in litteris conſiſtere, ut erat Maſalmas copioſo ſtipatus exercitu, nec poterat alieno invadendo modum ponere, Acroinum armis aggreditur. Dux autem ubi eum ſuarum provinciarum limites prætergredi vidit, Nicomediam ſe contulit: ac Theodoſii filium cum omni Imperatorio apparatu & Palatii optimatibus forte obviam factum in poteſtatem accipit. Maſalmas fubinde declinans in Aſiam, in ea hyberna duxit, & Umarus pariter in Cilicia. Dux autem Imperatoris filio ſecum ducto, & communicato cum ſuis conſilio, Chryſopolim accedit. Theodoſius de iis, quæ geſta erant, certior factus, requiſita Germani Patriarchæ & Senatus ſententia, a Leone, qui hoc in tractatu Patriarcham admiſerat ſequeſtrem, immunitatis & ſaluis fidem accipit: atque ita imperio ſe abdicat, & Leoni tradit: & tum ipſe, tum filius quoque Clericorum albo adſcripti, reliquum vitæ tempus in pace tranſegere. Maſalmas Pergamum veniens, eam obſidione cinxit: & Dei permiſſu, ut diaboli opera, urbem cepit. Magi quippe nonnullius fuaſibus prægnantem mulierem ac jam partui propinquam mediam diſſecuere detractumque utero puerum cacabo elixantes, quicunque arma ſuſcipere propoſuerant, manus dexterae nanicas in ſacrificium illud Deo execrandum intingere. Eam ob rem in hoſtium poteſtatem venere.

Edit Paris. pag. 327.

pag. 328.

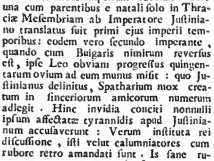

Hoc anno Leo Germanicia, ceu verius Iduria oriundus imperium obtinuit. Hic una cum parentibus e natali ſolo in Thraciæ Meſembriam ab Imperatore Juſtiniano translatus fuit primi ejus imperii temporibus: eodem vero ſecundo imperante, quando cum Bulgaris nimirum reverſus eſt, ipſe Leo obviam progreſſus quingentarum ovium ad eum munus miſit: quo Juſtinianus delinitus, Spatharium mox creatum in ſinceriorum amicorum numerum adlegit. Hinc invidia concita nonnulli ipſum affectatæ tyrannidis apud Juſtinianum accuſaverunt: Verum inſtituta rei diſcuſſione, iſti veluti calumniatores cum rubore retro amandati ſunt. Is ſane rumor ex eo tempore a pleriſque divulgari cœpit. Juſtinianus autem licet ei palam nocere nollet, ſecreta tamen indignatio animum ejus inceſſit: quare ipſum cum ingenti pecunia in Alaniam delegavit, ut Alanos in Abaſgiam, & Lazicen, & Iberiam concitaret. Ille Lazicam profectus pecuniam quidem in Phaſide repoſuit, & paucis indigenis fecum abductis in Dapfilium ſe contuit, ac deinde Caucaſeis montibus ſuperatis, in Alaniam conten-

A πλεῖ ἑκάστου λόγον. ᾧ εἰ μὲν ὡς ἐπιζητῶ ἕξ ὑμῶν γίγνηται τὸ πρᾶγμα, ὦ ἄριστοι ἀνδρῶν, εὖ καὶ καλῶς· εἰπεῖ δὲ μή, ἀζήμιος καὶ ἀδλαβὴς ἐπανελεύσομαι. τῷ οὖν Τάπτιν καπαθάσταν αὐτὸν εἰς Θεοδόσιαπά. λέγει πρὸς αὐτὸς ὁ Μασαλμᾶς. φόβον ὅτι ἐμπαίζει μοι ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἔφησαν· μὴ γένοιτο· τὸν πιστοποιὸς ἐν ἐπιζήτησιν λόγων, ἀπολύει αὐτός. ἐν ᾧπερ οὖν οἱ Τάπτιν μετ᾽ αὐτὸς ἔνυσκον ῥᾴθυ λόγῳ πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀπήρχοντο, ὁ Μασαλμᾶς πλῆθη πάμπολλα ἔχων, ἐ μὴ ὑπολόμενος ποτὲ ἔσεσθαι, παρεγίνεται εἰς Ακρωϊνὸν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι παρῆλθε τὰς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Νικομηδέων ἀπέχοντας. πεφεύγειν ᾔδη τὸν Θεοδόσιον μὲν χειρὸς τῶν ἐπ᾽ ᾧ πάσης ἡ βασιλικὴς ἀπουρία, ἐ ἔτι B ἐν πλοις ἀνδρῶν τὸ παλάτιν. ὁ δὲ Μασαλμᾶς καπελθὼν εἰς Ασίαν ἐκεῖ παρῳχεῖμασε, ᾧ Οὔμαρος ἐν Κιλικίᾳ. ὁ δὲ στρατηγὸς παραλαβὼν τὸν τῶν βασιλέως, ἐ συμβουλδωσάμενος τοῖς σὺν αὐτῷ ἔρχεται εἰς Χρυσόπολιν· γνοὺς δὲ Θεοδόσιος τὰ φαχθέντα, ᾧ βελδσταλμένος Γερμανὸν ἡ Πατριάρχου ᾧ ἡ σύγκλητον, ἔλαβε λόγον διὰ τὰ αὐτὰ Πατριάρχῃ παρὰ Λέοντος ἡ αὐτὸ ἀδλαβείας· ᾧ οὕτως ἐγχειρίζει αὐτὸν ἡ βασιλειαν. Θεοδόσιος ᾧ σὺν τῷ υἱῷ αὐτὸ κληρικοὶ γεγονότες ἡ ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ διῆξαν. ἐλθὼν δὲ Μασαλμᾶς ἐν τῇ Περγάμῳ ταύτην παρεκάθισε, ᾧ παρεχωρήσε θεὸς ταύτην παρλαβεῖν ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας. εἰσὶν γάρ τινες μαγικοὶ τῆς πόλιως ἔχυσι γυναῖκα φῶς τε τεκεῖν ἔσαν, ταύτην ἀνέτεμον· ᾧ λαβόντες τὸ βρέφος, ᾧ ἐπὶ C κακοῖς ὠφέλησαν, εἰς τὸν πιαύτην θεσβεδλυκτον θυσίαν πάντες οἱ πολεμεῖν βελόμενοι τὰ μαιμίεια τῆς ἀδικίας χεῖρός αὐτῶν καπέβαλαν, ᾧ ἐντὸς ὧν τοῖς ὁρίοις παρέδοσαν.

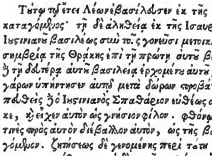

D Τότῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ Βασιλίσδων ἐκ τῆς Γερμανικίων καταγώμενος· τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ τῆς Ισαυρίας· ὑπὸ ᾧ Ιυστινιανὸ βασιλέως σὺν τοῖς γονεῦσι μετοικίζεται ἐν Μεσημβρίᾳ τῆς Θρᾴκης ἐπὶ τῇ πρώτῃ αὐτὸ βασιλείᾳ. ἐν ᾧ τῇ δόλτρᾳ αὐτὸ βασιλείᾳ ἐρχομένῃ αὐτῷ μετὰ Βυλγάρων ὑπηντήσεν αὐτῷ μετὰ δώρων ἐφρόβατο ᾧ. Θεραπεδθείς ᾧ ὁ Ιυστινιανὸς Σπαθάριον εὐθέως αὐτὸν ποιεῖται, ᾧ ἐχεν αὐτὸν ὡς γνήσιον φίλον. φθόνῳ δὲ φερόμενοι τινες φρος αὐτὸν διέβαλλον αὐτὸν, ὡς τῆς βασιλείας ὀργόμενον. ζητήσας δὲ γεγομένης περὶ τῶν ὡς συνωφασταὶ κατηχωϊσθησαν. ὁ δὲ ταύτης λόγος ἐκ τοπ πρᾶττο ὑπὸ πολλῶν λαλεῖσθαι. ὁ οὖν Ιουστινιανὸς εἰ καὶ E ἐφοβεῖτο τὸπο βλαβῆναι ἐκ τοῦ λόγου· ἀλλ᾽ ὅμως βρέμος τίς αὐτῷ κατ᾽ αὐτὸ ὑπῆρχεν, καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν ἐν Αλανίᾳ μετὰ χρημάτων φρὸς τὸ συγκτῆσαι τοὺς Αλανους κατὰ Αβασγίαν, καὶ Λαζικὴν, καὶ Ιβηρίαν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, τὰ μὲν χρήματα ἀπέθετο ἐν τῇ Φασιδι, ὀλίγως δὲ λαβὼν τῷ ἑπομένων ἀπῆλθε εἰς Δαφίλειαν, ᾧ ὑπερβὰς τὰ Καυκάσια ὄρη,

ὑλθεν ἐν Αλανίᾳ . ὁ δὲ Ιουστινιανὸς ὅλων χαρὰ- A
σαι αὐτὸν , πέμψας ἔπρε τὰ χρήματα ἐκ τῦ φά-
σιδος · οἱ δὲ Αλανοὶ τὸν Σπαθάριον μῆ πάσης
τιμῆς διξάμενοι , ὡ γῆ λόγων αὐτὸ ὑπακούσαν-
τες , ἦλθον ὡ μχαλαὼσθαι τῶ Αβασγίαι . ὁ
δὲ Αβασγῶν κύριος θηλεῖ τοῖς Αλανοῖς · ὅτι οἱς
ἀφίσκω ἄλλο ἄφενος ἐκ ἔχω Ιουστινιός , ὃν ἀ-
γειλα τοῖς ὑπὸ σαι καὶ συγκτίσαι ἡμᾶς καθ' ὑμῶν
γῆ γειτόνων ἡμῶν , εἰ μὴ τὸν ἀνθρωπον τῦτον
ἐξωύσατο δὸ ἡμᾶς καὶ πιεῖ τῶ ὑπάρχοντι
γῆ χρημάτων · πέμψας δὸ Ιουστινιὰς τοῦτε ἐπῆ-
ρεν . ἀλλὰ δότε ἡμῖν αὐτὸν , καὶ παρέχομ ὑ-
μῖν τεσσάρια τομίσματα , ὡ ἀπ' ἀρχῆς ἡμῶν ἀ-
γάπη μὴ ἄξλυθῆ . οἱ δὲ Αλανοὶ εἶπον . ὅτι
ἡμεῖς ὐχ ἕνεκεν χρημάτων ὑπκύσαμὸ αὐτῦ , B
ἀλλὰ ἄξ τῶ τῦ βασιλέως ἀγάπην . πάλιν δὲ
οἱ Αβασγοὶ πέμπτοι ἀφὸ αὐτὸς λέγοντες . ὅτι
δότε ἡμῖν αὐτὸν , καὶ παρέχομὸ ὑμῖν ς'. νο-
μίσματα . οἱ δὲ Αλανοὶ ζηλοντες καταμαθεῖν
τῶν χώρας γῆ Αβασγῶν , συνέθεντο λαβεῖν τὰ
ς' νομίσματα , καὶ δοῦναι τὸν Σπαθά-
ριον . οἱ δὲ Αλανοὶ ἐξάρχασι γῆ Σπαθαρίᾳ , ὡ
λέγωσιν αὐτῦ . ὅτι ὡς ὀργὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ Ρωμα-
ίαν ἀγουσα κεκλεισμένη ἐςὶν , καὶ πῶς παρελθεῖν
μὲ ἔχομ · ἀλλὰ μᾶλλον τροπδώμεθα · ὡ συμ-
παξώμεθα αὐτοῖς , ὅτι παραδίδομὲν σε , καὶ ἀπο-
λύσομὲν ἅμα πὶς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἡμῶν , καὶ κα-
ταμασθάσομὲν πὰς κλεισύρας αὐτῶν , καὶ κουρ-
σεύσομὲν , ὡ ἀφανίζομὲν τὸν χώραν αὐτῶν , καὶ C
ποιὸσωμὲν τὴν Θιρατείαν ἡμῶν . γῆ δὲ Απο-
κρισιαείων γῆ Αλανῶν ἀπελθόντων εἰς Αβασγίαν
καὶ συνθεμένων παραδίδεσθαι τὸν Σπαθάριον , πλεί-
σα ξένια παρ' αὐτῶν εἰλήφασι · ὡ πλείονας
Αποκρισιαείους πάλιν ἀποστέλλουσιν μῆ ὡ πὸς
ποσύμπος τὰ χρυσία φρὸς τὸ λαβεῖν τὸν
Σπαθάριον . οἱ δὲ Αλανοὶ λέγουσι τῇ Σπα-
θαρίᾳ · ὅτι οἱ ἀνθρωποι οὗτοι , καθὼς φρονέ-
πομὲν , ἐπὶ τὸ λαβεῖν σε παρεγένοντο · καὶ ἡ
Αβασγία ἐκδίγεταί σε . ὡ ἐπεὶ πλησιάζο-
μὲν αὐτοῖς , φραγματευταὶ ἀπερχόμδοι φρὸς
αὐτὸς ὡ διαλέσουσι · λοιπὸν ἵνα μὴ ἄξ-
ηλυθῆ ὁ σκοπὸς ἡμῶν , παραδωσόμὲν σε φανε-
ρῶς . ἓ ἀποκτείνωσιν αὐτὸν δυνλώσομὲν κρυ- D
πτῶς ἐκ τῦ ὄπισθ , καὶ ἐκείνους μὲν ἀποκτεινο-
μὲν , καὶ σε κρύπτομὲν , ἕως ἂν σωθῇ ὁ λαὸς
ἡμῶν , ἓ ἀσυμφώνως εἰσέλθωμὲν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν .
ὡ γέγονε . παραλαμβάσαντες δὲ γῆ Αβασγῶν
ἀποκεισάμενοι ἢ Σπαθάριον σὺν τοῖς ἀνθρώ-
ποις αὐτῦ , δύσαντες αὐτὸς ἀπήρχοντο · καταλα-
βόντες δὲ ἐκ γῆ ὄπισθεν οἱ Αλανοὶ σὺν γῆ Ιστῖ
τῦ κυρίῳ αὐτῶν ἀποκτέινοσι τὸς Αβασγοὺς · ἢ ὃ
Σπαθάριον ἐκφυλαν , ὡ ςρατολογήσας ἐκίνησε
γῆ Αβασγῶν · ὡ ἀπροσδοκήτως εἰσελθὼν τὰς
κλεισύρας πλείσην ἀλχμαλωσίαν εἰς τὸς Αβασ-
γοὺς καὶ ἀριθμὸν ἀπεργάσατο . ἀκούσας δ
τοῦτα Ιουστινιὰς , ὅτι χωρὶς φ χρημάτων τὰ τῆς ἐπι-
τροπῆς αὐτὸ γέγονε , πέμπει γράμματα φρὸς τὸς
Αβασγούς . ὅτι ἐὰν σώσητε ἢ Σπαθάριον ἡμῶν , καὶ
παραλῦσαι ἐάσητε δὶ ὑμᾶς ἀβλαβῆ · πάντα τὰ πταισ-
ματαὑμῶν συγχωρεῖμὲν ὑμῖν . οἱ δὲ μῆ χαρὰς ταῦτα

dit . At cum perniciem ipſi inferre Juſtinianus meditaretur , qui pecuniam ab ipſo in Phaſide repoſitam tolleret , miſit . Alani vero Spathario cum honore ſuſcepto , verbiſque ejus obedientes , irruptione in Abaſgiam facta , provinciam omnem in ſeri-tutem miſerunt . Tunc Abaſgorum dominus Alanis in hæc verba ſignificat . Virum , ſi bene conjicio , mendaciis confingendis aptiorem , præter illum , qui nuntium inter nos loco patriaque vicinos diſſenſionem excitaret , quem mitteret , haud reperit . Sane ille nobis impoſuit , maxime cum pecuniarum promiſſa nobis primum obtulit : pecunias ipſas mandato ſuo Juſtinianus recepit . Verum tradite nobis illum & nummorum tria millia volis exhibebimus , & quam ab antiquo habuimus pacem non violabimus . Reſponderunt Alani . Non gratia pecuniarum , ſed ex eo quem ad Imperatorem ſovemus affectu , viro patere non recuſavimus . Abaſgi iterum ad eos delegaverunt , qui dicerent . Tradite nobis illum , & nummorum ſex millia rependemus . Alani Abaſgorum regiones explorare conſiliati , nummorum ſex millia accipere , & Spatharium Abaſgorum manibus permittere pacti ſunt. Communicato ſubinde Spathario conſilii ſecreto , his cum verbis compellant . Via qua Romanam in ditionem itur undequaque , ut cernis , interclula eſt : nec ullinc diregredi tibi facile conceditur . Quare cum hoſtibus dolo nobis agendum . Nos itaque tradituros te ipſis fide conveniamus : tum vero te cum quibuſdam e noſtris miſſo , Cluſiuram , quæ apud illos ſunt , anfractus explorabimus , & impetu demum in eos facto per eorum regiones graſſati , quod obvium fiet , vaſtabimus : atque ita , quæ re noſtra ſunt , promovebimus . Alanorum igitur Apocriſiarii in Abaſgiam profecti , & Spatharium tradituros pacti , plurima ab ipſis retulerunt munera . Abaſgi ſubinde plures e ſuis cum eiidem Apocriſiariis delegarunt , qui promiſſam auri ſummam enumeratam , & Spatharium reciperent . Tum vero Alani ad Spatharium : Homines iſti , inquiunt , te ſibi traditum , ut monuimus , compreHenſuri venerunt : & jam te vinctum Abaſgia tota præſtolatur . Ad eos vero , ceu provinciæ noſtræ contemnitos , mercatores e noſtris ſæpius itare & tranſire noveris . Quare ne conſilium a nobis arreptum in crimen vertatur : in manus eorum manifeſte trademus te : illique ſe ſecum rapientibus ex ultimo noſtrorum agmine quoſdam occulte fummittemus , qui eos armis adoriantur & occidant : te vero , dum nec exercitus noſter in terram eorum paceis omnis fordete ſoluto irruptionis colligatur , ab oculis ſecreto removendum noveris . Conſilio res ſucceſſit . Capto ſiquidem cum omni comitatu Spathario , coque vinculis conſtricto , Abaſgorum Apocriſiarii iter arripiunt : Alani vero Itaze domino ſuo Duce Abaſgis occiſis , Spatharium ad ſe receptum occultant . Ille exercitu collecto movit in Abaſgos , & penetratis ex improviſo Cluſiurarum anfatibus , parraque captivorum ingenti præda maximam cladem Abaſgis intulit . Ubi nullis expenſis pecuniis vel ære ſoluto quæ mandaverat felicíter ſucceſſiſſe Juſtinianus reſcivit , ſcribit Abaſgis . Si Spatharium noſtrum incolumem ſervaveritis , & abſque periculo per terras veſtras permiſeritis tranſire , offenſas a vobis in nos admiſſas condonamus . Illi litteris alacri ani-

Edit. Pariſ. pag. 329.

mo receptis Abasgis iterato hæc nunciant. Filios nostros in obsides vobis damus, tantum Spatharium nobis tradite, ut Justiniano protinus transmittamus. Conditionem oblatam recusavit Spatharius, dicens: Felicem exitus vtam mihi reierare potens est Deus: Per Abasgorum vero fines transire non fert animus. Cæterum quodam tempore ab hinc elapso, cum Armenorum Romanorumque exercitus Lazicam ingressus Archæopolim obsideret, audito Saracenorum iadventu, inde continuo recessit. Ex ipsis autem nonnulli ad ducentos distracti, finibus Apsilie penetratis, Caucasiorum regionem depræduti sunt. Cum vero Saraceni in Laziam venissent, Romanorum Armenorum exercitus fuga usus in Phasidem remeavit. Porro ducenti isti ad Caucasios montes subsistentes, rebus desperatis latrocinia exercebant. Quo comperto Romanorum copias ingentes ad Caucasi loca appulisse conjecientes Alani, supra modum læti Spathario dixere. Advenere Romani: Recipe te ad illos. Tum igitur Spatharius Alanis quinquaginta comitatus, & cyclopedum ope nivibus Caucasi jugi menſe Majo superatis, Romanos offendit: & gaudio perfusus totus rogabat: Ubi est exercitus? Respondentur illi. Saracenis ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. Nos vero cum Romanos fines attingere vetaremur, iter in Alaniam meditati sumus. Spatharius ad eos: Quid nunc rei agendum est? inquit. Tum illi: Hac, ajunt, regione tranſire nullo pacto conceditur. An non alia via, respondet Spatharius, facilis tranſitus? Porro castrum illic erat nomine Siderum, cujus custos quidam nomine Pharasmanius sub Saracenorum potestate constitutus

Edit. Paris. pag. 330.

spacem cum Armenis servabat. Nonnulli ad eum delegatis Spatharius significat. Si pacem cum Armenis agis, eam mecum habe: Romanorum jugum subi: fer opem insuper ut ad mare transeamus, & Trapezuntem trajicere possimus. Eo conditiones haud admittente, ex iisis & Armeniis nonnullos Spatharius distrahit, quibus infidias locare imperat: ac ubi milites, inquit, ad diurnum laborem & agrorum culturam prodeuntes viderint, quos poterint, detinere: & exteriores portas occupate, donec ipsi advenerimus. Illi impositum onus capeſſunt, & positis infidiis in populum ad diurnum opus extra castrum prodeuntem irruunt ex improviſo, & occupatis etiam portis plures ex eis capiunt. Pharasmanius in castro cum paucis remanſerat, cum repente Spatharius ſeipſum præſentem exhibuit, ac ut portas aperiret cum Pharasmanio colloquutus: haud aequevit ille, quinimmo bellum ſuſtinendum dixit: Cumque castrum bene munitum ſoret, ipſum invadere Spatharius haud valuit. Interea Marinus Apſilienſium incolarum ſpectatiſſimus caſtrum obſeſſum intelligens, magno timore perculſus eſt: cum videlicet coplosum illic cum Spathario exercitum conſidere arbitrareter: quare viris trecentis ſecum abductis, Spatharium adit, & , Ego te, inquit, ad maris uſque oras incolumem deduco. Tum vero Pharaſmanius, ubi ſe in has conjectum angustias ſenſit, cum Spathario colloquutus: Accipe, ait, filium meum obſidem: & imperio Romano me ſubditum ſore polliceor. Ille recepto in poteſtatem puero: Quem, te rogat, imperii ſubditum profiteris, qui etiam incluſus & obſidio-

A διξάμενοι ἀπίεσαν πάλιν εἰς Αλανίαν, λέγοντες· ὅτι δίδομεν ὑμῖν ὁμήρους τὰ τέκνα ἡμῶν, ἡ δότε ἡμῖν τὸν Σπαθάριον, ἵνα διαβιβάσωμεν αὐτὸν πρὸς Ἰουστινιανόν. ὁ δὲ Σπαθάριος τὸν μὲ κατοδίξας, εἶπεν. δυνατὸς ὁ Θεὸς αὐτὸς καὶ μοι δῦραι τὸ ἐξελθεῖν· ἐπεὶ δὲ Αβασγίας μὴ ἐθέλομαι. μετὰ χρόνον τινὰ φασὶν Ρωμαίων ἡ Αρμενίων εἰσελθόντων ἐν Λαζικῇ, ἐπ᾽ Αρχαιόπολιν πολιορκοῦντας, ἀκουσάντων τὴν Σαρακηνῶν ἔφοδον ἀνεχώρησαν. Ἐκποιαδίττες δί τινες ἐξ αὐτῶν ἐς γῆ διακοσίων, ἀπλῶν ἐν τοῖς μέρεσιν Αψιλίας, ἡ τῶν Καυκασίων ἐφωμίζοντες. ὧ δὲ Σαρακηνῶν καταλαβόντων τὴν Λαζικὴν, φυγὴν χρησάμενος ὁ τῶ Ρωμαίων ἡ τῶ Αρμενίων λαὸς ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ὑπέστρεψαν. οἱ δὲ διακόσιοι ἐπὶ μεσογαίαν εἰς τὰ Καυκάσια ὄρη, ἡ ἔσπασαν ληιζόμενοι, ἀποχωροῦντες ἑαυτῶν. οἱ δὲ Αλανοὶ μαθόντες ὑπέλαβον πλῆθος Ρωμαίων εἶναι ἐν τοῖς Καυκασίοις· ἡ χαίροντες λέγουσι τῷ Σπαθαρίῳ. ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ἐπῆλθασαν· ἀπειθεῖ φησ αὐτοῖς. λαβὼν δὲ ὁ Σπαθάριος πενταπόντε Αλανοὺς, ἡ ὑπερβὰς μετὰ κυκλοπόδων Μαΐου μῆνὸς τὰς χιόνας τῶ Καυκασίων, ὡρᾶν αὐτὸς, ἡ ἐν πολλῇ χαρᾷ γεγονὼς, ἠρώτα, πῦ ἔστιν ὁ λαός; οἱ δὲ ἔφασαν. τῶν Σαρακηνῶν ἐπιπεσόντων ἐπὶ Ρωμαίων, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυνηθέντες ἐπὶ Ρωμαίων ἀπελθεῖν, ἐπὶ Αλανίαν ἠρχόμεθα. ἡ ἐπὶ φησ αὐτὸς. τί ποιοῦμεν ἄρτι; οἱ δὲ ἔφασαν. ὅτι ἐξ τῆς χώρας ταύτης ἀδύνατον ἐστὶ διελθεῖν ἡμᾶς. ὁ δὲ Σπαθάριος ἔφη. κἀκεῖ δυνατὸν δὶ ἄλλως δὸς ἐξελθεῖν; κάτρον ὄιων ὑπῆρχεν ἐκεῖσε, τὸ λεγόμενον Σίδηρον, ἐν ᾧ ὢν Ἰοσπομπὴς Φαρασμάνιος τὸ ὄνομα ὑπὸ τὸς Σαρακηνὸς τυγχάνων, καὶ εἰρήνην ἔχων μετὰ τῶν Αρμενίων. πέμψας ὁμῶ Σπαθάριος δηλοῖ αὐτῷ. ὅτι ἐὰν ἐρήνην ἔχεις μετὰ τῶν Αρμενίων, εἰρηνεύσον ἡμῖν μετ᾽ ἐμοῦ· ἡ γνοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ρωμαίων· ἡ δὸς ἡμῖν συμφορεῖν ἕ καπνδεῖν ὸν τῇ Θαλάσσῃ, ἡ περάσαι εἰς Τραπεζοῦντα. τὰ δὲ μὴ ἐλομένου τῦτο ποιῆσαι, πίμπει ὁ Σπαθάριος ἐκ τῶν εἰσδρόμων αὐτῦ, ἡ Αρμένιός, παραγγείλας αὐτοῖς ποιῆσαι ἐγκρυμμα· ἡ ὅτι ἐξέρχονται ἐκ κάστρου εἰς ἕ κάματον, χωρὶς ὅπλων ἕ ὡς αὐτῶν ὅσις ἀναίρῶν, ἡ τὰς πόρτας κρατῆσαι ἐκ τῶν ἔξω, ἕως ἂν ἡμεῖς φθάσωμεν. τῶν δ᾽ ἀπελθόντων, ἡ ποιησάντων τὸ ἐγκρυμμα, ἡ τὸ λαὸ ἐξελθόντος εἰς ἕ κάματον, ἀφωλέπιπεσόντες, ἡ τὰς πόρτας ἐκράτησαν, ἡ πολλὰς ἐζώγρησαν. τῶ δ᾽ Φαρασμανίῳ ἐν τῇ κάστρῳ μετ᾽ ὀλίγων μειναντος, καταλαβὼν ἡ ὁ Σπαθάριος, ἡ προσλαλήσας τῇ Φαρασμανίῳ ὅπως ἀνοίξητας πόρτας, ἡκ ἠθέλησε, ἀλλ᾽ ἐκράτησε πόλεμον. τὸ δὲ κάστρο ἰχυρὸν ὄντος, λαβεῖν αὐτὸ κκ ἠδύνατο. Μαρῖνος δὲ ὁ κρώτος τῶν Αψιλῶν μαθὼν πολεμεῖσθαι τὸ κάστρον, φόβῳ συμπεσόντος, νομίσας πολλὰ λαὸν ἔσεσθαι σὺν τῷ Σπαθαρίῳ· ἡ λαβὼν μεθ᾽ ἑαυτῦ τετρακοσίους, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Σπαθάριον, λέγων· ὅτι ἐγὼ σε ἐξαγάγω ἕως τῆς Φαρασμανίας. ὁ δὲ Φαρασμάνιος ἐωρακὼς τὸν πολέμησαν, ἔφη πρὸς τὸν Σπαθάριον, λάβε τὸ τέκνον μου ὄμηρον, καὶ ὁμολογῶ δουλεῦειν τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ λαβὼν τὸ τέκνον αὐτῦ, λέγει αὐτῷ. ποίαν δοῦλον ἑαυτὸν τῆς βασιλείας καλεῖς, ὅτι ἐκπολεμεῖσθε ὑπ᾽ ἀλλοίς ἡμῖν; ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν ἀνακωρῆσαι μὴχεῖς ἀπ᾽ παραλάβωμεν τὸ κάστρον· τότε λέγει Φαρασμάνιος. δὸς μοι λόγον μηδένα ἀδικῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τελέσματα ὁνομάτων μόνον εἰσιλθεῖν ἐν τῇ κά-

στρφ. τούτου δὲ λόγον μὴ φυλάξαντος παρήγγειλε τοῖς στωικοτέροις αὐτῷ λ. ὅτι τὸ εἰσελθεῖν ἡμᾶς κρατήσαντας τὰς πόρτας· καὶ ἃς εἰσιέναι πάντας· καὶ τούτου γνωμίσαντος, ἐκέλευσε βληθῆναι πῦρ εἰς τὸ κάστρον. γνωμίσης δὲ πυρκαΐας μιχθῆναι, ἐξῆλθον αἱ φαμιλίαι ἁρπάζουσαι ὅτι ηὗρον βαστάσαι ἐκ τῆ ὑπαρχόντων αὐτοῖς· καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσε τὰ τείχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ὑποτιμήσας κατέλυσε ἐν Ἀμίδᾳ μετὰ καὶ Μαξίμε τῦ κράτου αὐτῶν ὑποδιχθεὶς ὑπὸ τῆ Ἀβίδων μετὰ μιγάλης τιμῆς· κἀκεῖθεν κατελθὼν ἐν παραθαλασσίᾳ, ἀπετπέρασε καὶ ἦλθε φὸς Ἰωαννιαῦρ. τῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ τῦ Φιλιππικοῦ τυραννήσαντος, βασιλεύσε ὁ Ἀρτέμιος, ὃ φοβαλλίτιμι αὐτὸν στρατηγὸν εἰς Ἀνατολικὰς· τῦ δὲ Θεοδοσίου βασιλεύσαντος, ὃ τῦ Ἀρτεμίου διωχθέντος, καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας συγκεχυμένης οὔσης ἐκ τῆς βαρβάρων ἐπιδρομῆς, ἐκ τῶν Ἰουστινιανοῦ μιαφορίων καὶ τῦ Φιλιππικοῦ ἀσυστιωργῶν, ὅτος ὁ εἰρηνέος Λέων ὑπερμάχει τῆ Ἀρτεμίῳ ἐναντιούμενος Θεοδοσίῳ, εἶχε δὲ συμφωνοῦντα αὐτῷ, καὶ σωτηρέχοντα τὸν Ἀναστασίου τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸν, ὃν Ἐ γαμβρὸν μετὰ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν εἰς Ἄνασ τῷ Συγατέρᾳ αὐτῦ πεποίηκε, φοβαλλιμβος αὐτὸν καὶ Κωμοπαλάτιλον. Μασαλμᾶς δὲ χαμάσας ἐκ τῆ Ἀσίᾳ, ἐξεδίξατο τὰς τῆ Λέοντος ὑποχήσεις· μηδὲν δὲ παρὰ Λέοντος δεξάμβος, καὶ γνοὺς ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῦ, ἐλθὼν εἰς τῷ Ἄβυδον ἀντιπέρασ λαὸν ἱκανὸν εἰς τῷ Θρᾴκιμ, καὶ ἐπὶ τῷ βασιλεύουσαν πόλιν ἀπεκείνατ. γράψας καὶ φὸς Συλιμᾶν ἢ Προποσύμβουλον καπαλαβεῖν μετὰ προτιμαθέντος σόλων. τῇ δὲ ἑ. τῦ Λύγόστου παρκαθῆστο τὴν πόλει ὁ Μασαλμᾶς λομπάμβος καὶ τὰ Θρᾳκῶα κάστρα· πφεχαρακώσαντες δὲ τὸ χερσαῖον τείχος ἀρύξαν φῶσαν μιγάλιν, καὶ ἐπάνω αὐτῆς πφετείχισμα ϛωθέων διὰ ξυροῦ. Ἐσου ἐποίησαν· τῇ δὲ ά. τῦ Σαπτεμβρίου μλωὸς τῆς ά. ἐνδικτιῶνος ἀνέλαβεν ὁ χερσονάκος Σουλεμὰν μετὰ τῦ στόλου καὶ τῶν Ἀμηραίων αὐτῦ ἐχων παμμιγίθες καὶ πολεμικὰς * κατίναις καὶ δρόμωνας τὸν ἀεῤῥμὸν μέ. καὶ προσώρμισαν ἀπὸ τῆς Μεγναυρας ἕως τῆ Κυκλοβίου. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας τότε πνεύσαντος, καὶ ἀπαραντες ἐκείθεν παρίπλεόσαν τῷ πόλιν. καὶ οἱ μὲν ἐπίρασαν εἰς τὰ Εὐτροπίου καὶ Ληθημίου· οἱ δὲ εἰς τὰ τῆς Θρᾴκης μίρη ἀπὸ τῆ καστελλίου τῶν Γαλάτων καὶ ἕως τῆ κλειδὶ φροσώρμισαν. τῶν δὲ μιγάλων πλοίων βιβαρμισθέντων ἐκ τῆ ῥόρτου καὶ ἀργιδότων ϛοτοφύλακες μέχρι τῶν ἑξήκοντι κατίνων ἀπίμεναν ἐχόντων ἀπὸ ἑκατὸν λοιχάτης φῶς τῷ ταύτῃ φυλάττειν. δύο δὲς καπαλαβούσης αὐτὰς ἐν τῇ ῥεύματι καὶ τῦ ϛενὸ μέρος πνεύσαντος ὤθησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔξω. ὁ δὲ ἀϛιβὴς βασιλεὺς παραχρῆμα ἐμπύρους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐπέμψας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τῇ Θείᾳ συμμαχίᾳ πυελαλώτους αὐτὰς ἐποίησε· καὶ αἱ μὲν εἰς τὰ παράλια τείχη ἐμπεκλίμβαι ἀπορίφησαν, αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανδροι κα-

A ne cinctus, nobiſcum pacifci contendis? Certe nos hinc recedere impoſſibile eſt, niſi prius caſtrum in poteſtatem noſtram veniat. Pharaſmanius ad haec: Da ſidem, inquit, te nihil damni illaturum, ſed cum triginta ſolis comitibus te caſtrum ingreſſurum. Is lubens pollicetur: at ſide poſtmodum violata, comitibus injunxit: Ingreſſi portas occupate: & reliqui demum ſocii ſubſequantur. Quo, ut jufferat, praecepto: etiam ignem caſtro ſubmitti imperavit: incendioque jam excitato, familiae omnes illinc egreſſae, ex fa-
B cultatibus, quod licuit, ſecum aſportaverunt: & exactis illic diebus tribus mero ſolo tenus aequavit, & motis inde caſtris cum Marino Apſilienſium primore in Apſiliam profectus eſt, ubi ſummis honoribus ab incolis ſuſceptus fuit: Inde ad maritimam oram digreſſus, in alterioremripam trajecit, & ad Juſtinianum ſe contulit. Juſtiniano e vivis ſubiato, & Philippico oculis privato, Artemius juperat, qui Leonem Orientalium Ducem inſti-
C tuit. Mox Theodoſio tyrannidem arripiente, cum ejectus eſſet Artemius, & cum barbarorum incurſionibus, tum injuſtis Juſtiniani caedibus, tum Philippici ſacrilegis impietatibus cuncta fus deque per Romanam Rempublicam jactarentur, memoratus iſte Leo armis in Theodoſium ſuſceptis, Artemii partes ſtrenue propugnabat. Propoſiti vero armorumque ſocium, & in eadem pericula conſpirantem nactus eſt Artabaſium Armenicorum Ducem, quem Anna filia in matrimonium locata generum Imperator factus adſcivit, & Cu-
D ropalatae dignitate auxit. Caeterum Maſalmas in Aſia hyematus, ibi Leonis promiſſorum ſolutionem expectabat; qui cum nihil a Leone acceperiſſet, illuſum ſe ſentiens, Abydum profectus copioſum exercitum in partes Thraciae navibus tranſmiſit, & in Urbem imperii Reginam arma movit: Sulimanem etiam conſiſi fui Primicerium litteris monuit, ut cum claſſe inſtructa adveniret. Die autem menſis Auguſti decima quinta Urbem obſidere coepit Maſalmas, expugnatis direptiſque Thraciae caſtris Porro terreſtri muro circumquaque vallato ingentem foſſam aperuerunt, & ad vallum foſſae inpoſitum ex
E lapidibus nullo caemento ad invicem junctis murum, qui caſtris pro lorica eſſet, circumduxerunt. Die vero prima menſis Septembris indictione prima, intenſus ille Chriſti adverſarius Suliman cum claſſe & Ameraeis ſuis ad Urbem appulit, advectis inſolitae magnitudinis bellicis navibus, nec non dromonibus, mille & octingentis numero: & ad ſpatium littoris, quod Magnauram & Cyclobium interiacet, appliciut: Poſt duos autem dies noto ſpirante ea ſtatione ſolverunt, & ad
F Urbem adnavigaverunt. Et hi quidem Eutropii Anthimiique oras occupant, alii in Thraciae partes a Galatae Caſtello ad portus ipſius feras devehuntur. Onerariae tandem naves ſuo pondere depreſſae ac tardius latae cum claſſis extrema teneront, ad viginti ex praecipuis numerum retro totum agmen ſteterunt, centum milites loricis inſtructos ad ſingularum defenſionem ferentes. Tranquillitate autem magna cori freto primum incumbente, leni mox venti flatu ex portus angultiis in extimum ſpatium delatae ſunt: eaſdemque pientiſſimus Imperator incendiariis navibus ex Urbis extrema arce emiſſis, igne Dei juvantis opera injecto, cunctas abſumpſit: & hae quidem ad maritima Ur-

Edit Pariſ. pag. 332.

bis mœnia conflagrantes disjecte, aliæ pelagi profundo eum impositis hominibus absorptæ: reliquæ ad Oxeam Plateamque insulam altum mare tenentes deductæ. Hinc Urbis civibus creverunt animi, hostes vero operosam potentemque avidi ignis virtutem experti summo terrore percussi. Illa quippe ipsa die sub vesperam ad maritimos muros militares copias applicare, temonesque supra propugnacula imponere decreverant: Sed istud eorum consilium sanctæ Dei genitricis intervention Deus incassum & irritum declaravit. Porro eadem nocte pius Imperator catenam ferream Galatæ portum occludentem silenter subduxit. Hostes Imperatorem animo eos circumveniendi removisse rati, ulterius progredi, & ad Galatæ portum appellere nequaquam ausi sunt: Sed ad Sosthenii sinum recedentes classem suam illic suto collocarunt. Die vero mensis Octobris octava illorum Dux Sulliman extinguitur, & Ameræ principatum Umarus obtinet. Eo tempore tam aspera vis hyemis in Thraciam ingruit, ut præ nive gelu indurata, centenis diebus videri terra non potuerit: ex quo ingens equorum, camelorum, reliquorumque animalium numerus hostibus periit. Infequente vere Sunbham advenit confiatam in Ægypto classem adducens navium frumento convehendo idonearum ad quadringentas, & totidem celoces: Is ignis Græci virtute percepta, præterea vigata Bithynia, cum in adversiam partem trajecisset, ad Boni agri portum applicuit. Non diu post cum altera classe in Africa collecta, in qua naves onerariæ trecentæ sexaginta cum armorum & commeatus numero Izili adfuit: qui cum eadem pariter de liquido igne referri audiisset, ad Satyrum & Bryam & ad Cartalimenem usque appulit. Tum vero Ægyptii per utramque sortem classem disperti, consilio soleret inito, solutis onerariæ cujuslibet navis lintribus, profugerunt in Urbem, Imperatorem salutis vocibus profequuti, adeo ut ab Hieria ad Urbem unico ligni fragmento totum mare compactum videretur. Imperator de utraque classe ab eis certior factus, Siphones ejaculandis ignibus instructos, & in dromones biremesque impositos adversus eas emisit: Deoque ipsius Deiparæ precibus opitulante locis quibus anchoris fixi constiterant, hostes intra profundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeatuque omni direpto cum lætitiæ partaque feliciter victoriæ tripudiis in Urbem redierunt. Ad hæc ignum Mercdasan cum Arabum acie a Pylis Nicæam usque & Nicomediam regionem omnem suis excursibus devastante, Libi Sophonisque nobiles quique & Imperatorii proceres nec non pedestres aliæ copiæ Mardaitarum instar e latebris in eos irrumpentes in frusta concisus & damnis affectos fugam arripere coegerunt. Ad ulteriora itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, navicula innumeræ commeatum inde asportaturæ conduxerunt: similiter & piscatoriæ naves adjacentes insulas littoraque muros Urbis alluentia peragrantes, piscibus capiendis nullo impedimento vel resistente se ie exercebant: Ciborum vero penuria inter Arabes ingravescente, omnia sua animalia, quæ morerentur, equos, asinos, & camelos vorare ipsi coacti sunt: Sunt etiam qui hominum cadavera suaque ipsorum sterCora in clibanum missa, & mola subacta

Edit. Paris. pag. 332.

pag. 333.

Α πποντίδησαν· ἕτεραι δὲ μίχρι τῆς Ὀξείας, καὶ Πλατείας νῆσυ λαυείσασαι ἀπλώχθησαν. ἐντεῦθεν οἱ μὲν τῆς πόλεως Ῥάφτος ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμιοι μεγάλως κατέπηξαν Β τὸ ὑγρὸν πυρὸς ἐγκαυκήσεις ἀφασιλοπτάτῳ ἐνέργειαν· ἐβούλοντο δὲ τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ εἰς τὰ παράλια προσορμίσαι τείχη, καὶ τὰς αὐχένας εἰς τὰς ἐπάλξεις ἐπιθεῖναι. ἀλλὰ τὸ βουλὴ αὐτῶν διεσκέδασεν ὁ Θεὸς διὰ προσβοίων τῆς ἁγίας Θεοτόκυ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ τὸν λιμενα ἐκ τῆς Γαλατᾶ ὁ ἄσυλῆς Βασιλεὺς μυσικὰς συνάξεως. οἱ δὲ ἐχθροὶ νομίσαντες, ὅτι βουλόμενος αὐτὸς διελάσασι ὁ βασιλεὺς πανῦλυ παρίσειλεν, κὰι ἐτόλμησαν εἰσιὼν ὅσω ἡ ὁρμῆσαι ἐνδον Γαλάτα· ἀλλὰ διαπλεύσαντες ἐν τῇ κόλπῳ τὸ Σωβθενίε ἐκεῖ κατεσκαλίσαντο τὸ ἑαυτῶ πλοῖμον. τῇ δὲ ὀγδόῃ τὸ Ὀκτωβρίε μηνὸς ὕπαρχει ὁ Σκιλέιμαν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, ὁ ἀμηρᾶς Οὐμαρ. χειμῶνος δ' γεγομένου βαρυπάτε ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ὥστε τὴν γῆν ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας μὴ φαίνεσθαι ἐκ τῆς πρεσαλλωδέσεως χιόνος, πλεῖσός τε ἵπποι, ἐκαμήλων, ἠ λοιπῶν ζώων τῇ ἐχθρῶν πτῶκασι. τῇ δὲ ἐσχάτῳ καιρῷ καπέλαβε Σφρίαμ ἱερεὺς ἐν Λιβύῃ τῇ πτιδίντῃ ὁδῷ, ἔχων κατίνας σιτοφόρους ὑ. καὶ ὁρόμωνας. καὶ μαζῶν τῶν τῶ Ρωμαικοῦ πυρὸς ἐνέργειαν, ἠ παραφραμῶν τῶν Βιθυνίων, ἠ ἀετικρυς πειράσας, εἰς τὸν τὰ καλὲ ἀγρὸν λιμένα προσωρμισε. μετ' ὀ πολὺ ἠ κατέλαβε ἠ Ἰζιβ μετὰ ὁπλῶν ὁδὸν πτιδίντος ὁ Ἀφεικὴ ἔχων καὶ αὐτὸς κατίνας τῇ· ἀρμαμέντο τε, καὶ ἀπαπασας· ὁμοίως ἠ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμαθηκὼς πορὶ τὸ ὑγρὸν πυρὸς προσόρμισεν εἰς τὸν Σάτυρον, ἠ Βρύαν, καὶ ἕως Καρταλιμένος. οὐ δὲ τῇ δύο σόλων τῶν Αἰγύπτιοι καὶ ἰαυτὸς βαλθασάμενοι ευκτὸς τὸς τῇ κατίνων σωθέλως ἀραντες ἐκ τῆ πόλει φροσίφευγον τὸν βασιλέα ψφημοιώτες, ὥστε ἀπὸ τῆς Ἱερίας ἕως τῆς πόλεως ὁλόξυλον φαινθαι τῶ Θαλασσαν. μαθὼν δὲ δὲ αὐτῶν πορὶ τῇ δύο σόλων ὅτι τῇ κόλπῳ, σιφώνας πυροσφόρως κατασκευάσας, εἰς δρόμωνάς τε καὶ διπρες τὰνες ἐμβαλὼν, κατὰ τῇ δύο σόλως ἐξέπεμψε. τῷ Θεοῦ δὲ σωμηργασαντος διὰ προσβοίων τῆς Θεοτόκυ ἐπιτοπίως ἐβυθίσησαν οἱ ἐχθροί· καὶ λαβόντες τὰ σκῦλα οἱ ἡμέτροι, καὶ τὰς ἀπλάτικὰς ἀγρέσας μὴ χαρᾶς καὶ νίκης ὑπεςῆλαν· ἐπὶ δὲ πάλιν τὰ Μαρδαϊτᾶν ἀπὸ Πυλῶν σωὶ τῇ ςρατῷ τῇ Ἀράβων, ἕως Νικαίας καὶ Νικομηδείας ἠγρόχησαν, οἱ τε τῇ Λίβυ ἠ Σόφωνι δίκλιν Μαρδαϊτᾶν κρυπτόμενοι βασιλικοὶ ἄρχοντες, καὶ τὰ πεζικὰ ὁξάπινα τάνυς ἐπιβρέπτοντες, ἐ κλασματίζοντες, ἐκεῖσθεν ἀποβράσαι ἐποίησαν· καὶ λοιπὸν μιᾶρας ἀδείας τῆς περατικῆς παραλίας ωὐρώσης εἰς τὰς πόλεως ὁξήρχόμβε χηλάνδα πλῆσα ἐκομίζον βασάνας· ὡσαύτως ἠ καὶ τὰ ἀλιεύτικὰ ἀγρέσα, εἰς τε τὰς νήσους, ἠ παράλια τείχη ἀγρεῶν ἐχθύας ἐκ ἐκωλύοντο. λιμὸ τε γεγοτότος ἐν τοῖς Ἄραψι πάντα τὰ ἀποθνήσκοντα ζῶα αὐτῶν ὕθιον, ἵππους τε, ἠ ὄνους, ἠ καμήλους φασί δὲ τινες ἐ ἀνθρώπως τιθτώτας, ἠ τὸν ἰαυτῶν κόπρον εἰς τα κλίβανα βάλλοντες, καὶ ζυμώντες ὕθιον

ενίσκη-

ἐσίκησεν εἰς αὐτὸς ἡ λοιμικὴ νόσος ἡ ἀπαξ ἐμπεσοῦσα πάν- A
τας αὐτῶν ἄλλους. σωμᾶται δὲ ἀφ' ὧν αὐτὸς πόλεμον
τῇ Βυλγάρων ἔθνος, ἡ ὡς φασιν οἱ ἀκριβῶς ἐπισκε-
μένοι κβ'. χιλιάδας ἐξ αὐτῶν ἔσφαξαν. ἡ πολλὰ συμ-
βῆναι αὐτοῖς δεινὰ ὧν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐπιγενῶσαι
αὐτὸς τὴ πέρᾳ, ὅτι ὁ Θεὸς ἡ παναγία παρθένος
ἡ Θεομήτωρ φρουρεῖ τὴν πόλιν ταύτην, ἡ τὸ τῆ
Χριστιανῶν βασίλειον· ἡ ἐκ ἔστι ἐγκαταλελυῖς Θεὸ
πλεία ἐν τοῖς ἐπικαλυμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ,
εἰ ἡ ἀφὸς βραχὺ παιδεύομεθα ἀφ' τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν.

degluisse dicant: ex quo pestilentiæ lues
in eos grassata numerum pene infinitum e
medio sustulit. Bellum quoque cum ipsis
Bulgarorum natio commisit, quo, qui rem
exactè norunt, viginti duo millia ex eis
cæsa referunt. Plurimæ denique ea tempe-
state clades & calamitates in eos incubue-
runt, quibus experientia dignoscerent Deum
& sanctissimam virginem Dei matrem Ur-
bem istam & Christianorum imperium pro-
tegere: neque omnino a Deo deseri, qui
eum invocant in veritate, brevi licet spa-
tio pro admissis peccatis prenas sustineamus.

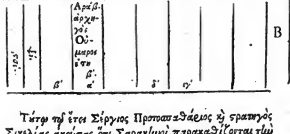

Τότε τῇ ἔτει Σέργιος Πρωτοασπάθαρος ἡ στρατηγὸς C
Σικελίας ἀκούσας ὅτι Σαρακηνοὶ παρακαθίζονται τὴν
βασιλεύουσαν πόλιν ἔστιν ἐκεῖσε ἴδιον βασιλέα ὀνομα-
τι Βασίλειον Κωνσταντινοπολίτην υἱὸν Γρηγορίᾳ τῷ
Ὀνομαχίλα, Τιβερίου ὀνομάσας. ἐποίησε ἡ ἀφοβο-
λὰς, ἡ ἰδίας ἀρχοντας μὴ βυλὴς τὸ ἀφολιχθέντος
Σέργιου. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ ἀκούσας ἀποστέλλει Παύ-
λον τὸν ἴδιον αὐτοῦ Χαρτιλάριον προβαλόμενος αὐτὸν
Πατρίκιον ἡ στρατηγὸν Σικελίας, παραδιδωκὼς αὐ-
τῇ πρὸς σωφρονεῖν αὐτὸς κελεύσεις πρὸς τὰς ἀρχοντας
τῆ δυτικῶν μερῶν, ἡ σάκρας πρὸς τὸν λαόν. ἡ ἀφ'
νυκτὸς εἰσιλθόντες εἰς ἑξελασικὸν δρόμωνα, ἐξελ-
θὸν εἰς τὰ μέρη Κυζίκου ἔστι τόπῳ εἰς πόπον, ἀφ'
ᾧ γῆς ἡ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησάμενοι, ἐξά-
πινα τὴν Σικελίαν καταλαμβάνουσιν. εἰσιλθόντων
δὲ αὐτῶν ἐν Συρακούσῃ ἤκουσε Σέργιος ἐξέρχεται, ἡ τὴν
ἐαυτὸν ἐπιγνῆς αὐτὰν προσέρχεται εἰς τὰς πλησιά-
ζοντας τῇ Καλαβρίᾳ λογγιβάρδους. τὸν δὲ λαὸν
ἀθροισθέντος, ἡ τὰς σάκρας ἀναγνωθείσης, ἐ δὲ
αὐτῆς πεισθέντες, ὅτι τὰ βασίλειον συμίγασαι,
ἡ ἡ πόλις εὐθυμοτέρα ἐφ' πρὸ τῶν ἐχθρῶν, ἡ τὰ
πρὸ τῆ δύο σόλων διηγησαμένου αὐτοῖς, ἐδόθησ ἡ
μὴ Λέοντα βασιλέα ἀφήμισαν. Βασίλειον δὲ τὸν
Ὀνομάχιλεν, ἡ τὰς προχειρεθέντας ὑπ' αὐτὰ ἄρ-
χοντας διεμίης τῇ στρατηγῷ παραδίδωκαν, αὐτὸς δὲ
μὴ Βασίλειον σὺν τῇ μονοστρατηγῷ αὐτὰ ἀπεκε-
φάλισε, ἡ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔφτισώσας, τῇ
βασιλεῖ ἤδη τῇ Σπαθαρίων ἀπέστειλε. τὰς δὲ λοι-
πὰς τύχας ἡ καιρόσας, τινὰς δὲ ῥινοκοπήσας
ἐξώρισεν. ἐντεῦθεν ὧν μεγάλη κατάσασις ἐν
τοῖς δυτικοῖς ἐγένετο. Σέργιος δὲ ὁ ἀφολιχθεὶς
λόγον ἀπαθείας τὸν στρατηγὸν αἰτησάμενος ἡ λα-
βὼν, ἐξελθὼν ἀφὸς αὐτὸν· ἡ πάντα εἰρήνευ-
σαν τὰ ἰδιώτεια μέρη. Οὔμαρος ὧν κρατήσας τῆ D
Ἀραβῶν, ἐπίτροπον ἀνακαμίζας τὸν Μασλαμᾶν·
δεκαπενταετὲς δὲ τῶν Σαρακηνῶν τῇ ιέ. τὸ Λυ-
γούστου μηνὸς μετὰ πολλὴς αἰχμῆς. ἐν τῇ γὰρ
ἐκποιέζειν τὸν σόλον αὐτὸ λαίλαψ ἐκ Θεοῦ ἀφ'
ὁρισθειῶν τῆς Θεομήτορος ἐσκέπασε εἰς αὐτὸς,
τὰς διεσκόρπισε· ἡ τὰς μὴ ἐν Προικονήσῳ, ἡ
ταῖς λοιπαῖς νήσοις, τὰς δὲ ἐν τοῖς Χοιροδρόμοις,

Hoc anno Sergius Protospatharius & Si-
ciliæ Dux Urbem imperantem a Saracenis
obsessam audiens, Basilium quemdam CP-
natum Gregorii Onomaguli filium Tiberium
a se vocatum illic loci proprium Imperato-
rem corona infignivit. Is memorati Sergii
consilius officialium promotiones, & Cu-
rialium præfecturas instituit. Imperator ty-
rannidis excitatæ rumore percepto, Pau-
lum proprium Chartularium in Patricium &
Siciliæ Ducem promotum, datis etiam au-
xilio conquirendo ad Occidentalium par-
tium procres literis, & sacra ad exerci-
tum scripta, illuc misit. Noctis vero si-
lentio dromoneni remigio citius impelleun-
dum ingressi, in Cyzici oras primum eru-
perunt: mox e loco in locum varia litto-
ra legentes, qua terra, qua mari iter pe-
ragentes, præter omnium expectationem
in Sicilium deveniunt. Ubi eos Syracusas
attigisse audiit Sergius, obsupuit: pro-
prieque conscientiæ crimine impulsus, ad
vicinos Calabriæ Longobardos confugit.
Exerciu mox congregato, sacraque Imper-
atoris perlecta, cunctis de imperii incolu-
mitate & perpetuo statu certiores redditi,
Urbem insuper adversus hostium impetum
quam prius multo magis instructam, dua-
rum etiam classium cladem inauditam Du-
cis testimonio firmatam percipientes, Leo-
nem quidem Imperatorem felicibus votis
extemplo cumulaverunt, Basilium autem
Onomagulium & Aulicos ab eo constitu-
tos vinculis mancipatos Duci tradiderunt.
Ipse in Basilium & supremum sub eo exer-
citus Ducem gladio animadvertit: & eo-
rum capita fascibus circumvolutis Spatha-
riorum opera ad Imperatorem transmisit.
Reliquæ rebellium turbæ quosdam ver-
beribus, alios capillorum detonsione,
nonnullos narium amputatione mulctatos
in exilium ejecit: ex quo ingens per uni-
versas Occidentis provincias tranquillitas
exorta. Memoratus autem Sergius, petita
& accepta incolumitatis fide, ad Ducem
se contulit: ac subinde cunctis Occiduis
partibus alta pax reddita. Porro Umarus
Arabum principatum adeptus Maslamam
de reditu cogitare permisit. Die igitur
Augusti decima quinta Saraceni cum ma-
gno generis sui dedecore recesserunt.
Classe siquidem e littoribus nostris sol-
vente, immissa Dei nutu Deique matris
intervenu procella naves hinc inde jacta-
tas dispersit: & quasdam quidem ad Præ-
conesum, alias ad varias insulas, quas-

Edit. Paris. pag. 334.

Theophanis Chron.

dam per flexuosos sinus, alias denique ad diversa maris littora illisit ac submersit. In residuas Ægeum mare praetervagantes repentina de coelis ultio incubuit. Ignita quippe grando in eas dilapsa maris aquam ebullire fecit: ex quo pice liquata naves cum ipsis vectoribus pelagi profundo absorptae sunt. Solae decem ex eis, Deo ita disponente, incolumes servatae sunt, quae nobis pariter atque Arabibus miraculo circa eos potenti Dei manu edita referrent: quae cum in nostrorum manus incidissent, quinque ex eis captae, quinque refugae Dei virtutem annunciarae in Syriam larae.

Hoc anno terrae motu per Syriam exorto, Umarus civitatibus vinum inhibuit: Christianosque ad fidem religionemque forda defertione confpurcandam adegit: B vero qui negato Christi nomine ad ritum allenum defecifient immuner a vectigalibus declaravit, qui placulum non admitterent erudeliter necavit, ex quo plures effecti Martyres: ne Christiani praetera ab impius Saracenum teftimonium recipiatur lata lege sanxit. Epiftolam denique fidei fuae expositionem manifestantem ad fpurcos ejus fenfus virum deducere arbitratus ad Leonem Imperatorem datam tranfmifit.

ιιι3 | 2 | 15 | ϛ4 | | |

Hoc anno Leoni irreligioso Imperatori filius impietate & irreligione fuperior, venus Antichristi praecurfor natus eft. Odoris vero mensis die vigesimo primo Maria ejus uxor in Augustei triclinio coronæ C recepit confortium, & cum folemni comitatu, fine viro, ad magnam Ecclefiam processum egit. Votis ibi conceptis, ac ante Ingreffus ad magnum altare fuos, ac ad magnum Baptifterium, vito ejus pauci domefticis ftipato eodem loci fe conferente, ipfa perrexit. Ibique cum a Germano Antiftite imperii maiestatique eorum haeres Conftantinus laftrali unda expiaretur, dirum ac fœdum ab infantia fui indicium edidit, alvum nimirum in facrum lavacrum egerens, ut ab oculatis teftibus fide dignis perhibetur; ita ut fanctiffimus Patriarcha Germanus maximum malum Chriftianis ipfique Ecclefiæ per ftium eventurum iftud fignum portenderet vaticinatus fit. Eum e facro fonte Thematum & Senatus fpectatiffimi viri fufceperunt. Sacris peractis Auguita Maria toelue aulæ ftipata comitatu, muneribus ab Ecclefia ad aereum ufque Palatii porram in populum fparfis, cum filio baptifmate initiato revertit.

Eodem etiam anno Nicetas Xylonites, litteris ad Arremium Theffalonicam relegatum datis, ut ad Terbelium Bulgarorum focia arma quæfiturus, & fubinde adverfus Leonem militaturus proficifcatur, monet. Is confilium fequutus, pergit in Bulgariam, & exercitum, aurique centenaria quinquaginta accipit. Eo apparatu inftructus CP. recta tendit. Urbis civibus Artemium a se depellentibus & imperium ejus refpuentibus, Bulgari virum Leonis potestati permiferunt: quare acceptis ab eo munertibus domum redierunt. Imperator vero Artemium & Xylonitem interfecit: bonaque Xylonitæ, qui Magifter erat & locuples, publicavit: fimiliter Sifinnium Patricium cognomento Rendacem, & Theognoftum Protoafecretis, & Nicetam Anthracem, & mœnibus reparandis Præfectum Artemii familiarem Bulgari capitis abfciffione mulctarunt, ac pariter Ioem Patricium & Opficii Comitem ut

A ἐκ τοῖς λοιπαῖς ἀκταῖς καπισθησιν. οἱ δὲ περιλειφθέντες παρῆχθησαν τὸ Λίγαιον πέλαγος, ὡ ἀφωσὶ πλησθησα αὐτοὺς Θεομηνία· χάλαζα γὰρ πύρινος καπλυθεῖσα ἐν αὐτῆς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καχλάσαι ποιοῦσα, ὡ τῆς πίσσης λυθείσης, αὐτανδροι αἱ πῆες εἰς βυθὸν κατωκύφθησαν· δέκα δὲ μόναι ὡ αὐταὶ φρονοῦς Θεῦ ὑφυλάχθησαν ἐξ αὐτῶν, φρὸς τὸ ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν τε, ὡ τοῖς Ἄραψι τὰ μεγαλεῖα τὰ Θεοῦ τὰ γεγονότα εἰς αὐτὸς· ἃς ὡ πεπτωκύτες οἱ τῶ ἡμετέρων τὰς μὲν πίσασι ἠδυνήθησαν, αἱ δ' ἄλλαι ὑ. ἀπεσώθησαν εἰς Συρίαν τὸ τὸν Θεὸ δυναστείαν ἀναγγέλλουσαι.

Τῶ δ' αὐτῶ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένε ἐν Συρίᾳ, ἐκώλυσεν Οὔμαρος τὸν οἶνον κατὰ τ πόλεων, ὡ μαγαλεῖον τὰς Χρειτιανὰς ἰωάγκαζε· τὰς δὲ μὴ μαγαλείοντας ἀπλεῖς ἐποίει, τὰς δὲ μὴ καπαδηχθείσας ἀγῶρει, ὡ πολλὰς μάρτυρας ἀπεῤῥγάσατο, ὡ μὴ παραδέχεθαι μαρτυρίαν Χρειτιανῶ τὸ Σαρακλνὸς ἐδίκασεν. ἱποιοῦσι δὲ ἱπιτολὴ δογματικὴ φρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, οἱοῦμεν πίσευν αὐτὸν τὰ μαγαίσαι.

ιιι | γ | β | ι | ιδ | | |

Τῶτῳ τῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ δυσεβεῖ βασιλεῖ Λέοντι δυσεβέστερος αὐτὸς υἱός, ὡ ἦ Ἀττικρὲν φρόδρομος. τῇ δὲ κα. τὸ Ὀκτωβρίν μῆνὸς Μαρία ἡ γυνὴ αὐτὸ ἐφέχθη ἐν τῷ τρικλινίῳ τὸ Λυγκικίου, ὡ φρελθὸν ἐμπράκτως μὲν χωρὶς τὸ ἀνδρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ὡ ἐξέμυνεν, φρὸ τῆς εἰσόδου τὰ μεγάλου θυσιατηρίν, μετὰ δὲν εἰς τὰ μέγαα βαπτιτήρια, φροεῖλθόντος τὸ ἀνδρὸς αὐτῆς μετ' ὀλίγων οἰκειακῶν ἀνδρῶπων αὐτῆ, ἔνδα βαπτίσαντος Γερμανὸ ἦ Ἀρχιερέως ἦ τῆς κακίας τε, ὡ βασιλείας αὐτῶν ᾠδόχον, Κωνσταντίνον, δεινόν τε, ὡ δυσῶδες ἐκ νηπιώπος αὐτὸ φροσήμαντα τικμήριον, ἀφοδύσαντος αὐτὸ ἐν τῇ ἁγίᾳ κολυμβήθρᾳ, ὡς φασιν, οἱ ἀκριβῶς αὐτόπται γνγονότες. ὥτε φάναι Γερμανὸν ἅ ἁγιώτατον Πατριάρχαν, ὅτι μεγίστα κακὰ Χρειτιανοῖς ὡ τῇ ἐκκλησίᾳ δι' αὐτὸ μέλλοντος γίνεθαι τὸ σημεῖον τῦτο πάρεκε. τῦτον οἱ φρόκριτες ἦ Θεμάτων ἑ τῆς συγκλήτε βαπτιθέντα ἀνέδεξαντο. κῇ ἦ Θείαν λειτοργίαν ἐμπράκτως ἡ Λυγκὰ Μαρία ἀνέκαμψε σὺν τῷ υἱῷ βαπτιζομένῳ ἱπατείαν δῶσα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ὡς τῆς Χαλκῆς πύλης ἦ παλατίν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ξυλινίτης γράφει φρὸς Ἀρτέμιον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς ἀπελθεῖν αὐτὸν πρὸς Τερβέλιον, ὅπως μῆ συμμαχίας Βυλγαρικῆς ἔλθῃ κατὰ Λέοντος. ὁ δὲ ὑπακούσας ἀπῆλθε, ξ δίδωσιν αὐτῷ στρατὸν ὡ ν'. κεντιναρία χρυσὸ. ᾧ ταῦτα λαβὼν ἐπὶ ΚΠ. ἤρχετο. τῆς δὲ πόλεως τῦτον μὴ δεξαμένης, οἱ Βυλγαροι τῦτον τῷ Λέοντι παρέδοκαν, ὡ φιλοφρονησάντες ὑπ' αὐτῦ ὑπέστρεφαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῦτον σὺν τῇ Ξυλινίτῃ ἀγέλῃ, δημόσας ἦ τῶ ἦ Ξυλινίτε ὐσίαν, Μαγίστρῳ αὐτὸ ὑπάρχοντος, ἑ πολλῶ πλεκτημένῳ· ὁμοίως δὲ Σισιννίου τὸν Πατρίκιον, τὸν ἐπίκλην Ῥενδάκλιν, καὶ Θεόγνωστον Πρωτοασηκρήτις, καὶ Νικήταν τὸν Ἀνθρακα, καὶ ἄρχοντα τὸ τείχες οἱ Βυλγαροι ἀπεκεφάλισαν, ὡς σωσῶτα Ἀρτεμίφ, καὶ Ἰσῶλιν Πατρίκιον καὶ Κόμητα Ὀφικίων, ὡς σωσθρό-

Edit. Paris. pag. 335.

μας ὃ φίλος αὐτῷ ἀπέκτεινε· τὰς δὲ λοιπὰς ῥυσομέσας, ὃ δημεύσας, ἐξώρισεν.

A amicos adjutoresque ejus Leo occidit: alios vero naribus præcisis bonisque publicatis in exilium ejecit.

Τοῦ κόσμου ἔτη ἀπὸ Ἀδὰμ.	Ῥωμαίων Λέων ὁ τρικάρ.	Ἀραβίας ἀρχηγὸς Ἰζὶδ ὁ υἱὸς αὐτ.	Κωνσταντ. Γαρμανοῦ ἔτη ιδ'.	Ἱεροσόλυμα. Ἰουδανοῦ ἔτη λ'.	Anni mundi 6111.	Romanorum Leo annis 24.	Arabum Dux Izid annis 4.	Conſtantinopolis Germanus annis 15.	Hierosolyma. Judanus annis 30.
ϛ'.	α'.		ι'.	α'.	Chriſtæ Imperii 715.	4	1	6	25

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐνδικτιῶνι γ'. τῇ ἡμέρᾳ τῷ Πάσχα ἐτίθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ πατρὸς ἐν τῷ Τετβουκαλίῳ τῷ ιθ'. ἀκμάζοντων τῶν μακαρίτου Γερμανὸς Πατριάρχου πολέσαντος τὰς φροσωπίδας ἀχρὶς . τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπιβίω Οὐμαρος ὁ τῶν Ἀράβων ἀμηρούσας ἐτῶ β'. μῆνας δ'. ὃ ἀμηρᾶς Ἰζὶδ. πάρ. φύτευε ἐν Περσίδι τύραννος ἐχὶ αὐτὸς Ἰζὶδ Μουλαβί· ὃ σωματὴθη αὐτῷ πολλοὶ ἐκ Περσίδος· ὃ πημᾶς Ἰζὶδ τὸν Μασαλμᾶν ἀνέλαν αὐτὸν· ὃ τῶν Περσίδα ὑπήταξεν.

Hoc anno, indictione tertia, ipſo Paſchatis die Conſtantinus a patre Leone in novemdecim Accubitorum Tribunali imperii coronam accepit, conſuetas orationes Beatæ memoriæ Germano Patriarcha peragente. Eodem anno Umarus Arabum Ameras poſt principatus annos duos & menſes quatuor extinctus eſt: cui Izid ſucceſſit: at in eum ſurrexit tyrannus, qui etiam dictus eſt Izid Mualabi, cui multi ex Perſide ſe adjunxerunt: At Izid Maſalmanum adverſus eum miſit: ipſoque interfecto Perſidem in ditionem ſuam redegit. *Edit. Pariſ.* pag. 336.

ϛ'	β'	ζ	ιϛ'		11	5	2	7	16

Τούτῳ τῷ ἔτει ὑφάνη τὶς Σύρος ψευδόχριστος, ὃ ἐπλάνησε τὰς Ἑβραίους λέγων, ἑαυτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Hoc anno quidam Syrus emerſit Pſeudochriſtus, qui Hebræos ſeduxit, Chriſtum Dei filium ſe eſſe mentitus.

ιϛ'	γ'		ιϛ'	ζ'		16	3	8	17

C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβάπτιζεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἑβραίους ἐν τοῖς Μοστανοῖς βαπτιζόμενοι. οἱ ὃ Ἰουδαῖοι ἀκροαιρίτως βαπτιζόμενοι, ἀπελούοντο τὸ βάπτισμα, ὃ ἐθίοντες μετελάμβανον τῶν ἁγίων ἀωρεὰν, ὃ ἐγχριόνον τῶν πίσεων. οἱ δὲ Μοστανοὶ διημαρτύσαντο ἑαυτοὺς, ὃ ὠφέλαντο ἡμέραν, ἓ εἰσελθόντες εἰς τὰς ἐκκλησίνης οἴκους τῆς πλάνης αὐτῶν, κατέκαυσαν ἑαυτούς.

Hoc anno Imperator Hebræos & Montaniſtas ad baptiſmum ſubeundum coegit. Et Judæi quidem præter libertatem baptizati, baptiſmate tamquam contracta ſorde ſe expiabant: & cibo communi jam ſumpto ſacri doni ſe conſortes futuros exhibebant, atque adeo fidem contaminabant. Montaniſtæ vero ſibi ipſis finem vaticinati die conſtitutæ domos errori ſuo deputatas ingreſſi, vivos ſe ſe combuſſere.

ζ	ϛ'		ϛ'	ω		17	4	9	18

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖός τις ὁρμώμενος ἀπὸ Λαοδικείας τῆς παραλίου Φοινίκης, γόνος, ἐλθὼν ἐφορὸς Ἰζὶδ ἐπηγγείλατο αὐτῷ ἐπιμέ. κρατήσειν ὁ τῷ Ἀράβων ἀρχῆς· εἰ πᾶς ὃ τῶν ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν ὃν πάσῃ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ τιμωμένας σπιτὰς εἰκόνας καθέλῃ. τότε πειθὼς ὁ αὐτὸς Ἰζὶδ δόγμα καθολικὸν ἐψηφίσατο κῆ τῶν ἀγίων ἀγιάντων εἰκόνων· ἀλλὰ χάρετι τῷ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ταῖς ἐφορβαίαις τῆς ἀφθόρου μητρὸς, ὃ πάντων τῶν ἁγίων τῷ αὐτῷ ἔτει τῷ ἔθνικῷ Ἰζὶδ, οὐδὲ ἀκουθῶσι φθάσαντος τοῖς πολλοῖς τὸ σατανικὸν αὐτὸ δόγματος. μεταλαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἀθμίτε ὃ πικρᾶς κακοδοξίας Λέων ὁ βασιλεὺς πολλῶν κακῶν αἴτιος ἡμῖν γέγονε· οὐρὼν δὲ ὁμόφρονα τῆς ἀπωλέσιας ταύτης Βασῆρ τινὰ τύραννα, γαμβρὸν μὲν ἀπὸ Χερσιανῶν ὃν Συρίᾳ, δυνάσταν δὲ τῆς εἰς Χερσὸν πίσεως, ὃ ποιωθέντα τοῖς Ἀράβων δόγμασιν, ὃ ἀφ' πολλοῦ δὲ χρόνου ἀπελιθυρωθέντα τῆς αὐτῶν διωλείας, ὃ καταλαβόντα τῶν Ῥωμαίων πυλεπόλιν· ἀφ' ῥώμῃ δὲ σώματος ὃ ὁμόνοιαν τῆς κακοδοξίας ἐτιμᾶτη παρὰ τὸ αὐτὸ Λέοντος, ὃς τις καὶ σωμασιτικὸς τὸ μεγάλου κακοῦ τότε γάγονε τῇ βασιλεῖ· σωμφρόνει δὲ ὃ κακῶς αὐτῷ, *Theophanis Chron.*

Hoc anno Judæus quidam Laodicia maritimæ Syriæ ortus ſupremus præfigiator habito cum Izide colloquio annis quadraginta Arabum principatu potiturum promiſit, ſi modo venerandas imagines toto ſuo principatu e Chriſtianorum Eccleſiis eliminaret. Is porro Izid vere inſanus in ſanctas & venerandas imagines generale decretum promulgavit: Verum ſumma Domini noſtri Jeſu Chriſti gratia, & intemeratæ matris Sanctorumque omnium meritis Izid extinctus eſt, nondum etiam Satanico ejus ſancito ad plurium aures & notitiam publicato. At cum Imperator Leo neſandæ & inſuavis hujuſmodi pravitatis particeps exiſteret, multorum in nos malorum auctor fuit. Inſciteque quoque ſuæ conſortem Befer quemdam nomine Chriſtianæ quondam fidei in Syria defertorem reperit. Hic certe quæ Chriſto præſtatur credulitate prius abjurata, mox hauſtis animo Arabum opinionibus integre imbutus, non longo ante hæc ſpatio eorum fervitute liberatus, & in Romanam ditionem evadens, ob corporis robur, & concordem in hæreſibus admittendis ſenſum a Leone præcipuis honoribus acceptus fuerat, de deinceps hujus maximi mali fautor atque adjutor Imperatori aſſitit: cui etiam male aſſenſus eſt Nacolitæ Epiſcopus vir undequa-

que impuritate fœtens, & imperitia tanquam perpetuæ vitæ socia usus.

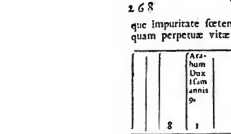

Beati Stephani Papæ Romani res gestas: ut nimirum in Francorum ditionem profugerit, & ad eos pervenerit sequenti narratione exequar.

Venerabilis ille Stephanus cum multa maia ab Astaipho Longobardorum rege pertulisset, apud Francos profugit ad Pipinum Majorem domus & Exarchum omnium rerum, totiuique Francorum gentis. Ea vero confuetudo apud eos obtinebat, ut eorum dominus, Rex videlicet, hæreditatis jure principatum assequeretur, nec quid ageret, aut moliretur, quam præter modum & decus, cibo potuique indulgeret, & domi clausus moraretur: die autem prima mensis Maii ad totius gentis profectum sederet in throno, & salutationes ab ipsis acciperet vicissim & redderet, & pro usitato more munera conferret, & alia in vicem oblata referret: quibus demum peractis usque ad insequentem Majum domi inclusus se continebat. Præfatum vero Majorem domus habet Rex, qui arbitratu suo & totius gentis cuncta administret. Qui autem ea fitque orlebantur Cristiani, quos Trichorachatas Græci vertunt, audiebant: quod pilos ex dorsi medio velut porco ipsis enascerentur. Stephanus itaque consilii apud se inops & Astalphi crudelitate coactus, permissum etiam tendendi in Franciam, & quod concederetur agendi, ab eo obtinuit. In Franciam adveniens Pipinum virum fui sæculi celeberrimum, ac rebus administrandis ab ipso rege Præfectum regem inauguravit. Hic Arabes ex Africa in Hispaniam transfretatos, ac ipsius Hispaniæ ad hunc usque diem dominatum assequutos, ac bellum quoque Francis inferre decernentes panlo ante debellaverat Instructa namque adversus eos acie, ipsum gentis hujus principem Abderacham interficit Pipinus, & una simul exercitus non facile numerandi copias ingentes internecione delet ad Rhodanum: ex quo admiratio totiusque gentis affectus in eum convertuntur: ac non ejus solum rei gestæ gratia, sed ob alias insuper, quibus præstabat dotes, primus extitit, qui Regio non orlundus sanguine imperium in hæreditarium illam obtinuit: cum interim ipse Stephanus eum a perjurii in regem admissi metu absolvisset, regemque ipsum Pipini decessorem detonsis ejus capillis in Monasterium omni honore & quiete cumulatum retrasisset. Ille Pipinus filios duos habuit Carolum, & Carolum magnum ejus fratrem.

Edit Paris. pag. 338.

Eodem etiam anno Izid qui Arabum Ameram gessit, post principatus annos quatuor, excessit e vita. Successit Ameras Ilam frater ejus, qui passim per provincias & urbes palatia construere, agros ferere, hortos plantare, conquirere aquas & deducere cœpit. Is in Romaniam expeditione suscepta multis ex acie desideratis domum reversus est.

Porro Stephanus Papa Romanus ad Francos confugit.

A ὁ πάσης ἀκαθαρσίας ἀπέπλεως, ᾧ σωτρόφῳ ἀπαιδεύσίᾳ. συζύγων Νακωλείας ὁ ἐπίσκοπος.

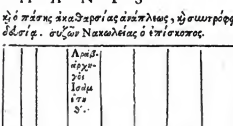

Τὰ περὶ τὸ μακαρίτε Στεφάνου Πάπα Ρώμης· ὅπως τε ἐφυγεν εἰς Φραγγικίαν, ᾧ ἐσώθη λέξων ἔρχομαι.

B Οὗτος ὁ ἀοίδιμος Στέφανος πολλὰ κακὰ ὑπέτλη ὑπὸ τὸ Ἀσταλφὲν τὸν ῥηγὲς τῆ Λογγιβάρδων. φοσφυγὼν δὴ πὸς Φράγγους ἐπὶ Πιπίνου Προέκου, ᾧ Ἐξάρχου τῆ ὅλων πραγμάτων, ᾧ τὸ τῆ Φράγγων ἔθνους· ἔθος γαρ ἰῶ αὐτοῖς τὸν κύριον αὐτῶν, ἤτοι τὸν ῥηγα, κατὰ γένος ἄρχειν, ᾧ μηδὲν πράττειν ἢ διοικεῖν, πλὴν ἀλόγως ἐθέλειν ἔσθειν, οἴνοι τε ᾧσταζεῖσθαι, ᾧ κατὰ Μαΐον μῆνα πρώτη τῆ μῆνὸς πρακαθέζεσθαι ἐπὶ πάντος τῷ ἔθνους, ᾧ φροσκυνεῖν αὐτὸς, ᾧ φροσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ᾧ δωροφορεῖσθαι τα πρ' αωιθέτων, ἑ ἀντιδόναι αὐτοὶς· καὶ οὕτως ἰὼς τὸ ἄλλο Μαΐε καθ' ἑαυτὸν ᾖγειτο. ἔχει δὲ ἡ λεγόμβων Πρόεκος γνώμῃ ἑαυτὸ ᾧ τὸ ἔθνος διακοῶτα τὰ πράγματα πάντα. ἐλήγοντο δὲ ἐκ C τῶ γένος ἐκείνε λεγόμβοι Κριςάναι, ὁ ἐρμιλωδίται Τελχοραχάται, τελχας ὃν ἔιχον κατὰ τὰς ῥάχας ἐκμοιώσας, ὡς χοίρῳ. ὁ μὴν οὖν Στέφανος τῆ ωμοτητι τὸ Ἀσλαφοῦ βιαθεὶς ᾧ ἀβωλίᾳ, ἅμα δὲ ᾧ ἐπιτραπεὶς παρ' αὐτὸ ἀπιὼθειν εἰς Φραγγικίαν, ἑ ποιησαι ὃ ἐὰν βώλεται. ἐλθὼν ᾧ χειροτονεῖ τὸν Πιπίνον ἄνδρα τὸν τὼιαῦτα λίαν ἀξιόχρεων, αφοίσάμβον ἅμα ᾧ τῆ φραγμάτων ἀπὸ τὸ ῥηγὸς, καὶ αφοπολεμήσαντα τὸς πραιωδίτας Αραβας ἀπὸ τὸς Αφρικὸς ἐπὶ τὼ Σπανίαν, τὸς ᾧ κρατήσαντας ἕως τὸ πῶ τὸς αὐτὸς Σπανίας, δυκιμάσαντας δὲ καὶ κατὰ τῆ Φράγκων παρατάξεσθαι, οἷς ἀντιπαξάμβος σῶ τῶ πλήθει ὁ αὐτὸς Πιπῖνος, κτείνει μὲν ᾧ D τὸν αὐτὸν Ἐξαρχον τῶ ἔθνος Ἀβδηραχάμ, σωαναιρεῖ δὲ ᾧ πλῆθος ὐκ ἀωεξήμητον παρὰ τὸν Ἡδανὸν, ᾧ ξωμαλάζεται ᾧ φιλέτται παρὰ τὸ ἔθνος, ᾗ μόνον ᾗς τὸ, ἀλλὰ ᾧ ἄλλα φοτερήματα, καὶ φρογηγέται τὸ ἔθνους φρώτος, οὐ κατὰ γένος, λύσαντος αὐτὸν τῆς ἱπποριάς τῆς ἀφὸς τὸν Ῥηγα τὸ αὐτὸ Στέφανε, ᾧ ἀποκείραντος τὸν φρὸ αὐτὸ ῥῆγα, καὶ τὸ μοναστηρίῳ μετὰ τιμῆς ᾧ ἀπαπαύσαως πεμφήσαντος. ὗτος ὁ Πιπῖνος δύο υἱὸς ἔχει Κάρωλον, ἑ Καρωλόμαγνον τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ.

E Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπιβίω ἰζὶδ ὁ τῶν Ἀράβων ἀμηρᾶσας ἐπὶ πέσαρα. ᾧ ἀμηρᾶει Ἰσὰμ ὁ τὸν ἀδελφὸς, καὶ ἤρξατο κτίζων κατὰ χώραν ᾧ πόλιν παλάτιον, ᾧ κηπαιωρὰς ποιεῖ, ἑ παραδείσους, ᾧ ὕδατα ἐκβάλλειν, ᾧ ἐκτραπάδοα τὼ Ῥωμαΐαν, ᾧ πολλὸς τῶν σωῖ αὐτῷ ἀποβάλλων ἐκτρέφεται.

Στέφανος δὲ ὁ Πάπας Ῥώμης φρωέφυγεν εἰς τὸς Φράγκως.

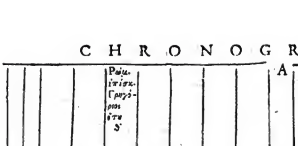

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ θυσιβὴς βασιλεὺς Λέων τὰς χεῖρ ἀγίων ἁγίων σιπτῶν εἰκόνων καθαιρίσεως λόγον ποιεῖσθαι· καὶ μαθὼν τὸν Γρηγόριος ὁ Πάπας Ρώμης τῆς φύρας Ἰταλίας καὶ Ῥωμαίων ἐκώλυσε, γράψας φρῖς Λέοντα ἐπιστολὴν δογματικὴν, μὴ δεῖν βασιλέα περὶ πίστεως λόγον ποιεῖσθαι, καὶ καινοποιεῖν τὰ ἀρχαῖα δόγματα τῆς ἐκκλησίας τὰ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων δογματισθέντα. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ὁ χειμάρρους πλημμύρησε εἰς Ἐδεσσαν τὴν πόλιν, καὶ πολλὰς οἰκίσεις.

A

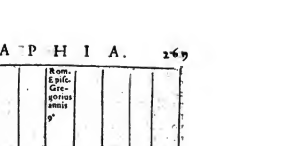

Hoc anno irreligiosus Imperator Leo de proscribendis & deponendis ſanctis & venerandis imaginibus primum tractatum habere cœpit: comperto cujus propoſito Gregorius Papa Romanus, ſcripta prius ad ipſum Leonem Decretali epiſtola, qua de fide quidquam ſtatuere, & antiqua Eccleſiæ ſancita a ſanctis Patribus firmata innovare aut convellere non decere Imperatorem commonet, Italiæ tandem ac Romæ tributa ad ipſum deferenda prohibuit. Hoc etiam anno torrens in urbem Edeſſam exundans eam aquis opplevit, & delevit plurimos.

B

| | | |

Imperatorem rebellavere, Cosmam quemdam, qui partes eorum sequebatur, imperio destinantes. Aciem ducebant Agallianus Græcanicorum Turmarcha, & Stephanus. Isti mensis Octobris die decimo octavo indictione decima ad Urbem Imperatricem appellentes, commisso cum Byzantinis prælio, navibus arrepto igne combustis superantur: adeo ut alii circa profundum submersi sint: inter quos ipse Agallianus ut erat armatus seipsum præcipitavit: superstitibus vero ad victorem Imperatorem ultro se conferentibus, Cosmas & Stephanus capite plexi sunt: Ex quo impii Leonis sectatiorumque ejus malitia oppido crevit, adeo ut susceptum adversus pietatem bellum latius promoverint. Porro circa æstivum solstitium hujus indictionis decimæ post perniciosam illam de propriis civibus reportatam a Leone victoriam, duo Ameræi Saracenicum exercitum adversus Nicæam Bithyniensium urbem deduxere: Amer videlicet cum quindecim millibus expeditorum militum præcurrens, urbem ex improviso & imprævisum obsidit; Mavias autem cum octoginta quinque millibus subsequutus est. Verum ii post longam obsidionem, murorumque ad sanctorum Patrum ibidem cultorum ædem factam oppugnationem, & dejectionem, urbe tamen minime potiti sunt, cum ob acceptas eorum apud Deum preces; tum ob venerandæ eorumdem lineamenta, quæ ab sententiæ illorum sequacibus ad hanc usque diem erecta, & pius honoribus cumulata perseverant. Porro cum quidam Constantinus Arrabasiti Strator inaginem Deiparæ erectam cernens, arrepeum lapidem in ipsam projecisset, eamque contritam & in humum lapsam posibus conculcasset, Dominam sibi affatuem per visum conspexit, quæ eum ita alloquuta est. Vides quam egregium factinus in me commisisti? Id certe in caput tuum recidet. Poltridie Saracenis murum oppugnantibus, commissaque pugna, Constantinus militem fortem se præbens, cum ad murum accurrisset, lapide a tormento in eum immisso, caput faciemque contritus, dignam impietate referens mercedem infelix interiit. Saraceni vero captivos innumeros & spolia diripientes, reversi sunt: In quo quidem Deus impio Imperatori offendit, non ob contribuilium suorum pietatem ac religionem, ut ipse gloriabatur, sed ob divinam quamdam virtutem & secretum illum judicium hæc contigisse: cum nimirum Sanctorum precibus, propter accuratas verasque eorum imagines illic ab oppidanis excultas, idque in tyranni confutationem & inexcusabile adversus eum judicium, contra vero in piorum confirmationem, Arabicum istum impetum a Sanctorum Patrum urbe ipse depulit. Enimvero impius ille non tantum in errore de respectiva veneratione imaginum adoratione versatus est, sed etiam de sanctissimæ Deiparæ sanctorumque omnium intercessionibus: eorumque reliquias homo sceleratissimus, in Arabium præceporum suorum morem, abominatus est. Ab eo itaque tempore inimicitias cum Beato Patriarcha CP. Germano imprudenter suscepit, omnes decessores suos Imperatores, Præsules, Christianosque populos, tamquam idololatras, ob sanctarum venerandarumque imaginum adorationem condemnans, cum ille præ nimia incredulitate atque rusticitate de respectivo

A Κυκλάδων νήσων Κοσμᾶν τινα συωιστήμβιον ἔχοντες εἰς τὸ ἐφεθῶσαι. Ἀγαλλιανὸς δὲ Τουρμάρχης τῆς Ἑλλαδικῶν ηγέιτο τῆς ἐφαπιᾶς, ᾗ Στέφανος οἱ ᾗ φροπεπλάσαντες τῇ βασιλίδι πόλει ε ι. τῷ Ὀκτωβρίου μῆνος τῆς ἰ. ἰνδικτ. πτεώναι συμβαλόντες τοῖς Βυζαντίοις ἐμπρησθέντων αὐτῶν τῇ νηῶν τῷ σκάφασῳ πυρί. ᾗ οἱ μὲν βυθίζονται περὶ τὸν λαικὸν, ἐν οἷς ᾗ Ἀγαλλιανὸς ἑαυτὸν ὑπόπτωσεν· οἱ δὲ ζωντες τῷ κρατοῦντι φοσαρύονται, καὶ ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς Κοσμᾶς τε ᾗ Στέφανος· αὖξει τε τῇ κακίᾳ. Λίαν ὁ δυσεβὴς, ᾗ οἱ τοῦτο συμφορεῖς τὸν κατὰ τὴς ὐσεβείας Β διωγμὸν ἐπιτείναντες. κατὰ δὲ τὸν Θεσβίλου τροπὸν τοῦτης τῆς ἰ. ἰνδικτιῶνος κατὰ τὸν τῇ ὁμορρύλων κακὸν νίκλιμ, ᾗ κατὰ τὸν Βιθυνῶν Νικαίας παρατάτται τῇ Σαρακηνῶν δύο Αμιραῖων εἴρος Αμὴρ ἐν χιλιάσι μονζώων δικαπίπτε φροθραμων, ᾗ ἀπαρατκάσαον κυκλώσας τὴν πόλιν, ᾗ Μαυΐας παρακολουθῶν ἐν ἄλμως ὀκπὸ ἡμισυ μυριάδας, οἱ μετὰ πολυορκίαν πολλὴν & καθαιρετὸν τῇ τειχῶν μερικὼ τῇ τιμωμένων ἁγίων πατέρων αὐτοῦ τιμένος, παύτης μὲν οὐ πεζηγνύναι διὰ τῇ ἀδυροσήκτων αὐτῶν λιτῶν φρὸς Θεὸν, ἐνθα ᾗ σεβάσμιοι αὐτῶν χαρακτῆρες ἀνεγλωπο μέχρι τοῦ C νῦν ὑπὸ τῇ ὁμορρόνων αὐτῆς τιμωμένοι. Κωνσαντῖνος δὲ τις Στράτωρ Αρταβασδου ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκυ ἐσῶσαν, λαβὼν λίθον ἐρῤῥιφε κατ' αὐτῆς, & συωίτηλεν αὐτὴν, ᾗ πεσῶσαν κατνπάτησε. ᾗ Θεορεὶ ἐν ὁράματι τὴν δέσποιναν παρεσῶσαν, ᾗ λέγυσαν αὐτῷ· οἱ δὰς ποῖον γενεῖον πράγμα εἰργάσω εἰς ἐμὲ; ὄντως κατὰ τῆς ἑαυτῦ κεφαλῆς τῦτο πεποίηκας. τῇ δὲ ἐπαύριον φροσβαλόντων Σαρακλνῶν τῇ τείχει τῇ πολέμου κρυθέντος, ὁρμῶν εἰς τὸ τεῖχος, ὡς γενναῖος γραπιώτης, ὁ παλαίπωρος ἐκεῖνος βάλλεται ὑπὸ λίθυ ἐκ τῦ μαγγανικῦ πυῤῥφόντος, ᾗ συωίτηλεν αὐτὸ τὴν κφαλὴν ᾗ τὸ φρόσωπον, ἄξιον τῆς ἑαυτῦ δυσεβείας κομισαμένης ἀπαιδόβμα. αἰχμαλωσίαν δὲ πλείσην ᾗ λάφυρα συωαγαγόντες ὑπίστρεψαν, δεικνύοντες καὶ τῦτο τὸ Θεῖν τῇ ἀσεβεῖ, ὅτι ε δι' ὐσεβῶσαν γέγονε τῇ ὁμοφύλων, ὡς ἐκείνος νῦχε, ἀλλὰ διὰ τινα αἰτίαν θείαν ᾗ ἀπόῤῥητον κρίσιν, ἐκκρουομένης μὲν τῆς τοιαύτης Αραβικῆς ἰσχυῖ τῆς τῷ ἁγίων πατέρων πόλεως ταὶς αὐτῶν φρετβείαις, διὰ τῇ ἐν αὐτῇ τιμωμένων ἀκριβεσάτων αὐτῶν χαρακτήρων· εἰς ἔλεγχον δὲ ᾗ ἀναπολόγητον κρίσιν τῦ τυράννυ, ᾗ βαβαίωσιν τῇ ὐσεβούντων. ε μόνον γὰρ πρὸ τὴν κτιακὴ τῇ σεπτῶν εἰκόνων ὁ δυσεβὴς ἐφαλτο φροσκύνησιν, ἀλλὰ ᾗ περὶ D ἀρτερεῶν τῆς παναγυς Θεοτόκυ, ᾗ πάντων τῇ ἁγίων· ᾗ τὰ λείψανα αὐτῶν ὁ παμίαρος, ὡς οἱ διδάσκαλοι αὐτῦ Αραβες, ἐβδελύσετο. ἐπ τῷδι τοίνυν τῷ χρόνῳ τῇ μακαρίᾳ Γερμανῷ Πατριάρχῃ ΚΠ. φροσπολέβησε, μεμφόμενος πάντας τὸς φρὸ αυτῦ βασιλεῖς, ᾗ Αρχιερέας, ᾗ Χριστιανούς, ᾗ λαοὺς, ὡς εἰδωλολατρήσαντας τῇ φροκυνήσει τῇ ἁγίων ᾗ σεπτῶν εἰκόνων, μὴ χωρεῖσθαι

Edit. Paris. pag. 349.

αὐτὸ δὲ ἀπιστίαν & πολλὴν ἰδιωτίαν τὸν περὶ ῥητικὴν προσκυνήσεως λόγον.

| | | |

stitit. Etenim Constantinus Artabasdo genero expulso, cum solus imperio potitus esset, Anastasium una cum aliis suis inimicis verberibus cæsum, deinde nudum asinoque facie retro versa insidentem per Citrei stadium palam circumduci justit: ut pote qui una cum inimicis suis se Imperatoris munere abrogatum imperio ejeceratur, atque Artabasdum coronaveratur: quemadmodum interius suo loco demonstrabitur. Porro facer ille ac divinus Germanus decretorum veræ religionis defensor Byzantii floruit adversus Leonem ex re nomen habentem, ejusque satellites tamquam adversus feras depugnans: quemadmodum in veteri Roma vir undequaque facer & Apostolicus, Petri Apostolorum Coryphæi confessor eruditione præclarisque facinoribus clarebat Gregorius: qui Romam atque Italiam totum, Occidentem a Leonis obedientia, tam civili, quam Ecclesiastica, & ab ejus imperio subtraxit. Tum vero Damasci Syriæ Joannes Chrysorrhoas, Mansur filius, Doctor egregius sanctitate vitæ æque ac doctrina fulgebat. Porro Germanum ut fuæ potestati subditum Patriarchali solio dejecit; Gregorius autem epistolis, quas omnes norunt, ad eum datis, ipsi succenſuit: ac denique Joannes una cum totius Orientis Episcopis impium Leonem anathemate devinxit. Caterum die septima mensis Januarii, indictione decima tertia *, feria hebdomadis tertia, irreligiosus Leo Silentium contra sanctas venerandasque imagines in novemdecim Accubitorum Tribunalio celebravit, Germano fanctissimo Patriarcha advocato, cui persuadendum arbitrabatur, ut suo de abolendis sacris imaginibus decreto tandem subscriberet. At sortis Christi servus abominando Leonis consilio nequaquam cedens, imo veritatis verbum recto sensu disserebuens, Epiſcopatu se se abdicavit: quinetiam pallium Pontificium sponte deponens post sacis longum meræ doctrinæ plenum sermonem demum dixit: Si ego tum Jonas, in mare me projicite: Absque universalis etenim Concilii auctoritate, Imperator, circa fidem quidquam innovare non valeo. Tum vero in locum, qui Platanius dicitur, in paternam domum se recipiens, vitæ reliquum summo silentio transegit. Tenuit Pontificatum annos quatuordecim, menſes quinque, dies tres: Die autem septima ejusdem menſis Januarii Anastasium falſi nominis virum, ipſius Beati Germani diſcipulum & Coadjutorem

Edit. Paris. pag. 343.

cellanum in ejus locum ſuffecerunt, qui videlicet dominii ſæcularis ambitione motus, cum Leonis impietati aſſentiretur, falſus CP. Epiſcopus creatus eſt. Caterum Gregorius ſacer Romæ Præſul, quemadmodum jam præmiſi, Anaſtaſium una cum libellis ejus abjudicavit, Leonemque ipſum tamquam irreligioſum per Epiſtolas redarguit: ac Romam cum univerſa Italia ad defectionem ab ejus imperio concitavit: Ex quo tyrannus inajori in dies furore percitus, perſecutionem adverſus ſanctas imagines movit: adeo ut multi Clerici & Monachi, & devoti Laici ob recta fidei decreta periclitati, Martyrii corona ſuerint redimiti.

A ὃ μετὰ τοῦ τῶ γαμβρῷ αὐτοῦ Ἀρταβάσδου ἀποσοβῆσαι, τῆς βασιλείας ἐπικρατήσας, Ἀναστάσιον τὸν τύραννα σὺν ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν ἱπποκῴῳ δι' ὅλ διπλοῦ γυμνὸν μὲν ὑπ' ὄπι καθήμενον ἔξωπίσθρα ἐπομπεῦσαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς συναναφαντε αὐτοῦ, ᾧ τὴν Ἀρταβάσδου τύραννα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τῇ ἰδίῳ τόπῳ. ᾧ ἐν μὲν τῇ Βυζαντίῳ ἀρώμαχος ἦν ὑπὲρ ὑγιηβοίας δογμάτων ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος καὶ Θεσπέσιος ἅνηρ, Γερμανὸς Θεσμοφύλαξ πρὸς τὸν φρονίμως Λέοντα, καὶ τοὺς αὐτοῦ συναπτισταὶς. ἐν δὲ τῇ ἀρχαιοτάτῃ Ῥώμῃ ὁ Γρηγόριος ὁ πανίερος Ἀποστολικὸς ἀνὴρ, ᾧ Πέτρου τὸ κορυφαίου συνέδρους, λόγῳ τε καὶ φράξει διαλάμπων, ὡς ἀπίστους Ῥωμαίους τε, καὶ Ἰταλίαν, ᾗ πάσπα τὰ ἑσπέρια τῆς πολιτικῆς, ᾗ ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς Λέοντος, ᾗ τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας. ἐν δὲ τῇ κατὰ Συρίαν Δαμασκῷ Ἰωάννης ὁ Χρυσορρόας ἀφιερέυτερος ᾗ μοναχὸς, ὁ τοῦ Μανσοὺρ, διδάσκαλος ἀεῖσος, ᾗ βίῳ καὶ λόγῳ φαιδλαμπῶν. ἀλλὰ Γερμανὸν μὲν ὡς ὑπ' αὐτὸν ὄντα ἐκβάλλει τοῦ θρόνου. Γρηγόριος δὲ δι' ἐπιστολῶν ἀεμβάλως αὐτὸν ἐλέγχει τῶν τοῖς πολλοῖς ὑγιασμένων. ᾗ Ἰωάννης σὺν τοῖς τῆς ἀπατηλῆς ἐπισκόποις τοῖς ἀναθέμασι τὸν ἀσεβῆ ὑποβάλλει. τῇ δὲ ζ'. τῶ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς ιγ'. ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ γ'. τῆς ἑβδομάδος Λέων ὁ δυσσεβὴς Σιλέντιον κατὰ τῇ σγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἐκρίνασε ἐν τῇ Τετβουκαλίῳ τῶν ιθ'. ἀκουβίτων. φωκαλισάμβως καὶ τὸν ἁγιώτατο Πατριάρχην Γερμανὸν, σύμβουλο ποιῆσαι αὐτὸν ὑπογράψαι κατὰ τῇ σγίων εἰκόνων. ὁ δὲ γνησίως τῆ Χριστῆ δούλος μηδ' ὅλως πειθεὶς τῇ μυσαρᾷ κακοβουλίᾳ αὐτῆ, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομήσας, ἀπεκάζατο τῶν ἀρχιερατικῶν ὑπιδὸς τὸ ὠμοφόριον, καὶ εἰπὼν ἐγὼ πολλοῖς διδασκαλικὸς λόγους. τὰν ὑγὼ εἰμι Ἰωνᾶς, βάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν. χωρὶς γὰρ οἰκουμενικῆς συνόδου καισοπωῦσαι πίστιν ἀδυνατὸν μοι, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ λεγομένῳ Πλατανίῳ εἰς γοικὸν αὐτοῦ οἶκον ἡσύχασεν, ἀρχιερατεύσας ἔτη ιδ'. μῆνας ε'. ἡμέρας γ'. τῇ δὲ * ζ'. τῶ αὐτῶ * κβ'. Ἰανουαρίου μῆνος χειροτονοῦσιν Ἀναστάσιον τὸν ψευδώνυμον μαθητὴν καὶ Σύγκελλον τὸ αὐτοῦ μακαρίου Γερμανοῦ σωσβήμου τῆ Λέοντος ἀσεβείᾳ. ἅτα φιλερχίαν κοσμικὴν προχειρισθεὶς ΚΠ. ψευδηπίσκοπος. Γρηγόριος δὲ ὁ ἱερὸς ἀφούδρος Ῥώμης, ὡς ἀφοίφιλω, Ἀναστάσιον ἅμα τοῖς λιβέλλοις ἀπεκήρυξε, ἐλέγξας τὸν Λέοντα δι' ἐπιστολῶν, ὡς ἀσεβοῦντα. ᾗ τὴν Ῥώμην σὺν πάσῃ Ἰταλίᾳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστησε. ἐμμανεὶς οὖν ὁ τύραννος ἐπέτευξε τὸν κατὰ τῶ ἁγίων εἰκόνων διωγμόν· πολλοί τε κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ, ᾗ ἐλαβεῖς λαϊκοὶ ὑπιρκινδυνεύσαν τὸ ὀρθοῦ τῆς πίστιως λόγου τὸν μαρτυρικὸν ἀναδησάμενοι στέφανον.

Τότῳ

A

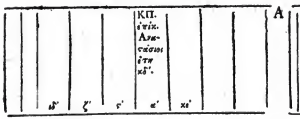

Τότῳ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσι Μασαλμὰς τῇ Ρωμαΐδι, καὶ ἐλθὼν εἰς Καππαδοκίαν παρέλαβε δόλῳ τὰ Χαρσιανὰ κάστρον.

Hoc anno Maſalmas Romanam ditionem armis inſeſtavit: & in Cappadociam profectus, Charſiani caſtrum ſibi dolo ſubjecit.

| | | |

Hoc anno Suliman filius Iſam in Armenorum provinciam arma movit: at re infecta reverſus eſt. A

			20	13	5	7			.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Σελεϊμὰν ὁ τοῦ Ἰσὰμ ἢ τῷ Ἀρμενίων χώραν, ἢ οὐδὲν ἰώσατο.

						κ'	σ'	ζ'

Hoc anno Mavias Romanæ bellum intulit: at non poſt dies multos redire coactus, equo decidens animam effiavit.

			21	14	4	8			

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Μαυΐας ἢ Ρωμαίαν, ἐξέπεσε δὲ ὑπὸ μὴ πολλὰς ἡμέρας ἢ ἵππου πεσὼν ἀπέψυξεν.

						κα'	β'	ι'

Hoc anno Suliman filius Iſam plurimos ex Aſia captivos abduxit: inter concaptivos quidam exſtitit Pergamenus genere, qui ſe Tiberium Juſtiniani filiam præditum patrem. Hunc Iſam ad proprii filii honorem, & imperatoriam terrorem omni cultu regio inſtructum cum exercitu ſignis & vexillis Hieroſolymam miſit: indeque univerſam Syriam maximo cum apparatu obire juſſit: quod ſpectaculo & admirationi cunctis exſtitit. B

			22	15	5	9			

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ υἱὸς Ἰσὰμ γαμαλώτευσε πολλὰς ἐξ Ἀσίας, σωμοχαλώτευσε καί τινα Περγαμηνὸν, ὃς ἔλεγεν ἑαυτὸν Τιβέριον Ἰουστινιανοῦ. τοῦτον Ἰσὰμ εἰς τιμὴν τῷ ἰδίῳ παιδὸς ἢ τῷ βασιλέων ἐνφόβισιν μετὰ τῆς ἁρματούσης βασιλικῆς τιμῆς, καὶ στρατεύματος ἐκ σκήπτρων ἢ βάνδων εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκπέμπει, ἢ ὅλην ἢ Συρίαν περιαγειν κελεύει μετὰ πολλῆς τιμῆς φορᾶς θέαν πάντων ἢ κατάπληξιν.

			23	16	6	10			

Hoc anno Suliman filius Iſam Romanam ditionem armis aggreſſus, caſtrum cognomento Ferreum depopulatus eſt: ac Euſtathium Mariani Patricii filium captivam abduxit.

						κγ'	κ'	ς'	ι'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Σελεϊμὰν τὴν Ρωμαΐαν ὁ υἱὸς Ἰσὰμ· ἢ ἐπορθώσε τὸ λεγόμενον σιδηροῦν κάστρον, ἢ Εὐστάθιον τὸν υἱὸν Μαριανὸν τοῦ Πατρικίου αἰχμάλωτον ἔλαβεν.

Edit. Paris. pag. 545.

			24	17	7	11			

Hoc anno Suliman eductis hominum nonaginta millibus in Romaniam copias effudit, ſub Ducibus quatuor, quorum ſummus fuit Gamer: qui cum mille levis armaturæ militibus ad Aſiaticæ provinciæ varia loca in infidiis conſidebat: quibus ſocios ſe adjunxere Melich & Batal cum bis mille equitibus circa Acroinum: atque poſt eos ipſe Suliman cum ſex myriadibus circa Tyaiam Cappadociæ: Et ii quidem qui Aſiam & Cappadociam excurrerunt, numeroſa virorum jumentorum & mulierum multitudine collecta, illæſi domos repetierunt: qui vero Melich & Batal ad Acroinum ſequuti a Lone & Conſtantino oppugnati victoribus ceſſere. Plures etenim cum memoratis Ducibus duobus armis periere: octingenti vero ſupra ſexies mille bellatores præcipui fortiter reſiſtentes Syriada contigerunt: quo profecti & Suliman adjunctis in Syriam redierunt. Eodem etiam anno multi per Africam ab eis cæſi cum ipſius aciei Duce cui nomen fuit Damaſcenus. C

						κδ'	ς'	ζ	ια'

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Σελεϊμὰν τὴν Ρωμαΐαν ἐν μυρίασιν θ' στρατηγοῖς τε δ'. ὧν Γάμηρ ἠγέιτο. λοχῖται ἐν μυρίοις μονζώνοις τὰ τῆς Ἀσιατικῆς γῆς μέρη, ἐ τινα ἐχόμβοι Μαλὶχ ἢ Βατὰλ ἐν δυσμαῖς ἐπέσυσι περὶ τὸ Ἀκροινόν· ἢ μετὰ τούτων Σελεϊμὰν ἐν ἑξακισμυρίοις περὶ τὸ Καππαδοκῶν Τύανα. ἀλλ' οἱ μὲν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἢ Καππαδοκίαν πολλῶν ἀλοσυν ἀνδρῶν, ἢ κτιλιῶν, ἢ γωναικῶν ποισαμένων ἀβλαβεῖς ὑπέστρεψαν· οἱ δὲ περὶ τὸν Μαλὶχ ἐ Βατὰλ ἐν τῇ Ἀκροίνῳ καππαδοκιδέντες ὑπὸ Λέοντος τῷ Κωνσταντίνου ἡττήθησαν. ἢ οἱ μὲν πλείονες ὅπλοις ἀλοντο σωὺ τοῖς δυσὶ ἀρχουσιν· ὀκτακόσιοι δὲ πυ μαχηταὶ ἐξ αὐτῶν φρὸς ἓξ χιλιάδας ἐνγάντες εἰς Σύδα καπφυγον· ἢ διασωθέντες σωὺ τῷ Σελεϊμὰν, ἢ ἀνέλαμβαν εἰς Συρίαν. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἢ κατὰ τὴ Λιβυκὴν πολλοὶ παρ αὐτῶν ἀλοντο σωὺ τῷ στρατηγοῦντι ὀνόματι Δαμασκηνῷ.

						κε'	ζ'	ζ	ιβ'

Hoc anno qui Leonis tyranni & ſceleſtiſſimi Iſauri fuit viceſſimus quartus ab Hierdelis igne ſuppoſito Damaſci taberne combuſtæ: criminiſque pœnas illi ſuſpendio dederunt. Menſis Perſtil die viceſimo octavo Eleuſam civitatem torrens inundavit. Eodem etiam anno terræ motus ingens & tremendus menſis Octobris die, viceſimo ſexto, indictione nona, feria quarta, hora die octava CP. contigit, quo Eccleſiæ & Monaſteria corruerunt, & e populo plurimi ruinis obruti. Magni quoque Theodoſii ſtatua portæ, nomine E

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰκοστῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας Λέοντος τῦ τυράννου καὶ παρανομωτάτου Σύρου ἐκάησαν ἀγοραὶ ἐν Δαμασκῷ ὑπὸ Ἱερακιτῶν· , καὶ ἐφουρκίθησαν· καὶ ἐσπλήθη ὁ χειμαῤῥὸς ἐν Ἐφέσῳ μηνὶ Περιτίῳ κη'. καὶ τῇ αὐτῇ ἔτει σεισμὸς γέγονε μέγας καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ εἴκοστῃ ἕκτῃ, ἰνδικτιῶνι ἐνάτῃ, ἡμέρᾳ πέμπτῃ, ὥρᾳ ὀγδόῃ, ἢ ἐπωθησαν ἐκκλησίαι ἢ μοναστήρια, λαός τε πολὺς τίθνηκε. ἵπποι δὲ καὶ ἀνδρεῖας

τῆ μεγάλου Θεοδοσίου, ὁ ἐπὶ τῆς χρυσῆς πόρτης, A τά τε χειρώλια τῆς πόλεως τείχη καὶ πόλεις καὶ χωρία ἐν τῆ Θρᾴκῃ, καὶ ἡ Νικομήδεια ἐν Βιθυνίᾳ, καὶ ἡ Πραίνετος, καὶ ἡ Νίκαια, ἐν ᾗ μία ἑπτάδων ἐκκλησία. αἰσθεὶς δὲ ἡ Θάλασσα τῆ ἰδίων ὅρων ἐν τισι τόποις, ᾗ ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς μῶλας δώδεκα. ὁ οὖν βασιλεὺς ἰδὼν τὰ τείχη πταῖσέπτα διελάλησε τῷ λαῷ λέγων. ὅτι ὑμεῖς οὐκ ἐκποιεῖτε τὰ τείχη κτίσαι, ἀλλ' ἡμεῖς διατάξωμεν τοῖς Διοικηταῖς· καὶ ἀπαιτήσιν εἰς καινὰ καπὰ ὁλοκτίνην τὸ μιλιαρίσιον· καὶ λαμβάνει αὐτὰ ἡ βασιλεία, καὶ κτίζει τὰ τείχη. ὑστέρῳ δὲ ὁ ἐπικράτησεν ἡ συνόδεια δίδειν τὰ δύο Κέρατα τοῖς Διοικηταῖς. ἔτος ΙΔ' ἀπὸ κτίσεως κόσμου καὶ Ῥωμαίους, σῳμι. B ἀπὸ Ἀδάμ, κατὰ δὲ Λίγυπτίους, ἤγουν Ἀλεξανδρεῖς, σοηδ'. ἀπὸ δὲ Φιλίππου τοῦ κατὰ Μακεδόνας ᾳξγ'. ἐβασίλευσεν ὁ ὠν Λέων ἀπὸ κε'. τοῦ Μαρτίου μῆνος τῆς ιέ. ἰνδικτιῶνος, ἔως μηνὸς Ἰουνίου ιη. τῆς θ'. ἰνδικτιῶνος· βασιλεύσας ἐτῶν ιδ'. μῆνας β'. ἡμέρας ιέ. ὁμοίως καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀσυβείας αὐτοῦ καὶ βασιλείας ἡμέδοξος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ιέ. τοῦ Ἰουνίου μῆνος τῆς θ'. ἰνδικτιῶνος, ἕως ϛ' ιδ'. τοῦ Σεπτεμβρίου μῆνος τῆς ιδ'. ἰνδικτιῶνος. βασιλεύσας ὁ αὐτὸς, παραχωρήσαντος Θεοῦ, ἔτη ἑπτάκοντα τέσσαρα· μῆνας γ'. ἡμέρας β'. ἔτος οὖν, ᾧ ὡς φησὶφιλῳ, τῇ αὐτῇ ἔτει τῆς Θ'. ἰνδικτιῶνος μῆνι Ἰουλίῳ ὀκτωκαιδεκάτῃ τεθνηκε Λέων σωὶ τῇ ψυχικῇ τοῦ σωματικὸν Σατανᾶ. καὶ αὐτοκρατορεῖ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ᾧ ἔσα μὲν ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἀσεβοῦς κακὰ Χριστιανὸς συμέβη πρεῖ τε τῶν ὀρθοδόξων πίστιν, ᾧ πρεῖ τῇ πολιτικῶν διοικησεων αἰχρὸν κέρδος καὶ φιλαργυρίας ἐπισῇ, κατὰ τὸ Συρίαν, ᾧ Καλαβρίαν, ᾧ Κρήτην· ὅτι τῆς Ἰταλίας ὑποτασία διὰ τῶν αὐτῶ κακοδοξίαν, στεμοί τε, ᾧ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, ᾧ ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἵνα τὰ κατὰ μέρος σιγήσω, ἐν τοῖς φραλαβῶσι διήλασαι κφαλαίοις. ἄξιον λοιπὸν ἐφεξῆς καὶ τῶ διαιτβίσατου καὶ παιαδλίς παιδὸς αὐτῶ τὰς ἀδημίτους D δηξιδθῶν φράξεις, ἀποσιωργοτέρας ᾧ θεομισήσις ὥσας· φιλαληθὰς δ' ὁμως, ὡς ἐφορωντος καὶ ἐπιβλέποντος τῶ πιστοῦ Θεοῦ, ᾧ ἀπεφίτους, εἰς ὠφέλειαν τοὺς μέλλοντα, ᾧ τοὺς πῶ πλανωμένους ἀδλίους καὶ ἀταδάλους αὐθραιρέσις εἰς τῶν τῆ παρομοιωσαν βδλυρὰν κακοδοξίαν, τὰ ἀπὸ τῆς δικαίας λέγοντας ἰνδικτιῶνος ἕως φρατου τῆς αὐτῆ βασιλείας. αὐτὸς δὲ ὁ πανώνυμος, ᾧ ἐμβρόντητος, αἱμοβόρος τε, ᾧ E ἀχρεώτατος, τυραννικὸς ᾧ οὐ ξυσόμως τῆ κρατεῖ χρησάμως, φραστον μὲν ἐκ τῶ Θεοῦ ᾧ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστοῦ, ᾧ τῆς ἀχράντου ᾧ παναγίας μητρὸς αὐτοῦ, ᾧ πάντων τῶ ἁγίων διίζεται μαγείαις, ᾧ ἀστιλογείαις, Ϛ αἱμοχυσίαις, καβαλλείως τε κάπρος, ᾧ οὖρος ἀπαπομῦμος, μαλακίας τε, ᾧ μὼ ᾧ δαιμόνων ἐπικλήσεσι χαίρων, ᾧ πάσιν ἁπλῶς ψυχοφθόροις ἐπιτηδεύμασιν ἐκ πα-

Chrysæ, imposita, marique Urbis continentem ſpectantes, urbes etiam aliæ & pagi per Thraciam, ad hæc Nicomedia in Bithynia, Prænetus, & Nicæa, in qua Eccleſia unica ſervata eſt, concidentque nonnullis in locis proprios limites mare deſeruit: & menſes duodecim motus ille terræ perſeveravit. Imperator itaque viſa mœnium Urbis ruina edictum hujuſmodi promulgavit in populum. Muros Urbis reparare vos non valeis: quare noſtris Adminiſtratoribus rem commiſimus. Ipſi collatitiam ab unoquoque collectam exigent, ex Olocotino nimirum aureo, militariſium argenteum. Imperium vero noſtrum ſummam illam tollet, & una ſimul mœnium inſtauradorum onus. Inde mos invaluit, ut Ceratia duo Adminiſtratoribus per ſingula capita conſeranetur. Erat iſ annus a mundi conditu & ætatis Adæ a 6248. juxta Romanorum computum: juxta Ægyptios, intellige Alexandrinos 6232. a Philippo Macedone 1063. Igitur a menſis Martii die vigeſimo quinto decima quinta Indictione, ad menſis Junii diem decimum octavum nona Indictione, Leo imperavit. Tenuit autem imperium annos viginti quatuor menſes duos dies viginti quinque: Conſtantinus pariter ejus filius impietatis æque ac imperii ſocerfor a præfato menſis Junii die decimo octavo nona Indictione, ad menſis Septembris diem decimum quartum Indictione decima quarta, Deo permittente, poteſtatem obtinuit annos quatuor ſupra triginta menſes tres dies duos. Is ergo Leo, ut præmiſimus, eodem anno ejuſdem Indictionis nonæ menſis Junii die decimo octavo ſimul cum anima mortem oblit corporis: cui in tyrannidis ſummæ poteſtate occupanda filius Conſtantinus ſuffectus eſt. Porro mala omnia quæ ſub impio Leone Chriſtianis contigerunt quod ad rectam fidei ſententiam, & civilium rerum adminiſtrationem ſpectat, quæ videlicet excepta Syria, Syriam, Calabriam, & Cretem turpis lucri & avaritiæ arte: ad hæc ex prava ejus opinione orta Italiæ deſectio, terræ motus, annonæ penuria, peſtilentiæ, provinciarum rebelliones, ut privatas quaque calamitates præteream, ſuperioribus capitibus enarrata ſunt. Nunc irreligioſiſſimi & inſeliciis undequaque filii ejus nefaria geſta, ſceleratoraque multo Deoque magis invia decet recenſere; ex veritatis tamen oraculis, eou in Dei cuncta inſpicientis ac intime penetrantis conſpectu poſiti, nulla vel rei ſuperfluæ acceſſione facta, quod nimirum quam poſteris, cum miſellis atque improbis hominibus ſecundum execrandam iniquiſſimi Imperatoris ſententiam errantibus prodeſſe queat, quæ ab indictione decima & primo imperii ejus anno deinceps geſta ſunt fideliter enarrabimus. Ipſe ſiquidem perditiſſimus, ac mente plane ſtupefactus, ſive potius ſanguinaria ac crudeliſſima fera, tyranni, non legitimi Imperatoris more imperium adminiſtrans, a Deo impiimis, & Servatore noſtro Jeſu Chriſto, & ab immaculata, & ſanctiſſima ejus matre, & a ſanctis omnibus, mala præſtigiarum arte affectata, impuritatibus, effuſo victimarum cruore, equinis ſtercoribus & lotiis ſeductus, obſcœnis tactibus, & Dæmonibus invocandis aſſuetus ab infantia, ſtudiis deinceps omnibus, quæ animam perdunt, & perniciem ingerunt, a primis annis innutritus fuit. Poſtquam vero paternam poteſtatem ejuſque ſimul impietatem

Edit. Pariſ. pag. 346.

hæreditario jure adiit, quis explicare valeat, quas malitiæ turbas ab ipsis primordiis fcelestus ille ac piaculis omnibus in-
Edit. Paris. pag. 347. festus moverit, & quas per universum orbem, tamquam per aeris spatium, malorum evomuerit flammas? Non levis etenim incendiorum hujusmodi spectatores tristitia & animorum consternatio incessit: adeo ut ab imperii statim principio propter innatam truculentiam omnes exotium habuerint, & in Arcabasdum Curopalatem & Opficii Comitem, & ob locatam sororem Annam ejus generum, ceu rectum de fide sensum jugiter retinentem bene affecti imperium studuerint transiendum. Cæterum eodem anno Islam Arabum Princeps Christianos captivos per singulas ditionis suæ urbes ad unum interfecit: inter quos Beatus Eustathius Martiri spectabilis Patricii filius multa passus tormenta, nec finiendam suam fidem ob id ejurans, in Charan celebri Mesopotamiæ urbe, verus atque illustris Martyr eluxit: ubi venerandæ sanctaque ejus reliquiæ, gratia Dei opitulante, omnis generis præbent medelam. Sed & multi alii per martyrium effuso sanguine coniummata ti sunt.

Annus mundi 6231.	Imp. Rom. Con stant. annis 35.	Arabum Dux Islam annis 19.	Rom. Episc. Zacharias annis 21.	Constant. Episc. Antiochiæ annis 34.			
	1	18	1	13			

Hoc anno Dei judicio ita ordinante, & offensarum nostrarum multitudine pœnas provocante, patriorum institutorum persecutor Constantinus imperium accepit. Mensis itaque Junii die vicesimo septimo ad insequentem indictionem decimam pertinente, adversus Arabes circa Opficii regionem expeditione suscepta, ad urbem, quæ Crasus dicitur, venit: cum vero Arcabasdo Opficii militum manu comitatus Dorylæi verfareatur, mutuam de se sibi invicem suspicionem ingerebant. Constantinus autem missis ad Arcabasdum litteris, filios ejus, ceu nepotes ex sorore, & quasi videndi eos avidus, ad se transmitti postulavit. Id autem ejus animo inerat consilium, ut pueros retineret, & servaret sub custodia. Illo dolum subodoratus, & de rebus suis desperans, ceu inexplicabilem ejus nequitiam expertus, exercitum alloquitur, & ad res novandas inducit: ac mox cum copiis omnibus adversus eum suscipit profectionem: primoque belli impetu Beler Saracenica doctrina insectum sibi obviam factum ferro obtruncavit. Constantinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum consecutus, & in Amorium se fuga furripit: tum vero ad Orientalium thema, cui tunc Longinus præerat, se recipiens, de salute fecuritatem accipit, ac vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur: inde
pag. 348. continuo ad Sisinnacium, ejusdem Thracensium thematis Ducem, mittit, qui secum eos militare suaderet. Hinc imperii in seipsum armati sæviissimæ pugnæ, civiumque ad invicem conflictus, Imperatoribus duobus renunciatis, & ex æquo de potestate contendentibus. Interim Artabasdus Theophani Patricio & Magistro, qui Imperatoris vices in Urbe gerebat, omnia quæ gesta fuerant, per Thalassium Silentiarium denunciat. Is Artabasdo be-

ράς ὑλικὰς συζύσας. ὑπεὶ ὃ τῶν πατεχθὲν ἀρχῶν σων τῇ κακίᾳ παρέλαβε, τί δεῖ λέγειν, ὅσῶν ἐκ φρονίμων ὁ παμμίαρος ἢ κακίαν ἐκίασεν, ἢ εἰς φρῦσπερ αὐτῶν ὦ ἐπαίρων ἀπρῆπισεν φλόγα; ἢ μικρὰ γὰρ πάντων βλίποντος τὰς Χερσωνῆς κατέλαβε ἀθυμία, ὥστε πάντας ἐκ φρονίμων ὠδυς δὲ ἐπιμόνως μισῆσαι αὐτὸν, ἢ Αρταβάσδῳ Κουροπαλάτῃ ἢ Κόμνῃ ἢ Οὐκίᾳ φροτιθῆναι γαμβροῦ τ αὐτῷ ὄντι ἐπ' ἀδελφῇ Αννῃ, ἢ τῶν βασιλέων αὐτῷ ὡς ὀρθοδόξῳ παραδοῦναι. τῇ δ' αὐτῇ ἔτοι ἀνέλιπε Ισαμ ὁ τῆ Αραβων ἀρχηγὸς τὰς κατὰ πόλιν πᾶσαν ὑπ' αὐτὸ ἀρχὰς αἰχμαλώτως Χερσιανὸς, ὧν οἷς Εὐσάθιος ὁ μακάριος υἱὸς Μαξίου τὸ περιβλέπτου Πατρικίου πολλὰ βιαθεὶς, ἢ τῶν αὐτὸ εἰλικρινῶ πίστιν μὴ ἀρνησάμβος, μάρτυς ἀληθὴς ἀνδείχθη εἰς Χαρὰν, πόλιν ἁγιαν τῆς Μεσοποταμίας ἐπίσημον· ἐνθα καὶ τὰ τίμια αὐτὸ καὶ ἅγια λείψανα ἰάσεις παντοίας ἐπιτελοῦσι θεῖᾳ χάριτι· ἢ πολλοὶ ἕτεροι διὰ μαρτυρίου ἢ ἄιματος ἐν Χερσῷ ἐτελείωθησαν.

Ἔτος κόσμου ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου.	Ρωμ. βασιλ. Κωνσταντίνου ἔτη λδ'.	Ἀραβ. ἀρχηγὸς Ἰσαὰμ ἔτη ιθ'.	Ρωμ. ἐπίσκ. Ζαχαρίου ἔτη κα'.	Κπ. ἐπίσκ. Ἀνθεούσσης ἔτη κδ'.			
	ιδ	ιθ	ιδ	ιδ'			

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ διώκτης τῆ πατροπαραδότου θεσμῶν Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν, θείοις κείμασι, καὶ πλήθει πταισμάτων ὑμῶν. τῇ ὑ Ιουνίῳ μηνὶ, εἴκοστῇ ἑβδόμῃ τῆς ἑπτεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἐξελθὼν ὁ τῆς μίρισι τῦ Οὐκίᾳ κατὰ τῆ Αραβων, ἦλθεν ἐν τῇ λεγομένῃ Κράσῳ. τῦ δὲ Αρταβάσδου ὁ τῆ Δορυλαίῳ μετὰ τῦ Οὐκίᾳ λαοῦ ὄντος, ὑπεβλέποντο ἀλλήλους. ἀποστέλλας δὲ Κωνσταντῖνος φρὸς αὐτὸν, χρείαν τοὺς υἱοὺς αὐτῦ πεμφθῆναι αὐτῷ ὡς ἀπ' ἀνεψιοῦ αὐτῦ, πρόφασιν ἰδὼν αὐτοὺς. ὁ δὲ τὸν δόλον γνόησας, καὶ ἀπογνὼς ἑαυτὸ, γνῶσιν τε τῶν ἐμπτρον πονηρίας αὐτοῦ, ἐξαλήσας τε τῇ λαῷ, καὶ πείσας, ὥρμησε κατ' αὐτὸ σὺν πάσῃ τῇ πλήθει· ἢ τὸν μὲν Πατρίκιον Βασῶν τὸν Σαρακηνόφρονα φρὸ παντὸς ῥομφαίᾳ ἀνέλαι· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος παξάπτειν ὡρῶν ἐγομένου, καὶ ἐπιβὰς αὐτῦ, ἔφευγεν εἰς τὸ Αμόριον· ὁ φροσέρασεν τῇ Θέματι τῇ Ανατολικῶν στρατηγομένῳ τότε ὑπὸ τῦ Λογγίνου πελασάζεται ὑπ' αὐτῶν, διξοῦται τε τότως μεγάλαις ὑποχήσεσι· ἢ φρὸς Σισιννάκιον ἀποστέλλει ὠδυς στρατηγὸν ὄντα τῶ τοιούτου Θέματος τῇ Θρακησίων, ἢ πείθει αὐτὸς συμμαχῆσαι αὐτῇ. ἐντῦθεν δὴν μάχῃ διωξάντων καὶ αὐθοπλισμοὶ γίγνονται τοῖς ὑπηκόοις, τῇ ἑκατέρων βασιλέων ἀναγορευομένων. Αρταβασδος δὲ γράφει πρὸς Θεοφάνην Πατρίκιον καὶ Μάγιστρον ἐκ προσώπου ὄντα ἐν τῇ πόλει τῇ Θελασσίης Σιλεντιαρίου τὰ πραχθέντα. ὁ δὲ προσκείμε-

τος Αρταβάσδου, συμβάσεως τῶν λαῶν τῶν κατὰ χωμοπόλεις τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ διὰ τῶ γράμματος Ε τῦ λεγομένου Θαλασσίου, πείθει πάντας ὡς ὁ βασιλεὺς πέμπειν, Αρταβάσδος δὲ ὑπὸ τῆ Θεμάτων ἀπεγορεύθη βασιλεὺς. τότε πᾶς ὁ λαὸς σὺν Ασπαρίῳ ψωβωνίμω Πατριάρχῃ ἀναθέματι ἢ ἀποκαρῆ ἔβαλλον αὐτὸν, ὡς ἀλάστορα καὶ ἔθνος, καὶ ἀσέβεις αὐτὸ ἰδίξαντο σφαγῶ, ὡς μεγίστω κακῦ λυμεῶνι Χριστῦ, Αρταβάσδου ἀνικήτου βασιλέα, ὡς ὀρθόδοξον καὶ Θεῖον δογματῶν ὑπέρμαχον. ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐκ ἀποστέλλει ὁ Μορσίους ἐν τοῖς Θρᾳκίοις μέρεσι ἀφὸς Νικηφόρον τὸν ἴδιον υἱὸν στρατηγοῦντα τῆς Θρᾴκης τὸ σωληνάσαι τὸ ἐκεῖσε στράτευμα ἀφὸς φυλακῶ τῆς πόλεως. κλείσας οὖν τὰς πῦλ τείχεων πύλας, ἢ βίγλας θέμενος, τὰς φίλας τῶ Κωνσταντίνου χειρωσάμενος, τύλας, καὶ κουφούσας, εἰς φυλακὰς ἀπέθετο. τῶ δὲ Αρταβάσδου μὴ τῶ Οὐκιὲν λαῶ ἐν τῆ πόλει εἰσελθόντος, καταλαβὴ καὶ Κωνσταντῖνος ἐν τῆ Χρυσοπόλει μετὰ τῆ δύο Θεμάτων Θρᾳκησίων τε, φημὶ, καὶ Ανατολικῶν· καὶ μικῦν ἐχώσας ὑπέρμιλ· ἢ ἐχειμασεν εἰς τὸ Αμάξιον. ὁ δὲ Αρταβάσδος κῆ πάσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀνεκήλωσεν. οἱ δὲ Αραβες αἰδούμενοι τὴν τότε κατ' ἀλλήλων μάχην, πολλὰ αἰχμαλωσίαν ἐποιήσαντο εἰς Ρωμαίαν, τὰ Σουλιμὰν στρατηγοῦντος αὐτοῦ. Ασπάσιος δὲ ὁ ψωβωνίμος Πατριάρχης κράτησας πάντιμε ἢ ζωοποιὰ ξύλα ὥμοσε τῆ λαῷ· ὅτι μὰ τὸν προσκυνῆσαι ἐν αὐτοῖς, ὅπως μὲ εἶπε Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεύς, ὅτι μὴ λογίσῃ υἱὸν Θεοῦ εἶναι ὃν ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστὸν, εἰ μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον. ἡ δὲ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ μήτηρ μου ἡ Μαρία. καὶ τῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέσκαψαν αὐτόν.

A ne affectus, ad magnæ Ecclesiæ Catechumeno populo collecto tum litteris tum prædicti Thalassii testimonio, Imperatorem fato functum & Artabasdum a Thematibus Imperatorem salutatum audet. Confestim populus universus Apatiatio fatui nominis Patriarcha duce diris & maledictis, ceu naturæ monstrum & a Deo alienum Constantinum insequitur, cædem ejus, quasi ingenti malo liberati gratanter excipit, & Artabasdum, velut Orthodoxum & Sacrorum dogmatum defensorem, Imperatorem proclamat. His ita gestis Monutes Nicephorum filium Thraciæ Ducem, ut ejus provinciæ exercitum ad Urbem custodiendam adduceret, misit: tum meenium portis subinde firmiter obseratis, dispositisque ad ea vigiliis, mox Constantini amicos comprehendens verberibus & capillorum detonsione castigato: in carceres detrusit. Artabasdo vero cum Opsicii copiis Urbem jam ingresso, Constantinus Thematibus duobus Thracensium, dico, & Orientalium stipatus Chrysopolim advenit: eumque nil proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hyberna duxit. Interim Artabasdus factas imagines per singulas civitates erexit. Occasione vero duorum Principum de rerum summa ad invicem contendentium, Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum prædam e Romanorum terris abduxerunt. Caterum Anastasius falso nomine Patriarcha, veneranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito jusjurando coram plebe dixerat: Per eum, qui lignis istis suffixus est, ita mihi dixit Imperator: Ne Dei filium, quem genuit Maria, quique Christus dicitur, ufpiam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem. Eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater mea Maria genuit. His auditis populus universus eum imperio abdicatum pronunciavit.

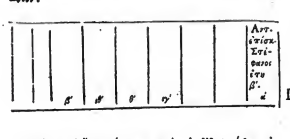

Edit. Paris. pag. 349.

Τούτῳ τῆ ἔτει πέμπτῳ Ισαὰμ ὁ τῆ Αράβων ἀρχηγὸς· ὗτος τὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Αντιοχείας ἐπὶ μ'. χρόνους κηρύξουσαν, καὶ λύσιν τῆ Αράβων γένεσι Πατεμάρχην ἐν αὐτῆ, ἔχωσι τινὰ προσφυλὴ μοναζόντα Σύρον, ὀνόματι Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, ὠλαβῆ δὲ, τοῖς κῆ ἐῶσι Χριστιανοῖς, ἔπειτ' ἔθελτο συγχωρῆσαι αὐτοῖς Πατεμάρχην, ψηφίσασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ Θεὸν τὸν ὁμοίωσιν γενέσθαι χειροτονοῦσι αὐτὸν ἐν τῆ Θρόνῳ Θεουπόλεως. κἀκεῖθεν ὡς τὰ πολὺ διάδραμὸν τὸ ἀκόλουθον.

Hoc anno Isam Arabum Dux mortuus est. Is sanctam Antiochiæ Ecclesiam pastore jam annos 40. viduatam, Arabibus nimirum Patriarcham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. Quumplam etenim Monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem; rusticum quidem, at pietate clarum Christianis in Oriente positis, si modo hunc admitterent, Patriarcham eligendi liberam fecit potestatem. Illi divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochensium Theopoleos sede Episcopum collocant: atque ita ad hodiernum usque diem eligendo Patriarchæ nullum impedimentum a Saracenis affertur.

Τούτῳ τῆ ἔτει ἐπικράτησεν Οὐαλὶδ υἱὸς Ισαὰμ τῆς Αράβων ἀρχῆς· φφὸς ὃν Κωνσταντῖνος Ανδρίαν Σπαθάριον, Αρταβάσδος δὲ Γρηγόριον Λογοθέτην εξέπεμψαν, τὰ φφὸς συμμαχίαν ζητοῦντες ἀμφότεροι. ἀβροχίας δὲ πολλὰς γνομένης ἢ σεισμοὶ κῆ πόνοι, ὡς ἐνωθῆναι ὄρη φφὸς ἄλληλα κῆ τὴν ὁ-

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu potitus est: ad quem Constantinus Andream Spatharium, Artabasdus vero Gregorium Logothetam, ambo suppetias sibi dari postulantes miserunt. Diuturna vero imbris penuria & terræ motus varia loca adeo concuſſerunt, ut in defer-

to Saba montium caeumina ad invlcem collidorentur, & pagi terra absorberentur. Eodem etiam anno Cosmas Alexandriæ Patriarcha cum ipsa civitate, Monotheli-tarum prævitate a Cyri, qui sub Heraclio visit, temporibus eam civitatem obtinente, abjurata, & errore cognito ad Orthodoxam Ecclesiam rediit. Porro Gamer Saracenorum copiis comitatus in Romaniam impretiosnem fecit, & colleda ingenti captivorum præda, in patriam reineavit. Mense Junio signum ad Septentrionalem cæli partem apparuit. Porro Valid Petro sanctissimo Damasci Metropolitæ, ceu Arabum, & Manichæorum impietatem palam arguenti linguam præscindi justit, & in felicem Arabiam exulem deportari: ibi pro Christo martyrium passus, distinctisque aperte loquelæ verbis sacrum celebrans, ut, qui teruleurit proprio auditu fe percepisse, confirmant, morte consummatur. Ejus æmulus & ejusdem nominis confors Petrus apud Majumam insigne pro Christo martyrium sub hæc tempora sponte subit. Morbo quippe detentus, Arabum proceres, ceu ex Chartularii publicorum vectigalium munere ipsis notus, sibi familiares ad privatum colloquium invitavit. Tum is ad illos: Vestræ hujus, inquit, ad me visitandum profectionis necessitate a Deo reciplatis, precor: licet enim fidei luce privati, amici tamen estis confendi. Testamenti itaque mei, quod hujusmodi est, volo vos esse testes. Qui non credit in Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, Confubstantialem & vivificam in unitate naturæ Personarum Trinitatem, is animæ oculis occæcatus est, & æterno supplicio dignus. Muamed falsus vester Vates, & Antichristi Præcursor, ejusmodi extitit. Quamobrem si mihi nunc cælum & terram coram vobis obtestanti aliquatenus fidem adhibetis, fabulosam & deliram ejus doctrinam ejurate. Hoc necessitudinis ergo vos meæ præsentis argumentum: benevolum hoc admittite consilium: ne parem eum eo cruciatum sustinecatis. Arabes sacros istos & pares alios sermones explicanrem audientes, & una simul stupore & infamia correpti, rium bene valere jussernnt, tamquam in mentis delirium eum lapsum arbitrati. Is ubi vires ex infirmitate recepit, valida voce publice vociferari: Anathema Muamed & fabulosæ ejus doctrinæ, credentibusque in eum omnibus. Exemplo gladii pœnæ suppositus, Martyr declaratur. Eum orationum suarum encomiis sanctus Pater noster Joannes, ob eloquii sanctitatisque velut aureo fulgore radiantem spiritualem gratiam, Chrysorrhoas recte cognominatus celebravit. Joannem etiam Justum Constantinus impius Imperator execrationibus annuatim renovatis ob eminentem illius in recta fide doctrinam subjicere solebat: & Manfur avtei nominis, quod vertitur Redemptus, vice, Manzerium novum Ecclesiæ Doctorem sensu plane Judaico vocitabat.

Eadem etiam anni mense Majo ad Opsicii regionem profectus Arrabasdius, Aſiam, dum iter ageret, sub potestatem redegit, & provinciam depopulatus est. Eo comperto Constantinus copias in eum eduxit. Ubi Sardium attigit fines a Celbiano redeuntem offendit, & manibus cum eo confertis, in fugam vertit, & ad Cyzicum usque insequitur. Ille Cyzicum ingressus, dromonem subinde conscendit, & in Urbem salvum se recipit. Mense au-

Edit. Paris. pag. 330.

ρημον Σαβᾶ, ἓ κώμας ὑπὸ γῆν καταπτωθῆναι. ἠφ δ' αὐτῇ ἔτει Κοσμᾶς ὁ Πατριάρχης Αλεξανδρείας ἀρθοδόξησε σὺν τῇ πόλει αὐτῇ ἐκ τῆς τῶν Μονοθελητῶν κακοδοξίας, κρατησάσης ἀπὸ Κύρου τοῦ ἐπὶ Ηρακλείου ἐπισκόπου Αλεξανδρείας. ἐπεχρήτησε δὲ Γάμερ τῶν Ρωμαϊκῶν ἠχῆ πλιθους Αράβων, καὶ πολλὰς αἰχμαλωτίσας, ὑπέχρηψε. ἐφανη δὲ σημεῖον ἠν βορρᾶν μλιὶ Ιουνίῳ. Οὐαλὶδ δὲ Πέτρον τὸν ἁγιώτατον μητροπολίτην Δαμασκοῦ γλωττομπιθῶλαι κέλευσεν, ὡς ἀναρμοδίον ἐλίγχοντα τῶν ἠφ Αράβων, ἠ Μωαμέθου δυσσέβειαν. ἐξορίσας δὲ αὐτὸν κατὰ τῶν ὑδαίμονα Αράβων, ἐνθα ἠ πλειόνται μαρτυρήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, ἠ τρανῶς ἐκφωνήσας τὴ θείαν λειτουργίαν, ὡς οἱ διηγησάμλιοι φασὶν ἰδίαις ἀκοαῖς πεπληροφορῆθαι. πὰτε ζηλωτὴς ἠ ὁ ὁμώνυμος Πέτρος, ὁ κατὰ τὸν Μαϊμᾶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀσκήσας χρόνοις, μάρτυρ ὑπὲρ Χριστὸν ἀνπιῶλιος. νόσῳ δὲ συμβὰς, προσκαλέσατο τοὺς τῶν Αράβων ἄρχοντας, ἅπι συνῆθεις αὐτῷ ὄντας, Χαρτιλάριόν τε πολωῶτι τῆ δημοσίων φόρων, ἠ φησὶ πρὸς αὐτὸς. τὸν μὶν ὑπὲρ τῆς ὑποσκήψεως μιθὸν παρὰ Θεῶ λάβοιτ', κἂν ἀπίσοι τυγχάνητ φίλοι. ἠ δ' ἐνθήκης δέ μου μάρτυρας ὑμὰς εἶναι βούλομαι τοιαύτης οὔσης. πᾶς ὁ μὴ πισεύων εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, τῶν ὁμοούσιον καὶ ζωαρχικῶν ἐν μονάδι τελείᾳ, πιπίροται τῶν φωτὸς, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐγὶν ἄξιος. τοιοῦτος ἐγὶν ὁ Μουαμὶδ ὁ ψυδοπροφήτης ὑμῶν, ἠ τῶ Αντιχρίσου ἀφόδμους. ἀπόκτει οὖν, εἰ ἐμοὶ πιθῆσθε μαρτυρομένῳ ὑμῖν σήμερον τὸν ὑρανὸν καὶ τῶν γῆν τῆς ἐκείνου μωδολογίας. Εἰσοῦ ἠ ὑμῖν σήμερον, ἵνα μὴ σωὶ ἐκείνῳ κολασθῆτε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλείονα θεολογοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαντες Σάμβλει τε καὶ μανίᾳ συνιζάντες, μακροθυμέιν ἐδόξαν, ὡς ἐκ τῆς νόσου παραφρονοῦντα τῶν οἰκίμνοι. μὴ δὲ τὸ διαγνῶσαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαφωνότερον ἀναβοᾶζειν. ἀνάθεμα Μουαμὶδ καὶ τῇ μωθογραφίᾳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πισεύουσιν αὐτῇ. τότη τῶν διὰ ξίφους τιμωθέιν ὑποστὰς, μάρτυρ ἀνδείκθη. τῶν ἐγκωμίοις λόγων τετίμηκεν ὁ θεῖος πατὴρ ἡμῶν Ιωάννης ὁ καλῶς ἐπικληθεὶς Χρυσορρόας διὰ τῶν ἐναδόξαν αὐτοῦ (τῶ πνεύματος ὃν τὸ λόγῳ καὶ ῥίῳ χρυσαυγὴ χάειρ, ὃν Κωνσταντῖνος ὁ ἀνοσιώτης βασιλεὺς ὑπσίῳ καθυπίβαλεν ἀποθάνατι διὰ τῶν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῇ) ὀρθοδοξίαν· ἠ αὐτὸ τῶ παππικοῦ ὀνόματος αὐτῶ Μανσοὺρ, ὃ ἐρμιυόνται λυτρωμένος, Μακρῶν Ιουδαϊκῶν φροντίματι μετιφαμίσας τὸν νέον τῆς ἐλικίας διδάσκαλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μλιὶ Μαΐῳ Αρτάβασδος ὑπὶ τὰ μέρη τῶ Οψικίου ἐξιὼν, τῶν Ασίαν στρατολογήσας, κατέλαβεν· ἐκπορθῶν αὐτοὺς ὁ Κωνσταντῖνος δὲ τῦτο μαθὼν, ἐκίνησε κατ' αὐτῶ. κατελαβὼν δὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Σάρδης ἀπὸ τῶ Κιλβιανοῦ ἀπορχίδιον, συμβαλὼν μετ' αὐτῶ πόλεμον, τρέπει αὐτὸν, ἠ καταδίωκει μέχρι Κυζίκου· ὁ δὲ ἠ Κύζικον καταλαβὼν, καὶ εἰς δρόμωνα εισπλεύσῳ, διασώζεται ἐν τῇ πό-

λει. μὶωι δὲ Λὺγούστῳ τῆς αὐτῆς ιά. ἰνδικτ. Νικήτας ὁ μονοφύσιτης ὑὸς Ἀρταβάσδου συμβαλὼν Κωνσταντίνῳ εἰς πόλεμον ἀφὸς τῇ Μοδερὴ φόβῳ τραπείς. ᾧ δὲ μὲν Πατρίκιον Τηλεμάχῳ δ' Ἀρμένιον στρατιώτῃ γνησίῳ ὑπάρχοντα ᾧ ἐξαδέλφοι Ἀρταβάσδου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἀρχουσιν ἀνειλον. ἐκατέρων δ' μερῶν πᾶσις ἡ μικρὰ γέγονε Ἀρμὶωι τε καὶ Ἀρμὶωικὸν μεγιστᾶνον ἀφὸς Ἀναπολικὶς ᾧ Θρᾳκησίας τῆς ὑπερμάχους δ' Κωνσταντῖνε. ὁ δ' ἀρχέκακος ἄβδολος τοιοῦτος κῇ δ' Χερσιακῶν ἤγερτο μερίων κῇ τὰς χρόνς, τότης δ' ἀλληλοφαγίας, ὥστε πᾶσα κατὰ γονέων ᾧ ἀδελφὶς κατὰ ἀδελφῶν συγκινεῖσθαι αἱρεθῆς εἰς σφαγὰν, ᾧ ἀσκλὴς ὑμπνεῖζειν τὰς ἀλλήλοις ὑπαρχούσας σάσεις, ᾧ οἰκίας. B

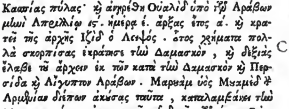

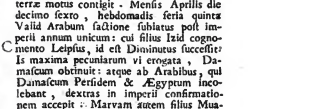

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, κόρις καπνῶδη εἰς τύπος. γέγονε δὲ ᾧ σεισμὸς εἰς τὰς Καισαίας πόλας· ᾧ ἀπρὶδη Οὐαλὶδ ὑπὸ τῆ Ἀραβων μὶωι Ἀπελλίῳ ις'. ἡμέρᾳ ἑ. ἀρξας ἔτης α'. ᾧ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Ἰζὶδ ὁ Λεῦρός. ὅτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐφάνη τῶν Δαμασκὸν, ᾧ δῆξις ἐλαβε τῆ ἀρχειν ἐκ τῶν κατὰ τῶν Δαμασκὸν ᾧ Περσίδα ᾧ Λίγυπτον Ἀράβων. Μαρβὰμ ὑὸς Μεμμιὰδ ᾧ Ἀρμὶωιαν δὲ ἔτη ἀκμάσας ταῦτα, κατελαμβάνει τῶν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχὸν τῆ δοκεῖν τῆ τέκνων Οὐαλὶδ, ᾧ ἐναντιώμενος τῆ Ἰζὶδ. ᾧ μετὰ μῆνας ἑ. Σρησκε ὁ Ἰζὶδ καταλείπας Ἀβραὰμ τὸν ἑαυτῆ ἀδελφὸν ἐπὶ τῆς Δαμασκῆ ἡβδόμον. τότῳ παραπεμφθεὶς Μαρβὰμ ἦλθεν ἐπὶ τὴ Μεσοποταμίας ἐρχεται εἰς Ἐδέσσαν, ἐκεῖθε εἰς τὰ μέρη Δαμασκῆ, ᾧ Αντιλιβάνη, εἰς κάμπον λεγόμενον Γαεῖς. κἀκεῖ συμβαλὼν τῆ Σωλεϊμὰν παρὰ τῆ ποταμῆ Λιτῆ, ὃν ἔστι κατὰ, ᾧ ἔτει αὐτῆ, ᾧ ἀναρεῖ χιλιάδας κ'. ᾧ μόνος Σωλεϊμὰν μετ' ὀλίγων φυγὰς κατὰ Δαμασκὸν διασώζεται. εἰσελθὼν δὲ ἐς αὐτῆ ἀνειλε τὰς υἱὰς Οὐαλὶδ, ἐν ὑπερμαχείῳ ἐδόκει Μαρκὰμ, ᾧ ἐξέλθε ἐ Δαμασκῆ, χρήματα σφιπεσάμενος ἱκανὰ. καταλαβὼν δὲ ᾧ Μαρβὰμ ἐ Δαμασκὸν, ἀνείλε πόλως τ' ὑπερχόντων ἐ τὰς συμπρήσαντας τῆ φόνῳ τὰ Αλὶδ ᾧ τῆ τέκνων αὐτῆ, ᾧ τὰς ἄλλας ἡκρατηκάσε. τὰ δὲ χρήματα καὶ τὰς ὑποσωρὶς ἅπαντας μετήσατο εἰς Χαρρὰν τῶν πόλιν Μεσοποταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μὶωι διάκτη ᾧ δεύτερα ἰνδικτιῶν κατηλθὼν Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὰ μέρη Χαλκηδόνος, ἀπατήσατε ἐν τοῖς Θρᾳκῴοις μέρεσι, Σισινίῳ τῷ στρατηγῷ τ' Θρᾳκησίων διὰ τ' Αβύδου περάσαντος, ᾧ τῆ χειμῶν τοίχει παρακαθίσαντος. ᾧ ἐλθὼν ἐπὶ τῶν Χαρσίου πόρτῳ διέβραιψε τὰς τῆς Χρυσῆς πόρτης ἑαυτῶ τοῖς ὄχλοις ἐπιθεκνύων· καὶ πάλιν ὑπέρφλε, καὶ πλὴκτυσεν. οἱ δὲ τῆς πόλως ἤρξατο ξυνοῖδαι εἰς τὰς ἐπάνας, τῆ ἀποσείλας Αθανάσιον τὸν Ασυκρίτης καὶ Αρταβάσδου τὸν δομέστικον αὐτῆ

A Hoc anno in Boreali cæli parte ſignum apparuit, pulviſque imbris inſtar in diverſa loca decidit. Ad Caſpias etiam portas terræ motus contigit. Menſis Aprilis die decimo ſexto, hebdomadis feria quinta Valid Arabum factione ſubiatus poſt impertii annum unicum: cui filius Izid cognomento Leipſus, id eſt Diminutus ſucceſſit: C Is maxima pecuniarum vi erogata, Damaſcum obtinuit: atque ab Arabibus, qui Damaſcum Perſidem & Ægyptum incolebant, dextras in imperii confirmationem accepit. Marvam autem filius Mahamed, Armeniæ Rector, his auditis Meſopotamiam occupat, filios Valid, ut videbatur, in tutelam accepturus, & Izid adverſarium ſe oppoſiturus. Poſt menſes vero quinque moritur Izid, fratre ſuo Abraim Damaſci ſucceſſore relicto: Adverſus quem Marvam exercitum ex Meſopotamiæ Arabibus inſtruens Edeſſam venit: indeque verſus Damaſcum, & Antilibanum, in campum, qui dicitur Garis: præſtoque ibi ad fluvium Litam, id eſt Malum, inito cum Sulimane, ipſum fugat, & ex ejus copiis hominum viginti millia deleat: adeo ut Suliman cum paucis ac ferme ſolus Damaſcum fugam arripuerit: Is urbem ingreſſus filios Valid, quorum partes tueri Marvam videbatur, e medio ſuſtulit, & magna pecuniarum vi ſibi addicta loco excedit. Marvam demum Damaſcum perveniens, multos ex proceribus, eoſque etiam num qui Valid & liberorum ejus mortis ſe præbueranc auctores interfecit, reliquos membris mutilatos vivere permiſit: pecuniam autem omneſque theſauros Charranı Meſopotamiæ urbem tranſportavit.

Menſe vero Septembri duodecima indictione, Conſtantinus Chalcedonem verſus proficiſcus, trajecto freto in Thraciam E perrexit: Siſinnio Thracenſium Duce ad Abydum transfreeante, ac ſubinde Byzantii muros, qui continentem ſpectant, obſidente. Is ubi Charſii portam attigit, exinde ad aliam, quæ Aurea nominatur, plebi ſeipſum palam oſtendens excurrit: ac conſeſtim reverſus ad ſarcium Ma- *Edit Pariſ* mantem applicuit. Cives interea annonæ *pag.* 352. penuria premi cœpere: quamobrem Athanaſium a ſecretis & Artabaſdum Dome-

sticum ad commeatum naviculis in Urbem advehendum Artabasdus misit: quos cum Cibyrrhæotarum classis extra Abydi angustias; obviam habuisset, detentos ad Imperatorem conduxit: qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero & Artabasdum extemplo lucis jacturam luere justit. Postmodum Artabasdus terrestris muri portas ejusque vias sibi liberas reddere, & cum Constantino manus conserere decrevit. Quare into prælio, susus est Artabasdi exercitus, plurimique, inter quos Monutes, dedicrati. Tum Artabasdus binotmes in cacabis Græcum ignem ferentes instruens, ad sanctam Mamantem adversus Cibyrrhæotarum classem summisit: quæ etiamnum repulsæ sunt, & retrorsum ædm. Porro famem ingens Urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, millii lupinorumque octo æstimaretur: olei quinque libræ nummo integro, vini sextarius dimidio veniret. Populo itaque penuria cibi pereunte, constitus est Artabasdus publicam ex Urbe migrandi potestatem facere: verum exeuntium observatis vultibus, quosdam detinuit: nonnulli vel facie velata, vel ementita mulierum larva usi exitum sibi facilem merucre: Illi Monasticum habitum, alii fœminarum cultum sibi composuerunt: atque ita sub eo latere, & egressum sustinari valuerunt. Cæterum Nicetas militiæ supremus Dux copiis ad Mediranem prius dispersis, iterum collectis, Chrysopolim usque venit. Cumque inde pedem referret, trajiciens Imperator ipsum a tergo insequutus est, eumque ad Nicomediam tandem assequutus, vivum cepit: una cum Marcellio, qui ex Episcopo, Curator evaserat, quem illico capitis damnavit: at supremum militiæ Ducem vinculis de muro suspensum patri videndum ostendabat. Demum Novembris die quindecim post Artabasdum exclusa ex improviso sub vesperam instructis, Urbem per terrestrem murum invasit. Artabasdus autem una cum Bactagio Patricio chelandium conscendens, ad Opsicium in præsens tempus recedit: indeque ad Putanæ castrum digressus in eo inclusum se communivit: quos cum Imperator comprehendisset, Artabasdum quidem una cum ejus duobus filiis excæcavit, Bactagium vero ad ferarum ludibrium capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi justit. Demum vero post annos triginta injuriarum memor & inclemens Imperator, in Chorae Monasterium uxorem ejus se conferentem, in eo siquidem sepultus jacebat Bactagius, & ejus ossa tumulo erutа proprio pallio deportata ad ea quæ Pelagii vocitantur monumenta una cum iis qui ibi ipsis consecias manus intulerant projicere compellit. O factum prorsus inhumanum! Multos insuper alios ex proceribus qui Artabasdi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculos effodit, manus illis, aliis pedes abscidit. Ad hæc extraneis quos secum in Urbem introduxit nobilibus civium domos penetrare, & eorum facultates pro arbitratu sibi abripere permisit: ac denique infinita damna civitati intulit. Celebratis etiam in Circo ludis equestribus Artabasdum una cum filiis & amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium falsi nominis Patriarcham oculis privatum, & asino facie ad caudam versa infidentem publice per medium Circi stadium invexit, & de iis ludibrii triumphos το κομίσαι σπάνεις διὰ σταφῶν ὕρει τὴς ὁ τόλος τῆ Κιβυρραιωτῶν ἔξω τὴς Ἀβύδου, ᾗ τὰ μὲν καπηλεῖα φορὸς τὸν βασιλέα ἀπήγαγε · καὶ τὸν μὲν σῖτον τοὶς ἰδίοις λαοὶς ἐδωρήσατο, Ἀθανάσιον δὲ & Ἀρτάβασδον παρωτὰ ἱτύρλωσι. μὴ πάντα ἐδοκίμασαν Ἀρτάβασδος ἀνοίξας τὰς τῶ χαράκι τείχης πόρτας, ᾗ συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τῶ Καισαρτίνου. & γενομένης συμβολὴς, ἐτράπησαν οἱ τῶ Ἀρταβάσδε, ᾗ πολλοὶ ἀπέθανον, & ὧν ἐς καὶ Μανούτης · καπνιζώσας δὲ Ἀρτάβασδος κακκαβοπυρρόρας ἀπίσελεν ἐις τὸν ἅγιον Μάμαντα κατὰ τὸ τόλος τῆ Κιβυρραιωτῶν, ᾗ ἀπέλασαν ἀυτὸς · ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῆ πόλει, ὥστε φραδίωκεν τὸν μόδιον τὴς κεχλῆς νομίσματα δώδεκα, τὸ δὲ κέγχρου, ᾗ τὸ λιπίνι νομίσματα ὀκτώ · τὸ δὲ ἔλαιον πίντε λίτρας τὸ νομίσματος, ᾗ ὁ ξίνος τὸ οἴνου τὸ σημείου. τὸ δὲ λαὸ ἔνδεκοπτες ἰωσαγκάδιν Ἀρτάβασδος ἐκπλέιειν ἀυτὲς, φορὸς τὸ ἐξέρχεθαι τὴς πόλεως · ἐπιτηρῶν δὲ τὰ πρόσωπα, τὴς μὲν ἐκώλυσεν · ἔθεν τινὲς τὰ ἐαυτῶν φρόσωπα ἐκάλυπτον, ᾗ γυναικείας τολλῶ φορεβάλκοντο. οἱ δὲ μοναδικὸν χῶμα, ᾗ γυναικείας τολλῶ · ᾗ ὕτως ἠδυνάτο λαθεῖν, καὶ ἐξελθεῖν. Νικήτας δὲ ὁ μονοστράτηγος ἐπισωρεύσας τὸν ἴδιον λαὸν, & ἀπὸ Μαδρίνης σκορπισθέντα, ἤλθεν ἰὼς Χρυσοπόλεως, καὶ ὑποσρέφοντος ἀυτὸ, πυράτας ὁ βασιλεὺς κατεδίωξεν ὀπίσω ἀυτὸ, ᾗ κατελαβὼν ἀυτὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ἐχειρώσατο αὐτὸν σὺν τῷ ἐπισκόπῳ Κυράττει Μαρκιλίῳ, ὃν παραυτὰ ἀποτμηδῶσαι ἐκέλευσεν. τὸν δὲ μονοστράτηγον πιδήσας διὰ τὰ τείχεως τῆ πατρὶ ἐπιδείκνυεν. τῆ δὲ δεκάτῃ τὴ Νοεμβρίου μῆνὸς ἄρτυ παραταξάμενος τῆ δείλῃ διὰ τὰ χρησίου τείχους τῆ πόλεν παρέλαβεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἅμα τῆ Πατρικίῳ Βακχαγείῳ εἰς χελάνδιν ἐισελθὼν φορὸς τὸ παρὸν ἐξέλθων εἰς τὸ Ὀψίκιον, ᾗ ἀπελθὼν εἰς τὸ καστρον Πουζάνης ἐαυτὸν ἐνέκλεισεν. ὃς χειρωσαμένος ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀρτάβασδον σὺν τοὶς ὑιοῖν υἱοὶς αὐτὲ ἐτύφλωσε, τὸν Βακτάγειον δὲ ἐν τῷ Κυνηγείῳ ἀπεκρέμασε, & τῶ τὸν τύπυ κεφαλὴν ἐν τῆ Μιλίῳ ἐκρέμασεν ἐπὶ τρεὶς ἡμέρας. μετὰ δὲ τεμόσοντα ἔτη ὁ μησήσακος ᾧ ἀσκλεγχος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὸν αὐτὸ γυναῖκα ἐν τῆ μονῆ τῆς Χώρας, ἐκεῖσε γὰρ ἰὼ ταφεὶς, καὶ ἀπασκαλῆσαι αὐτὸ τὰ ὀσᾶ, καὶ ἐν τῆ ἰδίᾳ παλλίῳ βασάσαι, καὶ εἰς τὰ λειψάνα Πλαγίου μνήματα μετὰ τῆ βιοβασπτοῦ ῥίζαι. ὧ τῆς ἀπασθροπίας πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Ἀρταβάσδῳ συμμαχήσαντας τῆ φρυγόνων ἀνείλεν · ἀπαιδεύτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐκφερόκοπησεν καὶ ἐποδοκόπησεν. ὑπὲρτριλᾶ δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ εἰσελθόυσιν ὀξυπτικοὺς ἀρχοντὰς εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἴκας καὶ διαρπάσαι τὰς ὐσίας τῆ πολιτῶν · πολλὰ δὲ & ἀναιξήματα δεινὰ ἐπιδείξατο τῆ πόλει. ἐπικὸν δὲ ποίησας εἰσήγαγεν Ἀρτάβασδον σὺν τοὺς ὑιοὺς αὐτὲ καὶ τοὺς φίλους ἁλιμένους δια-

A

B

C

D

E

Edit. Paris. pag. 353.

ἀχ τὸ διὰπτὶν ἄμα Ἀναστασίῳ τῷ ἰδιωνύμῳ Πατεράρχῃ τυφλωθέντι δημοσίᾳ. Ἐν ἔτει οὖν ἑξακτοροσὰ καὶ ἐνιαυτῷ, ὃ εἰς τὸ ἱππικὸν ἐξαγαγὼν ὑπόμπασον. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφρονα αὐτὸν ἐκροβίσας ᾗ διλώσας ἐν τῇ Ὁρόῳ τῆς ἱερωσύνης ἐκάθιστε. Σισίννιος δὲ ὁ Πατεράρχης ὁ στρατηγὸν τῇ Ὀρθοκωσίων πολλὰ συμβραμόντα αὐτῷ & συμκεκωμισάμενον, ἐξεδίδοφε τὰ αὐτὸ ὄντα, εἰ μὴ μ. ἡμέρας ἀνύβλωσε τῷ τῶ Θεῶ δικαίᾳ κείσει. ὁ δὲ βοηθῶν τὸν ἀσυβῆ ἐμπιστεύται εἰς τὰς χεῖρας αὐτὸ χῆ τὸ γεγραμμένον.

Κ.	Ρωμ. βασιλ. Κων/νου τοῦ ἐν Χ. εὐσεβ.	Α.	Ρωμ. ἐπισκ. Ἀρχ- γὴ Θεσσ- ρούμ ἔτη κ'.	Κπ.	Ρωμ. ἐπισκ. Ἀνα- κέσιος ἔτη κα'.		Αὐτ. ἐπίσκ. Θεσσ- φύλα- κτος ἔτος.
	ιγ'	α'	ιε'	ιδ'			δ'

Τύπο τῷ ἴτει κομήτης μέγας χῆ τὼ Σουέων ἐφάνη. ᾗ ἐγαπίασι Θιβῖτ κατὰ τὸ Μαρυάμ, ᾗ Δαχὰκ ὁ τῶν Ἀρμρπτῶν. ὃς χειρωσάμενος Μαρμὰμ ἀπέλυν ἐν τοῖς ὁρίοις Ἐμίσσης μῇ πλείσης πολεμικῶν χιλιάδας ιβ'. τῇ δ' αὐτῇ ἴτει παρακλήσει ἡ Χελσιαῶν συωικῴρησε χειροτονθῖῶαι Θεοφύλακτον ἀφισβύτερον Ἐδεσσηνὸν Πατεράρχῳ Ἀντιοχείας, κοιμηθέντος Στεφάνε, ᾗ πᾶσι γράμμασι καθολικοῖς τιμᾶσαι ἀφοσιπέξῃ παρὰ τῇ Ἀραβων. χαείσμασι δὲ πνάματικοῖς ἐκεκόσμητο, μάλισα ᾗ σωφροσύνῃ. ἐν Ἐμίσσῃ δὲ ῥκ. Χαλβανὸς ἐφύρκιος· τὸν δὲ Ἀβρᾶ τὰ πολλὰ τῇ Χελσιαῶν αἱμάτων ἐχρίσαντα, ᾗ πολλὸς τύπος πορθήσαντα, ᾗ αἰχμαλωτίσαντα ἀναιρεῖ ἐν τῇ φυλακῇ. ἐαλέντος ᾗ φοῦ αὐτὸν τοὺς Λιβίσσος ὑπὸ Μαρυὰμ ὑπὶ πύρ φύλακα πλήσας ἀσβέϛῳ ζώσης εἰσπλεῖ φος αὐτὸν· ᾗ τὸν τῇ κιφαλῇ καὶ τὰς αὐτὸ ῥῖσὶ πυεῖσὶς ἀπέπνιξεν αὐτὸν, δίκαιος ἐφόρων τῷ χόντι τιμωρίαν. μαγέϛ δὲ ᾗ δαιμόνων ἐτικλήσεσι πολλὰ χῆ Χελσιαῶν κακὰ ἐτικτησατο· ἔτος ᾗ τῷ αἵματι Οὐαλεντινιανῷ.

ι	ι	ε	ϛ'	ιϛ'	ι'		ϛ'

Τούτῳ τῇ ἴτει Σιλπίμαν συωιδᾶς τὰ στρατήματα αὐτὸ, αὖθις Μαρυὰμ συμβάλλει, ᾗ ἡττᾶται ἀποβαλὼν τὸ ἰδίυ λαὸ χιλιάδας ζ'. ᾗ φυγᾶς εἰς Παλμύρας ᾐσώζετω, κακεῖθεν εἰς Πιρσίδα. ἐσα-

Hæc in Bar ber-Iella de ſuccinctius in Reg.

σίασε δὲ οἱ Ἐμισσηνοὶ (ᾗ οἱ Ἡλιοπολίται & Δαμασκηνοὶ) τὰς πύλας τῷ Μαρυὰμ Ἀποκλείσαντες· ὃς ᾗ μᾶλ αὐτὸ υἱὸν χῆ τὸ Δαχὰκ Ἀσσοέλιας μῇ δυωδμιως, αὐτὸς ἐπὶ τὼ Ἐμισσαν ἤλθεν, ὧν ἐπ πύραι μυσὶ παρέλαβεν. ὁ δὲ Δαχὰκ μῇ πλείσης δυωδμιως ἤρχετο. ὁ δὲ Μαρυὰμ συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ & Μεσσοποταμίαν μετὰ τὸ πολλὸς ἀναιρεθῆναι τῇ σὺν αὐτῷ τῶν συλλαβῶν κτείνει· ἐν πάτος Καισαρείτος Γερμανίκεια παρέλαβεν ὑπερασπάσας τὼ Σουέων καὶ Δυλικίαν ἄδεια ἐῤῥὰν χῆ τὼ τῇ Ἀραβων φῶς ἀλλήλως μάχλυ. λόγῳ δὲ ὡς ἐν αὐταῖς Ἀραβας ἀποσείλας ἀοκλς φροσιλάβετο, ᾗ τὰς φῶς πατρὸς συγγνείς, καὶ ἐν Βοζατίῳ μετῳκίσει, σὺν ᾗ πολλοῖς Σύροις Μονοφυσίταις αἱρετικοῖς, ὧν οἱ πλείως εἰς τὼ Ὀρθόκλω οἰκοῶντες, μέχρι τὸ τῶν καὶ ἐν τῷ τεσσαρίῳ τῶν τεσσάρα σαρακοῶτος πατ

Theophanis Chron.

Κ.	Ρωμ. Imp. Con- ſtant ii annis 30.	Α.	Ἀρ- ϐαμ Dux Ἀρα- βων annis 6.	Κπ.	Epiſc. Ζω- ϐας Mar- tyris an. 22.	Κ.	P. Epiſc. Ana- ſtaſius an. 29.		Anno. Epiſc. Theo- phylactus annis 7.
	4	ι'	ιϛ'	ιε'				ϛ'	ζ

Hoc anno cometes ingens penes Syriam in cælo viſus eſt. Thebit & Dachac Aruritarum Princeps adverſus Marvam ſeditionem excitavit. Marvam eos comprehenſos cum viris militaribus ad duodecim millia circa limites Emeſæ trucidavit. Hoc etiam anno idem Marvam Chriſtianis poſtulantibus Theophylactum Presbyterum Edeſſenum Antiochiæ Patriarcham poſt Srephani obitum ordinari permiſit: eumdemque publicis litteris honorifice ab Arabibus ſalutari fanxit: Spiritualibus ſiquidem gratiis temperantiaque maxime ornatus erat. Chalbanos inſuper centum & viginti ſuſpendio damnavit apud Emeſam: Abam autem effuſi Chriſtianorum ſanguinis reum, multaque loca paſſim depopulatum & deprædatum in carcere occidit. Æthiops enim quidam a Marvam miſſus faccum viva calce oppletum ejus capiti narſiuſque adeo commode circumpoſuit, ut præſtigiatori digno malitia ſuppliciis applicato, virum facile ſuffocaverit. Magicis enim artibus dæmonumque invocationibus muſtorum Chriſtianis malorum auctor fuerat, ſique etiam Valid cædis particeps exiterat.

Edit. Pariſ. pag. 334.

ι	ε	ι	ιϛ	ι		ι	ϛ

Hoc anno collectis omnibus copiis cum Marvam bello confligit Suliman: millitumque ſeptem millibus ex exercitu deſideratis ſuperatur, & fugitivus Palmyram ſe recipit, atque inde in Perſidem. Emeſeni quoque, ut Heliopolitæ & Damaſceni ſeditione adverſus Marvam exſtanti, occluſis civitatum portis eidem ingreſſum negaverunt. Is filio adverſus Dachac cum copioſa militum manu miſſo, Ipſe Emeſam verſus arma dirigit, & urbem menſium quatuor ſpatio in poteſtatem recipit. Interea Dachac ingentibus copiis ſtipatus acceſſit: cum quo Marvam in Meſopotamia prælio congreſſus, multis occiſis, ipſum vivum captum neci tradidit. Dum hæc geruntur Conſtantinus Germaniciam invadit, exercitumque in Syriam & Dulichiam emittit, commodam ex Arabum bellis vincendi occaſionem nactus. Arabes etiam ex eis urbibus inermes eductos & in fidem ſuam receptos nec non patris conſanguineos cum pluribus Syris Monophyſitis Hæreticorum nota inuitis Byzantium tranſtuit: quorum reliquiæ Thraciam incolentes in hodiernum uſque diem Trinitatem in hymno Ter ſancto crucifigentes Petri Fullonis mentem tenent, & in ea perſeverant. Porro a die decima uſque ad decimam

quintam Augusti tenebræ fuerunt caligino- A se. Eo tempore Marvam parta victoria, & Edessa recepta, consanguineos Ham & libertos omnes occidit: muris etiam Hierapoleos eversis, viros auctoritate præstantiores e medio sustulit, cæteros vero, qui in his urbibus superfuere, mutilavit.

| | | |

νας ὑπὸ τ῀ κρατυύσεων κατίσχυσι, αὐτίκα ὁ τ῀ Αγαρηνῶν στόλος καπήλθεν ἀπὸ Αλεξανδρείας ἐν Κύπρῳ, ἔνθα ἦν ὁ Ρωμαϊκὸς στόλος. ὁ δὲ κράτιστος τῇ Κιβυρραιωτῶν ἐπιτάσσων αὐτοῖς αἴφνης ἐν τῇ λιμένι τῇ Κεραμαίᾳ, ᾧ κρατήσας τὸ χῶμιον τῦ λιμένος χαλκῶν δρομώνων ὄντων τρεῖς μόνους ἐξελήσαι φασίν.

| | | |

nium quidem primo Abulabæ, tum vero Abdelæ ejus fratri post eum, ac deinde Ibi Musæ: Et Syriæ quidem Abdelam Alimi fratrem, & una Alimi filium præesse statuerunt: ipsum vero Alim Ægypto Præfectum dederunt: Abdelam autem Abulabæ fratrem ab eo imperii partem fortitum Mesopotamiam jusserunt tenere. Is porro Abulasbas, qui omnium præcipuus & potestate præibat, solium in Perside posuit, evocatis nimirum Damasco, qui ibi fuerant auxilio Persis, & translato in Persidem imperio, una cum omnibus thesauris, quos olim illuc Marvam importaverat. Filii vero Marvam, & reliqui ejus affines calamitatibus istis superstites, ex Ægypto migraverunt in Africam. Inde gentis angusti fretum Libyam ab Europa juxta Oceanum disterminans trajicientes (Septe loco nomen factum est) Hispaniam Europæ partem ad hoc usque tempus tenuerunt: alii licet superstitionis ejusdem, & ex eadem stirpe nati, quos nimirum navibus deportatos illuc expofuit Mavias, eam regionem prius incoluerunt. Porro clades ista sub Marvam recepta per annos sex duravit, qua illustriorum omnium Syriæ civitatum mœnia in terram dejecta sunt, præter solius Antiochiæ, quod eam tutum sibi refugium victor destinasset. Innumeri insuper Arabes eo jubente perierunt: extitit enim in bellicis rebus versatissimus. Habitus est præterea Epicureorum, id est Automatitarum sectator, ea impietatis labe a Græcis, sive Gentilibus, qui apud Charran sedes fixerant, contracta. Tertia vero indictione mensis Januarii die vicesimo quinto Imperatori Constantino ex filia Chagani Chazariæ suscepta est filius nomine Leo. Eodem quoque anno vehemens terræ motus, & ingens tremendaque adificium ruina extitit in Syria: qua nonnullæ urbes integræ funditus absorptæ sunt, aliæ media sui parte corruerunt, quadam denique a montibus in subjectas planities cum muris atque ædificiis eitra ullum damnum ad passuum sex millia, & longius etiam spatium ex integro transportatæ sunt. Narraverunt etiam qui de visu miracula testes extiterunt, Mesopotamiæ tellurem ad duo milliaria disruptam hiatum duxisse, & hiatus profundo tellurem aliam candidissimam & are-

Edit. Paris. pag. 358.

nosam emersisse, ex cujus meditullio animal nullo non absimile, nulla varietatum macula, humana voce præditum emersisse, & adversus Arabes prænunciasse gentis alterius e deserto irruptionem: quod demum accidit. Eodem autem anno, qui fuit Indictionis quartæ, proprius, sanctæ Pentecostes festo die, Imperii Constantinus Anastasii falsi nominis Patriarchæ & pravitatis ejusdem consciis opera, filium suum Leonem in Imperii coronæque consortium admisit.

A ἀρχὴν ἀπίσειμαν. τῆ Ἀβυλασβὰν, ᾧ μὲν ἐ-
κείνου τῆ ἀδελφῆ αὐτὸ Ἀβδέλα, ᾧ μετὰ τοῦτον τὸν
Ἰβὶν Μωσαί· ᾧ τῆς μὲν Συρίας στρατηγὸν ἔπε-
ξαν Ἀβδελὰν τὸν ἀδελφὸν τῦ Ἀλὶμ, τῆ γὸν Ἀ-
λὶμ· τὸν δὲ αὖτὸν Ἀλὶμ τῆς Αἰγύπτου ἀρχειν
τὸν δὲ Ἀβδελὰν τὸ Ἀβυλασβᾶς ἀδελφὸν ἀπ' ἐκείνε
ἔχοντα τὸν κλῆρον τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Μεσοποταμίας
ἐπαζαι. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀβυλασβᾶς, ὁ ᾧ πάν-
των ὤξαρχων, ἐν Περσίδι κτκάθικε, μετατθέσας
ὑπ' αὐτὸ ᾧ τῆ συμμαχησάντων Περσῶν ἀπὸ Δα-
μασκῦ τῆς ἀρχῆς, ᾧ πάντων τῆ συλλειθέντων
θησαυρῶν, ὧν ὁ Μαρμὰμ ἐπεφέρετο. οἱ δὲ
περισωθέντες γοῖ τε ᾧ συγγενεῖς τῦ Μαρμὰμ ἐλ-
θόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἀφρικὴν, κἀκεῖθεν ἀν-
τιπεραιωσαντες τὸ δυσεῖζον μεταξὺ Λιβύης ᾧ Εὐρώ-
πης τὸς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν χωρὶς Σαλάσσης, τὸ λε-
γόμενον Σπτεαι, τῶν τῆς Εὐρώπης Σπανικῶν
φύκεσαι μέχρι τῦδε τῦ χρόνε, ἔχοντες τινὰς φρο-
καπελκήσαντας αὐτοῖς, τῆ ἀπὸ Μαύζου διὰ πλοί-
ων ἐκπεμφθέντων ἐκεῖσε συγγενεῖς αὐτῶν, ᾧ τῆς αὐτῆς
θρησκείας. ἐγράπτοι δὲ ἡ ἐπὶ Μαρμὰμ ἅλωσις ἐ-
τῶν ς'. ἐν ᾗ πᾶσαι μὲν αἱ κατὰ τῶν Συρίαν πεπτω-
κυῖαι πόλεις ἀπεσείχθησαν, ἀπὸ Αντιοχείας, δίτι
καταφύγιον ἔχεν αὐτὸν ἐμελήτα· ἀναρίθμητοι τε Ἀ-
ραβῶν ὑπ' αὐτῦ ὤλοντο. λίαν ᾧ ὑπῆρχε δεινοπαθή-
σας περὶ τὰ πολεμικά. ἐτύγχανε δὲ τῆς τῆ Ἐπι-
κυρείων, ἤτοι Αὐτοματιτῶν, αἱρέσεως, ἐκ τῆ οἰκήσα-
των τῶν Χαρρὰν ἐλλήνων μυσταγωγὸν τὸν ἀσέβειαν·
τῆ δὲ νέ. τῦ Ἰανναρίου μηνὸς τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος
ἐτέχθη τῆ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ὑὸς, ὃν ἐπωνόμασεν
Λέοντα ἐκ τῆς τῦ * Χαραντὼς Χαζαρίας Θυγατρὸς. Χαγανε
ὧν δὲ τῆ αὐτῆ χρόνῳ γέγονε σεισμὸς ἐν Συρίᾳ ᾧ με-
γαλὸ ᾧ φοβερὸ πτωσις· ὅθεν αἱ μὲν τῆ πόλεων ὁ-
λοκλήρως νφασὶ θησαν, αἱ δὲ μέσας πως, ἕτεραι
ἀπὸ τῶ ὀρεινῶν εἰς τὰ ὑπεκείμενα πεδία σὺν τῖ τειχί-
σμα· ἐ δὲ τῖ εἰκημάτος αὐτῶν ὁλοκλήρος μιτέτησαν σῶοι
ὡς ἀπὸ μιλίων ἓξ, εἰ ᾧ μικρὸν ἀφὸς. ὤρυαι δὲ
οἱ αὐτόπ ἱστορήσαντες ᾧ γῆν Μεσοποταμίας εἰς μικρὸ
ῥαγῆναι ἐπὶ μίλια δύο, ᾧ ἐκ τε βυθῦ αὐτῆς, ἀπε-
νεχθῆναι ὤφαν γῆν λιμενατῖλω ᾧ ἀμμώδη, ἧς ἐκ
μέσε, ὡς φασιν, ἀγέλη ζώων μυλικῶν, ἀσπι-
λον, λαλεῖ ἀνθρωπίνη φωνῆ, φρομιλοῦσα τὲ ἐθ-
νικὲ ἐπιδρομῆς ἐκ τῆς ἐρήμου κατὰ τῦ Ἀράβων, ὃ ᾧ
γέγονε. τῆ δὲ ἐρχομένῳ χρόνῳ τὸς πενήντα ἰνδικτιῶνος
τῆς ἱερᾶς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἑορτῆ Κωνσταν-
τίνος ὁ δυσεβῆς τὸν ἑαυτῦ υἱὸν Λέοντα εἰς βασιλέα,
δι' Ἀνασασίου τῦ ψευδωνύμε Πατριάρχε, ᾧ σύμ-
φορεος αὐτῶ.

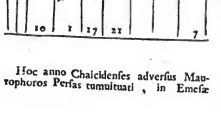

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati, in Emesæ

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς
τοὺς Μαυροφόρους Πέρσας, ᾧ ἀγρίθησαν ὑπ'

πύτων ἐν τοῖς ἑξῆς Ἐμέσης χιλιάδες δ'. τῶν δὲ χρόνος κατὰ τὸν Ἀραβίαν εἰς τὸν Καϊσιανὸς ὑπὸ τῷ αὐτῷ Περσῶν. ἐλθόντος δὲ τοῦ κεφαλῆς τῶν Μαρμὰ ἐσμυρισμένης ἐπαύσαντο αἱ πλαῖαι τῷ φάσιων. καὶ τῇ αὐτῇ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεκέμβριῳ κθ'.

A confinilis ad hominum millia quatuor ab eis deleti ſunt : atque idipſum in Arabia adverſus Caſſinos ab iiſdem Perſis commiſſum eſt. Producto vero Marvam capite aromatibus ingenioſe condito ex maxima parte tumultus deinde ſedati ſunt. Eodem anno menſis Decſil die vicefimo nono ſanctiſſimus Antiochiæ Patriarcha Theophylactus morte obdormiit.

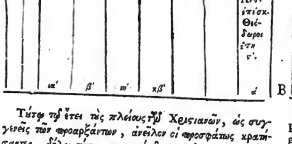

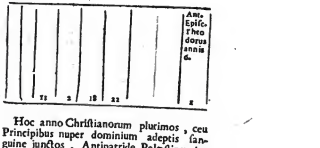

Τότῳ τῇ ἔτει τὸς πλείουςτῷ Χερσιανῶν, ὡς συγγενεῖς τῶν φοραξάντων, ἀνείλον οἱ φροσάμας κραπσαντες, δόλῳ τύπες κραπσαμῶμοι, εἰς Αντιπατρίδα τῆς Παλαιςίνης. τῇ αὐτῇ χρόνῳ Κωνσαντῖνος τῷ Θεοδοσιύπολιν παρέλαβεν ἅμα τῷ Μελιτίνῃ, καὶ ἠχμαλώτευσε τὸς Αρμθίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τῷ Βικαρίν τῆς μιρᾶς Αρμθίας ὁρμώμθος ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Αντιοχείας.

Hoc anno Chriſtianorum plurimos, ceu Principibus nuper dominium adeptis ſanguine junctos, Antipatride Palæſtinæ dolose comprehenſos, Arabes Duces ad principatum recenter evecti ſuſtulerunt e medio. Eodem anno Conſtantinus Theodoſiopoli una cum Melitine capta, Armenios in ſervitutem miſit. Theodorus autem Vicarii filius, e minori Armenia oriundus Antiochiæ Patriarcha conſecratus eſt.

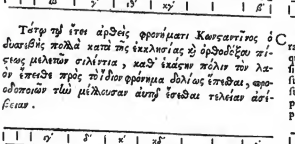

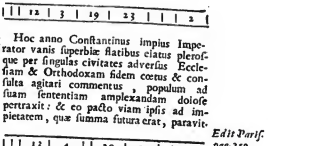

Τότῳ τῇ ἔτει ἀρθεὶς φροτίματι Κωνσαντῖνος ὁ δυαρὶς πολὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἢ ὀρθοδόξου πίστεως μελετῶν σιλίτια, καθ' ἑκάσην πόλιν τὸν λαὸν ἔτεσθε πρὸς τὸ ἴδιον φρόνημα δόλιως ἑπιθέσι, φροδόποιῶν τῶν μέλλοσαν αὐτῷ ἑσθαι τελείαν ἀσέβειαν.

C Hoc anno Conſtantinus impius Imperator vanis ſuperbiæ flatibus elatus pleroſque per ſingulas civitates adverſus Eccleſiam & Orthodoxam fidem cœtus & conſulta agitari commentus, populum ad ſuam ſententiam amplexandam doloſe pertraxit : & eo pacto viam ipſis ad impietatem, quæ ſumma futura erat, paravit.

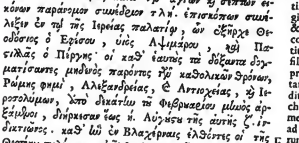

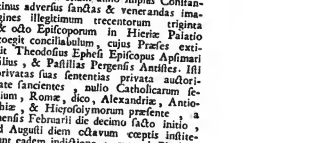

Edit Pariſ. pag. 339.

Τότῳ τῇ ἔτει Αναςάσιος ὁ ἀγιώτος τῷ Φρόσου τῆς ΚΠ. ηγησάμθος τῦτο τὴ ψυχῇ σωῷ τῇ σώματι εἰκότως πάθε τῇ λεγομένῳ χορδαπὸς. κόψον δὲ σόματος ἐμίσας, ἀζίαν ἔτισε δίκλω ὑπὲρ τῆς κατὰ Θεοῦ ἢ τὸ διδάσκαλα πλάνης. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Κωνσαντῖνος ὁ δυαρὶς κατὰ τῷ ἁγίων ἢ σεπτῶν εἰκόνων παράνομον σωλήνωσε τλν. ἐπισόπων σωιλλίξιν ἐν τῇ τῆς Ιρηνέας παλαιίῳ, ὧν ἐξῆρχε Θεοδόσιος ὁ Εφέσου, υἱὸς Αἰμιλιανοῦ, καὶ Παςίλιας ὁ Πέργης· οἱ καθ' ἑαυτὸς τὰ δύξαντα δογματίσαντες μηδενὸς παρόντος τῷ καθολικῶν Φρόνων, Ρώμης φημὶ, Αλεξανδρείας, ἢ Αντιοχείας, ἢ Ιεροσολύμων, ὁσῦ ἐνάτλω τῷ θεοφιλεσίου μέλους ἀρξιμόσι, διήρισαν ἕως νῦ. Αὐ'νέσω τῆς αὐτῆς ἰνδικτιώνος. καθ' ὧ ἐν Βλαχέρναις ἐλθόντες οἱ τῆς Θεοτόκε πολίτοι, αἴτλθε Κωνσαντῖνος ἐν τῇ ἄμβωνι κρατῶν Κωνσαντῖνον μονογδ ὑπίσκοπον γνόμθον τῷ Συλαίου, ἢ ὑπελξάμθος ἐφ μεγάλῳ τῇ φωνῇ. Κωνσαντῖνε οἰκομθικοῦ Πατριάρχα πολλὰ πε ἔτη. καὶ τῇ κζ'. τὰ αὐτὰ μέλος ἀνέλαβε ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ φόρῳ σωῷ Κωνσαντίνῳ τῇ αὐτῇ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, ἢ ἐξεφώνησαν τῷ ἑαυτῶν κακόδοξον αἵρεσιν ἐνώπιον παντὸς τῦ λαοῦ, ἀνεθεματίσαντες Γερμανὸν τὸν ἁγιώτα-

D Hoc anno Anaſtaſius ſacrilegus throni CP. Antiſtes anima ſimul & corpore mortuus eſt infeliciſſimo morbo, qui Chordapſus dicitur, propterea ſtercus per os egerens, dignamque perſolvit ultionem ſuorum in Deum ac præceptorem injuriarum. Eodem etiam anno impius Conſtantinus adverſus ſanctas & venerandas imagines illegitimum trecentorum trigintaſex Epiſcoporum in Hieriæ Palatio coegit conciliabulum, cujus Præſes extitit Theodoſius Epheſi Epiſcopus Aſpimari filius, & Paſillias Pergenſis Antiſtes. Iſti privatas ſuas ſententias privata auctoritate ſancientes, nullo Catholicarum ſedium, Romæ, dico, Alexandriæ, Antiochiæ, & Hieroſolymorum præſente, a menſis Februarii die decimo ſacto initio, ad Auguſti diem octavum cœptis inſtituerunt eadem indictione : qua ad Blacherνas convenientibus iſtis Deiparæ adverſariis, Conſtantinus Conſtantinum Monachum, qui Sylæi Epiſcopus fuerat, manu tenens, cenſcendit ambonem : & clara elataque voce votis conceptis bene precatus; Conſtantino, inquit, Oecumenico Patriarchæ multi anni. Et ſiceſimo ſeptimo menſis Auguſti, Imperator in forum progreſſus eum ſacrilego Conſtantino & reliquis Epiſcopis, qui omnes pravam ſuam hæreſim coram univerſo populo promulgaverunt : & ſanctiſſimum Ger-

manum, Georgium Cyprium, Joannem Chrysorrhoam Mansuris filium, viros sanctos, & venerandos Doctores anathemate ferire ausi sunt.

Αυν, ὲ Γεώργιον τὸν Κύπριον, ᾧ Ιωάννην τὸν Χρυσορρόαν Δαμασκηνὸν τὸν Μανσυρῆ, ἄνδρας ἁγίους ᾧ αἰδεσίμους διδασκάλους.

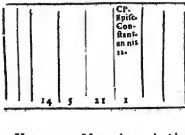

B

Hoc anno Muamed, qui Abulabas etiam dictus, moritur postquam principatu potitus est annos quinque. Abdelas autem frater ejus in loco blasphemiæ eorum dicato Mecha oppido mortabatur. Is ad Abumuslim, qui in Persia degebat, scribit, ut sibi principatus partem, quæ forte obtigerat, servaret. Hic ex adversio Abdelam filium Ali, Salem vero Syri supremi Ducis fratrem principatum sibi procari cognoscens, ac ideo in Persiam, ut eam sibi subjiciat, accedere, Persis tamen adversari, & in Syriæ incolas propendere, qui etiam cum eo belli societatem inierant, de his certus, Syriæ copias in eum concitat, & ad Tyanam confertis invicem manibus, ex contraria parte pluribus occisis, Abusalim victor remansit. Etenim plerique Sclavi erant atque Antiocheni. Abdelas solus superstes & inconmis, post dies aliquot fidem sibi dari petiit ab alio Abdela Muamed fratre, qui e Mecha profectus in Persiam festine properaverat. Hic illum in domo ruinam minante inclusum, fundamentis latenter effodi jussis, interfecit. Abusbulim vero adversus Arabes Syriæ ferocientem & minas jactantem, ut pote qui Maurophororum rebellione inita jugum excussissent, multosque eorum per Palæstinam, Emesenos agros, & maritima loca sustulissent, & in reliquos irruere confiliati fuerant, exercitus copiis in eum eductis repressit. Is Abdelæ infensus, cum totis ejus animibus in secundam Persiam iruit: quare metu perculsus Abdelas ipsum verborum lenocinio precumque blanditiis revocavit, ac ipsis etiam imperii sui symbolis exercandis; virga, anquam, atque fandaliis fasti Prophetæ sui Muamed ad eum summissis, ab eo contendens, ut unius saltem diei leinere ad se divertere dignaretur, ut ei tamquam patri debitum grati animi officium persolveret. Ille lenocinitis modi inefcatus, equitibus centum millibus secum eductis, ad eum venit: utriusque vero copiis ad invicem conjunctis, propriis ejus, qui vocaverat, manibus interficitur. Turmæ autem dissipatæ summis licet honoribus cumulatæ redirum eodem die fuscepernnt. Hic fuit Abdelæ imperii ordo.

Τότῳ τῇ ἔτει Μυαμὶδ, ὁ καὶ Αβωλασβὰς, τὸν βίον τελευτᾷ, κρατήσας ἔτη ε'. ὃν δὲ Αβδελᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς βλασφημίας αὐτῶν * Τιμυχη. γράφει ὅπως πρὸς τὸν Αβμυσουλὶμ ὄντα κατὰ τὴν Περσίδα φυλάξαι αὐτῷ τὸν τόπον τῆς ἀρχῆς, καθὼς ἐκλαμβάνη αὐτῷ. ὁ δὲ μαθὼν Αβδελᾶν τὸν υἱὸν Αλι, ἀδελφὸν δὲ Σαλὴμ τὸ μοσοτραπήγω Συρίας τὴν ἀρχὴν αὐτῷ παραποιούμενον, καὶ ἐρχόμενον κρατήσειν τῆς Περσίδα, ἐναντιούμενον δὲ τοῖς Πέρσαις, καὶ φοσκείμενον τοῖς τῆς Συρίας, οἳ καὶ συμπαλαίσειν αὐτῷ, διηγείρας τὰ τῆς Συρίας στρατόπεδα, συμβάλλει αὐτῷ κατὰ τὴν Τυάνων, ὲ πεσόντας αὐτῶν ὁ Αβσυβαλὶμ πολλοὺς ἐκτεινεν. ὅσων δὲ οἱ πλείους Σκλάβοι, καὶ Αντιοχεῖς. ὁ δὲ Αβδελᾶς μόνος περισωθεὶς, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μήνυσιν λόγως λαβὼν παρὰ τὸ ἄλλον Αβδελᾶ, τὸν ἀδελφὸν Μυαμὶδ, καταλαβόντος αὐοῦ πολὺ τῶν Περσικῶν ἐκ τῆς Μάκχας. ὃν τινα φροντίσας ἐν οἰκίσκῳ σαθρῷ, καὶ καθορυχθῶναι προσέταξε τὰ θεμέλια λάθρα, τὸν ἀπέκτεινε. τὸν δὲ Αβσυβαλὶμ μωιοσάντα κατὰ τῶν Συρίας Αράβων, ὡς ἐπαναστάντων τοῖς Μαυροφόροις, καὶ πολλοὺς κατὰ τὴν Παλαιστίνην, καὶ Εμεσων, ᾧ παραλίαν ὑλότων, ἐπιλθεῖν τε αὐτοῖς μελετῶντων, μὴ τῷ στρατιάματι ἐκώλυσεν. ὁ δὲ ὀργισθεὶς τῷ Αβδελᾷ πρὸς τὴν δευτέραν Περσίδα ὥρμησε σὺν τῇ πλησθεῖ, ὲ δείσιάσας σφόδρα μετασέλκεται αὐτὸν πειθανολογίαις, καὶ παρακλήσεσι, ᾧ αὐτοῖς δὲ τοῖς μυσαροῖς συμβόλοις τῆς ἀρχῆς αὐτῶν. φημὶ δὴ τῇ ῥάβδῳ καὶ τοῖς σανδαλίοις τὰ ζιδδοφορητὰ Μυαμὶδ, ἐξαπτὸν ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς ἐκκλῆναι πρὸς αὐτὸν, ὅπως αὐτῷ τὴν πατρὶ ὀφείλουσαν δίκαιοσύνα ἀποτίσειμ. ὁ δὲ ἀπαπθεὶς, παραγίνεται σὺν χιλιάσιν ἱππέων ῥ'. ἐνωθεὶς τε αὐτῷ κτείνεται ὑπ' αὐτοῦ χειρὶ ἰδίᾳ. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ σκεδασθέντες αὐθημερὸν φύγοντο, φιλομιάσας ἀπαθεῖν τοὺς ἐφοδιαθέντας. ᾧ οὕτω τῆς ἀρχῆς τοῦ Αβδελᾶ ἐνέστησεν.

Edit. Paris. pag. 360.

C

D

E

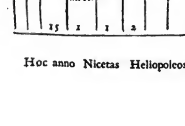

Hoc anno Nicetas Heliopoleos Epi-

Τούτῳ τῇ ἔτει Νικήτας ὁ Ηλιουπόλεως ἀναθημα-

τίδη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σύρας τε, ἢ Ἀρμενίους, οὓς ἤγαγε ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως, ἢ Μελιτινῆς, εἰς Θρᾴκιλα μετώκησεν· ἐμοίως δὲ ἢ ἐκ τῆδε πόλει ὀλιγωδέστατα τῆ οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τῶ Ταυρικοῦ, ἰδίᾳ κὲ συμφαμίλους ἐκ τῆ γῆσων, Ϛ Ἑλλάδος, ἢ τῆ κατωτικῶν μερῶν, ἢ ἐποίησε κατοικῆσαι τὼ πόλιν, ἢ κατπνύσεωσιν αὐτῶ· τᾶ δ' αὐτᾶ χρόνῳ ἐζέπεμψαν οἱ βάλγαροι πάντα διὰ τὰ κυϐδέντα κάσρα· ὡς δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσαντος τὸν Ἀποκρισιάριον, ἐξῆλθον φωσατικὸς, κὲ ἦλθον ἕως τᾶ μακρὰ τείχυς κατὰ τῆς Βασιλίδος πόλεως τῶ ὁρμῶ ποιησάμβοι. πολλῶ δὲ ὤλεσαν ἐργασάμβοι, κὲ αἰχμαλωσίαν λαϐόντες, ὑπέρεμναν ἀβλαϐεῖς εἰς τὰ ἴδια.

| | | ιε' | ϛ' | ζ' | γ' | | | ι'.

Τῶ δ' αὐτῶ ἔτει σεισμὸς γέγονε κατὰ τὼ Παλαιστίνων κὲ Συρίαν σὺ μικρὸς μέν Μαρτίῳ ὀνάτῃ. κὲ ἐξωείδη Θεόδωρος ὁ Πατειάρχης Ἀντιοχείας φθόνῳ τῆ Ἀράϐων, ἢ διαϐληθεὶς, ὅτι συχνὼς τῆ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἐκλοποὺς τᾶ τῶν Ἀραϐων διὰ γραμμάτων· κὲ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Σαλὴμ ὑπερόρεσεν τίζησιν εἰς τὼ Μωαϐίτιν χώραν, πατεῖδα τε αὐτῶ· κὲ ἐπέτρεψαν ὁ αὐτὸς Σαλὴμ μὴ κτίζεδαι ἅσας ἐκκλησίας, μηδὲ φανῶναι ϛαυρὸν, μηδὲ δσημανίσεας περὶ πίσεως Χεζιανὸν μετὰ Ἀράϐων. ἐπεςράτευσε δὲ κατὰ Ρωμαίας σὼ χιλιάσι π. κὲ ἦλθων εἰς τὼ Καππαδοκίαν ἤκουσε Κωνσταντῖνον κατ' αὐτὸ ὁπλοζόμβον, κὲ φαϐηθεὶς ὑπέρφιλεν ἄφοακτος μὲδὲν λυμηνάμβος· μόνον δὲ ὁλίγως Ἀρμβίους φροσρύπτας αὐτῆ λαϐὼν ὑπέρφιλεν.

| | | ιζ' | γ' | γ' | δ' | | | ι'.

Τούτῳ τῆ ἔτει Ἀβδιλὰς τὸν φορολογίαν ἐπέτεσε Χεζιανοῖς, ὡς ἅπασας μοναχυς τε, ἠϊγκλείσας, κὲ κτοίτας τὰς τῆ Θεῷ ὑαρεσκούσας φορολογῆραι· ἐσρατήγησε δὲ τὰ τ' ἐκκλησιῶν κεμηλιαρχία, Ϛ ἐγκωμ Εβραίας φρὸς τὸ πωλῆσαι αὐτὰ· ἢ ὑφόρασαν αὐτὰ οἱ ἀπελωθῆροι.

| | | ιϐ' | δ' | δ' | ε' | | | ι'.

Τούτῳ τῆ ἔτει Κωνσταντῖνος τὰς κατὰ Μακιδονίαν Σκλαϐινίας ᾐχμαλώτυσε, Ϛ τὰς λοιπὰς ὑποχειρίως ἐποίησεν. ἐν αὐτῆ δὲ τῆ χρονογτικῖκ τῶν Μαυροφόρων Περσῶν τῆς μαγικῆς ὄντες Θρησκείας, ἀπάντῃ τᾶ διαϐόλα κραυμοῦσι, πωλήσαντες τὼ ὑπαρξιν αὐτῶν, ἢ χυμοὶ ἀσελθόντος εἰς τὰ τείχη, ἐῤῥίπτον ἑαυτὸς, ὡς πυτοδῶσαι εἰς τὸν ὁρυὸν, ὡς ἐσμίζων. οἱ δὲ μηδὲν ἀζημίως τῆς ἱκέτας κληρυχίας ἔχοντες, εἰς γῶν ἀσδυτήριφον τὰ μὴν σωτειδέντες, ὧν τὰς ἐξάρχοντας τῆς πλάσης Ἀβδηλὰς ἀπέλα διὰ τῶ Σαλὴμ κατὰ τὼ Βίῤῥωσαν κὲ Χαλκίδα ὄντας ἢ ἀεὶ ϗμον ἐξ.

| | | ιϐ' | ε' | ε' | ε' | | | ι'.

Τούτῳ τῆ ἔτει φθάσῃ τὰς Χεζιανὰς ἐκώλυσαν Ἀραϐεῖς ἐκ τῶν ϑμοσίων χαρτοθσίων πρὸς ὁλίγων χρόνον, αὖθις ἀναγκαϐέντες ἐγχαρῶσιν αὐτοῖς τὰ αὐτὰ, διὰ τὸ μὴ δυνάϐεδαι αὐτὸς γράφειν τᾶς ϗμῆρας· Ϛ ὑπεςράτευσαν ἢ Ρωμαίαν, Ϛ ᾐχμαλώτευσαν πολλὰς· ἢ Παῦλον τὸν ερατηγὸν τῶν Ἀρμενίσκοπας ab universo Ecclesiæ cœtu anathemate percussus est. Imperator autem Constantinus, quos Theodosiopoli & Melitenæ Syros & Armenios eduxit, in Thraciam transtulit: quibus Paulicianorum hæresis aucta est. Urbe pariter tota civibus pestilentia defuncta, ex insulis, Græcia, & inferioribus aliis regionibus incolas alios cum integris etiam familiis asportatos, ut eam habitarent transtulit: atque ita civibus ut prius refertam ac populosam reddidit. Eodem etiam anno Bulgari ob nova castra extructa, nova quoque pacta postulant. Imperatore Apocrisiariorum eorum spernente, ipsi ignominiam ulturi, ad Longum usque murum versus Urbem cum exercitu bene instructo irrumpunt: sanguinque strage edita, & multitudine captivorum abducta, illæsi & incolumes proprias domos repetunt. *Edit Paris. pag. 361.*

B

| | | | 16 | 2 | 2 | 3 | | | 16

Hoc anno terræ motus haud levis in Palæstina & Syria contigit mensis Martii die nono. Theodorus Antiochiæ Patriarcha in exilium deportatus est Arabum invidia, qui frequentioribus litteris ad Imperatorem Constantinum scriptis res Arabum eum manifestare criminati sunt. Quare Patriarchatus terminis extorrem ipsi provinciam Moabitidem, quæ fuit ejus patria, transferendum Salem Arabum Dux edixit. Idem novas Ecclesias nusquam instaurari, crucem publice videndam non exponi, Christianum cum Arabibus de fidei dogmatibus non disserere lata lege sanxit. Armatis hominum octoginta millibus in Romanam expeditionem suscepit. In Cappadociam autem profectus ubi Constantinum arma in adversum parare audivit, metu pulsus, re penitus infecta, nullaque illata noxa domum redit: tantum paucos Armenos fronte ad ejus castra transfugientes secum abduxit.

C

| | | | 17 | 3 | 3 | 4 | | | 1

Hoc anno Abdelas imposita Christianis tributa auxit: adeo ut omnes five Monachi five Incluſi, five Columnicolæ Deo ſua vita placiti vectigales deſcriberentur. Eccleſiarum quoque ſacras penus figillo ſuo obſeravit: & ad ſacra vaſa diſtrahenda emptor Hebræus induxit: emerunt autem ea Liberti.

| | | | 18 | 4 | 4 | 5 | | | 1

D

Hoc anno Conſtantinus Sclavinie provincias ad Macedoniam ſitas in ſervitutem redegit, reliquos vero imperio Romplane ſubjici cogit. Eodem quoque anno ex Maurophoris Perſis nonnulli facultatibus diſtractis, depoſitiſque ſpatibus nudi, conſcenſis ædificiorum mœnibus, in capita præcipites ſe agebant, quo, ut magicæ ſuperſtitionis fallacia deceptі, & a Diabolo potentius occupati rebantur, in cælum promptius evolarent. Illic porro hæreditatis & ſortis ſibi propoſitæ nil affimabile dignum reportantes, membris omnibus conterendi in terram gravius dilabebantur. Hujus erroris anteſignanos ex numero reperros, quum Berrhœæ, tum in Chalcide, opera Salem Abdelas e medio ſuſtulit.

E

| | | | 19 | 5 | 5 | 6 | | | 1 *pag. 362.*

Hoc anno a publicis vectigalium actis conficiendis ad breve temporis ſpatium Saraceni invidia moti Chriſtianos prohibuerunt: ruſtus autem neceſſitate compulſi, quod ipſi numeros & ſummas ſcribere non poſſent, eadem eis repoſuerunt in manus: & irruptione in Romanam facta plures abduxerunt captivos, Paulum-

que Armeniorum Ducem, inito ad Melam cum eo certamine, exercitusque partem non contemnendam, quadraginta duobus viris e Romana ditione spectatissimis, pluribusque aliis compedibus adstrictis in captivitatem secum abactis, profligaverunt. Imperator autem armis in Bulgariam motis, venit Beregabam: At Bulgari ad Clusuram obviam factâ plurimos ex ejus militibus deleverunt, inter quos Leo Patricius & Thracensium Dux, alter Leo cursus publici Logotheta, & ex confusa plebe non pauci desiderati. Eorum arma acceperunt Bulgari: atque ita Romani cum dedecore redierunt.

A νίων πολιμήσαντες εἰς Μέλαν ἀγεῖλον μεῖ πλήθους στρατῶ, καὶ μβ'. ἀνδρας ἐπισήμους διαμέσους ἤγαγον, καὶ κεφαλας πολλας. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερφέρων τὸ Βελγαρίαν, καὶ ἐλθὼν εἰς Βαρίγαδαν εἰς τὼν κλεισούραν ὑπλωτησεν αὐτῶ οἱ Βελγαροι, καὶ πολλους τῶν αὐτὼ ἀγειλον, ἐν οἷς καὶ Λέοντα Πατρίκιον, καὶ στρατηγὸν τῶ Θρᾳκησίων, & Λέοντα ἕτερον Λογοθέτην τὸ δρόμω, καὶ λαὸν πολυὶ· καὶ ἐλαβον τὰ ἅρματα αὐτῶν. & ὕτως ἀδόξως ὑπέστρεψαν.

| | | |

ἠ ἐκτεθεῖσι σε. ἐξέωγκαν αὐτὸν καὶ ἀπέκλεισαν ἐν φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσε τὸν ἀγίαν συναξιν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας. Ἐ εἰ μὴ ὁ ἐμπροσθεν τῆς καπηφαΰνε αὐτοῦ ἠθέλησε καὶ παρεισὶς λόγους, κακὸν μέγα ἂν ἀπεπλάθη τῷ ὄρῳ ἐκεῖνο. ὧν δὲ ὁ μακάριος Ἀναστάσιος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ διώκτης Ἀνδρέου τοῦ ἁγίου Μοναχοῦ, τὸν λεγόμενον Καλυβίτην τὸν Βλαχέρνας διὰ μισητῶν ἐν τῇ ἱππικῷ τῷ ἁγίου Μάμαντος ἀπέκτεινε ἐλίγχοντα αὐτὸν τὴν ἀσέβειαν, ἢ Οὐαλεντα τὸν ἢ Ἰουλιανὸν ἀποκαλοῦντα αὐτόν· ὃν καὶ ἐν τῇ ῥόμμαι ῥιφῦναι προσέταξεν, εἰ μὴ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ τύπον ἁρπάσασαι, ἐν τῇ ἐμποδὼν τοῦ Λιβαδείου ἐθαψαν.

A & te rogat: corripi juſſit, & in carcerem detrudi, allo interim Sacerdote ad ſanctam Synaxim complendam ſuffecto: Ex quo timor ingens in omnium animis exciratus. Ac niſi innata morum urbanitate & humili oratione ferocientem Principem Metropolita demulſiſſet, magnum prorſus malum ea occaſione committebatur. Is porro erat Beatus Anaſtaſius.

Eodem etiam anno Conſtantinus perſecutor Andream venerabilem Monachum, Calybitem dictum, ad Blachernas habitantem verberibus contuſum, quod ejus impietatem, eo Valente Juniore, & Juliano vocitato, arguiſſet, in ſancti Mamantis Circo ad Blachernas interfecit: ejus autem corpus in naris fluentum projici juſſerat, ſed Andreæ ſorores ipſum efferentes in Leucadii emporio ſepulturæ mandarunt.

B

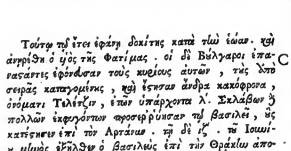

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη δοκίτης κατὰ τὸν ἑῶαν. ἠ ἀνῃρέθη ὁ υἱὸς τῆς Φατίμας. οἱ δὲ Βυλγαροι ἐπαναστάντες ἐφόνευσαν τοὺς κυρίους αὐτῶν, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ παιδία, καὶ ἔστασαν ἄνδρα κακόφρονα, σειρᾷ καπηλικῇ, καὶ ὄνομαι Τελήτζιν, ὅπερ ὑπάρχοντα λ'. Σκλάβων ἢ πολλῶν ἀφηνιάντων φροντίζουσαν τῇ βασιλεῖ, ἢ καπήγαγεν ἐπὶ τὸν Ἀρτάνιον. τῇ δὲ ἰζ'. τῶ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Θρᾴκιον ἀπογείλας ἢ πλῆθος ἐπὶ τὸ Εὐξεινου Πόντου ἵνα ἀγείλων χελαδέων ἐπιφερομένων ἀπὸ ιβ'. ὥπταν. ὁ δὲ Τελήτζης ἀκούσας τὴν διὰ γῆς ἢ Θαλάσσης κατ' αὐτὸ πίπτουσιν, λαβὼν εἰς συμμαχίαν ἐκ τῆ φροσαπαρακειμένων ἐθνῶν χιλιάδας κ'. Ἐ τοὺς εἰς τὰ ὀχυρώματα ὑπόσας, ὑσφαλίσατο ἑαυτόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλθὼν ἐπλήκτωσεν εἰς τὸν κάμπον Αγχιάλου. καὶ τῇ λ'. τῦ Ἰουλίου μηνὸς τῆς α'. ἐνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ἑ. ἐφάνη Τελήτζης μὴ πλήθος ἐζόνων ἑρχομένος, ἢ συμβαλόντες πόλεμον, κόπτουσιν ἀλλήλας ἐπὶ πολύ· ἢ τραπεὶς Τελήτζης ἔφυγεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὥρας ἑ. ἢ πολὺ πλῆθη Βυλγάρων ἀπηλώθησαν· πολλοὶ δὲ ἐχειρώθησαν, ἄλλοι δὲ Ἐ φροσφύρωσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς ἐπὶ τῇ πυαύτῃ νίκῃ, ἐδρίαμβευσε ταύτλιν ἐπὶ τῆς πόλεως, ἁρματωμένος σὺν τῇ στρατῇ εἰσιλθών, ψόμπιμώμος ὑπὸ τῆ ὄηλωμ, ἢ ξυλοπανδούρες σύρων τὰς χεραθέπτας Βυλγάρας, ὡς ἐζωθεν τὰς Χρυσὰς πόρτας ἀποπιμθῆναι ἐκέλευσεν ὑπὸ τῆ πολιτῶν. τὸν δὲ Τελήτζιν σασισάντες οἱ Βυλγαροι ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἀρχουσιν αὐτῆ, ἢ ἔστασαν Σαβῖνον γαμβρὸν ὄντα Κορμισιού τὸ πάλαι κυρίου αὐτῶν, τὸν δὲ Σαβίνου δὐθέως ἀποστείλαντες πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐζητωῦπτες ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένοι ποιήσαντες οἱ Βυλγαροι ἀπέστειλαν τῷ Σαβίνῳ στρᾶς, λέγοντες ὅτι διὰ σὺ Βυλγαρίᾳ μέλλει διλιδεῖσα τοῖς Ρωμαίοις. τάσσως ἢ γινομένης, φθύγει Σαβῖνος ἐν τῷ κάτρῳ Μισιμβρίας, ἢ

Theophanis Chron.

Hoc anno cometa trabis inſtar ad Orientem viſus. Fatimæ filius e vivis ſublatus. Bulgari ſeditione mota propriis dominis continuata unius ſtirpis ſerie poteſtatem hucuſque adepti, illata cæde recJectis maligniæ mentis hominem nomine Teletſim annos triginta natum ſibi Ducem præfecerunt. Multi propterea Sclavi patria excedentes, ad Imperatorem ultro le contulere: quos ille Artanam incolere conſtituit. Menſis autem Junii die decimo ſeptimo bis millium chelandiorum equos duodecim per ſingula velhentium claſſe per Euxinum Pontum miſſa, Imperator Thraciam verſus perrexit. Teletſes terra marique adverſum Imperatorem audiens, vicinarum nationum viginti millibus in auxilium accitis, & per munita loca diſtributis, ipſe præſidio ſe incluſit. Imperator vero in Anchiali agris caſtra metatus eſt. Porro Junii die trigeſimo, indictione prima, feria hebdomadis quinta, Teletſes cum numeroſa auxiliariorum multitudine progredi tandem viſus eſt: confertaque pugna, mutua utriuſque partis cædes ingens edita: fuſisque demum Teletſis copiis ipſe fugam arripuit: duravitque pugna ab hora quinta uſque ad veſperam, & maximus Bulgarorum numerus certamine ille deletus: multi capti: alii ultro ad Romanos defecerunt. Imperator proſpero victoriæ ſucceſſu elatus, armis omnibus cum toto exercitu inſtructus, Urbem triumphum ducens ingreſſus eſt: lætiſque totius civitatis vocibus exceptus, Bulgaros bello captos xylopanduris vinctos in eam invexit: eoſque demum extra Chryſen portam a civibus capite truncari juſſit. Bulgari autem ſeditione in Teletſem mota ipſum ac cunctos ejus proceres dederunt neci, Sabinum vero Cormeſii quondam Principis generum conſtituerunt Ducem. Cum vero Sabinus Legatos de pace ad Imperatorem conſeſtim deſtinaſſet, Bulgari comitiis habitis Sabino pertinaciter ſe oppoſuerunt, clamantes. Bulgaria tui cauſa Romanorum poteſtati ſubjicienda eſt. Audto demum tumultu, Sabinus in Meſembriæ præſidium fuga ſe ſubducit, & inde ad Imperatorem ſe confert. Alium vero Do-

Edit. Paris. pag. 364.

minum nomine Paganum Bulgari creave-
runt. A

μοσιεύουν τῷ βασιλεῖ· ὕστερα δὲ οἱ Βούλγαροι ἕτερον
νόμιον ὀνόματι Παγανόν.

| | | |

διὰ τῦτον προσεκαρτέρουν, καὶ μετὰ θρήνων, καὶ δακρύων οἴκοι ἀπεκαμπτον, ἱστορεῖτες τί εἰπεῖν περὶ τῦτο. τῇ δ' ἑξῆς ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ἀστρὶς ἐκ τῦ ὑρανῦ πίπτουσα ὤφθησαν, ὡς πάντας τὰς ὁρώντας τὸν τῦ παρόντος αἰῶνος ὑπολαμβάνειν εἶναι συμπέρασμα· αὐχμός τε πολὺς γέγονεν, ὡς ξηρασθῆναι καὶ πηγάς. ἀγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Πατριάρχην λέγει αὐτῷ· ἆρτι τι ἡμᾶς βλάπτει, ἐὰν λείψωμεν τὸν Θεοπίστον, Χερσώνιτον; ὁ δὲ περιπυθόμενος αὐτὸν λέγει. Ἐλέησον, Δέσποτα, μηδὲ εἰς ἔννοιάν σου ἔλθῃ αὐτὸς ὁ λόγος· οὐκ ὀρθὸς ἔσα τελευτᾶσται, καὶ ἀνεθεματίζεται Νεςόριος ὑπὸ πάσης τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν. ἐγὼ μαθεῖν θέλων ἠρώτησα· ἵνα δὲ σε ὁ λόγος.

Χρόνος τῦ κόσμ.	Ῥωμ. βασιλ. Κωνσταντίνε ετ. ιλ'.	Ἀραβ. ἀρχὴ Ἀβδελ. ἔτ. κδ'.	Ῥωμ. ἐπίσκ. Κωνσταντινε ἔτ. ι'.	Κωνστ. ἐπίσκ. Κωνσταντίνε ἔτ. ιβ'			
	͵εξ'	͵ς'	γ'	μ'			

Τοῦτῳ τῷ ἔτει ἐπῆλθον πάλιν οἱ Τᾶρκοι ἐπὶ τὰ Καισαρίας πύλας, καὶ εἰς Ἰβηρίαν· καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῦ Ἀράβων, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπόλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελὰς παμῤῥηγὰ πικρίᾳ καθῆλε τὰ ἄρχης τῶν Ἰσαὴλιτῶν, εἰς ὃν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ τέτε κλῆρος τὸ κρατεῖν μετ' αὐτὸν ἔπεσε. κραναλαγγίῳ δὲ ἡμιτελεσθεὶς ὄρῳ, ἐκ σκυμνατικῆς πλημμέλειας, πέσὼν Θεραπεῦσθαι μέλλων εἰ τοῖς ῥείθροις ἐμφυσηθῇ πυρμιᾶν τινὶ ἐσκαλιζομένῳ τῷ αὐτῦ ἰατρῷ, Μωσεῖ τινὶ ὀνόματι, Διακόνῳ τῆς Νεςοριάνων ἐκκλησίας· ἐν ἠδη δωρεαῖς τῶν πυπεικῶν θεσμάτων κατασκάσασε φάρμακον, μὴ τῶ ᾧ ναρκώσῃς εἶναι σφόδρα. ᾧ δὲ πειθεὶς ὁ αὐτὸς οἴῳ τῇ Ἀβδελᾷ, καίπερ ἀσφαλιζόμενος τὸ συμφαγεῖν αὐτῷ διὰ τῶν ἐπιβουλῶν, ἐνέζεσεν διάφορα. ᾧ πληρωθεὶς πορὶ τῶν κεφαλῶν * πάσας τὰς αἰθήσεις, * μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν εἰρηθεὶς, ἄφωνος προῆκειτο. ἐφοσκαλεσάμενος δὲ τὰς ἡγεμόνας ὁ ἀφοῤῥοπτὰς τὸ γένος ὁ Ἀβδελᾶς, φθ. τί ὑμῖν δοκεῖ, πεῖτε τὰ μέλλοβασιλεῖσις ὑμῶν; εἰ δὲ ὁμοῤῥοίως ἀρνησαίμιοι αὐτῷ, βιβῖας ἔδοκαν τῇ ὑφ' τὰ αὐτὰ Ἀβδελᾷ, Μοάμ δὲ τῇ ἐπικλήσει Μαδί. τὸν δὲ Ἰσαὶ ἀνάλωτον μενῖωήκαν οἰκαδε. τῶτον δὲ μετὰ τελεῖων ὑμέρας ἀναλαβόμενος, ἀπολογίας ἐπιπλέοις παρημυθήσατο. πλαττὶς χρυσίου ῥ τῶν ὕβεισ ἀπταμενῷ ἀριθμῷ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπέςειλε Παγανὸς ὁ κύρις Βλγαρείας παρὸς τὸν βασιλέα, αἰτῦμενος συμβῆναι αὐτῷ, καὶ λαβὼν λόγον, ἐξῆλθε παρὸς αὐτὸν μετὰ τῦ Βοϊλάδων αὐτῦ, ὃ καθιδόντος τὸ βασιλέως, καὶ τῦ Σαβίνι συγκαθιζομένου καὶ αὐτῷ, ἐδίξατο αὐτὸς. καὶ ὠνειδίσατο τῶν ἀπαξίαν αὐτῶν, καὶ τὸ κατὰ Σαβίνου μῖσος. καὶ ὑποίησαν, τὸ δοκεῖν, εἰρήνοδι διεπίμπε φερόντων, καὶ μετὰ θρήνων καὶ δακρύων οἴκοι ἀπεκάμπτον, ἱστορεῖτες τί εἰπεῖν περὶ τῦτο. τῇ δ' ἑξῆς ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ἀστρὶς ἐκ τῦ ὑρανῦ πίπτουσα ὤφθησαν, ὡς πάντας τὰς ὁρώντας τὸν τῦ παρόντος αἰῶνος ὑπολαμβάνειν εἶναι συμπέρασμα· αὐχμός τε πολὺς γέγονεν, ὡς ξηρασθῆναι καὶ πηγάς. ἀγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Πατριάρχην λέγει αὐτῷ· ἆρτι τι ἡμᾶς βλάπτει, ἐὰν λείψωμεν τὸν Θεοπίστον, Χερσώνιτον; ὁ δὲ περιπυθόμενος αὐτὸν λέγει. Ἐλέησον, Δέσποτα, μηδὲ εἰς ἔννοιάν σου ἔλθῃ αὐτὸς ὁ λόγος· οὐκ ὀρθὸς ἔσα τελευτᾶσται, καὶ ἀνεθεματίζεται Νεςόριος ὑπὸ πάσης τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν. ἐγὼ μαθεῖν θέλων ἠρώτησα· ἵνα δὲ σε ὁ λόγος.

Anni mundi 6156.	Imp. Rom. Constans. annis 35.	Arabum Dux Abdelas annis 22.	Romæ Episc. Constant. annis 5.	Constant. Episc. Constant. annis 12.			
Divinæ Incarn. 647.	24	20	3	12			

Hoc anno Turci in Caipias portas & Iberiam irruptionem secundam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conserta, ex utraque parte cecidere non pauci. Porro Abdelas Ilelii Musæ, in quem, ut superius enarratum est, hinperandi fors tertio ordine devolvebatur, principatu hac arte defraudavit. Cum enim eum Hemicranico ac vertiginoso capitis dolore laborare videret, ipsum fanatum iri perfuasit, si in nares ejus insufflaretur medicamentum sternutamenta moveris, consectum a quodam suo medico, Moysè nomine, Antiochenæ Ecclesiæ Diacono, quem jam ante ipsè Abdelas numeribus corruperat, ut nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum præpararet. Is facile persuasus, morem Abdelæ gerit: ac licet ab Infidis cavens a conviviis quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, hausit tamen naribus medicamentum. Confestim vero capitis gravedine laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus & principis partis ductu privatur, & examinis jacebat. Abdelas subinde Ducibus & generis proceribus convocatis, ipse ceu frater eorum sententiam rogat. Quid vobis de futuro rege vestro videtur? Eo vero communibus suffragiis repudiato, Monam, cognomento Madi, Abdelæ filio, dextras & fidem dederunt: Ipse autem sensibus orbatum dominum retulerunt: eumdemque tertium post diem reparatis sensibus & mente restituta bene valentem multis exquisitionum modis Abdelas placare contendit, & illatam injuriam talentis auri centum compensare.

Eodem etiam anno Paganus Bulgarorum dominus missis ad Imperatorem Legatis, ad colloquium & mutuum cum eo consectum venire postulavit: & accepta fide, ipse cum suis Boiladis & optimatibus ad Imperatorem se contulit. Imperator autem fede fia recubans, Sabino ipsi pariter assidente, advenientes excepit. Tum rebellione, & quod in Sabinum conceperant, odio exprobrato, simulatam

Edit. Paris. pag. 366.

pag. 367.

paeem cum eis compositit. Missis porro latenter in Bulgariam militibus, Severum Sclavinum optimatem multorum pridem in Thracia malorum auctorem in potestatem recepit. Comprehensus est etiam Christinus Apostata fidei conjurcator, & inter prædones dictos Scamares antefignanus, qui in portus S. Thomæ mole præcipitis manibus & pedibus acciti medicis commissus est, & a pube ad thoracem ab eis dissectus conspicientæque humanæ corporis compositioni novum exhibuit spectaculum: ac demum in ignem conjectus est. Postmodum Imperator Urbe inexpectato egressus, Clausuras custodia destitutas, ob fraudulentæ pacis speciem reperiens, in Bulgariam Tuntas usque penetravit. Tum igne caulis & vagueis fortes reperciis subjecto, nulla re præclare gesta, sed subito metu correptus CP. remeavit.

A ἐλυ· καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς λάθρα εἰς Βουλγαρίαν ἐπίσκοπον τὸν Σίδερον ἀρχοντα Σκλαβησίων τὸν πολλὰ κακὰ ἐν τῇ Θράκῃ ποιήσαντα. κατακρίθη ϑ καὶ Χρειστινος ὁ τοῦ Χρειστιανοῦ μαγκαφίτης, καὶ ἀφώτως τῇ Σκαμάρων, ὃν ἐν τῷ μώλῳ τῦ ἁγίυ Θωμᾶ χειροποιήσαντες καὶ ποδοπατήσαντες, ὕϒτγκαν τῆς ἰατρικῆς, ϗ τὸν αὐτοῦ μερισμὸν ζώντα ἀπὸ ἤβης ἕως τῦ Θώρακος φῶς τὸ καταυσθὲν τῶν τῆ ἀνθρώπου κατασκεύῃ. καὶ ἅπτας αὐτὰ τῷ πυρὶ παρέδωκαν· ἄρτι δὲ ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν τῆς πόλεως, ϗ ἀφυλάκτυς ἄρτι τὰς κλεισύρας, ϗ τὰ ὅπλα ἀπαπλῶν εὑρὼν, εἰσπλεῦσι εἰς Βουλγαρίαν ἕως Τουλίας. ϗ βαλὼν πῦρ εἰς τὰς αὐλὰς ἃς εὗρε, μὴ φέβυ ὑπέρφλε, μεδὲν γενναῖον ποιήσας.

B

Hoc anno mensis Novembris die vigesimo, indictione quarta, impius & irreligiosus Imperator adversus omnem, qui Dei timorem præ se ferret, furiis invectus, Stephanum juniorem Protomartyrem Inclitum ad sanctum Auxentium (is locus est ad montem Damatry vicinum) ad flagellorum ictum jussit. Eum iracue acerbitatum rudenter alligatum, quod pleroſque ad Monasticam vitam esset hortatus, & aulæ dignitates divitiasque contemnere suasisset, a Prætorio usque ad Pelagii monumenta, Scholarii cæteroramque ordinum nobiles, imo potius hostes, qui Constantini erroris, senius, & imperitiæ participes fuerant effecti, tractum laceraverunt, & venerandas ejus reliquias membratim concisas in violenta morte fabricatorum foveam projecerunt. Vir sane cunctis pretio fuit & honori, qui annos sexaginta in Clausura exegit, & virtutibus innumeris claruit. Procerum autem & militum non paucos imagines adorasse accensatos variis tormentis & acerbissimis supplicibus Imperator subjecit. Istud porro juramentum, quod generale fuit, ab omnibus imperio subditis exegit, ne quisquam imagini venerationem exhiberet: postmodum vero ipsum Constantinum falsi nominis Patriarcham ambonem consecendere & veneranda vivificaque ligna manibus tollentem, e numero eorum qui venerarentur imagines se nusquam exiliere, jurare compulit: ac confestim ex Monacho nuptiales coronas gestare, carnes delibare, & in Regia mensa cytharœdorum vocibus aures præbere perfuasit. Sed non multo post divina vindicta hunc in manus Constantini sanguinarii homicidæ tradidit. Cæterum Januarii mensis die vigesimo primo indictione quarta, Imperator bello in Bulgaros moto, chelandiorum bis millia sexcenta Anchialum misit, copiis thematum omnium iis impositis. Cum autem littora navigando semper legerent, Boreali vento flante, cuncta paucis exceptis confracta sunt. Immensus sane suffocatorum numerus extitit: Cadaveribus autem colligendis uncos ferreos demisit Imperator, & mortuos undis extractos funeteris honoribus prosequutus est. Mensis subinde Julii die decimo septimo nullo stipatus apparatu in Urbem rediit. Eusdem porro Indictionis quartæ mensis Augusti die vigesimo primo Monasticum habitum & institutum publice traduxit in Circo, & contemnendum oculis omnium

C

D

E

Edit. Paris. pag. 368.

| | | |

τῶν κρατεῖν γωμαϊκα τῇ χειρὶ, ☪ οὗπω παρελθεῖν αὐτὸς τὸ ἱπποδρόμιον, ἱμπτυομένης, ☪ ὑβριζομένης ὑπὸ παντὸς τὸ λαοῦ. ὁμοίως ϗ τῇ κϑ. τῇ αὐτῇ μὴνὸς ἐχθυσας ἐπὶ ἱπποδρομίας ἐπίσημοι ἀρχοντες ιϑ. ϗ ἱπόμπδσαι, ὡς κατὰ τὸ βασιλίως πογηρὰ βουλδεάμμοι, συκοφαντῆσϑης ἐν ἀλκθείᾳ, ἀλλὰ φδονῶν αὐτοὺς ϗ τὸ εἶναι αὐτὸς ἐνδόξ, ϗ ῥωμαλαίως, ϗ παρὰ πάσων ἱπωπομένους· τινὰς δὲ αὐτῶν ϗ δὶ δὺλαβειαν, ϗ ὡς εἰς τὸν ἀφορῆσϑαι ἔγκλειστον ἀπιρομμένους, ϗ τὰ πάδη αὐτῶ ϑεκεμβδοπτις, ὡς ϗ ἀπίκτειναν, ὧν εἰσὶν οἱ φωτεύοντες α. Κωνσταντίνος Πατείκιος ϗ Λογοδέτης τὸ δρόμου γωόμμος, ὃν ἱκωόμασε Ποδοπάγωρον. β. ὁ τότου ἀδελφὸς Στρατηγὶς Πατρίκιος, ϗ Δομέστικος τῆ Ἐξκυβιτόρων. γ'. Λητιοχὸς τὸ τῶ δρόμου γκγωὸς Λογοδέτης, ϗ στρατηγὸς Σικελίας. δ'. Δαβὶδ Σπαδάρος κατὰ τὸν Βυσήρ, ϗ Κόμης τὸ Οφικίου. ε'. Θεοφύλακτος ὁ Ικοπίτης Πρωτοπαδάριος, καὶ στρατηγὸς τῆς Ορφάνης. ϛ'. Χερσορόος ὁ κατὰ τὸν Πατείκιον Ιμίλιον Σπαδάριος. ζ'. Κωνσταντίνος Σπαδάριος ϗ βασιλικὸς Πρωτοβράτωρ, ὁ υἱὸς τῶ Πατρικίου Βαρδάνους. η'. Θεοφύλακτος Κανδιδάτος ὁ κατὰ τὸν Μαεστάτιλιν, ϗ ὕπαρ. Τούτως ἐπὶ τῆς ἱπποδρομίας ϑπλεδσας, ϗ ὑπὸ παντὸς τὸ λαοῦ ἱμπτυσδῆναι ϗ ἀπασκαῖναι ποίησας, ἴδωκεν ἀποφασιν. ϗ τὸς μὴν δύο ἀδελφὸς Κωνσταντίνον, φμὶ, καὶ Στρατήγιον ἐν τῇ Κυπτῇ ἀπικεφαλίσαι, πολλοῦ δρῖιῶν γκομένου ὑπ' αὐτοὺς ἐπὶ πατρὶ τῇ λαῷ. ὡς τε μαδόντα τὸν τῆς βασιλέα ἀγανακτῆσαι, καὶ τὸν Ὕπαρχον Προκόπιον τῦλαδαι ϗ ἀβδέξαδαι, ὡς τότο κατακδέμμον. τὸς δὲ λοιπὸς πάντας τυρλήσας ἐξώρυσεν, ὧς ϗ καθ' ἕκαστον τὸς ἀποσέλων ὁ ἀποσέλας ἀνάμεσος ἐν οἷς ὑπῆρχον τόποις ἀπὸ ἑκατὸν βωδίρων ἐκέλυσι τύπτεδαι. τῇ δὲ λ'. τῶ αὐτῶ λὺγουσου μῆνὸς τῆς ἀυτὶα ἱνδικτιῶνος ἑμέση ὁ δυσώνυμος κῇ τῶ συμφόρους αὐτῶ ϗ σύμφορος Πατρίκιος. ☪ εὑρὼν τινας μοναχὸς τὸ κλκικὸς ϗ λαϊκοὺς μύσης αὐτῶ φίλως παρεκδύσασϑαι εἰπεῖν αὐτὸς. ὅτι ἐκύσαιμϐι τῶ Πατεμάρχου λαλοῦντος μῆ τῶ Ποδομαγκλου κῇ τῶ βασιλέως, ϗ ἀπίτειλαν αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ Πατεμαρχείῳ, ἵνα ἐλέγξωσιν αὐτὸν. ὑσδὶ τὸ ἐκείσαι ἀρεῖσδαι ἱποίησαν αὐτὸς ὁμόσαι εἰς τὰ τίμια ξύλα· ὅτι ἐκ τῶ Πατεμάρχου ἐκύσαιμϐι τὰς λοιδορίας ταύτας· ἐν τότοις ὖυν ἀποσείλας ἐβούλωσε τὸ Πατεμαρχεῖον· καὶ τότον ἐξώρυσεν ἐν τῇ Ιρφίᾳ, καὶ πάλιν ἐν τῇ Πελαγίπῳ.

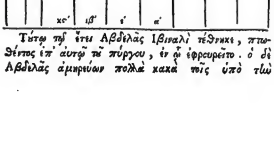

Τότῳ τῇ ἴτει Αβδίλας Ιβιναλὶ τέθνικι, πποδέντος ἐπ' αὐτῷ τὸ πύργου, ἐν ᾧ ἐφρυρεῖτο. ὁ δὲ Αβδίλας ἀμηρούων πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ τῶ

A exposuit. Monachorum etenim ſingulos mulierem manu apprehenſa Circi ſpatium obire, atque ita totius ſpectantis populi ſputis & ludibriis permiſſos obambulare præcepit. Menſis pariter ejuſdem die vigeſimo octavo ex ſpectatiſſimis proceribus novemdecim numero in Circum dudi ignominioſa pompa circumacti ſunt, quaſi mala conſilia in Imperatorem inijſſent: quæ quidem mera calumnia erat, cum re vera Imperator vultus elegantiam & corporis robur, veras affectus & laudis illecebras, ipſis invideret. Atenim in eorum nonnullis etiam eorum pietate, quod apud præfatum Inclium frequentius conveniſſent, ac ejus in tormentis toleran-tiam ac triumphos encomiis celebraſſent, exaſperatus fervit, & mortis reos egit: Inter quos infignes ſunt iſti. Primus Conſtantinus Patricius & publici curſus quondam Logotheta, quem Podopagurum cognominavit. Secundus, ejus frater Strategius Patricius, & Excubitorum Domeſticus. Tertius, Antiochus, qui curſus etiam Logothetæ, & Siciliæ Ducis munus geſſit. Quartus, Spatharius ad Beſer miſſus, & Officii Comes. Quintus, Theophylactus Ionienſis Protoſpatharius, & Thraciæ Dux. Sextus, Charitho Phorus, Himero Patricio Spatharius aſſignatus. B Septimus, Conſtantinus Spatharius, & Imperatorius Protoſtrator, Bardanis Patricii filius. Octavus, Theophylactus Candidatus Marinaci deputatus; & alii. Iſtos omnes per Circum ignominioſe traductos & ab univerſo populo ſputis & maledictis impeti juſſos mortis damnavit ſententia. Ac fratres quidem duos Conſtantinum, dico, & Strategium, populo lethum eorum multo luctu proſequente, in Cynegio capite truncavit. Enarratis populi lachrymis Imperator indignatus Procopium Prætectum, quod rem toleraſſet, verberibus multavit, & ſucceſſore ſuffecto Magiſtratu abrogavit. Reliquos omnes effoſſis oculis in exilium ejecit: eoſdemque miſſis per annos ſingulos miniſtris, in locis quibus relegati conſiſtebant, ſingulos ſingulis taurearum centenis plagis verberari variaſnia redundans jubebat. Menſis autem Auguſti die tricefimo eademque indictione, in cognominem ipſi & ejuſdem ſententiæ conſortem Conſtantinum ipſe nominis putidi homo furiis invectus eſt, quibuſdam Monachis, Clericiſque, nec non Laicis, quos magis fidos Patriarchæ amicos putabat, inventis & inductis, qui dicerent: Audivimus Patriarcham adverſus Imperatorem cum Podomagulo loquentem. Mox eos criminis illum convicturos in Patriarchæ ædes ſummiſit. Ille crimen admiſſum negans, ut illud in veneranda ligna jurati aſſererent, eos compulit: affirmantuque: Ejuſmodi convitia ex Patriarchæ ore audivimus. Miſſis igitur qui Patriarchales ædes regio ſigillo obſignarent, ipſum Patriarcham primum Elleriam, tum in Principum inſulam exulem deportari ſanxit.

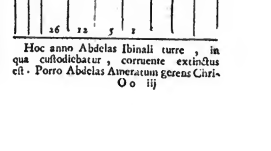

Hoc anno Abdelas Ibinali turre, in qua cuſtodiebatur, corruente extinctus eſt. Porro Abdelas Ameratum gerens Chri-

stianis imperio subjectis multa mala intulit. Crucibus enim Ecclesiarum fatibgio superpositis deponi justis, nocturnos conventus celebrare, & litteras docere prohibuit. Aruritæ porro, intellige Zelotas, seditionem ad Palmyrenum defertum inter eos excitarunt. Et illorum quidem, ceu a fule nienorum, in Dei Ecclesias odium manifestum. Imperatoris vero fecreto Dei judicio Christianis præpositi, furentis quondam apud Israelitas Achab omnino similis insanie, Arabes longe superans rabies eru-
Edit. Paris. pag. 370. delitas in Orthodoxos Episcopos, Monachos, & Populares, necnon in Optimates ac inferiores sibi subditos exercuit supplicia. Preces ad sanctam virginem Dei genitricem, & omnes sanctos tum scriptis tum mente conceptas, ex quibus auxiliim omne nobis scaturit, tamquam inutiles, ex omni loco eliminavit: Sanctorum quoque reliquias ad animarum corporumque calumnam falutem propsitas, & pro Christiano more ab iis qui pietatem colunt, in pretio habitas, ubi cujusli-bet sancti audirentur, ipse e sacris loculis effodit, & ne ulpiam amplius extarent, penitus abolevit. In eos itaque qui venerarentur velut in impios, honorum prescriptiones, exilia, supplicia comminabatur. Ubicumque reliquiæ Dei quam maxime favorem concilianres, tamquam pretiosus possidentium thesaurus, habebantur, eas quam citius de reliquo non videndas e medio tollebat. Quippiam hujusmodi in pretiosissimum celeberrimæ Martyris Euphemiæ corpus irreligiosus Imperator exercuit, ubi nimirum illud in maris profundum cum ipso loculo demersit, Martyrem sub Christianæ plebis conspectum sanctis ungueneis exsudantem videre, ac ita deliria contra sanctorum preces debilarata coarguentem non ferens. Deus autem, qui, ex Scripture verbis, ossa sibi placitorum custodit, illæsum illud servavit, ipsum ad Lemnum insulam enatare faciens. Ad litus quippe projectum per noctumam visionem tolli commonuit, & occultum tenere. Sub pientissimis vero Impp. Constantino & Irene, indictione quarta, cum debito honore in proprium sibi templum denuo relatum fuit. Ite quidem communis Ecclesiarum hostis aste illa sacra prophanata, & armamentum fecerat, & stercoribus excipiendis male dicaverat: locum autem expurgatum & expiatum denuo Ecclesiam consecraverunt; cum arguendæ Constantini tyrannidis impietatis, tum alterius in Deum religionis demonstrandæ monimentum. Hoc porro inirandum & relatu dignum portentum a morte nefarii istius Imperatoris circa annos duos & viginti una cum pientissimis Impp. & sanctissimo Patriarcha nos ipsi conspeximus, & quamvis indigni, ea tamen gratia a Deo cumulati, illud venerati fumus. Cæterum mensis Novembris die decimo sexto ejusdem quintæ indictionis Nicetas a Sclavis originem ducens Eunuchus, præter fas Canonum CP. Patrlarcha Imperatoris suffragio consecratur. Ea vero contigit imbris penuria, ut neque ros levis e cælo decideret: & aqua CP. omnino deficiente, aquæductus & balnea ex integro exarueruntur, cum prius aquarum scaturigines & fontes perpetuo fluxu currentes aeris ficitate constitissent. His vilis Imperator Valentinianl aquæductum, qui cum ufque ad Heraclii tempora perdurasset, tum ab Arabibus eversus fuerat, instaurare

pag. 371.

Α ἀρχὴν αὐτῷ Χειτιανοῦς ὑπόδειξαν. τὰς γὰρ ταφρους τῆ ἐκκλησίᾳ ἀφελὰς, καὶ πανυχίους σταθυσὰς, καὶ μανθάνειν τὰ ἑαυτῶν γράμματα. οἱ δ παρ αὐτοις Αρμῆται, ὁ ἐρημικώτεραι Σκηνιται, κατὰ τὸν Παλμυρηνὸν ἐπανέστησαν ὅρυμον. ἀλλ ἐκείνων μὲν ἡ κακία αφὸς πὰς τὸ Θεῖ κεκίνηκε, ὡς ἄπιστον αφοφανὲς. ὁ δ Χειτιανῶν βασιλέων ἀφάτος Θεῦ κείμενον ἴσως, ὡς τὸ Ἰσραὴλ ὁ μανιώδης Αχαὰβ, πολλῷ χείφονα τῆς τῆ Αράβων μανίας τοὶς ὑπὸ τὴ βασιλείαν αὐτῷ ὀρθοδόξοις ὑπισκόποις, μοναχοὶς τε, καὶ λαϊκοὶς ἀρχουσί τε, καὶ ἀρχομένοις ὑπόδειξαν. παντα-
χοῦ μὲν πὰς αφοσεβείας τῆς παρθένου ὁ Θεοτόκου καὶ πάντων τῆ ἁγίων ἐγγράφως, ὡς ἀναφέλεις, καὶ ἀγράφως ἀποκρύπτων, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει πᾶσα βοήθεια. ὡς τὰ ἅγια λείψανα αὐτῶν καπορύττων, καὶ ἀφανὴ ποιῶν, ἐκ
που τινὸς ἀγίου κιβωτοῦ, αφὸς ὠφέλειαν ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἀτακειμένων, καὶ, ὡς ἔδος, ὑπὸ τῆ ὑσεβοῦντων τιμωμένου. αὐτίκα γοῦν ὁ Β Σάτανος κατὰ τῆ τοιούτων, ὡς ἀσεβουμένων, ἐπηλεῖτο, δημόσιός τε, καὶ ἰδιωτικὸς βασανιστὴς. τὸ δὲ Θεοκαρίσητον λείψανον, οἷα τις Σπουδαρὸς τῆ ἐχόντων, ἐπαίρειν ἀφανὲς τὸ λοιπὸν γνόμενον. τοιοῦτο γοῦν τι καὶ εἰς τὸ τιμαλφέσατον λείψανον τῆς παναθλησάμου μάρτυρος Ευ- C φημίας ὁ ἀνόσιος βασιλεὺς διαφέρεται, βυθίσας αὐτὸ σὺν τῆ λάρνακι, μὴ φέρων ὁράν μυροδοσοῦσαν αὐτῶν ἐπὶ πάντας τὸ λαοῦ, καὶ ἐλέγχουσαν αὐτὸ τὰ κατὰ τῆ αφοσεβεῶς λιθρήματα. ἀλλὰ ὁ Θεὸς φυλάσων τὰ ὁσὰ τῆ ἁγαρησσῶτων αὐτῷ, κατὰ τὰ δόγια, ἀστὶς τῶν ὀνομάζεται, πάλιν ἀπαδείξας αὐτὸ ἐν τῆ Λήμνῳ τῆ πόφ. ἔδε γὰρ ευκτεινῆς ὁράσεως κέλμβει ἀρθῆναι αφοσέπεξε καὶ φυλάττεδαι. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆ θεοσεβῶν βασιλέων, ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μετὰ τῆς αφεπούσης τιμῆς ἐπαναλδὼν ἐν τῆ D τεμένει αὐτῆς. ὁ αὐτὸς μὲν ὁ τῆ ἐκκλησιῶν ἐχθρὸς ποιήσας, ἀρμαμέντον καὶ κοπροδόκιον ἐποίησεν. αὐτοὶ δὲ ἀπακαθάραντες τὸν, πάλιν καθήρωσαν, καὶ ἐλέγχου μὲν τῆς τότε ἀδυσπνοὺς, ὑπόδειξιν δὲ τῆς τοῦτ Θεοσεβείας. τὸν δὲ τὸ Θαυμαστὸν καὶ ἀξιόγραφον Θαυμα μετὰ χρόνους κβ΄. τῆς τὰ παντέμου τελευτῆς σὺν τοὶς ὁσιωτάτοις βασιλεῦσι καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ ἡμεῖς ὐπαθάμεδα, καὶ σὺν αὐτοὶς κατηξιάσθημεδα, ὡς ἀπὸξει, μεγάλως ἀξιωδέντες χάειτος. τῆ δὲ ἐκπαδήκατη Νοεμβρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ὑφῳ τῆ βασιλέως χειροτονεῖται Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων E εὐνοῦχος ἀδίσμως Πατριάρχης Κωνσταντινοπόλεως. ὁ γὰρ ὑετὸς ἀβροχία, ὡς μηδὲ ὅρσον πιεῖν ἐκ τε ὑρυτὸς. ἐ ἐξέλιπε παντελῶς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἦρχοναι τὰ τε ὀοχεῖα, καὶ τὰ λκπρὰ. ὑ μὴν τε καὶ τὰ πηγαῖα ῥεύματα τὰ αἰεπεσῆ ῥέοντα αφόπερον· τοῦτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἤρξατο ἀνακαινίζειν τὸν. Οὐαλεντινιανὸν ἀγωγὸν μήκει Ηρακλείᾳ χρηματίσαντα, καὶ ὑπὸ τῆ Ἀρα-

βου καπεσφάγητε, ἐβαπτίζομεν ἐκ βυθοῦ πάντων πηχέων, ἤγαγεν ἀπὸ μιᾶς Ἀσίας καὶ Πόντου οἰκοδόμους χιλίους, καὶ χερσὸς ἐβασίλευε· ἔστι δὲ τῆς Ἑλλάδος ἡ νῆσον ὀγδοηκοντάπηχυς· ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς Θρᾴκης ἕτερας πεντακοσίους· ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς Θρᾴκης ἕτερας πεντακοσίους, καὶ κεραμοποιοὺς ἑβασίλευε· καὶ ὑπέστησεν αὐτοὺς ἀρχοντας ἐργοδιώκτας, καὶ ἔστι τοῦ πατρικίου· καὶ ὅτε πλησίον τοῦ ἔργου ἐκαθέζετο τὸ ὕδωρ ἐν τῇ πόλει· τῇ δὲ αὐτῇ πέμπτῃ ἐνδικτιῶνι προβάλλεται φρατηρὼς ὁμόφρονας αὐτῷ, ἐκ τῆς κακίας αὐτοῦ ὑπαξίως ἐργάτας· Μιχαὴλ μὲν ὁ Μελιτηνὸν ἐν τῇ Θέματι τῆς Ἀνατολικῶν, ὁ Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα εἰς Θρᾳκησίους, εἰς δὲ Βυκελλαρίους Μάνεν τὸν κακίας ἐπώνυμον· καὶ τίς ἐκεῖνος διηγεῖσθαι τὰ τότε ἀνοσιουργήματα, ἃ μιελικῶς ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις συγγράψομεν; πάντα γὰρ κατὰ μέρος συγγράφειν τὰ τότε ἔργα φρὸς ὑφελείαν τὰ κρατιόντος γινόμενα, ἀδὲ αὐτὸν οἰμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία· διαγελικῶς εἰπεῖν οἰκειότερον.

A

B

C

D

E

| | | |

quinto, missis ad eum Patriciis interrogat. Quid de fide nostra, & ea quam habuimus Synodo sentis? Is vero animi plane vani homuncio: Optime, respondet, credis, & Synodum recte celebrasti: nimirum hoc pacto Imperatorem rursus placare speranS. Illi dato responso citius subinferunt: Hoc unum erat, quod ex impuro ore nos audire volebamus. Nunc itaque in tenebras, & in malam horam perge. Itaque sententia in eum lata in Cynegio capite truncatus est. Ejus porro caput auribus devinctum in Milio per continuos tres dies populo spectandum suspendere: corpus autem rudente ad pedem alligata tractum cum morte violenta subjacentem cadaveribus projecere: ac pariter caput post idem dierum etiam spatium suspendio solutum illuc eodem deporta vere. O feritatem, o crudelitatem, & inhumanæ illius belluæ truculentiam. Numquid sacrum lavacrum reverendum debuerat homo perditus? Duos quippe ejusliberos ex tertia conjuge natos inter ulnas Patriarcha exceperat: verum ferinis moribus agitatus animæ prorsus ferinæ argumenta dedit. Ceterum ab hoc tempore majori vesaniæ in sanctas Dei Ecclesias ferebatur. Misit enim qui Petrum venerabilem Columnicolam a petra exturbaret: eumque flogmatibus fuis repugnantem vivum pedibus vinctum, ac per insulas Urbis vias pertractum inter Pelagii cadavera projici justit, alios vero faccis inclusos, lapidibusque degravatos in pelagi profundum demergi. Oculorum orbitates, concisiones narium, flagrorum laceriationes, & omne supplicium genus adversus religiosos moliturus est. Et hæc quidem in Urbe ab Imperatore agebantur, & a cæteris qui eum ec sentiebant, per Antonium dico Patricium & Scholarum Domesticum, Petrum quoque Magistrum, & ordinum milites, qui ipsius impietatem animo penitus imbiberant: in exteris vero provinciis per Duces supra nominatos eadem nefanda facinora perpetravit. Interim ipse cytharœdorum concentibus & conviviis genialiter indulgens, turpiloquiis & saltationibus familiares exercebat. Ac si nonnemo quandoque vel lapsus vel iræus ufitatam Christianis vocem, o Dei Genitrix adjuva, emisisset; aut sacras vigilias ducere, aut Ecclesias frequentare deprehensus fuisset, confestim majestatis reus tormentis examinabatur, nec post lethum nomen ejus in Ecclesiasticis precibus memorabatur. Monasteria quoque, ædes illas sacras in Dei gloriam, & salvandorum refugia constructas militum sententiæ sua pravitate infectorum communes & prophanas domos fieri declaravit. Ac Monasterium quidem Dalmatarum Cœnobiorum omnium Byzantii celeberrimum militibus divertorium affignavit: alia quoque sacra ædificia, qualia Callistrati, Dii, & Maximini nominibus insignia laudantur, & alias Monachorum religiosas ædes, & virginum sedes a fundamentis evertit. Quos autem vel arte militari præstantes vel dignitate conspicuos, maxime prius sibi necessarios, & libidinum ejus secretarumque turpitudinum conscios & myftas, Monasticæ vitæ studiosos eam profequi compertus est, certa morte damnabat, tamquam ex eorum confessionibus sibi pudorem incussum iri conjectans. Quare Strategium Podopagurii filium, ob decorum vultus formam sibi prius acceptum, in hujusmodi etenim ex libidinis petulantia affectu rapiebatur, infanientem illam Venerem, & nefarios adolescentum concubitus averso animo ferentem cum perfensisset, & Macario fan-

Edit. Paris. pag. 373.

A αὐτὸν τὸν Πατρίκιον, ἢ λέγει αὐτῷ· ὅτι τὰ λέγεις περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν, καὶ τῆς συνόδου, λῶ ἐποιήσαμεν; ὁ δὲ μανιωδέστερος τὰς φρένας ἀπεκρίθη· ὅτι καλῶς ἢ πεποίηκας, ἢ τῶν συνόδων πεποίηκας, οὐδεμίως δῆλα τάχα πάλιν ἐξεμέσασθαι αὐτόν· οἱ δὲ ἀδιόλους ὑποκρεδόντες εἶπον. ἡμεῖς τοῦτο ἠθέλομεν ἀκοῦσαι ἐκ τῆς μιαρᾶς σου στόματος. ἀπὸ δὴ τῆς νῦν ἁπλῶς εἰς τὸ σκότος, ἢ εἰς τὸ ἀνάθεμα· καὶ ὑπὸ λαβὼν τὴν ἀπόφασιν ἀπεκεφαλίσθη εἰς τὸ Κυνήγιον. ᾧ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς ὠπὸς δήσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέμασαν εἰς ἢ ὑπόψιν τοῦ λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ δήσαντες καλωδίῳ ἢ πόδα μὴ τῇ βιοθανάτῳ ἕρματι· ὁμοίως καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετ' αὐτὰς τρεῖς ἡμέρας ἀπαγαγόντες ἔρριψαν. ὦ τῆς ἀλογίας, καὶ ὠμότητος, καὶ ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀγριωτάτης θηρός. ἐκ γοῦν τῶν ἁγίων κολυμβήθραν ὁ ἄθλιος; δύο γὰρ τέκνα αὐτῷ ἐκ τῆς τρίτης γαμετῆς ὁ πατὴρ ἀγκάλαις αὐτὸν ὑπεδέξατο ἐκ. πάντοτε οὖν θρασύνθης τὸν τρόπον ὁ ἀνήμερος ἐκ. τοῦτο δὲ πάντα τὸ χρόνου πλεῖον μανίᾳ κατὰ τῆς ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐχρήσατο. ἀποστείλας γὰρ κατέλυσε τὸν Πέτρον τὸν ἀοίδιμον Στυλίτην, ἢ μὴ ὑπενεγκόντα τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ ζωντα δῆσας τῆς ποδὸς, ἐν τοῖς Πελαγίοις, καὶ πάντα τῆς τῆς μέσης συρόμενον ἐκέλευσε ῥιφῆναι· ἄλλους δὲ σάκκοις δεσμοῦντας, καὶ λίθοις προσαρτῶντας, ἐν τῷ πελάγει ῥιπτεῖσθαι προσέταττε· τυρβόλων, ῥυσικοπῶν, μάκελλι ξαίνων, ἢ παν εἶδος κολάσεως κατὰ τῆς ὁσιουσίων ὑπεσκόν· καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει δὲ ἐαυτὸν παῦτε ἔφρα, ἢ τῷ ὁμοφρόνων αὐτῷ, Λυπωΐου, φημὶ, Πατρικίου καὶ Δομεστίκου τῷ κρολὼν, ἢ Πέτρου Μαγίστρου, ἢ τῶν ἐκπαιδεδιότος ὑπ' αὐτῷ λαοῦ τῶν τεγμάτων· ἐν δὲ τοῖς ἔξω θέμασι χρὴ τῇ ἀρρβπδότων ἐφαπτῶν. αὐτὸς δὲ κιθαρωδίαις ἐχαιρε, ἢ συμποσιασμοῖς, αἰσχρολογίαις τε, ἢ ὀρχησμοῖς ἐκπαιδέων τὰς περὶ αὐτόν. ἢ εἴποι τις συμπίπτων, ἢ ἄλλων τῶν σωμῶν Χριστιανὸς ἀνὴκ φωνὴν, τὸ, Θεοτόκε βοήθει· ἢ παννυχίων ἐφωρᾶτο, ἢ ἐκκλησίας ἀφοσεβῶν, ὡς ἐχθρὸς τῶ βασιλέως ἐκλήζετο, ἢ ἀμεταμέλητος ἀνομάζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς δόξαν Θεοῦ ἢ τῇ σωζομένων καταφύγια, οἴκους κοινὸς καθίσα τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ ἐφιστώντων. τῶν γοῦν Δαλμάτων πρώτιστον ὄσαν ἐν τοῖς κοινοβίοις τῷ Βυζαντίου τοῖς ἐφιστώσας εἰς κατοικίας ἔδωκε· τὰ Καλλιστράτου τὰ λεγόμενα, ἢ τῶν Δίων μοιῶν, ἢτα Μαξιμίνου, ἄλλως τε μοναστῶν ἱερεῖς εἴκως ἢ παρθενώσας ἐκ βάθρων κατέλυσε. τὰς δὲ μοναχικὸν βίον ἀναλαβέσθαι ἐπιπθώσαντας ἐκ τῶν ἐπισήμων ὧν ἐφτείας, ἢ ὧν πλέει, μάλιστα ᾗ τὰς ἐγχείζοντας αὐτῷ, ἢ μύσας γνησίους τῇ αὐτοῦ ἀσελγείων καὶ ἀρρπποιῶν, Σατάτῳ καθυπέβαλεν. ὑποπούθμους τῶν τῇ ἐξαγορδσων φροντιμοίλιαν αὐτῷ αἰχμάλω· ἢ τοι τῶν ᾧ Στρατήγιον τὸν τῆ Ποδοπαγῶρου ἀφεῖσι ὅτια τῇ ἐιδὲ φροσαβόμενος, ἐρίλει ᾧ φροσικεκιθδαι τοὺς τοιοῦτος ᾧ τὰς ἀκολασίας αὐτῷ, αἰδοιμόλις τὸ αὐτὸν ἀνδὸς ἔχοντα πρὸς τὰς ἀδεμίτους ἀνδρομασίας αὐτὸ, καὶ τῷ Μα-

τῇ Μακαείῳ τῇ Εγκλείστῳ τ ἁγίου Λύξεντίου πάν- A
τας ἐξαιρούμενα ', σωτηρίας τε φάρμακα λαμβά-
νοντα , ὡς ἐπιβιῶσον αὐτὸ πάσῃ διαφυλάσσας , σωμ
τῇ Εγκλείστῳ , ὡς φροντίζοντα , ἀνέλπι . ὁποίν-
σε δὲ ὠφυσήσας τὰ εἴδη ἐν τῇ πόλει τῇ χρόνῳ πά-
τῳ . νίος δ᾽ Μίδας γνόμενος τὸν χρυσὸν ἀπεθη-
σαύιστος , ὡς τὰς γεωργικὰς ἐγομένους . Ϛ διὰ τῶν τῇ
φόρων ἀπαιτησιν ὑωαγκάζοντο οἱ ἀνθρωποι τὰς τοῦ
Θεοῦ χορηγίας ὑμνους πιπράσκειν . τῇ δ᾽ αὐτῇ ἔ-
τει Νικήτας ὁ ϕιλόδυτμος Πατριάρχης τὰς ὁν τῇ
Πατριαρχείῳ οἰκήσας τὸ μικρὸν Στερίτε διὰ μυσαύν
ὥσας ἔζετι . ᾗ τὸ μεγάλυ Σικρίτε τὰς τροπικὰς
ἐξ ὑλοτραφίας ὕσης κατῳκύκει , ᾗ τῇ λοιπῶν σι-
κόνων τὰ σφόσωπα ἐχεσε . ᾗ ὲν τῇ Αβραμιαίῳ B
δὲ ὁμοίως πεποίκειτ.

ξαι Auxentii Incluſo ſtagitia illa pro Chri-
ſtiana exomologeſi expoſuiſſe , & quæ ad
ſalutem ducerent accepiſſe remeiſa noſſet ,
tamquam in imperium conſpiraſſet , cum
Incluſo , prout ſuperius enarratum , morti
addixit. Cæterum effecit ut omnis generis
annona ſuis temporibus in Urbe abunda-
ret . Novus enim Midas effectus , auri ni-
mirum ſitientiſſimus , divitias coacervavit
immenſas , agricolas ſummis laboribus e-
xercuit , & ex tributorum conferendorum
neceſſitate ſtruges a Deo liberaliter conceſ-
ſas & in convictum repoſitas vili pretio ho-
mines cogebat diſtrahere . Eodem etiam an-
no Nicetas falſo nomine Patriarcha ima-
gines in Patriarchali ædis minore Secreto
opere teſſelato depictas erafit : magni quo-
que Secreti ambitum imaginibus ligneis di-
miditata eminentia efficiis ornatum depo-
ſuit , & reliquarum omnium imaginum fa-
cies alio colore perunxit : idemque prorſus
in Abramiæo præſtitit.

| | | xa | ιδ | β | γ | | | |

Edit. Pariſ. pag. 374.

Τάτῳ τῇ ἴτει ἐσχεν ὁ βασιλεὺς ϕ γωναῖκα αὐτου
Εὐδοκίαν ὁ τείγαμος τείτλω ὅσαν Αὐγούσαν ὲν τῇ
Τεξθωυαλίῳ τῇ ιθ. ἀκουβίτων τῇ φρώτῃ ϕ Απειλ-
λίυ μιὼς Ινδικτ. ζ. ἡμέρᾳ σαββάτυ , ᾗ τὰς ἱ ἔ αὐ-
τῆς δύο υἱὸς αὐτῷ Χεῖσοφορον ϕ Νικηφόρον τῷ ἐπαύ-
ξοντ , ἅτις ἰδ ϕλότρα ϕ Απειλλίυ μιὼς , ἡμέρᾳ
κυελικῇ τῶ ἁγίυ Πάσχα , φροββάλτο Καίσαρας ὲν τῇ
αὐτῇ Τεξθωυαλίῳ τῦ Πατεμέρχου ποιήσαντος ϕ υ- C
χὼν , ᾗ τὺ βασιλέως ὑπιδύτος αὐτοῦ τὰς χλαίνας ,
ϕ τὰ Καισαρεῖκα σκεκιφάλικα ὡσαύτως ᾗ Νικη-
τῶν τὸν ἴφατον ἀδελφὸν αὐτῶν ποιήσας Ναβιλίσιμον ,
ὑπίδυκε αὐτῷ χλαίναν χρυσῆν ᾗ τὸν ϕάρυον . ᾗ ὑ-
πο φρόλδοσ οἱ βασιλεὺς ρίπτοντες ὑπατείαν τεμίσι-
σια , ϕ σιμίσια , ᾗ νομίσματα καυηγύρια ἑως ϕ μι-
γάλης ἐκκλησίας.

Hoc anno Imperator trium uxorum vir
Eudoxiam tertiam conjugem Aprilis men-
ſis die primo , indictione ſeptima , die ſab-
bati in undeviginti Accubitorum Tribuna-
lio corona impoſita Auguſtam renunciavit.
Sequenti vero luce , quæ Aprilis ſecunda
fuit , diei nimirum Dominica ſanctî Paſ-
chatis , liberos duos ex ea ſuſceptos Chri-
ſtophorum & Nicephorum in eodem Tri-
bunalio Patriarcha ſacras preces obeunte ,
Cæſares declaravit , & ſubinde chlamydes
& Cæſarum ſtemmata capitibus impoſuit .
Nicetæ pariter poſtremo eorum fratri in
nobiliſſimum promoto chlamydem auro tex-
tam & coronam contulit. Atque ita Impe-
ratores proleuntes munera , trimiſia nimi-
rum , hemiſia , & nummos recentes cuſos
per iter ad magnam uſque Eccleſiam in po-
pulum ſparſere.

| | | xβ | ιγ | γ | δ | | | |

Τάτῳ τῇ ἴτει ἐγένετο καταλλαγὴ ὲν Συρίᾳ ἀνθρω-
ποι φρὸς ἀνθρωπον , ϕ γωναῖκα φρὸς γωναῖκα , ᾗ παι-
δίον ὁμοίως φρὸς παιδίον . ᾗ ὑπίτρεψεν ὁ Αβδιλὰς τὺς
πώγωνας αὐτῶν ξυεϑῆναι , ᾗ γωίδαι καμηλαύκια
πηχῦς μιᾶς μῆκυ . παρεκδύσι δὲ Αβδιλὰς τὸ Κάμα-
χον μηὰ σγδοήκοντα χιλιάδων ὅλον τὸ Θέρος , ᾗ μη-
δὲν αὐσασ , ὑπίτρεψε καταχρυμμίνος . τῇ δὲ α. τῦ
Σεπτεμβρίυ μηνὸς ϕ ιδ. ἰνδικτ. σεπλδυ Εἰρίμη τῆς
Αθηναῖων ἐλδούσα ἀπὸ ϕ Ιφείας ἰν τῇ βασιλίδι πόλει
δρομώτων ᾗ χιλιαδῶν πλείσων ἑτοιμασμένων σκευῶς
παλλίους τῇ τῆς πόλεως προυχόντων σωῦ ϕ γωναῖ-
κρου παπασπώνων ᾗ προαγόντων αὐτῇ . ᾗ τῇ γ'. αὐτῦ ϕ
Σεπτεμβρίυ μιὼς τῦ Πατεμέρχυ ἐλδόντος ὲν τῷ πα-
λατίῳ ὲν τῷ τεκλυσίῳ ϕ Φάρι ἑγίστο τὰ πρὸς ϕ αὐ-
τῶν Εἰρίμην ϕ βασιλέως Λίοντος ασσῆζα . ᾗ τῇ ἰ'.
ϕ Δεκεμβρίυ μιὼς ἑστῴδυ ὲν τῷ τεκλίνῳ ϕ Αὐγύ-
στως ᾗ βασίλισσα Εἰρίμη , ᾗ ἀπιλθοῦσα ὲν τῷ ὠκ-
τεῖῳ τῦ ἁγίυ Στεφάνυ ὲν τῇ Δάφνῃ ἐλβιτ τὰ τῦ γά-
μυ ἑφασα σωὺ τῷ κυρίῳ υἱῷ Λίοντι τῷ βασιλεῖ.

Hoc anno commutatio hominum in Sy-
ria facta eſt : homine pro homine , fœmi-
na pro fœmina , & puero pro puero datis .
Præcepitque Abdelas ut barbas raderent ,
& pileos cubiti unius & ſemis geſtarent .
Porro ipſe Abdelas cum octoginta homi-
num millibus Camachum per totam æſtatem obſedit : verum irritis conatibus ignominia perfuſus pedem retulit . Menſis vero Septembris die primo indictione octava , Irene Athenis primo profecta , & ab Eliria in quam delata fuerat digreſſa ad Imperatricem Urbem cum dromonibus & chelandiis plurimis ſerica veſte ornatis , primoribus quibuſque Urbis viris ac mulieribus obviam progreſſis & præcundo comitantibus appulit . Die vero Septembris tertio Patriarcha in Palatium ſe conferente ad Phari Eccleſiam Imperatoris Leonis cum Irene ſponſalia celebrata ſunt . Tum autem menſis Decembris die decimo ſeptimo in Triclinio Auguſteo Imperatrix Irene coronata eſt : indeque ad Oratorium ſancti Stephani ad Daphnem arrepto itinere , nuptiales corollas cum Domino Leone excepit.

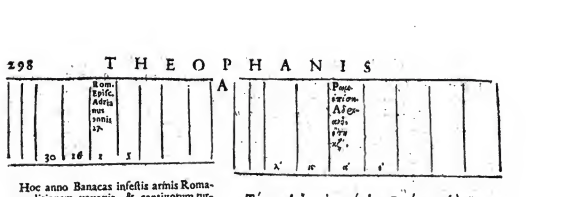

Hoc anno Banacas infeſtis armis Romanam ditionem vexavit, & captivorum turbam ſecum avexit. Romani vero quartam Armeniam aggreſſi provinciam totam circumierunt. Saulach porro defuncto Germanicia in Palæſtinam tranſlata eſt. Hoc eodem anno Lachanodracon magiſtrum imitatus Monachos & Moniales omnes Thraceniſum Themati ſubjectos Epheſum advocavit: iiſdemque in planitiem Tzucaniſterium vocatam edoctis, ait: Qui Imperatori, mihique morem gerere ſtudet, candida veſte induatur: hacque ipſa hora uxorem accipiat. Qui parere detrectaverit oculis privatus in Cyprum deportatur exul. Dicto citius opus ipſum perfectum eſt, & Martyrii coronam die illo plurimi retulerunt: Sed & multi ordinis ſui deſertores perierunt, quibus Draco familiariter uſus eſt: Eadem indictione nona menſis Januarii die decimo quarto Leoni & Irenæ Impp. natus eſt filius, qui Conſtantino ejus avo inter vivos adhuc agente etiam Conſtantinus appellatus eſt.

Eutych. Perif. pag. 375.

Τότε τῇ ἴτει ὑπερπράξει Βαναὰς τὸν Ρωμαϊκὸν, ᾧ πολὺς ἐχμαλώτισεν· ᾧ Ρωμαῖοι ἐσπλήσαντες εἰς τὴν ἑπαρχίαν Ἀρμενίαν ᾧ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πᾶσαν· ᾧ Σαυλὰχ τῇ μετεποίησε Γερμανίκεια εἰς Παλαιστίνα. τῇ δ' αὐτῇ ἴτει μιμησάμενος ὁ Λαχανοδράκων ᾧ διώσας πάντα μοναχοὺς ᾧ μοναστρίας τοὺς ὑπὸ τῇ Θράκης ᾧ Θρᾳκησίων ὄντας συνῆξεν εἰς Ἔφεσον, ᾧ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς πεδίον λεγόμενον Τζυκανιστήριον ἐφη πρὸς αὐτούς. ὅτι ὁ βουλόμενος μὴ τῇ βασιλεῖ πειθαρχεῖν ᾧ ἡμῖν· ἐνδυσάσθω στολὴν λαμπρὰν, ᾧ λαβέτω γυναῖκα τὴν ὥρα ταύτῃ. οἱ δὲ αὐτὸ μὴ ποιοῦντες τυφλούμενοι εἰς Κύπρον ἐξορισθήσονται· ᾧ ἅμα τῇ λόγῳ τὸ ἔργον ἐτελέσθη, ᾧ πολλοὶ μάρτυρες ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδέχθησαν· πολλοὶ δὲ λειποτακτήσαντες ἀπώλοντο, ὧς ᾧ οἰκεῖόν ὁ δράκων. τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικ. δ'. Ἰανουαρίου μηνὶ ι δ'. ἐτέχθη Λέοντι τῇ βασιλεῖ ᾧ Εἰρήνῃ υἱός, ᾧ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος ζῶντος ἔτι Κωνσταντίνου τὸ πάππου αὐτοῦ.

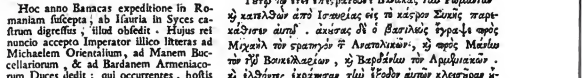

Hoc anno Banacas expeditione in Romaniam ſuſcepta, ab Iſauria in Syces cæſtrum digreſſus, illud obſedit. Hujus rei nuncio accepto Imperator illico litteras ad Michaelem Orientalium, ad Manem Buccellariorum, & ad Bardanem Armeniacorum Duces dedit: qui occurentes, hoſtis exitum, qui Cluſiuræ aggreſſu difficilis erat, occupaverunt. Cibyrrhæotarum vero claſſis cum Petro Duce & Protoſpathario ſuperveniens ad Caſtri portum appulit. Banacas id ubi vidit, eſti de ſucceſſu deſperans, tamen confirmatis ereditique ſuorum animis, equeſtria Themata aggreſſus, uſtulatum & clamorem ad bellum edidit: Romaniſque ſuſis, & plurima ex parte ferro proſtratis, vaſtitate etiam & captivitate per vicina quæque loca inducta, diverſis ſpoliis onuſtus in patriam remeavit.

Hoc eodem anno Michael Lachanodracon Thracenſium Dux Leone filio ſpurio, cui Cæſares nomen, & altero Leone Eccabbate, cognomento Curtodactylo, miſſis, omnia tam hominum, quam ſeminarum Monaſteria cum ſacris vaſis, libris, gregibus, atque univerſis eorum facultatibus ἀναιμωδεὶ deſidit: colleſtamque inde pecuniam Imperatori tranſmiſit. Cuncta vero Monachorum & ſanctorum Patrum opera ſcripta igne conſumpſit. Ac ſi vel ibi quiſpiam reliquias in phylacterium gerere deprehenſus fuit eas rapias flammis eadem ratione tradidit, & eum qui geſtaſſet, tamquam impietatis reum tormentis examinabat: Ac Monachorum quidem plurimos verberibus, alios gladio confecit, innumeris oculos effodit. Nonnullis barb am unguento ex cera & oleo confecto illinebat, immiſſoque in eam igne,

pag. 376.

Τότε τῇ ἴτει ὑπερπράξει Βαναὰς τὸν Ρωμαϊκὸν· ᾧ κατελθὼν ἀπὸ Ἰσαυρείας εἰς τὸ κάστρον Συκὴς παρεκάθισεν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πρὸς Μιχαὴλ τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀνατολικῶν, ᾧ πρὸς Μάνεα τὸν τῷ Βουκελλαρίων, ᾧ Βαρδάνην τὸν Ἀρμενιακῶν· ᾧ ἐλθόντες ἐκράτησαν τῶν ἔξοδον αὐτῶν πλεονεκτοῦσαν ὑπὸ δύσβατον πάνυ. ὁ δὲ στόλος τῇ Κιβυῤῥαιωτῶν καταλαβὼν μὲ Πέτρωνα Πρωτοασπαθεῖον τῇ στρατηγοῦ αὐτῶν, ὁρμισεν ἐν τῇ λιμένι τὰ κάστρα. ὁ δὲ Βαναὰς ἰδὼν ᾧ ἀπογνὼς αὐτὸς, παραδαρδώσε ᾧ φρόνημοτονὸ τὰς ἑαυτοῦ, ᾧ ἀνελθὼν φρὸς τὰ καθαλλαμικὰ ζήματα, ἠλάλαξε, ᾧ τρίτοι αὐτὸς. ᾧ ἀποκτείνας πολλοὺς, ᾧ αἰχμαλωτίσας πάσης τὰ περίχωρα ἐκείνα, ὑπέστρεψε μὲ σκύλων πολλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ τῇ Θρᾳκησίων ἀποστέλας στρατηγὸς Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων Λέοντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ᾧ ἐπιλεγόμενον Κυλλοῦτλαν, ᾧ Λέοντα ἀπὸ Ἀββάδων τὸν Κουτζοδάκτυλον, ὑφαρεσιν ὅλα τὰ μοναστήρια ἀνδρεία τε, ᾧ γυμνώσει, ᾧ πάντα τὰ ἱερατικὰ, ᾧ βιβλία, ᾧ κτίλη, καὶ ὅσα ὧν εἰς ὑπόσασιν αὐτῶν· καὶ τὰς πάσω τιμὰς εἰσπαίμενε τῇ βασιλεῖ. ὅσα δὲ ἄφρ μοναχικὰ καὶ πατερικὰ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσε. καὶ εἴ που λείψανον ἁγίου ἐφάνη τις ἔχων εἰς φυλακτήριον, καὶ τὸν τῷ πυρὶ παρέδωκε. ᾧ τὸν ἔχοντα αὐτὸ, ὡς ἀσεβοῦντα, ἐκόλαζε. ᾧ πολλῶς μὲν τῷ μοναχῶν διὰ μαγίρων ἀνῄλασεν. ἐνι δὲ οὓς διὰ ῥέφους· ἀπελεθμίσας δὲ ἐτύφλωσε. ᾧ τῷ μὲν τὰς ὑπάνεις κυριλλὸν ἀλείφων, ὑρεῖς τε πυρ, ᾧ ὕπο πάντε φρόσωπα αὐτῶν, ᾧ τὰς κεφαλὰς κατέκαιε·

τὸς δὲ μετὰ πολλὰς βασάνους ἢ ἐξοχείας ἐξέπεμπε· ϗ ἕνα τέλος ἐκ ἑάστου εἰς ὁλοτυ̃τ αὐτὸς θάμα· ἵνα ἀνθρωπον μοναδικὸν περιβλημένον χάμα. ὃ ϗ μαθὼν ὁ μισάγαθος βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτῷ σύγχαιρε ἐμοὶ λέγων· ὅτι εὗρόν σε ἄνδρα κατὰ τὸν καρδίαν μου, ὃς ποιεῖς πάντα τὰ θελήματά μου· τοῦτο οὖν μιμησάμενοι, ϗ οἱ λοιποὶ τὰ ὅμοια διεπράττοντο.

A tam faciem quam ipſum miſerorum caput comburebat, alios pluribus tormentis excruciatos in exilium expulit. Denique hominem ne quidem unum in tota ſua Præfectura Monachi habitu indutum reliquit. Quod cum reſciviſſet boni & æqui oſtor Imperator, per litteras ei gratias egit, his verbis: Juxta placitum meum facientem te comperi: qui in omnibus voluntati meæ ſatisfacis. Quare cæteri eum imitati in eadem ſcelera proruperunt.

| | | ιϛ | ιζ | | |

phum egit : bellumque illud Nobile vocavit, quod nemo fcilicet fibi feftiliffet, nec ulla cædis aut Chriftiani fanguinis effufio edita effet.

A πόλεμον τοῦτον ἐπωνόμασαν Εὐγενῆ, ὡς μηδενὸς αὐτῷ ἀντιτάττες, μηδὲ σφαγῆς, ἢ ἐκχύσεως Χριστιανῶν αἱμάτων γνομένης.

| | | 34 | | 20 | | 5 | | 9 | | | | |

Hoc anno ducenta & octoginta capita ex Africa in Syriam delata ad pompæ tri umphalis inftar publice traducta funt. Imperator autem violati ad Bulgaros fœderis conficius copiofam claffem iterato præparavit. Impofitifque in eam equitum millibus duodecim Duces navigiorum univerfos quos in Comitatu habuit, ante fe præmifit : ipfe vero metu retentus, cum equeftribus copiis remanfit. Claffis illa Mefembriam ufque delata, & adverfis Boreæ flatibus jactata, quin periret univerfa parum abfuit : pluribus itaque fuorum defideratis, Imperator re infecta reverfus eft. Porro Tzerigus Bulgarorum Dominus a viris fibi conjunctis & amicitiam fimulantibus conflia fua Imperatori nota fieri perfentiens : feribit. Patria fugere, & ad te me recipere conflium mihi eft ; Quamobrem, incolumem me apud te futurum fidei argumentum tranfmitte : Si amicos ufquam hic habueris, quibus poffim fidere, & qui futuri fint adjumento fcribe. Ille animi levitate ductus cunctorum nomina conferipfit : Eos ita cognitos Bulgarus medios diffecuit : quo comperto Conftantinus canos fuos præ dolore evulfit.

		λδ'		κ'		ι'		δ'				

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσήλθον κεφαλαὶ σπ'. ἀπὸ Ἀφρικῆς ; ἢ ἐτόμπασαν ἐν Συρίᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐς λύσας φοὸς τοὺς Βυλγάρους, ἐξεπέμψατο πάλιν στόλον πολύν. ἢ εἰσαγαγὼν εἰς αὐτὸν καβαλλαρικὸν χιλιάδας ιβ'. ἀπέλυσε τοὺς στρατηγοὺς τῆ πλοΐμων πάντας σὺν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ φοβηθεὶς ἤμεινεν εἰς τὸ καβαλλαρικόν. εἰσπλεύσαν δὲ αὐτὸν ἕως τῆς Μεσημβρίας, ἢ ἀπὸ μεγάλης σφοδρᾶς βορρᾶ πνεύσαντος, πάντα μικρὰ δεῖν συναπελθόντων ἢ πολλοὶ ἀπώλεσαν ἢ ὑστέρησε μηδὲν ποιήσας. ὁ δὲ Τζέριγος ὁ κύριος Βυλγαρίας γνοὺς ὅτι εἰς τῆ οἰκείων αὐτῷ τοὺς βυλὰς αὐτὸ ὁ βασιλεὺς μανδάτα, γράφει αὐτῷ. ὅτι βυλὰς εἰμὶ φυγεῖν ἢ ἐλθεῖν πρὸς σε. ἀλλὰ πέμψον μοι λόγον ἀπαθείας μου, ἢ τίνας φίλους ἔχεις ἐντεῦθα, ἵνα βαρρήσω αὐτοὺς, ἢ συμβουλεύσωμοί μοι. ὁ δὲ κινῶντι ἐγράψεν αὐτῷ. κάκεῖνος μαθὼν ἐκύρασε πάντας. ὅπερ ἀκούσας Κωνσταντῖνος πολλὰ τὰς πολιὰς αὐτὸ ἐτίλη.

		35		21		6		10				

Hoc anno decima tertia Indictione Imperator Conftantinus bellum Bulgaris illaturus Urbem reliquit. Anthracum autem morbo in crura fibi divinitus immiffo correptus & febri fubinde vehementiffima, & ardore medicis ob incendii vim penitus ignoto afflictus, fubditorum humeris grabbato delatus Arcadiopolim remeavit : inde Selymbriam profectus, die decima quarta menfis Septembris, Indictione decima quarta nave confcenfa, ad Caftellum Strongylum devectus infelicem in navigio mortem obiit vociferans ac dicens : Etiam vivus igni nufquam extinguendo addictus fum. Sanctam poftmodum virginem & Dei genitricem hymnis & laudibus celebrari, qui vixerat hoftis ejus infenfiffimus, poftulavit. Solus poft patris obitum imperavit annos triginta quatuor, menfes duos, dies viginti fex : atque ita vitam finit homo Chriftianorum cædibus, dæmonum invocationibus & facrificiis, fanctarum Eccleſiarum & rectæ inculpatæque fidei perfecutionibus, ad hæc quoque Monachorum nece, & Monafteriorum prophanatione inquinatiffimus, omnibufque fceleribus vel fupra Diocletianum cæteroſque tyrannos furore præter opinionem omnem inſanientes. Eodem etiam menſe Abdelas Arabum Dux extinctus eſt. Iſtæ duæ feræ crudeliſſimæ cum diu ſimul genus humanum dilaniaſſent, quæ Dei providentia fuit, ambæ ſimul ſublatæ ſunt : in quorum locum Leo & Madi eorum filii rerum ſummam adminiſtravere. Hoc etiam anno Longobardorum rex Theodorus in Urbem Imperatricem veniens ad Imperatorem confugit.

Edit. Pariſ. pag. 378.

		λζ'		κδ'		ι'		ι'				

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆ ιγ'. ἰνδικτιῶνι ἐξῆλθε ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μιλιὰ λίγουσῳ κῆ Βυλγάρων. ἢ δοὺς κατὰ τῆ στελῶν ζωλατὸ ὀργῆ ἀνθρακωθεὶς, κράτησὸν πυρετῆ σφοδρότατῳ ἢ ἰατρεῖς αγνόσῳ δὲ ὑπερβάλλουσαν ἔπεκρυνιν συρίδες, κατὰ τῶν Ἀρκαδιόπολιν ὑπέστρεψεν, ὑπ' ὤμων ἐκ κραββάτῳ φορούμενος ὑπὸ τῆ ὑπηκόων. ἢ ἐλθὼν ἐν Σηλυμβρίᾳ, ἢ ἐκπλεύσας τῆ γ'. τῶ Σεπτεμβρίῳ μιλιὰς τῆς ιδ'. ἰνδικτιῶνος φθάσας ἐν τῆ Στρογγύλῳ κατελθὼν οἰκτρῶς ἐν τῆ χελανδίῳ ὑπέσχει, βοῶν ἢ λέγων. ὅτι ζῶν ἐτι πυρὶ ἀσβέστῳ παρεδόθην. τῶν τε ἁγίαν παρθένον ἢ Θεοτόκον ὑμνεῖσθαι ἐξαιτῶν ὁ ἀσεβὴς αὐτὸς ἐχθρός. Ἐβασίλευσε δὲ αὐτοκράτωρ μονὸς τῶν πατρὸς αὐτῷ τελείτω ἐτη λδ'. μῆνας β'. ἡμέρας κζ'. ἐν ὅπω κατέλυσε τὸν βίον αἵματος πολλοῦς ἐκχυσεῶν μεμολυσμένος, ἢ δαιμόνων ἐπικλήσεσι, ἢ θυσίαις, διωγμοῖς τε τῆ ἁγίων ἐκκλησιῶν, ἢ τῆς ὀρθῆς τε ἢ ἀμωμήτω πίστεως, ὅτι τε μονεχῶν ἀπορίστου ἢ χειρώσει μοναστηρίων, ἐ πατρώοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἥττον Διοκλητιανοῦ, ἢ τῆ πάλαι τυράννων. ὧν δὴ τῆ αὐτῆ μὲν Σπήσκει ὁ Ἀβδέλας ὁ τῆ Ἀράβων ἀρχηγός. ὑπὸ οἱ δύο θεσπέσιοι θῆρες χρόνος ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον φῦλον κατασιτούμενοι πεθήκασι. θεῖ φροσὶς. ἢ κραυοῖσι λέων ἢ ὁ Μαδὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. τῆ δ' αὐτῆ ἔτει τῆ ὁ τῆ Λογγοβάρδων ῥῆξ Θεόδωρος ἐν τῆ βασιλεύουσῃ ἐλθὼν πόλει, τῆ βασιλεῖ προσέφυγεν.

A

Tertius hujus cycli annus.	Ρωμ. βασιλ. Λέοντ. ι'.	Αμέ. ἀρχηγοὶ Μαδ. ἔτη θ'.	Ρωμ. ὑπάτ. Λέοντ. ἔτη ς'.	Κπ. ὑπάτ. Νικάντ. ἔτη ιδ'.			
Annus mundi 6284.	Imp. Rom. Leo anni 11.	Arz. bum Dux Ma. dis anis 9.	Rome Epi. Adria anis 17.	Epi. Nice. tæ anni 14.			
	1	1	7	11			

Τότε τῇ ἴτει ἀποστείλας Μαδὶ τὸν Ἀβασβαλὰ μὲ Ρωμαϊκὰς μὲ διαμάχιμους πολλὰς λίαν ξὺ τὸ ἀπίλαιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Καῖσαρ, ἀπὸ καπνὸ· ἢ λαβὼν τὰς B ἐν αὐτῷ αἰχμαλώτους ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἠρξατο ἀπλᾶσθαι εἰς τὰ καπαλεφθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῶ πατρὸς χρήματα· ἓ ἐξεμίσθωσατο ἢ λαὸν, ἢ τὰς ὧν τῇ πόλει· ἢ ἐδίδου ὑστεροῦς εἴπαι φορὸς ὀλίγον χρόνον, ἢ φίλος τῆς Θεοτόκου ἢ τῇ μοναχῶν. ὅθεν ᾠ μητροπολίτας ἐκ τῇ Ἀββιδῶν ἐν τοῖς φρατίσοις θρόνοις φροεβάλλετο, ςρατεύμαπά τε ἐποίησε κατὰ Δίμα πολλά, ᾗ πάγματα ἐπηύξησεν· ὅθεν κινδύνης οἱ τῶ ῥημάτων ἀρχοντες εἰσπλέοντ πάντες σωὶ πολλῷ πλήθι λαὸ αἰτουμένοι Καισαρτίνον τὸν υἱὸν αὐτὸ εἰς βασιλέα. ὁ δὲ, ὡς ἴδος, τοῖς βασιλεῦσιν αἰτησάντις αὐτοὺς· ὅτι ὁ υἱὸς μὲ μονογενὴς μοί ἐςίν, ᾗ φοβοῦμαι τὸν ποιῆσαι, μήπως συμβῇ μοι C τὸ ἀνθρώπινον, κῇ αὐτὸ ἐκπίοι ὄντος θανατώσηπτε αὐτὸν, ᾗ ἄλλον φροβάλεθαι. οἱ δὲ μεθ' ὅρκων πληροφορέιν αὐτὸν, μὴ βασιλεῦσαι ἐκτὸς τὸ υἱοῦ αὐτῷ, εἰ ᾗ ζαυὴν αὐτὸν ἔχλιπη ὁ Θεός· πάτο δὲ ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῇ Βαΐων, ἕως τῆς μεγάλης πέμπτης τὰ λαὸ ἐκορτάζομένης, κῇ ἐν τῇ ἱπποδρομίῳ σωρδάμβως ᾗ αἰτούμενος, τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ ἐκλέξαν ὁμόσαι αὐτὸς, κῇ ὥμοσε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ τίμια ᾗ ζωοποιὰ ξύλα· οἵτε τῇ ῥημάτων, κῇ τὰς συγκλήτου, κῇ οἱ τῶν ἴσων ταγμάτων καὶ τῶν πολιτῶν πάντων, ᾗ οἱ τῶν ἐργαςηριακῶν, τὸ μὴ θέξεσθαι βασιλέα ἐκτὸς Λέοντος, ἓ Κωνσαντίνου, ᾗ τὸ αὐτόμπτος αὐτῶν· D κῇ τῇ ἐπαύριον, ἤτις ἦν τὸ ἅγιον σαββάτον ἐξῆλθε Θεὸ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Τεξδομαΐλιον τῶν ιβ'. ἀκουβίτων, ᾗ φροβάλλετο Ναβιλιάσιμος Εὐδόκιμος ᾗ ἀδέλφὸν αὐτὸ. ᾗ ἐν Ἀγίοις ζῶν ὁ πάτηρ φροβάλλετο· ᾗ φρόβλθεν ὁ βασιλεὺς σωὶ τοῖς δυσὶ Καίσαρσι ᾗ Ναβιλιασίμοις, ᾗ τῇ νέᾳ Κωνσαντίνῳ εἰς τὸν μεγάλω ἐκκλησίαν· ᾗ ὑπαλλάξας τὼ ἐσθῆτώ, αἷς ἦσθ ἐςὶ τοῖς βασιλεῦσι, ἐπαμλθεν ἐν τῇ ἁμβωνι σωὶ τῇ υἱῷ αὐτὸ ᾗ τῇ Πατριάρχῃ. κῇ ἐσελθὼν πᾶς ὁ λαὸς ἀσπάσητο τὰ ἐγγραφα αὐτῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς διελαλησεν οὕτως· Ἰδοὺ, ὦ ἀδελφοὶ, τὼ αἴτησιν ὑμῶν πλνρῶ, ᾗ ὡρῶμαι ὑμῖν τὸν υἱόν μου εἰς βασιλέα. ἰδοὺ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς χειρὸς τῦ Χριςῦ αὐτὸν E προσλαμβάνετε. οἱ δὲ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐβόησαν, λέγοντες· ἀντιφωνῶν ὑμῖς, υἱὸ τῦ Θεῦ, ὅτι ἐκ τῆς χειρὸς σου παραλαμβάνομεν τὸν κύριν Κωνσαντίνον εἰς βασιλέα τῶ φυλάττειν αὐτὸν, ᾗ ὑπηρακοῦσθήσειν αὐτῷ. ᾗ τῇ ἐπαύριον, ἤτις ἦν ἡ μεγάλη κυριακὴ τῶ Πάσχα ιθ'. ἰνδικτιῶνος ἀρχὴ αἰγνῶς, ἐξελ-

Hoc anno Madis Abasbale cum numeroſo exercitu in Romaniam miſſo, ſpeluncam Cauſim a fumo nominatani aperuit, & captivis, qui in ea detinebantur, ſecum abductis reverſus eſt. Imperator porro Leo divitiis a patre ſibi relictis liberalius utens, plebem omnem per imperium ſparſam ac Urbis cives earum profuſione ſibi demeruit. Is ad breve tempus religionem præ ſe tulit, & Deiparæ virgini bene affici viſus eſt: quare primariarum civitatum ſedibus adminiſtrandis ex Abbatibus Metropolitas elegit: copiaſque per ſingula themata plurimas conſcripſit, & militares auxit ordines. Eo beneficio Themarum Præfecti devincti ſe profeſſi cum populi conſenſu plebe Imperatorem adeuntes, Conſtantinum ejus filium Imperatorem deſignari ſummis precibus contendebant. Ille ex uſitato imperatoribus quaſi contraria mente obnitebatur: Filius iſte meus, aiebat, unicus mihi eſt: & quod poſtulatis exequi vereor, ne quod humanum eſt lethum ingruat; & cum adhuc ætate minimum e medio tollatis, & alium vobis Principem præficiatis. Illi jusjurandis fidem faciunt, & Imp-eſtantur: alium ab ejus filio nullum ipſis imperaturum, etſi eum fato præripi Deus juſſerit. Ille in poſtulatis a Palmarum Dominica, ad magnam feriam quintam populo cum tumultu perſeverante, & turmatim in Circo coacto eadem inſtantius exigente, ſancta paſſionis Domini Paraſceve, ut fidem juramento faceret, Imperator præcepit. Tum populus omnis, & ex militari Senatorioque ordine qui adfuerunt, gregarii quoque milites, & turbæ, necnon opificum & tabernariorum grex in vivifica & peneranda ligna juraverunt, præter Leonem, Conſtantinum, & deductam ab eis ſobolem ſe, nullum unquam Imperatorem ſuſceſturos. Poſtera luce, quæ fuit ſancti ſabbati, Imperator in undeviginti Accubitorum Tribunalium profectus, Eudocimum fratrem ſuum Nobiliſſimum renunciavit: Anthimum quippe pater ipſe adhuc in vivis pari honore promoverat. Cum utroque igitur Cæſare, & Nobiliſſimis duobus, & juniore Conſtantino Imperatore profecto, & ut Imperatoribus mos eſt, mutata veſte, cum filio & Patriarcha ipſo in ambonem redeunte, populi univerſi ordines ſponſiones ſuas ſcriptura conſignatas in ſacram menſam impoſuerunt. Imperator autem ad eos hæc verba fecit, Videtis, Fratres, ut petitionem veſtram impleam, & filium meum in Imperatorem vobis concedam? Videtis ab Eccleſia & a Chriſti manu vos eum excipere? Illi vocibus in alium ſublatis: Eſto fidejuſſor, inquiunt, Fili Dei, ut e manu tua Dominum Conſtantinum in Imperatorem, eum incolumem ſervaturi, & mortem ejus gratia fortiter oppeturi, excipimus. Alia rurſus luce, qua magna Paſchatis Domi-

nica celebrabatur, decima quarta indictione sub crepusculi horam Imperator Patriarcha comite in Circum perrexit: prolatoque Antimensio, populo universo spectante, & Patriarcha conjuctas preces ad Deum fundente, filio suo coronam Imperator imposuit: atque ita versus magnam Ecclesiam Imperator uterque cum duobus Cæsaribus, & Nobilissimis tribus processerunt. Ipsa quoque Imperatrix Irene, postquam processerunt Imperatores, sceptris per scholas solemni obsequio ante eam delatis processum habuit: & per æreæ portæ ascensum, haud tamen per porticus mediam viam progressa, ad Catechumena Ecclesiæ se contulit. Mense porro Majo ejusdem indictionis Nicephorus Cæsar & Imperatoris frater apud Imperatorem delatus est: quod nimirum de insidiis Imperatori parandis consilium cum Spathariis quibusdam & Stratoribus iisque Imperatorii comitatus hominibus iniisset. Imperator autem Silentio ad Magnaurum convocato, quæ ipsis imputabantur populo exposuit, qui uno consensu exclamavit: utrumque e medio tollendum esse: homines utique perjuri, non recordati olim ipsorum patri jurejurando adhibito spopondisse, se post ejus obitum injuriam filiis inferri non passuros. Quamobrem Imperator istos omnes qui rebus novis studebant, cæsos ac tonsos Chersonam & ad vicinas ejus regiones, illic sedulo in custodiam asservandos, relegavit.

Edit. Paris. pag. 380.

A Θεὸν ὁ βασιλεὺς σωὶ τῇ Πατριάρχῃ ὡς τῇ ἱκποδρομίῳ· ᾧ ἐπεχθέντος Ἀντιμινσίου, πασπίς τε λαὸ ὁραντος, ἐπ᾽αὐτοῦ δ᾽χῶὶ ὁ Πατριάρχης, ᾧ ἔτι μᾶλλον ὁ βασιλεὺς τὸν υἱὸν αὐτὸ· ᾧ ὕπω ἀφολλδον ἐκ τῆ μεγάλη ἐκκλησίᾳ οἱ δύο βασιλεῖς σὺν τοὶς δυσὶ Καίσαρσι ᾧ τεσσι Νωβελισσίμοις· ἀφολλδε δὲ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη μᾶ τῶ ἀφολλδεῖν τοὶς βασιλεὶς, ᾧ ἐκκλομένη ἔβᾷ τῇ σκηπτρων ὑπὸ τῇ φολῶν, ᾧ ἀνὴλδε ᾗβᾷ τὸ ἀναβασίν τῆς Χαλκῆς εἰς τὸ Καπχύμβια τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελδοῦσα εἰς τλὺ μίσλω τὸ ἐμβόλου· τῇ δὲ Μαΐῳ μλυὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος διηβλόθη Νικηφόρος ὁ Καίσαρ ᾧ ἀδελφὸς τῶ βασιλέως τῇ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβυλλυ σκελίζων κατ᾽ αὐτὸ, μετὰ Σπαθαρίων τινῶν, ᾧ Στρατώρων, ᾧ βασιλικῶν αὐθρώπων· καὶ πούσας ὁ βασιλεὺς Σιλέντιον ἐν τῇ Μαγναύρᾳ, αὐθετο τῇ λαῷ τὰ πρὸ αὐτὸ ῥηθέντα. οἱ δὲ ὁμόθυμαδὸν ἀνῄρησαν, τῶ παρασκλῦσι ἀμφοτέρους ἐκ τὸ μέσυ. μὴ μενδίντες δὲ οἱ ἀεὶ ἐπίορκοι, ᾧ ἄμοσαν τῇ πατρὶ αὐτῶν, μὴ κατηδέχθαι μετὰ δάκτυν αὐτὸ ἀδικηθῆναι τὰ κτίτα αὐτὸ. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς μὲν γναικρίσατας δείρας τε, ᾧ κουρδσας ὀξωρσεν εἰς Χερσῶνα τὰ κλίματα ὑπὸ παραφυλακλῳ ᾧ ἀσφαλείας.

Hoc anno Uthmas Cacæ filius in Romanam ditionem irruit: & captivis secum abductis, ad suos revertit. Teletus vero Bulgarorum dominus ad Imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium conjuge suæ Irenes consobrina, Patricius creatur. Eum sacro lavacro initiatum Imperator suscepit, & summis honoribus cumulatum valde adamavit.

B Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλδεν Οὐτζμὰς ὁ Κάκα εἰς Ῥωμανίαν, ᾧ λαβὼν αἰχμαλωσίαν, ὑπέστρεψε πρὸς φυγόντα. Τέλετος ὁ Βυλγάρων κύριος εἰς βασιλέα· ᾧ ἐποίησεν αὐτὸν Πατρίκιον, ζεύξας αὐτῷ ᾧ τῶ τῆς γυναικὸς αὐτῦ Εἰρήνης ἐξαδέλφην. βὰξάμβος ᾧ αὐτὸν βαπτισθέντα ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας, μεγάλως αὐτὸν ἐτίμησε, ᾧ ἠγάπησεν.

Hoc anno Uthmas ad Dabecum confedit, & seditionem movit. Imperatoris autem Leonis copiæ ad hominum millia in Syriam irruperunt. Duces extiterunt Tbracensium Michael Lachanodracon, Orientalium Artabasdus Armenius, Bucellariorum Tatzates, Armeniacorum Caritterotes, Opsicianorum Musbacii filius Gregorius. Obsessam vero Germaniciam obtinuissent, nisi Lachanodraco Isbali muneribus victus ea urbe ad regionem deprædandam, & captivos ex Jacobitis Syris Hæreticis abducendos vires convertisset: iisque peractis ad Castrum denuo obsidendum regressus est. Uthmas autem collectis ad Debecum copiis Ameras præfecit, & in Romanos commisit. Ex Arabibus, ut ferunt, Ameræ quinque & millium duo millia perierunt. Feria sexta regressi sunt: die quippe Dominica urbem ingressi fuerunt. Imperator vero Majumam celebraturus in solio cum filio consedit: atque ita partæ victoriæ solemnia cum celebritate Dilecis peregerunt. Syros demum Hæreticos in Thraciam transtulit: ibique eos habitare jussit.

C Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάθισεν Οὐτζμὰς εἰς τὸ Δάβικον, ᾧ ἐτάσιασε. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε τὰ στρατεύματα τῇ Ῥωμαίων, ᾧ ἐστάλθον ὁ Συρίᾳ χιλιάδες ῥ. ὧν ἡγοῦντο Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων ὁ Θρᾳκησίων, ᾧ Ἀρτάβασδος Ἀρμένιος τῇ Ἀνατολικῶν, ᾧ Τατζάτης ὁ Βυκελλαρίων, ᾧ Καππαδοκίας ὁ Ἀριθμιακῶν, ᾧ Γρηγόριος, ὁ τῶ Μυζακίου, ᾧ Ὀψικιανῶν· καὶ ἐκύκλωσαν Γερμανίκειαν, εἰ μὴ διὰ δώρων ἔπεισε ὁ Λαχανοδράκοντα ὁ Ἰσβαλὶ, ᾧ ἀπεχώρησε πάσρη, ᾧ ἐξελθὼν εἰς φοβίδαν τῆς χώρας, ᾧ αἰχμαλωδσας τὰς αἱρετικὰς Ἰακωβίτας Σύρας, πάλιν ὑπέστρεψε ἐν τῇ κάστρῳ. ᾧ πέμψας Οὐτζμὰς στρατιὰν τῶ Δαβίκου ᾧ Ἀμηράδας, ἐπολέμησε μετὰ Ῥωμαίων. ᾧ ἔπεσον πέντε Ἀμηράδες, ᾧ δύο χιλιάδες Ἀράβες, ὡς φασί, ᾧ τῇ παρασκευῇ ὑπέστρεψαν. ἦσαν δὲ εἰσελδόντες τῇ πυλαικῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς ποιήσας Μαϊμᾶν ἐν Σοφιαναῖς ἐκάθισεν ἐπὶ σὺν αὐτῷ τὸ υἱὸ αὐτὸ. ᾧ ὕπως ἐξεμβάλεσαν οἱ στρατιῶται τὰ ἐπινίκια. ὑπήρασαν δὲ ᾧ τὰς αἰρετικὰς Σύρας ἐν τῇ Θρᾴκῃ. ᾧ κατῴκησεν αὐτὰς ἐκεῖ.

Hoc anno Madi Arabum Dux cladi-

Τούτῳ τῷ ἔτει ὑμωδεὶς ὁ τῶ Ἀράβων ἀρ-

χηδὸς Μαδὶ πέμπει τὸν Ἀσὰρ μετὰ δυνάμεως πολλῆς Μαυροφόρων τε, καὶ ἧβῆ τῆς Συρίας, καὶ τῆς Μεσοποταμίας· ὃ καπλᾶται ἕως τῆ Δορυλαίω. ὁ δὲ βασιλεὺς διετάξατο τοῖς στρατηγοῖς μὴ πολεμῆσαι αὐτὸς δυμάστον πόλεμον· ἀλλ᾽ ἀσφαλίσασθαι τὰ κάστρα, ὡ λαὸν ἐισαγαγεῖν σφὸς παρεμβολαῖς αὐτῶν· ἀπολύσας ὡ ἄρχοντας μεγάλης κατὰ κάστρον· αὐτὸς δὲ ἐπάφαι ἀπὸ τειχῶν χιλιάδων ἐπιλέκτως στρατιώτας, ὡ παρακολουθεῖν αὐτοῖς σφὸς τὸ μὴ σκορπίσαι τὰ κάστρα, ὡ φονεύσειν πυεῖ, τὰς τε νομὰς ἧβῆ ἀλόγων, ὧ οἱ που διέξασιν διαπέρη· καθωδήγησαν δὲ αὐτῶν ἐν τῆ Δορυλαίῳ ἡμέρας ἑπτακαίδεκα, καὶ λειφθέντων αὐτῶν τὰ σφὸς τῶν χρεῖαν, ἐπτοίκησαν τὰ ἄλογα αὐτῶν· ὡ πολλὰ ἄλωσις γίγονε εἰς αὐτά· καὶ ὑποσρῶσης ἐπαραλάβησαν τὸ Ἀμμέϊον ἡμέραν μίαν· ὡ ἰδόντες αὐτὸ ἀχυρωμένον, ὡ πολλῶν ἐξοπλισιῶν ἔχον, ὑπέσρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

A bus præteritis ad iram provocatus, cum expeditis Maurophororum, Syriæ, & Mesopotamiæ copiis Afanem mittit, & Dorylæum usque arma intulit. Porro Imperator ne copias omnes in aciem aperto Marte simul digladiaturas educerent, verum ut castris probe munitis milites in eorum præsidium distribuerent, Ducibus injunxit. Ad hæc Præfectorum præcipuos ex toto exercitu segregatos millium selectorum tria millia tollere, & versus obsessam urbem pergere jussit: ut hostes nimirum ad prædandum alloquin dispergendos a tergo insequentes premerent, agrosque & equorum pabula, ac si ullibi commeatus illis idoneus extaret, ipsi præcurrentes igne perderent. Hostibus itaque ad Dorylæum per dies septemdecim obsidionem tenentibus, B cuncta ad vitam necessaria deficere, & equi pabulorum penuriam pati: quare pars eorum maxima periit. Pedem igitur referre coacti, Amorium per diem unum obsiderunt: sed ut urbem mœnibus, armis, annona, militumque manu munitam agnoverunt, in proprias domos reverti sunt.

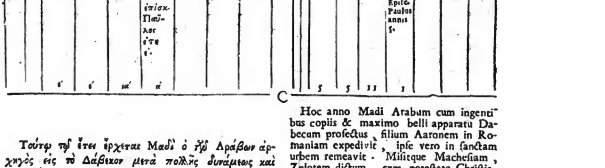

C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρχοντο Μαδὶ ὁ ἧβῆ Ἀράβων ἀρχηγὸς εἰς τὸ Δάβικον μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως· ὡ ἐποιήσαν τὸν υἱὸν αὐτῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶ Ρωμανίαν, καὶ αὐτὸς ἐπιεράρχει ἐπὶ τῆ ἁγίαν πόλιν· ὡ πέμπει Μαχγείαν, Ζηλαντῶν λεγούμον· καὶ δίδει αὐτῷ ἐξουσίαν ἱσρατεῖν τῆς ἄλλης ἧβῆ Χεζιανῶν, καὶ ἐρημωῦ τὰς ἁγίας ἐκκλησίας· ὡ ἤρχετο ἕως Ἐμέσης, ὡ ἐπαγγέλλεται μὴ ἀναγκάζειν, εἰ μὴ τὰς ἀπὸ ἀπίσων εἰς τὸ μαγαζέσαι, ἕως αὖ ἐφανερῶθησαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ Χεζιανοί· ὡ ἀζέϊως ἤρξατο ἀζέιως βασανίζειν ὡς νδὲ Λυσίας ὡ Ἀγγελικλὸς ποτε, καὶ πολλοὺς ἀπώλεσε· γωμαίως δὲ ἐκίνησαν αὐτὸ τῶ μανίαν χάϊτι Χεζοῦ τῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ αὐταὶ ἐνυβίτησαι, ὡ τὸ Ἀρχιεῤῥήκτου Ἐμέσης, καὶ ἡ τῦ υἱοῦ αὐτῦ Ἡσάου πολλὰ βασανιθέϊσαι, ὡ μὴ ὑπείξασαι τῆ ἀσεβείᾳ· ἀπὸ γὰρ χιλιάδος βουσῤῥων λαβῶσαι, καὶ ἄλλων πολλῶν κολασηρίων πειραθέϊσαι, τὸν σίφανον τῆς νίκης παρὰ Χεζοῦ ἐκομίσαντο· ἐφθασεν δὲ ἧβῆ ἕως Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς ἐκκλησίας ἐρήμωσεν, μὲ φονεύσων τῆ δοθέντι λόγῳ τῆς Χεζιανοῖς ὑπὸ ἧβῆ Ἀράβων· τῆ δὲ ἕκτῃ τῦ Ψιβρουαρίου μῆνὸς τῆς γ'. ἐνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῆ τῆς Τυροφάγου ἐδυήκησ Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων υἱοῦς τοῦ Πατελάρχη ΚΠ. καὶ τῆ ἑβδόμῃ κυριακῆ ἧβῆ νησεῶν Παῦλος ὁ τίμιος ἀσκητὴς ὑπαρχων Κύριος τῆ γίνετ λόγῳ καὶ ἀφαίρεσ ἐξελάμπων, μετὰ πολλῶν παραίνεσιν ἧβῆ τῶν κρατούσαν αἱρέσιν, βίᾳ πεδῆ, χειροτονεῖται Πατελάρχης ΚΠ. τῆ

Hoc anno Madi Arabum cum ingentibus copiis & maximo belli apparatu Dabecum profectus, filium Aaronem in Romaniam expedivit, ipse vero in sanctam urbem remeavit. Militque Machesiam, Zelotem dictum, cum potestate Christianorum servos ad suum obsequium & religionem traducendi, & sanctas Ecclesias devastandi. Emesam itaque se consert, & nemini Christianum cultum, ut deserat, nisi forte infidelium posteris se vim illaturum pollicitus, in Hebræos demum & Christianos apertam persecutionem movit. Exemplo igitur præter jus omne pietatis & humanitatis coepit eos suppliciis exagitare, quibus Lysias vel Agricolaus quondam pepercissent: atque ita plurimis necem intulit. Fœminæ vero gratia Christi Dei nostri ejus insaniam superarunt. Quædam etenim virgines viris desponsatæ, Archidiaconi videlicet Emeseni & ejus filii Isaiæ natæ crudeliter exercitatæ, non tamen impietatis violentiæ cesserunt: quinimmo nervorum bubulorum plagis mille acceptis, toleratis quoque aliorum tormentorum doloribus, victoriæ coronam a Christo retulerunt. Porro Machesias ille Damascum usque crudelitatem exercens processit, nec perpensa quondam ab Arabibus data Christianis fide, plurimas Ecclesias subvertit. Mensis autem Februarii die sexto eoque Dominico indictione tertia, die Dominico quo ante quadragesimam ultima caseum comedendi fit potestas, Nicetas genere Sclavus, Eunuchus, CP. Patriarcha diem extremum obiit. Secunda vero jejunitorum Dominica Faulus Venerabilis Lector, Cyprius natione, doctrina & virtute præstans, quamvis ob hæresim, quæ tunc obtinebat, multum reluctaret, imo vim omnino passus CP. Patriarcha instituitur. Cæterum media jejuniorum hebdomade

Edit. Paris. pag. 381.

pag. 382.

Jacobus Protospatharius & Pappias, Strategius, & Theophanes Cubicularius & Accubitor, necnon Leo & Thomas Cubicularii, quasi sanctas & venerandas imagines colusserint, cum aliis religiosis viris nec conjurasse dubium est. Tum itaque Leo Perfecutoris filius nudata in publicum, quam huc usque delitescentem, asseveravit impietatem, istos verberibus inclementer cæsos & tonsos, ac per medium Urbem cum ignominia traductos in Prætorium custodiendos conjecit: ex quo Theophanes, quem memoravimus, Confessor effectus, obtenta Martyrii corona extinctus est. Reliqui omnes post Imperatoris obitum probatissimi Monachi evaserunt. Demum Aaron in Armeniacorum Thema ingressus Castrum Semalvum per totam æstatem obsedit: & ipsum mense Septembri pactis initis in fium potestatem misit. Prius autem Uthman cum quinquaginta millibus hominum Asiam bello oppressorum delegarat: Cui Michael Lachanodraco leviacie ad prædandum Idones ilpatus, & obviam factus, prælio inito, fratrem ipsius Uthman interfecit. Cæterum mensis Septembris die octavo quarta indictione Leo filius Constantini in hunc modum diem suum clausit. Cum insana in gemmas & pretiosos lapides arderet libidine coronam in magna Ecclesia appensam deperibat: eam acceptam capiti imposuit: ac confestim e capite ebullierunt carbunculi: febrique vehementi simul correptus imperii dempti mensibus sex anno quinto defunctus est.

Anni mundi 6233.	Dominæ Incarn. 721.	Rom. Imp. Constantinus 10.	Arabum Dux Maadi annis 9.	Rom. Epis. Gregorius 3.	Cp. Epis. Germanus annis 15.								
	3	6	12	3									

Hoc anno piissima Irene una cum filio Constantino præter hominum opinionem, Deo ita ordinante, imperium suscipit ordinisstrandum mense Septembri indictione quarta, ut mirandum Dei opus eo clarius efulgeret, quo per mulierem vidualem & puerum orphanum innumanem adversum se & famulos suos Constantini rerum divinarum hostis impietatem exasperatam, & adversum Ecclesias tyrannidem ejusdem armatam, ceu quondam Diaboli malitiam per pisicatorum & hominum imperitorum infirmitatem prostravit, omnino experga-
Edit. Paris. pag. 383. rect. A commissi vero sibi imperii diebus quadraginta, filio annum duodecimum numerante, nonnulli Senatorum ac procerum Nicephorum Excæsarem in medium exponere & Imperatorem constituere consilium injerunt: sed conjuratione comperta, Gregorius publici cursus Logotheta, Bardas nuper Armeniacorum Dux, Constantinus Vicarii Spatharius, & Excubitorum Domesticus, Theophylactus Rangabe filius & duodecim insularum Drungarius, & alii plurimi comprehensi: quos verberibus cæsos & capillis tonsos in diversa loca relegavit Irene: Cæsares autem & Nobilissimos viri sui fratres capitibus rasos Sacerdotio inauguratos in Christi natalium festo sacramenta populo impertiti præcepit, quo ipsa publice regioque apparatu una cum filio procedens, sublatum a vitro stemma gemmis & lapidibus distinctum Ecclesiæ restituit simul & obtulit. Elpidium autem Siciliæ, quam prius admhiitraverat, Ducem præ-

Τότε δὲ μέση ἑβδομάδι τῆ πεσούσι ἐκπατθη Ἰάκωβος Πρωτοσπαθάριος, ὁ Παππίας, ὁ Στρατήγιος, ὁ Θεοφάνης ὁ Κυβικυλάριος, ὁ Παρακοιμώμενος, Λέων τε, ὁ Θωμᾶς, Κυβικυλάριοι· ὁ ὅτοι συὺ ὁ ἑτέροις ὀλαβίσιν ἀνδράσιν, ὡς φροτικωσώτης τὰς ἁγίας ὁ σκπτὰς εἰκόνας· τότε δοτυγμώσας ὁ ἰασὼν ἐγκεκομμένου κακέως Λέων ὁ τὸν ὁμώνυμὸν πάτης ἀπλοὺς δέρας τε, ὁ κυρόσας δ᾽ ἀπ᾽ μέσης τὴ σεδηλίας πομπεύσι ποιήσας, εἰς τὸ Πραιτώριον ἀπέλευσον· ἐν οἷς δοτοθησκεν ὁ ἁφορῆσθεὶς Θεοφάνης ὁμολογητὴς γενόμενος, ὁ τὸν στέφανον τὴ μαρτυρίη κομισαμένος· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μετὰ τὸν τῶν πλειόνων δοκιμοι μοναχοὶ ἀνεδείχθησαν. ὁ δὲ Ἀαρὼν εἰσιὼν εἰς τὴ τῆ Ἀρμηνιακῶν Θέμα παρικάθησεν εἰς τὸ Σμαλοῦνος κάστρον ὅλον τὸ Θέρος, ὁ τῆ Σεπτεμβρείῳ μῆνι παρέλαβεν αὐτὸ ὑπὸ λόγου. ὁ δὲ πέμψας τὸν Οὐσμὰν ἐπὶ Λσίαν μετὰ πεντήκοντα χιλιάδων, ὁ συναντήσας Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων χειρὸς αὐτὸ μικρὸ ὁπολήμησεν αὐτῆ, ὁ ἔκτεσεν τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ Οὐσμάν. τῆ δὲ ὀγδόῃ τὸ Σεπτεμβρείν μῆνὸς τῆς πρώτης ἰνδικτιώνος τὸ ἔτους Λέων ὁ ὁὸς Κωνσταντίνυ ζόντο τελευτᾶ. λαθομανὸς ὑπάρχων λίαν ὁράδν τὸ χίματος τὸς μεγάλως ἐκκλησίας ὁ λαβὼν ὑφόρισεν αὐτὸ· ὁ ἐξελθὸν ἀπ᾽ὀράνες ἐπὶ ὁ κεφαλὴν αὐτὸ· ὁ ληφθεὶς ἐφορῆφ συρεπὶ τὸ Ἵππε βασιλεύσας παρὰ ὀῖς μῶσας ἐπ πίτει.

Τότῳ τῆ ἴτει Εἰρήνη ὐσεβεστὰτ ἅμα τῆ ὑῷ αὐτὸς Κωνσταντίνῳ παραδόξως διδόσι ὁ βασιλεύειν ἐγκελεύεται μῆνι Σεπτεμβ. ἰνδικτ. δ'. ὡς δ᾽ θαυμαζῆ ὁ Θεὸς ὁ ἐν τότῳ διὰ γυμικὸς χήρας ὁ παιδὸς ὀρφανὸς μίσθων καθαίρεσι ὁ ἀμετρον κατ᾽ αὐτὸ ὁ τῆ αὐτὸ Χριστιανῶν δυσεβεσε, καὶ πασῶν τῆ ἐκκλησῶν τυραννίδα τὸ Θεομάχυ Κωνσταντίνυ, οἷς πάλαι ὁ ἔβρολν τῆ ἀθυνίᾳ ὁ ἀλείως ὁ ἀγραμμάτων, μετὰ ὁ πεσαράκοντα ἡμέρας τὸ κρατῆσαι αὐτὸν, τὸ υἱοῦ αὐτῆς ὁ πατρὸς ὑπάρχοντος, συμβήλιον ποιησαντις τινες τῶ ἐν πέλει ὠΦίλιπτε ἐξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸ ἀπὸ Καισάρων, ὁ ῆσαι εἰς βασιλέα. διεχωνθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως, ἐκρατῆσαν Γρηγέριος τὸ δρόμε ὁ Λογοθέτης, ὁ Βάρδας ὁ ποτὲ ςρατηγὸς τῆ Αρμηνιακῶν, Κωνσταντῖνος τὸ ὁ Βιτζιὴς Σπαθάριος ὁ Δομέστικος τῆ Ἐξκουβιτόρων, ὁ Θεοφύλακτος ὁ τὸ Ραγγαβὴ Δρυγγάριος ὁ δωδεκάνησον, ὁ πολλοὶ ἕτεροι· οὓς δείραντα ὁ κειρήσαντα ἐξωσον εἰς διαφόρες τόπες· τὸς δὲ ἀνδραδήφως αὐτὸς Καίσαρας τὸ ὁ Νοβιλιατίμος ἀποκείραντα ἱερατῶσαι, ὁ μετεδοῦναι τῆ λαῷ πανηγύκεις τὸ τῆ ἑορτῆ τὸς τῶ Χριστοῦ γεννήσεως, ὁὸ ἣ καὶ προελθοῦσα βασιλικὸς δημοσίᾳ σὺν τῆ παιδὶ φροσήνεγκε τῆ ἐκκλησίᾳ τὸ ὑπὸ τὸ ἀνδρὸς αὐτὸς ἀρθὲν στέμμα ἐπικαθωπιδὲν διὰ μαργαείτων· φροιβάλλετο δὲ Ἐλπίδιον τὸν Πατρίκιον ςρατηγὸν ἐν Σικελίᾳ, ὡς ὁ φθασεν ςρατηγήσαντα ἐκεῖσε, ὁ ἀπέλυσε

λωτι τῇ Φεβρουαρ. μηνὶ. ὃν δὲ τῇ Λπριλλίῳ μηνὶ Α ἐτ. διαβὰν ὁ αὐτὸς Ελπίδιος, ὡς τὰ τῆδε Καισαρεων φρονῶν, καὶ ἀποσείλασα Σαπαδάριον Θεόφιλον παρηγγελκει, ἵνα σωτόμως ἁρπάσῃ, καὶ φύρῃ αὐτον. τὸ δὲ ἀπαλδόητος ἐκ ἀπέδυκαν αὐτὸν οἱ Σικελοί. ἡ δὲ τὼν γυναικα αὐτὸ δείρασα ἐ κυρδοσασα σωὶ τοὶς υἱοὶς αὐτὸ τῇ Πραιτωρίῳ παρίπεμψε φυλάττεδαι. τῷ δὲ Ιουνίῳ μὴνὶ ἀπίγελδ πάντα τὰ πρατικὰ Θίματε εἰς τὰς κλειτὰς φυλάττειν ἐ ὑπηρέτ τὼν ἔξοδον τῇ Αράβων, ὑπηκόασα αὐτοὶς κεφαλὶω Ιωάννιω Σακελλάριον αὐτὸχ ὄντα καὶ οἰκειακὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Μαδὶ ἀπίγελδ Κεβὰρ μῆ διωάμεως πολλῆς, ἐ σωματοφύλακος ἀλλόλους, ἐ τὸπον λεγομένῳ Μιλὼ. ἐ κρονδέντες πολέμῳ, κτὰνται οἱ Αραβες, καὶ κτείνονται ἐξ αὐτῶν πολλοὶ Β καὶ ὑπέρφλαν μετ αἰχμῶνς. ἤρξατο δὲ οἱ ἐιτιβεῖς παρόνειαζεδαι, καὶ ὁ λόγος τὰ Θεῦ πλατυνδεὶς, καὶ οἱ Σίλοιτες σωδῆναι ἀποπίστεδαι, καὶ ὁ δξολογία τὰ Θεοῦ ὑψῶδαι, καὶ τὰ μοναςήρια ἀναρρῦεδαι, καὶ πὰν ἐγαδὸν φανερῶδαι· ὃν γοῦν τὸν τῇ χρὸν ἐν τοὶς μακροὶς τείχεσι τὰς Θρᾴκης ἀνδρωπὸς τὶς ἀρύτων ὕδρι λάρακα, καὶ πὰν ἀποκεδάρας καὶ ὑποτιτάσας, ὅρυι αὐρα κεῖδαι, καὶ γράμματα κυκλοαμίνα ἐν τῇ λάρακι πεπλεχτὰ πᾶδι. ΧΡΙΣΤΟΣ μὲδει γεννᾶδαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένε, ἐ πιεῖν εἰς αὐτον. ἐπὶ τῇ Κωνσταντίνε καὶ Εἰρίνης τῇ βασιλέων, ἃ Ηλιε, πάλιν μὲ ὄψει.

| ͵ | α | ͵ | β | ͵ | ζ | ͵ | ιγ | ͵ | γ | ͵ | ι | ͵ | ι | ͵ | ι |

C

Τούτῳ τῇ ἔτει ἀπίγελν Εἰρίνη Κωνσταντίνου Σακελλάριον καὶ Μαμαλὸν Πεμμικικήσιον ἀρὸς Κάρολον ῥῆγα τῇ Φράγγων, ὅπως τῶ αὐτὸ Συγατέρα, Ερυθρὸ λεγομένῳ, νυμφδῆναι τῇ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ τῇ υἱῷ αὐτῆς. καὶ γνησίνες συμφωνίας καὶ ὅρκων ἀναμεταξὺ ἀλλήλων, κατέλιπεν Ελισαῖον ὃ δίνχον καὶ Νοτάριον ἀρὸς τὸ διδᾶξαι αὐτὴν πατὰ τὰ Γρικῶν γράμματα, ἐ ἑ γλῶσσαν, καὶ παιδεῦσαι αὐτῶν τὰ ἤθνης Ρωμαίων βασιλείας. ἐξοπλίσασα δὲ ςόλον πολὺν, ἐ λαὸν ἐπίλεκτον, καὶ ἀρχοντας ἱκανὸς φρεβάλλειν Θεόδωρον Πατρίκιον ἐ δίνχον ἀνδραδρηγέτην τῇδε. ἀπέλυτεν ἐν Σικελίᾳ κῇ τὰ Ελπιδίν. πολλῶν δὲ πολέμων γενομένων ἐκίνησαν οἱ περὶ Θεόδωρον D ἐδὼν δὲ Ελπίδης τὰ φοβᾶδαι, λαβὼν ὅσα ἐχρὴ χρήματα, καὶ Νικηφόρον τὸ Δύκα ὑπάρσιν εἰς Αφρικὴν· ἐ λαβὼν κόρον ἀπαδείας φροσφύρων τοὶς Αραβ. ὃν δεξάμενοι βασιλέα Ρωμαίων κατέχον σίβασες αὐτὸν εἰς μάτιν. καὶ πειδῆντες ἐγγύθεν καὶ σίφασαν. τὸ δὲ λαοὶ τῇ Ρωμαίων ἀγελομένης ἐπὶ πὰς χρίγαται Λαρὸν υἱὸς Μαδὶ μῆ διωάμεως καὶ ἐξοπλίσεως ὑπερβαλούσης, ἀπὸ τὸ Μαυροφόρων, καὶ πάσης τῆς Συρίας, καὶ Μεσοποταμίας, καὶ τῆς ἑῴας, καὶ ἐρχεται ἑως Χρυσοπόλεως, καπαλεπὼν τὸν Βιωτῶν πολεμικὸν τῶν Νακώλεως, καὶ Ε φυλάττειν τὰ τόπα αὐτῶν. ἀπίγελν δὲ ἐ τὸν Ευφρικ ἐις Δοῦλα μῆ τεσακοσίας χιλιάδων, ὃς καὶ πολεμήσας ἐ Δαζικοσδράκοπα σωὶ τῇ Σιματι τῇ Θρᾳκησίων, ἐ τὸπῳ λεγομένῳ Δαρίωῤ, καὶ αὐτὸν τεσάκοντα χιλιάδων ὄπλων, δικαπίπτ χιλιάδες ἀπίκτειναν. ἡ δὲ βασίλισσα πέμψασα Λε-

Theophanis Chron.

| ͵ | ια | ͵ | ζ | ͵ | ιγ | ͵ | γ | ͵ | ι | ͵ | ι | ͵ | ι |

Hoc anno Irene Conſtantinum Sacellarium, & Mamalum Primicerium ad Carolum Francorum Regem delegavit, filiæ ejus Erythrus nomine filio ſuo Conſtantino conjugis petendæ gratia. Pactiſque conventis, & jurejurando ab utraque parte firmatis, Eliſæum Eunuchum & Notarium, qui Græcorum litteras & linguam, receptoque per imperium Romanum mores eam edoceret, reliquit. Imperatrix interea claſſe ingenti comparata militumque ſelectorum & procerum idoneorum & in bello exercitatorum exercitu impoſito, Theodorum Patricium virum Eunuchum quidem, ſed in bellis agendis ſtrenuum, in Sicilia adverſus Elpidium miſit. Multis autem præliis ibi fortiter commiſſis, integra tandem victoria in Theodori partes ceſſit. Quo conſpecto conſternatus timore Elpidius, ſublatis cum Nicephoro Duca, quas habebat divitiis, ſeceſſit in Africam, & feruitatis fide accepta, ad Arabes defecit: Eum mox ſuſceptum, imperii corona redimitum, & calceamentis ejuſdem dignitatis ſymbolo ornatum, & Imperatorem renunciatum, incaſſum apud ſe detinerunt. Exercitu Romano in his occupato, Aaron filius Madi expeditionem ſuſcepit viribus atque apparatu maximam, copiis ex Maurophoris, univerſaque Syria, Meſopotamia, & Deſerto collectis: reliſtoque Bunufe, qui Nacolam obſideret, ſeque a tergo tutaretur, Chryſopolim uſque profectus eſt. Præterea Burniche cum hominum triginta millibus in Aſiam miſit: qui cum Lachanodracone & Thracenſium Themate ad locum, quem Darenum dicunt, manibus conſertis, ex acie hominum millibus triginta compoſita, ad millia quindecim amiſit. Quare Imperatrix Antonie

Edit. Paris. pag. 384.

Domestico cum copiis misso Banem tenuit: ipsoque interclusit. Dux porro Bucellariorum defertor fidei ad eos transiit; concepto nimirum odio adversus Stauracium Patricium, & publici cursus Logothetam, Eunuchum, qui cum inter omnes primas occupabat, & rerum summam administrabat. Tale vero suggessit consilium, ut pacem peterent: Quamobrem in medium progressi Stauracius, Petrus Magister, & Antonius Domesticus, non satis caute cum illis egerunt, ut aliorum fidem
Edit. Paris. pag. 385. sibi obstringerent, & Opeimatum filios in obsides sibi dari providerent. Tenere itaque convenientes ab adversa parte retenti, vinculis compediti sunt: atque ita utrique pacem vi adacti composuerunt: cumque se mutuis muneribus Augusta & Aaron excepissent, id maxime pacti sunt, ut in annos singulos ipsis tributum solveret. Pace igitur firmata ab invicem discesserunt. Arabes Nacoliam reliquerunt. Tatzates autem uxorem & facultates inde tulit.

A τοῦτον Δομέστικον σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ στρατιώταις ἐκπέμπει τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ ἀπέκλεισεν αὐτούς. προσέρχεται δὲ αὐτοῖς ὁ τῆς Βουκελλαρίου τάγματος μίσει τοῦ πρὸς Σταυράκιον τὸν Πατρίκιον καὶ Λογοθέτην τὸν δρόμου, τὸν Πατρίκιον καὶ Λογοθέτην τὸν δρόμου, τὸν εὐνοῦχον, ἀφαιτούμενος πάντων τῆς τιμιωτάτης ὄντων, καὶ τὰ πάντα διοικοῦντα. ὃ δὴ αὐτοὺς βουλεύει, γνῶσαντο εἰρήνην. ἐξελθόντων δὲ ἐπὶ τοῦτο Σπαραπείου, καὶ Πέτρου Μαγίστρου, Ἀντωνίου, Δομεστίκου τῶν σχολῶν ἀσφαλισαμένων λόγῳ λαβεῖν καὶ πάντα τῆς ὁμηρείας αὐτῶν ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐπεδήθησαν, καὶ ἐβιάζοντο ἀμφότερα τὰ μέρη τὰ πομπαὶ εἰρήνην· καὶ ὑποίσαντο ἀλλήλοις τὰ τε Λύρωτα καὶ ὁ Ἀαρὼν ξένια πολλά, γοιχήσαντο, καὶ κατὰ καιρὸν πλείονα αὐτοῖς· καὶ γνωμένης εἰρήνης ἀνεχώρησαν. ἀφῆκαν δὲ καὶ τὸ κάστρον Νακολίαν. ἐπῆρε δὲ καὶ ὁ Τατζάτης τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν ὑπόστασιν.

B

Hoc anno Irene pace cum Arabibus confecta, a bellorum cura vacans, Stauracium Patricium & celeris cursus Logothetam cum numeroso exercitu adversus Sclavinorum nationes misit: qui cum Thessalonicam & Græciam adiisset, regionem omnem imperio subjecit, & tributum pendere coegit. Quinetiam Peloponnesum penetrans captivorum ingentem turbam, & spolia in Romanam ditionem retulit.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρηνεύσασα Εἰρήνη μετὰ τῶν Ἀράβων, ἡ ἀδεὼς φέρουσα, ἀπεστείλει Σταυράκιον τὸν Πατρίκιον καὶ Λογοθέτην τὸν ὀξέως δρόμου μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ τῶν Σκλαβίνων ἐθνῶν· ὃ καὶ πελθὼν ἐπὶ Θεσσαλονίκην καὶ Ἑλλάδα, ὑπέταξε πάντας, καὶ ὑποφόρους ἐποίησε τῇ βασιλείᾳ. ἐσπλεύσας δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον, καὶ πολὺν αἰχμαλωσίαν καὶ λάφυρα ἤγαγε τῇ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ.

Hoc anno mensis Januarii die septimo Stauracius, quem memoravi, ex Sclavina expeditione egressus, victoriæ solemnia duxit per Circum triumpho peregit. Mense vero Majo ejusdem indictionis septimæ Imperatrix Irene una cum filio & valido copiarum comitatu in Thraciam profecta est; organa, reliquaque musica instrumenta secum deferens, & Bertheam usque contendit: eamque mox reparari jussam Irenopolim appellavit. Postmodum Philippopolim usque citra periculi timorem perrexit, & cum pace CP. reversa est, eo in itinere Anchialo restaurari jussa. Eodem pariter anno Madi Arabum Dux, qui etiam Muamed, obiit: & filius ejus Moles principatum obtinuit. Mensis autem Augusti die tricesimo primo eadem indict. 7. caulus vir religiosus & Patriarcha sanctissimus in morbum incidens throno magnum remisit: & ad Flori Monasterium se conferens, ibi Imperatrice propositi ejus inscia, Monasticum habitum assumpsit. Rei gestæ noticiam ut habuit Imperatrix confestim eum cum filio convenit, ac querulis vocibus insectata: Quid hoc, inquit, fecisti? Ille lachrymis perfusus responsum ad eam dedit. Utinam Ecclesia Dei tyrannice administrata, & a reliquis chronis ea de causa rescissa, diriisque & execrationibus devota, in Sacerdotil Throno CP. numquam ego sedissem. Illa Patricios & Senatus spectatissimos quosque ad se primum accitos ad eum postmodum destinavit, quæ ipse narraret, ore proprio auditurus. Qui ad ipsos: Nisi Synodum, inquit, universalem coegeritis, & obtinentem apud vos correxeritis errorem, vobis nullam imperesit salus. Responderunt

pag. 386.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰανουαρίῳ ζ'. καπήλαβε Σταυράκιος ὁ προρρηθεὶς ἐκ τῆς Σκλαβίνων, καὶ θεμάβασεν τὰ ἐπινίκια ἐπὶ ἱπποδρομίας. τῷ δὲ Μαΐῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ'. ἐνδικτ. ἐξῆλθεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐπὶ τὴν Θρᾴκην, ἐπιφερομένη ὄργανα ᾠδικά, ἡ ἀπέλθοῦσ' ἕως Βερροίας· ἔ πάντη οἰκοδομεῖσθαι κελεύσασα, ἐπωνόμασεν αὐτὴν Εἰρηνούπολιν. κατέλθει δὲ ἕως Φιλιππουπόλεως μετὰ πάσης ἀσφαλείας, ἡ ὑπέρεγεν ἐν εἰρήνῃ, κτίσασα ἔ τὸν Ἀγχίαλον. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαδί, ὁ ἡ Μουαμέδ, τέθνηκε· ἡ ἐκράτησε Μωσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῇ δὲ λα'. τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς ζ'. ἰνδικτ. Παῦλος ὁ ὅσιος ἡγιώτατος Πατριάρχης ἀβδυήσας, καπέλιπε τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον· ἡ καπελθὼν ἐν τῇ μονῇ τῷ Φλώρου, ἔλαβε τὸ μοναδικὸν σχῆμα, χωρὶς εἰδήσεως τῆς βασιλείας. μαθοῦσα δὲ τοῦτο ἡ βασίλισσα παραγίνεται πρὸς αὐτὸν σὺν τῷ υἱῷ λιτομένη, ἡ καταβοῶσα αὐτὸν· ὅτι διὰ τί τοῦτο ἐποίησας; ὁ δὲ μετὰ δρήνων πολλῶν ἔφη πρὸς αὐτήν· εἴθε μηδὲ ποτὲ τὸν ἐκάθισα ἐν τῷ τῆς ἱερωσύνης θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ τυραννουμένης, ἡ ἐκτετριμμένης ὡσεὶ κ τῶν λοιπῶν θρόνων, ἡ ἀποθεμετιζομένης. ἡ ἀφοσκαλισαμένη τοὺς Πατρικίους, ἡ τοὺς τῆς συγκλήτου λογάδας, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐὰν μὴ συνοδος εἰκουμενικὴν γένηται, ἡ τὸ σφάλμα τὸ ὂν ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν διορθωθῇ, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·

ροτονεῖσθαί σε τῷ μὴ φρονοῦντι εἰκότως ; ὁ δὲ ἱ-
φη· ὅτι διὰ τοῦτο Θρίωνι, ἠμῖν φησὶ τῶν μετέπειτα
παφύγοσι, διώμβυος τοῦ Θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερέα
μὲν κολάσῃ σιγήσαντα ἑῶς τοῦ νῦν, ἠμῖν μὲν κηρύ-
ξαντα τὴν ἀλήθειαν τῇ φοβερᾷ τῆς μανίας ὁρμῇ.
ἐν τούτοις ἐκομίσθη ἐν εἰρήνῃ κατελοιπὼν Θρίωνον
πολιτῶν τῇ βασιλείᾳ, καὶ τοὺς ἀνιστίους ἀνδρα-
ποις τῆς πολιτείας. συβδαίμων δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ
καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ μέτρον, καὶ πασης αἰδοῦς
ἀξιος, ἢ πίστι πολλῷ ἐκέκτητο πᾶν πολιτεία
ἢτε βασιλεία φῶς αὐτοῦ. ἕκτοτε λοιπὸν ἠρ-
ξατο λαλεῖσθαι ἐν ἀμφιβάλλεσθαι ὁ περὶ τῆ ἀ-
γίου ἢ σεπτοῦ εἰκόνων λόγος παῤῥησίᾳ ὑπὸ παν-
των.

A Ipſi · Cur ergo Patriarcha deſignatus inter ordinationis ſolemnia imagines te numquam adoraturum ſubſcripſiſti? Tum ille : Hæc, ait, lachrymarum mearum cauſa eſt : illud me ad pœnitentiam amplexandam impulit, Deum deprecantem, ne me veluti Pontificem hucuſque mutum redditum , nec veritantem (ſolo inſaniæ veſtræ metu detentum) palam enunciantem contipiat · Inter has voces Paulus in pace obdormivit, magno de ſe tam Imperatrici , quam cæteris in Republ. pietate conſpicuis viris luctu relicto · Venerabilis quippe vir exitit , & miſericordiæ operibus impendendis bene affectus , omnique omnino dignus reverentia maximamque ei fidem cum Imperatrix , tum Reſp. habebat · Cæterum ab hoc tempore colloquia atque diſſertationes de ſacris imaginibus libere ab omnibus haberi cœpe-

B runt ·

| | | |

tinor præpedit , Deique conſpectum vereor , ut ſic temere atque inconſulte in hanc concurram , ne horrendæ damnationi obnoxius fiam . Si enim vir ille , qui Dei voce pro magiſtro , & cælo pro ſchola uſus eſt , ſpectator ille paradiſi , ſecretorum verborum auditor , qui Dei nomen ad gentes palam & reges intulit Paulus divinus Apoſtolus Corinthiis ſcribens , dixit : Ne cum aliis prædicavero , ipſe reprobus efficiar . Qui fiet umquam , ut ego mundo innutritus , & plebi annumeratus , qui etiam in imperii negotiis & militia meruì , ita poſſim abſque examine & attenta diſcuſſione ad Pontificatus faſtigium me extollere ? Is ſane conatus , cui meam ſuperans infirmitatem , mihi periculoſus : audax omnino facinus , cui vires meas impares experior . Timoris autem & excuſationis , quam prætexo cauſa eſt iſtiuſmodi . Video certe & attendo Eccleſiam , quæ ſupra petram Chriſtum Deum noſtrum fundata eſt , nunc miſere diſciſſam , & per membra diviſam : nos vero longe diverſa inter nos afferentes . Cæteros vero Orientis Chriſtianos , qui eandem fidem profitentur , diverſa item a nobis ſentientes , & cum Occidentalibus convenientes : adeo ut nos ita ab iis omnibus alienati , a ſingulis feorſim per dies ſingulos anathemate perſtringimur . Dira prorſus res eſt , anathema : quod ſciliceſt hominem a Deo longius fugat , & in tenebras exteriores abducens , a regno cæiorum expellit . Eccleſiæ lex & inſtitutum nec lites nec contentionem novit : ſed quemadmodum unum baptiſma unamque fidem confiteri amat , ita & concordiam atque conſenſum in cæteris rebus Eccleſiaſticis expoſcit . Nihil enim Deo tam gratum acceptumque eſt , quam ſi uniti in unam & Catholicam Eccleſiam conveniamus , quemadmodum in ſinceræ fidei noſtræ ſymbolo profitemur , & precamur , Fratres . Et obid a pliſſimis Impp. petimus , (quod etiam vos , quorum timor erga Deum mihi notatus , facere arbitror) ut Concilium Oecumenicum celebretur , ut videlicet nos , qui unius Dei ſumus , unum etiam ſiamus ; qui Trinitati uniti , atque unanimes , cultuſque ejuſdem , qui unius capitis Chriſti ſciliceſt noſtri unum corpus probe connexum atque cohærens , qui Spiritui ſancto non oppoſiti , fed conſentanei , qui veritatis eadem proſius ſentientes atque prædicantes : & e contrario nulla prorſus contentio atque diſſenſio inter nos intercedat : ut Dei pax , quæ omnem intellectum exſuperat , nos omnes cuſtodiat . Quod ſi Imperatores noſtri redæ fidei propugnatores , ut hæc petitio mea impleatur , ſuaſerint , ego quoque conſentio , eorumque mandata exequar , veſtramque electionem lubens ampliectar : ſin minus , id præſtare nequaquam mihi poſſibile eſt , ne anathemati ſubjiciar , damnatuſque excadam in die Domini noſtri Jeſu Chriſti juſtiſſimi judicis , quo judicio neque Imperator , neque Pontifex , neque Principes , neque hominum numerus me exſolvere haud poterunt . Cæterum , Fratres , ſi quid ex iis quæ dixi gratum vobis fuerit , huic meæ apologiæ , vel ut melius dicam petitioni reſponſum date . Orationem hujuſmodi lubenter excipientes cuncti Concilium cogendum una voce ſanxerunt . Quare Tarafius ſermonem itegum ad populum convertens , Imperator Leo , dixit , imagines everti ; Conciliumque ſubinde celebratum eas invenit everſas . At quia ſola

Edit Pariſ. pag. 388.

Α ἐπὶ τῇ ὑφῇ πάνῃ , καὶ ἀλλαξόμαι ἀπὸ προσώπου τῶ Θεῦ προσδράμειν οὕτω , ἢ ὡς ἔτυχεν ἀπερισκέπτως , ἵνα μὴ ὑποπέσω φοβερῷ κατακείματι . εἰ δὲ ὁ Θεῖος φωνὼν ἀκροατὴμὸς , οὐρανὸν τοῦ ἐρικὼς παιδεύτησεν , καὶ παραδείσου ξωρὸς γνόμενος , ἀκούσας τὸ ἄρρητα ῥήματα , ἢ βασάσας τὸ ὄνομα τῦ Θεῦ ἐνώπιον ἐθνῶν & βασιλέων Παῦλος ὁ Θεῖος Απόστολος Κορινθίοις γράφων ἔλεγεν μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι . πῶς ἐγὼ ὁ τῇ κόσμῳ συμπεπερισμένος , καὶ μετὰ λαϊκῶν κελσμμένος , καὶ στρατιώμμος ἐν βασιλικαῖς ὑπηρσίαις , εἶτα χωλὸς ἀπαρεῖσθαι καὶ περιστέψας δύναμαι σπουδῆσαι εἰς τὸ Β τῆς ἱερωσύνης μέγαθος ; φόβητρ᾽ τὸ ἐγχείρημα ἀφρὸς τῶν ἰμῶν σμιρότητα . ὑρῶ τὸ ἐπιτήδευμα . ἢ δὲ αἰτία τῦ φόβου , ἢ τῆς ἰμῆς παραιτήσως ἔστι αὕτη . ὁρῶ ᾗ βλέπω τὴν ἐπὶ τῇ πέτρᾳ Χριστὸν ἢ Θεὸν ἡμῶν τὴν Θεμελιωμένην ἐκκλησίαν . αὐτὴ , διῃρεμένην νῦν & ἐρημωμένην , ἢ ἡμᾶς ἄκρον ἄλλως λελωϊώτας , ἢ τὰς τῆς ἀναθέματος ὀμοπίσους ἡμῶν Χριστιανοὺς ἑτέρους , ἢ συμφωνοῦντας αὐτοῖς τὰς τῆς θύσεως · ἀλλοτροιομένους δὲ ἡμᾶς ἑκάστων ἀπάντων , καὶ καθ᾽ ἑκάστην δὲ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναθεματιζόμενος . δεινὸν ἔστι τὸ ἀνάθεμα . πόρρω τῦ Θεῦ βαίθει , καὶ τῆς βασιλείας τῦ ὑρανῦ ἐκδιώκει ἀπάγων εἰς C τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον . ἐκ δὲ τοῦ ὁ τῆς ἐκκλησίας ὅρος ᾗ νόμος ἔστι , ἢ φιλοτεκίαν ἀλλ᾽ ἀμῳρ εἶδεν ἓν βάπτισμα , μίαν πίστιν , ἵπω συμφωνίαν μίαν ἐπὶ πάντῃ σφαγμάτος ἐκκλησιαικοῦ . διὸν γάρ ἔστι λυθῆναι τῷ διάρεσιν ἐνφῆναι τῷ Θεῷ , ὡς τὸ ἐνωθῶμεν ἡμᾶς , ἢ ὁμογνωμονῆσαι πᾶν καθολικῷ ἐκκλησίαν , καθὰ ᾗ ἐν τῇ συμβόλῳ τῆς ἐλικειας ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν , ᾗ αἰτοῦμεν , ἀδελφοί . οἶμαι δὲ ᾗ ὑμεῖς , ἐπειδὴ γνώσκω τὸν φόβον τῦ Θεῦ ἔχειν ὑμᾶς παρὰ τῇ εὐσεβεστάτῳ & ὀρθοδόξῳ βασιλέων ἡμῶν σωῦσθαι σωμφρονῆσαι , ἵνα γνώμενθα οἱ τῦ ἑνὸς Θεῦ ὑ · & οἱ τῆς ἑνιάδος ὦμεν , & ὁμόψυχοι , καὶ ὁμότιμοι , οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν Χριστὸ σώμα ὄν συναρμολογούμμον ᾗ συμD βιβαζόμμον , οἱ τὰ ἁγίε πνεύματος , ἐ κατ᾽ ἀλλήλων , ἀλλὰ συῦ ἀλλήλοις , οἱ τῆς ἀληθείαις αὐτὸ φρονοῦντες & λέγοντες , καὶ μὴ ᾗ ἓες ἢ διχοστασία ἐν ἡμῖν ὅπως ἢ εἰρλνη τῦ Θεῦ , ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦ φρόνησις πάντας ἡμᾶς . & εἰ μὲν πεῖθοιντο οἱ τῆς ὀρθοδόξε φρόνμοχοι βασιλεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτήσει ἐπιτιθέναι , συγκατανεύσμι . κἀγὼ , καὶ τῶν κέλευσιν αὐτῶν ἐκπλρῶ , καὶ ὑμῶν τῶν ἤδρον ἀσπάζομαι . εἰ δὲ μήγε , ἀδύνατός ἐκω τῶτο ποῆσαι , ἵνα μὴ ὑποβλαθῶ τῷ ἀναθέματι , καὶ ἀῤῥῶν καταδεδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ , καὶ κριτὸ τῆς δικαιοσύνης , ὑσὰ ὑτὲ βασιλεῦς , ὑτὲ ἱερεῦς , ὑτὲ ἀρχοντες , ὑτὲ πλῆθος ἀνθρώπων δυνάτακί με ἐξελάσθαι . ᾗ εἰ τι ἐγὼ ἀρτον ὑμῖν , ἀδελφοὶ , δῶτ᾽ ἐ ἔμοις λόνλογίας· ἀπαίτησε δὲ μᾶλλον αἰτήσεων δεήσεων . ᾗ ἀσμένως ὑροσάσατο πάντες ἢ λαληθέντων , συμφωνήσαντες ἢ γνῶσα σωῦσθαι . ὁ ᾗ Ταράσιος πάλιν φῶς ἢ λαὸν ᾗδιλογήσμος , ἤγε ὅτι Λέοντο βασιλεὺς κατέῤῥεψε τὰς εἰκόνας· καὶ ὁ σωῦσθες ἐπὶ ὑγίνετο κατεγραμμένας αὐτὰς ὤρε· ᾗ διὸ τὴ ὑῤῥ βασιλε-

κῆς χειρὸς κατεγράψατο· πέλαι ζήσαντιν ἴσχυε τὸ κι-
φάλαιον, ὅτι ἀρχαίαν σωμήθειαν παραλήλομεν ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ κατέπλησσαν, ᾗ ἰδοξεν αὐτοὶς ἀρεσίσαι·
ἀλλ᾽ ἡ ἀληθεια τὸ Θεοῦ οὐ δύναται, ἀποζολικὸς εἰ-
πεῖν· τῇ δὲ κε'. τῦ Δεκεμβρίε μῆνὸς τῆς αὐτῆς ἰν-
δικτιῶνος ἐχειροτονήθη ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ταρά-
σιος Πατριάρχης Κωνσαντινοπόλεως, ᾗ ἀποσείλας
ἐν Ρώμῃ τὰ σωμοδικὰ αὐτῦ, ᾗ τὸν λίβελλον τῆς πί-
σεως αὐτῦ, ἀπεδέξθη παρὰ τῦ Πάπα Ἀδριανῦ. ἀ-
πεσείλατο δὲ ἡ βασίλισσα ὡρὸς τὸν αὐτὸν Πάπαν,
γράψασα πιμῤῥθείσαι γράμματά τε αὐτῦ, ᾗ αὐθρά-
πης ὡρὸς τὸ ἀριθθῆναι ἐν τῇ συμόδῳ. ᾗ ἀπίςειλε Πέ-
τρον ᾗ Οἰκονόμον τῆς ἐκκλησίας αὐτῦ, ᾗ ἦ Ηγήμε-
νον τῦ ἁγίε Σάββα ἀνδρας τιμίους, ᾗ πάσῃ ἀρετῇ
κεκοσμημένους, ἀπέλυσε δὲ ἐν Αλεξανδρείᾳ ᾗ Αντιο-
χείᾳ πᾶ βασίλισσα, ᾗ ὁ Πατριάρχης· ἀκμὴν γὰρ
ἡ ὡρὸς τὰς Ἀραβὰς εἰρήνη ἐκ ἦν ἔξ ἀληθθείας. ἠλώ-
κασι ἐκ μᾶ· ᾗ Αντιοχίας Ἰωάννᾳ ᾗ μέγας ᾗ πεμβόν-
τον ἄρχῳ ᾗ λόγῳ ἀγιοσωΐης μετέχοντα ᾗ Συγκέλλον
ᾗ Πατριάρχην Αντιοχείας γνησότα· ᾗ Θωμᾶν Αλε-
ξανδρείας ἀνδρα ζηλωτὴν ᾗ ἀληθείσατον, ὃς τις ᾗ Αρ-
χιπίσκοπος ἐν τῇ Ιλλυρικῷ μιγαλοπόλως Θεσσαλο-
νίκης γεώφθος διέφηλ-

A Imperatoris potestate fublatæ ſunt, totius rei ſumma & caput iterum circa hanc quæſtionem verſatur, quod nimirum antiquam conſuetudinem in Eccleſia traditam, ipſi, prout libitum ſibi fuit, abolere auſi ſunt. Sed Dei veritas, ut hoc fecundum Apoſtolum eloquar, non eſt alligata. Cæterum menſis Decembris die quinto ſupra viceſimum & eadem indictione octava religioſus Pater noſter Tarafius C.P. Patriarcha renunciatus eſt: Miſſisque conſeſtim Synodicis ſuis literis, & libello fidei ſuæ teſte, ab Adriano Papa in Eccleſiæ communionem admiſſus: Imperatrix etiam ad eundem Papam miſit, qui ſuo inomine ab eo peteret, ut datis literis homines, qui Conſtantinopolim adeſſent, delegaret. Papa vero Petrum Eccleſiæ ſuæ Oeconomum, & Monaſterii ſancti Sabæ Præpoſitum, viros honore præcipuos, & omni virtutum cultu ornatos deſtinavit. Alexandriæ quoque & Antiochiæ Præſules Imperatrix & Patriarcha nunciis ſuis advocavere: nondum enim pax cum Arabibus ida expiraverat. Et Antiochia quidem Joannem illum magnum; virtute & doctrina celebrem, non leviBus ſanctitatis indiciis fulgentem, Patriarchæ Antiocheni quondam Syncellum: & Thomam Alexandrinum, virum religioſum & pietate inſignem, qui prius in Illyrico magnæ civitatis Theſſalonicæ Archiepiſcopus claruerat, ex illis locis adduxerunt.

Edit. Pariſ. pag. 389.

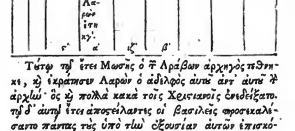

C

Τότῳ τῇ ἔτει Μωσῆς ὁ Ἄραβων ἀρχηγὸς πέθνη-
κε, ᾗ ἐκράτησεν Λαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτὸ ἀντ᾽ αὐτὸ ᾗ
ἀρχῆ· ὃς ᾗ πολλὰ κακὰ τοὶς Χριστιανοὶς ἐνεδείξατο.
τῇ δ᾽ αὐτῇ ἔτει ἀποσείλαντες οἱ βασιλεὶς φροτεκελά-
σαντο πάπας τὰς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπισκο-
πὰς· καταλαβόντων ᾗ τῇ ἀπὸ τῆς Ρώμης πεμφθέν-
των ὑπὸ τῦ Πάπα Ἀδριανῦ γραμμάτων τε, ᾗ ἀν-
δρῶπων, οἳς φοθοφηθῆν, ᾗ Ἀντιοχείας, ᾗ Αλε-
ξανδρείας. ᾗ τῇ ιζ'. Αὐγύσου μὲν τῆς Ἰν-
δικτιῶνος φροκαθίσαντες ἐν τῇ ναῷ Ἁγίων Απο-
τόλων ἐν τῇ βασιλίδι πόλει, ἠρξαντο πὰς ἁγίας γρα-
φὰς ὑπαναγνώσκειν, ᾗ ἀμφιβάλλειν ὡρὸς ἀλλήλας,
τῶν βασιλέων ἐν τοὶς Κατηχμίνοις ὁρώντων. ὁ δὲ
λαὸς τῶν Σχολαρίων τε ᾗ Ἐξκυβιτόρων ὑποβληθέν-
τες ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχόντων, ἐχρῆτο ἐ τῶν διδασκα-
λίων τῦ πονηροῦ αὐτῶν διδασκάλου, γομνωσάντες
τὰ ξίφη, ἐπέλθον αὐτοὶς, ἀπειλοῦντες θανατοῦν τὸν τε
Αρχιερέα, ᾗ τὰς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους τε, ᾗ ἡγουμένους.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξῆ ὁ παρεκάλουν αὐτῇ οἱ κεκακῶν αὐθρώ-
πων ἀναστήλεσ αὐτὸς πεφυμένης, ὡς ἐπείθησαν, ἀλλὰ
μᾶλλον φροσπέμασαν ἐγκρθῆναι δὲ Πατριάρχην, ᾗ
ἐν τῷ βήματι εἰσελθόντος μῆ ᾗ ὀρθοδόξων ὑπισκόπων
ᾗ μοναχῶν, οἱ τὰ πονηρὰ φρονήματος αὐτῶν ὄντες ὑπί-
σκοποι ἐξέλθον πρὰς αὐτὸς βοωντες τε, ᾗ νυκτικμῦν.
ᾗ Θεὸς χαρεὶς τὰ πλήκτρα πδέκτεσαν οἱ μαιώδους ἐκεῖνοι ᾗ
ἀπάνθρωπον, ᾗ ὕτω ἐξελυθέσης ᾗ σωτῆς ἀπέλθον
ἕκασος εἰς τὰ ἴδια.

Hoc anno Moſe Arabum Duce defuncto, Aaron frater in ejus locum ſuffectus imperium obtinuit, qui multa mala in Chriſtianos exercuit. Eodem anno Imperatrix cum quibuſdam Epiſcopis in Imperatricis Urbis ſanctorum Apoſtolorum templo præſidentes ſacras ſcripturas inveſtigare, propoſitis ad invicem dubiis difficultates examinare, Imperatoribus e Cathecumenis ſpectantibus, corperunt. Scholariorum porro & Excubitorum copiæ perverſi magiſtri ſui doctrina imbuti, & a propriis Rectoribus incitati, nudatis gladiis impetum in eos fecere, mortemque tam ipſi Patriarchæ, quam Orthodoxis Epiſcopis & Monaſteriorum Præpoſitis inferre minati ſunt. Imperio vero per Aulicos alios Proceres, qui aderant, tumultum eorum reprimere conante, milites nequaquam paruere: quin potius convitia in eos conjecere. Exurgente demum Patriarcha, & in ſacrum altaris Tribunal cum Orthodoxis Epiſcopis, ac etiam Monachis ingreſſo, adverſæ factionis Epiſcopi neſariæ ſententia doctores in eos elatis vocibus inſiliebant, jactantes, Vicimus. Ac Dei gratia nemini damnum inſanientes & inhumani illi intulerunt. Ita Synodo ſoluta ſingeli quique domos ſuas repetierunt.

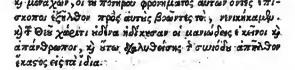

Hoc anno menſe Septembri, ineunte indict. 10. Imperatrix miſſo Stauracio Patricio & publici curſus Logotheta in Thraciam ad transfretana Themata illic conſidentia, ut ſibi operam accommodarent, impiis copiis, quas perditus Conſtantinus armis inſtruxerat, & diſciplina ſua imbuerat, Urbe expellendis, perſuaſit. Simulatas igitur in partes Orientales, quaſi Arabibus illuc irrumpentibus, profectione, omnis Imperatorius apparatus & comitatus uſque ad Malagina proceſſit. Itaque copiæ iſtæ foris advenientes Urbem ingreſſæ eam in poteſtatem ſuam miſere. Tum vero Imperatrix adverſantibus copiis per Nuncios ſignificat: Armis depoſitis, & ad me remiſſis, opera veſtra me non indigere noverit. Illi velut a Deo ſenſibus alienati, arma depoſuere. Tum impoſitis in naves eorum familiis, Urbe extorres, ſingulos in provinciam ex qua in lucem editus prodierat, ſe recipere juſſit. Parato demum alio ſatellitum exercitu, & electis Ducibus, qui ſibi morem gererent, ipſo iterum menſe Majo per omnes imperii regiones miſit, qui univerſos Epiſcopos Nicæam Bithyniæ urbem, ut in ea Concilium haberetur, convocarent. Tota itaque æſtiva tempeſtate Nicæam Epiſcopi omnes convenere: neque vero eos qui Romanæ ſedis & Orientalium chronorum perſonam referebant, dimiſerat: quinimmo adhuc tenebat penes ſe. Cæterum menſis Septembris die nono indictione undecima, die Dominico, hora diei quinta, celebratis miſſarum ſolemnibus ingens ſolis defectio ortitit.

Edit. Paris. pag. 390.

A Τότῳ τῇ ἔτει ἀποστείλασα ἡ βασίλισσα Σπαυράκιον Πατρίκιον καὶ Λογοθέτην τῶ δρόμου ἐν τῇ Θρᾴκῃ τῇ Σωστημβρίῳ μηνὶ, ἀρχῇ τῆς ι'. ἰνδικ. φορὰ τὰ περατικὰ θέματα ἐκεῖσε ὑπωκαίοντα ὄντα, ἵνεσεν αὐτὸς συμπράξασι αὐτῇ, ἢ ἐξώσασι τὴς πόλως ἢ δυναιθῇ λαὸς, ὃν ὁ ἀλάστωρ Κωνσταντῖος ἐφεύρετο π, ἐ ἐπαίδευσι. ᾧ πλασαμένη φασατώσει μέλλειν ἐπὶ τὰ Ἀραπολικὰ μέρα, ὡς Ἀραβων ἐξελθόντων, ἐξέλθοι πᾶσα ἡ ὑπαρχία καὶ ἡ κάρτις ὡς τῇ Μαλαγίνων. καὶ εἰσιλθόντες οἱ τῇ ἴζω ϑεμάτως, ἐκραπασα τὼ πόλιν. Νοησάσα δὲ ὡς αὐτὸς θηλοῖ αὐτοῖς, ὁτι πεμφλμβάνει τὰ ἁρματα ὑμῶν, χρείας ὑμῶν ὐκ ἔχω. οἱ δὲ ὑπὸ Οἰοι ματαιωθέντες, ἐβωαν αὐτὰ. τότε βαλόσα τὰς φαμιλιὰς αὐτῶν ἐν πλοίοις, ἐξώρισεν αὐτὰς τῆς πόλως, κελδσασα ἑκ τῆ ἰδίᾳ χωρᾳ ἕκασον ἀπιλθεῖν, ὅν ἦ γεννῆσι. καὶ ποιήσασα ϛρατὸ ἴδιον ἄλλο μισθοφορικὸν, πεϑλωίους αὐτῇ, τῇ Μαΐῳ μηνὶ πάλιν ἀποσέιλασα κατὰ πασᾶς τὰς ἀρχοντικὰς τὰς ἐπισκόπως παραγενέσαι ἐν τῇ Νικαίων πόλει τῆς Βιθυνίας, ὡρᾳ τῇ ἐκεῖ γενέσαι τῶ σύνοδον. ἔ διὰ τὸ καλοκαιρίου ὅλου συνήχϑησαν πάντες ἐν Νικαίᾳ. τοὶ δὲ Ῥώμης καὶ Ἀναπολικῆς ἐκ ἀφορώσως ὠν ἐκ πολύσασα· ἀλλ' ἐῖχεν αὐτούς. τῇ δὲ ϑ'. τῶ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ιά. ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ ωρᾳ ἀκῇ, ἐκλειψι γέγονε ἡλίου, ὡρα εἰ, τῆς ἡμέρας, τῆς Θείας λειτοργίας ἐπιτελουμένης, μεγίση.

B

C

ι	ϛ	ιη	γ	ιθ	ε			

Hoc anno ſanctiſſimus C.P. Epiſcopus Taraſius Nicæam urbem ſe contulit. Tum vero ſancta & univerſalis ſeptima Epiſcoporum Synodus celebrata eſt: & Eccleſia Catholica nulla nova prolata doctrina, quinimmo ſanctorum Patrum aſſertionibus immotis ſtantibus, proſcriptaque hæreſi recens intruſa, antiquum ſium ſplendorem recepit. Ad hæc falſi nominis Patriarchas tres, Anaſtaſium dico, Conſtantinum, & Nicetam, ſectatoreſque eorum univerſos anathemate percuſſit. Primus autem Epiſcoporum conventus & conſeſſus in communi & Primate Sapientiæ Eccleſia Nicææ habitus eſt menſis Octobris die undecimo: menſe vero Novembri Imperatricem Urbem cunctis ingreſſi ſunt. Imperatoribus demum una cum Epiſcopis ad Magnauram præſeſſum obtinentibus, Decreti tomus lectus eſt, cui Imperator & mater eius ſanctorum Patrum antiqua ſanctæ confirmaturi ſubſcripſerunt; ac tandem honoribus & donis Sacerdotes cumulatos dimiſerunt. Ita Eccleſia Dei pacem recepit: per proprios licet operarios nitzania ſuperſeminate non deſiſtat inimicus: Verum Eccleſia Dei etiam jugiter oppugnata triumphat.

D Τότῳ τῇ ἔτει ἐξελθὼν Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος ἢ πίσκοπος ΚΠ. ἐν τῇ Νικαίων πόλει· καὶ ἐκροτήϑη ἡ ἁγία ϗ οἰκουμενικὴ ζ'. συνοδος τῇ ἐπισκόπων· καὶ ἀπιλαβϑὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον, καὶ ἀπιλαβϑὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον κόσμον αὐτῆς, μὴν καινὸν δογματίσασα, ἀλλὰ τῇ ἁγίων ϗ μακαρίων πατέρων δόγματα ἀσαλᾶτα φυλάξασα, ϗ ἢ πᾶσ αἵρεσιν ἀποκηρύξασα, τὼς τρεῖς ψεϑωνύμους Πατριάρχας ἀνεϑεμάτισασα, Ἀναστάσιόν, φημι, Κωνσταντῖνον, ϗ Νικήτας, ϗ πάντας τὼς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἐγένετο δ ϗ αφὼν συνήλευσις ϗ καϑέδρα τῶν ἐπισκόπων ὠν τῇ καθολικῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Νικαίας μηνὶ Ὀκτωβ. ια'. ᾗ τῇ Νοεμβ. μηνὶ εἰσῆλϑον πάντες ὠν τῇ βασιλιδὶ πόλει· ϗ φορικαθίσαντες οἱ βασιλεὶς σὺν τοὶς ἐπισκόποις ὠν τῇ Μαγναύρᾳ ὑπατεγκάθη ὁ τόμος, καὶ ὑπέγραψαν τὸ βασιλεὺς, ϗ ἡ μήτηρ αὐτῆ, καὶ ἀπεδέξαντες τὰ ἁγίων πατέρων ἀρχαῖα δόγματα, καὶ φιλοτιμησαμένοι τὰς ἱερεῖς ἀπέλυσαν· καὶ εἰρήνδσαν ἢ τῶ Θεῶ ἐκκλησία, ἐι ϗ ὁ ἐχθρὸς τὰ ἰαυτὰ ζιζανια ἐν τοὶς ἰδίοις ἐργάταις σπείρειν ἢ παύεται. ἀλλ' ἢ Θεῖ ἐκκλησία πάντοτε πελεμομένη νικᾷ.

ιβ	ϑ	δ	κ	ε				

Hoc anno menſe Septembri acies Arabum ad prædandum comparatæ in Romaniam irruptionem fecerunt, & in Orientalium Thema, ad locum, cui nomen Copidnadus, penetrarunt. Romanorum autem Duces collectis in unum copiis bello cum eis decertantes ſuſi ſunt: ex quo perierunt plurimi, nec non ex exulum turmis non pauci: Diogeneſque Orientalium Turmarcha vir ſtrenuus, & Opſicii

pag. 391.

E Τότῳ τῇ ἔτει ἐξελθὼν κύρσα ἢ Ἀράβων τῆ Ρωμανίας μηνὶ Σεπτημβρίῳ, ϗ εἰσιλθὼν εἰς τὸ τῆ Ἀναπολικὼν Θέμα, εἰς τόπον λεγόμενον Κοπιδνάδον· ϗ συναχθέντες οἱ τῆ Ρωμαίων ϛρατηγοὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν, ἐ νενίκησαν, καὶ πλεῖϛον πολλοὶ, ἐξ ὧν ἔ ὀλίγοι ἐξεωδίσθησ ὐκ ὀλίγοι· ἐσπάσε δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ ἢ Ἀναπολικῶν Τυρμαρχης ἱκανὸς, καὶ ἢ Ὀψικίε ἀρχοντις.

λύσασα δὲ ἡ Βασίλισσα Εἰρήνη τῷ υἱῷ τῆς Φρύγ- A
γης σωαλκαγλῶ, ἀπέλυσε Θεοφάνῳ τὸν Πρωτοσπα-
θάριον, καὶ ἤγαγε κόρην ἐκ τῆς Ἀρμενιακῆς ὁρμῶ-
της Μαζίας ἀπὸ Ἀμνίας, ᾗ ἐζεύξεν αὐτῷ Κωνσταντῖ-
νος τῆς βασιλεὶ Ϛ ὑὸς αὐτῆς, ποθῶ λυπημένου αὐτοῦ,
ᾗ μὴ θέλοντος διὰ τῶν πρὸς τὸ Καρούλιον Συγκλητι-
κῶν τῆς Φράγγων ῥήγισσαν, ἵνα φρουπτεσωμβρος ἐτύ-
χαιν· καὶ ἐπετέλεσαν τὸς γάμους αὐτῶ μῆνι Νοεμ-
βρίῳ ἰνδικτιῶνι ιβ. Φίλιππος δὲ ὁ τῆς Θράκης στρα-
τηγὸς ἀπῆλθεν ὲς τὴ Στρόμωνι, ᾗ ἀφυλάκτως ἀ-
πλακώσας, ἐπιπέσοντος αὐτῆ ἄφνω Βυλγάρων ἀπ-
ρόῖτων ὑπ' αὐτῶν σωῶ ᾗ ἄλλοις πολλοῖς· ἀποσείλα-
σα δὲ Εἰρήνη Ἰωάννην τὸν Σακιλλάριον ᾗ Λογοθέ-
τῶν τῆ Στρατιωτικοῦ εἰς Λογγιβαρδίαν μ᾽ ᾗ Θεοδό-
τη τὸ ποτὲ ῥήγος τῆς μεγάλης Λογγιβαρδ. ας σφὸς τὸ
εἰ διωκθεῖν ἐναμύνεδαι τὸν Κάρολλον, ᾗ λοιπὰ-
σαι τινὰς ἐξ αὐτῶ. καπλῆσε δὲ σωῶ Θεοδώρῳ Πα-
τρικίῳ ᾗ στρατηγῷ Σικελίας. ᾗ πολέμου κρουσθέν-
τος, ἐκρατήθη ὑπὸ τῆ Φράγγων ὁ αὐτὸς Ἰωάννης,
ᾗ δεινὼς ἀπρίδη.

Duces cecidêre. Interea Imperatrix Irene fœdera cum Francis inita solvit, & nuptiis Theophanæ Protospatharîo, puellam ex Armeniacis nomine Mariam Amnia oriundam accepit, quam Constantino Imperatori filio suo conjugem locavit: quamvis id Constantinus ægerrime ferret, nec propter concipiam ergo Francorum Regis Caroli filiam, quam sibi deponi fæcerat, affectum, contentum præbere vellet. Nuptiæ tamen mense Novembri indictione duodecima celebratæ sunt. Philetus autem Thraciæ Dux Stromonem versus profectus, nullis circa se dispositis excubiarum custodibus, Bulgaris ex improviso ingruentibus, cum pluribus aliis interfectus est. Missit insuper Irene Joannem Sacellarium & militiæ Logothetam in Longobardiam, cui expeditionis socium Theodotum majoris Longobardiæ nuper regis filium adjunxit, tentatura, si forte Carolum ulcisci, & ab ejus fide incolas aliquos posset fubducere. Illi cum Theodoro Patricio Siciliæ Duce viribus conjunctis, prælium conseruerunt cum Francis, a quibus ipse Joannes captus acerba morte occisus est.

Τῶτῳ τῇ ἔτει ἐκίνησε φθόνῳ τῆς ἀσεβείας τῶν βα- B
σιλέων ἀνθρώπως πονηρὸς, καὶ συκίβαλον τῷ μητέρᾳ κατὰ τὸ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν κατὰ τῆς μητρὸς· ἐ-
πεισεν δὲ αὐτῶν ὡς ἐκ φρογγικικῶν πληροφορθέν-
τες, ὅτι ἐκ ἔξιν ἀφεσιμένον παρὰ τῇ Θεῷ κρατῆσαι C
τὴν ὑὸν σε βασιλέαν, εἰ μὴ σὺ ἔσιν, ἐκ Θεοῦ δι-
δομένη σοι. αὐτὴ δὲ ὡς γνῶσ ἀπαταθεῖσα, ἐχρυ-
σε δὲ ᾗ τὸ φιλαρχον, ἐπληροφορῶν ὡκὸς εἶναι.
ᾗ ὲκ ἐλογίσατο, ὅτι αὐτοῖ διοικεῖν ὄλοντες τὰ
φράγματα τῶτο φροφασίσαντο. τὸ δὲν βασιλέως
γεγονὸς εἰκοσαετὲς, ῥαμαλέον τὶ ὄντος ᾗ ἰσχυρὸν,
πάνυ ὠφρα ἑαυτὸν μηδὲν ἐξουσιάζοντα. καὶ ἐλυπεῖτο
βλέπων Σπαραϊκιον τὸν Πατρίκιον καὶ Λογοθέτλω
τὰ πάντα κατέχοντα, ᾗ πάντας φρὸς αὐτὸν φροσερ-
χομένους, ᾗ μηδνὸς τολμῶντος τῇ βασιλεῖ συχρά-
σαι. ᾗ βουλιδσαμένους τοῖς οἰκείοις αὐτὰ ἀνδρᾶσι
ὀλιγοσοῖς ὖσι, καὶ Πέτρῳ Μαγίστρῳ, ᾗ Θεοδώρῳ
Πατρικίῳ τῇ Καμουλιαρῷ, ᾗ Δαμιαρῷ τῇ Πατρικίῳ, ᾗ D
χύρασι τὸ πάσαι αὐτὼ, ᾗ ἐξορίσαι ἐν Σικελίᾳ, ᾗ
κρατῆσαι αὐτὸ τὸ βασίλειον. τῇ δὲ Ὑ. τῶ Φίβρι-
αρίου μιλιὼς τῆς ιγ'. ἰνδικτιῶνος σεισμὸς γέγονε φο-
βερώτατος, ὥστε μὴ τολμᾶσθαι τινὰς ἐν οἴκῳ κα-
θεύδεσθαι, ἀλλὰ πάντας ἐις τὺς κήπως ᾗ τὰ ἐξά-
φρα σκηνὰς ποιήσαντας διάγειν. ἡ δὲ βασί-
λισσα ἄμα τῇ υἱῷ αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἀ-
γίῳ Μάμαντι. μιωθέντος δὲ τῆ Σταυρα-
κίῳ τῆς φροφάσεως ταύτης, συγχίσε τὸν
Λυγούσιον κατὰ τὸν υἱὸν, ᾗ πιάσασα τὺς
ἀνδρώπους τῶ βασιλέως, πάντας δείρασα ᾗ
κουρώσασα σωῶ Ἰωάννῃ τῷ Πρωτοσπαθαρίῳ ᾗ
Βαζίλῳ, Λιγομένῳ Παελλίῳ, ἐξώρισεν ἐ-
πὶ τὰ κατωτικὰ μέρη ἕως Σικελίας. τὸν δὲ
Μάγιστρον Πέτρον ἀτιμίας περιβαλοῦσα, ἐ-
κλεῖσεν ἐν τῇ οἴκῳ αὐτῆ· ὁμοίως δὲ Θεό-
δωρον τὸν Πατρίκιον τὸν Καμουλιαρὸν· τὸν δὲ
Πατρίκιον Δαμιανὸν δείρασα ᾗ κουρθίσασα,
εἰς Ἀπολλωνιάδα τὸ κάστρον ἐξώρισε. τύ-

Hoc anno Diabolus concepto in Imperatorum religionem odio Ecclesiæ homines concitavit, qui matrem in filium, ac filium adversus matrem commiterent. Illi etenim quasi ex præfagiis aut vaticiniis certiores facti: Non eit, inquiunt, a Deo confitetum, ut filius tuus imperium teneat; illud, quodcumque eit, tuum eit: & a Deo tibi commissum. Illa, ceu mulier ex proclivi decipienda, imparandi ambitione laborans, id ita decretum in animum sibi de facili induxit: nec gos qui imperium perfuaderent, ipios Remp. administrandi libidine graviter moveri non animadvertit. Imperator igitur annum vicesimum jam fuperans, cum rebus gerendis idoneum, nec tamen in Remp. poteitatem ullam exercentem se contemplaretur, quinimmo Stauracii Patricii & Logothetæ curæ cuncta commissa, ad eum idolum omnes confluere, ad se, qui accedat, neminem audere animadvertens, vehementer indoluit. Consilio itaque cum familiaribus sibi viris, numero certe pauEdit. Veriſ. cis communicato, fuerunt illi Petrus Ma- gister, Theodorus Patricius Camulianus, pag. 392. & Damianus item Patricius, matrem detinere, ac fubinde in Siciliam relegare, ipse vero rerum omnium summam propria auctoritate administrare ftatuit. Menlis porro Februarii die nono indictione decima terria motus terræ violens adeo contigit, ut in domibus dormituri se continere caverent homines: fed omnes in hortis ac fub dio tentoriis credits diverfarentur. Imperatrix autem ad fanctum Mamantem cum filio perrexit. Conspirationis autem adversum le inftructæ Stauracius certior factus, Augustam in filium concitat. Mox ipia Imperatoris domeiticis manibus injectis, cunctos diris verberibus cæios & tonsos cum Joanne Protoipatharîo & Bajulo, cui Picridius cognomentum, ad inferius remotos imperii fines in Siciliam uique relegavit exules. Magiitrum etiam Petrum dedecore contumeliisque affectum domi ie continere, quemadmodum etiam Theodorum Patricium Camulianum juffit. Ad hos Patricium Damianum verberatum tonsumque in Caitrum Apollonidem depor-

tavit. Filium denique pari verberum mulctæ & contumeliarum ignominiæ subjectum domi detinuit, ita ut per plures dies in publicum non prodierit : eoque tandem exercitum suis importunitatibus adegit, ut milites in consilium hoc adducerent : Filium suum imperare, donec vixeris, non patiemur ; juruntque ita omnes, cum nullus circa illud ei omnino repugnare auderet. Interea Arabum classis in Cyprum expeditionem suscepit : quod cum Imperatrix præsensisset, collectas pariter Romanas omnes naves in eos instruxit. Cum autem ambo Duces Myram pervenissent, superato Chelidoniorum promontorio in Ataliæ sinum classem immiserunt. Arabes porro Cypro solventes tranquillitate exorta in mari oberrabant. Cumque terram prospicere cœpissent, extemplo eos adnavigantes classis Præfecti conspexerunt : quare classe ad prælium instructa, bellum commiserunt. Theophilus autem Clybyrrhatarum Dux vir robustus & militiæ idoneus, animo nimium confidens, cæteris omnibus retro relictis hostes aggressus, ab ipsis captus ad Aaronem adductus est. In ejus conspectu positum, religionis desertorem, & proditorem fieri, terrenisque rebus voluptuose delectari pluribus Aaron hortatus est. Is cum oblata quæque respueret, & magis ac magis pollicitationibus & minis sollicitatus non ac quiesceret, tandem gladii pœnam persensit, insignis Martyr evasit.

Edit. Paris. pag. 393.

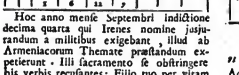
Rom. Imp. Constantini.
Rom. Irenes.
Rom. Constantini.
C. P. Epis. Tarasii.
Rom. Epis. Adriani.
C. P. Epis. Nicephori.
Rom. Epis. Leonis.
Rom. Epis. Stephani.
Rom. Epis. Theodori.
Rom. Epis. Joannis.
Rom. Epis. Sergii.
Rom. Epis. Benedicti.
Rom. Epis. Nicolai.
Rom. Epis. Adriani.
Rom. Epis. Stephani.
Rom. Epis. Joannis.
Rom. Epis. Benedicti.
Rom. Epis. Nicolai.
Rom. Epis. Adriani.
Rom. Epis. Joannis.
Rom. Epis. Marini.
Rom. Epis. Adriani.
Rom. Epis. Stephani.
Rom. Epis. Formosi.
Rom. Epis. Sergii.
Rom. Epis. Joannis.
Rom. Epis. Benedicti.
Rom. Epis. Joannis.
Rom. Epis. Leonis.
Rom. Epis. Stephani

ορκίαι δὲ Θεοῦ ἄρτησις. συναχθέντες δὲ τῇ Οκτωβρίῳ μηνὶ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος οἱ τῆς Θεμάτων ὃν τῇ Ατρόπα ἐπιζήσαντες πάντες κοινῷ γνώμῃ Κωνσταντίνον βασιλέα εἰκοσιν ἄχρονα ἔτος· φοβηθέντα δὲ Εἰρήνη τὸ ὄρυμμα τοῦ λαοῦ ἀπέλυσεν αὐτὸν· αὐτοὶ δὲ τὸν αὐτοκράτορα ἐνύρωσαν μὲν· ἀπεκύρωσαν δὲ τῶν τότε μητέρα. ἀπίσευλα δὲ ὁ βασιλεὺς ἀδέλφος Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα, καὶ Ἰσαάκιον τὸν Βάγυλον αὐτοῦ, καὶ Πρωτοσπαθάριον, καὶ ἀφρίσιον τοὺς Αρμενιακούς, τὸ μὲν δίξασθαι Εἰρήνην τῶν μητέρα αὐτοῦ εἰς βασίλευσιν· τὸν δὲ Αλέξιον ἐπεκύρωσε τραγηῶν αὐτῶν. καὶ ἐπαναλθὼν ὁ βασιλεὺς τῇ πόλει τῇ Δεκεμβρίῳ μηνὶ, δώρας καὶ κουρώσας ἐξώσιεν Επαρχάτον εἰς τὸ Θέμα τῆς Αρμενιακῶν· φρὸς πληροφορίαν αὐτῶν. ἐξώσεσε δὲ καὶ Λέοντα τὸν ὠνοῦχον, καὶ Πρωτοσπαθάριον καὶ Επιτηδιον αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς οἰκειακοὺς αὐτῆς ὠνούχους· ταύτην δὲ μετὰ τὰς ἀπαδοίας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν τῷ παλατίῳ τὸ Ελευθερίου, ὃ αὐτὴ φκοδόμησεν, ἐν ᾧ τὰ πλείστα χρήματα ἰῶ καπαιρίζασε. ἐγένετο δὲ τῇ αὐτῇ μηνὶ ἐμπνευσμὸς, καὶ ἐκάη ὁ νάρθηκος τῆ Πατειαρχείου, ὁ λεγόμβος Θωμαΐτης, καὶ τὸ Κοιμισήριον, ἕ ἄλλαι οἰκίαι πολλαὶ ἕως τὸ Μιλίου. τῇ δὲ Απριλίῳ μηνὶ ἐπισρατεύσας Κωνσταντίνος κὴ Βυλγάρων, ἦλθεν εἰς τὸ λεγόμβιόν Προβάτου κάστρον, εἰς τὸ ἅγιου Γεωργίου ῥυάκι· καὶ συναπάντας Καρδάμῃ τῇ κυρῷ Βυλγαρέλας, μικρὰ πολέμου καπὶ τῶν ἐαυτῶν γεγονότος, δειλανδρήσαντες οἱ Ρωμαῖοι διὰ τ τυχτὸς ἔφυγον, καὶ ὑπέρφυλαν ἀδόξως· καὶ οἱ Βυλγάροι φοβηθέντες ὑπέρφυλαν.

A necesse est. Perjurium autem si admiseris ipsum Deum negas. Octobri porro mense indictione quarta decima legiones Thematum cunctæ apud Atroam collectæ Constantinum vicesimum tunc annum agentem solum Imperatorem agnosci postulaverunt. Quare exercitus impetum Irene formidans filium tandem dimisit. Constantino in imperii fede confirmato, matrem omni poteſtate milites abdicarunt. Imperator subinde Michaelem Lachanodraconem, & Joannem Bajulum ſuum, & Protoſpatarium miſit, qui Armeniacorum fidem accepto ab eis ſacramento devinceret, ne matrem amplius Imperatricem agnoſcerent: Alexiumque eorum Ducem confirmavit. Menſe vero Decembri in Urbem reverſus Imperator Stauracium cæſum & capillis tonſum in Armeniacorum provinciam, quo magis ipſis gratum faceret; Aetium quoque Eunuchum Irenes Protoſpatharium, & Intimum, reliquoſque omnes Eunuchos ejus domeſticos relegavit. Ipſam vero matrem in Palatio, quod ad Eleutherium ſtruxerat, in quo magnam opum vim repoſuerat, ſecuram & commodam vitam agere præcepit. Ceterum eodem menſe contigit incendium, quo Patriarchii Triclinium, Thomaites dictum, Quæſtorium, & ad Milium uſque plures ædes conflagrarunt. Menſe autem Aprili Imperator expeditione in Bulgaros ſuſcepta, ad Caſtrum, quod Probati dicitur, juxta ſancti Georgii rivum venit, ubi cum in Cardamum Bulgariæ Domum inciditſet, levi pugna veſpere commiſſa, Romani timore perculſi, per noctem in fugam ſe dederunt: atque ita eum dedecore reverſi ſunt. Bulgari etiam exercitii in provinciam ſe receperunt.

B

C

Ed. Paris. pag. 394

ι	ιβ	ζ	κγ΄	ιε	ι	ι	ι

Τότε τῇ ὕτει μὴνὶ Σπτεμβρίῳ ἐπισράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Αράβων· καὶ ἄπαρας ἐκ τῦ Αμορίου ἄπρες ἐπὶ Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἐλθὼν δὲ εἰς Αὐδρυς πύργυς πάλιν ἀνθύστρεψε κιρὸς μὴνὶ Οκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιε΄. τῇ δὲ ιε΄. τῦ Ιανουαρίου μηνὸς παρακληθεὶς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρὸς, καὶ ποδῶν τῇ ἐν τέλει, ἀναγορίαι αὐτὸν πάλιν, ἓ συμβραμίζεται σωὶ αὐτῇ, ὡς ἐξ ἀρχῆς. Κωνσταντίνου δὲ Εἰρίνης. καὶ πάντες μὲν πεσθαρχεῖ. τὸ δὲ τῇ Αρμενιακῶν Θέμα ἐκσαντες κρὸς τὸ σασιάζουσι, καὶ ἐπιζήσιον Αλέξιον τὸν κρὸ μερῦ σρατηγήσαντα αὐτῶν, τὸ τοιακάντα τῦ βασιλέως μετὰ λόγου κροσκαλεσαμένη αὐτὸν, καὶ τῇ τῦ Πατειαρχείου ἀξίᾳ τιμήσαντος, καὶ πρὸς ἑαυτὸν καταμόντος. τῶν δὲν διὰ τῶν τοιούτων ἐπιζήτησε, καὶ τινὰς λόγους πρὲ αὐτὸ ῥησεμένης, οἷς μέλλειν αὐτὸν βασιλεύειν δύρας καὶ κουρώσας ὃν τῇ Πραιτωρίῳ ἀπέδυτο. τῇ δὲ Ιουλίῳ μηνὶ ἐπισρατεύσε κατὰ Βυλγάρων, καὶ ἕντιτε κάστρον Μακρίλλων· τῇ τὴ εἰκοσὶ τῶ Ιουλίε μηνὸς εξέλθε Κάρδαμος ὁ κύριος τῆς Βυλγαρίας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτῦ, καὶ ἔση ἐν τοῖς ὁχυρώμασι. Θερμοπυλῶσας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ ἀλδοφορητὸν τειθεὶς, ὡς αὐτῷ ἔσαι ἡ νίκη, ἀσκόπως καὶ ἀτάκτως συμβάλαι πόλεμον, καὶ ἥττηται φοβρῶς. ἐπαιρχεται δὲ φυγὰς ἐν τῇ πόλει πολλῶς ἀποβαλὼν, οὐ μόνῳ τὼ κοινοῦ

D Hoc anno menſe Septembri Imperator armata manu in Arabes proficiſcitur, ab Amorio autem morens, Tarſum Ciliciæ urbem perrexit. Ad turres autem Andras ita dictas veniens, re prorſus infecta remeavit, menſe Octobri, indictione decima quinta. Menſis autem Januarii die decimo quinto ab ipſa matre multisque Optimatibus exoratus, Imperatricem iterum eam renunciat, & cum eo ſauſtis populi exclamationibus, velut olim excipitur, in hæc verba: Conſtantino & Irene multos annos. Imperatoris placito cuncti paruerunt. Solum Armeniacorum Thema rei novitate perculſum tumultuatur, & Alexium priſdem ſuum Ducem, quem Imperator quodam obtentu revocatum, & Patricii dignitate promotum, penes ſe retinuerat, acerſitum ſibi reddi, & in officium reſtitui ſollicitant. Eum itaque, quod tanto ardore repetiſſet Armeniaci, quodque ſermones de eo, quaſi de Imperatore futuro in vulgus ſpargerentur, Conſtantinus verberibus cæſum & capillis detonſum in Prætorium detruſit. Porro Julio menſe exercitum in Bulgaros expedivit, & Caſtrum Marcellorum condidit. Ejuſdem vero menſis Julii die viceſimo, Cardamus Bulgariæ Domnus, copiis ditionis ſuæ omnibus eductis, poſtmodum in locis munitis ſubſtitit. Imperator juvenili ardore ſucceſſus & a ſaltis vatibus victoriam ei prænunciantibus ſeductus, inconſulte, & agminibus incompoſitis pugnam conſerens, gravi clade afficitur. Urbem itaque fugitivus repetit, multis, non ex gregariis modo

E

Edit. Paris. pag. 395.

militibus, sed & viris in dignitate constitutis amissis, inter quos fuerunt Michael Magister Lachanodraco, Bardas Patricius, Stephanus Protospatharius, Charsianas, ac Nicetas, & Theognostus, qui Duces exterierant, bonusque ex Imperatorio comitatu non pauci: Paneratius etiam falsus ille vates & Astronomus, qui Imperatoris victoriam futuram prædixerat. Ad hæc Bulgari impedimentis, facultatibus, equis, & tentoriorum omnium apparatu, cum universa Imperatoria supellectile potiti fuerunt. Cæterum militares ordines in Urbem invecti Nicephorum Excæsarem educere, & Imperatorem renunciare consiliati sunt. Constantinus conjuratione patefacta, qui Constantini avi sui filium, utrumque ad sanctii Mamautis locum educerent, misit: ac Nicephorum quidem oculorum orbitate damnavit: Christophoro vero, Nicetæ, Anthimo, & Eudocimo linguas præcidi justit: tum eis quoque Alexium, quem diximus, Patricium oculorum usu privavit, maternis maxime, & Stauracii Patricii, de quo hucusque frequens fermo, consiliis ductus, qui illum nisi oculis orbaretur, in Imperatorem electum iri asserebant. Supplicium itaque mense Augusto, Sabbati die, indictione decima quinta, hora nona, eis irrogatum. In spatium tamen haud multum injuitum hujusmodi facinus inultum divina justitia distulit. Solius etenim quinquennii exacto intervallo ejusdem mensis & Sabbati die a propria matre Constantinus ipse oculis orbatus est.

A λαῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν πόλει, ἐκ οἷς ὁ Μιχαὴλ Μάγιστρος Λαχανοδράκοντα, ὁ Βάρδας Πατρίκιος, ὁ Στέφανος Πρωτοσπαθάριος, τὸν Χαμίαν, Νικήτας τε, καὶ Θεόγνωστος στρατηγικὸς γνώσιμος, ὁ αὐθράπας βασιλικὸς ἐκ ὀλίγης, ὁ Παγκράτιον ὁ ψευδοσοφιστὴν ὁ ἀστρονόμων, ὃς τὰς ἡ νίκην αὐτῶ προεμήνυσεν. ὑπειραστὶ δὲ ὁ τῶ Βουλγάρω, σκηνῶν, καὶ ἵππως καὶ τῶν κόρτων μὴ πάσης τῆς βασιλικῆς ὑπουργίας. τῇ δὲ παγιάτων ἐπισυναχθέντων ἐν τῇ πόλει, ἐβουλεύσατο ἐξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ Καισάρων, ὁ ἑτοιμασθῆναι τὸν μὲν τοῦ Κωνσταντίνου, ἀποσείλας ἐξάγαγε ἀμφοτέρους τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τὸ πάππου αὐτῶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Μάμαντι· B ὁ τὸν μὲν Νικηφόρον ἐτύφλωσε, Χερσωρόον δὲ, καὶ Νικήτας, Ἀνθίμιόν τε, ὁ Εὐδόκιμον ἐγλωσσοπάντησε. σωῦ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀλέξιον τὸν φρλιχζόντα Πατρίκιον ἐτύφλωσε. πεισθεὶς δὲ ταῖς μητειακαῖς ἐισηγήσεσι, καὶ Σπυρακίου τὸ φορῤῥιθέντος Πατρικίου, ὡς εἰ μὴ τῶν ἐκτυφλώσειεν οἷς βασιλέα αὐτὸν ἠνοίζοντα. τέλειτο δὲ ἡ τῶν τοιῶν μὴνὶ Αὐγούστῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἰνδικτιῶνι ιε. ὥρᾳ θ'. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ὁ θεία δίκη ἀνεξεδίκητον εἶασε τὸν ἀδικον τοῦτων ἀρχῆν. μῆ γὰρ πυπιωτὴν χρόνον τῆ αὐτῆ μὴνὶ, ᾗ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ σαββάτου τυφλῶται ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρὸς ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος.

| | | |

| | | |

ret, parem dedisset veniam. Imperator accepto nuncio Bardanium Patricium & Scholarum Domesticum, & Joannem Opsicii Comitem misit, qui Platonem in Urbem induc̃tum, in ergastulo ad Michaelis cæsti militiæ Principis in Palatio erectam eadem Inclusit. Reliquos autem Monachos una cum Platonis nepotibus cæsos Thessalonicam relegavit: quos Irene ideo defendendos suscepit, quod filio adversarentur, & eum probris incesserent.

A Καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε Βαρδάνιον τὸν Πατρίκιον καὶ Δομέστικον τῆς σχολῆς, καὶ Ἰωάννην τὸν Κόμητα τῶν Ὀψικίων, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πλάτωνα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπέλεισεν εἰς Ἐγκλείστραν ὃν τῇ ναῷ τῆς Ἀρχιστρατήγου ὃν τῇ παλατίῳ· τοὺς δὲ λοιποὺς μοναχοὺς σὺν τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τύπτοντες, ἐξώρισεν ὃν Θεσσαλονίκῃ· οὓς ὑπεραπαίζουσι ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ὡς τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀντιπατρώμενος, καὶ κατασχύνοντος αὐτόν.

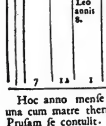

Hoc anno mense Septembri Imperator una cum matre thermarum aquis recreandus Prusam se contulit. Mense subinde Octobri quinitæ indictionis, filium quem Leonem nominavit, ex conjuge suscepit: quo nuncio ad eum delato, matrem suam in thermis una cum omni Imperatorio comitatu & Auli- *Edit. Pers. pag. 398.*
cis reliquimens, festinus in Urbem retro cessit. Ibi tempus accommodum Irene nacta cum ordinum militarium Ducibus colloquium habuit, & qua muneribus in eos ſparsis, qua promiſſis majoribus, abrogato filio ſummam imperii ut ſibi committerent, induxit: ac ita cunctos partim ſuis ipſius illecebris, partim familiarium ſuorum liaſibus motos & illectos in ſuas partes transtulit: ſubindeque diem opportunum cenſuit expectandum. Porro Adriano Papa defuncto, Leo vir omni honore ac veneratione dignus in ejus locum Romæ ſuffectus eſt. Menſe autem Martio Imperator Stauracium Patricium & reliquos matris amicos in comitatu habens, cum ſcietorum ex utriſque Thematibus levis armaturæ militum viginti millibus adverſus Arabes movit. Conjurationis porro cum Stauracio initæ conſcii tam militum quam Imperatoris ad pugnam lacteſcite compertæ, veriti ne ſi Imperator viciſſet, ipſi propoſito ſibi conſilio excideren: poſitos in excubiis milites donis corruperunt, ut falſo aſſererent, Saracenos auſuguſſe. Quare graviter iratus Imperator re infecta in Urbem ſe recepit. Menſis vero Maii die primo Leo filius ejus moritur, cujus funus multo lachrymarum imbre proſequutus eſt. Cetterum Junii menſis die decimo ſeptimo, indictione quinta, Imperatore poſt equeſtre Circi ſpectaculum ad ſanctum Mamantem tranſeunte, Ordinum pariter, quos diximus, Ducis obviam facti eum comperhenderc molliri ſunt. Conſpecto periculo chelacodio vectus, Pylas trajecit, in Orientalium Thema confugere meditatus. Porro homines matris amiciſſimi, quos ille ignorabat, ipſum comitabantur: ſed & uxor ad Trytonem uſque ſubſequuta eſt. Tunc comites ejus matris amici conſilio inter ſe inito, dixerunt: Si reliqui milites ad Imperatorem umquam confluxerint, in libertatem afferet ſe, ac ubi conſilium noſtrum deprehenderit, conſectim nos perdet. Mater autem ejus collectis ad Eleutheria, quos memoravimus, ex Ordinibus univerſis, Palatium ingreſſa eſt, & cum reſciſſet populi ad Imperatorem concurrentis numerum, graviter exrimuit: jamque dc mittendis ad eum Epiſcopis, per

B

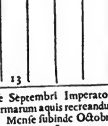

Τῷ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβ. ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃν τῇ Προύσῃ θερμόσαι· ἢ τῇ ζ. τῶ Ὀκτωβ. μηνὸς τῆ ἰ. ἐνδικ. ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱὸς, ὃν ἐπωνόμασε Λέοντα· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν ἡ μητέρα αὐτοῦ ὃν τοῖς θερμοῖς σὺν πάσῃ τῇ βασιλικῇ τάξει καὶ τοῖς ἄρχουσι, ὁρμαίως εἰς ἡ πόλιν ὑπέστρεψεν. ὑρώσα δὲ βοσίλισσα ἡ τοῦτου μήτηρ φοσιλάλησε καὶ· ὑπέσυρε δωρεὰς καὶ ὑποχήσεσι τοὺς τῷ ταγμάτων ἄρχοντας ἀφ᾽ ὧν καθεῖλεν ἡ υἱὸν αὐτῆς, καὶ μονοκρατορεσαι αυτὼ· τοὺς μὲν δι᾽ ἰσιτικῆς ψωπώσασα, τοὺς δὲ ἡ ἀνθρόπων αυτῆς· καὶ εἵλκυσε πάντας ἀφ᾽ ἑαυτὼ· καὶ ἐξεδέχετο ἡμέρας ὑρείν ἐπιτήδειον. ὃν δὲ τῇ Ρώμῃ πλάσσαντος Πάπα Ἀδριανὸν, χειροτονήτας Λέων ἀνὴρ τιμιώτατος, καὶ πάντε αἰδέσιμος. τῇ δὲ Μαρτίῳ μὴνὶ ἐξῆλθε ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβων, ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ Σταυράκιον ἡ Πατρέκιον, καὶ λοιπὰς φίλας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκλογὴν μοσζόντων φρατιωτῶν ἐξ ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἴκοσι. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ Σταυράκιον τὴν ἀφοδυμίαν τὸ λαῦ καὶ τὸ βασιλέως, ἐφοβήθησαν μήπως πολεμήσας νικήσῃ, καὶ ἀσοχήσωσι τὰς κατ᾽ αὐτὸ βωλὰς· καὶ διαφοδικάσαντες τὸς τῆς βίγλας ἔπεισαν αὐτὸς ψώσασθαι, ὅτι ἔρχεται οἱ Σαρακῆνοί· ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ λυπηθεὶς, ἀφραντος εἰς τὴν πόλιν ἐισῆλθε· καὶ τῇ φράτῃ τὸ Μαΐου μὴνὸς τὴ Σπκιο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λέων, καὶ ἐβρώμησε αὐτὸν ὁρόφρα· τῇ δὲ ιζ'. τὸ Ἰουνίου μὴνὸς, ἰνδικτιῶνι ε'. ὀξ ἐπικτὸς ἀγῶνος περέσαντος τὸ βασιλέως ὃν τῇ ἀγίῳ Μάμαντι ἐπέρασε κατ᾽ αὐτὸ οἱ τῷ ταγμάτων ἀρολαλημένοι, ὧσι πιάσαι αὐτὸν· ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χηλανδιον αὐτοῦ, καὶ ἐπέρασεν εἰς Πύλας, βουλόμενος εἰς τὸ Θέμα τῷ Ἀνατολικῶν φροσφυγεῖν· συωσῶσι δὲ αὐτῷ οἱ οἷς μηδὲς αὐτὸ φίλοι ἀγνοημένοι παρ᾽ αὐτὸ· ἐξῆλθε δὲ καὶ ἡ γωὴ αὐτοῦ ὃς τὸ Τρίτωσος· συμβολεύσαντες δὲ οἱ συωόντες αὐτῷ φίλοι τὸς μηδὸς αὐτὸ, ἐιπον ὡὸς ἰαυτοὺς· ἐὰν ἐπισφρεθῇ αὐτῷ λαὸς, ὐκ ἔστι κυρεύσει, καὶ ὁ λαὸς βασιλῆ αὐτῷ, καὶ ἀποκτείνει ἡμᾶς· καὶ ἡ μὴτηρ δὲ αὐτὸ ἐπισφρώσασα ὃν τοὺς Ἑλλαδικοὺς τοὺς τῷ τεγμάτων ἀρολαλημένους αὐτῷ, εἰσῆλθε ὃν τῷ παλατίῳ, καὶ μαθοῦσα τῶ τε λαοῦ ὡρὸς τὸν βασιλέα συωδρομὴν, ἐφοβήθη λίαν, καὶ ἐσκίπτητο ἀπολύσαι ἐπισκόπους ὡρὸς αὐτὸν, καὶ λαβεῖν λόγον, καὶ καθίσαι εἰς

γωνίαν. ἔγραψε δὲ λάθρα φῶς τοῖς σωζομένοις ἀφ' ἡλίως αὐτῆς. ὅτι εἰ μὴ ποιήσατε τινὰ τρόπον, ἡ παραδώσητε αὐτὸν, τοὺς λόγους οὓς ἔχετε μετ' ἐμοῦ, μὴ νύσσει ἔχω τῇ βασιλεῖ. οἱ δὲ ροβηθέντες, ἐκράτησαν αὐτοῦ εἰς παράκλησιν· καὶ εἰσαγαγόντες εἰς χαλκιδικὸν κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τὸ σαββάτῳ τῇ ια'. τῇ αὐτῇ μὴνὸς. ἡ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ Πορφύρᾳ, ἐν ᾗ ἐγεννήθη. καὶ πεῖ ὕραν ἐνάτην ἐκτυφλοῦσι δεσπὸς πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, γνώμῃ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἡ τῶν συμβούλων αὐτῆς. ἐσκοτώθη δὲ ὁ ἥλιος ἐπὶ ἡμέρας ιε'. ἡ ἀκ ἔδοκε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, ὥστε πλανᾶσθαι τὰ πλοῖα, φέρεσθαι, ἡ πάντας λέγειν ἡ ὁμολογεῖν, ὅτι διὰ τὴ βασιλέως τυφλωσιν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέβαλε· ἡ ὅπω κρατεῖ Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἡ οἱ ἡ Ῥώμης συγγενεῖς τῶ μακαρίου Πάπα Ἀδριανοῦ συγκινήσαντες ἡ λαὸν, ἐσπάσαν κατὰ Λέοντος τοῦ Πάπα, ἡ κρατήσαντες ἐτύφλωσαν αὐτόν· ἡ μὴ τι ἠδυνήθησαν τελέως σβέσαι τὸ φῶς αὐτοῦ, τῷ τυφλωσάντων αὐτὸν φιλανθρώπων ὄντων, ἡ φεισαμένων αὐτοῦ. ὁ δὲ φοσφυγὼν τὴ ῥηγὶ τῇ Φράγγων Καρόλῳ, ἡμώσατο τὰς ἐχθρὰς πικρῶς, ἡ πάλιν κατέσησεν αὐτὸν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γενομένης τῆς Ῥώμης ἀπ' ἐκείνε καιρὸ ὑπὸ τὴ ἐξουσίαν τῶ Φράγγων. ὁ δὲ τὸν Κάρολον ἀμειβόμενος, ἔστεψεν αὐτὸν εἰς βασιλέα Ῥωμαίων ἐν τῇ ναῷ τῶ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, χείρας ἁλαὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ποδῶν, ἡ πεῖ βαλὼν βασιλικὰ ἱμάτια ἡ φίρος, Δεκεμβρίοις κδ'. ἰνδικτιῶνι ἑνάτῃ.

A quos ſecuritate ab eo impetrata, in domus angulum privata ſecederet, meditabatur. Prius tamen ad amicos, qui cum filio erant, ſcripſit. Niſi rationem qua filium mihi tradatis inſeritis, colloquia inter nos habita ipſi aperiam. Illi timore correpti, Conſtantinum precibus vacantem comprehendunt: & chelandio ab ipſis impoſitum, Sabbato menſis ejuſdem die decimo quinto in Urbem ſummo mane deductum, in Porphyra, qua primum in lucem prodiit, includunt: & circa horam nonam tanta immanitate illi oculos confodere ex matris & conſiliariorum eius ſententia, ut pene mortem inferrent. Sol tunc per dies ſeptemdecim nulla radiorum emiſſa luce ita obſcuratus eſt, ut errantia per mare navigia temere circumferrentur; omneſque paſſim aſſererent, ob Imperatoris excæcationem ſolem ſe ſuis radiis abdicaſſe. Ita mater ejus Irene imperium obtinuit.

Edit. Pariſ. manitate pag. 399.

B Eodem etiam anno Beati Adriani Papæ Romani affines tumultu in Leonem Papam excitato, oculis eum mulctaverunt. Verum cum homines ad eum excæcandum deputati, miſericordia ducti, ei peperciſſent aliquatenus, haud ei penitus oculorum lumen extinctum eſt. Leo ſubinde ad Carolum Francorum Regem conſugit: Rex ejus adverſarios graviter ultus in propriam ſedem eum iterum reſtituit: & ſub id tempus primum ac deinceps in Francorum poteſtatem Roma ceſſit. Leo Carolo Regi vicem referens, eum capite ad imos uſque pedes oleo perunctum in ſancti Apoſtoli æde Imperatorem ſalutatum corona redimivit, Imperatoria veſte circumdedit, & capitis ornamenta contulit, menſis Decembris die viceſimo quinto indictione nona.

C

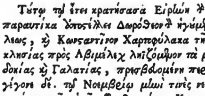

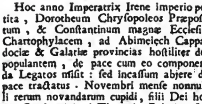

Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσασα Εἰρήνη ἡ βασιλέων, παραυτίκα τὸν τοῦ ἱλει Δωρόθεον ἡγούμενον Χρυσοπόλεως, ἡ Κωνσταντῖνον Χαρτοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς Ἀβιμέλεχ Χαζζουμὸν τὰ μὴν Καππαδοκίας ἡ Γαλατίας, πρισβδομένη περὶ εἰρήνης· ἡ γίγνετ δὲ. τῇ Νοεμβρίῳ μὴνὶ τινὲς πατρίκιοι φρυμένιος τοῖς υἱοῖς τῆ Θωμαΐκη Κωνσταντίνε ἐν τῷ παλατίῳ τῆ Θρᾳκησίας, πεῖθωσιν αὐτοὺς προσφυγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡ δῶδιν αἰτήσασθαι ἀσφάλειαν τῆς ζῳῆ ταῦτα ἀβλαβείας αὐτῶν, ὡς διὰ παιδίνης προφάσιως ἀναγορώσαι βασιλέα. ἡ ποῖῶ λαῷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντες, εἰσελδὼν Λέοντος ὁ ὑπηκρης Πατρίκιος ἐξήγαγεν αὐτὸς λόγῳ, μηδενὸς αὐτοῖς προφέροντος, ἡ ἐξῆρεσιν αὐτοὺς εἰς Ἀθῆνας. οἱ δὲ δύο Πατρίκιοι, ὅτε Σπαυράκιος, ἡ Λέοντος Ἐπισκῆπιοι ὄντες τῆς βασιλίσσης, γεγόνασι κατ' ἀλλήλων, ὥστε φανερῶς τῶ ἐχθρᾶς ἐπιδείκνυθαι, ἀμφότερος σκοπὸς μιτὰ θάνατον αὐτῆς τοῖς ἰδίοις συγγένεσι τῶ βασιλείαν περιποιήσαθαι.

Hoc anno Imperatrix Irene imperio potita, Dorotheum Chryſopoleos Præpoſitum, & Conſtantinum magnæ Eccleſiæ Chartophylacem, ad Abimelech Cappadociæ & Galatiæ provinciis hoſtiliter depopulantem, de pace cum eo componendæ Legatos miſit: ſed incaſſum abjere de pace tractatus. Novembri menſe nonnulli rerum novandarum cupidi, filii Dei hoſtis Conſtantini ad Therapiæ Palatium ſub cuſtodia detenti, ad magnam Eccleſiam ut confugiant, ibique propriæ ſecuritatis in futurum cautionem petant, ut videlicet hujus rei obtentu aliquem ex eis Imperatorem populus ſalutaret, auctores fiunt. Populo igitur turmatim ad Eccleſiam confluente, Aetius Eunuchus ingreſſus, fide ipſis data, nullo incolumitati eorum providente, ipſos eduxit, & Athenas exules deportari commiſit. Cæterum duo Patricii Stauracius & Aetius Imperatricis Intimi eo diſcordiarum proceſſerunt, ut inimicos invicem palam ſe profeſſi fuerint: Etenim uterque de imperio familiæ ſuæ ac ſanguine ſibi poſt Irenes mortem conciliando ſententiam animo propo- *pag. 400.* ſuerat.

Hoc anno Abimelech in Romaniam ſuſcepta profectione cum prædatoriis militum expeditorum turmis adufque Mangan æ penetravit · Inde vero ex improviſo in Stauracii ſtabula irruens , ejus equis , nec non ipſo , quo Imperatrix vehebatur , equitatu raptis , citra damnum pedem retulit. Cæteri vero in Lydiam uſque penetrantes , maximam prædam inde reportaverunt . Alterum autem eorum agmen excurſionibus exercitatum , in Paulum Patricium Opificii Comitem incidens , multa cæde in univerſum exercitum , & ejus Optimates debachatum eſt : & occepto belli toto apparatu , ipſum poſtmodum reſtituit : & ad ſuos remiſit . Menſe autem Martio indictionis ſeptimæ Acamerus Sclavinorum Belzegtiæ Princeps a Græcis quibuſdam exciſus filios Conſtantini in libertatem aſſerere molitus , ex eis non neminem Imperatorem creare ſtatuit : quod ubi Imperatrix Irene accepit , ad Conſtantinum , cognomento Scrantapechum , Patricium ejus filium , qui tum Spatharius erat & Imperatricis ipſius nepos , Theophylactum miſit , qui omnes oculis orbavit : atque ita paratam in ſe conjurationem diſſipavit . Sancti vero Paſchatis feria ſecunda Imperatrix a ſanctorum Apoſtolorum æde proceſſum ſolemnem fecit curru aureo , quem quatuor equi candidi trahebant , vecta : Currum regebant Patricii quatuor , Bardanes , inquam Thracenſium Dux , Siſinnius ipſius Thraciæ pariter Dux , Nicetas Scholarum Domeſticus , & Conſtantinus Boelas : Ipſa Imperatrix Conſulari more munera in populum ſpargebat . Menſe Majo Imperatrix adeo graviter infirmata eſt , ut morti quam proximam diceritur : ex quo inter Eunuchos invidia & diſſenſio ſuccrevit . Aetius autem aſcito ſibi Niceta Patricio & Scholarum Domeſtico Stauracio ſe fortiter opponebat , & adverſabatur ; adeo ut eum imperii ambitione teneri in Imperatricis animum induxere potuerint . Illa impoteus iræ ad Hierii Palatium ſe contulit , dicens : ipſum tumultuum & ſeditionum inventorem & auctorem , propriam ſibi gerniciem conciliaturum . At ipſe defenſione ſui ſuſcepta , cauſam propriam apud Imperatricem & pro jure ſuo tutabatur . In Aetium itaque & Nicetam præfatos Patricios rabiem ſuam convertit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Ἀβιμέλεχ κὶ Ῥωμανίας , καὶ ἀποσείλας κύρσον μισζόφορων , κατέλθων ἕως τῆς Μαγγάνων . κὶ ἐπιῤθάσασης ἐν τοῖς σαύλοις Σταυρακίου τὸς ἵππους , καὶ τὸν βασιλικὸν ὁρμοσόντων λαβὼν , ὑπέστρεψεν ἀβλαβὼς · οἱ δὲ λοιποὶ κατῆλθον ἕως Λυδίας , ᾗ πολλὰ αἰχμαλωσίαν ἔλαβεν . κύρσον δὲ αὐτῶν ἕτερον ἐκδραμὼν , ἓ ὑπατικὸν Πέτρον τῆ Πατρικίῳ κὶ Κόμητι τὸ Ὀφικίου σωῦ ὄλῳ τῆ δίκματι αὐτῶ , καὶ τοὺς ὀπτιμάτες , πολλοὺ κοπὸ εἰς αὐτὸς ἐποίησεν . ἐπῖρακε δὲ κὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν . ὑπέστρεψε δ αὐτὸς . τῆ δὲ Μαρτίῳ μὶνὶ τῆς ζ. ἰνδικτιῶνος , ᾑρουλῶν Ἀκαμῆρος ὁ τῆ Σκλαβίνων τῆς Βελζητίας ἄρχων τυχδεὶς ὑπὸ τῆ Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τὸς υἱὸς Κωνσταντίνου , ᾧ πρεχειρίσαθαι εἰς αὐτῶν βασιλέα . γνοὺς δὲ τὸτο ἡ βασίλισσα Εἰρήνη , ἀποσέλλει φῶς τὸν Πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν Σκραντάπηχυν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτῆ Σπαθάριον ὄντα κὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς , καὶ πάντας ὑγιῆναντ , καὶ διασκέδασε τὼν κατ' αὐτῆς βωλὼν αὐτῶν . τῆ δὲ ἁγίου Πάσχα τῆ ἑβδότῃ ἡμέρᾳ φροπλθεν ἡ βασίλισσα ἀπὸ τῆ ἁγίων Ἀποσόλων ἐπὶ ὀχήματος χρυσοῦ ὑποχουμένη πέσαρσιν ἵπποις λευκοὶς συρομένου , καὶ ὑπὸ πσάρων Πατρικίων κραπουμένου . φησὶ δὲ Βαρδανὶς ὁ ραπὴρ Θρᾳκησίων , ᾧ Σισσινῖος ὁ ραπὴρ τῆς Θράκης , ᾧ Νικήτᾶ Δομεςίκου τῆ σχολῶν , καὶ Κωνσταντῖνος τὸ Βόηλα , ῥίπτασα ὑπατείαν ἀφθόνως . τῆ δὲ Μαΐῳ μὶνὶ ἐνόσωσεν ἡ βασίλισσα παραπλησίων Σαπάτᾳ · καὶ ἐπίτευσεν ἡ ἔρις τῆ ἀνὺχων . Αἴτιος δὲ φροσηλάβετο Νικήτᾶ τὸν Πατρίκιον καὶ Δομέςικον τῆ σχολῶν , καὶ ἀντιπίπτειν ἐσῶς τῆ Σπαραξίου , πείθοντες καὶ τὸν βασίλισσαν , ὅτι τὸ κράτος ἐφίσται · καὶ συμωθῆσα δυσὶς αὐτῆ , ἐπέρχεται ὸ τῆ παλαιῷ τὸ Ἰρείῳ εἰπούσα · μούλτων καὶ ἑάσων φρονησιν αὐτὸν εἶναι , καὶ ἑαυτῆ φροξενώτατα πεχίσην ἀπώλεσαν . ὁ δὲ φροσπολογησάμενος αὐτῆ , εἰσφαλίζετο ἑαυτὸν · ἐμαίνετο δὲ κατὰ Αετίε , ᾧ Νικήτᾳ προῤῥηθέντων Πατρικίων.

Edit. Paris. pag. 402.

Hoc anno , menſe Februario , indictione octava memoratus Stauracius Scholariorum & Excubitorum unaque Ductorum animis donis ac muneribus ſibi conciliatis ſeditionem atque rebellionem in ipſam Imperantem Urbem commovit . Piiſſima vero Irene Senatu ad Juſtinianum Triclinium indicto , ſingulos quoſque in militia mereri ſolitos ad Stauracium accedere prohibuit : Ex quo rerum tranquillitas ad breve tempus emerſit . Actius autem , quem diximus , ac Nicetas cum aliis quibuſdam Stauracinm infectabantur . Interim ille corde ſyderatus , ſanguinem ſpumoſum choracis & pulmonis partibus emiſſum ore evomens medicis ad ſpectaculum confluentibus mortis argumentum dedit inevitabile : quamvis in adverſum reliqui adulatores inſani , haud medici tantum , ſed & irreligioſi Monachi & præſtigiatores ad ultimum obitus ipſius diem , qui menſis Junii indictionis ejuſdem octavæ tortius fuit , illum diutius victurum , & imperio polituram temere affirmarent.

Τούτῳ τῷ ἔτει , μὶνὶ Φιβρουαρίῳ , ἰνδικτ. η'. ὁ Σπαυράκιος προῤῥηθεὶς τυραννίδα ἓ φάσει κατὰ τὼ βασιλέα ἐφαυαν πόλιν · σωκλέξῃς τὴς ἐν αὐτῇ σχολαρίοις ᾗ Ἐξκυβίτορας ἄμα τοῖς ἄρχουσα , αὐτὸν δεξεώμασι χρήμασι , καὶ δωρεαῖς . Εἰρὴνη δὲ ἡ Αὐγούστη συλλέξασα πσύσασα ἐν τῇ Ἰουστινιανοῦ τρικλίνῳ , πάντα ἐρωτόλογον ἐκάλυπτε φροσιθαζεν τῇ Σπαυράκίῳ . ᾗ ὡσ ὕστερ μικρὰς ὕπαξίας τὰ φράγματα . Αἴτιος δὲ ὁ προῤῥηθεὶς ᾗ Νικήτας σωῦ ἄλλοις τισὶ κατηγορίζοτο Σπαυρακίῳ . ὁ δὲ καρδιόπληκτος γνοὺς ὁμόλος αἷμα ἐῇ τὸ σόματος ἀνέῳξεν ἀῤῥωδὲς ἐκ τῆ κατὰ θώρακα ᾗ πνεύμονα μορέων . τῶν οἱ ἰατροὶ θησαύρισι ζανσιμον ἀπῳήναντο · οἱ δὲ λοιποὶ κόλακες ἀνόητοι , ὐ μόνοι ἰατροὶ , ἀλλὰ καὶ τινες ἀμόσακροι μοναχοὶ , ᾗ γόητες , ἐπεῖσον ὦρκοις ἕως τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆ τελδάτης αὐτὸ , ᾗ γήρει κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς αὐτῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ πείτῃ , ὅτι ζήσεται ᾗ βασιλεύσει .

Barber.

οἷς ὑπερηφάνῳ ὄντι ἐν ταῖς Καππαδοκίαις συ- A
νεκλάσατ κ᾽ Αετίν γνήσιον, ὃν οὐκ ἠξίωσεν ζῶν
ἀκοῦσαι· μᾶλλον δὲ ὅλο ἡμέρας τὸν θυσιῶν αὐτὸν, κα-
θλαβὼν ἡ τῶν φάσις· καὶ οἱ φασισκαὶ συλλαβόν-
τες ἐξοικίας τὴ τιμωρίας ὑπηλλάξασαν.

| ιδ | ιε | ις | ιζ | | | | |

Τότῳ τῇ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κὲ. ἰνδικτ. Θ'. Κά-
ρουλος ὁ τῇ Φράγγων ῥῆξ ἐτέθη ὑπὸ Λέοντος τῦ
Πάπα· ᾗ βουλῇσεις κ᾽ Σικελίαν τόλμῃ παραπέμ-
ψαι μετηλλάξη, ζᾶλῶσαι μᾶλλον Εἰρήνῃ βουλ-
θεὶς, φησίσεις εἰς τὸ πέμψας τῇ ἑπόρνῃ χρόνῳ
ἰνδικτιῶνι ἰ. τῇ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς Θ'. ἰνδικτιῶνος B
Εἰρήνη ἡ ἄσυβὴς Βυζαντίους τὰς πολιτικὰς ἐχαείσατο
φόρους, ᾗ τὰς Αβύδυ ᾗ τῦ Ἱερᾶ τὰ λεγόμενα κο-
μέρκια ἐκοφίσατ, μεγάλως ἐπὶ πᾶσις σοῖ ἄλλοις
πολλοῖς δ᾽χαεισηθέσα ἀνεργήματσι.

Hoc anno, quo indictio nona numerata eſt, menſis decembris die viceſimo quinto, Francorum Rex Carolus a Leone Papa coronatus eſt: Siciliamque clatſe adoriri meditatus, conſilium mutavit, cum Irene conjugium & pacem contrahere animo gerens, cujus gratia inſequente anno indictione nimirum decima Legatos deſtinavit. Menſe porro Martio indictionis nonæ piiſſima Irene Byzantius civilia remiſit vectigalia, & ea quæ apud Abydum & Hierum dieuntur Commercia ex parte relaxavit: pro quibus aliiſque plurimis beneficiis populus maximas ei grates retulit.

| | | | | | | | |

| ιδ | κ᾽ | ις | ιη | | | | |

Τούτῳ τῇ ἔτει Αέτιος ὁ Πατρίκιος ἀπαλλαγεὶς
Σπαυρακίου, ᾗ ἀπομεμισημένος, τὸ κράτος εἰς τὸν
ἴδιον ἀδελφὸν μετῳκησε Ἰσαυδύ, ὃ ᾗ φρονηθέ-
λετο μοναρχήσων εἰς τὴ τῶν Ὁρᾴκλου καὶ Μακεδό-
νων, ἀυτὸς τὰ πέραν Θέματα κατῆχεν Ἀσιατι-
κὰς, ᾗ τῶν Ὁρᾴκλου ὑπαρχόντων ὅλῳ μέρος ὑπαρ- C
χων, τὰς ἐν πόλει ἀρχοντὰς καθυπελίζων, αὐτ
ὠθενὸς ἐδοηζέτο· οἱ ᾗ λυπηθέντες κατ᾽ αὐτὸ σφό-
δρα τάσιν κ᾽ τῆς βασιλίσσης μελετήσαντες, εἰς ἔρ-
γον ἐξελθεῖν. ἐφθασαν δὲ οἱ ἀποσαλέντες παρὰ
Καρόλου Ἀποκριτιάριοι ᾗ τῷ Πάπα Λέοντος φρὸς
τὸν Εἰρήνην, αἰτήσοντες ζᾶλῶσαι αὐτὴν τῇ Κα-
ρούλῳ φρὸς γάμον, Ꞓ ἐτοῖσαι τὰ Ἑῴα ᾗ τὰ Ἑσπέρια, D
πῆς ὑπήκουσεν ἄν, εἰ μὴ ὁ Αέτιος ὅτος ὁ
πολλὰκις ἐκώλυσε παραδυασχεῖν, καὶ τὸ κράτος
εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν σφιτερεζόμενος.

His ille vatieniorum ludicris delectatus, ſeditionem in Cappadociis Aetio perdendo commoveri diſpoſuit, cujus exitum ut audiret, minime fors contulit. Poſt duos quippe ab ejus obitu dies, de illa primus advenit nuncius: & in ſeditionis auctores comprehenſos, exilii & ſuppliciis animadverſum eſt.

| | | | | | | | |

| ιδ | κα | ις | ιθ | | | | |

Τούτῳ τῇ ἔτει, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λά. ἰνδικτιῶνι ιά. ὥ-
ρᾳ τυκτερινῇ δ'. ὑπηρφανώσης ἡμέρας δάπερας, Νικη-
φόρος Πατρίκιος Ꞓ Γωτικὸς Λογοθέτης ἐτυραννήσε κ᾽
τῆς ὠσιθεςάτης Εἰρήνης, Θεῷ μὲν συγχωρήσαντος ἀ-
φάτως κρίσεσι διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν, συμπρ-
ψαντων δὲ αὐτῷ Νικήτα Πατρικίῳ ᾗ Δομεστικεύσῃ φόλ-
λων, ᾗ Σισιννίῳ Πατρικίῳ Ꞓ ἀδελφῷ αὐτῦ, ᾗ δο-
λερῶν ᾗ ὑπόρκων Τριφυλλίων. σωθέσα δὲ αὐτὸς
ᾗ λίαν Πατρίκιος ὁ Σιρατάπηχος, ᾗ Γρηγόριος ὁ
Παβλίκιος ὁ Μουσουλάκιος, καὶ Θόκτιστος ὁ Πατρί-
κιος ᾗ Κομιτάρ, ᾗ Πέτρος Πατρίκιος, ἀπατήσαν-
τες καὶ τινας τῇ ἀρχόντων τῦ λαῦ τῇ πυμάτων. κα-
τελαβόντες δὲ τῶν λεγομένων Χαλκῆ, ᾗ τὰς φύλα-
κας ἀδρᾶως ἐφόβως ἀπατήσαντες, ἔπεσαν, ὅτι παρ-

Hoc anno menſis Octobris die tricesimo primo, indictione undecima, hora noctis quarta illucefentis feriæ ſecundæ, Nicephorus Patricius & Generalis Logotheta, in piiſſimam Irenem, Deo delictorum noſtrorum multitudine irritato, & ineſſabilibus ſuis judiciis ita permittente, tyrannidem excitavit, adjuvantibus ad id ulus Niceta Patricio & Scholarum Domeſtico, & Siſinnio ſimiliter Patricio ejus fratre doloſis & perjuris Triphylliis. Adjunxere ſe illis Leo Patricius Serantapechus, & Gregorius Patricius Muſulacii filius, & Theoctiſtus Patricius & Quæſtor, & Petrus Patricius, qui quoſdam ex Ducibus militarium Ordinum in partes ſuas fraudulenter pertraxerunt. Poſtremum autem occupata, quæ Chalce dicitur, cuſtodes aliosque cogitantes mendaciis deceptos in id induxerunt, ut credant, Imperatricis mandato

Edit. Veriſ. pag. 402.

Nicephorum Imperatorem renunciaturos se missos, quæ nimirum a Patricio Aetio, ut fratrem ejus Leonem invita ad imperium promoveat, & Principem declaret, cogi se experiatur. Illi mendacio facilem adhibentes fidem, tyrannum salutaverunt Imperatorem: atque ita ad Palatium magnis iidem Patricii progressi, in illud se immiserunt. Inde vitis ex populi fece & fervis per totam Urbem missis, Imperatoris defignationem ante noctis medium perfecere, & ad Eleutherii Palatium, quo contigit Irenem tunc morari, custodes constituerunt: eamque deinde sub dilucium ex eo loco: transiatam in magno Palatio includerunt: tum vero hominem nefarium coronatuni in magnam Ecclesiam profecti sunt. Ad eum cum universus populus convenisset, maledictis in eum qui coronam imponeret, ac qui susciperet, vel qui collætaretur, conjectis, res indigne gestas atque ferebant. At pietati quidem & rationi consona videntes divinam sententiam mirabantur, quæ permitteret fœminam pro rectæ fidei defensione nuper decertantem, & plurimos labores passam, a porculatore imperio deturbari, devinctioribus illius amicis ad eum ob avaritiam deficientibus, Leone, inquam, Sinopensi Patricio & Sacellario, ac Deo invisis Triphyllii, qui muneribus ab ea acceptis ditati, & frequentius ad ejus mensam blande & cum lliceebris invitati, rebus universis, quas mundus exhibet, amicitiam ejus præponendam fore, horrendis etiam juramentis interpositis, affirmaverunt: Alii rerum gestarum fupore perculsi, quasi de veritate dubii, somnia fe ludodi arbitrabantur: Alii res futuras foleritius conjicere docti, præterita prosperitate laudata, imminentem fub inducenda tyrannide calamitatem, qui maxime pravam tyranni fententiam fuetant evertere, defiebant. Generatim dicam, omnes meritis caligo folatiique expers defperatio invaferat, ne fi incompositos fingulorum fermones referam, longiorem efficiam orationem. Quinetiam ipfa præter naturam aeris conftitutio, quæ illa die vifa horrenda & plane obfcura fuit, frigufque intolerabile, quod tum, quamvis Autumnus effet, ingruebat, futuram hujus vecordiam, malitiamque minime latere videbatur. Quin ipfius maxime fautoribus manifefta portendebat. Poftridie quippe nonnullis Patricieis comitatus ad Imperatricem fub cuftodia detentam fe conulit, familariique fibi benevolentiæ fallacem fpeciem, qua multos decepit, præ fe ferens, invitum omnino ad imperium, (ab ejus fiquidem, afebat, cupidine alienus erat,) evectum fe excufabat, eam proditoris Judæ inftar Dominum cœna fe excipientem tradentis diris ex affectu devovebat, cujus rei teftes ipfe proprios morum imitatores profterebat. Simul autem nigra calceamenta oftentans, illis præter Imppmores lubenter indui affirmabat. Quare eam fibi confidere cum juramentis monitam corporis folatium omne, quale decet Imperatricem a fervo, a fe excipere, nullamque perniciem ex calamitofo hujufmodi cafu in eam derivandam timere hortabatur. Damnato præterea, qui nonnumquam in avaritiam eft affectu, collectorum ab Imperatoribus thefaurorum, quos ipfa fibi retinere non poffet, nil fibi occultare præcabatur. Morbo quippe illo gravius laborabat homo auri voracifimus, fpem fuam omnem in congeftas di-

Edit. Paris. pag. 403.

A αὐτῆς ἀποστάλησαν ἀναγορεῦσαι βασιλέα τὸν αὐτοῦ Νικηφόρον, ᾧ τὸ ἢ αὐτοῦ Πατρίκιον Αἴτιον βιαζόμενοι αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Λέοντα ἀναγορῦσαι βασιλέα. οἱ δὲ πεισθέντες τοῖς τηλικοῦτον ψεῦδος, σωματηφόρους βασιλέα τὸν τύραννον. ἔπως ἐπὶ τὸ μέγα παλάτιον ἐλθόντες οἱ αὐτοὶ Πατρίκιοι, εἰσπλεῖσθε τὸν αὐτοῦ. κἀκεῖσθεν ὑποσείλαντες καθ' ὅλης τῆς πόλεως ἀσήμους τινὰς ᾧ δούλους, ᾧ ἀναγορδσιν ἐποιήσαντο πρὸ τῆ μεσονυκτίου, ᾧ φύλακας περιέστησαν τῆ παλατίῳ τῆ Ἐλευθερίᾳ, ὃν ᾧ συνέβη αὐτοῦ εἶναι. ὀρθρου δὲ μεταπεμψάμενοι αὐτὸν, κατέκλεισαν ἐν τῆ μεγάλῃ παλατίῳ. ᾧ ἅτε προῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ

B ἐκκλησίᾳ, ἐπεὶ τὸ στέμμα τὸν ἀλιτήριον. συνωμόσαν δὲ ἅ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, ἕ πάντες ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἐδυσφόρουν, ἐπαρώμενοι τὸν στέμματα, ἕ ἅ ἐφερμένον, ᾧ τοῖς τὰτοῦ συγχαίρουσιν. ἕ οἱ μὲν ὠλαβεῖᾳ, ᾧ λόγῳ σῴζοντες ᾧ θείαν κρίσιν ἐθαύμαζον, ὅπως σωτηρώσειν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀδιλήσασα ᾧ μαρτυρήσασα, ὑπὸ * συμβούλου ἐκβληθεῖσα ᾧ νενοσυσάτου αὐτῆς προ-

Bathymetrion. Βαθμητρίων αὐτῇ διὰ φιλαργυρίαν, Λέοντος, ὁμῆ συμβούλου. Πατρικίου. ᾧ Σακελλαρίου τῦ Σιναπίου, ἕ τῆ Θεοτεκνίου Τριφυλλίου. οἱ τινὲς ὡραίας πλείσας ὑπ' αὐτοῦ αὐτῆς κατεπλουτίθησαν, ᾧ πολλάκις συνιόντες αὐτῇ, ᾧ κολακείαις, μεθ' ὅρκων πείθοντες φρικτῶν πάντων τῆ ἐν κόσμῳ φαρμάκων ἀσυγκωτέρων ἡγεῖσθαι τὸν φῶς αὐτῶν ὕπνον. ἄλλοι δὲ

C ὡς ἐν ὀνείροις τῆ γνησίοις, ὡς αἰδεσίμοις ᾧ βεβαίοις ὑπερπολεύεσθαι ἐκέμῶον. ὕπερ δὲ τῆ ᾧ εἰδέναι ἐσχάζεσθαι, τῶ παριθεῖσαν ὑμνῳδίαν ἐμακάδιζον, ᾧ τῶν μέλλοναν ἐσθαι δυσχέρειαν διὰ τῆς τυραννίδος ἐδρώσων, μάλιστα δὲ ὅσοι τῆς ποτηρας ὑγώμης τὰ τυράννι πόρρα τινα προειλήφασι. κοιτῃ δὲ πᾶσιν κατεῖχε ζόφωσις ᾧ ἀπαράκλητος ἀθυμία, ὅτα μὴ κῇ μέρος τῆς ἐλευσῆς τὰ ἀκαλλὰ ῥήματα χράων μηκιῶν τὸν λόγον. ὡ δὲ παρὰ φύσιν καὶ τὰ αἴρος κατ' αὐτὸν ἀῤῥόος τὸ κατὰσημα

D συμβᾶσ σκυθρωπὸν ἕ ἀφάτιον, ᾧ κρύος ἀκπαλλάκτω φθισσμῶνη ὥρα χειμῶνος δηλοῦσιν σαφῶς τῶν ἐσομένω δυσροπίαν ᾧ ἀνύποιτον κάκωσιν, καὶ μάλιστα τοῖς ὑφηγαμένοις τῆ γὰρ ἐπιεῖσην παραλαβῶν τινας τῆ Πατρικίων αὐηλθε πρὸς τὸν βασιλίδα φρυαγμένην, ὑποκειμόμβος μὲν, ὡς ὦ αὐτῆ σωμένης, ἑλωδόρκτόντα. δι' ἧς καὶ πάντοτε τὰς πλείσους * ὑποδεχομένους δὲ αὐτῆ, ὡς ἀκουσίως ἐπὶ τῶ ἀρχῶν ἀναβιβαζθείς, ᾧ ὃν τούτης ἀνόρεκτος, καταρώμενος δὲ αὐτῆ, ὡς ὁ προδότης Ἰούδας τὸν Κύριον μετὰ τὸ σωσδεπῆσαι, μιμητὰς δὲ ἐκείνοι κατὰ πάντα μαρτυρῶν αὐτὸς εἶναι. ὑποδεικνὺς δὲ καὶ μέλανα ὑποδήματα περικεῖσθαι φίλοις παρὰ τῆς

E βασιλικῆς δεσμῆς διαειβαυόμβος. Ὑαρσεῖν δὲ παρῆτει δόλερῶς, ᾧ μεθ' ὅρκων περὶ πάσης σωματικῆς ἀπαυστους ἀρμοζούσης διαιτῆς παρὰ δούλῳ, ᾧ μυθμίαν ἡγεῖσθαι συμφορὰν τῆς ἐκπτώσεως παρῆτει δὲ μηδὲν ἀποκρῦψαι ἀπ' αὐτῆ τῆ βασιλικῶν ὑπαρχῶν, ᾧ κατέκρυε τῆς φιλαργυρίας τὸ πάθος, ᾧ κατέχειν μὴ φέρων. ὅσοσει γὰρ αὐτὸς δεινὸς πάσας ἐν τῆ χυσῷ τιθεὶς τὰς ἐλπίδας ὁ παμφάγος. ᾗ δὲ σοφὸς ᾗ Θεοφιλὴς Εἰρήνη,

καὶ-

καίπερ ὀφιλωσα τῇ τῆς ἀθρόως μεταβολῆς πάθει σωπήσαι, ὃς ἀπ᾽ γυμνάσια ὢσαι, ἔφη γύναιφ ἢ σωφρονεῖν φρονήματι πρὸς τὸν χθὲς μὴ δεῖλον καὶ ἐπίορκον, σήμερον δὲ μαχητὴν ἀναστησὼν, ᾗ ἀναδὴ τύραννον. ἐγὼ μὴν, ἀνδρωπε, Θεὸν κτήματι τὸν πρὸ ὀφθαλμῶν ὑψώσαντα με, ᾗ ἐπὶ Θρόνου τῆς βασιλείας ἀναξίων ὄντα ἀναβιβάσαντα, ᾗ τῶν αἰτίαν τῆς καθαιρέσεως ἐμαυτῷ φορσάντων, ἓ τοῖς ἐμοῖς ἁμαρτήμασιν. ἐν πᾶσι δὲ κῇ κατὰ πάντα τρόπον, εἰμὶ τὸ ὄντως τῷ Κυρίῳ διδοχμένον κράτος, τῶ βασιλέως τῆ βασιλέων Κ Κυρίου τῆ κυρίων, ᾗ τὸν τρόπον τῆς πρεσγωγῆς τῇ Κυρίᾳ ἀποδίδωμι, ἕ χωρὶς ὕδατ γαίδεια πτηίσσυκα. τὰς ᾗ κατὰ σοῦμοι πολλὰκις ἀνευχλθείσας περὶ τῆς γνώσοι περιεκειμένης ἀξίας ἀληθεῖς, ὡς τὸ τέλος ἀπέδειξε, τῆ πραγμάτων ἀκοὴς, ἃς ὑκ ἀγνοεῖς, αἷς εἰ τῇ συνεπῆγθλιβε ἀκαλλὲς ἔχοι τὸ ἀληθὲς σε. ἀλλὰ τὸ μὴν τοῖς σοῖς ὅρκοις πεδομένη, τὸ δὲ φεισόμενη σου πολλὰς ἐνεπόρας, παρελογισάμην τῇ Θεῷ, ᾗ γνωκαύτατα κατ᾽ ἐμαυτὴν ἀποδοῦσα, δὶ ὃ βασιλεῖς βασιλέων Θεοῖ δωκεῖ κρατεῖν γῆς. ᾗ τὰ παῖ ὡς δύσβεῖ σοι, ᾗ ἐξ αὐτῆ φορβλυθέντι προσεικῶ σε, ὡς βασιλέα. ᾗ αἴτημα φείσαιδαί μι τῆς ἀθυείας Ϛ συγχωρῆται μοι ἢ ὑπ᾽ ἐμοῦ κτιδέντα ἢ Ελλάδιζμι οἶκτ εἰς ψυχαγωγίαν τῆς ἀσυ-κείτυ μου συμφορᾶς. ὁ δὲ ἔφη. ᾗ εἰ τῶτο θέλεις σοι γνίδαι, ὁμοῖόν μοι πᾶσαν θείαν δυάμιμ μὴ ἀποκρύψαι τί τῆς βασιλείας ἐκσαιρῶν, ᾗ πλυρὸς σε τῶν αἰτησιν, ᾗ πᾶσαν σε διραπείαν ᾗ ἀπαπασιν ποιῆ. ἡ δὲ ὠμοσεν αὐτῇ εἰς τάτ᾽ μὲ ᾗ ζωοποιὰ ξύλα, ὅτι ὑκ ἀποκρύψω ἀπό σε, ὃς ὀβολὸ· ὁ καὶ πεποίηκεν. ὁ δὲ τὸ ποιμένι ἐπιτυχὼν, παρέδυ ἐξώσεισεν αὐτῶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πελυκίπε, ἐν τῇ μονῇ, ὗν αὐτὴ φκοδόμησεν, ὅτνων ἀκμῶ Αποκλεισαίειον Καρόλλου ἐν τῇ πόλει, ᾗ ὁρώτων τὰ πρακτικά. ὁ γοῦν παρφάγος ὕτος τὰ κράτις ἐπιλαβόμενος, ὡδὶ κὰι βραχῦ ἰσχυσεν ἐπικαλύψαι δὶ ὑποκείσεως τῶν ἐμφυτον αὐτῶ κακίαν ᾗ φιλαργυρίαν· ἀλλ᾽ ὡς δῆθεν μέλλων τὰ᾽ ἀδικίαν ἐκκόπτειν, τὸ ποιηρὸν ἐν τῇ Μαγναύρᾳ ᾗ ἀδικον συνεσήσατο δικασήριον. σκοπὸς δὲ τῇ τυράννῳ ᾗ τοὺς πτωχοὺς πᾶ δίκαια ἀποδόσεια, ὡς ἔθελε τὰ ἁφάγματα, ἀλλὰ μὴ τῶτ πάντας τοὺς ἐν-πλεῖ ἀτιμάσεια καὶ αἰχμαλωτίσαι, καὶ εἰς ἐσκατὸ πάντα μετενίγκειν· ὁ καὶ πεποίηκεν. ἰδὼν δὲ πάντας λυπημένης κατ᾽ αὐτὸ, καὶ διδιὸς μὴ πως μιμησόμενοι τῆς δυσβῆς Εἰρίνης διεργασίας φροσκελέσωνται πάλιν ἢ κράτησαι αὐτῶ· τῇ Νοιμβείῳ μὴνὶ χειμῶνος ἐπικειμένου βαρυτάτ, ὡς ὀκτεσραι αὐτὸ ὁ ἀναλαγχὼς, ἀλλ᾽ ἐξώσεισεν αὐτὸ ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ ἀσφαλῶς φρουρεῖσθαι αὐτὸ φροσέζας, καὶ παρ᾽ ὑδιὸς ὁράσει τὸ συμβολον· τῇ ᾗ Λ. ἢ Απελλὶς μὴνὶς ἐπτελλόντος Νικήτας ὁ Τεμφύλος, ὡς φασιν, ὑπὸ Νικηφόρυ φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς· καὶ τῇ δ᾽. τῇ Μαΐου μὴνὸς ἡμέρᾳ ϛ᾽. ἐξῆλθε Νικηφόρος κατὰ Χαλκηδόνα ἐν προσχύσῃ, καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ παυ ἡμερωπάτῳ καὶ φαιῷ, ἐκ Θείας φροσίας τῶν καταβάλλων τὸν δίζιον αὐτῶ πόδα συωτεζῆ. τῇ δὲ ιϑ᾽. τῶ Ιυ-

A virtus reponens. Sapiens autem & religiosa Irene, ceu mulier quamvis subita rerum mutatione turbari debuisset, generoso tamen atque prudenti animo eum, qui heri perjurus servus, hodie se gravem exactorem, & impudentem tyrannum gerebat alloquuta: Ego quidem, inquit, o homo, orbatam quondam parentibus Deum me extulisse, & ad imperii thronum licet indignam evexisse certa fum: quapropter exauctorationis hujusmodi causam mihi delictisque meis adscribo. In omnibus itaque & per omnem modum fit nomen Domini benedictum. Solum regem regum omnium & dominorum Dominum obtestara, defignationis tuæ modum ad ipsum relatum volo, sine cujus nutu nil nobis posse contingere credidi. Rumores autem de ea, quam nunc adeptus es, dignitate adversus te fparsos, & ad me quoque latos, fulsse veros exitus comprobavit, sed nec eos ignoras: iis ſi permiſiſſem me abduci, nullo sane resistente perniſſes Verum qua jusjurandis tuis confirmata, qua conscils tuis parcitura, tuis, inquam, qui hæc in me retundis, te tuoque commendatos voluí Deo, per quem reges regnant, & principes orbi dominantur. Impræsentiarum igitur te tamquam Religiosum & ab eo promotum Imperatorem veneror. Quapropter infirmitati meæ parcas precor, & in incomparandæ præſentis meæ calamitatis solatium, Eleutherii edem a me constructam habere me permittas, rogo. Ad hæc ille: Hæc ſi tibi præſtari cupis, per virtutem quamcumque divinam prius jura imperii theſaurorum nihil re occulturam, & confeſſim petitis acquiescam tuis, & de cultu tibi exhibendo, deque quiete relinquenda providebo. Illa in veneranda & vivifica crucis ligna jurata: Non abſcondam, inquit, vel obolum unicum: quod & præſtitit. Is deſiderium compos in Principis inſulam, in Monaſterium ab ipſa ædificatum, Caroli Legati adhuc in Urbe agentibus, & quæ gerebantur ſpectantibus, eam relegavit. Sane theſaurorum iſte helluo poteſtatem adeptus, ne brevi quidem temporis ſpatio innatam ſibi ad malum proniſatem & avaritiam celare valuit, etiam ſimulationi addictus, quaſi graſſantem vero injuſtitiam reciſurus, atque funditus evulſurus eſſet, ſceleſtum ac plane iniquum tribunal ad Magnauram conſtituit. Is autem tyranno quærebatur finis, non ut pauperibus, quod æquum tribueret, prout exitus manifeſtavit, ſed ut nobiles ac poſitos in dignitate viros, dedecore afficeret, ageret captivos, & eorum bona cuncta ad ſe derivaret: quod ejus propoſito feliciſſime ſucceſſit. Univerſos vero ſibi ſuccentientes conſpicatus, ac ne forte piæ Irenes beneficiorum memores eam denuo ad Rempadminiſtrandam revocarent, verſus, menſe Novembri, frigore aſperrimo jam terris incumbente, inclemens ac nulla in eam pietate motus, in inſulam Lesbum deportari, & ſub ſtrictiſſima teneri cuſtodia, & a nemine penitus conſpici mandavit. Menſis porro Aprilis die triceſimo, Triphyllius Nicetas, veneno, ut aiunt, a Nicephoro propinato extinctus eſt. Menſis deinde Maii die quarto feria hebdomadis quinta, Nicephorus in Chalcedonis ſuburbana egreſſus, cum equo manſuetiſſimo atque mitiſſimo inſideret, quæ Dei providentia fuit, in terram excuſſus, dexteram pedem contrivit. Menſis autem Julii die decimo nono, feria hebdomadis

B

C

D

E

Edit. Paris. pag. 404.

pag. 405.

Theophanis Chron.

quarta, hora prima Bardanes Patricius & Orientalium Dux, qui cognomento Turcos, a Themaribus trans fretum positis Imperator salutatus est: qui cum potestatem multum detrectasset, a militibus aufugere non valuit. Is Chrysopolim profectus, circumducto per dies octo exercitu, & ab Urbis civibus haud admissus ad Malagina usque reversus est. Tum vero Dei timore dictus, & ne forte ejus cassa multæ patrarentur cædes attentius cogitans, missis ad Nicephorum Legatis fidem accepit propria ejus manu scriptam, qui etiam sanctissimus Patriarcha Tarasius, & Patricii omnes subscripsere, qua se fiosque omnes incolumes atque impunitos servatum iri sibi cavebat. Die postmodum Septemb. octavo sub mediam noctem sugam latenter arripiens, Cium Bithyniæ urbem profectus est in Heraclii Monasteriis; Ubi cum navigium ab Imperatore ad hoc istuc missum invensset: in eo caput abrasit, ac deinde Monastico habitu indutus est. Mox consensu navigii, in insulam Proten vulgo dictam, in qua Monasterium olim condiderat, trajecit, vasanum Nicephorum tremendi jusjurandi fidem reveriturum arbitratus, & ab eo nullam se passurum injuriam. Ille vero primum quidem eum facultatibus mulat, & occasione arrepta, cunctos Thematum proceres & locupletes viros, inter quos ex imperante Urbe nonnulli in captivitatem misit: universum autem exercitum debitis stipendiis defraudavit. Admissa porro diebus illis ab eo scelera, Deo propter alia crimina nostra illa tolerante, quæ oratio valeat enarrare? Cæterum mensis Augusti die nono, indictione undecima Imperatrix Irene in Lesbum insulam migrata diem obiit: in insulam autem Principi in Monasterium quod ipsa condidit, corpus ejus translatum fuit.

Α Αλίυ μὴνὸς, ἡμέρᾳ δ'. ὥρᾳ α'. Βαρδάνης ὁ Πατρίκιος καὶ στρατηγὸς τῆς Ἀνατολικῶν, ὁ ἐπικλην Τοῦρκος, ἀναγορεύθη εἰς βασιλέα ὑπὸ τῆς περατικῆς Θεμάτων, ὄντος πολλὰ παραιτησάμενος, διαβάσεως αὐτὸς οὐκ ἴσχυσε· καὶ καπηλθὼν ἕως Χρυσοπόλεως, καὶ περιαγαγὼν τὸ στρατόπεδον ἡμέρας η'. καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως, ὑπέστρεψεν ἕως τῶν Μαλαγίνων. φοβηθεὶς δὲ τὸν Θεὸν, καὶ λογισάμενος μή ποτε δι' αὐτὸ σφαγὴ γένηται Χριστιανῶν· ἀποσείλας δι' ἐπιστολῆς πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαβὼν λόγον ὑπόγραφον ἐξ' ἰσοχειρίας αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης, καὶ πάντες οἱ Πατρίκιοι καθυπέγραψαν, ὅτι ἀβλαβὴς αὐτὸν διατηρηθείη καὶ ἀζήμιος, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ· τῇ δὲ ι'. τῶ Σεπτεμβρίου μὴνὸς ὥρᾳ μεσονυκτίου λάθρᾳ διαδρὰς κατῆλθεν εἰς τὴ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, ὅθεν ἦν μοῦλος τοῦ Ἡρακλείου, καὶ ἀφὼν τὸ ἀπολυθὲν χηλοδόσιον τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ πτῳ ἀπεκάρθη, ᾧ ἐνδύσατο σκοῦλο μοναδικὸν, ὡ εἰσιλθὼν ἐν αὐτῇ, ἀπῆλθεν ἐπὶ πόσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρώτῃ, ἐν ᾗ οἰκοδομήσας ἰδίῳ μοναστήριον, οὐρίμως ὅτι αἰδιδνεὶ) τοῦ φοβερὸν λόγον, ὃν ἐδώκαν αὐτῷ ὁ παραλογισὴς Νικηφόρος, ᾧ ὡ μεβλαβῆ αὐτὸν ἐν ὑδενί. ὁ ᾧ πρῶτον μὲν γομνοὶ αὐτὸν τῶν ὑποστάσως αὐτῆ, ᾧ ἀφορμὴς ἁμαξάμβους πάσας τῇ Θεμάτων τῆς ἀρχοντας ᾧ κτήτορας, τινὰς δὲ δὴ ἐκ τῆς βασιλίδος πόλεως χμαλώτευσε· ᾧ δὴ φασὶ ἄπαστα ἀρόγλυπτα εἶσαι. ᾧ τὶς λόγος διωκόσαι περὶ ἀξίαν δίκης ἐκεῖνα πάσχειν τὸν ἡμέρας ἐκείνας πραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ ὕβρια καὶ Θεῶ παρανόμησιν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· τῇ δὲ ϛ'. τῶ Λύγνετ μὴνὸς τῆς ια'. ἰνδικτιῶνος ἐτελεύτησεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἐν Λέσβῳ νήσῳ, καὶ μετήχθη τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πεχυκίπου, ἐν τῇ μονῇ, ᾗ αὐτὴ φκοδόμησεν.

| | | 2 | 19 | 8 | 20 | | | |

Hoc anno menſe Decembri indictione duodecima Nicephorus filium ſuum Stauracium Taraſii ſanctiſſimi Patriarchæ manibus in ambone magnæ Eccleſiæ Imperatorem coronavit, hominem, ſive vultus ſpectem, ſive corporis robur, ſeu denique mentis captum ſpectes, ad eam dignitatem plane ineptum. Is autem qui noſtjuam veritatis obſervatorem ſe præſtitit Nicephorus, Lycaonas nonnullos, ceu potius Lycanthropos belluas iiſdem cum eo mente ac moribus inſtructos homines in Proten inſulam miſſos, noctu ad terram appellentes, Bardanium, quem memoravimus, oculis privare, tamquam ſe nullatenus conſcio, & patrato facinore, ad Eccleſiam confugere juſſit. Admiſſum ſcelus Patriarcha & Senatus univerſus omneſque qui Dei timorem præ ſe ferebant, indigne tulerunt. Nefarius porro Imperator Nicephorus, homo ad oſtentationem omnia, nihil vero ſecundum Deum agens, in omnes Lycaonum optimates, quaſi Bardanem vindicare voluiſſet, per juramenta cœpit inquirere. Inerat enim homini præter alia naturæ vitia facilis ad ſimulandum propenſio; hoc ejus genii præcipuum munus, quo etiam ante ſuſceptum Imperium plurimos decepit: ſimulatum tamen ejus ſtudium & affectationem expertis deridiculo extitit: adeo ut vultum ſuum execrandum continuò liceat impudentia obſceuratum, per dies ſeptem Imperatorio cubiculo tectus & ejuſdem

Edit. Paris. pag. 406.

| | | | β' | | ϛ' | | κ' | | | |

Τῶτῳ τῇ ἔτει, μὴνὶ Δεκεμβρ. ἰνδικ. ιβ'. ἔσφα Νικηφόρος τὸν υἱὸν αὐτῦ Σταυράκιον διὰ Ταρασίου τῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου ἐν τῇ ἁμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας εἰς βασιλέα, ἀποίητον ὄντα καπὶ πάσπα τὴ τὶ ἰδίᾳ, ᾧ ῥώμῃ, ᾧ γνώμῃ πρὸς τὼ ποιῶτιν ἀξίαν. ὁ δὲ μάσνος ὁ μηδνὶ φυλάξας ἀλὸ ἔσωμα Νικηφόρος Λυκάονές τινας, ᾗ λυκανθρόπους, ὁμογνώμονας ᾧ ὁμόφρονας ἀποστέλας εἰς τὼ Πρώτωι κείμενον τυκτὸς ἐπιβῆναι τῇ σπσῳ, καὶ τὸν πρόβλεπτα ἐκτυφλῶσαι Βαρδάνιον, ὡς ὄνδιν ἀγνοοῦντος αὐτὸ, ᾧ μετὰ τὸ ὁρᾶμα προσφυγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ. τῦτο δὴ γεγονότος, ᾧ ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος ἀγανακτῆσαι, ᾧ πάντες οἱ φοβούμβοι τὸ Θεόν. ὁ δὲ παρανομώτατος βασιλεὺς Νικηφόρος ὁρμὴς τῶν ἐν τέλει Λυκάονας, τὸ δοκεῖν, ἐπεζήτει ἀνλειν, ἀμοτάτοις γραμματίζμβους, ὁ πάντα κατ' ἐπίδοξον ἀεὶ, ᾧ μηδὲν καπὶ Θεῶ ἁφεπτον. ὧ γὰρ αὐτῷ μετὰ τῆ λοιπὸν παρανομιῶν, καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γνώμης ἐξαίρετον ἰδίωμα, δι' οὗ ᾧ πρὸ τῆς βασιλείας πολλὰς ἀπατήσει. πλὴν γελοιότατος ὧ τοῖς οἰδσι τὸ ὑποκρίμμα· ὥστε κρέκεινον ἀναιδείᾳ πολῦ ζεζοφωμένον τὸ μιαρώτατον αὐτοῦ σφόσωπον ἀεὶ, τότε ἀκρίτων γνῶναι ὑπὸ ἡμέρας ζ'. τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶ-

νος δολίως κλωθομενζόμβος. ἐπεὶ γὰρ φυσικῶς αὐτῇ γυμνικωτέρα φαίνεται διάκρυσις, ἃ τοῖς πολλοῖς τῆς φαύλων ἀνθρώπεσιος προσεστὶ πίφυκεν. ἀλλὰ καὶ ἔλεος ἐκ πολλῆς. τῇ δὲ λύζουσῃ μᾶλλον ἐλθεῖν κατὰ Ἀράβων συμβάντων αὐτοῖς εἰς Κρατὸν τῆς Φρυγίας, ὑπὸ πολεμίσας πτανται· ὑπὸ πολλοῖς ἀποβάλλων, μικροῦ δεῖν ὑπὸ αὐτὸς κρατεῖσθαι ἐμέλλων, εἰ μὴ τῇ ἀρχόντων τινὲς ἀσφαλέστατοι τῶν μαλις τῆς ἀπάγκης περισώσαθαι ἴχυσαν.

A lans reddiderit eo tempore inaccessum. Aderant enim homini faciles & mulierbres a natura concessæ lachrymæ, quod multis pravis hominibus Christos & Prophetas se falso jactantibus innatum videatur: id tamen haud plures latuit. Cæterum mense Augusto adversus Arabes profectione suscepta, ad Crasum Phrygiæ obviam illis factus, certamine inito superatus est: pluribusque suorum prostratis parum abfuit, quin hostium in manus iniret, nisi procerum nonnulli animo & robore præstantes, eum non sine difficultate periculo eripuissent.

| | | |

que devenit, qua diligentius explorata & descripta, reversus est. Quare Imperator Nicephorus in metum atque animi angustias adductus, ipse etiam contra processit, In hac rerum deperatione sortem adversus calamitates animum erigens, multaque sibi ipsi decernens trophæa, Synadensem Metropolitam & Petrum Gulæi Præpositum, & Gregorium Amastrensem Oeconomam pacem componendam postulaturos ad Asbaronem Legatos destinavit: qui multis hinc inde discussis, pacem ea conditione firmaverunt: ut in singulos annos triginta nummorum Capitatorum millia ipsius nimirum Imperatoris effigie exculpta, aliaque pariter tria filii characterе notata Saracenis penderentur. Aaron eo censu accepto, quasi Romanorum imperio sibi subjecto gavisus est: nec oblatis talentorum decem millibus majore lætitia triumphasset. Interea ubi insuper convenit, ne diruta & deserta castra repararentur. Sed vix Arabes discesserant, cum eadem castra Nicephorus reædificavit & munivit. Ea re compertа, misso exercitu Thebasam iterato cepit Aaron, & classe in Cyprum destinata, Ecclesias evertit, Cyprios in alias provincias transportavit, & multis captivis abductis, pacis initæ fœdera violavit.

Edit. Paris. pag. 408.

ιε	ς	κβ	ια	β					

Hoc anno Nicephorus bellum in Bulgaros convertit: & Adrianopolim profectus, cum ab Imperatoris Aulicis & militum Ordinibus conspirationem in se nocturnam intelexisset, re prorsus infecta, & a proposito sibi fine longe sepositus, nisi forte a severitate in contribules exercita, quos verberibus, exilio, & bonorum proscriptione bus ulcus fit, CP. remeavit. Bardanio autem Spathario, cui cognomentum Anemas, missо, advenis & inquilinis omnibus in fervitutem actis in Thaciam transiit, haud leve auri pondus annuis vectigalibus ab eis exactis collectumque se arbitratus, qui dilecti sibi auri cupiditate, non Christi dilectione cuncta gerere vel administrare visus est.

ις		κγ	ιβ	γ					

Hoc anno mensе Septembri Indictione prima, Aaron Arabum Dux Chumid cum valida classe adversus Rhodum instruxit. Is ex improviso navigatione susceptа, Rhodum appellens ingentem prædæ copiam ex ea abegit, arce solа vastitatis immuni servata. At certe redeuntem sanctus & mirandorum opifex Nicolaus manifesta ultione exagitavit. Myra etenim occupata, cum sacram ejus urnam confringere tentaret, & in vicinam ex errore vim & idus inferret: extemplo immanis ventorum procella, marinorum fluctuum impetui conjuncta, fulgurumque promiscua tempestas adeo classem jactavit, ut plerаque naves conquassatæ submergerentur, ipseque Dei hostis Chumid sanctі virtutem experiens, vix ac præter spem eam potuerit effugere. Mensis autem Decembris die vicesimo Nicephorus Stauracio filio uxorem copulaturus, virginum Romanæ ditionis accurata diligentia præmissa, Theophanonem Atheniensem Beatæ Irenes affinem viro, cum quo frequentius decubuerat, desponsatam, & ab eo sejunctam infelici Stauracio locavit: ut qui leges omnes violare solitus erat, etiam in

A ρώσας πάντων ὑπερῆφθε· ὁ δὲ βασιλεὺς Νικηφόρος φόβῳ τῷ ἀμηχανίᾳ συγκεθείς, ἐξῆλθε μὲν ἐπὶ τὸν ἀπογνώσει γ' ὅμως πάντα τὰ παλαιστρικὰς ἐπιδεικνύμενος, τῷ πολλὰ τρόπαια ποιήσας ἀπέστειλε πρὸς Λάρων τὸν μητροπολίτην Συνάδων, τῷ Πέτρον τὸν Γυλαίου Πραίπόσιτον, τῷ Γρηγόριον τὸν Οἰκονόμον Αμάσρης αὐτὸν εἰρήνην γνῆθαι· καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῶν ἐφ' οἷς ἔσχησαν εἰρήνην· ἐπὶ τῷ κατ' ἔτος τελεῖν αὐτοὺς ἀνὰ τετρακοσιάδα χιλιάδας νομίσματα * κεφαλιτῶν αὐτῷ τῆς βασιλείας, τῷ τρία τοῦ ἰδίου αὐτῷ. ἃ δὴ ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου Λαρὼν ἤδη τῷ ἠγαλλάσατο ὑπὲρ μυρίων ἐπὶ τῶν πάλαι τοῦτο δηλαδὴ τῷ Ῥωμαίων βασιλείας· ἐφ' οἷς χαίρων δὴ τῷ τὰ παρὰ τῷ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἀσφαλῶς ἔχοντα μὴ κτιδῦναι· ὑποσχόμενος δὲ τῷ ἐκ Ἀράβων ἔκτισιν θᾶσθαι τὰ αὐτὰ κάστρα ἃ κατωχύρωτο. ᾧ ἐπὶ μαθὼν Λαρὼν, ἀποστέλλας πάλιν ἔλαβε τὴν Ὀφίδασαν, τῷ πέμψας στόλον εἰς Κύπρον, τὰς τε ἐκκλησίας κατέσκαψε, τάς τε Κυπρίας μετέστησε, τῷ πολλὰν ἄλωσιν ποιήσας τῶν εἰρηνῶν διέρρηξε.

Barb. Βασιλείας

Barb. ἐκκλησιῶν κιόνων καὶ ἐπιστολῶν αὐτὰ τὰ βιβλία

ις	ς	κβ	ια	β					

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Νικηφόρος κῷ Βαυλγάροις, τῷ καπηλαβὼν τὴ Ἀδριανούπολιν, τοσούτοις μὲν λυπήσας κατ' αὐτὸ ὑπὸ τῆ βασιλικῶν ἀρχόντων τῷ τῆ ταγμάτων, κἰδρίμως ὑπέρσχεν ἀσφαλτος μεθ' αὐτοὺς, ἢ μόνοις ὁμοφύλοις ἐμπιστεύσας βαρβαρίς τι, τῷ ἐξορίαις, τῷ ζημιώσεσι πολλοὺς ὑποβαλὼν. Ἰσοτιμίας δὲ Βαρδανίου τὸν Σπαθάκιον, τὸν ἐπίκλην Ἀνεμᾶν, πάντα φροντίλιπον, τῷ πλουτον ἐπαισχυλωδίσας, ὑπέρασεν ὧν τῆ Θράκῃ, οὐδενὸς ἐκ ὀλίγου ὀλκὴν χρυσοῦ ποιεσάσθαι ἐξ αὐτῶν ἐξ ἐπισήμων τελεσμάτων ὁ πάντα διὰ τὸ φιλοτιμίαν αὐτῷ χρυσὸν, ἓ οὐ διὰ διὰ τὸν Χριστὸν φράττων,

B

C

ις	ς	κγ	ιβ	γ					

Τούτῳ τῷ ἔτει, μὴνι Σεπτεμβ. ἰνδικτ. α'. Λαρὼν ὁ τῷ Ἀράβων ἀρχηγὸς μετὰ στόλου κατὰ τὴς Ῥόδου Κιμιδὶ ὀξυπτεμένῳ ὑπὸ ἀδρόως καπηλδώσας, τῷ τὴν Ῥόδον καταλαβὼν πολλὴν ἄλωσιν ἐποίησατο ἐν αὐτῇ. τὸ μὲν τοι ἐν αὐτῇ φρούριον διεφυλάχθη ἀπόρθητον. ἐν δὲ τῇ ἐπαιρόχωρα αὐτὴν, φανερὸς κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆ ἁγίου τῷ Σαυματουργοῦ Νικολάου. ἐλθὼν δὲ εἰς τὰ Μύρα τῷ τὴν ἱερὰν αὐτῶ σωτηρίαμ περιθεὶς λάφυρα, ἄλλην αὖτ' ἐκείνης πλησίον αὐτῆς κατέλασεν· αὐτίκα τε πολλὰ ἀνέμων, τῷ θαλαττίων κυμάτων, βροντῶν τε, τῷ ἀστραπῶν ἀπωμαλία τὸν στόλον καπέλαβεν, ὡς ἱκανὰ σωτερβίωαι σκάφη· αὐτὸ τε Θωμᾶχον Χουμεὶδ ὑπεγνώναι τῶν τὸ ἁγίου δύναμιν, ἓ παρ' ἐλπίδα τῶν δύναμιν ἐκφυγεῖν. τῇ ἢ κ'. τῇ Δεκεμβρίου μῆνος Νικηφόρος μετὰ πολλῶν ἐκλογῶν παρθένων τῆς ὑπ' αὐτὸ ἐξουσίας εἰς τὸ ζεῦξαι Σταυράκιον τὸν υἱὸν αὐτῶ ποιησάμενος, Θεοφανὼ τῶν Ἀθηναίαν φροσγνὴν τῆς μακαρίας Εἰρήνης μνηστευμένην ἀνδρὶ, τῷ πολλάκις αὐτῷ συγκοπασθέσασ, χωρίσας αὐτὴν ἀπ' αὐτῶ, τῇ ἀλλίῳ Σταυρακίῳ συνέζευξεν, ὡς εἰς πάντα τὸ εἰς τοῦτο παρεσκημένος ἀναιδὴς, ἄλλας δύο

D

E

πτύπις ἀφαιτέρας ἐκλαξάμβλως · σωὶ αὐτῇ φορφα-
νὼς αὐπὰς ὑφθειρε κατ' αυπὰς τὰς ἡμέρας τῦ γά-
μου παρὰ πάντων ὁ μιαρὸς γιλωμβλως . τῇ δὲ Φι-
θρουαρίῳ μὶωὶ ἐάσιν ἐκσήσαντης κατ' αὐτὸ πολ-
λοὶ τῇ ἐν πέλει , Αρσαβὶρ ϕ Κοιαίσαρα καὶ
Πατρίκιον ἄνδρα ἀισσβῆ καὶ λογιώτατον ἐμφρίζαν-
το . γνοὺς δὲ καὶ περὶ ὁ πολυμιχανος Νικηφορος,
αὐτὸν μβὶ τύλας , καὶ αποκείρας , μοναχὸν πεποιη-
κεν , ἐν Βιθυνίᾳ τῶν ὀξυρέως · τὰς δὲ λοιπὰς βαρ-
μοὶς , καὶ ὀξορίας , πρὸς δὲ καὶ δημεύσεσι καθυπέ-
βαλεν , ὑ μόνοι τὰς ἐν τῇ κομικῷ ἀρχοντας , ἀλλὰ
καὶ ἐπισκόπως ἁγίως , καὶ μοναχὰς , καὶ τὰς τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας , τότητ Σωγκέλλον , καὶ τὸν Σακελλάριον ,
καὶ ϕ Χαρτοφύλακα , ἀνδρας ἐλλογίμους ὑπάρχοντας
καὶ αἰδεῖς αἰχμῶς.

A hoc transgrederetur impudenter . Duas autem alias puellas iſtam forma longe ſuperantes , quas una cum ea delegerat , in ipſis nuptiarum ſolemnibus diebus palam non ſine hominum triſtitia vi exercrandus conſtupravit . Cæterum menſe Febnuario proce- *Edit. Pariſ.*
res haud pauci conſpirationem in eum ma- *pag.* 409.
chinati Arſaber Quæſtorem & Patricium virum religioſum & eruditum deſignaverunt Imperatorem . Ubi Nicephorus dolis adverſus alios parandis, exercitatiſſimus inſidias habuit detectas , Arſaberem verberibus cæſum & capillitio damnatum , inter Monachos reliquum vitæ actarum in Bithyniam relegavit : cæteros plagis impoſitis , exilii & facultatum proſcriptionibus , non ſæcularis modo convictus proceres , ſed & ſanctos Epiſcopos , Monachoſque , nec non
B ipſos magnæ Eccleſiæ Syncellum , Sacellarium , & Chartophylacem viros ſpectabiles omnique veneratione dignos ſuppoſuit .

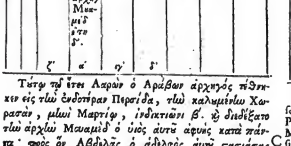

Τότῳ τῇ ἴτει Ἀαρὼν ὁ Ἀραβων ἀρχηγὸς πέμπ-
κειν εἰς τὴν ἐνδοτέραν Περσίδα , τὴν καλυμένην Χω-
ρασὰν , μὶωὶ Μαρτίῳ , ἰνδικτιῶνι β' . ϕ διαβέβαιο
τὴν ἀρχὴν Μωαμὲδ ὁ υἱὸς αὐτὸ ἀρυις κατὰ πάντα
τρόπ ὃν Ἀβδελὰζ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ ἐασιάσας
ἐκ τῆς αὐτῆ χώρας τὴ Χωρασὰν ἅμα ϕ πανεικίᾳ
διωώμενοι ἐφυλίε πολίμῳ τῇ κατ' αὐτὸς ἔθνες γί-
γονο αὐτὸς κάντωδεν οἱ κατὰ ϕ Συρίαν , καὶ Αἴγυ-
πτον , καὶ Λιβύην εἰς διαφόρως καπαμεθέντες , τὰ
τε δημόσια φράγματα , καὶ ἀλλήλως καπέρρεαν ,
σρατιάς , ϵ ἁρπαγαὶς , καὶ παντοίως , φρός τὰ αὐ-
τὰς , καὶ πὸς ὑπ' αὐτὸς Χριεταυὸς συγκεχυμένοι . ἦδα
δὲ ἔκ τῶν ἁγίων Χρετὸ ϕ Θεὸ πῶν πόλιν ἐκκλησίαι
κρήμεναι , τάτε μοναςήρια ϕ δύο μεγάλων λαυρῶν
τῶν ἁγίου Χαρίτωνος , καὶ Κυριακοῦ , καὶ ϕ ἁγίου Σαβ-
βᾶ , καὶ τὰ λοιπὰ κοινόβια τῇ ἁγίων Εὐθυμίου , καὶ
Θεοδοσίου . ἐπικράτησε δ' πὸς τοιαυτὸς ἀναρχίας πὸς
κατ' ἀλλήλων καὶ ἡμῶν μιαιφονία ἐπ' * * * Θεόδωρος
δὶ ὁ Ηγεμὼν ϕ Στουδίων , καὶ Ιωσὴφ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ
ἀρχιπίσκοπος Θεσσαλονίκης , ἅμα Πλάτωνι Εγκλεί-
στῳ , καὶ πὸς λοιποὶς αὐτῶν μοναχοὶς τῆς κοινωνίας
Νικηφόρυ τὸ ἀγιοπάτε Πατριάρχυ ἀπέσησαν διὰ
Ιωσὴφ ϕ Οἰκονόμου , ὡς παρανόμως σφαιλάσαντα Κω-
σαντίνον καὶ Θεοδότιλ. Νικηφόρος δ ὁ βασιλεὺς ἀφορμὴς
δραξάμβλος ἐπισκόπως πολλὼς ϕ ἡγουμένως ἀφορί-
σας σωὶόδῳ κατ' αὐτῶν χρονῷ ὅλῳ ἐκίλασε . δι' ἧς
ἐξελθόντας τῆς μονῆς ϕ πὸς πόλεως ἐξορίαι παρα-
πεμφθέντς μὶωὶ Ιανυαρίῳ , ἰνδικτ. β. τῇ δ' αὐ-
τῇ ἴτει ῥόγας διδομένης τῇ λαῷ ἐν τῇ Στρομῶ-
νι ἐπεπεσότης οἱ Βούλγαροι ταύτλω ἀφείλαντο
χρυσίου λίτρας χιλίας καὶ ἑκατόν · καὶ πολυ-
λαὸν κατέσφαξαν σωὶ τῇ ερατηγῷ , καὶ τὸς ἀρ-
χοντ . ἦσαν γὰρ καὶ πὸν λοιπῶν θιμάτων πεξέ-
ται ἀρχοντς ὡς ὀλίγοι · καὶ πάντες ἐκεῖ ἀπώ-
λοντο . ἔλαβον δὲ καὶ τὸ ταλδὸν ὅλον , καὶ ὑ-
πέστρεψε . τῇ δ' αὐτῇ ἴτει πρὸ τῆς ἱερῆς τῦ
Πάχα ὁ Κρουμμος τῇ Βυλγάρων ἀρχηγὸς παρα-

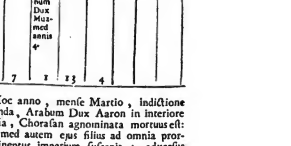

Hoc anno , menſe Martio , indictione ſecunda , Arabum Dux Aaron in interiore Perſia , Chorſan agnominata mortuus eſt: Muamed autem ejus filius ad omnia prorſus ineptus imperium ſuſcepit : adverſus quem Abdelas ejus frater ſeditione mota , ex provincia Chorſan cum paternis virtutibus erumpens , civilis belli per nationem illam auctor fuit . Subinde qui Syriam , Ægyptum , & Libyam incolunt in varias factiones diviſi , Remp. & privatos quoſque peſſumdederunt , cædibus , rapinis , aliiſque flagitiis , quum in ſe invicem , tum in ſubditos Chriſtianos confuſe deſævientes . Iſthinc ſane per ſanctam Chriſti & Dei noſtri civitatem eccleſias deſolatio & vaſtitas occupavit : iſtinc in duarum magnarum Lauraum Monaſteria , ſanctidico Charitonis & Cyriaci , atque ſancti Sabæ , & in reliqua ſanctorum Euthymii & Theodoſii Cœnobia maxima clades erupit . Invaluit Arabici imperii confuſio hujuſmodi , cædeſque mutuæ inter ſe , & nobis illatæ annos * * * * Theodorus autem Studii Præpoſitus , & ejus frater Joſeph Theſſalonicenſis Archiepiſcopus , una cum Platone Incluſo , & reliquis Monachis , a Nicephori ſanctiſſimi Patriarchæ communione , ob Joſeph Oeconomum corollas nuptiales Conſtantino & Theodote illegitime priſdem imponentem , ſeipſum ſegregavit . Imperator autem Nicephorus commodam occaſionem nactus , variis Epiſcopis & Monaſteriorum Præpoſitis in unum collectis , Synodum agi mandavit : cujus decreto Monaſterio & Urbe ejecti , menſe Januario in
E dictionis ſecundæ in exilium puliſ ſunt . Hoc eodem anno erogatæ in milites ſtipendio *pag.* 410.
ad Stromonem , Bulgari irruentes illud interceperunt auri libras centum ſupra mille : varia exercitus plebe trucidata cum ipſo Duce , & pluribus Optimatibus : aderant quippe ex aliis quoque Thematibus taxati Proceres haud pauci , quorum communis fuit jactura : occupatique univerſi exercitus ſarcinis , Bulgari rediere . Hoc etiam anno ante Paſchatis ſolemnia Crummus Bulgarorum Princeps , expeditione ſuſcepta ,

& inſtructo in Sardicam exercitu, qua do-
lis, qua pactis, urbem cepit: & ex Ro-
manis agminibus, promiſcua privatorum
hominum plebe haud numerata, militum
millia ſex interfecit. Nicephorus autem
feria tertia ſalutaris Dominicæ paſſionis
hebdomadis adverſus eum egreſſus, nihil
laude dignum edidit: quinimmo Ducibus
fuga ſibi ſaiutem conſulentibus, veniam-
que pro animi parvitate admiſſa petenti-
bus eam denegavit, & in hoſtium partes
tranſire compulit, inter quos Euthymius
Spatharius Inſtrumentarum belli machina-
rum expertiſſimus extitit. Nicephorus au-
tem proprio dedecori daturus acceſſionem,
perjuris ſacris ad Imperatricem Urbem da-
tis, ſanctum Paſchatis feſtum in Crummi
Aula ſe peregiſſe mentitus, etiam Sardi-
cam ab hoſtibus relictam reſtaurare vo-
lentem obſiſtentis exercitus vim merito
timuiſſe, quod nimirum ab ubi turbe reparan-
da Ductorum ſuorum & procerum opera,
ceptis omnes Imperatorem violenter de-
terruerint, ipſe per litteras perſuadere co-
natus eſt. At iſti totum drama maligna
ejus vafritie compoſitum & inſtructum at-
tendentes, in eum & proprios Ductores
circa horam ſextam tumultuantur; ac im-
petu facto, everſis & laceratis eorum ten-
toriis, ad Imperatorium uſque progreſſi
Principem ipſum contumeliis & maledi-
ctis appetebant, inexpiebilem ejus circa
divitias libidinem & ſceleſtum ejus ani-
mum ſe non ultra toleraturos jurati. Ille
ſubito violentoque motu exterritus, exur-
git e menſa, & per Nicephorum Petrum-
que Patricios jusjurandis & aptis ad ſua-
dendum verbis eos demulcere parat. Tum
illi a tumultu leviter abſtinentes, collem
quemdam occupant, Miſelli propoſiti fa-
cile conficiendi immemores, illud, Do-
mine miſerere, quaſi terræ motus eam
conquaſſaret, vel diutina imbris pernicia
aerem detineret, inclamant. Nicephorus
utpote ad omnem malitiam exercitatus,
muneribus per noctem clam diſtributis,
varios exercitus Duces ſibi devinctos fe-
cerat, ipſe eorum medius infequentis die
ad exercitum procedens, de ſuo erga eos
affectu, deque ſua erga ipſos æque ac filios
propenſione jusjurandis etiam tremendis
certiores facturus differit. Ac confeſtim
in Urbem Imperatricem convolat, Theo-
doſio Patricio & Primiſcrinio, cui cogno-
men Saliburas, dignoſcendis per mutuas
ipſorum accuſationes tumultus auctoribus,
reliſto. Militaribus autem copiis in
Urbem reverſis, ſimulata ſtipendii erogatione, in varios ex militibus verberum tunſione, capillorum rapſura, & exilii, ad ſanctum Mamantem animadvertit: ac de-
mum tantis ac tam horrendis ſacramentis
ſummo contemptu quaſi ad pedes conculcatis, plurimos Chryſopolim in exilium deportavit. Illi tanta calamitate perculſi, portus trajectui Ignei amnis nomen indide-
re.

Edit. Paris. pag. 412.

A παξάμβος κατὰ Σαρδικὴς, τοῦτον παρίλαβε δόλῳ, ᾧ λόγῳ ἡ, στρατιώτας Ρωμαίους κατασφάξας χιλιάδας ἓξ, χωρὶς ἰδιωτικοῦ πλήθους. Νικηφόρος δὲ σῶον κατ' αὐτὸ ἐξιὼν τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῶ σωτηρίου πάθους, ἀξιόλογον μὲν οὐδὲν πέπραχε. τοὺς πιεσιωθέντα ἐκ τῆς φυγῆς ἀρχοντας αὐτοῦ λόγου σωτηρίας ἀπαξιώσας δοῦναι, τοῖς ἐχθροῖς πρὸς φυγὴν ἐβιάσατο, ἐν οἷς ἦν Εὐθύμιος ὁ Σπαθάριος μηχανικῆς ἔμπειρος. ὁ δὲ Νικηφόρος ὁφὸς τῇ πολλῇ ἀδεᾳ σακρας ἐνόρκους τῶν βασιλέα πόλιν πείθειν ἐσιόντας, ὅτι τῆς τῦ Πάχα ἑορτῆς ἐν τῇ αὐλῇ τῦ Κρουμμου ἑορτάσας, τῶν παραλειφθέντων Σαρδικὴν οἰκοδομεῖν βουλόμενος, ἀνθισάμενα πλῆθη φοβηθεὶς ὑποβάλλει ἐξ τῆ στρατηγῶν καὶ ἀρχόντων πείσαι τὸς ὄχλους αἰτήσασθαι τῆ βασιλεῖ πεῖ τῆς οἰκοδομῆς· οἱ δὲ τὸ δρᾶμα κατασκευάσαντες ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου κακοφαγίας ὑπεξειλημένον σασιάζωσι κατ' αὐτὸ, ἓ τῶν ἰδίων ἀρχόντων, ὥρᾳ ἕκτῃ, ἓ ἐπελθόντες διαρπάσωσι τὰς σκηνὰς αὐτῶν· ἐλθόντες δὲ ἕως τῆς βασιλικῆς, ὕβρεσι πολλαῖς καὶ ἀραῖς αὐτὸν ἔβαλλον· μικκίτι φέρειν τῶν ἀμέτρου φιλαργυρίας καὶ κακομήχανον αὐτῦ γνώμην ἐξομνύμενοι· ὁ δὲ τῇ ἀθρόᾳ τῆς σάσιως σφόδρα καπαπλαγεὶς, ᾧ ἀπαγὰς τῆς τραπέζης, ᾠωτον μὲν διὰ Νικηφόρου ᾧ Πέτρυ τῶν Πατρικίων ὅρκοις, καὶ πειθανολογίαις κατανεῖσαι αὐτὸς ἐπειρᾶτο. οἱ δὲ μικρὸν παυσάμενοι, βουλιὸν τινα καπέλαφον οἱ τεισάθλοι τῆς ἐν χερσὶν ἐπιλαθόμενοι σωτηρίας, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀναβοῶντες, ὡς ἐπί τινι σεισμῷ, ἢ ἀρωβείᾳ. ὁ δὲ ἀφὸς πᾶσαν κακουργίαν ἐτοιμος, λαθραίως δωρεαῖς διὰ τῆς νυκτὸς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀρχόντων ἐξαπατήσας, τῇ ἐπαύριον αὐτὸς δι' αὐτῦ μέσος ἐλθὼν τῆς ὄχλοις διελέχθη πρὸ πάσης δυνηρείας ὅρκοις φεκτοῖς αὐτοὺς ἐβεβαίωσεν ἰμέρος, ἓ τὰ τῆς ἴσης ἀφῆς τὰ πέρα στέργης, ᾧ παράνυκα τῶν βασιλίδα καταλαμβάνει, Θεοδόσιον Πατρίκιον ᾧ Προμοσκείριον, τὸν ἐπίκλην Σαλιβαρᾶν, ἐάσας οἷς τὸ καταμαθεῖν δι' ἀλλήλων τοὺς ταραίσαντας. ἓν δὲ τῇ ἐπαυρίῳ τὰ πλῆθη ρογδεῖν αὐτὸς φοβοποιήσαμενος, ᾗ τὸν ἄγιον Μάμαντα ἐξαιρεῖς τὴ, ἓ κυρᾶς, ᾧ ἐξορίας τὰς πλείστας τραυματισάμενος, οἷς Χρυσόπολιν τὸς πόλεις ἐμβίβαζεν, καπαπάσας τὰς πλειόνας φόβους ὅρκος. οἱ δὲ διὰ τῶν συμφορὰν πύρωσι πέπειμον τὸ πέραμα προσηγόρευσαν.

B

C

D

Hoc anno Nicephorus, datis in publicum veteratoriæ & a Deo penitus alienæ mentis, per calliditates & aſtutias tot indiciis, militares copias affligere ac deprimere meditatus, milites Chriſtianos ex unoquoque Themate patriam deſerere, & facultatibus divenditis in Sclaviniam migrare edicto promulgato ſanxit. Extitit iſtud captivitate induCta non minus horrendum ſpectaculum. Multi ſiquidem ad execrationes & diras evomendas ex men-

Τὰτῳ τῇ ἔτει Νικηφόρος ῥῇ τὰς ἀδίκως ὑπεξειλημένους, τὰ στρατεύματα πάντα ταπεινῶσαι σκελέμβους, Χερσίνους ἀπανίσας ἐκ πασῆς Θέματος, ἐπὶ τῶ Καλαβρίαν γενέθαι φροντίδα, τὰς ᾗ τούτων ὑποστάσεις πιπρασκεθαι, ᾗ μη αὐξομελωσίας οὐκ ἐλαττον τῶ φανμα, πολλῶν ἓξ ἀνάγας βλασφημοῦντων, ᾗ ἐχθρῶν ἐφόδους αἰτιωμένων· ἔπρωσε δὲ τοὺς γαμικὸς

πάρους Ἑλλωσίτων, καὶ τοὺς Ἀσσθαδόντας μαλακίζοντων. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἀγχόνας ἐχρήσαντο ἀφοῖς ἀπαλλαγὴν τῆ δεινῶν. τὰ τε τῶ προσόντα δυσκίνητα συμπιεζόμενα ἠδυπάτων, καὶ τῶν ἐκ γονικῶν πόνων κτιθέσαν ὑπαρξιν ἐλυμαίνου ἑαυτῶν, ἐ πᾶσα τὰς πάντας ἐχεν ἀμυχανία. τῆ μὲν πενήτων ἐν τοῖς καὶ τοὺς ἐξῆς ῥηθησομένοις, τῆ δὲ ὑπερέχοντων συμπαχόντων αὐτοῖς, καὶ μὴ δυναμένων βοηθῆσαι, ἀποκλαιομένων δὲ βαρυτάρας συμφορὰς. ταῦτα μὲν ἀρχῆ μὲν ἀπὸ τῆ Σεπτεμβρίου, ἀφοῖς δὲ τὰ ἅγιον Πάσχα πεντήρασαι. β'. δεύτερον σωὶ τούτη κάκωσιν συνήταξε, γραθέντα πτωχοῖς, καὶ ἐξοπλίζεθαι παρὰ τὰ ὁμοχώρων παρίχοντες ἐ αὐτὰ ὁπλοπαίδικα ρομίσματα τῆ δημοσίφ, καὶ ἀλληλεγγύας τὰ δημόσια. τελεῖν κανόνιον ὑποτετάθαι παῖπας, ἐ ἀναβιβάζεθαι τὰ τῶν τέλη, παρέχοντας καὶ χαριτατικὸν ἕνεκα αὐτὰ κιράτων δύο. τεταρτῖαν. τοὺς κουρσμοὺς πάντας ἀναβιβάζεθαι φροντατητε. πέμπτων. τοὺς τῆ ἀγῶν οἴκων παροίκους, τοὺτε ὀρφανοτροφείου, καὶ τῆ ξενώνων καὶ γηροκομείων τε, καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ μοναστηρίων βασιλικῶν τὰ κατικὰ ἀπαιτεθαι ἀπὸ τοῦ φόρου τοὺς τῆς αὐτοῦ τυραννίδος. τὰ δὲ κρίττονα τῆ κτημάτων εἰς τὸν βασιλικὸν κουρατορίαν ἀφῆθαι, τὰ μὲν τὸ τέλη αὐτῶν ἐπιτίθεθαι τοῖς ἐκαποιμένοις εἰς τὰς αὐτοὺς ἀγωγὰς οἴκους κτήμασι καὶ παροίκοις, ὡς ἐπιλοῦθαι πολλῶν τὰ τέλη οἰκιάκων γεωμένων αὐτοῖς, καὶ τῆ χωρέων. ἐκτὸς. σκοπεῖθαι παρὰ τῆ ὑρατηγοῦντων τοὺς ἀῤῥόους ἐκ πτωχείας ἀναστησαμένους, καὶ ἀπαιτεῖθαι χήματα, ὡς ὑρετὰς ὑπσωρῶν. ἐβδόμων. τοὺς πρὸ ὀκοσι χρόνων ὑρηκότας, καὶ μέχρι τῆς ἐδρο πίθη, ἢ σαιῶς ὀτιοῦσι, ἐ αὐτὸς ἐξαργυρίζεθαι. ὀγδόων. τοὺς ἐκ πατέρων ἢ πατέρων κληρονομήσαντας διαιρεῖσθαι ἐκ τῆ αὐτῆ χρόνων ὀκοσι, ἐξαναδιδόναι τῆ δημοσίφ τοὺς πένητας. καὶ τοὺς ἀπεσαμένους ἔξω τῆς Λῤῥύδε σώματα οἰκτικὰ, ἀνὰ δύο νομίσματα τελεσαι προσόταξε, μᾶλλα τοὺς κατὰ τὸν ἀδιάκοσον. ἐνατῶν. τοὺς τὰς παραθαλασσίους οἰκοῦντας, μᾶλλα τῆς μικρᾶς Ἀσίας, μηδένα τῶν γνησίκως ζησάντας, ἄκοντας ἀνεῖθαι ἐκ τῆ καθαρκευάντων αὐτῆ κτημάτων, ὡς ἂν ἐκτιμαθῶσιν παῤ αὐτῆ. δεκάτων. τοὺς ἐκ ΚΠ. ἐπισήμου ναυκλήρως συναγωγὸν διδοῦσιν ἐπὶ τῶν τετρακισχιλίων τὸ νομισμα αὐτὰ χρυσίου λετρῶν δώδεκα, νῶσιν ἢ τὰ συμπᾶν κομιδῆρια. ταῦτα ἐκ τῆ πολλῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ μικρὰ μοι ἱστλογράφητας διλοῦντα τὸ φῶς παῤ αὐτὸς πλουσίας αὐτὸ πολυπλόκαιος. τὰ δὲ κῆ τῶν βασιλέως τοὺς ἐν τέλει, καὶ μόσους, καὶ ἀντίλεγοι ἐνδεχθέντα ἀνὰ πέρα συγγραφῆς τοὺς μὲν * ἀνεχέσυσπας ὅσοι οἶκοι ζῶσι, καὶ καθυποβάλλων τοὺς συνορεῖς ἢ οἰκεῖ διαβάλλων τὰς διαστὰς. ἢ ὁ ἀρχαῖς ἄδεν διγάζοντας ὑπὶ τοῖς λεγομένοις, ὑπεσπε βίβαιωτὰς συκοφαντίας. τὰ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ ἀσήμων κατ-

tis alienatione converti, ifti inimicas excurſiones peroptare, alii a paternis ſepulchris extorres ſeipſos lugere, & vita functos præ ſe beatos prædicare: fuerunt etiam qui laqueis a præſentibus calamitatibus libertatem quæſierint: bona ſiquidem immobilia ſecum una circumferre non valentes, paternis laboribus acquiſitas facultates miſere fibi dyſerire contemplati magna animorum anguſtia, & acerbo doloris ſenſu torqueḃantur; pauperibus quidem hæc aliaque inferius enarranda patientibus, ditioribus vero eorum miſericordia commotis, opis ſerendæ impotentibus, impendenteſque ſibi graviores ærumnas in diem præſcioluantibus. Et hæc quidem a Septembri ſumpſerunt initium, & ad ſanctum Paſcha ad finem perducta
B ſunt. 2. His ſecundam adjunxit offenſionem pauperibus militiæ adſcribi, & a concivibus armis inſtrui juſſis, qui nimirum per ſingulos homines nummos octodecim, & publica tributa unus in alterius vicem publico ærario penderent. Tertium hoc malitiæ ſuit commentum, ut nimirum inſpectis omnium facultatibus tributa præſtanda augerentur, & deſcriptionis conſectæ gratia, Ceratia duo a ſingulis exigerentur. Quartum iſtud inventum. Vectigalium remiſſiones priſtinum ſtatum reduci, & augeri. Quintum. A Deo devotarum ædium Orphanorum, dico, Peregrinorum, Senum receptaculis, Eccleſiis, & Monaſteriis Imperatorum liberalitate po-
Edit. Paris. ſitis Fumaria tributa a primo tyrannidis *pag. 412.*
C ſuæ anno colligi: poſſeſſionum uberiores in Imperatoris Curatoriam transferri: annua vero earum nomine penſa a reſiduis poſſeſſionibus & remanentibus ſacrarum illarum ædium accolis perſolvi: adeo ut habitationibus & agris in anguſtiis adductis aucta duplo tributa exigerentur. Sextum. A Provinciarum Rectoribus, qui ex egenis proxime divites evaſiſſent, inquiri, & ut a thefaurorum inventoribus divitias repeti. Septimum. Ab iis, qui viginti annis & citra illud ſpatium dolium aut vas quodcumque inveniſſent, pecunias emungi. Octavum. Eos qui ante prædictos viginti annos ab avis & patribus hæreditatis jure aliquid obtinuiſſent, etiamſi pauperes evaſiſſent, ad publico redhibendum
D cogendos. Qui autem extra Abydum mancipia emiſſent, de ſingulis duo numiſmata ſolverent, maxime Cycladas duodecim inſulas incolentes. Nonum. Qui ad maris, minoris maxime Aſiæ, littora habitarent, neque ex agrorum ſuorum fructibus victum percipierent, invitos prædia quæ aliis eripuerat, quanti ab eo æſtimata eſſent, emere præcepit. Decimum. Collectis in unum inſignioribus CP. naucleris, unicuique duodecim auri libras dedit, ea lege, ut in ſingula numiſmata quatuor Ceratia in fœnus penderent: ac nihilo ſecius conſueta naviglorum vectigalia reddere cogerentur. Ita ex multis pauca compendio in medium protuli, ex quibus varias
E ejus ad omne rapinæ atque injuſtitiæ genus artes commonſtrarem. Quas enim in Imperatrice Urbe ſummi, medii, atque infimi loci hominibus injurias intulit, plures funt, quam ut perſcribi poſſint: dum ipſe videlicet perquireret, quomodo unuſquiſque domi viveret; ſervoſque ad columnias in dominos ſtruendas impelleret: qui quidem initio criminationes in dubium allatas in dubium revocare ſimulans, eas poſtea comprobabat, atque confirmabat: idque præcipue in ignobilibus ad-

* Barbericinorum ὅπου οἰκίζουσιν

versus illustres viros admittebat, homines ad deferendum idoneos præmiis atque honoribus afficiens. Præterea patresfamilias quamplurimos a prima ad tertiam generationem domibus exturbavit, spe fretus eos quo citius ruerent, eo citius illorum hæreditates ad se deventuras. Id vero etiam dignum est quod memoriæ tradam, tum voluptati, quam utili exemplo futurum. Agebat in foro cereorum quidam venditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. Eum ad se accersitum helluo ille pecuniarum ex alloquitur. Appodita capiti meo manu, jura quanta tibi sit auri copia. Is tamquam indignus manum extendere recusans, & exequi compulsus, centum auri libras possidere Edit. Fmiſſ. pag. 413. fassus est: quas Imperator quantocyus protferri cum jussisset: Quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? Prande mecum: & acceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

Hoc anno Nicephorus, qui lege fancita fœnora exercenda prohibuit, solitas sibi at Deo invisas Christianorum inspectiones, bonorum omnium, & animalium, pabulorum, & fructuum iniquas proscriptiones, ufuras de navigiis captatas, aliaque mala infinita prorogavit in pejus: quorum narratio ex parte instituta molesta sis fut futura, qui res gestas compendio cognoscere student. Mensis autem Octobris die primo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus Monastico habitu tectus, educto e cujusplam militis latere gladio in Palatium irruit, Nicephoro mortem inferre meditatus. Astantium autem duos eum prosternentes, ac retinere contendentes graviter vulneravit. Comprehensus itaque, & tormentis examinatus, nullo criminis auctore vel conscio accusato, a dæmonio torqueri se finxit. Imperator virum pedicis ligneis, una cum iis qui a dæmone exagitantur, arctari jussit: quod gravis mali tam imperantibus quam subdito culque impendentis portentum dari, qualem impii Nestorii temporibus visum, augurati sunt. Porro Manichæorum, quos nunc Paulicianos dicimus, & Athinganorum ex Phrygia & Lycania juxta patriam suam erumpentium amicus totus eorum cupidine flagrans extitit, ac eorum varicinatis & superstitionibus omnino deditus: iis enim accitis, cum Bardanius Patricius seditionem movit, eorum præstigiis usus hominem in se rebellantem prostravit. Taurum siquidem in foveam demissum, & in terram capite proclivem, cornibus ad palum ferreum alligatis, eo pacto mugientem & in luto volutantem se occidi paravit: ejusdemque Bardanii vestes sub mola in retroactum gyrum contorta conteri præcipiens, ac simul incantamenta effutiens, Deo ita permittente, ob innumerum peccatorum nostrorum numerum, victoriam retulit. Quamobrem sub ejus imperium Manichæis iltis libere cum aliis vivendi & civitatis jure citra metum utendi facultas data: ex quo multos levioris ingenii homines nefaris eorum opinionibus depravari contigit. Fuit eum in Hexacionio Nicolaïs quidam, Eremitæ nomen falso sibi arrogans, & quidam ejusdem vitæ participes, adversus rectam fidem & venerandas imagines blasphemias evomere assueti. Istos sibi devincire, Pontificem vero Nicephorum reliquosque vi-

Τότῳ τῇ ἔτει Νικηφόρος τὰς κατὰ Χερσιανῶν ἐπίτιμιν ἐποιεῖτο ἀδίκως ἐξαγοραστοὺς παντοίων ἀλόγων, βοσκημάτων τε, ᾧ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε, ᾧ ζημίας, τῷ ἐν τέλει λογισμοὺς ὧν πλοιοις, ὁ πασι νομοθετῶν τὸ μὴ τοιοῦτον ἐξεπίτηδες ἴσχειν. Ἐ ὑπὸ κατὰ τὴν ὥραν ἀγοσύπαζεν ἐνεχθῆναι, φήσας. σὺ τί χρείαν ἔχεις πεμπασμοῦ; σιωπεζησόν μοι· καὶ ἄρον νομίσματα ἑκατὸν, καὶ πορεύου ἀρκούμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος τὰς ἀπὸ Χερσιανῶν ἐπίτιμιν ἐποιεῖτο ἀδίκως ἐξαγοραστοὺς παντοίων ἀλόγων, βοσκημάτων τε, ᾧ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε, ᾧ ζημίας, τῷ ἐν τέλει λογισμοὺς ὧν πλοιοις, ὁ πασι νομοθετῶν τὸ μὴ τοιοῦτον ἐξεπίτηδες ἴσχειν. Ἐ ὑπὸ κατὰ τὴν ὥραν ἀγοσύπαζεν ἐνεχθῆναι, φήσας. σὺ τί χρείαν ἔχεις πεμπασμοῦ; σιωπεζησόν μοι· καὶ ἄρον νομίσματα ἑκατὸν, καὶ πορεύου ἀρκούμενος.

Τούτῳ τῇ ἔτει Νικηφόρος τὰς κατὰ Χερσιανῶν ἐπίτιμιν ἐποιεῖτο ἀδίκως ἐξαγοραστοὺς παντοίων ἀλόγων, βοσκημάτων τε, ᾧ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε, ᾧ ζημίας, τῷ ἐν τέλει λογισμοὺς ὧν πλοιοις, ὁ πασι νομοθετῶν τὸ μὴ τοιοῦτον ἐξεπίτηδες ἴσχειν. Ἐ ὑπὸ κατὰ τὴν ὥραν ἀγοσύπαζεν ἐνεχθῆναι, φήσας. σὺ τί χρείαν ἔχεις πεμπασμοῦ; σιωπεζησόν μοι· καὶ ἄρον νομίσματα ἑκατὸν, καὶ πορεύου ἀρκούμενος.

τὸς κατὰ Θεὸν ζῶντας . πολλάκις δὲ κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἠναικάνθη , τοῖς φῶς ἀλλήλως ἐχθραίνουσι σφοδρὰ συγχαίρων , ὑπιποπίζων παντὶ Χερσαίῳ φιλοῦντι τὸν πλησίον , ὡς ἀσπρόπους τῇ Θείᾳ ἐντολῇ . ᾧ διὰ παντὸς ὧν αὐτῇ δίκας ἀλόγως ᾗ ἀλόγως παντὶ Χερσαίῳ κινεῖ ἐν τῇ κολαστηρίῳ τῆς Μαγγανρας , πρὸς τὸ μηδένα χολάζειν κατὰ τῇ ἀσεβείαν αὐτὸ . τὰς στρατιωτικὰς ἀρχοντας θυλικὰς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις , καὶ κληρικοῖς ἐκίλυτε κατηγορίας αὐθεντικὰς ἐν τοῖς ἐπισκοπείοις ᾗ μοναστηρίοις , ᾗ παπχρᾶσθαι τὰ αὐτὰ . τὰς ἀπ' αἰῶνος ἀναθεμίσεις τῇ Οἴῳ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ ἤλιγα , ᾗ τὰ τῇ ἐκκλησιῶν ἱερὰ κοινοβάσαι ἄξιον ἑδρηματίζειν , ὡς Ἰουδᾶς τὸ βλαστικὸν μῦρον . τὰς φρὸ αὐτὰ βασιλεῖς ἀπαυπας , ὡς ἀκυβερνήτους , ἐμίμητο . καθόλου τῶν φρότερων ἀπειρῶν , ᾗ μηδένα λίγων γίνεθαι τὰ κρατοῦντος δυναπώτερον , οἱ βούλοιτο ὁ κραπὸν ἐντρεχὼς ἄρχειν . ἀλλ' ἐματαιώθη ἐν τοὶς ἐβλογισμοὶς αὐτὰ ὁ θεάπαντος . τῇ ἢ Φιβρουαρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς δ'. ἰνδικτιῶνος τῇ φρώτῳ σαββάτῳ τῇ πρασίνων ὑπαπτικὸν τοὶς Σαρακηνοὶ εἰς Εὐχάϊταν Λίσσηι ἐρατηγῷ τῇ Ἀριβμιακῶν σὺν τῇ ῥόγᾳ τᾷ Σίμπος , αὐτὸς ἀφείλαπο σὺν πολλῷ πλήθει λαὸ . πέλαπα δὲ ἢν ιγ'. γηόμβμαι λίτραι χίλιαι τεμακόσιαι . Ἐ οὐ ὅπω μὴ παιδεθεὶς ἠλόγχπο Νικηφόρος τῆς πλευσείας παύσαθαι . ἐπὶ τοσούτοις ὅων σημείοις ὁ νίος Λχαὰβ μὴ παιδεθεὶς , ὁ Φαλδεὶδς ᾗ Μὰβ ἀπλπόπιρος , κατὰ Βουλγάρων πορπάπτηται ἅμα Σπυρακίῳ τῷ υἱῷ αὐτὰ . ᾗ τῇ Τ Μάϊω μηνὶς **** τῆς βασιλείδος ἐξιὼν , ἐκίλυσεν Νικήτᾳ Πατρικίῳ Ἐ γενικῷ Λογοθέτη τὰ δημόσια τέλη τῇ ἐκκλησιων ᾗ μοναστηλων ἀναβιβάσαι , ᾗ ὀκπὼ ἐπῶν ὀπιθοτελείας , τοὺς τῇ ἀρχόντων ἐπαπωθῆναι οἴκους . ᾗ νῦ Ὄρηος μέγας . ἐγκαλύμενος δὲ ὑπὸ τινος γνησίου αὐτὰ Θεραπόντος , Θεοδοσίου , φημὶ , τοῦ Σαλβιβαρᾶ Πατρικίου ὄντος , ὅτι πάντες καπαβεβώσι ἡμῶν , δίσποπα , Ἐ ὲν καιρῷ πεφυκμοῦ πάντες χαρίσονται τῇ πιῶσι ἡμῶν . ἐφη φρὸς αὐπὸ . ὁ Θεὸς σκληρώμων ἐσκλήρωσε τὴν καρδίαν μου . τί ἀγαθὸν ἔσαι τοῖς ὑπὸ τὴν χεῖρά μου παρὰ Νικηφόρου , Θεοδόσιε , μὴ ἐκθέχου παρὰ τῶν ὁρωμένων σοι . ταῦτα Κύριος οἶδε . ταῦτα ζώσῃ φωνῇ ἀκήκοα παρὰ Θεοδοσίου . ἐπισπωλάζας δὲ τὰ στρατόμματα , ὑ μόνος ἐκ Θράκης , ἀλλὰ ᾗ τῶν περατικῶν θεμάτων , πεζπάς τε πολλὰς ἰδίους ὁβωνίους σφενδόνας ᾗ ῥάβδους ὠπλισμένους βλασφημοῦντας ἅμα τοὶς στρατόμμασιν , ἤλασε κατὰ Βουλγάρων . Κρεμος δὲ τὰ πλῆθη φρβηθεὶς , ὄντων ἀπῶν ἐν Μακρὰϊκας πέντε εἰρλιῶν . ὁ δὲ τὰς οἰκείας καποβυλίας , ᾗ τὰς τῇ ὁμορρόνων αὐτὰ συμβόλων εἰσκηρύσει διεκωλύθη . καὶ μὴ πολλὰς πιεπαγωγὰς δι' ἀβάπων τόπων ῥιψοκινδυνως ὁ Στρατηγὸς εἰσέρχεται εἰς Βουλγαρίαν τῇ οἴκοῃ τοῦ Ἰουλίου μῆνος . κωμὸς ἰῶ ἐπιπλὴ παυλέθριος συχνὰς ἐπιρθεγγόμμος , τὸ , τίς πορδύσεται καὶ

Theophanis Chron.

tam suam ad Dei placitum conformantes. *Edit. Paris.* affligere studebat . Sæpius enim his illos, *pag. 414.* incutientibus succensuit : cum ex adverso mutuas ad invicem soventes inimicitias amplecteretur ; & diligentes invicem convitiis mordaret , usque erat divinorum mandatorum acerrimus oppugnator , in id toto studio raptus , ut, libibus per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnauræ carnificina intentatis , neminem impietatibus suis dignoscendis attendere permitteret . Militares proceres Episcopis & Clericis herili jure Episcopatibus & Monasteriis abductis, in fervorum modum uti, coruinque bonis abuti, jussit . Eos insuper , qui ab antiquo aurea vel argentea quæque vasa Deo devota confecrasserit , ipse vitinperiis inceslebat : & quæ nunc possideret Ecclesia communibus usibus deputanda , prout Judas Dominicum unguentum , deblaterabat . Ad hæc qui præcesserunt Imperatores , ceu rerum gerendarum imperitos , moderantia in universum fublata , accusabat , affirmans neminem Principe potentiorem esse , modo caute atque strenue is imperium gerat : sed homo divinæ justitiæ victima in hisce suis vanis commentis deceptus est . Mense porro Februario indictionis ejusdem quartæ , primo quadragesimæ Sabbato , Saraceni Leoni Armeniacorum Duci militum fuorum stipendia secum vehenti ad Euchaitam obviam facti , cunctis cum exercitus parte in potestatem suam mittunt . Erant autem talenta tegulecim libras mille & trecentas cuficientia . At ne quidem sic castigatus ab avaritiæ libidine ut refipiscerer: Nicephorus commoveri potuit . Tantis etiam fignis haud eruditus novus ille Achab , Phalarim & Midam divitiarum cupidine superans , adversus Bulgaros una cum Stauracio filio exercitum parat : & menfis Maii die **** Imperaute Urbe profectus Niceræ Patricio & Generali Logotetæ mandavit , publicos Ecclesiarum & Monasteriorum census augeret, & in octo fequentes annos penfionem a proceruin domibus exigeret : quod gravi communique luctui causam dedit. A quodam autem fideli suo famulo , Theodosio, inquam , Salibara filio viro Patricio reprehensus est ac monitus verbis istiusmodi : Omnes adversum nos vociferantur , inquit , Domine, & si quid adverfi nobis accideric, omnes casu nostro lætabuntur . Nicephorus respondit . Deus qui corda hominum indurat , meum pariter induravit : quid boni in fubditos meos a Nicephoro profluere potest , Theodosi ? Ne præter ea , quæ experiris , aliud quipplam expectes. Ista Dominus novit . Ista viva voce referentem Theodosium audivi . Igitur copiis non folum ex Thracia , fed ex ulterioribus etiam provinciis in unum collectis , multisque *pag. 415.* pauperibus eo adactis , ut propriis stipendiis militarent fundis & baculis armati , ex quo diris omnibus eum , & una exercitum ejus universum devovebant , adversus Bulgaros contendit . At cum populares illæ turbæ Marcelios adventifent , extimuit Crummus, & de pace tractare molitus est: fed Nicephorus tam proprii consilii pravitate , quam ejusdem secum fensus consiliariorum fuggestionibus impeditus , tractarum recusavit : tandemque post varios per invia loca circuitus , post expositum periculo exercitum Thraso-timidus mensis Julii die vicesimo , Bulgariam ingreditur , sub canis pernicioslfimum exortum : illud autem frequenter

insonabat: Quis ibit, & decipiet Achab? Sive Deus etenim, sive oppositus hostis, cuncta trahit, & regit. Prius autem quam in Bulgariam penetraret, Byzantinus famulus ejus Intimus Imperatoria veste & auri libris centum secum sublatis, a Marcellis ad Crummum profugit: quam domestici fugam plurimi in sinistrum omen interpretati sunt. Post dies vero tres & confictus primos leviores, cum fortunam in vota confirmantem secum trahere videretur, haud prosperitatis auctori Deo victoriæ succeſſum adſcripit: ſed Stauracii ſolius ſelicitatem ac providentiam laudavit: & iis, qui ingreſſum in Bulgariam diſſuadebant, pœnas comminatus eſt. Porro animalia ratione carentia, & ipſos infantes neci crudeliter tradi mandavit: & reliſtis civium ſuorum cadaveribus inſepultis, ſolam congerendorum ſpoliorum curam ſuſcepit. Clauſtris & ſigillis Crumni conclavia velut propria communiit: eorum qui prædam attigiſſent aures & membra præcidit: Crummi Aulani ita dictam incendit. Is animo fractus, demiſſis verbis Nicephoro ſignificat. Quoniam viciſti, tolle quod tibi placitum eſt: & diſcede cum pace. Is pacis inimicus, pacem non admiſit: quo Crumnus exaſperatus, regionis adiens & exitus ligneis ſeptis in muri modum communivit. Quod cum reſciſſet Nicephorus ſubito terrore quaſi fulmine ictus, pro inciam circumibat, & quod moliretur opus hærebat: Cladem itaque præſagiens ſuis dixit. Nullus periculum evadere, niſi voluctres fianius, ſperare valet. Bini dies ſeria nimirum quinta & ſexta in hæc machinamenta inſumpti. Nocte vero, quæ Sabbatum præceſſit, gravi tumultus & arrinatorum hominum motus circa Nicephorum & ejus milites auditi cunctorum animos in terrorem & anxietatem conjecerunt: mox ſub crepuſculum impetu facto in Nicephori & Opſimatum ejus tentoria, ipſos miſerabiliter

Edit Pariſ. pag. 416. obtruncarunt: inter quos Aetius Patricius, Petrus Patricius, Siſinnius Triphyllius Patricius, Theodoſius Patricius, Salibaras dictus, qui multis anteannis & malis illatis Bearam Irenem affixit, Præfectus quoque etiam ipſe Patricius, Romanus Patricius, & Orientalium Dux, & alii plurimi Protoſpatharii, Spatharii, agminum Ductores, Excubitorum Domeſticus, exploratorum ſive Imperatoriæ vigiliæ Drungarius, Thraciæ Dux, multi præterea Thematum proceres & Officiales, cum innumera millium plebe, adeo ut Chriſtianorum decor omnis & ſplendor eo die proſtratus fuerit & omnino extinctus: Armaque pariter univerſa & Imperatoris ſupellex omnis perierit. Incompoſitum fame iſtius diei relatum, ceu qui luctum & querelas omnes exſuperet, ita fuit ut Chriſtiani iterum alibi oculis proſpiciant. Contigerunt iſta menſis Julii die viceſimo quinto indictione quarta. Crummus autem amputatum Nicephori caput, adventantibus ad ſe variis nationibus oſtentandum per dies multos in Romanorum dedecus & vituperium in ligno ſuſpendit. Poſtmodum vero illud ſuſpendio revulſum, carnibus nudatum, & argento tectum, compotatoria Sclavinorum Principibus in poculum gloriabundus effermavit. Innumeris viduis & orphanis uno die factis, luctuique intolerabili totum Imperium obtinenti, ſola ejus mors medelæ pariter & ſolatio fuit. Cædis ejus modum nullus qui e præſlo evaſit incolumis

Α ἀπατήσων τὸν Ἀχαάβ; λέγων· ὅτι κἂν ὁ Θεὸς, κἂν ὁ ἀντικείμενος ἦλκει ἅπαντα. πρὸ δὲ τῆ εἰσιλάσεως αὐτὸς, Βυζάντιος ὢν τῶν Ἐπιφανεστάτων οἰκείας πρὸς Κρούμμον ἀπὸ Μαρκέλλων προσέφυγε, σωματοπρασίας ἱδίοις βασιλικῶν τε χρυσίου λίτρας ἑκατὸν· πολλοὶ δὲ τὸν πόνον φυγὴν ἐπὶ κακῷ Νικηφόρῳ αἰωνίσαντο. ἐπὶ δὲ τρισὶ ἡμέραις μὲν τὰς πρώτας συμβολὰς ὁδοῖς κατοδοῦσθαι, ὡ τῇ τακοδοσώτει Θεῷ τὰ τῆς νίκης ἐπέγραφεν. ἀλλὰ Σπυρακίῳ μέτου τὴν ἀυτυχίαν τῇ βλγαλίαν ἐκήρυττε, τοῖς κωλύουσι τὴν εἴσοδον ἄρχουσιν ἐπείλει. ἄλογα δὲ ζῶα τε βρέφη τε πάσων ἡλικίαν ἀνελεῶς φονεύεσθαι προσέταξε, τῶν τὰ τῇ ὁμοφύλων νεκρὰ σώματα ἄταφα ἐάσας μόνης ἐπιμελούμενος τῆς τῇ σκύλων συλλογῆς, κλείθρα δὲ τῷ σφραγίδας τοῖς τὸ Κρούμμου ταμείοις ἐπιθεὶς, ὡς ἰδία λωπὸν ἀσφαλίσατο. ὅτα γοῦν τῇ τὰ ἴτιρα μέλη Χριστιανῶν ἀφαμένων τῇ σκύλων ἀπέτεμψε, τῷ τὸν λεγόμενον αὐλὴν τὸ Κρόμμου ἐνέπρησεν, ἐκείνου σφόδρα ταπεινημένου τῇ διλοῦσθαι, ὅτι νενίκηκας. λάβε δῶν εἴτι σοι ἀρεσον ἐστί, Ϲ ἔξελθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ τῆς εἰρήνης ἐχθρὸς ταῦτα ἀ προσέκατο· ἐφ᾽ οἷς τῷ χαλεπήνας ἐκείνος, τὰς τῆς χώρας αὐσόδους τῷ ἐξόδους περιφραγμένος ξυλίνοις ἐχυρώμασι, πύμ᾽ας κατεφαλίσατο. Νικηφόρος δὲ τὸν γνῶς, ὠδίνας, ὡς ἐμβρόντητος. ὅτι πράξει, κηνόσι περιέγραν. ᾗ τοῖς συνοῦσι τὰ τῆς ἀπωλείας ἐλεγεν· ὅτι μὴν πτερωτοὶ γενόμενοι, μυδεῖς ἐλπίσι ἀφευγόντες τὸν ὄλεθρον. ταῦτα δὲ ἐν ἡμέρας δύο πέμπτην Ϲ παρασκευὴν τὰ μηχανήματα. ᾗ τῇ νυκτὶ τὸ σαββάτῳ παροχεῖ ᾗ ὄχλων ἐκόπλων περὶ Νικηφόρῳ τῷ τοὺς σὺν αὐτῷ ἀκουσμοὶ παραπλῆξις πάντας ἐξευρύσασαν. πρὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιλθόντες οἱ βάρβαροι κατὰ τῆς τῶ Νικηφόρου σκηνῆς, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ μεγιστάνων αἱναιρέσεν αὐτὸ εἰκτοὺς, ἐν οἷς ᾗ Αἴτιος Πατρίκιος, ᾗ Πέτρος Πατρίκιος, καὶ Σισίνιος Πατρίκιος ὁ Τριφύλλης, ᾗ Θεοδόσιος Πατρίκιος ὁ Σαλιβαρᾶς, ὁ πολλὰ δυσπάσας καὶ κακὰ ἐνδειξάμενος τῇ μακαρίᾳ Εἰρήνῃ, ᾗ ὁ Ἐπάρχος Πατρίκιος, ᾗ Ῥωμανὸς Πατρίκιος, ᾗ φραγὴς τῷ Ἀνατολικῶν, ᾗ ἴτιρει πάλαι Πρωτοσπαθάριοι, καὶ Σπαθάριοι, καὶ τῷ ταγμάτων ἄρχοντες, καὶ τῷ Β Ἐξκουβίτων Δομέστικος, Ϲ ὁ Δρουγγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλας, ᾗ ὁ τῆς Θράκης στρατηγὸς, Ϲ πολλοὶ ἄρχοντες τῷ θεμάτων σὺν ἀπείροις λαοῖς, πᾶσά τι τῷ Χριστιανῶν ἡ κάλλους διαθρᾶνα· τά τι ὅπλα πάντα ἀπώλοτο, ᾗ τὰ τῆς βασιλείας σκεύη. τὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἡμέρας ἀκαλλὲ ῥῆματα μὴ γένοιτο Χριστιανοῖς ἰδεῖν ἔτι, ὡς πάντα θρήνου ἐπίκεινα. ταῦτα δὲ γίγονε τῇ οἴκοῳ πέμπτῳ τὸ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτιῶνι τετάρτῳ, τὸν δὲ Νικηφόρου κεφαλὸν ἐκπέμψας ὁ Κρόμμος, ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου ἡμέρας ἱκανὰς, εἰς ἐπιδεῖξιν τῷ C ἐρχομένων εἰς αὐτὸν ἐθνῶν, ᾗ αἰσχύνην. μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν αὐτὸν, καὶ χρυσώσας ὅτειλ, ἀργυρᾷ τε ἐνδύσας ἔζωθεν, πίνειν εἰς αὐτὸν τῆς τῇ Σκλαβίνων ἀρχοντας ἐπεὶησεν ἐγκαυχώμενος· πολλῶν δὲ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γενομένων, ᾗ θρήνου ἀπαραίτητου ὄντες, ᾗ τούτου σφαγὴν πελῶν D

παραμυθία γέγονε. τὸν δὲ τρόπον τῆς τούτου σφα- A
γῆς ὧδε τῇ παρασυθέντων ἀκριβῶς ἐξηγήσατο.
φασὶ γὰρ τινες ὅτι ὁ Χερσιανὸς πιστότατα τοῦ ν-
πίτροφον. οἱ δὲ γυμνικώδεις τῇ ἀνδρῶν εἰκότως
αὐτὸν εἷς σωφρονίζετο, οἱ μὲν τῇ τῆς σοφίας πυρὶ,
οἱ δὲ ἔφεσιν ὅλοσφ σωὶ αὐτῷ. τούτῳ τῆς ἀρχῆς
Χερσιανοὶ βαρυπόρω ὠθεὶ χρόνῳ πτύρεσαι. πα-
τρὸς γὰρ ἐν πλουσίας, καὶ ἀπολασίας, ἢ βαρ-
βαρικὰς ὠμότητα ὑπερκάτεινε τὴς φοβερὰ αὐτῷ βα-
σιλεύσαντος. πρὸ ὧν καπὶ μέρος διᾴσαι, καὶ
τοὺς μισήσαι δύασιν, ἢ ἥμιν ἐργάδης. πλὴν
ἐκ τῆ κραιτέδου τὸ ὕφασμα φρόνλον, καπὶ τὸν
παρομίαν. τιτρώσκεται δὲ ἢ Σπυράκιος παῖς αὐτῷ
καιρίως καπὶ τὸ ἀποσθλον τὸ δεξιὸν μέρος· καὶ μό-
λις τῆς μάχης ἐξῆλθε ζῶν, ἢ καπλαβὴ ἢ Ἀδελα-
νὴπολιν ὄνους ὑπὸ τῆς πλαγῆς κολαφζόμβος. Στέ-
φανος δὲ Πατρίκιος ἢ Δομέστικος τῶ ἡολῶν συμπα-
ρέντος ἢ Θεοκτίστ Μαγίστρου ἀπυγόρδυσι Σπυράκιον
αὐτοκράτορα, ἢ διδίχθη τῇ πιεισαθέντι λαῷ κα-
πὰ τὰ ἰδίᾳ πατρὸς, ἢ φθόδρα ἠδωδησαι, Μι-
χαὴλ δὲ Κυροπαλάτης ἀβλαβῆς πιεισαθεὶς, πολ-
λὰ παρικλήθη ὑπὸ τῇ φίλων ἀτεχορδήσαι βα-
σιλεύς, ἢ ἐ καπδήξατο διὰ τὴς ὁρῶς Νικηφόρου
ὅρκως, καὶ Σπυράκιον. τοῦτῳ Στέφανος Δομέστικος
ἀντέστην ἐλπιδὶ τῆς ζωῆς Σπυράκιν. Θεόκτιστος
δὲ ὁ Μάγιστρος σωμήρχετ πιεὶ τῆς βασιλείας Μι-
χαὴλ. Σπυράκιος δὲ ὅτ ἤρων αμοῤῥαγήσας ἀμέ-
τρως καπεφαύδη μυρὶς ἢ σκίλη, φορείοις ἐλθὼν
ἐν Βυζαντίῳ. τούτῳ Νικηφόρος ὁ Πατρικάρχης πάνυ
φρονεμίβως σωμβουλεύσ ἐξελιώσαθαι τὸν Θεόν, ἢ
πὺς πλουσιωθέντος παρὰ τὸ πατρὸς αὐτῷ παραμυ-
θήσαθαι· φῶς ὧν ὁ τῆς πατρικῆς γνώμης γνή-
σιος κληρονόμος ὑλαγτε, μὴ δωίᾳδαι πλέω τῶν
πολάτων ἀποδεωῖαι· ταῦτα δὲ ἰῶ τὸ μικρὸν μο-
χθηρὸ ἢ ἐκείνου ἀδικῶν. πλὼ ἢ πνεῦ ταῦτα ὦ-
κνει, ζωτικὰ καραδοκῶν. ἀσπονδὸν δὲ ἴχων πα-
τρικὸν γνώμῃ συχρότερο ἀτιμίας ἐβαλλε Θεό-
κτιστον Μάγιστρον, ἢ Στέφανον Δομέστικον, ἢ Μι-
χαὴλ Κυροπαλάτην, ὑποτρεφμβίους πάντα ἢ Προ-
κεπίαν τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, ὡς ἐπιβουλδι-
σασαν αὐτῷ ταῖς Θεοφανοῦ Αὐγούσης ἐπιβου-
λαῖς. αὐτικα γὰρ ἢ πάλαισε κατὰ μίμησιν τῆς
ἁγίας Εἰρήνης κρατήσεν ἠλπίζ, τῆς βασι-
λείας ἅπαις ὤσα. ὁ δὲ Σπυράκιος ἀνάπεις
ἑαυτὸν ὁρῶν διακεείμβον τῇ γαμετῇ τῶν βα-
σιλέων ἐποίδαζ πνεμπόσαθαι, ἢ ἀπ-
μοκρατίαν ὑγείραι Χερσιανοὶ ἐπὶ τοὺς φο-
λαβῶτ κακοὶς. ἐφ ᾧ πτοδέντες Νικηφό-
ρος ὁ Πατεάρχης, καὶ ὁ Θεόκτιστος Μά-
γιστρος, καὶ Στέφανος Δομέστικος ἐκ πολ-
λῆς ἐχθρας εἰς φιλίαν ἀλλήλοις, ἢ Μι-
χαὴλ Κυροπαλάτης, ἦλθον κατὰ τὰ πλὴ τῶ
Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ἐ-
τῇ δὲ ἑσπέρᾳ τῆς φωτὸς τῶ Οκτωβρίου μη-
νὸς φροσκαλισάμβος Στέφανος Δομέστικος ἐκπο-
ρεύεται, πῶς ἂν δυνηθῇ ἀγαγεῖν Μιχαὴλ
τὸν γαμβρὸν αὐτῷ ἐκ τῆ οἴκου αὐτῷ φῶς
τὸ τυφλῶσαι αὐτὸν, αὐτὸ δὲ φόσαντος ἀδύνα-
τον εἶναι ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ᾗ πλέ αὐτὸν
δυνάμιν, καὶ τὸ πῆνυ ἀσφαλὲς τῶς οπίας

enarrare potuit. Quidam etenim eadem- A
tem a Christianis petrarum cumulo obru-
rum referunt. Efficeminati autem ejus mi-
nistri evirati, cum quibus ipse concumbe-
bat, partim valli incendio consumpti, par-
tim ense jugulati, una cum eo interierunt.
Nullum certe tempus Christianis calami-
tosius hoc Nicephori imperio extitit: adeo
ut crudelissimos quosque antecessores fant
avaritia, libidine, & barbarica prorsus fevi-
tia superarit: quorum singula enarraturus
si percurrerim, posteris incredibilis, nobis
autem onerosa suscipueretur historia: ve-
rum ex fimbria & limbo panni conjectus
totus dignoscitur, quod vulgare fert pro-
verbium. Ad Spondylorum autem dex-
tram partem lethale vulnus accepit filius
Nicephori Stauracius, vixque vivus con-
flictu crepeus plagæ doloribus vehemen-
ter exagitatus Adrianopolim pervenit.
Porro Stephanus Patricius & Scholarum B
Domesticus, Theoctisto Magistro præsente,
Stauracium Imperatorem declaravit, & de patris ejus imperandi ratione ad exer-
citus reliquias, quæ se fuga lecto fabri-
puerant, orationem habuit, quam illi lætis animis excepernt. Michael porro Curo-
palates salvus e prælio redux, Imperato-
rem salutari se permitteret, plurimum ab amicis rogatus, ob id sacramenta Nicepho- *Edit. Paris.*
ro & Stauracio a se data, potestatem obla- *pag. 417.*
tam recusavit. Huic etiam melioris vale-
tudinis a Stauracio recipiendæ spe fretus Stephanus Domesticus fortiter obsiste-
bat: eidem vero Michaeli imperium con-
ferendum sollicite curabat Theoctistus C
Magister. Stauracio autem singuinem
cum urina emittenti, femora atque crura
ita extabuerunt, ut lectica in Urbem sit
invectus. Huic Patriarcha Nicephorus be-
ne affectus Deum placaret, & patris ejus
rapinis oppressos consolaretur ac levaret,
consulebat: ad quem paternæ sententiæ
legitimus successor, se non amplius quam
tria talenta restituere posse retulit, quæ
injustorum ejus raptorum minima pars
erat: quam tamen filius quasi de vita fa-
curus reddere cunctabatur. Paternorum
insuper morum imitator reditus, cum
animo inimicitiis reconciliando prorsus
averfum se exhiberet, Theoctistum Ma-
gistrum, Stephanum Domesticum, & Mi-
chaelem Curopalatem saepius contumelia
affecit, Procopiam quoque sororem vehe-
menter averfabatur, quasi Theophanone D
Augusta ita suadente fibi paratfet insidias.
Infelix enim haec foemina Beatæ Irenes
exemplo, continuo in spem potiundi Im-
perii venit, cum sine liberis esset: Stura-
cius vero segritudine remediis omnibus
superiore cum se jactarum cerneret, Im-
perium conjugi comparare, vel in populi
potestatem Reip. totius summam revoca-
re, quæ certe præteritarum calamitatum
fuisset summa: studiis omnibus conten-
debat: qua re Nicephorus Patriarcha, &
Theoctistus Magister, quemadmodum &
Michael Curopalates in metum addocti,
ex inimicitia prius ad invicem exercita in
concordiam redierunt circa mensis Se-
ptembris exitum indictione quinta. Por- E
ro mensis Octobris die primo sub vesperam
Stauracius Stephanum Domesticum ad se
accersitum interrogavit, quavam via Mi-
chaelem ex forore sibi levirum oculis
quantocyus orbandum domo posset extra-
here? Quod ille quum ob circumstipan-
tium vires, tum ob incommodam horæ
tempestatem, tum denique ob munitiffi-
mum domus ejus situm, haud fieri posse

respondereret ; Stauracios eum deprecatus est , ne ista ulli revelaret . Ille verbis ad fiudendum compositis a cura hujusmodi alienum esse rogat : mox per totam nostem in tectis Hippodromi locis collectis residuorum agminum reliquiis , eorum Duces Michaelem renunciatorus Imperatorem illo convocavit . Senatus insuper Palatium diluculo conveniens , Imperii potestatem ei committendam decrevit , prout sequentibus declarabitur . Nicephorus autem Patriarcha cautionem propria manu scriptam a Michaele exegit , quod ipse rectam fidem defensurus , manuque a Christianorum effundendo sanguine alienas servaturus esset , hominesque ex sacro Clericorum ordine , vel Monachos , cæterosque omnes in Ecclesiasticum catalogum relatos verberibus & injuriis nimime læsurus .

Edit Paris. pag. 428.

Divinæ Incarn. Æræ.	Rom. imp. Michaelis 4.	Arabum Duc Muamed annis 4.	Romæ Episc. Leonis annis 14.	Constantinop. Episc. Nicephori 9.		
Anni mundi 6302.	1	4	14	7		

Hoc anno mensis Octobris die secundo Indictione quinta , feria hebdomadis quinta , hora prima , Michael piissimus Curopalates a Senatu & militaribus Ordinibus in Hippodromo Imperator salutatur . Stauracius autem , Imperatoris alteries audita designatione , detonsis illico capillis , Monasticum habitum , Synesone Monacho ejus confanguineo illam conferen e , induit , & Patriarchæ opem , ne sibi deficeret , pluribus interpellavit . Patriarcha in Palatium profectus , Stauracium ipsum , una cum Imperatore & sorore rogantibus , mutuis urgebat precibus , ne fidibus in ejus salutem struendis , sed desperato vitæ ejus statui , quod gestum erat , adscriberet . Is paternæ inquitiæ fedaturus exemplum in fabrem actus , respondit Amicum meliorem me non invenies . Quarta vero diei hora in Ambone magnæ Ecclesiæ a Nicephoro Patriarcha Michael coronatus est , cum maximo civitatis totius tripudio : ipse vero Patriarchæ auri libras quinquaginta , Cæro viginti quinque donavit . Magnificus enim & ab avaritiæ labe alienus cum esset , omnibus , quos Nicephori cupiditas injuste læserat , opem tulit , & Senatum militaresque Ordines muneribus suis recreavit . Mensis subinde ejusdem die duodecimo Procopia Augustæ nomen cum corona accepit in Augustei Triclinio , donaque quamplurima in Senatum contulit . Qcesiorum insuper bello Bulgarico e Thematibus militum uxoribus tale nta auri quinque largita est . Stauracii etiam conjugem Theophanonem in Monasterium retrudam facultatibus auxit , ejus quoque consanguineos sub Nicephoro misere viventes ditavit , eisque Inter alia insignem domum , quæ Hebraica nuncupabatur , concessit in Monasterium , in quo sepultus est Stauractus . Universos denique Patricios , & ordinis Senatorii , Pontifices , Sacerdotes , & Monachos , milites , & pauperes , Imperatricis Urbis cives , & provinciarum incolas beneficiis affecit : adeo ut inexplebilis & immensæ Nicephori avaritiæ , propter quam miseranda forte in e:lit , nullum remaneret vestigium . Ad innumeras autem ejus virtutes & probos mores accessit , quod cum piecate & recta in Deum fide excelleret ,

pag. 429.

A αὐτῷ , παρακάλει μὴ γνωθῆναι τοῦ τὰ λεχθέντα. ὁ δὲ λόγους ποιθανοὺς ποίσας αὐτὸν ἀμεριμνᾶν . δι' ὅλης νυκτὸς τὰ παραλειφθέντα τῇ πραγμάτων στρατήματα συνήγαγεν ἐν τῷ σκηπασῷ ἱπποδρόμῳ μετὰ τῆς οἰκείων ἀρχόντων ὅρκος ὁ ἀναγορεύσας τὸν αὐτὸν Μιχαὴλ εἰς βασιλέα . καὶ ἠλθούσης πάσης τῆς συγκλήτου τὸ ὄρθρου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν ἀναγόρευσαν βασιλέα , ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται . Νικηφόρος δὲ ὁ Πατριάρχης ἐγγραφον ἐξ ἰδίοχείρου παρὰ Μιχαὴλ ἀπῄτησε περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως , καὶ τὸ ἀκαιρότατος φυλάξαι τὰς χεῖρας ἀπὸ Χειτιανῶν , & περὶ ἱερατικῶν ἀνδρῶπων , ἢ μοναχῶν , ἢ ὁ-

B λως τῶν ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου τὸ μὴ τύπτεθαι παρ' αὐτοῦ .

Κύκλος τοῦ ἡλίου.	Ἔτη κόσμου.	Ρωμ. βασιλ. Μιχαὴλ ἔτη δ'.	Ἀμὶρ. ἀρχηγ. Μωαμεθ ἐτῶν δ'.	Ῥωμ. ἐπίσκ. Λεόντ. ἔτη ιδ'.	Κπ. ἐπίσκ. Νικηφόρου ἔτη θ'.		
	,ςτβ'	δ'	δ'.	ιδ'	ζ'		

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ β'. ἰνδικτιῶνι ε'. ἡμέρᾳ ε'. ὥρᾳ α'. Μιχαὴλ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Κουροπαλάτης ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ὑπὸ πάσης τῆς συγκλήτου , καὶ τῆς τιμωμένων . Σπυρίδιος δὲ τῶν τῶν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ , αὐτίκα τῶν κόμων ὑποκειράμενος , μοναχικὰ ἐνεδύσατο ἱμάτια διὰ Συμεὼν μοναχὸν συγγενῆ αὐτῶ , πολλὰ δ' Πατειάρχου ἐπιβοωμένου , ὡς ἑλλὼν ἐν τῷ παλατίῳ πολλὰ Σπυρίδιος σωῒ τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ ᾧ τῇ ἀδελφῇ παρακάλεσιν μὴ λυπεῖθαι ἐν τῇ γεγονότι , ὡ δὲ κατ' ἐπιβολὴν , ἀλλὰ κατ' ἀπογνωσιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς . ὁ δὲ τῇ πατειᾷ ποτηρίῳ λυπῶν , ὡ φροντίσατο εἰπὼν φῶς αὐτὸν , φίλον αὐτὸ κρίττονα ἐχ ὁρῶσις . ὥρᾳ δὲ πτάρτῃ τῆς ἡμέρας ἐσῆλθ Μιχαὴλ παρὰ Νικηφόρῳ Πατειάρχῳ ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας , ἐφ' ᾧ κοινὰ σχαλίσασις γένται , καὶ ἐφωράσατο τοῦ Πατειάρχῳ χρυσίν λίτρας πεντήκοντα , ᾧ τῇ κλήρῳ ἐποσι πέντε . μεγαλόψυχος δὲ ᾧ φιλάργυρος ὢν πάντας παρημυθήσατο πᾶς ἐπ' Νικηφόρῳ πλουσίους ἰδικημένους , δωρησὰς τε τῶν σύγκλητον ᾧ τὰ στρατόμματα ἀνεπτέσατο . τῇ δὲ ιβ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐσῆφθη Προκοπία Αὐγούσῃ ἐν τῷ τειμλίῳ τὸ λύγκιος , ᾧ πολλαὶς δωρεαὶς τῶν σύγκλητον ἐφιλοτειμήσατο . τῇ δὲ ἀναιρέσει τὸν Βυλγαρέῳ Θεματικῶν στρατιωτῶν ταῖς γυναιξὶ πέντε τάλαντα χρυσίν ἐδωρήσατο τῶν δὲ γαμετῶν τὰ Σταυρακίου Θεοφανὼ καπηλεύτισε μοιάσασα , ᾧ τὰς συγγενεῖς αὐτῆς οἰκτρῶς ζῶσαπας ἐπὶ Νικηφόρου , ὃν οἷς ᾧ ἐπίσημον οἶκον εἰς μοναστήριον , τὰ Ἑβραϊκὰ λεγόμενον , παρέχων , ὑπὸ Σπυρακίος ἐπαφ. πάσπς δὲ τῆς Πατειείκης , ᾧ συγκλητικοὶς , ἀρχιφρὰς , ᾧ ἱερεῖς , ᾧ μοναχοὺς , στρατιώτας τε , καὶ πτωχὸς , τὰς τε κῇ τῶν βασιλέα πόλιν , καὶ ἐν τοῖς θήμασι καπηλεύτισν . ὧτε τῶν ἀμυρὸν φιλαργυρίαν Νικηφόρου , δι' ὧν καὶ κακῶς ἤλιτο , ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀφανισθῆναι . ὥρᾳ δὲ ποῖς πολλοῖς καὶ καλοῖς αὐτὸ τρόποις ἀνοιθῆς καὶ ὀρθόδο-

C

D

E

ξόπαπς ὢν , ἐλυπεῖτο ἐπὶ τοῖς αποχλίζουσι τῆς ἀ-
γίας ἐκκλησίας ὲν οἷς ὅπποτ ἀφορᾶσεν εὐλόγῳ ,
ἢ ἀλόγῳ . πολλὰ τε τὸν ἁγιώτατον Πατεμαρχὴν καὶ
τοὺς συναμίνας συωτρίχειν τῇ κοινῇ εἰρίνῃ παρακα-
λῶν ἐκ ἐπαύετο . ὲν οἷς Θεόδωρον τὸν ἡγούμενον τῶ
Στουδίω , καὶ Πλάτωνα , καὶ Ιωσὴφ ἀρχιεπίσκοπον
Θεσσαλονίκης ἀδελφὸν Θεοδώρε τὸ φυλακὰς πικρὰς
συωηχούμενος μᾶ καὶ τῇ φυκρὸτητι τῆς κατ᾽ αὐτὸν
μονῆς ἐσπυδὲν ὑφοβίωσε . ὃ ἢ πυσόπνευν . ἀπὲ-
γελᾶ δὲ ὁ ἀφὸς τὸν Κάρουλλον βασιλέα τῆ Φραγ-
γῶν πρὸ εἰρίνης καὶ συμαλλαγῆς εἰς Θεοφύλακτον
τὸν υἱὸν αὐτὸ . Ὲ Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος Πατεμαρ-
χὴς ἐπίσελα συνοδικὰ γράμματα ἀφὸς Λέοντα τὸν ἁ-
γιώτατον Πάπαν Ρώμης . πρὸ τύτε γὰρ ἐκαλύετο ὑπὸ
Νικηφόρε τύτο ποιῆσαι . τῇ δὲ ὲκοσῇ πέμπτῃ τὸ
Δεκεμβρίε μηνὸς τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος Μιχαὴλ
ὁ γαλιλαῖος βασιλεὺς ὑπέφε τὸν υἱὸν αὐτὸ εἰς βα-
σιλέα ὑπὸ Νικηφόρε Πατεμάρχε ὸν τῇ ἀμβωνι
τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομά-
δος · καὶ φροσήγαγε πολιτικὸ κόσμον τῷ ἁγίῳ
Θυσιαστηρίῳ , ὲν σκιώσι χρυσᾶ ἐξαλίδοις , καὶ
τετραβήλοις ἀρχικπάτοις ἐκ χρυσᾶ καὶ πορφύρας
λαμπρῶς καθυφασμένοις , καὶ Θαυμασαῖς ἁγίαις
εἰκόσι πανοικιλμάτοις . ἐδωρήσατο δὲ καὶ τῇ Πα-
τεμάρχῃ καὶ τῇ ἁγιᾷ κλήρῳ λίτρας ἑκατὸν φαιδρύ-
νας τὼ ἁγίαε ἱερτὼ , καὶ τὼ τὰ παιδὸς ἀπα-
γόρδσιν . ζέλῳ δὲ Θεᾶ πολλῷ κινηθεὶς ὁ υἱὸς
βασιλεὺς καὶ Μαυριάνων , τῇ καὶ Παυλι-
κιανῶν , ὃ Ἀθιγγάνων τῇ ὲν τῇ Φρυγίᾳ , καὶ
Λυκαονίᾳ , κεφαλικῶ τιμορίαν ἀποφωνήμως τοὺς
Νικηφόρου τὸ ἁγιωτάτε Πατεμάρχου , καὶ ἄλλων
ὅσων ἐισκηνωσιν , ἀσεβᾶσιν δὲ ἕτερα κακο-
βούλων συμβούλων πρόφασει μεταυοίας , ὅπερ ἴως
ἐδυήθη τοὺς τῇ πλάνῃ ἐκείνῃ ἰαλοικότας μεταποή-
σαι . ἐδογμάτιζον δὲ ἁμαθῶς μὴ ὀξύειαι ἱερώσιν
ἀποκίνθαι χῆ ἄσιβῶν Ἀθανάτων κατὰ πάντα τοὺς
Θείους γραφὰς ἐναιτιώμθοι πρὸ τύτων . εἰ ἢ
Πέτρος μὲν ὁ κορυφαῖος Ἀναίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ
ψεύσματι μόνῳ πθανάτωσε , Παῦλος δὲ ὁ μέγας
βοᾷ , ὅτι τοιαῦτα πράσοντες ἄξιοι θανάτου
εἰσὶν · ᾗ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνης ἁ-
μαρτίας · πῶς ὰν ἐναντίοι αὐτῶν ἕσο οἱ τὰς πά-
σης ψυχικῆς Ὲ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλίσ ,
καὶ διαμένων λατρείας ὑπάρχοντας λυτρούμθοι
τὰ ξίφος ; ἀλλ᾽ ὁ ὑνεκθὴς βασιλεὺς Μι-
χαὴλ ὀκ ὀλίγως αὐτῶν απεπεμῴ . Σπαυ-
ραίος δὲ ἐλεωθεὶς ὲκ τῆς καιρίας πλη-
γῆς τὰ περὶ τὼ φαῦλα , ὡς μὴ διώσθαι τί-
να προσεγγίζειν αὐτῷ διὰ τὼ πολλὼ δυ-
σωδίαν , πθνᾷ τῇ ια΄. τὸ Ιανουαρίου
μηνὸς τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος , βασιλεύσας
ἐν δυσὶν μησὶ καὶ δύο ἡμέραις ὲξ . τῇ ιδ΄.
Μαΐε μηνὸς ἡμέρᾳ ἕκτῃ , ἐκλοψὶς ἡλιακὴ
μέγιστα μεγάλη ἐπὶ ὥραε τρεῖς ἥμισυ , ἀπὸ ὀγ-
δόης ὥραε ἕως ὥραε ἑνδεκάτης . Ὲ τῇ ιγ΄.
τῦ Ιουνίε μηνὸς ἐξῆλθε Μιχαὴλ κατὰ
Βουλγάρων συμξελθούσης αὐτῷ καὶ Προκο-
πίας ἕως Τζελὺ . τὸ δὲ Βουλγάρων ἀρ-
χηγὸ Κρούμμου ἐλόντος τὸν Δέβελτον πο-
λιορκεῖν , καὶ τὸς ὲν αὐτῷ σὺν τῇ ἐπισκόπῳ

A eorum, qui se quocumque praetextu, sive legitimo, sive perverso, Ecclesiae coetui junxerant, graviter offenderetur. Quapropter sanctissimum Patriarcham, caeteroquae omnes, qui pacis commune bonum promovere poterant, assiduis precibus & hortaribus interpellare non desistebat: prae caeteris vero Theodorum Studii Praepositum, & Platonem, & Josephum Thessalonicae Archiepiscopum Theodori fratrem archiori custodia mancipatos, una cum Studitarum Monasterii primoribus, ad concordiam & unitatem revocare studebat: quae res ei felliciter succesit. Legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto ejus filio inemdo tractarent: sed & Nicephorus sanctissimus Patriarcha ad Leonem sanctissimum
B Romae Papam Synodicas litteras transmisit: ad hoc enim usque tempus a Nicephoro Imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. Mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadis quinta, Michael Serenissimus Imperator filium suum Nicephori Patriarchae opera in magnae Ecclesiae ambone Imperatorem coronavit: Tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, & velis quadrangulis ad antiquum formam, ex auro & purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimae distinctis. Ad haec Patriarchae & Venerabili Clero sanctum Dei festum & filii defignationem exhilararuius, centum libras contulit. Zelo quoque divino plen-
C tissimus Imperator motus, in Manichaeos, qui nunc Pauliciani, & Athinganos e Phrygia & Lycaonia capitis poena, Nicephori sanctissimi Patriarchae & aliorum devotorum hortatibus pronunciata sententiam male feriatorum consilia, poenitentiaeque ab illis ineundae obtentu, ne sententiam exequeretur impeditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore veriati sunt, ulterius non poenitentia ducantur. Porro isti dogmatum novatores palam asserebant Sacerdotibus haud licere capitalem sententiam
D advertus impios ferre: sed in eo divinis scripturis adversos simul se profiterebant. Etenim si Petrus Apostolorum Coryphaeus Ananiam & Sappharam unius mendacii reos mortii addixit: nec non Paulus liquido testatur, qui talia perpetrant morte dignos esse, idque tantummodo pro corporeo delicto: nonne Apostolorum adversarii atque dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impuritate scatentes, & damnorum obsequio mancipatos, gladio divinam ultionem peragenti eripient? Eorum tamen haud paucos pius Imperator Michael capitis abscissione damnavit. Interea Stauracius ulcere ex lethali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut nullus ob foetorem ad eum propius accedere posset, vita tandem excessit mensis Januarii die undecimo quinta indictione, cum juxta quorundam festum menses duos dies sex Im-
E perium tenuisset. Caeterum mensis Maii die decimo quarto ingens solis deliquium horis tribus & media continuis, ab octava nimirum hora ad undecimam duravit. Mensis autem Junii die decimo septimo Michael in Bulgaros profectione fuscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem habuit. Porro cum Crumnus Bulgarorum Dux Debeltum obsidione cepisset, oppidanos una cum Episcopo

Edit. Paris. pag. 430.

ejus se poteſtati ſubmittentes in regionem aliam tranſportavit. Militares autem Michaelis copiæ maxime Opſicii & Thracenſium, peſſimis nefariorum Imperatoris conſiliatorium hortamentis ad inſidias & contumelias ſe converterunt; quos Michael denis & orationead eos habita delinitos in ordinem compoſuit. Ubi Romani exercitus ſeditionem & ob belli five in caſtris & aperto Marte, five in præſidiis ſuſtinendi metum eos tumultuari Bulgari perceperunt, in Thraelam atque Macedoniam latius graſſati ſunt. Sub id tempus, Anchialo & Berrhœa deſertis, nemine infequente, fugam Chriſtiani arripuere: Nicæamque, & Probati Caſtrum, & alia quædam munitiora loca, quemadmodum Philippopolim, Philippos, & Strymonem incolentes occaſionem nacti, in patrias ſuas fuga ſe receperunt. Extitit hæc divina ultio Nicephori inſaniam condemnans, qua, quæ præclariſſima ejus apud homines æſtimata facinora, quibus ipſe plurimum gloriabatur, penitus dilapſa evanuerunt. Etenim ut pleraſque iſtorum in opinionibus pravitates, & Pauliciano rum, & Athinganorum Iconoclaſtarum, Tetraditarumque hæreſes Deo exoſas, & pridem ſerpentes incuſare deſinam (adulteria quippe, ſtupra, libidines, perjuria, fratrum diſcordias, rapinas, cæteraque eorum ſcelera in lucem proferro præterea) illi certe Conſtantino homine Deo exoſo & ter infeliceinter Beatos collocato, quaſi qui adverſus Bulgaros, ob eam, qua præſtabat, ut ipſi miſeri prædicabant, pietatem, præclare ſe geſſiſſet; ſubinde adverſus ſacras & venerandas imagines, & Monachorum habitum linguas exacuebant: eorumdem autem nonnulli, Imperatricis urbis ineunte rediit, a Synodi Oecumenicæ tempore in Orthodoxam fidem arma & bella inſtruebant: ipſique antiquas excæcarunt Conſtantini Dei hoſtis filios, homines Dei ignaros, & cæcitate corporea damnatos, & in Panormo inſula cuſtodiæ traditos, nocu ſecum rapere, & ad militares O.dines productos ad Imperii ſolium provectos conſiliari ſunt: Verum Dominus ipſos cum dedeeore compeſcuit, qui piſſimum Michaelem ad veritatem vindicandam excitavit: qui cum audenter & ſimulatione rejecta, congruentem de fide ſermonem ad milites habuiſſet, ad Imperantem Urbem iter convertit: Ubi folerti conſilio inito, Novatorum quamplurimos plagis haud multis inflictis deterruit, & Conſtantini filios oculis privatos orbatos Aphidium in exilium deportari juſſit. Uni porro ex iſtis planis falſario Eremitæ Nicolai Hexaeloniteæ in edendis præſtigiis ſymmyſtæ, ſanctiſſimæ Dei Genitricis imaginem abraderе & contumeliis afficere auſo linguam præſcidit, qui animæ ſimul & corporis interitu raptus eſt: ſententiæ vero morumque ſodalem Nicolaum pœnitentiam agere pollicitum per civium Urbis omnium oculos crimina ſua publice fateri coactus traduxit, ac ne libere quæ placita forent exequeretur, in Monaſterium retruſit. Univerſo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religioſe ſuæ in Deum mentis dogmata cuncta expoſuit: adhibita quoque Leonis Orientalium Ducis opera, Athinganos publice proſcriptos in exilium amandavit. Indidtionis autem quintæ Auguſto menſe Thebith in Chriſtianos arma movit: pugna ſubinde eum eo inita, Leo Orientalium agminum Dux bis mille ex ejus militibus

A μυπικόαστος * αφοσμώτα αυτῷ. διὰ πολλῶν F. φυτρολοκαποβωλίαν τῷ παρασυμβούλων τὰ βασιλέως τῆς ἐπιβουλὴν ἐτράπησαν καὶ ὕβρεις, τὰ πλείστα μάλιστα τὸ Ὀψικίου καὶ τῷ Θρακησίων, οὓς κατδυσᾶσας Μιχαὴλ δωρεαῖς καὶ παραινέσεσι κατσίγασεν. οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς ἑαυτῶν μαθόντες τῷ στρατεύματος, καὶ ὅτι πτοοῦμβοι ἡ πόλεμον καὶ τὸν ταξατίωσα ἀτακτῶσι, πλέον κατέχυσαν Θράκης καὶ Μακεδονίας. τότε καὶ Ἀγχίαλον, καὶ Βερροῖαν ἀφέντες Χριστιανοὶ, ἔφυγον, μηδενὸς διώκοντος, Νίκαιάν τε, καὶ Προβάτου κάστρον, καὶ ἄλλα τινα ὀχυρώματα, ὡσαύτως καὶ τὴν Φιλιππουπολιν, καὶ Φιλίππους, καὶ

B τὸν Στρυμῶνα οἰκοῦντες μίτεισι φροάσιος θραξάμβοι, ἐν τοῖς ἰδίοις ρυύγοντες ἐπαπόλθον. τῦτο δὲ ἐῶ Θεομίσια τὴν τὸ Νικηφόρου μανίαν ἐλίγξασα, δι' ὧν τὰ δόκουπτα καπορθώματα αὐτὸ, ἐφ' οἷς κυκεῖ, τάχιστα ἐξπίπτωκε. καὶ τὰς τῷ πολλὰν κακοδοξίας, καὶ τὰς Θομάχας αἱρέσεις πλεοπλέγσας Παυλικιανὰν, ἐ Ἀθιγγάνων εἰκοκλαστῶν, καὶ Τετραδίτων ἀφέντις αἰτιάσθαι (ἀφῶ δὲ λέγειν μοιχείας, καὶ πορνείας, ἀσιλγείας τε, καὶ ἱπορκίας, μιασαθλρίας τε, καὶ πλεονξίας, ἐ τῷ λοιπὰν παρεσμίων) κατὰ τῷ Θεῶν καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ τὸ μεμιδικοῦ

C ἅγματος ἰκίνου τὰς γλώσσας, μακαρίζοντες Κωνσταντίνον τὸν Θεοβδίλυκτον καὶ τεμπλθλιον, ὡς ἂν βυλγάρων ἀριτώσαντα, δι' ὧν, ἐκείνοι ἀσεβῶς ἐλεγον οἱ τάλαντς, εἶχον δυσίωκα. οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν ἀπλίζοντο τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μὴ σωίσδοι οἰκυμβικὴ ἀτατρέπειν, τυφλὰς βυλομβοι βασιλεύειν χωεῖς Θεοῦ, οἱ πτερωμένοι τὰς ψυχὰς, τὰς υἱὰς Κωνσταντίνου τὸ Θομάχου φρυρομένης ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ κλῆαι ἐβ νυκτὸς ἐβουλεύσαν, καὶ εἰσαγαν εἰς

Edit Paris. pag. 421. τὸ στράτεμα· ἀλλὰ Κύριος τοὺς μὲν κατέκρωνε, διεγείρας Μιχαὴλ τὸν εὐσεβέστατον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀληθείας. διαλεχθεὶς γὰρ τὰ εἰκότα τῆς πίστεως τοῖς λαοῖς ἀποτρεπτικὰ, ἀνέζδξεν ἐπὶ τὴν βασιλεύσαν πόλιν. ἡ σοφὸς διαιτοθὲς, τοὺς πολλοὺς τῷ πατριαρχῶν δὲ ὁλίγων πλαγὰς κατεπτόησεν, ἐξορίσας ἡ τοὺς Κωνσταντίνου τοῦ

D φλοῦς παῖδας εἰς Ἀφουσίαν ἵνα. δὲ τῷ ἐμπεπλάκτων ψενδηρμιτῶν Νικολάου τοῦ Ἑξακιονίτου συμζόντα· εἰκότα τὴς παναγίας Θεοτόκυ ξύσαντα καὶ ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτομῆσαι, ὃς τις σωτὴρ γκει σωὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τότε σύμβροσα Νικόλαον ἐπαγγελίμβυον μετανοεῖν, ἐπὶ πᾶσιν ἐ θεάμβδσεν, ἐξομολογούμβυον τὰ ἑαυτοῦ κακὰ· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν τῷ μοναστηρίῳ

E φρῷ τὸ μὲ αὐτεξουσίως ᾠκεῖν· τοῖς δὲ λαοῖς ἐπὶ τῆς Μαγναύρας ἐβλεξθεὶς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αὐτὸ δυσιβοῖς γνώμης ἐφανέρωσε δόγματα· τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους δημόσιος, ἐξορίᾳ παραδίδωκε διὰ Λέοντος στρατηγοῦ τῷ Ἀνατολικῶν. τῇ δὲ Αὐγούστῳ μὴνὶ τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος Θεβὶθ κατὰ Χριστιανῶν ἐστράτευσε, τούτῳ συμβαλὼν Λέων ὁ τῷ Ἀνατο-

λικῶν στρατηγὸς ἐδιδυάμενος διγκιλίας καταφράκτας καὶ ἵππους, καὶ ἅρματα συβαβοῦμος, Μωαμὲθ δὲ ὁ αὐτοῦ υἱὸς Ἀαρὼν κρατῶν τῶν ἀρχῶν τῶν Ἑβρ. συμβαλὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδιλὴχ καὶ τῶν ἐνδοτέρων Περσικῶν ὑπάτων · ἐ καταμαχὼν εἰς τὸ Βαγδὰτ τὸν ἐκράτησε . τῶν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέχει τύραννος, καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἀφρικῶν δύο κατεμείσαντο, ἐ τῶν Παλαιστίνων ἄλλος ληστικὸς πατέμιτο.

A prostratis, equis etiam eorum & armis captis, ingens ex illa victoria nomen sibi peperit . Cæterum Muamed filiorum Aaron senior , ac gentis imperio positus , commisso cum fratre Abdela certamine , in Persia interiore succubuit : arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit Damascum vero alius obtinuit tyrannus : & alii duo Ægyptum & Africam inter se partiti sunt : & Palæstinam demum alter prædonis in morem depopulatus est.

ϛ̓	ϛ̓	σ		ς̓			

1068	1069	2	17	8			

Τότῳ τῇ ἴτει Κρῦμμος ὁ ϖ̃ Βουλγάρων στρατηγὸς ἤξ Δαργαμήρᾳ τὰ περὶ τ̃ εἰρήνης αὐδις ἀφὸς Μιχαὴλ βασιλέα ἐφασβδσατο , ζῆσαν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίου ϖ̃ Ἀδριανιτῆ τοιχηδείσας ἢ Γερμανῷ ϖ̃ Πατριάρχῳ σπουδὰς ἀφὸς Κομήρσιον τὸν κατ᾽ ἐκεῖνο καιρὸν κύριον Βουλγαρίας · αἳ ὅρους περιέκλυον ἀπὸ Μηλούσων τῆς Θράκης · ἰδιῶτά τε , ἢ κόκκινα δίρματα ἐπὶ τιμῇ τετάκοντα λιτρῶν χρυσίου · ἢ ἐπὶ τούτοις τὰς ἀφοσφυγας ἑκατέρων ἤξ μέρων δοτοργιβῆσθαι ἀφὸς ἑκατέρου , κἂν τύχωσιν ἐπιβυλδώσης τοῖς ἀρχαῖς . τὰς δὲ ἐμπορδομένας εἰς ἑκατέρας τὰς χώρας ἤξ στιγμάτων ἢ σφραγίσων σωιίσαδαι τὰ φροσῶπα αὐτῶν , ἢ εἰσκομίζεδαι τοῖς δημοσίοις λόγοις . ἐ γραφὰ δὲ καπαιείσεος ἀφὸς τὸν βασιλία , ὅτι οἱ μὲ αὐτῶν ἀφὸς εἰρήνιον τ̃ κελιατὶ σν παρατάσσομα κ̃ Μισημβρίας . ταῦτα δᾷχμβος ὁ βατίλης τοῖς ἐ̃ κακοβάλων εἰσηγήσεσιν ὑ φροσέκαιο τῶν εἰρήνων . δόνβίας δ᾽ δδὲν ἰμῖνε , μᾶλλον δὲ ἀμαδίας , ἐ πιεῖ τὸ κοινὸ ἀπωλείας οἱ παρασυμβυλδναὶ ἐφασκον , ὅτι ὑ δεῖ τὰς φροσῳδγοντας ἰοκδέδδαι . ἐπιφθγγόμβοι εἰς μαρτυρίαν ἢ τὸν Εὐαγγελικὸν τὸν Κυρίν λογον ὅτι τὸν ἐρχόμενον ἀφὸς μι , ὑ μὴ ἐκβάλλω ἔξω . μετοῦτος δὲ τὸ Ὀκτοβρεῖν μῆνος παρετκξατο Κρῦμμος κατὰ Μισημβρίας ἐν μηχανήμασι μαγγανικοῖς ἢ ἑλεπόλεων , ἃ τῇ φροάσει τὸ Νικηφόρᾳ τὸ καπηλὸν ἤξ Χερσῶνος μεμάδηκεν . Ἀραβα γάρ τινα φροσελδόντα τ̃ βατιλέματι πάνυ ἴμπειρον μηχανικῆς ὑπάρχον τα στρατεύσας , ἐν Ἀδριανοπόλει κατέσησε , μισθήμιον κατ᾽ ἀξίαν ἀντίλημ᾽ις οἷς αὐτὸς , ἢ διεργασίαν ποιήσας , ἀλλ᾽ ἢ μᾶλλον ἢ τῷ ῥόγα αὐτὸ κολοβώσας , τὸν δὲ γογγύσαντα ἐτιμᾶ σφαδρὸς ἀσοβοῦνδέν δὲ ἐπὶ τούτῳ , φροσίφγεν τοὺς Βουλγάρους , ἢ ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγανικὴ τέχνην . ἐ τούτοις παρατεβαιμβος , μικδὸς ἀπέπαιμεν ἤξ ἢ πολὺν σκαίσπα , δι᾽ ὅλου τ̃ μέσος παρίλαβεν αὐτὸ . τῇ ϗ ἀφώτῃ τὸ Νοεμβρίου μέσος φροσκαλεσάμβος ὁ βασιλεὺς τὸν Πατεμάρχλν , πυεσταθεὺς ἐβουλδ᾽υσο περὶ εἰρήνης · παρῆσαν δὲ οἱ Μητροπολῖται , ὅτε Νικαίας , ἢ ὁ Κυζίκου , συμπαρόντος ἢ τῇ παρεσυμβδλῶν . ἢ ὁ μὲν Πατεμάρχης ἢ οἱ Μητροπολῖται σὺν τῇ βασιλεῖ τῶν εἰρήνων καπᾴζοντο · οἱ δὲ κακεῖ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ Ηγουμένῳ τῶ Σπουδίου παύτων ἀντεφατσον , φάσκοντες . ἐπ᾽ ἀπατρονῇ τῆς Θείας ἐκκλησίας ὑ δεῖ ἀκαίζεδαι τῶν εἰρήνων . τὸν δὲ ἐρχόμβον ἀφὸς μὲ ὑ μὴ ἐκβάλλω ἔξω , ὁ Κύριος ἀπορήσατο . μὴ εἰ

Hoc anno Crummus Bulgarorum Princeps Dargameram Legatum cum Imperatore Michaele tractaturum misit .: conditionesque Comcrfi tunc temporis Bulgariæ domino concessas , ac sub Theodosio Adramytino & Germano Patriarcha idtas adimpleri postulavit. Eæ porro ditionibus utriusque Principis limites præfigebant a Thraciæ Meleonis: vestes, rubraſque pellcs ad auri libram triginta pre- *Edit. Paris.*
tium dandas : Insuper ex utraque parte *pag. 422.*
fugitivos utrique Principi mutuo restituendos , licet in Remp. perduelles forent : Mercaturam inter utramque ditionem exercentes res suas vænales litteris & sigillis commendatas & firmatas in publicas rationes inferre deberent . Scripsit præteres minis Imperatorem contestatus : Nisi pacem , inquit , quantocyus duxeris amplexandam , tuo ipsius judicio in Mesembriam obsidionem parabo . His acceptis Imperator improborum consilijs ductus pacem admittere detrectavit . Falsæ quippe pietatis obtentu , dicam mellius ignorantiæ , quæ rem communem perderet , ductu , consiliores ibi finitri fuggerebant , Fugitivos minime restituendos : at in dare tententiæ argumentum Evangelica Domini auctoritate prolata , Ad hæ accedentem , ajebant , non ejiciam foras- Medio vero mensis Octobris exercitu acicm instruxit Crummus adversus Mesembriam , machinis ad urbis expugnationem adductis , quarum usum a Nicephoro Christianorum profligatore ex occasione hujusmodi acceperat- Arabem enim quendam arte mechanica præstantem , & in ea versatissimum ad Ecclesiæ baptismum adcedentem militiæ adscripserat , & Adrianopoli sedem assignaverat . At cum pro merito nec expectatam mercedem , nec beneficium viro impertiretur , quinimmo stipendiorum parte truncata spe destraluret , & ad querelas compulsum etiam duris verberibus castigasset : Ille desperatione actus , ad Bulgaros profugit , & condendarum niachinarum artem omnem eos edocuit . Machinis igitur ilsiusmodi Crummus instructus , nemine ex inertia væccordiaque vices adversas opponente , intra mensis finem urbe potitus est . Imperator in mentis angustiam conjectus , mensis Novembris Kalendis , Patriarcha ad colloquium advocato , de componenda cum hostibus pace consilium quærebat . Adcrant conventui Nicænus & Cyzicenus Metropolitæ , & ex pravis consiliariis manus haud contenninda . Ac Patriarcha quidem & Metropolitæ Imperatoris sensum sequuti paccm amplectebantur : sed improbi consiliarii una cum Theodoro Studii Præposito , everſis contrariæ tententiæ dictis , cam rejiciebant , confirmantes pacem quæ Dei mandata rescindat non esse admittendam: Istud enim , Venientemty ad

me non emittam foras, Dominus decrevit, A
ajebant: quæ profecto, & in cujus argumentum hæc prodiceuda vere nescii.
Primo quidem quoniam nemine ex eis ad
nos transfugiente, y cos qui intra Aulam
erant, cum publica pace compositis servare
possimus, precludimus. Secundo quia licet
Edit. Paris. quidam ex eis pauci transfugerint, plu-
pag. 423. rium certe potius, ejusdemque nobiscum
nationis & sanguinis consortium satagere,
quam incertis quibusdam nobis propositis ficto quæstu discessere decebat. Plures
enim quam paucos servare Deo magis gratum est. Ingens autem damnum levissimæ accessionis spe sibi comparare supremam
dementiam recte dixeris; & qui nullam de
domesticis sive familiaribus curam gerit,
is Paulo quidem judice fidem abnegat, &
infideli deteriorem se præstat. Quo vero B
loco reponendum illud: Cum iis qui pacem oderant, pacem ego agebam; nisi
forte Paulo & Davide sapientiores esse de
præcipient? Vel quis ter beato Germano
prudentior, nisi forte illi ex fastu animæ perniciosio pessimi consiliarii, qui paci conficiendæ impedimentum opponere
non sunt veriti? Ita, ut præsentissimus, Novembris die primo gesta sunt, Mensis autem Augusti die quarto cometes visus est
lunarum duarum ad invicem junctarum
formam referens, quæ rursus ab invicem
sejunctæ, & in varias formas figurate, in
hominis capite truncari speciem defecerunt. Insequenti die infelix nuncius de
Mesembriæ clade ad nos delatus est, qui
omnes ob graviorum malorum expecta- C
tionem perterruit. Eam enim bonorum
omnium ad commodum habitationem necessariorum copia refertam comperientes,
una cum Debelio cepere: quibus in locis siphones æreæ triginta sex, atque ignis
liquidi per eos emittendi, nec non aurigenique vis immensa reperta est. Eodem etiam anno Christiani plurimi, quum
Monastici, tum Laici ordinis ex Palæstina & universa Syria, intolerandum Arabum jugum, illatamque sibi vexationem
fugientes, Cyprum se receperunt. Cum
enim imperandi jus universum, & potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam,
Ægyptum, Africam, & universam Arabum ditionem divulsa, ac penitus profratus jaceret, cædes, rapinæ, adulteria,
libidines, omnia denique scelera Deo D
odiosa, tam in pagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente cælitus profliganda
admittebantur. Tum vero in sancta Christi Dei nostri civitate, sanctæ Resurrectionis & Calvariæ veneranda loca, nec non
alia quæque sacra vestigia prophanata
sunt: celebrisque illæ per desertum positæ Lauræ, SS. Charitonis, & Sabbæ, reliquaque Monasteria, & Ecclesiæ cunctæ
desolatæ: Et Christianorum quidem nonnulli vitam martyrio commutarunt, alii
Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium petierunt, quos pientissimus Imperator Michael, & sanctissimus Patriarcha Nicephorus, sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt: In Urbem enim confluentibus Monasteriorum i signe dedit in-
pag. 424. colendum, ad eos autem qui in Cypro fe
continuerunt, Monachis ex æquo & Laicis auri talento definato, cunctos sedulo
cultu profequutus est. Ingenii siquidem
humani, & in lenitatem propensi Michael
extitit: rerum licet administrandarum
inexpertum prorsus præstiterit: quippe
qui Theodisio Magistro cæterisque proceribus fervili more se submitteret. Por- E

βότος, μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται· ἀφῶτοι μὲν ὅτι μηδενὸς φροῦ ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν προσοφελήσοντες, ἡμεῖς τὰς ἴσα τῆς αὐλῆς φροδιαδιδράσκομεν, διασκίμιοι τῶν εἰρλωδέστερς πιστεῖσθαι· δεύτερον δὲ ὅτι, εἰ καὶ πρασέρχοιν τινὲς σπάνιοι, τῶν ἔξ πλείονων μᾶλλον καὶ ὁμορύλων σωτηρίαν ἐχλῶ πραγματεύσθαι, ἢ ἑπ' ἀδήλοις πλουτεῖν. φίλον δὲ Θεῷ πλείονας, ἢ ὀλίγους σοῴζεσθαι. τὸ δὲ ζημιοῦσθαι πλείσα ἐξ μικρὰ κέρδος πρώνος αἰσίας. ἀλλὰ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀπρονοήτως ἐχκείμενος, τὴν πίσιν κατὰ Παῦλον ἤρνηται, καὶ χείρων ἀπίσου κρίνεται. πολὺ δὲ καὶ μᾶλλον ἔξ μισοπόνων τὴν εἰρήνην ἡμὴν εἰρηνικὸς; εἰ μὴ που καὶ Παύλου καὶ Δαβὶδ αὐτοὶ σοφώτεροι γίνοις δὲ Γερμανοῦ τὰ τελσμάκαρος σοφώτερος νοῦ, εἰ μὴ καὶ ψυχολέθρου οἴησιν οἱ κακοὶ παρασύμβολοι, οἱ τῶν εἰρλῶν κωλύσαντες; ταῦτα καὶ τῶν φρόνων γέγονε τῷ Νεμεσίᾳ, ὡς εἰρηται. τῇ δὲ πιάρτῃ τῦ Λύγυστο μηνὸς ἀφῶν κομήτης ἐν σχήματι λαμπάδων δύο σνιλιῶν ἐνωθέντων, καὶ πάλιν διαιρθέντων εἰς διάφορα σχήματα, καὶ εἰς ἀκίραλον ἀόρια διάπλασιν τυποῦσθαι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἡ περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἠλθεν ἡμῖν ἔλεινὴ φάνσις πάσας πνοῦσα διὰ μεζόνων κακῶν ἀπικδοχλῶ. δρέπτες δὲ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένλν πάντων τῶν ὁρελιόντων ἀφῶς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι σχαγμάτων, ταῦτλν ἐκράτησαν σὺν τῇ Διβίλτῳ, ἐν οἷς καὶ σιφῶνες χαλκεῖς εἴρου λϛ'. καὶ τὸ δὲ αὐτῶν ἐκπυπομένου ὑγρὸν πυρὸς, ἐκ ὀλίγου χρυσῦ τε, καὶ ἀργύρου. πλῆθος. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ πόλει τῇ κατὰ Παλαιστίλν Χειρσιανῶν μοναχῶν, καὶ λαϊκῶν, ἐξ πάσης Συρίας τῶν Κύφρον κατέλαβον, φθόγγος τῶν ἀμέτρων κάκωσιν τῇ Ἀράβων· ἀσαρχίας γὰρ καθολικῆς καταρούσης Συρίας, καὶ Αἰγύπτου, καὶ Ἀφρικλῶ, καὶ πάσας τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀρχλῶ, φόροι τε, καὶ ἁρπαγαὶ, ἐ μοιχείαι, ἀσέλγειαί τε, καὶ πάσαι σφάζεις Θεοστυγεῖς ἐν κόμαις τε, καὶ πόλεσι ὑπὸ τὸ Θολίγον αὐτῶν ἔθνος ἐπράτνον. οἵ τε κατὰ τὴν ἁγίαν Χερσὸ τὸ Θεὸ ἡμῶν πόλιν σιβάσμιοι τόποι τῆς ἁγίας ἀναστάσως, τὸ κρανίου, ἐ τῷ λοιπῶν ἐβεβηλώθησαν. ὁμοίως δὲ καὶπὶ τῶν ἐρημων διαβόητοι λαῦραι τὸ ἁγίου Χαρίτωνος, ἐ τὸ ἁγίε Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ μοναστήρια, καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἠρημώθησαν. καὶ οἱ μὲν ἀμφιθησαν μαρτυρικὸς· οἱ δὲ τῶν Κύπρον κατέλαβον, ἐ ἐκ πάσης τῦ Βυζάντιον, οὓς Μιχαὴλ ὁ ἐυσεβὴς βασιλεὺς, καὶ Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης φιλοπόνως ἐξέπεμψαν. τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ἐν τῇ πόλει μοναστηρίων ἐπίσημον ἐφώρισαν. τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐκπεμφείσαι μοναχῆς τε, καὶ λαϊκοῖς τάλαντον χρυσίου ἀπίσελε, καὶ παντοίως τούτους ἐθεράπευσαν. ἰδ μὲν ὖν Μιχαὴλ εἰς πάντας χρηστὸς ἦ ἐπιεικὴς. περὶ δὲ τὰς πραγμάτων διοικήσεως ἀκυβέρνητος, ὑθευλωμένος Θεκτίστῳ Μαγίστρῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἄρχουσι. τῷ δὲ Φιβρουαρίῳ μὴνὶ

μίαι δύο Χερσιανῶν ἐκ Βυλγαρίας φυγόντων, ἐμιμήσαντο τῆ βασιλικῆ Κρούμου λοχήσαι ἀπώλοντο τῆς ἐν τῆ Θράκη ἀρδοῦ. ἐν τῆ ιϛ. τοῦ μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, ἐν Θεῷ ἀφορισὰ ἀφράκτῳ ἀπέρρηξε Κρούμους εἰς ὀλίγως ὑποβαλών. ἐν δὲ τῷ Θετνίσσῃ τὰ κατ' αὐτὸν, ἀπέρρηξε μὲν χαράξ. ἐκεῖ ἀνελθὼν εἰς τὸν μετὰ τὴν ἀγίαν Παρασκευὴν τοῦ Πεντηκοστὴν, ἐν ὑπτιλίσας αὐτὸ τὰ μνημόσυνα ἅμα Προκοπίῳ τῷ Λύγουστ, ἀρχιεπισκόπων Λιτρῶν ἐνενήκοντα πέντε τὸν ἱερὸν αὐτὸ ταφὸν ἡμφίασε. μετὰ δὲ τὼ ἀνάλωσιν Μισημβρίας ἀπεκτὼν ὁ βασιλεὺς τὰ φὸς εἰρίλιον Κρούμου, ἐκ πάντων τῆ θεμάτων στρατολογήσας, φὸ τὼ ἔαρος εἰς τὸν Θρᾴκιλον πηρικεῖθαι ἐκέλευσεν· ὥστε πάντας δυκραίνειν μᾶλιστα τὸς Καππαδόκας, ἐ Αρμήνακις. τὼ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος μετὰ τ παγμάτων μῆνι Μαΐῳ συπεξέθη πάλιν ἡ Προκοπία Λύγουσα ἕως τῆ Ακιδύκτου, πλησίον Ηρακλείας. τὰ δὲ πλεῖθ ἐπὶ πάντα δυκραίνοντα εἰς δυσφημίαν ἐ λοιδορίαν ἐτραπησαν κατὰ Μιχαὴλ. τῆ δὲ δ'. τὸ Μαΐου μῆνος ἐπλεκλὸς ἡλίου γέγονε περὶ τὸν δωδεκάτλιον μοῖραν τοῦ Ταύρου κῆ τὸν ὡρόσκοπον ἀκαπέλλοντος τὸν ἥλιον. ἐ πολὺς φόβος ἔπιπε τοῖς ὀχλοις. ὁ δὲ βασιλεὺς πυκνὰπόλλοτε τὼ Θρᾴκιλω συὸ τοῖς στρατηγοῖς ἐ τοῖς στρατιώταις, μήτι κατὰ Μισημβρίας ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλό τι τῆ ὀφειλόντων εἰς καθαίρεσιν ἐχθρῶν ᾠκοπαρτίμβος, ἀλλ' ἢ μόνον πειθόμενος λόγοις ματαίοις τῆ ἀπειροπολέμων αὐτὸ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτὸ ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζόμενον. ἐ ὧν βορβαρικὴς ὁρδὸν βαρυτέρα ἢ τῆ ὁμορίλων πλιθὺς, ἀπορημένων εἰς τὰς ἀσκαναλις χρείας, ἐ ἁρπαγάς, ἐ ἐπιβάσεσι λυμεωμένων τὰς ἐγχωρίους· περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τὸ Ιουλίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ Κρόμος ὁ τῆ Βυλγάρων ἀρχηγὸς σὺν τοῖς ἰδίοις στρατόλμασιν ὑφηγεμόνος τὰ τῆ Χερσιανῶν πολλὰ ἔτεα στρόβρα· ἐραπτηδεῖσας δὲ οἷς Βυρσινίκιον ὡς ἀπὸ σημείων τειάκοντα τὸ βασιλικὸ φησάτη, Λέων ὁ τῆ Απατολικῶν Πατρίκιος κῆ στρατηγὸς, κῆ Ιωάννης Πατρίκιος κῆ στρατηγὸς Μακεδονίας, ὁ Απλάκιος, πολλὰ φοβδυμοῦμβοι πύπυς πολεμήσαι, ἐκαλίθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆ κακὸν συμβούλων. τῆς δὲ πόλεως λιτασεύσης μετὰ τὰ Αρχηγίας ἐν τῇ ταφῇ τῆ αγίων Αποστόλων, τινὶς τῆ δυσεβῶν τῆς μιαρᾶς αἱρέσεως τὸν Θεοτυγὸς Κωνσταντίνου μοχλὸν σαντες τὼ πύλλω τῆ βασιλικὸν ταφων μνήνεος φροσίχοντος διὰ τὼ σωυοχλὼ τὸ ὄχλου ἀδράφ ὡς ἀνοιχθὼσι μετά τινος κτύπου παρασκεύασαν, ὡς ἐκ θείας τινὸς πρωπρρίας· κῆ ὑπὸν εἰσωπθέντες, φροσίπιπτον τῆ τοῦ πλάτη μνήματι πύπυ ἐπικαλούμβοι, ᾗ οὐ Θεὸν ἀσάσθαι, λέγοντες, ᾗ βοηθῆσον τῆ πολιτείᾳ ἀπολλυμένῃ· ᾠχρημίσαντες, ὅτι ἀνέκη ἔφιπτος, ᾗ πορθέτειαι πολεμήσαι Βυλγάρως, ὁ ταρταρὸν οἰκὼν μετὰ δαιμόνων· τότης συλλαβόμβους ὁ τῆ πόλεως Ὑπαρχὸς τὸ μὲν ῥῶτον ἐβούλοντο θεῶσαι ἀπομάτως· τὰς δὲ ταφὰς πύλας ἀνῳχθαι· παρασάντες δὲ τῆ Επαρχικῆ βήματι, ᾗ πειθτὸν μαρτυρίαν ἐκλέσαντες, τὸ τῆς μοχλὰ σεως ἁμαρτίαν ἐξομολογήσασθαι, ἐ τὸν τῆς ἀσεβείας ὅρκον ἀναθεματίσαι· ἐν ᾧ ἐκ τῆ ἐπιτιμίου ἐκ τῆ ἐκκλησίας ἐξεβλήθησαν. ἐν δὲ τῷ Θετνίσσῃ τὰ κατ' αὐτὸν, ἀπέρρηξε μὲν χαράξ. ἐκεῖ ἀνελθὼν εἰς τὸν μετὰ τὴν ἀγίαν Παρασκευὴν τοῦ Πεντηκοστὴν, ἐν ὑπτιλίσας αὐτὸ τὰ μνημόσυνα ἅμα Προκοπίῳ τῷ Λύγουστ, ἀρχιεπισκόπων Λιτρῶν ἐνενήκοντα πέντε τὸν ἱερὸν αὐτὸ ταφὸν ἡμφίασε. μετὰ δὲ τὼ ἀνάλωσιν Μισημβρίας ἀπεκτὼν ὁ βασιλεὺς τὰ φὸς εἰρίλιον Κρούμου, ἐκ πάντων τῆ θεμάτων στρατολογήσας, φὸ τὼ ἔαρος εἰς τὸν Θρᾴκιλον πηρικεῖθαι ἐκέλευσεν· ὥστε πάντας δυκραίνειν μᾶλιστα τὸς Καππαδόκας, ἐ Αρμήνακις. τὼ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος μετὰ τ παγμάτων μῆνι Μαΐῳ συπεξέθη πάλιν ἡ Προκοπία Λύγουστα ἕως τῆ Ακιδύκτου, πλησίον Ηρακλείας. τὰ δὲ πλεῖθ ἐπὶ πάντα δυκραίνοντα εἰς δυσφημίαν ἐ λοιδορίαν ἐτραπησαν κατὰ Μιχαὴλ. τῆ δὲ δ'. τὸ Μαΐου μῆνος ἐπλεκλὸς ἡλίου γέγονε περὶ τὸν δωδεκάτλιον μοῖραν τοῦ Ταύρου κῆ τὸν ὡρόσκοπον ἀκαπέλλοντος τὸν ἥλιον. ἐ πολὺς φόβος ἔπιπε τοῖς ὀχλοις. ὁ δὲ βασιλεὺς πυκνὰπόλλοτε τὼ Θρᾴκιλω συὸ τοῖς στρατηγοῖς ἐ τοῖς στρατιώταις, μήτι κατὰ Μισημβρίας ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλό τι τῆ ὀφειλόντων εἰς καθαίρεσιν ἐχθρῶν ᾠκοπαρτίμβος, ἀλλ' ἢ μόνον πειθόμενος λόγοις ματαίοις τῆ ἀπειροπολέμων αὐτὸ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτὸ ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζόμενον. ἐ ὧν βορβαρικὴς ὁρδὸν βαρυτέρα ἢ τῆ ὁμορίλων πλιθὺς, ἀπορημένων εἰς τὰς ἀσκαναλις χρείας, ἐ ἁρπαγάς, ἐ ἐπιβάσεσι λυμεωμένων τὰς ἐγχωρίους· περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τὸ Ιουλίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ Κρόμος ὁ τῆ Βυλγάρων ἀρχηγὸς σὺν τοῖς ἰδίοις στρατόλμασιν ὑφηγεμόνος τὰ τῆ Χερσιανῶν πολλὰ ἔτεα στρόβρα· ἐραπτηδεῖσας δὲ οἷς Βυρσινίκιον ὡς ἀπὸ σημείων τειάκοντα τὸ βασιλικὸ φησάτη, Λέων ὁ τῆ Απατολικῶν Πατρίκιος κῆ στρατηγὸς, κῆ Ιωάννης Πατρίκιος κῆ στρατηγὸς Μακεδονίας, ὁ Απλάκιος, πολλὰ φοβδυμοῦμβοι πύπυς πολεμήσαι, ἐκαλίθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆ κακὸν συμβούλων. τῆς δὲ πόλεως λιτασεύσης μετὰ τὰ Αρχηγίας ἐν τῇ ταφῇ τῆ αγίων Αποστόλων, τινὶς τῆ δυσεβῶν τῆς μιαρᾶς αἱρέσεως τὸν Θεοτυγὸς Κωνσταντίνου μοχλὸν σαντες τὼ πύλλω τῆ βασιλικὸν ταφων μνήνεος φροσίχοντος διὰ τὼ σωυοχλὼ τὸ ὄχλου ἀδράφ ὡς ἀνοιχθὼσι μετά τινος κτύπου παρασκεύασαν, ὡς ἐκ θείας τινὸς πρωπρρίας· κῆ ὑπὸν εἰσωπθέντες, φροσίπιπτον τῆ τοῦ πλάτη μνήματι πύπυ ἐπικαλούμβοι, ᾗ οὐ Θεὸν ἀσάσθαι, λέγοντες, ᾗ βοηθῆσον τῆ πολιτείᾳ ἀπολλυμένῃ· ᾠχρημίσαντες, ὅτι ἀνέκη ἔφιπτος, ᾗ πορθέτειαι πολεμήσαι Βυλγάρως, ὁ ταρταρὸν οἰκὼν μετὰ δαιμόνων· τότης συλλαβόμβους ὁ τῆ πόλεως Ὑπαρχὸς τὸ μὲν ῥῶτον ἐβούλοντο θεῶσαι ἀπομάτως· τὰς δὲ ταφὰς πύλας ἀνῳχθαι· παρασάντες δὲ τῆ Επαρχικῆ βήματι, ᾗ πειθτὸν μαρτυρίαν ἐκλέσαντες, τὸ τῆς μοχλὰ σεως ἁμαρτίαν ἐξομολογήσασθαι, ἐ τὸν τῆς ἀσεβείας ὅρκον ἀναθεματίσαι· ἐν ᾧ ἐκ τῆ ἐπιτιμίου ἐκ τῆ ἐκκλησίας ἐξεβλήθησαν.

Theophanis Chron.

ro menſe Februario Chriſtiani duo ex Bulgaria fuga lapſi, Crummum ex improviſo Thraciam devaſtare conſiliatum Imperatori nunciaverunt. Menſis autem ejuſdem die decimo quinto Imperatore profectionem ſuſcipiente, Crummus, Deo ita provide diſponente, multis exercitus ſui deficientibus, infecta re pedem in propriam ditionem retulit. Imperator vero Adrianopolim ſe conferens, rebus in ea ſecundum ordinem compoſitis, cum gaudio C P. reverſus eſt. In ſanctâ ſubinde Patriarchæ Taraſii Monaſterium una cum Procopia Auguſta profectus, defunctî memoriæ juſtis parentatis, ſacrum ejus ſepulchrum laminis argenteis pondo nonaginta quinque librarum circumexit. Cæterum Meſembria Romanis erepta, Imperator pacis conditiones a Crummo oblatas repudians, exercitum ex Thematibus cunctis colle&tum in Thraciam juſſit trajicere: quo cunctî moiſelle ferre maxime Cappadoces, atque Armeniaci. Imperatorem itaque militares copias Urbe educentem, Procopia Auguſta uſque ad Aquæ ductus juxta Heraclam profequta eſt: quod nullies ægerrime paſſi, Imperatorem convitiis & contumeliis palam inſectabant. Mali porro menſis die quarto ſolis defectio contigit, ipſo ſecundum horoſcopum ad gradum Tauri duodecimum exorientE: ex quo terror ingens militum animis incubuit. Imperator autem Ducibus & militaribus ordinibus eductis, Thraciam obambulare, ſed neque Meſembriam aggredi, neque profligandis hoſtibus neceſſarium quippiam moliri autus eſt; infantis nimirum conſiliariorum ſuorum ſermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicæ rudes plane eſſent, hoſtem in eum minime proceſſurum affirmabant, ſed potius in propria regione ſemper conſeſſurum. Porro provincialium rebus neceſſaria deſtituorum, rapinisque & invaſionibus oppidanos vexantium barbarica excurſione gravior multo damnoſiorque extitit adventus. Sub menſis autem Junii principium Crummus Bulgarorum Princeps, aF cilebus ad pugnam paratis, Chriſtianorum exercitum numeroſiſſimum eſſe ſuſpicatus, in Romanos movit: & ad Berſiniciam triceſimo circiter lapide ab Imperatoris caſtris ſua poſuit. Tum vero Leo Orientalium Dux & Patricius, & Joannes Edit. Pariſ. cognomento Aplaces Macedoniæ Dux ac pag. 425. pariter Patricius, ad pugnam committendam expediti, & animis incitati, a perverſis Imperatoris conſiliariis præpediti ſunt. Urbe autem univerſa una cum ſuo Pontifice preces ac proceſſiones ad ſanctorum Apoſtolorum peragente, quidam ex impiis ſectatoribus hæreſeos, quam Deo exoſus Conſtantinus tenuit, Imperatorioram ſepulchrorum, nemine propter turbæ frequentiam advertente, portam, vecte in eam impulſo derepente cum fragore, tamquam divino quopiam edito miraculo, fecerunt apertam: mox intro ſe ferentes, ad feductoris tumulum proſtrati, ipſum, non Deum invocavere, dicentes: Exurge, & Reip. jam jam pereunti ſuccurre: confeG ſtimque eum, qui tartarum cum dæmonibus incolit, equo inſidentem ad prælium in Barbaros proceſſiſſe denunciaverunt. Iſti ab Urbis Præfecto comprehenſi, primo quidem ſepulchrorum portas, ſeipſis, ac divina manu referatas mendaciter aſſerentes; ubi ad Præfecti tribunal aſſiterunt, teſtimoniis labantes, totam vectium impulſorum fabulam nondum cruciatibus

ac quæſtionibus applicati enarravere. Eos Urbis Præfectus vectibus ex hac cauſa alligatos ad ignominiæ pompam, pœnæ cauſam ac delictum ore aperto conclamantes publice traducendos edixit. Ito namq; pacto ſub fignis ſuis militantes omnis malitiæ Diabolus auctor inſtruxit, ut non propria incuſarent flagitia, ſed Orthodoxam, & a patribus acceptam fidem ſacrumque Monaſticam vitam agentium ordinem, qui Philoſophiæ ad Dei placitum inſtitutæ exercitamentum eſt, criminentur. Plures quippe blaſphemias ejuſcemodi deblaterantium ſolo habitu Chriſtiani, re vera Pauliciani in animo erant, qui abominanda ſua fenſa proferre non auſi, ejuſmodi prætextu imperitorum ſimplicitati credebant illuſuros ſe, ubi Conſtantino Judaice mentis homine tamquam Propheta & Victore pronunciato, ipſi pravam illius hæreſim in diſpenſationis per carnem Domini noſtri Jeſu Chriſti perniciem ampleterentur. Menſis porro Julii die viceſimo ſecundo Chriſtianis ſimul & Bulgaris ad pugnam in invicem committendam ad Adrianopolim ex æquo inſtructis, Chriſtiani in prælio peſſime ſe geſſerunt: id autem vicioſæ cefferunt hoſtibus, ut plures ex ipſis nondum primi conflictus initi ſpectatores effecti, velociſſima tamen fuga pugnæ ſe ſubduxerint: adeo ut Crumnus ipſe ſpectaculi novitate deterritus, inſidiarum in ſuos ſtructarum, quod oculis probabat, apparatum exiſtimaret, ac ne fugientes conſequerentur, ſuos aliquanto detinuerit: Ubi vero præcipitis ejuſmodi fugæ veritatem animadvertit, hoſtes a tergo inſectans, caſtris eorum & opimis ſpoliis direptis, ſtragem maximam edidit. Imperator pariter fuga elapſus verſus Urbem pedem referebat, & militares Ordines & eorum Ductores maledictis inceſſens, imperii poteſtate ſe abdicaturum dato juſjurando pollicitus eſt: ac Leoni Patricio & Orientalium Duci, deu viro pietate conſpicuo, & militari virtute præſtanti, ac jam Reip. adminiſtrandæ idoneo confeſtim aperuit conſilium: ſed eo dignitatem ultro delatam admittere recuſante Thematum regendorum poteſtate ipſi relicta, Junii die viceſimo quarto Imperantem Urbem repetit: ac Imperium quidem deponere, aliumque Principem in chronum fubrogare meditatus, ab uxore & proceribus ſummam poſt eum in adminiſtranda Rep. poteſtatem adeptis, conſilium exequi non eſt permiſſus. Sane Nicephorus ſanctiſſimus Patriarcha propoſitis aſſentiebatur: cum nimirum, ſi eo pacto novus Imperator deſignaretur, ipſe Michael & liberi ejus incolumes facile forent ſalvandi. Interea Duces nihilatenſque copiæ omnes de Imperatoris fuga certiores factæ, ab ejuſcemodi homine imperari non amplius ferendum ratæ, conſilio inter ſe inito, Leonem Orientalium Ducem bono publico conſuleret, & Chriſtianam Remp. erigeret ſogaverunt. Ille ruinam imperio imminentem, & Barbarorum, qui vix reprimi poſſent, violentas excurſiones mente perpendens, fideique erga Imp. ſervandæ, ſæpe ipſius a fraudis labe immunem cuſtodiendi ſtudioſus aliquo tempore ſubſtitit, & pro vitibus dignitati admittrendæ moras oppoſuit. At cum hoſtem magnis itineribus ad Urbem contendere animadvertit, a Patriarcha Nicephoro, quem de recta ſua in Deum fide certiorem fecit, ut ex ipſius nutu, & ejus prece comite pro-

Edit Pariſ. pag. 426.

μα πρὸ πάσης ἐξέπνων τιμωρίας· οὓς ἀξίως μυκλώσας πομπῇ δημοσίᾳ περιπεμψὲν αἰσχύνας τῆς τιμωρίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ τῆς κακίας ἀρχηγὸς διάβολος τὰς τεθωμένας ἐξεπαίδευσεν, ὡς μὴ αἰτιᾶσθαι τὰς ἰδίας ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ πατροπαράδοτον πίστιν, ἢ τὸ μοναχῶν ἱερὸν χνμα τὸ τῆς κατὰ Θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῇ τοῦτα βλασφημοῦντων ῥήματι μόνον ὄντα Χριστιανοὶ, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Παυλικιανοὶ, οὓς τινες μὴ δυναμένοις τὰ μυσαρὰ ἑαυτῶν δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προφάσει τὰς ἀμαθεῖς παρεσθέτων, Χωνστάντινον τὸν Ἰουδαιόφρονα μακαρίζοντες, ὡς προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κακοδοξίαν αὐτῶν ἐν ἀσαφεῖᾳ τῆς ὑστάρης οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπιζόμενοι. τῇ δὲ κβ. τοῦ Ἰουλίου μηνὸς παρατεχάμενοι Χριστιανοὶ τε, καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανοπόλεως πταίσαντες μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν πόλεμον· κραυσοὶ δὲ τῆς μάχης οἱ ἐχθροὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰς πλείστας Χριστιανοὺς μήτε τὴν πρώτην συμβολὴν διαπαμένους ἄκρᾳ φυγῇ χρήσασθαι· ὥστε τὸν Κρούμον καταπλαγέντα νομίσαι λοχισμοῦ τινὸς τρόπον εἶναι τὸ γινόμενον, ἓξ μικρὸν ἐπιχεῖν τοῖς ἑαυτοῦ φοὸς τὴν δίωξιν· ἐπεὶ δὲ αὖθις αὐτὸς ἀκριτῶς φεύγοντας, καταδιώξας, ἀνεῖλε πλῆθη πολλὰ· καταλαβόντες καὶ τὸ χάλαξ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἐν πόλει φεύγων ἐπανήρχετο, τά τε πλῆθη καὶ τοὺς τούτων ἄρχοντας ἐπαρώμησε, ὅτι διὰ τὰς βασιλείας τοῦ ἀποθνῄσκοντος ἐξομόσεως· ἐν οἷς καὶ Λέοντι Πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ τῆς Ἀνατολικῶν, ὡς εὐσεβεῖ τε, καὶ ἀνδρικωτάτῳ, καὶ κατὰ πάντα πνεοπεμένῳ πρὸς τὸ κρατῆσαι τῶν βασιλείων ἐκοινοποίησαν. τὸ δὲ μηδ' ὅλως ἐξαρτος, ἰάσας αὐτὸν προέφθασε τῇ θυμάσει, αὐτὸς τὴν βασιλείαν καταλαβὼν τῇ κδ'. τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, Θέλων μὲν ἀποθέσθαι τὸ κράτος, καὶ ἄλλον προχειρίσασθαι· μὴ συγχωρούμενος δὲ παρά τε τῆς γαμετῆς, καὶ τῶν παραδυναστευόντων. Νικηφόρος δὲ ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης τὸ τοιοῦτο συνῄνει, ὡς ἂν αὐτὸ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ περισωθησομένων, εἰ ἄπω προχειρισθείη τίς· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλῆθη μαθόντες τὸν βασιλέα περιφεύγειν, ἀποχρώντες τὸ βασιλεύεσθαι παρ' αὐτὸ λοιπὸν, καὶ βουλόμενοι καθ' ἑαυτὸς, ἐδυσώπησαν Λέοντα τὸν στρατηγὸν Ἀνατολικῶν βοηθῆσαι τῇ κοινῇ, καὶ τῆς Χριστιανῶν πολιτείας ἀναζῳγῆσαι. ὁ δὲ μήκει μὲν τινος σφοδρᾶς ἀπειλοῦντο τὸ καιρὸν, ὀχυλόμενος τὸ δυσάρεστον, καὶ τὸ τῆς βαρβάρου ἐπιφόρημος τὸ ἀνύποιστον, καὶ τὸ φοὸς τοὺς βασιλέωντας φυλάττων ὁρθὸν καὶ ἀνεπιβούλευτον· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν πόλιν τὸν ἐχθρὸν ἐπεγόμβων ἐθέσατο, γράφει μὲν Νικηφόρῳ τῷ Πατριάρχῃ τὰ περὶ τῶν ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας διαβεβαιώσεις, αὐτὸν μετὰ τῆς ὠχῆς ἓξ ὑπευθύνως αὐτοῦ τοῦ κρά-

τως ἐπιλαβέσθαι. ᾗ καταλαβὼν τὸ πρὸ τῆς πόλε- A
ως Τερβουνδίου ἅμα τοῖς ἑταίροις, ᾗ τοῖς στρα-
τεύμασιν ἐνομάτους βασιλικὸς Ρωμαίων ἀναδεί-
κνυται. ᾗ μεσούσης ἡμέρας ἐς Κωνσταντινούπολιν διὰ
τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσέρχεται, καταλαβὼν τὰ βα-
σίλεια. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τῶν κατὰ ἀναγόρδιστον
ἐν τῷ δικτείῳ τοῦ φόρου προσδραμὼν σὺν Προκο-
πίᾳ τῷ τοῖς αὐτῶν πίνοις ἀποκειμένοις τοὺς τεί-
χους μοναχικὰ περιβάλοντο. τῇ δὲ ιά. τοῦ Ἰουλίου
μηνὸς ἕκτῃ ἰνδικτιῶνι, ἡμέρᾳ δυτέρᾳ, τῇ ἐπαύ-
ριον ἐφοβεῖς ὑπὸ Νικηφόρου Πατριάρχου ἐν τῇ ἀμ-
βωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὰ κατὰ τὴν πόλιν
φροσάττει φρουρᾷ ἵππων νυκτὸς ἐν ἡμέρᾳ, αὐ-
τὸς δὲ ἑαυτὸν περιπολεῖων, ᾗ πάντας διεγείρων,
φιλανθρώπως τε παραινῶν εἶναι, ὡς τῷ Θεῷ παρα-
δόξως ἐπιτάξαντος τάχιστα, ᾗ ἐφ' ἑσπέρας τῆς παρα-
χρῆμα Θωμᾶν, καὶ πάντων τῇ ἀγίων, ᾗ μὴ
πάντα καταχωνθῆναι παραχωρούντος διὰ πλῆ-
θος πταισμάτων ἡμῶν. ὁ δὲ υἱὸς Συναχηρὶμ
Κριμμυς ἀρθεὶς τῇ νίκῃ, καταλιπὼν ἢ ἴδιον ἀ-
δελφὸν μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως πολιορκεῖν τὴν
Ἀδριανούπολιν μετὰ τῆς ἡμέρας ἀπαντησείας Λί-
οντος, ἐπιλθὼν ἐν διώγμοις, ᾗ ἵππους τῇ βα-
σιλεῖ πόλει, πεμῆσι πρὸ τῆς τοιχῶν ἀπὸ Βλαχέρνων ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἐπιθυκτήμους ἢ
πεῖ αὐτὸν διώξαμεν, ἐπτελέσας μιαρὰς ἐν δαιμο-
νιώδεις θυσίας ἐν τῷ φρὸς Θάλασσαν λιβαδίῳ τῆς
Χρυσῆς πόρτης, γήσαντο τῇ βασιλεῖ πᾶξαι τὸ δό-
ρυ αὐτὸ κατ' αὐτῆς τῆς Χρυσῆς πόρτης. τὸ δὲ ἕ-
τερον μὴ καταδέξαμένου, ὑπέρθλιν εἰς τὸν ἴδιαν σκη-
νὴν. Θωμᾶς δὲ τὰ τῆς πόλεως τοίχη, ᾗ ὃ
ἄνακτον τὸ βασιλίως παράταξιν, ᾗ τὰς ἐλπίζο-
μένης αὐτῷ πολιορκίας ἀπογνοὺς, ἐπὶ συμβάσεις
τρέπεται· ᾗ φρὸς ἱερῶν πεφρασικὰς λόγως ἐποι-
εῖτο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορμὴς δραξάμενος ἐπιφάθη
τῶν λογχίσαι· ἀλλ' ὑπὸ τῶ πλήθους τῇ ἡμετέρων
ἁμαρτιῶν τῶν οἷς πάρας ἀγαγεῖν ἐκωλύθη τῇ τῇ
καθυπερτάτων τούτῳ ἀφιέσι. πλημμελήσαμεν μὲν
ἐν τῶν, καιρίαν δὲ μὴ ἐπαγόντων πληγὴ. ἐπὶ τῷ-
τῳ μανὶς ὁ ἅλαξῳ ἀποσύλας κόρσην ἐκ τῆ ἀγί-
τῳ Μάμαντι, τὸ ἐκεῖσε παλάτιον ἐνέφρυτε, ᾗ ἐ
χαλκεοῖ λόστα τοῦ ἐπικεῖ φωὶ τῆ δράκοντι τοῦ
Τρέλου, ᾗ μαρμάρους ἐπιλέκτους ἐκ ἀμάξας φορ-
τώσας ὑπέρβλε, παρακαθίσας Ἀδριανοπόλει, ᾗ
ταύτῃ ἔλαν.

jectum colligat imperium, per litteras ex-
peritt. Tum vero Ducibus & vniuerſis
agminibus ſtipatus, in Trjbunalium ante
Urbem poſitum conſcendens, legitimus
Romanorum Imperator ſalutatur: me-
dioque jam. die C.P. porta, quæ Chryſe
dicitur, ingreſſus, in Regiam ſe confert.
Michael Leonis defigatione audita, cum
Procopia & liberis in Oratorium, quod
ad Forum eſt, confugiens, capillis detonſis, una cum ſuis Monaſticum habitum in-
dúit. Poſtera luce, quæ Julii menſis fuit
undecima, indictione ſexta, feria hebdo-
madis ſecunda, in magnæ Eccleſiæ Am-
bone a Nicephoro Patriarcha coronatus,
Urbis muros de die & nocte diligentius
cuſtoditi præcepit: ipſe vero cunctos ex-
citans, & ad meliorem ſpem conciperi-
dam animans, Deum immaculatæ Dei
Genitricis ſanctorumque omnium inter-
ventu brevi poſthac novum & inopina-
tum aliquod opus editurum, nec propter
peccatorum noſtrorum multitudinem im-
menſam uſquequaque nos padore ſuſtun-
dendos conſilio muros per ſeipſum conti-
nuus explorator obibat. Porro Crummus
Junior Sennacherim victoriis in ſuper-
biam elatus, proprio fratre ad obſidendam Adrianopolim cum ſuis copiis reli-
cto, poſt dies ſex a demandato Leoni im-
perio, cum maximo peditum equitum-
que numero ad Urbem propius accedens,
oſtentata exercitus ſequentis ſe virtute, ad
muros a Blachernis ad Chryſen uſque por-
tam proſnos obambulabat: prophaniſ-
que & vere dæmoniacis ſacrificiis ad pra-
tum Chryſe portæ adjacens peractis, in
ipſam Chryſen portam haſtam infigere ab
Imperatore expetiit: quo petita reipuen-
te, in proprium tentorium receſſit. Cum
autem civitatis muros & inſtructiſſimum
Imperatoris exercitum haud ſine admira-
tione vidiſſet, obſidionem ponere poſſe
deſperans, ad pacis ineunda fœdera con-
vertitur. Num igitur pacem Romani ex-
peterent, invito cum eis colloquio experiri
tentavit. Imperator occaſione captata
lancea perfodere molitus eſt: Verum de-
lictorum noſtrorum multitudine prohibi-
tus, & ad hujuſmodi trophæum excitan-
dum ſocjorum ineptitudine deluſus, ce-
ptum opus in felicem exitum deducere
non valuit. Crummo enim facinoris ad-
miniſtri plura vulnera inflixerunt, nullum
tamen intulerunt lethale: ex quo in ra-
biem verſus homo perditiſſimus, expeditis
militibus ad ſanctum Mamantem miſſis,
Palatium ibidem erectum igne ſuppoſito
conſumpſit. Tum vero æreo Circi leone,
& Hydrii dracone cum ſelectioribus mar-
moribus in currus conjectis, retro pedem
tulit: & obſidione ad Adrianopolim po-
ſita, eam demum armorum vi ſubjugavit.

FINIS.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΟΥ, ΤΑ ΚΑΤΑ ΛΕΟΝΤΑ ΤΟΝ ΒΑΡΔΑ.

τῷ Ἀρμενίῳ πφοϊχωσα.

CHRONOGRAPHICA NARRATIO,

COMPLECTENS EA QUÆ TEMPORE Leonis filii Bardæ Armeni contigerunt.

Edit. Paris. pag. 428.

MICHAEL Imperator anno Imperii primo coronavit filium ſuum Theophylactum in feſtis * * * * * * procedente magno cum apparatu & gloria Procopia ejus uxore, & ſtante coram altari, & filii coronationem ſpectante, ingentique gaudio pecuniarum erogatione cunctos recreante: ipſa quippe publicam Imperii rem adminiſtrabat: Vir enim ejus, ut dicere, erat animi ſimplicis & manueti: Eleemoſynas vero dispertiere plurimas, ciarigienſes Eccleſiæ & Monaſteriis pecunias, quas Nicephorus cura non modica coacervarat, Monachorum ſpectatiſſimis, Prochonochilis, hoſpitiis pauperum & peregrinorum, captivis, viduis, orphanis, & faculate ſua privatis, ſuppeditantes, quæ cuique erant neceſſaria: omneſque lætitia æque ac beneficiis cumulantes, ipſi ab omnibus gloria & honore reddebantur illuſtres. Tribus etiam factionesque populi cujuslibet toni poeniata adulationis & voluptatis non expertia in honorem eorum certatim decantarant. Omnes etiam in quos Nicephorus infenſo fuerat animo quoſque e Palatio ejecerat, & Theodoræ fratres qui erant Patricii, & Leonem Sclerum cognominatum, quem Peloponneſiaci tractus Domeſtici inſtituit, & Leonem filium Bardæ Armeni, qui lætæ majeſtatis reus plagis impoſitis a Nicephoro confus in Monachum, & in exilium ejectus fuerat, quem ipſi demum revocarunt; & Patriciatus honore decoratum Orientalis exercitus crearunt Ducem; qui tamen, ut exponemus inferius, homo nequam & improbus tyrannidem in eos exercuit. His ita geſtis, victoria de Nicephoro parta Bulgari in ſuperbiam elati bellum renovare conſiliabantur, quod ſubdodorarus Michaeli Inito conſilio legiones omnes coegit, noviſque militaribus copiis deletarum prius in bello vice conſcriptis, cluſturarum etiam per Syriam cuſtodibus convocatis, Lycaones, Cilices, Iſauros, Cappadoces, Galatas, & alios omnes ſecum educens, anno Imperii ſui ſecundo indictione ſexta Urbe profectus eſt, effuſa ſimul univerſa civitate, & Procopia Auguſta conjuge ſequente, venerunt uſque ad aquæ ductum, velut feſtum ſolemne celebrantes exercituſque Principes gratis & muneribus cumulantes, eos adhortante Procopia Imperatorem Michaelem ſtudioſe cuſtodire, eumque in bello protegere & pro Chriſtianis decertare: & inde reverſa eſt in Urbem. Cæterum inde ſolventes Imperator & omnis populus appropinquarunt uſque ad limitem & anguſtiarum arces. Bulgari etiam ſtabant ordinati ex adverſo eo-

Ille eſt Chameon.

pag. 429.

A ΜΙΧΑΗΛ *ὁ βασιλεὺς τῇ σφαίρᾳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῷ ἕκτῳ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοφύλακτον εἰς τὰς ἑορτὰς * * * ἀναλαβόυσης ἠ τὰς γωμαϊκὰς αὐτῇ Προκοπίας μετὰ δόξης πολλῆς, & παρασκθείσης ἐμπροθεν τῦ θυσιαστηρίου, ἠ ἑϛώσης τὸ σέμνωμα ἢ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ ποιησάσης χαρὰν μεγάλην, καὶ δι-*

ανομάσας χρήματα πολλά· αὐτὸ δὲ ὠ διατίθησα πάντα τὰ τῆς βασιλείας· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς ὠ, ὡς εἴρηται· ἐπειπερ δὲ ἠ ἐλεημοσυνὰς πολλὰς διασκορπίσαντες τα χρήματα, ἄπαρ ὁ Νικηφόρος δι' ἐπιμελείας ὑσώρθωσε, εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἰς τα μοναστήρια, καὶ εἰς τὰς ἀσκητὰς ἐν ταῖς ἐρημιαις τα πρὸς ἢ

B *χρείαν ὑποτελλοντες, ἠ εἰς τα πτωχεῖα· ἠ εἰς τους ξωσίας, ἠ εἰς τὰς αἰχμαλώτους, & εἰς τὰς χήρας, καὶ εἰς τὰς ὀρφανὰς, ἠ εἰς τὰς ἀπὸ ὑσίας πασόντας, ἠ πάντας χαροποιήσαντες ὑπὲ πάντων ἐδοξάζοντο. ἠοὶ Δῆμοι ἐμέλησαν ποιήματα καθ' ἕκαστον χρὸν περὶ αὐτῶν πᾶσαν ἡδυλὴν κολακείας παρέχοντα. ἠ λοιπὸν πάντας ἀπεκαλέσατο εἰς παιρ Νικηφόρος ἐχθροὺς διώκοντα, ἠ ἐξέβαλε & παλατίυ, τὴς Θεοδόσης τὰς ἀδελφὰς ὄντας Πατρικίας, ἠ Λέοντα & ἐπιλογόμενον & Σκληρὸν, ἠ τὸν ἱὸν αὐτῆ φραγγογενῆς Πελοποννησον, καὶ Λέοντα τὸν Βάρδα τὸ Ἀρμένιον πταίσαντα, & Νικηφόρου, & δα-*

C *ρέντα ἠ κυρελθέντα ὑπ' αὐτὸ ἠ ἐξορισθέντα, ὑπὲ ἀπὸ καλέσαντο, ἠ ἐποίησαν αὐτὸ Πατρίκιον ἠ στρατηγὸν τῆ ἀνατολικῶν, ὃς ἠ ἐνεργήσησεν αὐτοις πονηρὸς ὢν, ὡς ὕστερον λέξομεν. λοιπὸν ὅιω τούτων γενομένων, ὑπαρθέντες οἱ Βύλγαροι ὑπὲ τῇ πίκη τῦ τὸν Νικηφόρου, ἐβύλοντο ἀπελθεῖν οἴκοις πόλεμον. παῦτα γνὸς Μιχαὴλ, βουλὴν ποιησάμενος, συνήγαγε πάντα τὰ ϑέματα, στρατόσας καὶ ἄλλας πολλὰς ἀπὸ τῆ ἀπολειφθέντων ἐν τῇ πολέμῳ, & ὡς φυλάσσοντας τὰς κλεισόρας τῆς Συρίας σωμαθρόισας, Λυκάονας, ἠ Κίλικας, καὶ Ἰσαύρους, & Καππαδόκας, ἠ Γαλάτας, ἠ πάντας παραλαβὼν ἐξῆλθε δδυπορῶν ἐτει τῆς αὐτῆ βασιλείας, ἰνδικτ. ϛ'. τὰς πόλεως σωμαπολυθύσης αὐτῇ, ἠ Προκοπίας τῆς Αὐγούσης ἢ αὐτῇ γωμαικὸς, ἐξελθύσης ἑως τ' Ἀκιδάκτου, ποιοῦντας μακαμάδας, & διδύτες χαρίσματα * τοῖς ἀρχοντας ἢ στρατ. παρακαλούσης αὐτους τὴς Προκοπίας, ἠ περὶ Μιχαὴλ ἢ βασιλέως διαφυλάττειν αὐτὸν, ἠ σκέπειν ἐν τῇ πολέμῳ, ἠ ἀγωνίζεθαι ὑπὲρ τῆ Χριστιανῶν. καμπτθε πάλιν αὐτὰ ὑπέρφυλον ἐν τῇ πόλει. ἠ λοιπὸν ἀπαραντις ἐκεῖθεν ὅτι βασιλικὸς ἠ πᾶς ὁλαὸς ἐγχυτύμησαν ἑως τῶν κλεισυρῶν. καὶ δὴ οἱ Βύλγαροι παρετάξαντο ἀπέναντι αὐτῶν, καὶ*

D

Οὗτός ἐσω ὁ Χαμαιλέων

** ναὶ. ἐρ γρωι*

θεωροῦντες τὸ πλῆθος τῶν λαῶν ὡς ὑπόλημπτων ἐπιχεῖ-
ρησαι, ἀλλ' ἡσυχῆ παρατεταγμένοι. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ λαὸς
τῶν βασιλικῶς ἡσυχίαν, ἕως αὐτοὶ παρατεταγμένοι ὡς ἐμά-
χοντο ἦ. μὴ τολμῶντες ἀλλήλοις βαλεῖν χεῖρα. καὶ λοι-
πὸν ἱππικωτέρως ὡπλισμένοι ἐν τῇ καύσωνι ἐκείνῃ τοῦ Ἰ-
ρους ἡμέρας ὡς νυκτὸς, οἵ τε ἀνθρωποι καὶ τὰ
κτήνη, καὶ ἦλθον οἷς ἀδιωκμέως πολλῷ προσδοκῶντες
ὅτι οἱ Βυλγαροι ἔχουσι βαλεῖν χεῖρα, καὶ πάλιν οἱ Βυλ-
γαροι ὁμοίως. καὶ ὧν ἰδίαν αὐτοὺς ἐν ἡμιγαλίᾳ πολλῇ.
καὶ ὧν ὁ Ἀνδρίανος ὧν ὑπὲ τῶν μέρος τῆς ἀρμῆς ἔχων τῆς
* τῷ βασι-
λεῖ
Μακεδόνος καὶ τῆς Θρᾳκησιακῆς, ἔβλοι * ἢ βασιλεὺς
ὢν πότε ἐπιουλῇ καὶ ἀπολλόμεδα; ἐγὼ φῶτος βάλω
χεῖρα ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ μὴ προθυ-
μίας ἐποιοῦλθατο· καὶ ἔχουλῃ τικήσω· πλουσος δὲ
αὐτῶν ἰσῳλὸν δικαικλασίων· ὡς δὲ ὧν καὶ ἀρξάμενος ἢ
πολέμου συμκυῶσαν ἐπ' αὐτῶν οἱ Βυλγαροι, καὶ
οἱ Θρᾷκες ἤρξατο κόπτειν αὐτὼς· καὶ λοιπὸν τῆς
μάχης ἀρξαμένης ὡς ἦλθον οἷς βοηθειαν οἱ λοιποὶ
λαοὶ, ἀλλὰ διελιάσαντες ἤδιακαν εἰς τροπήν· φρά-
πτν τὸ θῖμα τῷ ἀναπολικῶν· καὶ καταλειφθέντες μόνοι
οἱ τῶ Ἀπλακείῳ, καὶ μὴ ἡσύοντες ἀντιστῆναι, ἤρξατο
κόπτεθαι καὶ αὐτοὶ· καὶ λοιπὸν, ἰδόντες ὡς πάντα
τὰ θῖματα ἤφυγον, παρ' ὀλίγον καταλιμπάνοντες
καὶ ἢ βασιλέα, οἱ τὸ φρὶν καυχώμενοι ὑπὲρ τὸ βα-
σιλέως καὶ τῆ Χερσιανῶν ἀγωνίζεθαι. ἔλεγον γὰρ
ὅτι ἐν τῇ Βυλγαρείᾳ ἀσελγέθτερος ἐν πόνοις ὑπεβάπτις
ἐυρεθέσαν ἡμᾶς, ἴζωθεν δὲ ἐπὶ κάμπῳ νικῆται αὐ-
τὰς ἔχομεν· καὶ πάντα ἐβιώσαντο. μικτὸν δὲ ἀρξά-
μενοι πολεμεῖν, ἤφυγον· καὶ λοιπὸν ἐπλιγν ἐν αὐ-
τῇ τῇ πολέμῳ, ὅπ Ἀπλακῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶ
λαοῦ αὐτὸ. οἱ δὲ λοιποὶ ἰδόντες ὅτι οὐκ ἔχωσι πό-
δι βοηθεῖαν, ἤφυγον ὧ αὐτοὶ. ὧν δὲ ὁ τόπος κοι-
λὸς ἐν ᾧ συνέβαλλον τῶν μάχῳ, καὶ τὰ θῖματα
ἴσαστο πρὸς τὸ ὑψηλότερον μέρος, καὶ τραπέντων ἐ-
λογίζοντο, ὅτι ὡς ἤφυγον, ἀλλ' ὀπιθοπόδησαν,
ὡ τροποῦται αὐτὼς· ὧ δὲ θέως ἀ καπδιεῦξαν αὐ-
τὼς· καὶ μὴ μικρὸν ἀπακυψαντες ὀλίγον θεωρῆσαν
ὅτι ὄρμῳ πολλῷ φεύγοντες ἀπέκρυψαν· ἢ λύσαν-
τες τὰς χαλινὰς τῇ ἵππων καπδίακον ὁπίσω αὐ-
τῶν· αὐτοὶ δὲ φεύγοντες, ἀλλήλους σωιπάτουν·
καὶ ὁ ὑμεροδὲν φεύγων τὸν ὀπίσω ὡ κατεῖσε. ἀ-
κων γὰρ τὸν κρότον τῇ ποδῶν τῇ ἵππων, ἔλεγαν,
ὅτι ἰσὸ τῇ πολεμίων καταδιώκονται, καὶ ὡς ὡ ὁ
* ἀρμιτὸς
ἵππος ποσὶν ἀπέθανε, ὡκ * ὠμῳδὸν ἔπεσε ἢ
φούγων. λοιπὸν δὲ ἢ οἱ πλέῳσι πιζῇ ἤφυγον τῇ
ἵππων ἐκ τῆς παραταγῆς ἀδιωκῶν ὄντων. λιμαγ-
χοντῆντες δὲ, καὶ ἢ δίψως κακίνες, ὀλίγον ἀπυ-
χόμενοι ἔπιπτον· ἔ ἀπέθνησκον. πάντες δὲ τὰ ἄρ-
ματα καὶ τὰ λοιπὰ ἐῤῥίψαν εἰς τὸν ὁδὸν· ἄλλοι δὲ
καταφθαρῆμῳοι εἰσήλθον εἰς κάστρα τινά. ὕστερον δὲ
* κάστρα
πάντων ἐγκ-
μικυντίθε-
σαν
παρακαθέσαντος τῶ Βυλγάρου, καὶ παρακαθέσαντος *
πάσης. λοιπὸν ὅμῳ οἱ πολέμιοι ὀπίσεν ἰσώλαγον
τὰ ἄρματα τῇ φούγοντων. καὶ ὅπ ἴσως τῆς πόλεως ὡκ
ἴσχυσαν φεύγοντες. καὶ φθάσας ὁ βασιλεὺς εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴ πόλιν, ὡ παβάλησαν, ὕπε μὴ ὁ λαὸς
χαλαθεὶς ποίσῃ κακὸν. οἱ δὲ Βυλγαροι ὡς ὁλίγον
ποῦ καπαδιώξαντες, τὰ λοιπὸν μῆ ἀσύοιως ὑρχοντο.
ὧσαν δὲ αὐτοὶ κακοπαθοῦς λοιῦ τῆς παραπαξίως,
καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν, φωμάγοντες τὰ τὰ ὄρκλα, ὡς ἐ-
ῤῥαται, καὶ τὰ κάστρα παρακαθήμῳοι ἐνθα φροσί-

rum, visaque exercitus multitudine non sunt ausi eos aggredi, sed stabant instructa acie: similiter & copiæ Imperatoris stabant ordinatæ per quindecim dies, non ausæ invicem manus conferre. Denum æstumis confecti, æstatis tempore calori-bus immodicis diu nocteque expositi hominibus pariter & jumentis extremam pene in perniciem redacti, Romani in Bulgaros impressionem fecerunt, & Bulgari vicissim Romanos in se irrupturos sperabant: quare attentos & animi anxios ea utraque parte cernere licebat. Aplaces igitur ad extremam exercitus alam Macedones & Thracesianos sub se habens, significat Imperatori: Quousque tandem stamus inertes & pernicem quærimus? Ego primus in nomine Domini, manus confero: Vos audacter adeste, & nostra erit victoria: decuplo quippe plures numeramur: & vere sic erat. Ego igitur pugnam delibante Bulgarorum effusi sunt in eum ordines, cæperuntque Thraces eos cædere. Puncta deinde modum exardeicente, relliquæ subsidio non accedere turmæ, sed præ timore in fugam versæ sunt; & omnium prima Orientalium legio: Soliquæ derelicti, qui erant cum Aplace, nec hostilem impetum ferre validi, parte plurima deleti sunt. Porro videntes reliquas legiones fuum deseruisse ordinem, Imperatore neglecto, unus post alium fersim in fugam delapsi sunt, qui modice prius pro eo & Christianis decertare viramque exponere gloriabantur. Nobis, inquiebant, Bulgariam ingressis per aspera & invia loca hostes evaierunt superiores. In planitiem vero educendis cerra ftat victoria. Eos tamen vana spes fefellit: Vix enim inito prælio terga verterunt: idcirco cæsis Aplaces in certamine, & ex ejus acie plures defederati. Cæteri nullum auxilium sibi conferentes, pari fuga salutem quæsiere. Erat quidem depressus & concavus locus, quo prælium commissum est a Bulgaris, legionieique Romanæ stabant ad eminentiorem collem, illique in fugam actis, cogitabant alii non fugisse, fed retrorsum accessuros & hostes fugaturos: quare non confestim hostes insequuti sunt. Modico post vero suspicientes, videre eos præpeti cursu fugientes occultare se: iquare fortiis equorum habenis retro fectabantur. Romani fugien.es invicem se proterebant, ita ut qui præcedebat fugiens, retro positum non attenderet: audito quippe pedum equorum pulsu dicebat: En ut ab hostibus fugatur: & donec decidens in terram equus moreretur, a fugæ cursu vix ullus sibi temperabat. Exinde plures pedibus salutem quærebant, equis minorum ex longa statione in acie viribus defectis. Fame autem & sici consumpti plures cum inodicum processissent, in terram lapsi animam effiabant. Nullus fuit, qui arma loricasque per viam non projecerer. Alii oppida quædam occupantes, a Bulgaris postmodum obsessi captique, in servitutem abducti sunt. Hostes porro retro fugientium arma non impigri colligere: nostri vero donec ad Uribem appellerent fuga semper usi sunt. Ad Urbem quoque perveniens Imperator ingressus est, & portas civitatis occlusit, ne fusus exercitus aliquod malum moliretur. Bulgari per spatium aliquod fugientes insectati, captura delicepta opportunitate, progrediebantur. Erant enim pariter longa statione fatigati, & equi debiles: armisque, ut dictum est, collectis onera-

Edit. Paris pag. 430.

et : & oppida , in quæ profugerant nostri , obſidebant . Imperator demum cum mœrore ſtetuque civitatem ingreſſus Patriarcham adiit . Comitabantur Magiſter , & Magnus Domeſticus , & Patricii reliqui . Imperator lugens ajebat . Omnino peccatis meis exigentibus hoc paſſi ſunt Chriſtiani : imperium fecerí mei invidum habet Deus , cujuſque fobolem averſatur : cum plures enim hoſtibus numero eſſemus , nulli noſtrum adfuit animus , verum ſinguli turpi fuga dilapſi ſunt . Patriarcha reliquiſque eum conſolantibus , & quid agendum conſulentibus , donec legiones omnes convenirent , ut mandatum daret Imperator , præſtolabantur . Interim Orientalium [illegible] qui primi fugerunt e bello) legio , cui Bardæ Armeni filius præfectus erat , tumultuabatur ; & Leonem ipſum Imperatorem ſauſtis vocibus proſequebatur . Tum nullo ſe opponente , reſeratis portis in Urbem conferta multitudine induxerunt . Audiens autem hæc Michael Imperator profugus in Eccleſiam , fide accepta , Monachuſque factus comam depoſuit .

A φυγων οἱ διωκόμενοι . ὁ βασιλεὺς ἐσπλήσων μὴ λύπης ὁ κλυδωνισμὸς ἀπηλθεν εἰς τ πατριάρχιον , ὁ συνεσπλήσων ὁτι Μάγιστρος , ὁ μέγας Δομέστικος , ὁ οἱ λοιποὶ Πατρίκιοι . ὁ κλαίων ὁ βασιλεὺς ἔλεγεν . ὅτι πάντες ὧδε τας ἁμαρτίας μου ὑπο ἐπαθον οἱ Χριστιανοὶ . ὑπ' ὀτι κ ἐνδίκημεν ὁ θεὸς εἰς τὸ βασιλείαν τ ποτ ἐπιτρέπει , ἐθνῶν τῶν γενῶν αὐτὸ . ὑπὸ πλείους ἡμεῖς ὄμεν ὑπ' ἐκείνους πολεμίων , ὁ φοβούμεναι οὐδεὶς ἦμεν , ἀλλὰ πάντες ἔφυγον . ὁ τὸ Πατριάρχου ὁ τ λοιπῶν παραμυθούμενων αὐτὸ , ὁ βουλομένων τί ἂν ποιησωσι , ὁ ἐκδικομένων ἵνα συναθροίσωσι πάντα τὰ Στρατεύματα , ὁ ἄχρις ὁ βασιλεὺς ἔχωσι τὸ ὅπλα τ ἀνατολικὸν φρώτοι φυγόντες τὸ πολέμου ὑπὸ ἐναν βουλὴ ποιησαν , ἡ γενὸς τραπηζῶν υἱὸς Βαρδᾶ τὸ Ἀρμένιος , ὁ μυλιάδωσαντες ὀξέθρομησαν τ αὐτὸ Λέοντα εἰς βασιλέα , ὁ μηδενὸς ἀνθεστεμένε ἀνοίξαντες τὰς πόρτας εἰσήγαγον αὐτὸν παμπληθεῖ εἰς τὴν πόλιν . ἀκούσας δὲ ταῦτα Μιχαὴλ ὁ βασιλεὺς φροτίσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ . ὁ λαβὼν λόγον , ἀπεκάρατο γενόμενος μοναχός .

B

C

D

E

Edit. Pariſ. pag. 431.

De Leonis filii Bardæ Armeni Imperio.

LEo itaque Palatium ingreſſus eſt : & aſſumptis Imperii inſignibus celebri proceſſu facto Eccleſiam adiit , & confeciſo Ambone a Nicephoro tunc temporis Patriarcha coronatus eſt menſis Junii die decimo , indictione ſeptima , chitrographo prius a ſe & comitibus exhibito , nihil adverſus Eccleſiam innovari , aut a ſanctis Patribus circa ſacra dogmata quondam bene definita nihil immutari : tolerarum : quod nullatenus præſtitit ; mendax videlicet , & , ut vulgo ferrur , Chameleontem varios induere colores , ita & ipſe ſermone ſemper varius fuit , nonnunquam probis præditus moribus , & bonus apparens ; quandoque etiam contrariis inſectus : ex quo merito Chameleon a ſancto viro cognominatus eſt . Ejecto igitur , ut præmiſſum eſt , Michaele , Leo tyrannice ſumpſit Imperium , & tonſa copia Auguſta Michaelis conjuge , filius ejus pariter per inſulas detonſos virilibus orbavit . Vix quoquam etiam relicto proprium , aut eorum quæ a parentibus acceperant , adeo ut neceſſaria quoque eis deficerent , cuncta abſtulit : ipſi vero Deo in omnibus gratias referebant . Erat porro Michael ætatis perfectæ vi , ipſo juventutis flore conſpicuus , vultu rotondo , colore frumentum referente , nigro capite & virili barba decenter compoſita , eaque ad vultus ſpeciem nigra . Manſuetus porro & urbanus , ſi quis alius exſtitit . Hic calamitates multas impii Leonis crudelitate ſibi inflictas , etiam morte propediem expectata , fuſtulit ; quotidianumque panem cum animi mœrore comedens , mortem præſtolabatur a Domino . Nihilo ſecius præter opinionem Leo cuſtoditus eſt , ne Leonis nequitia lædereturr . Venerunt itaque Bulgari nullo ipſis occurrente , vel adſtum prohibente uſque ad civitatis portam , & Crummus ſacra pro more faciens ad Chryſen portam homines & animalia plurima maſtavit : & ad maris littus tinctis aqua pedibus lotus eſt totus , populoque aqua reſperſo , ſauſtis acclamationibus ab eo cumulatus : mediocque pellicum agmine

Περὶ τῆς βασιλείας Λέοντος υἱὸ Βάρδα τὸ Ἀρμενίου.

ΛΕΩΝ οὖν εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον , ὁ παραλαβὼν πάντα , ποιήσας φρόπλασιν εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ , ὁ ἀνελθὼν εἰς τὸν ἄμβωνα ἐστέφθη ὑπὸ Νικηφόρου τ τοτε καὶ τὰ Πατριάρχα ὄντος , μὴνι Ἰουλίου δεκάτῃ , ἰνδικτιῶνι ἑβδόμῃ , φρότερον ποιήσας ἐξέχειρον μὴ τῇ σωὶ αὐτῷ μηδ' ποτ ἐχ τῆς ἐκκλησίας γενέσθαι , ὑ παρασαλεύσαι τ καλῶς εἰς αὐτὸ ὁρισθέντων ὑπὸ τ ἁγίων πατέρων ἱερῶν δογμάτων , ὅπερ κ ἐφύλαξεν ὁ ἐψεύστης ὤν , ὁ καθάπερ ὁ λόγος ὑπογράφει τὸν χαμαιλέοντα ἐκαλλάττοντα τὰς μορφὰς , οὕτως αὐτός ποτὲ μὲν ὡς χρησλόγος ὑ ἀεὶστος φανούμενος , ποτὲ δ' ἐναντίον , ὅτ' ὑπ' ὀργὴν ὑ δικαίως ἐπακολουθῶν Χαμαιλέων ὑπὸ ἁγίου ἀνδρός . ἐκβαλὼν δὲ τὸν Λέων , καθὼς φροείρηται , τὸν Μιχαὴλ ἐκ τῆς βασιλείας αὐτὸ τυραννικῶς , παρέλαβεν αὐτὸς τὴν βασιλείαν , ὁ κυρώσας Θρεκτὴν αὐτὸν Λύγουσαν γυναῖκα τὸ Μιχαὴλ τὰ τέκνα αὐτὸ ἐξεθύκισεν κυρώσας αὐτὰ , ὁ ἐκβράσην αὐτὸς εἰς τὰ ἐνσία ἁπάρας δὲ πάντα ὅσα εἶχον μὴ ἐάσας αὐτοῖς μητὲ τὰ ἴδια , μητὲ τὰ τῶν γονέων αὐτῶν , ὡς ὑσιωθῆναι αὐτὸς ὑ τῶν ἀναγκαίων . αὐτὸ δὲ τὸν χαριστίων ὁ πᾶσι τὸν Θεόν . ὧν δὲ ὁ Μιχαὴλ πλέος μὴν τῶν ἡλικίαν , αὐτὸ τὸ κάλλος ἄγων τῆς νεότητος , εὐρύχλωρος , στήθεσσι , μαῦραν χαιτὴν τῶν κεφαλῶν , ὁ ὑπόγυιον , ὁ τὸ γένειον ὡφαιτιας ἔχοντείμενον , ὁ τῇ ὄψει αὐτὸ μαῦρον ὁ αὐτὸ , φαῖος δὲ πάνυ ὁ ἀγαθὸς , οἱ καὶ τις ἄλλος . ὗτος θλίψεις πολλὰς ὑπὸν ὑφ' τῶν ἀμέτρων τὸ ἀσεβῆς Λέοντος καθυμέραν τὸν θάνατον ἐκδεχόμενος , ὁ μετ' ὀδύνης καθημέραν τὸν ἄρτον αὐτὸ ἐσθίων , ὁν ὁ Κύριος ἀβλαβῆ ἐφύλαξε παραδέξως ἐκ τῆς κακυργίας αὐτὸ . καὶ λοιπὸν ἦλθον οἱ Βούλγαροι μηδὲς αὐτοῖς ὑπαντῶντες ἢ κωλύοντες ἕως τῆς πόρτης , καὶ ποιήσας ὁ Κρούμμος θυσίαν , κατὰ τὸ ἔθος αὐτὸ , ἔζωθεν τῆς Χρυσῆς πόρτης ἔδυσαν ἀνθρώπους ὁ κτῆνη πολλὰ , καὶ εἰς τὸ αἰγιαλὸν τῆς Θαλάσσης βρίξας τὰς πόδας αὐτὸ , ὁ πεπλυσμένος , καὶ ῥαντίσας τὸν λαὸν αὐτὸ , καὶ εὐφημηθεὶς ὑπ' αὐτῶν , ὅλλδε μέσον τῶν παλλακίδων αὐτὸ ,

προτιμωμένοις ὑπ' αὐτῶν, & δεξαθεὶς, ἡ πᾶσα διαμοιράσας ἐκ τοῦ τειχῶς πάσης, ἡ μικρὸς πλήμνους καλύσας αὐτὸς, ἡ ὁπλίσας βέλος κατ' αὐτὸ· ἡ ποιήσας πάσπαλα ἐπιθυμίᾳ μαπα αὐτῷ, ἡ ἄπιφ ἐβαλανο, πεφυλαγμένος τὸν πόλιν, ἡ βαλὼν χάρακα ἐν αὐτῷ· ἡ ποιήσας ἡμέρας τινὰς, ἡ φραυδάσας τὰ ἐξωθεν τ πόλεως, ἤρξατο ζητεῖν πάντα χρυσὸν ἡ ἰματισμὸν πολυώρειθμον, ἡ κορᾶσιας τ' ἀνθρώπων ποσσοῦτα τινά. & ἃ μὲν ποιήσας ὁ Λέων βουλὴ μὴ τ ἀρχόντων, ἐβλώσε * ἡ Κρῦμον ὅτι ἐδίδου & αἰχμαλὼ μὴ ὀλίγων τινῶν μὲ ἐπιφορμένων ὅπλα, ἡ ἡμέρας ἐξερχόμενα ἐβ τ Θαλάσσης ἐκπλοὰ μὴ χελανδίε, ἡ συμπλωίμη, ἡ ἁπερηγτω πάντα πονηρὰ· ἡ ταῦτα διελόσαντες ἐβ τ νυκτὸς ἐξαγαγόντες τινὰς ἐκ τῶν λιμένος ἰσοχομάτων τειχῶν, καπ κρύφα αὐτὸς ἐκ δωματίου τινὸ τ Γαλάτης ἐζωθεν τὰς πορτὰς τ Βλαχερνῶν δώσαντες αὐτοῖς σύσημον, ὅτι ἐβλέποντες ἡμῶν μὴ τὸν Κρῦμον, σημεῖον τὸ ἴγχυμα ποιήσαι, ὅπερ Θεσσαλμῶν ἐξίσασι, & ἐπικτίσαπ αὐτὸν ἡ τῇ ἁπαύμενον ὄντων τ Βυλγάρων ἰσὶ τὸ μέρος τ ἁγίων Ἀποστόλων ἐζωθεν τ πόλεως, καπὶ λθεν ὁ Κρῦμος ἐπὶ τ Θάλασσαν ἐζ τὸν σωματῳλῶ μὴ ἅλλων τειχῶν· μὴ γινόσαντες δὲ τὸ ἐπέβαν αὐτῶν. λοιπὸν ἦ οἱ ἐκ τ πόλεως ἐξέλθον μὴ χελανδία βυλόμενα συνβαλεῖν μετὰ τὸ Κρῦμον, ἡ λαβόντες λόγον, ἐξέλθεν τ καραβία. & ἐπικαβαλικεύσας ὁ Κρῦμος ἐκ τοῦ Θεσσαλονίκεως ἐπὶ τ Θέμης, ἡ τ ἵππον αὐτὸ ἱκράτει ὁ ὑπὸς Καισαρεύτου ἑρωμένον, χαλινομένον. ἡ ἐξαγομένον αὐτὸν ὑπὸ πεσόν ὁ ὑς αὐτὸν ἐκ τ πόλεως τὸ σημεῖον, ὃς ἦν ὁ Ἐξαβύλης τῇ χρεῖᾳ τ κεφαλῆ ἀποκεπάσας· ὃν ἰδὼν ὁ Κρῦμος ἡ σκανδαλιθεὶς ἀνπόδησε, ἡ ἔχων ὀπομον τ ἵππον, σκώσαντες αὐτὸ οἱ μὲν αὐτὸ ἐκαβαλλίκευσε, ἡ ἀνέκραξε ὁ λαὸς ὅσο τ τειχῶν τ ωρὸς ὑπικνοῦ. ἡ αὐτὸς ὀρξατο φεύγειν. & ἐξελθόντες οἱ ἐκπλησμένοι ἐκ τ δωμάτων κατπὶ ὀξαν ὀπίσω τὸ Κρῦμον, ἡ ἀποκόσαντες αὐτῷ τὰ βέλη, ὡς φιδησαν ὅτι ἐπλήγασαν αὐτὸ. αὐτὸς δὲ μονώπατος ἐφυγωσὶς ἡ λαὸν αὐτῶ. οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς ἐπιδέησαν ὑπὸ τ ὄγκων & τῇ χελανδίᾳ. ἡ ὁμῦ λεγοθέντες πάραυπα ἐφάγη. Κωνσαντῖνος δὲ & οὗος αὐτῷ ὄντες ἐπιδέησαν. λοιπὸν ἐως τῶν γνωμίνων, Συμεὼν δὲ ὁ Κρῦμος ἐκίλδωσ ἐπαύομον ἰμπυείσει, ἡ καπερρῆμει πάντα τόπον. & ἀρξάμενοι ἐμπυείσθαι καπέκαυσαν πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ἀπὸ πύραι τῆς πόλεως μεγάλας ὕσας, ἃς ἀνκαίσιτον Εἰρήνη τὴ Νικηφόρος ἡ Μιχαὴλ· ὁμοίως δὲ τὰ μοναστήρια, ἡ τὰ παλάτια, ἡ τὰς οἰκίας, ἡ τὰ ἀρχοντεῖα· ἡ ἐλθόντες εἰς τ ἅγιον Μαμαντᾶ ἐκπνύσιαν τὰ ἐκεῖσε παλάτια, ἡ τὰς δύο κοπτώνας, ἡ τὰς κίονας καπέκαυσαν, ἡ τὰς μολυβδοσκήπτρας, ἡ τὰ ζῴδια τὰ ἐπποδρομίε, ἡ πᾶσαν τὴν ἀκμαλασίαν κατισφαξαν, ὁμοίως & τὰ κτίνιν. καὶ διελθόντες πᾶσαν τὴν παραθαλασσίαν τὰ Στυᾶ καὶ τὴν ἄνω, ἡ ἁπὸ τὰ μπόρια καπέκαυσαν. καὶ ἄραντες σὺλλα πολλὰ, ᾠχοντο. ἡ πιάσαντες τὸ δεξιὸν μίρος τ πόλεως ἀφὸς ἀπαπλᾶς, κατέκαυσαν τὸ ἔξωθεν τ Χρυσῆς πόρτης, ἕως τῆ Ρηγίν· ἡ ἐλθόντες εἰς τ Ἀδύρα κατέρρηξαν τὸ ἐκεῖσε κάστρον, καὶ τ γέφυραν, παράξυσι ὕσας καὶ πάνυ ὀχυρωτάτην. καὶ ἐλθόντες εἰς Ἐκλυβρίαν κατ-

A pertransito, ab eis laudem & honorem excepit, ſpectantibus ex muris civibus cunctis, nullaque prohibere, vel telum in eum mittere auſo: His pro libito peractis, & quæ decreverat geſtis, Urbem obſidione cinxit, & undequaque circumvallavit, dieique plurimos moratus, & Urbis loca vicina depræ datus, auri pen- pag. 432.
sum annuum, veſtimentorumque numerum non contemnendum, & electarum virginum gregem non modicum expetiit. Quare conſilio cum proceribus habito, Cruno ſignificavit Leo: Cum paucis quibuldam arma non ferentibus ad maris uſque litus procede: noſque pariter navicula ſine armis mari prodibimus, habitoque colloquio, quæ expetiiſti, cuncta præſtabimus. His ita ſignificatis, non-

B nullis ad crunn numerum armatis nonluque caſtris, ad Blacherras in domuculis Gallicæ occultaverunt ſe, ſignumque dedere: Nobis cum Crumo colloquentibus ſignum aliquod edemus, quod conſpicati foras erumpite, & cum interficite. Poſtero die Bulgaris ad ſanctorum mercede non conducturum ædem ſtantibus extra civitatis portam, ex condicto Crumus verſus mare proſectus eſt cum tribus aliis; Logothera videlicet ejus, & Conſtantino Patricii, qui ante plures annos in Bulgariam fugerat, filio, alium filium præſentem ex Crumi ſorore habente. Quatuor iſti reliquo exercitu diſcedentes & inermes cum aliis tribus juxta conditum ad mare devenerunt, inſidias ſibi paratas

C ignorantes. Egreſſi ſunt pariter ex Urbe lintre vecti, qui cum Cruno colloquium habituri erant; & accepta fide, e navi prodierunt. Crumus equo deſcendens in terram defedit: ejus equo ſella fræniſque inſtructo Conſtantini filii manu detento. Ipſis adinvicem differentibus non nemo ſignum ex Urbe dedit: fuit is Exabules, qui manu caput aperuit. Animadvertit Crumus, & cum percuſſus, exiliit. Er in equum jam paratum a ſocils evectus equitare cœpit: mox populus e mœnibus in clamorem erupit: Crux

D xicit. Ipſo fugam arripiente, armati viri ex domunculis egreſſi, retro inſequuti ſunt, & emiſſis telis vulnera inferre medicabantur. Is omnino ſolus in exercitum ſe recepit, alii tres qui in navicula remanſerante detenti ſunt. Logotheta conſeſtim occiſus eſt, Conſtantinus auem & ejus filius vivi ſervati. His ita geſtis, iratus Crumus incendi ſubvertique locum omnem poſtero die juſſit. Peſtroque incendio, cunctas Eccleſias trans civitatis portam præclaras quaſvis, & ab Irene, Nicephoro, & Michaele reparatas, nec non Monaſteria, Palaria, domos, ſuburbana combuſſerunt. Ad ſanctum Mamantem pariter progreſſi, Palatii ibidem conſtituti, geminiſque cubiculis ſubjecerunt ignem, columnas conſregerunt, & plumbum repertum rapuerunt, animantiumque ſtatuas in Circo poſitas tulerunt ſecum, pag. 433.

E captivos omnes diſſerunt neci, nec jumentis ipſis & animalibus pepercere. Hinc portus, cui Steni nomen, littore, tractuque ſuperiore peragrato navalia ſuccenderunt, ſublatiſque ſecum ſpoliis pluribus diſceſſerunt: Tum occupata dextera civitatis parte, ad Orientem ignem a porta Chryſe, ad Regium uſque miſerunt. Athyra deinde proſecti, caſtrum ibi erectum demoliti ſunt: & præclarum illum pontem quamvis firmiſſimum dejecerunt. Selybriam poſtmodum proſecti,

F

ad ſolum uſque caſtrum ibidem conſtructum deturbarunt : nec non Eccleſias domoſque ſuccenderunt . Poſt hæc caſtrum Daonium deſtruxerunt ; & Heracleam proſecti , cum non poſſent occupare , domos cunctas ad littus poſitas , ædificiaque Urbi vicina flammis vaſtaverunt . His perpetratis , Radeſtum venerunt , & caſtrum iſtud demoliti , confertam plebem interneccione deleverunt : cumque in civitatem non invaleſcerent , ſparſo ubivis incendio intulerunt vaſtitatem . Inde Aprum verſus , quod etiam Caſtrum eſt , direxerunt iter , coque everſo & incenſo , ut aliis pluribus caſtris , dierum decem itinere diverterunt inde ad Gani montes , in quibus deliteſcentem plebeculam plurimam reperientes & animalia Thraciæ ferme cuncta , homines & jumenta innumera jugiaverunt : partem vero reliquam cum mulierum puerorumque multitudine in Bulgariam deportaverunt captivam . Inde tranſierunt ad Examilium , & Abydum uſque : rurſumque ad Eurium regreſſi & ſuperiorem regionem , cunctas urbes a minima ad maximam Adrianopolim uſque deſtruxerunt . Adrianopolim porro munitam reperientes obſederunt : quam cum expugnare non poſſent , protractis obſidionis diebus machinas inſtruxerunt , & caſtrum oppugnaverunt . Cives malis coarctati , ope deſtituti , & fame pereuntes hoſtibus fecere deditionem . Bulgari captivis ad numerum immenſum adductis ablata quoque eorum ſupellectile , in Bulgariam trans iſtrum flumen deportaverunt . Hæc dum gererentur Urbe non egreſſus eſt Leo , ſed Imperium tyrannice tenebat . Celebratis autem feſtis , filium adhuc puſillum , Symbatem nomine , Conſtantinumque vocari mentitus , ſtemmate redimivit : Reſiduoque populi multitudine ex variis urbibus congregata collegit exercitum , ſtipendioque dato Leonem & Conſtantinum fauſtis acclamationibus profequi juſſit , Imperatores ſceptra prideni conſequutos , Leonem & Conſtantinum Iſauros imitatos , quorum hæreſim renovavit , ſibique multos annos eorum inſtar , & ut laude conſpicuus foret , compregatus : cujus Deus , Imminutis ejus filiique annis , conſilium confudit . Cæterum aeris ſerenitate hyemem totam occupante , ſubſidentibuſque fluminum aquis , Bulgari armis a capite ad pedes tecti ad hominum triginta millia eruperunt , & Arcadiopolim uſque , Regina pertranſito , his fluviis eſt ita dictus , pervenerunt , populumque omnem copioſum ſane fecerunt captivum . Prius vero quam captivos trajicerent dies octo decidit immenſus imber quo fluvius intumeſcens maris ſuſtar exundavit . Bulgari ne tranſtraherent impediti , cuſtodita ſemper captivitate , dies quindecim ad ripas ſteterunt . Leo puncio ab eis accepto , ut opem ferret , non adverſit , neque Urbe egreſſus eſt , nec alios quoſvis in auxilium ſummiſit . Interim redeunte aeris tranquillitate , & fluvio decreſcente , Bulgari ſylvas cædere , pontemque ſtruere captivos compulerunt : atque ita cum captivis omnibus virorum ſimul mulierum & puerorum millibus quinquaginta tranſierunt . Illi captivorum facultates omnes ad ſtragulas uſque Armenias , grandeſque tapetes acu pictos , generis omnis veſtimenta , inſtrumentaque ad uſum æreа curribus impoſita boumque & ovium greges abductos tranſvexerunt : & hoc

Edit. Paris. pag. 434.

A ἐρῆμων τὸ αὐτόθι κάστρον ὅως τὰ ἐδάφους , καὶ τὰς ἐκκλησίας , καὶ τὰς οἰκως κατέκαυσαν · καὶ μὴ ὅτι τὸ Δαόνιον κάστρον ὑπάρχον κατέρριψαν καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν Ηρακλείας , μὴ δυναμένους εἰς αὐτὴν εἰσελθεῖν , ἐπιπύρωσαν πάντα τὰ οἰκήματα τὰ ὄντα εἰς τὸν λιμένα , καὶ τὰ πέριξ ἕ αὐτῆς πόλεως . Ἑ μετὰ ταῦτα ἐλθόντες εἰς Ραιδεστὸν κατερρέμαν καὶ τοῦτο τὸ κάστρον , ἐμπυρίσαντες πάντα τὰ ὦν οἰκήματα , καὶ τὰς ἐκκλησίας , καταφλέξαντες αὐτόθι λαὸν πολὺ · καὶ μηδὲν ἡσύχαντες εἰς αὐτὸ , τὰ ἴδια πάντα ἐμπυρίσαντες , καὶ καταρρίψαντες , ἀπῆλθον εἰς Ἄπρον , κάστρον ὄν καὶ αὐτό . καταρρέμαντες καὶ τοῦτο καὶ ἐμπυρίσαντες , ἡμέρας πλείας κάστρα , κατῆλθον ἐκεῖθεν δι' ἡμερῶν δέκα , καὶ ἐσπήλθον εἰς τὰ ὄρη τὰ τοῦ Γαύου · καὶ εὑρόντες ἐκεῖ λαὸν πολὺ μὲν κρυπτόμενον , καὶ θηρία πάντα τὰ κτίνη τῆς Θρᾴκης , κατέφλεξαν τὰς ἀνθρώπους , καὶ τὰ κτίνη , ὅπερ εἰς πλῆθη , αἰχμαλωτίσαντες ἀπέγειλαν εἰς Βουλγαρίαν , καὶ γυναικόπαιδα πολλά . καὶ λοιπὸν ἀπῆλθον καὶ εἰς τὸ Ἐξάμιλιν , καὶ κατῆλθον ἕως Ἀβύδου · Ἑ αὖθις ἀναμπαίπτ τὸ Εὔριον , καὶ τὴν ἄνω , καὶ πάντα τὰ κάστρα καταρρέμαν ὅσπο μικρὰ ἕως μεγάλου , ἕως τῆς Ἀδριανουπόλεως . καὶ εὑρόντες τὴν Ἀδριανούπολιν χραυμίλιν παρικάθησαν · Ἑ ποιήσαντες ἡμέρας πολλὰς , καὶ μηδὲν ἰσχύσαντες ὅσπο τὸ παρακαθῆσθαι , ἠσαντες μαγγανικὰ ἐπολέμουν τὸ κάστρον . καὶ δι' ἐναυθέντες , μὲ ἐχοντες βοήθειαν ποθέν , καὶ ὑποδησάμενος τὸ λιμοῦ , παρέδωκαν ἑαυτούς . Ἑ λαβόντες οἱ Βούλγαροι τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν εἰς πλῆθος ὥσαι σὺν ἀποσκήνωμα , καὶ πᾶσαν τὴν κατασκευὴν αὐτῶν , μετφέροσαν αὐτὰς εἰς Βουλγαρίαν ἐκεῖθεν τὸν Ἴστρον ποταμόν . τὸ τύπον γενομένου Λέοντος τοῦ πόλεως ἐκ ἐξέλθοι , ἀλλ' ἐκράτει τῆς βασιλείας τυραννικῶς . ὁ λοιπὸν φασάντων Ῥ ὁρτῶν ἐσχλῆ Ῥ υἱὸν αὐτῦ μικρὸν ὄντα , ᾧ ὑπωμοιαζόμενον Συμβάτιον , ᾧ φύσαντο λέγων · ὅτι Κωνσταντίνος καλεῖται . καὶ στεφανώσας Ῥ περιεστήσατο λαὸν ἐκ Ῥ ἀβρόρων πόλεων ἐρύγγους αὐτῆς , ποιήσας αὐτὰς ὠμνύναι Λέοντα καὶ Κωνσταντῖνον , μιμνήμους τὸς ἀρχαίους βασιλεύσαντας Δέοντα Ῥ Κωνσταντῖνον τὰς Ἰσαύρους , ὧν ᾧ τὴν αἵρεσιν αὐτοῦ σώζαντο , βωλόμενος ζῆσαι ἐν τῇ πόλει , ὡς ᾧ αὐτοὶ , καὶ γαμῆσαι περίφημον , ἄτινος τὴν βουλὴν ὅσπερ κατ' χρόνον ἐλάμβανεν τὰς χρόνος αὐτῦ ἐν τοῦτο αὐτῷ . ὁ δὲ λοιπὸν γενόμενος ὑιὸν τὰ αἵρος τῆ γαμβοῦ , Ῥ ἐ ποιμαῦν μετὰ χόντων ὕδωρ πολὺ , ἐξέλθοι οἱ Βούλγαροι χιλιάδες τεσσάκοντα ὅλοσ' ὅμοσε , καὶ ἐλθόντες ἕως Αρκαδιπόλεως , καὶ περάσαντες τὴν Ραγίνα , ποταμὸς δὲ ὅτος ἐσ' λεγόμενος , εὗρον λαὸν πολὺν , καὶ χμαλώτισαν αὐτούς . ᾧ φρόνα πράσαι αὐτὸς τὴν αἰχμαλωσίαν , ἐγένετο ὑετὸς πολὺς ἡμέρας ὀκτώ , ᾧ ὀχυωθεὶς ὁ ποταμὸς ἐγένετο ὡς Θάλασσα . καὶ μὴ δυναμένου αὐτοπερᾶσαι οἱ Βούλγαροι ἐμεινων ἡμέρας δεκαπέντε κατέχοντες τὴν αἰχμαλωσίαν . καὶ μηνύσαντες Ῥ Λέοντα τὸ βοηθῆσαι , ᾧ φροντίχει , οὐδὲ τῆς πόλεως ἐξέλθοι , οὐδ' ἄλλος τινὰς ἀπέστειλε φρὸς βοήθειαν . ὁ λοιπὸν χαταμίσας ὑδίας , ἕ τὸ ποταμὸν ἐλατταθῆτος , αὐτὸς Ῥ αἰχμαλωσίας παρετκεύασαν κάμαι ξυλιδῶν , ᾧ ποιῆσαι γέφυραν , ᾧ ὕτως ὑπέρασαν μὲ τὰς αἰχμαλωσίας ὅπωσόμβι ἀνθρῶν ᾧ γυναικῶν ᾧ παιδίων χιλιάδες πεντηκοντα . λαβόντες ᾧ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἀρμάματα τραχηλατάρια , καὶ παλετάπητα αὐλάτρα , ἕ ἱματισμὸν πολὺν , ᾧ χαλκώματα , ὑφάρσαν πάντα εἰς τὰς ἁμάξας , ᾧ λαβόντες πάσας τὰς ἀγέλας αὐτῶν βόας

βόας ᾗ φρόβατα, εἰσπλεῦσαν ἐς Βυλγαρίαν. καὶ ὁ Δάβιτζας βασιλεύσας καὶ παραχωρήσας Θεῷ, ὥτε αὐτὸς ἐξῆλθε τῆς πόλεως φρὸς βοήθειαν † αἰχμαλωσίας, ὥτε ἄλλως ἀπέστελλ. λοιπὸν ὅλων μᾶλλον πάντα ἀνεγγέλλη αὐτῷ λεγόντων. ὅτι ὁ Κροῦμος ἐξεστράτευσεν λαὸν πολὺν σωμαθρόισας, ἓ τὰς Ἀβαρεις ᾗ πάσας τὰς Σκλαβινίας. φρὸς ᾗ πάντας παρασκευάζεν διαφόρων ἐλεπόλεων ὄργανα τε, ἓ μηχανήματα, ᾗ μαγγανικὰ παμμεγίστα, τειβόλους τε, ᾗ πετροβόλους, ᾗ χελώνας, ᾗ ὑψηλὰς κλίμακας, σοαίρας τε, ᾗ μαγγανικὰς, ᾗ ἐρυσὰς, κεντς τε, ἓ βιλοσαύρας, πυροβόλα τε, ᾗ λιθοβόλα, ᾗ σκορπίδια, εἰς τὸ βάλλειν βέλη, ᾗ σφενδόνας παντα μηχανήματα καὶ † ἐπάλξεων τὸ ἐλεῖν † πόλιν, ἐπεὶ τὸ δυτικὸν μέρος † πόλεως καὶ τὰ τείχος ἦν Βλαχερνῶν. ταῦτα πάντα βάλεται φροσαγαγεῖν τὰ μηχανήματα ὧν ἃ ἐποίησθη, σαυλίζων βόας χιλιάδας φρὸς τὸ βαστάζειν πάντα τὰ φρολεχθέντα ὀργανα πᾶσιν ἐπὶ ἁμαξῶν, ἃς φροσέταξε * σιδηροδέτους χιλιάδας πέντε. ταῦτα ἀκούσας Λέων, πέμψας τὸ κατασκόπως, ᾗ μαθὼν τὼν ἀλλόθεναν, σωμαθροίσας λαὸν πολὺν ᾗ τὴν γῆς, ἦλθεν πτίζειν ἔτερον τεῖχος ἐξωθεν τοίχους † Βλαχερνῶν, κὰ μὲ ᾗ τὼν ἀπάνω πλατείαν. ἐφῆλθόμβος πτίζειν μέτρω τελέσας, ἵνα δύξῃ ὁ Θεὸς ὁ συντιθέμενον βυλὰς ἐδνῶν, ἀθετῆσ δὲ λογισμὸς λαῶν. ἓ ἀθετῆσ βυλὰς ἀρχόντων, ὅτι ὡς ἐν τῇ μηχανίᾳ, ᾗ τῇ ἰσχύι αὐτῷ δύωνται οἱ ἀνθρωποι τι ποιησαι. ὅπω ἔαρος καταλαβόντος, ὡς φασι τινὲς διασκόπτης † αἰχμαλωσίας ἀπὸ * τῶν μεγάλων πύργων Βυλγαρεῖς ἀς πτεῖ * τῇ μεγάλῃ πίμπτῃ τῆ Παχὼμ. Προπεβυλγαρείας, ὁ Κρῦμος ὁ πεφθιμος, ὁ τῶν πόλων ἐλεῖν βελόμενος πόλεις τὰ βίου ἐχκίσατο ἀοράτως φαγιαθοὺς δὲ ᾗ ὀξήγαγεν αἱμάτων ὁ χεὶς ᾗ † τόματος, ᾗ † ῥίνων ᾗ † ὦτων αὐτῶ. ᾗ ὥτως ἀπέρρηξεν τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἐκ κακοῦς. ἐπαρθεὶς ποιτῶν † φρονημάτων ὁ Λέων, ὡς ὅτι αὐτὸς καπθαλλεῖ † πόλεμον, ᾗ μὴ χὸ Θεὸς, ὑπημύνων ὡς πάσας τὰς πόλεις ᾗ χώρας Σάκρας, ἀσκεγγέλλων. ὅτι ἔβρον τὰς Βυλγάρας ἐγγὺς ὄντας τῆς πόλεως, ᾗ διὰ † φρονήσεως, ᾗ ἀσεβείας, ᾗ διάτροχης μὴ τοξεύσας † φῶτον αὐτῷ, πάντας ἀπέλασε. ὃς τις ᾗ διὰ τῶν φρόβατον τούτου ἀποθνήσκει ἔβρ, ἀέχθρὸς ἐμῶν. ᾗ λοιπὸν ὡς τὸ λαβὼν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τῶν ἐκκλησίαν. Περὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι. ᾗ δέλτριβέντα † βασιλέως αὐτῷ πιεμργαζέμβρος ᾗ τῇ Θεῷ κειμάτων, ᾗ λίγων φρὸς τινας ὁμόβρονας αὐτῷ, ὅτι τί νος ἐνεκεν, φησι, ταῦτα πως ἐχωσιν οἱ Χερσιανοὶ καταλυεδωμρνοι ὧν † ἐθνῶν; ᾗ μοὶ δοκεῖ διὰ τὸ φροσκυνεῖσθαι τὰς εἰκόνας, ᾗ ἄλλο οὐδέν. ᾗ βιβλομαι αὐτὰς καταγρίσαι. βλέπετε γάρ, φησιν, ὅσοι βασιλεῖς ἐδέξαντο ᾗ φροσκυνῆσαι αὐτὰς, ἀπὸ Σαυτρ, οἱ μῦν ἐκδίκως ζήσαντες, οἱ δὲ ἓ πολέμῳ πεσόντες. μόνοι δὲ οἱ μὴ φροσκυνήσαντες αὐτὰς ἰδίῳ θανάτῳ ἤκαυσς εἰς τὸν βασιλεῖαν αὐτῶ ἐτελεύτησ, ᾗ μὴ δύξης φροκομισθεὶς εἰς τὰ † βασιλέων κοιμητήρια ἀπῆρε δὲ νὺς Δποσόλους. λοιπὸν ἐκείνος κρὼ βίβλομαι μιμήσασθαι, καὶ καταφρήσας εἰκόνας, ἵνα πολλῷ ζήσας χρόνον κρὼ ᾗ ὁ υἱός μου, ᾗ κρατήσει † βασιλεία ἡμῶν ἐως ἑπτερπτς καὶ πέμπτης γενεᾶς. ὕστερ διεμύθη ὁ διάβολος, ἀπομίσας ἄχκυῆς. ᾗ κτίλα δόξμβος τὰ ἰδόχαρον, ὁ ἐπὶ νοτ, ᾗ † σαυρὸν, ὃν ἔπηξε μετὰ † σῶν αὐτῷ. καὶ ὑρξατο μετὰ ταῦτα ζητεῖν εἴ τινα ἄβροι συναγωνιζόμενον τῇ σκευῇ αὐτῶ. καὶ δὴ ἄβρον ὅμοιον τῆς αὐτῶ φρονήσεως, ὄνοι ἀφροσύνης, ἀναγνώσκων τινὰ Ἰωάννου λεγόμβρον, υἱὸν Παγκρατίου τινὸς Σκιαστᾶ, ὃς ἐκ πατ-

A pacto Bulgariam ingressi sunt, Principe inique ad imperium Dei permissu promoto, pedem non efferente, neque ad captivorum opem alios egredi permittente: his peraetis rumor ad eum delatus in haec verba: Crumus ingentem exercitum coegit, Abareisque & ex Sclavinis cundis copias collegit: praeparata insuper instrumenta machinaque cunctas expugnandis urbibus idoneas, arte facta grandia, tribulos, tetrabulo, testudines, scalas excelsas, globos, vectes, funes, arietes, balistas, ignes jaculà, petrarias, scorpiones, tela jaculatoria, fundas, uno verbo machinas omnes invadendis turribus, & civitatibus capiendis, ut ad occiduam vobis partem Blachernarum que murum Urbem aggrediatur. Tormenta
B lithuec cuncta, ad Urbis partem, qua mulum in eum missum est, applicare meditatur, instrumentis hisce praetiatis deportandis & curribus vehendis boum millia plurima in fabulis jam disposuit, currus autem ferro vinctos ad quinque millia heri jussit. Leo his auditis, & missis exploratoribus, veritateque comperta, populi multitudinem immensam & artifices congre- *Edit. Paris.* gavit, murumque alium praeter eum qui *pag.* 435. ad Blachernas, coepit exstruere, profundamque & amplam fossam excisam opponere. Vix operi manu admota, hoc est, opere adhuc infecto, ut Deus, qui consilia gentium dissipat, & populorum nentem reprobat, irritat quoque consilia principum, qui non in machinis vel robore homines quid aggredi posse commonstrat, ut haec, inquam, literum patefaceret Deus, nondum imminente vere, ut reruerunt quidam capiviate Bulgarica liberati, circa feriam magnam quintam, Bulgariae Principes Crumus ille celebris, qui Urbem occupare destinabat, vitae finem perfecit, invisibili virtute jugulatus, qua sanguinum rivos ore, naribus & auribus emisit: atque ita in malis animam depositi. His elatus Leo quasi ipse, non Deus compescuisset bellum, in Urbes omnes regionesque missis sacris nunciavit. Bulgaros Urbi vicinos comperi: deliberaque, robore, ductuque meo Principem eorum cum telo confodissem, cunctos fugavi. Vulneris ictus causa moritur, inquit, hostis noster. Postmodum occasione ca-
D pta Ecclesiam depopulari coepit. Anno Imperii secundo, Dei judicia curiose perscrutatus Leo sensus ejusdem confortibus quibusdam dicit: Cujus causa gentilibus inferiores evadunt Christiani? Quod adorentur imagines, nec alterius ergo, ut mihi quidem videtur: quare illas deturbare est animus. Videte quippe, ajebat, quosquot Imperatores fuscepere & adoraverunt illas, perierunt: Hi quidem folio dejecti, alii bello profligati: qui non adoraverunt soli, morte suavi retento Imperio vita functi sunt, & cum honore in Imperatorum sepulchris ad Apostolos elati. Eam ob rem imitator eorum imagines tollam; ut ego & filius meus in multos annos vivamus, & nostrum filet Imperium ad quartam & quintam generationem: in quo equidem miselius mentitus est, hoc scelere frustra admisso, ut Syngraphen propriam cul crucem cum comitibus affixit, despiceret, & proculcaret. Exinde si quem votis conspiratem reperiret, coepit exquirere: & reperit fane sensus, imo insipientiae ejusdem, participem lectorem quemdam, Joannem dictum, Pancratii Sciastae filium, quia

Theophanis Chron.

puero dæmonem inhabitantem habuerat, incompositis motibus agitatus, mentisque consortio privatus, quem Hyllam dicebant, quique, ut alii ferunt, Hebraice redditur Præcursor, & Diaboli adjutor. Hujus fibi assumpto, & consiliorum fuorum participi facto & cooperatori instituto dicit Leo. Si delendis imaginibus auxiliarem manum præbuerim, Patriarchum te renunciabo. Ille vifendorum undequaque veterum librorum per Monasteria & Ecclesias repositorum facultate petita, cum aliis quibusdam mentis incompositæ & illiteratis comitibus, quod petierat, impetravit. Collecta itaque librorum immensa multitudine, examen de illis habuerunt: verum eorum quæ nequiter exquiserant nihil penitus imprudentes repererunt, donec in manus venit Synodus sub Constantino Iſauro & Caballino habita, ex qua occasione accepta coperunt in libris auctoribus invenire, quasi Synodi auctores imprudenter & insipienter depromebant. Deinde signis ad loca reperta appositis, simplicem turbam seducere nitebi fint, dicentes: Ex veteribus libris non adorandas imagines reperimus. Examine postmodum habito, si quem ordinibus insignitum penes se nanciscerentur, Episcopum repererunt quemdam Constantinum Presbyteri artificis filiorum filium, & Catzinatam Grammaticæ professorem & Legisperitum quemdam ad Phoracii ædes diversantem Ludimagistrum, qui criminum sibi objectorum pœnam fugiens in Monasterium diverterat, & detonsus nomen assumpserat Antonii, & deinceps in Monasterium Metropolitanum nomine præpositus fuerat institutus: Homo equidem fabulis addictus, risus & ludorum sectator, qui monachis fuis fiduciis & juvenili ætate adhuc detentis, hæc eadem sectari suggerebat; verbo dicam, inopem & inhonestam vitam ducens: qua ratione postmodum Dei permissu factus fuerit Episcopus Sylaï, penitus ignoro. Restaro certe fidem in puero edoctus erat, deinceps autem ex vanæ gloriæ libidine, & libertatis in Regium ingrediendi captandæ causa, & ut Auliconum consortii particeps fieret, hæresim amplexus est. Hunc cum Leoni Imperatori notum fecissent, & Sylxi habitare renunciasset, Joannes cognomento Hylilas, quem Grammaticum dicebant, & sententiæ ejusdem Comites, Leo, misso nuncio, vocavit hominem: & exinde mentis sententiam ei aperuit, cum nullum fructum spiritualem in seipso haberet, sed vanam tantum sectaretur gloriam, propria sibi conficientia insticuta, contemptaque Cruce, quam in subscriptionem exaravit, in partem declinavit contrariam. Interrogatus enim a Leone, num adorandas imagines scriptum legeris? nihil quod ad veritatem spectaret respondit: Sed dixit; Nullibi hoc scriptum est: verum antiquam esse traditionem asserunt. Subinfert Leo: Nisi in Evangeliis, aut apud Apostolum clare & ad verbum scribatur, Veneremini imaginem meam, nusquam ipsam adorare consentiam. His auditis, cum eo & præfatis incompositæ mentis & illiteratis hominibus convenit, & Princeps caputque eorum institutur. Convendebant igitur in veritatem a Pentecoste qui Joannem & Hyllam sequebantur, coacervare libros; Julio vero mense, socium adjunxerunt Antonium: & deinceps ad Decembrem occultum gere-

Lit. Parif. pag. 436.

pag. 437.

Α δόξαν δαίμονα ἔχειν ἀπαίτως φορήμους, διάγων, ἐν ἀσωτίᾳ. ὃν τινα Ὑλιλᾶν ὑπωνόμαζον, ὡς τινες φασιν, ὁ ἑρμηνευόμενον Ἑβραϊστὶ λέγεται Πρόδρομος, καὶ συμπτῶς τὸ διαβόλου, πεῖον ἐπιλαβούμενος λόγων, ᾧ ἀνακοινωσάμενος αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ βουλὴν προσεταξάτο αὐτὸν συμφρόνως αὐτῷ, λέγων· ὅτι ἐὰν συμβαίμης μοι καθελεῖν τὰς εἰκόνας, Πατριάρχην σε ποιῶ. καὶ αἰτήσας παρ' αὐτοῦ ἐξουσίαν τὰ ψαλαιῶσαι πᾶ ἀπαστικὰ παλαιὰ βιβλία, ἅπερ ἀπόκειται εἰς τὰ μοναστήρια ᾗ εἰς τὰς ἐκκλησίας· ἐπιτρέπη μὴ ἀλλων τινῶν ἀπόκτων ἐ ἀπαιδεύτων. ᾗ δὴ συναγαγόντες πλῆθη πολλὰ βιβλίων, ἐπισκοπῶν τὸ αὐτοῦ τῶν ἑρμῆναι, πλὴν ὑδὲν ὑφέσκον οἱ ἄφρονες, ὅπερ ἀνεῦτοι κακκηργοῦντες ἐπῶκουν, ἕως ἐ μὴ χείρας ἔλαβον τὸ συνοδικὸν Κωνσταντίνου τοῦ Ἰσαύρου τοῦ Καβαλλίνου, καὶ ἐκ τούτου τῆς ἀρχῆς λαβόντες, ἐρέπτο ᾗ ἐν τοῖς βιβλίοις ὑφίσκειν τὰς χήσεις, ἀσπερ αὐτοὶ ἀφρονες ᾗ ἀπόπτως φρονοῦντες, σημάδια βάλλοντες εἰς τὰς τόπους, ἵνα ὑφέσκοι, βουλόμενοι πείσαι ἢ ἄφρονα λαὸν, ὅτι ἐν παλαιοῖς βιβλίοις εὑρόμεν τὰ μὴ προσκυνᾶδαι τὰς εἰκόνας. ᾗ λοιπὸν ζητοῦντες, ᾗ ὕστερον ἔχοντες χειροτονίαν, ἐπίσκοπον ὄντα Κωνσταντῖνον υἱὸν πρεσβυτέρου τινὸς Καζηγαμένου, ᾗ Κασυμάτα * διδάσκαμαδόντα τῶν γραμματικῶν, ᾗ γήροντα νομικὸν εἰς τὰς προαίου ᾗ διδάξαντα παιδία, ᾗ δι' ἐγκλήματα τινὰ φυγόντα ἐκ μοναστηρίου, ᾗ ἀποκεφάμενον ᾗ ἀποκομιδέντα Αντώνιον, γενόμενον τὸ αὐθις ἡγούμενον εἰς τὸ μοναστήριον τὸ λεγόμενον τὰ Μητροπολίτων. μυθολόγος δέ τις ἦν γελοῖα ἀγαπῶν ᾗ παιγνίδια, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸ μοναχὰς νέους ὄντας ταῦτα ποιεῖν ὑποτιθέμενος. ᾗ ἁπλῶς εἰπεῖν, αἰχρὰς ᾗ ἀσύμφορος βιοτεύσας, ὡς εἰδ' ὅπως ὕστερον ἐκ παραχωρήσεως Θεοῦ ἐγένετο ᾗ ὑπίσκοπος εἰς τὸ Σύλαιον· τὸ μὲν κρῶτον ἐκ παιδόθεν ὀρθοδόξος ὤν, ὕστερον δὲ ᾗ ἐκ τοῦ βίζας τῶν φρόνιμον, καὶ τὸ ἔχειν παῤῥησίαν εἰσέρχεθαι εἰς τὰ βασίλεια, καὶ παῤῥησιάζεθαι μετὰ τῆ κρατούντων, ἐπιλάβετο τῶν μάρσυ· ὑπὲρ καταμωμόσαντες φῶς Λέοντα ᾗ βασιλέα, ὅτε Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην Υλιλᾶς, ὃν ἐκάλουν Γραμματικόν, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὅπερ τῆ τῶν κάτω ἐν τῆ Συλαίῳ, πέμψας ἄγγελο αὐτὸν· καὶ ὑπὸν αὐτῆ ἦ σκοπὸν αὐτὸ, μὴ ἔχων καρπὸν πνεθματικὸν ἐν ἑαυτῆ, ᾗ ἀγαπῶν τῶν φρόνιμον δόξαν, καταισχυνθεὶς τῶν ἑαυτοῦ συνειδότων, ᾗ αὐθέντας τ' σταυρὸν καὶ τῶν ὑπογραφῶν, ὧν ὑποιήσεν, ὑφαρὰ εἰς τὸ ἐναντίον μέρος. ὑρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ τὸ Λέοντος εἰ γέγραπται φροσκυνεῖσθαι τὰς εἰκόνας, ὐκ ἀπεκρίθη αὐτῆ τὰ ῥήματα τῆς ἀληθείας, ἀλλ' εἶπεν· ὐκ ἴσι γεγραμμένον πωπότε· ἀλλὰ λέγωσιν, ὅτι ἀρχαία παράδοσίς ἴσι. ᾗ εἶπεν ὁ Λέων· ὅτι ἐὰν ᾗ γέγραπται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ᾗ εἰς ᾗ Ἀπόστολον ῥητὸς, ὅτι φροσκυνᾶσθαι τῶν εἰκόνα μου, οὐ πατεδήχομαι φροσκυνεῖσθαι αὐτῶν· καὶ τότε ἀκούσας συμπλῆθε αὐτῆ, ᾗ πᾶς φρονημένος ἀπάκτης καὶ ἀπαιδεύτος, ᾗ ἀρτιαὶ ἀρχηγὸς ᾗ φρώτος αὐτῶν. ᾗ λοιπὸν γνωρίζοντο κατὰ τὰς ἀληθείας ἀρξάμενοι ὀπ' τῆς Πεντηκοστῆς οἱ περὶ ᾗ Ἰωάννην ᾗ Υλιλᾶν συφλέγειν τὰ βιβλία. ᾗ δὶ Αντώνιον φροσυλάβοντο ἀπ' ἰουλίου μηνός· καὶ λοιπὸν ἕως ᾗ Δεκεμβρίου μῆνα

χρόνον ἢ δόλον εἶχον. ἐρωτώμενοι δὲ ἔλεγον ψεῦδε-
μενοι, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψεν ἡμῖς ἢ ληφθῆναι τὰ
βιβλία, ὅτι λέγωσιν αὐτῷ τινες, ὅτι ὀλίγον χρόνον ἔ-
χεις βασιλεύσαι, ἕνεκεν τῶν ποιμένα τὸν ζητη-
σιν, ἢ περὶ τῶν Δεκεμβρίων μῆνα δηλοῖ ἢ Πατρι-
κίου ὁ Λέων· ὅτι ὁ λαὸς σκανδαλίζεται ἐξ ἧς εἰκό-
νας, λέγοντες· ὅτι κακῶς αὐτὰς προσκυνοῦμεν, καθότι
ἐξ ἀπωπῆς ἐν τοῖς κιονοστασίοις ἡμῶν· ἢ συγκαταβα, φη-
σί, τί μικρόν, ἢ ποίησον οἰκονομίαν εἰς τὸν λαόν, καὶ
τὰ χαμηλὰ περιελωμεν. εἰ δὲ μὴ βούλει, πέσον ἡμεῖς
δὶ ὃ ἕνεκεν προσκυνοῦτε, τὰς γραφὰς μὴ χώσης μηδὲ
πώποτε. ἢ δηλοῖ αὐτῷ ὁ Πατριάρχης· ὅτι ἡμεῖς αὐτὰ
καλῶς ἐξ ἀρχῆς ἢ ἀνῶθεν ὡδώθημεν ὑπὸ τῶν τε Ἀποσ-
τόλων καὶ τῶν πατέρων, ὥτε παρεκταλεῦσθαι, ὅτι παρεκτὸς
τούτων τῶν αὐτοῖς οἰκονομηθέντων ἢ Ἀποστόλων λέγοντος
ὅτι εἰ καὶ ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν
παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω. περὶ δὲ
τῶν προσκυνεῖσθαι, ὡς προσκυνοῦμεν τὸν σταυρὸν καὶ τὸ Ε-
υαγγέλιον, προσκυνοῦμεν ἢ τὰς εἰκόνας· ἐπεὶ οὐδὲ ταῦτα
γέγραπται προσκυνεῖσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ παρὰ τῶν Απο-
στόλων ἢ ἐκκλησίᾳ παῦτα παρείληφε, καὶ δεῖ ζητεῖν, εἰ
γέγραπται, ἢ γέγραπται· πολλὰ βάσφαρος ἢ ἐκ-
κλησία παρείληφε, ἅπερ λέγωσιν οἱ μάται, διὰ ἐμ-
πνεύσεως τῶ πνεύματος τῶ ἁγίου καθ' ἑκάστην γενιὰν ὑπὸ
τῶ ἁγίου αὐτῶ δόλων ἢ θεραπόντων ζῆσαι τῶ θεοῦ· ἐ-
πεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσε, ἀπεδέλιασε. ἦλθε, φησι, καὶ
ἄλλο ἔχω σοι πάλιν κακέργως ἀπαλτεῖν Ε πεμφρά-
ζεσθαι, μηδὲ τὰς ἁγίους θέλοντας φιλονεικεῖν ποιεῖ-
σθαι ἀπολογίας, μᾶλιστα δὲ καὶ μὴ πεθομένους. καὶ
φασιν ὁ Λρεος μονάτος λαλήσας ἐποίησι συμῶδον συ-
προτυθῶσαι δὶ αὐτῶν· καὶ πάντων σκανδαλιζομέ-
νων περὶ τῆς πίστεως, τίνος ἕνεκεν ὑμεῖς ὁ βουλεῖσθε
διαλαζῶσαι καὶ πληροφορῆσαι πάντας, ὅτι καλῶς
προσκυνοῦνται αἱ εἰκόνες; καὶ ἐξωδεώσας, καὶ ἐ-
παιολησμὸς αὐτὸς ἀπέλυσε, μείνας κατασυζί-
ζων τὰς ὀρθὰς πίστεις, ποῆσαι βουλόμενος ὅπερ ἦ-
θελεν. οἱ δὲ ἀπολυθέντες σωμίχοιτο λύσῃ καὶ ἀδυ-
μίᾳ, ἀπαγγείλαντες τῷ Πατριάρχῃ πᾶσαν τῶν βυ-
λῶν αὐτὸ τῶν πονηρὸν. καὶ λοιπὸν σωαχθέντες πάν-
τες οἱ ὀρθόδοξοι κληκοί τε, καὶ μοναχοί, ἔ λαϊκοί, ἐ-
ποίησαν πανυχίδα ἕως λουτοῦ, παρακαλοῦντες ἢ Θεὸν
ἵνα διασκεδάσῃ τῶν βουλῶν αὐτῶ. τῶ δὲ Πατριάρχῃ τῶν
ἀφιξάντος, ὅπερ μαθὼν ὁ ἀλιτήριος δηλοῖ * ἢ Αρχιε-
ρία. τί τοῦτο ἐποίησας; ὁ δὲ εἶπεν. οὐκ κακὸν ἐποίη-
σαμῶ· ἢ Θεὸν ἐκτενίσαμῶν ἵνα τῶν ἐκκλησίαν ἀσά-
λωτον φυλαξῇ, εἰ δυάρχεσθ αὐτῷ ἐσί. ταῦτα δὲ ἀκού-
σας πλέον ἐμαίνετο κῇ τῆς ἀληθείας. εἶχε δὲ ἢ τι-
νας ἀσηθεῖς ἀνδρας συμφρωνῶντας αὐτῷ, δι' ὧν καὶ
τὰς δόλως χριστὼς ἐπέτυπτεν. καὶ παρασκευάζει δι'
αὐτὸς τὰς ἀσφθεῖς στρατιώτας τῶ λιθάσαι τῶν εἰκό-
να τὸ Χριστῶ τῶῦσαν ἐν τῇ Χαλκοπωλίμω πύ-

Theophanis Chron.

bant dolum. Interrogati vero falso re-
pondebant: libros persecutari injunxit Im-
perator, quod quidam annunciaverint,
brevissimo tempore Imperabis, hujus cau-
sa examen instituimus. Circa Decem-
brem vero mensem Leo Patriarchæ signi-
ficat. Imaginum causa populus offendi-
tur, dicentes: Perverse adoramus illas,
& propterea Gentiles nobis dominantur.
Condescende, inquit, modicum & mo-
deramen ad populum habe, & quæ sunt
abjecta resciendanus; si non assentiaris,
exhibe & persuade cujus gratia, scriptu-
ra hæc diserte nullibi asserente adoratis
Imagines? Respondet Patriarcha: Hæc
quæ a principio & ijperioribus tempori-
bus ab Apostolis & Patribus definita sunt,
nulla ratione innovanus, nec amplius
quid moderandum censemus ab Apostolo
dicente: Si nos, vel etiam Angelus de
cælo annunciaverit, præter id quod vo-
bis denunciavimus: Anathema sit. Qua
vero de causa, prout adoramus Crucem &
Evangelium, eadem pariter Imagines ve-
neramur. Quandoquidem neque illa ado-
randa scriptum est. Verum quoniam ab
Apostolis hæc excepit Ecclesia, utrum
scriptum vel non scriptum sit, non decet
inquirere: plura namque scripto non tra-
dita, quæ dicuntur dogmata per sanctî
Spiritus inspirationem successîvis tempo-
ribus a sanctis ejus famulis ac servis or-
dinata Ecclesia excepit. His auditis:
contra imit, accede, inquit, & cum eis,
qui mecum una sentiunt, differe (Antonii
Joannisque socios insinuabat) qui certas
& ineludtables in veteribus libris reperie-
runt auctoritates ab imaginibus colendis
non deterrentes. Post hæc Episcopos &
selectos Monasteriorum Præpositos inter-
rogatis ejus responsuros ad eum Patriar-
cha misit. Ipsis differentibus & verita-
tem demonstrantibus, instabat Leo, &
ut cum adversa parte disereret, instabat
vehementius. Respondentes illi: Sanctæ *Edit Paris. pag. 438.*
Synodi decretum est recte declarata pro-
beque sancita non oportere denuo exami-
nare aut curiosius indagare: neque con-
tentionum auctoribus, & jurgia requiren-
tibus, si obstinati perseverare, respon-
dendum. Dicunt illi: Arius, cum una
& solus loquutus esset, Synodum tamen
colligi coegit: nunc vero cum omnium
animi circa fidem offendantur, cujus causa
vos differationem habendam detrectaris;
& æquo cultu colendas imagines palam
coram omnibus declarare renuitis? Eam
ob rem illis contemptis, plura Leo mi-
natus discedere imperavit, & adversus
rectam fidem exhibiare perseveranas, quæ
animo concepisset, exequi molebatur.
Illi dimissi mœrore & tristitia detinebun-
tur, nequam ejus omne consilium Pa-
triarchæ renunciantes. Postmodum Or-
thodoxi cunsti Clerici Monachi & Laici
Vigilias per totam noctem habuerunt, ut
Deus eorum consilium dissiparet, deprec-
cantes. Hæc ita geri a Patriarcha dilcens
inficiæ Imperator, significat Pontifici:
Ut quid hoc agis? Respondet ille: Nihil
mali facimus, Deum tantum rogavimus,
ut Ecclesiam suam, modo ipsi placeat, im-
perturbatam conservet: His auditis ad-
versus veritatem magis ac magis infanie-
bat. Aderant porro homines impii, quo-
rum opera clam dolos texebat, qui ceptis
favebant, & eorum ope milites irreligio-
sos, qui Christi imaginem ad Palatii por-
tam cui Chalces, sive Æreæ nomen, lapi-
dibus tunderent, parat & impellit. Cæ-

perunt itaque lapides & lurum Iri Imaginem mittere, verba totius flultitiæ impietatisque plena proferentes, & Orcum, Diabolumque, & alia plura, quæ in medium producere nefas est, pronunciantes. Tyrannus populum allocutus, ait: Imaginem inde deponamus, ne forte milites eam aspernentur & contemnant: In hoc Leonem Isaurum imitatus, & æquales Imperii ejus annos studens consequi. Ad caput enim Imaginis legebatur scriptum: Quam depositi quondam Leo principatum assequutus, huc restituit Irene. Illam quippe Leo depositam, & ab Ipso Urbis conditu ibi imago fuerat reposita. Atque peractis Diaboli auxiliaris, Antonina, inquam, & Ioanni, & facinorum sociis, quidquid perpetrandi facultatem permisit. His ita gestis, Episcopi & Monachi cuncti in Patriarchium convenebant, & dicta Patrum omnia perlegebant, quæ adversiarii malitiosè & inerudite interpretabantur. Patriarcha vero sensum eorum reddente, & ad omnes sermonem dirigente: Num habeatis aliquid quod verbis istis exprimatur, Fratres? Exclamavere cuncti: Nequaquam, & certi sumus veram esse fidem nostram, in hac morimur omnes. Ad illos Patriarcha: Superest, Fratres, ut concordes perseveremus, & animis conjunctis hac in confessione absque difficultate remaneamus: ut adversæ partis homines nullum reperiant, quem separent a nobis, nec id exequi valeant. Gratia enim Christi plures illis sumus. Illi rursus cum clamore firmaverunt ad mortem usque obstituros, & pro Ecclesia dimicaturos, appositisque cruribus ad subscriptiones, scriptis sibi mutuo fidem fecere: numquam ab invicem se separandos. Hæc ante festa peracta sunt. Imminentibus porro festis, variis omnibus ac fermonibus Imperatori significat, & precibus simul sollicitat Patriarcha, ne depræcationibus exponatur Ecclesiæ, quam labore multo Patres antiqui ædificaverant in recta fide, & ab omni hæresi expurgatam reliquerant: dicebatque. Si propter me adversus synceram fidem oriantur scandala, ejicite me, & si quidem alium desideratis, Patriarcham instituite: Tantum fidem sanam cultodite. Cultodite verò & dolose, qui Chamelæontis nomen merito gerebat, respondit, & dixit: Ecquis audet deponere Patriarcham Patrem nostrum, aut ejicere, vel Ecclesiæ statum immutare? Modicum quid sane investigavimus, propter eos qui superflуis fermonibus indulgent. Cæterum, ut credit Ecclesia, ita credo ego: eductamque e sinu Imaginem gerentem manu Crucem coram omnibus adoravit: illud vero gessit, non ut veritatem testaretur, sed ut festi celebritatem peragereret facillus. Nullus enim fubdolam hominis mentem capere poterat: verum ore unum aliquid publicante, aliud cor meditabatur. His igitur auditis, Patriarcha & Episcopi gavisi sunt, verum enunciari putantes. Solemni deinde pompa in Christi natalitiis procedens Ecclesiam ingressus est, & coram altari ex Imperatorum consuetudine stetit: & corporale sacra Domini nostri Iesu Christi nativitate in eo depicta insigne adoravit, & oculatus est. Tali spectaculo, cunctis dolum & versutiam ejus ignorantibus, factum satis. Insequente pariter Luminum festo æquali modo processit, & ingressus non adoravit: primumque illud simulanter haud vere exhibitum cognoverunt: peractisque proinde

Edit. Paris. pag. 439.

A λγτῶ παλατίῳ ἡ λοιπὸν ἠρξατο βάλλειν κῦ ὁ ἀνέκος λίθους, ἡ πηλὸ, λέγοντες ῥήματα πάσης ἀφροσύνης ἡ αἱρεβίας μεγά, ἃ οὐδὲ αποκαλοῦτες ἡμᾶς θεάδελφοι, ἡ ἄλλα τινὰ, ἃ μὴ θέμις εἰς μέσον ἀγαγεῖν. καὶ φασιν ὁ τύραννος ὁρᾶς τὸν λαὸν. ἀς καταβασιμῶμεν εἰκόνα τῶν εἰκόνα, ἵνα μὴ ὁ ςρατὸς ἀτιμάζῃ αὐτὴν· μεμισοῦμεν ἐν γὰρ Λέοντα τὸν Ἴσαυρον, ὡς βουλόμενος τὰς χρόνους αὐτο βασιλεῦσαι. ἐπειδὴ δὲ ἐγέγραπτο ἐπίσω τὸ εἰκόνος, ὅτι ὃν καθεῖλε πάλαι Λέων ὁ ἀναῤῥῷν, ἐπαῦθα ἀνεςήλωσεν Εἰρήνη. ἔντος δὲ ὁ Λέων αὐτὴν καθεῖλε, ἐπεὶ ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἐκτίσθη, αὐτὸ ἡ εἰκὼν ἦν. ὁ γὰρ ποίησας ἐδωκε παῤῥησίαν τοῖς τὰ διαβόλου συναγωγὰς, λέγω δὴ Ἀντωνίᾳ, καὶ Ἰωάννῃ ἡ τοῖς μετ' αὐτῶν. καὶ

B λοιπὸν πᾶσαν γνωμένων συωέγοντο πάντες οἱ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ μοναχοὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἡ ἀναγίνωσκον πάσας τὰς χρήσεις τῶ πατέρων, ἀπερ οἱ ἐναντίοι πανοῦργως ἡ ἁμαῤῥῶς ἀφοφερον, ἑρμηνεύοντος αὐτὰς τῦ Πατριάρχε, ἡ λέγοντος πρὸς πάντας· μὴ ἔχετέ τις λεγόμενόν τι ἐν τούτις, ἀδελφοί; ἡ ἀπεκράθαν πάντες ἴσμεν, καὶ πιςοφορημεθα, ὅτι ἀληθὴς ἐςὶ ἡ πίςις ἡμῶν· καὶ πάντες εἰς τὸν ἀποθνήσκομεν. καὶ ὁ Πατριάρχης πρὸς αὐτούς· λοιπὸν ὦ ἀδελφοὶ ὧν ὁμοιοις ἐσώμεθα ἡ συμπεμένοι ἐν μιᾷ ψυχῇ ἐν πάνυ τῇ ὁμολογίᾳ ἀδιαιρέτως, ἡ μὴ ἐμροσθι τινα ἐξ ἡμῶν ἀποχωρῆσαι οἱ τὴς ἐναντίας μοίρας, ἡ ἐ μὴ ἐρίσωσι. πλέους δὲ αὐτῶν ἴσμεν χάριτι Χρις. οἱ δὲ πάλιν ἀνέκραξαν διαῤῥηξαμένοι τοὺς ὅρκους ἀντίχθαι, ἡ ὑπομεμονῆν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ποίσαντες ταῦρους, ἡ ἐγγραφα εἰς ἀλλήλους, τὰ μὴ χωρίζεσθαι. ταῦτα ἐφάνη ἐν καῖρῷ τῶν ἑορτῶν. φθασάντων δὲ τῶν ἑορτῶν ἐλαί ὁ Πατριάρχης " τὸν βασιλέα λόγῳ πειθοῦσαί ἁμα ἡ παρακαλῶν αὐτὸν, μὴ σκυλῦσαι τὴν ἐκκλησίαν, ἰδὲ πόλεῖ κόπῳ σὺ πατέρες ἐπαιδοβίμησαν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίςει, ἀποδώξαντες παράνομον αἵρεσιν, λέγων· ὅτι οὐ δὲ ἐμὲ γίνονται ταῦτα τὰ σκάνδαλα κατὰ τῆς ὀρθῆς πίςεως ἐμὲ ἐξωσθαθῆ, ἡ εἴ τινα βούλεθε, ποίησον· μόνον τὴν πίςιν μὴ παρασαλεύσητε. ἐ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἡ δόλερὸς ὁ δικαίως ἐπικληθεὶς Καμαλέων, ἔπε· ἡμῖς, φησὶ, νομίζομεν ἀληθεύειν αὐτόν· καὶ φρονλοῦν τῇ Χρις ἐ γνήσιον ὃν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσπλεῦσι ἐν τῇ δυσιαςηρίῳ, κατὰ τὸ ἔθος τῦ βασιλέως, ἐ φροντεκύπτει τὸν ἐνδυλεῦ τὸν ὑγιασμὸν τὸν ἀγίαν γένναν τῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησῦ Χρις. ἡ λοιπὸν ἰδόντες πάντες ἐκλιροφορήθησαν, μὴ ἰδόντες τὸν δόλον, ἡ τὴν πανοῦργίαν αὐτὸ. φθασάντες δὲ ἡ ἑορτὴ τῶ φότων φρονλθε ὁμοίως, ἡ ἐσυλῶν ὁ φροντεκύπτει. ἡ ἔγνωσαν πάντες ὅτι ἐν ὑποκρίσει τὸ φῶτον ἐποίνει, ἡ ὡς ἐε ἀληθείᾳ. ἡ δὴ πλημθύσεσθαι

τῇ ἱερᾷ, ἤρξατο πάλιν ἐπιτίθεσθαι, ὡς ὁ Φαραὼ A
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τινες ἐπισύροντες ὑπέκλιπτε κολακεί-
αις, καὶ ὑποχάσκοντι δῶρον, οἵ τινες καὶ ὑπέκυπτον αὐ-
τῷ, ἀγαπῶντες τὸν τοῦ αἰῶνα, καὶ οἱ φεῦ διαβιβασ-
μῶμα ἀποθήσεται ὑπὲρ τῆς ἐλευθείας, οἱ πᾶσαντες
ταυρίς, χαῖρον πάντες ἑτοιμάσαι εἰς τὸ ἐναντίον. καὶ
* τῷ Φεσὲ δηλαὶ * τὸν Πατριάρχην διὰ τινων τῇ ἀποσκευάσαι τὸν
ἐπισκόπων· ὅτι μικρὸν σωιλὸν ἡμῖν, ἵνα περιλλω-
μῷ πάντα τὰ χαμηλά· ἐπεὶ εἰ ἠβούλου, γνῶσι ὅτι
ὑπὸς ἀπαραχρήμῳ αὐτοῦ σὺ εἶναι· ὃς ὁ Πατριάρ-
χης ἐξωθούσας, ὡς ἐπιορκιας ταυροκτάπας, * τὸν
* τῷ βασιλεῖ βασιλέα ἐμπιστον, ὅτι ὁ βιβλιοποιστον· ἐγὼ δὲ ἐκ
τῇ ἀρχιδίκτων δ' σιβᾶς ὑπὸ τῇ πατρῶν ὑπ ἐπιδια-
πάσαμαι, ὑπ σωιρίχμαι τοις ἐναντίοις φρονοῦσι·
καὶ ὃς πῶς ὕπνος, ἕπνωσι εἰς ἀθάνασιν ὁ Πατριάρ-
χης, ὧσι τὸ ὀλίγας ἡμέρας ἀποπνωθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἰατρῶν· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς μικρὸν ἠσύχασε
λογιζόμενος, ὅτι ἐπεθυμήσαντος αὐτὸ πάντα ἄμαρας
ποιῆσαι ἔχει, ἁπὲρ βούλεται. καὶ λοιπὸν ἀδρὸν ἐκ ἅ
παραδοξοποιοῦ Θεοῦ μικρὸν διηορίθη. ἅπερ μαθὼν
ὁ Χαμαιλέων παρασκευάζει λαὸρα διά τινων τῆς τρα-
πεζώτας ἀπιλθεῖν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ συρτὰ κατ-
βάσαι αὐτόν. ἰδὼ δὲ ἡ παρεισβασις τῶν ἡγεμόνων· καὶ
συμπαρζώντες παμπληθεῖ, ὡσανροὶ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τὸν Χερ-
σῶ μετὰ μαχαιρων καὶ ξύλων, ἐγήρασαν τὰ φρουρλια
τῆς ἐκκλησίας, κράζοντες καὶ θοώντες ἀπάτους· καὶ λοι-
πὸν ἤρξατο ἀνασκάπτειν καὶ ἀναθεματίζειν τὴς τε οὐσί-
ας τῇ μετέμψι Γερμανὸν, καὶ Ταράσιον, καὶ Νικηφόρον· α-
περ ἀκούσας ὁ Πατριάρχης πυχείσησε τῇ Θεῷ μετὰ
δακρύων, ὅτι ἠξιώθη ὑπὲρ δυσεβοίας ταυτα ἀκοῦσαι.
καὶ δὴ ὥρμησαν ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν ωφὸς τὸ ἀπιλθεῖν εἰς
τὸ Πατριαρχεῖον. κατ' ἐις Θωμᾶς Πατρίκιος ἀπὸ δὲ, ὑ-
πατων γινόμενος, ὃς ὅτον τὸν ἐκκλησίαν παρίλαβεν ὑ-
πὸ τῶ βασιλέως, ἀσφαλίσας τὰς πύλας τῶ Πατριαρ-
χείου ἀπεῖρξεν αὐτὰς, ὡς δὲδεν τὸ βασιλέως χωεῖς
χείου ἀπεῖρξεν αὐτὰς, ὡς δὲδεν τὸ βασιλέως χωεῖς
πάντα πειωσῶς. καὶ λοιπὸν ὁ ἀφοσιωμένος αὐτῷ ἀπλη-
δῶν ωφὸς τὸν Χαμαιλέοντα, εἶπεν αὐτῷ τὰ λαὶ τῶν
ἄπακτον φύλλου. ὁ δὲ ἀεὶ ἡδυῆς ὢν, ἡσύχασε εἰδέναι,
μηδὲ ἀπεῖλδαι παρ' αὐτὸ. ἀλλ', φησὶν, ἀναγκαῖ
ἔχουσ ὦ πόνου οἱ λαοὶ, ὃ δὲ αὐτὸ ὕπος ἐποίησαν.
καὶ λέγει ὁ Θωμᾶς, ὅτι οἱ κελδιες αὐτὸν, Δέσποτα, ζῆ-
σθαι, οὐ πολλὸν ἐστὶ χρεία. δύο ὀνόματα ἀπόξειλον,
καὶ τὰς ἰχοντας αὐτὸν βασάσαι, οὐ δὲ δύναται πειρπα-
πῶσαι ἀφ' ἑαυτῶ ἐκ τῆς ὁσης, ἕως ὧν ἐξέρχεται· ὃ δὲ
ἡ ὑπόνοια. τῇ γυπὶ δὲ Χουσεύλας τινὰς ὀξύνοια αὐτοῦ
* φοβίαν τῆς ἐκκλησίας, ἡ καπεγαγόντες μετὰ * φόρμ οἱ ἀπο-
σαλέντες, ἕσπασαν μέσον τῆς ἀγορᾶς τὸ Μελίν ὅπως γινῆς
ἔ ἐρωτιωθῆ ἀποκτείνοντι αὐτὸν· καὶ ἐπειδὴ βραδιον λῦ, ἡ
ὑπόνοια. τῇ γυπὶ δὲ Χουσεύλας τινὰς ὀξύνοια αὐτοῦ
* φοβίαν τῆς ἐκκλησίας, ἡ καπεγαγόντες μετὰ * φόρμ οἱ ἀπο-
σαλέντες, ἕσπασαν μέσον τῆς ἀγορᾶς τὸ Μελίν ὅπως γινῆς
ἔ ἐρωτιωθῆ ἀποκτείνοντι αὐτὸν· καὶ ἐπειδὴ βραδιον λῦ, ἡ
ὑπόνοια. τῇ γυπὶ δὲ Χουσεύλας τινὰς ὀξύνοια αὐτοῦ
* φοβίαν τῆς ἐκκλησίας, ἡ καπεγαγόντες μετὰ * φόρμ οἱ ἀπο-
σαλέντες, ἕσπασαν μέσον τῆς ἀγορᾶς τὸ Μελίν ὅπως γινῆς
ἔ ἐρωτιωθῆ ἀποκτείνοντι αὐτὸν· καὶ ἐπειδὴ βραδιον λῦ, ἡ

fectorum solemnibus cœpit aggredi, velut Pharao Israelem, & Episcoporum quosdam blanditiis promissisque fallurabatur: & qui & ipsi morem gesserunt, ex eo quem habebant ad præsens sæculum affectum, quippe prius juramento interposito & Crucibus appositis, pro veritate inorrirores se affirmabant, singuli ferme conversi sunt in partem adversam: eam ob rem per desertores Episcopos Patriarcha significat: Condescende modicum nobis & futilia quæque resecabimus: si noluerit, in throno te residere non permisuros scito. His spretis tamquam perjuris & Cruciculcis Patriarcha Imperatori denunciat: Quod lubet exequere, dogmatibus quippe a Patribus pie definitis nunquam mucium remittam, neque contrarium sentientibus adstipulabor. Hæc dum gerentur, in infirmitatem decidit Patriarcha, adeo ut diebus paucis salus ejus a medicis desperaretur: cujus Imperator certior factus, de vi facta non nihil remisit; eo mortuo, cuncta pro voluntate facilius executurum cogitans. Cæterum Dei manu miraculorum effectrice non nihil fublevatus est Patriarcha, quod cum reciffec Chamelæon, quorundam ope milites in Patriarchium clam penetrare dispositit, & silenter eum abducere. Erat porro jejuniorum initium. Conferta itaque multitudine coacti, velut Judæi in Christum insidientes, cum gladiis & lignis Ecclesiæ atrium repleverunt, clamantes, & tumultuose vociferantes: cœperuntque execrari, & diris devovere sanctum & Nicephorum: quæ quidem audiens Patriarcha Deo cum lachrymis gratias egit, quod pietatis defendendæ causa hæc audire mereretur. Confestim conspiranti impetu populus insilit, ut in Patriarchium ingrederetur. Mox Thomas quidam Patricius, bis Exconsul, qui tunc velut Imperatoris justu, Ecclesiam tutandam susceperat, portis Patriarchii occlusis, eos removit, velut inscio Imperatore ista minus facinora molitos. Protinus ad Chamelæontem præfatus vir profectus, inordinatum populi motum denunciavit. Ille pro solito mendax, nec quicquam scire, vel quemquam a se missum negare. Verum, inquit, necessitate compulsus, & animi mœrore tactus populus in hujusmodi factum prorupit. Subinfert Thomas: Si eum jusseris expelli, Domine, non opus multis. Tantum homines duos mittere, aliosque qui efferant; non enim ingravescente valetudine a se potest procedere: atque ita dilcedet. Id ita fecit, summissis nocte, qui Patriarcham ejicerent Ecclesiæ. Quare qui missi fuerant ledilea Patriarcham abducentes, medio Milli foro steterunt, ut eum millicum qui- pag. 441.
dam occiderent. Erat porro profunda nox, somnoque cunctis depressis, nullus se ipsum movit. Post mediam horam, in nullo, quorum erat molimen, proficientes, tulerunt eum inde & in arcem abduxerunt; lintreque impositum trans fretum ad Chrysopolim projecere. Mane comitis habitis, silus perditionis ad populum sermonem habuit: Videris, Fratres, ut Patriarcha Ecclesia derelicta discesserit, quod cum eo de Imaginibus fuerimus colloquuti, & expostulemus propter eas a Gentibus nos affligi. Is vero responsi congrui penitus ignarus, ira præceps, & nobis neglectis, abiit. Alium igitur Patriarcham instituti necesse est. Ita mentitus, persuasit

populo abdicaſſe ſe dignitate : Joannem quippe Pancratii filium, quod ſibi adhæſiſſet, ad iſtiuſmodi dignitatem promovere ſtudebat. A Patriciis tamen in hunc morem monentibus prohibitus eſt. Juvenis eſt, inquiebant, & ignobilis : neque decet nos ſenes eum venerari, & coram eo procidere, quin potius ex ingenuis & illuſtri familia natis ætateque provectis Patriarcha promoveatur. Eam ob rem Theodotum Michaelis Patricii Meliſſini Conſtantini Imperatoris Caballini ob tertiam ejus conjugem leviri filium elegit : Iſtum, inquam, Theodotum Spatharocandidatum, opinatis ejus conſentientem, maritali nupciarum corona notatum, tonderi juſſit & Patriarcham conſecrari. Celebrata eſt ordinatio ejus Paſchatis feſto ; homines, inquam, qui nihil ſpirituale calleret, nulla ſcripturæ parte foret eruditus, iniſi forte leviſſima, qui nullam erga Deum pietatem oſtentaret, tantum quod manſuetudine præſtaret, & bonus hominibus appareret, commendabatur. Hic cum Patriarcham dignitatem ſubiiſſet, oppiara meridiana ferotinaque carnibus appoſitis cœpit agitare convivia, Clericoſque, & Monachos, nec non Epiſcopos a juvenili ætate carnium eſu abſtinentes, continenciam abrumpere, & ad ingluviem promedere compulit ; & ubi primum pietas plurima, honeſtas, continentia, & virtus enitebat, ibi riſus, luſus, lœtas, turpiloquia haberi, abſque diſciplinæ cujuſcumque jugo vidiſſes. Poſt Paſcha igitur convocat Synodum Chamæleon ad magnam Eccleſiam nomine Sapientiam, & Theodoro quem Caſſiteram appellabat, velut Patriarcha ſedere juſſo, ſiloque ejus Symbatio, cui Conſtantini nomen impoſito, & quibuſdam aliis irreligioſis Epiſcopis in confeſſum induciis, Cruces & juramenta adverſus veritatem figere diſpoſuit. Ipſe Crucem exarare veritus, quod eam prius, cum regnum capeſſeret & Orthodoxam fidem non immuraturum ſe profiteretur, quod infelix haud ceſſodiſſet, juramentum non interpoſuit. Hoc pacto tomum illum a Pſeudoſynodi (quam ſeptimæ Synodi ad Blachernas decretum vocaverunt) defenſoribus editum coram legerunt, & Orthodoxos Patriarchas noſtros Anathematis hæredes, Anathematæ perculſerunt, & more tyrannico Metropolitas & Epiſcopos Orthodoxos per vim tractos, & in medium prædatoriæ iſtius Synodi projectos conculcaverunt pedibus (quaſi pietatis opus inpietatis miniſtri aperent,) & proprio ſanguine infectos, militibuſque traditos, in cuſtodias & carceres detruſerunt : Ibique diebus aliquot detentos rurſum eductos & examinatos morem dictis ſuis geſſiſſe non reperientes, Imperatore mendacii auctore de iis monito, in exilium miſerunt : quos inſuper in exilio poſitos miſſis tortoribus variis ſuppliciis affecit. Una igitur cum Imperio facinus quodvis impium perpetrandi poteſtate arrepta, nullum ſcelus ſibi non admittendum decrevit, a nullo crimine ſibi putavit temperandum. Imagines vero per Eccleſias ubivis erectas depoſuit & combuſſit, ſacraque vaſa cætatis imaginibus inſignia contrivit. De his obmutire auſis linguas abſcidit, iſtos contudit verberibus, alios delatoribus & impiis hominibus inſtitutis, ut ubicumque aliquos ſibi non communicantes reperirent, accuſari permiſit. Reperios autem verberibus intolerandis ſubjiciebat, facultates publico addice-

A σαι Ἰωάννῃ τῷ Παγκρατίου, καὶ ὃ κῆ προσωνείδετο αὐτῷ, ὅτι κωλωθῶν παρὰ τῆ Πατριάρχων λαγήτων, ὅτι νίος ἐστὶ τῆ ἀφωνῆς, καὶ οὐ δεῖ ἡμᾶς γέρουσας προσκυνεῖν τῆ ἀρχαπέτεσιν ἐμπροσθεν αὐτῶ· ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῶν εὐγενῶν, καὶ ἐμφανῶν, καὶ χρόνῳ ἀρχιβισκόπων γενέσθω. Ἡ δὲ ἐπιθέμενο Θεόδοτον ὑὸν Μιχαὴλ Πατρικίε τὸ Μελισσινοῦ συγγαμβρον ὄντα Κωνσταντίνου τὰ βασιλικὰ τὸ Καββαλλίνε κατὰ τῶν τρίτλων αὐτῶ γυναῖκα· αὐτὸν τὸν Θεόδοτον Σπαθαροκανδιδάτον ὄντα σωυδύμῳον τῆ δόγματι αὐτῶ ἐκσυρόσας ἐφαπέτλω, καὶ ἐποιήσεν αὐτὸν Πατεκάρχλω, χειροτονήσαντες αὐτὸν τὸ Πάχα, ἀνδρωπον μὲν πνδμματικὸν ἐπισταμένον, μηδὲ παιδεύθεντα τῆ γραφῆ, ἀλλ' ἢ ἀλίγα τινός, B μηδεμίαν δὲ τριβὴν ἐσχηκότα, μόνον ὅτι πρᾶος ἦν & ἐφαίνετο τῆς ἀνδρώπος ἐκφέρετος. Ὅτος ἐστὶ τῶν ἐις τὸ Πατεκαρχεῖον ἦκον ποιεῖν ἀνεσόδεπνα πολυτελῆ διὰ κρέατος, καὶ τὰς ἐκ νηὰς ἡλικίας μὴ φαγόπας κρέα κλπκὰς, καὶ μοναχὰς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπισκόπως ἐποίνεν ἐγβλύσαι, & ἐδέιν ἀφεῖσας· καὶ ἦσθα ποτὲ ὧν ἐλλάδεια πολλὴ, καὶ σεμνότης, καὶ ἐγκράτεια, & ἀρετὴ, ὧν ἐδεὶν γέλοια, καὶ παιγνίδια, καὶ παλαίσματα, καὶ ἀερολογίας γνωμύσας, μὴ ἔχοντος διδασκαλίαν C τῶν οἰασοῦν. καὶ λοῖπὸν μετὰ τὸ Πάχα ποιεῖ σύνοδον ὁ Καμαελέων ἐν τῆ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῆ λεγομένῃ Σοφίᾳ, καὶ καθίσας τὸν αὐτὸν Θεόδοτον, ὃν ἔλεγε Καστιτερᾶτ, ὡς ἅτε Πατεκάρχλω, καὶ Συμβάτιος τὸν ὑὸν αὐτῶ, ὃν ἐπίσκως Κωνσταντίνου, καί τινας ἀσιβεῖς ἐπισκόπως παρεκδέκτες πῆξαι γαυρὸν κῆ τῆς ἀληθείας. αὐτὸς δὲ λαβὼν δεῖς πῆξαι γαυρὸν διὰ τὸ ἀφόπερον καδυπορᾶσθαι ἐν τῆ βασιλεῖ ἐν αὐτὸν εἰς τῶν ὀρθοδόξον πίστιν τὸν μὴ παρασαλδεῖν αὐτῶ· ὅπερ ὁ ἀδλιος ὲκ ἐφύλαξε. Ὁ λοιπὸν ἀναγωσάντες τὸν τόμων ὲν ἐπαίνοις οἱ τῦ ψδοσυλλόγυ ἀφοασταὶ, ὃν ἐπωόμασαν ὄρον τῆς ἑβδόμης συνόδυ τῆς ἐν Βλαχέρναις, ἀνασθεματίσαντες οἱ τὰ ἀνασθέματος κληρόμοι τὸς ὀρθοδόξως ἡμῶν Πατεκάρχας, ἤγαγον δὲ τινας μηδεσολίτας & ἐπισκόπως τῆ ὀρθοδόξων τυραπικὰς σύροντες, ῥάξαντες ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν συνόδυ, ἐπάτησαν, οἷς δεῖν τί ἰσοτιμῆς ποιήσης, οἱ ἀσεβεῖς, καὶ παραδώσαντες αὐτὰς τοῖς στρατώταις αἱματφόρτης, ἀπήγαγον εἰς τὰς φυλακὰς, D καὶ εἰς τὰ δυσμωτήρια· ποιήσαντες δὲ ἡμέρας τινὰς ἐκεῖσε πάλιν ἐξήγαγον, καὶ ἀπαιξίναντες, ἢ ἐυρόντες μὴ πεδομένος τοῖς ὑπ' αὐτῶν λεγομένοις ὑπήμνησαν τὸν ἀρχηγὸν τὰ ψδοῦς, ἢ ἀπίτειλαν αὐτὰς εἰς ἐξορίαν· ὡς τινας ἢ ὲν τῆ ἐξορία πέμπων ἐβασανιζε. Λοιπὸν ὕυν λαβὼν τὸ κράτος τῆ ἀσεβείας πᾶσαν πονηρὰν βδαμπεργίαν εἰργάζετο· τὰς δὲ ἀπανταχῆ εἰκόνας τῆ ἐκκλησίαν καπέρεψε, E ἢ κατέκαυσεν, ἢ ἱερὰ σκεύη σωυτερψλε ἔχοντα εἰκόνας· ἢ τοὺς τολμῶντας λαλῆσαί τι ἐγλωασκόπτησε· τὰς μὲν ἐφόνευσεν ἀπὸ σκοπῆς, καπασήσας & δυλάπρας ἀνδρώπως ἀσεβεῖς, ἵνα ὅπν ἂν ὄρῶσι τινας μὴ κοινωνοῦντας καπιμιλοῦσεν· ὧς τινας ὑπεισκομίσεις σκοπῆ ἀφορήτῳ καδυπέβαλε, δημεύων ἢ τὰς ὑπος-

Edit. Paris. pag. 442.

σεις αὐτῶν, ἢ εἰς ἐξορίαν ἀποστέλλων οὐ μόνον ἄνδρας, ἀλλὰ ἢ γυναῖκας. Ἐ τί δεῖ λέγειν ἢ σκοτόμωμα ἦν τότε κακῶν; τοὺς δὲ μεταβάντας πίστις ἐν τοῖς κλίμασι ἢ εἰς χώρας τὰς μὴ προσηκούσας αὐτῷ πέμπων εἰς τὰς ὑπαρχίας τῶν ἐθνῶν ἐζήτει πιάσαι, ἕλκος Ἀντίχριστος γενόμενος, ὅθεν πολλὰς ἐπισκόπης, Ἐ μοναχοὺς συλλαβὼν ἀπέκτεινε, ἢ ἐθαλάσσωσε τοὺς ἐξορίστους ἐπισκόπους. ἢ μοναχοὺς ἀνεκαλέσατο.

Abat, & in exilium pellebat, non viros solum, ſed & mulieres. Quid malorum illorum caliginem memorare neceſſe eſt? fideles enim decretorum ſuorum tranſgreſſores in alienas regiones miſſos a locorum Dominis Gentilitate detentis comprehendi novus Antichriſtus factus curabat: ex quo Epiſcopos & Monachos plures ea detentos occidit, & exilio muldatos Epiſcopos maris inſulis incluſit. Monachos revocavit.

Cætera deſunt.

LEONIS
GRAMMATICI
CHRONOGRAPHIA.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ,

Τὰ ἐφ' ἑνὸς βασιλέως πεπραγμένα.

LEONIS GRAMMATICI CHRONOGRAPHIA.

RES A RECENTIORIBUS IMPERATORIBUS gestas complectens.

ΛΕΩΝ ὁ Ἀρμένιος ὁ παραβάσης τὴν βασιλέα τὸν ἑπτὰ, μᾶλλον δὲ τὸν ὀκτὼ, ὑπὸ Νικηφόρου Πατριάρχου, βεβαιώσας αὐτὸν ἐγγράφως περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας. ὁ δὲ τὸν Συναγρηΐα Κρῆμνον ἐπαρθείς τῇ νίκῃ, καταλεπὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πολιορκεῖν τὴν Ἀδριανούπολιν, μῆνας ἓξ ἡμέρας τὰ αὐτοκρατορίας Λέοντος ἐπανῆλθων τὴν πόλιν, πεμφθεὶς ἀφ' ἑνὸς τειχῶν ἀπὸ Βλαχέρνων ὡς τῆς Χρυσῆς καλουμένης πόρτης, ἐπιδεικνύμενος τῶν ἑαυτοῦ δυώματι, ἐπιτελέσας μιαρᾶς θυσίας ἐν τῇ λιβαδίῳ τῆς Χρυσῆς πόρτης. γνόντος δὲ τὸν βασιλέα σπεύσαι εἰρῆνην, ἢ τὸ δόρυ αὐτὸς πῆξαι ἐν τῇ Χρυσῇ πόρτῃ. Τῶν δὲ βασιλέως μὴ καταδεξαμένων τοῦτο, ὑπέρφλεγε εἰς τὸ ἰδίαν σκηνὴν θαυμάσας τὰ τῆς πόλεως τείχη, ᾧ δὲ οὐδεὶς τὸν βασιλέως παράταξιν, ἐπὶ σύμβασιν εἰρήνης τρέπεται πειρατικοὺς λόγους ποιούμενος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορμὴν δραξάμενος, ἐπειράθη αὐτὸν λοχήσαι, ἀλλ' εἰς πύρας ἀγαγὼν τοῦτο ἐκωλύθη τῇ τῆς ὑπεργκάντων ἀρίθμῃ, πλεῖστων μὲν τοῦτον, καιρὸν δὲ μὴ ἐπαγόντων πλημμύ. ἐπὶ τούτῳ μετεὶς ὁ αἰδεσιμ, * ἐπισεύλας ἵππῳ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μάμαντι τὸ ἐκεῖσε παλάτιον ἐκέκρυπτο· ᾗ τὸν χαλκοῦν λέοντα τὸν ἵππιον σὺν τῇ ἄρκτῳ ᾗ τῇ δράκοντι τὸν ὑρίᾳ ᾗ μαρμάροις καλλίστοις ἐν αὐλαῖς φορτώσας ὑπέστρεψε, πεντακόσιας τῶν Ἀδριανοῦ πολιτῶν· καὶ ταύτην ἐλὼν, πολλοὺς δὲ τῶν ὠγυγίων Μακεδόνων μῆ λαὸ πλείστω ἐξεπράσας, καπεσκήνωσεν ἐν τῇ Δανουβίῳ ποταμῷ. ὁ δὲ Λέων μετὰ δύο χρόνους τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὸς, ᾗ τὸν σέλαπα αὐτοῦ Θεῖον Νικηφόρον ἐξορίσας, Θεόδοτον Πατριάρχην ἀντιχειροτονεῖ ἄλογον ἄνδρα, καὶ ἰχθύων ἀφωνότερον, καὶ διαγμὸν ἀσ-

Leonis Gramm. Chron.

* αὐτο.

LEo Armenius Religionis trangressor, annos septem, menses quinque, a Nicephoro Patriarcha, quem de fide sua fincerita te, dato scripto, fecerat certiorem, coronatus imperavit. Novus autem Sennacherim Crumus, victoriis elatus, proprio fratre Adrianopolim obsidione bellica vexante relicto, post dies sex Imperii a Leone assumpti ad Urbem rediens, a Blachernis ad portam Chrysen dictam extra muros potestatem ostentans circumvolitabat, & nefanda sacrificia ad Chrysis portæ prata peragebat. Mox pacem componi ab Imper. expetit, aut ad Chrysen portam hastam figere. Imperatore renuente, Urbis muros, & Imp. exercitus ordinem miratus, in tentorium regressus ad pacis conditionem verbis fallacibus deflectit. Imperator occasione accepta, insidiis e medio tollere molitus, ministrorum ignavia consilium perficere prohibitus est, illis quidem idcum infligentibus, verum mortalem non inferentibus plagam. Ob id infanstens illa pernicies, missis equitibus, palatium ad sanctum Mamantem erectum combussit, & æreo Circi leone, una cum ursо & hydra dracone, marmoribusque perpulchris curribus impositis, Adrianopolim obsessurus regressus est. Ea capta, Macedonum nobilium quamplurimos, cum immensa populi multitudine trans Danubium deportatos ad ejus regiones habitare jussit. Leo post Imperii annos duos in amentiam versus, divinum Nicephorum a quo coronam susceperat, egit in exilium: Theodotum vero Patriarcham hominem ignarum, & supra pisces voce carentem, ejus vice Patriarcham ordinavit, perfecutionemque indecilis non interrumpendam adverfus Eccle-

Edit. Paris. pag. 445.

pag. 446.

siam suscitavit. Eius tempore Cometes in duplicis Lunæ & unius cum alia junctæ, turbinumque diversæ, & varias formas inducentis specie apparuit, quasi hominem capite carentem repræsentaret. Exinde terræ motus horribiles, fulgetrates, & ardores intolerandi diebus Imperatoris Deo Infesti exorti sunt. Imitatus præterea detestandæ hujus hæresèos ducem, ejusdem nominis nostrumque exemplar, hæresim ipsam profiteri cœpit, ejusdemque sacrilegii conscius conquisitis, Joannem dictum Grammaticum, magis autem Janem alium, vel Simonem divinationibus ex pelvi, præstigiis, & spurciitiis celeberrimum, ajusque sensus ejusdem consortes invenit: ad hæc Nicephoro laude digno Patriarchæ, & qui cum ipso erant Episcopis coram Senatu vocatis, ait. Nullatenus vos latet emersisse quosdam, Imagines non adorandas asserentes. De repente vero facet Euthymius Sardium Episcopus cum fiducia peroranx ex divinis scripturis objurgavit: cum eo Theodorus fervens Orthodoxæ fidei defensor, & Studii præpositus, ait: Ne Imperator Ecclesiæ statum immutet, tibi rerum Politicarum status & exercitus incumbit cura. Horum fatuge: Ecclesiam vero in fide Orthodoxa superesse permitte. Tyrannus his audicis furore accensus, leonum more, cum femina esset: infremens cunctos evomitis maledictis ejecit, magnumque Nicephorum civitate pulsum, & Theodorum pariter Studii Præpositum, in exilium egit: Theodorum vero Calliensem Patriarcham ordinari præcepit. Ab eo tempore animi furorem dolorque profundens Imperatis facrilegii fui conscius se ipsum commisit; Illi familiares reddiri, tria olim ipsi promissa, & eidem jucunda suggesserunt; Orthodoxæ fidei nobitæ abnegationem, & sacratum imaginum depositionem, & plorum persecutionem. His fraudibus attentus vecors, hocque infelici impulsu, ignavus illicet, multum elatus & animatus, primum quidem sacram omnem ex Ecclesiis deponit figuram: exinde Christi, vel sanctæ alicujus Imagines habere repertos duris supplieiis & morte damnabat: Ita ut nobiles plurimos & illustres viros interficere. Horro Michael Excubitorum cohortis præsens Principatum, apud Imperatorem calumniam paffus est, quasi adversus eum conspiraffet: quem idcireo compedibus vinctum in carcere afservatum tenebat. Instante igitur Servatoris nostri natalitii festo nocte volutæ e medio tollere: Interea a propria uxore prohibitus & festi reverentia motus, vivere permisit. Michael carcere detentus, hoc cognito, omnibus consilii participibus secreto indicavit: Nisi custodia eximere studeatis, omnes vos apud Imperatorem deferam: erat cum ipsis & Palatii Pappias Michaelis affinis. Ipsi igitur noctu armati sub vestibus gladios ferentes, Pappia portas aperiente, ac si facerdotes forent calsiis vestiti, ingressi sunt. Imperatore in Ecclesiam advenience, exiliunt; eumque comprehensum membratim & in frusta secant, projicientem sacrilegam animam in Palatio, in quo præcessorum Imperatorum nullus occisus fuerat prius. Cæterum eadem hora ad carcerem irruentes Michaelem educunt, & ad celebritatem inducunt, & pro compedibus devincto tænia Imperiali cinctum declarant: adeo ut in eo illud psalmi dictum impleretur: Ad Vesperam commorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.

Edit. Paris. pag. 447.

A σπουδὴν τῆς ἐκκλησίας αἱρῆσαι· ὃ δὲ ἐφαπάσῃ κομικὸς ἐν χρώματι δύο λαμφῶν σελήνων ἐνωμένων, καὶ πάλιν διαιρομένων εἰς ἕξ ἕτερα χρώματα, ὡς εἰς ἐκφάλλων ἐξαπλασιν ἀνέρος τυποειδῶσα. ἢ μὲν τοι καὶ σεισμοὶ φοβεροὶ, καὶ * ἀχμοὶ, καὶ φλογώσεις γεγόνασιν ἐπὶ τῇ ἡμερῶν τῦ θεοτίγνος· ἐκμιμούμενος τοίνυν τὸν τῆς μυσαρᾶς ταύτης αἱρέσεως ἀρχηγὸν ὁμώνυμον αὐτῇ ὃ συόητρος, ἤρξατο τῆς αἱρέσεως· ἔστα συμμύσας ἐπιζητῆσας ὑρίσι Ἰωάννην, ἢ λεγόμενον Γραμματικὸν, μᾶλλον δὲ * Ἰανάπλιον ἄλλον, ἢ Σίμωνα, ἐπί τε λεκανομαντείαις, καὶ γοητείαις, & αἰσχρουργίαις διαβεβοημένον, καὶ τίνες τινὰς ὁμόφρονας αὐτῷ. φροσκαλέσατο οὖν Νικηφόρον τὸν ἀείδιμον Πατελάρχλν, καὶ τὰς συὺ αὐτῷ ὑπισκόπους ἐνώπιον τῆς συγκλήτε· ἢ φησίν. Ἴστ σαφὰς ὡς ἀνήρασάν τινες λέγοντες, μὴ δεῖν φροσκυνεῖσθαι τὰς εἰκόνας. ἀλλ' ὑὸς δὲ ὁ ἱερὸς Εὐθύμιος Σάρδιων παρρησιασάμενος ἐκ τῆς Θείας γραφῆς ἐπετίμησε, μεθ' ὧν ὁ Θεόδωρος ὁ θερμὸς τῆς ὀρθοδοξίας ἀφομαχρὸς ἢ Στυδίυ ἡγεμὼν ἐφημὶ παρασκάλλα, βασιλεῦ, καταίσασιν ἐκκλησιαστικῶν μὲν ἢ τὰ πολιτείας καταίσασις, ἢ τὰ ἐρατοπέδυ ἐπιτροπία· τύπον φρονεῖς, ἢ τῶν ἐκκλησίαν ἔασον μόνον ἐν ὀρθοδοξίᾳ. ὁ ἢ τύραννος τοίνυν ἀκούσας, ὑπορῴσας τῇ Θυμῷ, ἢ λοίντιον ὁ πλήκτος βρύξας, ἢ πάντας μὲν ὕβρισε ἀπόλασας, ἢ τὸν μέγαν Νικηφόρον τῆς πόλεως ἐξώσας, ἢ πικροείσας, ὠσαύτως ἢ Θεόδωρον ἢ Στυδίυ ἐξοείσας, Θεόδωρον * Καισσιάν τῇ Πατριαρχείᾳ * ἀπεκατέστη· ἀνωμοτέσω. ἐκ τοτ οὖν ἢ Θυμὸν ἢ ὃ ὅλον τῆς ψυχῆς αὐτῦ τὴν ἐχίας τοῖς συμμύσαις αὐτὸν ἀσελγείαν ἑαυτὸν καταπίστευσεν. οἱ τοῖς ἐπεὶ αὐτῷ φροσκεκοιδησαν, τρία ὑπέσχεο αὐτῷ τὰ ὑποχεμένα, ἢ αὐτῷ φρόσφορα τῆς ὀρθοδόξυ πίστεως ἡμῶν ἢ ἀρνεῖσθαι, τῶν θείων εἰκόνων τὴν καθαίρεσιν, τῇ διωκθοιῶσι τὰς ἁγίας. πάντως οὖν ταῖς ἀπάναις προδεὶς ὁ μανιαφόρων, ἀναπτιφθεὶς ὁ δέλμας τῇ παλαιτάρῃ ὀργῇ, πρῶτα μὲν καθαιρεῖ πάσαν ἱρὰν τῆς ἐκκλησίας ἀναπλωσιν· κρεμᾷ τῶν διεσκορμένων ἐχόντας εἰκόνας Χρεστε, ἢ τινὰς ἀγίυ θανάτῳ τιμωρίας ἢ θανάτῳ κατεδίκαζε, ἢ πολλὰς ἐνδόξους ἢ περφανεῖς περόνδει. Μιχαὴλ δὲ ὁ * Ἐξκυβίτων τάγματος ἀρχὼν δήπων, διβλάδη τῇ βασιλεῖ, ὡς κατ' αὐτὸ βελεδρίμβος, ὃν εἰρκτῇ ἢ πόδας εἶχε τηρεύμβον. τὰς δὲ γυκτὸλὺ τὰ Σωτῆρος ἡμῶν ἐσχάσας τῶν ἡβελάδη τῇ νυκτὶ ἀνελεῖν· κωλυθεὶς δὲ παρὰ τῆς ἰδίας γωναικὸς, ἢ ἠφῆκεν, εἶασεν αὐτὸν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὢν, τοῦτο μεθ' ἑτέρων, πάσι τοῖς μὲν αὐτῷ συμβόλοις ἐμύησεν, ὡς εἰ μὴ σπουδάσωσιν ἐξελεῖν μεθ' ὁρμῆς, πάντας ὑμᾶς καταμενοῦν τῇ βασιλεῖ· ὧν δὴ μὲν αὐτῶν ὁ τὸ παλάτιν Παπίας συγγενὴς ὢν ἢ Μιχαὴλ· ὅτοι τῇ νυκτὶ * ὁπλισάμενοι, ἐνδῦσθε τὰ ἱερὰ φορούμβς, τῷ Παπίᾳ ἀνοίξασιν, οἱ οἱ ἱερεῖς μὴ φιλονίκων εἰσῆλθον, ἢ ἢ βασιλέως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσελθόντος, εἰσπηδήσαντες καὶ τῶν χειροσφάγμων μελιδὸν κατέκοψαν, ἀπορῥίψαντα ἀσέβειον αὐτὸ ψυχὼν ἐν τῷ παλατίῳ, ἔνθα νόεις ἢ φρὸ αὐτῦ βιβασιλιδκεῖσθαι ἀπήρητο. αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπελθόντες ἐξάγουσι ἢ Μιχαὴλ, ἢ εἰσαγαγόντες τῇ εἰρκτῇ ἀντὶ διωμοφόρυ τηρφόρον, ὡς πληρωθῆναι τὸ αὐτῦ τὸ τῦ ψαλμῦ λόγιον· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, ᾧ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις. μῦ δὲ ταῦτα βα-

κίους δυπλόοι περιβαλόντες τὸ τῶ ἀλικείῳ σῶμα, ἃ εἰς ἀκάτιον ἐμβελόντες τὰ παμμίαρα αὐτῶ μέλη ἐν τῶι καλωμένῳ Πρωτέω ὕσσον ἐκφέρωσιν, ἔρριπ ἐν τῆς πάσσας ἀποκείρασης μονάσια πυποπέπασιν.

A Post hæc exitialis illius cadaver vilibus pannis involutum linteique impositum, execrandaque illius membra ad insulam, Proten dictam, efferunt: ubi filios ejus tondentes, Monasticum habitum suscipere coegerunt.

MICHAEL.

ΜΙΧΑΗΛ.

* Amorius.

ΜΙΧΑΗΛ ὁ * Ἀμορραῖος ἐβασίλευσεν ἔτη ὀ. μῆνας ἐννέα. ὃς μικρὸν τι τῆς φρονιμήσεως αὐτὸν κακίας ὑπερδύς, ὅσον τῆς ἐν εἰρηναῖς, καὶ πονικαῖς, ἢ εὐσεβείας π, ἢ ἀνδρὸς ἀνεροῦδη φαπιζέσθαι, τὸ δ' ἀφοκνησαμένη δυσεβῆς ὑπὸ Θαλασσ Θεόσυγις φρόνημα· ὁμοίως δὲ τῆ αὐτῆ πεφυκόπαρι δεινῆς αἱρέσεως ἀγκέφρη ἐξ ἀκροατῆς αἰσχίας ἐ ἀπαιδεύσιας. ὃθεν ἐπὶ σιλέντιον ἦφη. οἱ μὲν οὖν ἀφ' ἡμῶν ἐρώνησάμβροι ἐκκλησιαστικὸν Θεσμὸν τῆ δογμάτων τῶν περὶ αὐτῶν εἰσπραχθέντα λόγων, ἢ καλῶς, ἢ κακῶς· ἡμεῖς ἐν φ τῶν ἐκκλησίων * εἴρημεν βασίζωσαι, ἐν τάντῳ δὲ ἐξηυλάττετο φρικείπιμεν. ὧν δὲ αὐτῆ παῖς ἐξ Εὐφροσύνης ὁνόματι Θεόφιλος, ὃν ἡ ἴτιφεν ἐν τῆ μεγάλη ἐκκλησίᾳ, ἐφ' οὗ Θωμᾶς ὁ ἀντάρτης ἐκ τῆ Ἀναπολικῶν μερῶν ἀπάρας ἦθη, ἢ λαὸν ἀγυρτικὸν ἐπίμικτον ἐπισυρόμβος, δυσγνὴς τε, ἢ ἀφυὴς ὢν, ὡς τὰ μίρη τῆς Συρίας ἀρίκιτο, Κωνσταντίνου ἑαυτὸν ὁνομάσας, ἢ γὸν Εἰρήνης βασιλίαινε. κατηὐδύθη πολλῆς τῆ βαρβάρων κατὰ Χερσιῶων ἀπασίας, καὶ λαὸν ἄπειρον συμξροΐσας, ἐπῆει τῆ Κωνσταντινοπόλει μεγαλαυχῶν ἐπὶ τῆ πλήθει τῶ λαῶ, μὲ ἐνόντας, ἃς ἰὰ σωζῆται βασιλικὸς διὰ πολλῶν διώκμιον· ἐπαρθὲν τοίνυν τῶν Κωνσταντινοπολιτῶν ἐφ' ὃν χρόνον τῆ πολιτῶν γνησίως ἀντιπαττομένων, ἢ τειχομαχώντων, ἢ ναυμαχούντων· τὰς δὲ πλοίας ναῦς ἐπυρπόλησαν, ἢ τὰς λογάδας τῆ πολιμίων ἐτροπώσαντο· ὁ δὲ ἀμικτικὸς πεμπεχόμβος ἐ πόλεμος, ἐπὶ ἐ Θρᾴκιω ἐχώρει, πανπλω λιζόμβος. ὁ δὲ Μιχαὴλ τῆς πόλεως ὑπεξιὼν μῆ πλοίσης δυσπάμβους φρὸς αὐτὸν ἐξωρμηκε. ἢ δὴ παρακαθίσας τινὰ βραχὺ χρόνον, ἢ τάπω ἀμοιπτὶ χειροπλάμβης, ἢ ἀφυπτελάτας αὐτὰ χάρας ἐ πόδας, ἐ αὖτω ἀνασκολοπίσας, κατέπαυσε ἢ ὀργεῖτο ἔτισε δὲ αὐτὰ κατατξάντα, ἐ διαρίσωτα χαλεπῶ ἢ ἐμφύλιω πόλεμον. ἀχολωμένη δὲ Μιχαὴλ κατὰ ἢ ἀντάρτου Θωμᾶ, ἢ τῆ φρὸ τούτω φροτίδι πάσης ἄλλω καταφρονησάντος, Κρήτη ἢ Σικελία, ἢ αἱ καλυμβμα Κυκλάδες πάσαι τῆς ἢ Ῥωμαίων ἀρχῆς πεζηρίθησαν ἐξ Λφρωτῆ, καὶ Ἀράβων λαβόντων ἀρχὴ ἀρτι φρώτον ἢ τῆς ἢ Λιβύης ἀμαφτίας, ἢ ἢ κρατυνώσων δυατίβεται, καὶ * τὰ τατεινωῶ ἢ ὑπὸ χῶρα ἀφ' ὧν ἄγουσι τὰ τῆ Κελτικῶν πραγμάτα. ἐν τάντῳ ὅσσον, ἢ ὥσπ ἢ πραγμάτων διακειμένων, Μιχαὴλ ἐκ δυσηρίας ἢ τῆς ἢ παρῶν ἀλγηδόνος καιὼς ἀπαλλάγη ἢ ζῆν· ἔρα δὲ ἢ ἀρχὴν αὐτ' αὐτὸ Θεόφιλος ὁ ἰὸς αὐτὸ μῆ τῆς μητρὸς αὐτὸ Εὐφροσύνης.

MICHAEL Amoræus annis octo & menſibus novem imperavit. Hic non nihil de malitia, quæ animam ejus pridem occuparat, remittens: quantum videlicet in ergaſtulis pœnis & exilio conſtrictis libertatem relaxationemq; fictam, fœniare licuit, impii præceſſoris ſui inſectam Deo fovebat mentem: pari namque gravis hæreſeos detinebatur unco, ex animi ſtupiditate & ignorantia: unde ſilentio, id eſt conventu, habito: Qui ante nos (inquit) Eccleſiaſticorum dogmatum leges & ſtatuta perſcrutati ſunt, de iis examinabuntur, ſive in bonum, ſive in malum, nos in quo Eccleſiam procedentem invenimus, in hoc & obſervandam decernimus. Erat porro illi filius ex Euphroſyna nomine Theophilus, quem in magna Eccleſia Imperii corona redimivit: adverſus quem Thomas quidam rebellis ex Orientis partibus arma ſuſcepit: & permixta humilique plebe fecum ducta, ipſe obſcuro & ignobili loco natus, ad Syriæ partes ſe contulit, Conſtantinum ſe ipſum nominans, & Imperatricis Irenes filium: ex quo, barbaris plurimis ſtipatus, infinitaque populi adverſus Chriſtianos conflata multitudine, Conſtantinopolim appetiit, confiſus illo plebis numero, nec reputans, ut non ſalvatur Rex per multam virtutem. Depopulabatur itaque Conſtantinopolis agros, eo tempore, quo cives optimo inſtructi ordine parabant fortiter obſiſtere, ſive tutanda forent Urbis mœnia, ſive navali prælio decertandum. Naves enim plurimas igne fummiſſo incenderunt, electoſque hoſtium cuneos in fugam verterunt. Ipſe vero ſumma rerum preſſus anguſtia, Urbe derelicta, in Thraciam ſeceſſit vaſtitatem illaturus. Michael autem Urbe egreſſus, cum exercitus valida manu hoſti ſtatuit occurrendum: Quare obſedit modico tempore, & ab eo ſine labore capto, manuumque & pedum extremitatibus truncato ſtipitis, cui ſuffigeretur, pœnam expetiit, & una inteſtinum difficile & crudele bellum annis tribus continuatum conſopivit. Occupato in hunc modum adverſus rebellem Thomam Michaele, & allam omnem curam huic unice poſponente, Creta, Sicilia, & inſulæ vocatæ Cyclades à Romano Imperio reſciſſæ ſunt ab Afris & Arabibus. Inde primum propter peccata populi, & impietatem Principum, ut inſuper populus Chriſtianus, eorumque res, ſub adverſariorum manu humiliarentur, bellum exortum eſt. Rebus in hoc ſtatu poſitis, Michael uriæ difficultate renumque dolore in cruciatibus vitam finivit; ejus ſucceſſor Theophilus filius cum matre Euphroſyna ſuſcepit Imperium.

Edit. Paris. pag. 443.

pag. 449.

A

THEOPHILUS.

THEOPHILUS annos duodecim imperavit. Euphrosina vero mater ejus mittens in omnes regiones, elegantes forma puellas, ut earum aliquam Theophilo filio suo desponsaret, collegit: coactis itaque cunctis in Palatium ad triclinium, cui nomen Margarites, malum aureum Theophilo tradidit, dicens. Dona illud el, quæ placuerit magis. Erat porro inter illas puella nomine Icasia formosissima, qua visa, Theophilus ejus delectatus pulchritudine, dixit: Per mulierem quam multa manarunt damna. Illa pudore perfusa, respondit: Verum per mulierem featuriunt meliora. Ob responsum corde percussus, eam quidem dimisit: Theodoram vero Paphlagonum terris ortam malo donavit. Coronar autem Theodoram in sancti Stephani oratorio, ipse vicissim ab Antonio Patriarcha nuptialibus corollis decoratus. Sancta Dominica ad sanctam magnam Ecclesiam muneribus plurimis Patriarcha una cum Clero & Senatu cumulaturus processit. Præfata porro Icasia imperii spe frustrata Monasterium ædificavit, in quo detonsa vitam contemplativam & Philosophicam exercens, Deoque soli vivens, ad vitæ suæ finem, editis relictisque scripto ingenii monumentis pluribus, perseveravit. Cæterum Euphrosyna Imperatoris mater Palatio sponte deserto, in Monasterio, cui cognomen Gastria, vitam egit quietam. Circentibus vero ludis celebratis, Leoni Chamodraconi Protovestiario suo præcepit. Theophilus mutitidum proferre candelabrum, quod in cæde Leonis Armenii gladio comminuum fuerat. Ludis peractis, in locum nomine Sedem Senatum omnem convocavit, & produ-ctum candelabrum eis coram ostendens, dixit. Qui templum Domini ingressus Christum Domini interficit, cujus criminis reus est? Respondens Senatus ait. Reus est mortis, Domine. Statimque justit Præfectum eos, qui, una cum patre suo Michaele, Leonem occiderant, apprehendere, & multa licet prætendentibus & objicientibus, iniquamque caufantibus sententiam, ad Fundam capita amputari: Etenim nisi Patres tuo opem tulissemus, omnes effodiens *** . Ad hunc Theophilum profugus venit Theophobus Persa, una cum patre suo & Persarum millibus quatuordecim, quibus per turmas divisis, in diversis regionibus assignavit habitationes, qui usque hodie Persarum turmæ appellantur: Ipsum Theophobum ex Theodoræ Augustæ sororis nuptiis levirum ipsi fecit. Theophilus autem cum artefactorum ornatu delectaretur, per aurifabrorum Principem valde celebrem & peritum & Antonii Patriarchæ affinem, justit conflari Pentapyrgium, & instrumenta maxima duo ex auro solido, lapidibus diversis & crystallis insignita, arboremque auream, cui insidentes passerculi secretis

ΘΕΟΦΙΛΟΣ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ΄. ὁ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Εὐφροσύνη ἀποστείλασα ἐν πάσι τοῖς θνασιν ἤγαγε κόρας ἐμφανεῖς· ἁφὸς τὸ συμποσιάσαι Θεόφιλον τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἀγαγοῦσα αὐτὰς ἐν τῷ παλατίῳ εἰς τὸ λεγόμενον Μαργαρίτιον τρίκλινον, ἐδώκει Θεοφίλῳ χρυσοῦν μῆλον εἰποῦσα· ὅτι εἰς ὃν ἀρέσθῃς ἐπὶσος τοῦτο αὐτῷ· ὧν δὲ τις ἐξ ἀμφοῖν ἐν αὐταῖς κόρη ὀνόματι Ικασία ὡραιοτάτη πάνυ, ὧν ἐδὼν Θεόφιλος ὑπεραγαθὲς αὐτὴν τὰ κάλλος, ἔφη. ὡς ἀρα δι᾽ γυναικὸς ἐρρύη τὰ φαῦλα. ἡ δὲ μετ᾽ αἰδῦς πως, ἀντέφη. ἀλλὰ δι᾽ γυναικὸς πεφύλαχται τὰ κρείττονα. ὁ δὲ τῇ λόγῳ τῶν καρδίαν πληγεὶς τοῦτων μὲν ἔασεν, Θεοδώρα δὲ τὸ μῆλον ἐπέδωκε, ὅση ἦν Παφλαγόνων. εἶφεν ὁ Θεόδωρος ἐν ἀκτιμέῳ τῷ ἁγίᾳ Στεφάνῳ, στεφθεὶς ὑπ᾽ αὐτῆς ἅμα αὐτῇ ὑπὸ Αντωνίου πατριάρχου· τῇ ἁγίᾳ κυριακῇ προῆλθεν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ, φιλοτιμησάμβους χρήμασι πολλοῖς τὸν Πατριάρχου, ἅμα τῷ κλήρῳ τε, καὶ τῇ συγκλήτῳ. ἡ δὲ εἰρηναίη Ικασία τὰς βασιλείας ὑποτυχοῦσα μοῦσῃ κατεσκέμασεν, εἰς ὃν ἀποκειραμένη, ἀσκήσει, ᾗ φιλοσοφήσα, ᾗ Θεῷ μόνῳ ζώσα διετέλεσε, μέχρι τέλους ζωῆς αὐτῆς, ἣ ἐν συγγράμματα αὐτῆς πλεῖστα καταλέλοιπεν. ἡ δὲ τὰ βασίλειος μήτηρ Εὐφροσυνὴ ἑκουσίως κατελθοῦσα τὰ παλατία ἐν τῇ μονῇ αὐτῆς, ᾗ ἐπώνυμον τὰ Γαστρία, ἠσύχαζεν· ἐποίησε δὲ ἱππικὸν Θεόφιλος, ᾧ προστάξας τῷ Χαμοδράκοντι Λέοντι τῷ Πρωτοβεστιαρίῳ αὐτὸ ἀγαγεῖν τὸ πολυκάνδηλον τὸ ἐν τῇ σφαγῇ τὰ Αρμένιου Λέοντος ξίφει βληκοπὲν· τὰ ἱππικὰ δὲ τελεθέντος φροσκαλέσαντο πᾶσαν τὴν σύγκλητον ἐν τῇ λεγομένῳ καθίσματι, ᾧ τὸ πολυκάνδηλον ἐξαγαγὼν, ᾧ ὑποδείξας αὐτοῖς, ἔφη. ὁ εἰς ναὸν Κυρίου εἰσερχόμβος, ᾧ χεῖρὰν Κυρίε φονεύων, τίνος ἔστιν ἔνοχος; ᾗ δὲ σύγκλητος ἀποκρίθεσα, ἔφη. ἔνοχος θανάτε ἐστίν, ᾧ δίκαιοσα. ᾧ εὐθὺς ἐκέλευσε τὰς σὺν τῷ πατρὶ αὐτῷ Μιχαὴλ τὸν Λέοντα ἀνελόντας τὸν ὑπαρχον καταχεῖν, ᾧ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐκ τῆ σφενδόνη ἀποτμεῖν· πολλὰ προβαλομένης ᾗ λιγοντας, ἄδικον εἶναι τὸ τοιοῦτον κρῖσιν. ᾧ ᾗ οἱ μὴ τῷ πατρὶ συμπνωσιασμένοι, βασιλεὺς ἂν αὐ αὐτὸς πῶν ἦρξε. ᾧ ὁ μὲν ἐπ᾽ ὄψασι πάντων τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, προχήματι μὲν ὡς εἰς ναὸν Κυρίε τοπλημμότες ποιῆσαι ἐν ἀκαίροιν· τῇ ἀληθείᾳ * ὡς τὸν * ὅτι συναιρεσιώτλυ αὐτὸ ᾗ ὁμόρροια ἐς αἰτίβεια ἀνθρεύνοντες. ἐγκιτο γὰρ ὁ ἀλιτήριος τῆς ἐκείνε θεοτυχὴς αἰρέσεως. τῷ δὲ ἀγῶν εἰκόνων τὰς μὲν καταιῶν, τὰς δὲ ἀπορύπτων· *** πάντῳ Θεοφίλῳ φροσέφυγε Θεόφοβος Περσὴς ἅμα τῷ πατρὶ αὐτῷ μᾧ Περσῶν χιλιάδων. καὶ. ὃς διήκεμψεν ὕτος ἐν τοῖς θέμασι κατασκηνῶσαι, ᾗ εἰς τάγμας ὀνοκατασήσας, οἱ μέχρι τὰ τῶν λεγόντων τουρμαὶ Περσῶν. αὐτὸν δὲ τὸν Θεόφοβον εἰς ἀδελφὴν Θεοδώρας Αὐγούστης γαμβρὸν ἐποίησατο. φιλοκοσμῆς δὲ ὡν αὐτὸς Θεόφιλος κατεσκέμασε διὰ τὰ ἄρχοντος τὸ χρυσοχείου λογιωτάτω πάνυ ὄντος ᾗ συγγάνους Αντωίνε Πατριάρχε, τὸ τε Πεντατύργιον, ᾗ τὰ δύο μέγιστα ἄργανα ὁλόχρυσα, ἐν ἀφόρους λίθοις ᾗ ὑδλίοις, καλλιώτας αὐτὰ, δένδρον τε χρυσοῦν ἐν ᾧ * ερωδιὸν ἑφ- * ερωδιὸς ἑζιζόμενοι

B

C

D

E

Edit. Paris. pag. 450.

ζόμενον δὲ μηχανῆς τινος μυστικῆς ἐκοιλοτάδουν. ἐκαυτήρ- A
γησεν δὲ τῇ τοῦ βασιλικοῦ σφαλῇ ἀνεπαίσας, ᾗ χρυσοῦ-
φρύγιος καπικοσμήσας· δικαιοσυνίῳ δὲ κοσμικῷ φρο-
στοπεμβρος, ὁ δὲ πίστιν ᾗ τῷ διαβεβαιῶ πλοῦ ὑπὸ τῆς
φρόνιμου βασιλικῆσαντας ἀδικήσας. φροιλοδόσης αὐτῷ
γωνικὸς χήρας ἐκ Βλαχέρνας, ᾗ βουνάσης ὡς ἀδικοι-
το παρὰ τῆς Αὐγούσης ἀδελφῆ Πετρωνᾶ Δρυγφαξεῖν τῆς
Βίγλας ὄντος· ὁ δὲ ἐπὶ ἑαυτὸ οἰκήματα, ἔτ' ἐς κτέ-
μασι καιρῶν τὰ ἑμά, ἡ σκοτίζει, ᾗ ὡς τὸ μηδὲν εἶναι
* Defunt ποιεῖ, ὡς ἀπ χρῆς καπαπροφημίας. *** οἱ ἀπελ-
non nulla. δόντες ᾗ θασαιῶμοι τῶν πειαυτῶν ἀδίκιαν, ᾗ βιβεαιω-
θέντες ὡς ἀλιθῆ εἶσι τὰ πηρὰ τῆς γωνικὸς ῥηθέντα,
* ὁ Πετρω- ὑποσῤῥῴαντες ἀνέγκλητον τῇ βασιλεῖ. ᾗ ἐλεγχθεὶς
νᾶς παρ' αὐτῶν * ἐκιδιθεὶς ἐν τῇ μέση τῆς οδῷ τύπτεται πα
ῥῶτα σφοβρῶς. ὡς ἐδόκουν δὲ ὅτι Κοιαίσαρ ᾗ οἱ ἀντιγρα-
φεῖς ἀπὸ δεῖν, ᾗ μέχρι Θεμελίων ἐκδαφίσαι τὰ αὐτὰ
οἰκήματα, ᾗ τῇ γωναικὶ παραδοῦναι. ὅτος Αλέξιον
τὸν Ἀρμένιον, ᾧ ὀνόμιμον Μουσιλὲ, ἀνδρεῖον ὄντα ᾗ
ῥωμαλέον εἰσπαῖσαι γαμβρὸν εἰς Μαρίαν ἐγαπη-
μένην αὐτῷ Δυγατέρα, ποιήσας αὐτὸν πατρίκιον, μεῖ-
ὀλίγον δὲ Μάγιστρον. εἶπα ἐσπλωῖν τινα ἐπ' αὐτῷ
χῶν, ὡς ὀργυόμβιον τῆς βασιλείας, ᾗ φρανιδάτλων,
ᾗ Δούκα Σικελίας ἐξέπεμψεν. οἱ α δὲ τῷ φθόνου αἰδί-
νοντος, Σικελοί τινες ἀπελθόντες διέβαλλον αὐτὸν τῇ βα-
σιλεῖ, ὡς τὰ μὲν Χερσιανῶν τοὺς Αγαρίκους φροῖ δωκ-
σι, κῇ δὲ τῆς βασιλείας μελετᾷ. ὁ δὲ τῇ μεταξὺ
πεθηκώκεις Μαρίας πεποθημένης τῇ βασιλεῖ Δυγα-
* αὐτὸς τρὸς, * ᾗ μὲν λάρνακα * τὴν ἐξ ἀργύρου ἐκόσμησεν, ᾗ
πεμενίλιθ' ἐξέλεσε τοῖς φροσφθύγησιν ἐν ἐγκλιμάτι τινι
πέσεκεν (ὃν πὶρ ἀργύρου μῖ πάντα Λέων ὁ βασιλεὺς ἀ-
νείλετο ἐκ τὰ πάρα) Θεόδωρον δὲ ἀρχιπτίσκοπον τὸν Λα-
γράμβων Κεφάτου ἐν τῇ καιρῷ τῆς διαβολῆς Αλεξίου ἐν
τῇ πόλει ὄντα φροσκαλεσάμενος, κῇ δὸς τὸ ἴδιον φυ-
λακτὸν ἀπέσκολεῖς Σικελίων δοῦναι λόγον ἀπαθείας
Αλεξίῳ, ᾧ ἀγαγεῖν φρὸς αὐτόν. ὁ δὲ ἀπελθὼν, ᾗ τῇ
φροσόσση αὐτῇ συμίσει πείσας Αλέξιον ἔχαγε φρὸς τὸν
βασιλέα, ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἀπάτορλω τύφας, ἴδιπε δὲ
δηθμιπεῖφ, δημίοσας αὐτὸν πᾶσιν τῶν πιεμοίαν. ᾗ
* ἀπελθόν- τῶν βασιλέως κατὰ τοῦ θος εἰς Βλαχέρνας * φρολαβὼν ἴση
τας ἐμπροθεν τῶ Δυσιασκεῖο ὁ ἀρχιπτίσκοπος ἱερατικῷ σο-
λοῦ ὑμφιεμμένος, ᾗ τὰ βασιλέως τῇ σωλία πλησίασαν-
* Deeſt τας ἀμα τῇ τῆς συγκλήτ ***** φωνῇ μεγάλῃ ἐφώνη-
σεν ὁ ἀρχιπτίσκοπος· ἔστεπ ᾗ κατιόδου, ᾗ βασί- D
* σοῦ λεὺ· ἔστεκ τίνος, ὦ βασιλεῦ; αἰδιθεῖς * σὺ ὁ βα-
σιλεὺς τῇ συγκλήτῳ ἔφη· ἔστεκ ἀληθείας ᾗ φοβόν-
τος τῷ δικαιοσυνίῳ. ὁ δὲ ποῖα δικαιοσυνίη ἐσ σοί;
ὅτι δοῦς ἐκπρόγραφον λόγον Αλεξίῳ δὶ ἐμοῦ ἐκ φύ-
λαξας αὐτόν· ὁ δὲ βασιλεὺς, ὡς ἐλεγχθεὶς, συμῤῥ
πᾶ, ᾗ ὀργῇ ἀκαπαῤῥήτῳ κιπιδεὶς, τοῦτον τῶν Δυσιας-
τηρίῳ βαίως ἐξέγαγε, ᾗ πλησὰς αὐτῷ μ μετείας
ὑπιδιὸς, ἐξώρισεν· ὁ δὲ τὸ ἐλεγχθῆναι ὑπὸ τοῦ-
τω, ἀλλὰ διὰ τὸ καπαμαθεῖν αὐτὸν τὰς ὡρίας εἰκό-
νας τιμᾶτ, ᾗ σὶβιδεν, ᾗ τῶν αὐτὸ διατίθεσθαι
κρυφαίως ᾗβαλλειν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ὃν τῇ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ παραγνομένῳ, ᾗ τῶ Πατριάρχῳ αὐτὸν ὀνεί- E
δισαντος διὰ τὸν ἐπίσκοπον, ἄγαγον αὐδὶς αὐτὸν με-
τὰ παρακλήσεως· τῶ δὲ ἀσξίου αὐτὸς τῆς ἱεροσυλίας
κελεύσαντος δ' ἀπποθῆν, ὁ βασιλεὺς οἱ κοσμοι τῆς με-
γάλης ἐκκλησίας πποιήκει, ᾗ τὸν Αλέξιον τὸ δεσ-
μωτηρίῳ πιποίκειν ἐξελθεῖν ἀποδεδωκώς αὐτῷ πᾶσαν

machinis muſicos cantus exercebant. Reparavit etiam Imperatorias veſtes & omnino renovavit, aureiſque flaminibus contexit: Publicum etiam jus & rigorem obſervare ſimulans, fidem pietatemque præ anteceſſoribus Imperatoribus læſit. Accedente ad ipſum muliere vidua ad Blachernas, & injuriam ab Auguſtæ fratre Petrona excubiarum Drungario ſe pati conquerente: Adeo enim, ajebat, ſtructuræ muros erigit, & ædificia innovat, ut mea penitus obſcuret, & quod viduis pro ſolito contemptis accidit, reddat penitus inutilia ***. Illi diſcedentes, & injuriam fieri confpicati, & vera eſſe, quæ a muliere objicerentur, certiores faciunt, redeuntes Imperatori renunciaverunt: ab eiſque convictus Petronas, medijque via extutus, dorſo verbera excepit quamplurima. Conſeſtim vero Quæſtor, & exceptores abire juſſi, Petronæ domus ad fundamenta exequaverunt, & mulieri tradiderunt poſſidendas. Ipſe Alexium Armenium, cognomento Muſelem, fortem & robuſtum virum, tradita dilecta ſibi filia Maria generum aſcivit, Patriciumque renunciavit, & modico poſt Magiſtrum: In ſuſpicionem vero deinde adductum, quaſi aucuparetur Imperium, Magiſtrum militiæ & Ducem Siciliæ inſtitutum a ſe ablegavit. Qualia igitur livor parturire ſolet, Siculi quidam abeuntes eum apud Imperatorem calumniabantur, quaſi quæ Chriſtianorum ſunt, proderet Agarenis, & adverſus Imperium meditaretur. Interim Maria dilecta Imperatoris filia fato ſuncta, urnam ejus argento exornavit, immanitatique privilegium ex crimine ad illud conſugientibus contulit. Argentum illud ex ſepulchro Imperator Leo poſtmodum ſuſtulit. Tempore deinde quo Alexius calumniam paſſus eſt, Theodorum Archiepiſcopum cognomine Critibulum in Urbe forte repettum advocavit Theophilus, propriaque cruce amuleti ritu e collo pendente ipſi tradita, miſit in Siciliam fecuritatis ſibem Alexio daturum, & mox ad ſe adducturum. Proſectus ille, pro innata ſibi prudentia Alexium verbis perſuaſum adduxit ad Imperatorem: Imperator velut rebellem verberibus exceptum miſit in ergaſtulum, & omnes ejus facultates publico addixit. Imperatorem deinde ad Blachernas profectum præventus Archiepiſcopus Sacerdotali veſte indutus ſtetit coram altari: & Imperatori ad ſoleam jam accedenti & vicino una cum Senatus *** clara voce Archiepiſcopus exclamavit. Intende, propere procede, & regna. Cujus gratia, o Imperator. Verecundia ſuſſulus Imperator, Senatui dixit: Veritatis, manifeſtudinis & juſtitiæ gratia: Ille vero, quæ juſtitia tua eſt, qui meorum ſubſcriptione tua firmatum, Alexio per me miſiſti, nec tamen obſervaſti. Imperator ita correptus, & ira modum neſciente commotus, violenter hunc alta ribus abripuit, verberibuſque non paucis vapulantem in exilium expulit, non quia correptus eſſet ab illo, ſed quia didiciſſet eum ſacras imagines venerari & colere, & propriam impietatem ab eo clam condemnari. Non multo poſt ad magnam Eccleſiam accidenti intentatum facinus in Epiſcopum Patriarcha exprobrante, ille precum inſtantiam reveritus exilio revocavit: eo vero facerdotio indignum judicante, propter ea quæ paſſus eſt, Imperator Oeconomum magnæ Eccleſiæ inſtituit, & Alexium ergaſtulo liberari juſſum rurſus ex-

Edit. Pariſ. pag. 431.

cepit, facultatibusque restituit omnibus, A in honore habuit. Erat autem Manuel miles omnium, qui in Oriente ab Imperatore in pretio habebantur nominatissimus. Ipse aliquando cum Myrone cursus publici Logothera & Petrona Socero colloquutus, ipsius Myronis suggestione apud Imperatorem calumniam passus est, velut affectaret Imperium, & adversus eum aliquid mediteretur. In adversum Manuelis defensor aderat Leo Protovestiarius, deque ejus falute sollicitus Imperatori affirmabat falsa, quæ ipsi obiicerentur: Quibus perceptis, Manuel Imperatoris iram & intentatas declinans calumnias, clam
Edit. Paris. pag. 432. confcensis, ad Clusuras usque Syriæ fugitivus abiit: Ubi exclisis equorum popliti- B bus, hæc Agarenis manifestavit: Iram Imperatoris declino: & si non coegeritis meam me deferere fidem, in partes vestras transeo, si sic excipitis fecuritatis indicia mittite. Illi nuntio recreati, immunitatis misso libello, velut Romanorum Imperatorem admisere. Imperator vero ad Agarenos Manuelem defecisse audiens, multo mœrore, & animi angustia correptus est: & cum Joanne Syncello de hoc consiliabatur. Ille vero dixit: Si ex animo Manuelem ad te regredi cupis, acceptis pecuniis, ad Amerumnem missus, quasi in carcere detentos visitaturus, negotium hoc conficere paratus sum, & ab Imperio tuo fecuritatis fide subscripta, Manuelem ad C confpectum redire fuadebo. Subscriptis autem litteris, vocisque fuadela totum hoc me parcarum confido. Imperator commissa pecuniarum multitudine, & datis ad Amerumnem litteris virum destinavit. Ille cum pecuniis & vario apparatu ingressus, adeo ut obstupescerent Agareni, sparsis per ergastula pecuniis, & vino Amerumnem supremo confiliario, cum Manuele etiam clam convenire valuit, & tabulas ab eo subscriptas, & salvum conductum exhibere. His ab eo gestis, quæ fuisset exequutus Imperatori nuncians, regressus est. Manuel autem adversus natiD onem cum Amerumne inimicitiam agentem proficifcendi facultate petita, postulatis positus est; ductoque namque Amerumnis filio & copioso exercitu, profectionem fuscepit, & infignem reporta vit victoriam: Quod ei majorem quam prius honorem concilliavit, cunctaq; quæ vellet, apud Amerumnem poterat. Ex quo ad Romaniam regredi valde sollicitus, post temporis spatium aliquod, Amerumnis Sarrepis dixit. Si Amerumnis filium & exercitum præbueritis, profectus Romaniam omnem subjugabo. Quo summa cum lætitia accepto, in prioris gratiæ augmentum, armis consilium instruxit, & adversus Romaniam misit. Ad Orientale itaque Themavicine profectus, domesticis & Amerumnis filio secum adlectis, quasi recreaturus se, & venaturus abiit: Hostibus deinde remotior factus, Amerumnis filium complexus, & deosculatus dixit: Ad Imperatorem Patriamque propriam remeo: E tu, cum tuis nihil injuriæ pati fuspicantibus, redi: ad tuos abi. Hic quidem eo pacto cum lachrymis & verecundia reversus est. Manuel vero præmisso ad Imperatorem nuntio rediit. Imperator muneribus & dignitate nuncium donans Manuelem, prout æquum erat, fuscepit, & Magistrum confecit. Scholarumque domesticum infiturens, etiam filios ejus ex sancto Baptifmate fuscepit. His ea tus Imperator, abiit

αὐτὸ τιμιώτατα, ἴγγυα αὐτὸν ἐν τιμῇ. ὡὸ δὴ Μανουὴλ ὁμολογοῦντος ἑραπωπὸς πάντων ἦν ὧν ἐν τῇ ἀνατολῇ τιμωμένων παρὰ Ῥωμαίοις, ὅτος Μύρωνι συμβαλὼν λόγους τινὰς λογοθέτῃ τῷ ὄντι Ῥόμῃ καὶ πατρῳᾷ τῇ Πετρωνᾷ διαβάλλεται παρὰ βασιλεῖ ὑποβαλὼν τὰ Μύρωνος, ὡς τῆς βασιλείας ὀρέγοιτο, καὶ ἐμελετᾶτο κατ' αὐτοῦ. Λέων δὲ ὁ Πραιπόσιτος ἐξεῖος ὑπῆρ Μανουὴλ προϊστάμενος, καὶ φροντίζων διαβεβαιῶσαι τῷ βασιλεῖ, ὡς ψεῦδη εἶσι τὰ κατ' αὐτοῦ λεγόμενα, ἃ μαθὼν Μανουὴλ, τῷ τῶν ὀργίλων τὸ βασιλικὸς, ἔτας βραδυλάς ἐκκλίνων, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελθὼν μιχεὶ πυλῶν, καὶ τοὺς ὁμοσίους ζήτημα ὑπιὼν, ἁπλῶς φυγὰς μιχεὶ τῇ ἐλευθέρων Συρίας, τὰς ἔπαυ τῶν ἵππων ὑπόπτων· ἰδιλιωσὶ τὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς τὰ πα. τὰ βασιλικὰς ὀργιλὸ ἱππόδρομον, ὃ εἰ μὴ καταπαγκάκησε τὸ ἐμαυτὸν πίστι καπαλπεῖν, φροντίζω ὑμῖν· εἰ δὲ ὕπω φροσθήκθέ με, λόγον ἀπαθέσε ὑποτελᾶτε· οἱ δὲ ὑπὸ μεγάλου χαρᾶς διξάμενοι, λόγον ὑποτελᾶσης, δὲ ὑπὸ μεγάλου χαρᾶς διξάμενοι, λόγον ὑποτελᾶσης, ἀφροτεθέξασθο ὡς βασιλέα Ῥωμαίων. ὁ δὲ βασιλεὺς Μανουὴλ φροσρυῆτα τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐ μαθὼν, ὲ ποδὸν ἠλίμε τῷ ἀγωνίᾳ πόνῳ· ᾧ βουλὴ ἐποιεῖτο μᾶ Ἰωάννου Συγκέλλου περὶ τοῦ. ὁ δὲ ἔφη· εἰ φροθύμως βούλε Μανουὴλ φρὸς σὲ ἐλθεῖν, ὡ βασιλεῦ, αὐτοὺς ὡὸ ἐπιμὸς τῶν ποιεῖν, χρήματα λαβὼν, ἐ φρὸς Ἀμερμοὺμ ἐλλίες, ὡς ἂν δοκῶ ἐν εἴρκτῃ ὑπισκεμόμβος, ἔχων ἐντυπόγραφον λόγον παρὰ τοῦ βασιλέως τῷ πείσω Μανουὴλ εἰς ὀλίγ *ἐλθεῖν. δώσω δ' ὕπο φράξειν, τῇ τε ἐνυπογρά- *ὑλθεῖν φῳ λόγῳ, ᾗ τῇ ἐμῇ πειθοῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς πάμπολλα χρήματα ᾧ δῶρα φρὸς Ἀμερμοὺμ δὺς αὐτῷ, ἀπέστειλε. ὁ δὲ ἐσιὼν ἐν πολλῶν χρημάτων, ᾧ νόσμου παντοίᾳ, ὡς ᾧ τὰς Ἀγαρηνοὺς ἐπὶ τῇ πλύτῳ αὐτὸ ἐκπλαγῆναι, τὰ ἐνεμωπεῖα βρογύσας, ᾧ ἀφωτο συμβολὼν θεατρίμβους, ἰδιωσὶ δὲ ᾧ λάθρα σωμιλήσας ᾧ τῇ Μανουὴλ· ᾧ δοκῶ αὐτῷ ἐ ἐντυγχάνον λόγον, ᾧ τὸ φυλακτὸν τὸ βασιλέως. Ἐ ὁ μὲν ταῦτα φράξας, ὑπέρεμλε ἀναγγείλας τῷ βασιλεῖ ὅσα διὰ πράξατο. ὁ δὲ Μανουὴλ ἐξαπεσαίμβος * τὸν Ἀμερμοὺμ τὸ ἐξελθεῖν κατὰ τὰς τινὸς * τῷ πολεμίᾳ αὐτοῦ, ἔτυχε τῆς αἰτήσεως, καπαλαβὼν ᾧ τὸ Ἀμερμοὺμ ὑῷ, ᾧ λαὸν πλεῖσον, ἁπλῶς ᾧ γίκλιμ μεγάλλων εἰρησατο· ᾧ πᾶν ὃς μείζοι τιμῇ ᾧ ἀφωτο εἰργάσατο· ᾧ πάντα ἐν αὐτοῖς παρὰ τῷ Ἀμερμοὺμ δυνάμενος. ὅθεν ἴχων φροντίδα πολλὼ τὸ ἐξελθεῖν ἐκ Ῥωμανίᾳ, μετὰ καιρόν τινα εἶπε πρὸς τὸς ἑωυτοῦ τὰ Ἀμερμοὺμ· ὅτι ἀὴρ μοι τὸν υἱὸν τῷ Ἀμερμοὺμ ᾧ λαὸν παρίξειν, ἐξελθὼν ὑποπάξειν τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ μηχέπι χαρᾶς τῶτο ἠγκαλῶμοι, ᾧ τῷ πρστέρᾳ πλοκικήματι, ἀῦθις ἐξῶπλισε αὐτὸν· ᾧ κατὰ Ῥωμαίας ἀπίσελλε. ὁ δὲ ἐλθὼν πλησίον τῷ Σίμαντς ᾧ ἀνατολῆς προσκαλεσάμβος τὸς ὑποχείρεις αὐτὸν, ᾧ ἦν υἱὸν Ἀμερμοὺμ, ὡς ἂν δὲ ἐχκτήσων ᾧ κυνηγέσων, κατρῶσθω ᾧ πολεμίων γνώμβος, πτειπλαχεὶς τῷ υἱῷ ᾧ Ἀμερμοὺμ, ᾧ καπαλλάσας αὐτὸν, εἰπεν ὅτι ἐγὼ ἀπίρχομαι πρὸς ᾧ βασιλέα πρὸ τὰ ἴδια, σὺ δ' μπὰ ᾧ σῶν, ὡς μηδὲν δεινὸν πείσεθαι." ὑποπεσόντα * ὑποστάλω παρ' ἡμῶν, ἀπίθι πρὸς τὰς σὰς. ᾧ τὸς μὲν ὕπω, μπὰ διακρύων ᾧ εὐχωλὼς ὑπέρεμλε. ὁ δὲ Μανουὴλ ἐχώρει πρὸς ᾧ βασιλέα προαποσείλας αὐτῷ ᾧ μλωίσματα. ὁ δὲ βασιλεὺς ᾧ μλωίλω χρήματί τε, ᾧ ἀξίωμασιν ᾠφελοφροσήσατο, καὶ ᾧ Μακουὴλ ὡς ἀξιοῖλω ὑπεδέξατο, Μάγιστρον δ' ὑὸς δομέστικο ᾧ σχολῶν ποιησάμβος ἔ ὡς αὐτὸ παιδας ἐκ τὸ ἁγίω βαπτίσματος ἀναδεξάμβος· τότως ὑπαρξεις ὁ βασιλεὺς, ἐξελθὼν μπὰ Μανουὴλ ᾧ τὰς συγκλήτου

χῆ τ῀ Αγαρηνῶν, ☩ δ᾽ πεπῶς, ☩ τ῀ Σαπετρου, ☩ τὸ Σαμοσάτων πλῆτρ κομῶν ☩ δυνάμει τότε διὰ τ῀ Δμερμιων ἐκείθεν παραλαβῶν, ἦπασι τῆ τι κῃ ☩ τοῖς Λαφυρους ? αφιρίμενος.

* οἰκαδομαδίων

Ἐλθὼν μὲ χρι῀ Βρυὰ προσηνέχθη * φιλοδεμπόναι πάλαι των παραδόσεως φυτεῦσαι, ☩ ὕδατα ἀγαγεῖν ἃ ☩ γῆγενα. ἐκείθεν δὲ ἀριθμὸς εἰς ☩ πόλιν τὰ λάφυρα ἐδεμάβυσαν ἱππικον ποιήσας, ☩ τὸ πρῶτον βαῖον παῖζας, ἅρματι λαβὼ ὑπὸ χοσπάσμῶν, χρώμασι δὲ τῆ * βασιλικῆ ἀμφιασμῶν, ☩ μετὰ σας ἐτεφανώθη * τῆ δήμῳ ἐπιβοώντων. καλῶς ἦλθες ἀσύγκριτε, φραντοφόρε. τῶ δὲ Πατερίαρχα Αντιοχείας τελῶντι σαπτος, ἀπ᾽ αὐτὸ χειροτονέιται Ιωάννης ὁ Συγκελλος. ἐν εἶπω ὁ τοὺς Ιωαὴς, ☩ Ιαμαρὴς, βαβομένος ἐπὶ τε μανδείοις, ☩ λικασομαντὶ αις, ☩ πασῃ ἀπειθείᾳ· ὃς ὄργανον ἐπιτηδειος διρηθεὶς τῆς τῶ βασιλέως ἀσεβείας τε, ☩ δόγμ, αὐτῆ πάντα τὰ φῶς ἀπαλεῦσαι συνεφάγασαν ☩ δ᾽ ἀδίκε μὲν, κατεῖχε δὲ βασιλέα τὸν τῆς ἀσεβείας ὁ βασιλάδς, ὀξέῤῥηξεν κῃ ἀπέτειλεν, τῆς ἀγίας εἰκόνας ἀπαχεῖσθαι προσάξας, ὡς ἀπαλειφθεῖσι. λιτὸς ὁ Ιωάννης ἀφ᾽ τὰ ἀσεως οἰκημα ἐκ λίθων λαξευτῶν κατασκεδάσας, ὁ Τρικλος μὲ χρι τὸ νῦν ὀνομάζεται, διὰ τινῶν θυσιῶν ὠμίλει τοῖς δαίμοσι, ☩ τῆ βασιλεῖ τὰ μέλοντα διεσήμαιν, ☩ ἀφ᾽ αὐτοῦ ἱκποτέλεσεν, διὰ πας ὧν αὐτῆ γνωμάς τότε τῆ δαιμόνων ὑπηρετησεις. πάντων ὡσῳ γόντων Αραβὶς μετὰ δυνάμεως πολλῆς ☩ Ρωμαίας ἐδίωξαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἅμα τοῖς φόσφυξι Πέρσαις κῃ Μιχαὴλ Δομεστίκῳ κατ᾽ * αὐτὸν ὑχώρει, ☩ συμβολὴς γενομένης ὑπὸ θεὶς ὁ βασιλεὺς, μέσον ἑστὶν Θεσ῀ ☩ Περσῶν ὑπ᾽ αὐτῶν πεζτεκωδίωσι. Μανουὴλ δὲ ὡς ἔγνω τον βασιλέα μέσον τῆ Περσῶν ὄντα, * αὐτὸς βιολμένος ἤδη τοῖς Αραβὶ αὐτὸν φοδεῖσθαι, ☩ δὶ αὐτὸ καπαλλάξαι, αὐτὸς διάρχας, μέσον αὐτῶν ☩ χαλιτὸ ☩ βασιλέως λαβέ῀ρος, ἐξῆλθε * ἄχρις ἐπὶ τέλους ἐφ᾽ ὧν, αἰχμὴς ἠγωμένος (* ὡ καθειτὼ Ρωμαίος) εἰ ☩ βασιλέα Ρωμαίων Αραβες αἰχμάλωτον λαβεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆ δίεσ῀ καθεσπότος ἐκὰς, φροσρυλλᾶι πάλιν τοῖς Πέρσας μὲβαλετο. ὁ δὲ Μανουὴλ τὸ ξίφος αὐτὸ πινεν, ὡς πατάξων αὐτῆ. ὁ δὲ φοβηθεὶς, ☩ ἄκων ςωμήπτο, μόλις ἀβασθεὶς, κρὶς ἔθν ὑπερφὰν ὸν τῆ Δορυλαίῳ μετ᾽ αἰχμὴς ☩ πτης πολλῆς. ὁ δὲ Μανουὴλ ὸν τῆ πολέμῳ τραθεὶς, νοσησας, ☩ ἐτελεύτησεν πολλὰς ἀνδραγαθίας χῆ ☩ Αγαρηνῶν * ἐνεγκάμενος. τὸ δὲ σῶμα αὐτὸ ἐκκομισθὲν ἐτάφη ☩ ὑπ᾽ αὐτὸ κνιδείσῃ μοῃ, τῆ τὸ Μαγουλὰ, σωμένγνος τῆ κιτήρῃ τὰ Λαυρας. ☩ δὲ Θὸς συμβολαὶ ἀφὸς τὸν βασιλέα κατὰ Περσῶν. τότε δὲ γίνεται τῆ βασιλέι παῖς ἐκ Θεοδώρας, ὃν ἐπωνόμασεν Μιχαὴλ. ἀπηχόμβος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν Βλαχέρναις ὑπήντησεν αὐτῆ τίς, ☩ λέγει. ὅτι ὁ ἔππος ☩ * ἐπεχρήτο ὁ βασιλεὺς σε, ἰμὸς ἦσαν. τὸ ☩ ἔππο σκιρτοῦσε ☩ τῆ βασιλέως ὦτον κατεφόντος, τὸν Κόμητα σαὶ δοὺν πεσὼν τοῦ βασιλέως. τίνες εἰσὶ ὁ ἔππος, ὁ δὲ ἀπλεμδεὶς ὕπνω. ὅτι ἰμοὶ ὦ, ☩ ἀποσείλας ὁ σρατηγὸς ἀνέλπτο αὐτὸν ὡς ἐμὲ βιάιας μὴτι τίμημα μοι δῶς, μὴτι ἀξίωμ᾽ ποίησας. ἔστι δὲ φῶς τὸν Κόμητα ὁ βασιλεὺς. εἰπὲ· εἰ οὖτος ἦχεν· ☩ διὰ τί μὲν ἀποκόψας περὶ τὸ ἵππου, ἀπίσειλας μοι αὐτόν; ὁ δὲ ἔφη· ὅτι ἐπιζήτει γνῶσθαι Σχολάρεος. ἐγὼ δὲ μὴ εἰδὼς οἱ αὐθρέιος ἦσι, παρίςχον αὐτῆ ἑκατὸν νομίσματα. ὁ δὲ ἐκέλαβε αὐτὰ. ☩ ἐρώπησεν τὸ βασιλέως, ☩ ἐπληροφορήθητος ὡς βιάιως αὐτὸν ἀφειλετο· τὸν μὲν τραπαλεῖον τοῖς φροσπίκυσι μαχιλαβίοις ἰσωφρόνισεν· τῆ δὲ φορεῖλθότι αὐτῆ, ἀπέτρεψε ☩ ἵππον. ὁ δὲ

A cum Manuele & Senatu adversus Agarenos, & Zapetro Samosatoque civitatibus divitiarum copia muroque valido ab Amerumne munitis præclara portitus victoria, fpoliisque inclytus, regreffus eſt. Porro reverſus ad Bryæ locum, Palatium exſtruxit, plantavit hortos, aquas deduci juſſit: quod & factum eſt. Inde in Urbem reverſus, onuſtus ſpoliis Circenſibus ludis exhibitis triumphum egit, & curru candido veſtus, Venetoque colore inſignis primo nunere luſit, victoriæ coronatus eſt, factionibus acclamantibus: Feliciter advenerit, o Incomparande factionarie. Caeterum Patriarcha Antonio vita functo, in ejus locum ordinatus eſt Joannes Syncellus, vere dicam novus Jannes, & Jamares, præſtigiis & per pelves divinationibus omnique impietate nominatiſſimus. Hic velut inſtrumentum aptiſſimum Imperatoris impietatis & propenſionis repertus, ipſi per omnia in perniciem cooperabatur: & quem concepérat animo, occultabat vetro venenatum impietatis Baſilicum Imperator, emiſit & peperit, cum ſacras Imagines uno colore inſici, verius dicam, deleri præcepit. Joannes ipſe politis & ſculperis lapidibus ante urbem extructa domo (Trullus nunc uſque appellatur) ſacrificiis quibuſdam familiares afciſcebat dæmones, & futura Imperatori renunciabat. Domus autem propter dæmonum ad eam frequentiam fine habitatore manſit. Cum hæc ita agerentur, cum poteſtate multa B adverſus Romanium inſurrexerunt Arabes, in quos Imperator cum Perſis profligis & Manuele Domeſtico profectus eſt. Conſertis manibus victus Imperator, medium Perſarum agmen fuibit ab ipſis fervandus. Manuel vero audiens Imperatorem medio Perſarum agmine conſtitutum, eoſque jam Arabibus ipſum prodere meditantes, & ejus occaſione Arabibus reconciliari, divilo eorum cuneo, medium Imperatorem reperit: Frænoque apprehenſo eduxit: ingentem verecundiam ratus inuri Romanis, ſi Romanorum Imperatorem captivum Arabes abducerent. Imperator rei geſtæ parum conſternatus, Perſis iterum fe tradere conſiliabatur. Manuel in adverſum intentato gladio percutere C minabatur. Territus ille & invitus eſt adjunctus: & vix inde ereptus, Dorylæum cum pudore & detrimento fe recepit. Manuel vero in acie vulneratus, & Edit. Paris. ægritudine correptus, præclaris facinoribus in Agarenos editis mortuus eſt. Corpus ejus aſporatum in Monaſterio ab eo conſtructo, cui Manuelis factum nomen, Aſparis ciſternæ vicino depoſitum eſt: Et rurſus bellum Imperatori cum Perſis renovatur. Eo tempore filius Imperatori ex Theodora ſuſceptus, quem vocavit Michaelem. Imperatori vero ad Blachernas profecto occurrit non nemo, qui ait: Equus cui Imperium tuum inſidet meus eſt. Equo tunc exſiliente, & Imperatoris manu detento, ſtabuli Comitem interrogavit Imperator. Cujus eſt equus? Ille reſpondens dixit. Meus erat: mittenſque D Dux, vi eum, neque dato pretio, neque æſtimatione facta, mihi eripuit. Interrogavit Comitem Imperator: Num res ita ſe habet edifſere, & quare non ſoluto præcii equo, eum ad me miſiſti. Reſpondit ille. Quia Scholarius fieri expetebat: ego vero num generoſus foret ignorans, nomiſmata centum exhibui. Ille vero non accepit. Re examinata & probe percepta, ut per vim nimirum equus ablatus fuiſſet,

Imperator dignis vtribuibus Ducem emendavit: Homini vero ad se accedenti equum festituit: Ille recipere detrectans, in ejus pretium libras duas accepit. Dux vero indolem ejus probare jussus, & ingenerosus foret Scholarium creare. Hic in bellum profectus, in conflictu velut imbellis & timidus inter fugientes repertus, occisus est. Imperatori vero ad Bryæ Palatium cum comitatu procedenti nunciatum est ab Orientalium Duce Saracenorum Protosymbulum cum exercitu præcubantium versus Amorium proficisci. Ille consuetæ exercitui procuribusque largitione facta, brevi tempore versus Cappadociam contendit. Amerumnes selectis militum octo millibus Sudem inter Agarenos virtute prudentiaque nominatissimum Ducem instituens, adversus Imperatorem submisit. Manibus consertis, profligatus Imperator fugit, & cum dedecore rediit: vixque fabulem nactus est. Amerumnes vero virtute multa stipatus, abiit, & Amorium obsedit, variisque certaminibus editis obtinere non potuit; fortiter & generose civibus in adversum præliantibus. Philosophi vero Leonis discipulus quidam in castro habitans Amerumni recedere volenti, cujusdam ope, seu Astrologiæ peritus significavit; Si dies tantum duos ad castrum stationem habueris obtinebis nos: Quod & contigit: A Boidite quippe vocato, & Manicophago proditum est. Capti sunt etiam vjrorum nominatorum & non ignobilium plurimi, & in Syriam abducti capivi. Theophilus patricius & Tasios ifti, Melissenus, Acer, Theodorus Protospatharius, Craterus, Callistus Turmarcha, Cyrillus Drungarius, & Bassoes, & quidam agminum Proceres qui à Protosymbulo tormentis adacti, ut fidem negarent, ipsi morem negerentes gladio capitibus præcisi sunt, vitæ temporalis vice æternam consequuti. Discipulus autem Leonis Philosophi faintem honestissimæ turpem præferens, cum ad Amerumnem transisset, ab eo de scientia sua interrogatus, Leonis discipulum esse professus est, Amerumnes quis, & quatis esset iste Leo probare cupiens, captivorum non nemini datis literis, ad Leonem Philosophum Constantinopolim misit, pollicitus, & venitet, in honore futurum. Accepit is literas, veritus Leo he dignosceretur, Theophilo Imperatori cuncta detulit. Theophilus, ejus agnita scientia, vocatum decimit in Magnauræ Palatio, docendi facultate discipulisque & cunctis necessariis ad ministerium exhibitis, qui deinceps Metropolita Thessalonicensis existit. Idem Imperator Triconchum in Palatio, & quod dicitur Sigma, graduque, quibus Factiones consistunt, & fontem ædificavit, quo peragitur Saximo-deximum dictum, utriusque partis equis aureis stragulis instructis & pertransemunicibus. Sub Triconcho vero ex machina Secretum (ira vocant) posuit, in cujus angulo quovis quidquid dixerit aliquis, in altero exauditur. Theophilus autem cum didicisset Theophanem Poetam & Theodorum ejus fratrem ipsius Imperatem fugillare & arguere, mittens cum furore eos ad se accersivit dicens: Undenam estis? Dixerunt illi: Unde? Ex Palæstina. Scesistus autem. Quam ob causam patria vestra deserta, in dictionem nostram venientes non obedistis Imperio nostro? Illis nihil respondentibus, justit eorum facies dure percuti. Deinceps vero eisdem ad

Edit. Paris. pag. 436.

A πῶν ὧν ἠβαλώθη· ἴλαθι δὲ ὑπὲρ αὐτῶ λίτρας δύο. οὐ-
δέποτε γ' ἢ ἐρατὴν δοκιμάσεται αὐτόν, ἐ εἰ ἀνδρεῖός ἐστι
ποιῆσαι αὐτὸν Σχολάρχην. Ἢ δὲ εἰς πόλεμον ἀπηλλάσσετο,
ἐν τῇ συμβολῇ ὡς δειλὸς ἐν τοῖς φεύγουσιν εὑρίσκεται κα-
πηφεγκώς. γνοὺς δὲ τὸ βασίλειος εἰς φρόνησιν ἐν τῇ
βρύᾳ, ἦλθεν αὐτῇ μείωμα ἄραι τὴν ἐρατὴν γῇ ἀπατηλι-
κὸν, ὡς ὁ Πρωτοσύμβουλος ἐξελθὼν τῇ πλήθυς ἐκπορ-
εύσων ἀπίρχεται τὸ Ἀμόριον. ὁ δὲ τὰ γνωμισμένα τῇ τε
ἐρατῇ καὶ τοῖς ἄρχουσι ποιήσας, τοῖς μισθοῖς μὲ χρὴ Κατ-
παδόκας ἐξέλατο. ὁ δὲ * Ἀμερμνὴς ὑποχωρήσας ὀπίσω * Supra
χιλιάδας λαῶ, ἢ Σωβὶα ὀνομαζόμενον τὸν Ἀγαρ- Ἀμερμνὴς
νὸς ὀπαδὸν τὸ ἀνδρεῖα ἢ φρονήσει δὺς αὐτοῖς κεφαλὴ,
ἀπίστελλε κατὰ Β βασιλίως· συμβαλόντων δὲ πόλεμον,
ἡττηθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔφυγε, ἢ μετ' αἰχμῆς ὑπέρβη,
μόλις * δὲ σῶθείς· ὁ δὲ Ἀμερμνὴς ἀπηλθὼν μ᾽ δυνά- * καὶ
μεως πολλῆς, περιχαρακώσας τὸ Ἀμόριον, ἢ πολέμως
πολλὰς ποιήσας, ὡς ἰσχυσὼν αὐτὸ * ἐκπορθῶσαι γενόμε- * ἐκπορθῆ-
νος, ἀναχώρησιν ἀπὸ Θεοῦ ἐποίησεν. μαθητὴς δὲ τῆς Λέον- σαι
τος τὸ φιλοσόφου ἐὼν τῇ κάρρῳ καὶ βαλιθέντος ὑποκρίνε-
σθαι τὸ Ἀμερμνὴν, διὰ τινος ἰμάυσου ὁ αὐτὸς ἀστρονόμος,
ὅτι εἰ * φροσκαρτήσεις τῇ κάρρῳ δύο ἡμέρας, ἐκπορθή- * φροσκαρτε-
σεις ἡμᾶς. ὃ ἔ γέγονε· φροσθὸν γὰρ ὑπὸ τὴ λεγομένη σεῖρι
Βοϊδίτζη καὶ Μανικοφάγη προσκρίθησαν δὴ τ' ὀνομασθὼν
ἀνδρες ὡς ἀγνοῆς ἀπηλθότες ὃν Συρίᾳ αἰχμάλωτοι,
Θεόφιλος ὁ πανεύκλεος, ἢ ἐρατηγοὶ, ὅτι Μανιατικὸς,
ἢ ὁ Λέτιος, ἢ Θεόδωρος Προπασπάθαρίος ὁ Κράπορ,
καὶ Καλλίτος Τυρμάρχης, ἢ Κύριλλος Δρὺγγάριος,
C ἢ Βασσόης, καὶ τινες ἀρχοντες τῶν ταγμάτων, οἱ πα-
ρὰ τὸ Πρωτοσυμβούλου ἀναγκαθέντες ἀρνήσασθαι τὼν
αὐτῶν πίστιν, ἐ τῶν μὴ πειθόντος ξίφει τὰς ἑαυτῶν κε-
φαλὰς ἀπεμήθησαν, ἀπτὶ φροσκαίρου ζωῆς τὼν αἰωνίων
ἀγαπήσαντες. ὁ δὲ ἢ αἰχρὰ σωτηρίαν τῆς καλίστης ἀπ-
ταλαξάμενος, ὁ τῦ φιλοσόφου Λέοντος μαθητὴς ἀφορσω-
σῆς τῆ Ἀμερμνὴν, ἐρωτᾶται παρ' αὐτὸ πῶς τὴν ὑπεισή-
μως αὐτὸ· ὁ δὲ εἶπε μαθητὴν εἶναι τὸ φιλοσόφου Λέοντος·
ὃτος τὸς τοῦ Δίου, ἢ ὅπόϊον αὐτὸν ὑπεδύμει εἶδεν. ἢ
δὲ * τοῦτ' τῇ αἰχμαλώτων δὺς γράμματα φρὸς Λέοντα· * καὶ
τὸν Φιλόσοφον ἀπίστειλεν ἐν Κωνσταντινόπολει, ὑποσχό-
μενος αὐτῇ, ὅτι εἰ σξέλθοι * ἀπ' ἐκείνου, αὐτὸν ἕνεκα * ἐὰν
ἐν τιμῇ. ὁ δὲ Λέων τὰ γράμματα ἀπολαβὼν, ἐ φο-
D βηθεὶς μή πως διαγνωθῇ, ἀνήγαγε αὐτὰ Θεοφίλῳ
τῇ βασιλεῖ. ὁ δὲ γνὺς τὰ τῆς αὐτῦ ἐπιτεύξεως, φρο-
σηλαβόμβῳ αὐτὸν εἶχεν ἐν τῇ παλατίῳ τῆς * Μαναύ- * Μαγναύ-
ρας, παραδὺς αὐτῇ διδάσκειν, τῇ μαθητὰς, παρί- ρας
χων αὐτῇ τὰ φρὸς ὑπηρεσίαν ἅπαντα, ὃς ἢ Μητροπολί-
της ὢν Θεσσαλονίκη γέγονε. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς τὸν
Τείχιχον ἐν τῇ παλατίῳ, ἢ τὸ λεγόμενον Σίγμα, ἢ
τὰς ἀναβάσρας ἐνδα οἱ Δημοτισταὶ, ὑπσας, ἢ φρὸ-
λίων ἐν ᾗ γίνῃ τὸ Σαξιμοδέξιμον λεγόμενον, τῇ ἵππων
ἀμφοτέρων ἢ μερῶν διηρχυμένων μετὰ χρυσῶν σαγισμά-
των. ὑπὸ δὲ τὸν Τείχιχον κάτωθεν διαλιγκεῖς τινοί-
κατα τὸ λεγόμενον μυσήϊον, ὃ ἐν τῇ μεῖ γωνίᾳ, ὃ ἐὰν ἐ-
E πῇ τις, ἐξακούεται ἐν τῇ ἑτέρᾳ. μαθὼν δὲ αὐτὸς Θεόφιλος
ὅτι Θεοφάνης ποιητὴς ἢ Θεόδωρος ὁ ἀδελφὸς αὐτὸ,
καὶ ἐαυτὸς ζωστὸς γίνῃ * ἀνεῖθεσαν αὐτ' καμώδη- * ὑποβάλλει
σειᾷ διελέγχεται. ἀποστέλας μὲν ὀργὴς ἤγαγεν αὐτὸς
φρὸς αὐτ' ἐπὶ πόδα πόθεν ἐσῖρι ἦλθον πόθεν ἐ Παλαι-
στίνης; ὁ δ' ἀλήθειος. ἢ διὰ τί Ῥωμαῖον ἀφέπτες ἢ εἰς Ἡ
μετέραν ἐλθόντες ἡ πειθαρχῆτε τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν; τῇ
δὲ μηδὲν ἀποκριθέντων, ὑπέτρεψε παίεσθαι τὰς

ὀλες αὐτῶν σφᾶρας. ἐπὶ μὴ τῶ βουκιδρισας αὐτὸς μὲχρις αὐτῶ τῶ Θωκᾶν, αὖ Θωμᾶ, ᾧ τραχείας τῆς φωνῆς φησ τὸν Ὑπαρχον ἐρω. ἀρον αὐτὸς εἰς τὸ Πραιτώριον, ᾧ γράφον τὰ ἀφίσωτα αὐτῷ, τὰς δι τὰς γίγας φοδεῖς, ὅτι κᾶν ὡς εἰσὶ καλοὶ, μὴ σοι μᾶλλον. τῶτο δὲ ἔστιν εἰδὸς αὐτὸς ὡς σοφωτάτης, ἓ ἀέρσε * ἡσκημένος. οἱ ᾧ ἔστον. γράφι βασιλεῖ, τὸ δοκοῦν σοι. ἀεὶ μᾶλλον τῶτο ἀπαγγέλλει ἐπὶ τῶ φοβερῶ κεφᾶ. ὁ ᾧ Ὑπαρχος τῶτες ἀγαγὼν εἰς τὸ Πραιτώριον μετὰ δύο ἡμέρας ἀπλώσας, ᾧ δήσας αὐτῶν χεῖρας ᾧ πόδας, κατασκευήσας τε, ᾧ ἐγκολάψας πὸς σίχας εἰς τὰς ὀλεεράς αὐτῶν ὀξέωσε. ὁ δὲ μὲν τῆ ὀξερᾶ πλευρᾶ ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδωρος. ὁ δὲ ἀοίδιμος Θεοφάνης ὁ ποιητὴς δύο ρισεις μέχρι Μιχαὴλ ᾧ Θεοδώρας ἀγωνισαμένους πλείονα ἓ τῆ μνημονη Ορθοδοξίᾳ, ὃς ᾗ Μητροπολίτης εἰς Νίκαιαν γέγονε, τῆδ φραγμάτων ἀποκαπασάντων κὰν ἀφὸς τὸ ἀνεβίβασον. ἐπὶ αὐτὸ ἔπεσον ᾗ χρυσῆ πῶρα Ιωτινιανὴ, ᾗ λεγομένη Αὐγυσίως. ἀμφικεκώλυπον δὲ πάντων, ἓ πὸς ἀπὶλθοιεν διαλογιζόμενον ἀμρὶ δὴ τὶς σκαλωπὸς τοιχίσας, ᾧ ἀναλθὼν ἓ τοὺς κεράμους τῆς μεγάλης ἐκκλησίας βέλος ἀφῆκε μετὰ χρυσίου εἰς τὸν ἱπτόδιλον Ιωσηπικοῦ, ᾧ τῶ βέλος παγέντος ἐκείσε, αὐτὸς διὰ χορδίνι διαβραμών, ϑαῦμα μὲν τοῖς ὁρῶσι παρίσχετο, ᾧ τῶ τοῦραν φρονήμασι, ᾧ τῶ * βασιλέως ἐπιπαθεστέρτοῦσιν, φιλοτιμηθεὶς παρὰ * βασιλέως ὁμίσασιν ἑκατὸν. τίφε δὲ Θεόφιλος τὸν υἱὸν αὐτῦ Μιχαὴλ ἐν τῆ μεγάλη ἐκκλησίᾳ. καπασκεύασας ᾧ ξυσσα τὸν νεῶ μὲν τὰ Θεοδίλω λεγόμενον. * ἀφὸ δὲ τῆς αὐτῆ πλδνῆς ὁ Θωμισὴς ὑπὸ βασιλεῦ βυλῆ μεγίστω πομπεμφθεὶς μετὰ τῆ ὁμοφρόνων αὐτῦ πρὸ Θεοφόβε τὰ Πέρσα, ὡς * ὅτι πολλῶ ἀγάπην ἔχυσι, καὶ πίστιν αὐτῶ, οἱ τε ὑπ' αὐτὸν Πέρσαι, ᾧ μπτρεῖς μὴ τιλαπτήσαντος μιλτήσωσι τυραννίδα κατὰ τὲ ἰδίου παιδὸς νοπίου ὄντος, ᾧ τῆς γυναικὸς, δοτορείλας ἀπήγαγε Θεόφοβον ἐν ταῖς καμάραις τῦ Βυκολέοντος. τῆδ δὲ Περσῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν, τί ἀραγέγονε· ἀποτείλας ὁ βασιλεὺς Πετρωνᾶ τὸν τῆς Λυζύγης ἀδελφὸν σὺν τῆ Λογοθέτῃ, ἀπέτμισε τὸν κεφαλὸν ᾗ Θεοφόβε. ἔπεσον δὲ ἀπὸ τῆς Πέρσας, ὡς μπτὶ τῦ βασιλέως ἐξὶν ἐν τῷ παλατίῳ. τῶ δὲ βασιλέως δυσπεπείᾳ πόνῳ τῶ ᾗχῶ κακῶς δοτορήσαντος, ἀπικομίδη τὸ δύσμον αὐτῶ σῶμα εἰς τὸς ἁγίους Ἀποσόλους. τὸ δὲ σῶμα τῦ Θεοφόβε ἐβ τὸ Βυκολέοντος ἐξάγοντες λαβράίως ὑπέσωσαν πλησίον τῦ Ναρσῦ ἐν τῇ λεγομένῃ σωῒ μονῇ τῆς Θεοφοβίας, ᾗ τῦτο ἐκεῖσε καπέθηκαν.

A mortem ferme nervis bubulis per corpus cæsis, cum furore & aspera voce dixit ad Præfectum. Tolle istos in Prætorium, & facies eorum inscribe, versibus hujusmodi appositis, qui licet inelegantes sint, nulla sit tibi cura. Hoc autem dixit, ficiens eos literis peritissimos, & exercitiis religiosis versatissimos. Responderunt illi. Scribe: scribe, Imperator, quod placuerit, seu coram tremendo Judice illud idem dicturus. Præfectus viros in Prætorium abductos post dies duos, corpore extento, manibus & pedibus ligatis, acubus suffixit, & vertibus in eorum frontibus insculpsit, in exilium misit. Et in exilio quidem moritur Theodorus, & sanctorum numero adscribitur. Illustris vero Theophanes Poeta ad Michaelis & Theodoræ tempora superfuit B pro fide Orthodoxa, id est, Orthodoxia instituenda plurimum contendens: qui postmodum Metropolita Nicænus exstitit, rebus jam in meliorem statum & majorem pieratem compositis. Ejus tempore ad Augustæum statuæ Justiniani aureus globus in terram decidit: cunctisque anxiis, & quomodo ad culmen illud conscenderent disceptantibus, artifex quidam scandularius inventus est, qui magnæ Ecclesiæ consensis tegulis, cum sine telum immisit in Justiniani equum: infixoque ibidem telo ipse per sunem excurrens, rem mirandam cunctis spectantibus exhibuit: & globo repositio, Imperatoris animum sibi conciliavit, numismatis centum ab eo donatus. C Theophilus autem filium suum Michaelem in magna Ecclesia coronavit: exstructaque hospitium recipiendis peregrinis, qui ejus de nomine Theophili dicitur. Ante mortem porro Imperator ille Deo exosus, niaximo cum hominibus ejusdem sententiæ habito consilio de Persa Theophobo, ut se nimirum ab ipsis diligeretur, eamque fidem, ajebat, ipsi præstant Persæ subditi, ut me nondum vivis erepto, adversus filium pueriles annos nondum excedentem, & in uxorem meditentur tyrannidem: cum ob rem misit qui Theophobum ad Bucoleonti fornices adducerent. Perfis autem inquirentibus, quid de illo actum foret? Misit Imperator Petronam Augusti fratrem cum Logotheta, & Theophili caput amputari jussit. Isti vero cum Imperatore in Palatio versari Perfis denuncia verunt. Imperatore vero dysenteriæ morbo animam misere proiciente, execrandum ejus corpus ad sanctos Apostolos delatum est. Corpus autem Theophobi per Bucoleontem clam subductum in Monasterium, Theophobiæ nunc dictum, Narsetis æd vicinum deportaverunt: & illud ibidem depositum.

MIXAHA.

ΜΙΧΑΗΛ ἐβασίλδυσε σὺν τῆ μητεὶ αὐτῦ Θεοδώρᾳ ἐτῶ δεκαεπτὰ, σὺν Βασιλείῳ δὲ, ἔτος ἓν, μῆνας τέσσαρας. ἡ δὲ Θεοδώρα ὄτως ἦν πιςὴ ᾗ ὀρθοδοξος, ὡς ᾗ τὸν ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτι πνέοντος λαβρα αὐτῶ τὰς ἁγίας εἰκόνας τιμᾶν τε ᾗ σέβεσθαι· ὑπεγνώμην μὴν ἑαυτῆς, ὑπονθέκη δὲ ᾗ παραινέσει Θεοκτίςυ Καισιλείυ ἓ Λογοθέτη ἐξελαύνει τὸ τῆς ἐκκλησίας ᾗ τῆς πόλεως τὸν Πατειάρχλυ Ιωάννλυ σωίτκειον αὐτῆς ὄντα πλεοίσασα

Leonis Gramm. Chron.

MICHAEL.

pag. 438.

E MICHAEL una cum matre sua Theodora annos quindecim regnavit, cum Basilio vero annum unum & menses quatuor. Theodora vero adeo fide rectifque in Ecclesiam sensibus præstabat, ut ejus viro adhuc superstite, sanctas Imagines coleret & venereretur. Hæc tum propiti animi motu, tum etiam suggestione & sententia Theoctisti Cancleo Præpositi & Logothetæ, ex Ecclesia & Urbe Joannem Patriarcham proprium Compatrem in Cliidi, Monasterium ita dictum,

ad Stenum exulem ejecerit. In ejus locum Methodium monachum inducit, & Patriarcham instituit. Monachis vero & Episcopis a Theophilo in exilium missis postliminio revocatis, fidem Orthodoxam firmavit, & Ecclesiæ pacem restituit. Cæterum prima sanctorum jejuniorum Dominica Theodistum Logothetam in Cretam misit. Hic cum valido exercitu & ingenti classe profectus, magnum Agarenis terrorem incussit. Vehementius autem ipse territus est, Augustam Urbe fugisse audiens, alio in Imperatorem substituto: quod dolis & arte Saracenorum paratum fuit: muneribus videlicet ab eis qui in Comitatu erant acceptis, qui vano hoc terrore incusso in Urbem regredi & exercitum Agarenis Cretes incolis, ceu gladii pabulum objicere perfuaserunt. Ita per Cretam infelix visus. Ameras autem prosectione suscepta adversus Romaniam, obvium quemque locum depopulabatur, & vastabat. Eumdem porro Theodistum seu fidelissimum & dilectum cum valida exercitus manu adversus Ameram Theodora & Michael miserunt. Profectus ille & manibus cum Amera consertis * * * * propter infensum in Logotheram animum & inimicitias: Quorum unus fuit Theophanes Pharganensis virtute & robore plurimis præstans, qui postmodum fecuritatis fide accepta, in Christianorum partes remeavit. Imperator porro virilem ingressus ætatem venationibus & equorum certaminibus in Circi stadio assisque impuris sudiis vacabat. Cæterum Theodora Augusta uxoris filio suo providendæ cum Theoctisto Logotheta consilium habuit; noverat quippe cum Eudocia Ingeri filia, Logotheræ, & Imperatrici propter impudicitiam vehementer exosæ familiaritatem contiEdit. Paris. pag. 438. xisse: Eam ob rem Eudociam Decapolitæ filiam eidem matrimonio conjugit, cum qua in æde sancti Stephani, quæ ad Daphnem, corollas nuptiales sublit, convivio ad Magnaurum celebrato, ex Senatu ad novemdecim Acœubita recumbente. Modico post Bucceliariorum Dux equum animosum & nobilem obtulit Imperatori. Ille equi ad Circenses ludos mittendi cupidus, dentes quibus equorum ætas dignoscitur & annorum numerum explorare moliebatur. Equo vero ferocitate & calcitrante angebatur Imperator generosi sessoris expers, qui equum reddere manfuetum. Anxio itaque Imperatori adesti proximus Theophilitzes. Est mihi, inquit, peritissimus juvenis & generosus equis subigendis, quaiem Imperium tuum expetit, idoneus, cui nomen Basilius. Imperatore advocari jubente, ex Cubiculariis unus ad ferream portam missus est, qui Basilium inventum cum festinatione ad Imperatorem adduxit. Ille equum tenere jussus, manu quidem frænum apprehendit, altera vero aurem capient, ad ovis manfuetudinem adegit: quo deiectatus & gavisus Imperator Basilium Andreæ Hetæriarchæ, ut comitatui alleggeretur & equis subserviret, commendavit. De Basilio vero quæ fuerit ejus educatio, & unde fuerit ortus, enarrare necessarium duxi. Is Macedoniam habuit patriam in Adrianopoleos pagis, sub Michaelis Rangabe, Ignatii Patriarchæ parentis Imperio. Ejus tempore Crummus Bulgariæ Princeps adversus Christianos arma movit, & Michaele in fugam verso, Leonique Armenio subinde tyrannidem arripiente, & imperante, profectus Crumnus

A τὸν ἐν τῇ Σπηῷ, εἰς τὸ Κλεοδίου ὕπο καλούμενον. εἰσάγει * τὸν ἐν ἁγίοις Μεθόδιον μοναχὸν ὄντα, ᾧ δι Πατριάρχην καθίστησιν. ᾧ πάντας τοὺς ἀπὸ Θεοφίλου * ἐξορίστους μοναχοὺς, καὶ ἐπισκόπους ἐνώσασα, ἐξορθοδόξησε καὶ ὁρθοδόξοις ἐβεβαίωσε πίστει, ᾧ ἐκκλησίαις εἰρήνην ἔπιστε. τῇ δ' ἑφθὴν κυριακὴ τῆς ἁγίων νηστειῶν ἀπέστειλε Θεόκτιστον Λογοθέτην κατὰ τῆς Κρήτης. ὃς ἀπελθὼν μὴ πολλὴν πλάνης, καὶ φόβου μεγάλα, σφόδρα μὲν ἔπτυσε τοὺς Ἀγαρηνούς, σφοδρότερον δὲ αὐτὸς ἐπτοήθη, ᾧ φυγαδὰ ἀφοιχείσατο, * Αὐγούστα μαθὼν, ὡς ἄλλον βασιλέα ἀποχειροτόνησε, ὅπερ μισθοῦ δωρεαῖς ὑπὸ Σαρακηνῶν ᾠφορλησῆς ἢ μὴ αὐτὸ ἐκπλαγὲς αὐτὸν πίπτειν ἐφοβεῖτο τῶν πόλεων ἐπαλθεῖν, ᾧ καταλιπεῖν τὸν στρατὸν μαχαίρας ἔργον τοῖς ἐν Κρήτῃ γαμουμένοις · ἀπὸ δὲ κακῶν ἐν Κρήτῃ φανεῖς. ὡς γὰρ ἐξελθὼν τότε κατὰ Ῥωμαίας ὁ Ἀμὴρ ἐληΐζετο πᾶσαν τὴν ποσὶ, ᾧ κατέτρεφε. τὸν αὖτον * πάλιν Θεόκτιστον ὡς πιστότατον καὶ οἰκειότατον ὄντα μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ τὸ Ἀμὴρ Θεοδώρα ᾧ Μιχαὴλ ἀπεστάλκασι. ᾧ παραγγόνας οὗτος ᾧ πόλεμον προσβαλὼν τῷ Ἀμὴρ * * * * διὰ τῶν τὸ Λογοθέτου βαρύπτα ᾧ ὑπὸχθεσε, ὧν ἐς ἰῶν Θεοφάνης ὁ ἐκ Φαργάνων ἀνδρεῖα τε, καὶ ῥώμῃ. βρῶφορων πολλῶν, ὃς ὕστερον λόγον ἀπαθείας λαβὼν ἀφοσιώσεν τοῖς Χριστιανοῖς. ἤδη δὲ ὁ βασιλεὺς ἀνδρωθεὶς ἐγκαλεῖς τοῖς τε κυνηγίοις, ᾧ τοῖς τῷ ἵππων ἀμίλλαις ἐν τῷ διαύλῳ τὰ ἱππικοῦ, ᾧ ταῖς λοιπαῖς ἀκαθαρσίαις. βουλῇ δὲν ποιεῖται Θεοδώρα Αὐγούστα μετὰ Θεοκτίστου Λογοθέτου δῶσαι γυναῖκα τῷ υἱῷ αὐτῆς. ἦγαν δὲ ὡς συνηθειῶν Εὐδοκίᾳ τῇ τὸ Ἰγγηρος μισκμένῃ τῷ Λογοθέτῃ Ἐτῇ Διακονίᾳ σφοβῆς δὲ ἀναίδειαν. διὸ συζεύγνύουσιν αὐτῷ Εὐδοκίαν τὴν τῶ Δικαπολίτε μὲν τὸ σιφαυτοῦται ἐν τῷ ἀγίῳ Στεφάνῳ τῷ ἐς τὸν Δάφνην, γαμοῦντα τὸν πάσι ἐς * Μαγναύραν, τῆς ϑ συγκλήτου ἀνακλιθείσης ἐν τοῖς δίκα ἑνὸς Κουβίτους. μετὰ δὲ μικρὸν ὁ τῷ Βυκιλλαρίων στρατηγὸς ἤγαγε ἵππον τῷ βασιλεῖ Θυμοειδῆ ᾧ γυναῖον. ὁ δὲ τοῦτο τῇ ἱππικῷ βυλόμῃος ὑποζεύξαι, ᾠδήνατο καπμαθεῖν τὰς τε ὀδόντας, ἐξ ὧν τῷ ἵππου ἡ ποσὶν διαγινώσκεται. τὸν ϑ ἵππον Θρασυδόντος καὶ σκιρτητὴς ὢν ἀχθόμῃος διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, ὡς μηδενὸς ὑποῤῥώνυμα τοῦ ἵππου ἐξεμπράσσατος. ὡς δὲ ἤχθετο, παρὼν ὁ Θεοφιλίτης ὅτι δὲ ἔχω νεότερον ἡμετερόπατον, ᾧ ἀνδρεῖον εἰς τὰς ἱππομαχίας ἐπιζητεῖ ἡ βασιλεία σου, πεῖσμα βασίλειον. τὸν ϑ βασιλέως ἐλθεῖν φρὸς αὐτὸν κελεύσαντος, ἀπεσάλη Κοπωνίτης ὁ τῇ σιδηρᾷ πύλῃ, ᾧ τὸν Βασίλειον εὑρὼν, μετὰ αὐσυδὴς ἤγαγα φρὸς τὸν βασιλέα. ᾧ κελεύσθεις τὸν ἵππον κρατῆσαι τῇ μὲν μιᾷ χειρὶ τὸν καλινδὸν κρατήσας, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τοῦ ὠτὸς δραξάμῃος οἷς ἡμέρωπτε φροβαπὲ μετέβαλεν φ ἀρεθεὶς ᾧ Στρατηλάτθεις ὁ βασιλεὺς παρέδωκε τῇ Ἀνδρέᾳ Ἑταιαρχῇ, τὰ αὐτὰ εἰς τὸν ἱπαεῖαν, ᾧ διδάσκειν ὃν τοὺς ἵππους αὐτὸ. ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμῃον διηγήσασθαι περὶ τὸ αὐτὸ Βασιλείου, τίνι τε ἀναγεροῦ, καὶ ὅθεν ἦν. ὁ αὐτὸς γεγένεται ὁ Μακεδονίᾳ ἐκ τῶν χωρίων Ἀδριανουπόλεως ὑπὸ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τὸ Ραγγαβῆ πατρὸς Ἰγνατίου τῶ Πατριάρχῃ. ὑπὸ τῶν ἐξελθὼν ὁ * Κρῦμος ἄρχων Κρήμος

* Superius

Βυλγαρείας κατὰ τῆ Χερσιανῶν · ᾗ τραπεὶς Μιχαὴλ, ᾗ Λέων Ἀρμένης τυραννήσας αὐτῶν, Ϛ βασιλεύσας, ἐλθὼν Κρημνὸς περικυκλωσε τὴν πόλιν· λογαδίας δὲ ὑπὸ Λέοντος τῶ * Ἀρμένη, ᾗ ὑποσχέσεων ἐν τῆ Βυλγαρείᾳ ἐπιμεῖναι εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα ἀφελομένος τὰ ἐκεῖσε χαλκᾶ ζῶδια. ἀπειλᾶν δὲ ᾗ τὸν Ἀδελαπτόβλη παρέλαβεν αὐτὸν, ᾗ μετήγαγεν ἀνδρῶν χιλιάδας ὀκτὼ καὶ γυναικῶν, καὶ τὴν πᾶσαν κτῆσιν· ἀφ' ὧν τὸν Δανουβίου. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τῶ βασιλέως ἰῶ στρατηλάτης τῶ Μακεδονίᾳ ὁ Κορδύλας φροσαγορδόμβιος · εἶχε δὲ ᾗ ἰδὼν Βάρβας ὀνόματι ἰωάβαμινον πάνυ, ὃν καπήλιτεν αὐτῶ ἀρχειν τῆ Μακεδόνων τῶν ὄντων πέραν τὸ ποταμὸν τὸν Δανουβίου. αὐτὸς δὲ μετὰ μηχανῆς τινος ἐσέλθων εἰς Θεόφιλον, ὃν ἐκβάλλοντα χαίρων, Ϛ γνοὺς ὃ Σίδηρος, ἀπέστειλε πλοῖα ἀναλαβεῖσθαι αὐτὸς, Ϛ εἰσθεῖν ἐν τῆ πόλει. ὧν δὲ ἀρχων Βυλγαρείας Βαλδίμηρ, ἐγγυνὸς Κρήμνου, πατὴρ Συμεὼνος. ἐποίησαν δὲ βυλλὼ ὁ λαὸς σὺν γυναιξὶ ᾗ τέκνοις ἐξελθεῖν ἐν Ρωμαΐᾳ. ἐξελθόντος δὲ Μιχαὴλ Βυλγάρι ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἁρπάσαντο διαπράξαι σωὺ ταῖς ὑποστάσεσιν αὐτῶν. μαθὼν δὲ ὁ * Κρήμνος τῦτο, ἀντιτάξατο πολεμῆσων αὐτὸς. ἀπεγνόντες δὲν οἱ Μακεδόνες ἐποίησαν κεφαλὴν τὸν πηγάζοντα, ᾗ τὸν Κορδύλαν· ᾗ συμβαλόντες πόλεμον ἀπέκτειναν πολλὸς, τινῶν δὲ ἐκράτησαν. οἱ δὲ μὴ δυνηθέντες πράσαι Βλγαροι περιῤῥύησαν τὰς Οὐγγρους ἀπαγγείλαντες αὐτοὶς πάντα τὰ τῶν Μακεδόνων. ἀλλὸν δὲ ᾗ τὰ πλοῖα τὰ βασιλίκας ἀφος τὸ ἀναλαβεῖσθαι αὐτὰς, ᾗ ἀσαγαγεῖν ἐν τῆ πόλει. παρεσθὸς ἀπορήσαν Οὗτοι τῆ πλήθει ἄπειροι. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὰς μῆ δακρύων ἐβόων λέγοντες · ὁ Θεὸς τὰ ἁγίᾳ Ἀδελφοὶ βοήθει ἡμῖν. ᾗ * παρατάξαντο ἀφος συμβολὴν πολέμω. οἱ δὲ Τυρκοι εἶπον ἀφος αὐτὸς. δότε ἡμῖν τῶν ὑπαρξῶν ὑμῶν πᾶσαν, ᾗ ἀπέλθετε, ὅτι βούλεθε. οἱ δὲ τῦτο ἀκ ἐθέλαντο, ἀλλὰ παρατεταγμένοι ὑπῆρχον ἐν τειχίν ἡμέραις · ᾗ τῆ πιάρτη ῆρξατο εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν εισέρχεσθαι. διασπεῦραι δὲ τῦτοι Τυρκοι σωιηβάλλοσι πόλεμον ἀπὸ ὥρας πέμπτῆς μέχρις ἑσπέρας. ᾗ τραπὸ τὸ ἔθνος καπεδόκων αὐτὸς οἱ Μακεδόνες. ᾗ τῆ ἑπτεστῆ ἡμέρᾳ βουλομένων αὐτῶν ἀσαχωρῆσαι, ἀνεμάτησαν πάλιν Οὐῶνοι ἀφος τὸ πολεμῆσαι αὐτούς. ἀρπασὸς δὲ Μακεδόνων ἵππος, Λέων ὀνόματι, ἐκ γένες τῆ Γαμοσῶν, ὃς μετὰ ταῦτα Ἐπαναστρέφης, ᾗ ἵππου ὁποραστὸ τῆ Μακεδόνων ἵππεῖαν αὐτὸς καὶ ἐξέλασαν, ᾗ ὑποσρέψαντες εισέλθοσ εἰς τὰ πλοῖα, Ϛ ἀπεσώθησαν πρὸς τὸν βασιλία· ᾗ φιλοτιμηθέντες παρ' αὐτῶ ὑπέρμβαν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. ὧν δὲ τότε Βασίλειος παιδίας ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐλθὼν ἐποίησε ᾗ ἐν τῆ αἰχμαλωσίᾳ ἐπὶ Λέοντος τῦ βασιλέως ᾗ Μιχαὴλ Φ * Ἀμορρέων. ᾗ ἐσελθὼν ἐπὶ Θεοφίλου Φ βασιλέως, ὡς εἶναι παῖτον αὐτῆ, ἐπιθέποσι πάντη. ἀπεκατασταθὲς δὲ τῶ ἐν τῆ ἰδίᾳ χώρᾳ, φροτεκολλᾶσθ δυλάσσειν γραπτὸν Μακεδονίας τῆ ἐπιλεγομένῃ Τζάντζη, ᾗ μηδὲν παρ' αὐτὸ ἀφελεῖσθαι, * μήχρι τῆς Χρυσῆς πόρτας τῶν πυλῶν τῆς, ἐσιέναι δὲ κεκτησαμένος ἀπὸ τῆς ὁδοποιίας (Κυμακὴ δ' ὅλη, ᾗ ὁ ἅλως ἀφος δυσμὰς *) ἀπελθὼν δὲ τῆ πηγῆ τῆ ἁγίᾳ Δομινίκῃ, Καθολικὴ δ' ἐν τότε ἡ ἐκκλησία, ἔχουσα φροσμονάζον ὀνόματι Νικόλαον · κτίσμα τῆ δὲ πατὶ ἐκείτη ἐκάλεσε Θεία φωνὴ τὸν ἁρ-

Urbem obſedit · A Leone autem Armenio telo petitus, & in Bulgariam reverſus, miſit qui ad ſancti Mamantis loca precabas agerent, & animalia ærea ibidem poſita raperent · Inde Adrianopolem declinans armorum vi cepit, & virorum millia duodecim abſque mulieribus tranſtulit: & eos ad Danubium juſſit habitare. Tempore deinde Theophili Imperatoris, erat Magiſter militiæ Cordyles nominatus in Macedonia · Is habebat filium Bardam nomine & virili ætate præditum, quem vice ſua Macedonibus trans Danubii fluminis ripas habitantibus dominari reliquit · Ipſe quodam invento & arte ad Theophilum acceſſit, quem gaudens excepit, & eo quod expetebat cognito, ut navigia conſequerentur, & in Urbem redirent, mandavit · Erat porro Baldiner Bulgariæ Princeps, Crummi Nepos, & Pater Simeonis · Captivorum vero turmæ de reditu in Romaniam cum acuribus & *Edit. Paris.* filiis injerunt conſilium, & Michaele Bul- pag. 459. garo verſus Theſſalonicam proſecto, cum facultatibus ſuis trajicere coeperunt. Quod cum reſciſſet Crummus, in adverſam fluminis ripam tranſiit, bellum illaturus · Macedones re deſperata Tzantzem & Cordylem ſibi Duces præficiunt, & conſerto prælio, quoſdam occiderunt, quoſdam etiam captivos abduxerunt · Bulgari qui trajicere non potuerunt, res a Macedonibus geſtas annuntiaturi, ad Hungaros deflexerunt: interim navigia ab Imperatore miſſa captivoſque ſuſceptura ut in Urbem devenerent, appulerunt, & una pariter Hunni numero infiniti adſternare viſi ſunt Macedones lis conſpectis, cum lachrymis vociferabantur dicentes: Deus ſancti Adriani ſuccurre nobis; & ad belli pugnam una ſe præpararunt · Turci vero dicebant: Supellectilem omnem veſtram tradite, & quo deſideratis abite · Non conſenſerunt illi; verum diebus continuis tribus ad prælium parati conſiſtebant: quarta vero navigia conſcenderunt · Eo cognito Turci ab hora ſplei quinta ad veſperam uſque prælium injerunt, eorumque gens fugatibus Macedonibus terga dedit · Inſequenti die diſceſſum illis aggredientibus, Hunni rurſum ad prælium diſpoſiti apparuerunt · Macedonum vero quidam nomine Leo ex Gemoſtorum genere, qui deinde Hetæriarches fuit, ſumptis aninis ſe oppoſuit: adjunctique alii Macedonum præcipui adverſarios in fugam verterunt, & impetum in eos fecerunt, ac tandem reverſi, naves Imperatorem adituri repetierunt incolumes, & humante ab eo recepti in Macedoniam patriam ſibi propriam regreſſi ſunt · Erat autem Baſilius ætate juvenili florens, e captivitate redux, in qua Leonis Imperatoris & Michaelis Amorii toto tempore permanſit, & Theophilo Imperante rediit: Adeoque anni ejus numerabantur viginti quinque · Patriæ propriæ reſtituto Macedoniæ Duci cognominato Tzantzi obſequium redditurus adhæſit, a quo nihil emolumenti accepto, Urbis Regiæ experiri cupiens ubertatem, ad eam profectus eſt, & ad Chryſen uſque portam pervenit · Ex itinere porro fatigatus (erat autem Dominica dies, & jam ſol ad occidentem vergebat) recubuit in Exedra ad ſancti Diomedis · Erat templum illud ædes ſacra publica viris & mulieribus communis, quæ Manſionarium nomine Nicolaum habebat · Nocte illa Manſionarium appellauit divina vox, dicens · Exurgens induc Imperatorem in

Oratorium · Ille strato relicto præter Basilium pauperum more jacentem nullum reperit : regressusque valvas occludit & recubuit · Protinus idcum gladio impegit quidam ad latus, dicens · Egressus introduc quem vides extra januam jacentem : Hic est Imperator · Egressus ille festinus ac tremens Basilium cum pera & baculo reperum intra Ecclesiam admisit · Poftero vero die ad balneas deducto, vestes mutandas obtulit , & palam in Ecclesia fraternam focietatem cum eo iniit · Itaque inviciem collætati sunt · Cæterum Nicolaus ille habebat fratrem medicum Theophilitzis obsequio mancipatum · Medicus fraterem inviiurus forte veniens conspexit Basilium , & corporis proceritatem roburque miratus , fratri dixit · Unde est ille ? ipse cunctis de illo expositis , secretum observare præcepit · Sedente deinceps cum Theophilitze ad mensam Medico , profunda cogitatione abductus Theophilitzes dixit : Equis curandis hominem repetire nosco · Medicus occasione data , de Basilii robore Domino enarravit : Quia ejusmodi est qualem expetis , & quæris · Mittens igitur , festinanter abduxit illum , juvenemque agrestem , & magnum ejus caput demiratus Cephalæ nomen imposuit , equoque tradidit curandos · Ut igitur supra dictum est , hanc ob causam obtulit illum Michaeli Imperatori · Hue usque de Basilii educatione · Imperator vero Basilium in Regiam inducens , matri suæ vilue lætabundus dixit · Adesdum , vide , mater, qualem masculum in præsenti nactus sum ? Egressa , & eum conspicata , retro versa est, filio suo dicens: Hic est , fili mi , qui genus nostrum deleturus est · Ille prædictione non fuafus , propriæ matri vaticinanti autem non præbuit , nec morem gessit. Mortuus est autem sanctus Patriarcha Methodius , & Ignatius Michaelis Curopolatæ filius in ejus locum fuffectus · Bulgari autem factis per Thraciam & Macedoniam excursionibus , provincias illas devastabant · Theodora in adversum præfidia disposuit · Milites porro ad Bulgariæ castra positi Bulgaros per globos & cohortes aggressi , per eorum regionem deprædabantur : & his occisis , aliis in captivitatem abductis , Bulgaros & eorum regionem reddidere subjectam · Bardas autem Cæsar Damianum Patricium & Accubitori amicitia junctus est · Hic Imperatoris compos factus, ut Bardas in Urbem induceretur fuafit : qui muneribus Imperatoris Domesticos fibi concilians , una cum Accubitore in Palatium ingredi juffus est · Theophane porro Protospathario vehi generoso (dicebatur is Phalganus) fibi aícito , Damiano quoque vocato , consilium ineunt de Theoctisto Caniclei Præposito in Palatium inducendo · Imperator a Damiano fuafus confenfum dedit , & ut hoc fieret approbavit · Dicebat enim Bardas Damiano : Quamdiu cum Augusta stat Theoctistus , nec Imperium nec potestatem obtinebit umquam Imperator · Theoctistus autem in Arabindi balneis lotus , prout folebat , deinde in Secretum se recipiens , relationum libellos manibus tenens Lauziacum ingressus est , & hinc inde circumspiciens , Bardam sedentem & sumptuose vestitum vidit : vehementerque turbatus dixit : Ingressus ad Augustam rursus hominem ejiciam & deturbabo · Ei vero ad horologium progresso , Michael cum Damiano venit obviam , nec ad Theodoram ingredi permisit : sed libellos aperire & eo-

Edit. Paris. pag. 460.

pag. 461.

A σμοναρων , λέγοντα . ἐγερθεὶς εἰσάγαγε εἰς τὸ δεκτικεῖον τὸν βασιλέα . ὁ δὲ ἐγερθεὶς κόδινε θύρα, πλὴν αὐτὸν ἢ Βασίλειον κεκμῆκοτα ὡς πένητα . καὶ ἐπισραφεὶς ἐκλειστ ἢ πυλῶνα . καὶ ἀπέπεσε . καὶ ὁ δοὺς μοὶ ῥομφαίας τῇς δέδωκεν αὐτῷ εἰς τὸν πλάρχαν λέγων . ἐξελθὼν εἰσάγαγε τὸν βλέποντες ἔξωθεν τὸ πυλῶνος κεκλωσμένον, ὅτός ἐςιν ὁ βασιλιὰς ἐξελθὼν δὲ ὅσω μὴ ἀπουσθῆς σύντομος, καὶ δόρυ Βασίλειον μετὰ τῆς πηρας ἢ τῆς ῥάβδε εἰσάγαγε ἐσωθεν τῆς ἐκκλησίας , ἢ γὰρ σὸν τερα ἡμέρα ἀπελθὼν εἰς τὸ λυτρὸν ἤλαβεν αὐτὸ, ᾧ ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐποίησεν ἀδελφοποιεῖσθαι · καὶ συμπεφωνήσαντο ὡς ἀδελφοὶ . ὁ δὲ αὐτὸς Νικόλαος εἶχεν ἀδελφὸν ἰατρὸν, ὃς ἰδιάζων * τὸν Θεοφιλίτζιον . ἐλθὼν δὲ κατὰ τύχην * τῷ Θεοτίνῳ ὁ ἰατρὸς φρὸς ἢ ἀδελφὸν αὐτὸ , ἰδὼν ᾧ Βασίλειον , καὶ

B θαυμάσας τὸ μέγεθος ᾧ τὴν ἀνδρείαν αὐτὸ , εἶπε φρὸς ἢ ἀδελφὸν αὐτὸ . πόθεν ἐςὶν ὅτος ; ὁ δὲ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα , ἕ παρήγγειλε φυλάξαι τὸ μυςήριον . καθεζομένῳ ᾧ ἰατρῷ ἐπὶ τραπέζης μετὰ τὸ Θεοφιλίτζη , ᾧ τότε καθ' ἑαυτὸ ἀναλογισαμένῳ ᾧ εἰπόντος ὅτι ὁ διάφορος ἐξέρχεται , διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτὸ καὶ τὸ μέγεθος τῷ σώματος ἐκ τῆς ἐπαοδὸς αὐτὸ πρὸ τῆς ἀνδρείας τῷ Βασιλείου , ᾧ ὅτι τοιοῦτος ἐςὶν οἷος ἐπαοδεῖς ᾧ ζητᾷς . ἀποσείλας ὁσω μετὰ ἀσφαλῆς ἤγαγεν αὐτὸ . θεασάμενος ὁσω αὐτὸ ἐπιτήμονα , ᾧ μεγάλην κεφαλὴν ἔχοντα , ἐπέθηκε Κεφαλᾶν , ᾧ ἔδωκε τόνον τὸ διδύκειν τὰς ἵππας . ὡς ὁσω φροέρχεται , διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν δέδωκε αὐτῷ Μιχαὴλ τῷ βασιλεῖ . ἵνα ὡσὶ τὰ πρὸ ἀναγροφῆς Βασιλείου . ὁ δὲ βασιλεὺς ᾧ αὐτῷ Βασίλειον εἰσαγαγὼν εἶπε

C τῇ μητρὶ αὐτὸ , ὡς χαίρων · δῦρο, ἰδὲ, μῆτερ, οἷον ἄγωρον τὴν ἐπιλαβόμενον ᾧ ἐξελῶσαι, ᾧ πῶς ἐδύσατο , ἀπεχράνη εἰσάσα τῷ ὑὸν αὐτῆς . ὅτός ἐςι , τόκνον μὺ , ὁ μέλλων τὸν γένος ἡμῶν ἀφανίσαι . ὁ δὲ ἰδόμενος ἐπείθη τῇ ἰδίᾳ μητρὶ τῇ λεγούσῃ , ᾗ πεύσετο αὐτῆς . ἐπλυίνησε δὲ ὁ ἐν ἁγίοις Πατριάρχης Μεθόδιος , καὶ χειροτονέσαι αὐτὸν Ἰγνάτιος ὁ ὑὸς Μιχαὴλ τὸ Κοροπαλάτε . ὃ δὲ Βυλγάρων ἐπιφόρμος ποιούμενος ἐν Θράκῃ , καὶ Μακεδονίᾳ , καὶ πλιζομένων τὰ τοιαῦτα Θέματα · ἡ Θεοδώρα ταξαμένα ἐποίησαν . οἱ ἐκ τῆ κάσρων Βυλγαρέας ἐπτὰ δήμους ἀσφαλῶς ᾧ κατολύγης κουρσεύοντες ἐφόνευον τὰς καὶ ἠχμαλώτευον, ὡσε ὑποπαγῆναι τὰς Βυλγάρους ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ . Βάρδας ᾧ ὁ Καίσαρ συμπεριλαβὼν Δαμιανὸν

D Πατρίκιόν ᾧ Παρακοιμώμενον . ὁ δὲ βασιλεὺς πραπίσας ὑπεν τὸ εἰσελθεῖν Βάρδαν ἐν τῇ πόλει , ὃς ἔδωσεν τὰς ἢ βασιλέως οἰκείως ἐξοβδέχεσθαι φρὸς τὸν Παρακοιμώμενον ὡς εἶδη πρόφχεδαι εἰς τὸ παλάτιον . οἰκοκυρέμενος δὲ ὁ Θεοφανὴς Πρωτοσπαθάριος ὡς ἐυδέχεσθαι Δαμιανὸν τὸν ἀπελθόντ ἢ Θεόκτιστον ὃ Κανίκλιον * Δαμιανὸν πεισθεὶς δὲ ᾧ ὁ βασιλεὺς ὑπὸ Δαμιανὸν ἐπὶ τούτῳ συμφέρον ᾧ αὐτὸς γενέσθαι τῶν . ἐλεγε δὲ ὁ Βάρδας τῷ Δαμιανῷ . ὅτι ὡς ἐςὶ Θεόκτιστος μετὰ * Αὐγούσης, ὡς ἀρχὴ, μηδὲ ἐξουσιάσει ποτὲ ὁ βασιλεύς . ὁ δὲ Θεόκτιστος ἀπέλ-

E θὼν ἐν τῇ λύσματι τὸ Ἀραβίσδε , ᾗς ἔδος ἰὼ αὐτῷ , ἔπαι ἐλθὼν εἰς τὰ * Ἀσηκρητὶα κραταὶ τὰς ἀπαφορὰς εἰσῆλθε * Λευκρατείς τὸ Λαυσιακὸν . ἕ περιβλεψάμενος εἶδε Βάρδαν κα- * τὰς θεζόμενον * ἐμπρατορ . ἕ παραδεὶς σφοδρὰς , ἰφη . ὅτι , ἐγὼ εἰσῆλθον εἰς τὴν Αὐγούσαν πάλιν ἐκδιῶκαι αὐτόν . εἰ- * ἐμπρατορ συνθέτος δὲ αὐτὸ εἰς τὸ ὡρολόγιον ἀφυπάντησε αὐτῷ Μιχαὴλ ἅμα Δαμιανῷ, ᾧ οὐκ ἐιασε εἰσελθεῖν φρὸς Θεο-

δώραν, ἀλλ' ἐκολάσθη μὲν ὀργὴς ἀσὶ ἐαὶ τὰς ἀναφορὰς ᾗ ἀπαγγείλας ἐμπροθεν αὐτῷ· καὶ ἀκοντα τῶν ποιησαντα ἀστρέψε αὐτὸ εἰς πίστιν ἐξελθεῖν. ὁ δὲ πικρὰς ἐκκρίσεις ᾗ ὀλορυφίμους, ἐξελθὼν· συνίσταται δὲ αὐτῷ Βάρδας ᾗ Λαυσιακὸς, ᾗ ἤρξατο ᾗ αὐτὸς πάσιν αὐτὸς, ᾧ τίκτειν τὰς τεῖχας αὐτὸ· ἰδὼν δὲ ὁ Δρουγγάριος τὴς Βιζάλας ὁ Μωισάκης, ἀπασὰς ἀπελαγε τῆ Βάρδᾳ, μὴ τύπτειν ᾗ Λογοθέτλω. ὁ δὲ Βάρδας ἀποκρεθεὶς κελεύσει ᾗ βασιλέως τὰ ποιεῖν. ἀπεράτη δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τὰ βουλῇ ᾗ Δαμιανῷ, καὶ τὸν ἰδὼν Βάρδας ἅμα τῇ Θεοφάνῃ τῇ Φαλγάτῃ, ἀρματις ᾗ Λογοθέτλω σφίξουσι αὐτὸ, καὶ μελικὸν καπακόπτασιν εἰς τὰ * Σκύθα. τὸν μαθόντα παρὰ ᾗ Παπὶν Θεοδώρα, ἐξελθοῦσα κατὰ ᾗ Μιχαὴλ, ὡς εἰκὸς, ὑμασάκησε· καὶ ᾗ βασιλέως παυτὶ τρόπῳ μηχανωμένου τὼ μητρεαζέλιώσαθαι, αὖτη ἀπαρηχόρητος ἤρειτο, μὴτε τῶ ὀργῶ ὑφιμένη, μήτε παραμυθουμένη τισίν. ἔδοξε μεταβαλὼν ὁ βασιλεὺς, ἄσπερ ᾗ ψυχῶ, ᾗ ἐ γνώμω, ὕτω δὴ ᾗ τὸ ῥῆμα καὶ ᾗ ἐνίρχειαι τοσοῦτος τρόπεις λυπῶν αὐτὴν κατπειράτο, ὅσας φρὸ τὴν Θεραπεύων ἐχνηματίζυτο. ᾗ δὴ τὰς μὼ ἀδελφὰς αὐτῆ Θέκλαν, Αναςασίαν, ᾗ Αννᾶ ἐξωθεὶ ᾗ παλατίν, καταγαγὼν εἰς τὰ Καισαιρὼ. Πυλχερίαν δὲ ὡς ἡγεπημένην τῇ μητεὶ ἀπῆγεν ἐν τῇ μονῇ ᾗ Γαρρίων. οὐδ' ὕπω μὴ ὀλίγον ὑφάσας πάσας ἐν τῇ μονῇ τῇ Γαρείων, ἀπέκειρεν. ὕπω δὲ ἢ συγκλητὴν πάσης ὑφημισθεὶς, μέτος αὐτοκράτορα· ᾗ φροβάλλεται Βάρδα Μάγιστρον, ᾗ Δομέςικον τῇ φολῶν. μὴ βδβαττομένης δὲ τῆς μητρὸς αὐτὸ ἐκ βρα ὑπαρχὸν ἀναμπεῖν αὐτῶν ἀασοδοῦ· ὁ δὲ αὐτὸν καταγαγὼν εἰς τὸ μοναςήριον τὸ ὕπω τὰ Γαρείᾳ καλυμβῶν, ἵτις αὐθμὶς μετιωμβεῖσα τὸν νοῦν ἀπᾶξιν ἑαυτῆς συσπάσαι βυλῇ κατὰ Βάρδα βυλομένη φιλὸ παλλοῖς ᾗ ἄλλοις κοινωσὸν καὶ τῶ βασιλέως ᾗ Πρωτοςράτορα * ὅπως ὑποτρίφονται Βάρδαν ἀπὸ τὸ φροσεῖναι αὐτῆ ἀκαιρήσασιν αὐτὸν. ὡς ἢ μιλέτη φρὸ τὸ ἔργω φαιρωθεῖσα κατ' αὐτῆ ἐκείνων τῇ μελισσάντων τὸ κακὸν ἐξευλωχᾷ. φαρεδίντες γαρ ᾗ καταρχθέντες ἐν τῇ Σωδόρῃ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. καὶ φροβάλλεται ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ αὐτὶ τὸ πλθήσαντος Προτοςράτορα, ὁμοίως καὶ Βάρδαν Σεῖον αὐτὸ Κυροπαλάτλω. ἔπεσε δὲ τότε νόμις ἐκ τὸ ὑρανὸ κατωχθεῖσα ἐπὶ τὸς κεράμως αἱματώδης. πλήρες ᾗ πολλοὶ ὑφεσποι λίθους ἐν ταῖς ὁδοῖς ᾗ κήποις ἐρυθρούς ὡς αἷμα. προβάλλεται δὲ Μιχαὴλ Αντίγονον ᾗ υἱὸν Βάρδα Δομέςικον τῇ φολῶν. * ᾗ δὲ ἐπ' ὀλίγον ὑπὸ αὐτὸ δύο γωμάκα, εἰς ὧ καὶ ἐλαυδορέτη, φροβάλλεται αὐτὸν μονοράκηγον εἰς τὰ δυτικὰ Θέματα, πλθήσαντος αὐτῷ ἐκείσε. μετ' ὀλίγον δὲ τὸ ἑπαρχὴ τὰς Διακαιησόμου φροβάλλεται Μιχαὴλ Βάρδαν Σεῖον αὐτὸ Καισαρα, ὡς ἐπ' ἀρματος ἐποχωθεὶς ἐδωκιν ὑπατείαν τῇ μέσῃ. ἐξελθὸς δὲ καὶ ὁ Αμιρ κατηλθε μιχεὶ Σινώπης, λαισάμβος πάντα τὸ τῇ Ρωμαίων. ἐκπραττύσας δὲ Μιχαὴλ ἅμα Βάρδᾳ Καίσαρι κίνημν ποιεῖ καὶ Μιχαὴλ ἀρχοντος Βυλγαρείας, ᾗς τε γὰς, καὶ Σκλάβαις, μαθὼν τὸ ᾱ Βυλγάρων ἔθνος λιμῷ πιεσθαι. οἱ δὲ Βύλγαροι τῦτο μαθόντες, ὡς ἦχθ βροντῆς ὑπειλήφθησαν, καὶ φρὸ τῇ ἀγαπων ᾗ τὰς

A ram legere cum furore imperavit. Id vero exequentem domum regredi, & retro abire præcepit. Ille amare flens, & ejulans discessit ad Lauziacum. Porro Bardas occurrit, collaphisque ad genas incessere, & capillos ejus vellere. Eo conspecto Drungarius excubiarum Maniaces Bardæ assistebat, & ne Logotheram percuteret in adversum monebat. Bardas Imperatoris jussu id se facere respondit. Tunc Imperator ex Damiani consilio in medium se promulit, eoque viso una cum Theophane Phalgano Logotheram hinc inde impetitum ad Scyla occisum membratim minutimque dividunt. Quod cum a Papia didicisset Theodora, progressa adversus Michaelem, prout æquum erat, indignata est: Et
B Imperatore modis omnibus placare molente, nullum ipsa solamen admisit, neque iram relaxavit, aut lenisit dolorem: ex quo Imperator in alium mutatus, ut prioremanimum & consilium, ita corporis habitum, factaque nova induit: ut tot modis eam contristare conte.e tetur, quot cogitationibus eam colere prius simularet: ac sorores quidem suas Theclam, Anastasiam & Annam ad Catiani ædes deductas, Palatio ejicit: Pulcheriam velut matri dilectam in Gastriorum Monasterium delegavit: Paulo post vero cunctas in unum collectas, in eodem Gastriorum Monasterio in Monachas detondit. A Senatu deinde sanctis acclamationibus exceptus, Imperium nullo
C consorte solus gessit, & Bardam Magistrum Scholarumque Domesticum instituit. Cum matre vero nondum reconciliata inimicitiæ intercesserunt perpetuæ. Ipse aula ejectam in Monasterium, cui Gastria nomen, demisit. Ipsa autem mœrore extra se facta & abrepta, propositum matre indignum induit: & adversus Bardam cum pluribus consilium inlit, cujus participes alios fecit, ac Imperatoris Protoftra- *Edit. Paris.*
torem: ut nimirum Bardam e fuburbano pag. 462.
redeuntem interimerent. Consilium, an-
D tequam perficeretur opere in lucem detectum, in caput eorum, qui facinus fuerant meditati, periculum transtulit. In suspicionem siquidem venientes & comprehensi, ad Circi metam capiribus truncati sunt. Imperator vero demortui vice Michaelem Protoftratorem instituit, Bardamque pariter avunculum Curopalatem. Tunc temporis pulvis e cælo decidit, & in tectorum regulas sanguineo colore infectus dilapsus est. Plures in viis & hortis lapides sanguinis instar rubros repererunt. Michael autem Antigonum Bardæ filium creat Scholarum Domesticum: alteri vero filio locata conjuge, in quam convicia nonnunquam mittebat, supremi Ducis in Occidentalia themata dignitatem confert: qui etiam ibi vitam finit. Modico
E post feria Palcharis quarta Michael Bardum avunculum promovet Cæsarem: qui curru per mediam Urbem vectus, munera sparsit in populum. Egressus autem Saracenorum Ameras Sinopem usque descendit. Romanam omnem regionem vastans. Michael vero una cum Barda Cæsare adversus Michaelem alterum Bulgariæ Principem instructum exercitum terra marique movet: quod Bulgarorum gentem fame defecere didicissent. Bulgari quasi tonitrui sonitu percussi soluti sunt animis, & ante certainen confligitumque omnem de victoria desperantes, Christianos se futuros, & Imperatori Romanisque obsequentes promiserunt. Imperator Principem eorum aqua tinctum sacra suscipiens,

* Σκύλα

* τοῦτέστι

* τῷ δι ἐτέ-
ρων υἱῷ

proprium ei nomen indidit, & proceres ejus omnes in Urbem inductos baptismate lustrari curavit. Exinde pace profunda compositâ, Ameras in Romaniam movit: eideinq; Orientalis militiæ Magister Petronas & Nazarus Buccelariorum Dux, fructûs per viam insidiis ad Lalacaonem redeunti occurrunt: consertisq; manibus Ameram in fugam vertunt, & salutem pedibus quærere cogunt. Comitum nonnullis ingientem insequitur, & caput ejus amputatum tollens, ad Petronam militiæ Magistrum detulit. Regressi igitur Duces cum victoriæ titulis de ipsis in Circo triumpharunt: & ex tunc magna tranquillitas facta est per Orientem, propter Ameræ interitum. Et aliorum quidem labores & adversus hostes egregia facinora * * *. Imperatoris porro versus Basilium affectus dissundebatur, & eum solum, a quo commoda recipere obsequia, reputabat. Michael equorum stabulum marmoribus adornatum & aquarum copia irriguum instruxit, effecitque visu jucundissimum. Eo perfecto Petrus quidam, quem Magistrum Pauperem vocabant, vir sagax & dictoris artifactus, in Urbe morabatur. Michael eidem ad se advocato instructæ domus ineptum ornatum demonstrabat, ab eo laudem recipere cupiens, ac perpetuam nominis memoriam ex hujusmodi operis fructura reportaturum se jactans. Ille Imperatori ait, Justinianus magnam Ecclesiam auro argento marmoribusque pretiosissimis decoratam condidit, ejusque memoria extincta est: Tu vero, Imperator, sterlori loco destinato equorumque stabulo constructo, celebrem posteritati te futurum asseris. Ille laudibus quas ex ejus ore venabatur frustratus, accensus ira, verberatum & per vim tractum Pauperem Magistrum conspectu expulit. Imore vero per Urbem sparso Bardam Cæsarem cum suru propria corruptam tenere consuetudinem, eodemque ad Patriarcham delato; Ignatius, ut hoc scelere abstineret, frequentius admonuit, ne plurimis offendiculum præberet, qui virtutis & omnis temperantiæ exemplo esse debuerat. Ille autem Patriarchæ morem non gessit. Ad communionem igitur Bardam certo tempore accedentem, repulit Patriarcha, seu qui Canonibus & monitis non obtemperaret. Hic iræ plaga percussus animum, monitorem velut sceleratum & morum corruptorem Ecclesiæ ejecit, infinitisque vexationibus & tormentis cudelibus subjecit, adeo ut dignitate se abdicaret. Ignatio resistente, loco ipsius Photium Secretariorum Ducem virum ejus temporis eruditissimum Patriarcham ordinari curat. Porro Imperator Ourphæ Præfecto, ut eam custodiret, in Urbe relicto, adversus Agarenos expeditionem suscepit. Ooriphas Imperatori nondum longe posito, neque eorum, quæ meditabatur, & in mente habebat, quidquam exequuto, impiorum Russorum ad Nigrum fluvium profectorum adventum nunciat. Imperator arreptæ viæ pœnitens, expeditionem remittit, nihil regium vel generosum executus. Russi Hierum usque penetrantes plurimam Christianorum cædem ediderunt & innoxium effuderunt sanguinem. Erant illis navigia ducenta, quibus Urbem circumdederunt, & civibus terrorem incusserunt ingentem. Urbem versus appellens Imperator, vix potuit pertransire & ingredi, & exinde cum Patriarcha Photio ad sanctæ Dei Genitricis tem-

Edit. Paris. pag. 463.

A μάχης περὶ τῆς νίκης ἀπήγγειλαν, ἡ Χερσὼνος γενέσθαι, ἡ ὑποπίπτειν τῇ βασιλεῖ ἡ Ῥωμαίους ἅπαντα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡ ἀρχοντα αὐτὸν βαπτίσας ἡ ἀδελφιδῆς, ἐπιθέσεως αὐτῷ τὸ ὄνομα. τοὺς δὲ μεγιστᾶνας αὐτὸν ἐν τῇ πόλει εἰσαγαγὼν ἐβάπτισε πάντας ἐκ τοῦ γενομένης εἰρήνης βαθείας ἡ Δμὲρ πάλιν ἐξελθόντα κατὰ Ῥωμαίους, φαμπλάτης ὢν τῆς ἀπατηλῆς Πετρωνᾶς, ἡ Νάσαρ τῆ Βαυκελλαρίων λοχήσαντες νἱὸν ὀδοῦ τὸν ὑπερτερῆς αὐτὸ συμπαντῶσιν αὐτῷ εἰς Λαλακάωνα, ἡ συμβολῆς γενομένης τρέπεται Δμὲρ· ἃ φυγῇ χρησάμενος καταδιώκει αὐτὸν τῆς Κομίτων· ἡ τινὰ τῶν κεφαλῶν ἄρας ἤγαγε Πετρωνᾷ ἐραπλάτῃ. εἰσιλθόντες ἡ οἱ στρατηγοὶ μὴ ἐπιτικίῳ ἐθεάμβωσαν αὐτὰ ἐν τῇ ἱππικῷ. ἡ ἔκτοτε ἡρέμει γαλιλὴ μεγάλη ἐν τῇ ἀνατολῇ διὰ τὸν τὰ Δμὲρ στρατηλάσαντα. ἡ ἄλλων μὲν οἱ πόνοι, ἃ τὰ κατ' ἔθνη πολεμίων ἀνδραγαθήματα * * * ἡ οὐ βασιλέως ἀγάπη πρὸς τὸν Βασίλειον ἐξεύκαιρον, ἡ ταῦτα μόνον ἐνόμιζον εἶναι τὸν ὑφαπτώντα αὐτόν. ἔκτισε δὲ Μιχαὴλ σαῦλον τοῖς ἵπποις αὐτοῦ κοσμήσας μαρμάροις ἡ ὑδάτων ἐπιῤῥοαῖς κατασκιάσας ὡραιώτατον πάνυ. ἡ τῶν πλεθέντος ἴδιος τῆς τῇ πόλεσὁμάτι Πέτρος λόγιος ἡ σκωπτικὸς, ὃν ἡ Πτωχομάγιστρον ἐκάλουν. τοῦτον προσκαλεσάμενος Μιχαὴλ ἐν τῷ σαυλοφυτεύκειπτο αὐτῷ τῶν ἄλσεων τὴν κατασκιάσιλλαν παρ' αὐτὸ· εἶπεν δὲ τοῦτο ὡς ἀεὶ μνημονεύοιμι μᾶλλον διὰ τῶν τῆ ῥηγὸν τοῦτο κατασκεύω. ὁ δὲ ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἰφιτιάνεις ἔκτισε ἡ μεγάλων ἐκκλησιῶν κοσμήσας χρυσῷ, ἡ ἀργύρῳ, ἡ μαρμάροις πολυτίμοις. ἡ μνήμη αὐτῶν σὺν ἐκ ἔστι. ἡ σὺ βασιλεῦ κοσμοδόσιον ποιήσας ἄλσος ἀπάτωσιν, λαγεῖς μνημονεύσθαι διὰ τοῦτο; ὁ δὲ ταυτυχὼν τῷ ἀπὸ αὐτὸ ἐπαινεῖ, ἡ ὀργιδεὺς, τυπτόμενον ὑπὸ συρόμενον ὀξύαγεν ἡ Πτωχομάγιστρον. φημὶς δὲ διαβάσεως περὶ Βάρδα Καίσαρος, ὅτι τῇ γύμῳ αὐτὸ συμφθείρεται, τὸν αἰσχίστας ἐγκατεῖς ὁ Πατελάρχης πολλάκις παρρησιάσατο αὐτὸ ἀποτρέπεσθαι τῶν μιάσματος, ἡ μὴ φοβοῦμαι ἰόναι πρόσωπα, ἡ ἀπὸ ἀρχῆς ὑποδείγματα ἡ σώφρονος βίου εἶναι ἐφιλοντα. ὁ δὲ μὴ πειθόμενος * ἐπῆκτῃ Πατελάρχῃ, ἡ δὲ ποτ' * μέλλοντος κοινωνεῖν * Βάρδαν ὁ Πατελάρχης ἀπώσατο. ὃς * μὴ πειθόμενος καθ' ὅσιν μ' παρωτίσιον, * ὃς ὀργῇ πλησθεὶς τῶν ψυχῶν, ἡ παρωτῆν οὐς αὐομὸν τιμᾷ ἡ Φορία τῆς ἐκκλησίας ἐξίωσε, ἡ βασάνοις ἀπείροις ἡ δεσμοῖς ὑπέβαλε, ὡς ποινὰν παράπτειν. ὃ δὲ μὴ πειθόμενος φόνιον Πατελάρχῳ αὐτ' αὐτὸ χειροτονεῖ Πρωτοσπκρίτη ὄντα κατ' ἐκεῖνο καιρὸ, ἡ λογιώτατον πάνυ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισράτωτ ἡ ἀγαμέμνων καταλιπὼν ἐν τῇ πόλει, * πάνυ φιλάτεκ Δωρόφαν Τ παρχοῦντα, ὅσις οὐπω τῷ βασιλεῖ, * ὠδὲ ὃς ὢν ἐμπλάτα * ἡ νοῦ ἔχε * καταρασαμένη, νοῦ γῆ ἀνάστοι ἀδῶν Ῥως ἐμιλύσατο ἀφίξιν * γαγεμιένης ἤδη κατὰ * μαύρου πεταμένη. ὁ δὲ μὲν βασιλεὺς ἐς τὰς ἐχομένας ἐπιῆκτῃ ὁδοὺ, ἡ * δὶ ὧν ταύτῃ ἀφῆκεν, * ὠδὲ βασιλικὸν ἡ γενεῖον ὑῤῥασατο. οἱ δὲ Ῥῶς φθάσαντες ἔνδοτα Ἱερσῶ πολιῶ ἐῤῥάσατο φθόνον Χερσιτῶν, καὶ ἀθῶον αἷμα ἐξέχυσ. ὑπῆρχον δὲ πλοῖα διακόσια, ἃ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν, ἡ τοῖς πολλῇ φόβον τοῖς ἐνδοθὲν ἐπιτεποίησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς καταλαβὼν, μόλις ἐχώρασας διαπρᾶσαι, καὶ δὲ σὺν τῷ Πατελάρχῃ Φωτίῳ εἰς ἓν ἐν Βλαχέρναις

ἐπῆκτε
μέλλων
ὃς δὲ
ἐπῆκτε
ἀπώσατο
ὃς
ἀπώσατο
ἀπώσατο
ἀπώσατο

νεως ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ μητρὸς παρεγένοντο· κἀκεῖ τὸ θεῖον A
ἐξιλεώσαντα. εἶτα μετὰ ὑμνῳδίας τὸν ἄγιον ἐξαγαγόντες
ἐκ Θεοτόκε ἀμοιβαίου, τῇ Σαλάσσῃ ἀκρῳ ἀφοσίβαλον.
ᾧ ὀλιγωρίας ὕσυς, ἀΘυς ἀνέμων ὑπηφορα, καὶ ἡ Σαλάσ-
σης ὀργιλότης, κυμάτων ἐπασασάσεις ἀλικεπάλλοι ἐγε-
γόνεσαν, ᾗ πᾶ ἀΘέων Ῥὼς πλοία κατεβύσσασε, ὀλι-
γωρίκεπερψύχων τὸν κίνδυνον. Βάρδας ᾗ τῦ Καίσαρος ὢν
τῇ φρενλσάσει διερχομένε μῆ σκαραμαγγία ὀξίως εἰς
τὸ ὁρόλογιον καθεζόμενος ἐκείσε Δαμιανὸς Πατρέκιος
ᾗ Παρακοιμώμενος· ὃν ἐπιγόρδη τιμήσαι αὐτὸν τῶ-
τον ἰδὼν ὁ Καίσαρ ἐυθυμῶδη λίαν· ᾗ εἰσιλθόντος αὐ-
τῦ εἰς τὸ Χρυσοτρίκλινον, ᾗ συγκαθίσαντος τῆ βασι-
λεῖ, ᾗ διακρύσας ἀπὸ ὀργῆς ᾗ θυμὸ, κράσασ τὸν
αὐτίαν ὁ βασιλεύς. ὁ δὲ ἔφη· ὅτι τῇ κλήσει ἢ βασιλ-
λείασαν, ἠξιώθη τιμῆς μεγάλης· Δαμιανὸς δὲ εἰς B
ὄνειδος ἔκ τῆς σῆς βασιλείας, ὡς ἐπιγόρδη μοίσει ἢ
συγκλήτε. Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεύς, Μαξιμιανὸν τὸν
Κοπωνίτλν παρεδύς φροσάσει ἄραι Δαμιανόν, καὶ
ἐν τῷ ἱμπορείῳ ἢ ἁγίε Μάρκυτος ἀπαγαγεῖν· ᾗ τῦτον
ἀποκείραι κρῶτον, ᾗ εἶτα ἐν φρουρᾷ· ᾗ τῇ αὐτῇ ἡ-
μέρᾳ φρεβάλλεται Πρωτοράτορα Βασίλειον Παρακοι-
μώμενον. ἐχωλοτύπησε δὲ Καίσαρ τῦτο ἀκούσας, ᾗ ἐκ
τότι ἐζήτει ἀποκτεῖναι Βασίλειον. ἐχώρησε * Βασί-
λειον Μιχαὴλ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μαρίας, διδυκὼς αὐ-
τῷ γυναῖκα Εὐδοκίαν ᾗ ἐγγενέσαι, διορισάμενος αὐ-
τῷ κυρίαν αὐτὴν ἔχειν. ἰω δὲ αὐτὴ ἢ βασιλεὺς παλ-
* τῇ πρώτη λακὶ· ᾗ πάνυ ἠγάπα αὐτὸν, ὡς ἀναρκῶ· * ἢ ἀφ-
ὑτῦ γυναι- τὴν αὐτὴ γυναῖκα Μαρίαν δὺς χρυσία ἢ ἀλλὰ τινα, ἀ-
κὶ Μαρίᾳ πέρσειλεν ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὰ ἴδια· Θέκλαν δὲ τὴν
ἰδίαν ἀδελφὴν ἀφοσίρωσεν ἢ ἔχειν αὐτὸν ἰδίως. ὑπ-
τὴ δὲ ὑπερβλίπουσα ἀλικλίας, ὅτι Καίσαρ, ὁ ὁ Βασίλειος,
ζητοῦσης πῶς ἕτερος ἕτεραν λήψη. ἰδίως δὲ ἐλοιδόρει
ὁ Βασίλειος ἢ Καίσαραν, ὡςκατ αὐτὸ μελετῶντα. ὁ δὲ
Βασίλειος ἀπεδὼν πλιροφορήσαι ἢ βασιλέα, συμελιὼ-
τας Συμβατίῳ Πατρικίῳ ᾗ Λογοθέτῃ τῆ Δρόμε γαμ-
βρῷ ᾗ Καίσαρος, ἐξ ὁ ὅρκων ἐβεβαιώσαντο ἀλλήλως ἐν
ὁμοσίᾳ ἐ διλωκέι ἀγαπᾶγείναι. ἐπλιροφόρησε δὲ Συμ- D
βάτιον Βασίλειος δι ὅρκων φεικτῶν, ὡς ἢ βασιλέως ἀ-
γάπη πολλῶ ὑχυτς ἀφὸς σὲ, κᾳμὶ αὐσάλ ὄντος τὰ ὑ-
πὲρ σᾶ, μελετᾷ μὲν προβάλλεσθαί σε Καίσαρα, ἀλλ᾽ ὡς
ἢ πωθερὸν σε ἀδυνατεῖ τῦτο ποιῆσαι. ὁ δὲ ἀπαθὼς τοὺς
ὅρκους ἢ Βασιλείε, γήρασ κῆ τὸ Καίσαρος Βάρδα τὸ ἰδίε
πνεῦμα. ᾗ εἰσιλθὼν εἰς τὸ βασιλέα ὀξωμόσατο πλη-
ροφορήσας αὐτὸν, ὡς ὁ Καίσαρ βλοτεύσει αὐτὸν, ὀξεπ-
πὼν ἐ πᾶ ἢ βυλῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς ὅρκοις ἢ Συμβατίε
πειθοὶς, ἢ τοῖς λόγοις τῦ βασιλεία βιβαιωθεὶς, ἐνδυ-
μίχει κῆ τὸ Καίσαρος. εἰδὼς δὲ Βασίλειος ὅτι πάντα κα-
λῶς ἢ τὸ Καίσαρος συνισκύασο, ἐν τῷ πόλει μὴ δυ-
νάμῳ τῦτο ποιῆσαι, πείθει ἢ βασιλέα κιπῆσαι σόλον
ᾗ ρατεῖν κατὰ τῆς Κρήτης. τούτου δ᾽ γνωμένου Λέων
ὁ φιλόσοφος Βάρδαν Καίσαρα παρῄτει ὑποσκλεῖσθαι,
καὶ σωτηρεῖν ἑαυτὸν ἀπὸ Βασιλείε. ὁ δὲ Καίσαρ τὸν
βασιλέα πάλιν ἐτερωσίτο φοβεῖσθαι τὸν Βασιλείε. E
* Κακκο- γνωμείης δὲ τῆς προηλεύσεως εἰς τὰ * Χαλκοπρά-
πρατία τὸ ϖαγγλισμοῦ· καὶ τῆς εἰσόδε γνωμίνης,
καὶ τῦ Εὐαγγελίε πλειθέντος, ἀνῆλθε ὅτι Πα-
τειάρχης Φώτιος καὶ ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ Καί-
σαρι καὶ Βασιλείῳ Παρακοιμωμένῳ ἐν τοῖς κατυ-
χουμένοις, τὸ Πατειάρχου ἐπὶ χείρας ἤχοντος
τὸ τίμιον σῶμα καὶ αἷμα τῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Leonis Grammat. Chron.

Plum Blachernen ſe acceſſit, ubi divinum A
Numen placare contendunt. Deinde cum
Hymnorum cantibus ſacram Deiparæ ve-
ſtem efferentes, extremo maris littori eam
admoverunt: magnaque prius data aeris B lib. T. mſſ.
tranquillitate, conſeſtim ventorum impe- pag. 464.
tus vehemens excitatus, & in mari prius
pacatiſſimo fluctuum inſultus ad invicem
facti ſunt ingentes, adeo ut impiorum
Ruſſorum navigia confringerentur, pau-
cis eorum periculo ereptis. Bardæ vero
Cæſari celebri proceſſu delato, & Pala-
cei coloris Scaramangio induto, Damia-
nus Patricius & accubitor ad horologium
iedens honorem exhibiturus non aſſurre-
xit. Eo viſo Cæſar ira excanduit, deaura-
tumque triclinium ingreſſus, & ad Impe-
ratorem conſidens, ex mœrore & furore
lachrymis perfuſus eſt: Cauſam Imperato- C
ri roganti dixit ille. Mihi Imperii tui
juſſu dignitate magna provecto Damianus
contemptum & Imperio tuo proirum il-
laturus Senatu Comitatuque præſente non
aſſurrexit. Iratus Imperator Maximianum
quondam Cubicularium Damianum tolle-
re, & ad ſancti Mamantis Emporium ab-
ducturn detrondere, & in cuſtodia mit-
tere conſeſtim jubet: eodemque die Ba-
ſilium Protoſtratorem in Accubitorem e-
vehit. Hoc audito Cæſar invidit, & ab eo
momento Baſilium occidere meditabatur.
Michael autem Baſilium cum uxore Maria
divortium inire coegit, data ei Eudocia
Ingerina, & Dominam germanam; con-
jugem habere juſſit. Era: quippe Imperato-
ris pellex, & ab eo ceu renuſtate præ-
ſtans dilecta. Priori vero ejus uxori Ma-
certo auri pondere & aliis quibuſdam col-
latis, in Macedoniam ad parentes remiſit.
Theclam vero propriam ſororem ſibi aſci-
vit, ut eam privatim haberet. Ab eo tem-
pore ab invicem diſſidentes, & ſimiſtrum
aliquid de ſe invicem ſuſpicantes, Cæſar
& Baſilius, quomodo alter alterum prode-
ret, quærebant: privatim vero Baſilius Cæ-
ſarem quaſi adverſum ſe machinantem
convictabatur. Baſilius Imperatorem ſibi
conciliare meditatus, cum Symbatio Pa-
tricio & curſus publici Logotheta Cæſa-
riſque genero amicitiam iniit: & datis ju-
ramentis conſenſum perpetuum & fœdus
inviolabile ad invicem habiturus promi-
ſerunt. Certiorem autem reddidit Baſilius D
Symbatium, horrendis juramentis aſſerens:
Te plurimum diligit Imperator, meque
pro te ſemper ſollicito Cæſarem te creare
cogitat, ſed foceri tui ratione, nequit hoc
exequi. Ille Baſilii juramentis deceptus,
Bardæ Cæſari ſocero proprio adverſarius
factus eſt: & ad Imperatorem accedens jura-
mentis adhibitis fuaſit: Cæſar interficere te
conſiliatur: & conjurationis ordinem aperuit.
Imperator ergo Symbatii juramentis ductus,
Baſilique teſtimonio confirmatus, ſecretas
in Cæſarem moliebatur inſidias. Baſilius
cuncta contra Cæſarem probe inſtructa co-
gnoſcens, ſeque quod paraverat in Urbe non
poſſe exequi, adverſus Cretam claſſem & pag. 465.
exercitum movere ſuadet Imperatori. Dum
hæc agerentur, Leo Philoſophus Bardam
Cæſarem monet, ut metueret, & a Baſi-
lio ſibi caveret. Cæſar in adverſum Impe-
ratori atteſtabatur ſe Baſilio parcere. An-
nunciationis autem feſto ad Eccleſiam,
quæ eſt in Chalcopratiis, proceſſu facto,
peracto ingreſſu, & Evangelio lecto, Pha-
tius Patriarcha & Imperator cum Cæſare
& Baſilio Accubitore ad Catechumena
conſcenderunt, & Patriarcha pretioſum
corpus & ſanguinem Domini noſtri Jeſu

Christi manibus tenente, calamum intingentes Imperator & Basilius venerandis Crucibus appositis subscripserunt juramento, Cæsari affimantes eum cum ipsis profectionem sine periculo posse capessere: Leo quippe Philosophus Bardam manifeste obtestabatur, ne expeditionis comes abiret: Egressum enim semel non rediturum prædicebat. Sacro vero Paschatis festo, cum exercitu copioso solvens Imperator, ad Thracensium Themasse contulit: classe autem ad locum, cui Horti nomen, appellente, Basilius Accubitor Cæsarem occidere meditabatur: Aderant consilio Marianus ejus frater, Petrus Bulgarus, Joannes Chaldius & Constantinus Toxaras: Joanni vero Neatocomiti consilium innotuit. Is veniens ad Cæsaris tentorium, occidente sole, & Procopio Cæsaris Protovestiario factus obviam affirmabat: Dominus noster Cæsar postero mane membratim concidendus est. Ingressus ille nunciavit Cæsari: Cæsar his auditis, Procopio dixit: Abi, dic Neatocomiti: Hæc tyrannia tu ipse differninas. Summo vero diluculo iisdem omnibus congregatis, quæ nunciata fuerant, manifestavit: & de illis consilium expetit. Philotheus Protospatharius & Generalis fidelis ejus amicus dixit Cæsari: Crastina die, o Domine, aurei & Persici coloris vestimento induere, & inimicis tuis coram appare: a facie tua illi fugient. Sole itaque exoriente consecutoque equo, ad Imperatoris Comitatum veste splendida fulgens accessit. Moxque Constantinus Toxaras Basilii consilio morem exhibiturus veneraþundus procubuit, & ejus adventum Basilio significavit. Basilius pariter progressus Cæsarem veneratus est, & manu apprehensum ad Imperatorem deduxit. Cæsar Imperatori assidens dixit: Exercitu cuncto jam collecto jube, Domine, in Cretam transferari. Basilius vero retro stans gladio idum impegit, & postea una reliqui Cæsarem Imperatore spectante membratim concidentes. Erat hora diei tertia. Statim autem Imperator & Basilius in Urbem regressi sunt. Et ad portum Acritæ appellentibus, effusisex Urbe civibus Imperatoris videnti cupidis, nonnullus Monastico habitu indutus & sublimi petra ad Imperatorem vociferabatur: Prælcaram certe expeditionem fuscepisti, o Imperator, qui affinem tibi conjunctum & paternum sanguinem gladio effudisti: Væ tibi, væ tibi, qui hoc patrasti: Iratus Imperator & Basilius, carnificum Principem mittunt Mauroheodorum, qui Monachum gladio interimeret. Confertus vero populus dementem & agitatum Dæmone conclamabat: atque ita vix pœnam effugit. Cæterum sabbato Pentecostes circa vesperam Photio Patriarchæ per Rendacium Protovestiarium Basilii consortium Basilio sacrum, ut coram nunciaret, significavit. Postero die Scilæ duæ delatæ sunt: Populus vero sub uno Imperatore, ut duæ Scilæ deserrentur, obstupebat. Imperatore solemni processu progrediente, Basilius, ut moris Accubitori breviori tunica ornatus, spatham gerens incedebat. Ad Regias autem usque portas progressus Imperator, diadema, prout Imperatores solent, non depositit, sed ad sanctas usque fores cum eo penetravit, & retro versus, ac reginitus Amboniis gradus tresascendit: Infra Ambonem stabat Basilius Accubitor: infra Basilium vero Quæstor, & A secretis Leo renunciationis libellum manibus tenens, & Michael Præ-

A Χελοῦ, ἡ βάλωμεν ὅπ βασιλεῦς, ἡὸ Βασίλειος τὸς τιμίως ὑπήρχαλαν σαυρὸς, ὅρκῳ βεβαιώντες ᾧ Καίσαρα ἀφόβως ἐξελθεῖν μετ' αὐτῶν ἐκ τῆ πόλεως. φασρὸς δὲ Λέων ὁ φιλόσοφος παρηγγύατο τῇ Βάρδᾳ μὴ ἐξελθεῖν σωὶ αὐτοῖς. ἐξερχόμων δὲ ἐναγχ μὴ ὑποστρεφῆναι. ἀπὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τὰ ἁγία Πάσχα. ἀπάρας ὁ βασιλεὺς μὲ πολλὸν στρατὸ, καπέλαβεν ἐκ τῆ Θέματι τῆ Ὀρφικοσίων. ἀπλικωσάντων δὲ αὐτῶν εἰς κήπως, Βασίλειος Παρακοιμώμενος βωλλῶ ἱποτοιῆσαι ἀνέλειν Καίσαρα. ὑπῆρχον δὲ ἐκ τῆ βωλῆ Μαριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτὸ, ἡ Πέτρος ὁ Βούλγαρος, ἡ Ἰωάννης ὁ Χαλδίας, ὁ Κωνσωντῖνος ὁ Τοξάρας· Ἰωάννης δὲ ὁ Νεατοκόμπος διήγνω ταῦτα. ὡ καπελθὼν εἰς τὼ τὸ Καίσαρος πέντε ἀπλίω διώμπτος, ἡ σωυτυχὼν

B Προκοπίῳ Πρωτοβεστιαρίῳ τῷ Καίσαρος διιβεβλαῖται αὐτῷ, ὅτι αὔριον μελλὸν καπακόπτεινα ὁ διώσπος ὑμῶν Καίσαρ. ὁ δὲ ἐισελθὼν ἀνήγγειλα ταῦτα τῷ Καίσαρι. ὁ δὲ Καίσαρ ταῦτα ἀκούσας εἶπε Προκοπίῳ. ἄπιδι, εἰπὲ τῷ Νεατοκόμπι· τὰ ζιζάνια ταῦτα σὺ διιγείρεις. ὀρθρου δὲ βασίλως τὰς αὐτὸς πάντας φροσκαλισάμβους διεπάρησα τὰ λαληθέντα αὐτῷ, βωλλῶ ὑπ' ἐκπὸν παρ' αὐτῶν. Φιλόθεος δὲ Πραιτωπατάριος ἡ Γωνιὸς φροσφιλὴς αὐτῷ ὢν, εἶπεν τῇ Καίσαρι· αὔριον, ὦ βασπα, περιβαλὲ τὸ χρυσοπέρασπόν σου χιτωνίσκον, ἡ ἐφθιτι πὶς ἐχθροὶς σω· ὅπὸ φροσώπη σου φλῦσπαι. τὰ κλίνδι ἀπατελασπος ἐπηρ ὑπιβὰς παρηγέιπο φρὸς τὼ κόρτιω τῶ βασιλέως μᾶ σολὺς λαμφᾶς. Κωνσωντῖνος δὲ ὁ Τοξάρας τῇ βωλῇ τῶ Βασιλεὶ φρὸ πάντως φροσκυνήσας αὐτὸν· ἡ ἰμιλώσπ Βασιλείῳ ᾧ αὐτῷ ἐλάλησι. Βασίλειος δὲ ἐξελθὼν φροσεύσπσεν αὐτῷ, ἡ τῇ χειρὶ κατήσας φροσήγαγε φρὸς τὸν * Βασίλειον· ὁ δὲ Καίσαρ συγκαθιδίσας βασιλεῖ, ἔφη· τὼ λαὸ πανπὸς, βασπα, ἐπισυναγωγιμένου φρόεζεν διακρᾶσαι ἐν τῇ Κρήτῃ· ὅπιδν δὲ ἡ τοὺς ὁ Βασίλειος δίδωκεν αὐτοῦ μᾷ τὼ ξίφος, ᾧοἱ λοιποὶ οἱ μὲν αὐτὸν μελλὸν καπέκοψαν αὐτὸν, τὸ βασιλεὺς βλέποντος ὥρᾳ δὲ ὢν τελέυτης ἡμέρας. ὦ Θεὸς δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Βασίλειος ἐπὶ τὴ πόλιν ὑπέτρεψαν. ἐρχομένων δὲ πρὸ τὸ ἐμπόριον τῦ Ἀκρίτα, λαὸς πολὺς συωκιμένη ἰδεῖν τὸν βασιλέα, ὅςτις μονεχικὸν σχῆμα περιβεβλημένος ὑψηλᾶς πέτρας ἐπεφώνει τῷ βασιλεῖ· καλὸν ταξίδιον ἐποίησας, ὦ βασιλεῦ, τὸν ἰδιοσυγγενῆ ᾧ τὸ πατρικὸν αἷμα ξίφει ἀνελών. ναὶ σοι, ναὶ σοι, ὅτι ταῦτα ἐποίησας. Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ᾧ ὁ Βασίλειος ἀποστέλλωσι Μαγγλαβίτλιν τὸν Μαυροθεόδωρον ξίφει ἀνελεῖν τὸν μοναχόν. οἱ δὲ λαοὶ ἐπιθρεμμοῦτες * ἄπτωσι ᾧ διωμόσπτε * ἄνομος αὐτὸν εἰς * ὦπτο μόλις παρηλθε τῷ τιμαλίᾳ. ὁ δὲ * ἔλεγον * σαββάτῳ ἡ Πεντηκοσῆς ἱμέρας Φωτίῳ Πατριάρχῳ * δὲ βασιλεὺς ᾗς Ρενδακίῳ Πρωτοβεστιαρίῳ αὐτὸ * ἀναγορδσιν ἡ βασιλέως ποῆσσαι Βασιλείῳ· ᾗ τῇ ἑπαύριον ἐξελθὼν δύο σκιλία. οἱ δὲ λαοὶ ὑπαράχθωσαν, πὰς ὑτὸς βασιλέως ὅπτος δύο σκιλία ἐξελθον. τὰ δὲ βασιλέως διερχομένων τῷ φροιλθόντος ὑπὸ τῷ Βασίλειος πεμνάτων φορῶν σκαραμάγγιον μετὰ σπαθίου, ὡς ἴδος Παρακοιμώμενος, μέχρις δὲ τῇ βασιλικῶν πυλῶν ἐλθὼν ὁ βασιλικῶν πυλῶν ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς, ὡς ἀπέδωκε τὸ ξίφος, καθὼς ἴδος ἐισὶ πὶς βασιλεῦσι, ἀλλὰ μετ' αὐτὰ ἀσπάσθη μέχρι τῇ ἁγίων θυρῶν, ἡ ἀντιστραφεὶς ἀνέβη τρεῖς βαθμὰς τῦ ἀμβώνος ἐστμμένος· καὶ ἐκὸ κάτω τὸ ἀμβώνος Βασίλειος ὁ Παρακοιμώμβος, κάτωθεν δὲ Βασιλείου Λέων ὁ * Κάσωρ καὶ Ἀσηκρήτις ἐχων τόμον ἐπὶ χεῖρας, καὶ Μιχαὴλ Πραιπόσιτος ὁ Λγγύρης, καὶ

* παραδίδ.

Edit. Paris. pag. 466.

* δεσπόλα

* ἄνομος

* ἔλεγον

* δὲ

* Κάσωρ

σί Δήμαρχοι ἄμα τοῖς Δήμοις. Ἤρξατο δὲ οὗτος Λεόντιος ὁ Λυκ-
κρίτης ἀναγινώσκειν λέγων. ὅτι Βάρδας ὁ Καῖσαρ ἠβουλεύσατο κατ' ἐμοῦ ἀναλεῖν με, καὶ ἐξ ἧς ὑπεξῆγαγέ με τῆς πόλεως. καὶ εἰ μὴ διὰ Συμβατίαν καὶ Βασιλέως ἠμυνόμην, ἦν ἂν δὲ τοῖς ζῶσιν ἡμῖν. ἐπολέμησε δὲ ὑπὸ τῆς ἰδίας ἁμαρτίας. Θέλω δὲ Βασίλειος Παρακοιμώμενός σε πρὸ τούτου, καὶ φυλάττοντα τὴν ἡμῶν βασιλείαν, καὶ τὸ ἐν Ῥώμῃ ἱλαθῆναί με εἶναι φύλακα τῆς ἐμῆς βασιλείας, καὶ ὑπὸ πάντων ὡμνεῖσθαι ὡς βασιλέα. Βασίλειος δὲ ὁ ἐπάρχατο δακρύων, καὶ ἐνδυκῶς ὁ Βασίλιος Φατίνῳ Πατελαρχῃ τοῦτο μεμα, ἄρας ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς, ὃς ἐσεσκεπάγκει ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ· * ἐποίησεν οὖν ἐν αὐτῷ, Θεοί Προμήθεως ἐνίγκαντες ἐνδυτὸν ἐσσο καὶ ὑπόδημα ἐπὶ τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὁ Πατελάρχης, καὶ ἔρρι ἀπὸ τὸ κιγκλὶς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπέδωκεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ· Ἐγὼ σκήπτρων πεσόντων, ὡς ἴθος, ἔστ-λεν ὁ Μιχαὴλ τὸν Βασίλειον, καὶ ἐθριμβεύσαν πάντες. Μιχαὴλ δὲ Βασίλειν πολλὰ πὰ ἐτιν. ὁ δὲ ἠτιμοπαπαγὸς Κάσαρ ὁ Ασκριπτιεξέλιδαν ἐν Νικομιδείᾳ, καὶ ἐλάσαν εἰς μοῦλ ἀνδρείαν ἐμειν μέσον τὸ Λιβαδίν. Ἰωὺ ζήκειτο φρίαρ, καὶ πεσὼν ἐν αὐτῷ ἀπεπνίγη, καὶ ἐπάρκειεσεν. Συμβατίος δὲ ὁ γαμβρὸς τὸ Καίσαρος ἀποτυχὼν ἦ τῆ Καίσαρος ἀξίας, ἐδὼ ὅτι ἐν ἐπαίχθη ὑπὸ τῆ Βασιλεία, εἰς μίσος καὶ τὸ Βασιλέως κινέναι· καὶ συμβιβλεύσαμβος μετὰ Γεωργίου τραπλάτη τὸ Πυχάτη τῇ ἐπαύρων αὐτέναι τραγικῆς φραβλεθῶμαι αὐτ αὐτῷ· καὶ φραβλεθὼν Λογοθέτης τὸ Δρόμου ὁ Τζιμιρ, κἀκείθεν Κόμης τὸ Οὐκιὰν· ὃ ἐξελθόντες ἀμα σὺν Συμβατίος καὶ ὁ Πυχάνης, ἤρξατο καπερφέρειν Ϛ πυρπολεῖν πᾶς τὴ χώρας ἀμπελώνας· ἰὼ ὦ καιρὸς τὸ Θέρες, ἀθρησιμεύτες Μιχαὴλ μόνον, ἢ δὲ Βασίλεσον ἀποβαλὼν ὑπέντατα. ταῦτα μαθόντες οἱ Βασιλεῖς ἐκέλεσαν τοῖς λοιπὸς στρατιάτας πᾶσας καταπολεμῆσαι. βωλεύσαμβος δὲ Νικηφόρος ὁ Μαλεῖνος ἤρξατ' ἀγγγαρεύειν μέσον παντὸς τὸ λαὸ, ἵνα δόλῳ πᾶσας κρατήσωσι, καὶ μὴ φανερᾷς πολεμεῖν εἰς μερικὸν μετέσωσι πόλεμον, ἐκράτησε δὲ ὁ Πυχάνης ᾧ ἀραστὴς αὐτὸ εἰσήγαγον ἐν τῇ πόλει, καὶ τῇ ἀφοσάξει τὸ βασιλέως ἀποτυφλοῦ αὐτὸ Καισαρεῖτες ὁ Μυίαρης, καὶ Θέσαντες ἐν τῇ Μιλίῳ ἐπίδικα αὐτῷ σκεῦος ἐν ταῖς χεραὶ αὐτὸ, καὶ ἦρε βίτου πάντες οἱ ἀβροφόλυβοι ἐν αὐτῷ, ἕστ ἐκ ἀφωμβίτου ῥίσεως ἔχρη. καὶ μεθ' ἡμέρα λ. ἐκράτησε Συμβάτιος ὁ Αρμένις ὑπὸ Μαλεῖνος Κιλτζιμὲ ἐν παδοχείῳ· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸ ὁ Μαλεῖνος εἰς τὸ βασιλέα, ὅντος αὐτῷ εἰς τὸ ἅγιον Μάμαντα. καὶ ἀφοσάξει τὸ βασιλέως ἀγιστὸν Πυχάνων εἰς ὑπάτησαν Συμβατίν, δέντες εἰς χεῖρας Πηγάνη Θυμιατήριον ὁσχάκιστον θυμιᾷν αὐτὸν· καὶ ἀποτυφλώσαν αὐτὸν Συμβάτιον ἦ τὸ ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἐκκόπτωσι καὶ ἦ δέξιαν αὐτὸ χεῖρα, καὶ ἐπέδωσαν αὐτὸν εἰς τὸ Λάυσα, καὶ ἐνδυκῶσαν σκεῦος ἐν τῷ κελλίῳ αὐτὸ, ἵνα ὀξίκῃ ἀφοσαίρωσιν, ἐπιβρίπτῃ αὐτῷ τί· καὶ μεθ' ἡμέρας τρεῖς ἀπηγγείλαν αὐτὸς ἐν τοῖς ἰδίοις οἱ ποιῆχοντες ἐν τῇ φρυρᾷ· ὁ δὲ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἀποστέλλας μηχανικὸν, ἦ λιγομβῶν Λάβαρον, ὄξᾳ ἐκ Κωνσταντίνων ἦ Καβαλλαρικὸν τὸ πάρα, ὃν ἐβρίσκησιν· ἐξ Θέλων εἰσαγαγεῖν ἐν σάκκῳ· ᾧ μὴ χωρὶς * ἐντυλλῶν ἐξήγαγεν ἐκ τὸ παφὰ ἅμα τῷ ὡμοφορίῳ αὐτὸ ᾧ τὸ τῆς φορᾶς τὸ βασιλέως ἀπέκλεισεν ὁ Ὕπαρχος ἐν τῷ Πραιτορίῳ, ᾧ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἱππικὰ ἀγαγὼν αὐτὸς, ᾧ ἀπογυμνώ- * μαγλάβια σας ἐνυλ· * μαγλάβια, ᾧ πὰ σᾶ αὐτ ἀποσέλας κατὰ

positus Angurę, & cum Tribubus populi earum Duces. Leo itaque A ſecretis incæpit legere, dicens: Bardas Cæſar mihi necem machinatus eſt: Ideoque Urbe me fubduxit: & niſi mihi per Symbatium & Baſilium Innotuiſſet, vivos inter non amplius agerem, propter fcelera verofua penas morte nque pertulit: Baſilium vero Accubitorem, ſeu fidelem & Imperii ſervatorem, qui hoſte me liberavit, Imperii cuſtodem eſſe volo, & ab omnibus velut Imperatorem excipi. Interim Baſilius lachrymis opplebatur: & Inperatore Photio Patriarchæ ſtemma capite ablatum tradente, ut is ſanctam mentiam inicrret, Ipſe Photius ſuper eo preces fudit: tum vero Præpoſiti infignioribus veſtimentis, quæ Diviſiſa, & ocreis Imperialibus Baſilium Indnerunt: qui ubi clamyde indutus eſt, B ad Imperatoris pedes procidit: Demum egreſſus Patriarcha ſtemma ex Imperatoris capite ſublatum ipſi Imperatori tradidit, ſceptriſque pro more inclinatis, Baſilium Michael coronavit: cunctique ſaltis acclamationibus profequuti ſunt. Michaeli & Baſilio multos annos. Porro Caſtor ſecretis, qui tomum legerat, Nicomediam pergens in Monaſterium quoddam virile profectus, medio in præcello manſit. Erat autem ibi puteus, & in eum decidens, ſubmerſus & ſuffocatus eſt ibidem. Symbatius vero Cæſaris gener, Cæſaris dignitate fruſtratus, a Baſilio ſe deluſum perſentiens, adverſus Baſilium exarſit odio, & conſilio cum Georgio Pegane militiæ Magiſtro accepto, in ejus locum C Dux inſtitui poſtulavit. Gumer deinde Opſici Comes curſus publici Logotheta effectus eſt: erumpentefque ſimul Symbatius & Peganes, regionem omnem ſubvertere, & agros vitefque igne devaſtare cœperunt: Erat enim meſſis tempus: fauftaque precabantur ſoli Michaeli, Baſilium vero diris devovebant. De quo certiores facti Imperatores reliquos Duces in eos arma movere juſſerunt. Porro Nicephorus Maleinus commentus eſt ſchedulas per exercitum diſpergere, ut iis dolo & arte deprehenſis, in apertum civile bellum haud deiecterent. Comprehenſus eſt itaque Peganes, & ſubtanum in Urbem Imperatoris juſſu induxerunt. Conſtantinuſque Myia- D res oculis eum privavit: tum ad Miſſum confidere juſſo vaſculum manibus tenendum tradiderunt, in quod viatores, quod placitum, projicielant: & poſt dies tri- ginta Symbatius Armenius a Maleino in Cheltſines hoſpitio detentus eſt, quem ad Imperatorem ad tanctum Mamantem tunc profectum Maleinus induxit: & Imperatore jubente in Symbatii occurſum Peganem advocant, teſtatoro thuribulo ut el thus adoleret Peganis manibus poſito. Poſtmodum Symbatio oculum unum effodiunt, & dexterea ejus manua amputata, ad Lauſi eidem ſtatuunt, in ejus ſimum vaſe locato, in quod quiſque quod ſuggereret animus, mittebat: tribuique diebus peractis in proprias domos cuſtodiendos abduxerunt. Porro Michael Imperator miſſo artifice nomine Labari Conſtantinum Caballiarum e ſepulchro eduxit, cujus cadaver ſanum & incolume reperit, noviſſimque facco circumponere, cum capi rion poſſet, circumvolvit illud. Janem Patriarcham pariter una cum pallio monumento eruit: Mox Imperatoris ſententia Præfectus in Prætorii carceribus incluſit, & equeſtri certamine celebrato denudatos verberibus afflixit, & ad Ama-

Edit. Paris. pag. 467.

striani locum ossa eorum missa combusse-
E loculo vero Coprorymi yiridi marmore
arte mira compositio, & ferra per colum-
Edit. Paris. pag. 468. nas fcisso repagula in Monasterio ab eo
ad i hari Palatium condito confecit. Cæ-
terum Imperator Leo ex Michaele & Eu-
doxia Ingerina natus est, superstite adhuc
Michaele, prima mensis quarti die, indi-
ctione decima quinta. Equestres porro lu-
dos ipse Venetæ factioni annumeratus
ad sanctum Mamantem Imperator edidit.
Constantinus autem ex Argyropia oriundus,
Thomæ Patricii, & Genesii Pater, excubia-
rum Drungarius inter illos Albus equita-
vit, Agaliarus equitavit Prasinus, hoc est
viridis, Crasas tandem Russius. Imperato-
re declarato victore, & ad coenam una cum
Basilio & Eudocia sedente, Basilicianus
Patricius, ob curtum ab eo solerter re-
ctum, Imperatorem laudabat. Eum Im-
perator surgere, & Imperiales ocreas de-
trahere, & indueere justit. Illo tenuente,
& in Basilium oculos conjiciente, Impe-
rator cum furore ita fieri mandavit. An-
nuente Basilio, ocreas imposuit: Ait vero
Basilio, Deum obtestatus Imperator: Me-
lius alii, quam tibi, congruunt: Numquid
enim, ut te constituí, alium pariter Impe-
ratorem creandi mihi potestas est? Hæc di-
cens ira sensim in Basilium exardescebat.
Eudocia vero lachrymans Imperatori di-
cit: Imperii dignitas, Domine mi, praditus
est, & ea nos indigni honorati sumus; ne-
que illam contemnere justum est. Respon-
dit Imperator: Ne super hoc tristeris, Ba-
silisciánum ad Imperium promovere ani-
mus est. Porro Basilius ira & mœrore ma-
gno tenebatur. Egressus autem Imperator
ad venandum, Monachus quidam char-
tam qua insidiæ a Basilio paratæ describe-
rant tradidit. Ea lecta, & in furorem ver-
sus, in Basilium machinatur. Matre au-
tem Theodora Imperatorem ad Anthemii
ædes advocante, Renatium Protovestiia-
rium cum domesticis allis, ut venarentur,
& ipse matri offerret, misit. Basilius au-
tem adversus Michaelem facinus ifruebat,
& profundo mœrore deprimebatur. Ad
coenam vero sedente Imperatore, Eudo-
cia Basilium invitavit, ut conviveretur;
cum Imperatore vino ipse ingurgitante,
Basilius quasi necessitate ductus in cubi-
culum interius penetrans serram, cum va-
ridus esset, turbavit: adeo ut porta Imnime
claudi posset: & digressus cum Imperato-
re ad coenam recumbebat. Imperator jam
temulentus, & Ingerina pro more ei colla-
tante exurgens, a Basilio manu ducebatur,
& in penetrale secedebat, cujus manum
cum deosculatus esset Basilius, discessit.
Intra cubiculum Imperatoris jussu recum-
bebat Basilicianus somno gravatus in
lecto Rentacii ad ejus custodiam. Igna-
pag. 469. tius autem cubicularius ad januam cubi-
culi obstrandam progressus, consulam
reperit. Quare in deliberationem ductus,
capillos sibi veliens, in lecto tedebat. Im-
peratore vero somnum morti quamprosi-
mum obdormiente, de repente Basilius
cum allis adveniens januas aperuit: trem-
efactus Ignatius in adversum obstitit,
ne Basilius intraret. Petrus autem Bulga-
rus sub Basilii axilla irrepens, & ad Im-
peratoris lectum penetrans, ab Ignatio vi-
res adversas opponente detentus est, ex
quo somnus Imperatoris solutus: Joannes
vero Chaldius plaga gladio inflicta manus
ejus abscidit, Jacobitzes vero Persa, &
alii Basilianum ente vulneratum e lec-
to in pavimentum deturbarunt. Mariapus

καυσεν τὸν τοῖς Δμαρτωῦ. ℣ ἡ λάρνακα ℣ Κοπρωνύμιν
σφόσιμον μεν ἡ θαυμασιν ἰδιαφυσας ἰσοι μεν ἡ δια τὸ
αὐτ᾽ αὐτ᾽ κτιδ᾽ ἐντι παρ᾽ ἐν τῷ σαλαγιῳ ἐν τῷ Φαρμιγκ-
πηδῶ ἡ Δίων ὁ βασιλικὸς ἐκ Μιχαὴλ ᾧ Εὐδοκίας τῆς ἐγ-
γαμίτης ἰτι πιμότης αὐτῶ ℣ Μιχαὴλ, μιλιὸς τηταρα σφρ-
γὴ Ἰσδιτικιως ιδ. ἰσπ᾽ μοι δι ἰπτικὸν ἡ βασιλικὸς ἐν τῷ
ἀγίῳ Μαμαντι ἰ πσῶσας Βίνος. Κωνσταντῖος δὲ ὁ ἐξ
Ἀργυρίων ὁ πατὴρ Θωμᾶ Πατρικίου ἡ Γενεσίου Δρυγγα-
ρίος ὁ ἐν τῆς Βιγλατζ᾽ πην λαὸς, πράσινος ᾖ ἵππευσεν
Ἀγαλιάνος, Ῥωσιος δὲ ὁ Κρασᾶς, ὅπερ ἐστὶ βασιλικὸς, ᾖ ἐπὶ δόξης καθιδύντος ἅμα Βασιλείῳ τῷ
Εὐδοκίᾳ Βασιλικησιακὸς ὁ Πατρίκιος ἰπῳσι τὸν βασιλέα
ὡς ἀδρως ἰλασαπα ἐν τῷ ἅρματι. τοῦτον ἀναςῆναι
κελεύσας ὁ βασιλεὺς τὰ τζαγγία αὐτῶ προσέτεζε
σύρας ἡ ὑποδήσαι. τῷ ἡ αὐφεντος ᾖ πρὸς Βα-
σίλειον ἀποβλέψαντος, ἐν θυμῷ προσέταττεν ὁ βα-
σιλεὺς ταῦτο ποιεσαι. τῷ ἡ Βασιλείῳ ἰπιθῶντος αὐ-
τῷ, ὑπεδήσατο τὰ τζαγγία. ἰρη δὲ ὁ βασιλεὺς
μεθ᾽ ὅρκου τῷ Βασιλείῳ. ὡς ὑπὲρ σὲ κάλλιον αὐτῷ
πράτησι. μὰ δῶ ἐγω ἰζωτίας, ὡς σὶ βασιλέα ἰ-
πσῆσα, ᾖ ἄλλον ποιῆσαι; ᾖ ὀργίζετο, κῷ Βασι-
λείου Συμμιλῶς. ἀκρῦσαι δὲ ἡ Εὐδοκία ἰρη τῷ βα-
σιλεῖ. τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, δέσποτα μου,
μέγα ἰστὶ, ᾧ ἀναξίως ᾗ ἡμεῖς ἰτιμήθημεν. ᾗ οὐ
δίκαιον ἰζι καταφρονεῖσθαι αὐτό. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπεν-
μη λυπεῖ σαι τοῦτο, ᾗ δῶ ᾧ τον Βασιλισκιανὸν βασι-
λέα δεῖλον ποιῆσαι. Βασίλειος ᾗ ὁ θυμῷ ᾧ λύπῃ με-
γάλῃ γέγονε. ἐξελθόντος ᾗ τῷ βασιλέως ἐν τῷ κυ-
νηγίῳ μεταχὲς τις ὑπατικὸς, δίδωσιν αὐτῷ χαρτίων
ἐν καὶ αὐτὰ μελεπομένων ἐπιβουλὰς αὐτὸν βασιλεῖ. ℣ ὃ * μιωσατο
ἀναγνὸς ᾗ θυμοθεὶς μηνᾶ κατὰ Βασιλείου. τὰς ᾗ
μητρὸς αὐτῶ Θεοδώρας καλεσάσης ἐν βασιλέα εἰς τὰ Ἀν-
θεμίου, ἀπήρειδε ἡ Ῥενατάκιον τὸν Πρωτοβεστιάριον αὐτὰ
μετὰ ᾗ ἐτέρων ἀνθρώπων οἰκείων αὐτῷ, πρὸς τὸ θηρεύ-
σαι τι, ᾗ δοθεῖσθαι τῇ μητρὶ αὐτῷ. ὁ δὲ Βασίλειος συ-
νεκαθέζετο κατὰ Μιχαὴλ, ᾧ ὧν συνθρασὸς πάνυ. ἐπ-
ὶ δείπνῳ δὲ τὸ βασιλέως καθιδύντος, προσκαλέσα-
το Εὐδοκία ᾧ Βασίλειον συμδειπνῆσαι αὐτῷ. τὸ δὲ βα-
σιλεὺς οἴνῳ πολλῷ χρησαμένῳ, ἀπαγὰς Βασίλειος ὡς
δι᾽ τινα χρείαν ἐν τῷ κοιτωνι, διατρίψας τὰ κλεῖθρα
δυνατὸς ὢν, ὡς μὴ κλεισθαι τὴν θύραν. ᾗ ἀπῆλθον
συμδεῖπνον πάλιν μετ᾽ ἡ βασιλέως. τῷ ᾗ βασιλέως πάνυ
οἰνωθέντος, τῆς Ἰγγερίνης κατὰ τὸ αὐτῷ συγχαίροντος,
ἀπαγὰς Μιχαὴλ χειροκρατούμενος παρὰ Βασιλείου ἀπήλ-
θεν ἐν τῷ κοιτῶνι, ᾧ ἐν χέρᾳ φιλήσας ἐξῆλθε βασι-
λεύς. ἐνθοῦτο ᾗ τὸν κοιτῶνος ὧ Βασιλισκιανὸς τῇ κλειδὶ
σὺν βασιλικὸς ὑπνώσας ἐν τῇ κλίνῃ Ρωμαϊκὸς ἀφὸς φο-
λακὴν αὐτῷ. Ἰγνάτιος ᾗ Κοπρωνίτης ἀπελθὼν ἡ κλείσαι
ἡ θύραν τὸ κοιτῶνος ἄφρ ἰπεγκαμμένου. ὁ ἀπογνὸς ἐαυ-
τὸν ἐπὶ τὴν κλίνης ἡλῶν τὰς τρίχας αὐτῶ. τῶ δὲ βα-
σιλέως ὕπνον διάτερα παραλύσαντος κοιμωμένου, ἀ-
θρόως ἐπὶ Βασίλειος ᾗ ἑτέρων τὰς θύρας ἀνῳξε
ἡ ἱμερῶδες ἐξελθὼν Ἰγνάτιος ἀντέστητι Βασιλείῳ μὴ
εἰσιὰθεῖ. Πέτρος δὲ ὁ Βολγαρος ὑφ᾽ τὰς τὸ Βασιλικοῦ
μασχάλας ἐπιδὰς ὧρος τὸν κλεῖσιν τὸ βασιλέως κερα-
τὸν παρὰ Ἰγνατίου, ᾗ ἀντιστάντος αὐτῷ, ἔξωπος
ἐζήτουν ὁ βασιλεύς. Ἰωάννης δὲ ὁ Χάλδος παρὰ ᾗ ἑ-
ξίρως δὺς αὐτῷ, ἀπέκοψε τὰς χεῖρας αὐτῷ. Ἰακωβίτζης
δὲ ὁ Πέρσης * ᾧ Βασιλισκιακὸς ἐξ ρεα τραύσαντες ὑρέψαν * ᾗ ἄλλοι
αὐτὸν ἀπαθῆ μᾶλο, Μαριαπὸς δὲ ᾗ Βάρδας ὁ πατὴρ Βα-

σιλεὺς, ᾧ Κωνσταντῖνος ὁ Τοξαρᾶς, ὑπὸ ἴσαυρον ὁρμὴν φυλακὴν ἔξωθεν· ᾧ μόνος ἦν ὁ Μιχαὴλ ἔγκοιτος τῷ φιλτάτῳ

* Βασιλεῖ τὸν νεανίᾳ. συναζησάμενος δὲ μετὰ * Βασίλειον ὅτι οὐ πρὸς χεῖρας αὐτῷ ἐκόμισαν, ζῶντα αὐτὸν ἀπέσωσαν. Εἴ τι δὲ ὀπόλοιπόμενον; ᾗ χαλεπῶμος τῷ Βασιλείῳ ὁ * Χαλδαῖος, ὑποσφάξας ὥρᾳ Μιχαὴλ χεῖρας μὲν μὴ ἴσχυε τε, ὑπὸ τῆς πλείους δὲ κείμενον ὑλεισολογιώμενον κ᾽ Βασιλείου. ὁ δὲ τὸ ξίφος γυμνὸν ἀπλῶς ὑπῆρε κατὰ τῆς καρδίας τῷ Βασιλέως βιαίως ἐπ᾽ ἴγκατα αὐτοῦ, ᾧ σφαγὴς ἐπιπαχὺν ὡρὸς Βασίλειον, ὡς ἀσθμαχθμια πιστικός. ἐλιθάνους δὲ ὄντος ἐν τῷ Θαλάσσῃ συναζησάμενος καπλᾶσθ μὶ χειρὶ τὸ πῤῥάματος, ᾧ ἐξεπιάσαντες ἐλθόντες ὁ οἶκοι Εὐλογίου τὸ Πέρσου, ᾧ τὸν ἄρωστα ἐλθόντες τὰς Μαείης, ᾧ ἀνελθόντες ἐξ᾽ τὸ τοῦ κλίσου μέχρι τ᾽ παλατίου. πλᾶξ δὲ ἐν τῷ περιφράκτου τὸ πύργος, ᾧ κρατήσας Βασίλειος δύο τῶν μετ᾽ αὐτὸν ὄντων, ᾧ λακτίσας κατᾶξε τῶν πλάκα, ᾧ εἰσῆλθε μέχρι τῆς πύλης τ᾽ παλατίου. Εὐλόγιος δὲ Πέρσης ἐλάσεις τὴν αὐτὸ γλάστρην Αρτεβάσδου Ἐταιαρχῶν, ὡς Μιχαὴλ ξίφος ἐτειλδ-

* τῇ Βασιλ. πυσι· ᾧ ἀνοίξει * Βασιλέα. ᾧ ὁ Αρτάβασδος εἰσόφρμῶν αφῆς τὸ Παπίαν, Ἐ ἄραι ἀπ᾽ αὐτὸ πας κλείς βασιλεῖς,

* τῷ Βασιλείῳ * Βασίλειον. Ἐ ῥωμύλος ἔνδοθεν Βασίλειος ῥῆξ τᾶς κλοὶς τῶ παλατίου ὑπὸ χεῖρας, ᾧ τῷ ἴωσῶν Γριγόριον λεγόμενον τὸν Φιλήμονος ὑποῖστε Παπίαν. παρᾶδυ ᾧ Ἰσαὰκ ἦλθεν ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι, Ἐ εἰσῆγαγεν Εὐδοκίαν τὴν τῦ Ἰγγίρος μητᾶ δύξης πολλῆς ἐν τῷ παλατίῳ. ἀπέστειλα δὲ ᾧ Ἰσαάκιος Πραπόσιτον τὸ ἄραι τὴν Δικαιοπολίτισσαν, ᾧ ὡρὸς τὰς ἰδίας γονεῖς ἀγαγεῖν. ἀπέστειλα δὲ ᾧ Παῦλον Κοιπονίτην τὸ ἐπιφάσαι Μιχαὴλ. κ᾽ ἀπελθὼν ὑφῤ αὐτὸν ἐπετέλγμησεν ἐν τῇ σαγίσματι τὸ δίξιᾶ ἵππου, ᾧ ἄλμωνε, ᾧ πέγκαπε αὐτὸν ἐξωθεν κρημάμβα. ἄραε δὲ ἐπὶ ὀρθώσας ᾧ ὑλεισολογιμένας ἐπ᾽ αὐτῷ, Ἐ τὸν μητέρα ᾧ τὰς ἀδελφὰς αὐτὸ, ᾧ εἰσαγαγὼν εἰς πλοιάριον, ἀνῆκρανεν ἐν τῇ μορῇ τῆς Χρυσοπόλεως κρεκὲς αὐτὸν ἐπαφάσας ἐθαλεν.

A autem, & Pater Basilii Bardas, & Constantinus Toxaras flabant foris in excubiis: ita ut Domesticorum nullus, quæ cum Michaele gerebantur, resciret. At conjuncti cum Basilio collecti: Licet manus ejus præsideriminus, vivum tamen reliquimus, dixerunt: si superfuerit, quam defensionem habebimus? Mox Chaldius Basilium prosternit urutus regressus, Michaelem præcisis manibus de Basilio misere conquerentem & in lecto jacentem aperit, & districtum gladium in Imperatoris cor crudeliter adegit, & intestina ejus discidit: reversusque ad Basilium gloriabatur, quasi facinus egregium patrasset. Tempestate autem in mari exorta, una convenientes ad fretum, illudque trajicientes, ad Eulogii Persæ ædes descenderunt, eoque assumpto, ad Marinæ deflexerunt: utroque consentio, ad Palatium usque venerunt. Erat porro tabula obturans murum, quam Basilius manutentis comitibus duobus impacta calce confregit, & ad portam palatii penetravit. Turo Eulogius Persa patria lingua Artabasdo heteriarchæ locutus est, ut Michael gladio interiit: Atque aperi, inquit, Imperatori. Artabasdus ad Papiam contendens, fublatis vi ab eo clavibus, Basilio aperuit. Intro receptus Basilius Palatii claves tulit, & Gregorium Philemonis dictum, Papiam mane instituit. Confestim vero ad sanctum Mamantem misit, & Eudociam cum multo apparatu in Palatium intulit: misso etiam Joanne Præpolito Decapolitidam ad proprios parentes retulit. Paulo quoque Cubiculario, ut Michaelem sepeliret, mandavit. Illuc ipse profectus dextri equi quo vehebatur stragulo involutum compe- C rit, & viscera ejus pendentia: feminisque lamentatricibus & luctus pompam super eo celebraturis, matreque, & sororibus advocatis in naviculam impositum ad *Edit. Paris.* Chrysopolis Monasterium trajici præce- *pag. 470.* pit: Ibidemque tumulo condirum sepeliri.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ἰβασίλαδσε μετὰ Μιχαὴλ ἔτος ἓν, μῆνας δ᾽· ᾧ μόνος ἐπ᾽ ιθ᾽. φροτίπαξε δὲ τῇ Ἐπάρχῳ ᾧ Μαρμαρῇ ᾧ Πετρωπᾷ συναλθὼν ἐν τῇ φρρᾳ, ᾧ ἀναχορήσας μετὰ πασῆς τὸ λαῦ μόνος βασιλᾶα. ἀνακμάσω ᾗ νησάμενος ῥαβλαεᾷ τῶν παρὰ τὸ Θὴν γυμνμένων ἐκδίκησιν εἰς τὸν Μιχαὴλ ἐξχειρισμένος, ᾧ ἃ πέπονθεν ἅπασα αὐτὸν ἐξφόρους καιροὶς. ὁ μὲν Ἰακωβίτης κυνηγὼν μετὰ * βασιλέως ἐν τῇ Φιλοπατίῳ, * ξίφος αὐτῷ ἐκπεσόντος καπλᾶσθ τὸ ἵππου ἁρμαὐτῷ, τὸ σῶδος αὐτῷ μὴ Θάσασσε τῇ γλώσσῃ, ἀλλᾶ * ὑφρ κρατηθέντος ἐν τῇ σκάλᾳ, ὀρυχθεὶς ὁ ἵππος διέσυρε αὐτὸν ᾗ εἰς * φάραγγα ᾗ βυθὺνες διελθὼν, τῦτο μὲλιδὸν κατῆκφεν. Ἰωάννης δὲ ὁ * Χαλδὸς στρατηλάτης γίγονώς ἐν Χαλδίᾳ, Ἐ φοραδεὶς ἐξ᾽ τὸ βασιλέως μελετῶν, προσᾶξε τὸ βασιλέως ἀνεκκολπίδη παρὰ Ἀνδρέᾳ στρατηλάτῃ. ὁ δὲ ἐξελθὼν τὸ βασιλέως δευλέως ἐξωθεν παρᾶτ᾽ βασιλέως ἐν τῇ φρασεῖᾳ αὐτὸ, ᾗ ἐπώνυμον τὸ Χαρτοφύλαν, ὡς ἀπηνῆς ᾗ ὠμὸς φὸς τὸς αὐτὸ δούλους ὤν, μαχαίρως παρ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθε. ὃς ὁ βασιλεὺς κρατήσας, Ἐ μιλιδὸν καπαλᾶς κατέκαυσεν ἐν τῇς * Alibi Ἀτταλείαις. Μασσαλείᾳ· ὁ δὲ * Ἀπελάτης ὁ Περσὴς σκολικόβρωτος γενόμενος ἔζη ἀπελάγων. Κωνσταντῖνος δὲ ὁ Τοξαρᾶς εἰς

BASILIUS.

BASILIUS una cum Michaele annum unum & menses quatuor imperavit & undeviginti solus, Præfecto vero, & Mariano Petronæ filio, ad forum convenire, & Imperatorem solum coram omni populo renunciare jussit. Exercitum porro in Michaelis parricidas a Deo vindictam, & quæ singuli temporibus diversis passi fuerint, referre operæ pretium duxi. Jacobites quidem Inter venandum una cum Imperatore ad Philopatium gladium in terram lapsum levantem ex equo defilit: cumque pes ejus terrani nondum attigisset, altero in pensili scandula retento, perterritus equus, atrepto curfu per valles & præcipitia traxit, & membratim disserpsit. Joannes Chaldius pariter exercitus Dux in Chaldia constitutus, quasi contra Imperatorem machinaretur delatus, Imperatoris justu ab Andrea militiæ Magistro palo affixus est. Imperatoris Patruelis Asylco ab ipso in proprium Suburbanum nomine Chartophilam relegatus, ut crudelis & inhumanus in Domesticos, nocte ab ipsis gladiis confossus interiit: eos apprehentos & membratim concisos ad Amastrianı Imperator combusit. Apelates Persa a vermibus corrosus vitam amisit. Constantinus Toxaras apud Cibyrrhoetas gladiis

comminutus perlit. Marianus Imperatoris frater equo lapsus & pedes contritus, alitero pede vermibus putrefcente, moritur. Porro Imperator Natalitiorum Christi die celebri processus apparatu ad magnam Ecclesiam profectus, Stephanum filium suum baptizavit, & equis candidis ad currum junctis, cum Augusta in eo sedit. Basanes autem Præpositus una cum eis ad Patiatium usque puerum gerebat, Imperatore per viam nummorum munus spargente. Ingens autem sancti Polyeucti festo terræmotus exortus est: adeo ut diebus quadraginta & noctibus totidem terra concuteretur. Decidit tunc equi ad forum positi sphæra, & sanctissimæ Dei Genitricis fornix; adeo ut cuncti ad pfallendum coacti opprimerentur. Leo vero Philosophus ibidem forte repertus cantoribus & reliquis sub eo stantibus ut Ecclesia discederent monebat. Illi vero minime acquiescentes, uno simul sine perierunt. Ipse Philosophus ad columnam sub aliis structuris stans cum duobus aliis servatus est, nec non alii quinque sub ambone forte sedentes. Cæterum Imperatorem ad Ecclesiam accedentem & jam jam sacrorum participem futurum, prædonem & homicidam, sacræque communionis indignum Photius Patriarcha vocabat. Ille furore percitus Romam misit, & Romanis Episcopis deferentibus, scriptam in eum sententiam obtinuit, eumdem; throno deturbavit, & Ignatium Sanctissimum Patriarchum secundo Instituit. Ex Eudocia vero Ingeris filia Alexander Imperator natus est. Hic puer Basilii fuit legitimus. Imperator vero adversus Agarenos Africam habitantes armavit, & committa pugna superatus est, renovatisque prælliis Romanos plures Agarenorum armis amisit. In illa autem Imperatoris fuga Theophylactus Abellactus Romani, qui deinde imperavit Paret, Imperatorem ab Agarenis ferme captum liberavit. Quem conquisitum Imperator postmodum agnovit: Plures enim Imperatori dicebant. Ego sum qui liberavi: Ille vero honore contempto, fundum Imperatorium expetit, quem & impetravit. Reversus in Urbem Imperator Christophorum generum in Africam misit, & maxima victoria potitus, locum vastavit, & ad solum usque dejecit. Ignatius autem Patriarcha Ecclesiam insignem ad Satoris Emporium sub Orientis Archistrategi nomine constructam virorum effecit Monasterium, ubi corpus ejus depositum est. Theela vero Michaelis sorore ad Imperatorem hominem quemdam animo simplicem cum supplici libello mittente, interrogavit eum Imperator: Quis Dominam tuam habet. Respondit ille Neatocomites. Quem cum subito adduci justisset Imperator, verberibus affectum totondit, & Monastico habitu induit. Procopio pariter Protovestiario ad Theclam misso, plagis impositis divitias omnes, quæ deinde fisco additæ sunt, fustulit: Neatocomitem vero Oeconomum in magna Ecclesia postmodum instituit. Idem Imperator Hebræos omnes, qui tunc temporis sub ejus potestate reperiebantur, baptismum subire coegit, suscipientibus eos viris in dignitate constitutis, ipsoque Imperatore plurimam in eos liberalitatem exercente. Nicolaum autem, de quo superius sermo habitus, cui Androsalites nomen, sai ti Diomedis Mansionarium, cui Martyr, ut dictum est, apparuit, Oeconomi & Syncelli dignitate decoravit. Joannem vero alterum ejus fratrem Bigiæ Drungarum

Edit. Paris. pag. 471.

A Κιβυρραιώτας καθαιρεῖ καὶ ἀποκτείνει τὸν στελλάτην. ὁ Μαριανὸς ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῇ ποδὸς σωτηρίᾳ, ἐκ τοῦ ἵππου πεσών, καὶ τὸ ποδὸς σαπέντος σκώληκι τελευτᾷ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορτίζεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστοῦ γέννων ἐν τῇ ἁγιοπόλει εἰς τὸ μεγάλου ἐκκλησίαν ἐβαπτισεν Στέφανον υἱὸν αὐτοῦ. ἀγαγὼν δὲ τὴν πομπὴν ἕως μετὰ ἅρματος ἐκάθισεν ἅμα τῇ Αὐγούστῃ, ὁ δὲ Πραιπόσιτος σὺν αὐτοῖς Βασάνης βασιλίζων ὧν τὸ παιδίον μέχρι τοῦ παλατίου, τὰ βασιλέως ῥίπτοντος ὑπατείαν ἐν τῇ ὁδῷ. γέγονεν δὲ σεισμὸς τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου μέγιστος, ὥστε τὸν ὧν σείεσθαι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τοσαύτας νύκτας· ἔπεσεν δὲ τότε καὶ ἡ σφαῖρα τὸ ζωοῦν τοῦ φόρου καὶ τὸν ὑπεραγίας Θεοτόκου τὸ σίγμα, ὥστε πάντας τοὺς ψάλλοντας ἐκεῖσε πελαζῆσαι. Λέων δὲ ὁ φιλόσοφος τυχὼν ἐκεῖσε ἑλιγεν τοῖς ψάλλουσι μὴ πάσαι τοῖς ὧσιν ἐκεῖσε ἐξελθεῖν τῆς ἐκκλησίας· οἱ δὲ μὴ πειθήσαντες αὐτῷ συνετρίβησαν ἅπαντες. αὐτὸς δὲ ὁ φιλόσοφος εἷς κίονα ὧν συγκράτων ἑαυτὸν μετὰ ἑτέρους δύο ἐσώθη διὰ τοῦτο. ἕτερος πέντε μόνοι ὑπέκαθεν τὴν ἀμβωνος. Φώτιος δὲ Πατριάρχης ἐλθόντος τὸν βασιλέως εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ μέλλοντος αὐτὸν κοινωνεῖν, τῶτον λοιδωρῶν ἐφώνα λέγῃ, ἢ ἀνάξιος τῆς θείας κοινωνίας. ὁ δὲ Συμεὼν Θεὸς ἀπίσειλεν ἐν Ρώμῃ, ἔνθα καὶ τόμον μετὰ Ρωμαίων ὑπισκόπων, ἢ τῶτον τὸν ὄρθρου αὐτὸ ἐξέωσεν, καὶ προχειρίσατο Ἰγνάτιον τὸν ἐκ ἁγίου Πατριάρχην τὸ δεύτερον αὐτὸ. ἐγεννήθη δὲ Αλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς τὺ Ἰγγηρος Εὐδοκίας· ὗτος παῖς γνώμιμος ἔ γνήσιος Βασιλεὺς. ἐφρτάσθη ὁ βασιλεὺς κατὰ Αγαρηνῶν τῆ ἐν Τυρσικοῖς. ἢ πόλεμον σωσικῶν νττηθη, ἢ πολλοὺς ἐκ τῶν Ασυμβαλῶν Αγαρηνοὺς ἐκ πολλῶν τῇ Ρωμαίων ἀπεβάλετο. ὧν δὲ τῇ πεισάντι φυγῇ τὺ βασιλέως Θεοφύλακτος ὁ Αβελλακτὸς ὁ πατὴρ Ρωμανὸ ἔ μετὰ ταῦτα βασιλεὺς ἀναιρεθέντος τὸν βασιλέα παρὰ μικρὸν ὑπὸ τῇ Αγαρηνῶν * κρατηθέντος· ὃν ὡς ἐγνώσθη ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα τῇ γνωρίσας (πολλοὶ δὲ ἔλεγον τῷ βασιλεῖ· ὅτι ἐγὼ εἰμι.) ὁ δὲ τὸν τιμὴν ἀφείς, τόπον βασιλικὸν ἠτήσατο, ἢ καὶ τέτυχεν. ὑποστρέψας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐς τὴν πόλιν ἀπέστειλε Χερσοφορον γαμβρὸν αὐτὸ ἐν τῇ Αφρικῇ, ἢ ἐνίκλυ μεγίστην ποίησας ἐπορθεῖ ταύτην καταστρέψας ἕως ἐδάφους. Ιγνάτιος δὲ ὁ Πατριάρχης οἰκοδομήσας ἐκκλησίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ Σάτορος περικαλλῆ τῷ ὀνόματι Αρχιστρατήγῳ τὸ ἀνατέλλοντος, ἢ μοναὶ πτοίκιαν ἀνδρεῶν, ἔνθα ἢ τὸ σῶμα αὐτὸ ἀπόκειται. Θέκλας δὲ ἡ ἀδελφὴ ἀποστελλούσης πρὸς τὸ βασιλέα δί τινος ἀνδραπόδιόν τινα, μέτρεον ὄντα ἀπλῆς διανοίας, πρώτιστον αὐτὸν ὁ βασιλεὺς· ὁπότερος ἔχει τῶν κυρίων σε. ὁ δὲ ἔφη· ὁπότερος * Νεοκομεῖς. παρὰ δυσὶ δέσποτας βασιλεῦς ἢ γαμβρὸς αὐτοῦ, ἢ τὺ ἕως ἀπόκρισις. ἢ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐνέδυσεν αὐτόν. ὡσαύτως δὲ ἢ πρωτοσπαθαρίου αὐτὸ ἀποθέλας, ἐτυφλώθη Θέκλαν, ἢ ἅρας πάντα τὰ χρήματα αὐτῆς εἰσεκόμισε τῇ βασιλεῖ· τὸν δὲ Νεοκομεῖτε μετὰ ταῦτα ἐποίησεν Οἰκονόμον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἐβάπτισεν τοὺς Εβραίους πάντας, ὅσοι τῷ τότε χρόνῳ ὧν τῷ χεῖρα αὐτὸ ὑπῆρχον, ἀναδεξαμένων αὐτοὺς πάντων τῇ ἐν ἀξίοις, φιλοχρησταμένους. ἔ διὰ παραχρῆτος * αὐτούς. τὸν δὲ προειρημένον Νικόλαον τὸν Αρ- * αὐτοῦ: ὁμοσαλίτην τὸν ἢ Προσμοναρίου τὸ ἁγίου Διομήδους, ὃ τινι ὁ μάρτυς ἐπεφάνη, ὡς προειρηται, ἐτίμησεν αὐτὸν Οἰκονόμον ἢ Σύγκελλον, τὸν δὲ ἕτερον αὐτὸ Ιωάννην ἀδελφὸν Δρουγγαρίου τῆς Βίγλας· τὸν δὲ ἕτερον ἀδελ-

Forsan legendum vel τῶν Ασυμβόλων.

Supra Neocomitas.

ρὸν αὐτὸν Παῦλον τὸ Σακελλίου τὸν δὲ τέταρτον Γεννά-
Λογοθέτην· τελέσαντος δὲ Νικολάου τοῦ Συγκέλ-
λου διάκτωσιν αὐτὸν εἰς Ἀρκαδιανὰς οἷς ἢ ἑαυτὸν οἴ-
κων, ἔνθα ἐστὶ τὸ μετόχιον τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου·
ἐμπολῶν δὲ τῷ βασιλεῖ οἷς ἢ Συρράκωσα παρὰ τῆς
Ἀγαρηνῶν ἐκπορθέντα, ἀφαλμιώνων δὲ τῷ πλοΐμω
τοῦ τοῖς κτίσμασι καὶ ἐκχέσμασι ἢ νέας ἐκκλη-
σίας, παριδεῖν ἢ αὐτὰ Συράκωσα πρὸν φθάσαι ἢ
σόλον τοῦ βασιλέως πόλιν ὃν τύπῳ Ὁρθοδόξου ·
Νικήτας δὲ τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Βιβλείτου κα-
τηχορηθέντος, ὡς φιλομέτρου παρὰ τῆς Λυζικῆς, τὸ
πρὸ βασιλέως ἀποκείρας, μοναχὸν ἐποίησεν· ὁ δὲ τοῦ
Λέοντος βασιλέως γήγονε Οἰκονόμος ὁ τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας, ᾧ τελέσαντος τίθεται ὁ τῆ μοῦ, ὡς αὐτὸς
καποκάθαρε, ᾧ ἀπέκειρε τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν· πολλὰ
δὲ μάρμαρα ᾧ ψηφίδας ἐκ πολλῶν ἐκκλησιῶν ἀνέ-
λαβεν ὁ βασιλεὺς λόγωτος τῆς ἐκκλησίας, ἐν οἷς ἐκ-
λιν ἴσαν χαλκῆ ἐν τῷ Σουσάνι χήμα ἐπισκόπου φέρε-
σα· ἐκράτει δὲ ἢ αὐτὸ ἑνὰ ἐν τῇ χειρὶ ῥάβδον ἐχουσα
ὄφιν ὑπτιόλυμμένον· ταῦτὸν καπαγάγοντες ἔδωκαν ὁ
τῷ Βιτιαείῳ· καπελθόντος δὲ τοῦ βασιλέως ᾧ ἀπελ-
θόντος ἐνθα ἴσατο ἑνὰ ὀρθὴ, ἐνέβαλε τὸν δάκτυλον
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ χόμα τοῦ ὄφεως· ὧν δὲ ἐκεῖ ζῶν ὄφις
ἔδακε τὸν βασιλέως ἢ δάκτυλον, ὃς μόλις δὲ ἀντιφαρ-
μάκων ἐάθη, ζημιάσαντων πάντων ἐπὶ τούτῳ. ἀλλὰ
* ζοιμεχεῖ- ᾧ ἑνὰν Σολομῶντος ὁ τῇ βασιλικῇ * ὕσῃ μεγί-
σαι σῃ καπάζας φροσέπεξεν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκτυπω-
θῆναι Σ πόλιν κάτωθεν ὁ τοῦ τοίχους τῆς αὐτῆς
* τῷ τοιούτῳ πέζ· ὧν ὑψείας ἑαυτὸν * τὸ τοιοῦτο κτίσμασι ᾧ θεω-
ρόσαγον. ἐκτεράτωσε δὲ πάλιν ὁ βασιλεὺς κατὰ
Μελιτηνῆς, ᾧ αἰχμαλωσίαν πολλὴν ποιησάμενος,
ᾧ πολὺς πολίμους, ὑπέρφλε. πλούτῳ δὲ ὁ ὢν
ἁγίοις Ἱεράτοις Πατριάρχοις, ᾗ αὖ αὖτε πάλιν
ἀναβιβάζει Φώτιον Πατριάρχλν· μετὰ ᾧ ταῦτα ἐν
ἐξορίᾳ τελέσαντος Φωτίου Πατριάρχου· μετὰ ᾧ ταῦτα ἐν
σῶμα αὐτὸ ἐν τῇ μοῦ τῆ λιγομένῃ τῆς Ἑρμίας
ἐν τῷ Μερδοσαγάρῃ, ὡσεὶ φρότερον καθολικὴς ἐκ-
κλησίας· αὐτὸς δὲ Φώτιος ἐποίησεν αὐτὸν μονὴν
γωναικέων· πάλιν ᾧ ἐκρατιώσε ὁ βασιλεὺς κατὰ
Συρίας εἰς Γερμανίκειαν, ᾧ πανύλω ἐκπορθήσας ᾧ
αἰχμαλωτίσας, ὑπέρφλε. τελέντᾳ ᾧ Κωνσταντίνος
* Supra ὁ ὑὸς Μιχαὴλ βασιλεὺς ἐξ * Εὐδοξίας, ὃν πολλὰ ἐ-
Eudoxias πρὸ Σρῶσεν Βασίλειος. Μαΐῳ ᾧ φρώτῃ ἐνδρομίζεται καὶ
ἐγκαινίζεται ὁ ἐκκλησία, ὡς ἐκτισεν ὁ βασιλεὺς,
ᾧ ἐκαλθώσεν κοσμῷ πολῷ παρὰ Φωτίου Πατριάρ-
χου, τοῦ βασιλέως ἐν τῇ αὐτῆς κατησμῷ λώρου φο-
ρίσαντος, ἐ χήματα πολλὰ δύντος ᾧ πίαν αὐτῶ
ἐπονομάσαντος· ἀσκεῖαλν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως
Πρόκοπιος Πραιποβιτάρεως ᾗ τῇ δυτικῶν Θεμά-
των, ὁπὸς Εὐτραξίᾳ τὸ στρατηλάτη οἷς Σικελίαν ἢ
Μωαΐλιν, εἰς δὲ τὸ * Δυράχιον τοῦ Ραβδούχου,
* Σωρόκιον ἐ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἢ Οἰνιάνι, ἐ τὸν Αποσ-
πα· ὃς τῆς Προκόπιος πολλὰς φρεξεις κατεργασά-
μενος ᾧ ἀνδραγαθίας, ἐχάνας πολέμῳ γεγονὸς,
ᾧ φροδοξότατον πάντων ὑπὸ τὸ Αποσπα, ἐσφα-
γη. Λέων δὲ ὁ Σαλιβαρᾶς συνῳλίζει Φωτίῳ Πα-
τεταρχῃ Θεόδωρον Αββᾶν ἀρχιεπίσκοπον Εὐχαΐ-
των ὄλναβῆ, ᾗ ποιεῖ τὰ τράτια καὶ φροφρατι-
κόν. Φώτιος δὲ τὸν Βασιλείῳ βασιλεῖ μιστίνει,
ᾧ συνωλίζει· οἷς δὲ ὁ βασιλεὺς ἀριθεὶς, πρὸς

rium, fratremque tertium Paulum Sacelli Præpositum, quartum denique generalem Logothetam creavit · Nicolao Syncello postmodum mortuo, corpus ejus ad Arcadianos sepelierunt in propria domo, qua prædium est sancti Constantini. Porro Syracusas ab Agarenis vastari Imperatori nunciatum est · Navalibus vero copias circa novæ Ecclesiæ structuram & aggerem effossionem occupatis, priusquam deinde Imperatoria classis adventaret, Syracusana civitas deditionem fecit, de qua Imperator plurimum indoluit · Nicetas autem Xiniliti filius menſæ Præpositus cum secreti ad Augustam amoris delatus fuisset, hunc Imperator detonsum Monachum effecit : qui sub Leone Imperatore Oeconomus in magna Ecclesia creatus est, & vita functus in Monasterio abeo constructo depositus est · Ejus quoque ſorores capillis tonſis Monniales reddidit · Cæterum marmora plurima & ex opere testelato figuras varias ex Ecclesiis plurimis novæ alterius exſtruendæ gratia ſuſtulit Imperator : Inter hæc ornamenta fuit etiam ſtatuaærea ad Senatum Epiſcopi formam referens, quæ virgam ſerpentæ circumvolutam manu gerebat, eamque loco depoſitam in veſtiario locaverunt. Profectus illuc Imperator, & ad locum quo ſtatua fuerat erecta deſcendens, in ſerpentis os digitum immiſit · Serpens autem ibidem virus repertus digitum Imperatoris momordit, adeo ut, quod mirum omnibus deinde viſum eſt, adhibitis remediis vix tandem potuerit · Statua quoque Salomonis ad Baſilicam ſtante conſtructa, ex ejus metallo propriam effigiem, & in excavatis novæ ejuſdem Eccleſiæ fundamentis locari juſſit : quaſi Deo ſe in hujuſmodi opere victimam offerret · Rurſum autem adverſus Melitinem arma movit Imperator, ex qua plurimis in captivitatem ductis, & certaminibus plerique confectis, reverſus eſt · Porro ſanctus Patriarcha Ignatius vita functus eſt : & in ejus locum Photius iterum ſuffectus · Photio Patriarcha poſtmodum in exilio mortem obeunte, corpus ejus in Monaſterio ad Merdoſagarem, nomine Heremia, quæ prius communis & publica exſtiterat Eccleſia, depoſitum eſt : Photius autem muliebre reddiderat Monaſterium · Rurſus Imperator Syriam verſus in Germaniciam expeditionem ſuſcipit, eaque vaſtata, & captivis abductis domum regreditur · Conſtantinus Michaelis Imperatoris ex Eudoxia filius moritur : ob cujus memoriam Baſilius ſuſtum egit plurimum · Maii vero menſis die primo throno decoratur, & a Photio Patriarcha dedicatur Eccleſia quam ſtruxerat, & ornatu vario Imperator reddiderat inſignem · Ea in celebriatæ lorum geſtavit ille, pecuniarum ingentem vim diſtribuit, & Novam appellavit · Cæterum Procopius Protovelſtiarius cum Thematibus Occidentalibus ab Imperatore miſſus eſt, Eutraxia Mozilicis filio per Siciliam Magiſtro militiæ inſtituto, Rabduco Dyrrhachii, Oeniate, & Apoſtupe Peloponeſi Magiſtris pariter: Procopius iſte poſt egregia facinora plurima & Duce præclaro digna actiones, bello tandem conſerto, cunctis ab Apoſtupe proditis occiſus eſt, Leo Salibaras Theodorum Abbatem Euchaitarum Archiepiſcopum ceu virum pietate inſignem miraculiſq; clarum, & futurorum notitia celebrem, ad Photium Patriarcham adducit · Hunc Photius ad Imperatorem Baſilium deſert, & ad ejus conſpectum ſi-

Edit. Paris. pag. 472.

pag. 473.

stit. Quo delectatus Imperator (ejus quippe defiderii fuit ese Epiſcopus componebat) virum in pretio habuit. Marore etenim perpetuo, ob filii Conſtantini mortem cui ſummopere afficiebatur, vexabatur Imperatoris animus, & continuo amoris philtro tabefcebat : eum idcirco deludebat Epiſcopus, & vivum ſe oſtendurum pollicebatur : quod & præſtitit . Ad ſaltum quippe obambulanti Imperatori, ſpectrum quoddam Conſtantini ſpecie equo inſidens, & auro veſtibus intertextis veſtitum occurrit : quod ubi perſpexit oculis, in amplexus irruens deoſculatus eſt , eoque diſparente tantum vidiſſe conjiciebat , & huc uſque deluſus eſt : Eam ob rem Monaſterium ibidem conſtructum ſancti Conſtantini nomine inſignivit : Hic & generis hujuſmodi plurimis ex Apollonii diſciplina probe perſpectis, præfatus Santabarenus multam ſibi fiduciam apud Imperatorem comparavit . Leoni porro Imperii conſorti Martinacii filiam locavérat Imperator , quam celebratis ad Magnaurum & in novemdecim Accubitis nuptiis coronaverat Auguſtam . Exinde Imperator Leo ad patrem a Santabareno reus defertur : Gladium deſert , & eo te confodere meditatur . Gladiolum illum doloſis ſuaſionibus ſibi comparare Leonem fecerat , & intibiali geſtare diceris ei . Patre tuo gladium ſæpe ſæpius ex neceſſitate aliqua requirente , cur tu paratum non exhibes . Imperator itaque Leo geſtare diſpoſuit : & eam ob rem a Santabareno calumniari paſſus eſt : illumque tibi tenere deprehenſus , defenſione quavis inſtituta , nullatenus audiebatur . Easpropter Nicetas , qui deinde Papias evaſit , verberibus plurimis cæſus eſt . Imperator autem Leonem in cuſtodiam ad Margaritæ clinium conjectum excæcare meditabatur , niſi precibus plurimis una cum Zauza Styliano Hetæriarcha minore Photius conſilium diſſipaſſet . Imperatoris itaque conſpectu privatus , menſes tres , fortem deſlens ac plorans , & frequentibus ſcripsit Imperatorem interpellans egit . Devotione vero ſumma & in ſanctum Eliam fiducia ferebatur Imperator Baſilius : Leo quoque ad ſancti Eliæ memoriam in vigiliis noctem egit . Imperatore mox ſolemni proceſſu incedente , videntes eum populi turmæ exclamaverunt , Gloria tibi Deus . Imperator converſus reſpondit eis . Filii mei cauſa laudatis Deum ? calamitates ab eo patiemini plurimas , & lugubres ab eo dies ſuſtinebitis . Accuſatus eſt pariter Andreas Scholarum Domeſticus a Santabareno apud Imperatorem , quaſi Leonis conſiliorum particeps , & ea propter ab Imperatore dignitate motus eſt , & in ejus locum Stupiotes Domeſticus ſuffectus . In Tarſum vero profectione ſuſcepta ſuperatus eſt . Rurſum etiam Andreas Domeſticus reſtitutus . Facta eſt porro adverſus Imperatorem a Joanne Curcua Icanatorum Domeſtico conjuratio , ubi vaticinio de Imperat. dignitate aſſequenda a quopiam in Blachernis Incluſo deluſus eſt : Ex Senatoriis vero reliquiſqj proceribus ad ſexaginta ſex uſque illi adhæſerunt , inter quos Michael Hetæriarches , & Catudares , & Myxares , & Babutzicus , & alii numerabantur . Hac autem conjuratione a Protovestiario Curcua Imperatori detecta , cum forte in Circo ludi celebrarentur , & illuc omnes convenirent , aſſuit pariter Imperator , & ibidem ſedens de iis examen habuit : eiſdemque verberibus cæſis & coma detonſis , reliquis ad cutem pilos adufſit , Ce-

Ἀ ὃ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶ διήκεπο , εἶχεν ἐν τιμῇ πολλῇ . * οἷς ἀθυμοῦντα ἡ βασιλέα πρὸ τῆ πολεμήσαντος υἱοῦ αὐτῶ Κωνσταντίνη ἤδη τὸ φίλτρον ὅπερ εἰς αὐτὸν ἐχαρίπλανα , ἡ ἐπηγγέλλετο δείξει ζωντα ἐφ' ἱππου . ὃ δὴ λάμψαντινί διερχομένῳ τῷ βασιλεῖ φάντασμα συμβαῖνον ἵππον , χρυσοῦφαντον ἐνδεδυμένον , ὃν εἶδεί τὸ Κωνσταντίνε . ὃ ἡ ὀφθαλμοῖς ἰδών , ἡ περιπλακεις πατρὶ ἔλησε , ἡ γεγονότος ἀφαως αὐτὸν ἰδεῖν ὑπελαμβανεν , * ἡ ὡς ἀπιπλαυτια . διὸ ἡ μονὴ ἐκεῖσε ἐτί- * ἢ ἴσως οὐ σας ἐπωνομασεν αὐτὸν Ἅγιλα Κωνσταντίνε . τούτοις ἡ ἑτέροις πλείοσις ὡς ἐκ τῆ Ἀπολλωνίε ἀκεδαῖας μεμυημένων ὁ λεγόμενος Σανταβαρινὸς ἱπποίησε τ βασιλέα πίστιν πολλὴν κεκτῆθαι πρὸς αὐτὸν . ἠγάγετο δὲ γαμβρὸν ὁ βασιλεὺς Λέοντι τῷ βασιλεῖ Συγατέρα Μαρτινακίη , ὃν ἤδη ἐτῶν ποιήσας τὸς γάμες ἐν τῇ * Μα- * Μαγναύρᾳ ἡ ἐν τοῖς δικαστηΐα ἀκουβίτους . καταγορεῖται δὲ Λέων ὁ βασιλεὺς παρὰ Σανταβαρινὸς εἰς τ πατρὰ αὐτῦ , ὡς ὅτι μαχαίριον ἱπιφέρεται βαλεῖν ἀνελεῖσαι μιν αὐτὸν . ὅπερ αὐτὸ μαχαίριον διὰ δόλιας συμβουλὰς ἱποίησε Λέοντα κατασκεύασαι , καὶ φέρειν ἐν τῷ τριβῳ εἰπὼν αὐτῷ . ὅτι πολλακις τὸ πατρός σε ἐπιζητοῦντος μαχαίριον διὰ χρείαν τινά , ἵνα τι μὴ ἐπίδως αὐτὸ ; τοῦτο κατασκεύασας Λέων ὁ βασιλεὺς διεβλήθεἰς παρὰ τὸ Σανταβαρινὸς , ἡ φωραθεὶς ἐν τῷ τριβῳ τοῦτο βαστάζων πολλὰ πρὸ τοῦτε ἀπολογεῖσθαι οὐκ ἠδύνατο . ὑπῆρξη δὲ καὶ Νικήτας ὁ Πρωτοβεστιαρίος αὐτῶ , ὃς γέγονε Παπίας . ὁ δὲ βασιλεὺς Λέοντα καθείρξας ἐν τῇ τειχιλπίῳ * ἡ Μαργαρίτου ἐβούλετο ἐκτυ- * τῆ Μαφλῶσαι αὐτὸν , εἰ μὴ Φώτιος ὁ Πατριάρχης διὰ πολλῶν παρακλήσεων τοῦτο διεπιέσθαι ἄμα Ζαούζα Στυλιανῷ μικρῷ Ἑταιριάρχῃ . ἱποίησι δὲ ἀπὸ ἑβδομας μηνας τρεῖς ὀρλιόμενος , καὶ ὀδυρόμενος , καὶ δι' ἱπισολῶν πολλὰ δυσωπῶν τὸν βασιλέα . μεγαλίων ἡ πίστι τὸ βασιλεως ἐχοντος εἰς τὸν ἅγιον Ηλίαν , ἀποσωσοῦζε Λέων ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ τὸ ἁγίου Ηλίου μνήμῃ . τῆς δὲ πρωϊλυσίους γενομένης , ἰδοντες αὐτὸν οἱ λαοὶ ἐπιφωνησαν το , δόξα σοὶ ὁ Θεός . ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιφωνεῖς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς . δοξάζετε περὶ τὸ υἱου μου τὸν Θεὸν ; πολλὰς θλίψεις (ὑπ' αὐτὸ) ἐχετε ὑπ' αὐτοῦ ὑπομείναι , καὶ ἐπωδύσεις ἡμέρας . κατηγορήθη δὲ Ανδρέας Δομέστικος ἢ Σχολῶν παρὰ Σανταβαρίνου πρὸς τὸν βασιλέα , ὡς τὰ Λέοντος ὁρῶν , καὶ διαίτᾳδν παρὰ τὸ βασιλέως . ἀπ' αὐτοῦ δὲ προεβλήθη Δομέστικος ὁ Στυπιώτης . καὶ ἀπελαθὼν μιτὰ λαοῦ ἐν Ταρσῳ κτῆσθη . καὶ πάλιν προχειρίζεται παρὰ τὸ βασιλέως Ανδρέας Δομέστικος . ἐγίνετο δὲ Συσκὼν κατὰ τὸ βασιλέως παρὰ ἢ Ἰωάννε τὸ Κυρκούα Δομεστίκου ὄντος τῆ Ικανάτων χρηματισθέντος παρὰ τοῦ ὄντος ἐν Βλαχέρναις Εγκλείστου . ὑρίθησαν δὲ πολλοὶ μιτ' αὐτὸ τῆ συγκλητικῶν ἡ λοιπῶν ἀρχόντων , μέχρι τῆ ἑξήκοντα τξ . ὧν ὃ Μιχαὴλ ὁ Ετωειαίρχης , ὃ ὁ Κατουδάρης , καὶ Μυξάρης , ἡ ὁ Βαβουτζίπος , ἡ οἱ λοιποὶ . τῆς δὲ τοιαύτης ἐπιβολῆς μηνυθείσης τῷ βασιλεῖ παρὰ τὰ Πρωτοβεστιαρίου τὰ Κωρκούα * * * κατελθόντων δὲ πάντων . ἐζιλθὼν βασιλεὺς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ , καὶ καθεδεὶς ἐκεῖσε καὶ ἀνακρίνας πα κατ' αὐτὸς τὰς πάντας τύψας καὶ κουρεύσας , πα;

Edit. Paris. p. 474.

τὰς πεφληθείσας τείχας κατέκαυσε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελθὼν ὁ τῆ φρουλάδιος τὸ διάγγελμα, ὅτι ἡ ἐπιβουλὴ ἐμηδὲν ποίησε. περιπατῶν δὲ ὅπισθεν αὐτῆ γυμνοῖ μέχρι τῆ φόρου διῆμέι, καὶ ὡς διεξῆσε. εἶθ' ὕπο πάντας δημόσιος, ἐξῆμεσε. τοῦ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος ἀφὸς τὸ κυνηγέσιο ἐλάφου ποδὼν ἀναφαίνεος παμμεγέθους, ὡς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καπιδίεπε. ἐπιτρεφεῖς, μῆρι τὸν βασιλέα ἐκ τῆς ζωῆς ἀπὸ τῆ ὕππου μετὰ τὸ κέρατος αὐτῆ. φθάσας δέ τις, ὦ τλὼ ἀπάθλω γυμνώσας, τλὼ ζώνλυκτον ἁφας, τὸν βασιλέα ἐρρύσατο. μετὰ δὲ τὸ ἀποσφαλῶμαι ἐκίνλωσε ἢ τλῶ ζώνλω ἀποτομόντος ἀποτμῆναι τλὼ κεφαλλὼ, ὡς γυμνώσαντος τὸ ξίφος κατ' αὐτὸ · πολλὰ ἀπολογλμένε, ὡς ὑπὲρ σῦ ταῦτα πεποίηκα, ἀλλ' οὐδὲν ὠφέλησε. ἐκ δὲ τῦ παραχρῆμα τὸ ἐλάφυ τοσηλωθεὶς Βασίλειος τελάτρᾳ, καταλιπὼν Λέοντα αὐτοκράτορα καὶ Αλέξανδρον.

A lebri postmodum comitatu festo Annunciationis celebrato, quo conjurationem ad exitum erant perducturi; Illi retro sequebantur nudi, & vinculis ligati, sicut præceperat Imperator, ad forum usque: eorum bonis demum publicatis cunctos in exilium egit. Cæterum ad venandum aliquando progressus Imperator, cervum prægrandem obviam habuit: eoque feram cursibus insequente, converſus cervus, cornu in Imperatoris zonam impacto, ipſum ex equo ſuſtulit. Accurrens autem e Comitibus quiſpiam, nudato enſe zonam præcindens, Imperatorem liberavit. Ille ad ſe reverſus zonam præcindentis, quaſi adverſum ſe gladium exerentis, factum dicet deſenſione plurima excuſantis, & liberandi tui gratia hoc admiſi, dicenB tis, adeoque nihil proficientis, cum amputari juſſit: verum ex cervi concuſſione & iaceratione morbo correptus Baſilius, Leone relicto Imperatore & Alexandro, mortuus eſt.

Α Ε Ω Ν.

ΑΕΩΝ ὑὸς Βασιλείυ ἰβασίλευσε ἔτη ἑξκοσι πέντε μῆνας ὀκτὼ. Στέφανος δὲ ὁ αὐτὸς ἀδελφὸς Σωχικλος ἰῶ μετὰ Φωτίυ Πατεμάρχυ ἀπατριφύλος παρ' αὐτὸ, ῆ παιδοδόμλος. ὁ δὲ αὐτὸς Λέων μετὰ τὸ αὐτοκρατορῆσαι ἀπέχειλε Ανδρέαν σρατηλάτλν ἐπ' ἀνδρῶν πολλῶν ἢ κλεκτῶν ἢ συγκλητικῶν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ ἐξάγαγε Μιχαὴλ ἐκ τυ πάφ, ἢ ἐβαλεν ἐν γλωσσοκόμῳ κυπαρισσίνῳ, ἐ ἐπὶ κραββάτυ ζήτες, σκιπάσασης βασιλικὰς ἢ τιμήσασης μεθ' ὑμνων καὶ τιμῆς πολλῆς, ἐπομένων ἐκείνο ἢ τῆ ἀδελφῶν αὐτὸ, ἤγαγε εἰς τὸς ἁγίυς Αποσόλυς, ἢ ἀπέθυτο ἐν λάρνακι. μετὰ ταῦτα δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέχειλε Ανδρέαν Δομέσικον τῆ χαλῶν ἅμα Ιωάνν Αγυροπλίτν σορωτάτῳ ἢ γεγονότι Λογοθέτν τὸ Δρόμυ· καὶ ἐν τῆ ἄμβωνι τῆς ἐκκλησίας ἀνεθόητης, ἢ τὰς τὸ Πατεμάρχυ Φωτίυ αἰτίας ἐπαναγόητες τὸν τὸ Θρόνυ καπηγορ, ἢ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐν τῆ μοῆ τῆ Αρμῶνων, τῆ λογομέρη τὸ Βόρδε· φροβαλλόμενο δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Στυλιανὸν Τζαυτζᾶν Μάγιςρον ᾧ Λογοθέτλν τὸ Δρόμυ· ἀνήγαγε δὲ Στέφανον αὐτὸ ἀδελφὸν ἐν τῆ Πατεμαρχίφ, ᾧ φοβῆ τῆ Χερσῶ γένεων χειροτονέιται Πατεμάρχης ὑπὸ Θεοφάνες τὸ φωτοδρόνε ᾧ λοιπῶν Αρχιερέων, ποιήσας ἐν τῆ πατεμαρχίφ ἐπ' ἐξ, ᾧ ἐβλεμε πέντε, ᾧ πελάσησας διάπτυα ἐν τῆ μοῆ τῆ Σικέλων. ἐπὶ Λέοντος προεδόθη τὸ κάστρον, ᾧ λεγομένν Τυρλὰ, ᾧ ἑκρατήθη ὑπὸ τῆ Αγαρηνῶν, αἰχμαλωτισθέντων πάντων τ ἐκείσε. γόγονε δὲ καὶ ἐμφρημὸς μῆνας πλκείνε τῆ Σορῶν, ἐμφηνδεότης ᾧ τῆς ἐκκλησίας τὺ ἁγίυ Αποσόλυ Θωμᾶ, ὡῦ αὐτὸς Λέων λαμπρὰς ἀνκαίνισεν. ἀπέχειλε δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς Ενῆχίταν, καὶ ἤγαγε Θεόδωρον τὸν Σπαταβαρλωῦν ἐν τῆ πόλει. Ανδρέας δὲ ὁ Δομέσικος καὶ Στέφανος ὁ Μάγιςρος ὁ τὰς Καλομαείας οἱ πολλὰ λοιδορῆσαντες παρὰ Σπαταβαρλωῦ ὑπέσκεν τῆ βασιλεῖ συσκολῶ ποιησάμῳοι, ὡς ὅτι Φώτιος ὁ Πατεμάρχης ᾧ Θεόδωρος ὁ Σπαταβαρλωὺς βουλλὰ εἶχον ποιῆσαι βασιλέα ἐκ τῆ ἰδίων Φωτίου τῦ Πατεμάρχυ. φροτάξῃ δὲ ὁ βασιλεὺς ἀγαγεῖν Φώτιον τὸν Πατεμάρχλν καὶ Θεόδωρον τὸν Σπαταβαρλωὺν ἐν τοῖς παλατίοις τῆ Πα-

Leonis Gramm. Chron.

L E O.

Edit. Paris. pag. 475.

LEo Baſili filius annos quinque ſupra viginti, menſes octo imperavit. Stephanus autem ejus frater Syncellus erat cum Photio Patriarcha ab eo educatus & eruditus. Leo idem poſt aſſumptum Imperium, Andrea militiæ Magiſtro cum cereorum clericorum & Senatorii ordinis copia, Chryſopolim miſſo, Michaelis Imperatoris corpus e ſepulchro eductum cypreſſino loculo conditum, lecticaque imperC tium, Regiiſque veſtibus ornatum, hymniſque & pompa multa honoratum efferri juſſit. Pone ſequebantur ejus fratres, ſunuſque ad ſanctos Apoſtolos proſequuti ſunt, corpuſque tumulo repoſuerunt. Imperator poſtmodum Andream Domeſticum Scholarum, una cum Joanne Agiopolita viro litteris præſtantiſſimo, qui etiam curſus publici Logotheta extitit, mandavit, qui Ambone Eccleſiæ conſenſo, & cauſis in Photium Patriarcham lectis, throno abdicare ſe coegerunt, & in Armenianorum Monaſterium Bordi dictum detruſerunt. Promoverat autem Imperator Stylianum Zautzam Magiſtrum & curſus publici Logotheram. Fratrem etiam Stephanum in Patriarchium induxit, qui imminentibus D Chriſti natalitiis, Patriarcha conſecratur a Theophane primæ poſt Patriarcham ſedis Epiſcopo, & a reliquis Præſulibus. Vixitque in Patriarchatu annos ſex & menſes quinque, & vita functus in Sicellorum Monaſterio ſepelitur. Leonis tempore caſtrum cognomento Exceliſum proditum, & miſſis in captivitatem civium pluribus ab Agarenis occupatum eſt. Contigit incendium ingens Sophias proxime, quo ſancti Thomæ Eccleſia, quam deinde Leo magnifice reparavit, conſumpta eſt. MiſE ſo vero ad Euchaitas nuncio Theodorum Santabarenum in Urbem vocavit Imperator. Andreas autem Domeſticus & Stephanus Magiſter Bonæ Mariæ filius a Santabareno contumelias quondam paſſi, infidias deinde in eum machinati, ſuggeſſerunt Imperatori Photium Patriarcham & Theodorum Santabarenum, ex Photii Patriarchæ conſanguineis aliquem conſtituere Imperatorem conſiliatos. Imperator Photium Patriarcham & Theodorum Santabarenum ad Pegaram Palatia deduci &

utrumque seorsim custodiri justit. Stephano autem Magistro & Andreæ Cratero Domestico & Guberi Patricio & Joanni Agiopolitæ ab Imperatore mandatum, ut ejus causam diligenter inquirerent. Adducto itaque Patriarcha, eoque cum honore in throno sedere justo, ipsique pariter sedentibus, Andreas Domesticus Patriarchæ dixit. Agnoscis, Domine, Abbatem Theodorum? Ad hæc ille. Abbatem Theodorum non novi. Tum Andreas. Abbatem Theodorum Santabarenum ignoras? Respondit Patriarcha. Abbatem Theodorum novi Euchaitarum Archiepiscopum. Tunc Santabarenum in medium adduxerunt, & dicit ad eum Andreas Domesticus. Ubinam sunt pecuniæ & Imperii mei supellex. Dixit ille. Ubi, qui hac die regnat Imperator, ea deposuit. Nunc vero te isthæc inquiri jubente eadem recipere potestatem habet. Tum ad illum Andreas. Responde: Quem meditabaris Imperatorem constituere quando fraudulenta molitione suggessisti patri meo obcæcare me: ex Patriarchæ amicis aut ex tuis aliquem? Qui respondens, ait: De hoc nihil penitus novi. Statim autem Santabarenus ad pedes Patriarchæ provolutus, Audiuro te per Deum, Domine mi, ut me Ecclesiastica dignitate exauctores & deponas, atque ita me sacerdotio privatum velut malefactum illi me puniant: non hæc ullo modo Imperatori suggessi. Patriarcha mox in omnium conspectu dixit. Per salutem animæ meæ, Domne Theodore Archiepiscope, neque in præsenti sæculo, neque in futuro. His exacerbatus Andreas dixit. Non tacebit, Abba, Imperatori per me, ut de his Patriarcham accusarem. Ille se quicquam scire negavit. Igitur reversi nunciaverunt Imperatori, quæ dicta erant. Imperator ira & efferati furore percitus, seu causa adversus Patriarcham non inventa, Santabarenum copiosis verberibus tunsum in Athos montem evexare jussit. Pone vero mirtens oculis orbavit, & in Asiam relegavit. Post annos aliquot placatus Imperator hominem reduxit in Urbem, & ex nova Ecclesia annonam percipere ordinavit. Idem Santabarenus sub Constantino & Zoe ejus matre defunctus est. Cæterum Longobardiæ Dux Agyon Regis Franciæ gener, rebellione in Imperatorem mota, regionem omnem suo subjecit Imperio. Eo cognito, Imperator Constantinum mensiæ suæ Præfectum una cum Occidentalibus cunctis Legionibus ad debellandum Agyonem misit, & Inito congressu victi sunt, qui cum Constantino erant: Ipsoque vix superstite cæteri perierunt. Facta est autem solaris eclipsis: ita ut horas sex profunda nox & aëtra apparuerint; sed & pluviæ ventorumque impetus & fulgura facta sunt tam horrida, ut in fori gradibus septem homines igne consumpti sint. Sami quoque castrum ab Agarenis obsessum: Duce autem exercitus Paspala facto captivo, Leo Zautzas Imperatoris patrem creavit, secreto amoris philtro in Zoes ejus filiæ confuetudinem abductus, post Theodori Guzunitæ viri ejus mortem. Stephano autem Patriarcha morte fublato, in ejus locum Antonius cognomento Cauleas ordinatur. A Duce vero Macedoniæ venit nuncius Simeonem Bulgariæ Principem adversus Romaniam profectionem meditari. Causa vero quæ Simeonem movit, hæc erat. Zautzas Imperatoris pater ferrum habuit Eunuchum

Edit. Paris. pag. 476.

pag. 477.

A γὼν, καὶ ἰδίας * αὐτὸν φρωρεῖδυ διεφέσατο. ἀπεσάλησαν δὲ παρὰ τ βασιλέως Στέφανος Μαγίστρος, ὁ Ἀνδρέας Δομέστικος ὁ Κρατηρὸς, ὁ τ Γιβέρτ Πατρίκιος, ὁ Ἰωάννης ὁ Ἁγιοπολίτης ἐπὶ τὸ ἐξετάσαι τὰ κατ' αὐτὸν· ἡ ἀγαγόντες τ Πατριάρχην, ἐκαθίσαντες ἐπὶ θρόνε ἐν τιμῇ, ἡ αὐτοὶ καθεζόμενοι, ἦρε φησὶς τὸν Πατριάρχην Ἀνδρέας ὁ Δομέστικος· γινώσκεις, δέσποτα, τὸν Ἀββᾶν Θεόδωρον; ὁ δὲ, Ἀββᾶν Θεόδωρον οὐ γινώσκω. ὁ δ Ἀνδρέας· ἡ Ἀββᾶν Θεόδωρον τ Σανταβαρηνὸν οὐ γινώσκεις; ὁ δ Πατριάρχης· γινώσκω τ Ἀββᾶν Θεόδωρον ἀρχιεπίσκοπον ὄντα Εὐχαΐτων. ἦγαγον δὲ τ τὸν Σανταβαρηνὸν· ἡ λέγει πρὸς αὐτ Ἀνδρέας ὁ Δομέστικος· ὁ βασιλεὺς σοῦ θησαυροὶ εἰσὶ τὰ χρήματα, ἡ τὰ φαγήματα τῆς ἐμῆς βασιλείας; ὁ δὲ ἔφη· τὰ δίδυκτα αὐτὰ ὁ βασιλεύς, ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν, εἰσί. τῶν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀναζητεῖν πάντα, ἐξουσίαν ἔχει ἀναλαβεῖν καὶ αὐτά. ὁ δ Ἀνδρέας ἔφη· φὼς αὐτὸν εἰπεῖ τίνα ἐβούλω ποιῆσαι βασιλέα, ὑποθήμενος τῇ ἐμῇ πατρὶ διὰ συσκευῆς σε τυφλῶσαι μὲ, ἵνα μὴ πρίσκηται μᾶλλον εἰδέναι τὰ βασιλεῖ. ὁ δὲ Πατριάρχης ἐνώπιον πάντων ἔφη. μὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμῆς ψυχῆς κύριε Θεόδωρε ἀρχιεπίσκοπε, μ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἡ ἐν τῷ μέλλοντι. συμωθεὶς δὲν Ἀνδρέας ἐπὶ πόδας τὸ Πατριάρχε, ἔφη· ἀκούσω σε ἐὰν μὴ ἀπορίσῃς με ἀπὸ τ Θεοῦ, δίαιτά μ, ἵνα φῶτα ποίησῃς ἐμὲ καθαίρεσιν. ἐγὼ τότε γνώσομαι ὅπως μετὰς ἐρωτώσω κολαζίσουσι, ὡς κακὸν ὄν. ὁ γὰρ τὰ πάντα εἰδέναι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Πατριάρχης ἐνώπιον πάντων ἔφη. μὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμῆς ψυχῆς κύριε Θεόδωρε ἀρχιεπίσκοπε, μ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἡ ἐν τῷ μέλλοντι.

ἐφιλιώθη Σταυρακίῳ τῷ Κοσμᾷ, Ἑλλαδικοῖς φιλοχρήμασι τοῖς * ἐμπορίταις, οἵτινες φορτία αἰχμαλωτικὰ ἀφορολόγητα ἐφόρτωσαν ἐν τῇ πόλει ἐμπορεύεσθαι. Ἐν Βηλιγράδοις δὲ Θεσσαλονίκης κακῶς τῆς Βηλιγράδος διοικουμένης ἐν τῇ κωμῳδικῶν. οἱ δὲ Βηλιγραδοῖροι τῶν Σουηδῶν ταῦτα ἀπήγγειλαν. ὁ δὲ ἄλλα πεποίηκε τῇ βασιλέι Λέοντι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τὰ βασιλεοπάτορος κελεύσμασιν ἀφορολόγητος ἐμπορεύεσθαι τοὺς Μωαιτῆρ, πάντα ὡς ἴδιον ἔθνος. μανεὶς δὲ ὁ Βηλιγραδος ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Ρωμαίων. Ἐν μεσῷ ταύτα ὁ βασιλεὺς ἀποστέλλει τὸν Κερνίτλω στρατηλάτλω κῆ Βηλιγράδων ὡῇ ὅπλων ἐν ἀρχοντῶν πολλῶν. τῆς πολλῆς δὲ συμβαλὼν γενομένης ἐν Ρωμανίᾳ τρέπονται οἱ Ρωμαῖοι σφαγέντος τοῦ Κερνίτου, ᾗ τῶν Ἀρμένιν τῶν Κορτίκιν, ᾗ τῶν λοιπῶν πάντων. ἐκ δὲ τῆδε Χαίραων οἱ ἰσαν εἰς τὸν ἐπιμέλειαν τοῦ Λέοντος χρατοῦντες, καὶ τὰς ῥίζας αὐτῶν κοπίοντες αἰχμάλωτον Ρωμαίων ὧν τῇ πόλει παρὰ Σουηδῶν ἀπεσταλκαν· ὡς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς, ᾗ Σουηδῶις ἀπίσειλε τὸν λεγόμδον Σκληρὸν μετὰ ὁρομώνων ἐν τῇ ποταμῷ τῶ Δανυβίῳ δοῦναι ἐδρα τοῖς Τύρκοις, Ἑ πρὸς πόλεμον κίνησαι μετὰ Σουηδῶν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ᾗ σωυτῶν, ᾗ γαῖς κφαλαῖς Αρπαδὴν ᾗ Κυσάνη ᾗ σωυδημίοων πολεμήσας, λαβὼν ὠλδι αφὸς τὸν βασιλία. ὁ δὲ βασιλεὺς πάλιν διὰ τῆς Θαλάσσης ἀπίσειλεν Εὐσταθιον Πατρίκιον ᾗ Δρουγγάριον τῆῦ πλοΐμων, Νικηφόρον δὲ Πατρίκιον τὸν Φωκᾶν ᾗ Δομίτιανὸν μετὰ τῆῦ Θωμᾶτων ἀπίσειλε διὰ γῆς, καὶ ὠλδι μάχει Βηλγραδίας. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν εἰρώλων ἀσπαζόμδος μετὰ τῶν ἀπίσειλε ᾗ Κωνσταντίνλιον Κοιαίσαρα φὸς Σουηδῶν τὰ περὶ εἰρλνης συμβολλόμενα. Σουηδῶν δὲ τῶν κατ' αὐτὰ κίνησιν διατηρῆς ᾗ Θαλάσσης ἰδὼν ὃε φρουρᾷ κατακλείει τὸν Κοιμέτορα, ὡς ἐπὶ δόλῳ ἐλδόντα. περάσαντες δὲ οἱ Τύρκοι τὸ Σουηδῶν ἐπὶ τὸ στράτδμα Φωκᾶ ἀρολιμένα, ᾗ χμαλωτίσαν πάσαν τὴν Βηλγραδίαν. ταῦτα μαθὼν Σουηδῶν κίνεται κῆ τῆῦ Τύρκων. οἱ δὲ ἀντιπεράσαντες συμβάλλουσι πόλεμον κατὰ Βηλγράδων, καὶ τρίτην Σουηδῶν μόλις ᾠχωδήσε τὸν τῆῦρ. οἱ δὲ Τύρκοι γνόντα βασιλία ἀποστέλλει ᾗ ἀγοράσαι τῶν αἰχμαλωσίων τῆῦ Βηλγράων· ὁ δὲ ᾗ πεπιστάκει ὁ βασιλεὺς, τὰς πολίτας ἀποστέλας τὰ ἀγοράσαι αὐτός. ὁ δὲ Σουηδῶν δὲ Εὐσταθιν Δρουγγαρίαν ἐπιδιδὸν τὰ περὶ τὴς εἰρλνης, φὸς ὧν ὑπεῖχε ὁ βασιλεὺς ᾗ ἀπίσειλε τὸν Λέοντα ᾗ Χοιρόσφακτον πρὸς τὸ γαλιὸ

fuga omnium facta est horrenda, omnesque deleti sunt: inter quos Pasiclius Theodosius cujus causa non modice doluit Imperator. Ejus tempore castri Cherfonis incolæ Ducem proprium Simeonem Jonæ filium interemerunt: castrum etiam Corum in Cappadocia ab Agarenis captum est. Porro celebrem processum ad Damiani ædes habuit Imperator, Zauza comitante, & supremam post eum potestatem exercente, & Zoe pariter ejus filia solemnitatis socia. Theophano vero ejus legitima conjux non aderat, sed in Blacherenis ad sanctum Sepulchrum assiduis orationibus vacabat. Imperatore igitur moram ibi agere meditato, consilium iniere Zautzæ consanguinei & filius ejus Tzantzes, nec non alii, ut Imperatorem nocte occiderent. Zoe vero cum Imperatore dormiens, audito murmure per fenestram prospiciens, silentium imponebat. Certior autem periculi & insidiarum facta, Imperatorem excitavit, qui confestim navigium ingressus, Zautza & reliquis omnibus ibi relictis, ad Pegas trajecit. Sub diluculum festinus palatium ingressus est, & Joanne excubiarum Drungario ejecto, Pandum Nicolai Hetæriarchæ filium suffecit. Ipse quippe Nicolaus Imperatoris amicitias coluit, quæ contra eum Zautzas machinabatur, patefecit. Et ex eo tempore non ingressus est Imperator in Zautzæ cubiculum, donec Leo Magister & Theodoraces criminis eos convicti sunt. Moritur autem Theophano Augusta post Imperii annos duodecim, quam brevi ipatio temporis interjecto, operatricem miraculorum, quod zelotypiæ & injuriarum memoriæ vitio fuisset immunis, Deus ollendit: & quia eleemosynis & orationibus per sacras Ecclesias assidue Deo vacasset. Coronat autem Leo Imperator Zoen Zautzæ filiam & cum ea nuptialem benedictionem subit, Clerici cujusdam e Palatio compromento Synapes ministerio. Benedictionis minister officio depositus est. Illa vero regnavit annum unum & menses octo. Zoe isti demortuæ inventus est loculus ad corpus ejus deponendum, sculptas imagines ferisque gerens literas istiusmodi. Filia Babylonis misera. Accusati sunt autem apud Imperatorem Leo Musicus & Stauracius, quasi munera a Duce aliquo & Officialibus acceptisset, ut intercessione apud Imperatoris Patrem eos juvarent. Stauracio itaque cum Ducum aliquibus libello ad Zautzam ingresso, ut eum Imperator ad horologium solare stans conspexit, hominem pone secutus est, & cervice apprehensum foras eduxit. Ut de Ducis negotio interrogavit hominem ad Monothyrum traxit, & fublatis e manu tabulis, & in aerem projectis, & excussis, obvilis quibusdam e Palatio extrudendum tradidit, & præcepit detundendum. Eo cognito Musicus desperationis motu angebatur. Tum Imperator ingressus locum, quo Musicus Zautzæ adstans confitebatur, cum collo apprehensum trudens expulit, & Christophoro Cubiculario inter Studitas abducendum, & Monastica pœnitentia subigendum tradidit. Modico post Zautzas moritur in Palatio, corpusque per Bucoleuntem elatum in Canleæ Monasterium ibidem sepeliendum detulerunt. Post Zautzæ mortem, Basilius operarum Regiarum Præfectus Nicolai Hetæriarchæ filius, Samonæ Cubiculario ex Agarenorum genere orto amicitia junctus est, & Imperii cupiditate exarsit. Samonæ vero mentem

Edit. Paris. pag. 479.

A γαρίσηται τὸν τρόπον δυμοσία, ᾧ πάντες ἀπώλοντο, ᾧ ὁ Πατρίκιος Θεοδόσιος, δι' ὃν ὁ βασιλεὺς ὑ μετρίως ἐωάζθη. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐ τὸν κάστρου τὸν ὀνομαζόμενον Σουμπάτα τὸν τοῦ Ἰωνᾶ. παρελήφθη ᾧ τὸ κάστρο τὸ Κόρσων ἐν Καππαδοκίᾳ ὑπὸ τῶν Αγαρηνῶν. ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἐποίησεν εἰς τὰ Δαμιανὸ, συνόντος * δὲ Ζαυτζᾶ. Ἐπαραδιωκόντος τῆ νυκτὶ φοβδοται τὸν βασιλέα. ἡ δὲ Ζωὴ μετὰ τὸ βασιλέως καθυδίσαι, ᾧ τὸν παραχλὼ ἀνύσασα, διὰ τὸς δυρίδος φροβλεμμένη αὐτὸς κατσίγνων. ὡς δὲ τὸ δεῦρο ἦνω τῆς ἐπιβυλῆς ἰδὼ ἐμηλέτησαν, ἐξῆτησεν τὸν βασιλέα, δς παρελθὼ εἰσελθὸν εἰς πλοῖον διατέρασεν εἰς Πηγὰς, ἐάσας Ζαυτζᾶς ᾧ πάσης ἐκείσε. ᾧ αφὶ πρῖον εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον ἐξώσας Ἰωάννλιν Δρυγγάριον τῆς Βίγλας, ᾧ αποβαλόμενος Πάνδον ὑὸν Νικολάου Ἑταιρειάρχου αὐτῶ. ὁ δὲ Νικόλαος ὑπὸς συμβιλιωθεὶς τῆ βασιλεῖ κατάδηλα ἐποίεσ αὐτῆ πάντα τὰ τὸ Ζαυτζᾶ. ᾧ ἐκπτὸς ἐκ εἰσόρχιτο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κελλίον τὸ Ζαυτζᾶ, ἕως ἂν Λέων Μάγιστρος ᾧ ὁ Θεοδώρακης διδάσκαλος αὐτῆς, πλδντᾳ δὲ Θεοραὸ λύσησα βασιλεύσασα ὑπὲ δώδεκα, ἐν οἷς μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἀπέρεξεν ὁ Θεὸς θαυμαπυρὸν διὰ τὸ ἀζιδόπιστον αὐτῆς ᾧ ἀμνησίκακον, καὶ ἐξῆ τὸ ἐν ἐλεημοσύναις καὶ φροσδχαῖς ἀγλεπτικὸς φροσκαρτέρησ τῆ Θεῷ Ἐναις ἁγίαις ἐκκλησίαις. γίρσι δὲ Λέων ὁ βασιλεὺς Ζωὴν τὴν Συγατέρα Ζαυτζᾶς, ᾧ διλογεῖται μετ' αὐτὸ παρὰ Κληρικῆ τὸ παλατίν, ᾧ ἐπίκλην Σπάνης. τὴν ᾧ μὲν διλογήσας καθρῖδη. ἡ δὲ βασιλεῦσα ἐνος ἐτῶν ἑπτὰ ὀκτώ. πλδντκσάνης δὲ τῆς αὐτῆς Ζωὴς λάρνακα ἐρδίρει εἰς τὸ ἀποτεθῆναι τὸ σῶμα αὐτῆς ἐγκεσα ἐνδεθεν γράμματα κυκλαμμένα γραφίτνι ὑπο. Συγάτηρ Βαβυλώνος ἡ πλαίπωρος. διαλελθησαν ᾧ τῶ βασιλέως Λέων τὸ ὁ Μυσικὸς, καὶ ὁ Σπυράκιος, ὡς ὅτι παρὰ τῶ στρατηγῶ ᾧ φορμιαλίων λαμβάσεν δῶρα ᾧ μισιτιώσεις φρὸς τὸν βασιλοπάτορα. καὶ ποτὲ εἰσελθόντος τῶ Σπυρακίου μετὰ γράμματος φρὸς τὸν Ζαυτζᾶν, ὡς εἶδεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐγὼς ἐν τῆ Ηλιακῆ, εἰσπλθεν ὀπίσθεν αὐτῦ, ᾧ ἁρπάσας αὐτὸν ἐκ τῦ πσότος ἐξέγαγεν ἔξω. ὡς δὲ ἶδεν ἐρώτησε περὶ τὸν στρατηγὸν ᾧ εἰς τὸ Μονόθυρον ἀγαγὼν, ᾧ τὰ γράμματα ἅρας, ᾧ ἀποσφενδόνησας παρέδωκε τοῖς παρατύχουσι ἐξαγαγεῖν τὸ παλατίν, ᾧ ἀοριτμένος ἀποκείρας αὐτὸν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Μυσικὸς ἐν ἀπογνώσει γίγονε. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐνδα ἵστατο ὁ Μυσικὸς παρῆσας τῆ Ζαυτζᾶ, πάσω ἐπὶ τραχήλου ὠθήσας ἐξήγαγεν παραδὺς Χειροφόρῳ Κοιτωνίτῃ ἐν τοῖς Σπουδίου ἀπαγαγεῖν, ᾧ μοναχὸν ποιῆσαι. μπαλήγον δὲ πλδντᾳ Ζαυτζᾶς ἐν τῷ παλατίῳ ᾧ τῶν διὰ τῶ Βασιλόπατος καπαγάντες, ἀπήγαγόν τῆ μονῆ Καυλέα, ἐκεῖσε αὐτὸν θάλαπτες. μετὰ δὲ νιὸ πλδντᾳ Ζαυτζᾶς Βασίλειος Επείκτης ὁ υἱὸς Νικολάου Ἑταιρεάρχου συσπειλιώδη Σαμωνᾷ Κυβιννλείῳ τῆ ἐξ Αγαρλικῶν ὀργόμβως τῆ τῆς βασιλείας ἀξιώματι. ἡ-

* Redundat.

Σὰρρησ δὲ τῇ Σαμωσῇ· ὅτι τῆς Ζοὴς ὑμῶν Ζωῆς A πολὺ πλέον πάσης, ὁ Βασιλεὺς λαβεῖν ἔχει ἑτέραν γυναῖκα, ἢ ὑμᾶς πάντας ζῆλει ἀφαίρεσα. ἀλλὰ δός μοι λόγον, ἢ ἵνα σοὶ Σαρρήσῃ πάντα τὰ βελλόσυμβα. ἢ δότε τοῦτο αὐτῷ λόγον τῇ βασιλίσῃ, ἢ Σαρρήσῃ αὐτῇ. ὁ δὲ Σαμωσὰς εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, εἶπεν αὐτῷ. ὅτι δέσποτά μου, ἴσθι σοι εἶπεν τὴν ἰδίως, ὅπερ οὐ μὲν ἐποίησεν ἀποθάνειν· οὐ δὲ μὴ εἴπω, ἀποθνήσκεις σύ. ἢ

* τῷ βασιλεῖ

* τὸν βασιλέα πάσαν τὴν τῆς βασιλείου ἐπιβολὴν. ἀπεκρίνατο δὲ τὰ βασιλέα· τοὺς λελαθῆσαι παρ' αὐτὰ, ἢ εἰρηκότος. μὴ τίς σοι ὑπέβαλε ταῦτα εἰπεῖν μοι, καὶ ἐκ βωροδεκίας τοῦτο ἐποίησας; ὁ δὲ εἶπεν. ἀπόστολοι πιστοὶ, ὡς κελεύσας, ἐν τῇ κελλίᾳ, δέσποτά μου, καὶ ἵνα ἐσοὶ ἐγκεκρυμμένοι, ἢ ἐσὶ τὶ ἂν ἀκούσωσι παρὰ τῷ βασιλεῖ, ἢ παρ' ἡμῶν γράψωσι ταῦτα. παρὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποτάλει Χρυσοφόρον Πρωτοβεστιάριον ἅμα Καλοκύρῃ Κοιτωνίτῃ· ἢ εἰσελθόντες ἐφυβέσαν ἐν τῇ κελλίᾳ αὐτὸ. Βασίλειος δὲ ὁμολόγησε, ἓ λαβὼν λόγον ἤορκεν παρὰ Σαμώσα εἰς τὸ φονεῦσκέλιον αὐτὸ. ἐξέπεμψαν αὐτῷ πάντα τὰ τῆς βίλης, καὶ τὰς συμβολοφυλάκας. ἀπεκάτω ὧν δὲ αὐτῶν, κατελθόντες Χρυσοφόρος ἢ Καλοκύρις ἀπήγαγον πάντα τῇ βασιλικῇ. ἓ παρὼν δὲ μὴ φροσκαλισάμβος Βασίλειος δὲ δῶκε μελαμέσια χιλιάδας νίκοσι. ὡς δὲ δῶκε ψυχικὰ τῆς αὐτῆ Θεᾶς Ζωῆς ὀρθόβυτος, ἢ ἀπέσελλε ἐν Μακεδονίᾳ· ἢ μὴ Βασίλειον ὠπὸ τῆς πόλεως ἐξάγαγε· τὸν δὲ λοιπὸς τῆς πάλαι αὐτῆ βιλῆς μετοικήσας, Πάρδον μὲν Δρακόγλεσον τῆς Βίγλας ἀποστέλλει φρὸς ἢ Στυπιώτιον, δῶδε ἀγαγεῖν αὐτὸν, φρομιωθέντος ἐκείνε διὰ βασιλίσσης Πιτρικίνε αὐτὸ δυνήσεσι· φροφασισάμβος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπολδεῖν ἢ δεσπόσας εἰς ἅγιον

* Τζυκανιστήριον

Λαῦρον εἰς τὸ καπηδάσιον τῶ * Καικησέμ ἱσνον Ἰωάννε Ἰσαάρε μετὰ τῆ λοιπῶν τῆς ἑταιρείας ἐν τῇ Κωβωλείῳ· καὶ ἐν τῇ καπήχθαι τὸν βασιλέα πρατσωσα αἰ Ἰσαάρε Νικόλαον Ἐταιαρχῶν ἐξάγαγε ἐ πόλεως. ἀγαγὼν δὲ εἰς Μακεδονίας Βασίλειον, ἢ ἀπαλείπας, ἓ τύλας, ἢ τὰς τείχας ἀνῶν καπεκάσας, ἢ ἐν τῇ μίσῃ Θεσαμβόδας, ἐξέρεσεν ἐν Δδίωαις, ἢ κακὼς ἐκείσε πεπλάνησεν ἑαυτὸς Νικόλαον Ἐταιαρχῶν, ἢ Στυλιανὸν, ἢ Ἰωάννην, ἢ τὸν συγγένειαν πᾶσαν Ζαυτζᾶ, τὰς μὲν ἀπέκειρε, τὰς δ' ἐξόρισεν, δημεύσας τὰς αὐτῶν οὐσίας. πάντας δὲ Μαγίστρους, ἢ ἐς πλέον φροσκεκλισάμβος ὁ βασιλεὺς, ἀπήγαγε κατὰ πᾶσι αὐτῶν τὰ μηνύσιτα παρὰ Σαμωσᾶ. οἱ δὲ τότε ὑπερπήγησαν, ὡς ἢ ζωῆς ἢ βασιλέως προσιμένον, ἢ εἰρήκασιν ἀξίως εἶναι τιμῆς μεγίστης. ὁ δὲ παρὼν δὲ τότον Πρωτοπαθᾶριος ἀξία πτώσιμεν. ἐτελεύτησε δὲ Σπήφανος ὁ Πατριάρχης. ἢ ἀντ' αὐτῆ ἐχειροτονήθη Νικόλαος ὁ Πατριάρχης, Μυστικὸς ὢν τῷ βασιλέως. παρελήφθη δὲ τὸ κασρὸν ἢ Δημητριάδ' ἐν τῇ Θήμασι τὴν Ελλάδος ὑπὸ Δαμιανοῦ τῶ Αγαρηνῶν. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς ἔφερε Λπρυ Συγαπρα Ζωῆς, τὰς ἀπὸ τὸ Ζαυτζᾶ, ἐκεῖτο μὲ διώκεσθαι ποιεῖ πᾶς ἐκ τύπτα ἐληπέρα, μὴ ὡς Λύχνος. ἠγάγετο δὲ ὁ βασιλεὺς κόρῃ ἐκ τῆ Θήματος Οἰκονίου φαυσάνλιν παυ ὀνόματι Εὐδοκίαν, στέλας, ἢ ἀναγορεύσας, ἢ γάμας αὐτῶ· ἐξ ὧς παιδοποιήσας ἄρρεα παῖδα, ἢ φ τὸ τελεύτησε ὁ αὐτὸ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐξωνήσατο δὲ ὁ βασιλεὺς εἰκόνα πλησίον τῆ ἁγίου Λποστόλων, ἓ ἔκτισεν ἐκκλησίαν περικαλλῆ ἐπ' ὀνόματι τῆς φροπέρας αὐτῆ γωμαικὸς τῆς ἁγίας Θεοφανῦς. ἀσαύτως ἔκτισεν εἰς τὰς λαγαρίας.

confidenter expofuit. Defuncta nunc Zoe matertera noſtra, uxorem aliam Imperator ſibi copulaturus eſt, noſque omnes deleturus: ſed poſſicere ſecretum, ut, quo modo deliberantur, ſidenter aperiani. Eo Baſilio ſecreti fidem promittente, anima- *Edit. Pariſ.*
tus ille mentem expoſuit. Samonas ad Im- *pag.* 480.
peratorem ingreſſus dixit ei. Cuperem, Domine mi, aliquid ſecreto enunciare, quod ſi edixero mors ine certa manet; ſi tacuero tibi morienduin: confeſſimque Baſilii conjuratiouem omnem enarravit. Imperatori autem narratis ſidem haud adhibenti, imo dicenti: Num quis ea mihi edicere ſuggeſſit, & mercedis ſpe hoc feciſti? Dixit ille: Mitte, Domine, quos placuerit tibi fideles in cubiculum, ut occultati, quod a Baſilio & a me percepiſtine, cuncta deſcribant. Confeſtim Imperator Chriſtophorum Protovеſtiarium cum Calocyro Cubiculario miſit: & ingreſſi in ejus deliturune cubiculo. Baſilius itaque jam ineicatus, accepta juramenti fide a Samona, ad ejus cenatorium, conſilium ei ſuum, & conſilii participes aperuit. Illis exurgentibus Chriſtophorus & Calocyres digreſſi cuncta Imperatori perlegerunt: & confeſtim Baſilio ad ſe advocato Militariſorum millia viginti eleemoſynarum nomine in materteræ Zoes animæ levamen, velut legata tradidit, & in Macedoniam dimiſit: & Baſilium quidem hoc pacto Urbe detruſit. Reliquos vero conjurationis conſortes Pardum quidem excubiarum Drungarium ad Stipiotem, quaſi eum ad ſe vocaturum amandavit: Is tamen ut eum vinculis coerceret per Baſilicum Pitracii prius monitus fuerat. Simulans etiam Imperator furas profectiſſe, & ad ſanctum Lazarum cœnatorum, ad Equilis deſcenſum Joannem Garidam cum reliquis conſoederatis detinuit in cubiculo: Cumque Imperator Joannem detinens deſcenderet, Nicolaum Hetæriarchum Urbe eduxit: Baſilium porro e Macedonia revocatum & de crimine inquiſitum, verberibus ſubjecit, & crinibus ejus ſuccenſis, per mediam Urbem traduſtum Athenas relegavit exulem, ubi miſere perit. Meticulaum pariter Hetæriarchum & Stylianum & Joannem & Zautzæ genus ompe hos quidem detondit, alios publicatis eorum facultatibus in exilium expulit. Magiſtri vero cunctiſque in dignitate poſitis ab Imperatore adjuratis, quæ a Samona ſignificata fuerant, cuncta perlecta ſunt. Illi virum velut Imperatoris vitæ providentem, maximiſque honoribus dignum pronunciarunt: Quare Protoſtrabarii dignitate confeſtim honoratur. Mortuus eit autem Stephanus Patriarcha, & in ejus locum Nicolaus Imperatoris Myſtici, proveclus. Demetrias autem oppidum ad Græciæ Themata ſpectans, a Damiano Agareno captum eſt. Imperator Leo Annam Zoes, quæ Zautzæ fuit, filiam Impe- *pag.* 481.
rii corona redimi. it, quod deficiente Auguſta, inſtituta ex more convivia celebrare non poſſet. Imperator idem ducta e Themate Opſicii veuuſtiſſima puella nomine Eulocia, Auguſtam coronavit, & Imperatricem uxorempque renunciavit: ex ea puero maſculo ſuſcepto mater, & qui genitus fuit puer, pariter obiernnt. Emit autem Imperator ſanctorum Apoſtolorum Templo vicinas ædes, in quibus prioris ſuæ conjugis ſanctæ Theophanus ſumptuoſam Eccleſiam conſtruxit. Ad Topos pariter ſancto Lazaro dicatam ædificavit, & virile Eunuchorum Monaſterium eſſe

disposuit : ad quod sancti Lazari & Mariæ Magdalenæ translatum corpus deposuit, ejusdem Ecclesiæ celebrata dedicatione. Classe vero in Ecclesiarum hujusmodi ædificiis occupata, Tauromenium Siciliæ civitas ab Afris capta est, focordia, verius dicam proditione, Eustathii classis Drungarii & Caramali, nec non Michaelis Characti ibidem repertorum, quam plurimis Romanorum ea in clade cæsis. Reversi in Urbem ab Imperatore & Patriarcha reprehensi, & a Michaele Characto proditionis convicti, morte condemnati sunt: Patriarcha vero Nicolao apud Imperatorem interpellante, mors condonata : verberibusque solummodo subjecti, bonis eorum publicatis, inter Monachos detrusi sunt; Caramalus in Picridii, Eustathius autem in Studii Monasteria. Lemnus etiam insula ab Agarenis, pluribus ex ea captivis asportatis, occupata est. Pentecostes vero magnæ solemnibus Imperatore ad sanctum Mocium, aula comitante, progresso, & ad altare Ingressum celebrante, jamque Solex proximo, egressus quidam ex Ambone fustem robustum & pinguem in ejus caput impegit, ac nisi fustis impetus obvio multifido candelabro retardatus, & impeditus fuisset, cum statim de medio tulisset : Sanguine autem ex Imperatoris capite largiter fluente, tumultus & procerum fuga exorta est : plurimique in ea perierunt. Alexander autem ejus frater Ingressum celebraturus non advenit, morbum prætexens : ex quo insidiarum hujusmodi auctorem eum exstitisse suspicio nata est. Samonas pariter aberrat : imo Locum Palatium conductura discesserat. Apprehensus igitur qui percusserat Imperatorem, & examinatus, pœnas plurimas, & tormenta in dies aliquot prolata sustinuit, & ut nullum conjurationis participem nossessus est, manibus & pedibus demum præcisis, ad Circi metam combustus est: & ex tunc processus istiusmodi abrogata est solemnitas. Aliquo deinde tempore interjecto, Sanctus ejusdem Ecclesiæ figmentissimus Oeconomus, qui magni Sabbathi Tetraodium hymnum a Domino Cosma inceptum perficit, mensæ cum Imperatore accumbens, ne solemnitatem immitteret, rogabat: Imperatore renuente, ait Marcus : A Propheta Davide hoc te, Domine, passurum prædictum erat : prænunciavit etenim : Quanta multgnatus est inimicus in sancto tuo : &, Gloriari fuit qui oderunt te in medio solemnitatis. Et hoc vero temporis momento annos adhuc decem te, Domine, Imperium tenere necesse est : quod ita contigit : eo namque die, quo plagam accepit, eodem pariter obiit. Zoe vero quarta Imperatoris conjux in Palatio nondum Imperii corona redinita degebat. Imperatore ad Botii portum, ut Monasterii a Christophoro Protovestiario constructi dedicationem celebraret, folemnem processum & comitatum ducente, Agarenorum classem una cum Tripolita adversus Constantinopolim accedere nuncius significavit : quare classis Drungarium Eustathium cum navalibus copiis Ducibusque Imperator amandat, qui cum viris adversus opponere non valuisset, infecta re, domum redierunt: præcesserat ipse Eustathius redux, & ad Paræum jam penetraverat. Quo cognito Imperator magno mœrore affectus Himerium A secretis præcipuum classis exercitum adversus Tripolitam delegat: fed neque ipse ad Agarenorum classem acce-

Ἐπὼς δ ἅγιος Λάζαρος κατασκάσας μοιλὼ ἀνθρέϊων
δύο χων, ἐν ᾧ τὸ ἅγιν Λαζάρυ σῶμα ϗ Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς σκαυρισέως ἀπέϑετο, ποησας ϗ τὰ ἐγκαίνια τ αὐτῆς ἐκκλησίας. ἀχρόμενος δὲ τῶ τόλμε εἰς τὰ κτίσματα τ τοιούτων ἐκκλησιῶν, παρελήφϑη ὑ Σικελίᾳ τὸ Ταυρομένιν ὑπὸ τ Ἄρρων, τῆ ἀμελείᾳ, μᾶλλον δὲ ϗ ραδυσία Εὐσταϑίυ Δρυγγαρίυ τ πλωΐμων, ϗ Καραμαλικέσσι όντος, ϗ Μιχαὴλ τ Χαράκτυ, γνωρίμυς τοῦλις σφαγὴς τ Ῥωμαίων. ἀπὸλ δρόμυ δὲ αὖτῆ ἐν τῆ πόλει παρὰ τε τ βασιλέως, ϗ τ Πατριάρχυ ἐλεγχ ϑέντων παρὰ Μιχαὴλ τ Χαράκτυ, ὡς φονοδυτῶν, καπηλεῦσαι Θελτήρ. παρελήφϑησ ϗ τ βασιλέως παρὰ Νικολάυ τ Πατριάρχυ, ϗ Θάνατον συνιχωρήϑησαν. τυφλ ϑέντες ϗ μόνον, ϗ ἀκμὶδ ϑέντες, ϗ ὑποκαρύσσοντες μοιχοί. ὁ μὲν Καραμαλὰς εἰς τὰ Πικεδίδε, ὁ δὲ Εὐσταϑιος εἰς γὰρ μοιλὼ τ Σπδ ὶυ. παρελήφϑη δὲ ϗ ὁ Λῆμνος ὑ νησος ὑπὸ τ Αγαρηνῶν αἰχμαλωτίσαν τοῦλιν πνευσικότων. ὲν τῆ φροὴ σει δὲ ϗ μεγάλων Πεντηκοσῆς τ βασιλέως Λέοντος ἀπελ ϑόντος εἰς τ ἅγιον Μώκιον ϗ εισοδ ὸντος, ὁτε ἤλϑε πλησίον τῆς σοὰς, ἐξελ ϑὼν τις ἐκ τῆ ἀμβωνος δέδωκεν αὐτ τῷ κεφαλῆς μετὰ ῥάβδυ ὑρώδες ϗ παχείας. ϗ εἰ μὴ ϗ φορὰ τ ῥάβδυ εἰς πολυκανδηλον ὑποδεδεῖσϑαι διεκωλύϑη, παρὰ δὸ οὖμ πον ἀπήλαξε. τῶ δὲ αἵματος σφοδρὸς καταῤῥύσεως ἐκ τ τῆ βασιλέως κεφαλῆς, παραχρῆ * δὲ ϗ φωγὴ τ ἀρχόντων γίγνετ. ϗ πολλοὶ ἐν ταύτῃ * ἀπώλοντο. ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτῆ Ἀλέξανδρος ἀφεῳρασάμενος τοῦλιδεῖσαι, ὲ ὐ κατ ὴλ ϑε ὲν τῆ εισοδῳ, ἀς ἐε πὶν ὑπόπτων αὐτὸν γενέσαι τῶ τοιούτων ἐπιβουλῶν αὐτὸ κατασκεδάσαι. ὑπ ὸ Σαμωνας παρῶν ἐκέι, ἀλλ ὰ ἀπελ ὼν ἀγαγεῖν Ζωὴν ὲν τῆ παλατίῳ. κρατ ηϑέντος δ τ ὸ δόντος ϗ βασιλέα, ϗ ἐξεπιτεθέντος, ϗ τῶ πολὰς βασάνυς ϗ τιμωρίας ὑπομεμενηκότος τὰς πολὰς ἡμέρας, ἐπεὶ μνδὲν κα ϑωμολόγει, τέλος ἐκκοπὰς αὐτῆ χείρας ϗ πόδας ἐκὰν ὲν τῆ ὲ ππικῶ σφενδόν. ϗ ἐκτοτ ἐξωσϑὴν ὑ τοιούτν φρὰλάσεως. μ ᾽ ὲ τοῦτα καιρὸν ἀπὸλ ϑε Μάρκος ὁ φιλοσοφώτατος Οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ὢν, ὃς ὶῶ ἀπαπληρώσας τὸ μεγαλν σαββᾶτα πετραφώδυν τὰ κυρίε Κοσμᾶ. ϗ ὲν τῆ τραπέζῃ τῆ βασιλέως συμποσιάζοντος ἐξελ ϑὼν παρὸι ὲ βασιλεία μι ἐκκλησίαι τῶ ὁρτῶ. Ἦ δὲ βασιλεὺς ἀπαπαυρμένος ὁ Μάρκος. ὅτι σφοτιγραμμένος ὶῶ παρὰ τ σοφόν Δαβὶδ τὸ παθεῖν σ τυτο, ὦ ϑέατα, * φροιφητεύσοι εἰπὼν. ὅσα ἐπονηρεῦσι ὁ ὶς Θρὸς ὲν τῆ ἀγίῳ σν, ϗ ὲκεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τ ὶερ τ. ϗ δὲ σ δοῦ ἐ τοῦ, ϗ ϑέατα, κρατ ησαν τῶ βασιλείαν τὴν δίκα. ὅ τι ϗ γὰρ ἐγὼ. τῆ γ᾽ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἐν ϗ κεφ λλαβ ὼν, ἐν ταύτῃ τελευτᾷ. ὶῶ δὲ Ζωὴ ὁ πάππων τῶ βασιλέως ὲν τῆ παλατίῳ μετὰ τ βασιλέως ἀσεπτος. Ἦ δὲ βασιλεὺς ἀφόνευσε ποιησαμένυ εἰς τὸ ἐμπόριον τῆ Βανὶν ἀφὸ τῆ ἐγκαινίσαι τῶ μονὴν Χερσῶβος Προτοβεστιαρίε αὐτῶ ἦλ ϑεν ἀγγελία, ὡς ὅτι ὁ γόλος τῆ Λαχαρικῶν ἅμα τῆ Τεμβολίτη ἀπέρχεται κατὰ * Κωνσταντινόπολιν. ἀποχϑὲν οὖν ὁ βασιλεὺς Εὐσταθιος Δρυγγάριος τῆ πλωΐμων μετὰ πάντ τῆ τόλμ ὲ ῆ ρατιωτῶν κατὰ Ἦ Τεμβολίτν. οἱ μὲν δωνδ ὲντες ἀντιπαρατάξαι, ἀπέφυγον κῶς. ἦλ ϑον δὲ ἐμφόβ ὲν αὐτῶν, ϗ εἰσῆλ ϑ μέχρι Παραὶν. τότε μαθὼν ὁ βασιλεὺς ὅτ μεγάλη ἀδυμία γίγνετ, ϗ ἀποστέλλει Ἰμέριον Πρωτασηκρήτιν κεφαλῆς τὸ τόλε κατὰ τὴν Τεμβολίτε, * μὴ τολμώντων μιϑόλως πλησιάσαι τῇ τόλῃ τ ᾗ αὐτοὶ ἐ-

A

B

C

D

E

Edit. Paris. pag. 482.

* Redundat.

* ἀπώλοντο

* ϗ

* Κωνσταντινόπολιν

* ἀλλ᾽ μὴ αὐτοὶ ἐ-τόλμουν

Ἀγαρηνῶν. τοῖς δὲ Θ Θεῖν κελεύσαντιν ἀπεγράψη ὁ αὐτὸς Λέων Τριπολίτης, καὶ ἀπήλθεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ταύτην ἐποδώρησε, καὶ παρέλαβε ἀμα τῇ φραγῇ αὐτῆ Λέοντι τῷ Χατζιλείῳ· καὶ * ποίησας πολλὰ σφαγὰς καὶ αἰχμαλωσίας. * Ῥοδοφύλος δὲ τὴς Κυβιρραίρας ὡς ἀποσταλεὶς ἐν Σικελίᾳ χρείαν τινα, ἔχων μεθ' ἑαυτὸ χρυσοῦ λίτρας ἑκατὸν. νοσήσας δὲ ἐν τῷ νήσῳ ἐν τῇ ὁδῷ εἰσπλεύσας ἐν Θεσσαλονίκῃ φὸς τὸ λιμάσθαι, ἢ ἀνακτήσασθαι ἑαυτὸν· ᾗ ἐκρατήθη παρὰ Λέοντος. διερχούμενος Σωμῶν Πρωτασηκρήτις ὁ μὲν πάππα γεγονὸς Πατρίκιος καὶ Πρωτασηκρήτις ἀπλάβετο τοῦ χρυσίου, καὶ τὰ ὅπλα, ἅπερ ἦσαν Ῥοδοφύλος ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ πολλὰ βασιλικὰς ἐπλούτησε. τῶ δὲ Τριπολίτα βιλομένῳ ἢ πόλιν καπασρῆσαι μαθὼν Σωμῶν διὸλοι αὐτὸν λαβεῖν χρυσὸν, ᾗ ταύτην ἐασαι. ὃν ᾗ πείσας, ᾗ λαβὼν λόγον σωμφώνου δοῦναι χρυσὸν τῇ Τεσσολίτῃ, ᾗ ἢ πόλιν ἐασαι. ὁ δὲ ᾗ γέγονεν. Σαμωνᾶς δὲ φροφασισάμενος ἐπὶ τῶ μοκλῷ αὐτὰ τὰ * ἱ Σπεῖρα ἐξελθεῖν τῶ * τῆ Δαματρῦ ὕσαι, φυγῇ ἐχρήσατο ἅμα χρήμασι καὶ ἵπποις αὐτῆ, τὰς ἵππας τὰς δημοσίας ἀγκυλοκοπῶν τὸ μεθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπισέλλει ὀπίσθω αὐτῆ βασιλικὸς Ἐπαεάρχῳ τὸν Καμπανὸν, καὶ Γεώργιον τὸν Κεντήνιαν, τὸ καταλαβεῖν αὐτὸ. τὸ δὲ Σαμωνᾶ τὸν Ἄλλιν βιλομένῳ ᾗβησασαι καπέλαβεν αὐτὸν Νικηφόρος Ἀργυράκιος ὁ λεγόμενος Καμινᾶς, ὁπ τῶν αὐτὸν ᾗβησασαι. ἐπεὶ δὲ ὁ Σαμωνᾶς πολλὰ ὑπεκρίνετο ᾗ ὑπ ἐπείθη, φροσίφυγεν εἰς τὸ Σιερχὰ εἰς ᾗ τίμιον ϛαυρὸν, φροφασισάμενος, ὡς ᾗβῇ πίσιν ᾗ ϛαυρῷ ἐλυλύθει. καπαλαβὼν οὖν Κωνσταντῖνος ὁ τῦ Δυκὸς, ᾗ τῦτον ἀναλαβόμενος, ὑπέρφλαβ ἐν τῇ πόλει. φροσίπαξε δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ᾗβῇ φυλάττεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Βάρδα τῦ Καίσαρος· ἠρώτησε δὲ Κωνσταντῖνον τὸ Δυκὸς περὶ αὐτῦ. καὶ μαθὼν πῶς ἐλυθὼς ἐν Συρίᾳ ἐφόβησε, παρηγόρησε τῇ Δυκὶ μὴ εἶσαι τῶν ὑποπίπτοντων εἰπεῖν, ὅτι πᾶρ αὐτῆς ἐφοπλᾶ. ἀλλ' ὅτι δὶ ὀλίγων ἀπῆλθεν ἐν τῇ Σιερχᾳ. ἤθελε ᾗ ὁ βασιλεὺς * ξεσοσωμ-ιζέσθαι ἐν τῇ Σιερχᾳ. φροκαλεσάμενος οὖν Κωνσταντῖνον τὸν Δυκὸς ἐμπροθεν τῦ ἐν πλατείᾳ, ἐφ. ἵππος ἐχεις Θεόν, ᾗ τῶ κεφαλῶ μυ. ἐφάγγελο Σαμωνᾶ, ᾗ κεῖ; ὁ δὲ ὡς εἶπεν φρόθυμον τῇ βασιλεῖ μὴ ὀρκεῖσθαι, ᾗ τὸ κελλόβιμον εἶπεν, ἀνάσας τὰς ὄρκως εἶχεν τὸ σῶμα πάντων. ὅτι εἰς Συρίαν ἔφυγε. μετ' ὀργῆς δὲ τῦ βασιλέως * τῦτο ἀποσφεμάμενος· ἐποίησε Σαμωνᾶς μῶλις γίσασαι ἐκ τῆ οἴκῃ τῦ Βάρδα. * ἀπεσωσ-ίζετο δὲ ὁ τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῦ βασιλέως. ἐφέση δὶ ὁπτὲ ᾗ ὁ κομήτης ἀσήρ τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ ἀνατολῶν πέμπων, ᾗ φαινόμενος ἐν ἡμέρᾳς ᾗ νυξὶ ἑνιαυρακοντα. ἐγένετο * Λέων υἱὸν Κωνσταντίνου ἀπὸ Ζωῆς τῆς ἑπαρπῆς αὐτῦ γαμετῆς. ἐβαπτίσθη δὲ τὰ ἅγια φῶτα ὑπὸ Νικολάου Πατριάρχου ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ἐδέξαντο αὐτὸν Ἀλέξανδρος βασιλέως, ᾗ * Σαμωνᾶς Πατρίκιος, ᾗ ἐν πλατείᾳ πάντων· γέγονε δὲ ἢ βασιλέα ὀλιγαθῶσι μετὰ Ζωῆς μετὰ τῶν ἰορτῶν παρὰ Θωμᾶ Πρεσβυτέρᾳ, ὃς καθηρίθη. ἀηγορεύσε δὲ τῶ αὐτῶ Ζωῆν εἰς Λιβύσσες. ᾗ ἐξ τάπο τῦ βασιλέα ὁ Πατελάρχης εἰς τὸ ἐκκλησίαρ ἐκέλευσαν εἰσέρχεθαι· ὅσον δὲ ἡμίρχετο ὁσὸ τὸ δεξιῶ μέρις μέχρι τῦ μπαπερείῳ,

A dere ausus est · Secreto vero Dei judicio Leo Tripolita faciem vertit, & Theſſalonicam verſus abiit, obſeſſamque una cum civitatis Duce Leone Chartſilicio ; plurima ſtrage edita, captiviſque abductis, in poteſtatem accepit · Rodophyles autem quidam Cubicularius ob neceſſitatem quamplam delatis ſecum auri libris centum in Siciliam miſſus fuerat : per viam vero fortuita ægritudine correptus. Balneatum commoditate uſurus, & vires recepturus, Theſſalonicam diverterat : qui etiam a Leone captus eſt · Porro Simeon Secretariorum Princeps qui deinde Patricius, & una A ſecretis primus extitit, iter agens præditchum aurum & munera per viam a Rodophyle relicta, penes ſe recepérat : hic poſtmodum multis tormentis examinatus viam finivit · Tripolitæ vero B Theſſalonicenſem urbem evertere cogitanti ſignificat Simeon, ut aurum acciſiat, & urbem liberet · Eo perſuaſo, & fide data de auro Tripolitæ dando, deque urbe ſervanda convenit : quo facto Samonas dii præfitum eſt · Samonas autem Monaſterii, cui nomen Spira ad Damatrym exſtructi viſitandi prætextu diviriis & equis propriis ſecum abductis fuga uſus eſt, & equis publicis omnibus populum nerfeci fuccalit · Eo cognito, Imperator Baſilium Camaterum Hetæriarchem & Georgium Crinitem fugientem inſequuturos & apprehenſuros miſit · Samonam vero Alym fluvium trajicere paratum Nicephorus Dragurius nomine Caminas deprehendit, nec tranſmeare permiſit · Samonas multa licet polliciius, cum virum movere non poſſet, ad pretiioſam Sirichorum crucem confugit, fidei, quam ad ipſam habebat, gratiæ veniſſe ſimulans · His ita geſtis, Conſtantinus Ducis filius proſpere advenit, & eo ſecum aſſumpto, in Urbem reduxit : quem Imperator in Bardæ Cæſaris æde cuſtodiri juſſit · Porro Conſtantinum Ducis filium de eo interrogavit : agnitoque ejus vero in Syriam receſſu, ne hoc coram Senatu enunciaret, ſi quandoque interrogaretur, commendavit : ac tantum otationis ergo ad Sirichia ſedendæ diſceſſiſſe affirmaret · Cupiebat enim Imperator hominem ſibi reconciliare · Conſtantinum itaque coram D proceribus advocans, ait · Ita Deum conſonasan non ? Ille vero, ut prius, Imperatorem, ne adjuraretur, rogaverat, & quæ jubebatur promiſerat exequi, juramenti vi compulſus, coram omnibus enunciavit. In Syriam vere fugiebat : eoque tunc cum furore ab Imperatore rerro amandata, Samonas in Bardæ domo menſes quatuor pergit, & annuo die quo Imperator poteſtatem accepit redeunte, reconciliatus eſt · Tunc apparuit Cometes radios verſus Orientem ejaculans, & diei noctisque quadraginta conſpicuus permanſit · E Zoe vero quarta conjuge Conſtantinum filium Leo ſuſcepit, qui Luminum feſto a Nicolao Patriarcha in magna Eccleſia, ſuſcipientibus puerum e fonte Alexandro Imperatore, Samona Patricio, & proceribus cunctis, baptizatus eſt · Contigit autem Imperatorem cum Zoe feſto ſiſtiſmodi celebrato benedictionem nuptialem a Thoma presbytero ſuſcipere, qui eam obrem Officio depoſitus eſt · Eamdem vero Zoem Auguſtam declaravit Imperator, quem ea propter Eccleſiæ liminibus Patriarcha prohibuit : ut exinde pariter dextera Eccleſiæ parte, via contiecta penitus reliſta, ad Mitatoricium uſque pertranſ-

* ἐπαίνου
* Ῥοδοφύλος

* ἱ
* Σπεῖρα
* Inſertus Σιέρχα
* ἀποσωσ-ίζεσθαι
* τῦτο
* ἀποσωσ-ίσαι
* ξὲ
* Σαμωνᾶς Πατρίκιος

Edit. Pariſ. pag. 483.

iret. Samonas deinde Accubitor proveſtus eſt, quod ad omne facinus & praviſtatem Imperatori manum præberet auxiliarem: & adverſus Eccleſiam cœperunt meditari. Vocatum quippe ad ſe Nicolaum Patriarcham Februarii die primo precibus inſtabant, ut in Eccleſiam reciperentur: ut vero ſiſtere non potuerunt, a convivio publico, ad quod vocatus fuerat ejectum, & per Bucoleontem ductum, ſinerique impoſitum, in Hieriam trajecerunt, e qua pedes ad Galacrenos uſque nive multa debilibutus pervenit. In ejus locum Euthymius Suſſectus vir gravis & temperatiſſimus ſuffectus eſt: quem dicunt divina revelatione id muneris ſuſcepiſſe. Volebat enim Imperator hæreſim & legem ponere, qua virum tres quatuorve uxoresducere liceret, pluribus doctiſſimis viris ad id opem conferentibus. Junio autem menſe Imperator Leo a Conſtantino Libe in Monaſterium ad Merdoſagarem poſitum, ut ejus dedicationem celebraret, & adeſſet convivio, vocatus eſt. Poſthæc ventus nomine Africus per dies tres invalit vehementiſſime ſpirans, concutiens, & arbores tanis domos: adeo ut omnes ad loca ſubdivalia fugerent, & mundi finem adventaſſe cogitarent: niſi Deus ſua in homines benignitate concuſſionem hujuſmodi placandam juſſiſſet. Imperator autem Hiſmerium curſus publici Logothetam claſſis totius caput inſtituit. Agarenorum vero navali exercitu adverſus Romanos noto, Andronicus Dux, ut ſe in navibus Himerio Logothetæ adjungeret, & Agarenos oppugnaret, juſſus eſt. Quo tempore Samonas in Andronicum implacatus perſeveraba, multaque adverſus eum commiſiſcebatur, & omnibus modis omnique ſtudio Andronico moleſtiam inferre: ex qua fugam ipſe arripuerat, meditabatur. Suggeſſit autem cuidam qui ſcriberet Andronico ſecreto · Ne naves ingrediaris, ne forte capiaris ab Himerio · Samonas enim ſuggeſſit Imperatori, ut ab eo comprehenſus, oculos amitteres · Himerio exinde Andronicum pluribus adhortante, ut claſſis adeſſet comes, & cum Agarenis jam imminentibus decertaret: non admiſit · Himerius igitur ſolus ſine fandi Thomæ, intro cum Agarenis prælio, magnam reportavit victoriam · Quo audito, in deſperationem adductus Andronicus in extremam deſtitionem præcipitatus, conſanguinitatis fugam comitantibus, Caſtrum Cabbalam occupavit: ex quo Samonas Imperatori improperabat · Nonne prædixeram, Domine, Ducem adverſum te rebellionem meditari? Statim ergo miſit Imperator Gregoram Scholarum Domeſticum, cognomento Hiberitzen, Andronici conſocerum, ut eum debellaret · Quod cum didiciſſet Andronicus, & Nicolaum Patriarcham ab Eccleſia puſſum eſſe, una cum affinibus & natis & amicis fortunæ comitibus adverſus Romanos in Agarenorum partes tranſit: qui etiamnum a Magno Amerumne ſuſcepius eſt · Andronici vero cauſa triſtabatur Imperator, & libello ſubſcripſione propria munito ut hominem revocaret, frequenter meditatus fuerat · Theophilus autem per Emanuelem effecit * * *. Conſulebant autem quidam Imperatori, ut Saracenorum Prætorio detentorum aliquem ſibi conciliaret, quem poſtmodum mitteret in Syriam cum ſubſcripto veniæ conceſſæ libello · Hunc ergo paravit Imperator, rubriſque inſcriptis literis, & aurea munitum bulla intra bre-

Edit. Paris. pag. 484.

pag. 485.

A μυδλιος εἰς τὰ κῷ σωμθεισε διορχώμους · φρονεβλήθη δὲ Σαμωνᾶς Παρακοιμωμένος ἤδ τὸ εἶναι τῆ βασιλεῖ σύμπρος ἀφὸς πᾶσαν παρανομίαν καὶ κακίαν, καὶ κῷ τῆς ἐκκλησίας * ἤρξατο μελετᾶν ἀφοσκαλεπαιμῶσι γὰρ Νικόλαον Πατριάρχαν Φεβρουαρίε φρώτη, ᾗ πολλὰ λυπαρήσαντες διῆλθωσι ἐπεὶ πέσσαι οὐκ ἠδυνήθησαν δὸν ἐ Κάμπελν ἤδ τὰ Βυκολέοντος ἐν πλοίῳ μικρῷ ἐμβιβάσαντες, διαπέρασαν ἐν τῇ * Ιερίᾳ ἀφ' ἧς πεζῇ μέχρι Γαλακρίνων μόλις ἄπιπε, χιόνος ἐπικειμένης πολλοῖς · χειροτονεῖται δὲ ἀντ' αὐτὸ Εὐθύμιος Σύγκελλος ἀνὴρ εὐφυέστερος ἐχαρακτὴς πάνυ. ὃν φασι καταδέξασθαι τῦτο ὑποκαλύ- B ψως θείας, ὡς τῷ βασιλέως βαλδομένου ἄρρεσιν τῷ νόμων ἐκθεῖναι, τὰ ἔχειν ἄνδρα τρεῖς γυναῖκας ἢ τέσσαρας · πολλῶν εἰς τῦτο λογιωτάτων ἀνδρῶν συμπροτρεπόντων * αὐτόν. Ἰουνίῳ δὲ μῆνι προσκληθὲν Λέοντα βασι- * αὐτῷ λεῖ παρὰ Κωνσταντίνε τῦ Λιβὸς ἐν τῇ μονῇ αὐτῦ τῇ ὕσῃ ἐν τῇ Μερδοσαγάρι τὸ τὸ πανσεσθαι τὰ ἐγκαίνια καὶ ἀεζήσασε. Ἐγήγνοντο ἄνεμοι ὁ λεγόμενος Λίψ, ἴσας τεῖτε σφοδρὰς φυσήσας, συνσείσας τε, ᾗ δόμους οἰκήματα, ᾗ ἐκκλησίας, ὥστε πάντας φεύγειν ἐν ὑπαίθρους τόπους λέγοντας σωμβῆναι κοσμικῶν εἶναι· εἰμὶ τὸ Θεῖ ἡ φιλανθρωπία δι' ὁμβρων ἐπαυσε τῶν τοιούτων δρᾶσιν · φροβαλλόμενον δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰμερίου Λογοθέτην τὸ Δρόμου κφαλῶ πάντων τῷ C πλοΐμων. ἐξελθόντος ᾧ τόλου τῷ Αγαρηνῶν κατὰ * Reduc- Ῥωμαίων, ἰδίζετο * δὲ ᾧ Ανδρόνικος ὁ αὐξ διὰ dat. κελεύσεως σωμβῆναι Ἰμερίῳ Λογοθέτῃ ὡς τοῖς πλοΐοις, ᾗ καταπολεμῆσαι τὺς Αγαρηνύς. ὁ δὲ Σαμωνᾶς ὡς ἀδιάλακτος ἐχθρὸς τῦ Ανδρονίκου, ᾗ μωσὰς ὡς ἀδιάλακτος ἐχθρὸς τῦ Ανδρονίκου, ᾗ πολλὰ κατ' αὐτὸ διλανκὼς σωμπεικάζῃ, ᾗ ἐμπλήσσετο κακόσαι τὸν Ανδρόνικον παντὶ τρόπῳ καὶ πάσῃ σπουδῇ ᾗμπεκαιμῶμος δὸν τῆς αὐτῦ φυγῆς. ὑπέβαλλε δή τινι γράψαι τῇ Ανδρονίκῳ κρυφᾶ, μὴ * Ἵνα μὴ ἀσὶλθῃ εἰς τὰ καραβία, * καὶ κραντθεὶς παρὰ κρατηθῇς Ἰμερίε. ὁ δ' Σαμωνᾶς ὑπέπτηκε τῇ βασιλεῖ τὰ κραπθῶσά σι, καὶ τυφλωθῆναι παρ' αὐτᾶ. πολλὰ δὲ φροντιπομένου Ἰμερίε Ανδρόνικον ἐσὶλθεῖν ἐν τοῖς πλοίοις ᾗ τῇ Αγαρηνῶν ἐπικειμένων. * Ἰμέριος δὲ * ἐκέλευε D μάνος ἐν ἱμέρᾳ * ἁγίε Θωμᾶ συμβαλὼν πόλεμον σιν μετὰ τῇ Αγαρηνῶν μεγάλων εἶναι εἰργάσατο. τῦτο μὲν Ανδρόνικος δόγνως ἅμα συγγένεσι αὐτῦ ἀπελθὼν ἐκράτησε κάστρε τῶν Καββάλαε, εἰς τὸλεμα ἀποστασίαε ἐλθών. ὡς εἶπεῖν ᾗ Σαμωνᾶς φρὸς τὸν βασιλέα, ὡκ ἔλεγον, ὦ δέσποτα, ἀπάρτιμι εἶναί σε τῶν Δυκᾶ; παρὸδὺ ἀπίγειλεν ὁ βασιλεὺς Γρηγορᾶς Δομέστικον τῇ σχολῶν τῶ λεγόμενον Ιβηριτζῶν συμπεθερὸν ὄντα Ανδρονίκε, καταπολεμῆσαι αὐτόν. μαθὼν δὲ τῦτο Ανδρόνικος, ᾗ ὡς ὁ Πελαργὸς Νικόλαος τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη, φροσήφυγε τοὺς Αγαρηνούς, ἅμα τοῖς συγγενέσι, Στέφνοις, ᾗ τοῖς φίλοις ἐξελιλυθὼσι τότη κῷ Ῥωμαίων. ᾗ ὑπεδέχθη παρὰ τῇ E Ἀμιρμυμῆ μεγάλῳ. ἰδυκεῖτο δὲ Λέων ὁ βασιλεὺς ἤδ ᾗ Ανδρόνικον, Στ πολλάκις ἐβυλεύετο ἀποχειλαι * αὐ- * αὐτῷ τὸν λόγων ἐπισύγραφον. ὁ δὲ Θεόφιλος ἤδ ᾗ Μανουὴλ ἐποίησε. * * * συμβυλιάζοντο δὲ τίνες τῇ βασιλεῖ φιλοφρονεῖσθαί τινα τῇ τὰ Πραιτωρίε Παραλίων καὶ ἐκτοπαῖσθαι τὸν Συρίᾳ μετὰ λόγων ἐνεπογράφων. τότο δὴ κῷ κεκοίνεκο ὁ βασιλεὺς γράψας ἤδ κιναβάριος, καὶ ἀποσίλας μετὰ χρυσοβύλε

βωλίω ἐνεδύθη ῥητλίε βραχίως τράκτα. ἐξιὼν δὲ ὁ Σέντος τὰ Σαρακίνων ἀπὸ τῦ βασιλίως φροσκυλεγκωνος, Σαμωνᾶς εἶπεν αὐτῷ. οὐδας τι κρατεὶς; τῦτο εἶπων ἀφ' τὸν κηρὸν τῦ ἀπαλεῖψαι τὰς Συρέας. ὁ δὲ αὐτῷ χρήματα καὶ ὧρα παρήγγειλε πάτρ βάλλειν εἰς τὰς χεῖρας τῦ Οὐζὶρ. ὁ δὲ ἀπιὼν, τῦτο ποιήσαν. κρατηθεὶς δὲ Ἀνδρόνικος, ἠδέσμευθη μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν αὐτῦ. ᾧ μαθὼν ὡς ᾖδε ὅλη ἡ Σαμωνᾶ ταῦτα αὐτῷ γέγονε, ἀναγκαθεὶς ἐμεγάλυνεν, αὐτὸς τε, ᾧ οἱ στῶ αὐτῷ. ἔκτοτε δὲ Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτῦ, ᾧ οἱ λοιποὶ εἰδότες ὡς ἀδίκηται ὑπὸ Ἀνδρόνικον ἐξιὼν Θεῦ, βωλὴ αὐτὸ μὲν ὑπολὺ μᾶλλον φυγὴν ἐκποιήσαι, * ὅσῳπερ θαυμαστὸν ὄντα, ἐκ μᾶ Συρέας ἀφὸς Ῥωμαίας ἐξελθεῖν· ᾧ καταπολεμηθῆναι κατὰ χώρας, μόλις ὀλίγοι διασῶσαι μετὰ Κωνσταντίνε υἱοῦ αὐτῦ. ἐξ δὲ Ταρσὸ ἐμπλεῦσι ἐν τῇ πόλει περὶ ἄλωσίν ὁτὲ Ἀβαλβάκης ὁ γέρων, ᾧ ὁ τῆς Σαμωνᾶ πατὴρ. ᾧ τῦτος ἐθεάσατο ὁ βασιλιὺς, * μετὰ κοσμήσεως, ᾧ τιμῆς, ᾧ δόξης ὡς * Μαγκαύρᾳ ὑπεδέξατο· ἐκαλλωπίσε δὲ ᾧ τῷ μεγάλῳ ἐκκλησίαι ὡς κόσμῳ πολυτελεῖ, ᾧ ὑπὸδεξε ἅπαντα τὰ τίμια σκεῦη τοῖς Ἀγαρίωσις ὅπερ ἀνάξιον ἦν βασιλικὰς ᾧ Χριστιανικὰς καταστάσεως, τὰ θεασθέντα παρὰ τῦ ἐθνῶν τὰ ἅγια σκεῦη τῦ Θεῦ. ὁ δὲ τῦ Σαμωνᾶ πατὴρ ᾠθέλε σωθῆναι τῇ βασιλεῖ ᾧ τῇ υἱῷ αὐτῦ, ᾧ μέναι εἰς Ῥωμανίαν. ὁ δὲ Σαμωνᾶς παρήνεσε αὐτῷ, λέγων. κράτει ἡ πίστι, ἵνα ἴχνος κάγὼ εἰ δυνηθῶ, κλινόμαι ἀφὸς σε μᾶλλον. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς εἰρε λέων ὁ βασιλιὺς ἡ υἱὸς αὐτῦ Κωνσταντῖνον δὶ Εὐδυμίν Πατριάρχην. δίδωκε δὲ Σαμωνᾶς Κωνσταντίνῳ αὐθρώποις αὐτῦ, ᾧ βουλεύσαντε φόβητρα Βασιλειῷ Μαγίστρῳ ᾧ Κατικλεινῷ, βουλεῦσαι Ζωῒ Αὐγούστῃ. ὃς ἡγαπᾶτο παρὰ τῦ βασιλέως Λέοντος ἐξ ἡ Αὐγούστης. ᾗ τῦτο πολλὰ ἐφόβησε Σαμωνᾶς αὐτῇ, ἐξελοιᾶσθαι, ὡς συνόντα τῇ Αὐγούστῃ. ὅπερ ὁ βασιλιὺς ὑποπάσας, ἀπίκεμψεν αὐτ μοκχὸν ἐν τῇ μοῇ τῦ ἁγίε Ταρσίε ᾗ τῦ Σαμωνᾶ. μεπολίγον δὲ ὕστερ Σαμωνᾶ ἀναλαβίσθαι αὐτὸν ἐν τῇ * χειμερίᾳ αὐτὰ μοῇ * τὰ Σπέρα, βουλόμενος πάλιν ἀπαλαβίσθαι αὐτόν. ἀπιλθὼν οὖν ἀφόκεμψεν ὃν τῇ Δαμάτρῃ, ᾧ ἐν τῇ μοῇ ἡ Σαμωνᾶ ἀσεσθεὶς, ἐνδὺς Καισταντῖνον, καὶ παραδὺς ὕστερ Σαμωνᾷ, καὶ ἐνδύσασε αὐτὸ κοσμικά, ᾧ ὑπέρασε ἡ βασιλὶα εἰς τὸ κλητόριον, ᾧ ὑπεστρῴλιν μὲν αὐτὸ ἐν τῷ παλατίῳ. βλέπων οὖν ὁ Σαμωνᾶς αὐξανομένην τῦ βασιλίως ἀγάπην ἐπ' αὐτὸν, βωλεύεται μετὰ ἡ μαγίστε Κοπισσίτε, καὶ Μιχαὴλ Στηρίδοσος, ᾧ ποιῆσαι χάρτλω πολυλοίδορον κατὰ τῦ βασιλέως, γράψαντες ᾧ συμπέμψαντος αὐτῷ ἡ Ῥοδίν Νοταρίε, ὅτος τὸ Σαμωνᾶ. ἐλθὼν δὲ ὁ βασιλιὺς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὡρισ αὐθ ἐν ᾧ πύκτο τοῦτο τόπῳ εἰς τὸ Μπατώδεσον, καὶ ὕρει αὐτὸν, ᾧ ἀναγνὺς ἐν μεγάλῃ Σιλίῳ ἰῶ, ζητῶν ἡ τῶν ποιησάντα. γνοὺς δὲ ᾧ ἐλεεῖμ ἐσλιώς, καὶ διωξάσατο ὁ βασιλιὺς τοὺς ὑπὸ τοὺς ἀρχομένους εἰπεῖν τὸ ἀποπλόμα. εὐφεχομένε δὲ αφὸς ἡ βασιλὶα φίλου ὄντος τῦ Σαμωνᾶ * Παυτολέων μητροπολίτης, ἠρώτησε αὐθ ὁ Σαμωνᾶς εἰς τίνα ἐχὶ ἡ κάκωσις; ἔφη αὐτός· εἰς σέ. ᾧ ἐὰν διὰ Θῦ ἰωμὶν πᾶς τραπκαίδεκα· ἐκ τοῦ νῦν πέσῃ κακὸν. ἡ δὲ βασιλὶα εἶπεν εἰς τὸ δίυτερον ἴχνος κάκωσιν τῷ σελιλῷ· ὁ δὲ βασιλιὺς ὑπέλαβε τῦτο εἰς

* τάχα

* ὅσῳπερ θαυμαστὸν ὦ

* καὶ

* Μαγκαύρᾳ ὑπεδέξατο

* χειμερίᾳ αὐτὰ μοῇ

* τὰ

* ὡς

* Παυτολέων μητροπολίτης

vem ſuſum cereum incluſit. Siracenus vero ab Imperatore diſcedentem vocavit Samonas: & dixit ei. N nſti quid gerad Illud propter cereum infinuavit. Syri e pernicieſem tecum defers: E pecuniis munerib ſuſque eidem collatis Uzeris in imbus reponere ſuaſit. Digreſſus ille, quod commendatum ſuerat, præſtitit. Detentus eſt itaque Andronicus, & cum conſanguineis omnibus in vincula conjectus. Quinque hæc Samonæ dolo in fe geſta conſenſiſſe, neceſſitate adactus, ipſe ſociique fidem negavere. Ex illo tempore Conſtantinus eius filius & amicorum reliqui Andronicum regredi poſſe nullatenus licitum ſcientes, ſoli fuga uti (quod mirum fuit) ex Syria in Romaniam reverſi ſunt: & per varia loca diverſis calamitatibus agitati, vix pauci cum Conſtantino ejus filio incolumes evaſerunt. E Tarſo denique venit in Urbem Abalbaces ſenior, & Samonæ pater de mutandis captivis tractatum habiturí. Hos Imperator in conſpectum admiſit, & cum humanitate ſumma, honore & gloria in Magnaura excepit. Magnam autem Eccleſiam ſanctuariis decoratam ornaru, omniaque pretioſa vaſa Agarenis oſtendit, quod indignum Imperatoríæ & Chriſtianæ inſtitutionis exiſtit, ſacra Dei vaſa a Gentilibus conſpici. Samonæ vero patet cum Imperatore & filio morari tenere & in Romania manere experebat. Samonas autem exhortabatur, dicens: Tene quam habes fidem: ſi enim patuero in partes tuas deficiam. Die Pento Pentecoſtes Leo filium ſuum Conſtantinum Porphyrogenitum Patriarchæ ope Imperii corona ornavit. Cæterum Samonas dedit in miniſterium Zoæ Auguſtæ Conſtantinum hominem ſuum, qui prius Baſilio Magiſtro & Caniclei Præfecto miniſtrarat: Qui deinde Leoni Imperatori & Auguſtæ cariſſimus exiſtit: Quæ de cauſa in hominem Samonas ſegebatur invidia, & probris inſectabatur, quaſi cum Auguſta conſuetudinem haberet: Quod quidem Imperator ſuſpicatus, ejuſdem Samonæ ope in ſancti Tarſiì Monaſterio monachum tonderi juſſit. Paulo poſt autem Samonæ mandavit in Monaſterium proprium, Spira dictum, eumdem recipi, quo rurſum facilius ad ſe vocaret. Proceſſu igitur ad Damatrim habito, & in Samonæ Monaſterio pranſurus vidit Conſtantinum, conſeſſimque Samonam juſſit ut conſuetis ſæculo veſtibus eum induceret: Tum inter epulas Imperatori bibendum propinavit, & cum eo ad Palatium regreſſus eſt. Videns autem Samonas auctum Imperatoris in eum affectum, cum Cubiculario præcipuo & Michaele Stereodone conſilium init: & una libellum convictiis refertum adverſus Imperatorem, ſcribente illum & componente Rhodio Samonæ Notario, comminiſcuntur. Imperator in magnam Eccleſiam profectus, & eo qua Deum precari conſueverat fede ad Mitatorium reperto, eumdem accepcum magna cum animi anguſtia perlegit, libri requirens auctorem. Contigit autem Lunæ eclipſis: juſſitque Auſtronomos qui tunc aderant effectus ejus edicere. Pantaleonem vero Metropolitam Samonæ amicum ad Imperatorem enarrare progreſſum interrogabat Samonas; in quem recideret ejus influxus malignitas? ait ille: In te. Præterítis tamen ſunii diebus tredecim, ſi evaſeris, nihil ſubinde mali patieris. Imperatori vero renunciaverunt illi in ſecundam ab eo perſonam Lunam pravitate ſua minari, quod

Imperator de fratre suo Alexandro suspicabatur. Post hæc vero Stereotonem Imperatori privatim enunciavit. Samonas libellum commentus est. Et confestim Samonam in suam se recipere donum coegit: ibique primum conderi &c in Euthymii Patriarchæ Monasterium abduci justit: ibique postmodum aliis convictus criminibus in Martinacis Monasterium deportatus est. Constantinum autem Accubitorem creavit, & in Ofis Monasterium de ejus nomine condidit; abiitque una cum Euthymio Patriarcha, & solemni officio dedicavit. Mense porro Octobri Hinnerio Logothetæ una cum Damiano & Leone Agarenis, Sami Duce Romano, qui postea regnavit, existente, prælium commissum est, quo victus Himerius, cunctisque in summum periculum adductis, vix Β incolumis evasit. Imperator autem Leo gravi morbo jactari cœpit, adeo ut in Magnaurari orationem jejuniorum principio habere nequiret. Contigit autem istud in magnæ Ecclesiæ Cerularii, quo chartarum thesauri armaria & sacella combusta sunt. Mali tandem die undecimo Leo Imperator, cum antea successorem statrem suum Alexandrum designasset, dicim extremum oblit: quem ille, ut ajunt, ad iè venientem conspicatus, dicit, Cave. Post menses tredecim pessimum tempus instat: & impensissime rogavit, & obtestatus est, ut Constantinum filium suum protegeret.

Edit. Paris. pag. 487.

A Αλέξανδρον ἢ αὐτὸ ἀδελφὸν. ὧν ὑπὸ δὲ ἰδίως * Supra Στερεόνιον Τζαμόνα τῷ βασιλεῖ ἐξεῖπεν. ὁ Σαμωνᾶς τὸ πίτακιον ὑποῖπτα. καὶ παρ' αὐτὸ καταβιβάζει Σαμωνᾶν εἰς ἢ οἶκον αὐτοῦ, καὶ κατειρεῖ πρῶτον, ἢ ἀπαγαγὼν εἰς τὸν μοναχὸν Εὐθύμιον Πατριάρχην ἢ μετὰ ταῦτα πάλιν λοιδορηθέντα ἀπήγαγον εἰς τὸν τῶν Μαρτινάκων μοναχὸν. ἐποίησε δὲ Κωφευτῆνον Παρακοιμώμενον, καὶ ἔκτισε αὐτῷ μοναχὸν ἐν Ὄφεως. ἐξ ἀπάλου δὲ ἅμα Εὐθυμίῳ Πατριάρχῃ ἢ ἀπεκλίνατο πάντων. Ὀκτωβρίῳ δὲ μηνὶ γίγνει πόλεμος παυμαχικὸς Ἱμερίῳ Ἀγγοθέτῃ μὲ Δαμιανὸν ἢ Λέοντος Ἀγαρηνῶν, τραπὸν ὀπίσω * Σάμῳ Ῥωμαίῳ ἢ μι- * ἐν τὰ πάντα βασιλεύσαντος. πτηνὸν δὲ Ἱμέριος ἢ μόλις ἐσώθη φεύδον πάντων ἐπὶ κινδυνωδέστατον. Β ἤρξατο δὲ νοσηλεύεσθαι Λέων ὁ βασιλεὺς κοιλιακῷ νοσήματι, ὥστε μὴ δυναθῆναι ἐξελθεῖν ἐν τῷ Μαναύρᾳ τὸν δημηγορίαν ἡβδομάδων ἐν τῇ ἀρχῇ ἢ πεσεῶν. γίγνει δὲ καὶ ἐμπρησμὸς εἰς τὰ χαρτοφυλάκεια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πάντων ἢ χαρτοθησίων πάντων ἐκεῖ τῆς σκαλίδη. Μαΐῳ δὲ ἐνδεκάτῃ τελευτᾷ Λέων ὁ βασιλεὺς προχειρισάμενος Ἀλέξανδρον ἢ αὐτὸ ἀδελφόν. ὃν ἰδὼν, ὡς φασι, εἰσηρχόμενον πρὸς αὐτὸν, ἐφη ἰδὲ ὁ κακὸς καιρὸς μετὰ τὰς τεσσαράκοντα μῶρας, πολλὰ ἐκλιπαρήσας ἢ διαθεῖς αὐτῷ φυλάττειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον.

ALEXANDER. C

IMPERAVIT Alexander una cum Constantino Leonis filio annum unum, dies viginti novem. Missoque ad Nicolaum ad Galacrenas nuncio Euthymium Patriarchum deposuit, & Nicolaum secundo restituit. Habuit autem Alexander ad Magnaurum Silentium, & concilium celebravit, atque Euthymium ab Agadho advocavit. Eodemque cum Nicolao Patriarcha federe juffo judicii assessores ejus depositioni vocabant: attenius, cum decore venerandi & per omnia mirandi viri, colendam barbam vellicantes, aliaque opprobria & injurias inferentes, quas quiete & manfuete honorabilis & facer vir tolerabat: Ex quibus ad Agathi ædes vita functus, in proprio Monasterio juxta Plamathii depositus est. Alexander suspiciosibus liber, quas frater Leo assertis ipsum, dum in vivis esset, fovebat, venatibus contiuis & per varia palatia discursibus vacabat usque quaque, nihil Imperatore dignum meditatus aut exequutus, sed semper deliciis, luxuriæ, & ebrietatibus indulgens, totum se hujusmodi tradiderat. Unde protinus Janem Clericum, cognomine Lazarem, Rectorem instituit, qui post Alexandri mortem misere vitam abrupit: Gabrielopolam pariter & Basilitzen, Sclavinorum genere orros palatii divitiis vehementer auxit, adeo ut nulla prole suscepta Basilius iste Imperatorem, ut ajunt, hæredem instituere meditatus fuerit. Constantinum etiam Leonis filium Eumuchum reddere consuluit, & frequenter id aggressus ab iis, quos Leo beneficiis affecerat, modo infant.lem ætatem, modo infirmitatem prætendentibus præpeditus fuit. Ejus tempore apparuit Cometes per dies quindecim ad Occidentem,

ΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὑβασίλευσεν ἔτος ἓν ἡμέρας κθ'. σὺν Κωνσταντίνῳ υἱῷ Λέοντος. ἀποσταλέντος ἢ ἠγαγε Νικόλαον τὸν * Γαλακρηνῶν, * Γαλακρηκαταχαλῶν Εὐθύμιον Πατριάρχην, ἢ ἐνθρόνισεν τὸν δεύτερον αὐτὸ Νικόλαον. ἐποιήσε δὲ συλεντίον ἢ συνοδικὸν Ἀλέξανδρος ἐν τῇ Μαναύρᾳ, ἀγαγὼν Εὐθύμιον ἀπὸ ἢ Ἀγαθοῦ, ἢ συγκαθίσας ἅμα Νικόλαῳ Πατριάρχῃ, ἐποίησεν τοὺς κατ' αὐτὸ καθαίρεσιν ἀτίμως ἀποτίλωσις τὰ ἱερατεῖα, ἢ ἀζιώσας ἀνδρὸς ἢ τιμίαν γνωσθῆα, ἢ ἄλλας τινὰς ὕβρεις ἢ ποινὰς αὐτῷ ἐπιφέροντες, ἃς αὐτὸς ἢ πρᾳὺς ἐπέμενεν ἢ τίμιος ἢ ἱερὸς ἀνὴρ ὑπὸ ἢ εἰς τὰ Ἀγαθοῦ τελλόπους, κατατίνει ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ, ἐν τῇ * πόλει τῇ Ἀμαθεῖου. ἦσος Ἀλέξανδρος δὲ τὰς * Forsan μεγ ὑποφύσεις, ἃς ὁ ἀδελφὸς αὐτὸ Λέων ἐτὶ ζῶν ἐιχε κατ' αὐτὸ, ἀεὶ τοὶς κυνηγεσίοις, ἢ τοὶς ἐξω παλατίοις ἐφόλαζε, μηδὲν βασιλικὸς ἐργον διαπραττόμενος, ἀλλὰ διάγων ἐν τρυφαῖς, ἀσωτίαις, ἢ μέθαις, ἢ περὶ ταῦτα ἀεί * διακείμενος· ὅθεν παρ' αὐτὸ Ἰωαν- * ἠδιακείνου Παπᾶς, ἢ ἐπίκλην Λαζάριος, Ῥεκτορα πε- ντο ποίησεν, ὃς ἐ κακὸ τὸ ζῆν ἀπέρηξε μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου· ὡσαύτως δὲ φασιν Γαβριλόπολον ἢ Βασιλίτζιν ἀπὸ τὸ Σκλαβίνων ὄθνος φορφῶς κατηπλούτησαν ἐκ τῆ τὰ παλατίν χρημάτων. ὡς φασι δὲ, αὐτὸ Βασίλειον ἐ βασιλέα ἠβούλετο ποιῆσθαι, ὡς ἅπως αὐτὸς ὢν, ἢ Κωνσταντίνον υἱὸν Λέοντος ἀγονόχρον ποίησαι· ὃ ὁ πολλάκις ἐνηλθεῖς ἐνεκινδύνευσε παρὰ τῆ ὑπὸ τὰ Λέοντος ἐκφυγεῖν· ποτὲ μὲν ὡς ἐκ ἅπων ὑποβαλόντων, ποτὲ δὲ ὡς ἀδυνώτως. ἐπὶ τοῦτο ἐφάνη ἀστὴρ κομήτης ἐν δύσει ἐπὶ ἡμέρας δεκαπέντε, ὃν ὅλιγοι

ἔχοι ὁ κελεύσθω, ἢ αἰμαπικχυσίαν ἐν τῇ πόλει ἀπ- A quem Xiphiam vocari dicebant, & sangu-
γάσασθαι. ὅτος πλάνος καὶ χόνον ἐμοὶν ἐξέδοτο nis effusionem in urbe effectorum porren-
οἱ ☩ πανέκαιτοι αὐτὸν, ὡς τὰ σωζῶν σοιχεῖον τὸν dere. Hic erronibus & præstigiatoribus
τῇ ἐπτικῷ σοὶ ἢ τὴν ζωὴ ἀφοσανακίσται, χειρο- se totum dedit, qui etiam suaserunt: Apri
βιοῦ ☩ ἀσοκτονὶ σπερμάτοντες. ὁ δὲ τύτοις ἀπαπθεὶς αὶ- * ἐκέλλων fatum sive signum quod in Circo erectum
δοῖα ἢ ὀφίστας τῇ χείρᾳ ἀφοσανασῶσαι * ὡς λεπτο- est, tibi vitaque tuæ repositum est: porci
μένες αὐτῷ· καὶ τὴ αὐτὸ πλάϊν πεποιθὼς ὢν, ἐπ- vitam amentem illum agere subindican-
πικὸν ποιήσας τὰς ☩ ἐκκλησίας ἐνδυτὰς ☩ πολυ- tes. His ille seductus pudenda denteſque
κάνθηλα ἅρας τὸ ἱππικὸν ἐξέλασε, καὶ τοὶς ζωδίοις φα- porco quasi sibi deficientia renovari iussit.
τνίσαν ἐποίησε· ἦν τὸν ὑπὸρ ☩ ἀπ' αὐτὸ ☩ Θεῦ χάρ- Eodem etiam perfuasus errore, equestri ce-
ὡς ☩ ☩ Θεῷ τιμῶ τοὶς εἰδώλοις προσάγετος. Ἰμπέρα δὲ lebrato certamine, prolatis Ecclesiæ ve-
Ἀςυδίτε ἐκ ☩ Ἀγαρηνῶν ἤτης ὑποσρέψαντος, ἀπο- stibus, prodúctisque candelabris multisidis Edit. Paris.
στείλας Ἀλέξανδρος περιμείναν ὃν τῇ μοιῇ ☩ παλατίᾳ, ludos exornavit, & luminum splendore a- pag. 488.
τῇ λεγομένῃ Καμπᾷ, ἀπελθόντας ὡς ἐχόρον αὐτὸ ὅτε nimalia decoravit. Eam ob rem Dei ma-
ἐπὶ τὰ ἀδιθρὰ αὐτῶν Λέοντος ὁ ἐκ θλίψιος πολλὰς ἀρ- nus auxiliaris ab eo remota est, qui Dei,
ρωτήσας, πεμφασάμβος ἀν ἐπὶ μῖμας ἐξ, ἐτελμήσε- honorem idolis adolere non est veritus.
στο· ἀπὶ σελὲ ☩ Σύμεων ὁ ἀρχων Βυλγαρείας μιμῶν Himerium vero Logothetam a clade quam
Ἀλεξάνδρῳ τα πιεῖ εἰρίωης. Σύμεων παρισκάμζεν κι- ab Agarenis pertulerat, redeuntem, missō
νῆσαι καπὲ ☩ Χερσιανῶν ὁπλα. Ἀλέξανδρος ὃ ὁ βασι- B nuncio, Alexander in Palatii Monasterium,
λοὶς ἀρίσκας ᾗ οἰκοθοὶς ἐκ τοὶς ὑπὸ νύκα κάμασι, Campa dictum, velut hostem a fratris sui
κατὰδι ἐφωμείσαι, ☩ ῥωμαϊς Σκιλάτῳ πλαγεὶς, ᾗ Leonis tempore sibi infensum adjectis mi-
ἀπὶλῶν, ἅμματος ἐκ ☩ αἰσθίων ἐφερομένε, μῦ δύο ἡ- nis exuiem egit. Ille fociętate hominum
μέρας ἐτελώτησε, καταλιπὼν ἐπίτροπον Νικόλαον Πα- interdictus per menses sex ex nimio me-
τεαρχεῖν, ☩ Στέφανον Μάγιςρον, ᾗ Ἰωάννᾳ Μάγιςρον rore morbo correptus interiit. Simeon au-
☩ Ἑλαδᾶρ, ᾗ Ἰωάννᾳ Ῥαϊκπωρα, ᾗ Εὐθύμιον, ☩ ☩ Βα- tem Bulgariæ Princeps, missis ad Ale-
σιλείῳ, ᾗ ☩ Γαβριὴλ σπολον, ἐσας ☩ βασιλείας Κων- xandrum nunciis, de pace tractatum ha-
σανπέρωλιν Λέοντος. ἀπέδετο δὲ Ἀλέξανδρος ἐν τοὶς buit. Simeon adversus Christianos arma
τάφοις μῦ ☩ πατρὸς αὐτῦ. movere parabat. Alexander Imperator be-
ne pastus, & vino temulentus sub canicu-
læ ardores pila lusurus processit, gladioque
divinitus immisso, vulneratus rediit sangui-
nem e naribus & pudendis effundens, &
post dies duos Nicolao Patriarcha, & Ste-
phano Magistro Elada, & Joanne Rectore, & Euthymio, & Basilitze, & Ga-
briele populo procuratoribus instituis, Con-
stantino Leonis filio reliquit Imperium. A-
lexander ille cum patre Basilio eodem se-
pulchro repositus est.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ δὲ ☩ πατρὸς αὐτὸ τε-
λευτήσαντος Λέοντος, παῖς ὢν τὴν χάνον, ἡβδο-
μοῦ δὲ ἔτος ἦν ἡλικίας ἔτος ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ * υἱὸν αὐ-
τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ κατελλεσπο ὑπὸ ἐπιτρόπῳ τε-
λῶν, ἐβασίλευσεν ἐπὶ ☩ αὐτὸ ἐπιτρόπων, ᾗ συὸ τῇ
μητρὶ· ἅμα δὲ Ῥωμαϊῳ πεσθρῷ αὐτὸ, ὃν ὑπασυγῆσαι,
ἕτερα ἐπ ἐκοσι ἐξ· μονοκράτωρ δὲ ἐπ ἑνναπὴτ· ὡς ἐ-
ναὶ ☩ ἅπαντα χρόνον τῆς βασιλείας αὐτὸ ἐτη πεντήκοντα
πέντε. λαβόμενος δὲν τῆς ☩ παλατίν ἐξουσίας, ὁ
Πατριάρχης Νικόλαος τῶν ☩ κοπὴ φρόνοιαν ἐποιεῖτο ᾗ
τῦ φρονῖδα εἶχε τῷ τῇ βασιλείᾳ ἀπκόνων φράγ-
μασιν ὀσυμέρων. ἐν τύτοις δὲν τῆς βασιλείας ὑσης
ἐπλάτυνε Κωνσαντίνῳ τῷ Δυκὶ τῷ ῥῶλον παρὰ τῶν τῷ
ἐν τῇ πόλει μεγίσανων φιλοιμίτων αὐτῷ, ὡς ἀσφαλὲς καὶ
νομικὸν ᾗ καλὸς διωαμῶσον ☩ * ἐκκλησίας ᾗ καυβέρνᾳ-
σιν, ἐσιτὰλθεν, ᾗ αὐτὸς * ἐγ κρατὲς γενίδαι δύνατ. ὁ δὲ,
ἅτε ᾗ σφόδρον αὐτῷ ὑπερπολῶν, ᾗ τὰς σφαίρας ἀεὶ ἐ-
φιλῶσε, ὡς ἐχὲ τάχος ☩ βασιλεύσασα καταλαβὼν ἁ-
ματὸς σὺ αὐτῷ τῷ στρατιμάτων ἐκκείτος ἐκαεὶς
ὑσι, ᾗ νυκτὸς ᾗ παραπολὺ ὡς εἰσελθὼν τὸ Πραιτβί-
σιζεῖο Μιχαὴλ, ὑσης πλησίον ἀκροπόλιως ἐν τῷ οἴκῳ
τῶ πεθρῷ * αὐτῆς Ἐρκυρᾷ, αὐτὸς μετὰ ☩ συμόν-
των. αὐτῷ δὲ τέλος. Νικήτας δὲ Λεκιρήτης ὁ μετὰ
ταῦτα Πραιποσίτεως γενόμενος τῶν Καισαρείνε ἀρξὲν
τῷ Παλεμβῷ Κωνσαντίνῳ τῷ Ἑλαδικῷ καπηλεύσας,
καὶ ἄμφω τὴ αὐτῷ ῥυκτὶ πρὸς ☩ ὄκκα Κωνσαντίνου
παρεγένοντο, ᾗ βυλλῷ ποιησάμβοι, ὅπω ☩ ὑμέρας
καταλαβόσης, ἀπὸ ἐτι σκοτίας ὑσης, μετὰ λαμπάδων
ᾗ λαῷ πόλιω καὶ ὅπλων ☩ τῶ ἐπποδρομίε πύλην.

Leonis Gramm. Chron.

CONSTANTINUS.

CONSTANTINUS Patre Leone mortuo adhuc puer (septimum enim tantum ætatis fuæ agebat annum) sub patrui tutela Imperator relictus est. Habuit etiam Imperii procuratores, & sub eorum cura, matre pariter illis adjuncta, vixit: una vero cum Romano Socero suo, cui subjectus fuit annos alios viginti fex: fuit Imperium rexit annos quindecim: adeo ut Imperii ejus tempus omne annis quinquaginta quinque concludatur. Eo itaque Patarii potestatem adepto, Nicolaus Patriarcha rebus communibus providebat, curamque gerebat quotidianorum regni negotiorum. Cum igitur sic se haberent Imperii res Constantino Scholarum Duci a quibusdam Urbis proceribus ejus amicis fuggeritur, eum ceu virum fortem & prudentem, quique posset reinpublicam administrare, ut sespium promoveret, nulloque labore capessendum Imperium aggrederetur. Ille igitur, ut pote qui prius illud in votorum somniis habuerat, & coronarum libidine semper æstuabat, quanta potuit velocitate, in Regiam urbem una cum selectis copiis & ad quodvis audendum idoneis profectus est: nocteque per portulani Protovestiarii Michaelis Urbis arcis vicini ingressus in domo Gregoræ Soceri insomnis una cum sociis manfit. Dicetas autem A fecretis, qui postea factus Protonotarius Constantini adventum Constantino Eladico Patricio significavit, amboque pariter ipsa nocte ad Ducem Constantinum accedunt: habitoque consilio illucescente die, sed profundis adhuc tenebris, cum lampadibus magnaque populi & armorum multitu-

dine Circi portam, Constantinum ut Imperatorem acclamantes, occupant. Ibi primum ab iis, qui Circi tenebant generalia, ejus equiso peremptus est. Illuc igitur non admissus, quinimo expulsus, velut arreptitius debacchans, nec præ Imperii cupiditate mentis compos, Circo se subducit subtriftis & vultu demisso, finitrum omnem fecum reputans equifonis cædem. Illinc itaque fauftis acclamationibus femper comitatus, ad portam, Chalces nominee, appulit: & per ferream portam ingreffus ad Excubitorum ufque locum penetravit. Ex adverfo Magifter Joannes Eladas confœderatorum & remigum feletu habito, armis inftructos contra Ducem fumfmifit. Illis itaque ad Chalcem appellentibus, inito certamine, multi ex utraque parte gladiis confoffi ceciderunt, imo ad eum numerum, ut fluente faoquine locus fluminis in morem ftagnaret. Corruit ibidem Gregoras Ducis filius, & Michael ejus conforbrinus, & Cortices ille ex Armenia oriundus. His cognitis, tumultu plurimo per civitatem excitato, Conftantinus equum calcari vehementius impulit; equus fuper lapideis tabulatis infra ftratis lapfus equitem in terram dejecit, fociis omnibus hinc inde fuga palmaribus & diffiparis. Eum in terram projectum folumque derelictum cum quidam confpexiffet ac tenuiffet, ejus caput gladio amputavit. His ita peractis, Gregoras Magifter ejus focer, una cum Leone cognomento Chœrofphacte ad fanctæ Dei Sapientiæ templum profugit, quos vi inde extractos & laceris vilibufque veftibus indutos, afinoque fuperpofitos, per mediam Urbem in triumphi morem tradixerunt, & ad Dalmatæ Monafterium abductos fupplicii ac condemnationis nomine loco celebri fecerunt Inclufos: Leonem vero Catacalitzem & Abeffalom Arontæ filium excæcatos in exilium miferunt. Conftantinum autem Eulampi filium & ejus comites Philotheus Præfectus ad Circi metam gladio obtruncavit. Non modica vero de Niceta A fecretis & Conftantino Libe perquifitione facta, ipfi, ceu fuga uti, nullatenus reperti funt. Ipfum autem multofque, qui cum ipfo erant, fortes viros a Dalmali, quæ eft Chryfopoleos locus, ad Latatem ufque geminis lignis five furcis cunctos fuffpenderunt: plurimofque cruciliter & fine caufa ifti procuratores appellati neci tradidiffent, nifi judicum quidam iniquum eorum impetum cohibuiffent, dicentes illis: Cum adhuc Imperator inter pueros agat, quomodo fine ejus juffu illa patrare aggredimini? Deinde Ducis uxorem, cæfarie depofita, in ejus domum, quam in Paphlagonia poffidebat, filio ejus virilibus prius excifo, miferunt. Menfe porro Auguſto, Simeon Bulgariæ Princeps adverfus Romanos, comparato exercitu cum multitudine gravi, Conftantinopolim appulit, & vallo a Blachernis ad portam Chryſem vocatam circumducto, Urbem obſedit: aliſque ſpei ſuæ in ſublime elatus ſubactarum omnino nullo labore promittebat. Probatis autem in adverſum mœnium munimentis, Urbiſque ex populi copia & machinis ſecuritate ac præſidio conſpecto, ſpe deceptus, in locum Hebdomum dictum pacis oblatorus fœdera, reverſus eſt. Procuratoribus pacem oblatam libenter excipientibus; Simeon Theodorum Magiſtrum de illa tractaturum miſit. Nicolaus autem Patriarcha, Stephanus, & Joanoes Magiſter, Imperatore ſecum

A καταλαμβάνωσι, Κωνσταντῖνον ἀφομοιοῦτες, ὡς βασιλέα. ὃς ἐπὶ τὸν ἱππικὸν ὁμοῦ παρὰ τὸ ἔνατος ἵππου δρόμου πυλῶν ἀφικόμενος. μὴ ἀνεχθεὶς ὅτι ἐκεῖνος ὁ Κωνσταντῖνος, ἀλλ' ἀποσοβηθείς, ὥσπερ ἐκ τινος ἐκβακχεύσεως δαίμονος, ἢ μὴ ἐφιστάμενος ἑαυτῷ ἢ βασιλείας ἤρωτι, ἢ τῇ ἐπισβολῇ ἢ ὑπεχώρησε, συνόδῳ τε, ἢ καπῃδῇ, κακὸν οἰωνὸν ἢ ἐπισκόμῳ κείρας σφαγῶ. ἐκεῖθεν οὖν ἀφομοιωθεὶς ἦλθε μέχρις τῆς λεγομένης Χαλκῆς, ἢ ἄχρι τῆς σιδηρᾶς πόρτας εἰσέλυσθεν μέχρι τῆ Ἐξκουβίτων παρηγίτου. ὁ οὖν Μάγιστρος Ἰωάννης ὁ Ἐλαδᾶς ἐκλεγῶν τὸ τῆ ἑταιρείας, ἢ τῆ ἁλατῶν ποιησάμενος, μεθ' ὅπλων τοὺς ἀπίσω ἐλθεῖν ἢ τὰ Δικός. ἐλθόντων δὲ μέχρι τῆ Χαλκῆς, ἢ πολέμῳ συστάντος, πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων ὑπτιοσθ ἢ μερῶν ἔργον ἐκείσε μαχαίρας γινόμενοι, ἢ τοσοῦτοι ὥστε ἢ τόπον ἐκλιμασθῆναι τὸ αἷμα τοῦ ποταμοῦ καπαρὰ ὀντι. ἀπρὸς δὲ ἢ Γρηγορᾶς υἱὸς ἢ Δικός, ἢ Μιχαὴλ ὁ ἐξάδελφος αὐτῆ, ἢ ὁ Κορτίκης ἐκείνος ὁ ἐξ Ἀρμηνίων. τοῦτο ὁ ὡς Κωνσταντίνος μαθών, παραχρῆσι πλείστης γινομένης ἢ ἵππου ἐξέλαυνεν. ὁ δὲ ἢ ἐκεῖσε ὑπερφαμμένους ἐκολόβησας πλεῖστ, ἐξ ὧν ἢ ἐπιβάντως κατέβαλεν· οἱ δὲ ἄλλοι διωτκάδην ἔφυγον ἅπαντας ὑπεὶ δὲ τις αὐτὸν κατὰ γῆς ἐρρίμμενον ἔμεμορμένον κατέλαβε, ἔχρι τῶν τῆς ἀπτιμοι κεφαλῆς. πάντων ἀπὸ πλειόνων Γρηγορᾶς Μάγιστρος, ὁ τῆτε πενθερὸς. μ' Λέοντος, ὃν Χοιροσφάκτιλον ὠνόμαζον τῇ ἀρίφ Θεῷ Σοφίᾳ ἀφοσιωσιν, ὡς ἢ βίᾳ ἐκεῖθεν ἀποσπάσαντες, ῥάκη τε περιβάλοντες, ἢ ὧν ἱππικοῦ ἐσαντες, ἕως μέσης πόλεως ἐθεμάβδωσαν. ὧν τῇ ἐν Δαλματία ἀπαγχόνιτες μοῦ ἐγκαπαλπίσεως, τῇ λεγομένῃ Καπαδόκῃ, πεπτοίκασι. Λέοντα δὲ ἢ Καπαπαλπίζιλον, ἢ Ἀβεσσαλὼμ τὸ τῆ Ἀροτρᾶ ἐκτυφλώσαντες. ὧν ἐξορίᾳ παρέπεμψαν. Κωνσταντῖνον δὲ τὸν τῆ Εὐλαμπίᾳ υἱὸν ᾗ ἵππος σὺν αὐτῇ, Φιλόθεον Ὕπαρχον ὄν τῇ τὸ ἱππικὸν σφοδρῶν ἔχοντα πίστιμ. ὁ μὲν ἵππος ᾗ διαῤῥαπτόμενον πρὸ Νικήτα Ἀσηκρήτις, ᾗ Κωνσταντῖνος Λιβός, ὧν ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς χρεωμένους φυγῆ. ἢ δὲ ἐκείνου ἢ τῆς σὺν αὐτῇ πολλῆς ᾗ ἀνδρεῖος ὄπτας ὅσο τὸ τῆς ὁ Χρυσοπόλεος Δαμάλιος, ἔ μέχρι τὰ Λατάτα διὰ δύμους ξύλοις πάσας ἀνασκολόπισε, καὶ πολλῆς ἀνιλιῶς καὶ ἀναιτίως οἱ λεγομένοι ὑπὸ ἐπίτροποι ἀπέκτειναν, οἱ μὴ τινες ἢ δικαιῶν τῆς ἀδίκου ὁρμῆς * ἀναχωνιτισαν, εἰπόντες ὡρὸς αὐτὸς· ὡς παιδὸς ὄν- * al. πεχαι- τως τῆ βασιλέως, πῶς ἀνὰ τῆς αὐτὸ κελεύσεως τοιαῦτα τολμᾶτε ᾗ πράττετθαι; τῶν τὰ Δικὸς ὧν γυναῖκα ἀπαιρέσαντες εἰς τὸν Παφλαγονίᾳ οἶκον αὐτῆς ἐξαπέστειλαν, ὧν ἐκ ἐσαντες ᾗ υἱὸν αὐτὸ. Διάγιτρ δὲ μᾶλ' Συμεὼν ὁ Βουλγαρίας ἄρχων ἐκ πρατώσας κατὰ Ῥωμαίων σωὺ ὄχλῳ βαρεῖ κατέλαβε τῶν Κωνσταντινούπολιν, καὶ δὴ περικαθίσας αὐτῶν χάρακα περιέβαλεν ἀπὸ τῶ Βλαχερνῶν, ᾗ μέχρι τῆς λεγομένης πόρτης Χρυσῆς, ᾗ ἐλπίσι μετέωρος ὢν, ὡ ἀστοπὶ πάντως ἐλεῖν. ὅτε δὲ (τότε) ᾗ τοῖχον καπαβαθὺν ὀχυρότητα, τῶν τε ἐκ ἢ πλοῦς ᾗ ᾗ πετροβόλων ἀσφάλειαν, ᾗ ἐλπίδων σφαλεῖς, ἐν τῇ λεγομένῳ Ἑβδόμῳ ὑπέρεθλον, ὁρίωπας ἀσοβὰς ἀπέστειλάμενος. ᾗ ᾗ ἐπιτρόπων τῶν ὁρίων ἀσμενίσαντα ἀποδεξάμενοι, ἀποστέλλει Συμεὼν Θεόδωρον Μάγιστρον αὐτὸ συμβήσεια τὰ τῆς εἰρήνης. ἀναλαβόμενος δὲ ὁ Πατεμέρχης Νικόλαος, ᾗ Στέφανος, ᾗ Ἰωάννης Μάγιστρος τὸν βασιλέα ἦλθον μέχρι ᾗ Βλα-

Edit. Paris. pag. 490.

χειρων, ᾧ σὺν αὐτοις τοὺς δυο υἱοὺς Συμεων, ᾧ συνωσκιδ- Ε
δησεν τῇ βασιλικῇ ἐν τοῖς παλατιοις. Νικόλαος δὲ ὁ
Πατριάρχης ἠλθε φοβῳ Συμεων, ᾧ τινι τῳ κεφαλὴν ἀ-
πέλυσε Συμεων. ὁ δὲ λοιπὸν ὁ Πατριάρχης ποιήσας, ἀν-
τι ἑξμματος ἢ ἑαυτῷ ὑπερβαλέσθαι τῇ ἑαυτοῦ ἐπιζήσ-
κεφαλῇ· δῶρεις οὖν ἀμέτρους ᾧ μεγίστους φιλοφρονήσεις
ὅτι Συμεων ᾧ οἱ πατρικοὶ εἰς ἢ ἰδίας χώρας ὑπεστρεψαν
ἀσυμφώνως ἐπὶ τῇ εἰρηνικῇ σφῶν ἡδυδίαιτος ἢ βασι-
λέως ὄνω Κωνσταντίνου ἀπεπαιδεύοντος, καὶ τῶν ἰδίων μη-
τέρα ἐπιζήτουτος, ἤδη γὰρ παύλιν ἢ παλατίου κατ-
ήγαγεν Αλίξανδρος ὁ βασιλεὺς, ἀναβιβάζωσι πάλιν
αὐτοῦ. αὐτὴ οὖν περιεκράτης γενομένη τῆς βασιλείας
ἀναβιβάζει εἰς τὸ παλάτιον Κωνσταντίνον Παρακοιμω-
μένον, ᾧ Χριστόφορον, ᾧ Ἀναστάσιον ἀμπάλφως, τοὺς Β
λεγομένους Γογγυλίης, ᾧ τῇ βουλῇ Ἰωάννε τὸ Ελαδᾶ
καταβιβάζωσι τοὺς οἰκείους Αλεξάνδρου βασιλέως
Ἰωάννην ᾧ Ῥαΐκυρα, καὶ τὸν λεγόμενον Γαβριελόντ-
λον, ᾧ Βασιλίτζιν, ᾧ τοὺς λοιπούς. φροντεσίζεται ᾧ
Ζωὴ Αὐγούστα Θεοφύλακτον Δομηνικον Ενωμοάρχην.
Ἰωάννης δὲ ὁ Ελαδᾶς νόσῳ πιεσθεὶς κατελθὼν εἰς ἢ
παλατίν, ἐν Βλαχέρναις παραγενόμενος ὑπὸ τῆς
νόσε βαρυσθένησε τελευτᾷ. συμβουλῇ δὲ Δομηνικου
ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, μετ᾽ ὀργῆς τὰ τοῦ ἰδίας * ἐκκλησίας
περιτοιμῶσιν Θ φροντίζει εἰπόσε. τῷ δὲ Βυλγάρου
Συμεων τῷ Θρᾴκιω πάλιν λιζόμενος ἐν φροντίδι
ὄσης ᾧ Αὐγούστης ᾧ ἐν τέλει, ὅπως αὐτὸ τὸς ἀλα-
ζονίας παύσωσιν. γνώσατο Ἰωάννης ὁ Βαγᾶς γνῆσιος C
Πατζιναξηνης, ὑποχείλιος ἀγαγεῖν Πατζινάκις τοὺς
αἰτήσοις τυχεῖν, ὥρα τε πολλαπλῶν εἰς τὸν τῆ
Πατζιναξων χώραν ἀπῆει· ᾧ δὴ ὁμήρης ἐκεῖθεν λαβὼν,
ἤγαγε ἐν τῇ πόλει, σωσθημίσιον τῇ Πατζιναξων ἠρ-
πέρασε, ᾧ ἢ Συμεὼν καπεπολέμησε. παρῆγεντο δὲ
ἐν τῇ πόλει ᾧ Ασώτιος ἀπὸ ἐμπειρίᾳ ὀνομαζόμενος ὡς
ἀν ἢ ἀρχοντος Θ ἀρχόντων, ὃν φασι σιδηρᾶ ῥάβδον ἐκ τ
ἄκρων ἑκατέρωις χειρὶ κρατοῦντα τῇ ὑπερβαλλούσῃ
ἄλλῃ ἠχᾷ πτειν, καὶ φοῦ τὸ κυκλικὸν χήμα μετα-
γεν τὸς ἀντιτύπε τῷ σιδήρῳ φύσεως τῇ βίᾳ τ χειρῶν
ὑπεικούσης· ὃν παραγινόμενον ἐξ πολλῆς τιμῆς ὑπιδέ-
ξαντο, ᾧ πάλιν εἰς τὸν ἰδίας χώραν ἐξέπεμψαν. Σι-
στημβεῖμι μὲν ἰδιετησίως τοῖς Παγκρατιάκας ὁ
Αρμένιος τὸν Αδριανόπολιν τῇ Συμεὼν φροδόκει.
μετ᾽ ὀ πολὺ δὲ ἀπεχάλκησαν Βασίλειος Πατρίκιος καὶ
Καισάριος, ᾧ Νικήτας Πρωτοασηκρήτις ὁ Ελλαδικὸς πα-
ρὰ Ζωὴς ἐξ δῶρα πολλὰ, ᾧ ἀντιπαρέλαβεν πάλιν αὐ-
τοῦ· ἦλθε ᾧ ὁ Αμπρὰς εἰς Στρόβιλον ὑπὸν ἐξ πλοίων
πολεμικῶν ᾧ πολλῆς δυνάμεως· ᾧ ταῦτα παρέλαβεν
ἀν, εἰ μὴ νοσήσας ἐπελάμενον· οἱ δὲ τῆς Ελλάδος καὶ
Ἀθηνῶν οἱ κήρυκες σωιχῶς ἐπιπραζόμενοι παρὰ Χα-
σὲ οὐκ ἠθέλησαν, τῶν αὐτὸ ἀσωτίαν ᾧ ἀπλησίαν μὴ ἐ-
νεγκόντες, λίθοις τὸν βάλοντες, ᾧ ἀνείλον κακῶς ἐνδο-
ξον τῷ Θυσιαστηρίῳ τῷ ἐν Αθήναις ναῷ. βλέπουσα δὲ Ζωὴ
ἐ βασίλισσα τῶν ὑπαφεῖν Συμεὼν, ᾧ τῶν κατὰ τῆ Χερ-
σιανὸν αὐτῷ ἐπιθυσίν, βωλῇ ᾧ ἐν πλοι βωλευτή-
σαι ἀδιάγων ᾧ εἰρωλίου ᾧ Αγαριῶν ἠξαφέσθαι.
ἠξηπάρασι δὲ πάντα τὸν τῆς ἀσετολῆς σρατὸν ᾧ τὸ
καπαπολεμῆσαι ᾧ ἀφαίσιαι τῆ Συμεὼν. ἀπέσαλ
ὧν ἐν τῷ Συρίᾳ ᾧ τὸ ποιῆσαι ἀλλάγιον Ἰωάννης Πα-
τρίκιος ὁ Ραδηνὸς, ᾧ Μιχαὴλ ὁ Τοξαρᾶς ᾧ τὸν
Θρᾴκιν διπίρασι, Μαγίστρου Λέοντος τῦ Φωκᾶ
Δομεςίκου τυγχάοντος. ἐξαγαγόντων ᾧ τὰ σιβά- D

ductu, Blachernas usque profecti, filios Simeonis geminos induxerunt in Urbem, qui in Palatiis una cum Imperatore convivati sunt. Nicolao vero Patriarchæ ad Simeonem accedenti, ipse Simeon caput inflexit. Patriarcha igitur super eum orationem fusurus, Stemmatis vice proprium capitis tegumentum ejus imposuit capiti. Donis itaque immensis & quam maximis excepti, Simeon & eius filii in patriam reversi sunt, ad invicem discordes ob præfatæ pacis conditiones. Constantino igitur Imperatore, ceu puero propriam matrem requirente, eam enim longe prius Alexander Imperator amoverat, rursus in Palatium induxerunt. In hunc modum illa Imperii compos, Constantinum Acculbitorem, alium Constantinum, & Anastasium fratres cognomento Gongylios in Palatium accersit, ejectis, Joannis Eladæ consilio, Alexandri Imperatoris domesticis & familiaribus, Joanne Rectore, & Gabrielopulo, & Basilitze, & cæteris. Zoe autem Augusta Theophylactum Dominicum Hetæriarcham instituit. Joannes autem Eladas morbo correptus & Palatio digressus, cum ad Blachernas appulisset, morbo ingravescente moritur. Dominici porro & ejusdem mentis hominum consilio cum animi elatione Ecclesiæ (Reipublicæ) administrationem sibi arrogabat Zoe & curare se jactabat. Simeone vero Bulgarorum Principe Thracium iterum devastante, Augusta & Imperii Proceres de ejus jactantia reprimenda & placanda erant solliciti. His cognitis Joannes Bagas expetit Patriarchæ dignitatem, & si postulata consequeretur, Patzinaces adductum se pollicebatur: delatisque secum muneribus in Patzinacum regionem profectus est. Obsidibus inde abductis, cum illis in Urbem appulit: Patzinacibus trajicere jam pollicitis, & Simeonem debellare. Accessit etiam ad Urbem Asotius, vir peritia nominatissimus Principis Principum filius, quem virgam ferream duabus extremitatibus apprehensam tenentem ob robur invictum inflexitile, & ad circularem figuram traduxisse narrant, ferri duritie resistentiaque naturali robori manuum obsequuta. Eum advenientem multo cum honore excepernnt, & pari congratulatione in propriam regionem iterum remiserunt. Septembri mense, indictionis tertiæ, Pancratucas Armenius Adrianopolim Simeonis prodidit. Haud diu post, Basilius Patricius, & Canicles, & Nicetas Protosspatharius Helladicus cum donis multis ad Simeonem missi sunt, qui urbem iterum in suam potestatem receperunt: In Strobylum etiam insulam Ameras, bellicis navibus plurimis, virtuteque non modica instructus appulit: eamque cepisset, nisi lapsus in morbum obstitet. Græcis autem & Athenarum incolæ continuis a Chase filio Jobæ damnis affecti ejus luxum & inexpleibilem cupiditatem ferre non valentes, lapidibus obrutum ad ipsum Athenarum templi penetrale male peremerunt. Imperatrix vero Zoe, cognita Simeonis superbia, & ejusdem odiis adversum Christianos non ignotis, habito cum Optimatibus consilio, fœdus & pacem cum Agarenis componendam statuit, totumque Orientis exercitum ad debellandum & delendum Simeonem traducendum. Missus est autem in Syriam ad fœdus ineundum Joannes Patricius Radenus: Michael vero Toxaras in Thraciam trajecit. Magistro Leone Phoca Domestici munus obeunte.

Eductis autem venerabilibus & vivificis lignis a Constantino Palatii sacerdote primore, Cephala dicto, & a Constantino e Malelia Thracica cunctis in terram prostrati, data juramenti fide se pro invicem commorituros, cum universis copiis in Bulgaros irruperunt. Præerant autem Excubiti turmæ Joannes Grapson, Icanati Marulis filius: Romanus autem Argyrus, & Leo ejus frater, & Bardas Phocas, quibus aderat Melias cum Armeniis, & alio-
Edit. Paris. rum Thematum Præfecti, totum exercitum ducebant. Una cum aliis Constantinus etiam Patricius Lybis Leoni Domestico junctus erat, & datus negotiorum omnium consiliarius. Menfis itaque Augusti, die vicesimo, indictione quinta, ad Achelouum fluvium Bulgaros inter & Romanos bellum commissum est, & ut fit habent Dei judicia, quæ omnino inscrutabilia & impervesligata, Romanorum copiæ omnes in fugam vertuntur: facta est, inquam, fuga & ululatus horrore plenus, aliis alios conculcantibus, plurimis etiam ab hostibus interfectis, eaque strages hominum edita, qualis a sæculo nusquam audita est. Leo Domesticus in Mesembriam fugiens salutem nactus est: Constantinus autem Libs, & Joannes Grapson & Procerum alii quam plurimi interfecti sunt. Eodem tempore Romanus Patricius & navalis Drungarius cum omni classe ad Danubium fluvium, Leoni Phocæ fuppetias laturus, missus est. Romano vero & Joanne Badæ filio in contentiones & verborum pugnas lapsis, Patzinaces ab invicem divisos & inter se dissceptantes conspicati, ad propria redierunt: bellumque ejusmodi finem consequutum est. Romano vero & Baga in Urbem reversis, de eorum dissidio quæstio mota est: & in illud periculi Drungarium Romanum adducere-
Superius Bardæ. runt, ut adversam privationis oculorum sententiam in eum tuleriut, quasi ejus incuria, magis autem animi pravitate, non trajecissent Patzinaces: ac licet fuga non fuissent usi, sensim tamen subduxissent se, quod navigiis eos non receppisset. Multam vero fuisset passus, nisi a Constantino Congyle & Stephano Magistro plurima apud Augustam auctoritate pollentibus in contrarium versa esset sententia. Bulgaris tunc victoria elatis, & ad Urbem usque copias educentibus, obviam processit Scholarum Domesticus Leo, & Joannes Hetæriarcha & Ducis filius Nicolaus ad eam Thraciæ regionem, cui nomen Catasyrtas, una cum copioso exercitu adversus Bulgaros instructo. Nocte autem ex inopinato irruentibus in eos Bulgaris, Domestico fugam capiente, Nicolaus Ducis filius, & cum eo alii plurimi interfecti sunt. Theodorus itaque Imperatoris Constantini Pædagogus Constantinum Accubitorem in Leonem proprium genuinum Imperium transferre meditantem animadvertens, suggessit Imp. Constantino, ut Romanum paternum famulum fibique benevolentia conjunctum crearet Drungarium, ut semper adesset auxilio, servaret incolumem, & in omnibus, quibus opus foret, adjutorem & socium haberet. De his
Pag. 493. frequenter sermonem habente renitentem se præbebat Romanus. Quare Constantinus libellum propria manu exaratum, subscriptione firmatum ad eum transmisit: quem cum manibus accepisset, Constantinum Accubitorem & ejus contanguineos aggressi sum se, cum opus foret, pollicitus est: fama igitur istiusmodi ubique

A σμια ϗ ζωσποιὰ ξύλα Κωνσταντίνε τῦ Πραιποσίτα ϕ παλατίε, τᾶ Κεφαλᾶ λεγομένε, ϗ Κωνσταντίνε τᾶς Μαλελίας ἐκ τῆ Θρᾴκη, ἅπαντες φοσκωμένοντες ϗ ἐπομοσάμβοι συμπαθῆσθαι ἀλλήλοις παστρατὶ ϗϕ Βυλγάρων ἐξώρμησαν. ὅρκοσ δὲ τᾶ μὲν τάγματος τᾶ Ἐξκουβίτω, Ἰωάννης ὁ Γράψων, τᾶ Ἰκανάτε, ὁ τᾶ Μαρόλα ὑιός. Ρωμανὸς δὲ ὁ Ἀργυρὸς ἐγραπέχει, ϗϕ Λεων ὁ ἀδελφὸς αὐτᾶ, ϗϕ Βαρδᾶς ὁ Φωκᾶς, οἷς συνῆν ϗ ὁ Μελίας μετὰ τῆ Ἀρμβίων, ϗ οἱ ἄλλοι πάντες στρατηγοὶ τῆ Θεμάτων. συνῆν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ϗ Κωνσταντῖνος Πατρίκιος ὁ Λίβ. Λέοντι Δομεστίκῳ * συμβούλῳ αὐτὸ ἐν πᾶσι τοῖς αὐτοκρατὶ ὢν. μεωὶ ϗ * σύμβωλα
Αὐγούστῳ εἰκάδι ἰνδικτιῶνος πέμπτης ὁ πόλεμος μεταξὺ Βυλγάρων τε, ϗ Ρωμαίων πρὸς τῷ Ἀχελῶῳ συγκρότητο πόσμῳ, ϗ οἷα τὰ Θεῖα κέκριται, ὡς ἀνεξιχνίαστα ϗ ἀνεξιχνίαστα, τρέπονται Ρωμαῖοι παστρατιᾷ ϗ γίγνεται φυγὴ, ϗ φευγόντες ὁλοθυμηδὸν ἢ μὲν ἐπ' ἀλλήλων συμπατούμενοι, ἢ δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναριθμήτων αἵματος δὲ χύσις, οἷα ἐξ αἰῶνος ὐ γέγονεν. Λέων δὲ ὁ Δομέστικος ἐν Μεσημβρίᾳ διασώζεται φυγών. ὑφαλὲς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ Λίβ, ϗϕ Ἰωάννης ὁ Γράψων, ϗϕ ἄλλοι τῆ ἀρχόντων ἰκανοί. ἀπεσάλη δὲ τότε ϗ Ρωμανὸς Πατρίκιος ϗϕ Δρουγγάριος τᾶ πλοΐμε μετὰ πάντος τᾶ στόλου ἐν τῆ Δανουβίῳ ποταμῷ βοηθήσων Λέοντι τῆ Φωκᾶ. Ρωμανοῦ δὲ ζ Ἰωάννε τᾶ Βαρδᾶ εἰς ἐριδας ϗ λογομαχίας ἐλθόντων, ὁρῶντες αὐτοὺς οἱ Πατζίναικοι πρὸς ἀλλήλους διαμαχομένους, ϗ στασιάζοντας, ὑπερωράησαν εἰς τὰ ἴδια, τᾶ πολέμε τέλος λαβόντος. ὑποφερόντων * ἐν τῆ πό- * δὲ
λει τότε Ρωμανὸς ϗ * Βαγᾶ, τὰ κατ' αὐτῶν ἐκινή- Superius
ση, ϗ εἰς τοιοῦτον κίνδυνον τὸν Δρουγγάριον Ρωμανὸν Bardæ
περιέστησαν, ὥστε καταδικάζεσθαι ὑπὸρ ἀὐτῶν καὶ τῆ ὀφθαλμῶν στερηθῆναι, ὡς ἀμελείᾳ, μᾶλλον δὲ κακουργίᾳ μὴ διαπεράσαι τοὺς Πατζίναικους, ἀλλ' ὑποχρήσαντας πλοῖα, ϗ μηδὲ φθάσαντας, ὡσ τοὺς πλοίους ὑποδεξάμβους. ϗ τοῦτο ἂν ἐπαποθῆ, εἰ μὴ ἀπὸ Κωνσταντίνε τᾶ Γαγγάλα, ϗ Στεφάνε Μαγίστρε, ὡς δυναμένων παρὰ τῆ Αὐγούστῃ, τὰ τῆς κατασήκης ἀνατρέπειν. τῆ δὲ Βυλγάρων τῆ νίκη κατεπαρθέντων, ϗ ἐκπραττόντων μέχρις τῆς πόλεως, ἐξῆλθε Λέων Δομέστικος τῆ σχολῶν, Ἰωάννης Ἐπαφρόδιτος, ϗ Νικόλαος ὑὸς τᾶ Δούκος εἰς χώραν Θρᾴκαων, ἀπὸ λεγομβων Κατασύρτας, ἄμα πλείονι λαῷ κατὰ Βυλγάρων. τῆ δὲ νυκτὶ ἀδοκήτως ἐπιπεσόντων αὐτοὶς τῆ Βυλγάρων, ϗ τᾶ Δομεστίκε φυγόντος, ἐφθαρη ὁ Νικόλαος ὁ ὑὸς τᾶ Δούκος, ϗ πολλοὶ ἕτεροι μετ' αὐτὸ. Θεόδωρος δὲ ὁ τᾶ βασιλέως Κωνσταντίνου παιδαγωγὸς ὁρῶν Κωνσταντίνον παρακομβμβον εἰς Λέοντα τὸν ἴδιον γαμβρὸν τῆ βασιλείας σφετιεζόμβον, ὑπέθετο Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ Ρωμανὸν Δρουγγάριον προβαλλέσθαι, ὡς πατρικὸν αὐτῷ δῶλον ϗ δύνκμι τᾶ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἂν μ συμ αὐτῷ, ϗϕ * διαφυλάττες αὐτῷ, ὧν οἷς ἂν δέῃ. * ὑφυλάτ-
σύμμαχον ἔχειν ϗ βοηθόν. πολλάκις δὲν πιεῖ τὸν πατέρα αὐτὸν, ϗ λαλῆσθες, Ρωμανὸς ἀπεῖπετο. γραμμάτων δὲν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος διαχαράξας γράφῃ, ϗ ὑπογραφῆ διασφαλισαίμβος ἀπέστειλε αὐτῷ. ὅπερ αὐτὸς ἐπὶ χείρας λαβὼν, ὑπέγραψε ϗ Παρακοιμωμένε Κωνσταντῖνε ϗ συγγράψαν αὐτὸ ἐπίζεσιν, ὡς δίοι ποιήσαθαι. τῆς φημης δὲ τότε διαθέσης, ϗ Παρακοιμωμένε Κωνσταντί-

νη καταναγκάζουσιν Ρωμαίων κινῆσαι μετὰ σθένους, αὐτὸς προσφασιζόμενος, ὡς ἀδυνατος ἐχειε τὸ ὁσπλιτικὸν, μὴ τὴν σύλην τῶν ἐνεμομμένων ῥόγων λαβόντος. Ἐν τῇ ἐξαρτήσει δὲ ὄντος τῷ Ρωμανοῦ, καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ τριτείχους, ἐξέπλευσε Κωνσταντίνος Παραλειμαβώνος, ὡς ἐπιπεσοῦσαν αὐτὸν τῇ ἐκπλεύσει. ὁ δὲ βουλικὸς ᾠήμαι φοβηθέντες, καὶ φοβηθεισοπόντες τὸ κελεύσμα τὸν ἐπηγγέλθη. ὑποσρέψαι δὲ βουλόμενοι τὸ Παραλειμμένιον, ἓξ ἐι ἦσαν ἄνδρες ἀλεσθεῖς καὶ γυναῖκες ἐπιτηδείως τῷ βασιλικῷ ὑρίτῃ τειήρη εἰσπορς φορὸς Ρωμανὸν, ὅπως ὡθὺς ἐνδοσι τὰς τῇ χερὶ ἐπίνιας * ὄντας ὕσῃ πλησιον ἐλθεῖν· οἱ δὲ πα τῆς βιλης ἐσὸρτὶς, ἐγγυσε ἤδη τὸ Δρόμωσος Ρωμανὸ γεγονότες, ἥρπασαν αὐτὸν ταῖς χερσί, & ἅραντες αὐτὸν, ἐφώνησαν. παραχρῆμα ὑπο τινων ἀρπάσαντες εἰς τ᾽ τὸ Δρυγγαρεῖν Ρωμανὸ τειήρη εἰσήγαγον, καὶ ὃν ἀσφαλείᾳ κατεῖχον. ὡδεὶς ὅμω ὁ ὑπερασπίζων ἦν πάντων τῇ συνόντων * αὐτῶν χησαμένων φυγῇ. ταῦτα Ζωὴ Αὐγουσα μαθοῦσα φροσκαλεῖται τὸν Πατειαρχὴν Νικόλαον, ᾧ τὰς αὐτὸς μηχησάνης, ᾧ ἀποσέλλει φρὸς Ρωμανὸν τὸ γεγονὸς βυλομένη μαθεῖν· τῶν δὲ διαπρασσάντων, λέγαι ὁ λαὸς αὐτὸς ὀξέλασε. ἐωθὲν ὅμω ἐξελθοῦσα Ζωὴ ὲκ τῆ τὸ Βυκολέοντος ὠλιακῷ, ἐπερώνει τῇ ὑμῷ καὶ πάσι· πῶς ἄρα γέγονεν ἡ ἀπορία αὕτη; ἐφασε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παιδαγωγὸς τῆ βασιλέως Κωνσταντίνου Θεόδωρος· ὅτι διὰ τὸ ἀπολέσαι λίονα τὸν Φοιβὸν τὸς Ρωμαίους, ᾧ Κωνσταντίνον Παραλειμμβάνον τὸ παλάτιον, πάντα μηχάνασι. φροσλαβόντ δὲ ὁ βασιλεὺς Νικόλαον τὸν Πατειάρχην καὶ Σπήφανον Μαγίστρον συνέλαι αὐτῷ ἐκ τῆ παλατίῳ, ᾧ ἐξῶσίαν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς * ἐπιπωμῶσον. τῇ δ᾽ ἑπαύσην ἀπίστευλε Ἰωάννης τὸν Τυβδαχὴν Ζωὴν Αὐγεσαν τὸ παλατίου καταβιβάσαι. ὁ δὲ μετ᾽ ὀλοὺγὰς διαρίμψ τῇ ἑαυτῆς φροσπλακείσα υἱῷ, ὡς σωμπαθῆσαι μητειλικῶς οἱ κτον ἐκίνησεν, ὡς τὸν βασιλέα εἰπεῖν· ἐάσατε μετ᾽ ἐμὲ ὄνας τὸν μητέρα μν. οἱ δὲ πανὺλιν ἅμα τῇ λόγῳ ἀρέκυσι· φροσκαλεσάμενοι δὲ τὸν βασιλεὺς ᾧ ὁ Πατειάρχης Ἰωάννης τὸν Γαελὰν φροβάλοντο Δομέςικον τῆ σχολῶν, διὸ ὀτες μὴ εἰς ἀπορίαν χωρήσῃ ὁ Φωκᾶς Λέων. ὁ δὲ οὐ κατέδεε τὸν γνώδαι, εἰ μὴ Θεόδωρον γωμικπάδηρον αὐτὸ τὸν Ζωγρίζῳ ᾧ Συμεῶνα τὸν υἱὸν αὐτὸ προβάλλειν Ετωεμφάχην. ὅρκοις ὅμω βιβαιωθεὶς ὑπ᾽ αὐτὸν καπλάθη ἐν τῇ οἰκῳ αὐτὸ· οἱ δὲ παραυτίκα τοὺς συγγενεῖς αὐτὸ ἐ παλατίου καταβιβάζουσι. τούτων ὅμω φρὸς αὐτὸν παραγενοτῶν, αἷς ἐθέσατο φύτως, τρόμος αὐτὸν ἔλαβε ᾧ φρενῶν ἐκτασις. ἐλθὼς ὅμω ὀξέλθη φρὸς Ρωμανὸν, ᾧ διηγήσατο αὐτῷ οἷα πέπονθε. συμφιλοθεὶς ὅμω αὐτῷ, ᾧ ὅρκις ὁδς ᾧ λαβὼν, ὡς μὶμε ἴχειε ἀμφοτέρις ψυχὴν, συμφρων αὐτὸ ᾧ σύμπτυς ἐγένετο, ὥστε ᾧ γαμικρ συνάλαγμα ποιήσασθαι συγφώνησε, πλὴρ ἐκ τῶν τὸ τῆς ἀγάπης δεσμῶν * ἐπισφίγγοντα· τῇ εἰκάδι ὅμω τεσαρτῇ τὸ Μαρτίν μηνὸς ἀποσέλλει Ρωμανὸς φρισβύτην αὐτὸ οἰκεῖον ᾧ πιστότατον ὄντα, ᾧ Θεόδωρον, τὸν Ματζικκην λεγόμενον, εἰς τὸ παλάτιον, ὑπεραπολεγησόμενος. οἷς ὡς ἀπορία γέγονε τὸ παρ᾽ ἡμῖ ἐξαφανισθὲν, ἀλλ᾽ ὃ τῆ Φοιβὰ ἐπίδειξιν ὑφορώμενος, ᾧ βιδιὼς μήτι πιωπεσθεὶν παρ᾽ αὐτὸ εἰς τὸν βασιλέα, τὴν ἐκεῖσε ἀπελθεῖν ὲκ τῆ παλατίῳ βεβιλήμενος, ᾧ φυλακὴν πεισε-

sparsa, & Constantino Accubitore Romanum, ut cum classe moveret, impellerent; ipse in contrarium difficilem classis expeditionem, statuto militibus stipendio nondum exhibito, prætexere: Romano vero expeditionem instruente & classem præparante, procedit Constantinus Accubitor, ut classem solveret, animum suggesturus. Ipse autem servili habitu occurrit, & mandata promptissime fe exequuturum pollicitus est. Accubitore deinde regredi parato, & num ultra ipecioſos animoſique fortes viros haberet, qui regiam tribemem remis impellerent, Romanum interrogante: consentiunt ille quosdam manus movese jam dispositos, ad fe propius accedere justit. Illi rel gerendæ conscii Romanum quam vicini manjbus sum rapuerunt, &, Tollite illum: vosciferati sunt. Derepente igitur subiatum in Drungarii Romani tiremem impositurunt, & temuerunt sub custodia, nullo comitum ejus propugnare vel defendere ausso: quinimo cunctis fuga turpiter lapsis. Illis ad Zoem Augustam delatis, illa Nicolaum Patriarcham & Optimates sibi bene affectos advocat, & ad Romanum mittit de rerum omnium gestarum ordine certior fieri sollicita. Illos vero ad eam profectiscentes, lapidibus missis populus insectabatur. Postridie itaque egressa Zoe ad Solare Bucoleontis horologium, filio & universis inclamabat: Quomodo rebellio hæc contigit? Aic ad Illam Theodorus Constantini Imperatoris Pædagogus: quod Leo Phocas Romanos perdiderit, & Constantinus Accubitor subverterit Palatium, contigerunt hæc. Imperator autem revocatam a matre, & ad se translatam Imperii potestatem omnem declaravit, & Nicolaum Patriarcham, Stephanumque Magistrum in Palatio sibi adesse mandavit. Sequenti luce Joannem Tubacem, qui Zoem Augustam e Palatio detruderet, misit. Illa cum ejulatu & lachrymis filium compiexa ad maternam compassionem & dolorem movit: adeo ut Imperator flecteret; Matrem meam mecum esse finite. Ipsi solo verbo petitam dimiserunt. Imperator autem & Patriarcha Joannem Gardam ad se vocatum Scholarum Domesticum esse jusserunt, veriti ne Phocas Leo in rebellionem deficeret. Renuit ille munus subire, nisi Theodorum Levirum Zuphinezir filium & Simeonem ejus filium Hetæriarchem crearet. Juramentis igitur certior factus, in domum suam profectus est. Illi confestim consanguineos ejus e Palatio deturbant, quos ad se confluentes ut Garidas consexit, insitato timore, mentisque stupore insolito correptus est. Confestim itaque Romanum adit, & quæ passus fuerat, exponit. Inita mox cum eo amicitia, & juramentis hinc inde datis & acceptis, & ut mentem unam haberent ad invicem pollicit, Romani propositum fequebatur, & consilium obibat: & ut cum strictiori amoris nexu devinciret, nuno nuptiarum fœdere contracto, virum sibi promeruit. Menfis igitur Martii quarto supra vicesimum, Domesticum quemdam sibi fidissimum & Theodorum cognomento Matzucem Romanus in Palatium legatos mittit, qui pro defensione loquerentur: Non hæc rebellio, quod a me gestum est, sed Phocæ molimina veritus, & ne circa Imperatorem aliquid innoverut timens, idcirco Palatium ingredi consilior, & custodiam Imperatoris gerere. His Nicolao Patriarcha non acquiescente a

Edit. Paris. pag. 494.

* ὄντας

* αὐτῷ

* ἐπισωμῶσον

* ἐπισφίγγον

Theodoro, Pædagogo dicto, significatum est Romano, ut cum omni classe ad Bucoleontem appelleret, & ejus socius ipse consilium haberet: in magnam quippe animi anxietatem venerat. Annunciationis Sanctissimæ Deiparæ die, hebdomadis porro quintus erat, Romanus una cum classe armis instructus ad Bucoleontem appulit, & consessim Stephanus Magister e Palatio egressus est. Nicetas autem Patricius Romani consocer in Palatium profectus, Nicolaum Patriarcham inde dejecit. Aulicorum animis Romani jusjurando firmatis, & veneranda cruce ad eum missa, ipse eam adoranS, & interposito sacramento, mentis propositum obvelans, ipse cum eisdem paucisque suis Imperatori reverentiam exhibiturus in Palatium consecndit, & cum eo templum quod B in Pharo est, ingressus, data securitatis fide, Magister & magnus Hetæriarcha ab Imperatore confestim creatur. Eodemque momento sacrum mandatum ad Leonem Phocam missum, quo relicto seditionis commovendæ proposito, ad meliorem tempus domi se contineret, injungebatur. Eum in sensum aliæ litteræ ad Constantinum Accubitorem scribi justæ sunt, rem eamdem, & ne quid in adversum moliatur, sed Imperatorem Constantino obsequens perseveret, commendantes. Sacras acceptas Andreas Imperatoris vestiarii Primicerius ad eum in Cappadocia, tunc forte repertum, detulit, quibus lectis, domum propriam se recipiens, quietem egit. *Edit. Paris.* Sacrorum autem jejuniorum quinta hebdo- *pag. 495.* made, mense Aprili Helenæ Romani filiæ contractus nuptialis arrha a Constantino Imperatore traditur, & tertia Paschatis feria, Galatæ dicta, benedicitur: & cum ea nuptialibus corollis redimitur a Nicolao Patriarcha, tuncque Romanus Imperatoris pater declaratur: & Romani vice Christophorus ejus filius Hetæriarches instituitur. Haud multo post, Leo Phocas a populo seductus, & a nonnullis Procesum & legionum et commendatarum militibus motus, tumultum excitavit, missoque nuncio Constantinum Accubitorem, Constantinumque alterum, & Anastasium fratres, & Constantinum A secretis Maleïæ filium sibi asciVit, hoc cunctis insinuans & persuadens, motum omnem pro Imperatoris Constantini obsequio excitari. Romanus autem Imperatoris Pater Bullis aureis tabulas insignitas & subscriptione firmatas, velut Imperatoris nomine sacinus hujusmodi attentatum repressuras edidit: quibus jubebatur, ut Phoca deserto, qui ad Imperatoris partes transiret, pro Imperatore flare conficrentur: eadem vero Annæ cuidam impudentis oris & prostigatæ castitatis mulieri Clericoque cuidam Michaeli, ut per adversarium exercitum spargerent, commendavit. Illi receptas litteras per omnem exercitum distribuerunt: & Michael quidem in rei gestæ suspicionem veniens, crudeliter exceptus a Phoca, naribus & auribus præcisis mulctatus est, qui postmodum congruam a Romano consectarius est vicissitudinem, & pariter ea, quæ cum eo missa fuerat, mulier. Qui primus Phocam deseruit, & in Romani partes transiit, Barymichaelis filius extitit cladis adversæ & in contrarias partes seditionis & tyrannidis auctor: Comitem se præbuit Balantius, ambo turmarum præstantes Præfecti. Leo Phocas vero cum exercitu omnium armorum genere fortiter instructo, Chrysopolim profectus, E

A δαι τῦ βασιλέως. μὴ συμεἰσδυσοιῶντες ἢ Νικολάϊ Πατριάρχου * ὄντι, ἐμιλυῶδη Ρωμανῷ παρὰ Θεοδώρᾳ τῷ ῥηθέντος παιδαγωγῷ ἐλθεῖν μετὰ τόλου πασσῶ μιᾷχει Βουκολέοντος· ὅς μετὰ τῆ σωὶ αὐτῆ βωλευσαμένος. * τὸ δὲ ἄγον εἶχεν αὐτόν· τῆ ἡμέρᾳ τᾶ Εὐαγγελισμᾶ ὁ ὑπηρχῆας Θεόπιστος, πέμπτη δὲ ἦν, ἐλθὼν ἅμα τῆ τόλῳ ὑποπλεῖ τῆ Βουκολέοντι. ὁ παραδὺς μὲν Στέφανος Μάγιστρος ἐξέλθει τῦ παλατίῦ· Νικήτας δὲ ὁ Πατρίκιος ὁ συμπενθερὸς Ρωμανῦ αὐτὸς ἐν τῆ παλατίῳ, ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν τὸν Πατεάρχῃν Νικόλαον. ὅρκοις ὅμως βεβαιωθέντες οἱ τῦ παλατίῦ παρὰ Ρωμανοῦ, ἀπίστειλαν αὐτῷ τὸν τίμιον σταυρὸν, ᾧ προσκυνήσας αὐτὸν, καὶ ὅρκῳ βεβαιώσας αὐτῷ, ἀπῆλθε μετ' αὐτῦν ἐν τῆ παλατίῳ ὁ ὀλίγων τινῶν ἀφοσιωμένος τῦ βασιλέα. ᾧ εἰσελθὼν μετ' αὐτῦ ἐν τῆ ναῷ τῆ ἐν τῆ Φάρῳ, ᾧ πίσεις αὐτῷ δὺς παραδῦ προχειρίζεται παρ αὐτῦ Μάγιστρος ᾧ μέγας Ετωειαιάρχης. αὐτίκα γοῦν γίγνεται θεία κέλευσις πρὸς Λίοντα τὸν Φωκᾶν παρεγγυώμενον μηδαμῶς τάσιν τινὰ ἐνοῆσαι, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον ἐν τῆ ἰδίῳ * οἴκοι ἀπα- * οἶκον παύεσθαι. ὡσαύτως καὶ γράμματα ἐτελλοῦδη Κωνσταντίνῳ Παρακοιμωμένῳ, γράψαι τὰ ὅμοια αὐτῷ παραγγέλλοντα. καὶ μηδὲν ἐναντίον βωλεύσασθαι· ἀλλ' ἐν ὑποταγῆ εἶναι Ϯ βασιλέως Κωνσταντίνα. ἀναλαβόμενος ταῦτα Ἀνδρέας Πεμπικήριος τῦ βασιλικῦ Βηστιαρίου ἀπεκόμισεν αὐτῷ ταῦτα ἐν Καππαδοκίᾳ ὄντι, καὶ ἀναλαβόμενος ταῦτα, ἀπελθὼν ἐν ἰδίῳ, κοιμᾶται. τῇ δὲ πέμπτῃ ἑβδομάδι τῆ ἁγίου πεσῶν Ἀπειλήμ μέσῃ, δίδονται ἀρραβῶνες γαμικῶν συμπαλαγμάτων παρὰ Κωνσταντίνου βασιλέως Ἐλένῃ τῇ Θυγατρὶ Ρωμανοῦ, ᾗ τῇ τετάρ Ϯ Πάσχα τῇ λεγομένῃ τῆς Γαλιλαίας ἀλλογένται ᾗ στεφανῶται ἅμα αὐτῇ παρὰ Νικολάου Πατριάρχου Ρωμανὸν βασιλοπάτορα αφοβικλέμβης, αὐτ αὐτὸ Εναιμάρχων κατίσχυσ. μετ ὀ πολὺ λόιω ὁ Φωκᾶς μετὰ λαῦ πλείσω ἀπαντθεὶς παρὰ τῶ ἀρχόντων ᾗ τῆ αὐτῆ ταγμάτων πρὸς ἀπαρσίαν κνείται, ᾗ ὀοτσέλιας ἀνλάβοντο εἶναι σωὶ αὐτῆ τὸν τὰ Παρακοιμωμένῳ Κωνσταντῖνον, ᾗ Κωνσταντῖνον, ᾗ Δαλάσσιον τὸς ἀδελφὸς, ᾗ Κωνσταντῖνον Λογκυρίτ ᾗ Μαλεϊλίας, πλησφορῶν ἅπαντας ᾗ βιβλιῶν, ὡς ὑπὲρ τῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τῶ ποιόντως τοῦ ἀπαντᾶν καὶ συγκίνησιν. Ρωμανὸς δὲ ὁ βασιλοπάτωρ χρυσοβούλλια ποίησας ἐνυπόγραφα, ὡς ἐκ προσώπω Ϯ βασιλέως Κωνσταντίνω τῶ ποιότως ὑπιβυλῆς ἀναπαύσεως πεμπόμενα, ᾗ ὡς οἱ τὸν Φωκᾶν καταλιπάποντες, τῇ βασιλεῖ δὲ προσφύγοντες, ὑπὲρ Ϯ βασιλέως εἰσί. δὺς Λιῃ τινὶ γυναικὶ ἀσελθὲ καὶ Θρασείᾳ, ᾗ κληκεῖῳ τινὶ Μιχαὴλ, ἐν τῇ αὐτῇ στρατοπέδῳ ὀξίστημεῖν. οἱ δὲ ταῦτα ἀναλαβόμενοι, ἐτειλαν παντὶ τῇ στρατῇ. ᾗ ὁ μὲν Μιχαὴλ φανεθεὶς, παρὰ τῦ Φωκᾶ ἀπῆλαις τυφθεὶς, * τῶν * τῶν τριῶν τ' ῥίναι, ᾗ τὰ ὦτα ἀπετμήθη· ὃς μετὰ ταῦτα ε- ταις Ρα Ρωμανῦ τῆς προσκυνήσης ἐτυχεν ἀμοιβῆς· ὡσαύτως Ϯ σωὶ αὐτῇ ἐαλίσα γωὶ. φαῶς ὁὐὸς τῦ Βαρμιχαὴλ καταλιπὼν Ϯ Φωκαρ τῇ Ρωμανῷ φροσέβαμῷ, ἀρχιγαγοὼς καταλύσεως ἢ τυράννιδος· σωὶ αὐτῇ δὲ ὁ Βαλάντιος, Τυρμαρχαὶ ὄντες ἀμφότεροι. Λέων δὲ ὁ Φωκᾶς μῇ λαοῦ πλείσου ὑχυρῶς καθωπλισμένου ἐν Χρυσοπόλει καταλα- F βὼν

βών, διέπεμψε παρακάλεσε ὑπὸ τῆς λιθίνης Δαμαλείως μέχρι Χαλκηδόνος τὰς ἐν τῇ πόλει φοβῶ. Ἀνατέθειται οὖν μὴ δρόμωσος παρὰ Ῥωμαίων Συμεὼν ὁ ἐπὶ Κανικλείου λόγου ἐπιπόρφυρον τῶ βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπιφερόμενος τάδε διαγραφόντα· ὡς ἐγὼ φύλακα τῆς ἐμῆς βατιλείας ἐγκαταρώτατον ἢ πιστότατον ὑδέτα ἧμ πρὸ χεῖρα ἢ Ῥωμαίων εὐρηκὼς τῶτα τῶν ἐμῶν φυλακῶν, μετὰ γὰ Θεόν, κατεπίστδσα, ἢ ἀντὶ πατρὸς αὐτὸν ἔχειν ἔκεμα, αὐλάγχρα μητρικά, ἢ διάθετιν γοτικῶν αφὶς ἐμὲ ἐνδοξάζωμον· Λίοντα δὲ τὸν Φοκᾶν ἀεὶ τῇ ἐμῇ βατιλείᾳ ὑποπτεύοντες ἐπιβουλεύειν, νῦν ἔργοις αὐτὸς ἐπὶβυλον ὑρικα ἢ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς τυραννικὰς * κατεξέ- * καπεξαιτέμενον· διὸ ὅτε δομέτικον αὐτὸν ὑπὸ τὰ νῦν ἔτικα βιβλομαι, μὴδὲ ταύτλιν τῶν ἀπαρσίων μετὰ βωλῆς ἐμῆς πεπραχίνα, φημί· ἀλλ' αὐθαιρέτῳ γνώμῃ ταύτλιν ποιήσαθαι τῶν ἐπίθεσιν ἑαυτῷ ἢ βατιλείαν σφετερίζόμενον. τῶτον οὖν τῇ λαῷ ἐπαναγωθέντων, ἢ βραχυ πάντες ὑποχωρέιν, ἢ τῇ βασιλειοπάτορι φροτίρχεθαι Ῥωμαίῳ. τὸ δὲ Φωκᾶ εἰς ἀμήχανον περιεττὸς ἢ ἀπογνόντος, ὡς πάσης ἐλπίδος ἠσχηκότος τῆς χρησαμένης φυγῆ, ἢ ἀφος τὸ κάρτος ἀπογνόντος ἀτελὴς παραγνωμένης, ἢ μὴ ἀλχθέντος· ἐν χωρίῳ ἢ * φλυαρεῖ- * ὁμοιαζόμενῳ Γοηλέοντι * φεύγοντι συλληφθέντος. ἀπέτχλε Ῥωμαὸς Ἰωάννλν ἢ Ταθᾶκα, ἢ Λέοντα ἢ αὐτὸ συγγνὴ, ὥστ εἰσαγαγὼν αὐτὸν ὲν τῇ πόλει. οἱ δὲ τῶν κραντάντες ἀκατύρλοσαν, καίτοι μυλιμίαν παρὰ τῶν βξέλμβοι ἐντολὴ, ἀλ' αὐθαιρέτῳ γνώμῃ τῶτο πεποικότες, ὡς ἀγαπκτήσαι ἐπὶ τῶτῳ ἢ βασιλοπάτορα Ῥωμαίων. Αὐγύστῳ δὲ μλωὶ καταμείνλντι τὰ τῆς ἐπιβυλῆς Κωνσταντίνῳ Κτιμαρλιῶτ, ᾧ Δαμβυλιανὸ, ᾧ Μιχαὴλ Κυράπαρος ἢ Μαγγάνου· ᾧ τυρθέντες ὅτοι ᾧ δημοθέντες, διὰ μέσης ὅλλθον ἢ πόλεως, ᾗ ἐν ἐξορίᾳ παρατίμφθησαν. Ἤγκγον ἢ Λέοντα Μάγιστρον ᾧ δρομέτικον ἢ φυλῶν ἐν τῇ πόλει, ᾗ ὅλλθεν ἐν μέσῳτῇ ἀγορᾷ ἡμισυ φρέζμενος. ἐφωράθη δὲ ᾧ Ζωὴ Αὐγύστα ἐπιβουλεύουτα Ῥωμαίῳ ᾧ * πεφραγμένων βρυμάτων ὑπὸ Θεοκλίτυ Νοπρείᾳ τῆς ὑπηργίας σκελαδέτπων · ᾧ ταύτλιν ἢ παλατίτιν καπεβιβάζωτι, καὶ εἰς τὸ Πυρξίν ἀπάγωτι, * τῆς ἁγίας Εὐφημίας μοὴ ἀποκόρωτος. φρικλθη δ' παρὰ Θεοφυλάκτυ Πατρικίυ ἔ Κόμητος τὰ σαύτου εἰς ἀριτον ὁπαιδαγωγὸς Κωνσταντίνυ βασιλέως Θεόδωρος, ᾧ Συμεὼν ὁ αὐτὸ ἀδελφὸς. ἐδίοπτον δὲ αὐτὸν εἰσελθεῖν Ἰωάννης Δρυγγάριος ὁ Κιμπούας μετὰ πλείτυ λαοῦ, ᾧ τῆς ἀναρπάσας εἰς τὸ Ὠφίκιον ἐν τοῖς αὐτῶν φραταίοις, ὡς κῇ Ῥωμαῖς μελετῶντας. ἐκκλὴ δὲ τετάρτῃ Σεπτεμβρίῳ μλωὶς τῇ τῶ Καίσαρος ἀξίᾳ, ᾗ Διεμβρίῳ μλωὶ διάτῃ ἑβδόμῃ τῇ τῆ φρισπάρων κυρίυ τῆ τῆς βασιλείας σίφται διαδήματι παρὰ Κωνσταντίνυ βασιλέως ᾧ Νικολάυ Πατριάρχυ, ἔ τῇ τῆ ἁγίων φώτων ἡμέρᾳ. σίφει Θεοδώραν τὴν γυναῖκα αὐτὸ· Μάῳ δὲ μνὶ δεκάτῃ ἑβδόμῃ ἰνδικτιόνος ἑ. Χριτοφόρος ὁ υἱὸς Ῥωμανῦ ἀναγορίυται βασιλεὺς· σίφται δὲ τῇ αὐτῇ ᾧ αὐτῇ μλωὶς παρὰ Κωνσταντίνυ βασιλέως τῆ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ἡμέρᾳ, ᾧ μόνοι ὅτοι δύο ἐν τῇ αὐτῇ ἀρχιλούσει ἀρχτλθαν. Ἰουλίῳ δὲ μνὶ ὀγδόῃ ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ. Κυρίυ τῆς ἐκκλησίας παρὰ Ῥωμανῦ γίγονεν ὑποσις, ἀπάντων ἐνωθέντων μητροπολιτῶν τε ᾧ κληρικῶν, τῇ ἀπὸ Νικολάυ Πατριάρχυ, καὶ Εὐθυμίου διεγκιμένων.

A & Constantinopolis cives exterritura, milites per varios globos a juventa lapideu ad Chalcedonem usque distinxit. Dum hæc gererentur a Romano, Simeon Caniclei Præfectus celoce vectus, libellum Imperatoris Constantini manu subscriptum delaturus mittitur: hæc porro libellus enunciabat: Ut Imperii mei custodem vigilantissimum & fidelissimum e subditis præter Romanum nullum inveni: Huic post Deum custodiam meam commisi, & vice Patris, quod vilicera materna & propositum vere paternum in me exercuerit, habere constitui. Leonem Phocam in adversum Imperio meo semper insidiantem suspicatus, in illud machinari opere pro- *Edit. Paris.* bavi, & in Majestatem tyrannice rebellem *pag. 496.*
B comperi: quare Domesticum amplius non esse decerno, neque tumultum hunc me volente commovisse, sed spontaneo consilio Imperium sibi vindicantem hæc aggressum esse declaro. His ita coram populo lectis, subducere se cunctí, & Romano Imperatoris patri adhærere ceperunt. Phocas in angustias deductus, omni spe lapsus est, quare fuga usus, & de ingressu in urbem aliquam desperans, quod sine dignitatis titulo & viribus accederet, & forte non recideretur, in locum, cui Goeleon nomen, fugiens comprehensus est: exinde Romanus Joannem Tubacem & Leonem ejus cognatum honoribus in Urbem adducturos misit. Comprehenfum itaque oculis privaverunt, nullo licet su-
C per hoc accepto jussu, sed spontanea voluntate ad hoc ducti: adeo ut Imperatoris pater Romanus de facinore tristatus fuerit. Mense autem Augusto Constantini Gemateni, Davidis Camuliani, & Michaelis Manganorum Curatoris detectæ sunt insidiæ: quare etiam hi, bonis publicatis, verberibus affecti, & per medias Urbem tradúcti, in exilium missi sunt. Leonem insuper Magistrum & Scholarum Domesticum in Urbem induxerunt, qui mulo insidens per medium forum pertransiit. Delata est etiam Zoe Augustæ, ut quæ Romano per præparatos cibos a Theocleto ministerii Notario insidiaretur: quare hanc e Palatio recedere coactam, in fan-
D tonsis capillis Monialem fecerunt. Theodorus autem Constantini Imperatoris Pædagogus & Simeon ejus frater, a Theophylacto Patricio & stabuli Comite ad convivium vocatus est: Recumbentibus illis, Joannes Drungarius Curcuæ cum populi turba ingressus, raptos eosdem ad Opficium eliminatos propriis in suburbanis, velut adversus Romanum machinatos exulare coegit. Quarto vero supra vicesimum Septembris mensis, Cæsaris dignitate, Decembris autem mensis decimo septimo, Christi Domini Properantium festo, Imperii diademate a Constantino Imperatore & Nicolao Patriarcha Romanus ornatur: Sanctorum deinde Luminum die Theodoram uxorem coronat: mox Maii mensis decimo septimo, indictione quinta, Christophorus Romani filius Imperator renunciatur: & ejusdem mensis vicesimo sancte Pentecostes die festo, a Constantino redimitur: Istique duo soli ejusdem diei processu solemni, per Urbem progressi sunt. Porro Julio mense, indictione octava die Dominico totius Ecclesiæ a Ro- *pag. 497.*
mano inita est concordia, cunctis Metropolitis & Clericis, qui a Nicolai & Euthymii partibus divisis steterant animis, in consensionem redeuntibus. Mensis au-

tem Februarii die octavo, indictione decima nona, mittens Romanus Magistrum Stephanum Calomariæ filium in Antigoniam insulam exulem ejecit, imperandi cupiditatis accusatum: cum prius una cum Theophane Tichiote & Paulo Orphanotropho propriis Domesticis in Monachum detonsus fuisset. Cæterum Romanus Imperator ad Tribunalium solemnem habens processum, cunctis armorum omni genere instructis, stipendiisque militibus erogatis, derepente Romanus Præfatus, & Constantinus inusitata celeritate usi in Palatium reverterunt: a Leone quippe Arfanitis Domestico, Arsenii ipsius & Pauli Manglanitæ conspiratio deiata fuerat: ex quo verberibus acceptis, & bonis fisco additis in exilium translati sunt. Erat porro tunc ab Imperatore proximus poscitate Joannes Presbyter & Rector, qui Leonem Armenii filium Hebdomadartum curavit fieri Imperatori prius commendatum * * *. Bulgaris vero ad Catasyrtas usque posi Adralestæ Domestici mortem excurrentibus, Porthus Argiri filius Scholarum Domesticus creatus est. Hic ad Thermopolim copiis eductis Michaelem Moroleontis filium vices suas obeuntem, Bulgarorum inotum exploraturum misit. Ille de improviso agminis eorum factus obviam, plurimos quidem occidit, vulneribus autem acceptis, in urbe postmodum vitam finivit. Eo tempore insidiæ adversus Romanum Imperatorem structæ ab Anastasio Sacellario & Aurificinæ Principe, & Theodoreto Cubicolario, & Demetrio Regii fisci Notario, & Nicolao Cubatzæ a Theorbeto Officii Notario deiatæ sunt: iidemque convicti verberibus pœnas dederunt, & per medium Urbem deiati sunt. Theodorus autem seorsim ad Trichoncum Palatii plagis acceptis, in exilium ejectus est: Anastasium autem Sacellarium in Elimorum Monasterio cæsarie inultavit: in quo & defunctus est. Romanus eo præterea tempore, Imperatorem Constantinum Primatu deturbat, & secundum constituit: seipsum vero priorem præponit. Simeon porro adversus Romanos exercitum rursus educit, militesque emissos contra Urbem quantocius tendere imperavit. Illi per montes progressi Magiaba perverenunt. Eorum adventu ab Imperatore Romano cognito, ne Pegarum Palatia per Stenum diffusi inconsiderent, Joannem Rectorem una cum Leone & Potho, dictis Argyris, ex Regiis confœderatis, & gregariis militibus copias secum habentibus misit, quibus insuper adjunctus est Alexius Patricius, & Musteæus Classis Drungarius, cum navali acie. Erat porro tunc jejunium hebdomas quinta. Istis exercitum per turmas componentibus, Bulgarisque e superiore editioque parte armata inanu apparentibus, & incomposita tremendaque vociferatione usis, derepente Joannes Rector fugam arripit; Faustinusque Platypodis filius pro eo decertans cum aliis plurimis interfectus est. Vix itaque periculo ereptus celocem ingressus est. Fuga quoque subduxit se Alexius armis omnibus munitus, & Alexius Musteæus Drungarius. Qui cum ad celocis scalam commode conscendere nequiret, in mare cum Protomandatore præcipitatus, profundo submersus est. Argyri vero ad Castellum fuga sibi consulturam. Bulgari nullum repetentes obvium, Pegarum Palatia, Stenique spatium omne igne immisso succenderunt. Februarii porro mensis die vicesimo, indi-

Edit. Venet. pag. 498.

A ἀγῶδη δὲ Φιβρωαρίῳ μηνὸς ἰνδικτιῶνος δικάτης ἐνάτης ὑποσκιλας Ρωμανὸς ὑπορρίζει τὸ Μάγιστρον Στέφανον τὸν τῆς Καλομαρίας εἰς τὴν Αντιγόνην νῆσον, ὡς τῆς βασιλικῆς ὀφειλομένου καπηρωθῆναι τὸ πρώτου αὐτὸν ὑποκείρας ἅμα Θεοφάνει Τειχειώτῃ τῷ Παύλῳ Ορφανοτρόφῳ αὐθρώπους αὐτοῦ. ἐποιοῦτο Ρωμανὸς βασιλικὸν τεθεσσαλίᾳ πρόκυψον, σωμηγμένον ἁπάντων μεθ' ὅπλων ἐκείσε. τὸ δὲ στρατιὰ δὴ γεγονὸς αἰφνίδιον Ρωμανὸς ᾧ Κωνσταντίνος τάχει πολλῷ εἰς τὸ παλάτιον ἐπιστρέφουσι· ἐμηνύθη ὧδε τὸν Λέοντος αὐθρώπου τοῦ Αρσενίου αὐτοῦ Αρσενίου ἐπιβουλὴ, ᾧ Παύλου Μαγλαβίτου· οἱ τυρδέντες, ᾗ δημευθέντες ἐξῳρίσθησαν. ὧν τότε παραδωμένων ἰωάννης ὁ Πρεσβύτερος ᾧ Ραίκτωρ, ὃς Λέοντα τὸν τὰ Αρμῆνιν ἐπαίνων Εβδομάδαρτον, τῇ βασιλέᾳ τιμᾶν προσκεκοίνωκας. τῇ δὲ Βυλγάρων πάλιν ἐξελασάντων μέχρι Καπασύρτων μὴ τὸν τὰ Δομεστικὰ Αδραλέστα τελευτὴν, προυβλήθη Πόδος ὁ τὰ Αργυρὸν Δομέστικος τῇ σχολῶν· ᾧ μέχρι Θερμοπόλεως μετὰ τῆς πλημμύρων ἐξειλθὼν ἀπίστευλε Μιχαὴλ τὸν τὰ Μωρολέοντος υἱὸν τοποτηρητὴν ὅπως τὰς Βυλγάρους καπασκοπήσοντα. ὁ δὲ ἀπροόπτως τῇ λόγῳ αὐτοῦ ἐμπεσὼν, πολλοὺς μὲν τῶν Βυλγάρων ἀπέκλε, πληγεὶς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πόλει ἐτελεύτησα. ἐμηνύθη δὲ τότε παρὰ Θεοκλήτου Νοταρίου τὰς ὑπουργίας ἡ κῷ Ρωμανὸ βασιλέως ἐπιβολὴ Αναστασίου Σακελλαρίου ᾧ ἀρχιατροῦ τὰ χρυσοχόου, ᾧ Θεοδωρήτου Κωτσοΐτου, ᾧ Δημητρίου Νοταρίου Βασιλικοῦ τὰ Ιδικοῦ, ᾧ Νικολάου τὰ Κυβάτζη· ᾧ δὴ ἐλεγχθέντες ἐνύβθησαν, καὶ ἐν τῇ μέσῃ διήλθον· ὁ δὲ Θεοδώρητος ἰδίως ἐν τῇ λεγομένῳ Τριακοσίῳ τῶ παλατίῳ τυφθείς, ᾧ αὐτὸς ἐξωρίσθη. ᾧ δὲ Σακελλάριον Αναστάσιον ἀπέκειρεν ἐν τῇ μοναῇ τῷ Ελεφαντίνων· ὃν δὲ ᾧ τελευτᾷ· τοιαῦτης προφάσεως λαβόμενος Ρωμανὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑποβιβάζει, ᾧ δεύτερον καθίσησιν, ἑαυτὸν δὲ πρσέχει εἰς τὸ μπρόσθεν· ἐκστρατεύει δὲ πάλιν Συμεὼν κατὰ Ρωμαίων, καὶ πλήθος Βυλγάρων ἀπορείας ἐπέλθοσα κατὰ τὰς πόλεως ὡς πάγιοα ὀξυλαύγειν· διελθόντων οὖν διὰ τῆς ὄρων, ὅλδον μέχρι τῆς Μαγλαβᾶ· τὸν αὐτὸν δὲ ἤροδον μαθὼν ὁ βασιλεὺς Ρωμανὸς, μὴ νὸ τῆς Πηγῶν παλάτια ἔ τὸ Στενὸν κατελθόντες μπρήσωσιν, Ιωάννην Ραίκτορα ἀποστέλλει ἅμα ελλόντι τῷ Πόδῳ, τοῖς Αργυροῖς λεγομένοις, ἐχοντας μεθ' ἑαυτῶν πλῆθος ἐκ τὰ τῆς βασιλικῶν, τῷ τῆς ἑταιρίας, καὶ τῆς πραγματικῶν, οἷς σωμὴν καὶ Αλέξιος Πατρίκιος ᾧ Δρκυγάριος τῆς πλωΐμων ὁ Μωσηλᾶ μὲ τὰ λαὸ αὐτὸ. ὧν δὲ τῆς ῥηγεῶν ἑβδομὰς πέμπτη. διαπᾶξαντες ἐστὸς τὸν λαὸν, τὰ Βυλγάρων ἀνῶδων ἀπαφυσῆσαν ἐνσπλων, ᾧ βοῇ χρησαμένων ἐσπίμῳ ᾧ φοβερᾷ, πεφόβηδν μὲν φλύγες Ιωάννης ὁ Ραίκτωρ, σφαττεται δὲ ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομδμος Φωτεινὸς, ὁ τὰ Πλατυποδεινὸς, καὶ πολλοὶ ἕτεροι. μόλις οὖν διασωθεὶς εἰσῆλδεν εἰς δρόμωνα. πλὴν δὲ φλύγων ὑποπλοῦς ᾧ Αλέξιος ὁ Μωσηλᾶ Δρυγγάριος, ᾧ μὴ ἰσχύσας πλέων ἀπελθεῖν ἐν τῇ δρόμωνος ὑποβάθρᾳ, πεσὼν ἐν τῇ θαλάσσῃ σὼν τῇ Πρωτομανδάτορι, ἀπεπνίγη. οἱ Αργυροὶ δὲ ἐν τῇ κατελθεῖν διεσώθησαν φλύγοντες. οἱ δὲ Βυλγαροι μηδὲν ἔχοντες κωλύοντα, τὰ τὰ παλάτια ᾗ Πηγῶν ἐνεπρόπλησαν, ᾧ τὸ Στενὸν απακατέκαυσαν. εἰκαδὶ ᾗ Φιβρια-

Cedrenus scribit Elimum pag. 531.

B

C

D

E

εἰκε μὲν ὡς δυνατὸς ἐνδικτιῶνος Θεοδώρα σύμβιος Ρωμανὲ τελάντε, ἡ κατεσθη τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ οἰκῳ αὐτῶ. τῇ δὲ αὐτῇ μὲν ἡ σίφτεα Σοφία ἡ τῦ βασιλέως Χερσοφόρα γονὴ. τὼ νικαῦτε δὴ Κυροπαλάτης ἴβηρ ἐν τῇ πόλει παρεγένετο, ᾧ διὰ μέσης διελθὼν * κακοχειμένης λαμφρὸς, ὅτ᾽ ἐς τὴ ἁγίᾳ τῦ Θεῦ Σοφίᾳ εἰσηγαγον· ᾧ τὸ κάλλος αὐτῆς ᾧ τὸ μέγεθος θαυσάμιος, ἐ τὸν πολυτελῆ κόσμον ὑπηρθωμάσας, ὡδὶς ὑπέρφλω εἰς τὰ ἴδια. ἰσυνίφ ᾧ μὲν τῇ Βυλγάρων πάλιν ἐκστρατιφάντων, ᾧ μέχρις τῆς ἀρίας Θεοδώρας παλαιὸν ἐλθόντων, ᾧ ταῦτα πυρὶ παραδόντων, ἐξανισάμιος ὁ βασιλεὺς Ρωμαῖος, τὰς τ᾽ παγμάτων ἀρχαῖτας σωυκκάλυφε σωμόντος αὐτὸ ᾧ τὲ λεγομένε Σακτίκη, ᾧ παρμες * τύτες τοις, ᾧ ἀφοὐρίσετο κατὰ τ᾽ ἐκαυτῶν ἐξελθεῖν, ᾗ τ᾽ παγέδος ὑπφαγωνίσαθαι. οἱ δὲ σωκθυτο ἐπιμως ὑπὲρ τῦ Χερσιανῶν ἀποθνήσκεω· τῇ δὲ ὑπαύριον καθοπλισθεὶς ὁ εἰρηνέος Σακτίκης, ἀλικθὶ ὅσαν τῶν ἐαυτῦ πίζιν τε ᾧ ἀνδρῖαν ἀπέδειξεν. ὀπιθεν δὲ ὁ Βυλγάρων γενόμενος, ᾧ εἰς τὸ στραπιδὸν αὐτὸν ἐμπεσὼν, πάντας τὰς ἐκεῖ ὑρδὶτας κατέφαξε. μαθόντες δὲ οἱ Βυλγαροι τὸ γιγονὸς ὑποφήφωσιν ἐν τῇ στραπιδῷ, ἐ πολέμου συγκροτδίντος τρίτκοι τὸν Σακτίλιν σωὶ ὀλίγος ὑπάρχοντα. ὁ δὲ ἐποδὴ γνναῖος ἀγωνισάμιος πολλὰς ἀνδρῶν, ὡς ἔτι ἀπὶ χειρὶ σίμασι, φρὸς τὸ πλῆθος τ᾽ πολεμίων μεδίνοις τ᾽ ἵππου τὸν χαλινὸν, ᾧ εἰς φυγὴν ἤλαυνε· ποταμὸν δέ τινα ἐκείσε παραῤῥοντα διαπρῶν, τὸ ἵππω αὐτὸ ἐν τῇ ἰλὺϊ ἐμπαγέντος, γιτρώσκ[illegible] ᾧ τ᾽ ἑδρας ᾧ τὰ μηρὸ. μόλις ὧν τὸ ἵππω ἐκτὸς ἰλύος ἀπασπασθέντος, διασῶζεται μέχρις τ᾽ Βλαχερῶν, ᾗ τεθεὶς ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ, καμέλας τὰς πλκγὰς ὡσκς, τῇ νυκτὶ ὑπελύτησεν. Ἀδελαιὸς δὲ τὰς Χάλδος, φρὸς δὲ ᾧ Ταῤῥάντς Ἀρμένιος πλῆσος πάνυ, τῇ σωὺδικῇ ἐ συμβολῇ Βάρδα τὸ Βοηλᾶ στρατηγέτο * ἐκ Χαλδί᾽ᾳ, τυραννίδα ᾗ ἀντεστάσι κατὰ Ρωμαὺς βασιλέως συστκδέγοσι, τὸ Παῦπερ τὸ ὀχύρωμα κατασχόντες, ὡς ὁ Δομέςικος ἦ χολὰν Ἰσαάκιος ὁ Κυρκὰς κατακολπώσας, τὰς μὲν κατ᾽ χεν, ὧν τὰς περιφανεστέρας ἀποτυθῆναι, ᾗ ὐσίαν δημεύσας· Ταῤῥάτης δὲ ἐν ἑτέρῳ ὀχυρωτάτῳ κατεβλήφ διαφυγὼν, ᾧ λόγτα ᾗ μέτι κακὸν παδεῖν ἐξέμιλλος ἐν τῇ πόλει εἰσελθόθει, ᾗ τῇ * Μαγκλαβίᾳ ἀξίᾳ τιμηθείς, ἐ τῇ οἰκῳ ἦ Μαγγάνων διῆτπο τιμώμενος. ἐρασμὸν δὲ βυλδσάμιος ἀλίσκε[illegible], ᾧ ὁμιλπὸν εἰσίσκ[illegible] Βάρδα ᾗ Βοηλᾶ ἀπέκειραν ᾠῶτον. ἦ Πατρικίε ἦ ὄντος ἐπομαζομένε Μαρολέοντος Ἀδελαιπολέος ἀρχοντος στρατηγέτος κρατίσε τὰ πολεμικὰ ᾗ περιφδίε ἐν τυγχάνοντος, ὁς πλέισας χῦ Βυλγάρας ἀνδρηφαθίας ἐπδείξατο, ὁ Βύλγαρος Συμεὼν σωὶ πατρὶ ᾗ στρατόμενος ἐκ ἐρμαίνου πόλιν περιτειχίσασ[illegible], ᾧ χάρακα πεφδαλὼν ἐ χυρᾶς ταύτην ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ὁ, τε σῖτος τὰς ἐν τῇ πόλει ἐπιλελοίπει, ᾗ λιμὸς ἐπίεζε χαλεπὸς, ἐδαμῶθεν ᾗ ὁ ἐχν ἐπιστέ σαθαι τῇ ἐνδεία πικζόμενοι, φροθυμόκως ἑαυτὸς π. ᾗ τ᾽ στρατηγὸν τοὶς Βυλγάροις, ὃν χερωσάμενος Συμεὼν, ἐ δεσμὰ καθ᾽ ὅλε τ᾽ σώματος περιβαλὼν, ἀπέτοιπε θανάτῳ πικρῷ. Βυλγάροις δὲ ἦ τὸ πόλεως παραδὺς φολακὶν ὑπεχώρησεν. Λέοντος δὲ ἦ Τριπολίτε μὴ δυνάμεως πολλῆς ᾗ πλοίων πολεμικῶν τ᾽ Ρωμαίων ἐξελθόντος, ᾗ ἐν τῇ νήσῳ Λήμνῳ καπαλβόντος, Ἰωάννης Πατρίκιος ᾗ Δρουγγάριος τῇ πλοίμων ὁ Ραδηνὸς αἰφνίδιος ἐπὶ Θετο αὐτῇ· ᾗ πολέμου γιγονότος Θεοῦ συμαργέᾳ οἱ ὐπ᾽ αὐτὸν τρέπονται Λγαρηνοί· μόνος δὲ αὐτὸς Τριπολίτης φυγὴ ᾠσωθεὶς. Σεπτιμβρίῳ δὶ

A

B

C

D

E

A tione decima, Theodora Romani consors moritur, corpusque illius domo depositum est; eodemque mense Sophia Imperatoris Christophori coniux coronatur. Eo tempore Curopalates Iber in urbem advenit, & per medias ejus vias vehibus præclaris ornatus deductus est, & ad sanctam Dei Sophiam progressus templi iam manitatem & cultum contemplatus, variamque ejus fupellectilem demiratus, in patriam reversus est. Junio postmodum mense Bulgaris iterato bellum inferentibus, & ad sanctæ Theodoræ Palatia penetrantibus, & eadem igne depopulatis, Romanus Imperator, copiarum Ducibus convocatis, Sactice dicto ei adhærente, sumptis aliunde milites horatabatur in hostes irrumpere, & pro patria præliari conimonebat. Illi pro Christianis se mori paratos polliciti sunt. Postera igitur luce, præfatus Sactices armatus fidem a se data veram, & constantem demonstravit. Bulgaros quippe terro aggressus, & in eorum castra infiliens, cunctos ibi repertos trucidavit. Bulgari quod festum erat percipientes in castra revertuntur, & confertis manibus Sactices paucis comitantes terga dare cogunt. Ille fortiter prælitatus multis hostium occisis, torque aliis oppugnatus ut resistere non valeret amplius, laxato equi freno, per medium adversariorum agmen irrumpit, & fugæ viam aperit. Buvinunq; ibidem præterfluentem trajiciens, equo profundi limo infixo ad podicem & coxendicem vulneratur. Equo itaque limo vix extracto ad Blachernas defertur, & sacro loculo impositus, plaga mortifera paccepta, nocte mortuus est. Adrianus autem quidam Chaldus, nec non Tatzates Armenus vir opulentus, consiliis & hortatibus Bardæ Boelæ, qui Chaldiensi militiæ præerat, tyrannidem & rebellionem adversus Romanum Imperatorem excitant, & Paiper locum munitissimum occupant; quos Joannes Curcuas Scholarum Domesticus cum debellasset, quosdam quidem tenuit, quorum illustriores, facultatibus eorum publicatis excæcavit, alios vero occidit. Tatzates autem alio validissimo loco fuga occupato, & fecuritatis fide accepta, in urbem reversus est, & Manglabitæ dignitate honoratus in Manganorum Palatio sub custodia servatus morabatur. Fugam autem machinatus oculorum lumine privatur, cum prius Bardam Boelam in Monasterio detondissent. Patricio vero quopiam cognomine Maroleone Adrianopoleos urbis Duce, in rebus bellicis fortissimo & folertia præstanti, ut qui adversus Bulgariam facinora forti viro digna oftendisset plurima, Simeon Bulgarus cum omni exercitu dictam urbem obsedisit, valloque circumdato validis armis pressit: frumento autem per urbem deficiente dura fames invasit, ex nulla quippe parte egestatis calamitate vexati annonam procurare valebant: quare fœpius & exercitus Ducem Bulgaris tradiderunt, quem apprehensum Simeon, vinculisque per totum corpus circumdatum amara morte interfecit: commendataque Bulgaris urbis custodia in patriam fe recepit. Leone Tripolita cum copioso exercitu bellicisque navibus in Romanos erumpente, & Lemnum insulam occupante, Joannes Radinus Patricius & ciadis Drungarius eum ex improviso aggressus est. Intoque certamine divinis auxiliis, qui comitabantur Agareni fusi sunt, solo Tripolita fuga servato. Septembri vero mense, indi-

Alone secunda ; Simeon Bulgariæ Princeps, copiis omnibus eductis adversus Constantinopolim expeditionem parat . Inde Thraciam & Macedoniam depopulatur , incendia ubique spargit , evertit cuncta , & ad arbores usque exscindit . Ad Blachernas præterea provectus Nicolaum Patriarcham & procerum quosdam , ut de pace conferrent , ad se mittí postulavit . Datis igitur ex parte utraque obsidibus convenerunt , prius quidem Nicolaus Patriarcha , deinde Michael Patricius Srypiores , & Joannes Mysticus , qui ab Imperatore secundas tenebat ; Jam quippe Joannes Rector apud Imperatorem calumniam pas-

Edit. Paris. sius , caussatus segritudinem Palatium de-
pag. 500. seruerat : Postmodum autem in Monasterio Galacrenis proximo detonsus est : & hi quidem cum Simeone de pace tractarum habebant ; Simeon autem retro eos amandavit , ipsum vero Imperatorem videre expetiit , a multis de ejus prudentia fortitudine & folertia certior factus . Valde lætatus Imperator postulatum admisit , palamque cupiditate ducebatur , & effusim quotidie sanguinem deplorabat . Ad litus Itaque Cosmidii machinam in mari validissimam excitari justit : ad quam tiremen Reglam remis rectam facile esset deducere , septoq; munitissimo eam circumvallans spatium ejus medium ita disponi præcepit , ut in ea ad invicem de pace colloquerentur . Simeon autem missis militibus , sanctissimæ Deiparæ ad Pegen templum combussit , & loca circumposita devastavit , a pace alienum se , sed vana tantum spe Imperatorem deludere , inde significans . Imperator una cum Patriarcha Nicolao ad Blachernas & sanctum locum progressus , ad preces manus extendit , deinde pronus in terram cadens sacrum lachrymis pavimentum irrigavit . Deiparam a labe immunem obtestatus , ut inflexum & rigidum superbi Simeonis emolliret cor , & quæ sunt pacis inspiraret : sacroque scriniolo , quo veneranda sanctæ Deiparæ vestis reposita est , aperto , illam inde sublatam ex side cui in immaculatam Dei Genitricem politeiæ , velut galeam capiti circumponens Imperator sirmissimis armis munitus , clasi vix comite clypeis & armis adornata ac præsixum locum cum Simeone tractaturus accessit . Quinto igitur die quo hæc sacta sunt , Novembris mensis die nona , sacra diei quarta Simeon immensa exercitus plebe circumstipatus processit . Militum alii aureis clypeis & deauratis hastis , alii argenteis clypeis partiter & hastis argento nitidantibus , alii quoque omni armorum genere ornati , cuncti autem ferro circumcincti , medium admiserunt Simeonem , quem Græcis pronunciatis , ceu Imperatorem sasstus profequebantur acclamationibus . Senatorii porro ordinis viri muris inixi quæ siebant contemplabantur [1]. Spectatu vero dignissima res fuit animus ille Imperatoris dignus & excelsus , mira res illa mentis nullo pacto motæ constantia , quæ tantum perciperes hostium appulsum , nullo modo consternata aut repressa est : sed nec retrocessit , quinimo vestut in amicorum coetum se conferret , sie intrepidus processit , tantum animam subditorum salutis pretium hostibus non offerens . Prior itaque ad dictam machinam perveniens Simeonem prætolabatur : ut obsides ex

pag. 501. utraque parte dati sunt : Bulgari vero ne quis dolus aut insidiæ laterent , machinam diligenter perscrutati sunt ; Simeon equo desiliens ad Imperatorem accessit , data-

A μέλει ἐπὶ πλείστους ἐβδόμῃ , Συμεὼν ὁ ἄρχων Βουλγαρίας παυσάτω τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκστρατεύσεως , καὶ πλήξεται μὲν Θρᾴκιον τε , καὶ Μακεδονίαν , ἐμπυρίζει δὲ πάντα , καταφθείρει , ἐς ξυλοτομικὸν . μέχρις δὲ Βλαχερνῶν γυάλισμος , ἐπιζήσαν ἐπισκόπους αὐτοῦ τὸν Πατριάρχην Νικόλαον καὶ τινας τῶν μεγιστάνων , ὡς περὶ εἰρήνης συμπυθέσθαι . ἔλαβόν δὲν ὁμήρους ἀμφότεροι , καὶ ἐξῆλθον πρότερον μὲν ὁ Πατριάρχης Νικόλαος , ἔπειτα Μιχαὴλ Πατρίκιος ὁ Στυπιώτης , ὁ Ἰωάννης ὁ Μυστικὸς Παρεδώκασαν δὲ τὸν Ἰωάννης ὁ Ραίκτωρ ξυβλιθεὶς ἀφ' ὧν τῶν βασιλέα , αὖθις ἐπειδὴ προφασισάμενος τὰ παλατία κατηλύθη , ὃς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ πλησίον τῆς * Γα- Γαλακρενῶν
λακρενῶν ἀπέκειρε . οἱ μὲν οὖν περὶ Συμεὼν περὶ εἰρήνης τῶν
διήλεγτο . οὐδὲ αὐτὸς μὲν ἀπεπέμπετο . αὐτὸς δὲ τὸ * αὐτοῦ.
βασιλέα Ῥωμαίων ἐπεζήτει θεάσασθαι . παρὰ πολλῶν δὲ πυνθανόμενος περὶ τῆς αὐτοῦ φρονήσεως καὶ ἀνδρείας καὶ σωφίσεως . ὃ δὲ βασιλεὺς σφόδρα εἰς τὸν μεγαλόπρεπον ἐπόθει δὲ τὸν εἰρήνην , καὶ τὴν γνησιότητα τῆς αἰμάτων ἐκχύσεως σώμενον . ἀποσείλας οὖν ἐν τῇ τῶν Κοσμιδίου αἰγιαλῷ κατασκεύασεν ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἐχυροπάτειλον ὥστε τὸ βασιλικὸν τέλμον διακωλύσαι αὐτὴ φορτηγίζεσθαι . περιφράξας οὖν αὐτὴν πάντοθεν ἀβατεχώρισμα , μέσον γενέσθαι φροντίζων , ἐν ᾧ ἀλλήλους ἐμέλλον ὁμιλεῖν . ὑποτείλας οὖν Συμεὼν τὸν τῆς ὑπηρεσίας Θεοτόκου ναὸν ἐνίσχυσε τὸν ἐν τῇ Πηγῇ καὶ τὰ περὶξ αὐτὸ σύμπαντα , ὅλως ὧν ὑποτίθεται μὲν τὴν εἰρήνην ὑλικὸν , ἀλλ' ἐπίσει μετιόωρος ἦτον ἐξαπατῶν . παραγενόμενος δὲ ὁ Βλαχέρνας ὁ * Βασίλειος ἅμα Νικολάῳ τῷ Πατριάρ- * Βασιλὴς
χῃ ὃν τῇ ἁγίᾳ εἰσῆλθον σορῷ , ἔτι τῆς χειρὸς ἐξίστενε τὸς ἀγῶνα . εἶτα ὀφθεὶς πρὸς αὐτὸν τὸ ἄγιον καπαβρήξειν ἔδαφος τῶν πατέχραντον Θεοτόκου ἀντιβολῶν ἢ ἀκάματόν τε ἀμείλικτον ὑπεπρόφασιν Συμεὼν μαλαξαμένου καρδίαν , καὶ πέσσια τὰ περὶς εἰρήνιον . καὶ τὸ ἄγιον κιβώτιον ἠνοιξέτην , ἐνθα τὸ σισπὸν τῆς σγίας Θεοτόκου τὸ Θοπάνειον ὠμοφόριον . τοῦ βασιλέως ἀπλόμενος , καὶ ἐπίσιν τῶν ὑπὲρ εἰς ἅμωμον Θεοτόκον , οἷα πιεικφαλίαν τινὰ πεφεδυμένος , ἐξῆρε τὸ ναὸ σπλοις ἀσφαλέσιφραξάμενος τὸν σωὶ αὐτῆ σῶλαν , ἀσπίσι τε , ἔς ἅπλοις * κομίσας , ἢ ἀξεπμένον τόπον καπλαβὲν σωομιλῆ- * κοσμήσας
σαι τῷ Συμεὼν . πέμπτῃ οὖν ἡμέρᾳ ὁπὸ ταύτα ἐγένετο , ἐσπάτῃ τὸ Νεμβερίου μέλους τετάρτῃ τῆς ἡμέρας ὥρᾳ , παρεγένετο Συμεὼν πλήθος ἄπειρον σπαζόμενος , τῇ μὲν χρυσασπίδων καὶ ἀργυρασπίδων , ἢ ἀργυροφορατων , ἢ δὲ πᾶσῃ ὅπλων χρείᾳ κεκοσμημένων , πάντων καπαπρεπόντων σιδήρῳ . οἱ μέσων αὐτῶν διειλημότες τῷ Συμεὼν , ὡς βασιλέα , ὑφήμεων τῇ Ῥωμαίων φωῇ . πάντες δὲ τὸς συγκλητικὸς βαλῆς τοὺς τείχεσιν ἐφεστῶτες καπεθεώντο τὰ δρώμενα . ἦν δὲν τοῖς ἰδεῖν ψυχὴν βασιλικὴν τῇ ὄντι ὡς μεγαλόφρονα , καὶ θαυμάσαι τὸ ἦ φρονήματος ἀκαπαπλήκτου , ὅπως τοσαύτου πολεμίου βλέπουσ' ἐπιφορὰν , οὐ καπεπλάγη τε καὶ συγκεχυμένον . ἀλλ' ὥσπερ εἰς φίλων πλῆθος χωρὰ ἀπὸς ἀτρέμας ἄπιεσ , μονοσυχεῖ τῶν ψυχῶν τοῖς πολεμίοις τῷ ὑπηκόων διδοὺς ἀσπίλυτον . ὡσῆς οὖν ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἀποβάθρᾳ καπαλαβὼν τὸν Συμεὼν ἐξεκύκλωτο . ἐπεὶ δὲ ὁμηρου ἐξ ἀμφοτέρων ἐλήφθησαν , καὶ τῶν ἀποβάθρων οἱ Βούλγαροι διηρθώσαντο ἀκριβῶς μήπως τὶς δόλος , ἢ ἔνεδρα τυγχάνῃ . καπλῶτι Συμεὼν τῶ ἵππου , καὶ ἀφὸς τὸν βασιλέα εἰσῆλθον . ἀσπασάμενοι οὖν ἀλλήλους ,

ἐρίδων λόγως ἐκίνησαν. εἰπτῶν δὲ λέγεται φὼς Συμεὼν · ἀκούσ σν Θεοφιλῆ ἀνθρωπον ἢ Χερσίωνος ὑπάρχοντα ἀλαθινόν · βλέπω δὲ τὰ ἔργα μηδαμῶς τοὺς λόγους συμβαίνοντα. ἴδιαν μὲν ὃν Θεοτόκος ἀνθρώπω καὶ Χερσωνίτῳ τὸ τῶν εἰρηνῶν ἢ τῶν ἀγαπῶν ἀπασπάζεθαι · ἐπεὶ ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, ἢ λέγεται. ἀσεβὲς δὲ ἢ ἀπίστω τὸ χαίρειν σφαγαῖς ἢ αἵμασιν ἀδίκως * ἐκχυνόμενων. οἱ μὲν οὖν ἀλαθῆς Χερσίωνος ὑπάρχες, καθὼς πεπληροφορήμεθα, ἕνεκεν ποτὲ τῆς ἀδίκως σφαγῆς ἢ τῆς ἠθῦ αἱσχίστου αἱματος ἐκχύσεως, ἢ σπένται μεθ' ἡμῶν τῇ Χερσίωνος τῶν εἰρήνων, Χερσιωνὸς ὢν ἢ αὐτὸς, Ε ὀνομαζόμενος · καὶ μὲ ὅλα μολωμένοι Χερσίωνος δίχως αἵματος ὁμοπίτων Χερσιώνων. ἀνθρωπος εἰ ἢ αὐτὸς θανατον προσδοκῶν ἢ ἀνάστασιν ἢ ἀνταπόδοσιν. σήμερον ὑπάρχες, καὶ αὔριον εἰς κόνιν διαλυόμενος. ὡς πυρετὸς ἅπαν καταβίβασον τὸ φρύαγμα. τίνα ὖν λόγον δώσεις τῷ Θεῷ ἐκεῖ ἑστὼς ὑπὲρ τῆ ἀδίκως σφαγῶν; ποίῳ φρονήματι τῇ φοβερᾷ τὸ δικαίω ἐπαπίσεως κριτῇ; εἰ πλὴν ἐρωτᾶται τὰ ποιεῖς, ἐγὼ σε κατακρίνω τὸ ἐπιθυμήσου ὑμᾶλλον φ, μόνον ἐπίχεις τὴν δεξιὰν · ἀσπασαι τὴν εἰρήνην, ἀγάπησον τὸν ὁμοιον, ἵνα ἢ αὐτὸς βίον ζώσης εἰρηνικὸν ἢ ἀπρόμαχα, καὶ Χερσιωνὶ παύσωται ποτὲ τῆ συμφορῶν. ἢ Σήμις ὃν αὐτὸν αὖρεν ὅπλα καθ' ὁμοπίτων · ποτὰπτα ὅμως εἰπτὸν ὁ βασιλὶς, ἰσήγησον. ἀληθὲς ὖν Συμεὼν τὸ ἅπα παπείνωσιν, καὶ τὸς λόγως αὐτὸ, ἐπιτρέπει τὸν εἰρήνην ποιήσαθαι. ἀσπασάμβοι ὅσω ἀλλήλως διχωρεῖθησαν δώρως μεγαλοφρόνως τῷ βασιλὶ διξιωσάμενοι τὸν Σουλτάνα · ὃ δὲ τότε συμβᾶβηκε διηγήσομαι τεράτιον, ἢ πὶς τὰ τοιαῦτα συγκείνει εἴδοτε, παράδοξον. δύο φασὶν αὐτὸς τῇ βασιλέων ὁμιλουσῶν ἀνωθεν ὑπερπίπτειν, ἤξιε τὸ, ᾧ ἀφ' ἑλλήνως συμμίξαι, ἢ παραυτίκα διαζυζᾶσθαι ἀλλήλων · Ε τὸν μὲν ἐπὶ τὸν πόλεν ἐλθεῖν, τὸν δ' ἐπὶ τὸν Θρᾴκην διαπήναι. τῶν οἱ ἀκριβῆς τὰ τοιαῦτα σκοπούντες, ὡ καλὸν ὄκεμνε οἰωνόν. ἀσυμβάτως γαρ ἐπὶ τὸν εἰρηνὴν διαλυθῆσθαι ὤφειλε. Συμεὼν δὲ τὸ ἑαυτῆ ςρατηπόδον καπαλαβὼν τὰς ἑαυτῆ μιγίσαι τὸ τῆ βασιλέως ἀπήγγελλε σωίσιν Ε παπείνωσιν. Διαμεβείφ δὲ μπνὶ οἰκδεῖ, πέμπτῃ ἑτῇ ἀφ Ρωμαιὸς ὡς οἱς αὐτὸ ἐκ τῆ τῷ Θεῷ μεγάλη ἐκκλησίᾳ Στέφανὸ τῃ, ἢ Κωνςαντίνου, ἀλλὰ ἢ Θεοφύλακτο ἢ ὑἱὸν αὐτὸ ὁ Πατεμάρχης ἀπίκοιρε κλεικὸν, χειροτονησας Τυδιάκονον, Σύγκλιδε τὰ προχειρισαμένως, ἀναδῶται φορτερον ὃν τῇ τῇ Τυδιακόνων ταγματ ὡς τὰ ἁγια. Ἀπελθὶν δὲ μπνὶ εἰκοῇ ἑπτὰτ ἑτιμνσε Ρωμανὸς Ἰωάννω Μυσικὸν Πατρίκιον Λεξύςατον. Μαΐῳ δὲ μπνὶ δυκάτῃ πέμπτῃ ἰνδικτιώνος τρίτης τελευτᾷ τὸν βίον ὁ Πατριάρχης Νικόλαος κραπήσας ὃν τῇ ἑβδότῃ αὐτὸ ἀναβάσεε ἔτε δικαιεῖα. ἢ ἀπετίθη τὸ σῶμα αὐτὸ ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸ κτιθείσῃ μονῇ τῇ Γαλατείνων. Λιγήγερο δὲ μπνὶ Πατριάρχης καθίσαται Στέφανος Ἀμασίας μπροπολίτης τύνεχος ὑπάρχων. Οκτωβρίῳ δὲ μπνὶ κατηχρίθη ὁ Μυσικὸς Ἰωάννης, καὶ Παραδωσεώων ὡς τὰς βασιλείας ἐφιλιῶθος, ὑποδοκὴ τῇ Πατεκίου καὶ Λογοθέτου τὰ Δρόμου. Κόμμα διδόπος εἰς γωμαικα τὴν Συγατέρα αὐτῆ. τῶν ἐτικτο καπαβιβάζεται μὲν τὸ παλατίου, ἢ χωρῖται δὲ πρωτοχειδαι, καὶ τῇ βασιλὶ ὑπηρ-

* ἐκχυνόμενον

A que invicem salute, pacis tractatum moverunt. Imperator dixisse fertur ad Simeonem. Virum Dei cultorem & vere Christianum audivi te: verum opera verbis nullatenus consonantia in te perspicio. Propriam enim viri Dei cultoris & Christiani est pacem & charitatem amplecti, siquidem Deus charitas est, & dicitur, Impii vero & infidelis est cædibus & cruore injuste fuso gaudere. Igitur si vere te Christianum profiteris, ficut certo tenemus, compeice tandem cædes injustas, & scelesta sanguinis effusione abstine, & nobiscum Christianis, cum ipse Christianus sis & nomineris, pacis fœdus percute; & Christianorum dexteras unius fidei Christianorum sanguinibus ne pollue. Homo quippe es, & mortem ipse & resurrectionem & operum retributionem

B præstolaris: hodieque cum exiftas, craftinus dies in pulverem te resolvet: Febris vel unica omnem extinguet jactantiam. Quam igitur ad Dei tribunal conftitutus pro cædibus injuftis Deo reddes rationem? Quo vultu in tremendum & juftum judicem oculos intendes? Si divitiarum cupiditate ductus hoc agis, ego ad fatietatem uſque, eo quod defideras, inſplebo. Solum comine dexteram, amplectere pacem, dilige concordiam, ut & tu vitam agas tranquillam & ſollicitudinis experterm, & calamitatibus non nihil Chriſtiani ſubleventur. Nefas enim eſt adverſus ejuſdem fidei homines te arma movere. His dictis Imperator tacuit. Simeon ejus moderationem & ejus ſermones cum verecundia miratus, pacem componi annuit. Cum

C igitur ſibi invicem vale dixiſſent, a ſe mutuo disjuncti ſunt, Imperatore magnificis muneribus Simeonem cumulante. Quod vero tunc acciderit narrabo prodigium eorum etiam, qui hæc dijudicare, fidem exſuperans. Principibus quippe ad invicem colloquentibus, aquilas duas defuper ipſos volatile præſtoque advenifſe, & ad invicem communicas dicunt; & conſeſtim in invicem disjunctas, hanc quidem ad Urbem advolaſſe, aliam vero in Thraciam alarum opere delatam. Qui hæc curioſius indagant, omen judicare non fauſtum; dicordes quippe, & pace inſtabili tranſituros divinabat. Simeon collecto exercitu, coram optimatibus Imperatoris ſolertiam & moderationem expoſuit. Decembris autem menſis die viceſimo quinto filios ſuos

D Stephanum & Conſtantinum Romanus *Edit-Pariſ.* Imperii corona cinxit: ſed & Theophyla- *pag.* 302. ctum filium Clericum totondit Patriarcha, & Subdiaconum ordinavit; tandemque Syncellum promovit, cum prius ad ſanctum Ingreſſum cum Subdiaconis adiectus proceſſiſſet. Aprilis vero menſis die viceſimo nono Joannem Myſticum, Patricium Romanus Proconſuleui deſignavit. Menſis vero Maii die decimo quinto, indictione tertia, mortem obiit Nicolaus Patriarcha, poſt ſecundam renunciationem throno poctus annos tredecim, ejuſque corpus in Galacrenarum Monaſterio ab eo condito depoſitum eſt. Auguſto

E deinde menſe Stephanus Amaſiæ Metropolita Eunuchus iniciatus eſt Patriarcha. Poſt hæc menſe Octobri Joannes Myſticus, & poſt Imperatorem adminiſtrator velut Imperii affectati, ſuggeſtu Patricii & Logotheræ publici curius Coſmæ, qui filiam uxorem ei locaverat, accuſatus eſt. Hujus gratia Palatio quidem extruditur, ad eum tamen liber illi ſervatur acceſſus, & obſequendi Imperatoris juſſis, & cum

dine Circi portam, Constantinum ut Imperatorem acclamantes, occupant. Ibi primum ab iis, qui Circi tenebant penetralia, ejus equiso peremptus est. Illuc igitur non admissus, quinimo expulsus, velut arreptitius debacchans, nec præ Imperii cupiditate mentis compos, Circo se subducit subterfitis & vultu demisso, finitrum omnem secum reputans equisonis eædem Illinc itaque fausiis acclamationibus semper comitatus, ad portam, Chalces nomine, appulit: & per ferream portam ingressus ad Excubitorum usque locum penetravit. Ex adverso Magister Joannes Eladas confœderatorum & remigum selectu habito, armis instructos contra Ducem finimisit. Illis itaque ad Chalcen appellentibus, inito certamine, multi ex utraque parte gladiis consossi ceciderunt, inter ad eum numerum, ut fluente sanguine locus fluminis in morem stagnaret. Corruit ibidem Gregoras Ducis filius, & Michael ejus consobrinus, & Cortices ille ex Armenia orundus. His cognitis, tumultu plurimo per civitatem excitato, Constantinus equum calcari vehementius impulit; equus super lapideis tabulatis infra stratis lapsus equitem in terram dejecit, sociis omnibus hinc inde fuga palantibus & dissipatis. Eum in terram projectum solumque derelictum cum quidam conspexisset ac tenuisset, ejus caput gladio amputavit. His ita peractis, Gregoras Magister ejus socer, una cum Leone cognomento Chœrosphacte ad sanctæ Dei Sapientiæ templum profugit, quos vi inde extractos & laceris vilibusque vestibus indutos, afinoque superpositos, per mediam Urbem in triumphi morem traduxerunt, & ad Dalmatæ Monasterium abductos suppliciI ac condemnationis nomine loco celebri secerunt Inclusos: Leonem vero Catacalitzem & Abessalom Arotræ filium excæcatos in exilium misserunt. Constantinum autem Eulampi filium & ejus comites Philotheus Præsectus ad Circi metam gladio obtruncavit. Non modica vero de Niceta A secretis & Constantino Libe persquisitione facta, ipsi, ceu fuga usi, nullatenus reperti sunt. Ipsum autem multosque, qui cum ipso erant, fortes viros a Dalmati, quæ est Chrysopolcos locus, ad Lacatem usque geminis lignis sive furcis cunctos suspenderunt, plurimisque crudeliter & sine causa isti procuratores appellari necI tradidissent, nisi judicum quidam iniquum eorum impetum cohibuissent, dicentes illis: Cum adhuc Imperator inter pueros agat, quomodo sine ejus justu talia patrare aggredimini? Deinde Ducis uxorem, cæsarie deposita in ejus domum, quam in Paphiagonia possidebat, filio ejus virilibus prius excisto, miserunt. Mense porro Augusto, Simeon Bulgariæ Princeps adversus Romanos, comparato exercitu cum multitudine gravi, Constantinopolitan appulit, & vallo a Blachernis ad portam Chrysem vocatam circumducto, Urbem obsedit: ablique spei sue in sublime attus subaduram omnino nullo labore promittebat. Probatis autem in adversum mœnium munimentis, Urbisque ex populi copia & machinis securitate ac præsidio conspecto, spe deceptus, in locum Hebdomum dictum pacis oblatarus fœdera, reversus est. Procuratoribus pacem oblatam libenter excipientibus; Simeon Theodorum Magistrum de illa tractaturum misit. Nicolaus autem Patriarcha, Stephanus, & Joannes Magister, Imperatore secum

καπαλαμβάνουσι, Κωνσταντῖνον δ' ἐρημοῦσιν τῆς, ὡς βασιλέα. ἐνθα δὴ ὁ τὰ τῆς ἱππικῆς μου παρὰ τὸν τῆς ἱπποδρόμου πυλῶν ἀρχηθεν. μὴ δεχθεὶς ὅλως ἐκεῖσε ὁ Κωνσταντῖνος, ἀλλ' ἀποσοβηθεὶς, ὥσπερ ἔκ τινος ἐκβακχεύσεως δαίμονος, καὶ μὴ ἐφιστάμενος ἔχων ἢ λογισμὸν τῆς βασιλείας ἴρωτι, ἐκ τῆ ἱπποδρομίᾳ ὑπεχώρησε, συγκύτε, καὶ καπηρὸς, κακὸν οἰωνὸν ἢ ἱππικὴν κελεύσ σφαγῆν. ἐκεῖθεν οὖν ἐλθὼν ἐρημικμβος μέχρις τῆς Λεγομένης Χαλκῆς, καὶ ἀξ τῆς σιδηρᾶς πόρτας εἰσκλισθὼς μέχρι ἢ Ἐξκυβίτων παρεγένετο. ὁ οὖν Μάγιστρος Ἰωάννης ὁ Ἐλαδᾶς ἐκλογὴν ἢ τῆ ἑταιρείας, καὶ ἢ ἑλλάτων ποιησαμένος, μετ' ὅπλων πάσς ἀπέρειλε κὰι τὸ Δυκός. ἐνθόντων δὲν μέχρι ἢ Χαλκῆς, καὶ πολέμμ συστάντος, πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων ὑπῆρον ἢ μερῶν ἔργον ἐκεῖσε μαχαίρας γνώμαν, καὶ τοσοῦτον ὡς τῆ τόπου τὴν ἰμασθλώδη τὸ αἷματι ποταμηδὸν καταῤῥεῖ ὀστέ. ἀῤῥεῖται Γρηγορᾶς υἱὸς ἢ Δυκός, Ε Μιχαὴλ ὁ ἐξάδελφος αὐτῆ, ὁ Κορτέκης ἐκείνης ὁ ἐξ Ἀρμενίων. παῦτα δὲ Δυξ Κωνσταντίνος μαθὼν, παραχρῆστι πλείστης συνομίνης, ἢ ἵππου ἐξέλαυνε. ὁ δὲ ἢ ἐκείσι ὑπερφυμμένους ξυολιθόπας πλαξὶ, εἰς γλῶσ ἐπιβάλλω κατβαλὼν· οἱ δ' ἄλλοι διασκεδάσθησαν ἅπαντες· ἐπεὶ δὲ τις αὐτὸν κατα γὴς ἐρῤῥιμένον ἔ μεμονωμένον κατέλαβε, ἔῤῥεε τῶν τοῦς ἀπέτμε κεφαλῆς. τοῦτων δὲ πλεῖστοι Γρηγορᾶς Μάγιστρος, ὁ τῆτε γυμβρὸς μ' Λέοντος, ὃν Χειροσφάκτλιν ὠνόμασεν τῆ ἀγιᾳ Θεῦ Σοφίᾳ φρονήσεως, ὡς ἢ βίᾳ ἐκεῖθεν ἀποσπάσαντες, ῥάκη τε περιβαλόντες, ἢ ὄνῳ ἐπικαθίσαντες, ἕῃ μέσης ἢ πόλεως ἐθριάμβευσαν. ὧδε τῆ Δαλματὶα ἀπαγαγόντες μοναχοπαπλεύσας, τῆ λεγομίνη Καταλεχῆ, πεπυ κασι. Λέοντα δὲ ἢ Καταλαλίζλιν, Ε Ἀβεσσαλὼμ ἢ τῶ Ἀροτρᾶ ἐκτυφλώσαντες. ὧ ἐξορίᾳ παρέπεμψαν Κωνσταντῖνον δὲ τὸν τῶ Εὐλαμπίου υἱὸν ᾧ ὑπῆρες σὼ αὐτῆ, Φιλόθεον Ὕπαρχον ἐν τῆ τῶ ἱππικῶ σφενδόνῃ ξίφει ἀπέτεμψ. ὁ μικρὸς ᾗ διῤῥιπτσάμβου πρὲ Νικήτα Λσκηρίτις, ᾗ Κωνσταντῖνε τὸ Λιβός, ὧν ὠρεν αὐτὸς, ὡς χρηματίσας φυγῆ. ἢ δὲ ἐκεῖνος Ε τῆς σὼ αὐτῆ πολλῆς ᾗ ἀῤῥρους ὀπτας ὃσ τὸ τῆς ὃ Χρυσοπόλει Δαμάλεως, Ε μέχρι τὸ Λακάτα διῤῥυμους ξύλοις πάσας ἀνασκολόπισε, καὶ πολλῆς ἀειλοὺς καὶ ἀνατίους οἱ λεγόμβοι ὧν ἐπίτροπος ἀπέκτειναν, οἱ μὴ τινες ἢ δικαιῶν τῆς ἀδίκου ὀργῆς * ἀναχωρήσιας, εἰκότης φοβς αὐτὸς· ὡς παιδὸς ὄν- * εἰκαχώτος τῶν βασιλίως, πῶς ἀνὰ τῆς αὐτὸ κελεύσεως τοιαῦτα τολμᾶν ἐξῤῥᾴτιθεν; τῶν τὸ Δυκὸς ὧν γυναῖκα ἀπομείραντες εἰς τὸ ἐ Παφλαγονίᾳ οἶκον αὐτῆς ἐξαπέσκελαν, ἀνηκίσαντες ᾧ ὑὸν αὐτὸ. Λύσιγερ δὲ μᾶλ Σομεὼν ὁ Βουλγαρίας ἄρχων ἐκτρατεύσας κατὰ Ῥωμαίων σωὺ ὄχλῳ βαρεῖ κατέλαβε τὸν Κωνσταντινόπολιν, καὶ δὴ περικαθίσας αὐτὸν χάρακα περιέβαλεν ἀπὸ τῶ Βλαχερῶν, ᾗ μέχρι τῆς λεγομίνης πόρτης Χρυσῆς, ᾗ ἐλπίσας μετέωρος ὢν, ὡ ἀσυντὶ πάσης εἶλεν· ὅτε δὴ (τῶν τε) ῥᾳ τειχῶν καπαμᾶθ ὀχυρότητα, τῶν τε ἐν ᾗ πλήθος ᾗ ῥᾳ πετροβόλων ἀσφάλειαν, ᾗ ἐλπίδων σφαλεῖς, ἐν τῆ λεγομίνῳ Εβδόμῳ ὑπέρεγεν, ἀφίλπιτος ἀσσάδας πεποιημένος. ᾗ ἐ ἐπιτρόπων τῶν ἐρήμων ἀσμενίσαντο ἀποδεξάμενοι, ἀποστέλλει Συμεὼν Θεόδωρον Μάγιστρον αὐτὸ συνβεβλησόμενὸν τῆς εἰρήνης. ἀναλαβόμβος δὲ ὁ Πατερμήχτος Νικόλαος, ᾗ Στέφανος, ᾗ Ἰωάννης Μαγιστρος τὸν βασιλέα ἦλθον μέχρις ᾗ Βλα-

Edit. Paris. pag. 490.

χειρῶν, ᾗ ἐσήγαγον τοὺς βόϊλους Σομιων᾽, ᾗ σωμενοι-
Σπεσαν τῇ βασιλικῇ ἐν τοῖς παλατίοις. Νικόλαος δὲ ὁ
Παπεμάρχης ἤλθε φρὸς Συμεών, ᾧ ἔτι τῶν κεφαλλω-
πέκλιτε Συμεών. ὁ δὲ ὡδοῦ ὁ Παπεμάρχης ποίησας, αὐ-
τὸ ἐμμανες ᾗ ἑαυτὸ ἐπῆρ ἐπαθεῖτο τῇ ἑαυτῇ ἐπὶ ὄπιτε
κεφαλῇ· θῦρος δὲν ἀμέβ ος ᾗ μεγίσους φιλοφρονθέτης
ὅτι Συμεὼν ᾗ οἱ πᾶντοὶ εἰς ἢ ἰδίας χώρας ὑπῆρφλαν
ἀσυμφανοῖ ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ ἐρῶν ᾗ λυθέντες ᾗ βασι-
λεὺς ὅτω Κωνςαντῖνος ἀπὸ πωδὸς ὄντος, καὶ τῶν ἰδίαν μη-
τρὰ ἀπὸ γενοῦτος, ἤδη γὰρ παύλων ᾗ παλατίε κατ-
ελαγεν Αλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, ἀναβιβάζωσι πάλιν
αὐτὸν. αὐτὸ δὲν περιεκρατῆς γνομένη τῆς βασιλείας
ἀναβιβάζεσι εἰς τὸ παλάτιον Κωνςαντίνον Παρακοιμώ-
μενον, ᾗ Κωνςαντίνον, ᾗ Λητζάτιον αὐτοδέλφως, τὸς
λεγομένης Γογγυλίης, ᾗ τῇ βουλῇ Ιωάννε τὸ Ελαδᾶ
καταβιβάζωσι τὸς οἰκείος Αλεξάνδρου βασιλέως
Ιωάννην ᾗ Ραίκτωρα, καὶ τὸν λεγόμενον Γαβδελόπτω-
λον, ᾗ Βασιλίτζιλλα, ᾗ τὸς λοιπὸς. φροχειρίζεται ᾗ
Ζωὴ Αὐγούςα Θεοφυλακτον Δομηκον Επαιμέρχλω.
Ιωάννης δὲ ὁ Ελαδᾶς νόσῳ πικεπεσὼν κατελθὼν ἐκ ᾗ
παλατίν, ἐξέθ Βλαχέρνας παραγνόβμος ὑπὸ τῆς
νόσε βαρυσθένης τελευτᾷ. συμβωλῇ δὲ Δομηκίου
* βασιλέως ἅμα τὸς σωὶ αὐτῷ, μετ᾽ ὀργῆς τὰ τὰς ἰδίας * ἐκκλησίας
πεμποιεμβίου ἐ φροντίζου εἰπασα. τὰ δὲ Βαλγάρου
Συμεὼν τῶν Θρᾴκιον πάλιν λυζόμενα ἐν φροντίδι
ὄσης ἡ Αὐγούςης ᾗ τῇ ἐν τέλει, ὅπως αὐτὸ τὰς ἀλα-
ζονίας πᾶσωσιν. γῆσατο Ιωάννης ὁ Βαγᾶς γενέδαι
Πατελέρχης, ὑποχρέμβος ἀγαγεῖν Πατζινάκης. τὰς
αἰτήσεως τυχών, ὥρα τε πολλὰ λαβὼν εἰς τὴν τῆ
Πατζινάκων χώραν ἀπῆρε· ᾗ διὸ μέρης ἐκεῖθεν λαβὼν,
ἦγαγεν ἐπὶ τὴν πόλει, σωυθεμίτιον τῆ Πατζινάκων ᾗπε-
πειράσας, ᾗ ἢ Συμεὼν καταπολεμῆσαι. παρηγόντο δὲ
ἐν τῇ πόλει ᾗ Ασώτως ἀπὸ ἐμπορεῖα ὀνομαζόμενος ὁ
ὢν ἢ ἄρχοντος ἢ ἀρχόντων, ὃν φασι σιδηρᾶ ῥάβδον ἐκ ᾗ
ἄκρων ἑκατέρως χηρὶ κρατεῖωτα τῇ ὑπερβαλλέσῃ
ἀλκῇ ᾗ χεῖρ πτεν, καὶ φρὸς τὸ κυκλικὸν χῆμα μετα-
φέρειν τὰς ἀντύτονα τῶ σιδήρου φύσεως τῇ βίᾳ ἢ χειρῶν
ὑπεκώσης· ὃν παραγνόβμον μὴ πόλλης τιμῆς ὑπιδέ-
ξαντο, ᾗ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἐξέπεμψαν. Σε-
πτεμβρίῳ μὲν ἰδιετιῶσος τρίτης Παγκρουτίκας ὁ
Αρμένιος τὴν Αδριανόπολιν τῇ Συμεὼν ἀφοδέδωκε.
μετ᾽ ὀ πολὺ δὲ ἀπεχάλεσαν Βασίλειος Πατρίκιος ᾗ
Κατζίλης, ᾗ Νικήτας Πρωτοσπαθάριος ὁ Ελδαδικὸς πα-
ρὰ Συμεὼν μὴ δῶρων πολλῶν, ᾗ ἀπιπαρίλαβεν πάλιν αὐ-
τὸν· ἤλθε ᾗ ὁ Αμπρὰς εἰς Στρόβηλον ἡσον μὴ πλοίων
πολεμικῶν ᾗ πολλῆς δυνάμεως· ᾗ ταῦτ᾽ ἐν παρίλαβεν
ἄν, εἰ μὴ νοσήσας ἐπλεύτησεν· οἱ δὲ τῆς Ελλάδος καὶ
ἢ Αθηνῶν οἱ κήτορης σωικῶς ἐπιραλζόμβοι παρὰ Χα-
σὶ ὑὸν τὸ Ιώβη, τῶ αὐτὸ ἀσωτίαν ᾗ ἀπλησίαν μὴ ἐ-
νεχόντες, λίθοις πάντ᾽ βάλλοντες, ἀνείλον κακῶς ὄνδο-
Σιν τὸ θυσιαςηρίῳ τὸ ἐν Αθήναις ναῷ. βλέπτα δὲ Ζωὴ
ᾗ βασίλισσα τῶν ὑπαρχόντων Συμεὼν, ᾗ τῶ κατὰ ἢ Χερ-
σιανὸν αὐτὸ ἐπίθεσιν, βωλὴ μὴ ἔτε πλεῖ βωλνοί-
τας ἀδάμιος ᾗ ἐρίωλιον μὴ ἢ Αγαρηνῶν ἐξαφαζεδαι.
ἐξηγεμένα δὲ πάντα τὸν τῆς ἀσεπλὰς ὁρατὸν φρὸς τὸ
καταπολεμῆσαι ᾗ ἀφανίσαι ἢ Συμεών. ἀπεχάλ-
σε ἔτε τὴν Συρίαν φρὸς τὸ ποίησαι ἀλλάγιον Ιωάννης Πα-
τρίκιος ὁ Ραδηνὸς, ᾗ Μιχαὴλ ὁ Τοξαρᾶς φρὸς τῶ
Θρᾴκιλλι διπίρασι, Μαγίστρου Λέοντος τῶ Φωκᾶ
Δομεςίκου τυγχάνοντος. ἐξαγαγόντων ᾗ τὰ σιβά-

ducto, Blachernas usque profecti, filios Si-
meonis gemlnos induxerunt in Urbem,
qui in Palatiis una cum Imperatore con-
vivati sunt. Nicolao vero Patriarchæ ad
Simeonem accedenti, ipſe Simeon caput
inflexit. Patriarcha igitur ſuper eum ora-
tionem fuſurus, Stemmatis vice proprium
capitis tegumentum ejus impoſuit capiti.
Donis itaque immenſis & quam maximis
excepti, Simeon & eius filli in patriam re-
verſi ſunt, ad invlcem diſcordes ob præfatæ
pacis conditiones. Conſtantino igitur Im-
peratore, ceu puero propriam matrem re-
quirente, eam enim longe prius Alexan-
der Imperator amoverat, rurſus in Pala-
tium induxerunt. In hunc modum illa
Imperii compos, Conſtantinum Accubito-
rem, alium Conſtantinum, & Anaſtaſium
fratres cognomento Gongyllos in Pala-
tium accerſit, ejectis, Joannis Eladæ conſi-
ſillo, Alexandri Imperatoris domeſticis &
familiaribus, Joanne Rectore, & Gabrielo-
pulo, & Baſilitze, & cæteris. Zoe au-
tem Auguſta Theophylactum Dominicum
Hetæriarcham inſtituit. Joannes au-
tem Eladas morbo correptus & Palatio di-
greſſus, cum ad Blachernas appulliſſet,
morbo ingravelcente moritur. Dominici
porro & ejuſdem mentis hominum conſi-
lio cum animi elatione Eccleſiæ (Reipul-
blicæ) adminiſtrationem ſibi arrogabat
Zoe & curare ſe jactabat. Simeone vero
Bulgarorum Principe Thraciam iterum
devaſtante, Auguſta & Imperii Procures
de ejus jactantia reprimenda & placanda
erant ſolliciti. His cognitis Joannes Bagas
expetiit Patriarchæ dignitatem, & ſi poſtu-
lata conſequeretur, Patzinaces adduc-
tum ſe pollicebatur: delatiſque ſecum mu-
neribus in Patzinacam regionem profectus
eſt. Obſidibus inde abductis, cum Illis in
Urbem appulit: Patzinacibus trajicere jam
pollicitis, & Simeonem debellare. Ac-
ceſſit etiam ad Urbem Aſorius, vir peritia
nominatiſſimus Principis Principum filius,
quem virgam ferream duabus extremi-
tatibus apprehenſam tenentem ob robur
invictum inflexiſſe, & ad circulare figu-
ram traduxiſſe narrant, ferri duritie reni-
tentiaque naturali roborl manuum obſe-
quuta. Eum advenientem multo cum ho-
nore exceperunt, & pari congratulatione
in propriam regionem iterum remiſerunt.
Septembri menſe, Indictionis tertiæ, Pan-
cruticas Armenius Adrianopolim Simeo-
ni prodidit. Haud diu poſt, Baſilius Patri-
cius, & Canicles, & Nicetas Protoſpatha-
rius Helladicus cum donis multis ad Si-
meonem miſſi ſunt, qui urbem iterum in
ſuam poteſtatem receperunt: In Strobylum
etiam inſulam Ameras, bellicis navibus
plurimis, virtuteque non modica inſtructus
appulit: eamque capiſſet, niſi lapſus in
morbum obiiſſet. Græcias autem & Athe-
narum Incolæ continuis a Chaſe filio Jo-
bæ damnis affecti ejus luxum & inexple-
bilem cupiditatem ferre non valentes, la-
pidibus obrutum ad ipſum Athenarum
templi penetrale inde peremerunt. Impe-
ratrix vero Zoe, cognita Simeonis ſuper-
bia, & ejuſdem odiis adverſum Chriſtia-
nos non ignotis, habito cum Optimati-
bus conſilio, fœdus & pacem cum Agare-
nis componendam ſtatuit, totumque O-
rientis exercitum ad debellandum & de-
lendum Simeonem traducendum. Miſſus
eſt autem in Syriam ad fœdus ineundum
Joannes Patricius Radenus: Michael vero
Toxaras in Thraciam trajecit. Magiſtro
Leone Phoca Domeſtici munus obeunte.

Eductis autem venerabilibus & vivificis lignis a Constantino Palatii facerdote primore, Cephala dicto, & a Constantino e Malelia Thracica cunctis in terram prostrati, data juramenti fide se pro invicem commorituros, cum universis copiis in Bulgaros irruperunt. Præerant autem Excubiti turmæ Joannes Grapson, Icanati, Marulis filius: Romanus autem Argyrus, & Leo ejus frater, & Bardas Phocas, quibus aderat Melias cum Armeniis, & alio-
Edit. Paris. rum Thematum Præfecti, totum exercitum ducebant. Una cum aliis Constantinus etiam Patricius Libs Leoni Domestico junctus erat, & datus negotiorum omnium consiliarius. Menfis itaque Augusti die vicesimo, indictione quinta, ad Achelous fluvium Bulgaros inter & Romanos bellum commissum est, & ut fe habent Dei judicia, quæ omnino inscrutabilia & imperrestigata, Romanorum copiæ omnes in fugam verruntur: facta est, inquam, fuga & ululatus horrore plenus, aliis alios conculcantibus, plurimi etiam ab hostibus interfectis, eaque ftrages hominum edita, qualis a sæculo nusquam audita est. Leo Domesticus in Meicmbriam fugiens falutem nactus est: Constantinus autem Libs, & Joannes Grapson & Procerum alii quam plurimi interfecti sunt. Eodem tempore Romanus Patricius & navalis Drungarius cum omni classe ad Danubium fluvium, Leoni Phocæ suppetias laturus, missus est. Romano vero & Joanne Badæ filio in contentiones & verborum pugnas lapsis, Patzinaces ab invicem divisos & inter se disceptantes conspicati, ad propria redierunt: bellumque ejusmodi finem consequtum est. Romano vero & Baga in Urbem reversis, de eorum dissidio quæstio mota est: & in illud periculi Drungarium Romanum adduxerunt, ut adversam privationis oculorum sententiam in eum tuleritm, quasi ejus incuria, magis autem animi pravitate, non trajecissent Patzinaces: ac licet fuga non fuissent usi, sensim tamen subdu xissent se, quod navigiis eos non recepisset. Multam vero fuisset passus, nisi a Constantino Congyle & Stephano Magistro piurima apud Augustam auctoritate pollentibus in contrarium verta esset sententia. Bulgaris tunc victoria elatis, & ad Urbem usque copias educentibus, obviam processit Scholarum Domesticus Leo, & Joannes Hetæriarcha & Ducis filius Nicolaus ad eam Thraciæ regionem, cui nomen Catasyrtas, una cum copioso exercitu adversus Bulgaros instructo. Nocte autem ex inopinato irruentibus in eos Bulgaris, Domestico fugam capiente, Nicolaus Ducis filius, & cum eo alii plurimi interfecti sunt. Theodorus itaque Imperatoris Constantini Pædagogus Constantinum Accubitorem in Leonem proprium generum Imperium transferre ineditantem animadvertens, suggestit Imp. Constantino, ut Romanum paternum famulum fibique benevolentia conjunctum crearet Drungarium, ut semper adesset auxilio, servaret incolumem, & in omnibus, quibus opus foret, adjutorem & focium haberet. De his
Pag. 493. frequenter fermonem habente renitentem se præbebat Romanus. Quare Constantinus libellum propria manu exaratum, subscripticne firmatum ad eum transmisit: quem cum manibus accepisset, Constantinum Accubitorem & ejus contanguineos aggressurum se, cum opus foret, polliceitus est: fama igitur istiusmodi ubique

A σμια ϗ ζωσποιὰ ξύλα Κωνϛαντίνε τῦ Πραιποσίτε ϗ παλατίνε, τὰ Κεφαλὰ λεγομένα, ϗ Κωνϛαντῖνε τῆς Μαλελίας ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ἅπαντες προσκυνήσαντες ϗ ὁμοσάμενοι συμαποθνήσκειν ἀλλήλοις παρεστὰτ κῷ Βυλγάρων ἐξώρμησαν. πρῶτα δὲ τὰ μὲν πάγματα τῶ Ἐξκυβίτε, Ἰωάννης ὁ Γρᾴψων, τὰ Ἰκανάτ, ὁ τῦ Μαρίλη υἱός. Ῥωμανὸς δὲ ὁ Ἀργυρὸς ἐτεράτχε, κῷ Λέων ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ, κῷ Βαρδᾶς ὁ Φωκᾶς, οἷς συνῆν ϗ ὁ Μελίας μετὰ τῶ Ἀρμενίων, ϗ οἱ ἄλλοι πάντες στρατηγοὶ τῶ Θεμάτων. συνῆν δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ϗ Κωνϛαντῖνος Πατρίκιος ὁ Λιβ Λέοντι Δομεςίκῳ * συμβούλῳ αὐτὸ ἐν πᾶσι τοῖς ἀσκικτὸν ὤν. μἰωὶ ϗ Λογοθέτῃ εἰκάδι ἰνδικτιῶνος πέμπτης ὁ πόλεμος μετεξὺ Βυλγάρων τε, ϗ Ῥωμαίων πρὸς τῇ Ἀχελῴῳ συρκτρόπτω ποταμῷ, ϗ οἷα τὰ Θεῖα κείμενα, ὡς ἀνεξιχνίαςα, τρέποντα Ῥωμαίοι πεσρατὶ· ϗ χήγνυσθαι φυγὴ, ϗ φρικώδης ὀλολυγμὸς, ϗ μὲν ἀπ' ἀλλήλων συμπατμένων, ϗ θὶ ὑπὸ τῶ πολεμίων ἀναιρμένων αἵματος δὲ χύσις, οἷα ἐξ αἰῶνος ϗ γέγονε. Λέων δὲ ὁ Δομέςικος ἐν Μεσημβρίᾳ διεσώθη φυγῶν· ἰσφάγη δὲ Κωνϛαντῖνος ὁ Λιβ, κῷ Ἰωάννης ὁ Γρᾴψων, κῷ ἄλλοι τῦ ἀρχόντων ἱκανοὶ. ἀπρεσθὰν δὲ τότε ὁ Ῥωμανὸς Πατρίκιος κῷ Δρουγγάριος τῦ πλοΐμε μετὰ πάντος τῦ στόλου ἐν τῷ Δανυβίῳ ποταμῷ βουλήσεων Λέοντι τῇ Φωκᾷ. Ῥωμανοῦ δὲ ὁ Ἰωάννε τῦ Βαρδᾶ εἰς ἔριδας ϗ λογομαχίας ἐλθόντων, ὁρῶντες αὐτὸς οἱ Πατζινακοὶ πρὸς ἀλλήλους διαμαχομένους ϗ σπαιζόντας, ὑπεκρώσαν εἰς τὰ ἴδια, ϗ τὸ πόλεμε τέλος λαβόντος. ὑποφεύγοντων * ἐν τῇ πό- * Δέλει τὰτε Ῥωμανὸς ϗ ** Βαγᾶ, τὰ κατ' αὐτὰν ἐκπί- *Superiius* ϑη, ϗ εἰς τοτὲτον κίνδυνον τὸν Δρουγγάριον Ῥωμανὸν περιέςησαν, ὥστε καταδικάζουσαν ὑπὸν ἀπωλεγκὰν ὀφθαλμῶν στρῆθναι, ὡς ἀμελία, μᾶλλον δὲ κακηργίᾳ μὴ διαπέρασαι τὸς Πατζινάκους, ἀλλ' ὑποχωρῆσαι τάχιον, ϗ μηδὲ φόβητος, ὑπ' εἰς πλοίοις ὑποδεξάμθον. ϗ τάτο ἀν ἐπεποίθει, εἰ μὴ ἀπὸ Κωνϛαντίνε τῦ Γογγύλη, ϗ Στεφάνε Μαγίςρε, ὡς δυναμένων παρὰ τῇ Αὐγύςῃ, τὰ τῆς καταδίκης ἀντράπτ. τῷ δὲ Βυλγάρων τὴ νίκη καταπαρθένων, ϗ ἐκρατεθωμένων μἰχρι τῆς πόλεως, ἐξῆλθε Λέων Δομέςικος τῷ σχόλων, ϗ Ἰωάννης Ἐπαμάρχης, ϗ Νικόλαος υἱὸς τῦ Δουκὸς εἰς χώραν Θρᾳκῶαν, ὕπο λεγομένην Κατασύρτας, ἅμα πλείσῳ λαῷ κατὰ Βυλγάρων. τῇ δὲ νυκτὶ ἀδοκήτως ἐπιπεσόντων αὐτοὶς τῷ Βυλγάρων, ϗ τῦ Δομεςίκε φυγόντος, ἰσφαγὴν ὁ Νικόλαος ὁ υἱὸς τῦ Δουκὸς, ϗ πολλοὶ ἔτεροι μετ' αὐτὸν. Θεόδωρος δὲν ὁ τῦ Βασιλέως Κωνϛαντίνου παιδαγωγὸς ὁρῶν Κωνϛαντῖνον Πορφυρογέννητον, ὑπεθήκνε Κωνϛαντίνῳ τῷ βασιλεῖ Ῥωμανὸν Δρουγγάριον προβαλλόμαι, ὡς πατερικὸν αὐτῷ ὄλεθρον ϗ δύνειτο τὰ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἂν ϗ σωὶ αὐτῷ, κῷ * διαφυλάττες αὐτῷ, ὃν οἷς ἂν δέῃ· ἀβοηθήτ- Ε σύμμαχον ἔχειν ϗ βοηθῶν. πολλάκις δὲν περὶ τάτε ϗ πολλὰ θεις, Ῥωμανὸς ἀπείπατο. γραμμάτων δὲ τῦ βασιλεὺς Κωνϛαντίνος διαγραφὰς γράφῃ, ϗ ὑπογραφῇ διασφαλισάμθος ἀπίςευλε αὐτῷ. ὅπερ αὐτὸς ἐπὶ χάρας λαβὼν, ὑπέχειτο * Παρακειμμένε Κωνϛαντίνε ϗ συγγένων αὐτὸ ἐπὶ θεσιν, ὡς δέοι ποιήσεθαι. τῆς φήμης δὲ πάντες διαδύσης, ϗ Παρακειμμένε Κωνϛαντί-

τὸν κατασκαλίζοντες Ρωμαίων κτῆσιν μετὰ σοῦ, αὐ- A τὸς προσφασίζετο, ὡς ἀδυνατος ἐχειν τὸ ὁπλιτικὸν, μὴ τὸ σὸν τῶν ξενημενίων ῥόγαν λαβόντος. Ἐν τῇ ἐξορτάσει δὲ ὄντος τοῦ Ρωμανοῦ, ᾗ τὰ πλοῖα ἀντιπερᾶζοντος, ἐξῆλθε Κωνσταντῖνος Παρακοιμώμενος, ὡς ὑπαποδώσων αὐτὸν τῷ ἐπαλξέσει. ὁ δὲ δουλικῷ κρίματι παρυπέπτησε, ᾗ φοβηθεὶς ἀποκτεῖναι ἢ κτείνεσθαι τὸν ἐπηγγέλατο. ὑποχεῖρα δὲ βυλομένη τὸν Παρακοιμωμένου, ἓξ εἰ ἐχρὰ ἀσφαλὲς ἀνάδεσις ᾗ γυμνάζεται πιτυδεὸς τῶν βασιλικῶν ὑρέττειν τειμὴν ἑκάστης φορᾶς Ρωμαίων, ὑπὸς ὠθὺς ὑφεὶς τὰς τῇ χειρὶ ἐπὶ μυς * ὧσιν κλησὶν ἐλθεῖν· οἱ δὲ τὰ τῆς βυβλῆς ῥύθ- * ὑπτιας τες, ἔγχρα ἤδη τὸ Δρόμωνος Ρωμαὶν γεγονότες, ὑπρασαν αὐτὸν ταῖς χερσὶ, ἓ ἅραντες αὐτὸν, ἐφώνησαν. παραχρῆμα ὑπὸ τὸν τοῦ φρικασαντος εἰς ᾗ τὰ Δρυγγαρεῖα Ρωμαίων τειμὴν εἰσηγαγον, ᾗ ὃν ἀσφαλείᾳ κατέχον. ὡδὲ ὃων ὁ ὑπερασπίζων ὧν πάντων τῇ συ- B νόντων * αὐτῶν χρεωμένων φυγῇ. ταῦτα Ζωὴ Λύγγα μαθὼσα φροσκαλεῖται τὸν Πατελάρχλν Νικόλαον, ᾗ τὰς αὐτὰς μηχανὰς, ᾗ ἀποείλει φρὸς Ρωμαὸν τὸ γεγονὸς βυλομένη μαθεῖν. τῶν δὲ διαφρασάντων, λίθαις ὁ λαὸς αὐτὸς ἐξέλασε. ὑῶθεν ὃων ἐξελθόσα Ζωὴ ὲν τῇ τῦ Βυκολέοντος ἡλιακῇ, ὑπερῶον τῇ ὑῷ κᾶσι· πὸς ἅρα γέγονεν ᾗ ἀπαρσία αὐτῇ, ἐφως δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παιδαγωγὸς τὰ βασιλικὸς Κωνσταντῖνε Θεόδωρος· ὅτι διὰ τὸ ἀπολῆσαι Λέοντα τὸν Φωκᾶν τὸς Ρωμαίους, ᾗ Κωνσταντῖνον Παρα- C κοιμώμενον τὸ παλάτιον, ταῦτα γεγόνασι. φροσλάβετο δὲ ὁ βασιλεὺς Νικόλαον τὸν Πατελάρχλν καὶ Στέφανον Μάγιστρον σωτῆνα αὐτῷ ἐν τῇ παλατίᾳ, ᾗ ἐξωσίαν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς * ὑπαποιμῶσι. τῇ * ὑπαίθρου ἀπήγειλε Ἰωάννης τὸν Τυβρακὶν Ζωῆν Αὐγούσαν τὸ παλατίου καταβῆβάσαι. ᾗ ἡ μὲν ἡλουγὸς διαῤῥῆξαι τῇ ἑαυτῆς φροσπαλαιτέσα υἱῷ, ᾧς συμπαθεῖμαι μητειλικῷ οἴκτου εἰκίνσην, ὡς τὸν βασιλέα εἰπεῖν· ἐάσατε μὲν ἐμὲ εἶναι τῶν μητέρα μη. οἱ δὲ ταῦτλν ἅμα τῇ λόγῳ ἀφῆκαν. φροσκαλεσάμενοι οὖν τὸν βασιλεὺς ᾗ ὁ Πατελάρχης Ἰωάννης τὸν Γαελδὰν φροβάλοντο Δομέστικον τῇ σχολῶν, ἀνδιστες μὲ εἰς ἀπαρσίαν χωρῆσαι ὁ Φωκᾶς Λέων. ὁ δὲ οὐ κατέδει τὸ γνῶσαι, εἰ μὴ Θεόδωρον γνωσικάδελφον αὐτὸ τὸν Ζουφινέζῳ ᾗ Συμεῶνα τὸν υἱὸν αὐτὸ φροεδάκλεσε Ε- D ταελάρχην· ὅρκοις ὖων βιβαιωθεὶς ὑπ' αὐτῶν καπλαθὼν ἐν τῇ οἴκῳ αὐτὸ· οἱ δὲ παραυτίκα τοὺς συγγενεῖς αὐτὸ ᾗ παλατίου καταβιβάζουσι. τούτων ὖων φρὸς αὐτὸν παραγγιότων, ὡς ὑδέσατο φυτὸς, τρόμος αὐτὸν ἔλαβε ᾗ φρικὼν ἔκτασις. ἐλθὼς ὖων ἐξῆλθε φρὸς Ρωμαιὸν, ᾗ διηγήσατο αὐτῷ οἷα πέπονθε. συμβιλιοθεὶς ὖων αὐτῷ, ᾗ ὅρκως ὗς ᾗ λαβὼν, ὡς μὶν ἐχειρ ἀμροτέρως ψυχὴν, σύμφων αὐτὸ ᾗ σύμπνεις ἐγένετο, ὥστε ᾗ γαμικὸν συνάλαγμα ποιήσασθαι συ- * ὑιοσὶγ- γενῶν τε, πλοῦ ἐκ τῶν τῆς ἀγάπης δεσμῶν * ἓ πισφίγγοντα· τῇ εἰκάδι ὖων ὑπαρτῇ τὰ Μαρτίᾳ μηνὸς ἀποστέλλει Ρωμανὸν φρεσβύτην αὐτὸ οἰκείον ᾗ πιστότατον φῶτα, ᾧ Θεόδωρον, τὸν Ματζέκιον λεγόμενον, εἰς τὸ παλάτιον, ὑπιραποδεσπσμένης. ὡς ἐκ ἀπαρσία γέγονε τὸ παρ' ἐμὶ ξυφσκχδὸν, ἀλλὰ ᾗ τὸ Φωκᾶ ἐπίδειξιν ὑροφιλῆσος, ᾗ φιλῶς μάτι τεώτερον θέλη παρ' αὐτὸ εἰς τὸν βασιλέα, τῶν ἐκεῖσε ἀπελθεῖν ἐν τῇ παλατίῳ βιζελδμαι, ᾗ φολακλὸ πιεί-

sparsa, & Constantino Accubitore Romanum, ut cum classe moveret, inpellente, ipse in contrarium difficilem classis expeditionem, statuto militibus stipendio nondum exhibito, prætexente: Romano vero expeditionem infrugnie & classem præparante, processit Constantinus Accubitor, ut classem solveret, animum suggesturus. Ipse autem servili habitu occurrit, & mandata promptius se exequturum pollicitus est. Accubitore deinde regredi pararo, & num usitu speciosos animisque fortes viros haberet, qui regiam trirememin remis impellerent, Romanum interrogante: consestim ille quosdam manus movere jam dispositos, ad se propius accedere justit. Illi rei serendæ consesti jamque Romani Dromoni quam vicini manibus eum rapuerunt, &, Tollite illum: voceferasi sunt. Derepente igitur sublatum in Drungarii Romani triremem imposuerunt, & tenuerunt sub custodia, nullo commotum ejus propugnare vel defendere ausso: quinimo cunctis fuga turpiter lapsis. Illis ad Zoem Augustam delatis, illa Nicolaum Patriarchant & Optimates sibi bene affectos advocat, & ad Romanum mittit de rerum omnium gestarum ordine certior fieri sollicita. Illos vero ad eam proficiscentes, lapidibus missis populus insectabatur. Postridie itaque egressa Zoe ad Solare Bucoleontis horologium, filio & universis inclamabat: Quomodo rebellio hæc contigit? Aic ad Tiani Theodorus Constantini Imperatoris Padagogus: quod Leo Phocæ Romanos perdiderit, & Constantinus Accubitor subverterit Palatium, contigerunt hæc. Imperator autem revocatam a matre, & ad se translatam Imperii potestatem omnem declaravit, & Nicolaum Patriarcham, Stephanumque Magistrum in Palatio sibi adesse mandavit. Sequenti luce Joannem Tubacem, qui Zoem Augustam e Palatio detruderet, misit. Illa cum ejulatu & lachrymis filium complexa ad misericordem compassionem & dolorem movit: adeo ut Imperator diceret; Matrem meam mecum esse finite. Illi solo verbo petitam dimiserunt. Imperator autem & Patriarcha Joannem Garidam ad se vocatum Scholarum Domesticum esse jusserunt, veriti ne Phocas Leo in rebellionem deficeret. Renuit ille munus subire, nisi Theodorum Levirum Zuphinezeris filium & Simeonem ejus filium Hetaeriarchem crearet. Juramentis igitur certior factus, in domum suam profectus est. Illi consestim consanguineos ejus e Palatio deturbant, quos ad se confluentes ut Garidas confpexit, insultato timore, mentisque fupore insolito correptus est. Consestim itaque Romanum adit, & quæ passus fuerat, exponit. Inita mox cum eo amicitia, & juramentis hinc inde datis & acceptis, & ut mentem unam haberent ad invicem pollicit, Romani propositum sequebatur, & consilium obibat: & ut eum strictiori amoris nexu devinciret, mutuo nuptiarum fœdere contracto, virum sibi promerut. Menfis igitur Martii quarto supra vicesimum, Domesticum quemdam sibi fidissimum & Theodorum cognomentum Matzucem Romanus in Palatium legatos mittit, qui pro defensione loquerentur: Non hæc rebello, quod a me gestum est, sed Phocæ molimina veritus, & ne circa Imperatorem aliquid innovetur timens, idcirco Palatium ingredi consilior, & custodiam Imperatoris gerere. His Nicolao Patriarcha non acquiescente a

Edit. Paris. pag. 494.

Theodoro, Padagogo dicto, significatum est Romano, ut cum omni classe ad Bucoleontem appelleret, & ejus socius ipse consilium haberet: in magnam quippe animi anxietatem venerat. Annunciationis Sanctissimæ Deiparæ die, hebdomadis porro quinus erat, Romanus una cum classe armis instructus ad Bucoleontem appulit, & consestim Stephanus Magister e Palatio egressus est. Nicetas autem Patricius Romani consocer in Palatium profectus, Nicolaum Patriarcham inde dejecit. Aulicorum animis Romani jusjurando firmatis, & veneranda cruce ad eum missa, ipse eam adorans, & interposito sacramento, mentis propositum obvelans, ipse cum eisdem paucisque suis Imperatori reverentiam exhibiturus in Palatium conscendit, & cum eo templum quod in Pharco est, ingressus, data securitatis fide, Magister & magnus Hetæriarcha ab Imperatore consessim creatur. Eodemque momento sacrum mandatum ad Leonem Phocam missum, quo relicto seditionis commovendæ proposito, ad modicum tempus domi se contineret, injungebatur. Eum in sensum aliæ litteræ ad Constantinum Accubitorem scribi jussæ sunt, rem eamdem, & ne quid in adversum moliatur, sed Imperatore Constantino obsequens perseveret, commendantes. Sacras aeceptas Andreas Imperatoris vestiarii Primicerius ad eum in Cappadocia, tunc forte repertum, detulit, quibus lectis, domum propriam se recipiens, quietem egit. Sacrorum autem jejuniorum quinta hebdomade, mense Aprili Helenæ Romani filiæ contractus nuptialis arrha a Constantino Imperatore traditur, & tertia Paschatis feria, Gallicæ dicta, benedicitur: & cum ea nuptialibus corollis redimitur a Nicolao Patriarcha, tunc quæ Romanus Imperatoris pater declaratur: & Romani vice Christophorus ejus filius Hetæriarches instituitur. Haud multo post, Leo Phocas a populo seductus, & a nonnullis Procerum & legionum ei commendatarum studiis motus, tumultum excitavit, missoque nuncio Constantinum Accubitorem, Constantinumque alterum, & Anastasium fratres, & Constantinum A seeretis Maleïnæ filium sibi ascivit, hoc eundis hominum & persuadens, motum omnem pro Imperatoris Constantini obsequio excitari. Romanus autem Imperatoris Pater Bullis aureis tabulas insignitas & subscriptione firmatas, velut Imperatoris nomine facinus hujusmodi attentatum repressuras edidit: quibus jubebatur, ut Phoca deserto, qui ad Imperatoris partes transiret, pro Imperatore state censerentur: easdem vero Annæ cuidam impudentis oris & prostitutæ castitatis mulieri Clericoque cuidam Michaeli, ut per adversarium exercitum spargerent, commendavit. Illi receptas litteras per omnem exercitum distribui curarunt: & Michael quidem in rei gestæ suspicionem veniens, crudeliter exceptus a Phoca, naribus & auribus præcisis mutilatus est, qui postmodum congruam a Romano consecutus est vicissitudinem, & pariter ea, quæ cum eo missa fuerat, mulier. Qui primus Phocam deseruit, & in Romani partes transiit, Barymichaelis filius extitit cladis adversæ & in contrarias partes seditionis & tyrannidis auctor: Comitem se præbuit Balantius, ambo turmarum præstantes Præfecti. Leo Phocas vero cum exercitu omnium armorum genere fortiter instructo, Chrysopolim profectus,

A θαι τῷ βασιλεῖ· μὴ σωιζόμενοι ὑπὸ Νικολάου Πατριάρχου * ὄντος, ἐμίαινον Ρωμανῷ παρὰ Θεοδώρου τοῦ ῥηθέντος παιδαγωγοῦ ἐλθεῖν μετὰ τέλους πασῶν μάχων Βουκολέοντος· ὃς μετὰ τῆς σωὶ αὐτῷ βυλευσάμενος· * τὸ δὴ ἄγον εἶχεν αὐτὸν· τῇ ημέρᾳ τῆς ἀσπαγγελμενῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, πέμπτῃ δὲ ἰῶ, ἠλθεν ἅμα τῇ σὺν ὑποπλοι δε τῇ Βυκολέοντι. ὁ παραδοὺς μὲν Στέφανος Μάγιστρος ἐξῆλθε τὰ παλατία· Νικήτας δὲ Πατρίκιος ὁ συμπεθερὸς Ρωμανὸ ἀνελθὼν ἐν τῷ παλατίῳ, ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν τὸν Πατριάρχην Νικόλαον· ὅρκους οὖν βιβαιωθέντες οἱ τὰ παλατία παρὰ Ρωμανοῦ, ἀπίσειλαι αὐτῷ τὸ τίμιον σταυρὸν, ὁ προσκυνήσας αὐτὸν, καὶ ὅρκῳ βεβαιώσας αὐτὸς, ἀνέλθει μετ' αὐτὸν ἐν τῷ παλατίῳ ἔ ὀλίγων τινῶν ορισσωπήσας τὸν βασιλία. ὁ εἰσελθὼν μετ' αὐτὸν ἐν τῇ ναῷ τῇ ἐν τῷ Φάρῳ, ὁ πίσεις αὐτῷ δὸς παρὼδὸ προχειρίζεται παρ' αὐτὸ Μάγιστρος ὁ μίγας Ετωιμάζκρχης· αὐτίκα γοῦ γίγνη θεία κίνλωσις πρὸς Λέοντα τὸν Φωκᾶν παρεγχωρήμων μηδαμως ἐᾶσιν τισὰ ἐκτὸς ὄσα, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον ἐν τῇ ἰδίᾳ * οἴκοι ἀναπαύεσθαι· ὡσαύτως καὶ γράμματα ἐκπεμφθὲν Κωνσταντίνῳ Παρακοιμωμένῳ, γραφαι τὰ ὅμοια αὐτῷ παραγγέλλοντα, καὶ μηδὲν ἐναντίον βυλεύσασθαι· ἀλλ' ἐν ὑποπαγῇ εἶναι Ϯ βασιλέως Κωνσταντίνου. ἀπαλαβόμενος ταῦτα Ἀνδρέας Πεμπικήριος τὸ βασιλικὸ Βηστιαρίου ἀπεκόμισεν αὐτῷ ταῦτα ἐν Καππαδοκίᾳ ὄντι, καὶ ἀπαλειξάμενος ταῦτα, ἐπὶ σὰν ἐν ἰδίῳ, νοσηχεῖ. τῇ δὲ πέμπτῃ ἑβδομάδι τῇ ἁγίων νηστῶν Ἀπριλίῳ μηνὶ, δίδονται ἀρραβῶνες γαμικῶν συμπλαγμάτων παρὰ Κωνσταντίνου βασιλέως Ἑλένῃ τῇ Συγατρὶ Ρωμανοῦ, ἐ τῇ τέτῃ Ϯ Πάρκε τῇ λεγομένῃ τῆς Γαλιλαίας ἀλογεῖται ὑστεφανοῦται ἅμα αὐτῇ παρὰ Νικολάου Πατριάρχου Ρωμανοῦ βασιλικοπάτορα αρσβασιλεύμενος, αὐτ' αὐτὸ Εταιρίαρχον κατίγνοι· μετ' ὀ πολὺ λέων ὁ Φωκᾶς μετὰ λαῦ πλείσω ἀπαντθεὶς παρὰ τε τῶν ἀρχόντων ᾧ γῆ αὐτὸ ταγμάτων πρὸς ἀπαρσίαν κνείται, ᾧ ὑποσείλαι ἀνλάβειν εἶναι σωὶ αὐτῷ τὸν τε Παρακοιμωμένον Κωνσταντίνον, ᾧ Κωνσταντίνον, ᾧ Ἀναστάσιον τὼς ἀδελφώς, ᾧ Κωνσταντίνον Λοκρηνὸς Ϯ Μαλεΐλας, πλησρομὲν ἅπαντας ᾧ βιβαίων, ὡς ὑπὲρ τῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τῶν νεωτίων ποιῆσαι συγκίνησιν. Ρωμανὸς δὲ ὁ βασιλοπάτωρ χρυσοβούλλια ποήσας ἐνυπόγραφα, οἷς ἐκ φορσώπω Ϯ βασιλέως Κωνσταντίνου τῶν νεωτίνης ἐπιβυλὴς ἀναστρεπὴν περὶ χοιτε, ᾧ ὡς οἱ τὸν Φωκᾶν καπαλιμπάσοντες, τῇ βασιλεῖ δὲ προσφὺγοντες, ὑπὲρ Ϯ βασιλέως εἰσί. δῶς Ληγη τινὶ γιωικὶ ἀναῶν καὶ Θραυσία, ᾧ κλικεῖῳ τινὶ Μιχαὴλ, ἐ τῇ αὐτῇ στρατοπέδῳ εξιπεμψιν. οἱ δὲ πάντα ἀναλαβόμενοι, ἔσελθαν πατὶ τῷ στρατῷ. ᾧ ὁ μὲν Μιχαὴλ φωραθεὶς, παρὰ τὸ Φωκᾶ ἀπηλαις τυφθεὶς, * τῶν τριῶν τε ῥίναι, ᾧ τὰ ὦπα ἀπετμῆθη· ὃς μετὰ πάσης πατιὲς Ρωμαΐδα τῆς προσηκούσης ἔτυχεν ἀμοιβῆς· ὡσαύτως Ϯ σὺν αὐτῷ ἐαλόσα γυνὴ· φραῶς οὐδὲς τῷ Βαρυμιχαὴλ καπαλιπὼν Ϯ Φωκᾶ τῇ Ρωμανῷ φροσέβαμῳ, ἀρχὴ γίγνοιώς καπολύσεως Ϯ πειώτης ἀπαρσίας ᾧ τυραννίδος· σὺν αὐτῷ δὲ Βαλάντιος, Τορμάρχαι ὄντες ἀμφότεροι. Λέων δὲ ὁ Φωκᾶς μὲν λαοῦ πλείσου ἐπιχωρίως καθωπλισμένου ἐν Χρυσοπόλει καπαλαβὼν

* καὶ γεί-σαν-τον

βιὼν, διέτηξε παρεπαίξας ὑπὸ τῆς λυσίνης Δαμαλίας; μέχρι Καλχηδόνος τῆς ἐν τῇ πόλει φοβᾶν. Ὑποτίθεται δὲ ὅμως μὴ βρόμιος παρὰ Ρωμαίοις Σεμέλην οὐκ ἐπὶ Κυνηλικὸν λόγον ἐνυπογράφειν τὰ βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπιφερόμενος τάδε διαγορεύοντα· ὡς ἐγὼ φύλαξα τὴς ἐμῆς βασιλείας ἐγκηκρωϊσταν ᾗ πίστοταν ὑδέτα τῇ πρὸ χρόν᾽ ἢ Ρωμαίων εὑρηκὼς τύπε τὶν ἐμὲ φυλακὲν, μέτε γὰ Θεὸν, κατεπίσδοσα, ᾗ ἀπτὶ πατρὸς αὐτὸ ἐγεν ἔκεμα, σαλὰγχρα μητρικὰ, ᾗ διάθετιν γοικὲν ἀφὸς ἐμὲ ἐκδεξάμενον. Λίοπτε δὲ τάτον τὸν Φακὲν ἀεὶ τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ ὑποπτεύδειν ἐπιβυλεύσειν, νυὶ ἴργοις αὐτὸς ἐπὶ βυλὸν εὑρεκα ᾗ τῆς ἐμᾶς ἀρχῆς τυραννικὸς * καπαξαπσάμενον· διὸ ἀπὲ Δομέτικον αὐτὸν ὄντα τε νυὶ ἔσπα βύλομαι, μὲδ ταύτην τὴν ἀπερσίαν μετὰ βυλῆς ἐμᾶς πτπραχέναι, φημὶ· ἀλλ᾽ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ ταύτην ποιήσασθαι τὴν ἐπίθεσιν ἐαυτῇ ᾗ βασιλείαν σφετερεζόμενον. τότον ὅτω τῇ λαῷ ἐπαναγωγὸν ἔσπαν, ᾗρξαντο πάντες ὑποχωρεῖν, ᾗ τῇ βασιλεπσάτσει φρονεῖν ἀρχὴ παρὰ Ρωμαίῳ. τὰ δὲ Φακὲ εἰς ἀμήχανον περιστάντος ᾗ ἀπογνόντος, ὡς πάσης ἐλπίδος ἐκκεχυκότος ᾗ χρηταμένη φυγῇ, ᾗ φὸς τὸ κάτρον ἀποχωροῦς ἀτελὼς παραγνωμόνης, ᾗ μὴ δίχθητος * ὲν χωρίῳ ᾗ ὁσμαζόμενον Γουλίστι * φεύγοντι συλληφθῆντος. ἀπίσχλε Ρωμαὸς Ἰωάνλιν ᾗ Ταβᾶκα, ᾗ Λίοπτε ᾗ αὐτὸ συγγνὴ, ὥστι εἰσαγαγὲν αὐτὸ ὲν τῇ πόλει. οἱ δὲ τάτον κρατήσαντες ἀπεύθλωσαν, κάτοι μηδεμίαις παρὰ τὰτε δέξαθαι ἐντολίαι, ἀλλ᾽ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ τάτο πεποικότες, ὡς ἀγαπακτήσαι ἐπὶ τύτῳ ᾗ βασιλεπσάτορα Ρωμαίων. Λύγῳτε δὲ μὶν κατεμίσθη τὰ τῆς ἐπιβυλῆς Κωνσταντίνε Κνηφατίωϊ, ᾗ Δαβὶδ Καμουλιανὲ, ᾗ Μιχαὴλ Κυράπορος ᾗ Μαγάνων· ᾗ τυρθίντες ὅτοι ᾗ δημοθίντες, διὰ μέσης δὴλθον τὴ πόλιως, ᾗ ὲν ὀξυρὶς παριτίμβηταν. Ὑπαγωγὴ Λίοπτε Μάγιτρον ᾗ Δομέτικον * ἢ φολῶν ὲν τῇ πόλει, ᾗ δὴλθε ὲν μέσῃτῃ ἀγορᾷ ᾗμόνος ὡφιγμένος. ἐφωράθη δὲ ᾗ Ζὼν Αὐγούστα ἐπιβυλεύουσα Ρωμαίῳ ᾗ * πεφραγμένων βρυμάτων ὑπὸ Θεοκλήτε Νοταρείᾳ τῆς ὑπουργίας σκεύεσι ᾗ παύλιν ᾗ παλατῖν καταβιβάζειν, ᾗ εἰς τὸ Πυρέϊον ἀπάγειν, * τῆς ἁγίας Εὐφημίας μεῖ ἀποκέφαττος. φρονεκλῆθη δὲ παρὲ Θεοφυλάκτε Πατρεκίε Ἑ Κόμητος τε σαύδου εἰς ἀρεσὸν ὁ σαυδαγγὼς Κωνσταντῖν βασιλέως Θεόδωρος, ᾗ Συμεὼν ὁ αὐτὸ ἀδελφὸς. ἐδόσπαν δὲ αὐτὰν εἰσελθέσε Ἰωάννης Δρυγγάριος ὁ Κηρκύρας μετὰ πλείσε λαὸ, ᾗ τὰς ἀναρπάσας εἰς τὸ Οἰκίκον ὲν τοῖς αὐτὰν φραγείοις, ὡς ᾗ Ρωμαὶς μελετῶντας. εἰκάδι δὲ τετάρτῃ Σπτεμβρίῳ μῆνὶς τῇ τὲ Κάισαρος ἀξίᾳ, ᾗ Δεκεμβρίῳ μῆνὶ δικάτῃ ἑβδόμῃ τῇ ᾗ φρεσπάρων κυρίου τῇ τῆς βασιλείας σφετερᾶ διαδήματι παρὰ Κωνσταντίνε βασιλέως ᾗ Νικολάε Πατριάρχυ, Ἑ τῇ ᾗ ἁγίαε φώτον ἡμέρᾳ. σφρὶ Θεοδώρᾳ τῶν γυναίκα αὐτὰ· Μαΐῳ δὲ μηνὶ δικάτῃ ἑβδόμῃ ἐδικτιώνος ἑ. Χριτοφόρος ὁ ὑὸς Ρωμανὲ ἀναρρύτται βασιλεὺς· σίφεται δὲ τῇ εἰκάδι τὰ αὐτὰ μῆνὸς παρὰ Κωνσταντίνε βασιλέως τῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ἡμέρᾳ, ᾗ μόνοι ὅτοιοι δύο ὲν τῇ αὐτῇ ἀρχιλύσει ἀρχσπλάσαν. Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ ὀγδόῃ ἐδικτιώνος ἡμέρᾳ. Κυρίυ ᾗ τῆς ἐκκλησίας παρὰ Ρωμαίοις γίγονεν ἕνωσις, ἀπαντησάντων τῶν μητροπολιτῶν τε ᾗ κληρικῶν, τῇ ἀπὸ Νικολάου Πατριάρχυ, ᾗ Εὐθυμίου διατρισμένου.

A & Constantinopolis cives exterritura, milites per varios globos a juventa lapidea ad Chalcedonem usque distinxit. Dum hæc gererentur a Romano, Simeon Caniclei Præfectus celoce vectus, libellum Imperatoris Constantini manu subscriptum delaturus mittitur: hæc porro libellus enunciabat: Ut Imperii mei custodem vigilantissimum & fidelissimum e subditis præter Romanum nullum inveni: Huic post Deum custodiam meam commiti, & vice Patris, quod viscera materna & propositum vere paternum in me exercuerit, habere constitui. Leonem Phocam in adversum Imperio meo semper insidiantem suspicatus, in illud machinari opere pro- *Edit. Paris.* bavi, & in Majestatem tyrannice rebellem p. 496.

B comperi: quare Domestícum amplius non esse decerno, neque tumultum hunc me volente commovisse, sed spontaneo consilio Imperium sibi vindicantem hæc aggressum esse declaro. His ita cognitis populo lectis, subducere se cunctí, & Romano Imperatoris parti adhærere cœperunt. Phocas in angustias deductus, omni spe laplis est, quare fuga usus, & de ingressu in urbem aliquam desperans, quod sine dignitatis titulo & viribus accederet, & forte non reciperetur, in locum, cui Goeleon nomen, fugiens comprehensus est: exinde Romanus Joannem Tubacem & Leonem ejus cognatum hominem in Urbem adductoros misit. Comprehensum itaque oculis privaverunt, nullo licet su-

C per hoc accepto jussu, sed spontanea voluntate ad hoc ducti: adeo ut Imperatoris pater Romanus de facinore tristatus fuerit. Menſe autem Augusto Constantini Cremateni, Davidis Camuliani, & Michaelis Manganorum Curatoris detectæ sunt insidiæ: quare etiam hi, bonis publicatis, verberibus affecti, & per mediam Urbem traducti, in exilium missi sunt. Leonem insuper Magistrum & Scholarum Domesticum in Urbem induxerunt, qui mulo insidens per medium forum perrransit. Delata est etiam Zoe Augusta, utque Romano per præparatos cibos a Theocleto ministerii Notario insidiaretur: quare hanc e Palatio recedere coactam, in sanctæ Euphemiæ Monasterio ad Petrium sito

D tonsis capillis Monialem fecerunt. Theodorus autem Constantini Imperatoris Pædagogus & Simeon ejus frater, a Theophylacto Patricio & ſtabuli Comite ad convivium vocatus est: Recumbentibus illis, Joannes Drungarius Curcuas cum populi turba ingressus, raptos eosdem ad Opficium eliminatos propriis in suburbanis, velut adversus Romanum machinatos exulare cogit. Quarto vero supra vicesimum Septembris mensis, Cæsaris dignitate, Decembris autem mensis decimo septimo, Christi Domini Proparentum festo, Imperii diademate a Constantino Imperatore & Nicolao Patriarcha Romanus ornatur: Sanctorum deinde Luminum die Theodorani uxorem coronat: mox Maii mensis decimo septimo, indictione quin-

E ta, Christophorus Romani filius Imperator renunciatur: & ejusdem mensis vicesimo sextæ Pentecostes die festo, a Constantino redimitur: Istique duo soli ejusdem diei processu solemni, per Urbem progressi sunt. Porro Julio mense, indictione octava die Dominico totius Ecclesiæ a Ro- *pag.* 497. mano inita est concordia, cunctis Metropolitis & Clericis, qui a Nicolai & Euthymii partibus divisis steterant animis, in consensionem redeuntibus. Menſis au-

tem Februarii die octavo, indictione decima nona, mittens Romanus Magistrum Stephanum Calomariæ filium in Antigoniam insulam exulem ejecit, imperandi cupiditatis accusat.m : cum prius una cum Theophane Tichiote & Paulo Orphanotropho propriis Domesticis in Monachum detonsus fuisset. Cæterum Romanus Imperator ad Tribunalium solemnem habens processum, cunctis armorum omni genere Instructis, stipendiisque militibus erogatis, derepente Romanus Præfatus, & Constantinus inusitata celeritate usi in Palatium revertuntur : a Leone quippe Arsinoi Domestico, Arsenii ipsius & Pauli Manglanitæ conspiratio delata fuerat : ex quo verberibus acceptis, & bonis fisco addictis in exilium translati sunt. Erat porro tunc ab Imperatore proximus potestate Joannes Presbyter & Rector, qui Leonem Armenii filium Hebdomadarium curavit fieri Imperatori prius commendatum * * *. Bulgaris vero ad Cataſyrtas usque post Adralet æ Domestici mortem excurrentibus, Pothus Argiri filius Scholarum Domesticus creatus est. Hic ad Thermopolim coplis eductis Michaelem Moroleontis filium vices suas obeuntem, Bulgarorum motum exploraturum misit. Ille de improviso agmini eorum factus obvium, plurimos quidem occidit, vulneribus autem acceptis, in urbe postmodum vitam finivit. Eo tempore insidiæ adversus Romanum Imperatorem structæ ab Anastasio Sacellario & Aurificinæ Principe, & Theodoro Cubicolario, & Demetrio Regii sicl Notario, & Nicolao Cubatæ a Theorbeto Officii Notario delatæ sunt : iidemque convicti verberibus pœnas dederunt, & per mediam Urbem delati sunt. Theodoretus autem socius ad Trichonem Palatii plagis acceptis, in exilium ejectus est : Anastasium autem Sacellarium in Elimorum Monasterio cæsarie mulctavit : in quo & defunctus est. Romanus eo præterea accepto, Imperatorem Constantinum Primatu deturbat, & secundum constituit : seipsum vero priorem præponit. Simeon porro adversus Romanos exercitum rursus educit, militesque emissos contra Urbem quantocius tendere imperavit. Illi per montes progressi Maglaba pervenerunt. Eorum adventu ab Imperatore Romano cognito, ne Pegarum Palatia per Stenum diffusi inconderent, Joannem Rectorem una cum Leone & Potho, ducibus Argyris, ex Regiis confœderatis, & gregariis militibus copias secum habentibus misit, quibus insuper adjunctus est Alexias Patricius, & Muzelæus Classis Drungarius, cum navali acie. Erat porro tunc jejuniorum hebdomas quinta. Istis exercitum per turmas componentibus, Bulgarisque e superiore editioripue parte armata manu apparentibus, & incompolita tremendaque vociferatione usis, derepente Joannes Rector fugam arripit ; Faustinusque Platypodis filius pro eo decertans cum aliis plurimis interfectus est. Vix itaque periculo ereptus celocem ingressus est. Fuga quoque fuduxit se Alexius armis omnibus munitus, & Alexius Muzelæus Drungarius. Qui eum ad celocis scalam commode consendere nequiret, in mare cum Protomandatore præcipitatus, profundo submersus est. Argyri vero ad Castellum fuga sibi consuluerunt. Bulgari nullum reperientes obvium, Pegarum Palatia, Stenique spatium omne igne immisso succenderunt. Februarii porro mensis die vicesimo, indi-

A ὀγδόῃ δὲ Φεβρουαρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος δικάτης ἐνάτης ὁ Ῥωμανὸς ὑπερορίζει τὸ Μάγιστρον Στέφανον τὸν τῆς Καλομαρίας εἰς τὴν Ἀντιγόνην νῆσον, ὡς τῆς βασιλείας ἐρίτιθεν καταγορηθέντα· πρώτου αὐτὸν Τσικιώτης ἅμα Θεοφάνει Τειχεώτῃ καὶ Παύλῳ Ὀρφανοτρόφῳ ἀνθρώποις αὐτοῦ. ἐποίησε Ῥωμανὸς βασιλεὺς ὁ Τεμβουκαλίφ πρόκεσον, στωικμένων ἁπάντων μεθ' ὅπλων ἐκείσε· τῶ δὲ ὁπλισμῶ ὄν γεωμένου αἰφνίδιον Ῥωμανὸς ὁ Κωνσταντίνος πάχει πολλῷ εἰς τὸ παλάτιον ὑπεριφυτιν· ἐμπιὸν γὰ Δίοντος ἀνδρῶτα τὸ Ἀρσενίκη αὐτὸς ἦ Ἀρσενίη ἐπιβελὴ, ᾧ Παύλου Μαγλαβιτῶν· οἱ τυφθέντες, ἔ ἀμφιθέντες ἐξωρίσθησαν. ἦν τότε παραδωσιεύων Ἰωάν-

B νης ὁ Πρεσβύτερος ᾧ Ῥαίκτωρ, ὃς Λέοντα τὸν τὸ Ἀρμῆνι ὑποίσνεν Ἐβδομάδιον, τῷ βασιλεῖ τιμὴν προσφκειώσας. τῇ δὲ Βυλγάρων πάλιν ἐξελασάσπον μέχρι Καπασύρτου ἦ τὸν τὰ Δομεςικὸν Ἀδραλίτε τελευτὴν, προεβλήθη Πόθος ὁ τὸ Ἀργυρὸς Δομέςικος ᾧ ῥολων· ᾧ μέχρι Θερμοπόλεως μετὰ τῇ ταγμάτων ἐξιλθὼν ἀπέτειλι Μιχαὴλ τὸν τὸ Μωρολέοντος υἱὸν τοποτυρνὸν ὅπως τὰς Βυλγά- * νέχω ρους κατασκοπήσοντα. ὁ δὲ ἀπροόπτως τῇ λόγῳ αὐτῶν ἐμπεσὼν, πολλὼς μὲν τῇ Βυλγάρων ἀνέιλε, πλκγὰς δὲ αὐτὸς ὃν τῇ μέση ἐτελεύτησε. ἐμπιὸν δὲ τότε παρὰ Θεοκλίτε Νοπαρία τῆς ὑπουργίας ἦ τῇ Ῥωμανῦ βασιλέως ἐπιβελὴ Ἀνασασίου Σακελλαρίε ᾧ ἄρχοντος τὸ χρυσοχόου, ᾧ Θεοδώρη τε Κοτσοΐτε, ᾧ Δημητρίε Νοπαρία Βασιλικοῦ τὸ Ἰδίκε, ᾧ Νικολάε τὸ Κυβάτζε· ᾧ δὲ ἐλεγχθέντες ἐτυβήθησαν, ῥαὶ ὲν τῇ μέση διήλθοσαν· ὁ δὲ Θεοδώρητος ἰδίως ὲν τῇ λεγομένῳ Τρικόχῳ ἔ παλατίε τυφθεὶς, ᾧ αὐτὸς ἐξωρίσθη. ἦ δὲ Σακελλαρίων Ἀνασασίον ἀπέκειρεν ὲν τῇ μονῇ τῇ Ἐλεαλάρων· ἐνθα ᾧ τελευτᾷ. τοιαύτης προφάσεως λαβὼν ὁ Ῥωμανὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντίνον ὑποβιβάζει, ᾧ δεύτερον καθίζησιν, ἑαυτὸν δὲ προέγει εἰς τύμπροθεν. ἐκστρατεύει δὲ πάλιν Συμεὼν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ πλῆθος Βυλγάρων ἀποσείλας ἐπέλασεν κατὰ τῆς πόλεως ὡς τάχιστα ὀξιλαύνειν. διελθόντων οὖν διὰ τῇ ὄρων, ἠνθον μέχρι τῇ Μαγλαβᾶ· τὴν αὐτὴν δὲ ὁρῶτε μαθὼν ὁ βασιλεὺς Ῥωμανός, μὴ τὸ τῇ Πηγῶν παλάτια ἔ τὸ Στυὸν κατελθόντες μπρήσωσιν, Ἰωάννην Ῥαίκτορα ἀποσέλλει ἅμα κλίσντι τῇ Πόθῳ, τοῖς Ἀργυροῖς λεγομένοις, ἔχοντας μεθ' ἑαυτῶν πλῆθος ἓκ τε τῇ βασιλικῶν, ᾧ τῇ τηςεαιρίας, ῥαὶ τῇ ταγματικῶν, οἷς συνὼν τῇ Ἀλέξιος Πατρίκιος ᾧ Δρουγγάριος τῇ πλωΐμων ὁ Μυσελλὶ μετ' ἐκλαὺ αὐτῶ. ἦν δὲ τῇ νηςεῶν ἐβδομὰς τότε πέμπτη. διαπέξαντες οὖτος τὸν λαὸν, ἔ Βυλγάρων αὐθωῦν ἀναφανέντων ἐνόπλων, ᾧ βοῇ χρεωμένων ἐσ' ἡμῶ ᾧ φοβερᾷ, παρδὺ μὲν φεύγει Ἰωάννης ὁ Ῥαίκτωρ, σφάτται δὲ ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένος Φωτεινὸς, ὁ τὸ Πλατυπόδιος, καὶ πολλοὶ ἕτεροι. μόλις οὖν διασωθεὶς εἰσ' ἄλδε εἰς δρόμωνα. ἦλθε δὲ φεύγων ὕστερος ᾧ Ἀλέξιος ὁ Μυσελλὶ Δρουγγάριος, ᾧ μὴ ἰσχύσας πλοιον ἀνάλθεῖν ὲν τῇ τὸ δρόμωνος ὑποβάθρᾳ, πεσὼν ὲν τῇ Θαλάσσῃ σὺν τῷ Πρωτομανδάτορι, ἀπεπνίγη. οἱ Ἀργυροὶ δὲ ὲν τῇ καπελλίῳ διεσώθησαν φεύγοντες. οἱ δὲ Βυλγαροι μηδένα ἔχοντες κωλύοντα, τὰ τε παλάτια τῇ Πηγῶν ἐπυρπόλησαν, ᾧ τὸ Στυὸν ἅπαν κατέκαυσαν. εἰκάδι ᾗ Φεβρουα-

Edit. Venet. pag. 498.

Cedrenus scribit Elaïmum pag. 531.

εἰν μὴν ὡς δυάτης ἐνδικτιῶνος Θεοδώρα σύμβιος Ρωμανὸ τελάντη, ᾗ καπτὴ ἐν τῷ σώμα αὐτῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτῆ. τῇ δὲ αὐτῇ μὴνὶ ςέφεται Σοφία ἡ τῦ βασιλέως Χερσοφόρα γυνή. τὼ παῦτα δὲ Κυροπαλάτης Ἴβηρ ἐν τῇ πόλει παρεγένετο, ᾗ διὰ μέσης διελθὼν * κακοσχημένης λαμπρᾶς, ὅπῃ ὁ τῆ ἁγίᾳ τῦ Θεῦ Σοφίᾳ ἀσπάγων· ᾗ τὸ καλὸς αὐτὸς ᾗ τὸ μεγάδος διασάμβος, ἐ τὸν πολυτελῆ κόσμον ὑπερθαυμάσας, αὖθις ὑπέρφλυε εἰς τὰ ἴδια. Ἐνεῦθεν ᾗ μὲν ἦλθεν πάλιν ἐκρατυσθάντων, ᾗ μέχρις τῆς ἁγίας Θεοδώρας παλατίων ἐλθόντων, ᾗ πάῦτα πυοὶ παραδόντων, ἐξαναςάμβους ὁ βασιλεὺς Ρωμανὸς, τὰς τ᾽ παγμάτων ἀρχοντας σωμπαλαίσας σωιόντες αὐτὸν ᾗ τὼ λεγομένη Σακτίκη, ᾗ παρῆκεν * πέντες, ᾗ ἀφοτυρίπτῃ κατὰ τ᾽ Σαρτίων ἐξελθεῖν, καὶ τ᾽ πανέμβος ὑπεραγωνίσαθαι. οἱ δὲ σωιθέντο ἐπέμφος ὑπὲρ τῦ Χερσιανὸν ἀποθήκεσεν· τῇ δωιὶ πάνυλον καθοπλισθεὶς ὁ εἰρημένος Σακτίκης, ἀλλ᾽ ἀθρόως ἐλθὼν ἐαυτῆ πίςιν τε ᾗ ἀνδρίαν ἀπέδειξεν. ὅπισθεν δὲ τ᾽ Βυλγάρων γενόμβος, ᾗ εἰς τὸ ςρατοπέδον αὐτῶν ἐμπεσών, πάντας τὰς ἐκεῖ ὑφρδίντας κατέφαξε. μαθόντες δὲ οἱ Βυλγαροι τὸ γεγονὸς ὑποροίφωσιν ἐν τῷ ςρατοπέδῳ, ἐ πολέμου συγκροτηθέντος τρέπεσι τὸν Σακτίκλυ σὼν ὀλίγοις ὑπάρχοντα. ὁ δὲ ἐποδὴ γενεᾶς ἀγωνισάμβος πολλὰς ἀνελὼν, ὡς ἔτι αὐτῇ χεῖρ ἠδυνάτη, φρὸς τὸ πλῆθος τ᾽ πολεμίων μεδίεσι τ᾽ ἵππων τὸν χαλινὸν, ᾗ εἰς φυγὴν ἔλαυνε· πομπὸν δέ τινα ἐκεῖσε παραρίνοντα διαπρῶν, τῷ ἵππῳ αὐτῦ ἐν τῇ ἰλύϊ ἐμπαγέντος, γυπρὸς ᾗ τὸ ἕδρας ᾗ τὰ μηρὼ μόλις ὡ τὸ ἵππῳ ἐκπὸς ἰλύος ἀπασπασθέντος, διασῴζεται μέχρι τ᾽ Βλαχερῶν, ᾗ τεθεὶς ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ, καιρέας τῆς πλαγῆς ὥσης, τῇ ὑστεῖ ὑτελεύτησεν. Ἀδελφὸς δέ τις Χάλδος, ἁρὸς δὲ ᾗ Τατζάτης Ἀρμένιος πλούσιος πάνυ, ᾗ σωυθήκη ἐ συμβυλῇ Βάρδα τῦ Βοηλᾶ ςρατηγέτο * ἐν Χαλδίᾳ, τυραννίδα ᾗ ἀνταρσίαν κατὰ Ρωμανὸ βασιλέως συσκιαζῶσι, τῦ Παῖπερ τὸ ὀχύρωμα καταχώντες, ἃς ὁ Δομέςικος ᾗ χολὼν Ἰσαάκιος ὁ Κυρκυᾶς καταπολεμήσας, τὰς μὲν κατέχει, ὧν τὰς πλειφανεςέρας ἀποτρολῇ, ᾗ ὡσίως δημεύσας· Τατζάτης δὲ ἐν ἑτέρῳ ὀχυρωτάτῳ κασελλίῳ διαφυγὼν, ᾗ λέγων τ᾽ μὴτι κακὸν πα᾽σθεῖν δυξάμβος ἐν τῇ πόλει εἰσιπλεῦσει, ᾗ τῇ τ᾽ * Μαγλαβλίτῃ αὖτίᾳ τιμεθείς, ὑπῆλθεν τ᾽ Μαγγάνων δύπαν τὸ πυρίμβος. ὁρᾶσμον δὲ βαλδισάμβος ἀλίσκεῖ, ᾗ τ᾽ ὁμόπαν τιεῖσκεῖ. Βάρδας ᾗ ὁ Βοηλᾶς ἀπέκειραν ὠρῶτον. ᾗ ὁ Πατρεὶκιος ᾗ τ᾽ ὄντος ἐπονομαζομένου Μωρολέοντος Ἀδριανοπόλεως ςρατηγέντος κράτει τὰ πολεμικὰ ᾗ ριφδεῖ ἐν τυχχάνοντες, ὃς πλείσας κ᾽ Βυλγαρίας ἀνδραγαθίας ἐπεδείξατο, ὁ Βίλγαρος Συμεὼν σὼν πάντῃ τ᾽ ςρατύμενοι ᾗ ἐρμιένῳ πόλιν περιπυκλωτῶσῃ, χάρακα περιβαλὼν ᾗ χωρὶς ταύτης πολιορκεῖ. ἐπεὶ δὲ ὁ, τε σῖτος τὰς τ᾽ ἐν τῇ πόλει ἐπιλελοίπει, ᾗ λιμὸς ἐπίεζε χαλεπὸς, ὡδαμόθεν δ᾽ οἷ κον ἐπιστεῖ σαθαι τῇ ἐνδεία πικζόμβοι, ἀροδεδώκασιν ἑαυτὸς π᾽, ᾗ ᾗ ςρατηγὸν τοῖς Βυλγάροις, δν χερσαμένους Συμεὼν, ἔ δισμᾷ κ᾽ ὅλως ᾗ σώματος περιβαλὼν, ἀπέκτεινεν θυσίαν ᾗ πιρῷ· Βυλγάροις δὲ ᾗ ᾗ πόλις παραδοῦς φόλακλιν ὑπεχώρησεν. λίστος δ᾽ ᾗ Τριτόλιτα μ᾽ δυνάμεως πολλῆς ᾗ πλοΐων πολεμικῶν κ᾽ Ρωμαίων ἐξελθόντος, ᾗ ἐν τῇ νήσῳ λίμενα καταλαβόντος, Ἰωάννης Πατρίκιος ᾗ Δρουγγάριος τ᾽ πλοΐμων ὁ Ραιδηνὸς αἱρεῖ δίος ἐπὶ ὅτου αὐτῇ· ᾗ πολέμου γεγονότος Θεοῦ σωιεργέτᾳ. οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν τρέπονται Λαγαρικοὶ· μόνος δὲ αὖτος Τεκνολίτης φεύγῃ ᾓσωθείς. Σαπτιμβείῳ δὲ

* κακοσχημένης

* τότε

* ἐν

* Μαγγλα

A

B

C

D

E

ἀτione decima, Theodora Romani consors moritur, corpusque illius domo depositum est; eodemque mense Sophia Imperatoris Christophori coniux coronatur. Eo tempore Curopalates Iber in urbem advenit, & per medias ejus vias vestibus præclaris ornatus deductus est, & ad sanctam Dei Sophiam progressus templi inmanitatem & cultum contemplatus, variamque ejus fupelle&tilem demiratus, in patriam reversus est. Junio postmodum mense Bulgaris ierato bellum inferentibus, & ad sanctæ Theodoræ Palatia penetrantibus, & eadem igne depopulatis, Romanus Imperator, copiarum Ducibus convocatis, Sa&tice dicto ei adhærente, sumptis animis milites hortabatur in hostes irrumpere, & pro patria præliari commonebat. Illi pro Christianis fe mori paratos polliciti sunt. Postera igitur luce, præfatus Sa&tices armatus fidem a se data veram, & constantem demonstravit. Bulgaros quippe retro aggressus, & in eorum castra insiliens, cunctos ibi repertos trucidavit. Bulgari quod gestum erat percipientes in castra reverruntur, & consertis manibus Sa&ticem paucis comitantem terga dare cogunt. Ille fortiter præliatus multis hostium occisis, torque aliis oppugnatus ut resistere non valeret amplius, laxato equi fræno, per medium adversariorum agmen irrumpit, & fugæ viam aperit. Buviumq; ibidem præterfluentem trajiciens, equo profundi limo infixo ad podicem & coxendicem vulneratur. Equo itaque limo vix extracto ad Blachernas defertur, & sacro loculo impofitus, plaga mortem accepta, nocte mortuus est. Adrianus autem quidam Chaldus, nec non Tatzates Armenius vir opulentus, consiliis & hortatibus Bardæ Boelæ, qui Chaldiæ militiæ præerat, tyrannidem & rebellionem adversus Romanum Imperatorem excitant, & Paiper locum munitissimum occupant; quos Joannes Curcuas Scholarum Domesticus cum debellasset, quosdam quidem tenuit, quorum illustriores, facultatibus eorum publicatis excæcavit, alios vero occidit. Tatzates autem alio validissimo loco fuga occupato, & fecuritatis fide accepta, in urbem reversus est, & Manglabitæ dignitate honoratus in Manganorum Palatio sub custodia servatus morabatur. Fugam autem machinatus oculorum lumine privatur, cum prius Bardam Boelam in Monasterio detondissent. Patricio vero quopiam cognomine Moroleone Adrianopoleos urbis Duce, in rebus bellicis fortissimo & solertia præstanti, ut qui adversus Bulgariam facinora forti viro digna oftendisset plurima, Simeon Bulgarus cum omni exercitu di&am urbem obsedit, valloque circumdu&o validis armis præsse: frumento autem per urbem deficiente dura fames invasit, ex nulla quippe parte egestatis calamitate vexati annonam procurare valebant: quare fessus & exercitus Ducem Bulgaris trad[i]derunt, quem apprehensum Simeon, vinculisque per totum corpus circumdatum amara morte interfecit: commendataque Bulgaris urbis custodia in patriam se recepit. Leone Tripolita cum copioso exercitu bellicisque navibus in Romanos erumpente, & Lemnum insulam occupante, Joannes Radinus Patricius & classis Drungarius eum ex improviso aggressus est. Intoque certamine divinis auxiliis, qui comitabantur Agareni fusi sunt, folo Tripolita fuga servato. Septembri vero mense, indi-

Edit. Paris. pag. 499.

εἰρήνης λόγως ἐκίνησαν. εἰπεῖν δὲ λέγεται ὁρὸς Συ-
μεὼν· ἀκμὴ σε Θεοφιλῆ ἀνθρώπων ἡ Χερσωνὸς ὑ-
πάρχοντα ἀλυθινὸν· βλέπω δὴ τὰ ἔργα μηδαμῶς τοῖς
λόγοις συμβαίνοντα. ἰδοὺ μὲν ἡ Θεοτόκος ἀνθρώπω
καὶ Χερσωνίτη τὸ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἀπα-
σπάζεσθαι· εἷπερ ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ λέγεται.
ἀσεβὴς δὲ ἡ ἀπίστη τὸ χαίρειν σφαγαῖς καὶ αἵμασιν ἀ-
δίκως * ἐκχυνομένων. εἰ μὲν οὖν ἀληθὴς Χερσωνὸς ὑ-
πάρχεις, καθὼς πιστληροφορήμεθα, γέγονε ποτὲ πὰς
ἀδίκως σφαγὰς καὶ πὰς ἐπὶ ἀνοσίοις αἵμασιν ἐκχύσεις,
καὶ σπεῦσαι μεθ' ἡμῶν τῆ Χερσωνὸς τὴν εἰρήνην,
Χερσωνὸς ὢν καὶ ἀνὴρ, ἐ ὀνομαζόμενος· καὶ μὴ ὅλα
μολυνθῆναι Χερσωνᾶν δίκαις αἵμασιν ὁμοπίτων Χερ-
σωνιτῶν. ἀνθρωπος δὲ ἡ αὐτὸς Σατανᾶ προσδοκῶν καὶ
ἀνάστασιν καὶ ἀντικόδοσιν. σαμαρὰν ὑπάρχεις, ἡγέμο-
νος εἰς κόπον διαλυθήσῃ. οἷς πυρετὸς ἅπαν καπασβέ-
σει τὸ φρύαγμα. τίνα οὖν λόγον δώσεις τῆ Θεῷ ἐκεί
εἰσπλαῶν ὑπὲρ τῆ ἀδίκων σφαγῶν; ποίῳ φροσώπῳ τῆ
φοβερῆ ἐ δικαίῳ ἐκαπείσεως κριτῆ; εἰ πλοῦτο ἐρῶ ταῦ-
τα ποιεῖς, ἐγὼ σκαπανόρως τὸ ἐπιθυμίμενον ἐμπλή-
σω, μόνον ἐπίρχες τὴν δίζιαν· ἀσπασαι τὴν εἰρήνην,
ἀγάπησον τὸν ὁμόσιον, ἵνα ἡ αὐτὸς βίον ζήσῃς εἰρη-
νικὸν ἡ ἀπράγμονα, ἠοὶ Χερσωνοὶ παύσονται ποτὲ
τῆ συμφορῶν. ἡ θῖμις ἦν αὐτὸν αἰρεσὸν πλα καθ' ὁμο-
πίσων· ποσῶπα δὲ ὡς εἶπεν ὁ βασιλικὸς, ἀσίγνωτον. αἰ-
δεσθεὶς οὖν Συμεὼν τὸν τῶν πατρίκιον, καὶ πὰς
λόγως αὐτῶ, ἐπένδυτα τὸν εἰρήνην πεπισκᾶσαι.
ἀσπασάμενοι οὖν ἀλλήλως διεχωρίσθησαν ὅμοιος με-
γαλοφρονήσαντες τὰ βασιλικὸς δεξιωσαμένων τὸν Συμεῶνα.
ὃ δὲ τότε συμβᾶσης διηγήσομαι τερατῶν, ἡ πὰς τῶ
τοιούτω συνήθεσι εἰδόσι, παρόντος. δύο φασὶν αὐ-
πὸς τῆ βασιλέως ὁμιλωνίους ἀνωθεν ὑπερπάτας,
ὄντας τῶν, ἡ ὡρὸς ἀλλήλως συμμίξαι, ἡ παραυτί-
κα διαζεύχθηναι ἀλλήλων. ἐ τὸν μὲν ἐπὶ τὴν πό-
λιν ἐλθεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τὴν Θρᾴκην διαπερᾶ-
σαι τὸν δὲ ἀκεριδὸς πὰ ποιοῦτα σκοπωσίτης, ἡ καλὸν
ἦφεμα οἰωνὸν. ἀσυμβάτως γὰρ ἐπὶ τὴν εἰρήνην
διαλυθήσεθαι ἔφασαν. Συμεὼν δὲ τὸ ἑαυτῶ ὀρατό-
πεδον καπαλαβὼν πῖς ἑαυτῶ μεγίσταις τὴν τῶ βα-
σιλέως ἀπήγγελλε συμεῖον ἐ πατείσεσιν. Δεκεμ-
βρίῳ δὲ μηνὶ εἰκάδι πέμπτῃ ἴσῳ Ρωμαϊκὸς πὰς
ὑπὲς αὐτὸν ἐκ τῆ τῶ Θεῶ μεγάλη ἐκκλησίᾳ Σοφίαν τὸ
πε, ἡ Κωνσταντῖνον, ἅμα ἡ Θεοφύλακτον ἦ ὑιὸν αὐ-
τῶ ὁ Πατριάρχης ἀπέκειρε κλεικὸν, χειροτονήσας
Τποδιάκονον. Σύγκλῆτ τε προχειρισαμένος, ἐπλη-
ρώτα φρότερον ἐν τῆ τῆ Τποδιακόνων πάγματι εἰς πὰ
ἅγια. Ἀπελλαῖῳ δὲ μηνὶ εἰκοστῆ ἑνάτῃ ἐτέμνετο Ρω-
μανὸς Ἰωάννη Μυσικὸς Πατρίκιος Λεξύπατος. Μαΐῳ
δὲ μηνὶ δεκάτῃ πέμπτῃ ἐνδικτιῶνος τρίτης τελευτᾶ τὸν
βίον ὁ Πατεσβύρχης Νικόλαος κραπήσας ἐν τῆ ἑβδό-
ρᾳ αὐτῶ ἀναβάσει ἐπὶ διακρείᾳ· ἡ ἀπενίφη τὸ σῶ-
μα αὐτῶ ἐν τῆ ὑπ' αὐτῶ κτιθείσῃ μονῆ τῶ Γαλα-
κρίνων. Λιόγνος δὲ μηνὶ Πατριάρχης καθίσεται
Στέφανος Ἀμασίας μητροπολίτης ὠνύχος ὑπάρχων.
Οκτωβρίῳ δὲ μηνὶ κατηρρίθη ὁ Μυσικὸς Ἰωάννης,
ἡ Παραδιωαγῶων ὡς τῆς βασιλείας ἐρίεμῆος, ὑπο-
θήκη τῶ Πατρικίου ἡ Λογοθέτου τῶ Δρόμου
Κοσμᾶ δίδοτος εἰς γωμαῖκα τὸν Συγατρα αὐτῆ.
τῶν ἵππων καπαβιβάζεται μέτ' αὐ πελατίου, ἐγ-
χωρῆται δὲ πρωτοχθέσι, ἡ τῆ βασιλικὸ ὑπερ-

que invicem salute, pacis tractatum mo-
verunt. Imperator dixisse fertur ad Si-
meonem. Virum Dei cultorem & vere
Christianum audivi te: verum opera ver-
bis nullatenus consonantia in te perspi-
cio. Proprium enim viri Dei cultoris &
Christiani est pacem & charitatem ample-
cti, siquidem Deus charitas est, & dici-
tur, Impii vero & infidelis est cædibus &
cruore injuste fusis gaudere. Igitur si vere
te Christianum profiteris (sicut certo te-
nemus, compelee tandem cædes injustas,
& scelesta sanguinis effusione abstine, & nobilicum Christianis, cum ipse Christia-
nus sis & nomineris, pacis fœdus percu-
te; & Christianorum dexteras unius fidei Christianorum sanguinibus ne permittas pollui. Homo quippe es, & mortem ipse & resurrectionem & operum retributionem præstolaris: hodieque cum exiitas, crasti-
nus dies in pulverem te redolvet. Febris vel unica omnem extinguet jactantiam. Quam igitur ad Dei tribunal constitutus pro cædibus injustis Deo reddes rationem? Quo vultu in tremendum & justum judi-
cem oculos intendes? Si divitiarum cupi-
ditate ductus hoc agis, ego ad satietatem usque, eo quod desideras, implebo. Solum contine dexteram, amplectere pacem, dili-
ge concordiam, ut & tu vitam agas tran-
quillam & sollicitudinis expertem, & cala-
mitatibus non nibil Christiani sublevemur. Nefas enim est adversus ejusdem fidei homines te arma movere. His dictis Im-
perator tacuit. Simeon ejus moderatio-
nem & ejus sermones cum verecundia miratus, pacem componi annuit. Cum igitur sibi invicem vale dixissent, a se mu-
tuo disjuncti sunt, Imperatore magnificis muneribus Simeonem cumulante. Quod vero tunc accidit narrabo prodigium eo-
rum etiam, qui hæc didicerunt, fidem ex-
superans. Principibus quippe ad invicem colloquentibus, aquilas duas defuper ipsos volatile præstoque advenisse, & ad invicem communitas dicunt: & confestim ab invi-
cem disjunctas, hanc quidem ad Urbem advolasse, aliam vero in Thraciam alarum opere delatam. Qui hæc curiosius indaganti, ounen judica vere non fasitum; dif-
cordes quippe, & pace infecta recessuros divinabat. Simeon collecto exercitu, co-
ram optimatibus Imperatoris solertiam & modera.ionem expolnit. Decembris au-
tem mensis die vicesimo quinto filios suos Stephanum & Constantinum Romanus Imperii corona cinxit: sed & Theophyla-
ctum filium Clericum totondit Patriarcha, & Subdiaconum ordinavit: tandemque Synce lium promovit, cum prius ad sanctum Ingressum cum Subdiaconis adlec-
tus procelsiset. Aprilis vero mensis die vicesimo nono Joannem Mysticum Patri-
cium Romanus Proconsulem designavit. Mensis vero Maii die decimo quinto, in-
dictione tertia, mortem obiit Nicolaus Patriarcha, post secundam renunciatio-
nem throno potius annos tredecim, ejus-
que corpus in Gaiacrenarum Monaste-
rio ab eo condito depositum est. Augusto deinde mense Stephanus Amasiæ Metro-
polita Eunuchus initiatus est Patriarcha. Post hæc mense Octobri Joannes Mysti-
cus, & post Imperatorem, administrator velut Imperii affectari, suggestu Patricii & Logothetæ publici curius Cosmæ, qui hilum uxorem ei locaverat, accusatus est. Hujus gratia Palatio quidem extruditur, ad eum tamen liber illi fervatur accessus, & obsequendi Imperatoris jussis, & cum

* ἐκχυνόμενων

Edit. Paris. pag. 302.

eo quæ opus foret administrandi potestas permittitur. Ingens quippe Imperatoris erat in eum affectus. Accusationem porro coram Imperatore urgentibus adversariis, examine habito, & vera esse quæ objecerentur cum Imperator agnovit, decentum interrogare propoſuerat. Qua re prævisa, fugam prior arripit, & in Monasterium nomine Monoscastanum fecedens, Monasticam ſuſcipit tonſuram. Fugit pariter Conſtantinus Boelæ filius mentæ Præfectus, familiaris, & ei bene affectus: & in Olympum montem digreſſus, monaſtico induitur habitu. Timebat enim ipſe ceu conſiliorum Myſtici conſcius, & ſecretorum ejus omnium particeps. Patricium autem Coſmam Magiſtratu exauctoratum ad Horologium verberibus Imperator emendavit: Joannis vero Myſtici vices obiturus Theophanes Protoveſtiarius & Imperii Adminiſtrator promovetur. Tunc in provincia Thraciæ terræ motus horrendus factus eſt, hiatuſque ſtuporem afferens, ita ut plura prædia & Eccleſiæ cum hominibus abſorpta ſint. Mali porro menſis die viceſimo ſeptimo indictione quinta, Simeon Bulgariæ Princeps diem obiit, Petro filio, quem ex Ducunda conjuge ſuſcepit, ſorore videlicet Georgii Surzubulis, quem filiis Procuratorem dedit, Principe relicto. Exinde circumpoſitæ regiones audita Simeonis morte, adverſus Bulgaros arma ſuſcipere meditabantur. Fama autem una cum locuſtarum pernicie Bulgarorum terras depaſcente, Romanorum timuerunt incurſus. Habito itaque conſilio adverſus Romanos ipſi armantur, & per Macedoniam effunduntur exercitum. Cum audiſſent vero Romanum Imperatorem copias in eos parantem, Petrum, & Georgium quemdam Monachum, cognomine Caloeyrim, genere Armenium aureum bullam ferentem ſolertem delegat. Bullæ feries erat: Bulgaros non pacem modo cum Romanis ampleƈti, ſed & connubiorum fœdera profequi. Monachum hujuſmodi cum Imp. lubentiſſime ſuſcepiſſet, celocem expedit conſeſtim, & Monachum Theodorum Abucem, & Regium Clericum Rhodonatum, ut de pace cum Bulgaris tractarent, Metembriam deſtinavit. Illi profecti, & negotiis accommoda collocuti, una cum Stephano Bulgaro per continentem iter egerunt. Retro eos Georgius Surſubules appulit, & Conſtantinopolim cunƈti convenientes, pacis fœdera ſanxerunt. Mariam vero Chriſtophori Imperatoris filiam contemplati, & ejus ſummopere delectati aſpectu, Petro ſcripſerunt, ut quantocius accederet. Petro Bulgaro adveniente, conſenſis tiremibus ad Blachernas Imperator Romanus ſe contulit: videtque Petrum, & ſalutavit. Ut vero de negotiorum difficultatibus convenerunt, conſcriptis pacis conditionibus, nuptiales contractus peregerunt. Octobris deinde menſis die octavo progreſſus Patriarcha Stephanus una cum Theophane Protoveſtiario & Maria Chriſtophori Imperatoris filia, & univerſo Senatu ad Sanƈtiſſimæ Deiparæ templum ad Pegas, Petrum & Mariam conjugali benedƈtione ſociavit: Menſaque ſumptuoſa & magnificentiſſima inſtructa, cunƈtiſque ad nuptiarum ſolemnia ſpectantibus rite ſplendideq; peraƈtis, Theophanes Protoveſtiarius una cum Maria Imperatoris filia in Urbem reverſus eſt. Die autem nuptias ſequente tertio Romanus Imperator in machina, ſive tabulato ad Pegas magnificum paravit convivium. Non

Edit. Pariſ. pag. 503.

A τεῖν, & σωλ αὐτῷ τὰ ἀνήκοντα διοικεῖν. τοῦτω δὲ ὅτε πλείστη ἐκέκτητο ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἑαυτοῦ. τῷ. καὶ τοῦτον οὖν καπηγγόντων τὸν βασιλέα, ἐρωτήσας ὁ βασιλεὺς, & εἰ ἀληθῆ ταῦτα εἶναι μαθὼν, ἐμπλὴς ὢν τοῦ παραχρῆν ἀντάξειν. ὁ δὲ τὸν φεύγοντος χρείται φυγῇ· ᾗ τὸν λιγομένου Μονοκάστανον καταλαβὼν, ἀποκείρεται μοναχὸς. πέφευγε δὲ ᾗ Κωνσταντῖνος ὁ τῦ Βοηλᾶ, ὁ * τῆς τραπέζης, οἰκεῖος ᾗ φίλος ὢν αὐτῷ. * ἐπὶ ᾗ τῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐνδύεται. ἐδεδοίκει δὲ ᾗ αὐτὸς ἅτε συμμύστης τυγχάνων τῦ Μυστικῦ, καὶ τῷ ἀπορρήτων αὐτῦ κοινωνός. τὸν δὲ Πατρίκιον Κοσμᾶν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τύπτας ὁ βασιλεὺς διεδέξατο. ἀποβάλλεται δὲ αὖτὶ τῦ Μυστικῦ Ἰωάννη Θεοφάνης Πρωτοβεστιάριος ᾗ Παραδυναστεύοντα. γίνεται δὲ τὸ γλωκαύτα ᾗ σεισμὸς φοβερὸς ἐν τῇ χώρᾳ Θρᾳκίων Θήματι, καὶ χάσμα γῆς μέγα ἔ κατάπλικτον, ὥστε πόλιν χωρὶς ἀνθρώπων ἐκκλησίας αὐτάδρως καταποθῆναι. Μαΐῳ δὲ μὴν εἰκάδι ἑβδόμῃ φθίνοντος πέμπτης ἰνδικτιῶνος Συμεὼν ὁ ἄρχων Βουλγαρείας τελειοῦται, Πέτρου υἱὸν αὐτῦ προβαλόμενος ἄρχοντα, ὃν ἐκ τῆς Δάνηλος αὐτῦ ἔφη γαμικὸς τῆς ἀδελφῆς Γεωργίου τῦ Σουρσουβοῦλη, ὃν ᾗ ἐπίτροπον τοῖς ἑαυτῦ παισὶν ὁ Συμεὼν καταλέλοιπε. πᾶ κύκλῳ οὖν ἔθνη τῶν τῦ Συμεὼν μαθόντα τελευτὴν ἐκτρατεύειν κῇ Βουλγάρων ἐβουλεύοντο. λιμὸς δὲ σωὶ ἀκρίσιν τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος ἐκπίπτοντες, ὑδρίζονται τῶν τῦ Ῥωμαίων ὑπήκοων. βουλὴ οὖν ποιησάμενοι, κῇ Ῥωμαίων ἐκστρατεύουσι, & ἐν Μακεδονίᾳ καταλαμβάνουσιν. ἔπειτα μαθόντες ὅτι μέλλει κατ' αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ῥωμαιὸς ἐκστρατεύειν, Νικηφόρον Πέτρον τε, & Γεώργιον κρυφίως τινὰ μοναχὸν, Καλοκύρη ὀνομαζόμενον, τῷ γένει Ἀρμήνιακὸν, χρυσόβουλον ἐπιφέρομον. δικόρδους δὲ τὰ ἐν αὐτῷ, ὡς ᾗ μὴ Ῥωμαίων ἐπιβουλὴν ἀσπάζονται ὁ μόνον, ἀλλὰ ᾗ γαμικὸν ποιῆσαι συμμαχίαν. τὸν τοῦτο οὖν μοναχὸν ὁ βασιλεὺς ἀποδιέξαμενος ἀσμενίσατο, παρὰδυ ἀπίσειλε μὲ ὁρμωνος ἐν Μεσημβρίᾳ τὸν μοναχὸν Θεόδωρον ᾗ Ἀβούλιον, ᾗ Βασιλιὸν κλητικὸν ᾗ Ῥόδιον τὸν ἐφίλιλιν συβαλλῆσαι τοὺς Βυλγάρους. οἱ δὲ παραγενόμενοι, ᾗ τὰ εἰκότα συμβαλόσαντες, ἐξῆλθον ἅμα Στεφάνῳ Βουλγάρῳ, διὰ τῆς ξηρᾶς. ὅπισθεν δὲ αὐτῶν καπέλαβε ᾗ Γεώργιος ὁ Σουρσουβοῦλης, ᾗ παραγενόμενοι ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ ἐφιλίλιν ἐπείσαντο. θεασάμενοι ᾗ τῶν Θυγατέρα Χριστόφορι βασιλέως Μαρίαν, ᾗ μεγάλως ἐπ' αὐτῇ ἀριθύντες, ἐγραψαν τῷ Πέτρῳ διὰ τάχος παραγενέσθαι. τὸν Βυλγάρῳ οὖν Πέτρου καπελαβόντος, τειήρης ὁ βασιλεὺς Ῥωμαιὸς ὑπιβὰς ἐν Βλαχέρναις παρεγένετο, ᾗ τὸν Πέτρου ἐθεάσατό τε & καπασάσατο. ἐπεὶ δὲ ἀλλήλοις τὰ εἰκότα συωμίλησαν, γράφοντες τὰ σύμφωνα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ γαμικὰ ἀλλάγματα. ὀγδόῃ δὲ τῦ Ὀκτωβρίου ἐξῆλθον ὁ Πατριάρχης Στέφανος ἅμα Θεοφάνῃ Πρωτοβεστιαρίῳ ᾗ Μαρίᾳ τῇ τῦ βασιλέως Χριστοφόρου Θυγατρὶ ᾗ πάσῃ τῇ συγκλήτῳ εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θοτόκου τῆς Πηγῆς, ᾗ ψλόγμος Πέτρου τε ᾗ Μαρίας. λαμφάς δὲ ᾗ πολυπλὴς γινομένης τραπέζης, ᾗ πάντων ἤ εἰσῆσμένων τοὺς γάμους φωῤῥοὺς ἐπιτελεῖσθαι, εἰσπλᾷ Θεοφάνης Πρωτοβεστιάριος ἅμα Μαρίᾳ τῇ Θυγατρὶ ἤ βασιλίως ἐν τῇ πόλει. τῇ δὲ τρίτῃ τὸν γάμου ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ῥωμαιὸς ὠμοχίαν λαμφὰν ἐν τῇ

τῷ Πυγῶν ἀποβᾷ θρᾳ. τῷ δ' Βελγκάρων ἔστασιν ὁ μι- A
κρὰν ποιησαμένων ἀφ' ὕστερον ἀφορμὲν θαι Χρεσσόρδων ,
ἐν ᾧ ὑπὸ Κωνσταντίνου, ὅπερ ἐς τὰ ἑσπέρια ὁ βασιλεὺς , ἡ
γάγοντο πρὸς ὑπόπαυσιν. ἐνειδὴ δὲ πάντα ὧν τοῖς γάμοις
συμπεπλέκθαι ἔμελλε Μαρίκα τῶν πρὸς Βελγαρίαν
ὁδῶν ὁδεύειν , οἱ τοῦ γονεῖς μέχρι τῆ Ἑβδόμου συμπε-
ζηλθον αὐτῇ , περιχωθέντων τῆ θυγατρὶ , τῇ πολλὰ
κατέχειν τὰ θάρρια , ᾗ ὡς εἰκὸς ἐπὶ ὀρφανὸς σπλάγ-
χνα πεποθημένα. τὸν τε γαμβρὸν ἀσπασάμενοι , ἡ
πάντων ταῖς τῶν χαρᾶ περιθύμοι ἐν τοῖς βασιλείοις
ὑπέτρεφεν. Μαρία δὲ Βελγαρικαῖς παραδοθεῖσα σκλα-
σὶ ἦν Βελγαρίαν ἀπῆει. τότε ἢ ἀφίεσιες πρὸς τὸν
βασιλέα Ρωμαίων ἐκ Μελιτινῆς παρεγένοντο εἰρηνικὰς
σπονδὰς ποιησαι. μεθ' ἃ πολὺ Ἀπόκαυ ὁ τῆ Ἀμὶρ ἐκ- B
γονος Ἀμιρᾶς ἢ Μελιτινῆς , ἢ Ἀπολασθὲ ἑρατηγὸς ω-
γενέτασις ἢ πλουσιος ὢν ἐκ Μελιτινῆς παρεγένετο. Νοη-
θέντος οὖν μᾶ τῆς προσηκούσης τιμῆς παρὰ Ρωμανῷ ,
ἢ σύμφωνα εἰρήνης ποιησαντες , ὑπέτρεψαν πρὸς τὰ
ἴδια. τελεθήσαντος δὲ τῷ Ἀπόκαυ ἀνδρὸς φρονίμε ἢ
σωφρονοῦ , δίλυσαν ἢ εἰρήνην. ἐκστρατεύσας δὲ κατ'
αὐτῶν , ὁ , τὴ Δομέστικος τῆ σχολῶν Ἰωάννης ὁ Κυρκύας
μετὰ ἢ τῆ Θεμάτων , ἢ ὁ Μελίας μετὰ τῆ Ἀριμίνων .
ἢ οἱς πανσυλλογισμοῖς τῶν Μελιτινῶν παρίτησαν , ὥστε
αὐτῶν σωστηρίαπατα ἐκπορθῶσα , ἐ ἐν ἰσάφνις κατα-
τρέψαι. ταῦτ' οὖν Μελιτινῶν οἷς κυριπερίαν ἀποκα-
τεστησας βασιλεὺς , πολλὰς χιλιάδας χρυσίν ἢ ἀργυ- C
ρίε ἐκείσε διομορρυφίδαι ἐπισίνοις πεποιθὼς . κατὰ-
γραῖν ἢ Νικήτας ὁ Μάγιστρος ἢ πυθμὴρ Χρισοφόρου
βασιλέως , ὡς ὑποπεπθήμενος αὐτῇ κῆ τὰ ἰδίκ γενέθαι
πατρὸς , ἢ ἑ βασιλέως αὐτὸν ἐξέωσα. τῦτο οὖν ἐξα-
γόντες τῆς πόλεως ἀπέκειραν μοναχὸν . μνὶ δὲ Ἰυλίῳ
ὀγδόῃ ἢ δεκάτη ἐνδικτιῶνος ἴκτης τελεθσῆς Στέφανος Πα-
τριάρχης Ἀκεμβρίῳ ᾗ μνὶ ἄγωσι Τρύφωνα μοναχὸν
ἐν ὠλαβείᾳ ἢ ἀγιότητι μαρτυρήμενον , ᾧ χειροτονοῦσι
Πατριάρχην , μὴχρὶς αὖ εἰς μέτρον κλικίας φθάσῃ ὁ
Θεοφύλακτος Ρωμαὶ ἢ βασιλέως υἱὸς , ὃν ἐμελλον Πα-
τεσάρχην χειροτονεῖν Κωνσταντινοπολεως . εἰκαδὶ ᾗ
πέμπτῃ τῦ αὐτῦ μηνὸς χεμῶν μέγας γίγνε , ὥστε κρε- D
σαλλοᾶθαι ἢ χάσιν ἡμέρας κατὰ ἔκοσι , ὅθεν ᾗ γά-
γοι μέγας λιμὸς ᾗ θάνατος πολὺς , ὥστε μὴ δύνᾶθαι
τοὺς ζῶντας ἐκνομίζειν τοὺς τεθνεῶτας. ὁ δὲ βασιλεὺς Ρω-
μανὸς ἢ ἀόρητον ἐκείνε βίαν καπανόησας , ἀξίας τῆς
αὐτῦ συμπαθᾶς ἐλεημοσυνὰς πρόοιμε ἐποιησατο , πολ-
λοὺς ἐλεημοσυνᾶις ἢ ἐκ ἢ λιμὸ παραμυθησάμενος ἐνδύσας
ἀπόρραξίτε Θυσίν ᾗ σανιδώμασι τοὺς ἢ ἐμβόλων τοὰς ος
μὴ γνόνα ἔ τῦ ζῆσος ἐκείσε ἐπεσπείσα τοὺς πένησι .
τότε ἢ τοὺς λιγομένους ἀρχὰς ἐν πᾶσι κατεκόλασε τοὺς
ἐμβόλους , ἀργύρου τε κατὰ μῆλα τοὺς ἐπαῦθα κατα-
κειμένους πένησι διδῦναι διετάξατο , ᾗ τὰ μνησία τε-
μίσια ἔ τοὺς ἐκκλησίας τοὺς πένησι χορηγεῖσθαι · ὡς
ἕκαστα διδῦμβα τοῖς τε ἔ τοὺς ἀρλαις πποχοὺς ᾗ τοὺς
ἔ τοὺς ἐκκλησίας , ἀργύρου ὑπερχαραγμένε χιλιάδας
δώδεκα. ᾗ ταῦτα ἡ σωμπαθὴς ἐκείνε ψυχὴ διετύπωσε E
ἔ πένητα ἀφορισμένη. ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τρεῖς αὐτῷ σω-
νεδίεσι πένητες διετάξατο, οἱ ἀνὰ ἓν ἐλαμβανον νόμισμα.
τετράδι ᾗ , ᾗ παρασκευῇ τρεῖς πένητες μοναχοὶ πάν-
σωμεί ἔσον τὸ τετυπωμένον λαμβάνοντες νόμισμα . ὅπερ
δὲ ἐν τοῖς μοναχηρίοις ἐσθθο γινόεται , ὡς ἐν τῇ καιρῷ
ἀναγινώσκειν τὴς ἐσιώσας , πάντῳ αὐτὸς ἐποιεῖτο , ὁ-
πλῶ ἑαυτῇ ᾗ τοὺς δατυμόσι τῶν τράπεζαν παρατιθεὶς ,

minima porro contentione a Bulgaris excitata , ut prius Chrisſophorus , deinde Conſtantinus acclamationum precibus excluderetur , votis eorum Imperatore obſequuto , quod peebant præſtitum eſt. Nuptiarum autem celebritate peracta , Maria quæ in Bulgariam iter capeſſere jam jam parata , Hebdomum uſque parentes eum comitati proſequuti ſunt , ibi in eam circumſuſi , & largo lachrymarum impluvio madidi , ut dilectorum præcordiorum uſu orbis contingere ſolet , triſtabantur : tandemque generum , filia ejus poteſtati tradita , deoſculati , in Regiam reverſi ſunt. Sic Maria Bulgarorum manibus tradita in Bulgariam proiecta eſt. Eo tempore legati pacis fœdera conpoſituri e Melitine ad Imperatorem Romanum acceſſerunt . Non diu poſt Apocaps Amer nepos Melitines Ameras, & Apolaſath Duc nobiliſſimus & diſtiſſimus Melitinæ advenit . Iſti congruis honoribus a Romano excepti , pacis conditionibus firmatis , in patriam reverſi ſunt . Apocaps autem viro prudente & fagaci vivis erepto , pacem continuo diſſolverunt. In eos autem irrumpunt Scholarum Domeſticus Joannes Curcuas , una cum legionibus, & Melias cum adjunctis ſibi Armenis: & ad eas anguſtias Melitinem adigunt, ut eam e veſtigio vaſtent , & ſunditus ad ſolum evertant . Melitinem igitur in curatoriam inſtituit Imperator , plurimis auri & argenti millibus annuatim colligendis eidem impoſitis . Nicetas autem Magiſter & Chriſtophori Imperatoris ſocer quaſi in partem inſurgendi conſiliorum deſidiſet , & eum Imperio dejicere conſuliſſet , accuſatus eſt . Eum propterea Urbe pulſum detonderunt monachum . Menſis autem Julii die decimo octavo , indictione ſexta , Stephanus Patriarcha moritur : cum Decembri menſe Tryphonem Monachum pietatis , & ſanctitatis teſtimonio inſignem ordinant Patriarcham , donec ætatis metam Imperatoris Romani filius Theophylactus , quem Conſtantinopolis Patriarcham creare ſtatuerant , attigiſſet . Viceſimo porro & quinto die menſis ejuſdem adeo aſpera invaluit hyems , ut terra per dies centum & viginti gelu concreſceret : Ex quo fames ingens , & mortalitas immenſa pervagata eſt : adeo ut vivi mortuis efferendis non ſufficerent . Romanus autem Imperator intolerandam illam calamitatem contemplatus , affectus ad miſericordiam proclivis digna exhibuit argumenta , eleemoſynarum liberalitate plurima famis indigentiam conſolatus : Exinde porticuum ſpatia tabulatis diſtinxit , & ſenestras appoſuit , ita ut nix & frigus in pauperes per ea non ingrerent . Eo tempore cunctis in porticibus Arclas , ita dictas , diſpoſuit , & egenis ibidem jacentibus argenteos nummos per menſes ſingulos præcepit diſtribui , & menſtrua trimitia per Eccleſias in alios pauperes dividi ; adeo ut quæ per Arclas & Eccleſias erogarentur argenti cuſi numiſmata , ad millia duodecim numerarentur . Hæc in miſericordiam , & pietatem propenſus ejus animus liberalis pauperum proviſor donari ſanxit . Egenos inſuper tres diebus ſingulis ſecuni comedere voluit : ſingulique nummum unum diſtribuebat . Feria vero quarta & Paraſceve , Monachi tres egentes illi convivabantur , qui definitum accipiebant numiſma . Quod in monaſteriis obſervari ſolet , ut cibi tempore habeatur lectio , hoc ipſe exequebatur , ſibi conviviique geminam apponens menſam ; dum-

Edit. Pariſ. pag. 504.

pag. 505.

que usitato corpus enutriretur cibo, copioso lachrymarum fonte effuso animam quoque cum contritione pascebat. Nullum umquam Monachum virtutis studiosum observavit, cui eum multo fletu fusos non aperuerit actus: cunctas urbis Ecclesias sumptuosis vestibus, præclaraque cererorum & lampadum copia exornavit. Sed & Monachis in montibus Olympo Cymena & Barachæo vitam agentibus annua stipendia quæ decreverat mittere non interposuit * * *. Atque ita immensorum ejus beneficiorum & liberalitatis historiam perexiguus. Petro vero Bulgaro parabat insidias Joannes ejus frater cum Bulgaris aliis: quorum facinore cognito, Joannes quidem verberibus castigatur, & carcere includitur: in alios vero insuitatis supplicis animadvertitur. Petro autem Imperatori Romano hæc eadem litteris manifestante, misit Imperator Joannem Monachum, qui Rector exiteret, prætextu quidem ut captivorum detentorum commutationem faceret, sed revera, ut Joannem apprehenderet, & adduceret CP. quod & factum est. Una quippe cum Joanne navim ingressus e Mesembria Constantinopolim navigavit. Non diu post eodem monasticum habitum deponente, & uxorem ducere exquirente, Imperator damum & prædia plurima, & conjugem eadem secum Armeniacorum patria ortam dedit, & in Cæsaris ædibus celeberrimas peregit nuptias. Martii porro mensis die secundo Cosmites fori columnis superpositus in terram decidit, virosque sex oppressit. Contigit etiam incendium ingens & horrendum in fori portico templo sanctissimæ Deiparæ vicino, adeo ut cereorum artificum & Pellitiariorum fori ad Phechas usque consumerentur officinæ. Christophorus Imperator mense Augusto indictione quarta diem supremum obiit, & in præsato patris sui monasterio corpus ejus reconditum est. Tryphonem porro Patriarcham Augusto mense indictione tertia depositerunt, eoque in proprium Monasterium se recipiente & defuncto, annum unum & menses quinque nondum matura Theophylacti Imperatoris filii Romani ætate, Ecclesia pastore viduata permansit. Basilius autem quidam Macedo pravus impostor Constantinum Ducem seipsum mentitus, plurimos post se adducebat. Hic ab Elephantino Opificii turmarum Præfecto Constantinopolim abducitur, & manuum altera a Petro Præfecto truncatur. Occasione deinde captata in Opificium rursum digreditur, & truncatæ vice manum aream sibi adaptans, ingentemque spatham sibi accommodans vagabatur plurimos seducens, quasi ipse Constantinus Ducis filius foret: hic multis sibi adlectis, stupendam in Romanum rebellionem movet. Imperator exercitu in eum immisso, ipsum comitesque infœuebatur, quem deinde captum & in Urbem abductum, per tribunalia examinatum multis verberibus subjecerunt. Ille sibi consulens infignes dignitate viros quasi secum sentientes, mendaciis conflictis & a veritate alienis calumniabatur. Convictus tandem, ad Anastasii plateam ignis pabulum factus est. Præfatus autem Imperatoris filius Theophylactus Februarii die secundo indictione secunda Patriarcha consecratus est, adstantibus Romani Pontificis legatis, & totum Synodalem de ejus ordinatione tractantem proferentibus, eumdemque collocantibus in throno Patriarchali. Cæterum

Edit. Paris. pag. 506.

Ἀφ' ὧτε τὸ μὲν σῶμα τρίφηβαι τῇ σωφ/θει φροφ', τῶν δ' ψυχῶν κατηνύσατο, ᾗ πολλὰς ἀκριβῶν ἡρίεις πηγάς. ἐκ ἐθαύασα ποτὲ μοναχὸν ἀρετῆς ἀντερόμιλον, ᾧ τινι τὰς ἑαυτῦ ἀφεῖσες σως πολλοὶς ὡς ἐξυγόρδσε δάκρυσι. πάσας τὰς τῆς πόλεως ἐκκλησίας πέπλοις ἐξαφώσει ᾗ φωταγωγίαις λαμπάσι κατέκοσμει. ἀλλὰ ἓ τοῖς ὄρεσι μοναχοῖς τρέφε Ὀλύμπῳ ᾗ τῇ. Κυμίνῳ ᾗ τῇ τῦ Βαραχαίου ὄρει ᾗ διέλιπε ἐπισίως δρογας, ἃς διετέμνετο. τ' ἀπείρων αὐτῦ καπρθωμάτων, ᾗ ἐλαμοσυνῶν διεξίκ Θομεν. Πέτρῳ ᾗ τῷ Βυλγάρῳ ἐπέθετο Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ μετὰ τῶν ἑτέρων Βυλγάρων * τὸ Συμεὼν. ᾧ φωραθέντων * αὐτῶν, ὁ μὲν Ἰωάννης τύπτεται ᾗ ἐγκλείεται φυλακῇ· οἱ δὲ λοιποὶ τιμωρίας ἢ ταῖς τυχούσας ὑποβάλλονται. πάντα δὲ ὅλα ποιήσαντος Πέτρου τῷ βασιλεῖ Ρωμανῷ, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἢ μοναχὸν Ἰωάννην, ὃς ἡγεμόνος Ραίκτωρ, ἀφορμὴν μὲν ὡς ποιήσας ἀδιάλυτον τῇ κρατυνόμενον αἰχμαλώτων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Ἰωάννην καταχθεῖσ, ἓ τὸν Κωνσταντινόπολιν ἀγαγεῖν· ὃ δὴ καὶ γέγονε. εἰσιλθὼν γὰρ ἅμα τῷ Ἰωάννῃ ἐν τῇ πλοίῳ ἀπὸ Μεσημβρίας ἐλθὼν ἐν τῇ πόλει * μεθ' ὃ πολὺ ὕστε τὸ μοναχικὸν * μετ' αὐκῆμα ἀπορρίψαντος, ᾗ γυναῖκα ἐπιζευξαντος, δίδωσιν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς οἶκον τῇ κτῆμα πάμπολλα, ᾗ γυναῖκα ἐκ τῆς αὐτῆ πατρίδος ἐκ τῆς τῇ Ἀρμενιακῶν, γάμου τε λαμπροῦ ἐν τῇ τὸ Καισαρος οἰκίᾳ πεποίηκε. Μαρτίου ᾗ μηνὸς δευτέρᾳ ἡμέρᾳ κοσμήτης ὃς * ἐπίμβμε τῇ φόρῳ ἐν τοῖς ἑκείσε κίοσι, * ἑπειτ' ἓ ἀπέκτεινεν ἄνδρας ἓξ. γέγονε δὲ ἐμφημισμὸς μεγας ᾗ φοβερὸς οἷς τὸν τῷ φόρῳ ἐμβολὸν πλησίον τὰ ναῦ ὑπαρχίας Θεοτόκε, ὥστε κατακαῖωσι ταῖς ἀκροπολέαι, ἓ τὰ γοωλέσια τῷ φόρῳ μίχρε τῇ ἡμῶν. ἐτελεύτησε δὲ Χελσεφόρος βασιλεὺς μὲν Λύγδος ἰνδικτιῶνος τετάρτης, ᾗ ἐνθὰ τὸ σῶμα αὐτὰ ἐν τῷ ῥηθείσῃ μονῇ τ πατρός. κατήγαγον δ Τρύφωνα Πατελρίκλιν Αὐγούστῳ μὲν ἰνδικτιῶνος τείτης, ᾗ καθεδρώσας τῆς ἐκκλησίας χρόνον ὑκ μῶνας πέντε, ᾗ ἓ τὸ ἐ ηλικίας ἀτελὴς Θεοφυλάκτο υἱὸ Ρωμανῦ βασιλέως. Βασίλειος δὲ τις Μακεδὼν πλάνης Κωνσταντίνου Δούκα ἰαυτὸν ἐπδφηνίσας πολλὺς μεθ' ἑαυτὸ συνηγάγετο · ὕτος συρχθεὶς ὑπὸ Ἐλεφαντίνε Τορμάρχε ἐκ τ Ὀψικίε ὄντος, ἦχθη ἐν Κωνσταντινοπόλει, ᾗ ὑπὸ Πέτρε Ὑπάρχε ἢ μιᾶς ἀλλοτρίωτα χειρὸς. ἔπτα καιρὰ λαβόμενος, κατελαμβάνετ πάλιν τὸ Ὀψίκιον, ᾗ χέρα χαλκᾶν ἀντὶ τῆς κοπείσης ἁρσσαρμοσάμενος, ᾗ ἀπάδων ὑπερμέγεθη κατασκεδάσας, ἀπρχτο πάλιν πολλὰς ὡς αὐτὸς εἰη Κωνσταντίνος ὁ τῦ Δικαίς. ὃς ἓ συμπολεμήσας μεγάλῳ κατὰ Ρωμανὸν ἀυτοφάτορι κινῆ. ἀποσείας ὑπ * σωιλιαβὸν ὁ βασιλεὺς ἐρατὸν κατ' αὐτῦ, αὐτὸς * συιλιαται ᾗ τὰς σως αὐτῦ, ὃν ᾧ ἀγαγόντες ἐν τῇ πόλει ἀνίκριναν τε, ᾗ πολλὰς αὐτῦ πλημ/ς ἐπεγίσασ. ὁ δὲ πολλῷ πρὸ ἓ τέλει ἰσυποφάντει ψυθὰς ὡς συωόντες αὐτῦ, μηδὲν δὴ ἀληθὲς κατ' αὐτὸν λέγειν ἐξελεγχθέις, * ἓ ἐν τοῖς Δμεσειακὸν πυρὸς καταλαμβ γίνεται. χειροτονεῖται δὲ Πατελάρχης ὁ προρρηθεὶς τῦ βασιλέως υἱὸς Θεοφύλακτος, Φεβρμαρείῳ δ. ἰνδικτ. ϛ'. Τοποτηρητὴν ἐκ Ρώμης ἀπελθόντων, ᾗ τόμον συνοδικὸν ἐπιφερόμενον περὶ τ αὐτῦ χειροτονίας διαγορίοντα · οἱ ᾗ τῇ Πατελάρχῃ Φρόνῳ τῶν ὑπ' ἐρωμανὸς

μανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς τῇ υἱῷ Στεφάνῳ γυναῖκα ἠγάγετο * τῆ Κατακυλα Συγκλᾶτα ὄνομα Γαβαλᾶ, ἐκγόνῳ * Κατακυλᾶ Ἀρσανοσούμε. Ἄμα δὲ τῇ νυμφικῷ τέρατι ὁ τῆ βασιλείας στέφανος ἐπιτέθεται. ἐγένετο δὲ ἐκτρατία κατὰ τῶν Τούρκων κῷ Ῥωμαίων ἐνδικτιῶνι ἑβδόμῳ ἀπελθόντῳ μὲν, οἱ δὲ καταδραμόντες μέχρι τῆς πόλεως ἐλπίσαντο πᾶσαν Ὀρθαμὰν ψυχῇ. ἀπιτελὰν δὲν ὁ Πατρίκιος Θεοφάνης ὁ Πρωτοβεστιάριος, ὁ τὸν Παραδωσασιῶν κατ' αὐτὸν, πολλὰ πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ φρονήσει δὲ δικαιοσύνῃ ἐπαινεθείς, ὅτι τῷ τὸ μεγαλόψυχον ᾧ φιλανθρωπον αὐτὸ ὁ βασιλικὸς Ῥωμαϊκὸς ἐνδείξατο, μηδενὸς φεισάμενος χρήματος ὡρὸς τῶν αἰχμαλώτων ἀπόρρητον. ἠγάγετο δὲ ὁ βασιλεὺς τῇ πλδταιᾳ υἱῷ Κωνσταντίνῳ ἐκ γένους * Ἀρμενιακῶν γυναῖκα τὴνομα Ἑλένην τὸ Πατρικίᾳ Ἀδριανῇ Συγκάτῳ, ἧς ᾗ πλδπασάσης, ὑπὲρ τῶν σωζόμενα γυναικὶ ὁσάμαι Θεοφανῷ. Ἰσουνίῳ δὲ μηνὶ ἐνδικτῶν δικατεπάρτης ἐνδικτιῶνος, καπέπλδσαν οἱ Ῥῶς κατὰ Κωνσταντινοπόλεως χιλιάδες δίκα. ἀπισάλη δὲ μὴ τεμένων ὁ δρομεὺς ὁ Πρωτοβεστιάριος Θεοφάνης, ᾧ τὸν τὸ τόλμ φοβηθέντες, ὁ κατοχυράσας ὡς μάλιστα τὰς Ῥῶς ἐξεύδ χειρὸς ὑπὸ ἐκείνοι κατέλαβον, ᾧ πλησίον τ Φαρμ ἐγίνοντο, ὅτος φθάσας τῇ Εὐξίνῳ πόντῳ σόματι παρεβράλων ὲν τῇ Ἱερᾷ λειμαίνῃ, ὲ δὴ φράτος ὲν τῇ οἰκείᾳ δρόμωσι διεκπλδσας, γλῶ τὰ σωτάξεν τ Ῥωσικῶν πλοίων δίπλοι, ᾧ * τὰ ἐκκαισαμένον πυρὶ κατέλιξε· τὰ λοιπὰ δὲ ἐτρέψατο εἰς φυγλὶ· ᾧ ἀκολδθως οἱ λοιποὶ δρόμωσι ἐπιεβραμόντες πλόιαι εἰργάσαντο τ τροπᾶι, ᾧ πολλὰ μὲν πλοῖα κατέδυσαν αὐτοὺς, πολλοὺς δὲ κατέφυσαν, πλείστους δὲ ζῶντας συνέλαβον. κατὰδὲ τὴν αὐτὴν Ἰωάννης ὁ Δομέστικος ὁ Κυρακὸς μετὰ πασῶς τῶ ἀνατολῆς στρατιώτας, ᾧ πολλῆς τινὸς δίῳθειραν ἀποσκάδας τῇδε κἀκεῖσε καπελαμβάνων. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀνῃρέξατο. τὸ, τὸ δὲ Σπυδὶ λεγόμενον ὀνίφησαν, ᾧ ὡς συνιλαμβάνοσ αἰχμαλώτους τὰς μὲν ἀπεσάβωσι, τὰς δὲ τῇ γῇ φρονεπαλδωσαν, τὰς ᾗ ἄσπρ σκοπὸς ἐξαπτὸς βίλασι κατιτξδον. ὅσους δὲ τὰ ἱεραπτικὰ κλῆρι συνιλαμβάνον, ὀνίδιν τὰς χέρας διεμοιῶτες ἅλας σιδηρᾶς κατὰ μέσης τ χεφαλὰς αὐτῶν κατεπήγνυσαν, πολλοὺς δὲ ἀγρίως πάνυ τῇ πυρὶ παρέδωκαν. χρόνῳ δὲ ὕδι ὑστεραίνῃ ᾗ τροφῶν ἀπορωῖτες ἰβουλώσαντο τὰ οἰκεῖα καπαλαβεῖν, ᾗ δὴ λαβδόντῃ τὸ λμ αὖθ ἔζοντες. Σεπτεμβρίῳ μὲν ἐνδικτιῶνος δικατεμτης νυκτὸς ἀντιπλῦσαι ὁρμισθέντες ἐπὶ τὰ Ὀρθαμὰν μέρη ὑπὸ τῶ ῥηθέντος Θεοφάνης ὑπλισθέντων (ὡδὶ δὲ ἐλαδον τῶν αὐτὸ ἐγκρατῶν πλοῖα πλοῖα πλοῖα ἰβδόμηκοντα· ὁλίγοι δὲ μετὰ τ πλοίων περισωδέντες, ᾗ ἐς τῆ Κοίλης περισωδέντες αὐτῆ, συνεπὶ ἐκπλδσας ἐφέρησαν. Θεοφάνης δὲ μετὰ νίκης ὑποστρέψας λαμφαᾶς ἐπείμως ὑπεδέχθη, ᾗ Παρακοιμώμενος ἐτιμήθη. ἐπεὶ ὁ ῥηθεὶς Ἰωάννης ὁ Μάγιστρος δέησος ἐγένετο τὰ πολεμικὰ, ἐπλάτυνεν ὅρις, πλείσας τε πόλεις ἐπόρθωσε τῆ Λιγαρῶν. διὰ τὸ περιφανὲς τῆς τ ἀνδρὸς ἀρετῆς * * * * Δομεστικὸς δὲ ἀπτικᾶδίσταται ὁ Πατρίκιος Παυδήκης συγγενὴς τῶ βασιλέως ᾗ Ῥωμανοῦ. ἐνδικτιῶνι ἑφδότῃ Ἀπελθόντῳ μὲν ἐπλδσε πάλιν οἱ Τοῦρκοι μετὰ πλοίοις δυσὶμμασι. ὁ δὲ Πατρίκιος Θεοφάνης ὁ Παρακοιμώμενος ἐξελδὼν αὐτοσὰς ὡρίωπλας ἐποίησε μετ' αὐτῶν, χρόνους πέντε γλῶ ὡρίωλιν διαρυλαχθῆναι. ὅθεν περῳ ἐνδικτιῶνι ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς Παχάλιον

A Romanus Imperator Stephano filio locavit uxorem Gabalæ filiam Catacylenepti Amam nomine, unaque cum nuptiali corolla Imperii diademate redimitus est. Turcorum autem adversus Romanos irruptio prima Indictionis septimæ Aprili mense contigit: qui ad Urbem usque excurrentes, loca cuncta per Thraciam depopulati sunt. Adversus eos igitur Patricius Theophanes Protorestiarius & Imperii Administrator missus est, laudem ab eis plurimam prudentiæ & consiliorum gratiam reportans. Tunc temootis municipentiam & humanitatem plurimam Romanus Imperator declaravit, nullis parcens pecuniarum expensis, cum captivi Instantem liberandi. Locavit etiam Imperator Constantino filio postremo uxorem de Armeniacorum genere, Helenam nomine, Adriani Patricii filiam. Eaque defuncta alteri nomine Theophano eandem copulavit. Junii porro mensis d e undecimo indictionæ decima quarta Russi ad millia decem adversus Constantinopolim classem paraverunt. Cum triremibus autem & celocibus Protorestiarius Theophanes missus classem disposuit & apte munivit, adeo ut Russos prælio paratos esset excipere. Ut appulerunt illi, & Pharo vicini apparuerunt, primus ille ad Euxini Ponti fauces stationem posuit, loco cui Hieron nomen, omniumque primus celoce navigio vectus Rusticarum navium dissolvit ordinem, & præparato igne naulico succendit, reliquas vero in fugam vertit; quem pone sequentes reliquæ naves in adversarios irruentes perfectam hostium edidere Edit. Prior. pag. 307. stragem, navibus una cum militibus plurimis submersis, aliis multa parte cæsis, vivis etiam quamplutibus comprehensis. Illuc pariter Joannes Domesticus Cucuas cum toto Orientis exercitu appulit, & huc illuque palantes deprehendens, cunctos ceu malorum plurimorum auctores internecione delevit. Sicnum enim ita dictum igne vallaverunt, & quos cepere captivos, partim crucibus, partim palis affixerunt: alios etiam in metam constitutos sagittis confoderunt. Quorquot autem Sacerdotalis ordinis deprehenderè, manibus retro vinctis ferreos clavos per medium caput immiserunt, sanctasque ædes plurimas igne consumendas tradiderunt. Ingruente porro hyeme, & annona deficiente domos repetere consilibantur: Regiæ tamen classi discessum occultare studebant. Septembri autem mense indictionis decimæ quintæ in Thraciæ partes transfretarì aggressi, præfatum Theophanem habuerunt obvlam; vigilantissimum enim ejus animum latere non poterant. Confestim igitur conflictus in mari fecundus habitus, quo navigia plurima submersa sunt: pauci vero cum navibus ad Cæles littora servati incolumes, nocte ingruente fugerunt. Theophanes autem victoria clarus revertens cum honore susceptus, & Accubitoris dignitate decoratus est. Ut vero præfatus Joannes Magister bellicis rebus præsidens habebatur, Imperii dilatabat fines, Urbesque Agarenorum plurimas devastabat. Propter tanti viri gloriam *** . Substitutus est Domesticus Patricius Pantherius Romani Imperatoris affinis. Indictionis primæ Aprili mense rursum irruperunt Turci cum navigiis viribus: Patricius autem Theophanes Accubitor egressus pacis fœdera in annos quinque servanda cum eis compositit. Indictione secunda Paschalium Protospatha-

Leonis Gramm. Chron.

rium & Longobardiæ Ducem ad Francia Regem Hugonem filiam ejus Romano Constantini ejus generis filio exorem petiturum Romanus Imperator instit, quam multis una cum opibus secum assumptam præfatus Pafchalius in Urbem adduxit. Septembri deinde mense nuptiæ celebratæ sunt. Hæc cum viro annis quinque focialis vitæ decurfis, mortua est. Tempotibus Imperli Constantini ejus fuceri vento validissimo perflante, Demi in circo, oppofita Regii throni regione erecti, decidertint, fubjectaque marmora, columniaque, pectoralia dictas, contriverunt. Anni autem vertente circulo, hoc ipfo menfe, Romanum Imperatorem e Palatio eduxerunt. Urbe autem Elefia, in qua venerandum Chriiti fudarium reperitum, a Romano exercitu obfeffa, & in ultimam angustiam deducta, ad Romanum Imperatorem obfidionem folvi miffis Legatis ejus incolæ precati fünt, facrum Chriiti fudarium fimul exhibitures pollici i. Hale gratiæ compenfandæ nobiles ex fuis capti os recipere, fœduíq; aurea bulla firmatum, ne regionem eorum Romanus exercitus devaitaret, petierunt; quod & præititum eit. Sacro vero fudario ita mifio, jamque Conftantinopolim vicino, ad flavium Sagarim cum magnifico apparatu & canibus, Theophanes Patricius & Accubitor obviam proceffit, & Auguíti menfis die decimo quinto Imperatore ad Blachernas veniente, & ibidem adorante, in Urbem intulit. Se quenti luce progreffus eit ad portam Auream: Stephanus autem, & Conftantinus duo Imperatoris filii, una-que Conftantinus ejus Gener cum Theophylacto Patriarcha, univerío præterea Senatu, debito honore fuiceptum facrum pignus, prævia cereorum multitudine, ad fanctæ Dei Sapientiæ templum pedes deculerunt: exhibitoque cultu adoratum in Palatium Induxerunt. Temporibus illis portentum quoddam ex Armenia in Urbem inveftum: pœrl duo mafculi uno ventre progreffi, & ad invicem conplantati, a ventriculi ore ad pubem ufque fibi invicem adhærentes, verfifque ad invicem vultibus vilebantur; qui cum diutino temporis fpatio in Urbe morati fuiffent, velut infaustum portentum & infeftum omen habiti, Urbe ejecti fünt. Conftantino vero iolo Imperante rurfum ingreffi fünt. Ut autem eorum alter mortuus eit, medii quidam pertiffimi cohærefcentem partem alteram incolumem vivamque fervaturos fe præftolati, tolerter excidebant; puellus iite diebus tribus fuperftes mortuus eft. Et in omnibus quidem ut enarratum fuperius nachis fidem habebat Imperator: privatim vero præ omnibus Sergium monaiticis moribus præfantem colebat, & veneraburat. Hic Magiitri Cofmæ frater, nepos vero Photii Patriarchæ fuerat, quem animæ nobilitas, quem carnis ingenuitas, reddebat illuftriorem. Iftum itaque reverendum jugem comitem fecum ducebat Imperator, quafi veram regulam & amuffim ipfius vitam dirigentem. Hic pluninum hortabatur Imperatorem filiorum curam agere, neque illos in malum abíque difciplina prorrere fineret: ne quando, quæ Heli, pateretur. Ut vero a filiis e Palatio dejectus eft, & in Proton infulam relegatus, hoc rurfus habuit calamitatum folatium, & angufti æ remedium lenitivum: eidemque tunc temporis Polycreftus Monachus piiffimus aderat, crebris eum hortamentis, ut decebat, confolaturus: hic, Patriarcha Theophylacto vita fublato, a Conftan-

A Πρωτοπαθέσειον ὁ στρατηγὸν Λαγοβάρδων πρὸς τὸν ῥῆγα Φραγγίας Οὐώωνα ἐξαπέστειλεν τοῦ Φαύστου θυγατέρα ἐπιζεῦξαι εἰς γάμου τῷ Ρωμαίου τοῦ τοῦ Καισαρείου υἱῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ ἐρημίας Πασχάλιος εἰς πλοῦτον πολὺν ἐν τῇ πόλει ἀπήγαγε. γήμας δὲ ὁ γαμβρὸς Σεπτεμβρίῳ μῆνι, ἔτεσι πέντε συζεύξας ζήσασα ἐτελεύτησεν ἡ αὐτοῦ αὐτῆς γυνή. ἐν τοῖς ἡμέραις τοῦ αὐτοκρατείας Κωνσταντίνου τοῦ αὐτῆς πενθεροῦ σεισμοὶ βίαιοι σφοδρὰ κατεπέστασαν Δεκεμβρίῳ μῆνι, οἱ λεγόμενοι ἐν τῷ ἱππικῷ δήμοι κατέπεσον, οἱ ἀπ' ἐναντίας τοῦ βασιλικοῦ θρόνου ἑστῶτος, ᾧ συωίστεναν τὰ ὑποκάτω μάρμαρα, ᾗ σθῆνα λεγόμενα· χρόνου δὲ περιπλαμένου τῇ αὐτῇ μῆνι ἡ βασιλεὺς Ρωμανὸς ἐκ παλατίου κατήγαγον. πόλεως δὲ Ἐφέσου ἐν τῷ τείχει τοῦ Χερσὸς ἐκμαγεῖον ἀνίκητο παρὰ τοῦ Ρωμαίου πολιορκημένη στρατώμασι, ᾗ ὡς ἀπαγχὼν μεγίστην φοβεραμένοις, ἀπέστειλαν οἱ πάντες οἱ κήτορες πρὸς ἡ βασιλέα Ρωμανὸν ἵνα πορεύβόμενοι ἡ πολιορκίαν λυθέωι, τὸ δὲ τῦ Χερσὸ ἅγιον ἐκμαγεῖον παρέχωσιν ἀπαγγελόμενον, ὑπὲρ τοιούτου δὲ χάριτος δωρεὰς ὑπόσασιν ἔφερασαν ἀπὸ ἱμάτιον βύσσινον, χρυσοβυλλίου τε λαβεῖν, ὅστε τὸ πᾶν χώρας παρὰ ἡ Ρωμαίων φρατὸς * μὴ λαΐζεσθαι· ὃ δὲ ᾧ γίγονε. ἡ δὲ ἁγία ἐκμαγεῖον ἀποσταλέντος, ᾗ ὑδὲ τῇ Κωνσταντινουπόλει πλωσιέζοντος, Θεοφάνης ὁ Πατρίκιος ᾗ Παρακοιμώμενος ἐν τῇ σταμᾷ Σαγαρεζίῳ ὑπεδέξαντο αὐτῆ μὲ λαμπρᾶς τιμῆς τε, ᾗ ὁμνοίας· ᾗ τῇ ἑβδόμῃ πέμπτῃ ἡ Αὐγούστου μῆνὸς σὺν αὐτῇ ἐν τῇ πόλει εἰσήλθε, ἡ βασιλεὺς ἐν Βλαχέρναις ὄντος, κἀκεῖ αὐτῇ προσκυνήσαντος. τῇ ἡ ἑπαύριον ἐξελθὼν ἐν τῇ Χρυσῇ πόρτῃ· ᾗ ὁπὲρ βασιλέως δύο υἱοὶ Στέφανος ᾗ Κωνσταντῖνος ᾗ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος σὺν τῇ Πατριάρχῃ Θεοφυλάκτῳ, ᾗ μετὰ ἑνὸς τοῦ ἀπαλαδότος τιμῆς, ᾗ συγκλήτου πάσης * προπομπὸς· * προπομπεύοντος ᾗ φωταγωγίας μεγίστης προσήκτο, μεχρὶς ἧς μέσης παλατίου ἀγίας ἡ Θεοῦ Σοφίας πύλης διαβησαν, ᾗ προσκυνηθέντος, ἐν τῷ παλατίῳ ἀπήγαγον. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις Αρμένιόν τι πρᾶς, τῇ πόλει ἐπιφοτήσεν. παῖδες συμφυεῖς ὑπάρχοντες ἐκ μιᾶς φοιδοῦντες γαστρὸς, ἄρτιοι μὲν πάντα τὰ μέλη ἡ σώματος, ἀπὸ δὲ τῆς ὀμφαλοῦ γαστρὸς ᾗ μέχρι ἡ ὑπογαστρίου συμπεφυότες, ᾗ * ἀλλήλοις ἀδιάλυς ὑπάρχοντες ἀπτοφόσιτοι, οἱ ἑπὶ πλείστοις τῇ πόλεσι διατελέχαντες, ᾗ ὑπὸ πάππου ὡς ἐξαίσιόν τι πρᾶς ὁρμίζουσι, ᾗ πέλαις ὡς πομπὸς τις οἱ αὐτὸς ἐξελάθουσιν. ἐπὶ δὲ ἡ μονοκρατορίας βασιλέως Κωνσταντίνου πάλιν εἰσιλθοσαν. ἐπεὶ δὲ ὁ τῆρος αὐτοῦ τεθνήκει, ἰατροὶ τινὲς ἐμπορίαι τὸ συγκεκολλημένοι μέρος ἐστέμεθι ὑψοῦς, ὑπηρξὲ τῶν ἐπορξίωσιαι· ὃς τρεῖς ἡμέρας ἐπιβιώς ἐτελεύτησε. ᾧ ἐν πᾶσι μὲν, ὡς ἀπωπτῶν ἐφρεται, μεταχείς τὸ ἐπὶ τελευτῇ βασιλεῖ, διαῤῥόητος δὲ ἐγένετο καὶ ὑπερίφερεν Σέργιον τὸν ἐμπειρεῖας διαλάμποντα, ᾧ ἀδελφὸς μὲν ἦ Μαγίστρου ὑπερικὸς Κοσμᾶ, ἀνεψιὸς δὲ τῦ Πατριάρχου Φωτίου ὑτὸς χαίρω· ὃν πλεοτὲ σαρκικῆς ὠφελείας ἡ κατὰ ψυχὴν τὰ μὲ ὑγίαινε τῶν δὴ ἀοίδημον ἀδελφεάτως μεῖ ἐαυτὸς εἶχεν ὁ βασιλεύς, πανὸς ὅπως ᾗ σωθείωι ὁ αὐτὸς βίον ἀεὶ ῥιθμίζοντ· ὃς πολλὰ παρήνει μᾶ βασιλεῖ ἡ παίδων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ μὰ ἐπαιδύνας ἐᾶν εἰς ἀποπλῆναι ὀχλικὸς κόσμῳ, μὴ ποτὲ καὶ αὐτὸς πάθοι τὸ ὦ Ἠλί. ἐπεὶ δὲ τὸ παλατίου τοῦτο οἱ παῖδες κατήγαγον, καὶ ἐν τῇ Πρώτῃ πόσῃ ἐξέφεσαν πάλιν τοῦτο ἐγχειρῇ συμφορᾷ παραμυθεῖσι, ἐφ' ᾧ Φλίγιον ἀνεπιδέεσθαι φέρμενον, ᾧ σιωλὶ

Edit. Paris. pag. 508.

pag. 509.

τότε ϗ Πολύδευκος μοναχὸς διλαβέστατος, ϗ αὐτὸς τὰ ἐκ τότε παραμυθούμενος· ὃς τοῦ Πατριάρχου Θεοφυλάκτου τελευτήσαντος Πατριάρχης ὑπὸ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου προχειρίζεται. ἐπεὶ ϗ ποικίλοις τρόποις ὁ Θεὸς βούλεται σώζειν τὸ ἀνθρώπων, σωμικρύνει τὴν βασιλέα Ρωμαίων συμφορᾷ ἀδοκήτῳ περιτυχεῖν, ἵνα δι' αὐτῆς σωφρονισθείς, ϗ ἧττον οἰκείων ἐν αἱρέσεσι παρατρωμάτων γένωμαι, σοφείας ἀξιωθῇ· σωμχάρισε δὲ ἐπυασθῆναι τὸν ἐν ὁσίοις πατρὸς ἀποστόλου τοῦ Ἀβραάλαμ ἐπωιῆσθαι Δανιὴλ τῇ οἰκείᾳ πατρί. συμβαίνοις δὲν ὅτος πρὸς τὸν χρισμὸν τῆς ἀπὸ μοναχῶν Μαξιμοῦ, ϗ βασιλείᾳ Πέτρου, ϗ Μανουὴλ τῇ Κυρτίκη, σωνεδόκουν αὐτὸ ϗ τοῖς ἄλλων βασιλεῦσι, τῶν παλατίου κακῶς κατηγόρει, ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ ἐξελάσας ἀπίκεφεν μοναχόν.

A tino Imperatore Patriarcha promotus eſt. Ut vero Deus miris modis hominem ſervare conſievit, Imperatorem Romanum in calamitatem non expectatam incidere permiſit: ut per eam eruditus, & de propriis delictis admonitus, ſalutem conſequi dignus inveniretur. Toleravit enim filium ejus Stephanum, velut quondam Abeſſalon in David proprium patrem rebellisſuit, ita in eum inſurgere. Conſtantinus quippe Mariano Exmonacho & Briſilio Petrino & Manuele Curtice propuſiti conſciis, necnon aliis Imperatoribus facinus promoventibus uſus, patrem e Palatio improbe deturbavit, & ad Proten Inſulam relegatum monachum detonderi juſſit.

B

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
Κωνσταντίνου.

ΥΠΕΛΕΙΦΘΗ δὲν αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ τοῦπου γαμβρὸς, ὃς παραυτίκα Βάρδαν τὸν τῦ Φωκᾶ τῇ τῦ Μαγίστρου ἀξίᾳ τιμήσας, ὃς χρόνῳ πολλῷ ϗ ὢν τοῖς πολέμοις ἀνδραγαθίσας πολλαχοῖς ἐπιδεδώκει. Δομέστικον δ' σχολῶν ἀφορχεσθίζεται. εἶτα τὸν Βασίλειον, ὁ ἐπίκλην Πατεῖνον, Πατρίκιον ϗ μέγαν Ἑταιριάρχην, τὸν δὲ τῦ γένους τῇ Ἀργυρῶν Μαριωδὸν τὰ μοναχικὰ ὑποδύσας Πατρίκιον ϗ Κόμητα τῦ σκύλου πιστοποίκει, ὡσαύτως ϗ Μασουλὴν τὸν ἐπιλεγόμενον ἐπιλογόμμον Κουρτίκλιν Πατρίκιον ϗ Δρουγγάριον τ βίγλας· οὓς τίνας τρεῖς μετ' οὐ πολὺ χρόνον ἐν τῷ Θεοῦ δικαίᾳ κρίσεις ὡς εἰς Κεντὸν Κυρίνι παρουσίασπας, ϗ χεῖρας ἐπιβαλόντας, τῆς βασιλείας ὁρισμένους μεπλθυ. ἐπὶ καθεσιώσεως δὲ καπαληθότης, ἑκάτερος αὐτῶν οἰκτίσῃ θανάτῳ τὸν ἀπέρρηξε τὰ ἐπερὶ αὐτὸν πλαστυπρὸν τι, ϗ ἐπεξεργασικωτέρου ἐν τῇ προειρημένῃ ἐπεξηγήσει ἐκθήσομαι. μῇ ϗ πεσσαρακοστὰ ἡμέρας τῇ ἑκαδὶ ἐβδόμῃ ϗ Τεσσαρεσμοῦς μόνος ὑποπτεύσας Κωνσταντίνος τὸν τε βασιλέα Στέφανον, καὶ Κωνσταντίνον ϗ ἀδελφὸν αὐτοῦ μήποτε κατ' αὐτοῦ τὰ ὅμοια ξενοπραξωσιν· καὶ λογισάμενος, ὅπερ ὠὸ εἰκός, ὅτι εἰ τὰ ἰδίου πατρὸς ὧδε ἐφείσαντο, πῶς αὐτὰ φείσονται; ἐγείρας αὐτὸς ἤδη ἐν τῇ τραπέζῃ καθεζόμενος. εὐτὶ ϗ βρώσεως ὥσπερ ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, ἀπράσασαν τὰς οἱ πλειόμμοι Τορίκοι, ϗ ὁ Πατρίκιος Μαριανὸς, ϗ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸς τὸν θρόνον πρωτιμένοι, ϗ τὸν παλατίνον κατηγορίαν, ϗ ἐν ἢ πλησιαζώσας νήσους αὐτὸς περιώρισεν, ϗ κληρικὴς ἀπίκειρας. μετ' ὀλίγον ὡς αἱπσάμενοι ὅτοι ἢ ἰδίου πατέρα θεάσαθαι ἐν τῇ Πρώτῃ ὧν αἱπσάμενοι ὅτοι ἢ ἰδίου πατέρα θεάσαθαι ἐν τῇ Πρώτῃ ὧν αἱπσάμενοι ὅτοι ἢ ἰδίου πατέρα θεάσαθαι ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ παρεγένοντο, ϗ ὅπου ἐν τῇ μοναχικῇ σχήματι θεασάμενοι πέφθει καπρεξάσωσαν ἀφορητον, οἷς ἐπικαθούσας ὁ πατὴρ, ἐφ' υἱὸς ἐγένησα, καὶ ὑφασα αὐτοὶ ϗ μὲ ὧδέποσαν εἰδ' ὅπως ἐξωκείδησαν, ὁ μὲν Σπέρανος εἰς Προκόννησον, ἀπὸ δὲ Προικονήσου εἰς Ρόδον, ἀπὸ δὲ Ρόδου εἰς Μιτυλήνιλιν· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος εἰς Τένεδον, ἐκείθεν εἰς Σαμοθρᾴκην, ἐν ᾗ ἀπαρσίαν μελετήσας κῇ τῇ αὐτοῦ φυλακτόπων ἐσφάγη. Μιχαὴλ δὲ ϗ τῷ Χριστοφόρῳ βασιλίως υἱὸς τὰ βασιλικὰ πεδύλια ἀφελόμενος, κληρικὸν πεποίκιεν. ὅντος ϗ τῦ βασιλίως Ρωμανῦ ἐν τῇ νήσῳ, ὁ Πατριάρχης Θεοφύλακτος ϗ Θεοφάνης ὁ Πατρίκιος ϗ Παρακοιμώμενος βωλῶ ἐβωλώσωτο, ὥστε πάλιν τὸν τε τῆ πλατίῳ ἀγαγεῖν, ὧὼ ϗ αὐτῷ ἀσκειρωσικὰ μῆρα, ϗ παραπέσαντες τὸν ἐκ ἀρκοκόπεων πόπτ τὸ πέ-

Leonis Gramm. Chron.

SUPREMUM CONſtantini Imperium.

IMPERATOR itaque Romani Gener Conſtantinus relictus eſt. Hic ſtatim Bardam Phocæ filium Magiſtri dignitate ornavit. Qui cum multo tempore bellicæ virtutis in præliis ſpecimina frequentius exhibuiſſet, Scholarum Domeſticus inſtitutus eſt. Baſilius etiam cognomento Petinus Patricius, & magnus Hetæriarcha provectus eſt. Imperator etiam Marianum Argyrorum ſanguine ortum monaſtico habitu exutum creavit Patricium, & ſtabuli Comitem: Manuelem inluper, Curticem dictum, Patricium & Excubiarum Drungariarum promovit: quos quidem tres intra ſeptem brevi ſpatio judicum Dei judicium (velut eos qui in Chriſtum Domini peccaſſent, & in eum manus injeciſſent violentas) Imperii cupiditate motos inceſſit. Majeſtatis quippe læſæ rei deprehenſi, ſinguli miſera morte vitam abruperunt. Prolixiorem autem & elaboratam magis de illis narrationem opere prædicto initiuam. Poſt dies vero quadraginta Januarii menſis ſeptimo ſupra vicesimum Stephanum & Conſtantinum ejus fratrem, ne quandoque paria in ſe attentarent, ſuſpicatus, & quod ſimile vero reputans, ut, qui proprio non pepercinſſent patri, minus ipſi condonarent, recumbentes ſecum ad menſam, eſcis adhuc in eorum ore poſitis comprehendi juſſit: abripuerunt porro quidam Tornacii dicti, & Patricius Marianus, & qui ad hoc parati fuerant reliqui: Palatio- *Edit. Paris.* que eduxerunt, & Clericali tonſura mil- *pag. 510.* dato in proximas inſulas deportaverunt exules. Haud diu poſt videndi patris deſiderio moti ad Proten inſulam profecti ſunt: eumque monaſtico habitu veſtitum conſpicuri, in lectum proruperunt immenſum: Quibus Pater collachrymatus ait; Filios genui, & exaltavi: ipſi autem ſpreverunt me. Atque ita relegati ſunt; Stephanus quidem in Præconeſium, & a Præconeſo Rhodum, e Rhodo denique in Mitylenem: Conſtantinus autem in Tenedum, & inde in Samothraciam, in qua tumultum & ſeditionem adverſus cuſtodes machinatus, ab eis trucidatus eſt. Michael autem Chriſtophori Imperatoris filium detractis Imperialibus calceis Clericum eſſe juſſit. Ceterum Romano Imperatore in prædicta inſula morante, Theophylactus Patriarcha & Theophanes Patricius & Accubitor inierunt conſilium, ut eum rurſus in Palatium reverterent. Re ipſi communicata & perſuaſa, tempus explora-

bant commodum, quo consilio finem imponerent. Eo tamen detecto, & ad Constantinum Imperatorem delato, consortes ejus pœnis debitis ultus est. Theophanem Patricium misit in exilium, Protosipathatium vero Georgium & Pincernam, & Thomam Primicerium verberibus multatos & detonsos, perque mediam urbem traductos exules deportari. Decembri vero mense indictione sexta adversus Constantinum Imperatorem structis insidiis, Stephanum Imperatorem ex insula erutum in Palatium inducere moliti sunt. Insidiis Constantino manifestatis per Michaelem nomine Diabolinum, auctores intolerandis subjecit verberibus: & hos quidem præcisis naribus, alios auribus mulctatos asinisque impositos per mediam Urbem traduxit. Cæterum Julii mensis die decimo quinto indictione sexta Romanus Imperator in memorata insula præmoritur: corpusque ejus in Urbem elatum, eo quod condiderat monasterio depositum est.

A ρας τῇ τοιαύτῃ βουλῇ ἐπιθήσωσιν· ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς βουλῆς ἐφωράθησαν, ⸗ καταμιανθὲν Κωνσταντῖνῳ βασιλεῖ τὸν συνεργὸν ταύτης ἐμιήνυσεν. ⸗ μετὰ Θεοφάνου Πατρίκιον ἐξώρισεν, ⸗ ⸗ Πρωτοσπαθάριον Γεώργιον καὶ Πιγκέρνην, καὶ Θωμᾶν Πεμπτικέλιον δείρας ⸗ κερώσας, ⸗ μέσην τῆς πόλεως διαμβώσας, εἶτως ὑπερορίᾳ παρέπεμψεν. Δεκεμβ. ⸗ μηνὶ ς'. ἰνδικτ. ἐπιβουλὰς τοιας ⸗ τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἐμελέτησαν, βυλόμενοι ⸗ βασιλέα Στέφανον ἐκ τῆ παλατίῳ εἰς ⸗ νησαι ἀγαγεῖν. τούτης δὲ μεμηνύσεως Κωνσταντῖνος ⸗ Μιχαὴλ, ⸗ Διαβολῖνα λεγομένῳ, τὰς ἐπιβουλὰς διαρμῷ ἀφορήτῳ ὑπέβαλεν· τὰς μὲν ταῖς ῥῖναις ⸗ τὰ ὦτα ἀπέτεμε, καὶ ὄνοις ἐγκαθίσας ⸗ μέσης τῆς πόλεως ἐδιάμβευσε. πέμπτῃ ⸗ δὲ ἰουλίῳ μηνὸς ἐκτῃ ἰνδικτιῶνος Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ νήσῳ προτελεύτᾳ, ⸗ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει ⸗κομισθὲν, ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ.

B Ἐπλειώθη ἡ τῆ νέων βασιλέων χρονογραφία, πληρωθεῖσα παρὰ Λέοντος Γραμματικοῦ, μηνὶ Ἰουλίῳ ἐγδόῃ, ἑορτῇ τῶ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου ἔτους ⸗ρπδ. ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης.

Recentiorum Imperatorum Chronographiæ finem accepit a Leone Grammatico, absoluta mensis Julii die octavo, præclari Martyris sancti Procopii festa, anno a mundi conditu sexies millesimo quingentesimo vicesimo primo indictione undecima.

FINIS.

GRÆCI THEOPHANIS TEXTUS VARIANTES LECTIONES.

REGIVM EXEMPLAR CVM MSS. DVOBVS aliis, eisdemque correctissimis collatum; uno Eminentiss. Cardinalis Franciscî Barberini, altero Illustriss. D. Peyrez Bibliotheca acceptis. Hoc Peyrez ipse cum Regio comparaverat: nunc Regium cum Peyreziano vicissim confertur. Alterum ex collatione cum Vaticanis sub numeris 154. 155. & 979. & uno Palatino num. 246. Lectionum omnium discrimina in margine ostentat.

Regium nostrum cum Barberino isto Codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis & Palatino collectum, id rorum hoc transfunditur.

Barberinum Codicem, Vaticanum num. 154. 155. & 979. Palatinum, & Peyrezianum nota ista Barb. Vat. 1. Vat. 2. Vat. 3. Pal. & Peyrez. declarant.

Edit. Paris. pag. 361. pag. 1.

ΚΑΙ ὡμῶν. Particulam conjunctivam Vaticanum tertium, Peyrezianum & Palatinum expunxisse: Vatic. primum vicemplar ejus vice legit ἀγιὸ. ἔτι διακλησιασὸ ἐκ ἐδέτερα. desunt ista in Vat. 1. Θεοφιλάκτυ. ita Vat. 2. 3. & Peyrez. legunt correctius: Regium & Barb. Θεοφίλα mendose. ἐκ ἀυτὸ, Barb. & Pal. τὸ ἐκ. τὸν ὄντα αὐτὸ. tria verba ista desunt in Barb. & Palatino ἔτος ἐστὶν. particula ἔτος deest in Barb. & Peyrez. Vat. 1. legit emendatius, ἔκ ἐστὶ ἔτος. Vat. 2. ἔκ ἔτος. Palat. ἔκ τὸ κόσμε ἐστὶν ἐστί. Peyrez. ἔτος ἐστὶ. ὁ φὸ μακαριώτατος, Vat. 3. Barb. & Pal. μακάριος τὸν. Vat. 3. præmittit Eusebium προσὸν τὸν χρονογράφεν. ὁ Σαχαλιὸς. reliqui Codd. ὁ καὶ Σιὸχ. Πολυμιδίνιος, addunt reliqui ὑπάρχων, πεπὸς τὸ βασιλέως, addit Barb. Vat. 1. & Palat. Ῥωμαίων ἐξετάσω, Vat. 1. ἐξετάσων. ἐπίσαξε, Peyrez. ἀνέτιξε. νέων, Barb. & Peyrez. σωσὸ ἀνεγραμμένων, Barb. & Peyrez. συγγραμμάτων. τῷ φῶς πάσαν ἐξελόμενον ἐν ὁρόδοξν πίσιν, deest in Peyrez. ἀτελῆ, deest in Barb. ἀτέλειαν, Barb. ἀτελείωτον.

Pag. 362. Pag. 2. B.

Ἐπίσκοπο, Peyrez. ἐπὶ τύτῳ. χρονογράφων, Vat. 1. & 2. χρονογράφων, ita etiam Peyrez. Θεοφιλάκτυ, ita Peyrez. Regio scribente Θεοφίλα. τὸ ὑῷ, particula præpositiva deest in Vat. 1. τὰς τὸ βασιλέως, repono τὰς τὸ βασιλέως. σωσεγραμμένων, Barb. κεχαῤῥαγμένων. ἐκ ἐκλιπὸν. Vat. 2. & 3. cum Peyrez. solum legunt ἐὰν πολυμαθὴ, ἢ ἐὰν ἀναμέσε. ἢ τὰς τὸ ἐτέρε, Barb. & Peyrez. ἐὰν τὸ. ὁμολόγε, Barb. & Peyrez. ταῖς ὁμολόγε. τῷ Θεῷ, eadem Θεῷ.

Pag. 1.

Χρονογραφίε, titulus iste deest in Peyrez. Θεοφιλάκτε, Barb. Θεοφίλα. τῷ βασιλέων, deest ibidem. Ἀμφιλοχίε, Barberinum, & reliqua MSS. correctius Οἰκουμενίε. τυχάνοσ ἐὰν τῷ. ita præter Vat. 2. & Regium cuncta MSS. Μεθοδιανὸν, Vatic. 2. & Peyrez. Μεθοδίτον. ἀνδρέτατο, Barb. & Peyrez. ἀνδρέτα. πάντων, alia πάντον. Ϛ'. υ'. numeri isti, ut & alii quam frequenter desunt in Peyrez. Κωνσάντιον, Peyrez. Κωνσαντίνον. Τῶ ἑαυτῶ διηγήμ, ita repositum ex Codd. mendum quippe nimium fuerat Regii, τῷ ἑαυτῶ διηγητῆ, τῷ Κωνσαντίν, Peyrez. τῷ Κωνσαντίνῳ. καὶ τῷ γα ἑαυτῷ μον, Barb. & Peyrez. καὶ τὸν γα. εἰς τὰς βασιλέας, eadem φοὶ τὰς βασιλέι.

Ἀνδρόμαχον, ita correctius quam τὸ, ἀνέμαχον. *Pag. 4. A.* μαντίνιον, Barb. & Pal. μάντμον. περὶ ὧν ἐπιγράφει. Pal. περὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα. Κράτου, alia Κρότου. Γαντιανὸ, Pal. & Barb. Γαντιανὸ. Ἐπαφρᾶ, Pal. Τπαφρᾶ. Βρεττανίαν, Barb. Βρετανίαν. Vat. 1. Βρεττανίαν. ita etiam Peyrez. Αλανὸ, lego Αλαμανὸ. δὲ, deest in Pal. Σχυθίαν, Vat. 2. χθόν. Barb. χρόνε. αὐτὸ, Pal. ὑτὸ. Αλανὸ, Vat. 1. Αλαμάνες. Ὁ Κωνσαντίνε, Barb. καὶ Κωνσαντῖνε. utraque part. deest in Peyrez. ἀτέλεια, Vat. 1. ἀτελέλεια. *deest*, * * * Amanuensis manifestus error, qui omissis in hoc Canonio Patriarcharum Alex. & Ant. annis, sequentibus per defectum eosdem expressit, & Patriarcharum aetates integras suis locis præmissas χῆ πλέσι non reddidit. Error idem in Barberino, adeoque Vat. & Pal. admissus. Perezianus codex annos & Canonia ratissime exscribit. Adeoque annorum codicibus in cundis fœda perturbatio conspicitur. Ἀντιοχ. ἐπισκ. Βιτιλιανὸ, ἐτῶ ϛ'. * * Barb. & Perez. datis Tyranno præcessori annis 14. Vitalii annum 1. in sequentem mundi annum retardant. λιοσωσὸν, alia λιοξωσὸν. lectio nostra rem præteritis annis gestam narrans fanior. μὴχθι, Vat. 1. ὑπτεν. Διοκλησιανὸς, Barb. & Vat. Διοκλητιανὸ. ἐπιφάνειαν, hæc ἐπιφάνεια. Νεῦρος, Barb. Νάρσης Pal. Νάρσης. χρονόμενος διὸχ τύχῃ, Barb. διξὸκ τύχῃ. Peyrez. ὁ Γαλλικὸς Καίσαρ ἐπὶ τὰ δύσι τύχῃ σκληρὰ. πεὸ τρατόπεδον, Barb. πεὸ τὸ τρατόν. παῖδας ἢ ἀδελφόν, post hoc verbum figitur punctuatio. Vat. primum παῖδας ἢ ἀδελφὸς παρὰλθὼ, ἢ κάτα. ἐπιγίνετο, idem ἐπιφέρτο. ἢ κατὰ πάντας ἔτος, idem ἢ κατὰ πάντας. ἔτος. πᾶσι, Barb. πάντα. Δρόιος, Vat. 1. Δρόιος.

Ἐκκλησίαν δὲ ἢ τὸ ὑπόδυμα, addit Vat. 2. καὶ *Pag. 5. B.* τὰς βασιλικὰς ὑδύτας. φόλιν καὶ τὸν σωτῆρον ποιῆσαι. alia ἔτοχ τὸν σωτῆρον τροῴζεται. γάνει, deest in Pal. τεμενοδιδάξαν, Pal. πεμενοδιδάξαν. Σωδόρε, Vat. 1. Σατόρε. φοιτήσαντι τῷ βασιλεῖ, alia φοιτήσαντα βασιλικὰ. ὁρμοδόσοντος, Barb. φορμοδίσιον. *deest* * * loculus Patriarchæ Ant. anno vacuus. ἐξ ἑνὸς, alia ἐκ τύτε. δὲ deest in Pal. Λιτικρίνε. Pal. Λιτικρινὸς. ἐπιτιλέσαν. Barb. anno vacuus. ἐξ ἑνὸς, alia ἐκ τύτε. δὲ deest in Pal. Λιτικρίνε. Pal. Λιτικρινὸς. ἐπιτιλέσαν. reliquis ἐπιτιλέσαντες.

Νάρσου, Barb. Νερσὴν. ἰσπιζίον, alia addunt *Pag. 6. B.* μιζὸν, τιμὴν, ita legunt codd. omnes. Correctius,

σημᾶν. τὸν Γάϊον, alia τοῦ δὲ Γαΐου: correctius, συγκομίσαντα. Pal. hæc ita legit, τοῦ δὲ Γαΐου, τοῦ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ δὴ φονικὸν τὸ Μαξιμίνου καὶ Ἐρκολίου συγκράσαντες. Κωνσταντίνε, Κωνστάντιε, Pal. Κωνστάντε, Κωνστάντιε, φησί, τῷ Ἀναβάλιτος, Vat. 1. Ἀναβαλίτου. ὁ δὲ Κωνστὰς ὁ τούτων κατῆρχε, Pal. ὁ δὲ Κωνστάντιος. Barb. ὁ δὲ Κωνσταντὰς τὸν τῶν κατῆρχε. Διοκλητιανὸς ὠδ. τὸ ὠδ deeſt in Vat. 1. τελικ, deeſt in Barberino. ἐπιχειρήσας δὲ, Barb. δὲ ἐπιχείρησε. τὸ δὲ deeſt in Var. 1. ἐκ δὲ τοῦ. Pal. ἐκ δ' ὧν. μετημελλόθησε, Barb. μετεμβλιθέτησε.

Pag. 7. B. Τεταρβάλιος, Barb. ὑπερβάλιος. Vat. 1. ὑπερβάλιος. τοῦ αὐτοκράτορος, Pal. τοῦ δὲ αὐτοκράτορος, ἀρπαγῆναι, καὶ ὅσα τούτοις ὁμοῖα. Μαξιμίνος, Barb. Μαξιμιανὸς.

Edit. Paris. ἐπικοὶ. κλεοσαμένου, Barb. χρεωσαμένων. τολμων βωμῶν, Barb. τόλμων καὶ ὠμοτήτων, Vat. 1. haber ſolummodo βωμῶν. ὁ μὲν δὴ οὗτος ἄσπ. Vatic. 1. ὁ μὲν δὴ οὗτος ἄσπ. ἐν ὑπερόπλοις ἀνδράσι. ἐπὶ σκότος, deeſt in Pal. ὅσοι γηγενεῖς κακοδοξ, Barb. ὅσοι μετὰ σκότος κακοδοξ, ita etiam in Pal. in quo deeſt τὸ, γηγενεῖς. ὑπὸ τοῦτον, Barb. ἐν τούτων. ἀπεκδύσασθαι. Vat. 1. ἀπεδύσασθαι. Φιλίππε, Barb. & Pal. Φιλίππου, Θεοῦσιε, Barb. & Pal. Θεσίου. Παῖδες καὶ Νάϊοι ἀνίσκιοι τῆς Αἰγύπτε, deſunt in Pal. ut & ſeq. Σίκε ὑπὸ. Γαῖζει. Λικινιὸς φρεσβύτερος Λιτυρίκιος, deſunt in Pal. Μαξιμιανὸς, lego Μαξιμίου cum Eutropio. ἐκστατικὸς τρ̃. Barb. & Pal. ἐκστατικοὶ καὶ τρ̃. ἀφ' ὧν πολὺν, Barb. ἀφ' ὧν πολέων. ἀβρ τῶν ἀρσενικῶν, τὸ ἀβρ, deeſt in Pal.

Pag. 7. C. Αὐτοῦ, Vat. 1. αὐτὸν, deeſt in Pal. ὑπάλλ, Vat. 1. μετάλλ. ἀπόπτυσα, Barb. ἀπόπτυσον. ἐκφυεῖς, Pal. ἐκφυτὸν. ἀπὸ γαρ, deeſt in Barb. ἀπὸ δίκης ὄρους, Barb. τοῦτο. ὑπὲρ ἀβρ τὸ, ἀβρ deeſt in Barb. τὸ χαλιστάτην τοῦδε, legit hæc Barb. τὸ χαλιστάτην τοῦδε τρ̃ ἀβρ. Χρυσιπὸν πλιθόρμον τοῦ ἐπιτίθε, idem Pal. habet tamen ἀμπλίθετα τοῦ ἐπιτίθε. τολμῶν καὶ ἐπικράτειαν, Pal. τολμῶν καὶ ἐπικράτειαν. ἑβδόμην, eadem φοῦρτιν. ἀϊσπ. Vat. 1. μόνη. ἀβρ Ῥώμην, alia correctius τῆς τυραννικ. ταμφαίνετε, lege correctè ταμφέρετε. ἀνατίμων, οἱ, Barb. correctius ἀνατίμητον, Pal. ἀνατίμητον. αὐτῷ Vat. 1. αὐτὸν.

Pag. 8. D. Ὧν τοιαῦτα τὸν τοιοῦτ, Vat. 1. ὧν τὸν τοιοῦτ. ἀνεβάτας, Barb. ἀνεβάτου. σωτῆρα, deeſt in Pal. παραδόδοντα, Vat. 1. παραδόδοντα. καὶ τὸ ζωτικὸν ταυρὸν, deeſt in eodem. Μαξιμιανὸς, alia Μαξιμίου. ὁ ἀεὶ Γαλερίου, præpoſitio articulus deeſt in Vat. 1. ὑπὲ Κωνστάντε, deeſt in Pal. κατεσπάθη, Barb. κατεσπάθη. Pal. κατεσπάθη. ζόθρ, Barb. ζίθρ. Μαξιμίνε, Barb. Μαξιμιανὸς. ὁ Μαξιμιανὸς, lego Μαξιμίνος. μαντίνων, Barb. μαντίνων.

Pag. 9. B. Βικτωρὰς, deeſt in Barb. τὰς ἑβδόμους, particula τὰς deeſt in Pal. Μαξιμιανὸς, lego Μαξιμιανικτιλιδὶ τάτου, Barb. correctius κατιλιδὶ αὐτοῦ. μίου, Vat. 1. βάδυ. ἀπεβάδισε, Pal. ἀφόδευσε. τὰ ὀβματα, alia addunt αὐτὰ. καὶ ὅτω τὸ, καὶ deeſt in Vat. 1. Barb. ὅτου. αὐτῆρ̃ης, alia αὐτῆρ̃ες. κακοῖον, deeſt in Barb. κακοῖσιν Ῥωμαίοις γὰ, alia πάσης Ῥωμαίων γὰρ μισαπάσης γινόμενοι. φροντίδα, Vat. 1. τὴν φροντίδα. ὅτο φρ̃ ὅτου τοῦτον ὅμοιον ἔγραψε φρ̃ στον, Barb. & Pal. ὅτου φρ̃ στον νόμον ἔγραψ.

Pag. 10. B. Μόσκ Vat. 1. μόσον. δὶς ἀνέφερε, alia correctius ἀπέφηνε. τὸ Νάϊα, Barb. Νάϊα. Σαρσίνε, Pal. Σαρσίνῳ. Barb. Σαρσίνδι. Λαμίνε, Pal. Λαμίνου. μανίνου, idem μανίνων. Θυάτειρον, Barb. Θυάτειρα. μάγνε. Ἀμμσιὰς, lego Ἀμμσίας. καὶ τὰ μ'. Barb. & τὰ αὐτὰ μαρτύρια.

Σχοίνων, Peyrez. χόμε· αὐτῷ τὰ τοιαῦ, Barb. αὐτὰ τὰ τοιαῦ. λαῦ πολὺ ὀλίδιμ, Pal. λαὸν φρ̃ πολὺ ὀλίδιμ. διορθωσάμενος, Barb. διορθωσάμενον, Peyrez. διορθωσαμένου. ἐν Γαλ̃ῃ, Barb. Peyr. & Pal. ἐν Γαλλίαι. τὸν τρ̃ ἐπ', οἱ φασί. his Barb. præmittit· καὶ ἐβασίλευσι Κωνστάντιος ὁ ἄκουλος ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ Σαβίνου καὶ Κόϊμψ τοῦ ὑβ' αὐτὸ, Vat. 2. eumdem titulum habet in margine. ἐβασιλεύσαμεν, alia ἐβασιλεύθ. ἔσω. alia αἱ οἱ. καὶ τὸν δύνατον, eadem φ̃ τὸν δύνατον. αὐτὸν, deeſt in Barb. τὸν δυνατὸν. Barb. ἐκεῖσε. ἐκεῖσε. ἐκεῖσε. idem ἐκείσεσαν. σωθὴν χαρὸν τῶν ἁγίου πατρικ. Pal. σωθὴν χαρὸν. Peyrez. ἐκεῖσε. ἐκεῖσε. ἐκεῖσε

Pag.19.C ὁ γὰρ Ἄρμις, Barb. & Peyrez. ὁ δὲ . λαβὼν, Vat. 1. λαβὼν. δὲ αὐτὸν, Vat. 2. δὲ αὐτὸ. post verba τῷ βασιλῇ, addit Vat. 1. ἐκλάσει τῷ ᾗ ὑπομένειν ἔνεστι, καὶ ἐνεκεν αὐτῆς, ὅτι. ἄβμοτον, Vat. 1. ἄβμοτόνον. τοῦτο, deeſt in Vat. 1. & Pal. καὶ ἡ ἰχνύμι, Barb. correctius ἡ δὲ Ἰχνύμι.

Pag.19.A Παγώνη, addit Barb. ἰσμαηνὸν. αὐτοκλεῖα, deeſt in Vat. 1. μικρίνει, Vat. 1. μικρίνι. ἐβδόλιες, Vat. 1. ἐπιβδολεῖ. Εὐδαιδὶν δὲ, τὸ δ deeſt in Barb. αὐτὸ, alia αὐτὸν correctius σωιδόντων, Barb. addit ἴων ἐλάνων, Barb. & Pal. διέσπεσεν. ἔσωτα καὶ βοὴν, deſunt hæc in Pal. γάσται ἄσωτοι, idem γαστὴρ πάντας φαμίζωντες, Vat. 1. φαμίσωτα. διαλυχζάντου, Barb. λυχζάντου ὑποχμώσου, alia cor. ecclius ὑποχμώσου. μονιεσσων, Vatic. 1. συμμορῶν. ὀρνιφρους, idem ἐρνιπτήρους. ἐκλείσει, Barb. ἐκλείσι.

Κωτίλλεῖς, Barb. & Peyrez. ὕτω κατέλλει. χρηστοσίας, Barb. χρηστονίων. Τίβεῤῥην, Barb. Τεβέρ-

Edit. Paris. pag. 565. ἐβμερημένον. ἐμφοβῆσ, alia ἐφόβου. φρύτου. Barb. ἐπιστασσοῦσι. Ἀντιδιαβάλου, Pal. Εὐσέβιον. ἐτίνεται φρύτου, Barb. ἐπιστοσωτα.

Pag.21.C Τὸν βωμὸν, deeſt in Barb. ὕτω λζ'. idem ὕτω κζ'. ἐκ χρυσοῦ, Vat. 1. & Pal. ἐκ τῶν χρυσῶν. ὅτι γὰρ ὕβρεμα Ἀθηναῖοι, ᾗ ἡ Ἀρὴν κατέλυσεν, deſunt illa in Pal. & Barb. ἀρ' ἐστὶ ὁ ἡμῖν, &c. deſunt hæc in Barb. τὸ βασιλέμενον. Barb. τὸ ἀγὸν βασιλεμενον. ἰδόδοι, Vat. 1. ἰβοδοι. φρουπόθημαι, idem ἀπαιθέμαι. ἔσεσι, Vatic. 1. ἔσεσι. Κωνσταντῖνε, &c. Vat. 1. Κωνσταντῖνο. Κωνσέσιος. Χρυσωνὸς, deeſt in Barb. ἐνδεσι, Vat. 1. ὀλεσσων. παρίδετο, Vat. 1. παρεδόθε.

Pag.22.C Ἀνόσιε, Barb. Ἀντόσιε. ἴχω deeſt in Vat. 1. Εὐσεβῶν, Vat. 1. Εὐσεβίου τὸν ᾗ Εὐσεβῶν φρύτου ᾗ Εὐσεβίου τὸν Νικομηδέως Α. μαστοῦ. Κωνσταντῖνε τὸν καὶ. Barberinum & Vaticanum τὸν καὶ. ita correcte, ὑπαδέξατο, Vat. 1. ἀπαδέξατο. Pal. ἀβδέξατο.

Τῷ λαγωῷ, Barb. τῶν λαγωμῶν. ἰάσει, Vat. 1. κατακαστοῦ. ἀζῶσι, deeſt in Barb. Κωνσταντῖνε. ἀνάβα, Barb. ἰμαια. τὸν δὲ Ἰαλισσὸν. alia Ἰαλισσὸδ'. Κωνσταντῖνε, Barb. correctius Κωνσῖντος. μὲν ἐβοτο. alia μετέβοτο. Δαμακίαν, Vat. 1. Δαλμακίαν, Pal. Δακκικὰν. φροσιζομιδόντων, Barb. φροδιμιδόντων. ἐνεστῶσι, & ἐνεστῶσιν. ἐπιδόσιμα. idem ἐμμισεδόσιμα. ἀποδοῦσι. Barb. correctius ἀποκοσμοῦσι. Κωνσταντῖνε, Vat. 1. Κωνσταντίνε. ἐτωνόμασεν, Barb. ἐπωνομάσεν.

Pag.24.B Βαλλόδμιος, Pal. συμβαλλόσμιος. ἐπηρτυνένο, Vat. 2. ἐπαρτυμένον. ὑπὸ τῷ Ἀλέξανδρ. Barb. ὑπὸ τῷ Ἀλέξανδρίου. Ἀρμα, Vat. 1. Ἁρματος. ἐπὶ τοιούτῳ ἤμέρῳ, deſunt in Barb. ὑπὸ μὲν Κωνσ. τὸ μεγ. δημ. deſunt in Barb. Κωνσάντιος, Barb. Vat. 2. Κωνσαντίνος.

Κωνσταντῖνε, Barb. cum Vat. κατεπίδε. ἐπιτεκονίσε, Pal. ἐπιμονίσ. σωιδέλιον, reliqua σωιδίκον. Φλάσιος, Vat. 1. Φλάνιος, Vat. 2. Φλάσιος, Pal. Φλασίτιον. Δωρόθεμος, Barb. Δωμάκος, Pal. Δωρόθεμον. τὸν Νικομ. Barb. τὸν Νικομ. τὸ ᾗ κακὸν κατεφώνησε, deſunt in Pal. Αὐξέσιος ἐπὶ σ'. Vatic. 2. Σίλληρος ἐπὶ σ'. Pal. Αὐξέσιος ἐπὶ σ'. Pal. ſcribit σ'. Νικομηδέως, Vat. 1. ὁ Νικομήδιος, Vat. 2. Νικομηδέως. ἀφικόδησεν, Vat. 2. ἀφοικ. Ἀντιόχου, ita Reg. cum Vat. 1. reliqua Ἀντιόχιον. Σαβῖνον, Vat. 1. Σαβῖνον. Δωσῖν, Vat. 1. & Palat. cum Peyrez. Δεσῖν. Ἰάλιαν, Vat. 1. in margine Αὐξέσιον, & in eumdem modum Αὐξέσιον interpolat. Vat. 2. ἀντωνίνεσσι, fateor ubique legi ἀντωκτίσσι.

Pag.25.D. Ἀσλέ', ita Reg. cum Pal. reliqua correctiora ἀσλᾶ'. εβδ'. Ἰαλὶς, Vat. 1. manu recentiore Αὐξέσιον. Ῥάμαι, deeſt in Barb. Πλαῦτ καὶ Ἀδριανὸν. Barb. & Vat. 2. Πλαῦτ καὶ Ἀδριανῷ. Ἰάλιος, Vat. 1. Αὐξέσιος. ἀνάβασε, Barb. & Vat. 2. πεφόβασε, ὀρνιθεῖς, Vat. 1. πρεσπίττε ᾗ. ἐν ὥρᾳ β'. τὸ ἀκμᾶ. deeſt in Vat. 1. & Barb. ἐκλείσιν, reliqua præponunt αὐ τῶ. ἐπιγραλέμενος, Vat. 1. ἐπιγαλόμενος. ἐξίσιον, Barb. & Vat. 2. ἐξίσιον. παραπεπόνημαι, reliqua παρεπόνημαι. τῇ Νίκαια, Vat. 1. τῶν Νίκαιαν. ἐκχωρήσαι, idem ἐκχωρήσαν. φοὶ αὐτῶν, idem αὐτῆ. μάντα, Vat. 2. & Pal. μὲν τὸ ἐπιτεῖσθαι. Pal. ἐπιτοῦσθαι. Ἐβδὸν γὰρ τό, γαρ excidit e Vat. 1. & Pal. φλαμζάντα, Pal. διδαχζάντων. ἀπαλλαυ, Pal. ἀπαγχαυ.

Παυπιν. Vat. 1. φρουπιε. ἐπιτῆσει, Pal. ἐπίτησι. Pag.26.B. περιόνων, Vat. 2. & Barb. τεβοῦ, φοὶ τὸ κατωτεσσὸ τὸ πάχυ, Vat. 2. & Barb. φοὶ τὸ κατωτεσσὸν τὰ. Κωνσάντιον, eadem Κωνσαντίνου. μαῖστ, ὁ κατ' αὐτόν, Vat. 1. μαῖζων ἢ κατ'. διὸ, deeſt in Vat. 2. & Barb. γραῦσιν, eadem γαρσοὶ. ἀνβίτιος, Vat. 1. Ὀρβίτιος. Κωνσάντιος, Vatic. 2. & Barb. Κωνσαντίνε. αὐτῷ δὲ ἔδοσ, deeſt in Vat. 1. καὶ ἐνμάπλας. τοῦ, ἓ deeſt in Vat. 1. Vat. 2. & Pal. habet ἓμ μετανοίασι. αὐτὸν, Barb. ἐαυτὸν. ἐβλισδιὰν. Pal. ἐβκεκλιδιὰν. Διοφάντους, Barber. in margine διὸ καὶ Σκιαπόδ. τῶν βόῤῥωθεν, alia βοντοσίων. παρακάλεσωτοι, Vat. 1. & Palat. παρεκκλέσωτοι.

Ἀμφοῖνος, Pal. Ἀμπαιδρόνιε. Δάμιον, ἔτι ιὸ. Pag.27.A. ita Pal. Barberinum autem legit καὶ. quidlibet pro Amanuenſis numerandi turbatiſſimos annotat. ἐπαρχῶν, Vat. 1. & Palat. Καπετώνα, Barb. Κάστρα. Θαλασσαίας, Vat. 1. Θαλασσέα. κόσμα ἐπὶ χρυσ. Barb. cum reliquis emendate τρυς. & exinde τοῦ δόκις σαρ. τοῦ. Δαίμωνε ἐπὶ ιὸ. eadem. ruſtis ἔτε καὶ Ἐδεσῖνε ἔτε ιὸ'. ἐπὶ Pag.565. ἰ. Ἰκαῖνον ἔτε ιὸ'. α'. idem ι. Ἀδριάνου ἔτε ιὸ'. idem κ'. τῇ ἡμέρᾳ, Barb. & Vat. 2. expunguntur τῇ, τῷ.

Μόνε, Barb. μὲ τῷ. In Canonio numeri Achantafiani καὶ. & λβ'. in codd. cunctis exantes Pag.28. B. mendoſi ſunt. Στεῖρος, deeſt in Pal. βυσσὸν ἀζωτος, Vatic. 1. & Pal. βυσσὸδ, addit illud τὸν ὁρίον. κατῆλθον, eadem κατελθὼν. ἀπακατέσσου, alia ἀπακατέσσου. ἐκκλείσ, Pal. & Peyrez. ἐκβλείσ, alia ἐκβλάσιν. Ἐμφυτὸν, Vat. 1. & Palat. Ἐμφυτῶν.

Ἀρτων ἡμισφαίρων, Vatic. 1. ἄρτ, alia ἡμισφαιρωμένων. Pal. ἡ. ἀπαστεῖτοι, καὶ alia ἀπακατέσσοι. τῷ ᾗ expungit Vat. 1. aliter Peyrez. μισῶν ὅτι τὸν Πιλᾶτ ἐβλάψε ἐμὲ, Pal. Μακεδόνα ἀστικατέσσου. ὑπαρχε, Va. 1. & Pal. ὑπαρχὸν. Ἐμφυτῶν, Pal. & Barb. Ἐμφύτου. Ζαβέρνιον, Peyrez. Ζαβέρνον. Φιλοκαλίων, Peyrez. vulgari lingua Σαλοκίκη. ὁρμεῖτε, Vat. 1. ὁρμεῖτο. τοιοῦτον, Peyrez. τοιοῦτ. καὶ αὐτὸν, idem καὶ αὐτὸ. Σαβῖνος, Vat. 1. Σερ. ὑπίσποτε, expungitur a Vat. 2. & Barb. Σαβῖνῳ, Pal. Σερ. Σαβῖνῳ, iterum Vat. 1. Περσεῖδι. κυρωσῶσι, Barb. & Vat. 2. κυρώσωσι.

Ἐδέγδη, Vat. 1. ἀπαδέχδη. ἀνάλιτο, Peyrez. Pag 29.C. νιτωσὶ. Νεποτιανὸν, Pal. τῷ. ἀνάλωσε, Peyrez. ἀπέχωσε. ποὶ δὲ τῷ. καὶ ἀπεν. Barb. φοὶ δὲ φάσοι ἀπαλδὶν, Vat. 1. φοὶ φάσοσι ἢ μὲ ἀπὶ. Κωνσαντῖνε ἢ καὶ Ἐλέν. Vat. 1. Κωνσάντιε ἢ Ἐλένη. Μάρωσε, Vatic. 1. Palat. & Peyrez. Μάτωσε. συμβόλεσσ τῷ Σαλδῶν, Vat. 2. & Barb. συμβόλοι ἐν μοτοῦ Σαλ. Ἀνβρεβίου, Vat. 1. Ἀυρβ. Vat. 2. Ἀυρβ. αὐτὸ, Vat. 1. ἐαυτὸ. ἀπὶλωσιν, deeſt in Vatic. 1. Δικαίτως, Peyrez. Δικαίτου, Pal. Διαίτων. τῷ ἐβδόμῳ. τὸ, τῷ deeſt in Vat. 1. τῷ κυρῷ, addit Barb. Vat. 1. κυρ. ἐσίασιν, Vat. 1. ἐσίαν. δυμφόρου, Vat. 2. & Barb. Δυμφόρου, Peyrez. Δυμφρ. ἐμὶ ἡμέρας σαλάτε, Barb. ἐω. τοῖ σαλάτε.

Καὶ παρακαλοῦσι, τὸ ᾗ deeſt in Vat. 1. ἐσκεψαμε- Pag.30.A. νῶσατο, Pal. & Peyrez. ἐχρίσατο, ad hæc Vatic. 1. ſcribit in margine Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδωκεν ὁ τὸ τῷ Ἀμεσιον. ἀπ' αὐτὸ δὲ γεγένεσι Ἀμεσινὶ τριὸς, Λρείσιος, Ἡρακλαιὰς, Ἰλιαρος. καὶ πόλις Κύπρου ἀπακαλοῦσι ἐπὶ Πρατωνὶς σωιδέλιον, καὶ ἐν τῷ σωιδέλῳ τῷ μὲ. ἐπίσκοποι ἐν ΚΠ. σωιδέλῳ. Κωνσταντίου ἔτε ιὸ'. κζ'. reliqua mendoſe καὶ. Δεσῖνου ἔτε ιὸ'. reliqua correcte καὶ. Μακεδόνα ἐπὶ ιὸ'. reliqua ἐπὶ α'. repono ego β'. κατελπὶς, Barb. κατιλπὶς. Εὐδόξου ἐπὶ κ'. ita cuncta exemplaria mendoſe: decem enim ſolis Pontificatum tenuit. Vat. 2. nullum annum affignat, ut nec Barb. στάσιν, Vatic. 1. στάσεν. Βαβζαχρὴ, Vat. 1. Βαβζάβλε, Vat. 2. Βαβζάκλε, Pal. Βαβζάκλι.

Μαβλαχρὴ, reliqua præter Pal. Μάκλε χρίσεν, Pag.31.B Μάβλε χρίσεν ſtntelligo. κοτμα ἐτως, Vat. 1. κοσμικὰ

τὸν δὲ ἀ. repone τὸν ϛ ω. πεμπτὸν φαγ. ita Regium cum Pal. reliqua φαγ. ὀξυκάπνου τὸν ιβ'. desunt in Peyrez. μυκοκάπτης, Vat. 2. & Barb. κορμοκάπτης, ὅσα, eadem ὅσοις. Δαίμονος ἴσα ια'. alia κα'. ἀλλόδυς, Vat. 1. κυλλὸν. γαῤ deest in Peyrez. καὶ ἐκατὸν ϛ. τὸ ϛ deest in eodem ἐρώσιν, ita Pal. & Vat. 1. reliqua ἀπαρῴσιον. Δίλιον, Peyrez. ἐκδαιζόμενα, Pal. ἐξκοψόμενα. γαναῖον, Vat. 1. γαμετοῦμένου ἴσους Pal. & Peyrez. μίσει, φῦς φιλαργυρίας, alia subjungunt, vel præponunt κακῶν. ὡς καὶ τοῦτο, Barb. φαίνου, alius φαὶς τοῦτο.

Ἀδίκει, Vat. 1. Δίκιον. ἐπίστασιν, Barb. & reliqua ἀνάστασιν. ἐβδόμον. Vat. 1. ἑβδόμα. Μαζζαν, Pal. Μαζζ', Barb. Μαζζαιν, Vat. 1. Μαζζα. διοφαίζοντο. Barb. διωφαίζοντο. Δαὶς, alia Δαυνιὰς, alia Δαυσιν. τῶν ϛ, Pal. τοῦ μὲν. κατέσπερ, Barb. ἐξίσπερμ. σπόνοις, deest in Vat. 1. & Pal. μαστῦρας, Peyrez. κατῦρας.

Pag. 32. D. Τετύρωδε, ita cum Pal. alia ἐτετύρωδε. ἐξελκόδιτα, Pal. ἐκδελκόδιτα, σκαὰ, deest in Pal. & Peyr. σφόδρα, deest in Vat. 2. & Barb. ἐκκλησιαστικὴ, deest in Barb. μ'. Peyrez. μξ. ὁ ἀχεῖον καὶ σπασθέντα, desunt in reliquis præterquam Pal. quo legitur ἀχρεῖον. αἱμορῤῥοῦσα. Pal. αἱμόρρ. Peyr. ὑγιωσμοῦ, Vatic. & Barb. αἱμορῤῥόουσα. τὸ φῶς Ἐμμαὴς, Barb. τῷ, Pal. & Peyrez. Ἐμμαὴ. ὁ δυνάμεις, deest ubique.

Pag. 33. D. Ἀσπαζόμενοι, Vat. 1. ὑπαπάμενοι. Ἰακωβὶτ ἐτῶ σφῷε, ultima duo verba desunt in Pal. ἐν ἐρασταῖς, Pal. ἐρασταῖς.

Edit. Paris. *pag.* 567. Pag. 34. C. Ἀσπάσασθε τῷ Λογιῳ. Vat. 1. ἀσπασάσθωσι ἐν τῷ. ἁλλα δὲ ἐν τούτοις, Vat. 1. & Barber. καὶ ἐν τούτοις ἐν τοῖς, Vat. 2. ὃ σὺν. ἀνάπνοῦν, Barb. ἀναγνοῦσιν. ἀναγνόσιν δὲ τούτοις, addit Barb. οἱ καὶ αὐτοῦ ἀγαπῶντες ἐν ἴδιοι.

Pag. 35. A. Πρεσμυτέρῳ, Vat. 1. φρέσμυτι. ὑπὸ Χειροτονίᾳ, addit Vat. idem 1. ὁ ἀνάπαυσιν. γραῖδια, Pal. χαϊδιάζουσον, Vat. 1. διαβάσωσιν. ὁ ἐβδόμοις τοῦτον, ita Pal. reliqua οἱ ἑβδόμοις τούτων. παρὰ τῷ Δημοσθ. ita Pal. reliqua ὑπὸ τῷ Λ. μικὶ Δίφ. Vat. 1. & Pal. Διείῳ, Barb. Δωσίῳ διωλικὸ, ita Pal. Barb. διωλὶ.

Ἐν Κύῤῥοις δὲ, τὸ ϛ deest in Barb. δὲ ἐν, Pal. δ' ἐν, μὲ ἐμάκησεν αὐτοῦ αἰῶνας τριτὸ, Peyrez. μὲ δὲ. αὐτῶν ἀέρνα.

Pag. 36. D. Σαὶ τῷ ὑφ' αὐτοῦ Ὀρφεικῷ, Pal. & Peyrez. καὶ τῷ ἐαυτὸ ὑφ' Ἀριστικῷ. ὁ Χειρὶα. ὁ Δαῦ. χωρὶν, desunt in Peyrez. λαγκὸν, deest in eodem. Anni Saboris ϛ'. desunt in Peyrez. Δαίμονος ἴσα οἱ. γ'. Peyrez. ια'. οἱ. Ἰκαρίων, idem Ἰκαρίου. φροσχρίστα, idem φοκχρίστα.

Pag. 37. C. Ἀρια. Δὲ φορ ἐν Αλ. Δίκιον, desunt in Peyrez. Εὐσεῖδος, scribit idem ad marginem Εὐζώιος. Ἀρῆκιος καὶ Τεῦθεος, Peyr. Ἀρκλαος καὶ Θεόδωρος, Pal. Γεώμορφοι ἀβδόδιτοι πλοδίτοι, Peyrez. ἀβουμόδιτοι καὶ δόδιτοι. ὀρθοδίτοτον, idem ὀρθοδίτοτε. αὐτ' αὐτὸ, idem κατ' αὐτὸ, διωγὸκαδια, Pal. ἐξκηκάδια. τὰ Λέξεις πολὺφωι πολύστεις, Pal. τὰ Λεξεῖμα πολὺφωι πολύστεις, Peyrez. τὰ Λελῆμα πολὺφωι πολύστεις.

Pag. 38. C. Γεωμετῆι, ita Pal. alia γεωμετρὶ. αἰσηγόφωνε, Vat. 2. & Barb. αἰσηγόφθογγε. Πλακιδίᾳ, Vat. 1. Πλακίδε. Ἀρκαῖοι ἀρὶ Οὐώρος, Vat. 2. Ἀρκαῖος γάῤ, Pal Ἀρκαῖος δὲ Πλακίδιος, Vat. 2. & Barb. Πλακίδε. γραπτὸς, ita Pal. reliqua γραπτὰ. λεγόμενος, Vat. 2. & Barb. καλόμενον. οἱ, deest in Vatic. & Barb. ἐν αὐτῷ τῷ βαπτίσματι, Pal. ἐαυτῷ τὸ βάπτισμα. κατεβήκαλε, Vat. 1. κατεβαλὼν. ἐγρετον, Vat. ἐγγρατον. ὁμολογήσαντες, Vat. 1. ὁμολογήσαντας, Peyrez. ὁμολογησάσθαι. Δαίμονος ἴσα καὶ. Pal. κζ'. reliqua Δαίδμων ἴσα καὶ. Δυσσεὺς, Vat. 1. Δυσσὸς.

Pag. 39. A. Γρηγορίῳ, deest in Barb. ἀκούσι Οὐάλεν, Barb. ἀκούσι ὁ βασιλεὶ. σὺν κῇ σφὼν αἰῶνας, desunt in Peyrez. ἐξκομίσαντας, addit Vat. 1. ἐπικαίσας, καὶ ὑπὸ Ἰοβιανοῦ καὶ Ἰοβιανὸ ἀνακαλήσαντας. μετεμίσι, idem μετήμισυ. τέσσαρα. Peyr. τὰς ϛβ'. Εὐδόξιον. Vatic. 1. Εὐδόξε. τοὺς ἀρδοδόξους, desunt in Barb. οἴδιν, deest in Peyrez. Κυζίκου Vat. 1. & Pal. Βιζύης.

Ἀνατίκαν, Vat. 1. ἀνατολικοτὸ. Δικαίζων, Vat. 1. Δικαιδίζων, Pal. Δικαιζόντου, Peyrez. Δικαιωτοῦ. ὁ σούτου, Vat. 1. ὅτου δὲ. ἐτίσης, idem ἐλάτων ξ ἐτίμων. μέσου, Barb. μέσων. ἐδ', deest in Vatic. 1. ἐπικρῖκε, Barb. ἐπικρῖκον. σαλασίᾳ, Peyrez. σωλασίᾳ. ὑπαγκρῖ, Vat. 1. ὑπαγρῖν. ὄντε, Vat. 1. ὄντα.

Pag. 40. B. Τιτὶ, deest in Vat. 1. ἐγκαλὸν, ita Vat. 1. alia ἐγκαλὸν. ἐκκλησίας, deest in aliis. Ἀρπαζῆρ ἐτὸν δ'. ϛ'. alia legunt. α'. Πέρσι ἴσομ. ἐτὸν ε'. α'. eadem legunt ἐτὸν ϛ'. α'. addit quæ Amanuensis in margine quod jam supra notatum fuit: annus nimirum Petri primus in superiore Canonio. Μακάτας ἐτὸν ιε'. Pal. & Peyrez. ἐτὸν ια'. Αὐξίνου, Vat. 2. & Barb. Αὐξεντίῳ.

Pag. 41. D. Δαμιανὸν, Vat. 1. Δαμιάνου. Ἰβλιτον, ita Vatic. 1. reliqua Ἰόβλιτον. Ἰβλίτῳ, reliqua Ἰόβλιτον ἀφηγήσεως, Vat. 1. ποιήσεως. Λεοβλιάνου, idem Λεοβλιάνου μακρὸ τε, deest in Vat. 2. ἀφηγήσεως, idem φησεβλίου. Βαρσαὴ, reliqua Βαρσῆν, Εὐσέσιος, Vat. 2. & Barb. Αὐξ'.

Pag. 42. C. Κατεξεστίωσαν, Vat. 1. ἐξεστίωσαν. τὸ Ἐαλίας, τῷ τοῦ, Vat. 1. & Pal. expungunt. Δίω. ιζ'. Vat. 1. ζ'. Τρωϊανὸν, Vat. 1. Τροχανὸν, ita pariter Peyrez. Εὐσίου, Vat. 1. Λιδίου. Λορμάτος, Λορμᾶς, idem Λορατου, Λορᾶτος.

Pag. 43. C. Μακεδωνίων, Peyrez. Μενεδωνίων. ἐνὸν, Vat. 1. Pal. & Peyrez. αὐτὸν. Ἐαβανίας, Pal. Σαβανίου, Pal. Σαβανιανὸς. μικρὸν, addit Vat. 1. πεθέντων. ἐπιγραῖμα, Vat. 1. idque solum ὑπογραῖμα. Μωσῆν, Vat. 1. Μωσῆν. σαφ' αὐτοῖς, Vat. 2. Barb. σαφ' αὐτοῦ.

Pag. 44. A. Μωσεῖ, Barb. Μωσῆ. ὑπὸ Λικαὼ, Vat. 1. αὐτὸν ἐξκοῖρ, Vat. 1. & 2. ἐν ὀρδοδόξῳ. τῶτον, Barb. τοῦτο. τοῦδε Χειροτονίᾳ αὐτὸ Σαρκασῖν, Vat. 2. & Barb. τοῦδε Σαρκασὶν Χειροτονίᾳ. ἐγρὶ ϛ γαῖᾳ, Vat. ἐγρὶ δὲ ϛαῖᾳ. Ἐρίδιον, Barb. Ἐρίδιν. Ἐρίδιος, Barb. Ἐρίδ. Δαμ. Οὐάλεν ἐτὸν γ'. γ'. Pal. & Peyrez. ἐτὸν γ'. β'. Barb. ἐτὸν γ'. α'. Ἀραβδίου, Vat. cum Barb Ἀρσενδίου, Pal. cum Peyrez. Ἀσενδίου. Λύπιος ἐτὸν ια'. β'. Peyrez. ἐτὸν ιε'. ιβ'. Barb. correcte ἐτὸν ε'. ϛ'. Μιλέτιος ἐτὸν κα'. ϛ'. ἐν τοῖς πρώτοις, Vat. 1. expunguit τὸ ἐν. ἐν τῇ Ῥωτικορίᾳ τῇ deest in Barb. ἐν ΚΠ. ἐνὶ ΚΠ. Ἰησοῦ, μονοχῆ, Vat. 1. ἱερουσάνης. τὸ χαλκὸ, idem τῶν χαλκῶν. ἐβρεχρωσίτου αὐτοῦ τὸ πόλωμα, Pal. ἐβρεχρώσιν τῷ Ἰουδαν, Peyrez. ἐβρεχρώσιν τῷ τὸ ἐχρυτον.

Pag. 45. B. Προσῆκεν τὸ, Vat. 1. φροσῆκ τι. ἐκπίνων, idem ἐ-πίδιον. ἰδίωζεν, idem ἐδίωζον. κατ'. αὐτὸν, idem κατ' αὐτῶν. Ἀραβδίου, Barb. Ἀρσενδίου, Peyrez. Ἀρσενδίου. Λύπιος ἐτὸν ε'. ϛ'. εἰς ἐτὸν ϛ'. α'. Φραβδίωτος, Pal. & Peyrez. φροβδιωτὸς, Barb. φροσκιδίωτος. τότε, Barb. Vat. 1. ὑπογραῖμα. Vat. 1. ἐπιγραῖμα. ὀρίων σπίκαβδον, addit Vatic. 1. ὀλίγον δὲ χρόνον ὑπαβιὸς ἐτυκλίσσουν. Τρωϊανὸν δὲ. κῷ τοῦ Οὐάλ, idem Pal. κῷ τοῦ Οὐάλ.

Pag. 46. A. Ἐλδίνα, Vat. 1. αὐτοδοσίαν. Εὐσεβίδιε σε, τὸ τε deest in Palat. Μεγάλου, deest in Barb. Vat. 1. & Pal. scribunt Μέγα. βίβλιον, Pal. βίβλιον juxta vulgarem linguam. οἱς τὸ δὲ τὰς ὁγ'. Ar. desunt in Barb. Tria quæ frequenter Canonia cunctis in codd. confusione, quæ vix exprimatur, plena funt. Regius errorem cum habet præcipuum, quod annus a mundi conditu 5871. & Christi Nativ. 373. quarto Theodosii adjungatur, qui tertio debuerat affigi: Erroris ejusdem particeps est Palatinus Barb. eumdem in reliquis arguerez, nisi Amanuensis proprio marte, ut erafi characteres indicant, correxisset. τὸ σημεῖον, τὸ τοῦ deest in Barb. αὐτοῦ, Vat. 1. ὅτου. τὸ βασιλικὸς, alia τῶν βασιλέων.

Pag. 47. C. Ἐβασιλεύσαν, Barb. βασιλεύσου. Ἀρκαῖος, Vat. 1. Ἀρχαῖος. βασιλεὺς ἐβ'. τὸ ιδ'. deest in Barber. Οὐεραδὶ, Peyrez. Οὐίραδος, Barb. proque inita scribitur Οὐηραδὸς, Pal. Οὐηρᾶνος. Ἰωβαῆ, alia Ἰοβιᾶβ. Ἀραβδίου, Vat. 1. Λιβίεως, Peyrez. Λιβίεως. ὑπὸ, Vat. 1. ἐπὶ.

Τῶ ἐκκλησίων, deest in Barb. Vat. 1. τῶν τοῦ. Pag. 47. B. Πρωτοκῶν Vat. 1. Πρώτων. σημεῖον ϛ καὶ δεσπὸ τοῦ βίου, desunt in Palat. Barb. ἐκκλῆ. τὸ φησεβλίου, τῷ, τοῦ deest in Vat. 2. & Barb. κατεβήσεται, ita Vat. 1. alia κατεβλήσεται. οἱ τῶν ἐκκλησίων Vatic 2. & Barb. ἐν τῇ ἐκκλ. Μαξίμῳ, deest in Barb.

Καὶ

Pag.48. B. Καὶ ἕκλειπε ἡμέρᾳσι , καὶ ὑστερῆσε ἕλειπε , defunt in Peyr. πέντε Τιβέριος reliqua τὰ Τιβέριος πλειὸ ἐγένετο. Pal. & Peyr. τὰ αὐτὰ , deeſt in Barb. τῷ ΚΠ. Vatic. 1. ἐπὶ ΚΠ. Ἀρδιαῖος , idem Ἀρδιαῖος.

Ibid. E. Ἰερὸν ἐν Ἐπιδαύρῳ. ναυρὸν τοῦτον , Vat. 1. ἐξελαύνειν , καὶ ἐκ ἐκκλησίαν μεταπλάσιον , τὸ δὲ ὄργυιαι ἐβδ Ἑλλάνων. ναυρὸν τοῦτον , Vat. 1. ναυρὸν τοῦτον. ἐξελαύνειν μὴ ἀναβαίνειν τοσοῦτον , Vat. 1. ἐξελαύνειν μὴ ἀναβαίνειν τοσοῦτον , Pal. τοσοῦτον.

Pag. 49. D. Εἰσιὼν ἐπὶ , addit Vat. 2. cum Barb. τὸ ἐρωτᾷ ὑπάρχου , Vat. 1. ἐπ. χρώμενος π'. Vat. 2. & Barb. ιβ'. τὰς κατὰ ἐκείνους , Vat. 1. τοὺς κατὰ ἐκείνους. τὸν μέντοι , Vat. 1. & Pal. ἐξιὼν τὸ ἐκβέβηκεν , Vat. 1. κατοὶ. κατακολούθ , idem κατακολούθ.

Pag. 50. C. Αὐτὸς , deeſt in Barb. Ἀργαβαῖος , idem Ἀργαβαῖος. Βιζύγη , Pal. Βιζίγη , Vatt. & Barb. Ζαβίηρ. ἐν Ὑψηρ , addit. Vat. 1. τὸ τοῦτο. Βερσὶν , Pal. & Peyr. Βερσίοι , Vatt. & Barb. correctius Βερσαῖοι. γραμμάτων , eadem ἀριστοκλέα. τῷ δεκάτῳ , Vat. 1. τῷ δεκάτῳ. ἐβδ ξ'. Pal. & Peyrez. ἐβδ ξβ'. Ἀρκάδας ὁ υἱὸς Θεοδοσίου ἐτῶν ιε'. & Θεόφιλος ἐτῶν ιδ'. Vatt. & Barb. Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς Θεοδ. ἐτῶν ιδ'. Pal. in Rom. Epiſcoporum locuſlo habet , Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Ἀνέκλητος ἔτη γ'.

Pag. 52. B. Ἀνεκλητος ἔτη γ'. ita Vatt. cum Barb. cui tamen annorum dumtaxat duorum concedit ſpatium. Ἀρκεδίου ἔτη ιδ'. Vatt. cum Barber. ἔτη ιγ'. Κύριλλος , Peyrez. Ἰωάννη. φῶ τῆ Κελεκιῶν , addit Vatac. 1. Ἰουλίαν. Ἀλεξανδρείας , addit Pal. ἐπίσκοπος. Ἰεσδυσὸν πίσκ , Vat. δὲ πίσκ. ὁ βασιλεὺς , expungitur a Vat. 1. τοῦ πόρτου , ab eodem expunctum . Ἰωάννα , Vatt. & Barb. Ἰωάννος.

Pag. 52. A. Edit. Paril. pag. 582. Ὁ Χρυσόστομος ἔτη σ'. ita codd. cunſti : Chryſoſtomi tamen annus quintus numeratur pag. 54. τῷ τῷ ἐπὶ Ἀρκαδίῳ , Vat. 2. & Pal. τῷ εἰδέρῳ ἔτου Ἀρκαδίου γενόμενα ἀπὸ αὐτῷ. Ἰωάννοι ἔτου ν'. reliqua exemplaria ἔτη π'. annus decimus-ſeptimus additur pag. 57. Γάινας , Vatic. 2. & Barber. Γαιναδᾶ , Peyrez. Γαιανὸν στολὴν , Vatic. 1. στρατηγὸν τῶν τροσῶν , idem τῷ στρατήγατος. τὰ μὲν δὴ τῷ παραδωκεῖσθαι , Vatic. 1. παραδωκεῖσθαι.

Ibid. D. Βλάπτει αὐτὰ , καὶ ἄγωγε , Vat. 1. καὶ φησὶν ἄγειν αὐτὰ. Κωνσταντῖνος , alia ut ſupra Κωνσταντῖνα. Μακεδονικὸς , Peyrez. Μακεδόνιος. Ἀρκαδίῳ , Vatic. 1. & Pal. ἐπ τῷ. ὁ δὲ κωνσιὸς , Palat. τῷ κωνσιὸν. τῷ σκεδίσει , Pal. ὁ σκεδίσει. φροσὶλιδον , idem σὸσὶλιδι. Ἀρείους δὲ ὁ μέγας , titulum præfigit Pal. εἰσῆ τὰ μεγάλου Ἀρείου. τῷ δ' αὐτῷ ἔτη , Vat. 1. χρόνῳ. ἔτη ,ιοῆ'. Barb. interpolatum ,ιοῆ' & ,ιθ'.

Pag. 53. C. Καὶ ἀκεβεῖσι τοῖς τάσσι ἀρετὰι , deſunt in Barber. Σαραπίωνα , idem Σιρα. μοναχὸς , Peyrez. μικρὸν. Χρύσιλ , Barber. cum Vatt. Θεοῦ. ἐπισκοπεῖν , Pal. ἐπισκοπῆς. ἄλλοτε , Barb. ἄλλοτε. Διοσκόρου , idem Διοσκόρου. μετακολούθει , Vat. 1. μετακολούθει. ἀνακαλοῦσιν , idem ἀνάκαμ. ἐμὸν. ὑμοσίας , idem δομοσιασίας. τῷ βασιλέως , idem τοῦ βασιλέα.

Pag. 54. B. Ἐπαρχος , Pal. ὕπαρχον. καὶ ὀρχήσεις , Vat. 1. ἐνίοτον τοῦ τόλου addit. Ἀρχιμῆδι , idem Ἰωάννα . ἐτελέτησεν , idem τελέτ.

Pag. 55. C. Ἀνεκμίσην , Vatic. 2. Barb. & Pal. ἀνεκμίσθη , Vatic. 1. ἀνεκμισίου. ὁ Χρυσόστομος , addunt Vatt. Μακεδὸν τοῦ ἐπισκόπου Μακεδονίαυς μισσίωνος. Θεοδόσιος ἐτῶν μϛ'. alia μϛ'. συμβεβασιλεύσατο , Palat. & Peyrez. συμβασιλεύσαι καὶ , Vatic. 2. & Barber. συμβασιλεύσαντος. Μαρίνες , Pal. & Peyrez. Μαρίνες.

Pag. 56. B. Σεβαστιανὸς , Pal. Σεβαστὸς. πέντε , Vat. 1. ἐυκεκίνητο. Ζαΐσμος ἔτη δ'. Vatt. cum Barb. ἔτη ιε'. Θεόδοσιος ἔτη μϛ'. Pal. ιδ'. Ἰσδηγέρδης ἔτη ιε'. alia correctius ιε'. Ζαΐσμος ἔτη ιδ'. Vatt. cum Barber. iterum ἔτη ιε'.

Ibid. E. Ἐκλήκτε , addit Vatic. 1. ὑπὸ θῆ μάγων ἀπατηθεὶς μάγων ἡδῆ θῆ ὁ Περσὶδ Χοσρόους δίωγμων αἰσχίστων τῷ δὲ κδ'. ἔτη , legendum potius fuerat τῷ δὲ κα'. χρόνῳ , Vat. 1. ιωάνου. καὶ βασιλέως , aptius Vat. 1. τοῦ βασιλέως . Κύριλλος ἔτη κγ'. ita cunſti codd. Cyrillo tamen folos 32. aſſignat in ſequ. Canonibus. . . . .

Pag. 57. E. Ζαΐσμος ἔτη ιδ'. Vatt. cum Barb. ἔτη ιε'. τῷ ἐκκλησίας. ἰδὼν , Pal. τοῦ ἐκκλησίας. ὠῆι , Vatic. 1. ὃ ὠῆι. Κωνσταντίνου. μοῦ Θεοῦ , alia μόνῳ Θεῷ . id eſt δουλεύω. μόνῳ ἐστὶ , his verbis finit periodum Vat. 1. & Pal. ſubjungit utrumque τοῦτο δὲ ταυδπάσχοντος Ἰωάννου τοῦ.

Pag. 58. C. Πρεσβεύει . Pal. πρεσβεύων. Γαλλὰν , idem Γαλλὰς ἐπὶ τὰ ἑσπέρια ἀφίκοντο , addit Pal. ἐπὶ τὰς ἰδίας μοῖρας. Ἡλίωνα δὲ τὸν Πατρίκιον συμπέπλευκε ὁ ἀφίλοντος . Vatt. cum Barber. οἱ ἀφίλωνα . ἐξεπλάσατ ἔτη ιε'. Vatic. 1. ἐτῶ ιδ'. Προλίπει ἔτη ιβ'. repone ἔτη ιε'. Κύριλλος ἔτη ιε'. repone ἔτη ιβ'. Ἰσδηγέρδου , Vatic. 1. τῆ Ἰσδηγέρδου.

Pag. 59. B. Ἐκ τούτου , Pal. ἐκ τούτων. τὸν λογισμὸν Ἀρβαλίω , Vatic. 1. Ἀρβαλίωνα , reliqua Ἀρβαλίω ἔτοιμα , Pal. ἐτῶν ὄντων. τοῖς Πέρσαις , Vat. 1. τοῖς Πέρσαι. τοῦ ἐξ ῥάσεων , deeſt titulus iſte in reliquis codd. Barb. ad marginem eundem apponit . τῷ Παρχαμακᾶ , Vat. 1. Κωνσταγμακᾶ , Barb. τῷ τῷ Παρχαμακᾶ , Peyrez. Κωνσταγμακᾶ. κωνσιὸν , Vat. 2. Ἀρχιμῆδ. φησὶ ἄβδωιν , Barber. ὡς ἄβδ . Pal. ſimpliciter ἄβδωιν . ἄβδ λέβαν σουΐδαν , Vatt. & Barb. ἄβδαλον , τὸ σουΐδαν deeſt , ita pariter Peyrez. Pal. legit σουΐδαν. λεβαν , Pal. λεμβαν.

Δαλμάσιον , Pal. Δαλματικὸν. ὦ ἄβδ. σὺ , ὦ deeſt Pag. 60. C. in Pal.

Συγγλλᾶν , Peyrez. Συγγλλᾶν. βασιλέως , Vat. 1. Ibid. E. Πράκλιν. τοῦτο δὲ Εὐσεβίου ὁ τῶ Δορυλαιου , Pal. τοῦτο δὲ Εὐσεβίου ὁ τῶ Δορυλαίου , Peyrez. Δωρυλαίου. ἄβδ ῥσὶ. ἐπ'. ita Palat. Barber. vero ἄβδ ῥσὶ χρόνοι , Peyrez. ἄβδ ῥσὶ. ἐπ' . Vat. 2. ῥσὶ. ἐπ' , addit Vat. 1. οἱ αὐξηρὸν. τῷ Πέτρῳ Ῥώμης , addit. Κελεστῖνο . Ῥωμαίῳ τῷ Ἱερροσολύμων , idem Ἰσδεπολίᾳ . κατ' αὐτὸν , idem κατ' αὐτὰ , Peyrez. κατ' αὐτὸν.

Γερσιμιανὸν , Vat. cum Peyr. γενόμενον. πατσπεχρατέρων , Pal. πατσπεμπτὸν. ἐκ τούτου , Pal. τούτων . Νεστόριον , idem Νεστορίου , κάνον , Vatt. cum Barb. τόνον. ὠκουμενικὸν , addunt illa τοῦτο. ὠρθώσεν , Vatic. 1. ἀνόρθωσεν. κῶ τοῦδε ἀνδρώνας , deeſt ἐπωπήρχαμεν , Pal. ἀνέκρωμεν. τοιοσδὲ ἀνὴρ , Pal. ἐκδόλεσεν.

Pag. 61. D. Οὗ τοῦ μακάριου ἀποφραδίου αὐτοῦ , deſunt in Vat. 2. & Barb. τὸν Ἐφέσιον , Pal. αὐτὸν Ἐφέσιον. λατσεραγίας , Vat. Barb. & Peyrez. κατσπὶς. ἐπιτοῦ , Pal. αὐτὸν. αὐ ἐβδομὰ , Vatt. cum Barb. δὶ ἀπεροὰ. ἀνεπηχθόνου , eadem σπηκχθόντων . ὡς ἀπατεῶνα , Vat. 1. ὡς ἀπάτεῶνα , Pal. ὡς ἀπάτεωνα. Θεόφιλ , Vatic. 1. Θεόπιν. τότε ὁ Κύριλλος , idem ὁ Σκύθ.

Pag. 63. B. Ἀρτιηχίων , Vat. 1. Ἀντιηχίων. μελετᾶ δὲ Palat. addit Σκύθης. ἀυτὸ , dictionem expungit Vatic. 1. ut & alteram ἐπ τῶν αὐτὸ Θεόν , idem τῶν αὐτὸ χλάσεως , Pal. ὃ αὐτὸ Δόξιος . Γαλλὰν , Vat. 1. Γαλλικὸν Κωνσταντίνου , idem Κωνσταντίνου . ὁ τῶν μεγ. τοῦ ὃ expungit.

Pag. 64. A. Τοῦ Νικολίων , Barb. & Peyrez. ἡδῆ Ἑλλήνων , Vat. 1. correcte ἡδῆ Νικολίων. ἐρχομένην , Vat. 1. ἐρχομένην. τοῦτον , Barb. οὗτον.

Ibid. E. Τῶδ Διόθλῳ , Pal. τῶδ Λιθίου . ἴλια Διόθλῳ ὑπάρχουσι , ita Vatic. 1. & Palat alia ὑπάρχουσιν. Γότθῶν , alia Γότθαίων . Τσόγοτδου , Vatic. 1. Ἰσίγοτδου . ὑπατήκοντα , Vatic. 1. ὑπατῆ ἀυτὸν . διὸ τῷ ἐσπερίῳ , Pal. ἐβρεσβ ἐμοὶ Θαλάσσιος ὀγκωλόπους αὐτὰς Πορφυρίου τοῦ Τυάτου , Ζωτικὸς αὐτοῦ ὑπατρίκιοτος , τῶς ἐσπερίου . Pal. Γαβίτσικαν . φαῦτο δυσὶ , addit illud χωρὶς . Σπανίαν idem Ἰσπα. τοῦ Μαδίγασκαρ , Vat. 1. τὸν μὲν Ἰσδίγ. Γότθοφρ , Barb. Γεσθοφρ. Γεζέρχων , idem Γέρ. ἐῶ δὲ , Peyrez. ἐῶ δὲ , Pal. ἐῶ ἐῶ. Τσόγοτδου , Vat. 1. Ἰσίγοτδου .

Γαυδιόμιρ , Barb. Γοτδιόμιρ , τῷ Λεπτᾳ , Pal. τὸν Pag. 65. D. Λεπτῳ. Γεζέρχου , Barb. Γεζέρκιος . Δόμνο ὕτα αὐτὰ ὕτα ἐν . Λίαν ὕτα νε'. deeſt in Peyrez. Barber. τὸν νδ'. ἐπιὸ φαύτῃ . Pal. τοῦτο τῷ ὕτα ἐπιὸν ἡ γῆ . καὶ ἡμισυδὸν φρὶ ιε' Κελτικῶν Μαίων .

Ἐσούσι Πεσσὶς , Pal. Ἐ. ἐπὶ ἐσιὸν αὐτὸν Πεσσὶν idem prius Βεγκὰν legit , vice Βαϊόνα τὸ βασιλέως , Pag. 66. D. Pal. τῷ βασιλεων. ὑπαρχον , Vat. 1. & Barb. ὑπαρχων. κατέστησε σὺ , τέ , τὰ deeſt in Palat. ἐδήμωσεν , Vat. 1. addit αὐτὸν. ἐν' αὐτὸν , idem αὐτῷ. κατακαβίσσει αὐτὸν , addit idem φρὶ ἀβδ ἀγίων Σεβαστίνου ὑβρισμένου αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ , idem ὡς τῶν ἐκκλησιῶν . τῆ μέτρ , deeſt in eodem .

Pag. 57. C. Ἀρχεῖσι δ', Vatic. 1. cum Barb. ἀχμὴν ὃν ἀμ-
αὶς, eadem δὲ καθήμασσε, eadem καθήσασα. τὸ δε-
σθέλον, Vatic. 1. addit Θεόδοτον. κἰνυτίης, deeſt in
Pal. τῷ ὀρθῷ πίσυι, Vat. 1. τῷ ὀρθῷ πίσυι. Φλαβίαν-
τῷ, idem Φλαβιανῷ, τοὺς συγγενεῖς, idem τοὺς συγ-
γενεῖς.

Pag. 61. B. Αὐτὸ, Barber. αὐτὸ. ἐπιδίζει, Pal. ἐφιδίζεται. οἰ-
κίαις, idem ἰδίαις. οἱ τῇ ἐπιμονῇ, τῇ, οἱ deeſt in
Vatic. 1. φρονίμως, addit ἐκ τῶν ἀν. τῶν τοῦ δι-
κεῖ, Pal. τῶν φρονίμων αὐτῶν, deeſt in Barber.
καὶ ἀκριτικὸν, deeſt in eodem.

Pag. 69. A. Δευκαίου, idem Δαρμίκιν παρακολάσιον. Pal. παρα-
καλάσιον. Εὐτυχῆ, idem Εὐτυχία. τῶν μεθῶν, Pal.
τῶν. ἀναβάντων, deeſt in Barb. Ταυρομ. Vat. 1.
Τζαυρομ. τῇ συνόδῳ, Pal. ἐν τῇ γεγενῆσθαι, Vat. 1.
γενέσθαι. Ῥώμη, deeſt in Vat. 1. παραπέμψαντα, idem
παραπεδόντα.

Ibid. D. Δρυμαίῳ, Barb. Δαρμαλίῳ. τὰ καθαιρέσεως, Vat.
3. τὰ καθαιρέσει. ἀνοίτου, idem ἀνοῖτο. ἀπεδῆ, Palat.
ἀσήλωτα. ἐξῆ βακύρου, deſunt in Barb. ὅπῳ χείρου,
deſunt in eodem. ἀνοιτου, Vatic. 1. ἀνοίτου. ὑπερ-
γενέλα, addit idem ἀνακί. Γεζέρικος, Barber. Γεζέρι-
ὑποστόλων, idem ὑποστόλων. Γεζέρικος, Barb. Γεζί

Pag. 70. E. Τῇ Θυσίᾳ. Vat. 4. τὴ ἁγίᾳ Θυσ. τὰ δὲ καπὶ, idem τὰ δὲ ἐσλω. Ομοιούσιος, idem Ομοιωδέσι. δὲ δὲ
καὶ, τὸ καὶ deeſt in Vatic. 1. Αρχαλάων, Vatic.
1. Αρχεσιλάων, Pal. cum Peyrez. Αρχελαΐκιλαν Αρ-
χελαΐ, idem Αττικὸν Νικαΐδ, idem Ναίσιν, verba
hæc Νικαΐδ, καὶ Φιλιππόπολιν, καὶ Αμικλαίους,
deſunt in Pal. & Peyr. λόιπ δὲ συσταντῶν, Vat.
1. λοιπ δὲ ἀμ ὑπαντῶν. ἀφιλῶν, Pal. & Peyrez.
φιλῶν. Σίτιν καμμίνην, eadem Σικῆν καμμίνην.
Περιλόω, Vatic. 1. Περ. Λόυμα, idem Λόυρα. μὲν
ἀνοῖτ, idem χρείαν. φρουμοδοχεῖς, Barb. φρουμο-
χοῦσα.

Pag. 71. D. Ἐν ἐξορίᾳ, Vat. 1. ἐν ἐξορίαις τῇ Θεῖ, deeſt in
Vatic. 2. & Barb. Λιουΐς, idem Κλαιυΐς. Σιδόνιος,
idem Σίδωνα. ἐξηγεῖσαν, idem ἐξηγεῖσαν. τὸν Μορ-
κιανὸν, idem αὐτὸν.

Pag. 72. A. ιὲ χρονε, Vat. 2. & Barb. ιβ'. ἐς Γεζίρωνα, ea-
dem φὸν Γεζ. ἐπιστολὴ, addit Pal. & Barb. ὑπὸ
Γεζίρωνος. ἀρχιεπισκόπουσας, Vat. 2. & Barb. ἀρχ-
μοκόπους. καὶ ἐν ἅπ. τὸ, καὶ deeſt in illis. βασι-
λέα, Vat. 1. βασιλεῖαν. χρόνῳ δὲ, τὸ δὲ deeſt in eo-
dem. Λιβύων, idem Λιμίων.

Ibid. E. Περ Εὐτυ. Barb. τοῦ, Vatic. 1. & Pal. καὶ τοῦ
Edit. Paris. Εὐτυχοῦς, Vat. 1. ἀγωνιστὴ τὸν Ἰαγρων, idem
pag. 521. ἅπ ὑπὸγρον ἐν τῇ καπ. φων. διαγ. αὐτὸν, deſunt in
Peyrez. τῇ συνόδῳ, idem τῆς συνόδου. ἐν ἡ καὶ τὸν
ταμιᾶτας, deſunt in Vatic. 1. ἐξορίσει εἰς Γαγγρας,
Pal. & Peyrez. εἰς Γάγγρα ἐξώρισε. τῶν αὐτὸ, Vat.
1. τῶν αὐτῶν. καὶ φορτισμὸν φορβιλλάντιν, deſunt in
Barb. & Peyrez. σπουμαΐσιν, idem σύσσημα. Λίει-
ταλουσιεὺν Barb. ταλιείν.

Pag. 73. D. Οτιῃ. Vat. 1. δὲν. τοῦτον τῷ ὕτει, Pal. τῷ δ'
αὐτῷ ἐνὶ ἐνιαύτῳ. Λικιλίου, Peyr. Λικιμίου. φουσιλ-
λιαι, Barb. φουσικελλίαι, Peyrez φουσικελλίαι. ὑπὸ
σοῦσιν, deeſt in Barb. ἐπίστασιν. καὶ ἐπαγγ-
τὸν μὲν κακὸ, deeſt in Peyrez. ἐβασάνιζε, addit
Vatic. 1. ἀλλαὰ δὲ ἐδύνατο, καὶ ἀδύνε, Peyrez.
ἀδύνειαν. τὸ δὲ κυκεῶνος Θεοδοσίου ὑπὲ κ. μέσου τὸν
δρ. lac. deſunt in Peyr. τοῦτον τῷ ὕτω Θεοδοσίου-
πόλ, nonnulla in Pal. 2. desiderari Barb. Ms. ob-
ſervat hoc loco. φόρος, Barb. φόνος.

Pag. 74. C. Ἀπειλοῦσι, Barb. ἀπείλουσι, Peyrez. ἀπειλοῦσι. τὰ
ὑπὸ χεῖρα Pal. & Peyrez. χωρὶς χωρὶ. βασιλέων,
eadem βασιλεῖς. Μαξίμιος, Palat. Μαξίμιστ. βίᾳ.
deeſt in Pal. & Peyr. βασιλέωνται, Pal. & Barb.
βασιλεύσαντας. ἀπεκλείσει, eadem ἀπέκλεισεν.

Pag. 75. C. Ἡμέρας ιβ'. Peyrez. ἡμέρας κβ'. πολυ, Peyr. πόλε-
μου. κυκτὸς, Barb. γυμνὸς.

Pag. 76. A. Τεμβλόου, Pal. Τεμβλούου. τυμπανίας τὸν ἅλ. Α-
τὸν κοῦ. ἀν', deſunt in Peyrez. βάστυγος, Barber.
βασπτύγους. τῶλοι αὐτὸ χῆ ἡ τῶλος αὐῇ· τὸ, κατὰ
τῶλ τῶλος redundat, & deeſt in Peyrez. παφίνω-
σαν, Pal. & Peyr. φροσίνωσαν. Δαμιτίου, Peyrez.
Δαμείτιν.

Ibid. E. Ἀσκιδὴν, Pal. Ἀσκιλῆν. πάντων ἐν τοῖς ἐν Χαλκη-
δόνι ἐφεδόκων, Peyr. πάντων οἱ τοῖς ἐν, Barb. τὰ-
ντῶν οἱ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ἐφέδρων, Pal. correctius
πάντων οἱ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ἐφεδόκων ἀπέκτειναν. καὶ
ὅτι ὑπ' αὐτὸν ἐνεδέδυτο ἔρυν στοιβάζοντα, Barb. ὃ
τὸν ὑπ' αὐτὸν ἐνεδύοντα ἔρυν στοιβάζοντα.

Ἐδεσσαίων, Barber. ἐδεσσαίων. ὁ αὐτὸς, ita Pal. Pag. 78. A.
Barber. ὁ αὐτὸ. Ἰουβαλαῖος τὸν λό. κρ'. Barber.
κα'.

Σκυθῆ, Barb. ἐν Αντιοχείᾳ, Palat. αἰς Αντιοχείαι. Ibid. C.
ταύτας. Palat. ταύτας. τετραζώνου, Palat. τετρά-
γωνον, Peyrez. τέρμα τὸ ὃν. ἐντεβάβδε, Barber.
ἐντεβάβδε. τὸ Βασιανὸ, Barber. τῷ Βασιανῷ.
ὑπατικὸν, Barber. ὑποτακτικὸν. νὴ τὸν συγκλητικὸν,
Peyrez. νὴ τῷ συγκλητικῷ. Ἀνδίμιος, Palat. Ἀνδρί-
μιος.

Δαμάσσους, Vat. 2. & Barb. ἐσσυν. Χερσὸ, Pal. Pag. 79. C.
Χερσοῦ, Κύμρους, Pal. Κυμαίους, Barb. Κυμρῦσι.
Πόντου ὁ Τπρ. Pal. Πουτῶν ὁ Ετπρ. ἐπίτασον, idem
ἐπίτασιν. ταῦρον, Pal. ταῦτα. μετεφύτευε, Pal. μετα-
χύτευ. ποιόσατε, idem ποιόσατο. αὐτῷ idem αὖ-
τὸν.

Εἰς τοιαῦ. τὸ, οἱ expunguit Peyrez. οἱ Περσικὸς, Barb. Pag. 80. A.
πάντα Σίσε. ἐβδ τάτο, pariter expunctum. ντοπαλα-
σιν, Pal. τοπαλασιν δόλιε, Pal. δόλιαι. φρατικαλῶν,
Peyrez. φρατηρῶν, τὸ, τὰς ὑμᾶς, deeſt.

Τῇ Θυσίᾳ. Vat. 4. τὴ ἁγίᾳ Θυσ. τὰ δὲ καπὶ Τπ. Γρ. Pag. 81. A.
ζίρ. alba Γεζ. ἀποβλέψαι, Barber. φοβλέποιαι. φο-
τελίτας, addit Palat. καὶ. ἀββέ. ἀβέ. Peyr. ἀββέ.
παφαμβώνων, Pal. παφαμβώνων. ἐβδόμων, idem ἑ-
φοβδόμων. Ἀρμενίαχρ, Palat. Ἀρμενιάρχη, Barber.
Ἀρμενιάρχου.

Ἀπειλῶ, Pal. & Peyr. οἱ Αἰνε. ἐβ. ἀβδο, Peyrez.
γόνατ. Καίκιον, idem Βαΐκιον.

Ἀρκαδίου, Barb. Ἀρκαδ. Νεστοριανὸν, Peyr. Νεστο. Pag. 81. B.
σιανὸς. ὁ δ' ἄνω. ἀλλ. βαφ. πάλιν ἐπ. Ρω. deſunt in
Barb. χωρισθέντων.

Σὺμ τὸ χαρὰ, τὸ, τῷ deeſt in Palat. τὸ δὲ τὸ τὸ. Ibid. C.
τοῦτον, τὸ, τῷ partier deeſt. ἀδιάλυτα χρόνε, Pal.
ἀδιαλυτάτην τὴν κοινὴν, Peyrez. διὰ παραγγέλματα ἐγκα-
λῶ, Barberin. διὰ λύσεις οὐδεν κρὶ. Ἀρειάνοις σωμφω-
μένων, Palat. Ἀρειάνοι συμφώνουσι. Ομόια, Bar-
bet. Ὄβτιν. φαῦξεν, idem φαύγαμεν. Ἀρειάνο, idem
Ἀρειά.

Ὀλύμπ, Pal. & Peyrez. Ὀλυμπὸ. Τουαδὶν, Pal. Pag. 83. C.
& Peyr. Τουβδίλιν, Barb. Τυσιδίλιν. Ζλωσδὲ δὲ,
τὸ δὲ deeſt in Pal. ἐγκρὸν τὸν αἰγὸν deeſt in Peyr.
ἐνδομωδέας, deeſt in Pal. ἐγκ.ῶν, Pal. & Peyrez.
αἰσχίας ἔσ, Barber. αἰσχρὸς ἔσ. μεδὲν τὸν, τὸ, τὸν
deeſt in Pal. ἐγκρὸν, Barb. γνῶσιν, Pal. & Peyr.
ἐγγοῦσιν correctè. ὁ δὲ, ἀντρῶνα, Pal. & Peyrez. ὁ
δὲ αὐτὸν. Λικίνιον δὲ, Pal. καὶ Λικκιν.

Νεφελοκίᾳ, Palat. ubique Νεφελοκίᾳ. φουσικὸν, Pag. 84. B.
Pal. φουσικῶσαι. ἀναμιγνύοντων, Pal. & Peyr. ἀναμ- pag. 522.
μαγνύεται. τὰς αἰγὰς, τὸ, αἰγὰς deeſt in Peyr. του-
τὸν, Peyrez. τοῦτο καὶ εἰς, Palat. κῇ, Peyrez.
καὶ. ἐξ αὐτὸ τὸ, Pal. & Peyrez. ἐξ αὐτοῦ. ὅσω-
ὕτω. Pal. οἷον ὕτω.

Ηρέαν, Pal. ἠρέατο. τὰ ἀρχὴ, Barb. τὰς ἀρχὰ. Ibid. E.
ἐπωσθὲ, idem ἐπωσθὴ. Σάσιν, Pal. Σάσιν, Barb.
Σασῖνι. Βαλέτιν, Pal. Βαλέτιν. Πρεσβύτ, Pal.
Barb. Τρεσβυτὸς, Peyrez. Τρεσβυτὸν. γραφοῦσιν,
Pal. γράφουσιν. τὸν ἰδίου, τὸ, ἡ copunctis Pal.

Ἀρειὰ. Barb. Ἀρειὰ. Σίνῳ. Barber. Σίνῳ. ὁμόσας, Pag. 85. E.
deeſt in Pal. τῷ καχλίαι, alii codd. τὸν ἐπιπολὸν-
μον. Barb. ἐστιαφορὸν. Γεγένησαν, Barb. γέγονα-
τοιν. Τιμοθέου ὁ Αἰλαΐης, Quæ ſequuntur ἐν τοῦ-
τοῦ. αὐτ. αὐ δὲ Π. ὁ Μ. αφέγγεται, deſunt in Pey-
rez.

Κρατύσαντι, Pal. & Peyr. κρατήσαντα. οἱς Ar- Pag. 86. C.
τάγουσι, Pal. Ἀστεγούσι. συναδύσας, Peyr. ἐλθὼν.
Σατάσιος τὸν γ. γ'. alii codd. ὅτε γ'. β'.

Τῶν αὐτῷ συμ. Barb. αὐτὸ. ὑπὸ ἴλλως, idem Ia- Pag. 87. C.
κίου. Παπυρίῳ κατέλαβ, Pal. Παπυρίᾳ, Vat. 2. κα-
τέλαβ. τοιοῦτος, Barb. τοιοῦτοι. φοιβ. τὸν ἴλλω, Pal.
ἴλιον. Κουβαλλαρίχην: Barb. Βουκαλλαρίχην. ἀνδρὸς αὐ-
τὸν, Pal. τὸν ἴλλιον τὸν, Pal. αὐτὸν τὸ δὲ τὸ τοῦ
ζῶ. ἀπὸ τὸ αὐτ. τὸ ἰδ. τὸ δὲζὸν deſunt in Barb.

Κωμικιάνου, Pal. κωμικιάνιον. Παμφρόνιος, Peyr. Pag. 88. A.
Παμφρόνιον, Barb. Παμφρόνιστον τοπαρὸν, Barb. præ-
mittit articulum τὸν. μετεπόρευσαν, Pal. μετενδη-
σαν ἐγγύτων, deeſt in Peyr. Λεγούσας, deeſt in
Pal. & Peyr.

Ibid. E. Σκίμφαι, Barb. σκίμφαι. κατακαβδάντων ἢ σκιμφαὶ, Barb. (olim κατακαβδωσὶν. ὁρώντες δὲ καὶ καὶ, τὸ καὶ ἢ deeſt in Barb. Ἀφυόδης, Pal. ἀφυόδ. Ἐπιφ. Pal. & Peyr. κζ'. Vat. 2. κζ'. ἀφωμολόγησε, Peyrard. ἀφεβάλετο, Barb. φοσεβάλετο.

Pag. 89. D. Παμφυφαγίαν, Pal. Παμφυφαγίαν. Barb. Παμφυφαγίαν. Τερβουθῶν, Barb. Τραπεζῶν. συλλογὴν, Pal. συλλογὴν. κρηνῶν, Pal. κρήνεται καὶ φυκαγωγαὶ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Pal. Ἀλεξανδρείαι. ὑπερφυσιδείσαν αὐτῷ, Pal. αὐτὸ. Ζώων ἐτῶν ξ'. Barb. ἐτῶν ιδ'. Ἀλκμὴν ἐτῶν ξ'. ιδ'. idem ἐτῶν ξ'. ιε'.

Pag. 90. E. Βασιλεὺς, Pal. Βασιλεὺς. ὁ Δαλεχαμρίου, idem Ἀλεξανδρείᾳ. τῶν Ἀλεξανδρείων, Pal. & Peyrard. τοῦ ἐκκλησίου. γνώμῃ, Peyr. γνώμῃ. Πέρσαι ἐτῶν γ'. γ'. Barb. ἐτῶν γ'. β'. Peyrard. Παλαιὸς ἐτῶν ι'. α'.

Pag. 91. B. Πρακοσιῶν, alia Τρακοσιῶν. ἐκσυγξύσας, Pal. ἐκσυγξύσαν. Φίλιππος τοῦ Ρωμυ. idem τοῦ Ρωμυ. ἀγωνίσατο, Pal. & Peyrard. ἀγώνισμα. καὶ τρίτον. Vat. 2. καὶ τρίτον. Ἐπὶ ἔτεσι τριάκοντα. διώκησε, Barb. ἔτεσι ιβ'. ἐβασίλευσε.

Pag. 92. A. Εὐδόξιμος, Pal. Ἐρδόξιμος, Barb. Ἐφοξιμος. Παλαιὸς ἐτῶν ι'. α'. Peyrard. ἐτῶν ι'. γ'. Ἀστοχίων, deeſt in Barb. ναῦαι ἐλθὼν, Pal. ἀνάλων. αἰσέατο, idem ἀϊσπάτων. Σλαστάμων, Peyrard. Σιλανταμῶσι, Barber. Σλαυτάμων.

Ibid. E. Τὶς μετ' ἐμὲ βα. ὁ δὲ τ'. α'. δεν, deſunt in Peyr. Ἀσυδῆς, Pal. Ἀγυδῆ. Ὕπαρχος, idem ὕπαρχος. Πελαλέων ἐτῶν ι'. β'. alia ἐτῶ ι'. α'. Σλαυτάμων, Peyrard. Σιλαν. Βαβ. Σλαν. οἱ ἐνέτοι, Barb. ἐνέτοι, Peyr. ἐνέτοι. σκληρὸς, Barb. premittit τῷ. κατακαβδὼν, Barb. κατακρυσθὸν. αὐτὸν αὐτὸ, τὸ, αὐτὸ deeſt in Pal. & Peyrard.

Pag. 93. E. Ἀρειδάνη, Barb. Ἀρμὶ. βασιλεὺς, deſunt in Barb. ἀσσυρίων, interpolavi: cuncti enim codd. legunt ἀσσυρίων. Ἀμεδίων, idem Ἀρμὶ. Μανάσσου δὲ, idem μετ. ὁμοδόξου, Pal. ὁρδόξου. σξ'. Peyrard. σξ'. σζ'. ἀδρὸν. αὐτὸν, Peyrard. ἀδρὸν. αὐτὸν. Πολυπαθῶν, Barb. ὁ Περσῶν παῖς Σωμαφοὶ, Peyrard. ὁ Περσῶν παῖς ἐτῶν ἐν ἐ. Ἀστοχῶν, addit Pal. ὑποκατέστη, ὁ βασιλεὺς, Pal. ἐβασίλευσε, ὁ δὲ. αὐτὸν, Barb. ἐπαυτὸν.

Pag. 94. C. Τοῦτον, Pal. τὸ. τυραννίδα, Barb. τυραννίδων. βασβάμων, Pal. καὶ βαρβάμων, Διογένης, addit Vat. 2. & Barb. καὶ τὸ, cum lacunam interſerit. σύνεργον τοῦτο, Pal. τοῦτο συνεργὸν. Ἰσσυρικὰς ἀποδείξεων alia Ἰσσυρικοὺς ἀποδείξεων.

Pag. 95. C. Κόσων, Peyrard. μόνου. Περζέου, Barber. Περζέου. Περσῶν, Pal. ἀπὸ Περσῶν. Σιλουανίου, Peyrard. Σιλουανοῦ. ἱμονοβάμους, Pal. & Peyrard. ἐκπορεύομενοι. οἱ ἀπὸ, Pal. ἐπ' ἀφοσίτων, deeſt in Pal. τεκμαιλάσαντος, Barb. παρεκκλίσαντος. ἐνέγκαμεν, Barber. ἐγκαμεν. ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτο, Pal. ὑπὲ τοῦτο.

Pag. 96. A. *Edit. Parif. pag. 522.* Μυτὰ δίπες ἀφολκατο, Barb. ἀπίλας, Peyr. ἀπίλαν. Ἀφολκατο, Pal. ἀφολκατο. Μαρτυρῶν ἐτῶν ξ'. alia ἐτῶ. Σχόλιον ἐν Σινᾶι. Pal. & Peyrard. Σινᾶϊ. ἐν τούτοις Barber. τούτοις. τὸ δὲ πλῆθος, Peyr. τὸ δὲ πλῆθο. ἀναβλύσαντα, Barb. & Peyr. ἀναλύσαντα.

Ibid. E. Ἐξίστασαν ἀνάτολαι, eadem ἐξίσησαν. καβλὶν, Pal. καλαὶ. ψιφόφορον, Barb. ψιμοφόριον. οἱ ἀπὸ, Pal. ἀὐ. Ἀλεπτείων, Pal. & Peyr. Ἀπεκτείων. Ἀπεκτέσιν ἔτη δ'. alia ἐτῶ δ'. hinc rurſum cum Vat. 1. comparatio decurrit: ad cujus contextum tituli inſtar legimus hæc. ἀρχυτὰ τοίτων ὁ βασιλεὺς Ἀπεκτέσιος αὐτὸ τοῦτο τὸ χριτόφορον (Syntaxeos aut Grammatices nulla hic ratio) αὐτὸ τὸ ζ'. αὐτὸ ἐτῶν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως. τὸ γὰρ ἐ' ἐτῶν ἐνεπνεύσθησαν, ᾗβε τὸ σκαλικόν τα τὸ ἀντίγραφον. Σκαυρᾷ, alia Σκαυρᾷβ. ἐν Εὐφρατοῖς, Vat. 2. ἐν Εὐφρασίᾳ. Νεμμάνων, idem Νεμμάλων. ἐν βαυᾷ, idem ἐβίωσε. Ἀγκυρ, idem Ογκυρ. Θολαθείτης, Pal. Θολαμείτης, Barb. Καλαθείτης, Peyr. Θολαθείτου. ἀναμεζομένη, Barber. ἀναμεζομένου. ἐκείνης, Pal. ἐκείνου. Γαίμελον, Vatic. 1. Γαβάλιον, Barber. Γαμελιον. ἀτοτιλῆ, Vatic. 1. ὑτὲ τῆλι. δὲε ἀγτοτίμε, Vat. 1. δὲε αὐτὸν ὅμε, Pal. δὲε αὐτὸν ὁμέων. ἐκτοφλάδας, Barb. ἐμτοφλάδας. τῷ βασιλεῖ, Vat. 1. βασιλέα, Pal. βασιλεῖ.

Pag. 97. D. Προέτρεπε, Barb. φοντρέπετο. Βασιανὸς, idem Βασσιανὸς. ἡξρίων, Vat. 1. ἡξρίζεις. μητεδίμιατον, Pal. πεκτιδίμιατον. βιλιαπὴν, addunt alii codd. πολίματα δυνοὺς βλαστρομένου τερόβρη, Vat. 1. τιμερόβρη. Ηλίου ἐτῶν γ'. alia ἐτῶ δ'.

Ἐκλείπουσι, deeſt in Barber. ab hoc verbo ad τὸ Pag. 98. D. φροσύναμεν, cuncta deſunt in Peyr. Νικόμαος, Vat. 1. Νικόμαν. ἐπὶ τοῦτο, idem ἐπὶ τοῦτον. ἀγχιμάνοις, Vatic. 1. ἀγχιὰ ἀνάτολ, Pal. ἀπὶ τοῦ Σίμωνος. ἐτῶν ιβ'. alia ἐτῶ β'. καὶ Συρίᾳ, addit Vat. 1. καὶ Πελουσίῳ. Βαβυλωνίων, Vatic. 1. Βαβυλωνίμων. πόρον ἐπεῖραμεν, Pal. & Peyrez. πόρῳ ἐπεῖρωμεν, Barb. ὑπηκατέβαμεν, lacunam vero verba τὸ ἐξιτήριον ex aliis MSS. repleri. λόιν ἐπαγγελόντων, Vat. 1. λόιπ ἐπακολουθόντων. ὧτες, deeſt in Barber. Βαυλωνίων, Palat. & Peyrez. Βαλλωνίων. Ἰαυδαμῷ καὶ Θρήκῃ, Vatic 1. Ἰαυδαμῶσι καὶ Θρήκων.

Σκύλων, Vat. 1. Barb. & Peyrez. Ἀσσύριοι. Pag. 99. B. Ἀγκύρᾳ, Vat. 1. Ὀγκύρου. τὸ καὶ, deeſt in Barb. & Peyrez. Γαργοῦρον, addit Vat. 1. τὸ θαυμαστόγρου. καὶ Ἰαυδίων, τὸ καὶ deeſt in Vat. 1. τάγματα, Vat. 1. πάγμα. ἐχυστοι, idem ἐχυστοι. τῶν φολκαὶ, τὸ ἢ expungit. τόλαιο, Barb. τοιμεῖον. ἀπὸ δὲ αὐτὸ Κωνσταντίνε τελέσει ιζ'. Barb. ἐν Κωνσταντίνῳ. Νίσιβιν, Barb. Νιζίβιν. γνώσεσι, Barb. γνώσεσσι. φοδίδοσι τοι, Vat. 1. φοδίδοσαι.

Πεδοδόσεως, Vatic. 1. φοδοδόσεω. φιλαστιμώτατον, Pag. 100. A. Pal. φιλαστιμώτατος. κλίμακῖν α τοῦ. Pal. & Peyrez. φιλαστιμώτατος καὶ μαζῖκε τὶ. ἀζῖ τῶ φαβίαν, Vat. 1. ἀζῖ τοῦτο ἡμέρας, Barb. ἀζῖ τοῦτ ἡμέρας. μὲν οὖ, Vat. 1. αὐκαμμένου. Διογνήσιος, Pal. Διόκλ. Διογνήσιος. Vatic. 1. Γοβλιάνου. δὲ τῷ Α. τὸ δὲ deeſt in Pal. Φιλοσοφουμένῃ, Vat. 1. Φιλοσοφ. Pal. & Peyrez. Φιλοσοφήσειν. Λικῖν, Barb. Μικῖν. Λεσσᾶν συλλογῶν, Peyrez. Λεσσᾶν, Vat. 1. συλλογῶ. ἀπὸ Περσῶν καὶ ἀπὸ Νίσιβιν, Vat. 1. τὸ Περσιῶν, Pal. τὸν Πιρ Vat. 1. τὸ Νισίβεις, Pal. τὸ Νίσιβιν, Barber. τὸν Νισίβεν.

Ἀμάν, Pal. Ἀμωδὲ. καὶ τὸ Βαζ. τὸ καὶ deeſt in Ibid. D. Pal. ἡ δ' ἐπεῖ. τὸ καὶ adhuc deeſt. ἐξίωσον μέχρις Συρίων αὐτῶν, πολὺ μετεῖχ φρὸ Λρ. ὑπὸ νέφω. Pal. ἐξίωσεν μ. Συρίοις αὐτ μετεῖχ φρὸς Λρίσβις. πεῖχ νέφοτον. Γαλάν, idem Γαλὰν. φῇ ἀμόρον, Vatic. 1. τὸν ἴμορον. σολύμασι, Pal. σολαμίσμασι. Vat. 2. σολλυμάτοις. Κίλικας, Vat. 2. Κίλικρο. σὺν Θεοδότῳ, Vatic. 1. Ἀριδίδῳ, Pal. & Peyr. σὺν δῷ.

Κίλικρος, Pal. Κίλικρο. Βιτίδη, Vat. & Pal. Βο- Pag. 101. D. νίου, Barb. Βωσίγ. τοῦ γένε, Vat. 1. τὸ γένε. ἱερότερ γὰρ τοῦ καιοῦ, Pal. & Peyrez. κρατεῖ γὰρ τοῦ καιοῦ. ἐπαπάσασαι, eadem ἐπαπατάσσω. πεῖχ νέφιον, deeſt in Barb. Ἀπονδοσμένος, idem ἐπονδόσμενοι. κιμοῦ, Barb. καμοῦ. Peyrez. καμοῦ δὲν ἐπαπατάσσενον. ἀφ' ἑαυτοῦ, Peyrez. τὸν τέκνον ἑαυτοῦ. ἐν ὁμοιώσεται, Vatic. 1. ἐν μὲ ὁμόσεν, Barb. Λιδέσεν τὸν ὁμοιώσεται. χωρίου, Vat. 1. φρεσῶν. μᾶλλον δὲ ἀφ' ἡμερῶν σολίμων, Pal. μᾶλλον δὲ σὺν ἡμ. σολίμων.

Καὶ ἐν. Vat. 1. ἐὰ ἐν. σὺ σωσῆν, idem ἢ σωσὲν. Pag. 102. B. Ἐκδέσιτο ὁ Λεῖμων, ita Pal. & Peyrez. Vat. 1. Ἐκδέσιτος ὁ Σισῆμων. ἐν τῷ πανηγύρι Ἑλλησικῷ Peyrez. Ἑλλη. Vatic. 1. Ἑλλ. ᾗ ἐν τῷ ἀνγὶν (lego ἀμὶν) Στεφάνῳ Αὐξομικῷ. ὑπαρχὸν, Vat. 1. ὑπαρχὸν. Ἀχάλαν, Peyrez. Ἀφάλαν. ἐχρώμενον, Barb. ἐχρῶ ὄντων ἐκείμενα πολλοὶ, Vat. 1. ἐκείμενον ἐπέμενε Pag. 523. σπὰ χείμωνα, καὶ κλῶν ἔφυγε, ἓ ἀείκλωδ ἐν Κῆ. ἐκείμενον κ' ἐκεῖ πολλοὶ.

Χωρὶν ἢ, Vatic. 1. ἐντα. ὁρίου, Peyrez. ὁρίων. Pag. 103. D. γνεῖρας, Vat. 1. κεῖρας. ὑπ' αὐτὸ, idem αὐτῷ. καὶ Θεόδωρον, deeſt in Vat. 1. ἐν δὲ, idem τὸ ἐαυτῶ ρ. ἀμορ. αὐτὸ, idem αὐτῶν. Σιλλάπιος, Barb. Σιλλάκιος. τὸ αὐτὸ, Vat. 1. τὰ αὐτὰ, Barb. πολέτω. πῶτα, deeſt in Pal. & Peyrez. κατ' αὐτὸ, Κωνσταντῖν, Barb. καὶ τὸ Κωνσταντίνε, καὶ Ἐιτάλιν μᾶλλον, καὶ Θεόδωρον, deeſt in Pal. Barb. & Peyrez.

Σαυδόν, deeſt in Vat. 1. αὐσδεχόμενος, deeſt in Pag. 104. B. Pal. ἐπεὶ ἐσεῖχεν, idem ἐπέφασεν. Φιοσεῖτος, addit Pal. ᾗ αὐτοῦ ὁμοίως. Ἀνταπαδήρῃ, Pal. & Peyrez. Καιδέρῃ. παρεζόντων, Vat. 1. παρεῖχε. καὶ δὲν τοῦτον, Barb. ᾗ δὲ τοῦτον. Pal. & τοῦ τοῦτον. μετὰ ἐκβαλλόντα, τὸ μετὰ deeſt in Barb. Βαζάβρου, Βαρζάβρου, Vatic. 1. ubique Βάζβαρ, Βαρβαι. μαικῶσιν, idem μοικῶσι. ὅδιν οἱ χῇ, idem οἱ δὲ.

Ἐστυγὼν αὐτὸ, idem αὐτὸν. ὑδίσιτον, præ- Ibid. D. mittit Ἀσσύσιον· τοιμαιώτατα γαγαν αὐτὸν,

ὡς αὐτὸν δὲ, Vat. 1. τοιαυτὶ σκηνοῦντα γίγνεται φόνου, Pal. ὡς αὐτὸν δὲ τοῦτον, Vat. 1. τῷ βασιλεῖ. παρὰ Σιδωνίων, idem ἀφὸς τὸ βασιλεῖ. ἢ Συνώδου, deeft in Pal. σωφρόνων, idem ὡς σωφρόνων.

Pag. 109. C. Κωνσταντίνου, Vat. 1. & Palat. σωτῆρος. Ita Vat. Pal. & Peyrez. Vat. ἐτοιμάζοντος. βασιλεῖ, deeft in Pal. τῷ βασιλεῖ. Pal. τῷ βασιλεῖ. ita Pal. Vat. & βασιλεύς, Bapb. τῷ βασιλεῖ. σκηνὴν σοφίαν, Bapb. σκηνοῦσαν. Νογρ. Vat. Γαγγρῆ. ὑπερέχων, idem ὑπερέχοντα.

Σαμβίσα, Vat. Σαμβίσαν. ἀφῆ τὸ χρυσ. Pal. ἀφῆ τὸ χρυσ. Pag. 116. B
τὸ μὴ. Βαζάνου. Pal. Βοσζάνου. ἐτοι ζωῆ, deſunt in Palatin. & Peyrez. Φιλοσοφοσύν, Vat. Φιλοσοφοσύν.

Ἐκατὸ γὰρ, Vatic. ἐν αὐτῷ, Barb. ἐν αὐτοῦ. ibid. D.
ἀφιέσθαι, Barb. κατακριθῆναι. γραμέλου, Vat. γραμελίου. Barb. τοῦ ἀστυμαχοῦ, Vat. τοῦ ἀστυμαχοῦ, Barb. τοστυμαχοῦ.

Τυρβίσιος, Barb. γυμνίσιος. κῷ ἐρ. φόλλα, Vat. Pag. 117. C
κατ ἐρ. φόλλ. ἐσκλώτ, idem σκάλου. Ἀντιόχιος, idem Ἀντιοχία. αὐτὸν ὑγίαινε, Barb. αὐτὸν ὑγιαίνειν. τοῦ μισθοῦ τιμωρίαμοῦ, Vatic. ὑγιαίνειμοῦ. τὸ Πατσάνιγων. τῷ β' αὐτῷ ι. Μ. μ. κ'. σ. α. ι. Vatic. τῷ δὲ Μαΐῳ μοῦ κῷ τὸν αὐτὸν. ἰδιοκτῶν, Barb. ᾧ ὁ αὐτὸς σπάσιον. κατήρχετο, Barb. κατερχότο. ἰδιότητα ἐτη κγ'. ιι'. Barb. ιϛ'.

Ἐσσάκιον, deeft in Peyrez. προσιδὼν, Barb. ἐ-
ενδιάδα προιδὼν. Καρίνον, idem Κάρινον. Κρητικοῦ, Pag. 118. A
V. κ'. Κυρ. ιμοῦ. τὸν ἀπὸ ἐσπέρου, Pal. τὸν ὑπαρχον. μοῦ β'. Vat. μοῦ α'. δεν ζῳ. ἀ. κ. σ. α. ἐδώδετο, deſunt in Barb. μοσχοστάσιον, Vat. μόσχ. φοστάσιον. λιμνοῦ, Pal. & Peyrez. λιμνοῦ. ἐσώλεσε, Barb. ἐδωκε. Ἰζάνδρ, Palat. Ἰζάνδρ. Κυρμαδ Barb. & Peyrez. Κερμάν.

Στρατιωτῆ, Barb. ϛρατιωτῆ. ἐπίκτησιν, Barb.
ἐπίκτησιν. ἐν τῷ ὄνομ ἐν αὐτοῦ, deſunt in Vatic. Pag. 119. A
βαλωνίοις. Vat. φαλωνίοις. συμμαχῶν ἐν αἷς ἀφ διαβῆ. Λομπίου τὰ. αὐ τὸ. τὰ μέρ, deſunt in Peyrez. Βρωῦζ, Barb Βωσῆς τοῦ συμεω. τὸ τοῦ deeſt in Barber. ϛαυρικοῦ, Barb. ϛαυρ. αὐτοῦ, Vat. ἐν Ηλιοδρόμῳ, Vat. ηλιοτρομιῷ. Μακεδόνι, Barb. Μακεδόνων. Βαΐ ὑμῶν ϛρατιωτῶν, Vat. Βαΐ τὸν ϛρα- Pag. 120. A
τιωτῶν. Ἐξωκυκλίῳ, Barb. Ἐξακυ. ἀβροῦσιν, idem ἀβρούσιδων. αἱ τοιῦτοι, deeſt in Vat. ἐκπλώσει κ. σ. ι. λ. ν. τὸ ὑ. σ. Δ. ὁ. ν. Δ. ὁ βασιλεὺς, deſunt in Peyrez.

Ἀλ φαβρικαί, deeſt in Barb. μακεδονομδόνιοι, Ibid. D.
deeſt in eodem. σπαλικοῖς, Pal. σκιμιοῖς. αἱ ἀρχὴ Barb. αἱ αὐ ἀρχὴ. πρὸ αὐτοῦ, idem πρὸ αὐτοῦ. ϛαυ- σαν, Pal. σέλευ. τοῦ χαίτε. ἀκολούθῳ, Pal. ἀκολουθησιῶν. ἀ Λιτόκιον, idem τῷ Λιτὸν αὐτοκράτορα, alias μετωνόμασε. ὁ ἐδέξιος, Vat. αὐτὸς ζ'. Ζακκαῖ Barb. Ζακκαν.

Στρατηλατῶν, Vat. ϛρατηγὸν. Ιουσιανοῦ, Barb. Ibid. E.
Ιουσιανοῦ. μόνος τοῦτον, Vat. τοῦτον. τῷ Με- Pag. 121. C
σοποταμίας, deeſt in Barb. ἐδέσθην, Vatic. ἐδέσ-
ζεν.

Παρέλαβεν δὲ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, Vat. παρελάβεν Pag. 122. B
δὲ ϛ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ. ἐτοι ϛαῦ. φαῦ. Barb. ϛαῦ. φαῦ. Peyrez. ϛαῦ. φαῦ. Ιωαννοῦ ἐτη κγ'. Barb. ἐτη κα'. ὑπάγομεν, Vat. ὑπάγωμεν. ἐξαπέδωκεν, ita Vat. & Peyrez. Barb. ἐξαπέδωκαν. σοὶ ἰδιωτίζοντας, σὸ τοῖς deeſt in Barb. μόνε, idem μόνον. Δαρὶς, Vat. & Peyrez. Δαρεῖ. βασιλεως, Pal. βασιλεῖ σὰς λοσοῖς ϛρατιώτας, Vat. σὰς λαοῖς ϛρατιώτας. μαρσαναπι. Vat. μαρσοναπ. σὺ Πωρ, idem σὺ σῷ.

Ὑμῶν βαπφόνια ἐτη β'. deeſt in Peyrez. ἐ ἐκπί- Ibid. E.
δη πολὺ μέρος ἐ φόλεως, ἐ ὁ μεγάλη ἐκκλησία, deeſt Pag. 123. A
in Peyrez. αὐτὸν, deeſt in Pal. Κελτικοῖς, Barb. Κελτοσῖν.

Τζυρικὸς, Barb. Τζυρικοῦ. οἱ αὐ οἱ, οἱ τὸ οἱ deeſt in Pal. Μανιχαῖοι, Pal. Μανιχαῖ. κῷ ὅλων, Ibid. E.
Barb. addit ϛῷ Μανιχαίων. βασιλεῖσθαι, Pal. βασιλεῦσθαι. Peyrez. βασιλεῖ ϛαι. βασιλεῖσθαι, Pal. βασιλεῦσθαι, in margine βασιλεῖσθαι. ἐμοὶ λόγῳ, σὸ ἐ- Pag. 126. C
μοὶ deeſt in Pal. σὸν, Pal. σὸμι. Barb. σὸνε. ἐ-
τιμῶδεκατα, Barb. ἐτιμια δέκατα. ἀδοι Σαββάτου, Barb. ἰδε Σαββάτου, Peyrez. ἰδιμ.

Τῷ πρωῒ, Barb. τὸ πρωῒ. τοῦς φοιτὶς ἄλλοι τοῦ τὸ- Pag. 124. C
δε, idem τοῦς φόιτος τοῦ φοιτῆς. αὐτοῦ φαρακολού-
σει, Pal. & Peyrez. αὐτοῖ. τοπρ ὁ μὲ ἄλλον. Pal. κῷων, Peyrez. φοῦλοι ἐ ἄλλων ἐ ἐθνικῶν. ϛατ- ϛαλῶν. Pal. ϛατεῖσκιας. Ἰαβαΐζ. Pal. Ἰαβαΐζες. συμ-
φέρομεν, σὸ μὲ deeſt in Pal.

Pag. 103. C.

Pag. 106. B.

Pag. 107. B.

Ibid. E.

Pag. 108. D.

Pag. 109. C.

Pag. 110. B.

Pag. 116. A.

Ibid. E.

Pag. 112. C. Excl. Partif. pag. 525.

Pag. 111. C.

Pag. 114. B.

Pag. 115. B.

Pag. 126. B. Λεγολέσθαι. Vat. ἀνέλκυσιν. καὶ ἀπογράψασθαι, τὸ καὶ deeſt in Barb. ὀνομον, Pal. ὀνομν. Φιλιππικὸν, Pal. Φιλιπικὸν. τὰ παρὰ, τὸ τὰ deeſt in Pal. τὸν ἔχοντα τὴν γκλκπὴ, articulus deeſt in eodem.

Pag. 127. A. Σχόλιον ἐσώζεται τὸ π. τ. δ. ἐπιπέμπειν, deſunt in Barb. ὑπαγωγὴ, Barb. ὑπαγωγὸν. παραγεγραπται, idem παρηγτικὸν. βασιλίκων, idem βασιλικὸν. οἱ γὰρ Οἰκιδῆλοι, idem Οἰκειδῆλοι δὲ κεδῶν αὐτοῦ ἀφοτοι.

Ibid. E. Δικτὺ ὃ ἐστι, periodus hæc a Peyrez. expuncta. τὴ ἀδελφὴ, Vat. τὴν ἀδελφὴν. Διδέρχῳ, Barb. διδερχῳ.

Pag. 128. C. Ἐπίμυε, Barb. ἐν τύμῳ. μετανεμμένοι, idem φροτικὰ κεφάτοι. σοὶ τῷ βασιλέως, deſunt in Barb. αὐσὶν τοῦ, Pal. αὐσὶν τοῦ. Barb. αὐσὶν τοῦ.

Pag. 129. C. Σπαρτηριάσαντος, Vat. σπαστηριάσαντος, Barber. σπαρμιάσαντος. τῶν θήρεων πόσοτος, Barberi θῆ θήρσεων. γκωτικὸν, Barb. γκωλικὸν οὐηγκοστοῦ, Vat. οὐδικοῦγκτας.

Pag. 130. A. Μοῦσ᾽ ἐνδικέσει, τὸ τὰς δικέσιν deeſt in Barb. μοῦσ, deeſt in Vat. αὖτα, Vat. σωῦτα. καμίζειν, Pal. καμιζίειν. Σκαμάνδριος, Peyrez. καταπαστέ. παίδειδι, Pal. παύσειδι. βιβλιθήκαι, Barb. ἐκφυλάξαι.

Pag. 130. B. Ποιοῦσιν, Pal. ποιόσιδιαι. ἀπαστῆναι αὐτὸν, καὶ σοὶ, Barb. legit & punctuat ἀπαστῆναι· αὐτὸν δὲ ὁ Οἰκο. ὑπάγῃς, Vat. ὑπαγῃς. καιόσαντας, Pal. πτωσαντας.

Pag. 131. A. Μὴ γκώσαντες, Barb. γκότος.

Ibid. D. Παῦσται, Vat. παῦσιντο. ἀκαῖδε ἐν σῷ παλαστῇ, Pal. ἀκαῖδαι ἐς τὸ παλάτιον. παρατὸ ὄντα, καὶ μόγχον, Pal. παρτὶ ὄντα, καὶ σύνχρον. φορότερα, Barb. καταφορότερα. αὐτὸν δαὶ, addit Peyrez. τοὺς γαμηροὺς, Barb. αὐκίσειδαι ἢ γαμηροὺς. τοῦτο, Pal. τοῦτον.

Pag. 132. C. Τοὺς ἴστους, idem τοὺς ἴστασι. τῷ τοὺς δόρασι ἀμαιόμενοι, deſunt in Barb. φοσφολοὶ, Peyr. φοσ. φιλαπτζόμενοι, Pal. Σπεζόμε. Peyr. Σπζόμε. τὸν τῶν Δρβίων ἐκτὸς, Barb. οἱ ἢ Διβίων ἐκτὸς, Pal. correcte οἱ τῶν Διβίων ἐκτὸς. πεῖτα δὲ, τὸ δ deeſt in Barb. ἐνίκησεν, Barb. ἐνίκησον. λόγῳ θῶκρ, Barb. λόγοις αὐδιαεῖς, Peyrez. emendare λόγῳ θαδικὸ. αὐτοῖ, deeſt in Barb. παρακαλῶν, Barb. παρακαλδέντα. φιλίας, Pal. φιλίτας.

Pag. 133. B. Ἐξίωσεν, Barb. ἐχώρησεν. ἀρα, alia ἄρα. σοὶ ναστὶ, τὸ σοὶ deeſt in Pal. ἐφατσιδῶν, Peyrez. τρασφ. τρατῶ, Pal. ἐφατσιδῶν. μοῦσ᾽ ἐβρεζόμενος, deſunt in Barb. ἐφαδιδρασμένος, Barb. ἀπαλαστῶν. ἐστ᾽ ἐ. τ. λ. ὃ φ. τὸν Γαλάμαν, deſunt in Peyrez. Οἰκαμεῖσι τὴ, Barb. Οἰλικαῖσι. τὸ μὲν ὄρειδος, ita Pal. & Peyrez. Barb. φ μὲν.

Pag. 134. B. Εἶσον, deeſt in Pal. οἱ ἄρτοι αὐ ἐνιδυαὶ διάσσαν Γαλάτῃ, μὲ ἰδὲν ἄρτον. Barb. αὐ οἱ μ. μὲν ἰδὲν Γαλ. μὲ ἰδὲν ἄρτον. Barb. αὐδὲ οἱ μ. μὲν ἰδὲν ἄρτον. πλθεμβρ δὲ, præmictit Barber. πλθεμβρ γαῖδ. ἴδιαν, Pal. αἴχιν, Pal. ἀλδιν. ὄρειδον, deeſt in Peyr. ἔχοντα, ἔχοντος. ἐν αἰχμαλώτῳ, τὸ ἐν deeſt in Vat. Barb. αἰχμαλώτων. ὑδιτὸ Vat. ἐδὶν. Κυρίου, alia Κύριος.

Pag. 135. A. Οὗτον ἔστιν, Pal. ἐς Εντὸν, Barb. & Peyrez. emendate ὃ Σεντὸν. Λιβυαίου, Pal. Λιβύτων, Barb. Λιβύων. ἐλὼ μετίσκε, ita Pal. alia τῇ μετίᾳ. τυραστίδα, Barb. τυραστὶδ. ἐλεδὼν αὐτῷ, Barb. αὐτοῖ. αἰσὶ, Peyrez. αἰσὶ. Τίτου, idem Τέτου. ἐπτεθρίαμ, Barb. ἐπτεθριαμβεύσατο, Peyrez. ἐπτεθρίαμεν. αὐδιαῖσι, Barb. αὐδιαῖς.

Ibid. D. Τὸν τορφύρας, Barb. τῶν τορφυρίδα. τάξιν τοῦτον ὐκ ἀπεβλέφασι, Pal. & Peyrez. αἴχιν τοῦτο ἀπεβλέφασι. πάντοθεν, Vat. πολλαὶ. ἢ Διβίων, Pal. τῶν δυνλὸ κατοικούντων, Vat. κατοικούντε. Ρωμαίοις, Pal. Ρωμαίων. Φαντάσιαι, Pal. Φαντασί. Ἀσκανίου τὸν γὰς ὑὸν ἔφασκον εἶναι, Pal. Ἀσκανίτα, ὃν Ηρακλέους βασιλέως ἢ γὰς ὑὸν. Ρωμύ, Barb. τ. Ρωμύλ. ἐνδιμεν, Pal. ἀνοδίμεσι. ἀναδὰς, Barb. ἐκδὰς.

Pag. 136. C. Ἐκπυρ. Paris. pag. 527. Ηλιείᾳ, idem λείᾳ. ἐξροτοσαβλέσαντος, Pal. ἐφατσιβλέσαντος. οἱ τὸ τε. κε. μὲ βαυλόμενοι, deſunt in Barb. ἀπὸδωσι, Pal. πόσιδωσι. σομία, Vat. σομιὰ τε. βουλομένη, Vat. βουλόμενοι. καδίσκων, Barb. καδίσκα. ὑπέτρεψε, Pal. ἐπέτρεψεν. ἀκτίνων, Barb. ἄκτιρ ἀκτίνων. τὸ πλέον δὲ, τὸ δὲ deeſt in Barb. αὐτὸ πλέιστ, αὐτὸ δὲ ἐν τοῖς, deſunt in Pal.

Pag. 137. C. Ἐχώνευ, Barb. ἐχρημάτισ. καὶ ἐν ταῖς, τὸ ἐν deeſt in Pal. Τζόντζαν, Pal. Τζοντζὸν, Barb. Στοτζαν. ἐωμοῦσιν, Peyrez. ἐωμοῦσιν. ἀπαδὴς, Barb. ἀπαδιάδεις. τῷ πάλιν, Pal. Καρχηδόνα. οὐ τὸ Σύλ. Pal. ὁ δὲ Συλ. μὲ τοῦ, Pal. μὲ αὐτοῦ. ἀὐτὸν δὲ, Vat. κατὸν δὲ λόσ.

Pag. 138. A. Ἐπαύσατο, Pal. ἐπαύσαντο. Μυσβρεαὶν, idem Μυσβρεαν. Δελτοῖδῃ, Barb. Δελτοῖδῃς. βιβλία, idem βιβλίδια αἷς ἀφ᾽ ἑβδ τοῦτο μὲν, τὸ μὲν deeſt in Barb. ἐβδίγγοτο. Pal. ἐβδίγγοτο. βάτοι, Barb. βάοὶ. Τζόντζας, idem Σποτζας. κατεκρὐπτετο, Pal. κατακρὐπτετο.

Ibid. E. Δικτὸν, Pal. τοῦσιν. ἐρατοσθ᾽, idem ἐρατοσθένην. Pag. 139. D. Τζοντζᾶς, Var. Σποτζᾶν. Ιωδίνλω, Peyrez. Ιωσίνλω. ἐν αὐτῷ, Barb. ἐν αὐτοῖ. Ιωτζὶν, Ιωτζὸν, Pal. Οὐντζὸν, Οὐίντζαν, Peyrez. Οὐγίν. Γαβάδιον, Pal. Γαβάδιαν. Barb. τὸν γὰρ τ. Γαβ. αὐ τὸ χ. πλησὶν, deeſt in Barb. νὶ τὸ Δβράσιον ὄροι φοινὸν, Barb. νὶ τὸν Λβρασίου ὄρος φοῦ.

Pag. 139. D. Κατελασὼν, Pal. λασὼν. ὄρος, ita Pal. Barb. ὄρει. ἐν αὐτῷ, Vat. νὶ αὐτὸ. ἐν τῇ αὐσφὶχ, τὸ ἐν deeſt in Barb. Οὐτίων ὤν, Peyrez. Οὐτίωνι. μόνος, idem μόνοι. συρρατίσας, Barb. ἐρατοσθένει. γίγροτα, deeſt in Peyrez.

Pag. 140. C. Ηπειρῶ, Peyrez. Ηπτοῦ. Barb. Κτηρὶ. τῷ σοὶ τὰ· οἱ τοῖ ἄλλοι ἄρκτοι τὲ Ρωμαίοις, Peyrez. καὶ πᾶσοι τοῖ ἄλλα τοῖ Ρωμαίοις. Πομπήτιν, Barb. Πομπήτιον. Πομπήτιαι. Peyrez. Πεωδίντιν, Barb. Πομπήτιον. Πομπήτιας.

Pag. 141. C. Αλὰ ἐ Σοκιωσῖνος, Barb. ἀλὰ σὺ. ὃ Μιθριδάτης, deeſt in Pal. Τζόντζας, Barb. Σποτζᾶς. ἐγίρας, Vat. ἀγίρας. Ιμαῶν ἀφοῦσα, idem Ιμεῖσαν ἀφοῦσαν. Τζόντζε, idem Σποτζε.

Ibid. E. Σαὶ τοῖ ἐρατοσθένει, Peyrez. σοὶ τοῖ ἐρατοσθένει ἐν Βιβλικὴ Μωυσιακῶν, Barb. ἐν Μωίρσεσι. Τζόντζε, Vat. Σποτζῆ. ἐκάτειραι, Pal. ἐκατζίραις. Τζόντζας, Vat. Σποτζᾶν. αὐὸν ὧν. Peyrez. ἰδὼν τινα. πάντοτε ἐκείνοις τ᾽ ρ. δ. τ. Σ. τ. ἐ. παρακαλόσε, deſunt in Peyrez. Νομαδῆς, idem Νομάς. Barb. Νομάδες. Peyrez. Κουντζίνα. Βιβλικὸν δὲ, Barb. Βιβλικὸν. ἐρατοσθένει. Barb. ἐρατοσθὲν. Pal. ἐρατοσθὲ

Pag. 167. C. Περσῶν Δεες. Barb. Ρωμαίων βαρ. τὸ τὸν πο. Pal. τοῦτον πο. διαβιβασάντα, idem διαβιβασάντος. Οὐσπάγλω, Pal. Οὐστπάγλω, Barb. Οὔστπον.

Pag. 249. B. Οἱ μὲν, οἱ δὲ, Barb. ὁ μὲν, ὁ δὲ · ὀργὴ, Barb. δὲ ὀργὴν. Αὐγούστ, Pal. αὐτῷ · ἐκβαλὼν, deeſt in Peyr. Ἐξωσίαν. Pal. & Peyr. Ἀζωσίαν.

Ibid. E. Ζζωσικῷ, idem Ἀζωσικῷ · διοσίνοις αὐτῶν, Barb. αὐτὸ · Χρυσικὸς, idem Χαζικὸς · μαγικὸν, deeſt in Vat. ἰωάννει ἐτῶν ιε'. Barb. ἔτῳ ις'. ᾧ τῷ ἀγορᾷ ·

Pag. 250. C. Χώματι, Peyr. χώματ. ὑπερεῖ, Barb. ὑπαμπε. ὑπακατέζιδε, Pal. κατακατέζε, Barb. ἀπακατιτέδε. κατεκαύσαμεν, Barb. κατφάμεν· Βρίλιοι, alia ubique Βριλλοι.

Pag. 251. B. Τὸν ἀγίων Ἀποζόλων, deeſt in Pal. ὑπὸτρόπου, Vat. ὑπαλήσαμεν · ἰδιοκτιώτης ια'. · Pal. α' ὧν τῷ, Barb. τῷ. ἀπὸ τῷ Χαλκῇ, deſunt in Pal. Ἐλδοῖτις, Barb. Ἐλδαϊτις.

Pag. 252. B. Αὐτὸ, deeſt in Barb. Δόμασι ἔτῳ ιδ'. ι'. Peyr. ἔτῳ ιδ'. ια'. τοῦ πρὸς ὄδυσε, τοῦ πρὸς deeſt in Vat. ιγδ'. β'. deſunt in eodem ᾧ Τοῦτοι, deeſt in Pal. βάζβαι, Barb. Βάζβοι. Βόσμια, Vat. Βόσμοι. · σὺ δυκάσιν, Pal. σὺ δικάσιοις· ἀσοχῶν, Barb. ἰσοτηχῶν·

Ibid. E. Pag. 253. D. Κελδίοις, Vat. βουδίοι. χαρακάλων, deeſt in Pal. Διαφυτόσιν, Vat. ἀβροκάσιον. φολαγγίμις ᾗ, deſunt in eodem. τῷ χωρῳ τούτῳ, deeſt in Barb. ωσεσζάπεσαν, addit Pal. τοῦτῳ. ὁ τῷ σωπῇ τῷ ἀγίῳ τοῦ ἥμ, Barberin. τοῦ ἁγίου τοῦ ἥμ, Peyrez. τοῦ ἁγίου Εὐφημίου τοῦ ὅρμ. ᾗ τοῦ αὐτῷ μὴ ἐγγυοποιήσαντα, deſunt in Vat. Προκυνοβούτων, Vatic. Παφοβούντων· ὑπαγῳρε, Vat. ὑπαγορᾷ·

Pag. 254. D. Στεφάνε, Barb. Ὑπαγῳρε · μαρτυρ, Vatican. σὺλατ. τῷ Πισσᾷ, τὸ τῷ deeſt in Barb. ὑπαγῳρε, Vat. ἐπ. Δεκιμβρίῳ, ita Barb. & Peyr. Vatic. Νομβρίῳ · Κένου, Vat. Κάνυ. ἀβροκάσιον, Pal. ἀβροκάσιον·

Pag. 255. C. Ρωσὶ, Vat. Ρωσὶ, Peyr. Ρωσὶ ὕτως ἔσεσυ, Pal. κατέσεσυ· Ἐπισκόπῳ· Barb. & Peyrez. Ἐπισκόποις· κατεκαυσθήσεσι, Vat. κατεκαυσθήσεται. Χριστὲ, Vatic. τῷ Χριστὲ, Peyrez. τοῦ Θεὸ · φοροῖα αὐτῶν ὁμοίᾳ τῷ λοιπῶν Οὐάρων, Barb. ὁμοία τοῖς λοιποῖς Οὐάροις, Peyr. φοροῖα αὐτῶν λοιπῶν Οὐάρων·

Pag. 256. B. Διαφορημένος, ita Peyr. Barber. διαβήσομεν· μικαιοῖ, Peyrez. χρικαιοῖ · ἀπὸ ἐκείνου, Peyr. ἐν ἐβδόμῳ· ἐπάνω, deeſt in Vat. Χιτὲ κώμης, Pal. Χιτσάνωμεν, Peyrez. Σίτω κωμῶν · ἀγρυφὰ, deeſt, in Barb.

Pag. 257. B. Μετὰ τὸν ὁμοῦ τοῦ συγκλῆτο, Barb. μετὰ τὸ κλῆσαι συγκλητικὸν · Χίτε κώμῃ · ἐνεῖδεν ἐξεμάτε αὐτὸν, Barb. ὁπίσω ἴζαρ. αὐτὸ · τῷ βαρβάρῳ, idem αὐτῷ · Τζυρίλλα, idem Τζυρίλου · μὴ δὲ ἐορτὴ τοῦ Πάσχα, idem μὴ δὲ τὸ ἄγιον Πάσχα. δίνωμεν, Barb. δῷ σφαγὰ, Peyr. δῷ φοῦσιν · καὶ σπουδεῖσα τοῦ βαρβάρου σώσει καὶ τὸ μοῦσον αὐτοῦ, Peyr. ἓ σπουδῆσα τὸν βαρβάρου σωτηρίαι ᾗ τοῦ μοῦσον αὐτοῦ. Barb. nihil aliud legit præter κὴ τοῦμοῦσον αὐτοῦ. καὶ διέπεσεν. Pal. & Peyrez. ἐς διὰ. Σαγγάριος, Vatic. Ἀγαῖσιν, Barb. Σαγγάριον. ὑπάτου, Barb. ὑπαρχ, Peyrez. ὑπατ.

Ibid. D. Τσαγγᾶν, Τσαγχᾶν, Vat. Ἐπ. Γαϊρινε, Vat. Νεαβρίνε, Barb. Εὐγένιε. δεκάσαντες, Vat. δεκάσαντα, ἃ σωπιφώνατε, Vat. ἃ σων. Barb. αὐ πω. εἶκα, Vatic. αὐτοῦ, deeſt in Peyrez. ἑκάλεσε, Vatic. ἐκάλω σε. ἓ ἐδιμάδια, καὶ ἀκκατσήρισεν, deſunt in Barber. καὶ τὰς σκε, deſunt in Vat. & Peyrez. σκηνᾷ, Peyr. ἐορτὴ·

Pag. 258. D. Χωρίσαι, Peyr. χωρῆσαι· ἐκρᾶζον· ᾠλον μ. α. ι. ὁ δ. Π. ο. φ. καὶ τ. σ. Π. ι. α. α. ο. ὅλα εἰς τῶ μίαν, Peyr. ἐκραζε αἰ· αἰ·, ὅλαι, ὅλαι εἰς τῶ μίαν· ᾠλον διὰ, ᾠλον ὑπὸ, Peyr. ᾠλον διὰ, οἱ δὲ ἐξελθόντες, Barb. οἱ ἐξελθοντες, Peyr. οἱ δὲ ἐξελθοντες· εἰς τὰς ἐκκλησίας, Barb. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ δὲ Ἀφυλίῳ μίαι, Vat. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, Barb. τῷ δ' αὐτῷ μίαι· Βασιγόλιι, Pal. & Peyrez. τὸ λα. ἀπαρέσκοντα, ita Peyr & Barb. ἀπαρέσκοντα· Ἀνασκαπτόντα, Vat. ἐ Ἀπα. Πλακιδίαι· alia Πακιδίαι ἐς·

Pag. 259. B. Edit. Paris. pag. 329. Ἐφέσιοι, Barb. ἐγίντο. Αὐγένε μίαι, Vat. Αὐγούσε μίαι. · ἐκβλεῖν, idem ἐκβλεῖναι· παρακαῖν, idem λαμβάνειν· ὡς καὶ. Peyrez. ὃ καὶ· ὕσαν διὰ deſunt in Peyrez. μακέτα, Barb. ἐνηβικὰ· μπαζέκια· Barb. μακέκια · Peyr. μακέλια · ἐξπατέσαντες, Barb. ἀπατέσαντα · ὡς καὶ λοιπ. τὸ καὶ deeſt in Barb. Ἀμβυρσοφάτου, deeſt in Barb. Βρικοσοφῶν.

Pag. 260. C. Ἐδόμαδα, Barb. ἑπτακάδα· Εὐπύχιος, deeſt in Barb. τῷ δ' αὐτῷ μίαι, Barb. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μίαι · αὐτοῦ τῷ A. Barb. αὐτοῦ. ἀζῶν ὕδα, Peyrez. ὕδατ. ἀζύκτου, deeſt in Peyr. Barb. ἀζύκτου · ἐπικοινώσει τὸ πατρῶν αἷμα, Vatic. ἐκβυτοῦσιν τὸ πατρῶν λάμ. ἰου ταπίσι, deeſt in Peyr. Ἰωσίου, Vat. Ἰωσιπιόν. ἐπάδλεψε, Barb. ἐπαδλέψει.

Ibid. E. Ἐτῶ ζ'. Peyr. ἔτῳ ζ'. φοινόσσιν αὐτὸ τὰ ὀδόντα, Barb. φοινοκοπία, Peyrez. ὄδοντα · εἰ Ἐφεσίοις, τὸ ἐν deeſt in Barb. ἐν Βοζαντίῳ, τὸ ἐν deeſt in Peyr. αἴγυφλε, Vat. & Peyr. αἰγαῦλα · Ἀβάρε, Barb. Ἄμαρε. μεσαυλὰν, Peyr. μεσαῦλα · τοῦ μαγκάκε, deeſt in Peyr. ἐ ἐχομένοις ιδ'. ιδδ. deſunt in Peyrez.

Ἐχμοτάσαντας, Barb. & Peyrez. ἐπτοπάσαντας · δὲ· Ibid. D. λα, Pal. & Barber. δὲλα · ὁ σὺ αὐτοῦ, τὸ ὁ deeſt in Vat. & Peyrez. περιφαντόμενος, Vatic. πέφαντομένου·

Pag. 261. A. Παρεκμαίνε αὐτὸ, deſunt in Peyr. ſubdit Palat. τοῖς χρυσοῖοις, καὶ αὐτὸ ἔκαυσε αὐτὸ τοῦ ἰδίου διατάγματ. Μακεδόνος ἐὸν δ'. Peyr. ἐ τὸν α'. ἰωάννει ἔτῳ ια'. idem ἔτου ια'. ὁ βικαλδὶς, deeſt inBarb. τὸ σκάκιον, deeſt in Barb. Ῥωμαϊσὶ ἐπίσκοπι Βαζιλικῶς, deſunt in Barb.

Pag. 262. C. Ὅστι φοσάτον, Barb. & Peyrez. ὅστι σφοσᾶτο · Ἰωσίτε, Barberin. Ἰωσιωσὶ · σωρὸ τοῦ αἰκαλμοῦ αὐτοῦ· deſunt in Barberin. Πέτρου καὶ Παύλε ἐν τῷ ὀρατορίῳ, καὶ τῷ ἁγίων Ἀποζόλων, deeſt in Peyrez. ἐξ σάκκε, deeſt in Barb.

Pag. 263. A. Ἀνασζάσει, deeſt in Barb. Peyr. ἀνὰ τέσσ. αἰ ἐ. Pag. 264. i. χμαι ὑλλαδὶ ν. χ. αἰ· ἐ· σ· τ· α· α· ν. ἐ. ἀ. α· ἰ· ἀ· ἐ· ἀ· ἰ· ἀ· ἐ· ἀ· ἐ· ἀ· ἐ

Ῥωμαίων . ἀνάγκαις , ὑπηλάσαι , Barb. & Peyrez. ἀπειχέλαν , &c. ἢ πάσσων, Vat. & Peyr. τμηκτικὸν . ὃ βακτηλὶ, deeft in Vat. ἐξωλέγοντας, Barb. ἀπωτέ-
Edit. Parif. τονται . Καρδοκίαν , Barb. Καδκερίαν . Καρδικίους
pag. 530. δὲ ἐν τοῖς κύμασι ὄνομα, Barb. ὃ ἐν τοῖς κύμασι ὄνομα , Peyr. Καρδοκίους δὲ ἐν τοῖς μεγάλοις , idem κεχίτωνι φρίσσοντα , Barb. ἀπρόπτωτον . Διεκπλεύσαν τ'. Barb. Δεσ. καὶ Φίλιππον, ita pariter Pal. alia Φιλοτιμεῖσθαι. Καρδικηνοὶ , Barb. Καρδικηνῶν . ὑγρόμια , Barber. ὑγκυμίαι .

Pag. 170. B. Περιβέλλα , ita Pal. Peyrez. κατάδικα , correcte παρίκειτ. τοὺς Μαδύας , Barb. & Peyr. σὺν Μαδύαις , Pal. & Peyrez. Σκλαβίσιον , Barb. Σκλαυίσιον . περιτείνων , idem ἐπιτείνων περιτείνων Λιβόφρυγα, τοὺς Σκλαβίνους ἐφαρμόσαντας, Barb. Σκλαυίνους, Peyr. ἐπιφερόμενον . συφηβιδλωτὸ, idem συφηβιδλωτὸ. τὸν ἀνα-λόβ, idem τὸν Ἀνα-λόγ. ἐξυγτίδας . ἢ Μωσῆν . τὸ ὃ deeft in eodem. ἑκατὸν , deeft in Peyrez. ἐχωσι , Barb. ἐχωσι . τὸ Δ ζεῦλον , idem Δεζεῦλον . Καρδικηνοὶ , idem Καρδικηνῶν , Peyrez. Καρδικηνῶν . ἐπὶ τάτερ , idem ἐπὶ τάτταρ . ὑποβαλλόμενον , idem ὑποδαλόμενον .

Pag. 171. A. Περιγεγράπτο , idem περιγεγράπ . λυμαίνεται, idem λυμαίνεται . μυτείδη , Vat. & Peyrez. ἐπαίδη . ἀδιμνῆτος , Vat. κυμνῆτος , τοῦτο συμπεφύκασι . Barb. συμφύκασι , Vatic. & Peyr. συμπεφύκ . Ιλλίτης , Barb. Ιλλίτην . Καρδικήνης , Vat. ubique Καρδικηνῶν , Barb. Καρδικήνων .

Ibid. E. Φῶδος δὲ ἄκμασε ἐπικαιρότατ τῇ Φιλοτιμίᾳ , Barb. οὐδὲν δὲ ἀκμάσε περιττοῦ ἐν Φιλοτιμίᾳ . ῥοῦλ Ῥωμαίων , τὸ Ῥωμαίων deeft in Barb. & Peyrez. πάσας ἐπὶ τοῦ . φοῦ . Peyrez. τοῦ . φοῦ . Εἰλόγων ἐπὶ τῷ ϗ . Peyr. ἐπὶ τῷ ζ'. Γραγόμιν ἐπὶ τῷ κδ'. Peyrez. ἐπὶ τῷ κα'. Ἀδέμων Χαλκέα , Pal. & Peyr. βαρβάκωσ . τῶν τι Ῥατικίνων τοῦ Κωνσίνε , Barb. & Τριστάνου , τοῦ Βαρσίνε , Peyr. τοῦ Κοσίρε . τὸ Σαιτέτε δὲ ἐπιφανέντ , Vat. ι. & Peyrez. Σαίρπλε . ἢ τοῦ Αἴμων , expunge Vat. ι. Τεμμὼν . Barber. & Peyrez. Τοριὸν . ὧν αὐτὸν , Barb. αὐτὸν . τοὺς τοιούτους , Barb. τοὺς τοιούτους τοὺς ὁμοῦ . ἀβρυσμένοι , Vat. ἀβρυσμένοι .

Pag. 173. D. Κέκτο τὸ ἐκμύστηρον . Vat. ι. Pal. & Peyr. ἴσωτο . τοῦ τάνυ ζω . Vat. ι. τοῦτο . κατ' αὐτὸ , Barb. κατ' αὐτὸν . παρεσθόλλ . idem παρεσθόλλ . ἴστερ τοῦ Ῥωτσίνω , Barb. ἴστερος τοῦ Διστσίνε . ἀναβλασθέσα , Vat. ι. ἀναβλάσε , Barb. ἀναβλασθέσα . Vat. ι. ἀναβλάσε . Peyrez. ἀναβλασθέσα . ἐπὶ τοῦ ω . defunt in Peyrez. σωσάμενος , Vat. ι. & Peyrez. σωσαμένως . ὑπωτεῖναι αὐτῷ , Barb. αὐτοῖς . ἐπιθέτεν . ἐπιθέλεναν . Vat. ι. Pal. & Peyrez. ἐπιθέλειν . ἀπολογήμενοι , Barb. ἀπολογημένων . ὑπὸ τῶν ἀντ. μαθὼν αὐτοῖς . Barb. ὑπὸ τῶν ἀντ. μαθὼν αὐτοῖς . ἀπὸ τῶν ἀντ.

Pag. 174. B. Παπαγόμεν , Barb. παπαγόμεν μὲν βάρδον , Barb. μὲν βάρδων . πάλιν deeft in Vat. ι. & Peyrez. Γραγόμιν ἐπὶ τῷ κδ'. Barb. & Peyrez. ἐπὶ τῷ κα'.

Pag. 176. B. Τὰν Ῥωμαίων , deeft in Vat. ι. ἀπαλωδόσας, Barb. & Peyr. ἀπορροδόσας .

Pag. 177. A. Μεγιστάνες , Barb. τοὺς μεγιστάνες , Peyrez. τοὺς μεγιστάνας . τὸν μέγαρον , Pal. & Peyrez. τὸν Μέγιστον . ἀμμιάνων , Pal. φιρὸ μιον . Βιοδὲς , Barb. Βιστὰν . ἱσόνυμ , Barb. & Pal. ἰζώμ , Peyr. ἰζώμ-γάρ .

Ibid. C. Ἀνεδίχεσθαι, Barb. & Peyr. ἀνδιζόμεν . τοῖς Περσαι , deeft in Peyrez. τὶ ἁρέσκοντα , Peyr. τὶ ἁρέσκοντα . Barb. μέλισσαι .

Pag. 178. C. Εἰλόγων ἐπὶ τῷ κζ'. Peyr. ἐπὶ τῷ κ'. Γραγόμιν ἐπὶ τῷ κδ'. Peyrez. ἐπὶ τῷ κα'. σὺν Νορσῆ , deeft in Peyr. Barb. Νορσὴν . τοῦ αὐτοῦ . Vat. ι. αὐτὸν , Barb. αὐτὰ . a verbo ἐνοδίδεα primo, ad aliud fecundo poſtrum, cuncta deſunt in Barb. πάσας αἱ Ῥωμαίας . Barb. πάσαι αἱ ἁμαζόπρορα δυνάμεις , ἓξ πάντες ἱστρατεύσαντο χῦ Βαρμίρ . τάτο , deeft in Vatic. ι. Peyr.

Γραγόμιν ἐπὶ τῷ κα'. Peyr. ἐπὶ τῷ κδ'. ἰσόνι Μαρτίῳ , Pag. 179. B. Barb. Οκτωδρίῳ . χρόνοι σκοπέων , Peyr. χρόνῳ τοιούτῳ . τὸ αὐτοκράτορα , deeft in Barb. & Peyr. ἀρχομένου τοῦ , Peyr. ἐρχομένου . ὑπὸ δὲ τῷ ὡσ. σπ. φυσήματος , defunt in Peyr.

Τὶ , Peyr. ὠδὶ . Βιδὶς , Barb. φοιδὶς . Δποὶν , alia ibid. E. Δποὶν . ἀπὸ δὲ τριῶν , τὸ τρὶς deeſt in Barb. & Peyrez. σὺν τοῖς ἀνδράσι , Regium mendoſe αὐτοῖς . pag. 531. Γραγόμιν ἐπὶ τῷ κβ'. Peyr. κδ'. Σάμων , Peyr. Σίμμων .

Δοῦζητορε . Peyr. ubique Δοῦζήτωρ . ἐβουλεύ ζ ζωσεῖρ ὄντες . Pag. 182. D. ἐπὶ τὸ δωμεῖον , Peyrez. ἐπὶ τοῦτο δωμεῖον . ἐπὶ τῷ Περσικῶν , Pal. & Peyr. ἐπὶ τὸν Περσικὸν . μελὶ δωρὸν φίσον , Peyr. μὲ . Barb. ἐλέων . συφήγοντα τάδε , Peyr. συφήγοντα δὲ . καρτερίσιν , Peyr. καρτερεῖ . συφήβδηδον αὐτὸν , Vatic. ι. αὐτοῦ . ἀλμαλαντίζουσ αὐτοὺς , Barb. & Peyr. ἀλ . τοὺς ὁμοίους αὐτῶν .

Τὰν Περσικὸν , deeſt in Vat. ι. & Peyrez. Σκλα- Pag. 183. C. βίνων , Barb. & Peyrez. ubique ſcribit Σκλαυι . a verbis ἀπολογήσο θαι, ad verba ὁ Περσικὸς θησ cuncta deſunt in Peyrez. ὁ δὲ Τατάρμ , Vat. ι. Τάτταρ , Peyr. Τατατος . Μουσούρου , Pal. Μουσοῦρον , Barb. Μωσούλαν . ἐκέρας , Peyr. ὑπάγρας . ἀνεῖσθρασις , Peyrez. ἀνεῖδοσις .

Σκαλίτωνδε , Barb. & Peyrez. ubique Σκλαυιν. Pag. 184. C. τὸ ζῶτα deeſt in Peyrez. Τατσίμεφ , Peyr. Τατσίμερον , ἓ τὰ ψίχα , deſunt in Barb. & Peyrez. Ἐξκαθάτωρ , Barb. & Peyrez. Ἐκσκα . ἀπὸ τῶν ἀνὰ ἀδρυφὰ ζεύξας αὐτῷ , deſunt in Peyr. ἐνδύων δόνα . Peyr. ἐφοδὸν . Δπαλεώσιν ἐπὶ τοῦ ι'. alia correctius ἐπὶ τοῦ ι'. ἐνεφύρων , Peyrez. δύο κορυφὰς .

Σκαυνδαλὶς , Peyrez. ἐπὶ ὀφαλὸς . Σίσυτος , Peyrez. Pag. 185. B. Σίσυτον . τὸ Σίσυτον δὲ ἐπιφανέντ . Peyrez. τὸν Σισυτῖνον δὲ ἐπιφανέντα . παρεδόλλ , Peyrez. ἀεδὶς , Pal. παρεδόλλ' τῷ ἀνῷ ἐπὶ .

Σκδυένας , Pal. Σκεσυδίνται . μορτοφυΐδαι , Pal. Ibid. E. Ἐπτορφὶ δαι . τάντα τρίκαιρα , Peyrez. τοῦτον τρίτον . τὸν τρίκαιρον , Barb. & Peyrez. addunt σὺ τοργοῦσι . Νοδαὶ , Pal. Νομαὶ . Γεγέμν , Peyrez. Γίαμμεν . ἐνεδίπνου ἔνδον , deſunt in Peyr. σωκχὶ Σίττε , Vat. ι. σωκμένου .

Ὁμαὶ , Pal. τριαὶ . Βακχάμε , alia Βάγχαμοι . μείμοι , Peyrez. μίμοι , forſan μίμαι . Δπαλώσασ τὰ σαρ. αἱ δὲ Pe. ἀπὸ τῆ σαβίνων πεζέλαντας , deſunt in Peyrez. Ιαβακὶς Barb. & Peyrez. Ιαβακίῳ . τοῖς ἀρμοῦσιν , Barb. & Peyrez. τοῖς ἁρμοῦσιν .

Εἰς Νομὲς , Pal. & Peyrez. εἰς Νάβες . διλακέσσε , Pag. 187. C. Barb. διλακίσεις , Peyrez. διλακίσσε . Ρουβίλλε , alii coldd. Αμβίλλε . Δπεκτασε ἐπὶ τ'. Pal. τὸν ζ'. ἐξέκλισιτέ , Peyrez. ἐξεκλίσεις .

Ἐλλόγιον ἐπὶ τῷ κ'. κ'. ἐκκτασκασίσ , deeſt in Vat. ι. Pag. 186. B. ι. & Pal.

Τὸ ἀγὸν , Barb. τὸ δὲ τὸ ὁ ὄχλω λωμπρῷ Ῥωμαίων Pag. 189. A. Pal. ὀγκχλωμ τῷ λωμπρῷ Ῥωμαίῳ . ἴχμα τὸν βάρβαρον , Peyrez. ὄχμ .

Τὸν σφηβδίων . Peyrez. τὸ σφηβδίων . ὃ λιὸς , Vat. Ibid. D. ι. ὃ τρατὸς . μὴ κατελάδεται , τὸ μὴ deeſt in Peyrez. Κωνσταντῖνον γοιμκὶ , Barb. γοιμκὶ Κωνσταντῖν , Peyrez. Κωνσταντῖν τῷ γοιμκὶ . ἐπὶ ἐκκλησίᾳ . Barb. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ .

Φερμὸν τὰς διαδέσεις , Barb. τοὺς τὰς διαδέσεις . Pag. 188. D. τῶν νέων , Peyrez. τῷ νέφ . ἐπὶ πολλοὶ , τὸ ἐπὶ deeſt in Barb. ἐνδὺν , Vat. ι. ἐνδὺν . ἀδιστατὶ , Barber. ἀδεστατὶ . ἀπαδέσατο , Barb. ἀπαδέσατο . τάτσαι οἱ Ρωμαῖοι κρυστοὶ ἐν. μὲ φὸ. deſunt in Vat. ι. & Peyrez. σπιμώσασ , Barb. διαδέσασε . τῷ Χεγάνῳ τοῖς βαρδάροις μόνοι , verba τῷ Χαγάνῳ deſunt in Barb. Peyrez. legit μόνοι . ὃ δὲ Κωνσταῖλος , Barb. addit μόλις . ἐξέχοντας οἱ πικοὶ , Barb. ἐχχέτας οἱ Νάβες , Peyrez. ἐξέχ ετας οἱ Νόμαδοι . τάντα αἴρει , τὸ τάνυλω deeſt in Barb.

Βελλοντες αὐτῷ τὸ αὐτῷ deeſt in Peyr. ἐλαυνόμεν σαὶ . Pag. 189. D. τῳ , Peyrez. ἐλαυνόμεν ταυτὶω . καὶ δίωτοι , deeſt in Peyrez. Γεγμικὶ , ita Peyrez. Barb. Ῥωμαικὶ . ἐρευτικὸν ἐχ . ὃ δὲ Πι. σὺν τοῖς τῶν Δλέξ. deeſt in Peyrez.

Περεβδλτὸν , Vat. ι. ἐρατικὸν . ἐβ πατρὶ , ita Pag. 190. B. Barb. Peyrez. ἐβ αὐτῷ . Pal. πατρὶ . τὲ ἐβχ αὐ-

ἡμ. Barb. αὐτὸ. Πατριαρχικὸς ὑφέπει, Peyrez. τὸν Πατριάρχην. τοῦ ὑπ' αὐτὸν. Pal. & Barb. ὑπ' αὐτὸν. ὑπὸ αὐτὸ, Barb. περὶ αὐτὸ. ιε΄ τὸ Φ γράμμα, Pal. ιε΄ τὸ γράμμα, Peyrez. ιε΄ τὸ φράγμα. λόγον ἢ δόλον, Barb. & Peyrez. πρὸ αὐτῷ δόλον. ἐξεκύλισε. Pal. & Barb. ἐξέκυ. τὸ δόλιον, Pal. τοῦ τῷ πάσαν τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, defunt hæc in Barb.

Pag. 191. A. Edit. Paris. pag. 532. Χωζᾶν, γωλᾶν. τὸ χωλὸς deest in Peyrez. τοῦτο Φιλοπονεῖν, Peyrez. τοῦ βασιλέως. ἄμα λεγόμενα. Barb. & Peyrez. ἀπελογήσατο. Ἐντολικὸς, Barb. & Peyrez. Ἐντολικόμενος. καλέσαντα, deest in Peyrez. ἀνέτειναν, Barber. ἀντέτειναν.

Pag. 191. B. Προεδίωκτο. καὶ τὸ ἐπακόλουθα δὲν χα. καὶ τὸ πω. διώκτων, defunt in Peyrez. Barb. ἢ τὸ παρακόλουθα χαλκοῦ. ἢ τὸ ὑπακούοντα διώκτων. Pal. vice δὲν legit ξηπὸν. Ἀρμόμενον, Peyrez. ἤφεσαν. φοσάτας. σὺ δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, defunt in Peyr. ὑπ' αὐτὸ βασιλεύοντα, addunt alii codd. οἱ δὲ μὴ Γερμανὸν φρουραρχήσας (Barb. ἀπορριφέσας) ἐκφεύγει, μηδὲ γὰρ ὅτι αὐξηθὰν ὑπὲ Μακρὰν βασιλεύσας.

Pag. 192. C. Ἐφέρησαν. Pal. διάρτασαν. τῇ Κύρᾳ. Barb. οἱ τὰ Κύρᾳ. μὲ χρῶν, Peyrez. μὲ ἐχρ. ἐπτὰ ὧραι, Barb. ἑπτὰ ὧραι.

Pag. 193. B. Ἐτίμων, Barb. ἀξιῶμων. τὸν Ἀσικρίτου, Vat. 1. ἢ Ἀσικρίτου, Barb. τὸν Ἀσικρατὴν, Peyrez. ἢ Ἀσικρίτου. φάσιν ἦρ ἥμερ ἦρ ἐφῆ ἐφάνη τοῦτον, Barb. ἐφάνων, Peyrez. φάσιν τοῦ ἡμέρα ἐφάνη τοῦτον. ἐπιμελῶν κατεσκεύασε, τὸ ἐπιμελῶν deest in Vatic. 1. Peyrez. κατασκεύασε τοῦτον, Peyrez. τοῦτο. τοῦτο φησάντος, Peyrez. τὸ σφ.

Pag. 194. A. Νάμῳ, Barb. γάμῳ, Peyrez. τόμῳ. ἐν ὧραι τῷ δὲν αὐ. αὖ. οἱ τοῦ τοῦμπου, defunt in Peyrez. ἐνδυνωθῆ, deest in Peyr. καίριον. Barb. & Peyrez. κατὰ τὸν τὸ τὸ, Vat. 1. τὸ, Barber. & Peyrez. τῷ. τὸ δὲ Φ. φρ. ἀπ. ἀσ. Βίλιον, defunt in Peyrez. τὸ Ρωμαϊκὸ ὑποτρέματτα, τὸ τὰ deest in Barber. Vat. 1. & Peyrez. ὑποτρέμα. ἀυτομμένται, Barb cr. & Peyrez. ἀντομμένται.

Ibid. E. Ἀπέστειλε. Barb. ἀπελθὸν. ἐφετεῖῳ, Peyrez. ἐπὶ σολέᾳ. Ἐκκαθέτωσεν, Barber. Ἐκκαθέτωμεν. Δανιηβρὴρ ζ. numerus ζ. deest in aliis. ὑπατείας, Peyrez. ὑπατείαν. Pal. ὑπατ. Vat. 1. δὲ ἐλθὼν, Peyrez. ἐλθὼν. Ἰαμόπολιν, Barber. ἱερὰν πόλιν. Ἀρζιμοῦ. Barb. & Peyrez. Ἀρβιμοῦ. ἀπὸ ἐλεφαντου, Pal. ἀπὸ ἐλεφάντων. Κεφάλησον, Barb. & Peyr. κεφάλησεν.

Pag. 196. A. Ἀπέτειναν, Barb. ἀτείνων. ὧν τὸ, τὸ ὧν deest in Barb. Δομεστζίας, Barb. Δομεστζῖα. Ἐξεωπιστάρων, Barb. & Peyrez. Ἐκσπα.

Ibid. C. Πέμμ. ἐπὶ τὸν Δημοσχρ. Barb. πέμ. ἐπὶ τὸν Δημοσχρ. πέμ. ἐπὶ τὸν Πρω. αὐτοῦ πρώτα αὐτοῦ. defunt in Peyrez. τοῦ ἀτοκρίνους ποιμένα, τῆς δὲ ὑβρις πλατυσμοῦνοι, desunt in Peyr. ζῶν, deest in Vat. 1. καὶ ἐ Γερμανὸς ἀζῶν ἐπὶ τοῦτο, desunt in Peyrez. ἐπὶ τὸν Θυρρικὸ, Vatic. 1. ἐπαρχὸν. Μάνῃρ, Pal. & Peyrez. Βοϊλὸν. Ἰωάννα Τζίντζαν, Barb. Ἰωάννα καὶ Τζίντζαν, Peyr. ἰω. Τζίντζαν. τὸν ἢ Ἀβδοῦμεν. σὺ τοῦ deest in Vat. 1. Peyrez. Αὐδοῦμεν. ἔ Σαφάρου, Palat. καὶ Ἀνδρὸν τὸν Κοκκινον, Barb. ἔ Ἀνδρὸν, ἢ Σαμβρὸν, Peyrez. ἢ Ἀνδ. τὸν Κοσμικὸν. ἢ Ὀρμιόθη, Barb. τὸν Ὀρμιόθη.

Pag. 197. C. Κιστία. Barb. σκιστία, Peyr. σκιστία. Ζακχαρίου ἔτη κβ΄. Barb. ἔτη κβ΄. Κόντσια, Barb. Κόντσια, Peyrez. Κοντσία. ἀπέλεσεν, Bar. ἀπόλεσεν.

Pag. 198. B. Ἀγγαρεύειν, Vatic. 1. ἀγγαρὸν. ἐν τῷ σὺν τῷ, Peyr. ἐυτὸν τῷζε. ἢ ἐπιβολὴν, Vatic. 1. τῇ ἐπιβολῇ, deest autem in Barb.

Ibid. E. Ἡράκλειαν, Vat. 1. ὁ Ηρά. πεσκλαμμένα, Barber. & Peyrez. πεσκλαμμένα. ἐλείπει, Barb. ἐκείνη. ἐρωτοῦ τοῦμῦ, Vatic. 1. ἐρωτὸν σοῦτ. τῷ Αβδοῦν, deest in Peyrez. τὸ τῷχρ, Barb. τῷ Αβδοῦν. τῷ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Vat. 1. ἐν τῇ. σωματόφυλακτος ἐπολεμᾶτο, Vat. 1. ἐτ τῇ. σωματόφυλακτος ἐπολεμᾶτο, Vatic. 1. σωματόφυλακτος αὐτοῦ, Barb. αὐτὸν ἐπολεμᾶτο. ἐνδικτιώνος ζ΄. τὸ ζ΄. deest in Barber.

Pag. 199. D. Ὁ βασιλεὺς βασιλέων. τὸν ἐ βασιλὲ deest in Barb. τὰ τῆς σολωτίας, Peyrez. τόλμας. οὐ βάρβαρος, Barb. οἱ Ἄβαροι. ἐφετωσάντων, Vat. 1. ἐφετωμένων, τὸν αὐτὸν αὖ. Barber. τῇ αὐτῇ. ὁ γίὸν Κωνσ. Vat. 1. ὁ υἱὸν, ἢ καὶ Κωνσ. ὁ δὲ Ηράκλειος τὴν αὐτῇ, Barber. ἐφετώσατος. καὶ ὁ γίὸν, Barb. ὁ καὶ γίὸν. & quæ sequuntur desunt in Barb.

Pag. 200. B. Σεβδόσα, deest in Peyrez ἀπέκτειναν αὐτὸν, Barb. ἀπεκτίνναν αὐτὸν. οἱ Πίρσαι & Δᾶγγαρον. Barb. τὸν σὺν τῷδὲ Δᾶγγαρον.

Pag. 201. C. Ηρακλιανὸν ἔτη κε΄. Peyr. ἔτη κδ΄. quod superius pariter scripit, & inferius pariter scribet ad annum Christi 614. Σέργιος ἔτη κβ΄. κε΄. Barb. ἔτη κι΄. κε΄. Peyrez. ἔτη κδ΄. ιβ΄. errabat & Regius, quem correximus. Γεώργιος ἔτη ιδ΄. Barber. & Peyrez. ἔτη ιε΄.

Pag. 202. A. Τῶν Ἀβάρων, scripsit Regius & Pal. Λαζάβας, sed errorem vertit Barb. τὸν Ζωγράφου. Peyrez. τοῦτο τὸν. τῷ δὲ Σαβᾶνον. βιβλιοφόρῳ τῷ καλλιτέχνῃ. Barb. τῷ καλλιτέχνῃ. Peyr. ὄρῳ & καλλιτέχνῃ. ζωγράφῳ μεμιλᾶς, τὸ μεμιλᾶς deest in Barb. & Peyrez. ἐφοτίρνον. Peyrez. ἐφοτίνον.

pag. 533. Ibid. E. Λέξεως, Peyr. ἐξωνῆ. δὲ αὐτὸν, Barb. & Peyrez. δὲ αὐ. αὐτοῦ ἐως τῷ τῷ. ιε΄ κρ. αὐ. ἐμβλέπουτες, defunt in Peyrez. ἐμβλέπουτα, Peyrez. ἐμβλέποντες ἐπιβλέπων. κρωμιᾶς, Peyrez. κρωμιᾶς. ἐσκαπέστων, Barb. ἐσκαφαβάτων, Peyrez. ἐσκαβάτων. ἀσκαπέλων αὐτῶν, Barb. & Peyr. αὐτὸ.

Pag. 204. C. Οὕτε τὸ σῷ λόγῳ. Peyrez. οὔτε ἐπὶ ἢ λόγῳ ἢ. γάμῳ. μάνῃ. deest in Barb. ἐπεκαυσάμεθα ἐκ τῶ. σὺ. Πιρσῶ. τὰ ἐ σρατ. καὶ παραδὲν, αὐτὰ τῷ Σαΐν (Barb. Σαΐν, Pal. Σαΐμ.) κρ΄ τακτὸν ἐποδιδοῦναι αὐτὰ τῷ Σαφ. φρσ. καὶ οὕτω, desunt hæc in Peyrez. ἐπεκαυσάμεθα. Ital. Barber. vero & Peyrez. ἐκδιώκομεν ἢ φεῦσαν, alia φόνον. σωματοφύλακ τῷ τὰ Χωρᾶ, Peyr. μεθὸν χωρίου, Vat. 1. & Peyr. χωρα. ὑπὸ Πιρσῶν, Barber. ὑπὸ Φῦ. Περ. Peyr. ὑπὸ Φῦ. Πιρσῶν. ρύνον γενέδια, Vat. 1. μύνον. Σαραβλαγάν, Peyrez. Σαραβλεγγαν.

Pag. 206. A. Σαραβλαγάν, idem Σαραβλαγγα. σκάνδαλον. Peyr. σκαρτεπάλιον. κατέλαβε μάχην, & Peyrez. ἢ Χαραγγένες ἢ Περσίνλα, alii codd. Χοσραγένες ἢ Περσῶνται.

Ibid. D. Εἰρὴν τὸ σκάλον, Peyrez. Εἰρήνευε.

Pag. 209. B. Προκομμένιν, Pal. τῶν Ἀμμενίας. τῇ βασβάρῳ, Barb. τῇ βασβάρῳ. Pal. τῇ βασβάρῳ.

Ibid. D. Ἐποεβίωσεν, Vatic. 1. ἐπουσέτο. Σαμβαρικὸν, ter hic legitur: ter quoque Σαβᾶνον in Barb. & Peyr. ἢδλόδον, Peyrez. ἢβ ἢδων. Χοσρόου ἔτη λδ΄. Κ΄. Peyrez. Κ΄. Ζακχαρίου ἔτη κβ΄. Peyrez. ιβ΄. Ρωσία ἔτη ιβ΄. ε΄. desunt in Barber. & Peyr. τῇ μέτῳ Τάρσεου. Peyr. τῇ ὑπ' Τάρσεου. ἢβροφυτείου μὲν ἐλθ Peyr. ἢβ. ἐτὶν. τὸν Τίγρη σοπαμὸν ἔ τὸ σε. καταλημβάνουσι, desunt in Peyrez. ὁ δὲ βάββαρος, Barb. ὁ δὲ Σκυθοβαρβάρος, Peyrez. ὁ δὲ Σκυβάρος. τῇ βασβάρῳ, Vatic. 1. τῷ Σαφβάρῳ. Peyrez. τῷ τῷ Σαφβάρῳ.

Pag. 210. B. Ο γὲ Σαφβαρᾶζε, Barb. & Peyr. Σαφβαρ, Peyrez. μαιλιανὸς, Peyrez. Γερμανίκιανὸς. Αβασκ: Peyr. Αβασκ. τῶν Σαφρ, Barb. τῶν Τάυρου. σὺλλὸ συγκοπὴ, Vat. 1. & Peyr. σκλιὸ συρ. βοῖρ. ἐποῖᾳ, Peyrez. ἐπὶ. ὑπ' αὐτὸν, desunt in Peyrez. φροσίβολλε, Vat. 1. & Peyrez. φοσβολλε.

Pag. 209. B. Αποστὰν. ἐκ γὰρ ἢβ κλιδῶσιν, desunt in Peyrez. μὲ μάνῳμεν, addit Pal. αὐτῷ κεδίνετο, καὶ χωνοσκοπεῖ, Peyrez. χωνοσὶ κοχεῖ. Αβέσιν τὸ ἢ. Σαμβῆσι καὶ Γυπαδῆσι, Pal. Βαλφοῖσι, Peyrez. Σαλκαῖσι ἢ Γυπαδῆσι, legit Γυπαδῆσι. καὶ σὺν μέτῳ, Barb. τὸν μέν. τοσοῦλλίαν καῖ, Peyr. τὴν σολλὴν. ἢ, deest καὶ. σκλιοῦσιν. Peyr. σκατιοῦσιν. ἀσκάλωσι, ita Barb. Peyrez. κατλωσὶ, Pal. ἀσκάλωσι. ἀβδωμὶς. Barb. & Peyrez. βδόμιος.

Εἰς

Pag. 110. B. Εἰς τὸν χρόν. Ζωβέλ. ὁ τῆ χρόν. Ζωβέλ, Barb. ubique Ζωβελ. φασβελιὼν, Peyr. φασκαβὼν. πολὺν πολλὰ, τὸ πολλὰ deeſt in Barb. τὰ τριακόσια μέρη ἀφ' ἑαυτὸ πολλὰ αὐτῶν, deſunt in Peyr. quibus Pal. addit Δράβων ἐξηγεῖ Μωσῆς. Peyr. legit Μιχαὴρ ὁ τοῦ Ν. ὑπὲρ τοῦ Σ. ὑπὲρ τοῦ Λ. lateralium hoc totum deeſt in Peyr. Γωμῆρι ὁ τοῦ Ι. Pal. καὶ.

Pag. 111. A. Χαμωσὴλ, Barb. Χαμουὴλ. Ὑαζὴλ ὁ ἄλλος, Barb. Γαζὴλ ὁ τοῦ, Vat. 1. Γαζὴλ ὁ ἄλλος, Peyr. Γαζὴλ καὶ ὁ ἄλλος. Pal. καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ἑτέρων, Barb. & Peyr. ἀπὸ τοῦ ἑτέρου. πεντὲ, Barb. πεντὲν. ὀνεγαρ, Barb. ὀνεγαρ.

Ibid. D. Κρατοῦσιν σταδίοι, Pal. & Peyrez. πρατοῦσιν. σφόβρα. λεγόμενοι Φιλῶσι οἱ ἓξ Δάρκων, Barb. & Peyrez. ἐσπεῖ Φιλῶσι οἱ λεγόμενοι Δορκὼν. κατεφρακτικόμαι, Barb. κατεφρακτε τὴ ρμαὶ, Peyr. κατεφρακτε τὴρμαὶ. ἀδὲ αὐτοὶ, Barb. αὐτὲ αὐτὲ, Vat. 1. κἀδὲ αὐτοὶ, Peyr. ἀδὲ αὐτοὶ. Pal. ἀδὲ αὐτοὶ. σωγιτεσ-

Edit. Paris. pag. 534. βολὼν, Vat. 1. σωιττων, Peyr. σωϊτω. καὶ ὑπὲρ γιων, deſunt in Barb. & Peyr. ἔχω πέντε καὶ. ἡ τοῦ λαὸ. ἀλλ' ὁλόχρωσ ὁλ. deſunt in Vat. 1. & Peyr. ὑπὲρ τοῦ Ρωμαίων. γεγονότων, deſunt in Barb. & Peyr. βουδὴς, Vat. & Peyr. σωαγωγὴς. ὑπροσπουσιν, Peyr. διὰ τοῦ ποιῶσιν.

Pag. 112. B. Ἐμεῖσθε ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ λαὸς τὸ Ραζέτων, Peyr. ἐμεῖσθε ὁ λαὸς τὸ τοῦ Ραζέτου. σκτωμὲν, deeſt in Peyr. ἀφ' τοῦ Ραζέτου, Vat. & Pal. ἀφ' τοῦ. Βιχλαλὶ. Pal. & Peyr. Βικλαλὶ, Barb. Βικλαλὶ. Δικαγρὴλ, Peyr. Τιμιαὴλ. Βικλαὶλ, Barb. & Peyr. βελαλὴλ. ἀπεπεσαντο, Barb. κἀπεπεσαντο.

Pag. 113. B. Ἐκ τῆ ιτ. Pal. ἐκτὸ ἑβρόντου, Peyr. ἐμοὶ δὲ. αὐτὸ ἐ. καὶ αὐτοῦ, Peyr. καὶ τ. καμέσια, Barb. & Peyr. καὶ μισὶμ. γαγγάλῳ, Barb. & Peyr. ζίγγαλῳ. ἀσμωμ, Barb. & Peyr. ἀσιμω. ὁλοσυβωκα, ὁλοσυρμα Peyr. ὁλοσιμωκα. τιαπτα, Peyrez. τιαπτὰ συκγρον, Barb. σοκγρω, Peyr. ἐπιεχρον. τοῦ τραφὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου, Pal. κατεπρόρευε, Peyrez. κατέρχεσθαι. κτίσματος. κτὶ αὐτὸ, Barb. ὦν αὐτὸ καὶ συποπλιμεῖται. καὶ ἀκραστὰ, Barb. πικρικρατεσὰ, Peyr. παρικρατὰ τὸ.

Pag. 114. A. Ἐπεὶσεν καὶ, τὸ καὶ deeſt in Barb. χαρισμὸ ἐστὶ δὲν, Barb. χαρισμὸ δὲ ἐστὶν. ἀπελθὼν ὁ Κτησιφῶντ. ἀπελθὼν ὁ Κτησιφῶντ. ἐν τοῦτῳ, Barb. ἐν τοῦτῳ. Γεβεσὼβ, Barb. Γοσβὶσσω. ἀπέδοτο, Pal. ἀπέδωτο, Peyr. διὰνδτο. Σαρὰ. Barb. & Peyrez. Σαρμ. ἀκριτωμὲν, addunt illa ἀπὸ τ. μοιμον. Σαβὶσσω, Barb. & Peyrez. Σαφὶβρον. Σαφιβρὰ ἐπὶ ἡ βασὶλ. Καφβωμὰ Peyrez. Σαφιβρὰ ἐπὶ ἡ βασὶλ. Καφβωμὰ ζὲ, Peyrez. Σαφιβρὰ ἐπὶ ἡ βασὶλ. Καφβωμὰ ζὲ, Barb. Σαφιβρον. αὐτοναι οἱ συμμαχῆσ αὐτὸ, a verbis iſt 5 ad alia pag. ſequentis 274. linea tertia ἀνεπρὰτ ὑδρῆσ, deſunt cuncta in Var. 1. cujus numerus eſt 155. deſunt eadem in Barb. ad cujus marginem in cod. Vat. 155. deſunt duo folia: habeneur in altero Vat. 979. & Pal. 246. &c. Peyr. autem notat ad marginem: deſunt in Vat. αὐτοναι, Peyr. αὐτὸν φελασσεῖ, Pal. & Peyr. φελλισσει. ἐλθοὺς, Peyr. ἀφοὺς σφοῦσιν, idem σφοῦδε. Καρδαρὴσων, idem ubique Καρδαρηγων.

Ibid. D. Ἀτελὴσοι, addit Pal. & Peyrez. μεδὲν κωμασίμων. ἡ φοὶ, τὸ ἓξ deeſt in Peyr. τριχω, idem τριχω. ἐφρατὴων, Peyrez. ἐφρατὴων. Ραζέτα, Peyr. Ραζέτου. ἀὶ τῆ Λιβὶδε, Peyr. Λιβὶδι ὁ τοῦ τοιοῦτου θεμοῦ, deſunt in Peyr. φασκὸν, Peyr. φουσκὸν. ὅτι ἐφυγεν, Peyr. ὅτι. ἐδὼν, deeſt in Peyr. τκλων, deeſt in Pal. Σιρὶμ, Peyr. ubique Σμρὶμ. αὐτὸ. Σακρὸν, Peyrez. αὐτὸ Σακλερ. βωλὶ αὐτὸν, Peyrez. αὐτῷ.

Pag. 115. C. Ἐζ τσλλαι, Peyrez. ἔτι ὅτι γινώσκει κ'. Pal. σστεσθιως γινώσκων τοῦτ' ἐδὲλωσεν αὐτῷ, Peyr. αὐτὸ. ἀβεσυγαλλάτη αὐτὸ, deſunt in Peyr. Σπὶρ, Peyr. Σιμὼν. τῆ ιγ'. Peyr. τῆλ. τοῦ τετ Pal. τοῦ τετ. Ἐσδὴμ, Peyr. Ἰσδὴμ. ἀδὲ ἔτι γαρ ἦ βασιλὲυσ, Pal. & Peyrez. ἐδὲ γαρ ἦ βασιλὲυσ ἦ. ἐφωὶσ ποτὲ. ποῦ δὲ μᾶλλον κακὸ ποῦ αὐτὸ, Pal. & Peyr. ὅτι ἐδὲ τοῦτο ἐφ' σαλλε κακὸ ἐποιεῖτο ἐζ αὐτὸ. βασιλὲυ τοῦτο, deſunt in Pal. & Peyr. βάρμ. βελκ.

Pag. 116. C. Αὐτὸν. ἐν πάντι ἡμέρᾳ. Barb. αὐτῷ ἐν ἀ. ἡμέρᾳ. Peyr. αὐτὸν. σύτε δὲ ἡμέραι. τσαὸσαντες, Barb. σωσαν. τοῦτο ὁ Σιρὸὶς γραφὴ. φ. Ηρ. ἐλ. αὐ. τὰδ deſunt in Pal. & Barb. ἀπεσχεῖ, Var. 1. σπεσχεῖ, deeſt in Palat. & Peyrez. ἐζ Ιερουσαλὴμ, Barb. ἐκ Ιερουσαλὴμ, Peyr. ἐζ Ιερουσαλὴμ. Μωσεὴλ, Barb. & Peyr. Μωσεὴλ. ἀπατὶ ψωσν, Peyr. ἐπὶ ἀπατ. ὑπατ, Var. 1. expungit. ὑπατρὰδ, Peyr. ὑπάτρα λ.

Σάρμα ἐπὶ τὸν κδ'. Barb. ἐπὶ ἐκτὰ, Peyr. ἐφτὰ. ἐφτὰ. ἐπὶ δὲ πὸν, deſunt in Peyr. Χαρτὼν ὄνομ, deſunt in Barb. σὸνλὸν δὲ ὁ βασιλὲυ, horum vice Pal. & Peyr. legunt, σὸνλὸν δὲ ὁ βασιλὲυ. ἐν Ιερουσαλὴμ ἐζ τῆ Πατριάρχε Ζακχαρὶα τελλόσσωτον κατὰ τὸ ἐλθὸν αὐτὸν (αὐτὸ) ὁ Πολυκάρπου αὐτῷ ἀμμολογεῖται, τὰ δὲ ἀγία Μαϊσέν. ἡ ἀρχιμανδρίτου τὰ μανὶν σὺ ἀγία Θεοδοσίου τὰ κτίσματοσ ἡ σὺν ἀν Ανατολίου, ἓ τῶν ἁγίων Βαβλαίᾳ, οἱ ἡγουμενὸν (ἡγουμενὸν) κατὰ τὸ ἀγὶ Πρεσὸν. ποτὲ ὧν χρησοτοὶ ὁ βασιλὲυσ τὸν ἅγιον Μιδ. τὸν Πατριάρχᾳ, αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἐβραίων ἀπὸ τοῦ ἁγίου τόπου. Δράβων ἀπ. Μιδ. ἐτη Ν. deſunt in Pal. & Peyr.

Ibid. Επι ιδ'. Pal. & Peyr. ἐτη ιδ'. ἰδ'. ὁμοιωτὰ τὰ Barber. & Peyrez. συμβουλὼν τὰ ἐγραλὶν, deeſt in Barb. φαρὰν, Peyr. φ φραμὶς. αὐτῶ Barb. αὐτὸ.

Pag. 535. Ibid. D. Μὼτε δὺο ἐπεργάσει ἀμολογεῖν ἐν Χριστῷ, deſunt in Peyrez. Πέρρε, Barb. ubique Πυρι. μοικχιὸὶς, Barb. & Peyr. μοικχιὸι. ζέβρᾳμαι ὑπέρρ.ζι, Barb. ζβρᾳμαι ἐκμυσεν, Peyrez. ζβρᾳμαι ὑπερρ.ζι. τὰ συμμαὶς, Barb. & Peyrez. addunt Ανναιων. Var. 1. εἰμαι Πάτρου. τὰ Χριστὸ, Pal. & Peyrez. addunt τῷ μὲλαιν.

Pag. 221. C. Τὸν Παπιᾶ, deeſt in Barb. ἡμὼν, deeſt in Barb. τὸν τὰ ὄζων, Barb. ἀφαὶτεσαν. ἐμωὶσὶ, Pal. & Peyrez. ἐμωὶσκεσαν. Ἐκβόλε, Pal. & Peyrez. Ἐκβόλ. Ἰαμνιχὶ, Barb. Ἰαμνιὸν. μυστηρὶον, addit Barb. ποσαμὼν. ἐν βαλαπὸ τὸ Δαὸσ, deſunt in Barb. & Peyrez. Ηρικλιὸσ ὑπὸ λα. Peyrez. μὸ. Δράβων ἐξηγεῖ Μωσεὴλ, Peyrez. Πιρσὸν βασιλὲυ Μεσιὼ, addit Ἰωὰμ ἐσὶ σοσσε Ἰακὼβ ἐσὶ ἐξοιμισε ἐν Βαρβερινο. ἐμῶν ἐσὶ σοσσε Ἰακὼβ ἐσὶ ὑπὸ. Γιωργὶσ ὑπὸ ὑπ. Pal. ἐπὶ τὸ. Αβσὸλ ἐκπρ, Var. 1. Βωβλχὲρ, Peyrez. Βωβλὴχ. συγγνὼ αὐτὸ, Pal. αὐτ' αὐτὸ. προσθωμὲνται, Var. 1. φοβωμὲνοι. τινὲς, idem τινὶ. σφὼν, Barb. σφὼσι.

Pag. 220. C. Ηγὲμμι ὑπηρκσιᾶσ, τὸ ἡγὲμμι deeſt in Barb. ὑπ. γὰκαθαι, in Peyrez. Barb. κατὰτ. ὦζ Αβσὸλ. Νὶζμοι ὁ τοῦ Ἰσμαὴλ, deſunt in Peyrez. Θωὶσίων, Peyrez. Τριμωλὼν. Χαδὴχ, Barb. Χαδὴχι, Peyrez. Χαλδὴ μεἰσσον. Ἐμδαλὸζ, Var. 1. addit cum Pal. & Peyr. ὑπὲμετι Σιγὼν κακοδὲξον. καὶ ὑπὸ Barb. ὑπὸ ταυτὸμ, Peyr. καὶ αὐτὸν Αβσὸλ ἐκπρον, Peyr. Βωβλιακρ.

Pag. 221. A. Ἐὸ ἐὰν. φ. μ. κρ. ὑπὸ ἰ. καὶ ἦ. καὶ. deſunt in Peyr. φαὶνομ, addit Barb. τὸ κπρμ τὸ Μακχωὶτ. ἐκφὸνων, Barb. ἐκφωνὸν μεκ. Barb. & Peyr. μεταφυκαδὸν. Δελὶβ, deeſt in Pal. & Peyr. Αβσὸλ κρον Var. 1. Βωβλχὲρ, Peyr. Αβσὸλχρ. Δημρὰιος, Barb. Ομφὶοσ, Peyr. Δμμρὶσ τὸ τοῦ. Καρκουν Barb. & Peyrez. Κουσὶν.

Ibid. E. Δρωὶσ, Barber. Δράβοι. οἱ Δρωὶσ, Peyrez. οἱ Δρωὶσ. οἱ βωβλχρον ἦγουν οἱ Δραβὶοι. Πιγουὲ χω. Ορ. ἐτ. οἱ. deſunt in Barber. Αβσυβχρον, Peyrez. Αβσυβλχρ. Μοδὶσοι, Peyrez. Δομωσκ. σεμβλιὸ, Barber. & Peyrez. ὁ σκαμβλ. Αβσυβλχρον, Peyrez. Αβσὸλχρ. ὁ Βωβλχρ, Peyrez. ὁ Βωβλχρ. ἐξηγεῖσται, Barber. & Peyrez. οἱ ἡ ἐξηγεῖται. Τσάμοσὸλ. τὰ σὺ ἐμοὶ τὸ Σιῶν, deſunt in Barber. & Peyrez. καιωφὸὶ Peyrez. πολλὸι. Αβσυβλχρος, Vatic. 1. ὁ Βωβλχὲρ, Peyrez. Βωβλχρ. ἡμων. deeſt in Barber. & Vatic. Οὐμμρος, Vatic. 1. ὁ Δμμρὶς, Peyrez. ὁ Δμμρὶς. Γεβὸλε, idem Γαμιὸλε, Barber. Γαμιὸλ. ἀπεπέμφατε, Peyrez. ἀπεβὶωσεν.

Pag. 222. D. Πλωδὲ, Barber. πλωδὸ. παραφωνὶσα, Peyrez. Πιρσὸν πολὶσιον οἱ Σαρακηνοὶ Βαρυδὸν. πολλὸν τρέφουσι, Barber. & Peyrez. τρφουσ. Πιρσὸν βασ. Ορὸτα ια'. deſunt in Barber. Ἰσκὰν. τσὶχρ. deſunt in Peyrez. οἱ βδὸλιοσ, Barber. φοὶ. ἀπτοφοσκοπὸσ, Barber. & Peyrez. ἀντσκόπους. Ἰσμωὸλ οἱ, Barb. Ἐμμωὸλ, Peyrez. Ἐμμερχὸλ. κατ' Αἰχνὸτου, idem κατ' Αἰχνὸτων. ἐβδὸντου, Barber. & Peyrez. βοὶς.

Pag. 223. D. Στυγνίμενοι, Vat. 1. συγκίμενοι. ὁ δὲ ἐστι, desunt in Barb. ἱρρυτιομένου, deest in eodem· τῶν Ιρατολιώμων, Peyrez. ὁ Ιερισσαίων.

Pag. 224. C. Τὸν Ιωσῆν, Barb. & Peyrez. ubique. τὸν Ιωσ. Χαναανίτου, Pal. Χαλκίδα. μέτα παλμικὸν, desunt in Barb. & Peyr.

Pag. 225. B. Επὶ τὸν ἐλδεάμου Πέρασε, addit folummodo Peyrez. · κατέβαβεν, Barberinum ἐν τῷ βασιλεῖ, in utroque desunt hæc verba ἐν τῷ βασιλεῖ ἐχώρι. ὁ βασιλεὺς, addit Barber· ὑδιάρχαν. μέσας ἰ. desunt in Barber. Ηρακλεωτικὸν μέσας ε'. Barber. Ηρακλεικὸν μέσας ζ'. ἐν αὐτῷ desunt in Vatic. 1. ἐστιν, deest in Palat. ερδ'. χλδ'. Peyrez. ερκε. χλε.

Pag. 226. B. Ως ἐπὶ· Barb. & Peyrez. δι· σωὶ αὐτῷ, Barb. μετ' αὐτὸ. κζ' τέτων, Peyrez. τούτῳ γὰρ δὶ· σωμβήτωμεν, Barb· σωμβήτωμεν· ὑμετέρα, Peyrez. ημετέρα· Ιεφίου, expungitur in Barber· τέτο μέλα, Peyrez. τέτο μέγα· ευτυχίας, deest in Barber. & Peyrez. τὸν τοῦ ὦν Ιερουσαλὴμ, ἓ οὐχ ἑκατὸν, Peyrez. τὸ μεγίσθον τὸ Χαρακτὴν, ἐν ᾧ φωὶω ὑπάρχον ὁ Σαλωμονικὸς ναὸς· ἐτέφατο, οὐ τέτο, Barb. ὑπαρετὶ, ἐκ ἐτι. Peyrez. ὑπάρτει· ἐλιόλεα, Barb. ἐλιλαῖον· τῷ ὄρει, Peyr. τὰ Αφὶ·

Pag. 227. A. Edit. Paris. pag. 536. Αρείδιν ἀρχιερέα Ολλιμὲρ, laterculum hoc totum expungitur in Pal. ερδ'. χλδ'. Peyr. ερδ'. χλδ'. ita pariter Reg. ante emendationem. κατ' ἐναντι. Αρείδιν, Barb. κζ' ἐναντίε Ρόδων, Peyrez. κζ' ἐναντίον τῶν Ρόδων· κζ' Αρείδιν, Barb. κζ' αὖ, Peyrez. κζ' τὸν Ρόδον·

Ibid. B. Καισαρεὺς, deest in Barb. τούτῳ τῷ ἔτω ἐσαθίασεν, καὶ τὰ ἑξῆς, laterculum præcedens cum anni præsentis historia tota deest in Pal. Barb. & Peyrez. ut. ζ'. ιβ'. laterculum hoc integrum adjectis nominibus apponitur in Barb. & Peyrez. ὁ αὐλαρὸς, Barb. αὐλαρὸς· αμερηδὶς, Peyrez. αμερηδὶν· Πάφος, Barb. & Peyrez. Παῦλος· ἀσκωπεύσθη, Barb. & Peyrez. ἀσκωπεύσεν· Αβίδος, Peyrez. Αβίδιος· τοῦτο τῷ ἔτω ὑπεγερσάντων ὁ Μωὶσὴς, ᾧ αἰρέσεσι γενέσθαι ἐξόντασιν, Barb. ἐνέγκαλε, τὸ αἰρέσεως, deest in Peyrez.

P. 9. 212. D. Και τὸν σωὶ αὐτῷ, desunt in Peyrez. Αβδιαλέβη, Barb. Αβδιαλωὶβ, Peyr. Αβδιαλωὶρ· τῶν ναυτικῶν, Barber. αὐτὸν πλοποιεῖς, Peyrez. οἰκοποιεῖν. Φοίνικα, idem Poinxa· τὸν βασιλέα, deest in Peyrez. & Barber. ἐν Ελβεῖοις, Barber. & Peyrez. ἐν Ελβείοις·

Pag. 229. C. Αρείδιν ἀρχ. Μ· ἔτω κδ· desunt in Barber. & Peyrez. ἀνάτιναν, deest in Pal. & Peyrez. τῷ ἑ' αὐτῷ ἔτω, τὸ ἔτω deest in Barb.

Pag. 230. B. Διακοσίων, deest in Pal. ἴσε λ'. Pal. ἴσε. ᾧβ λ'. Peyr. legit ᾧβ μὲν ἰσομενῷ τὰς ῥόγας αὐλιωγων ἴσε ᾧβ λ'. ποιησάμενον, reliqua desunt · ἀγωγὸν τῶν γυδ· καὶ ταὶς τρὶς ὁδοὶ αὐτὸ, desunt in Peyrez. κατὶλωσαν, Barber. & Peyrez. κίγλωσαν· τηλοῦ τρέπει, Barber. τηλέου τέπου, Peyrez. solum ταὶς πύλαις· τούτῳ τῷ ἔτω ἰφ'κμελοτίδη, καὶ τὰ ἑξῆς, ista periocha deest in Barb. ἐν Δαμασκῷ, deest in Peyr.

Pag. 231. A. Βουαὶρ, Peyr. Βυσαὶρ· Εξεσόλαιε, deest in Peyrez. Σφαλκὰς, Barb. Φαλκὰς, Peyr. Φαλαλὲε· Αμμανιτῶν, Barb. Αμμωνίων· Σαβώρου, Peyr. Σαβείρου· Καίρεε. ita Pal. & Peyrez. Barb. Καίσαρεσι· Σιπὸν τρα. ὑτο. τῷ Μωὶσῇ, desunt in Peyr. ὁ δὲ Μωὶσῆς, τὸν Σίρ. λε. ἐδ. ὁ δὲ Σίφρος, desunt in Peyr. αὐίωσε, Peyrez. αὐίωσι· τοῦχωσι, Peyrez. τὸν χωσι·

Ibid. D. Διαυὶσαρὸν σὺν ἔτει, Barb. & Peyrez. Διωσαυσὶρ σὺν ἔντι. Φαλκὰς, Peyrez. Φαλκὰν· Σαβωρὶν, idem Σαβείρ· Φαλκὰβ, idem Φαλκὰβ· Δουλὸβου, Barber. Δουλβέμου· αὐτὸ τὸ αὐβάκι, τὸ αὐτὸ deest in Peyrez. πλοσίον ὁ σάλως, Pal. σὴ πύλη· ἵτεα τῷ, desunt in Peyrez. Φαλκὰς, Peyrez. Φαλκὰν·

Pag. 232. A. Ἐν βαλασσίᾳ, deest in Barb. & Peyrez. ἡγλωσσάνευσεν. Τρωίλου, Vatic. 1. Ρωίλου· κατεκαμβάσει, Barb. Peyrez. κατὶλαβεν· τὸ δὲ βασιλεὺς Καλτσπος, a verbis ἰδίις ad paragraphi terminum, cuncta desunt in Regio nostro & Barb. ex Peyrez. itaque Regium, & editionem interpolamus.

Πατρίκιαν, deest in Barb. Ibid. D.

Τούτῳ τῷ χρόνῳ, Barb. ἔτω. τῷ Χρισοῦ, deest in Peyr. Σαρακανοὶ. Σιμύρνα, deest in Barb. & Peyr. Barb. αὐτὸ. Barb. αὐτῷ· κακκεζουσηνόμων, Peyr. κακκοπαιτηρίων, Barb. κακκεδοσηγόρων· Προσκυνισσίγρ. Peyrez. Προκλαυσσηγὶρ· σπαβελίων, Barb. ἐσπαβλίων, Pal. σπαβέλιαλος, Peyr. σπαβέλιαλ· σπάγχνται, deest in Barb. σπαβελλῶν, Pal. & Peyrez. σπάβελον· τόλαμον, deest in Peyrez. ἐκτοφόρων, Peyrez. ἐκφοροζώνη.

Ιαὶου τάλαις, Barb. & Peyr. Ηλιοπόλεως· Συρίας, deest in Barber. ὑπέρχεται, Barber. ἀπέρχεται· καὶ ἀχμάλωτοι, deest in Peyrez. τὰὶ τοιᾶτε αφορβίαι, desunt in Barber. Πατζηνάκβλιν, Barber. & Peyrez. Πατζηνάκλιν· τὸ δὲ κατ. Peyrez. τέτου δὲ κατ. Pag. 233. A.

Εμετήρας, Peyr. ὑτήρου· χρωλέβε πρὸς, Peyrez. χολιάβε τὸ χρωμολόγου γὰ Barb. & Peyr. ἀχμαλώτων δι· χρωλέβε· μεθ' ὅλων γογοτέρων καὶ ἀλλάγης, desunt in Peyrez. κζ' τῷ ἔτω, τὸ τῷ deest in Pal. Βαταὶρ, Peyrez. Βάτωρ. ὁ μέγας, deest in Peyrez. ερπαγὸν ἔτω κ· καὶ ἡμιόλιον ἔτω κδ'. Barb. ἔτω κ. καὶ ἡμιόλιον ἔτω κδ'. Peyrez. ἔτω κ· καὶ ἡμιόλιον ἔτω κδ'. Ομοιοπροβλεπτικὸν, Barb. Ομοιοφωνοβλεπτικὸν Βουλγάρων, καὶ Κοτρικὸν, Peyrez. Ομοιοφωνοβλεπτικὸν Βουλγά· καὶ Κοτρικὸν· Ibid. E.

Αγκὰν, Barb. Ανὰ, Peyrez. Ανὰ ubique. ἐξερχόμενοι ἔξῳ, Barb. ἐξερχόμενοι, & ἔξῳ. Μαρχέλιαι, Vat. 1. Μαρχέλιοι. μεταλλαχόντων, κατελλαγόντων, Barb. μετακλαγόντων, κατελλαγόντων. Βαεβρωὶς, Barb. Βαεβρωὶρ, Peyrez. Βαεζωὶρ· τῷ Ραβὶν Πατριάρχλ, Peyr. τῷ Αδὶνσσιν, Barb. Πατριάρλαν· & Χοιτικῶν, Peyr. αὐτῶν· Λαπαρὶς, deest in Απαρὶς, τῷ ἐκ πολιτῶν, Barb. & ἐκπολιτῶν, Peyr. τῷ ἐκ τῷ πολίτων·

Βαζήλιος, Peyr. Βαζήλιδι· Βατρδαὶν Ibid. Βατροδαὶν τῷ Οχλῳ, idem τῷ ὄχλῳ· σκολιάτων, Vat. 1. τολμάτων· ὑμίασιν, Peyr. ὑβλιασιν· ὑτίου αὐτῷ, idem αὐτῷ· & τῆς Ποντικῆς, τὸ ἐς scribitur in Barb. deest in Peyrez. Pag. 234. D.

Τεσλανὲς, Peyrez. ὑπολαπὸν ἐλώσεα, idem κλώσεα· μέας ὑπέρσας, Peyrez. μέας κόλας ὑπερχόμενοι· σκολιζόντων, idem ἐκβεζόντων· διαπλόσεα, idem σκολίσεα· ἐξόντας, idem ἐξόρχου· σκολιαζῆτε, idem σκολιόφωνοι· Ιζίδ, Barber. Αζὶδ, Peyrez. Ηζίδ. Pag. 235. A.

Αλδομίδου, Barb. Ελδομίδου· Γαβδαὶ, Barb. Γεμιδαὶ, Peyr. Γαβδὶ· Αταὶ, deest in Peyr. Μωαβία, Peyr. Μεροβὶ· σκολιάσαντος αὐτὸ, Αβιμελὲχ, Vat. 1. τολιάσαντος, Αβιμελὲχ, τὸ αὐτὸ deest in Peyrez. Νομιμώτατον, Peyrez. νομίμωτα· μετὰν, deest in Pag. 236. D. codem. ελιόδε, idem ελιόδου· λάγη, idem λίγεται· ἐκπλάσεται, idem ἐκπλᾶται· αὐτὸς φοτιμωρίαι, ἐκδικᾶλε, idem ὑποδίκαιος· τὰ ἐφὶ λιτουργίαι, καὶ ἐπιφωνὸν τόπε, deest in Barb.

Πατεραρχεύσαντα, Vat. 1. πατεραρχεύσαντα· μετὰ Pag. 240. C. τὸ τέτου Θεόδωρον ἔτω πρώτ. desunt in eodem. ἐξενδένου, Pal. ἐξκοσιδέμια καὶ· μέσε α'. Peyrez. μέσας. χρὶ· idem χρὶ· χῳ·

Καμείωσε, Barb. Καμείσαν, Peyr. Κίρσου· εἰς σὸν Pag. 241. D. Ακκαὶ. Pal. εἰς τὸ Μάκκε. Peyr. εἰς τὸ Μάκκη.

Σαλίβης, Barb. & Peyrez. Pag. 242. B.

Μαχῷ, Pal. Μαχὲ, Peyrez. Μάϊκε. Κλαυσὶν, Pag. 243. A. Barb. Κλαυσὶς· ἐγγράνους, Barb. & Peyrez. ἐγγράφως· λόγοτας, Peyr. λόγους· κομίμαρχον, idem κοιμίαρχον.

Γίμου νομιμώτου, idem γάμου νομίμωτα. Νομι- Ibid. D. μιλόσιον, Pal. Νομιμιλόσιον, Peyrez. Νομιμόσιον· καὶ ὁ ἔτω Πρεσὶ λεγ. Χε. καὶ σὺ· ἐν παφάβασιν· Αρείδιν, Barb. Αλδὲμ αὐτὸν, deest in Peyr. ἔτεσι, Barb. & Peyr. ἔτεσι· κατετόλμησεν, Peyr. κατε-

τετάλμηκεν. ἢ ἀξίωμ, Pal. ἀφ᾽ ἑαυτ, Barb. ἀφ᾽ ἑαυτ, Peyr. ἀφ᾽ ἑαυτ.

Pag. 244. D. Τσωρος, Pal. ἐπωρος· ἀσιτος, idem ἀσητος, Peyrc. ἀτιτάτος· ἀνάτος, idem τρέφω· ἔ ἴσ· ὃ καὶ ἐπὶ τῶ ἐκλεκτὸς, desunt in Peyrez. οἱ τὸ Πέτρ, Peyrez. οἱ τὸ πρωτόμον· ἐκπλοΐσιν, Barb. ἐκπλοΐσιν Peyrez. ἐκτοιῶσιν· μεδομίσασιν, Barb. μεδομίσασιν.

Pag. 245. C. Κατὰ πάσας, Pal. καθ᾽ ἑκάστην· πα᾽δε, Barb. τιδε.

Pag. 246. C. Ἀναξάνοντι, Peyrez. ἀναξάντις, πρὶ ἀμπτὰς, καὶ ἐκδιαξάντας· ἐλλδίρνων, Pal. ἐλλδιγιάτασαν, Peyrez. ἐλλδιρώνων· ὑπὸ ἀφ᾽ ἑαυτ ἀρχόντων, addit Pal. ἐλαφίμου καὶ.

Ibid. E. Βακχιρῶν ὑπὸ, Vat. 1. Βακχιρῶν καὶ πολίμων, Peyrez. πολίμ᾽τον· φοσὶ τιξὶν, expunxit idem: Καβιακιρικὸν, Barb. Καβιπαρῶν, Peyrez. Καβελλικρίων· ἐπιχειρίσιον· φόβια μέγιστ, idem φόβιν γαρ.

Pag. 248. A. Καὶ ἢ μὲν, Barb. σὺ γάρ· μηγεάνες, Peyrez. μηγεάνοντ· ἀπέτολ, idem ἀπέλιωσ· Λζιδος idem Λζδος· κατιβάλαν, ὃν desunt in Peyrez. Pal. ἐπιφόλασε.

Ibid. D. Λιδρ, deest in Peyrez. εἰς τόμ, Vat. 1. τόμον· ἐτὶ δὲ ἐν᾽ αὐτῶ, Peyrez. ἐν αὐτ· μαδίτε, idem βιωσ· λέγε αὐτῷ τὸ αὐτῷ deest in Barb. Δεπόβιν, Peyrez. Δικαίτον· Κύρος, Barb. Κῦρ· ἔ· πλὴν κρατῆσ ἔ τῶ γρ· αὐ βασιλέως, desunt in Peyrez. διξιμεν, Vat. 1. ἐξξέμεσι· ἐγκρυῖν, Barb. ἐγκρυτο· Ολόλδ· idem Οὐόλδ·

Pag. 249. B. Τοῦ ἐν τῷ πόλ. Peyrez. λαλοῦντα τῷ πόλιν· Οὐόλδ, Barb. Οὐάλ· ἐμπράκτως, Peyr. ἐπραξικατελάβη, idem κῷ λόγων.

Pag. 250. A. Ἀντίνωτι, Peyrez. ἀντίτιμε· ἐπνεῖ ἐπνοσεν, idem ἐβδιλέπνευ· ἐπιβδιελέσκετ αὐτῷ· Barb. ἐπιβδέπνευσεν αὐτεῖς· ἰωάννε ὕτα λ᾽· γ᾽. desunt in Barb. & Peyr.

Ibid. E. Τρόπαια, Peyr. Τροπαῖ· δίμιος idem Θεσσάμιος· ἀνέπλασεν, idem ἀνέλιωσ· Μακεδμᾶς, idem Μεσιμᾶς· καὶ Λεβδὰς τῷ Τυσίνε, idem καὶ ἐβδιλὰς τῶν Τύσιν· τρατὸ, idem τρατοῦ· αἰχμαλωτεύσας, idem αἰχμαλωτίσασ.

Pag. 251. D. *Edit. Paris.* pag. 538. Μυρμιδόνων, idem μυρμιγώνων· κατασείσας, idem κατασείσασ· τοῦδωῶν· Barb. & Peyr. τὸ δωῶσι. φοσπαστῆρας, Barb. τροπαστ ἐπαστῆς· τόλμ, deest in Peyr. ἐν ἔκφρ, deest in eodem· καὶ μοὶ λυπαθέντα, desunt in eodem· ἔ ἐξεθφίζης, addit Pal. ἡ κατασφάτειαι ἀπαστας.

Pag. 252. C. Τοδωῶν τι, Barb. Τοδωῶς τε, Peyrez. Τοδωῶν τι· ἄμα τῷ ἐπήγρ, Vat. 1. τὸ ἐπάγρ· τὸν δὲ Τοδωῶν· Peyrez. τὸν δὲ Τοδωῶ ὄνομα Δαυΐαρ· Βαίσσ, idem Βιωῶ· ἐξώρισα, Pal. ἐξδιώρισα· ἐξ αὐτῶν, idem ἐξ αὐτοῦ· Σωίγρος, idem Σώιγρον·

Pag. 253. D. Καὶ ἐπὶ φ φησὶν ἀπολιόντας, desunt in Barber.

Pag. 254. Χερσδὸν δ᾽, Barb. δὲ ἡ· γαῖδαν ἔχητ βασιλέα, idem γαῖδας ἔχει· διορίσαντος, Peyr. διορίσασ δὲ Φιλιππικὸς φῖλιπ· συμμένων, idem μένων·

Ibid. E. Μασσαμιᾶς, Peyrez. Μασιμιᾶς· Αμώσσεως, idem Αμασέως· Φη δὲ, Pal. Φησι γὰρ· τὸν ἐπίσκοπον ΚΠ. ὃν κατεπίεσεν, Peyr. ὃν ἐπίεσσεν ΚΠ. κατεπίεσσεν τὸν πλουσιώτατα ὑπάρχοντα, desunt in Peyrez. ἀφίεν, Vat. 2. ἄ Peyrez. ἀγρύπ· μ᾽ πτωτὸν, Peyrez. σωμ· φωμολὼ, Barb. πλείων φωμολὼν, Peyrez. πλείων τὸ φωμ· εἰμβάντων, idem ἀπαφίματον.

Pag. 255. C. Διαβρωσίτου, Barb. παραβρωσίτου· Ρῆσος, Barb. & Peyrez. Ραδίσ· διηγησάτου, Barb. διηγησάτας, Peyrez. μὲ ἐγκωκότος· ἐν Θεσσαλονίκῃ, idem ἐν Σαλονίκη· κῷ Ρωμαίων, idem Ρωμαίας· ἐνέτονος, idem ἐτόνου·

Pag. 256. B. Καὶ τὸ παράκλ δὲ ἀπκαλέτου τοῦ· ἀπ. ἔ τὸ χρ. κτίσις, Barb. ἀπεκίνου, Peyr. καὶ τὸ παράκλ καὶ τὸ χριστὸν σῶσαι· παραπαίως, idem παμρίως· ἐξέβραμεν, idem ἀπέβραμε· ἀλλὰ, idem ἀλλ᾽· Αγαμῆνων, idem Σαραπῶν·

Pag. 257. A. Ἀβραμαντίν, Barb. & Peyr. Αβραμαντίμ· ἀνέρα, Peyrez. ἀνέρας· αὐτὸ βασιλέων, idem αὐτὸν βασιλέων· ἀρχοντας· deest in eodem· ὑπ᾽ αὐτὸ, idem ὑπὸ· συγχωνόσαντες· idem κυνόσαντες· τὰ δὲ τῶν πόσ· ἰὸς τὸν λιμένα, ad finem periodi desunt in Barb. Νωτικὸν, Peyr. Νωβὸν· ἀπέγνω ἑαυτὸν, idem ἐαυτὸ· μ᾽ ὃ, idem ὃν καὶ.

Pag. 258. E. Μασσαμιᾶς, Peyrez. Μασιμιᾶς· φοὶ ἰμᾶς, deest Ibid. E. φοὶ ἐκλεκτοὶ μὲν σοι· Peyrez. Ἐ κελεύσομεν τὰ φοὶ ἐξιλεῖν· μὲ ἴχυν, Barb. ἴχων, Peyr. ἴχοντα· φοὶ Αρτιμιὸν, idem Αρτιμιὸν· παρακαλῶν αὐτὸν, Barb. αὐτὸ, Peyr. αὐτὸ· παρ᾽ αὐτῷν· χαίμετα τοῦλα, Peyr. χαῖμε τοῦλα·

Μὴ φοβῆσθετε αὐτοὺς, Peyrez. μὴ φοβῆσθετε ἰσωτὸς· Pag. 258. C. ἐτέρως τὸ· ἢ οὐ ἀφ᾽ ἑῶ· ἔ οὐ· ἀπόλυσον αὐτὸ, desunt in Peyr. κρατησῶν, Peyr. & Barb. κρατῶσαν· ἀφίνει, Pal. ἀφίσσαν· Αμωμῆνὸν, Barb. & Peyr. Αμηνὸν· πάσης, deest in Pal. μᾶ ἀφ᾽ ἑραπτικῆ, Pal. μᾶ ἀφ᾽ ἑκάτακοσίων τρε· τὸ δὲ Μασσαμιᾶς ἐλδόντα ἐν Κατ· desunt in Peyr. βασιλέως, Barb. καὶ βασὶ·

Τῷ λαῷ, Barb. τὸ λαῷ, Peyr. τὸν λαὸν· ἐφέκτει, Pag. 259. B. Pal. ἀφίσσων· παραίχοντα· ὅτι ἐγ· σω· ἐβ· ἐλ· ἀλ· ἀ Σαλωμὼν· desunt in Barb. οἶδα ὅτι· τὸ ὅτι deest in Barb. & Peyr. ἐμπαίζῃ μοι, Peyr. μὲ ἐπαρχὸν αὐτό, Barb. αὐτὸν· ἐλδὼν, idem κατελδὼν· οἰῶ τῷ. Pal. σοὶ αὐτῷ· Μακαλλαὼν, Barb. Μακαλλὼν· ἀλλ᾽ ὡς ἐν· τρε· ἰησι· deest in eodem ἐμπαίζομαι, Peyr. μι. μαὶ αὐτὸ, Barb. μᾶ τὸ· ὁ Μακαλλὰς, Peyr. ὁ Μακαλλίς·

Ἐλδὼν δὲ Μακαλλᾶς, Peyrez. ἐλδόντος δὲ Μα- Pag. 260. B. σιμιᾶς· Λιὼν, deest in eodem· Λικείς, Pal. Λιξείς· τῷ Λαζδὼν, καὶ Ιδοῦσαν, desunt in Barber.

Ηλδον, Pal. ἠελδον· ὅτι δὲ, τὸ δὲ deest in Pe- Pag. 261. A. yrez. τῷ Σακδοζὼν, Barb. ἢ Σακδοζών·

Ἀτακτοῦσιν, Barb. & Peyr. ἀτακτεῖσιν· γάρ· Ibid. E. Barb. & Peyr. δὲ· ἀβραμαντίν, addit Peyrez. καὶ ἀσσαμὶς· Λιὼν, deest in eodem· Λικείς, Pal. Λιξείς· καὶ Ιδοῦσαν, desunt in Barber.

Ηλδον, Pal. ἠελδον· ὅτι δὲ, τὸ δὲ deest in Pe- Pag. 261. A. yrez. τῷ Σακδοζὼν, Barb. ἢ Σακδοζών·

Ἀτακτοῦσιν, Barb. & Peyr. ἀτακτεῖσιν· γάρ· Ibid. E. Barb. & Peyr. δὲ· ἀβραμαντίν, addit Peyrez. καὶ ἀσσαμὶς· Λιὼν· ἰωάννε· μωδόντ· Barb. addit τέτο. Φαρσαμονίτε, idem Φαρμαϊτὸν.

Ρωμαῖον, deest in Peyr. ἐκέλδοσι, idem ὠνέτρε· Pag. 262. C. ἀλ· μεγάλας, Barb. & Peyr. σαλλὲ·

Ἐξιμαῖος, Barb. ἐξιμῖος· Αρτέμδιον, idem Pag. 263. B. Αρτεμόδιον· εἰς Λε· ἢ Δν· αἰν· σν· ορ· ἀπὸν, desunt in Peyrez. γρόβων, deest in eodem: addit Pal. τελὼν· ἐπούσιος, deest in Peyr. κατίνες· Barb. κατίνε· ἀγγελίντων, Peyr. ἀγγελμένων· κατίνων, Barb. κατώνῃ, Peyr. κατοῦ· κατεστοπίσασα, Pal. κατιστόπασεν.

Τὸν χριστόλδιδόντα, Peyrez. τῷ χριστολδίντου· Pag. 264. B. ἰζίβ, idem ἰζίβ·

Ἐξ αὐτῶν, desunt in Peyr. σώλμων, καὶ τὸ σῷ Pag. 265. A. Βαλκήμου ἔδρυ, καὶ δε σωτὴρ, desunt in Peyrez. Θεο- Pag. 539. μικτορ, Peyrez. Θωτίκου καὶ Θησαύρω· πεσωδίντου, Barb. πεδίντου·

Φασκώσας, Barb. φασκώσασ· Peyrez. φμάσας· Ibid. D. καὶ μιναπόσας, deest in Barb. ἐπίσχυε μὴν, quæ in Regio & Barb. desunt, subjungit Pal. & Peyrez. Codex· ἐ δὲ Μακεδὼν ἀνέφερε αὐτῷ τὸ Βζίκιτὶ κατηγορμένος κατίλαβε τῶν Δωμιανῶν· ἔδρε δὲ καὶ τῶν Μαρὸν ἢ αὐδίντω αὐτὸ καὶ Λιπεραμὸν συλλεπάσαντου· ἀπὸ αὐτὸ δὲ ἐκρύτσεον Ὀδμαρε, ἔ τάλιν ἀπέτολε τὸν Μεσσιᾶς τὸ σαμαρῶσα σὺ Βιζάντιον ἀβρ τὸ γῆς τῷ Δαλάμαι· ὕτα ἐ Οὐλπιβρε ἐχωτὸν ὑπὸ τὰ Βιτελιανῶν ζζ. ἀβρεσσόδοια, Peyrez. πεσωσόδοια·

Εμπράκτων, Peyrez. ἀπρακτον· ἐφίβιλ, idem ἀ- Pag. 266. C. κριβὶς· καὶ Θεόγνιος Πρω· καὶ Νι· τὸν Αν· καὶ ἀρ· τὸ νήγνε, desunt in eodem.

Ἰζίβ, Barb. Αζίβ· τὸ σωβρὶ, addit Peyrez. ἀν· Pag. 267. B. τὸ· αὐτὸν, deest in eodem· γάμε, deest in eodem· ἔ σωτῆρ, deest in eodem· σὺ ἀναδίκαιος, deest in eodem·

Δράβδον ἀρ· Ισάμ ἐτ᾽ δ᾽· desunt in cunctis codd Pag. 268. A. ἄτων τε, Barb. ἔτων γε· Peyr. ἔτων· Πιόνε, Barb. & Peyr. Πίτε· καὶ φοσσωσὶν αὐτόν, desunt in Barb. & Peyr. Σπαείας, Peyr. Ιπαε.

Καὶ, redundat etiam in Pal. & Peyr. τῷ δ᾽ Ibid. αὐτῷ ἐτω, τὸ ἐτω deest in Barb. τὸν Ρωμαίαν, Vat. 1. τῷ Ρωμαίῳ· τῷ ἐκκλίνοι τὸν σωμᾶτ φλογόνου, Pal. & Peyr. τῷ ἐξκλίνοι ἢ σωμᾶτι ἐκκλίνοιτο· συμφορανὴ, Vat. 1. φοραικὸς· λίθες, Pal. & Peyr. λόγοι·

Pag. 269. C. Λύση, Pal. & Peyrez. τοιῆται. ἴχωι, Pal. & Peyrez. ἐχοντι· ἀλογίαι, Peyrez. ἀμελείαι. ἀσωδίαις, Barb. ᾠδῆσι. ἀσχολίᾳ, Peyrez. ἀζημίᾳ. σβολίαις, Barb. σβολίαις. Οκτοδρίου, Pal. & Peyr. Ἀπολλίν. φοβέμενοι, Pezz. φοβεμενοι. πολεμικὸς, Pal. ἐτεμπέτει.

Pag. 270. B. Pag. 271. A. Δυθῆ, Vat. τ. ἀζιῶν. αὐτοῦ, Peyr. αὐτὸν.

Δωσέως, Barb. δῶσέτε εἰς τῶν Δρ. Peyr. κῆ τῶν εἰς Ηρώδην, τὸ εἰς deest in Peyr. τοῦ, deest in Barb. λόγοι, Peyr. λόγου. Σιγχίλων, idem Σύγχελον.

Pag. 272. E. Δὲλα τιμωσὸν, Peyr. εἰπὲ καὶ· τὸν ἀσῆβῆ ὑπαλλάκτην, correxi τὸ ἀλεσῆβῆ, aliii codd. καὶτεσβῆλλα ἀδύκετὸν μοι, Pal. & Peyr. ἀδικετῷ. Πλατσιὴρ, Pal. & Peyr. Πλατσιὴρ· τῇ δὲ ζ'. Barb. τῇ ϛ κδ'. Σύγκλιτοι, Peyr. Συγκλιλον.

Ibid. D. Λιβίκιος : Barb. λιβίκιου. αὐτὸν, deest in Barb. Χαρσιανὸς, Peyr. Χαρσιανοῦ. διάφορον, Pal. & Peyr. διαφορῶν. ἀπασεάσιον, Barb. ἀπασεασίου. φρατηρὸν τοῦ ἐμπερατ, Peyr. περικλίου.

Pag. 273. C. Τελευτὴ τοῦτο. Pal. & Peyr. τελευτὰ κζ'. ὁ τὸ Ἰφείμ. deſunt in Peyr.

Pag. 274. C. Τότε, Peyr. τότε· Τύανει, idem Τύανον. καὶ γυναικῶν, deest in Barb. ὑπέρχῶν, Barb. ὑπέρ. ὀκτακόσιοι, idem ἑξακόσιοι. ὀγδοητ, deest in Peyr. μιλιαρέσιον, idem μιλιαρησιον.

Φιλίππου Peyr. Φιλιππικὸ. ἀρδιδᾶῆν πέτευ, Pal. & Peyr. ἀρδιδᾶῆν τοῦ πίτευ. αἰμοχυσίας, Peyr. αἱμοδυσίαις.

Pag. 275. B. Παξδοκιμεδότιος, idem φρατραβότιος. ἐπιβὰς αὐτὸ, Pal. ἐπιβὰς εἰς αὐτὸ. Peyrez, ἐν αὐτῷ.

Τὰ λαχάνια Φενδικὶς, Peyr. Λθηναῖοι.

Pag. 276. C. Τὸν αὐτὸν Στεῖ. ὁ δεῦρο τὸ νν. γενέβια. deſunt in Pal. & Peyr. τὸ ἀκαλυπτον. Peyr. ἀκαλυπτον. τόλμ αὐτῷ, Pal. & Peyr. αὐτὸ. ἀπὸ Κύρι: Peyr. ἐπὶ. αἰχμαλωτώσεως, deeſt in Vat. ἐν τοῖς αὐτοῖς, Peyr. ἐν τοῖς αὐτοῖς.

Pag. 277. A. Ἀλλοιωτικὸς, Barb. ἀλλοιοφυΐας.

Ibid. D. Οἶπε, Peyr. αὐτὸ· εἰς κάμπον, Pal. τοῦτον.

Ibid. C. Εὐδόκιανον, Barb. & Peyr. ἐκάλυπτον. φροσιδάλοντο, Barb. ἐκαμβαλόντο. ἀπατεικόσιον, Peyr. ἀπὸ ἐπτακόσιον. Μερκελίῳ, Barb. & Peyr. Μερκελίῳ. μετὰ τὸν ἔφυ, Peyr. μόνε ἀφυ. Φ αὐτὸ, idem τῶν ἑαυτὸ.

Pag. 281. A. Ομόφρονε, Peyr. ὁμόφρων. ἐτη ζ'. ε'. deſunt in eodem. σωφροσυνῆ, idem Φ σωφροσυνὴ. τὸν δὲ Ἀβδαλᾶς, deſunt in Pal. & Peyr.

Ibid. B. Ἀρσᾶσι, Barb. βασβάρων.

Pag. 282. C. Ἐπιτ. στρ. pag. 540. Δικολιανὸν, Barb. & Peyrez. λεγόμενε. κεκομισάντες, Barb. & Peyrez. ἐκομίσαν. σκαμπτομένων, Barb. σκαμπτομένων, Peyrez. σκαπτομένων. ὑπὸ σπερκακιδῶλα σαυίδες, Barb. σπερκακιδολοκαιδες. Pal. ὑπὸ σπερκακιδῶλα σαυίδες, Peyrez. σπερκακιδολοκαιδες. καὶ ἐπὶ τὰς εἰς σὰ τὰ ὁμ. δὲ καὶ εἰς ἐμ ἐν· ἀλ· τὰ· ἐν· deſunt in Barb. ἄτυπ καὶ φροκτῶν, Barb. ἄτυ, Peyrez. ἐν ἀτυπὰ καὶ φροκτῶν. εἰς Φ, Peyrez. φρὸς τῶν ᾠδοδαμάντος, Barb ᾠδοδαμάντων.

Pag. 283. A. Ἐκαίδη, Barb ἐκαιδέσπαν, Peyrez. ἐκαίσπαν. Χαρασανίτου, Barb Χαρσανίτου. Peyrez. Χαρσανίτου. Ομαῖε, Barb. Ομαῖου, Peyrez. Μαῖε. τινὲ λεγόμενον Λβρωμαλίῳ, Barb. ἀτόμεν Λβρωμαλίῳ, Peyrez. λεγόμενον Λβρωσαχίμ. Λμμιλίᾳ, Barb. Λμμαλίᾳ, Peyrez. Λβρωλίᾳ. Σαῖδεν, Barb. Βαῖδεν. μῦ τεσσαλίου, idem ζβκαια τεσσαλίου.

Pag. 283. A. Μετὰ τοῦτον τὸν Ιδίν Μαρκ, Barb. μῦ τοῦτον τὸν Ιουλιανοῦ, Peyrez. τὸν Ιουλιανὸν· τὸν ἀδελφὸν τὸ Αλιμ, καὶ ὑὸν τὸ Αλι, Peyrez. non legit nisi τοῦ ὑὸν τὸ Αλι. Εὐρώπην τὰς, τὸ Φ deeſt in Barb. αὐτοκατοχῆ, Peyrez. αὐτοκατοχῆ.

Ibid. D. Ἐκ τὰ ἐφήμ, Peyrez. καὶ ἐκ. Αρτεμχίου, deeſt in eodem. φιαλίαι, idem φιαλίοι.

Pag. 285. C. Χορδελᾶι, Barb. χορδελᾶῆ, Peyrez. χορδελᾶῆ. καὶ σάδῆν, Barb. καὶσδάῆεν. Λβωκαβέι, Peyrez. Βακαβέι. Τιμάχε, Barb. Τιμαχέω, deeſt in Peyrez. Λβωμελία, Peyrez. Βαμελίᾳ. φρακτίμεναι, idem φρακτίμεν.

Pag. 286. C. Λβωκαλία, Peyrez. Βακαλίᾳ. Μαῖκε, Pal. & Peyrez. Μικκα. ἰνάστων, μιλιαρίσιον, Peyrez. ὀλίτας, μιλιτάσιον. καὶ ὕτω τὰ τοῖς ἀρ. Λβ. διδύσιον deſunt in Barb. Peyrez. διδιδύσιον. Ηλιπτόλιον, Barb. Ηλιποτόνιον. ὧῆγκαι συμφωνᾶλαι, Peyrez. ὧῆγκαι συμφωνίαι, Barb. συμφωνίαις.

Εξάλδον, ἀλδον, Peyrez. ἐξάλδον, ἀλδιν. ὁ μικρὸς, τὸ ὁ deeſt in eodem. Χερσικὸν, idem. Χερσικὸν· παυδέται, Pal. & Peyrez. παυρσίαι. σύρφαται, Pal. ὑγρόμαται. Pag. 287. A.

Pag. 288. B. Βαῦζωσα πᾶσι τοῖς τέσι φροσήγωσι τὰ ἰάματα, deſunt in Peyrez. ἐκκελῶσι, Peyrez. ἐκλελῶσι.

Ibid. B. Οἱ κασῶται, bis addunt Pal. & Peyrez. καῦ ἑ ibid. Θρᾶσι Δικαῖοι κελῶσι ὠῆ τὸ Κασῖ σὺ γεντιλοχοῦτος. ἁ λοιῆ σα, addit Peyrez. καὶ ἁ ἐκκλησία σα. ἁ αὐτοστρατεῖ, deeſt in Peyrez. ἐξῶκγκων, Peyrez. ἐξῶκτγκαι. πρεσάσιοι, Barb. πρέσσος Λλλκελῶν, Peyrez. Λκκελῶν. Κωνσταντίου ὕτω ἑ. deeſt in Pal. τοῦ αὐτὸ σημεῖ, τὸ τοῦ deeſt in Barb.

Ibid. C. Πάτου, Peyrez. σοτωμεῖ. βιμμάλεν, Barb. ἀστικὸν. χρῆσασθε κ'. idem κε'. Peyrez. ς'. Βαρκδῶν, idem Βαοραδῶν. Pag. 289. C.

Διωρδιόντα, Barb. διωρδιόντα. ὕτω, Peyrez. σὺ. Pag. 290. D. τοῦ. ἐμιλιῶν. idem ἐμιλίων. ἐζωσιν, idem καὶ ἐζωσιν. Μεγάνιον, Barb. Μεγανίων. τοῦ τούλιον, deeſt in Peyrez.

Κόσμου ἐστι. σοσ'. τὸ δ. σ. ἐστι. ψ'. Barb. & Peyrez. σοψ'. ψμ'. repono σοσ'. ψ'. Ισοβιωσεσαί, Barb. Ισοιβιωσεσι, Peyrez. Ιοσίβιν Μώσε. μέλαν εἰ τοῖς ρισσὶν. Pal. μέλι εἰ τοῖς. ἐξέζετο διαμαν, καὶ πληροῖτο τοῦ τῶ περκαλᾶ, deſunt in Peyrez. ἐφρωσε, ita correxi legebatur autem φῆς ῥώσε ἐφρωσε. ὁ ἀδελφὸς, cortexi ἑ Λβδολᾶ. Pag. 291. B.

Εξάλδε, Peyrez. κατδολᾶι. Χρυσίπος, Barb. Χρυσιπὸς. μιλὴρ, Peyrez. βιλλὴρ. ἰοὺ Ἰακῶβε, idem τοῦ Βιζᾶν. Ibid. E.

Λκάγτωσιν, Peyrez. ὠκάτωσι. ἀλάτε, idem τῷ ἀλάτε. Pag. 292. C. κόνι. ὁμόσια, Pal. πραεμπτίτ καὶ κλυπρδιῶν, Peyrez. κλυπρδιῶν· ἀκτιαῖς, idem αὐτοῖς. Ρωμαλαῖς, Barb. ρωμαλέοις, Peyrez. Ρωμαλοῖ· αὐτὸ, Peyrez. αὐτῷ.

Pag. 293. C. Ἐπερχῶν, Peyrez. Βπερχῶν. ἄμαῖε, Barb. ὁμόν. Πδωμαγκλᾶν, Peyrez. Πδομαγκλῶν. ἐδιδόσιον, idem ἐδιδόσον.

Pag. 294. C. Αὐτὰι, Barb. αὐτὸ· καὶ κοπροδέσιν, scribit hic ad margineм Barb. φίλοι κόσμου ὧν κοπροδέσιν ἐζ ἐστίν. ἐπᾶβε, idem ἐζβε.

Pag. 295. A. Νίκων, Peyrez. νικῶν. ὑπατεύσαν, Barb. ὑπάτευσ.

Ibid. B. Ἐπίβρισσα ὧν αὐτὸν. ἐπίγνωστει δὲ αὐτὸν εἰς τὸ τέ. μεν, deſunt in Peyrez. αἰχρολογίαις, Barb. κὐκρολόγιαι.

Pag. 300. D. Ἐπρατώτεσαι, deeſt in Pal. & Peyrez. πυρδυτὸ. ρας. Peyrez. πυρδέτου. φοῖ τὰς ἀδωσιτους ρας. Barb. ᾠβε τὰς. ᾠξ ὀλογρᾶφε, idem ἐξ ὁλογραφίας. pag. 541.

ᾠβε μασῖνε δύσι ζῶσιν, καὶ τὰ μεγάλει Σικρέτου, deſunt in Peyrez.

Ibid. E. Πλωτεσι. Barb. τουσσόμενε. σμίλεσι. idem & Peyr. Pag. 297. C.

Τζυκατεσάμεν, Peyrez. τζυκατεσάτου. Μάτθ. Pal. Pag. 298. B. & Peyrez. Βαΐῳ. Πρωτασπόδοῦμε: Pal. & Peyrez. Τσαδόσιον. ᾠβ μοσκῶν, deſunt in Peyrez.

Pag. 299. B. Βακρικὴ, Peyrez. Βαζικὸ. Ibid. E.

γ'. χιλιάδες, Barb. & Peyrez. τ'. χιλιάδες· καὶ μῦ λαβύρων, Barb. καὶ μῦ τοῦτ λαβύρων, Peyrez. καὶ σκολῶν λαβ. περκαλᾶ σπ'. idem περκαλεῖ σ'. πλαίμων, Pal. σπαμμάτων. σόκιον αὐτὸ, τὸ αὐτὸ deeſt in Peyrez. ἐγγὺ, idem σαγγὺ.

Pag. 300. C. Βοῶν καὶ λα. ὃ. ζῶι ἐ. τ. ε. παρεδόλθε, deſunt in Peyrez. & Pal. Θεοτόκον, deeſt in utroque. Χρυσοστῶν, Peyrez. Χρυσοστὸν. ἀσσολίας, Pal. ἀσσοτιλιαι. ἰοὺ ἰμμ, idem καὶ ἰοὺ ἰμ· ἐν τῷ τούλ, idem ἐν τῷ τοῦλ.

Pag. 301. C. Τῶν βαίων, Peyrez. τῶ βαΐοφόρου. τὰ λαικὰ ὑπολλὸν· τοῦ, deeſt in eodem. ἐλικκοφίνε, idem ἐλικκοφένου.

Pag. 301. E. Τοῦ φρεσβεῖλας, τὸ τὰ deeſt in Peyrez. εἰς Χρυσῶνε τὰ πλίματα, Barb. εἰς Χερσῶνε, καὶ τὰ πλίματα, Peyrez. εἰς Χερσῶνε τοῦ πλίμεσι. Κάκκ, Pal. & Peyrez. Βάκκ. κύρμε, deeſt in Peyrez. Κεκρεμνῦτος, idem Κεκρεσνέτου. Μαῖμαῆ, Pal. Μαμμᾶε. οἱ ερατηγοὶ, idem ᾠβ Σαρκασιῶν.

Pag. 302. A. Πρὸς παραμολικὸν, Barb. εἰς φυλακὴν· ἐντεῦχῶσιν τὰ ἄλογα ἀ· καὶ σ· δ· ἐν· εἰς αὐτὸ, Pag. 303. A.

desunt in Peyrez. ὑποτρίφητις, idem ὑποτριβόμενος. ἀνδίκιον. Barb. ἀνδίκιον, Peyrez. ἀνεξίκακον. ὑπομένοντα, idem ὑπακόοντα. παραδόσια. Barb. καὶ ἐθάσια.

Ibid. 8. Τὸν Τυραννέα, deest in Barb. κἄστε, deest in eodem. Οὐδεὶς, Barb. & Peyrez. Θεμιστοκ. αὐτὸ Ὀλίγων, Barb. & Peyrez. τὸ Θεμιστοκ. ἐτῶ ξζ'. ιβ'. Barb. ἐτῶ ξζ'. με'.

Pag. 304. D. Ἐκφανέσθαι, Barb. ἐφανεῖσθαι. τὸ δὲ Ἰσοκράτη μόνῳ, τὸ μόνῳ deest in eodem. πλατύνεσθαι, reliqua ad periodi finem sunt in Pal. & Peyrez.

Pag. 305. C. Γραικοῖς, Peyrez. ῥωμαϊκὸν ξβυκλίσασα, Barb. ξβυκλίσασα. διακωφίτας, Peyrez. διακωφίτων. καλὸν τὰ σίτια τῷ φρουτιόντων, desunt in eodem.

Pag. 306. D. Εἶδε, deest in Pal. & Peyrez.

Pag. 307. A. Τῷ θεῖῳ σ' μανίαι ὑμᾶς, deest in Peyrez. Τερέντιος ἐστι καὶ Pal. & Peyrez. ἐστι ἐ. ποιητὴς, deest in Peyrez. διδασκαλεῖς, idem διδασκαλεῖ. ὁ αὐτὸς, idem αὐτομολ. ὁ μὲν, Pal. ὁ μὲν. Ἀσπαρῆτις, Peyrez. Ἀβαυσῆτα. ὁ δὲ αὖτ. τὸ ὁ δὲ deest in eodem. τῶν φρουτίδα πεπόμενα, desunt in Barb.

Pag. 308. B. Αὐτὸς τοῖς ἐλαττουμένοις, idem ἐλαττωμένοις. διχοτομεῖ, idem διχοτομῶ. φράσαι, Barb. & Pal. φράσω. δι' ὅτι, Barb. διὸ, Peyrez. διὸ. ἀσεβοῦσιν, idem ἀσεβοῦσι. ἐβλαβόθεσ, Barb. & Peyrez. λαβόσ.

Ibid. Τὸ ἀρχῶν, Pal. ἐφ' τῷ ἀρχῷ. ad hæc scribit Barberinus codex in margine. Hic desinit Vaticanus codex 155. adeo ut emendationes quæ sequuntur, sint codicis Pal. 246. & codicis Vat. 979. sed hæ paucæ.

Pag. 309. D. Ἀμφιδέκαι, Peyrez. ἀντιβάλλω. ἀντοίλασα, idem ἀντοίλαντα.

Pag. 310. E. Εἶρος δίετταν, addit Pal. ἢ γε Σχυλῶν. ἐκίνησεν, addit idem ὁ ἢ ἔλασι. τῷ ἀφ' σι, idem τοῦ ἀπ' σι.

Pag. 311. D. Τολμῶσιν, Pal. τολμᾶν.

Pag. 312. C. Εσο κοντὸ ἐστὶ μοῦ. Barb. & Peyrez. ἐστὶ. ἀντὶ.

Pag. 313. D. Ἀναχωρεῖν, Peyrez. ἀναχωρῶν. σταθερωμίζεται, Barb. & Peyrez. σταθερωμίζεται. ῥιπτοῦμένοι, Peyrez. ῥιπτούμενοι.

Pag. 314. A. Ἐνεπιπλῆκτον, deest in Barb. & Peyrez. Πατροκλέα, deest in Barb. οἱ δὲ κρατοῦσιν τοῖλεων· οἱ δὲ αὐτὸ, desunt in Peyrez. χειόνα, Barb. & Peyrez. χειόνε. πάντων τῶν λοιπῶν δημότων, Barb. & Peyrez. πάντα τὰ λοιπὰ δήματα.

Ibid. Οὐκ ἐνεφανίζετο, Peyrez. οὐκ. ὑπέτρεψαν αἰχμαλωσίας οὐ τὰ τοιαῦτα πεπόνθασιν, hæc supplevit codex Barb.

Edit. Paris. pag. 669. Pag. 315. E. Ἀκοδόσιμον αὐτῷ, Peyrez. αὐτὸ. ἀντὸν. αὐτὸν, ἓ καλῶν λόγων, ἓ κα. ἐ. γ. εὖ. δὲ λ. φοὶ, desunt in Peyrez.

Pag. 317. B. Ἐνῴκησαν αὐτοὶ, Peyrez. ἐνῴκησεν αὐτὸν φιλόξενον ὄντα, ᾧ ἐκτισάτην αὐτοὶ. ὁ δὲ φιλόγυμνον.

Pag. 318. C. Μάλιστα, idem μάλιστ καὶ ὑπάτους.

Pag. 319. E. Εὐουδὲς, deest in eodem. μονικὴ, addunt Barb. & Peyrez. καὶ Στυδίτας.

Ibid. C. Ἀκτοκλάντας, Peyrez. ἀκτοκάντα. ὁ τὸ Μα. ἓ Θαὶ ὁ Πε. καὶ Κα. καὶ Πι. Πετρόμιον, desunt in eodem. κἀκαστέσαντες. Pal. addit αὐτοὶ. αὐτὸν ἵνα, Barb. αὐτὰ.

Συμβάντου, Barb. συμβάντα, Peyrez. συβάντα. μεσοτρόσασα, idem αὐλιόσασαν. Λίσσησι φησὶ, addit Barb. Δύσιχω. ἐνόμιζον Ἕτεροι δὲ ἀφ' ἓξ ὑδάτων εσχεζίδια, desunt in Peyrez. Pag. 320. B.

Κατεβάλλων, Barb. & Peyrez. κατωκάβων. βλαβῆναι Pag. 321. B. αὐτὸς, τὸ αὐτὸ deest in Peyrez. μονῆχθε, Peyrez. μετωνίχθε. καὶ μονῆχθη τὸ σῶμα αὐτὸς ἐς τῷ νοῦ. τῶς Πομ. ἐν τῷ μόνῳ ἡ, desunt in Barb.

Ἐλε δόδη, desunt in Peyrez. πεμπόσαντα, idem πε. Pag. 322. D. ῥοσκοντες.

Τῶν Στυδίτων, Peyrez. τὸ Στυδίτε ἀνέσυλαι, idem Pag. 323. C. ἀνέσυ. τομίσμενα, addit Barb. καὶ θεῖα τομίσματα κερκυτίων αὐτὸ τὸ βασιλικὸ.

Χερσονὶς, Barb. Χερσονὸς, Peyrez. Χερσονὸς. μεσ- Pag. 323. C. φορὶς ἐστ * * * Ad Barb. marginem scribitur hic. Est lacuna in cod. Pal. Codex Vat. 979. non habet laeunam, sed fic hunc locum repræsentat. φοσὶ ἐστι Θεόδωρος, Peyrez. scribit ἤμων μωφορὶς ἐστι, Θεόδωρος δὲ. ἐμὲ Πλάτων, deest in Barb. & Peyr. Vat. 155. σὺ τῷ Πλάτωνι.

Λίτρας χιλίας καὶ ἑκατὸν, Barb. & Peyr. χιλίν Ibid. E. ς ςφ'. αὐτὸς, deest in utroque. κατωκαλῶν αὐτὸς· ὑπομένω, Barb. & Peyr. κατωκαλῶν ἐκυμάτο τὸ γράτωμα.

Ἀντιοίσας, Barb. & Peyr. ἀντοίσιε. μισαφζόν- Pag. 325. E. των, Peyr. μισαφζόντας. ἐσυντέλεσθαι, idem ὑποτέλεσθαι. χαρτιτικὸν, idem χαρτικὸν, Pal. χαρτικιῶν, Vat. 2. χαρτικὰ. αὐλων, Barb. & Peyr. αὐκων.

Κωμῆται, Barb. & Peyr. κτισμάτων. ἐνὶ τόμῳ Pag. 327. C. τετραμοιρίτῳ, Barb. ἐνὶ τομάτρια μοίρᾳ. ἐπὶ τὰ pariter Peyr. ἀπηχθάνοντας ὅτι οἶκον ζώσιν, Barb. ὅτων οἰκίζωσιν· ὑμοσὸν μὴ, τὸ ὅσιον Barb. & Peyr. ὁμοσὸν τὸ, τῶς.

Τὸ αὐτὸ, Peyr. τὰ αὐτὸν. Μαῦλον, idem Μαῦλε, Pag. 328. A. correctius Μᾶλε. ζώση φωῒ ἀκίνοτ, Pal. ζώσῃ φωῒ ὁ συγγραφόμενος ἀκίνοτ.

Οὐ τῷ κατυσδωσίτι, Peyr. ὅτω.

Pag. 330. A.

Καὶ Πιῤῥὸς Πε. ξ Σι. ὁ Πε. τῷ Τεῳ. καὶ Θεόδωρος, Ibid. C. desunt in Peyr. ᾧ ἀφ' Ἐξαιδίνων Δομιτίκιος, idem ὅτι τὸ Ἐκκλησίτου Δομιτίκιος. δίωπτον, idem δίωπτα.

Ἐνὶ ὥρᾳ πρὸς ἥμιτυ, Barb. ἐνὶ ὥρας ἐντρέ. μονα- Pag. 333. E. δικὰ, Pal. μοναχικὰ. ὡς τῷ Βαλερίου ἀφικόμενος, διὰ τὸ ἐκάτου ἐστῖδι. desunt in Peyr.

Ἀσκιτὸν, Peyr. Ἀφαείαν· ἐντῦρ, idem σῦτο. ῥ. Pag. 334. D. χάλιν, idem διχάλιν.

Κακοδάλων, Pal. & Peyr. κακοσυμβόλων. ἐλ' ᾧ Pag. 335. C. μέλλον ἐ τῷ δόγμα αὐτὸ καλοῦσιν, desunt in Peyr. πεφασκωδιὸν, Peyr. πεφασκιδὶ. φοσσιδιγοντον, Pal. φωτοβλοντας. ἡμεῖς τοῖ ἐσω, Peyr. ἡμεῖ ἐξω σοῖ. Pag. 338. A.

Ἐξάστου, Peyr. ἐξάστων. Pag. 136. E.

Ἀντιβάλλοντα, Peyr. ἀντιβόλοτα.

Μικρὸς, Peyr. μικροὶ. ὑπάντητο τῷ βασιλεῖ πᾶξαι Pag. 139. B. τὸ δόγμ αὐτὸ κατ' αὐτὸν ὁ Χρυσὸς σόρτη, desunt in Peyr. λαγχάνω, Pal. λαχάνω.

FINIS.

VOCUM IN THEOPHANE, ET LEONE GRAMMATICO NOVARUM, SEU MIXOBARBARARUM INDICULUS.

Abinai, Scutica, habenæ. 244. c.
Αβημάς. Subadjuva. 197. a.
Αγκυλοκοπεῖν. Poplitum nervos succidere. 109. c.
Αγωρος. Masculus, robustus. 365. c.
Αγωραία. Forum, ἀγορά. 198. c.
Ἀδνύμων. Nomenclatura, recensitio nominum. 394. a.
Ἀδίγγαοι. Prætigiatores. 328. d.
Αἰφνιδιόζοὐμβος. Subita irruptione oppressus. 166. c.
Ακιδεύκτης. Aquæductus. 337. b. 340. c.
Ακκίβιτα. Accubita. 156. d.
Αλογον. Equus. 211. b.
Αμανίκωτος. Sine manicis. 295. d.
Αμβών. Ambo, suggestus. 108. c. 109 a.
Αμιρᾶς. Saracenorum summum Principem ago. 222. d.
Αμνημόσυνος. Cujus nulla a morte memoria, excommunicatus. 296. d.
Αναβάσιον. Ascensus. 302. a.
Ανοίγειν. Dedicare Ecclesiam, id est, facere publicam divinis officiis addictam. 154. c.
Ανώνα. Annona, commeatus. 101. c.
Αντιμίσιον. Corporale. 302. a.
Ἀξιωματικοί. Primores, viri in dignitate constituti. 214. c.
Απλικεύειν. Castra admovere, applicare. 122. d. 206. d.
Απλώματα τῆς θυσιαστηρίου. Mappæ altarium. 35. b.
Αποκαβαλλικεύειν. Equo desilire. 343. c.
Αποκρισιάριος. Responsalis. 242.
Απομειλιῶν. Exmonetarius. 160. c.
Αποστολικὴ σάλη, χῆμα. Patriarchalis habitus, saccus. 161. a. 112. c.
Ἀφαπτος. Irritus. 27. e.
Αργυροφάντης. Argentarius. 160. e.
Λειβιάς. Cohors, numerus. 30. d.
Δειπόδειπνον, Prandii cœnæve convivium. 250.2.
Αρμαμέντον. Armamentum. 184. 294. d. 198. b.
Αρματα. Arma. 245. c. 250. e. 288. a.
Αρματόφορος Armis indutus. 289. d.
Αρμβαλίζω, τὸ ἱστίον. Vela facio, contendo. 253. b.
Ἀσημον. Argentum. 213. c.
Ἀστρος. Candidus. 115. c.
Αὐθεντικὸς χάρτης. Primum exemplar. 106. d.
Αὐλιζεσθαι τὸ χειμέριον καιρόν. Hyberna ducere. 101. b.

B

Βάθρα. Transtra, sedilia. 244. d.
Βαΐφλος. Bajulus. 66. d.
Βάκλον. Baculus. 159. d.
Βαλλίζω. Choros duco. 43. c.
Βάνδον. Vexillum. 122. e. 144. c.
Βαπτίζω. E sacro fonte suspicio. 119. d.
Βαπτιστικὸν ὄνομα. Nomen in baptismo inditum. 271. c
Βασιλίσκος. Regulus. 121. b.
Βατᾶς. Ambo Ecclesiæ, ascensus. 236. b.
Βερηδάριος Veredarius. 130. a.
Βεστήτορες. Vestitores. 152. e.
Βίγλα. Excubiæ. 205.b. 277. b
Βικάριος. Vicarius. 221. d
Βολλάδες Bulgarorum proceres. 291. c
Βυκινάτωρ. Buccinator. A. C. . . .
Βυλλόω, Sigillo regio obsigno 293. b.
Βορδούνης. Burdo. 124. b.
Βραχιόλια. Dextralia. 212. b.

Γ

Τὸ Γαλλικὸν. Sapo Gallicus. 233. a.
Γαρσονοτάσιον. Puerorum, seu militum statio. 162. a. b
Γιγγίβερ. Gingiber. 213. c.
Γιστέρναι. Cisternæ. 103. b.
τῶ Γουμάρια. Pelitiariorum officinæ 400.c.
Γυναικόπαιδα. Mulieres & pueri. 259.a.

Δ

Δυλάτωρ. Delator, accusator 350. e.
Δήμαρχος. Tribunus factionum populi. 192. b.

Δῆμοι. Populi factiones. 49. c. 113 a. 123. c.
Δῆμοι. Demi ita dicti in Circo. 402.
Δημοτικῶν. E popularibus militiam cogo. 157. c.
Δημοκρατίαν. Populari factione obtineo. 113. c.
Δημοκρατίαι κοσμικῇ. Ubique obtinentes factiones. 123. b.
Δημόται. Factionarii. 125. a. 126. b.
Διαπέδιος. Zetarius, atrienſis. 213. d.
Διβητίσιον. Saccus, veſtis imperatoria. 363. a.
Δίππιον. Circi ſtadium. 271. e. 272. a. 280. e.
Δίπτυχα. Via ad Circum. 295. d.
Δεσποτικὸς. Publicanus, vectigalium exactor. 275. a.
Διοσία. Occaſio, tempus opportunum. 316. b
Δογά. Malim δοχά. Convivium, epulum. 252. d.
Δομίστικος. Domeſticus. 72. a.
Δοὺξ. Dux. 88. b. 108. d.
Δρόμων. Celox, minor triremis. 265. c.
Δροῦγγος. Drungus, cohors. 147. a.

E

Ἐγκλοῦστρα. Ergaſtulum. 316. a.
Ἐκδίκος. Defenſor. 96. a.
Ἐμβάτη. Aquæ conceptaculum in balneo. 40. c.
Ἐμβολος. Porticus, roſtra. 51. b. 76. c.
Ἐμβολοι. Cortinæ ad tentorium. 213. c.
Ἐμμήσκως. Moliens aliquid. 249. d.
Ἐμπομπικὸς. Solemni ritu, & pompa. 266. d.
Ἐνδυτὴς. Palla, corporale. 348. d.
Ἐνόρδινοι τύποι. Sanctiones, pacta rite diſpoſita. 241. e.
Ἐντολιδέριος. Deputatus a ſubditis ad Principem: Procurator. Anaſt. 190.
Ἐξάρχος μοναστηρίων. Generalis Præfectus ac viſitator Monaſteriorum. 155. e. Militiæ Princeps; ac rerum ſummam tenens. 192. a. 268. b.
Ἐξερκίτου. Exercitus. 157. e. 161. b.
Ἐξκουβίτωρ. Excubitor. 152. c. 93. a.
Οἱ ἐξωτικοὶ ἄρχοντες. Exteri duces. 246. e.
Τὰ ἔξω καβαλλαρικὰ. Exteræ equeſtres copiæ. 247. a.
Ἐπείκτης. Operarum præſes. 244. b.
Ἐπιάγορος. Virilis, robuſtus, ſtipatus. 366. b. Not. puſt.
Ἐπιβλητάριον. Integumentum capitis. 389.
Ἐπισθιος. Intimus. 313. b. 317. c
Ἐπίφανεῖς. Nobiliſſimus. 36. d
Ἐπιφανέστατος. Nobiliſſimus. 47. e
Ἐργαστηριακοί. Artifices. 301. c
Ἐργοδιώκτης. Operarum præfectus. 395. a
Ἐτοιμοθάνατοι. Pœnarii, furcarii. 124. c
Εὐλογία. Munuſculum gratitudinis ſigno in Principem ab electo Patriarcha conferri ſolitum. 67. c

Z

Ζάχα, Ζάχος. Stabuli cellaria. 266. a
Ζάχαρ. Saccharium. 213. c

H

Ἡσυχάζειν. Privatum agere. 68. d.

Θ

Θαλάσσιον πῦρ. Ignis marinus 235. a. qui & ὑγρὸν
ἢ Θεανδρικὴ μορφή. Chriſti Dei hominis imago. 172. a
Θυμῷ βικκατυποῦντες. Nares thymo levius ferientes, eiſque illud crebro adhibentes. 41. d.

I

Ἰδικτον. Edictum. 41. e. 162. c.
Ἰλλούστριος. Illuſtris. 126. b.
Ἰνδιλγεντία. Indulgentia. 159. d.

K

Καβαλλάριος. Eques. 212. a.
Καβαλλαρικὰ θέματα. Equeſtres turmæ. 256. a.
Καβαλλαρικὸν. Equitatus. 237. e.
Καβαλλικεύω. Eques incedo. 258. c.
Καβαλλίνα. Stercus equinum. 215. c.
Κάδιον. Cadus. 233. a.
Καθολικὴ ἐκκλησία. Eccleſia urbis primaria. 250. b.
Καισαρικὰ πτερικεφάλαια. Cæſarum ſtemmata. 297. c.
Καναβοπυρφόροι βήρεις. Biremes ignariæ 234. c. 280. a.
Καλοῦδιον. Æſtas. 259. d.
Καμηλαύκιον. Pileolus caput & aures obtegens. 88. a.
Καμηλαύκιον ὁλόλιθον. Totilæ ſtemma gemmis ornatum. 154. a.
Καμίσιον. Camiſia. 212. c.
Κάμπος Τριβουνάλιος. Tribunalis campus. 194. c.
Καράβιον Navigium. 343. c.
Καρδαμήγας. Dux primarius Perſarum. 170. d.
Κασίδα. Caſſis. 212. a.
Κασίλλιν, κασίλλιον. Propugnaculum, caſtellum. 87. c. 212. a.
Πλοῖα κασιλλαμίνα. Naves turritæ. 198. e.
Κάστρον. Oppidum, urbs munita. 230. b. 246. c. 359. e. etiam exercitus. 314. d
Κατάφρακτα ἐκκλ. Equi e loris ſepimentum ac tutamen. 211. d.

Κατίνα. Navis prægrandis. 263. d.
Καῦκος. Caliculus, poculum. 198. a.
Αποκαυκοβῆκος. A calicibus olim miniſter. 255. a.
Καυλοτομῆσαι. Virilia exſecare. 120. d.
Κέπταρχος. Centurio. 192. a.
Κέρσος. Sedes. 198. c. 249. d.
Κεντλωτήριον. Auri libræ centum. 266. d.
Εκ κεντητῶν εἰκόν. Imago ductis acu coloribus picta. 115. d.
Κεντητὸς σαυρὸς ἐξ᾽ μίλιαρος. Punctionibus effigiatum crucis ſignum infuſo atramento. 179. a.
Κεράτιον. Ceratium, obolus, minutum monetæ genus. 187. d.
Κεφαλαί. Homines. 288. a.
Κεφαλατὸν τῶ βασιλίως. Ejus veluti capitis cenſione penſa numiſmata. 324. a. P. Goar ejus capitis ſculpta imagine. Verum id commune nummis aureis.
Κατηχητὴς. Catechiſta. 215. e.
Κατηχούμενα. Porticus interiores ad Eccleſiam. 277. a.
Κηρυλάδειος. Cerularius, qui vendit cereos. 328. a.
Κηροπωλεῖα. Addictæ officinæ illi negotio. 400. c.
Κηπαπόεσις μητροπόλεως. Decretum tranſlationis ex uno in alium Epiſcopatum. 256. c.
Κιβώεια. & κιβώεια. Ciboria, parvæ fornices ad altaria. 156. b. 157. b. d. ἀργυρᾶ κιβώεια.
Κιονάκιον. Columellæ altaris. 253. c.
Κλάθιος. Circulus. 165. c.
Κλεισῶραι. Cluſuræ, montium anguſtiæ ac tauces. 206. a.
Κλεισωροφύλαξ. Anguſtiar um hujuſmodi cuſtos. 231. e.
Κλητορεύω. Convivium celebro, invito. 250. a.
Κοιτίσωρ. Quæſtor. 141. e.
Κόμβέντον. Conventus, comitia. 116. b. 289. c.
Κομβεύω. Decipio, illudo. 101. a.
Κόπτος, ἄλκασθος. Sagulum. 295. d.
Κοντάριον. Haſta. 198. b.
Κονταρία. Haſtæ ictus. 212. a.
Κόρδα. Funis, reſtis. 248. c.
Κόρτ. Comitatus, aula. 362. b. Supellex, aulea Anaſt. 310. a. 314.
Κορταλίζω. ſeu potius κροταλίζω. Ad choreæ numeros ſtrepitum edo. 43. c.
Κυβικλάριος. Cubicularius. 113. c.
Κυβίκλειον. Cubiculum. 381. c.
Κυλικιὸς. Catulus. 292. d.
Κυμίρκιον. Vectigal mercibus impoſitum. 215. b. 319. b.
Κυμερκεύω. Vectigalibus gravare. 379. a.
Κυράτωρ. Curator. 55. b.
Κυρατωρεῖα βασιλικὴ. Imperatoris fiſcus. 327. b. c. 399. c.
Κυρδέω. Detondeo. 265. d. 277. d.
Κωφίσκοι. Tonſores. 31. e.
Κωφοκυρὸν. Marſupium Anaſt. 243. d.
Κῦρσον. Prædatio. 219. b. item turma militum. 318. a.
Κυρσίνευσι. Prædas agere, excurrere. 214. c.
Κωρίζω. Tributa minuo. 215. b.
Κρίμασις Arcus in ædificio. 157. b.
Κρισάτος. Comatus. 268. c.
Κυκλόποδες. Calcei uncis ferreis inſtructi ad montes hyeme ſuperandos. 262. b.
Κυριακά. Templa, Eccleſiæ. 17. e.
Κώδιξ. Codex. 112. b. Λογαθετίων κώδικες. Publici ærrarii libri. 250. c.
Κωδωνάτος Perſonatus. 88. d.
Κωμοδρόμος. Circulator. 151. b.

Λ

Λαγκίδιον. Lanceola. 165. b.
Λαὸς. Exercitus. 70. e. 80. b.
Λαργιτιανῶν Κόμης. Largitionum Comes. 126. d. 198. c.
Λάρδον. Laridum. 155. d.
Λαυείζωσαι. Naves altum petentes P. Goar 263. d. Anaſt. conſumptæ.
Λαυρᾶται. Principum imagines. 196. c.
Λεῖος. Diminutus. 269. b.
Λίβελλος. Libellus accuſationis, profeſſionis fidei. 19. c. 14. b. 36. c.
Λιθία. Lapides pretioſi. 121. e.
Λιμπὸν. Limes. 122. a
Λινόχρυσος. Lana auroque contextus pannus. 165. a.
Λιτανεύω. Supplicationes. 75. b. 83. d. 109. a.
Λιτανεύειν. Proceſſiones obire. 75. b.
Λιτροβούλης. Infame nomen. 107. a.
Λύπινον. Lupini. 280. b.
Λωρίκια & λωρίκιον. Lorica. 212. a.
Λωρικάτοι. Loricati. 109. e.

M

Μαγαιρίτης. Fidei defertor. 209. b. 226. e.
Μαγαιρίζειν Apoſtatare. 266. b.
Μάγγανα. Machinæ. 26. b. d.
Μαγγανικά. Inſtrumenta bellica. 252. e.
Μαγγαλάβια. Verbera. 361. e.
Μάγιστρος Magiſter. 94. b.
Μαγίστριον Magiſtri dignitas. *ibid.*
Μαγιστριανὸς Magiſtrianus. 191. c.
Μαγκίπια. Piſtrina. 50. d. 158. c.
Μάϊουμᾶ. Majuma feſtum prophanum. 302. d.
Μάϊστωρ. Magiſter mechanicus. 125. a.
Μανδάτωρ. Præco, qui ex Principis perſona reſpondet. 123. 124.
Μανδάτον. Reſponſum. 168. b.
Μάνδρα. Locus peculiaris, & monaſterium. 17. c.

Μανδύλιν. Mantile. 215.c.
Μανδύιος. Mandias, palliolum. 118.b.
Μανιάκιν. Torques. 165.a.
Μανίκια. Manicæ. 260.b.
Μαρτύρια. Ecclesiæ Martyrum. 22.a. 72.c.
Μαυζώσαι. Colaphis cædere. 187.e.
Μεσώρεν. Semihora. 349.d.
Μελανοφορίαν. Pullis induor. 84.a.
Μελεκῦλος. Securis. 149.a.
Μεσίαυλον. Medium atrium. 162.b.
Μεταθροπίζω. Ex uno in alium Episcopatum transfero. 88.d.
Μίτηξα. Fila serica. 122.b. 213.c.
Μητάτα. Metationes. 50.a.
Μίλιον. Milliare. 91.e.
Μιλιαρήσια. Nummi argentei. 202.a.
Μίμας Mima. 63.b.
Μονῶσαι. Dimitto, abeundi copiam facio. 160.c.
Μονῆτα. Moneta. 14.d. 243.a.
Μονῶζοντοι. Expediti milites. 270.b.
Μοναρχάτον τὸ καθ' ὁσματος. Semita secretior ad Imperatoris in Circo sedile. 126.a.
Μοσοτράτηγος. Supremus Dux. 247.a.
Μυλαία γεφύρα. Pons Milvius. 11.d.
Μῶλος Moles, portus ager. 197.a. 292. a.
Μῶλτον. Seditio. 318.c.
Μωλτά'ω. Seditionem moveo, tumultuor 342.b.
Δι' μωσαϊκῶν. Opere musivo, tessellato. 296.d.

N

Νακοπάκτια. Lectisternia. 213.d.
Νακοπάκτια ἀνάπτρα. Grandes tapetes acu picti. 344.c.
Νάρθηξ. Vestibulum Ecclesiæ. 162.b.
Νηροφόρος. Balnei crater. 98.a.
Νοτάριος. Notarius. 250.c. 69.c. 119.a.
Νυβίτιοται. Virgines viris desponsatæ. 303.d.
Νύμερος. Cohors. 34.c. 51.d.

Z

Ξηρόλιθος. Murus ex solis lapidibus. 263.c.
Ξυλοκίκωθα. Ligneæ crepitacula. Vide Not. post. 189.d.
Ξυλοπασσάλοροι. Ligneî funes, ac vincula. 288.d.
Ξυλόπεδης. Compedes. 172.a.

O

Ολοκοτίνιν Nummus aureus. 275.a.
Ολοσίδηροι. Milites undique ferro tecti. 344.d.
Ομολογία. Cautio, syngraphe. 243.b.
Ομφίκιον. Officium, vitæ institutum, *mester*. 251.c.
Ονάγρος. Machiæ genus. 26.b.c.
Ὄπερα. Opera, *munerum*. 244.b. 295.a.
Ὀπτίωι. Optiones milites. 139.d.
Ορτσόμηλον. Malim cum Cedr. ἀμυγδάλεον, 255.d.
Ορμοί. Funes. 345.a.
Ὀστρακέοιοι. Testacei operæ. 395.a
Ὀφφικιάλιος. Officialis, qui aliquo fungitur munere. 380.d.
Ὀψίδης. Obsides. 262.a.

Π

Πάκτα. Pacis conditiones, icta fœdera, pacta tributa. 123.a. 170.d.
Πάλλια σηρικά. Pallia, vestes sericæ. 297.d.
Πάλος. Palus. 328.d.
Πανηγύρεον. Nundinæ. 315.b.
Παπίας. Palatii custos & janitor 356.d.
Πάπτας. Papa, Romanus Pontifex aut Alexandrinus. 69.d.e. 82.e.
Παπτᾶς. Clericus sæcularis. 66.d.
Παπυλιό. Papilio, tentorium. 213.c.
Παραδυναστῶν. Subadjuva, summa pollens in aula auctoritate, cujus maxime consilio Resp. regitur. 67.c. 69.b.
Παρακουμούλος. Accubitor. 190.c.
Παρακονδεκίζω. Velito. 237.c.
Παραμύθιον. Pugio, fica. 247.c. 253.c.
Παραμονάριος. Manfionarius. 150.d. 365.e.
Παραπόρτιον. Minor porta. 253.d.
Παρίππιν. Veredarius. 276.d.
Πασχάζω. Pascha celebro. 288.b.
Πασχαλία. Paschatis hebdomada. 76.c.
Πατῆρα ἀναχυρίτων. Patres, sive Patricios creare. 72.a.c.
Πατριμόνια. Quæ dicuntur S. Petri patrimonia. 273.c.
Πίλμα. Circi area. 126.a.
Πεζύλιον. Exedra. 365.e.
Πεμπτοφίλαια Καισαρικά. Cæsarum stemmata. 297.c.
Περάν, τὸ περαίτον. Trajicio. 158.a.
Πετραρία. Petrobolus. 256.b.
Πῆχος. Nili exundantis mensura. 11.a.
Πιείνω. Capio, apprehendo. 266.a.
Πίννοι. Pilæ, pinnacula, parietes. 157.b.
Πιττάκια. Locus ubi excipiebantur libelli supplices. 54.b.
Πλάδιν πλοῦς Ρωμαϊκόν. Romanus exercitus. 175.a. 184.c.
Πλουμία χρυσᾶ. Phrygionis opere intextum aurum. 115.c.
Πολυκάνδηλα. Candelabra multifida. 202.a.
Πομπεύω. Ignominia traduco. 249.d.
Ποντίζω. Constupro, maculo. 288.c.
Πορφύρα. Aula ubi nascebantur Imperatorum filii. 317.a.
Πυλπιτα. Pulpita. 123.c.

Πραιδάτωρ. Deprædor. 18. e.
Πραιτόσιτος. Præpositus, Cubicularius. 68.b. 113.c.
Πραιτώριον. Prætorium. 51. b.
Πράκτορες. Exactores. 223. c.
Πράνδια. Tæniæ, vittæ. 156. d.
Πρεσῆνς Κόμης. Præsenti Comes. 113. a.
Προκίσσος. Proceſſus. 152. d. 362. a.
Προμισσίλλα. Equus Imperatrici addictus; forte equi candidi. 318. a.
Προμοστηρίους. Scriniis præfectus. 326. d.
Πρόσσος. Major-domus. 268. b.
Προτίκτορες. Protectores, ſatellites. 125. b.
Προθησσοδά. Fornix. 157. b.
Πρωτοδιτζος. Spadonum primus. Anaſt. 244. b.
Πρωτθρονος. Primæ Sedis a Patriarcha Epiſcopus. 88. d.
Πρωτοπαθήρια. Primus conſeſſus. 112. a.
Πρωτοπύρωφ. Cùrſorum princeps. 196. c.
Πρωτοσύμβυλος. Saracenorum concilii princeps, eorumque rex. 246. c. 263. c.

P

Ρηγιών. Urbis regio. 245. d.
Ρίστιβαι. In vulgus ſpargi. 313. d.
Ρὴξ. Rex. 114. c.
Ρόγα. Stipendium militum, annona, munus. 33. b. 108. d.
Ρογιόσειν. Munus ſpargere. 113. d.
Ρυσκιν. Rivus. 323. b.
Ρυσιος. Puniceus. 115. c.

Σ

Σαγούλ. Saqulum. 189. d.
Σαγιττοβολάς. Jactus, ſagitta. 212. a.
Σακελλάριος. Theſaurarius. 196. b. 244. b.
Σάκκος. Saccus. 250. a.
Σάκρα. Diploma Regium, Sacra. 88. e.
Σαλιστβάριον. Frænum equi. 16. e.
Σάνδαλοι. Lintres magnarum navium. 264. c.
Σεκρότον. Secretum, palatii cubiculum. 154. b.
Σεκρίτα. Domus, ubi ſtatio ad proceſſiones. 313. a.
Σελέντιον, ἀλ. Σιλέντιον.
Σέλλα. Sella equilis. 212. b.
Σελλόν. Imperatoris Sedile. 362. d.
Σίνσορ. Sedes Imperatoris in Circo. 86. a.
Σηπάδιον. Pignus. 163. c.
Σημαδιφερος. Mutuatarius ſub pignore. 163. c.
Σημεσιάτης. Vexillifer. 136. d.
Σηκώνω. Colligo, metaphora ab ovibus. 343. c.
Σηγίλλιον. Sigillum. 335. b.
Σίγμα. Fornix. 374. a.
Σιλέντιον. Comitia, conventus. 272. c. 285. c. 766. d.
Σιλεντιάριος. Silentiarius. 92. d.
Σιλεντιάριον. Silentiarorum ſtatio. 160. c.
Σισύρα. Cuculla, habitus Monachalis. 79. b.
Σιφωνοφόρα δρόμους. Ignarii, cum ſiphonibus. 234. b.
Σκάλα. Penſilis ſcandula in equo. 290 d. 373. c.
Σκαλλάτης. Scandularius. 362. c.
Σκαραμάγγιν. Clamys, veſtis ſuperior. 212. b. 361. d.
Σκήπτρα. Clavæ honorariæ, banda. 274. b. 302. a.
Σκλάβος. Servus. Eſclave. 294. c.
Σκηνία. Inopia. 197. c.
Σκοτίσεις. Excæcatus. 255. d.
Σκουτάριν. Scutum. 212. b. 244. d.
Σκρίβων. Satelles, σωματοφύλαξ Theophyl. 184. c.
Σκρίνια. Scrinia. 198. a.
Σολαίας, ἀλ. ὁ σωλία. Solea, locus vicinus altari. 295. a. 359. c.
Σόβλα. Veru. 252. a.
Σοῦδα. Vallum. 331. a.
Σπαθάριος. Defenſorum princeps, ac ſatellitum. 88. a.
Σπόνξα. Sponſalia. 297. c.
Σπόνα πλατέα. Lata foſſa: male, nam in MS. Cod. eſt σούδα. 345. b.
Σπάμα. Meta, Circi locus. 295. e. 296. c. ſtatus Anaſt. id eſt, quies, ceſſatio. 212. b.
Σταβλον. Stabulum. 153. b.
Σταυλὴς Κόμης. Comes ſtabuli. 361. d.
Σταφαστὸς. Conjugatus. 292. d. 350. a.
Στέμμον. Coronatio. 340.
Τὰ σπόδια. Vallum, columellæ ad pectus aſcendentes. 263. c. 364. b.
Στηθάριον. Imago pectore, un Buſte. 244. d.
Στιχάριν ἄσπρος. Tunica alba. 115. c.
Στόμιον τῆ Πόντου. Pontı fauces. 87. a.
Στραγγλομαλωτάρια. Stragulæ veſtes. 344. e.
Στρατηλάτης. Magiſter militiæ. 119. b.
Στρατία. Exercitus, caſtra. 191. d. Not. poſt.
Στράτωρ. Strator. 259. a.
Συνηθεῖαι. Conſuetæ ſtipendia. 159. d
Σχεδία. Naves tumultuarie compactæ. 52. c.
Σχετικὴ ἐπόπτου προσκυνήσις. Relativa adoratio, ac velut attributione. 270. d.
Σχοινὰ ἐξ μαργαριτῶν. Margaritis intexta, ac ſciſſa. 244. c.
Σχολὴν Κόμης. Scholarum Comes. 95. a.
Σχολάσιος. Miles. 88. a.
Σωκὸς, σωκίζειν. Soco capere: Laquei genus. 147. c.

T

Ταγίζω. Equis pabulum præbeo. 212. a.
Ταγματάρχης. Turmarum ductor. 171. c.

Ταξίαρχος. Miles. 215.d.

Ταξιδιῶν. Præſidium militum. 246. c. 366.d.

Ταξίδιον. Expeditio. 362. b.c.

Ταυλὶς χρυσῆ. Aurea tabula. 115.e.

Τάνδα. Tentorium. 362.a.

Τεραπάκα. Petrobolus. 256.b.

Τετραβύλλα. Velata quadrata. 333.b.

Τετρακάνθηλον. Quadratum, tabulatum. 282.d.

ἐκ Τετραίντου. Quadripartito opere. 125.c.

τὰ ἀπλᾶ τινὰ Τζάγγια. Ocreæ rubeæ Imperatorum inſigne. 209. b. 226.

Τζαγγαρία. Officina ſutoria. 123.c.

Τζάγγια ῥώσια. Ocreæ puniceæ. 115.c.

Τζαγγάριος. Sutor. 346.

Τζυκιστήριον. Spæriſterium. 381.

Τύρμαι. Turmæ. 358.d.

Τυλδον. Impedimenta, ſuppellex bellica. 169. b. 172. b. 176. b.

Τῦφα, τὸ σφαῖρα. Globus. 355.b.

Τριβούνος. Tribunus. 76.a.

Τριχοχαρακώσις. Piloſus. 268.c.

Τροπικὴ. Ambitus. 297.a.

Τρύλλος. Trullus, copula. 361.b.

Τύραννις. Tyrones. 198.b.

Υ

Υλογραφία. Imagines in ligno ſculptæ S. Niceph. cera fuſas habet. 297.a.

Ὑπατεία. Munus Conſulare, pecuniarum effuſio. 168.d.

Ὕπατοι. Præſides, proceres. 36.b. 57.a.

Φ

Φακιόλιον λιθόχρυσον ἐστρεβλόνησμένον. Pileolus e panno aureo gemmis diſtincto 165.a.

Φακτοπάρης. Factionarius. 361.a.

Φάλβας. Equi Heraclii nomen. 211.d.

Φαλσὸν. Falſo. 214.d.

Φαμιλία, & φαμιλία. Familia. 259.d. 310.b.

Φαντασία. Oſtentatio, ſuperbus apparatus 30. 80.d.

Φατλίον. Bacillus, fuſus. 385.a.

Φιάλη. Fons, fontis machina. 244.d.

Φλάμμρον, & φλάμμλον. Vexillum, flamula. 299.d.

Φοιδεράτων Κόμης. Fœderatorum Comes. 107.d.

Φόλλις. Folla, obolum. 117.c.

Φορτσία, τὸ χῆμα. *Ie port*. habitus. 156.e.

Φορτῶ. Curribus impono, onero. 314.e.

Φύλκον. Cuneus, militum manus. 211.b.

Φύρκα, φυρίζω. Furca, patibulum, ſuſpendo. 125.a.

Φυσάτον ποιεῖν, & φυσατεύειν. Caſtra metari. 131.a. 157.e.

Φυσκιάζω. Fuſcia condio. 265.d.

Φυγοπόλεμος Imbellis, timidus. 44.d.

Φυλακτὰ. Crux, ſive reliquiæ collo appenſæ. 253.d.

Φῶσα. Vallum. 263.c.

Φωσάτον. Exercitus. 262.a. 212.a.

Φωσατικῶς ἀπλικεύειν. Hoſtiliter obſidere. 246.d.

Φωτίζω. De ſuſceptore & procurante baptiſmum. 115.b. 119.b

Χ

Χαρβάσινα καμίσια. Carbaſina. 213.b.

Χαρτοθεσία. Computorum liber. 287.e.

Χειμερία πολλή. Longa pluviis hyems. 151.d.

Χελαδοῦρον. Linter minor. 252.a.

Χελανδιὰ. Liniatores. 295.a.

Χρυσάργυρον. Tributi genus ex omni rependi ſolitum. 98.e.

Χρυσοκλαβάριοι. Phrygiones. 314.d.

Χρυσίων. Aurificina. 314.d.

Ω

Ωμοφόριον. S. Deiparæ veſtis in Blachernis. 361.c. 496.c.

Ὥρεα. Horrea. 103.b.

Ὡρολόγιον. Horologium. 146.b.

AD S. P. N.

THEOPHANIS CHRONOGRAPHIAM NOTÆ,

AUCTORE R. P. JACOBO GOAR,
Ord. Prædicatorum Congregationis Reformatæ S. Ludovici
Vicario Generali.

Edit. Paris. pag. 543. lin. 1.

TOT ὰν σχῖσι ταῦτὸς εἶναι.) Beatitatis poſſeſſe titulum, Sanctique nomen operis hujuſce titulus a me, fateor, verbo ſolo immutatus Auctori Theophani adſcribit. Sed nec mutationis inductæ pœnitet: quem etenim virtutum facinoribus præclaris, difficilique & inſigni fidei teſtimonio perfunctum, & Sanctos inter adlectum Cœlitum honoribus, anno quoque redeunte, Orientalis Eccleſia celebrat; hunc ego, juratus quantumvis MSS. ejus exemplarium ſectator futurus, & exceptor fidelis abjecta Θεοφάνει ἁμαρτωλὸς, prout illa nullo cum diſcrimine proferunt, appellatione indigitandum mihi nequaquam potui perſuadere. Quod ſibi mutuo Monachi Orientales, Theophani Monacho præſtiti. Illi ἁμαρτωλὸς privatim, ac paſſim ſe quique profeſſi, ἀγίου invicem ſe ſalutant: ita eſt & mihi; quæ Θεοφάνους opus hoc teſtantur exemplaria, ἁμαρτωλὸς pariter aſſerunt. Quid tum? quem Eccleſia Sanctum colit, cujus cælo & immortalitate dignas actiones lego, laudo, refero ad ejus operis limen, eumdem ego erga litteralem religioſus, erga Cælites injurioſus, inter Eccleſiæ Patres ὄγιον ſi minime recenſuiſſem, ne impieratis arceſſeres, Chriſtiane Lector, verebar. Verborum igitur ipſorum, Θεοφάνους ἁμαρτωλοῦ vice, τοῦ ὁσίου τοῦδε ἀμὰν ſubſtituendum ſatis fuit. MS. codex ex quo reliqua, nulla mutatione inducta, deſumpſi, Regius eſt, manu fideli, antiqua, & probata exaratus, & ad Leonis Grammatici, qui Theophanem ſequitur, ut Theophanes Georgium Syncellum excipit, comparationem iuſpectus ex Amanuenſis teſtimonio, ante annos ſexcentos & amplius deſcriptus agnoſcitur. Aſſerti hujus argumenta protulimus ad Georgii Syncelli præfationem.

Θεοφάνου.) Non unus Theophanes Hiſtoriæ Romanæ vel Byzantinæ ſcriptor, aut etiam præfentis operis Auctori coævus, vel ſuppar. Antiquiſſimus eſt Mitylenæus Pompeii M. in bellicis expeditionibus miles, & geſtorum teſtis ac præco, a Voſſio de Hiſtoricis Græcis lib. 1. cap. 23. memoratus. Secundus Poeta, cujus pauca verſus Anthologia exhibet lib. 3. ſect. 3. Alter Byzantius Theophanes Juſtini ſecundi bellum Perſicum, Romanaſque res, ſuo, id eſt, Juſtini tempore, olim vifas, libris decem, quos Photius perlectos memorat, ſcripſis conſignavit. Quartus hic Auctor noſter, etiam Byzantius Byzantinæ Hiſtoriæ a Diocletiano ad Michaelem Nicephori generum ſcriptor, Georgius nomine cognomine Theophanes, quod Georgii Syncelli familiaris extiterit, & ejus Chronographiæ continuator, perperam Voſſio, aliiſque non indoctis viris, lib. 2. cap. 24. nuncupatus. Alius iterum hoc noſtro Theophanes junior Nicæus Epiſcopus Theodori frater, & cum eo Sanctorum imaginum cultus defenſi, ab impio Theophilo reus pronunciatus, κατατῦ μέλαν litteratus, ingenii fidei pag. 544. monumenta reliquit laudatiſſima, a Poſſevino recenſita. Coætaneus alter Theophanes, & Monachorum (haud nominatorum) præpoſitus ſub Michaele Theophili filio, cujus opus in Nicephori Patriarchæ exilium, & reliquiarum ejus translationem refert Metaphraſtes, & ex eo Surius Martii die decimoterrio. Septimus Theophanes ejuſdem cum Baſilio Macedone Michaelis ſucceſſore temporis, Cerameus eſt, ille Tauromenitanus Præſul: de quo accurate, qui opera ejus in publicum evulgavit, Franciſcus Scorſus. Alium rurſus amicus & litterarum amans Leo Allatius ſuggerit familiari epiſtola ex Joannis cujuſdam magnæ Dei Eccleſiæ Diaconi & Rhetoris ſcripto οὗτος τὸν βίον Ἰωσὴφ τῷ ὑμνογράφῳ. Ejus verba hæc. Θεοφάνη μὲν οὖν τινὶ τῷ ἱερῷ ἀρισβυτερίῳ τῷ ζωμείῳ καὶ τῷ κατακοσμῳ ἀναβιωσάντι τ μοναχῶν τὸν βίον τοῦδε τῷ μακαρίῳ τετάρτῳ ἐμὸν ἀδελφὸν πατρὶ μαρὸς τῶν πολλῶν, ὅτι μὴ σοφὸν ἐν τοῖς συμβεβηκόσι τῷ πάππᾳ ἐμῷ καὶ ἡ ὁσιότης τῷ μάκαρος τοῦδε ἢ βίον ἐσχήκασιν, ἐν τούτοις φασὶ τινὲς τὸ ἅγιος ὁ ὑπογύνιος πεποιῆσθαι. *Theophani sane cuidam ſacro presbyteri dignitate provecto, & Monachorum gregi adlecto Beati hujus vita elaborata eſt. Verum quam multa ille præterit! quod opus nimia quadam feſtinatione, nec morioſe ſatis conteuxerit. In quibus tamen Beati hujus vitam contexuit, ut ſpatium per amplius narrationem protenderemus, in iiſdem ille nos promovit.* Jam quod ex iſtis non unus Byzantinam tractavit Hiſtoriam, primus videlicet, tertius, quartus, ſextus, & ultimus; nec unicus ſacras laudavit imagines, quartus, inquam, & reliqui; vel pro earum veneratione tuenda certamen inierit, velut quartus, ac quintus; ut alterius vice unus nonumquam adduceretur in medium, & quæ uni geſta vel ſcripta, tribuerentur alteri, non difficile contigit. Quid enim Theophani magis ſimile, quam Theophanes? Mitylenæus ille Romanam, Byzantius, qui inter nominis hujus ſcriptores tertius, Romanam pariter, diverſi licet temporis, contexit Hiſtoriam. Byzantius idem tertius, cum noſtro pariter Byzantio, Byzantinas res tractat. Sextus & octavus privatorum vitas ſcribunt, quarum lectio ad Byzantinorum notitiam accedit. Nicæus Præſul Theophanes ad inſtar Byzantii, qui tertius, ſacras propugnat imagines. Hinc incerta, perturbataque hujus & alterius cognitio, immo ſumma inter eos confuſio, & vix conſtituendum diſcrimen: adeo ut qui paucos recenſuit, & diſtinguere tentavit Voſſius, Byzantium noſtrum annis 30. ſuperiorem, & jam mortuum cum Theophane præpoſito Nicephori præcone ſe confudiſſe non animadvertit. Eumdem

nunc noſtrum ex paritate cuni reliquis conferam ? nomen, ſtudia, religio, pietas, Vitæ profeſſio, labores, quæ in aliis certa varietatis indicia, inſtis ſimilitudinem obtinent, & diſcrimen auferunt. Dicam Theophanem hunc noſtrum ex diverſis geſtis in duos Baronio diviſum ad annum Chriſti 816. num. 1. & Andreæ Scorſo prooemii ſecundi ſect. 1. in Theophanem Cerameum ? Ipſi, quod mirandum, eloquuntur, & errorem, cum ex Theophanis ejuſdem noſtri vita, tum ex ſuccedente nota convincendum, demonſtrant. Sane Theophanis ipſius vita, geſtaque variis ex auctoribus collecta, ſub conſpectum poſita, quod ipſum inter reliquoſque intercidit, diſcriminis indicia proferunt. Tantum, quæ in illis haud levior prætereunda. Lector noh Inactatus necum hæc obſervabit. 1. Vitæ Theophanis a Metaphraſte, vel ex Baronii judicio a Theodoro Studita conſcriptæ verſionē Latina, eumdem *Iſaacium* quoque dictum, ex linguæ Græcæ inſcitia, affirmari apud Baronium A. C. 777. num. 3. & 816. num. 2. Lecto quippe vitæ programmate, τοῦ Ἰωαννίκου βίου, reddidit interpres ; *Theophanis, qui & Iſaacius dictus eſt, vita* ; cum vertere debuiſſet, *Theophanis Iſaaci F. vita*. Ut enim a filio patris nomine vocando penitus abhorrent Græci, ita a verbis hiſce, οὗτοι γαρ ἐπι τοῦ Ἰσαακίου, ejus vitam Menologium orditur, & Iſaacium pariter ejus patrem laudata verſio memorat. 2. Theophanem circa Chriſti annum, ut ipſe numerat, 744. ut melius alii 732. vel 732. Conſtantini Copronymi duodecimum Autumni tempeſtate natum : qui namque anno 755. ex propriis nempe calculis, ex probatioribus 763. & Copronymi 23. ingentem glaciei molem mari ſuperuatantem cum ætatis ejuſdem pueris triginta Conſtantinopoli ludibundum conſpiciendiſſe, qui ætatis illius ludentium puerorum mos agnoſcitur ; de ſeipſo ſcribit. Quæ ſi quis diligenter ſit cuncta ſe tunc extitiſſe Lectori conjiciendum ſuggerit p. 290. 3. Duodennem iniiſſe conjugium (quod Romanis legibus maſculo nondum licet) falſo, ut videtur, in Menologii textu aſſeri. 4. Erroneē pariter ætatis annum vicefimum primum tenuiſſe Theophanem, Leone quarto Conſtantini F. mortem oppetente, ibidem legi : quadrimulus enim (ante Leonis videlicet annos quinque, & Conſtantini duodecim) cum ſociis triginta noblem & ſuſtuantem ponto glacien nec auſus ipſe, nec ab aſtantibus in CP. portu perſcicendem permiſſus fuiſſet. 5. Eumdem modo Agri, modo Sigrianes præpoſitum Theophanem vocari, qui non unus, ſed quaſi hic ab altero diverſus, ſcribitur a Baronio ad annum C. 814. num. 31. & 816. num. 1. de quo nota mox ſubjungenda. 6. Confeſſionis ſuæ palinam in cælo Theophanem noſtrum Leonis Armeni imperantis anno 5. Chriſti 818. excepiſſe : cujus aſſerti adverſus memoratum Baronium hæc demonſtratio certiſſima. Imperii anno ſecundo jam completo, Nicephorum Patriarchani ſanctiſſimum, throno & urbe extorrem, in Præconeſium agi juſſit impius Iconoclaſta. Leo Armenus, ex Leonis Grammatici verbis hiſce : *ὁ δὲ Λέων μετα δύο χρόνους ἀφ' οὗτος βασιλεύσει μανίᾳ, ἐ τὸν ἐν Χριστῷ αὐτοῦ δόξαν Νικηφόρον ἐξορίσας Φιλέοντα Πατριάρχην ἀντεγκαθιστανοῦ*. Ipſe Leo aliquibus diebus jam feſtatus Imperator, Nicephoro diadema capiti imponente, tyrannidem invaſerat anno Chriſti 814. Junii die 12. Indictione ſeptima, prout Baronius, & Anonymus Græcus Leoni Grammatico eodem codice Regio ſub numero 713. conjunctus affirmant, nonnihil a Theophane noſtro variante. Declaratus Imperator varia fortuna, cum Crummo Principe Bulgaro ad anni ſequentis Paſchalem tempeſtatem, eodem Anonymo præſtia deſcribente, decerrat, nec circa religionem, in quo Baronius hallucinatur, quicquam innovat. Anni 815. & indictionis octavæ, ineunte Vere, Crummus moritur. *οὗτω ἔφυγε κακοποιήσαντος, ὡς φασί τινες ἀβουλήτως ἀ αἰχμαλωσίας ἀπὸ Βαλγαρίας ὑπὸ τῶν μεγάλων τέρατων ὁ Κρούμνος ὁ τυραννήσας ὁ τῶν τόπων ἐκεῖν βασιλεύσας τέλος τὸ ἴδιον γεγόνεναι*. Belli Bulgarici cura Leo liberatus, irreligioſum in ſacras imagines dentem exerit, & virus ejaculatur : *ἔ λοιπὸν μετα τοῦτο καλῶν ἀναμίξας ἀξέστου τοῦ τῶν ἐκκλησιῶν, ὃ ἐστὶν μετ' ἐκείνου ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ σφραγίσματος τῷ ἀβῷ ἐπὶ κεφαλῆτων*. Propoſiti conſortes impii rebus novis animum ſimul adjiciunt, ejuſdem anni Pentecoſtes feſto, & menſe Julio cœpta promovent : *ἀξέχεμνος ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς οὐ σαρὶ τὸν Ἰουλίου ἔ τὸν Τελεσ σπαθάτ τὸ βιβλίον, τὸν ὃ Λέοντα ἀφοσιώσαντο ἀπὸ τὸ ἴδιον μέλος*. Leo de imaginibus profligandis Nicephoro Patriarchæ propoſitum aperit, menſe Decembri : *σαρὶ τὸν Δεκεμβρίου μηνὸς σὺν τῷ Πατριάρχῃ ὁ Λέων ὁτιὸ κακὸς σκαπελλίζονας βῆμα τὰς εἰκόνας*. Ad quadrageſimæ finem anno 816. indict. 9. Nicephoro tendit inſidias, & fede abdicat : *ὁ μὲν Χαμελαῖον (Λέων) παρασκευάζε λάζαρ βῆμ σταυρ τὰς τριακοντάσεις ἀπὸ τὸ τῆ Πατριαρχῶν, ἡ γυνὴ κατασβένα (κατοικίδιον) αὐτοῦ. ὧδ δὲ ἐ σαρεῖδαιν βῆμ τοῦ καὶ*. infra : *βασιλεύσει ἐν ἐκκλησίᾳ βῆμ λαμπρῶν καὶ Χριστόνυμος*. Feſtis tandem Paſchalibus celebratis, Theodorum Hæreticum in Nicephori locum ſubſtituit ; *τοῦ δὲ μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ σωθῆναι, καὶ καθίσαι τὸν Θεόδωρον*. Paucis poſtmodum diebus Theophanes anno eodem 816. oppugnatur, ait ejus vitæ ſcriptor, & poſt carceris annoos duos, id eſt Chriſti 818. mittitur in exilium, quo diebus bella tribus triginti deportatus, laborum vitæque terminum aretigit. His perſpectis, quæ Baronius loco memorato, & ad annum C. 814. num. 1. ſcripſit, ruere penitus, & everti conſpiciuntur.

Ηγουμένου τῶν Ἀγρῶν.) Συγκυρεῖ quoque ἀφ' ὑμοῦ a nonnullis aſſertus Idem noſter Theophanes, qui a Baronio, ceu Agri præfectus, ab eo qui Sigrianes audit, diverſus æſtimatur ad annum 816. num. 2. Idem tamen *Ἀγρῶ* & *Συγκυρεῖ ἡγουμενοῦ* Theophanes, monet familiari epiſtola litteris omnibus excellentiſſimus Aſſemanus. Sigriane enim Aſiæ regio ad Cyzicum ὁ Ἀγρὸς, qui & *μέγας Ἀγρὸς*, privatus regionis locus. Sigrianos montes in Aſia locat Ortelius in Lexico. Auctor vitæ Theophanis, poſt ejus in dictam urbem Cyzicenam adventum : *ad magnum*, inquit, *fœnum perdiit, qui apud Sigrianem degebat in oppidulo*, &c. infra : *ad Sigrianæ monitem pervenit* : eumdem Conſtantinus Porphyrogenneta titulo cap. 23. de Adminiſtr. Imp. & Niceta Συγκυρεῖ τὸ λεγομένου μονῆς οἰκιτῶν in Igniili vita nuncupat : quem ventus interpres *Sigriani Monaſterii ſive Sigriani conditorem* reddit. Difficultatem tollunt Menologii verba ad ejus vitæ compendium præmiſſa : *μετὰ τὸ ἀοὶ παῦσι ἀπὸ τοῦ Θεοφάνου τὸ ὁμολογητοῦ τὸ ὁ Συγκυρεῖ, (ὑγούμενο) τῆ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἀγρῷ τοιμένι*. *Sancti Patris noſtri Theophanis Confeſſoris, Monaſterii Sigrianes præſidis, in magno Agro jacentis, ſive quieſcentis memoria*. Hinc in Pictodophotianis analectis penes Allatium, *ὧς φησι Θεοφανὴς ὁ ὁμολογητὴς, ὁ Μεγαλαγρίτης. ut Theophanes Confeſſor Megalagrites, μεγάλου Ἀγροῦ* præpoſitum intelligo, *reſtatur*. Joannes denique vitæ ſcriptor apud Surium Novembris die quarto. *Navigavit adoraturus Sancti Theophanis tabernaculum, quod eſt in Sigriana*. Ἀγροὶ ergo, ſive *μέγας Ἀγρὸς* Sigrianes extitit locus deſignatus, quo Monaſterium condidit, & ad quod poſt ejus mortem corpus ejus relatum a illa tamen Monaſteria in eadem Sigrianes regione a Gregorio Theophanis Abbate gubernata, ex ejus vitæ ſcriptore obſervabis. Adverſus iterum Theophanem *ὑγούμενο τοῦ Ἀγροῦ Agri ducem*, & Voſſio & Cedreni interprete, vocatum ineptiſſime : niſi forſan Alexandrum *exercitus Abbatem* voluerint paritet nuncupandum. Sic fabrilia ſutores tractant.

Χρονογράφων.) Hiſtorica narratio cujus perſonæ, geſtaque ſingula percenſica, ad tempus proprium, & annos, adde plerumque menſes & dies, *nota* ac *ordine* revocantur & reponuntur. Hanc cum vulgo dicta *Miſcella* Baronius confundit ad annum C. 729. num. 20. his verbis : *Auctor Theophanes, qui Græce ſcribit Hiſtoriam illam, quæ inſcribitur Miſcella, & ſub titulo Pauli Diaconi errore cir-*

Edit. Paris. pag. 545.

cunfertur : & ad annum 326. ad Gregorii Papæ epistolam nona prima pag. mihi 79. *Theophanes* (Miscellam intelligit) *qui falso inscribitur Paulus Diaconus*. Auctorem Historiæ Miscellæ titulus ei præpositus agnoscit Landulphum Sagacem qui eam ex Eutropio, Paulo Aquilejensi Diacono, & Anastasii Bibliothecarii narrationibus collegit. Postreina vero pars quantumvis ex Theophane, pleraque Latine ab Anastasio redita contineat; Miscellam tamen integram, Theophani velut auctori germano, ex litterarorum sensu nusquam adscripsit.

Ἀρχαιῶν ἀπὸ κτίσεως Διοκλητιανοῦ.) Cujus causam affignat Auctoris ipsius procemium mox subsecuturum.

Ἐκ διαστήματος ἐτῶν Μιχαὴλ .) Cedreni Synopseos historicæ procemio scribentis, ὁ ὁμολογητὴς Θεοφάνης ἐκ τέλους Νικηφόρου τοῦ αὐτὸ Γενικὰ κατωδύνατος, *Confessor Theophanes ad Nicephori Exgeneralis finem Historiam deduxit*, codicem annis duobus, & Historiæ calce mutilum fuisse constat : a Dioclesiani quippe primordiis ad Michaelis Curopalatis abdicarum Imperium annos supra memoratos viginti octo supra quingentos, Theophaneum hoc opus enimerar : Anastasius vero Bibliothecarius Theophanis pene partem loterpres, & seculis integris Cedreno superior iiidem verbis & temporibus, quibus Theophanis hoc exemplar, hoc est, ad depositum a Michaele principatum, una cum Miscella eum secuta, susceptam finit Historiam : Baronius ad annum C. 813. num. 8. *Ad eliem usque captæ civitatis Adrianopolis Theophanes perducent Historiam, eidem finem imposuit : nec sit ut dici possit Historiam intercisam esse, quod auctor perorationem nullam (ut moris est) appoluerit. Siquidem Anastasius, qui in Latinum eam transtulit, refertur usque ad Leonem, qui successit Michaeli, ipsum eam scriptionem prosecutus. Cur autem reliqua imperii Leonis non sit prosequutus, perfequutio ab eo excitata, qua eft vexatus ipse Theophanes, in causa fuisse videtur*. Theophanem a finitra scriptione, anno quinto obiisse superius annotavimus.

Τῶν ἐτῶν κε'. κ.λ.ζ'. τοῦ κόσμου.) Annus a mundi conditu 5777. in Diocletiani primum incurrens a Christi natalitiis 277. ab Auctore Theophane numeratur succedente p. 3. statim ad æratum ibidem delcriptarum lamen- tidem vero numeri, tam a mundi videlicet, quam a Christi ortu, ipsi sunt quos Georgii Syncelli Cronographia collegit, quosque illius continuator Theophanes impræsentiarum sequi fe- tacitus profitetur. Eam temporis & numerorum mendiam nota succedens examinare & illustrae. Inter ea quæ verborum inter diversos codices MSS. varietas, quis defectus ant excessus fuerit observatus, ne forte discessu a Regio exemplari dammetur hic expressus titulus, operæ pretium fecero, si alligentes exponam. Regium poli verba jam adducta scribit : χρονογραφία ἐκ τῶν Μιχαὴλ. καὶ Θεοφίλου ἀφ' αὐτοῦ, τοῦ ἐστι κ.λ.ζ'. ἔτους τοῦ κόσμου, ἅμα ἔστι γενικ. τῆς Ρωμαίων γενικ. Barberinus codex recensissima quidem manu exscripsit, at cum Vaticanis tribus & quarto Palatino compararus ; boniqne publici gratia ab Eminentissimis Cardinali, Urbani VIII. nepote, Parisios urbane transmissus, æque corrupte legit : χρονογραφία ἐκ τῶν Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου ἀφ' αὐτοῦ, κ.λ.ζ'. ἔτους τοῦ κόσμου. ἅμα ἔστι γενικ. τῆς Ρωμαίων γενικ. Sub num. 155. cum Barberino præter unum & alterum nullius momenti verbum convenit. Correctissimus omninm, quem ldcirco Regio deserto, invitus licet sequor & exprimo, Peyrezianus est, di'ectæ videlicet ac facetrinæ Litteratissimi viri D. Pey rezii Bibliothecæ reliquiæ a Clarisſ. D. Petro Puteano, cujus viventis animum Apollo exornavit, mortui nunc nomen colit Mnemosyne, apud me depositæ : is, inquam, ceu prater omnes emendatissimus, & cum Palatino pariter probato 979. consentiens, ne aliorum nævos operis facies ftarim exhiberet, qui nientem Auctoris fideliter in titulo referret, ipseque cum fide redderetur, dignus est habitus. *Edit. Paris. pag. 546.*

Κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρεῖς, κατὰ δὲ Ῥωμαίους.) Quam diversi penes Græcos ab orbe condito ad vulgarem Christi naralem diem annorum numeri Chronologiæ fincerus Illustrator Petavius recenser de Doctrina Temporum lib. 9. capit. 2. & cultissimus Allatius ad Eustathii Hexaemeron pag. 250. & seqq. In tres porro summas, quæ omnium spectatissimæ, discrimen quodcumque exritit, absisse dignoscitur. Tres iraque Græcorum computos, annorumque æras tres præcipuas eruditi celebrant. Trium prior ab orbe condito ad Christum ex Virginis utero natum annos numerat 5493. Secunda a mundi ad Christi diem naralem annos 5501. computat. Inter urumque limitem, annos 5508. recenser postrema. Primæ auctor Panodorus Monachus Ægyptius, cujus scripta Georgio Syncello familiaria, ac frequentius memorata. Secundæ forsan Africanus, quem Annianus, sanctus Maximus Abbas & Confessor, Georgius Syncellus, & ejus coætanei, S. Nicephorus Patriarcha, nec non Theophanes noster sequuntur in numeris. Inventor tertiæ nondum compertus, licet antiquus ; illam quippe velut receptam adhibet Chronicon Alexandrinum, & usitatam refert Canon tertius Trullanæ Synodi anno Christi 691. secundo coactæ, quæ, quo celebratur, annum putabat, post Christi nimirum naralem & mundi 5508. ex adiunctis 691. qui colledus est, mundi 6199. eamdem in Officiis Ecclesiasticis Horologio maxime, cyclo Paschali confirmando manibus verfat Ecclesia Orientalis, prout Græcorum Jureconsulti secundum illam Imperatorum edicta confignant in Basilicis. Primam æram Antiochenam appellant aliqui, apud Petavium ad Auctarium de Doctrina Temporum lib. 8. cap. 1. secundam Æthiopicam, terriam Alexandrinam : quarum appellationum fides ftat penes auctores. *Scaliger*, ſcribit laudatus Petavius, *ad Excerpta Maximi primam nominat Lunarem ; mediam, Orientalem ; postremam, Paschalem ; vocamque origines diffutat lib. 5. de Emend. Temp.* confutatus tamen & convictus lib. 9. de Doct. Temp. cap. 5. reliquisse monet idem Petavius. Meliora, ni fallor, ſuggero : a Panodoro Ægyptio Institutore primam nuncupari Alexandrinam : alteram, quod ei proximior exisrar, ac pene assequatur, Alexandrinæ pariter nomen sortitam : tertiam Constantinopolitanam, sive Romanam. quod CP. quæ nova Roma eſt, & Romani quondam Imperii caput effulit, primum inventa, totum Romanum Imperium brevi deinde pervagata fit, & in eo, ut citatus Canon Trullanus confirmat, auctoritatem communiter nacta fuerit, lubens assentior. Sententiam probat Petavius Auctar. lib. 8. capite 2. pag. 293. D. verbis hujusmodi : *Græcorum computorum prior & antiquissimus annum eum, qui primus eſt ære noſtræ, numerat ab Adamo 5493. posterior 5509. nec plures* (de quo mox sermo) *Græcorum compustisse memorant : qui priorem vocant κατὰ Ἀλεξανδρέων, nos Alexandrinum appellemus : posteriorem κατὰ Ῥωμαίους, nos Constantinopolitanum a nova Roma nominemus*. Ita *Theophanes*, quem tamen loquentem haud ibi, sed inferius adducit Petavius, *non uno loco*. Hæc primo capite : mox quinto æram secundam memoraturus, *Alexandrinum*, ait, *computum in Paschali sua methodo tenere ſe Maximus ostendit capite 32. cum annum Incarnationis ac Natalis Christi tetsatur fuisse 5501.* Theophanes vero noſter, qui secundam illam æram Africanum, Maximum, Syncellum imitatus observat, eamdem hic κατὰ Ἀλεξανδρεῖς indigitat, eamdemque rursus sub eadem

voce refert explicatius pag. 274. & 275. de Leonis Isauri morte loquuturus. Ἔτος δὲ κατὰ μὲν τοὺς τετρακοσίους καὶ Ῥωμαίων ἀριθμὸν. κζ'. δὲ Λιζοντίνων, ὑγοῦν Ἀλεξανδρεῖς ς'. ο'. λ'. *Erat quidem annus a mundi conditu juxta Romanos* 6248. *secundum Ægyptios vero, Alexandrinos intellige*, 6232. Verumenimvero quod secunda, velut prior, Alexandrina nunc cupietur æra Petavius expositurus, illam in hanc refundi, adeoque separatam & distinctam non constituere, duplicemque tantum, non triplicem exurgere, nominibusque solis duobus numerandam contendit de Doct. Temp. lib. 9. & Auctar. citari lib. 8. insignioribus primis capitibus: & indicia quidem ac conjecturas plures in medium profert, causam quæ plane convincat, nullam. Hæc vero legitima ad Syncellum prius observata ex ejus numeris mihi deprehenditur. Præter Panodori Alexandrinorumque æram Syncellus, imo Anianus Monachus, etiam Ægyptius, propriam ad annos ulteriores septem vel octo prorogaturus, a prima, quæ natalem Christi anno 5493. confignat, haud multum deflexit, eodem ad 5500. vel 5501. femoto: eam ob rem ut Alexandrinæ nomen a Panodoro, sic pariter Alexandrinæ ab Anianonomen æra utraque potuit obtinere. Verum ne hac sola conjectura arioler: gravissimi ponderis, neque irritandi roboris tranflatæ appellationis argumentum est, quod Syncellus, qui æram secundam usurpavit, & ad Christi natalem anos septem vel octo supra Panodorum adjecit, statim numero pares refcidit, & ex Impp. ætatibus, nec non Patriarch. & Satrap. totidem resectis, primam tandem æram ab anno mundi 5493. & alteram a 5501. fluentem concordes inter se & æquali gressu procedere compulit. Annos Imperatorum ætatibus detractos Syncelli Chronologia aliis comparata, me tacente vociferatur: detractorum indicium & exemplum Solis ipsius radio desertibo. Diocletiani tyrannis ad annum a mundi conditu 5777. ex Syncelli computo, & Theophanis pag. 4. reponitur, eademque post Christi æram anno 5500. & 5501. confignatam, annos ex Syncello & Theophane citatis numerat 277. eamdem tamen a Diocletiano tyrannidem arreptam annis 7. vel 8. posteriorem asserit Chronologorum vox communis, & ad Dionysianæ æræ 284. & 285. alligat. Annos igitur septem vel octo a Christi Natalitiis ad Diocletianum imperantem, in Syncelli, Theophanis & consortium calculis detractos nullus negaverit. Adde jam ad Panodori æram 5493. æræ Christi Dionysianæ annos 284. summam prorsus dubio colliges 5777. hæc vero est, quam a mundi conditu ad Diocletianum Syncellus, Theophanes & alii æram Græcorum secundam amplexati subducunt. Æra igitur secunda recurrit in primam, nec minus quam prima Alexandrinæ mereteur nomen: & secunda hæc rursus a prima 7. vel 8. annis, & a tertia pari spatio circa Christi Natalem dissita; postquam facta detractione in primam resusa est, prout prima annis quindecim vel sexdecim a tertia dividebatur; ab eadem tertia non absimili annorum 16. Intervallo disjuncta cognoscitur: quæ causa est, ut æram secundam, & Christi Natalem ad annum 5501. reponitum, scribens Theophanes, adeoque æra prima & computo 5493. annis tantum octo posterior, & annis totidem Romanorum æra, quæ tertia anterior, annis ante Diocletianum septem mutilatis, æram suam æque ac primam annis 15. vel 16. tertiam præcedere affirmet ᾽, & Michaelis Curopalatis annum secundum in annum a mundi conditu κζ' Ἀλεξανδρεῖς 6305. κζ' Ῥωμαίων 5321. incidere doceat. Numerandi rationem istam repetit & confirmat Auctor de Anastasii inauguratione tractans pag. 94.

Edit. Paris. pag. 547.

Pag. 2. Τὰ ὑπόκειται ἀτελευτήσεως.) Imperii Romani, & Ecclesiæ, hoc est sedium ejus præcipuarum quinque historiam per annos & tempora concinne digestam describens Georgius Syncellus, vita consilique successu infeliciter excidit. Eamobrem Romanorum Impp. gesta suis temporibus & annis distributa describere Theophanis, qui Syncelli propositum ad exitum deducere suscepit, animus est. Verum ut Ecclesiæ rebus Imperii res conjunctæ, & Imperii Romani chronis ad Orientis oras, id est, Byzantii positus, Persarum & Saracenorum æmulum nactus est principatum: hinc Theophanes Romanam Historiam profequuturus, Persarum & Arabum, Patriarcharumque primas orbis fedes obtinentium, nomina, ætates, facta, per Chronographiam istam ordine bono enarrata percenset.

Pag. 3. Χρονογραφίαν.) Nonnullis de Auctore, fine, & operis hujusce subjecto hucusque præmissis; jam quæ circa opus ipsum, Lector, edoctum te cautumque volo, paucis evolvo: tibi semel monito operis totius decursu, pluribus exemplis & locis eadem hæc recolenda non excidant. 1. Brevi facile compositio, at non admodum expolito, quinimmo plebejo pene ac vulgari stylo Historiam hanc a Theophane digestam: 2. Hinc tibi trita, nec palatio, Amboni sacro, vel foro cognita vocabula; sed ex compitis & triculæ plebis ore collecta occurrere mirari desines: ea vero Chronographiæ parte usurpari, cujus tempore in usum fuerunt inducta, certa conjectura non habetur apud me alienum 3. Inemendatum ad Grammaticæ leges, immo dialecto barbarisque dictionibus textum non raro interpolatum Auctori velim adscribendum: sic enim mentem, verborum ambage seposita, significantius exprimendam sibimet suasit: quod tamen recta scribendi ratio, quam dicunt Orthographiam, quandoque reprehendat, Amanuensium hallucinationem & errorem non difficeor; quo relicto, & inemendato, ex fide ad MS. exemplar commendationem potius, quam ex correctione ad Grammaticæ præcepta, laudem mihi proposui sectandam. Quod nihilo secius jubet illa reparandum declarant annotationes, vel emendare alii codices in variis lectionibus producti: nonnihil ego pro Scholiastæ licentia interpolo, ex quibus reliqua facilius mente restituenda. 4. Verborum lacunæ, & quæ desiderantur, sententiarum patent hiatus, sed non intolerandi, ceu qui MS. nonnihil ex extero, vel mentis judicio, sive labore queant reparari. 5. Repetitiones, fateor, ejusdem sei penitus inutiles, & quæ semel dicta sufficerent, eumdem in locum bis ingesta illibentius perfero. 6. Rerum gestarum metathefes non prætercundas, infrequentius licet, animadverto; & ex Historiæ tantum fide, non ex temporis accurata recensione plura narrari: quod est, Historicum ubique, at non Chronographum. Semper se gessisse Theophanem. 7. Temporis Canonium, & expressas in eo personas cum Historia ad Canonium idem subjecta, non consentire frequenter manifesto in annotatis: ut cum ad Damasi annum quintum Julii Pontificis obitum, & Liberii promotionem una legimus connecti. 8. Anni unius gesta in alium quandoque reponere, cum accuratis etiam Historicis Theophanis lapsus communis est. 9. Cum aliis pariter commune, ut sino more, nonque sono virorum & locorum proferenda nomina, ipse nonnihil immutata pronunciet, ut Artaxer, Artaxerxes vice, &c. hunc modo Constantium, Maximianum; modo Constantinum, Maximianum; illum hic Euphemium, ibi Euthymium; eumdem Judam & Eaudam vocet, de quo lectionibus variæ, & annotationes nonnumquam. 10. Hinc cum textu Græco non consentit in nominibus plerisque versio, & hæc illum corrigere non weretur. 11. Et ubi nullum vel perturbatum textus exhibet sensum, versio restituat, & planum reddere conetur. 12. Ex diversis & adversis auctoribus de eodem, raro licet, ponit contraria; ut de Elia Hierosolym. & Cp. Macedonio Præsulibus; quæ loco proprio revocanter in concordiam: verum qui dormitantem patiter Home-

rum, Theophanem lapsum non eriget, aut ejus errorem in aliis non corriget? 13. Cum nimirum succedentes, & ad invicem cohærentes numeros ita sequiores transponit annos, seu ejsam conjunctos annos in disita Canonia defultorie transfert, quæ ἀνοικείωσις paglua 5. statim occurrit. 14. Aut eidem viro nunc pauciores, mox plures diversis Canonis assignat annos, quod in Damasi Pontificis ætate non uno loco, nec unico MS. non sine stupore observarum est. 15. Vel cum viri ejusdem panciores anni plura occupant Canonia; quem errorem deductæ per Canoniorum loculos Demophili pag. 39. & Artaxerxis pag. 41. ætates non obscure arguunt. 16. Aut cum summa quæpiam ætatis æquales loculos sive Canonia, quibusdam omissis, non accipit: quod plane coacto & invito, ex manu exaratis in Athanasio pag. 18. & seqq. exscribendum fuit. 17. Vel denique numero anni ejusdem repetito, in annorum seriem totam (quod Athanasii, Demophili & Artaxerxis Canoniorum probat usque dio) confusio infertur haud mediocris. 18. Emendationem superat omnem Rom. Episcoporum nomen frequentius omissum, & ætas a pag. 165. Auctori penitus ignota. 19. Alexandriæ quamvis & Antiochiæ Pontificum nomen, æterumque in hæreseos admissæ odium & horrorem, post Historiæ umbilicum ab eo præterita existimem. 20. Errorum fane hujusmodi, si causam diceres, non aliam, me conjectore, quam variorum auctorum sententiam, numerosque varios sequutum, opusque proprium, urgente persecutionis necessitate non recensuisse, proferret.

Κόσμου ἔτη ,ϡϛζ'.) Georgii Syncelli continuator Theophanes ejus numeros a mundi conditu ad Christi ortum observat: Ab a Christi ortum ad natali ad Diocletiani tyrannidem, quot annos ille posuit, 200. nimirum & 77. ita pares hic exscribit.

Ἀπὸ μὲν ἀρχῆς.) Syncello dictus *Οὐρίων* & annus ejus primus ex ejusdem calculo ad mundi 5768. devinciur.

Ἔτος.) Is apud Syncellum 5771. in Pontificem inauguratur.

Τριακοσ.) Cujus annos 12. dumtaxat numerat Syncellus, & eorum primum ad mundi 5764. alligat.

Ὀκτωκοσ.) Hic octaeterim affigunt, primum ad mundi 5767. Alexandriæ Præfulum annos apud Theophanem & Abrahamum Ecchellensem diversimode recensitos repetites.

Τεσσαρακ.) Nondum Syncello recensitus: apud quem Cyrillus anno 5968. Pontifex instituras, præsente 5777. ex anni 13. sibi attributis decimum numerare cognoscitur.

Τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ χρόνῳ.) Ante annum Diocletiani quartum, quæ Auctoris est sententia, a Chronico Alexandrino anno-auto discrepans, Maximianum Herculium *συμπαρὼν τῷ κυρῷ βασιλεῖ.* Diocletiano Persica expeditione confecta, Chalcedone, ita Chronicon Alexandrinum, salutatur imperator; Nicomediam inox digressus, Thraciam inde occupat, & in Mœsiam se confert, in qua, Flavio Vopisco teste, multis præliis cum Carino de potestate dimicans, ultima tandem pugna apud Murtium commissa, victor remansit. Nunciato in Gallia Carini discessu, Helianus & Amandus, excita manu agrestium & latronum, quos Bagaudas incolæ vocant, agris late devastatis, pleraque urbes tentant. Diocletianus, ut scribit Eutropius lib. 9. ad subigendos eos Maximianum Herculium Cæsarem misit, qui levibus præliis agrestes domuit, & partem Galliæ reformavit. Post hæc tempora, subdit idem Eutropius, Carausius tyrannidem affectavit, & Britannias occupavit. Ita cum per omnem orbem res turbatæ essent, Diocletianus Maximianum Herculium ex Cæsare fecit Augustum. Quare cum *anno minus*, verba sunt Aurelii Victoris, *potentia fuerit Herculis*: iis, non nisi secundo Diocletiani anno, Cæsar promoveri potuit. Designationi succesit expeditio suscepta, iter in Gallias, cum Bagaudis pugnæ, Galliæ reformatio, in Carausium excita rebellione conatus, quæ quis annono unico asseveret confecta? Concludit Gordonius: Aliqui etiam nunc Cæsarem tantum, & post biennium, ab accepta nimirum Cæsarea dignitate, Augustum auxumant creatum. Favet Theophanis sententiæ Idatii testimonium, quod tamen excipit eruditissimus Petavius lib. 11. de Doct. Temp. cap. 31.

Διακοσιοστὸς τρίτ Μαξιμιανός. Non quod conjunctis armis, sed quod utriusque consiniu hæc gesta, & de quo nota Inferior tertia.

Ὀγδοηκοστὸς τρίτ Κάντων.) Qui Theophanem nostrum plurima ex parte transcripsit Cedrenus, *Βιένιον* & *Κάντων* legit: idem Zonaras. Vide notam seq.

Διακοσιοστὸς τρ Μαξιμιανός.) In Diocletiani annum octavum conciliatus hujusmodi magistratus conjecit Petavius lib. 13. in nonum Chronicum Alexand. & Pomponius Lætus. *Undecimo anno ex quo Constantius Cæsar est factus, occubuit.* Hinc autem ad Constantini annum primum anni numerantur undecim. Chronicum Alexandrinum Theophani lucem præfert ad Diocletiani annum 9. & tum Maximianum Jovium, tum Constantium XII. Kal. Junias. Nicomediæ Cæsares elevatos testatur. Diocletiani filium vocat Valeriam. pag. 6.

Ἀκέφαλοι ἐπίσκοποι, Petro Martyri inter Patriarchas 17. Pontificatus annos Abraham Ecchellensis numerat decem, & dies 333.

Ἀλέξανδρος σὺν τῷ Λίγύπτῳ.) Pomponius Lætus. *Erat Jovius*, Diocletianus, *in Ægypto: qui eversis duabus urbibus, superato duobus, pacaverat Ægyptum. Urbes prope tuteres Thebas Ptolemaidem, dites ac populosæ. Busiris & Coptos. Spes: rebellionis augebat Achilleus, cujus conjitio fere totis diffenderat Ægyptus: tandem cæsis ubique auctoribus defectionis, intra novem menses quievit provincia seminatrum reliquiarum, in qua archiepiscopi primum auctoritati habebant. Alexandria vero obsessa, & octavo mense capta est. Imperator contentur Optimatum cædes, abstinuit a multitudine: Achilleus vero meritas luit pœnas, ferox oppositus, & dilaniatus: terra vero ubique cædibus potentium madet.* Cæterum quamvis Busiridis & Coptitum mentatem ante annos sex Auctor posuerit, causam postea exortam, rebellionem nimirum exortam, ab Achilleo deinde accensam intellexisse reor. Ægyptum etenim omnem ad officium novem solis mensibus revocatam scripsit Pomponius, & Eutropius lib. 9. his verbis. *Diocletianus obsessum Alexandriæ Achilleum octavo fere mense superavit, eumque interfecit.* Consentit Eusebius in Chronico, qui ad annum quoque Diocletiani decimum Alexandriam subactam refert: Busiridis litet & Copti devastationem ante folos res annos accidisse colocet.

Διωγμὸν μέγαν κατ᾽ ἐκκλησιῶν.) Petri Martyris & Alexandrini Præfulis anno secundo, motam in Christianos persecutionem memorare forsan compulerunt hæc Athanasii verba Apolog. 2. *Πέντε καὶ πλείω φησὶ μὴ τὰ διωγμὸ χρόνον ἐνεστῶτα, ἀ᾽ τῷ διωγμῷ ἐμπεριγράφειν. Petrus apud nos ante persecutionem Episcopus, & in persecutione Martyr declaratus*: Eusebii quoque lib. 7. cap. ult. *ὁρῶ τὸ διωγμὸ σχεδὸν τὸ δ᾽ δλοις ἐτεσιν ἠμφιεσμένον τῶν ἐκκλησιῶν. Cum triennium prope ante persecutionis tempus in Ecclesia gubernanda consumpsisset.* Iis tamen Auctorem non probe usum Athanasius & Eusebius ipsi sunt argumento, qui de sæviore altera a Diocletiano suscitata persecutione loquuntur: de qua Auctor ipse ad Diocletiani annum 19.

Τῶ ἑκκαιδεκάτῳ.) De martyrum præliis & laudibus ab Ecclesiastica historia opus diversum. Pag. 4.

Νικομηδεῖ γενόμενος. Jam ante annos decem, de quo S. Aurelius Victor, Eutropius lib. 9. Pomponius Lætus, & Egnatius: & nos ex illis no. 6. superiore: sed quod res tunc temporis innovatæ, in priſtinum statum, sub Diocletiani videlicet po-

Edit. Paris. pag. 548.

teſtatum hoc tempore finit reducîæ, de illis Auctor mentionem habet.

Ἀπὸ τῆς Κρισπου.) Caruſium auctores Latini nuncupant, cujus apud eos, Eutropium maxime lib. 9. hiſtoria fidelius refert. *A Maximiano juſſus occidi purpuram ſumpſit, & Britannias occupavit. &c, Ad poſtremum pace convenit. Eum poſt ſeptennium Allectus ſocius ejus occidit, atque ipſe poſt eum Britannias tres aut tenuit: qui duûm aſſeclarum Prafecti praetorio eſt oppreſſus. Ita Britannia decimo anno recepta eſt.* Quare mihi correctius hic legitur: ἀπὸ τῆς Ἀλλεκτου Κρατέω τυραννίδος ἀξιόω τ' ἐπὶ τριετὶ &c.

Ἐν δὲ τοῖς Γαλλικοῖς.) Galliarum locum, Lingonas; inter prælia duo ſpatium horis quinque minus: hoſtes non Alanos, ſed Alemannos, eoſque cum Euſebio ad 60. non 6. millia ſcribit Eutropius citatus, qui Allecti cædem, & Conſtantii victoriam in eumdem annum recenſet. *Per idem tempus a Conſtantio Caeſare in Gallia pugnatum eſt circa Lingones: die una adverſum & ſecundam fortunam expertus eſt. Nam cum repente Barbaris ingruentibus intra civitatem eſſet coactus, tam praecipiti neceſſitate, ut clauſis portis per murum funibus tolleretur, vix quinque horis mediis, adventante exercitu, fexaginta quinque millia Alemannorum cecidit.* Idem Pomponius Lætus. Euſebius ad annum Diocletiani 17. in Chronico.

Τῶν κατὰ Γρηγοριον.) Quinquegentianos uno verbo dixerunt ſcriptores inira referendi, quos Auctor *Gentianos*, *quinque* numero, viros arbitratus eſt. Eoſdem *Gentianos* ſcripſit Pomponius Lætus. Maximianus *inde tranſlatus in Africam Gentianos devicit, qui vix pacem impetrarunt. Quinquagenarii* & *ſupra eum numerum annorum, bi milites fuere, qui Africam diripiebant, cupientes ſibi regnum vendicare.* Eutropius lib. 9. *Cum Africam Quinquegentiani infeſtarent.* Aurelius Victor Quinquegentianas nationes poſuit. *Eodem tempore Auſterium Perſae, Africam Julianus, ac nationes Quinquegentianae graviter quatiebant.* Egnatius. Diocletianus *Maximianum Gallis praefecit: eoque confecto bello in Africam adverſus Quinquegentianos tranſire jubet: utrobique ſedati tumultus, Africanus cervix aliquanto difficilius, quod Quinquegentani, & ſupera eorum annorum numerum veteranus miles ad obſequium tam facile redigi non poterat.*

Edit. Paris. pag. 549.

Σωλὼ δὲ αὐτῷ.) Euſebii opinionem lib. 1. de vita Conſt. cap. 13. & 14. ſequitur Auctor. Fugæ a Conſtantino arreptæ cauſam ejuſdem ambitioni Aurelius Victor imputat.

Οὐεντίωσι.) *Veturium* ſcribit Euſebius ad annum Diocletiani 14. alii codd. *Venturium* legunt apud Pontacum: apud quem iterum de Veturio ad alios annos alii codd. narrant. Eligat, inquit ille, Lector, quod illi magis probabitur. Caeterum Magiſter militiæ Hieronymo dicitur in verſione, qui hic Στρατοτεδάρχης.

Deeſt. Alexandriæ & Antiochiæ Præſulum anni præſente Canonio non annotati deſcitum ad pag. 18. obſervandum inducunt.

Κεχρεωκόπει δὲ ἅπασιν.) Cedrenus ἐξέδοκεν reddo *exautoravit*: ideoque μυσρίως ἅπασιν, quia non vita, ſed militari cingulo multabat.

Pag. 5.

Τότε γὰρ ἐτὸν Μαξιμιανὸς.) De Canonii præcedentis annorum defectu variæ lectiones confulendæ.

Κατὰ Νίκησιον.) Victoriam de Perſis ad annum 14. triumphum ad annum 28. verius Theophane adſcribit Euſebius in Chronico: Cedrenus Auctorem ſequutus ad annum 17. At certe Narſes annis ante ſex vivis ereptus, Ormiſdaſque in Canonio annos quinque jam regnans, Auctorem decepiſſe arguunt. De bello illo Perſico Aurelius Victor, Eutropius, Pomponius Lætus, qui etiam triumphi pompam deſcribit.

Καλλίνικον.) *Gallicinum* ponit Eutropius, circa lib. 9. exitum.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ φασκωνίτης.) Iſta ab anno 9. ſibi arrogaſſe Diocletianum ſcribunt, qui Euſebium ſequuntur in Chronico: ex victoriarum tamen turmore ita inſoleviſſe teſtantur cum Auctore Eutropius lib. 9. exeunte, & Pomponius Lætus, in Dioel. titulo de magnitudine Imperii R. videndus eſt & Pontacus in Notis ad citatum Euſebium, & Genebrardus in Chronic.

Κωνστάντιον δὲ τὸν υἱὸν.) Hæc hiſtorice non chronice relata: non enim ad hunc annum ſpectant, quæ circa Conſtantii mortem geſta: de quibus inferius.

Τὸ Χριστιανὸν φρονοῦντα.) Propter eam quæ in Chriſtianos ferebatur humanitatem, & quæ de eo in ejus vita refert Euſebius lib. 1. cap. 13. Conſtantium tamen Conſtantinum filium præcepta fidei docuiſſe, & exercendæ ergа Chriſtianos clementiæ rudimenta dediſſe refert Photius cod. 256.

Μαρτυρομένου.) Idem Euſebius cap. 14.

Θεοστυγῆσαι.) Iſta ſuſius narrata reperies apud Euſebium Eccl. Hiſt. cap 2. 3. 4. & 5. at non Galerio Maximiano, ſed Maximino, ac in aliud tempus, adſcribenda. Refer huc quæ habet Nicephorus Calliſtus lib. 7. cap. 25.

Προσήμασι βασιλικοῖς.) Ea mens eſt Euſebii ad annum Diocletiani præterem: addit menſe Martio in diebus Paſchæ edictum emanaſſe. Adſtipulatur Chronicon Alexand. a quo geminum agnoſcitur edictum, primum in Eccleſias, non multo poſt in Sacerdotes aliud.

Ἐξ ἀτιείας.) Euſebius lib. 8. cap. 26. de Diocletiano teſtatur: οὐ δὲ τὸν τῆς βασιλείας ἐκ πατρὸς ἐντῷ παιφύτῳ. adeo nimirum anno a perſecutione mota ſecundo morbo laboraſſe: *ut mens inde de ſuo ſtatu deturbaretur.* Conſtantinus oratione ad SS. coetum cap. 25. διὰ τοῦτο τῆς αἰρουμένης βλαβῆναι μιᾶς διανοητικοῦ τοῦ σώματος ὑγιαινούσης. *Propter vitiatum amentiae & deliriationis unius objectae membrorum ergа ſalubri concredens ſe, poenas a Deo luit.* Continuatum ad ejus mortem delirium, idemque mortis ejus occaſionem ibidem leges.

Pag. 6.

Ἐν Δυκαονίᾳ.) Ita legunt cuncta exemplaria. Eutropius *Lucaniam* habet. *Conſcripſerat tum Salanus unus, alter in Lucaniam.* Eodem pacto Hiſtoria Miſcellanea. Signonius in Vit. Impp. Abbas Urſperg. & alii. Zonaras. Διακοσμήσας τὴν Σαλιανὸν σατραπείαν δ᾽ὑγιον, ὃ δὴ Ἐρμολάους ἐν Δυκαονίᾳ. *Diocletianus Salonis in Dalmatia, Maximianus in Lucania vitam egit.*

Πρότερον δ᾽ἐνιαύσιον Ῥώμης ἑκατοντάς.) Pomponius Lætus. *Triumpharverunt autem victoriosi & felices anno imperii decimo octavo.* Reliquam triumphi pompam Pomponius ideo profequitur a qui Maximianum anno imperii 18. triumphaſſe, tertio ineunte cum Chron. Alexand. ad imperium exiſtimat aſſumptum.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἀποχωρήσαντες.) Ex Eutropio iſta compendioſe collecta nemo inficias jerit. *His igitur abeuntibus*, inquit ille ſtatim in lib. 10. limine, *in adminiſtrationem ſocii conſentiente Galerio Auguſti creati ſunt, diviſoque inter eos Romanus orbis, ut Galliam, Italiam, Africam, Conſtantius: Illyricum, Aſiam, Orientem, Galerius obtineret: ſumpto duobus Caeſaribus: Conſtantius tamen contentus dignitate Auguſti, Bellae atque Africae adminiſtrandae ſollicitudinem recuſavit. Vir egregius, & praeſtantiſſimae civilitatis, divitiis provincialium ac privatorum ſtudens, ſifci commoda non admodum affectans, dicenſque: melius publicas opes a privatis haberi, quam intra unum clauſtrum reſervari. Adeo autem cultus modici, ut feſtis diebus, & cum amicis numeroſioribus eſſet epulandum, privatorum eis argento oſtiatim petito, triclinia ſternerentur. Hic non modo amabilis, ſed etiam venerabilis Gallis fuit, praecipue quod Diocletiani ſuſpectam prudentiam, & Maximiani ſanguinarium temeritatem imperio ejus exoſtrent. Obiit in Britannia Eboraci*, &c. Idem Chron. Alexan.

Βικαλήσιος ἔτη ιε'.) Pomponius Lætus quaſi ex Auctore. *Ex Theodora liberos ſuſcepit, Conſtantinum, Anabellianum, & Conſtantium, ac Conſtantiam; undetimo anno ex quo Caeſar eſt factus occubuit.* Eo anno ex Auctoris ſenſu quo Diocletianus &. Maximianus imperio ſe exuerunt: imperii ſiquidem nono Conſtantius Maximiani gener, & Cæſar declaratus fuit.

Ὁμοπατρίων Κωνσταντίνου.) Ista cum annotatis ad pag. 12. comparanda.

Τὸν μὲν ἴδιον υἱὸν Μαξιμῖνον) Ὑἱόν, *adoptivum*, non φύσει, naturalem utrumque scribit Pompónius Lætus.

Οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ τυραννοῦντα.) Nisi abbreviare, ad verbum Auctor referret Eutroplum lib. 10. inquente. *Romæ Prætoriani Maxentium Herculi filium, Augustum nuncupaverunt: quo nuncio Maximianus Herculius ad spem orcllus resumendi fastigii, Romam advolavit: & filium Maxentium denudare conatus: inde ad Gallias profectus, dolo compositio, moliens tantem Constantium reperta occasione interficere, qui in Galliis & militum & provincialium jam favore regnabat. Detectis igitur insidiis per Faustum filium, pœnas debitis justissimo exitu vir ad omnem asperitatem ferendam proclivus.*

Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρέας.) Hîc Eccl. lib. 8. cap. ultpénes exitum.

Γηλάσιος δὲ ὁ Καισαρείας ἢ κωμῆτε.) Palæstinæ nîmirum, de cujus scriptis Photius cod. 88. & Possevinus in Apparatu. V. Gelasius.

Pag. 7. Χριστιανισμὸν τὸν.) Non solis Christiano dignis moribus, qui in Ethnico quovis altero possunt observari: sed nec baptismatis signo, quo nondum erat tinctus: solo itaque interno fidei symbolo, secretaque ad fidem palam confitendam propensione *Σωτῆρος καὶ Χριστιανῶν τὸν* Constantinus. Sane patrem ejus Constantium Χριστιανίσμον ab Auctore ante duas lineas non immerito vocatum confirmat Eusébius de Constantini vita lib. 1. cap. 22. quem 16. *Σεπτιμὰ γενεσιακὴν ἡμέραν, Κυριακὴ, καὶ ἡλίοῦ* celebrat. A fideli patre Constantinus ad idolorum cultum divertit? Marri Helenæ non adeo fidem, quam pleratem antiquam fuisse asserit Eusébius de vita Const. lib. 3. cap. 46. at sanctus Paulinus, qui eodem sæculo celebris in Senatu fama claruerat, tum proprius, tum materneæ fidei meritis cum Imperatorem salutatum auctor est, epist. ad Severum 11. his verbis. *Princeps esse principibus Christianis non magis sua quam matris Helenæ fide meruit.* Fidelis igitur mater fidem imperii *φωτὸν* filio cœpit instillare, imo a puero ad pleratem institisse testatur Baronius ad annum 235. num. 12. quamvis nec in ea plene instructus, nec in ea tuenda firmus extiterit, ante consilium de eadem verbis & factis manifestanda deinceps acceptum, quod Eusébius narrat lib. 1. cap. 21. quæ causâ fuit ut Pontificis Maximi titulum Imperator renunciatus adnisserit, *quod a rectis sacris in rebus via defexisset, & fidem Christianorum amplexus esset*: scripsit impie Zozimus lib. 4.

Edit. Paris. pag. 550.

Δυὸ καταὶ μεγίστων ἀποτολὰς καὶ δύσιν πλησιαίτων.) Exprimunt ista Eusébium lib. 8. Hist. Eccl. cap. 17. *τοσοῦτο δὲτα πλείας φορὰ ὑφ' ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ σωλῆνι χωρὶς, φησὶ, δύο σωμάτων ἀνατολὴ καὶ δύσιν ἐπιλαμβάνεσθαι κατεγράψαμεν. νῦν δ' ἐν τῷδε τῷ τοιούτων ἐμφανεσμάτων αὐτίνα διηγήσομαι ὡς ἐκ τοῦ ἴσου ἡμῶν διαγνῶσι καταφρόνησις.*

Γνησίῳ υἱῷ δεῖται.) Vulc. 1. Probantibus de veritate vicinior lectio *γνησίῳ αὐτὸ ὄντα*. Constantini quippe Levir Licinius.

Πλὴν ὁ Εὐσέβιος φάσκει.) Istos omnes ἐκκλησιαστικοὺς *ἀρχοντας* quasi ad Diocletiani tempora *μαρτυροποιήσας* refert Eusébius Eccl. Hist. lib. 8. cap. 25. Petrum tamen Alexandrinum memor sui ad annum Constantini 6. remittit in Chronico: cunctos eosdem Maximino perfectore passos narrat lib. 9. cap. 6.

Ὅτι τὸν Ἅγιον Ἄβιλον ὄντα.) Sozomenus lib. 1. cap. 14. *Ἅγιον ἀποδείκνυσι ὄνομα παρὰ τὸ δόγμα δίζης γινομένης. Μελετίου γὰρ ἐπισκοποῦντος τὴν Λυκοπόλεως ἐκκλησίαν, ἐν ἄλλαις μὲν πόλεσιν ἐπίσκοποι ἐχειροτονοῦντο ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἑξαίρετοι, ἐν δὲ τῇ Λυκοπόλει ὑπὸ τῶν Μελετίου ἐπισκόπων ἀνακηρύττεσθαι, μὴ αὐτοῦ διὰ τοῦτο τοῦ φρονήματος, τοῖς γεγραμμένοις ἐναντίου τι, ἢ ἀβουλὴ τὸ ἐπὶ τούτοις. Arius Meletii res motus molienti adsimulatio fuit, cujus partis eum defensurus, a Petro Episcopo Alexandrino Diaconus ordinatus est: & rursus ab eodem Ecclesia ejectus; quod cum Petrus fautores abdicasset Melitii, & ejus baptisma improbasset, hic in res a Petro gestas graviter invectus est, & quæ scere nullo modo potuit.*

Πλὴν οἱ.) Ita sonant MSS. cunctæ. Πλὴν Ἀ. scribitur ab Eusébio.

Οὗτος ὁ Γαλλήνου Μαξιμινὸς.) Maximianum legunt cunctí codices, qui Maximinus ejus filius adoptivus supra recensitus, memoratæ persecutionis auctor, de quo aperte Eusébius Eccles. Hist. lib. 8. cap. 27. ex quo hæc noster Theophanes excerpsit.

Τύπῳ μὲν ἴσως δίων. Ex Eusébii citati cap. 28.

Προσήγμασιν καὶ σωτηρίᾳ τοῦτο.) correctius reponerem *καὶ σωτηρίαν*. Edictum porro exponit Eusébius lib. 8. cap. 29. Pag. 8.

Μαξίμινος τὸ βαπίσματος.) Hæc apud eumdem fusius lib. 9. cap. 1. 2. & 3. & seqq.

Ἀλλ' ἄδοξε τοῦτο ἐ σόλεμος.) Quæ cap. 7. videre licet. Ἀγχιρρόη.) Archelaum vocat Abrahæm Ecclesiensis, & diœcesi 200 solis fedem tenuisse testatur. Successori Alexandro annos 22. dies 303. adscribit.

Τάτε τῷ ἐτὸν Κωνσταντίνου.) Barberinus codex in margine oppolita scribit. *τάτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς ἐνίσκοπος τὸ Βασιλείας ἐχειροτονήθη.* Eadem in marg. cod. 134. quem nos Vaticanum primum dicimus. Optime: inferius quippe ad Canonium anni a mundi conditu 5809. annum Metrophanis octavum ac subinde nonum notatos observo in Regio: quare primus debet esse hic 5802. ab Auctore cum sequentibus sex præteremissus: quos tamen omnes in consectum a nobis Canonium reponendos operæ pretium duximus.

Κωνσταντίνος ὁ Διοκλητιανὸς.) Maxentium a Constantini in Imperatorem defignatione non longe tyrannidem arripuisse subindicant Eusébius in Chronico, Aurelius Victor, Eutropius, & cum his Petavius lib. 12. de Doct. cap. 37. Verum ex panegyricis verba ista de Maxentio refert loco memorato. Maxentius, *consumpto pro defidias fexennio*, (ita legendum probat) *ne septenariorum ferum fervorem & reliquias violaret* &c. Quare merito concludit Eusébius in Chronico: *Maxentius juxta pontem Milvium a Constantino superatus occiditur, anno imperii sui sexto*: quem eumdem cladis & mortis illatæ potat Chronîe. Alexandr. Haud ita plánum igitur Maxentii cædem anno Constantini septimo obeunte numerandam, prout Eusébiani codices ferunt.

Ἐβούλη τοὺς Μαξεντίῳ γραφῆναι.) Ab Eusébio lib. 2. de Vita Const. cap. 30. relatas.

Δηθὲ αὖτῳ.) Idem Eusébius cap. 22. ejusdem lib. nec non cap. 23. 24. 31. 32. & 33.

Πλὴν τεφανώσαντας.) Festis ac triumphi diebus Romanos Urbem coronasse, hoc est, domos & templa laureis corollis ornasse legimus apud Tertullianum in Apolog. cap. 35. *Cur de lauro laureis postes non obumbramus?* Ad uxorem lib. 2. cap. 6. *Procedit de janua laureata & lucernata, ut de novo consistorio publicitatem libidinum.* de Corona militis c. 13. *Atenim Christianus nec domum suam laureis infamabit.* de Idol. cap. 15. *Scio fratrem per offensionem eadem nocte collocatum pretutior, quod januam ejus subito annunciatis gaudiis publicis servi coronassent: & tamen ipse non coronavérat.*

Pag. 9. Οὐδὲ παρῆ παραδόξως.) Ob partam de Maxentio victoriam Baronius Constantinum celebrature ad annum Christi 312. num. 39. Nec præterimittimus, inquit, de rebus tum a Constantino Romæ gestis illud apponere, curasse nimirum, ut SS. Martyrum corpora perfecutionis tempore humata fubitanea sepultura, jam loco honestiori conderentur. Habet hoc Anastasius Bibliothecarius in scripto Chronico; & Cedrenus quoque in Annalibus testatur: sed an hæc modo facta fint, an vero cum sacro baptismo est initiatus, incertum habetur. Hæc ille. At si umquam facta, modo factа utiqui certum est: maxime cum vel inhumatos, vel prophanæ sepulturæ traditos fub postrema Diocletiani, vel potius Maxentii perfecutione Martyres, *ὑφὲ τυρὸς*, a victore principe suos militès tumulante, petentibus eam Christianis, honorari justum fuerit.

Καὶ ἴσως οἱ Ῥωμαῖοι ἑορτὴν.) Annos fex ita Ma-

xentium imperasse putat Eusebius, ut ejus nihilo secius mortem in annum Constantini Augusti septimum referat: ita pariter Auctor Theophanes anno superiore, qui Constantini sextus, victoriam ejus recensuit, ut Maxentii cædem, & sequutum de ea triumphum in annum sequentem, id est Constantini septimum, hic rejicere videatur. Certe per flagitia deformiamque si tyrannus sexennium confumpsit, ut ex Constantini Panegyrico nota superior quinta retulit, & aliquo post Constantinum spatio, quod saltem deferendo nuncio fuerit satis, tyrannidem arripuit: nonnisi Constantini septimo potuit ab eo superari. Quare anno imperii sui sexto, Κωνσταντινος ὁ Σεβαστος τὸν κατ' αὐτὸν τυραννον ἀβρότερον καταλυσας, dejiciendum & profligandum tyrannum molitus est, & circa Padum & Romam ipsam frequenter vicit: haud tamen ex integro delevit, & cecidit. Partam victoriam, tyrannoque cædem, habitum de eo triumphum, circa

Edit. Paris. pag. 551. Kalendas Octobris, scribit Onuphrius apud Baronium ad annum Christi 312. num. 7. & Petavium nota memorata citatum; sed nullo, inquiunt isti, argumento, vel auctore tacis tuto. At cum Eusebius & Theophanes Auctor annos a Septembri auspicentur, cum hic victoriæ lætitiam ad annum Constantini septimum, ille pariter eamdem ad septimi latus conjiciat, eo ineunte, quod sagaciter advertit Onuirius, viciſſe ac triumphasse Constantinum satis aperte eorum auctoritate mihi demonstratur. Publicam Romanorum lætitiam, victoriamque a Constantino cruci adscriptam leges apud Chron. Alexand. anno Constantini septimo.

Ἐπὶ ἡμέρας τινὰς.) Baptismi, Ecclesiæ consecrationis, susceptorum Ordinum, Votorum in Monasterio emissorum, lubeundæ pœnitentiæ, &c. septem dies continuos beneficium recolere Græcis solemne est & antiquum: de restituta itaque libertate lætitiam per dies septem Romanos produxisse, potuit esse Auctoris conjectura. Crucis laudes, & trophæa erecta describit Eusebius lib. 1. de vita Const. cap. 33.

Τότε τῷ τότε ὁ Μαξιμινός.) Galerius ista Maximinus Galerii Maximiani filius, cujus interitus post annos duos, id est Constantini undecimo, describitur, non hoc anno, qui Constantini nonus, obiisse, fed tyrannidem amplisse fuggeritur, de quo inferius; adeoque τὸ αἰχμὴν κατελὼν, intelligendum ὕστερον αἰχμὴν κατέλυσεν· proi neque verti: vitam deinde turpiter amisit in Cilicia. Maximinum porro Maximiani patris nomine frequentius vocari, ut advertit Pomponius Lætus, Maximianum pariter codicibus Græcis sæpissime scribi animadverto: quæ causa est, ut τὸ Μαξιμινός, hic legens, *Maximinus*, reddiderim.

Ἀκουσας ὁ Μαξιμινος Γαλλους.) Periochen hanc suo loco notam, & in superiorem annum, Constantini videlicet octavum, vel etiam septimum, conferendam existimo, motus hisce rationibus duabus. 1. Quod cum anno Constantini septimo inenute Maxentius perierit, cædis ejus nuncius ad annum ufque nonum ejusdem Constantini ad Galerium Maximianum pervenire non difficile: 2. Quod cum sævior sub Diocletiano excitata persecutio anno Christi 295. ex Theophanis calculo, ante Constantini imperium duobus, principium habuerit, moxque ejus æstus μετ' ὀγδοον ἐτος, *post annum octavum*, inquit Eusebius Histor. Eccl. lib. 8. cap. 28. cæperit paululum deservescere, anno nimirum Constantini sexto, sic decimo anno consopitus fuit, ifque annus extitit Constantini octavus, quo ejus de Maxentio victoriæ ad Maximianum perlato nuncio, illud edictum Galerii Maximiani nomine promulgatum, cujus exemplar habet Eusebius lib. citati cap. 29. Periochæ hæc igitur in dictum Constantini annum octavum, qui decimus a persecutione, vel in septimum, qui nonus ab eadem, quo, μετ' ὀγδοον ejusdem ἐτος, crudeliteratem hucusque exercitam relaxari justit Maximianus, transferenda est.

Ἐπεφρικεισαν γὰρ Μαξιμινον.) Eusebius lib. 9. cap 8.

ὁ δ' Μαξιμινος ἐν αἰσιοπολει ὁ σοωλο τὴν ἔφοδος ἐποιεῖτο (Μαξιμινος ὁ χρόνῳ, πλείονι καὶ αὐτὸς ὕστερος ἀναιρεθεὶς τῶν τοῦ κατεχθροῦ Θυρίου.) *Maximinus in Oriente non longe tempore post Maxentii occasum in vita manens ab Imperatore Licinnio nondum insolente in bello turpissime superatus fuit.* Diffidiorum causam, prælia, Maximini cladem & necem depingit ille capite Eusebius, quæ Theophanes nostter annis quinque vult exacta. Anno primo, is fuit Constantini septimus, Constantinus & Licinnius de cohibenda in Chriſtianos perfecutione Maximino dant litteras: ipſe anno ſecundo ditionis ſuæ præfectis pares mittit, at ſubinde modeſtiæ limites omnes imperando prætergreditur. Tertio κῆ ὀκῶ τῶν βασιλικῶν καιρῶν, verba ſunt Euſebii, φῶτον ἑαυτὸν τοῖς σφοδροῖς ἀντιφερόμενον, ex imperii colega Conſtantino & Licinnio negatis Impp. honoribus ſoli ſibi primas arrogat, quod Auctor ſuperius dixit, ἑαυτὸν ἐπαίρων ἐπὶ μέγα. ac novas infuper ad provinciarum propugnacula ſimulate litteras ſcribit: δοθέντων γραμμάτων παρὰ τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπαρχίων ἐπὶ τὴν παραβοήθειαν ἐπιπεμπτῳ. Quarto Licinnius in eum bellum movet, & variis præliis fatigat. Ultimo tandem, qui ab arrogante ſupremæ tyrannidis fuit tertius, & a Maxentii fetho quintus, miſere interiit: quod breviſſime Aurelius Victor complexus eſt. *Maximinus ad Orientem, poſt biennii anguſtum imperium*, intellige tertium a tyrannide, *fusus, fugatuſque a Licinnio apud Tarſum periit.*

Πεπεισθεὶς ὁ Μαξιμινός.) Maximiani voce, Maximinum intellige, & ſuperiorem notam tertiam conſule.

Τὸ Γαλλίων Μαξιμινός.) Quod Galterii Maximiani filius eſſet adoptivus, Maximinus & Maximianus, Gallerius quoque promiſcue dictus. De illius morte Chronicon Alexandrinum ad annum Conſtantini undecimum. Γαλλίων Μαξιμινὸς ὕβρει ζωῆς σωθεὶς, ἐν Σελεύκου πόλει. *Galerius Maximianus hybrin, quam laborant Saloniæ* (Auctor cum Victore in Cilicia.) *deceſſit.*

Τότε τῷ τότε Λικιννίῳ συμμαχήσαντι.) Phraſis Grammaticæ legibus aliena in hunc modum reſtituitur. Λικιννίῳ συμμαχήσαντι, ᾧ ὑπακουσαμένην δολερὸν τὸν Χριστιανισμὸν ὁ δεὸς Κωνσταντῖνος ἀφῆκεν μιᾷ μαχῃ τὸν Ρωμαίων γῆς κτείνωμον σῦφλε.

Ἀφῆκεν μιᾷ τὸν Ρωμαίων γῆς.) Haud collato recenter imperio, fed devicto Maximino, nova Conſtantinum inter & Licinnium Romani orbis facta diviſio: illudque eſt quod ad hiſtoriæ poſtremam calcem ſcribit Euſebius. οὕτω δὲν τῷ βασιλεῖ ἐκκλησιῶν τὴν μεγίστην ἐφυλάττετο τὸ τοῦ φρονεῖν εὖ βασιλικὸν βίβλιον τε καὶ κίονι ἐφίστα Κωνσταντῖνος Λικιννίῳ. *Sic igitur imperium ſordibus expurgatis, præclara imperii gubernacula firma, ſtabilita, omnis invidiæ expertia, ſolis Conſtantino & Licinnio jure romano ſeruut.* Quæ ſubdit Auctor ex codice Euſebiano fonte manant. Utrique Aurelius Victor nuper relatus adſentitur. *Maximinus ad Orientem, &c. Ita poſteſſus orbis Romani duobus quaſſita.*

Μανουὴλ τοῦ γαμβροῦ.) Imperabat ſimul Licinnius, ſed penes Conſtantinum præcipua erat imperii poteſtas. *Pag. 20.*

Ἐκκλησίας αἰτιγόμων.) Relata Maximini cæde, narrat hæc eadem Euſebius lib. 9. cap. 9. ſub initium: idem hic legendus de vita Conſtant. lib. 1. cap. 44.

Οὕτω φησὶ τὸν κύριον.) Hæc nifi correxeris, falſa ſtatim comperies. Idololatriam enim & prophanos Deorum ritus toleraſſe Conſtantinum, quis dubitaverit; itaque ἡ ἀδίκων τοῦτ' vice, τοῦτ' αὐτοῦτόνε ſcribendum putaverim lubens, ut iis, quæ Euſebius de vita Conſt. lib. 2. cap. 40. conſignavit, Auctor Theophanes conſentire, haud vero reliquis Hiſtoricis adverſari comperiatur. Chronicum Alexandrinum ad præſentem 24. Conſtantini annum eoſdem ſequutum. Φασὶν αὐτοῦτον ἡ ἐκκλησιάδων ἔτεσιν ταῖς τὸ σωτῆρος κατωκησάντα ἐκκλησίαις, ἢ τὰ τὸν τόπον ἢ αφὶ τὸ συμβάντα ἀμφοτέρων αὐτῶν, ὡς βλέπων εἰς ὅλου πάντων ἐκκλησιάντων ως μέσον ἐγκαίνια γενέσθαι, χρῆναι δὲ βασιλεῖ σωτῆρα ταῖς ὑπὲρ Χριστιανῶν

τωνὸν τηροδοκίαι ἐχρίσατο. *Cœlesti Christi Servatoris lumine per orbem universum in omnes Ecclesias dilato, & templorum per tyrannos dejectorum ubique à fundamentis in immensam altitudinem elatorum, non solum Encæniæ celebrata sunt, sed & Inppp. etiam pro Christianis edicta perpetua promulgarunt.*

Edit. Paris. pag. 552.

Συκωφαντῶν δὲ τὰ αὐτὰ Κρίσπος.) Crispum hoc anno Cæsarem renunciatum ex verbis istis colligo. Antea Licinii siquidem lectum dignitatem illam sexennio tenuerat. Licinium porro anno Constantini decimo nono sublatum scriber Auctor inferius ex hujusmodi Victoris testimonio illustrandus. *Adscripti imperio Cæsarum communes liberi Crispus, Constantinusque Flavio geniti, Licinianus Licinio. Itaque sexennio post, rupta pace, apud Thracas Licinius pulsus, Chalcedona confugit &c.*

Διόπερον δὴ Χρίσπος.) Ita pariter ad Eusebii mentem intelligenda lib. 2. de Vita Const. cap. 43. quæ Baronius illustrat ad annum 324. num. 74. & seqq. & ad annum 326. num. 76.

Τῶν δὲ τοῦ τυράννου δύο υἱῶν ὁμωνύμων.) Extat lex codicis Theodosiani lib. 2. de Feriis tit. 8. verum Impp. Valentiniano, Theodosio & Arcadio A. A. A. adscripta.

Τὸν δὲ τῆς χώρας τῶν αἰνιγμάτων.) Socrates lib. 1. cap. 14. Λεγόντων δὲ τῆς Ἐλλήνων· ὡς ἄρα Σάραπις οὐ ὁ τῶν Νέκυων κύριος ἐστὶ δηλονότι· Λίγύπτιοι γὰρ οἱ τὰ πολλὰ τῆς Σοφίας ἐφευρόντες, Κωνσταντίνου οὐ τὰ ἐκκλησιαστικὰ τῶν Χριστιανῶν Δόγματα μετανεβάντος ἐκέλευον. *Cum Gentiles affirmarent Serapidem esse, qui Nilum ad Ægypti agros irrigandos introduceret, propterea quod mensura aquæ inundantis in templum Serapidis esset deportata, Constantinus mensuram ad Ecclesiam Alexandrinam transferri jubet.* De Nilometrio ad putei latera Strabo: de aliis ad saxa, ad columnas &c. alii.

Θεόκτιστον γάρτε σύνλα.) Theocteni mortem huc referendam censuit Auctor *ex ordine Auctorum*, de cujus in Christianos insania anno sequenti. Quem porro scribit hic Αὐκίνιον, prius scripserat Λικίνιον.

Λικίνιος δὲ ἤρξατο τῆς Χριστιανῶν.) Maximini cædem anno Constantini undecimo polita, tum vero primam imperii cum Licinio invisione, anno deinde duodecimo mota in Christianos Licinii ejusdem persecutio, decimo quinto describitur ex Aurelii Victoris auctoritate. *Ita potestas orbis Romani duobus quæsita: qui quamvis per Flavii Iuliorem nuptiam Licinio connexi inter se erant: ab diversos mores tamen auxit triennium congruere quivere.* De Licinio plura Eusebius lib. 10. cap. 9. & de Vita Const. lib. 2. cap. 1. ubi de Basilio nonnulla, de quo Baronius fuse ad annum Christi 316. num. 26. & seqq.

Καὶ ὡς τοῦτο φασί, ἢ τὰ μ'.) Inter quos præcipuus Basilius magnus orat. in ipsos 40 Martyres.

Λρειος τὸν μανίαις ἐπιπνοος.) Arium ceu furentem suis litteris Constantinus Magnus exagitavit, & Homericis versibus in eum lusit. Videndus Epiphanius hæresi 69. & Baronius ad annum 319. num. 10. Svidas V. Αμαιμανία. Homerus ironiæ dedit ansam his verbis,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε τείχεα δῄων.

Mars, Mars, hominum pernicies, impulsator cædibus, murorum oppugnator.

Ἐρεσχόμενος, ἐξείχισμα περιέπιπτε.) Eusebium Theophanes sequutus, bellis adversus Licinium relatis, pugnas in Arium ab Ecclesia institutas narrat: earum vero primos tumultus, & oppositam invicem sententiarum, velut digladiantium, agmina non anno hoc primum coacta, & in inviceem commissa, ex Ecclesiasticis annalibus compertum est: quinimmo diffidiorum flammas longe lateque serpentes, & in altum latas, præsente anno commonstrat: de quibus memoratus Eusebius lib. 2. de Vita Const. cap. 60.

Pag. 11a. Μαθὼν δὲ μέγας Κωνσταντῖνος.) Sententia integra, verbis nonnihil immutatis ex Eusebio lib. 2. de Vita Const. cap. 62. & ex Socrate lib. 1. cap. 4. deprompta, qui pariter Cordubam Καθρίβλαν pronunciat.

Ad Theophan. Not.

Καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθώσαντες.) At si restituit & compositi in Oriente celebrandi Paschatis ordinem, cur confestim ἀφικνεῖται rediisse Hosius describitur? Corruptus sane hic locus, cujus vice legendum existimo Ἐπιδημῶν δὲ Ὁσίου τὰ ἐν ἀνατολῇ διορθώσασθαι τοὺς ἀνατολικοὺς. *Venerat sane Hosius in Orientem correcturus incolas, & ad ordinem revocaturus &c.* Quamvis sola vox διορθώσασθαι in διορθώσαντος mutata locum omnem reparet, & expositioni, quam ad textum adhibui, locum dederit. Hæc porro ex Sozomeni lib. 1. cap. 15. excerpta: memorat eadem Eusebius lib. 3. de Vita Const. cap. 5. Constantini laudatum faeinus Silvestro Papæ tribuit Anastasius ad annum Christi 324. num. 160.

Κώνων τὸν ἐξ ἀνατολῆς Κωνσταντίνου.) Cedrenus Auctorem sequutus ad annum Constantini decimum septimum scribit. Κώνωνα τὸν ἐξ ἀνατολῆς ἀφορβιάδινον Καίσαρα υἱὸν Γαλλίας ἀπέστειλε. Vitiose uterque; vel Theophanis nostri Librarius, Constantii vice, Constantis fuppositi nomen. Anno quippe ætatis tricesimo, qui imperii octavus, Constans a Magnentio occisus, patris decimo septimo Cæsar creari, nisi forte bimus, haud potuit. Annos vero triginta natum, imperii decimo septimo, a Cæsaris arrepta dignitate intellige, truculatum refert Eutropius lib. 10. cujus verba Auctoris errorem fovent, ubi Licinii cæde narrata legimus. *Eo tempore res Romana sub uno Augusto & tribus Cæsaribus (quad numquam aliàs) fuit: cum liberi Constantini Galliæ, Orienti, Italiaque præessent.* Verum de temporibus Licinianæ clade posterioribus ratio temporum, & Aurelii Victoris auctoritas fuadent hæc intelligenda: paulo post enim de Constantis interitu verba faciens: *Obiit anno imperii* (id est Cæsareæ dignitatis collatæ) *decimo septimo*, ait Eutropius idem, *ætatis trigesimo*: ante patris itaque mortem annis quatuordecim cum aliis Cæsar non valuit designari. Aurelius autem Victor Licinii morte relata, *Eo modo*, subdit, *Resp. unius arbitrio regi cœpit, libertis Cæsarum nomina diverse tententantibus; nunque ea tempestate Imp. nostro Constantio* (vide Constantium Constantis loco scribendum) *Insigne Cæsaris datum.* Et inferius, confectis adversus Sarmatas bellis: *Interea*, inquit, *Gottborum, Sarmatarumque strate gentes, filiusque eunctorum minor, Constans nomine, Cesar fit*: quæ narratio præsenti, quam elucubramus, toto decennio posterior est. Conferendus cum istis Eusebius de Vita Constan. lib. 4. cap. 40. Constantem anno paterni imperii 30. Cæsarem elevatum testatur Socrates ad cap. 25. lib. 1. calcem. Τὸν δὲ τριακοντούτη Κωνσταντα ἐν τῇ τριακοστοπρώτῃ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἐχειροτόνησεν.

Ὡς φασί τινες.) Antiquiores Theophanæ, quos amplectitur Baronius ad annum Christi 324. num. 27. & seqq. funt Concilii 2. Romani PP. Actorum Sylvestri Auctor, & Adrianus Papa epistola ad Synodum 7picinam, quæ Synodi ejusdem Act. 2. lecta fuit & approbata, in qua verba hæc de Sylvestro ad Constantinum habentur. *αὐτὸς σὺ παρασκευῶν κολυμβήθρα διασῴσαι ἐν ᾗ βαπτίσαι σε. Ille tibi piscinam pietatis præparabit, in qua baptizabit te.* His addendus Zosimus, & Sozomenus lib. 1. cap. 5. Si bene percipiatur: pluraque apud eumdem Baronium requirenda; qui etiam Constantinum anno imperii decimo octavo, in quo decimus nonus a Septembri incipit, sacro baptismate tinctum asserit, ex Anastasio, qui non adeo antiquorum sectator, quam Theophanis interpres extitit. De Crispi baptismo Baronius ad annum 324. num. 13.

Μέχρι σήμερον τὸν βασιλικὸν χωνευτήριον.) Baronius idem num. 56. & seqq.

Pag. 553.

Οἱ δὲ τοῦ ἀνατολικοῦ. Referuntur ac refelluntur a Baronio num. 43. & seqq.

Λβδόμτῳ συνκλήτῳ.) Arianorum quippe baptismus nullius roboris declaratus Synodo prima CP.

Οὗτοι δὲ σαφῶς ἔφρο.) Chriftiano ritu cum fidelibus conveniſſe & oraſſe Conſtantinum, ex Eusebio

demonſtrat Baronius ad annum citatum num. 49. quibus Imperatoris ejuſdem de ſe ipſo teſtimonium epiſt. ad Eccleſias apud Euſebium lib. 3. cap. 18. adjungendum ſupereſt. Ἐν τούτοις φοίτα τὰ τέκνα μου σοδομιζόντων τῶν ὑμερίων ἀβδέσεων ὁ ἐν ἀθάνατος, ἐν μὲν ἡ, τῇ αὐτῇ ὑμέρᾳ τὰ σῶμα ἑσηλῶν ὑπετιλέσω ὑμοδόν. Ut ſimul atque deſiderato diſpoſitionis vveſtræ conſpectu fruí licitum fuerit, uno eodemque die vobiſcum ſanctum feſtum pragere poſſim. Quis autem feſtum aptius ὑπετιλοί, quam qui precibus & ſacramentis communicat? Chryſoſtomus in eos qui Paſcharis antiqui ritu jejunant: ὁ κατηχούμενος, inquit, ὑπέστη πάχα ὑπετιλέ, ὑπολὸ προσφορὰς σὺ αὐτοπέ. Noſquam Catechumenus Paſcha celebrat, quia noſquam oblationi communicat.

Ἀλωὶ ἐ Ἀρμενί ἡ Ἑλλωι.) Quibus ad Theophanem enim opponit ſe Baron. ad an. 306. n. 11. ad 22.

Κωνσταντιου δηγατρίδιω ὧὶ Κλαυδίου.) Pomponius Lætus: *Conſtantius natus eſt patre Eutropio Romanæ gentis nobiliſſimo, qui genus ab Æneæ deducebat, & matre Claudia, Claudii Auguſti ſilia.*

Πορὶ Μιλβίαν τῶὶ γέφυραν.) Italicum vulgus *Ponte Mole*, a quo vox Μιλβίαν, nuncupat ponrem Milvium.

Κωνσταντιου ὁ μέγας.) Ad varias lectiones ex his pleraque amandanda erant, niſi continua ſermonis expoſitione indiguiſſent, aut Conſtantini ejuſdemque genealogiæ conduxiſſent plurimum. Quam, Lector, in textu cernis ex Regia lacunoſo plane & fallaci, ſed ex Barberino codice cum Vaticano. 155. ad Anaſtaſii verſionem accedente non expreſſi: Regii quæcumque eſt, ne fidei deſertæ expoſtuler, ſubjungitur.

Ἐκ τῆι Θεοδώρας δηγατρὸς Ἐρκολέως γεγὸς Κωνσταντίου σωτῆρα Γάλλα Δαλματίου, τὸν ἐ Δαλματίου ὁ τῶὶ Ἰουλιανῶὶ τὸ παραβάτου, & in margine Ἀναβιλλίνα.

Ἐκ Ἑλένης γεγὸς Κωνσταντίου τὸν μέγαν ἡ Φαυϛῖνα βασιλέα καὶ μόνον.

Κωνσταντίου ὁ μέγας γεγὸς Κωνσταντίου γαμετῶὶ τὸ ἀ-φθίσι Λικιννία.

Ὁ ἐ μέγας Κωνσταντίου ἐκ Φαύϛης δηγατρὸς Ἐρκολίου γεγὸς Κρίσπου, Κωνσταντίνου, Κωνστάντου, ἡ Ἑλένῃ γαμετῶὶ Ἰουλιανῶὶ τὸ παραβάτου.

Palat. cod. æque corruptus legit cum Peyrez.

Κωνσταντιου ὁ μέγας.

Ἐκ Θεοδώρας δηγατρὸς Ἐρκολίως (lege Ἐρκολίου) γεγὸς Κωνσταντίου (lege Κωνσταντίου) σωτῆρα Γάλλα Δαλματίου, τὸν ἐ Δαλματίου ὁ τῶὶ Ἰουλιανῶὶ τὸ παραβάτου.

Κωνσταντίου γαμετὴ Λικιννία.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γεγὸς Κωνσταντίου τὸν μέγαν μόνον.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντίου ἐκ Φαύϛης δηγατρὸς Ἐρκολίου γεγὸς Κρίσπου, Κωνσταντίνου, Κωνστάντου, ἡ Ἑλένῃ γαμετῶὶ Ἰουλιανῶὶ τὸ παραβάτου.

Correctior quidem, at interpolatus codex Vatnum. 154. qui primo a me nuncupatur, ita habet: Κωνσταντίου τὸ δηγατρὸς Ἐρκολίν Θεοδόσιου γεγὸς Κωνσταντίων πατέρα· additur manu recenti Γάλλου καὶ Ἰουλιανῶὶ τὸ παραβάτου.

Ἀναβαλλιανόν, τὸν ἡ Γάλλον.

Κωνσταντίου γαμετὴν Λικιννία.

Additur iterum eadem manu: Δαλμάτιον ἐξ ὧ Δαλματίου ὁ νἱόι.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γεγὸς Κωνσταντίου καὶ μόνον.

Ὁ ἐ μέγας Κωνσταντίου ἐκ Φαύϛης δηγατρὸς Ἐρκολίν γεγὸς Κρίσπου, Κωνσταντίνου, Κωνστάντα, καὶ Ἑλένῃ γαμετῶὶ Ἰουλιανῶὶ τὸ παραβάτου.

Anaſtaſius diverſo ab his textu Conſtantii progeniem deducit.

Conſtantius ex Theodora filia Herculii gignit Conſtantinum patrem Galli Dalmatici: ex quo fuit Dalmatius junior Juliani prædevitatoris frater.

Anabalinianum qui & Gallus.

Conſtantium uxorem Licinii.

Ex Helena vero gignit Conſtantinum Magnum ſolummodo.

Magnus autem Conſtantinus ex Fauſta filia Herculi gignit Criſpum, Conſtantium, Conſtantinum, Conſtantem, & Helenam uxorem Juliani refugæ.

Baronius ad annum Chriſti 306. num. 22. Conſtantii Chlori liberos aliter enumerat: & ex Helena quidem Conſtantinum ſolum ſuſcepiſſe, ex Theodora vero Conſtantinum patrem Galli & Juliani, Dalmatium Annibalium parentem Dalmatii junioris, ſive Dalmatiani, & ex quorumdam ſenſu Conſtantium: filias vero, Conſtantiam Licinio nuptam, Eutropiam Nepotiano, & (ut putant alii) Anaſtaſiam.

Ac ut Dalmatium ab aliis repudiatum aſſeram, de eodem refert Eutropii teſtimonium ad annum 337. num. 54. *Verum Dalmatius* (ita ſcribit ibidem) *Cæſar proſperrima indole, neque patruo abſimilis, haud multo poſt oppreſſus eſt factione militari, & Conſtantio patruele ſuo functo potitur, quum jubente*. Subjungit num. 55. *Cum Delmatio filio Delmatii* (quem ad an. 306. num. 21. Annibalium etiam vocavit) *fratris Conſtantii, pene perciſſimi ſunt Gallus & Julianus filii Conſtantii fratris Conſtantini &c.* Quæ verba ſatis implexa ex dicto num. 21. lucem omnem accipiunt.

Petavius Notis ad orationem Juliani primam, *Conſtantius*, inquit, *Helenam conjugem primo habuit, natuſque ex ea Conſtantinus. Poſt, repudiata Helena, Theodoram Maximiani Herculii privignam duxit, ex qua nati Conſtantius, Hannibalus, & Conſtantia. Conſtantii liberi duo fuere, Gallus & Julianus: Hannibalii vero Dalmatius. Conſtantia Licinio nupſit. Conſtantini ex Minervina prima conjuge filius extitit Criſpus. Ex Fauſta Conſtantinus, Conſtantius, Conſtans. Conſtantia quæ Licinio nupſit*, (quæ verba quatuor a Typographo perperam addita) *& Helenæ Juliani uxor*.

Pomponius Lætus quatuor tantum recenſet Conſtantii filios, Conſtantinum, Anabalilianum, Conſtantium, ac Conſtantium.

Eutropius lib. 9. Conſtantio liberos tribuit feptem, ſoliuſque Conſtantini nomen profert. *Conſtantius*, ait, *privignam Herculi Theodoram accepit, ex qua poſtea ſex liberos Conſtantini fratres habuit.*

Alii Dalmatium Dalmatii Junioris parentem, non Conſtantii fratrem, verum ex fratre Conſtantio ſimul cum Gallo & Juliano defertore neporem faciunt, quibus Anaſtaſii lectio favet. Alii Anabalianum cum Gallo confundunt, quos ſeparant alii, & diverſos faciunt. Hæc retuliſſe operæ pretium Lectori factum ſufficiat. Recolegdus quoque Auctor pag. 7.

Κρίσπον.) Quem Hiſtoricorum vulgus ex pellice Minervina natum exiſtimat, inculpatæ Conſtantiæ vitæ cum Græcis recenſoribus Auctor conſulturus, ex legitimo conjugio ſuſceptum ponit.

Ὁρῶν Κωνσταντίνου ὁ Δεσπότ.) Anno decimo nono Licinium profligatum fundituſ vel extinctum merito Theophanes aſſerit, ante Conſtantini videlicet mortem annis ſotegris tredecim: ita Chronicon Alexandrinum. Favet Aurelius Victor ſuis calculis, *Anno*, inquiens, *imperii trigeſimo ſecundoque*, (is eſt apud Auctorem imperii Conſtantini numerus) *cum totum orbem* (ſublatis omnibus tyrannis) *annis tredecim tenuiſſet*, *exceſſit*. Haud ſatis attenta Victoris auctoritas Pontacum reliquit errantem ad Not. calcem. *Edit. Paris. pag. 514.*

Διὸ καὶ νυμφικὰ.) Eadem Chron. Alexand. ad poſteriores annos remittitur perioche hæc ab Hieronymo in Chronico ad Conſtantini annum 22.

Μαρτίνη ἐφεξῆ γαμικάδαι.) Ad imperium nimirum a Licinio ſub extremam cladem a Licinio coopratus. Zoſimus lib. 2. Victor & alii. Eum vita donatum aſſerit Petavius ad annum Conſtantini 19. quem relatus Zoſimus & Theophanes occiſum teſtantur. Eum correctius auctores reliqui Martinianum ſcribunt.

Ἀνεδείξατο Κωνσταντῖν.) Vat. 1. & Peyrez. coddquos ſequutus ſum in verſione, legunt Κωνσταντίνου.

Νεφελὲ ὁ υἱὸι τῆ Παυλίν.) Inter pugnas adverſus Licinium commiſſas ἐφεδρ τῆ Παυλὶν ἀγγελδι-

σον, ἤτοι τὸ Perſorum exercitum ſimum tangit Nicephorus Calliſtus lib. 7. cap. 47. Cauſam eodem tempore aſſignare voluiſſe Zoſimum attentus Lector ex ejus lib. 2. ubi de Licinii poſtrema clade percipiet. Conſtantii quoque victoriam ex Juliani Imp. in ejus laudem oratione concipio ex verbis iſtis non longe a principio. *τοῦ Παρθικοῦ καὶ Μηδικοῦ ἔθνους κέντρα χεῖρι μόνῃ. Parthorum & Medorum gentibus ſolus ex adverſo ſtetiſti* : de præliis quippe, quæ vivente patre Conſtantino juvenis ſuſtinuit, ibi loquitur. Chronicum Alexandrinum ad Conſtantini annum 20. *κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν καὶ ὁ τῆς πολεμίων πᾶς ὁ Χριστιανὸν τύπον ὑποτάσσων ὑπερηφανίας τῷ δικαίῳ τὸ κεῖσθαι ὑπ' αὐχημικὰ φρὸς ὑπεκρούσθη. ἢ ὕσπερ καὶ τότων τὸν ἐχθρὸν τὸ τῶν πάντων σωτῆρος Χριστοῦ θεοῦ ἡμῶν παντὶ κράτει. Eodem tempore, expeditione in hoſtes Chriſtianorum ſuſcepta, precibus victoriam reportavit. Quare & templa ad confeſſionem pagatorum paſſim, & Chriſti Servatoris noſtri cultum exciteavit.*

Ἡλικοσπυσῶν.) Vicennalia Conſtantini ad mundi 5816. Chriſti vero 316. ut Georgius Syncellus devinxit, ita numerum eumdem continuator ejus Theophanes obſervare debuit. Illius verba ſunt. *ἐπὶ τῶν ὑπὸ Λιβίου καὶ Κωνσταντίου τῶν Καισαρίων τοῦ χιλιοστοῦ ἕβδομοῦ τῶν κατ' ἔτος βασιλέων ὑπάρξεως ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ καὶ ὑπερβαλόντως σωμάτως ἐτιθέτο. Ad ſummam ab Adam ad Conſtantini Vicennalia, velatis uniuſcujuſque nationi regum nominibus annorum 5816. numerum ab errore alienus clariſſime colligam.* His annos ſeptem addendos edoces nota in operis titulum, & ad pag. 1. ſeptima.

Ἐξάρχων.) Ut conciliorum Præſides ἐξάρχοι, eiſdemque ἐξάρχων dicantur, præter Theophanem edicunt Concil. Epheſinum, Chalcedonenſe Act. 2. ſub initium. Theodoretus lib. 2. cap. 22. Evagrius lib. 1. cap. 10.

Καὶ τὰς διαφόρους. αὐτοῦ.) Arianæ ſententiæ in Concilio Nicæno ſectatores Epiſcopos recens auctor recenſet diſſertat. in lib. 1. cap. 8. Photiani Philoſtorgii.

Θεοφιλ. μετὰς.) Idem in cap. 9. Gelaſius quoque Cyzicenus tomo 2. Conc. Pariſiis anno 1636. impreſſorum.

Κρίσπου ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως.) Vicennalibus Conſtantini patris Criſpum obiiſſe confirmat ex Idatio Petavius lib. 11. de Doct. Temp. cap. 41. Annum eumdem prius aperte ſcripſerat Sozomenus lib. 1. cap. 5. Vox porro ἐκφανῶν, nulla vi recenſita, mortem oppetiiſſe arguit. Alienum ſiquidem a crimine Conſtantinum declarare, imo petiti quam ſtudioſiſſime addiſcum celebrare proviribus contendit Theophanes : ac ne quis Criſpi ſanguine contaminatum credat, Criſpum legitimo conjugio procreatum inducit Theophanes, & ejus mulieris filium, quam cæteri Hiſtorici libidinoſam & lenonem in privignum novercam fingunt. Ut ut ſe habuerit, matrem vel novercam, a nece Criſpo illata ſuo filentio innoxiam demonſtravit Auctor vitæ Conſtantini, & Socrates : invidiam parker omnem a Conſtantino depulit Sozomenus lib. 1. cap. 5. aperte defendit Evagrius lib. 3. cap. 41. quorum auctoritatem haud temere Theophanes excepit, & exinde Cedrenus & Nicephorus ſequutus eſt lib. 7. cap. 35.

Καὶ κρίσπτα κτίζωσι τὸ Βυζάντιον.) Quod non advertitur facile, diſcrimen inter Byzantii conditum & Encænia ponendum. Hic de conditu ſolo Theophani ſermo eſt : quem Conſtantini Vicennalibus primo tentatum Socrates aſſerit lib. 1. cap. 12. *ἐ βασιλεὺς ἐπιτελέσαι δυνατὸν τὸν εἰσσυνηνεγθέν αὐτῷ ὑπὸ θεοῦ ἐπιτέλεσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκκλησίας ἐπαίξειν. ἐσπέρᾳ γὰρ ὄντος αὐτοῦ ἐν βασιλείοις, ἐν τῷ αὐτῷ ἐνυπνίῳ, ἐδ Βυζάντιον καλεσθῆναι τὸ φρούριον, σύζευκα. Imperator ſimul ut feſtum ſolemne ad viceſimum annum imperii ſui celebraverat, nulla interpoſita mora, ad Eccleſias extruendas omne ſuum ſtudium contulit : ſtudioque præſtitit, cum in aliis urbibus, tum ea cui nomen ſuum impoſuerat, quam quidem Byzantium olim appellatam magnis adauxit ædificiis.*

Ad Theophan. Not.

Quam Encæniorum & condituς varietatem titulo capitis 42. libro 11. de doctrina Temporum Petavius ſtatuerat per totum caput non obſervans, iſtum cum illis confundit. *Græci*, inquit, *mundi annos Chriſtique varie computant, dum Encænia Conſtantini referunt. Theophanes annum mundi 5816. Chriſti 316. quem ipſum eſſe ſcribit, quo Nicæna Synodus eſt abſoluta.* Verum haud de Encæniis, ſed de CP. conditu præſente Chriſti anno 316. inſtitutus eſt ſermo. *τὸ Βυζάντιον ἀρξάτο κτίζεσθαι.* pergit. *Theophanes Conſtantini 32. annum illum facit.* Nuſquam : ſed viceſimum inculcat Theophanes, quem eumdem canonium ejus Chronologicum ſuperius exhibuit. His addit : *Theophanes alterum computandi rationem adhibet, ſecundum quam natalis Dionyſianus convenit anno mundi 5493. Græcorum vero ſententia 5500.* Atcerte eam eſſe Theophani, quæ Georgio Syncello compucandi normam, Georgio vero, quæ Græcis Dionyſianam æram anno 5500. ſtatuentibus ipſe Theophanes in proœmio, & Georgius ſuo in opere, & utriuſque ſcripta ad invicem comparata teſtantur : de quibus ſupra in Annotatis ad proœmium.

Προῦτυ σωιῶ ὁ τῆς ιθ'. ἰνδικτιῶν.) Manifeſtum Theophanis indictiones hic primum memorantis errorem hic detectoro quædam prius occurrunt ſupponenda. 1. Græcos Latinis in indictionibus numerandis adſtenieri : adeoque anno, quo Chriſtus lucem aſpexit, unam apud utroſque affigi, tertiam videlicet, & anno præſenti 1650. tertiam pariter recenſeri. 2. A Chriſti Natalitiis ad hujuſce anni limitem eumdem eſſe numerum, qui eſt mille ſexcentorum & quinquaginta. 3. A mundi condiru annos putandi tres eſſe quam Græcos celebriores modos. Hi quippe mundi 5493. iſti 5500. quæ Georgii Syncelli & Theophanis ſententia eſt, alii 5508. Chriſtum ortu ſuo terras conſecraſſe prædicant. His præmiſſis : demus Theophani, juxta proprios ſibi calculos Nicænum Synodum anno ab orbe condito 5816. & a Chriſto nato 316. celebratam : cum ille ortus ſui comitem habuerit tertiam indictionem : Nicæna Synodus non in 22. ſed in 4. indictionem reperietur incidere, ac ſimul errorem in poſita indictione arguere : vel in adverſum Nicæna Synodo indictioni duodecimæ alligata, ipſam eamdem Synodum haud jam amplius in mundi 5816. & Chriſti 316. verum in mundi 5824. & Chriſti 324. incurrere, ac ſimul hallucinarum Theophanem deprehendimus. Erroris cauſam & reparandi modum præmiſimus nota in operis titulum ſexta. *Edit. Pariſ. pag. 553. Pag. 24.*

Μὶωι Μαΐῳ κ'.) Ex Scorate lib. 1. cap. 9. ad calcem. *ὁ χρόνος δὲ τῆς συνόδου, ὡς ὑπ' ἀναριθμησάντων εὑρεται, ὑπατείας Παυλίνου τὸ δεύτερον καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μακεδόνος ἐπαρχόντων. Quod tempus Concilii attinet, eadem quidem fuit, ſicut ex Annalium Commentariis conſtat, Paulino & Juliano Coſſ. menſi Maii die vicefimo.* Subdit Socrates : *τοῦτο δὲ ἐκ τοσούτου πραγματεύσασθαι ἔκρινα ἵνα μὴ ἄλλος τις ἀλαζονεύσηται τὰ Νικαίων ἐπαινέσαι. Erat porro ab Alexandri Macedonis imperio annus 636.* Theophanem *πεντηκοντούτη* legiſſe puto. Cum enim Georgius Syncellus, quem ille ſequitur, Alexandri mortem anno mundi 5170. conjunxerit ; his niſi ſexcentos quadraginta & ſex annos addiciſſet, Nicænum Concilium anno mundi 5816. non colleciſſet celebratum, niſi forte ad annum 5180. Alexandri obitum ſepoſuiſſet. Ex hac Socratis auctoritate errorem priori nota manifeſtatam in ſuos calculos deduxit Theophanes.

Μυσταγῶγος χειροτονῆς διῤῥωδίας.) Meletianos Sacerdotes Eccleſiæ reſtituendos, manuum impoſitione (quæ vel Ordinis confecratio, vel poenitentiæ facer ritus exiſtebat) fuiſſe confirmatos triplici pacto intelligi poſſe arbitror. 1. Ut Patres antiqui Hæreticorum & Schiſmaticorum Sacramentis quibuſvis præter Baptiſmum rejectis, Meletianorum quoque Sacerdotum promotionem nullius eſſe roboris deberent æſtimare : & eapropter ad Eccleſiæ conſortium redire cupien-

tes, μυσταγῶγε χροτογῖς καταφαδύντας sanctiore Ordinatione (quali prior extitisset prophana) conſtituros & creatos Sacerdotes. Eam ſententiam, quam Gratianus olim & Pallea certam tenuerunt, Eccleſia & Theologorum ſchola reprobat ; verum, qui nunc eſt, non adeo antiquis manifeſtum fuiſſe Eccleſiæ ſenſum declarare obnituntur ex Innoc. epiſt. 18. Leonis epiſt. 38. alias 40. ad Anatol. cap. 2. & ex Canon- *Nos Conſecrationem* . & . *Excommunicati* . quos aliis exagitandos permitto. 2. Manus impoſitione vel χροτονίᾳ , per pœnitentiam cum Eccleſia reconciliationem hic intelligendam : at quæ publica fuit pœnitentia , qua ratione μυσταγῶγε, vel quo pacto χροτονία Ordinis ſecreta confectratio dicatur , haud clare percipio . Quare 3. in gravis momenti negotio , quale Meletianorum Sacerdotum extabat Ordinatio , aliquorum animis dubium hæſiſſe , num rata vel reproba cenſeretur , facile mihi perſuadeo ex dictis pro priore expendendi modo : ideoque dubio cuivis tollendo de eorum repetenda conſecratione ad cautelam , & ſub conditione , quod ajunt, latam in Synodo fuiſſe ſententiam . Ea opinandi via ex tribus verbis iſtis , μυσταγῶγε χροτονίᾳ βεβαιώθαι . mihi tuto colligitur . 1. χροτονία , quod facerdocalem *Conſecrationem* & veram *Ordinationem* infert . 2. μυσταγῶγε , quod vel *ſanctiorem* & puriorem , ita dicam , exigit vitam , quam qui apud Schiſmaticos de prophano & irrito foret ſuſpectus , vel qui , velut dubius & incertus , faltem *in ſecreta* reparari deberet , & innovari ; cum certa quælibet & ſacra Ordinatio in Eccleſiæ proſpectu , & loco publico celebraretur : quod Theophilus Alexandrinus edixit. χροτονῶν τὸν μέγαν τῆ ἐκκλησίᾳ & iterum , χροτονοῦσι δὲ λαϊκοὶ μὴ γενόμενοι . *ordinare in media Eccleſia , & populi præſentie oportere : nec clanculum ordinationes celebrari* : vox quippe μυσταγῶγε *ſanctiorem & ſecretiorem* ſignificat . 3. βεβαιώθαι , *confirmari* ſonat & *approbari* : atque accipere , vel ſtabiliri de novo ſubindicat . Eadem porro verba legimus apud Socratem lib. 1. cap. 6. τοῦτ᾽ δὲ ἦν αὐτοῦ (Μελετίου) καταφαδύντας, μυσταγῶγε χροτονίᾳ . καταφαδύντας (alia lectio in margine βεβαιώθηναι) κοινωνίαν τοῦ τόπου . in ipſa Concilii Nicæni Epiſtola apud Theodoretum lib. 1. cap. 12. τοὺς δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ (Μελετίου) καταφαδύντας μυσταγῶγε χροτονίᾳ βεβαιωθῆναι καὶ κοινωνίαν τοῦ τόπου . ἐφ᾽ ᾧτε ἔχειν μὲν αὐτοὺς τὴν τιμὴν , καὶ ὀνόματος γεῖν . De Clericorum pœnitentia & reconciliatione Joannes Morinus opere de Adminiſt. Sacram. Pœnitentiæ lib. 4. cap. 12.

Συνοδικὸν ἔγραψαν .) Extant apud Socratem lib. 1. cap. 6.

Τῷ δὲ ἱακώβῳ Ιεροσολύμων .) Alexander Monachus apud Greſſervum tom. 2. de Cruce pag. 38. παρακαλέσαντος δὲ Κωνσταντίνου τῷ τότε Λιβίας ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ , ᾧ ἦ Αὐτοζωὸν δογματίσαν ὑπεμφανῶς τὸ ἅγιον πνεῦμα , ἢ ἕτερόν τινα μείζω , ἢ κτίσμα τοῦτο ὑπάρχειν . Macarius Cæſarienſis Epiſcopo , qui & ipſe Synodo interfuerat , & pro Apoſtolicis dogmatibus acriter pugnaverat , ut in vivifica cruce quæ tenda , ſepulchroque divino , ac reliquis ſanctis reliquiisque locis inveſtigandis omnem diligentiam adhiberet . Num vero ex Theophane Alexander ſententiam in ſua ſcripta derivarit , vel Alexandrum Theophanes ſequutus fuerit , mihi æque ac Greſſero incompertum .

Τῷ δ᾽ αὖτε τῶν Ἑλλήνων .) Helenam non a vitro , ſed a filio ſalutatam Auguſtam declarat Euſebius de ejus vita lib. 3. cap. 46. αὖτε δὲ αὖ μέτρι βασιλῆϊ αὐτέμεναι , ἐς ἴν᾽ ἄνασσε ἴδυιεν , πᾶϊ αὐτοῖς ἐς τριπτωτικὸς τάγμασιν Λύζοντες βασιλῆα ἀνηρῶκλειαν , χρυσῆ τε τροπαίῳσιν καὶ τῶν αὐτὸς ἐκτυπτόδα πιόνα . *Ita etiam honore regio exornatus Conſtantinus , ut cum apud omnes gentes , tum apud eos , qui aliquo gradu militari collocati eſſent , Auguſta & Imperatrix nuncuparetur , aureaque numiſmata ejus imprimerentur effigie* . Paulinus epiſt. de Invent. S. Crucis. Helena , *cum Hieroſolymam agnoſceret , nomine conregnabat* . Sulpitius Severus lib. 2. S. Hiſt. *Helena mater principis Conſtantini , quæ Auguſta cum filio conregnabat* . Ambroſius de obitu Theod. *Magna famina , quæ multo amplius invenit , quod Imperatori conferret , quam quod ab Imp. acciperet . Anxia mater pro filio , cui regnum orbis Romani ceſſerat* . Quibus verbis imperium ſimul accepiſſe ac reliquiſſe indicat , quod eodem nempe anno , quo Imperatrix ſalutata , Hierololymam migrarit . Certe paulo poſt Criſpi necem Fauſtam Conſtantini conjugem e vivis exceſſiſſe refert Zoſimus lib. 2. cujus mors ad Helenam matrem Criſpi necem lugentem , Auguſtæ nomine donandam Conſtantinum impulit .

Καὶ μοὶ τῶν αὐ βασιλῆι αὐτέμεναι .) Euſebio nota præced. jam relato teſte , & Baronio ad annum 326. num. 61.

Αὐτὸ δὲ σύνταυλον ἰώμασι .) Viſioni vel revelationi hujuſmodi atteſtatur Ambroſius Ord. de obitu Theodoſii : Paulinus Epiſt. ad Severum de Inv. S. Crucis , Rufinus lib. 1. Eccl. Hiſt. cap. 7. & Socrates lib. 1. cap. 13. Alii Helenæ ſtudio & labori Crucis inventionem adſignant .

Ἡ δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντίνον τεκόυσα .) Quidam Helenam a filio miſſam referunt : Alexander Monachus apud Greſſerum tom. 2. de Cruce , ab Imperatore miſſam , ipſamque mitti expoſtulaſſe narrat . Ejus verba ſunt , quæ hic ſcripta . κἀκείνου ὁ βασιλεὺς τῶν ἑαυτοῦ μητέρα Ἑλένην τὴν αὐγοῦσταν καὶ θεοφιλεστάτην Ἱεροσόλυμα μετελθεῖν , καὶ χρυσᾶν αὐτῇ ἀφορίσαι κράτη τοῦ Μακεδόνος βασιλεύσαντος , ἐν ἀπωλείᾳ τῆς ζωοποιοῦ ξύλου , καὶ οἰκοδομῆ θῆ ἁγίων τόπων , αὐτοῦ αὐτῷ σωμένος τοὺς βασιλῆδας , φασκόντων σύτασίαν ὑπὲν ἐκφεύγειν , καλλύναν αὐτῷ τὰ Ἱεροσόλυμα κατασκαλῆν , καὶ τοὺς ἁγίους τόπους ὡς ἂν ἐγκρυβῆ χωδύνται ὑπὸ θῆ αἰσχύνων . Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ Διὸς τυφῶν .) Ad Ilium urbem ædificandam Conſtantinum ſuſcepiſſe ſcribit Zoſimus libro ſecundo : ex divina revelatione alio mentem tranſtuliſſe Sozomenus libro ſecundo ca-

Edit. Pariſ. pag. 556. Pag. 45.

pite 2.

Τότε δὲ τὸν τοῦ σταυροῦ Ζοσίμος .) De duobus tantummodo templis meminit Socrates lib. 1. cap. 12. nempe de Eccleſia Apoſtolorum , & altera Paſcis dicta , que & alio nomine Sapientia nominata reperitur , ſcribit Baronius ad annum Chriſti 330. num. 19. At duarum Eccleſiarum licet meminerit Socrates , ubi exſtruendam a Conſtantino fui nominis urbem refert : decipitur nihilo ſecius ipſe Annalium auctor , qui Pacis & Sapientiæ unam eſſe aſſerit , quas ſub diverſis titulis diverſas quoque affirmare neceſſe ex Originibus CP. αἰνίγμα δὲ τοῦ ἁγίου Εἰρήνου , ᾧ τοῦ ἁγίου Σοφίας , ᾗ ἅ ἅγιον Λογεθέτιον καὶ τὸν ἅγιον Ἀκάκιον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος . Et infra : τὸν δὲ ἅγιον Μόκιον , καὶ τὸν ἅγιον Μάνδρα δύο βίδιον ποὶ οἴδωλον . Et inferius : τὸν δὲ ἅγιον Μόκιον ὑπάρχοντα ἔξωθεν μὲν μικρὰ πρὸ τὸν , ἐξέκλεισε δὲ ἅγιμρον μέρος τὸ ναὸ ὃ μέγας Κωνσταντῖνος ἓξ ἡ μάτηρ αὐτοῦ , ᾗ κάτμρα τὸ διάστημον . Αὐτὸ δὲ κτηρῶδες ἅγιον Μόκιον ἐκάλει . τοῦτο χρῆσιν αὐτῷ ὁ τὸν πάππα ἐδωκε αὐτὸ , καὶ τὸ σῶμα αὐτὸ ἐκεῖσε ἔθαψε . Ædificavit ſanctam Pacem , & ſanctam Sapientiam , & ſanctum Agathonicum , & ſanctum Acacium magnus Conſtantinus . Sanctum autem Mocium , & ſanctum Menam templa idolorum comperit exſtructa . Sanctum itaque Mocium alia ſimili parte magnitudinem , quam nunc habet , ſuperantem , media parte reſcidit Magnus Conſtantinus & ejus mater , & extruxit aliare : quod eo loci S. Mocius occiſus fuerit . Cujus gratia templum ceu jam ipſi additum extruxit , & ejus corpus ibidem repoſuit

Τὰ Δερμυγγλεῖα τῷ Ἀνδρέᾳ .) De hocce Archangeli templo , cui nomen Michaelium Sozomenus ſuſe lib. 2. cap. 2. Anaplus eſt ipſius CP. portus ingreſſus , verum ex parte urbi oppoſita , hoc eſt , ad Galatæ verſus Aſiam extremum litus . Procopius de ædif. Juſtiniani . *Littora inſigni vcnuſtate extructa ſunt in hunc modum . Duo templa Archangelo Michaeli conſecrata , ex adverſo utriuſlibet portum occupant , unum in loce , qui Anaplus dicitur , ad lævam ſitum ei , qui Euxinum mare ingreditur ,*

(ex parte nimirum Meridionali) *alterum in opposito termino*. Sozomenus: *τούτου δὲ ἑτέρου ὑπὲρ Μυγδονίου σταδίους ἐν ἑῴᾳ κατεσκάφη, τὸ Πόντιον καλ. Κίτ. ὀνομαζόμενον ἐν τῇ αὐτῇ πεδιάδι λ'. ἀφ' ἑ. σ. ἐκδέκ. Locus jam Michaelium nominatur, cæque navigenti ex Ponte* (ex parte Boreali) *Constantinopolim ad dexteram positus, atque abeſt ab urbe, ſi more tragicias circiter 33. ſtadia*.

Τότε κατεσκάφη.) De duobus iſtis fanis Euſebius de Vita Conſt. lib. 3. cap. 53. & 54. & Sozomenus lib. 2. cap. 4. Idolicarum ædium reditus Eccleſiis addictos Chronicon Alexand. hoc anno memorat.

Τότε πανηγ. ἐδύν.) Sozomenus de iſtis lib. 2. cap. 5. Ἐνδεᾶ οὐ ἐνδύνομεν.) Iſta ex Socratis lib. 1. cap. 19. junxta Græcam divinionem. Theodoreti lib. 1. cap. 23. Sozomeni lib. 2. cap. 23.

Ὁμοίως καὶ Ἰδάρας.) De Iberibus iidem in conſequentibus.

Τοῦτο Ποφίριος.) Hiſt. Eccl. lib. 2. cap. 10.

Ὁμοίως καὶ Δάμας.) Baronius ad annum 321. num. 22. & ſeqq.

Τότε ἐ Δάμας.) Patria qui Tyrium, Tyri tamen Epiſcopum nuſquam fuiſſe Dorotheum iſtum demonſtrat Baronius in notis ad Martyr. 5. Junii ex Euſeb. Hiſt. Eccl. lib. 7. cap. 26. & Nicephoro lib. 6. cap. 37. Edeſſæ pariter, non Odyſſopoli eum Martyrio ſublatum refert anno Chriſti 63. num. 37. Dorotheum Hebraice & Græce ſolitum orare narrat Euſebius, Menologium 28. Kal. Maii Græce & Latine ſcripſiſſe: adeo ut Dorotheum Sacerdotem unum, alterum Epiſcopum; hunc litteras iſtas, alterum alias, hunc Edeſſæ, alterum Odyſſopoli mortuum, eumdem tamen & unicum a Theophane & aliis reputatum cum Baronio in Martyr. facile ſit colligere.

Συμεὼν τὸν ἀρχιμ. σκοτῶν.) Iſtam Saboris perſecutionem, & Symeonis ſociorumque mortem ad Conſtantii & Conſtantis tempora ſubmovet Baronius An. 341. num. 10. eo nomine quod Hieronymus in Chronico præfatorum Imp. ætate Saborem in Chriſtianos referat fæviſſe: quaſi rex impius in eos ſrequentius impelli non potuerit, quod ipſe Hieronymus recenſet. Auctor Theophanes Sozomenum ſequutus Saboris perſecutionem primam Conſtantini temporibus annectit. Sozomeni item ſententiis teſtimonium occurrit lib. 2. cap. 8. & ſeqq. Saborem, Saborium, & Saporem Auctor nonnumquam ſcribit.

Καὶ τὸν Σελλᾶν.) Addit Auctor οἱ φίλοι. Duos igitur putat eſſe, hunc Cteſiphontis, iſtum Seleuciæ Præſules. Unum tamen & eumdem Cteſiphontis ſimul & Seleuciæ Epiſcopum ſuiſſe Symeonem ponit Sozomenus citatus. Συμεῶνα τὸν τότε ἀρχιεπίσκοπον Σελλᾶνα καὶ Κτησιφῶντος ἅμα καὶ Παρθικῆς ἱεραπολιτῶν πόλεως, οἱ φίλοι ἔντιμα ἐβάλλοντο. Unum etiam Symeonem habet Anaſtaſius in ſua, non adeo hiſtoria, quam Theophanis verſione. Unicum pariter utriuſque urbis Antiſtitem memorat Romanum Martyrologium Aprilis 21. & Baronius ſuis in illud notis: ut & menologium Aprilis ejuſdem die 17. Κτησιφῶντος enim & Σελεύκ. ἁγιωτάτων τῶν Παρθίδι πόλεων eum ſolum Pontificem laudat.

Pag. 16. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἑλένῃ τῇ μακαρίᾳ.) Ad annum Conſtantini Vicennalia ſequentem conquirendæ ſanctæ Crucis ſtudium & laborem ſeponit Baronium cum antiquis Hiſtoricis ad annum Chriſti 326. num. 27. & ſeqq. Videndus Gretſerus opere de Cruce.

Ἐλκυσὸ ζωτ. ἡμῶν.) Alia exemplaria legentia ἐλκυσε, ſequutus ſum in verſione.

Ἐν ὀνόμ. τοῦ ἁγ. ἀναστ. ἡμῶν.) Baſilicam Conſtantinianam intelligit, alio nomine μαρτύριον Hieroſolymis dictam. De hiſce templis Euſebius de laudibus Conſtantini paulo ante medium.

Pag. 17. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ θριάμβιος Μακεδών.) Hanc periodum a Libratiorum prioribus ſuo loco nimia [illegible] morem ſatis indicat ſequens annorum Caponium, & Epiſcoporum tabula, quæ Macarii annum 12. alias vero ſequentes annos pariter Macarii ejuſdem ad viceſimum uſque ſuccedentes indigitant: Maximus autem ille de quo hic ſermo anno mundi 5827. Pontificatum adeptus repræſentatur. Conſulendus Baronius ad An. 331. quo Macarii ſignatur obitus, & 332. quo ejus ad Pontificatum poſt Hermonem promotio deſcribitur.

Κατ' αὐτὸν ἡ ηὑρέθη καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη.) Quoto potiſſimum anno defuncta Helena, incompertum penitus habetur, neque ejus obitum certis Conſulibus compertum eſt, ſcripſit Baronius ad An. D. 326. num. 59. obitum tamen illius & annum Auctor Theophanes hic deſignat, quem prius manifeſtum exhibuit Theodoretus lib. 1. cap. 8. ſub initium. αὕτη δὴ τῶν ὀδυνηρῶν τούτων ἀνεκομίσθη, ἐν τῷ γήρᾳ ὁ λογισμὸν τοῦ πάθους, ὑφ' ᾧ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς ἔφερε φιλοτέκνου ἐπιστάσεως, ἐξ ἧς ἐπεκτήσατο ἢ τὸ ξύλον τὸ τίμιον κατὰ λόγον. Hæc illiterati) Hieroſolymitani de quo hoc anno) *labores ſubire non recuſavit, neque feneſtuitis invaletudinem* (*nam paulo ante moriem, quam octogeſimum annum ætatis agens oppetebat, illud iter fecit*) *omni eo animo complexa eſt*.

Ἐτάφη ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ ἁγίου Ἀντιο.) Auctor MS. ineditus ab erudito & amico Leone Allatio accepit us, ubi de Urnis CP. hæc habet. *ἐν τῷ ὑφώῳ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν σοφίαις καὶ ἀποστόλοις Edit. Pariſ. κάτωθεν κάρσος αὐτοῦ τοφοφορῆ· ἐν ᾧ κάτωθεν αὐτοῦ μέσῳ pag. 557. τοῦ ἁγίου Ἐλένη τοῦ μητρὸς αὐτοῦ. In Imp. Manuſolyo a. S. & M. Conſtantino inſtaurato* (ſciunt omnes ad Apoſtolorum ædem) *imprimis ad Orientem adeſt tumulus ejus Porphyreticus: in quo ipſe cum S. matre Helena conditus jacet*. Prior Socrates lib. 1. cap. 18. juxta Græcam divinionem ſcripſerat. *τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν Ῥωμαίων, ἐν τοῖς βασιλικοῖς μνήμασιν κάτωθεν. Corpus ejus ad imperantem novam Romam delatum in Imperialibus monumentis repoſitum eſt*. Iſtis diluuntur quæ de ſepulta apud ſe Helena Romani jactitant. Vide Baronium ad An. 326. num. 62.

Ἐλένη ἐν τῷ Πωμπηΐου.) Hoc anno potius quam ſeciore, quem Baronius ſtatuit Incarnationis 330. mandatum hujuſmodi Euſebio Impoſitum conſtat: de quo Euſebius de Vita Conſtant. lib. 4. cap. 36.

Κατὰ Γερμανικ. ἡ Σκημβρ.) Textus hic corruptus inter varias lectiones emendatur. Conſtantini expeditionem in Scythas memorant Victor, Eutropius, Sozomenus, & Euſebius, ſed annum tacent. Hieronymus in Chronico annum Conſtantini 27. affignat, quem Petavius ſequitur.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόν.) In annum ſuperiorem Conſtantini, nimirum 21. Helenopolis condium refert Hieronymus, ex quo ad verbum hæc periochæ. At ſi primo ſupra viceſimum ſanctam Crucem conquiſivit, & mortem oppetiit; ſilius vero conſignandæ illius apud poſteros memoriæ prout indicat Sozomenus lib. 2. cap. 1. ad calcem, Helenopolim Illius nomine excitavit, ante præſentem annum urbis opus aggredi minime potuit: maxime cum Helena Hieroſolymis rediens Drepanæ Luciani martyris ſepulchrum ornare cœperit, quæ res ſilium movit, ut mortuæ matris pietatem ac nomen eo loco commendaret. Favet Chronicon Alexand. ad annum Conſtantini 22. Videndus Baronius An. D. 326. num. 57. & 58.

Ὀλυμπιονίκου νικήσαντ.) Ἐν ὀκτωκαίδεκα σαντεῖς χρόνοις, ἴσως τὸ πλέον, ἐξελόμενοι τὸ ἐν πλείοις μέτρασιν τὸ ἐν τοῖς ἀγωνίσμασι γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἀγώνισμα. Euſebius de Vita Conſt. cap. 49. cujus interpres. *Ad ſpeciem ſolis octangularis fabricatum, multis ædiculis, exedriſque undique conſtructis, compluribus item tabulis ſuper terram eminentibus: denique fornicibus ſubter eamdem ædilis, ex omni parte circumſeptum fuit*. In annum priorem hoc ædificium revocat Hieronymus, ob rationem nota ſuperiori poſitam. Quod porro uni rerum omnium Domino Chriſtiani ſervirent, ſua templa κυριακὰ, *Dominica* ab initio vocaſſe Euſebius Orat. de laudibus Conſtant. ſub finem auctor eſt.

Τὸν Δανδῆν πτισάνας.) Chronicon Alexand. ad annum priorem. Κωνσταντίνος ὁ Δοκῆς τὸν Δανδῆν πτισάνας ἐπάγεται. ἢ γὰρ μητηρ τὸν αὐτῷ λάδανον ἐπώλουν. Absoluta igitur hoc anno pons, qui prior ex Chronici verbis ædificari cœptus.

Κτίζων Κωνσταντῖνος ὁ Δοκῆς.) Quod supra notavimus, CP. urbis conditus ab ejus dedicatione diriment dus. Ille confecta Synodo Nicæna, hæc apud Hieronymum, velut hic apud Auctorem, anno Constantini 25. celebratur, verbis eumdem illustrantibus. *CP. dedicatur pene omnium urbium nuditate*. Conditus & dedicationis simul Chronic. Alexand. meminit ad præfentem annum.

Καὶ σύγκαιρον ἔχων.) Baronius ad An. D. 330. qui ipsi Constantini 25. num. 27. Auctor quoque differt. in Photianum Philostorgium ad cap. 9. lib. 2.

Σκώνας καὶ πορφυρικὰ κίονα.) De columna porphyretica, & Constantini superimposita statua fuse Zonaras, Cedrenus, Nicephorus, Orig. CP. & alii.

Ἀλλεβρίας ἐπείσκυσεν.) Eodem Constantini imperantis anno Alexandrum vita functum, & Athanasium in Episcopatu subrogatum scribit Chron. Alexand. Athanasio Pontificatus annos 46. dies 25. assignat Ecclhellensis. Annos pariter 46. reliqui codd. attribuunt. Auctor ipse Canonio succedente totidem numerat; numerumque 46. reliquis in Canoniis servat, annis licet omnibus figillatim recensitis, nonnisi 43. Lector posset reperire. Hallucinationis causa conjicio. Athanasii Pontificatum in annos tres sequiores ab Auctore femotum: unde & Ecchellensis in annum a mundi conditu 5819. illum revocat, quem ut legimus in 5822. Auctor seponit. Præcessoribus igitur Alexandriæ Præfulibus annos præter jus duos perperam affignavit, ac præteres solis undecim Petro Martyri, ex aliorum etiam Historicorum sententia concessis, ipse in annis mundi duodecim reliquit spatium, octavo nimirum & sequentibus propriis e sedibus depulsis. Relege, amabo, pag. 4. lit. E. & defectus originem mecum observa.

Ἐπέτρεψε Κωνσταντῖνος ὁ Δοκῆς.) Consentit Auctor Hieronymo scribenti ad annum Constantini 26. *Edito Constantini Gentilium templa subversa sunt*.

Μακάριος ἐβδόμας ἐπὶ σατιῶνος.) Ubi primum superius indictionem observat Theophanes, anno Christi 316. duodecimam statuit: ac ubi rursus ejusdem aget mentionem anno Christi 444. quintam esse decernet, post octo nimirum ab hoc præsente Christi anno 324. indictionum integras periodos: quinta itaque (si modo præcedenti, & sequenti æ consentias) hinc annos 324. debet adjungi. Quapropter τὸ ἐβδόμας, quod codices omnes proferunt, vitiosum est, aut certe post annos duos hanc narrationem transponi decet. Cæterum si Septembris nondum fuerat indictio delibata, & cum ipso mense paribus diebus emensa, fed adhuc erat μέλλων ἐπιπωλεῖσθαι, *jam jam attingenda*, (octavo nimirum Kal. Octobr.) Auctor verbis hujusmodi Constantini tempore ejus primordia Septembris initio, ut æquo pacto procederent, nondum fuisse conjuncta significat: de quo doctissimus Petavius lib. 12. de Doct. Temp. cap. 40.

Ἐπὶ τῶν χώρας Ἀντιοχίων.) Famem illam anno Constantini vicesimo septimo confignat Hieronymus; eo namque terris incubuit: Rusticorum vero irruptio mensis Septembris initio visa Constantini vicesimum octavum penetrat apud Theophanem, quæ apud Hieronymum annum a Januario auspicantem, intra vicesimi septimi limites perseverat. Sic autem de ea scribit. *Pestilentia & fame innumerabilis multitudo in Syria, Cilicieque perit*: qua lectione præsens textus emendandus. ἐν τοῖς χώραις Ἀντιοχείας, καὶ Κιλικίας, καὶ Κύπρου. Syriæ etenim, cui vicina Cilicia Cyprus adjacet.

Pag. 29. Δαλματίου Καίσαρ.) Cum 7. Kal. Octob. Cæsarem effectum Chron. Alexand. testetur, annus hic 29. Julianus, non quo solet Auctor uti, a Septembri ducens initium. Alias Chronicon tricesimum assignat.

Καθάπερ ἐν τῇ Κύπρῳ.) Hieronymus pariter ad eumdem Constantini annum 29. *Calocerus*, inquit, *in Cypro res novas molitus, opprimitur*. Aurelius Victor. *Calocerus magister pecoris camelorum, Cypprum insulam specie regni demens cupefferat: quo excruciato, ut fas erat, servuli aut latronum more &c.* eodem anno extinctus a Dalmatio, cum ejus virtutem probatam reliquisset, Constantino, ut Dalmatium Cæsarem crearet, hoc anno propositum & animum dedit. Dalmatius autem nonnisi Constantini tricennalibus appellatus est Cæsar, teste Hieronymo, Constantinopolim minimum cum victore exercitu reverfus, ut fuggerit *Edit. Paris.* Aurelius Victor. *Fratris filium, cui ex patre Dal-* pag. 538. *matio nomen fuit, Cæsarem justit, assistentibus validè militaribus*.

Καὶ φῶτα σὺν αὐτῷ.) Eutropius lib. 10. *Denuntiata mors ejus* (Constantini) *per civitatem stellam, quæ insistatæ magnitudinis ali quamdiu fulsit. Eam Græci κομήτην vocant*.

Μαξέντιος ὑπὸ κγ'.) Hinc in Palat. cod. nomen Maxentius. reliquis in codd. anni 6. correctius attribuuntur. Pallaces frequenter Episcoporum anni in Regio-

Τῶν τῆς ὁμοουσίου φώτων. (Quæ de Athanasio Pag. 28. & Ario in paucos annos contraxit Theophanes, in plures Baronius digerit. Hic porro cum Auctore Arii mortem anno Constantini tricesimo primo ex Socrate confignat. An. C. 336. annum 30. τριακοστὸν δὲ ἔτος τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦτο γινόμενον ἐγκαινίζει. *Dum hæc geruntur, tricesimus annus regni Constantini ad exitum venit*.

Ὡς φασιν Εὐσέβιος μάσος.) Quod scriptorum Eusebii nullibi extat. Ἀσεσήμαντος itaque potiusquam Eusebium hoc scripsisse pag. sequente afferitur.

Μαξιμᾶλλα ἐνέκαινισε φώτια.) Πρώτα *primum*, sub adverbii forma, non φῶτα vulgaris jam Theophanis tempore Græcorum lingua usurpat. At nec Byzantii primus Episcopus Merrophanes, nec Constantino Byzantium profecto in Episcopali throno primum sedit, inquies. Ab Andrea quippe. Apostolo ad Metrophanem muneris decessores non paucos Nicephori Chronicum Breviarium, & Juris Græco-Romani liber secundus pag. 246. enumerant: Metrophanes vero anno Constantini decimo tertio, morti jam vicinus, ultimam agebat fenefactem. Non inficior. Ἐνίοτε φώτα nihilofecius ab Auctore non incongrue dictum conjicio, sive quod ab eo novæ Romæ Præsules recensere cœperit pag. 8. C. sive quod Constantino Byzantium primum appellenti coævus inter Patriarchas locum primum mereri existimetur, aucta nimirum Episcopi dignitate, & juribus, cum primum de transferendo imperio consilium Constantinus accepit.

Ἐτῶν κζ'.) Etiam trigesimo octavo delibato.

Ἐν τοῖς ἁγίοις φωτίζεται.) Eusthathium hunc facri Hierosolymitani ædificii auctorem Hieronymus scribit ad annum Constantini 30. *Eustathius CP. Presbyter agnoscitur, cujus industria in Hierosolymis Martyrium constructum est*.

Μητρόφανα.) Ita quoque Cyrillus Catech. 14. quæ alio nomine Basilica Constantiniana, S. Re- Pag. 22. surrectionis, vel Sepulchri ædes, bodie Græci τοῦ ἁγίου ἀναστάσεως τοῦ dicunt in Menologio 13. Septemb. de quo late Franc. Quaresmius tomo 2. Elucidationis Terræ sanctæ.

Ἡγεμονεύοντος τῆς ἑῴας.) Ex Chronico Alexandrino. Ἐξῆρεν δὲ τὰ ὄπλα ἐπὶ τοὺς ζυγίτας ἔτους ιβ'.) Hieronymus in Chron. *Moritur*, inquit, *anno ætatis suæ 66*. In quæ verba annotat Pontacus notam 5. ex fimilitudine in 6. mutatam. Rufinus enim lib. 1. cap. 11. Socrates lib. 1. cap. ult. primis ipsis verbis, & Sozomenus lib. 2. cap. pariter ult. Constantini vitæ annos fexaginta quinque numerant.

Βικτωλίνου τοῦ κε. τῷ μῆνι δίου.) Anno pariter imperii tricesimo fecundo eum obiisse refert Victor, Epiphanius lib. de Mens. & Pond. Auctor vitæ Const. lib. 4. cap. 53. anno videlicet 31. &

mense decimo nt Chronicum Alexandrinum.

Ἐκέλευσε δὲ Ἀσπάσιον τὸν εἴσωμεν ἡγεμονεύειν.) Baronius anno C. 337. num. 8.

Κωνσταντίου τότε κτλ.) Ita cum Regio Palatinum & Peyrez. Vaticana correctiora τότε ηδ'.

Κωνσταντίου δὲ Ἀδωνισθέντος.) Sozomenus lib. 3. cap. 2. Socrates, Theodoretus, Epiphanius, & ipse met Athanasius Apolog. 2. Ac Epiphanius in Hæres. Meletianorum num. 9. ἐκ τῆς δύο βασιλέων, Constantini videlicet, & Constantis mandato, & Constantio ἀσεβῶς πάντα, assenciente revocatum scribit: litteræ porro commendatitiæ, de quibus hic mentio, apud tres prius memoratos auctores extant, a Constantino Juniore non Constantio scriptæ.

Ὁ Σακρᾶτ τοι.) Lib. 1. cap. 39.

Εἰδὼς δὲ μετὰ θ' μῆνας Κωνστάντιον ἀνῃρῆσθαι.) Sozomenus lib. 3. cap. 1. relata Constantini morte, cap. 2. subjungit· περὶ δὲ τούτου τὸν χρόνον Εὐσέβιον τὸ Πιμπιλᾶ τοῦ λεγομένου, ὃβδόῃ χρόνῳ τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἐπισκοπῆς Ἀκάκιος. *Per idem fere tempus, Eusebio cognomento Pamphilo mortuo, Acacius Episcopatum Cæsareæ Palæstinæ capessit* &c. quæ eadem Auctor hic advertit.

Σαβῖνος ὁ Πυρσῶν.) Saburis expeditionem, & Jacobi Nisibeni precum virtutem refert Hieronymus eodem anno. Nisibis obsidionem duorum mensium terminum non attigisse narrat: Theodoretus ad sesquiannum diem producta m scribit lib. 2. cap. 30. Chronicon Alexandrinum 73. dies eidem assignat. Pag. 13.

Δικαιότατος δὲ ὁ Κώνων.) Εὐδοξῆ, inquit Auctor a Constantini morte ad Aurelius Victor. *Confessim Dalmatius, invetum quo fuisse, interficitur.* Eutropius. *Dalmatius haud multo post oppressus est factione militari, & Constantio patruele suo sinente potius, quam jubente*, ait Theophanes. Hieronymus anno imperii tertio ipsum cæsum asserit: triseimo quippe Constantini Cæsarem evectum fuperius, Eulebio, Baronio, & aliis assensimus.

Δικαιοπάτωρ δὲ ὁ τύραννος.) Ex Constantini genealogia & variis MSS. inter se comparatis, maxime vetero Vaticano primo, Constantini fratres dignoscuntur Dalmatius & Constantius. Hic Galli, & Juliani; ille, qui senior, Dalmatii istius Junioris pater habetur. Socrates lib. 3. cap. 1. Δικαιότατος οὐν ἐκ γαμικῶν αὐτῷ. Is autem Junior Dalmatius Constantii patruelis ab eo justus, aut permissus est occidi, ut ex nota superiore constat. Sozomenus lib. 5. cap. 2. Διαλιπὼν δὲ Γάλλῳ γίγνει παῖδ Κωνστάντιος ἀμοιβαῖος ἀδελφὸς Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεύσαντι, ἐ Δικαιοπάτῳ· ὃ καὶ ὁμώνυμος Καίσαρι ἀναρρηθεὶς, ὑπ' ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ τρισκαιδεκάτου μετὰ τὸν τῆς Κωνσταντίνου τελευτὴν. *Pater Julianus, & Gallo etiam fuit Constantius germanus frater Constantini Imperatoris, & Dalmatii: cujus filius eodem nomine appellatus, qui Cæsar declaratus fuerat, a militibus post mortem Constantini interfectus est.* Eadem Socrates citatus.

Κωνστάντιος δὲ ὁ φόνος ἀγχόμενος τὸ φανέσιμον.) Ita Theodoretus lib. 2. cap. 2. Socrates lib. 3. cap. 2. Sozomenus lib. 3. cap. 1.

Κωνστάντιος ἔτη κα'.) Solum Palatinum convenit cum Regio: reliqua correctiora ἐτῶν κδ'.

Κωνστάντιος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου.) Ad annum Constantini 4. Constantini Junioris cædem annotant quædam Hieronymiani Chronici exemplaria, alia, teste Pontaco, cum Theophane ad 3. Numeri istius Theophani auctor est Aurelius Victor. *Igitur*, inquit, *confessim Dalmatius, incertum quo fuisse interfectus: stantmque triennio post minimum maximumque, fatali bello Constantinus cadit.*

Ἐν χωρίῳ Δαμασκᾶλα κακοικίᾳ.) Locum seu villam Imperatoriam fuisse scribit Gregorius Nazianz. Orat. 3. in julianum num. 27. διὰτοι μὲν οὖν ἀμφὶ τὰς βασιλικὰς ἐν τοῖς τῆς βασιλικῆς χωρίοις ἐξεπαίδευτο βασιλικῶς. *Regio quidem victu cultuque in Imperatoria domo digni habebantur.* Macellum vocat Sozomenus lib. 5. cap. 2. ex quo ista excerpta, ad Argeum montem non longe a Cæsarea situm: in quo Imperiale palatium, balnea, horti, & fontes perennes· θεοσεπτοῦσιν ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρθριβοι ἐν Μακέλλῳ χωρίῳ· ὃ τοῦτο βασιλικὸν αφὸς τῷ Ἄργαίῳ ὄρει, ἐν ᾧ καὶ πολλὰ τῶν Καισαρίων πόλεων, μεγαλοφυοῦντα τῆς βασιλικῆς χορᾶς, ἔ λουτρὰ, ἔ λαυτὰ, ἔ κηποὶ εὐυδροι. Quare legendum hic putem ἐν χωρίῳ τῷ Μακέλλῳ. Edit. Paris. pag. 539.

Ἀναγινώσκουσι γράφοντες.) Gregorius citatus. *συμ μεγάλην θέρμην ἐπιτελοῦσι τὴν ἀναγνῶσιν, ὅτε ἔ τοὺς θείους ὑμνοῦσιν τῷ λαῷ βίβλους. In Clerum populos adscripserunt, ædes ut divinos quoque libros plebi lecturarent.* Sozomenus quoque: πλείστη ἐγκατασκευάσας, ᾗ ὑπανεγινώσκον τῷ λαῷ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς βίβλους. utrumque refert. Solum Julianum Lectorem Nicomediæ provectum testatur Socrates lib. 3. cap. 1. & Theodoretus lib. 3. cap. 2.

Τῷ αὐτῷ μάρτυρι Μαμμαντᾶ.) Maviam vocat laudatus Sozomenus, qui Mamanti idem est. Martyrum ædes, ædificium illud a Socrate & Gregorio nuncupatur, quod Mamanti sacrum fuerat Elias Cretensis in Comm. & ex Grammaticæ legibus singulare cum plurali nonnumquam confundi.

Ἀτυπησάμενοι δὲ τὰ τρίχας.) Ex Socrate lib. 3. cap. 1. & Sozomeno lib. 5. cap. 2.

Κωνσταῦτιος δὲ ὁ Κώνσας.) Ex lex habetur codicis Theodosiani lib. 16. tit. 9. reſcripta ad Evagrium: adiectabitur Constantius (Junior non junerllige) & AA. Coss. agnoscitur lata. Constantinum autem & Constantem anno Imperii sui tertio Consulatum gessiſſe demonstrat Petavius. Quæ fatorum ratio suadet, ut hic legendum putem Κωνσταντίνου δὲ & Κώνσα &c.

Κωνσταντίου Δμιλιαν ἀκούουσι.) Amidum Antinopolim, & Constantiam memorat hic Theophanes; quas pariter 18. lib. celebrat Marcellinus Comes in contrariam ejus profectus sententiam. Hic siquidem Constantiam & Antoninupolim diversa opida, quæ Theophanes unum conflituit. Amidam vero Constantiamque unam urbem videtur afferere, quas Theophanes distinctas omnino ponit. Ita Pancirollus in Not. Imperii, & Ortelius in Geographico Lexico Comitem intelligunt, cujus hæc verba sunt loco laudato probatissimæ Henrici Valesii editionis pag. 227. *Cumque Bebasen villam venissent, unde ad Constantium usque oppidum, quod centesimo lapide disparatur, arcsiani omnia siti perpetua &c.* tum multis ad propositum idem spectantibus interjectis subdit pag. 230. *Hanc civitatem olim pergum brevem, Cæsar etiam tum Constantius, ut accolæ suffugium possint habere tutissimum, eo tempore quo Antinupolim oppidum allud struxit, turribus circumdedit ampliſ & mœnibus: locatoque ibi cuadilorio mutatium tormentorum, fecit ballistas formidatam, juaque nomine voluit appellari:* (Constantiam.) Cum præterea, Cæsarem adhuc agentem restituisse indicat, quam ab Imperatore restitutam affirmat Theophanes: quid etiam subjicit inferius, unde Amidam & Constantiam unum oppidum esse Marcellinus suggerit. *In ipso autem Amidæ meditullio sub aere fons dives exundat* &c. Quasi vera ista distinctorum non sint indicia locorum. Pag. 24.

Σωσθῆναι γενόμενον τὸν Ἀρτιγρᾶφε.) In qua Antiochensi quoque Dominici Encæniæ celebrata: de quibus Socrates lib. 2. cap. 5. & seqq. & Sozomenus lib. 3. cap. 5. Eadem Constantii anno quinto peracta dicunt, quibus eodem numero præivit Hieronymus.

Ἐπετελέσθη μὴ.) Centenarium numerum abundare conciliantur citati Socrates, & Sozomenus, & Hilarius de Synodis, quorum hic 97. ille 99. ille 90. solos Episcopos, Antiochiam convenisse scribunt.

Ἀντιόχειαν ὑπὸ σπουδῆς.) Socrates lib. 2. cap. 7. obeunte.

Σωμοσάτεις.) Ac simul ὀκτὼ χρόνοις, ut supra.

Ἐξέτεσι κτισθέντα.) An non ὀκτὼ χρόνοις illud χωμοκὰν ante quindecim annos, Imperii Constantini 23.

ceptum ? An non eidem extruendo solos decem annos imputat Socrates nuper laudatus ? Certe Baronius, qui anno Christi 326. fundatum, absolutum autem & dedicatum 341. refert, quindecim annos a positis fundamentis ad Encæenia exigit : idem numerus est qui Auctoris & Hieronymi computo consentit . Poteſt itaque numerus ſeu dictio ἐξ, in δεκαπέντε mutari .

Κωνσάντιος ἔτη κα'.) Ita mendoſe cunctí codices: reponoἔτη κδ'.

Ἀπογράμματος τυράννου.) Parum læta victoria , & ficto triumpho . Perpende dicenda ad annum ſequentem .

Σαβῖνος διὸ σὺν Πέρσαις .) Hieronymus hæc anno ſequenti .

Κώνων δὲ ὁ ἐν τῷ βίβλῳ) Hieronymus Conſtantii anno 5. Francí a Conſtante perdomiti , & pax cum eis facta . Socrates lib. 2. cap. 10. Conſtantio III. & Conſtante II. Coſſ. Conſtantii , inquam , anno quinto ex Alexandrino Chronico victos , & in fœdus adſcitos teſtatur : quod obeunte anno contigiſſe Theophani creditum , quo ipſe a Septembri annum inſequentem meritur .

Σαπρικὸς μεγάλου γεγονέναι μόνου .) Ex Hieronymi Chronico ad annum Conſtantii 7. hæc ad verbum translata .

Πολλοὶ ἀνῃρέθησαν ἀπίθανοι .) Perſæ potius Romanos . Infelicibus enim ſignis Romani cum Perſis dimicarunt , & novem prœliis ab eis fuſi notantur apud Oroſium , Eutropium , & Zoſimum .

Πεῖθον ὁ ὁμολογουμένως .) Eum præcedentibus annis Epiſcopum jam inſtitutum demonſtrat Hieronymus in Chronico , & ex Socratis lib. 2. cap. 5. Baronius ad annum Chriſti 340. num. 35.

Σαπρικὸς μεγάλου γεγονέναι μόνου .) Terram variis locis per Orientem motam & agitatam , infenſo numine hominibus ob turbas & ſeditiones in Eccleſiam ſuſcitatas , ex Hieronymo , Oroſio , Ephræm , Socrate , & Sozomeno demonſtrat Baronius ad annum D. 340. num. 34. & 35. quo nihilo ſecius Sozomeni teſtimonio , & prava punctorum obſervantia abutitur , ut terræ motus , conſecto Antiocheno Concilio , enatos , & in ejus vindictam ab Auctore affertos declaret , apud quem ſolus Gregorii Alexandriam profectus colligitur .

Οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς .) Narrationis perverſum ordinem annorum ratio declarat : hic enim annus , ad quem ita referuntur , tantum quartus eſt a Concilio Antiocheno , quo Gregorius in Athanaſii locum præter fas ineruſus , qui tamen anno ſexto ab occupata fede ab Alexandrinis interfectus deſcribitur a Theodoreto lib. 2. cap. 4.

Τέρμι τι Κωνσταδόνων .) Appellationis cauſam recenſet Theodoretus lib. 2. cap. 14. & Sozomenus lib. 4. cap. 9. paretmia eſt apud Svidam , V. Κωνσάδε.

Δυρράχιον τῆς Δαλματίας .) Ita Hieronymus ad annum Conſtantii 10. cujus alia exemplaria obſervant eadem ad annum 9. Pontacus in Notis .

Πεῖθον δὲ τὸν τριακοστὸν .) Paulí e CP. ſede depulſo ante Concilium Antiochenum a Conſtantio facta , integris ſex annis loco ſibi debito poſterior eſt .

Αὐξήσιος ἔτη ιε'.) Conſentit Pal. fallaciter : reluctantur codd. reliqui & ſ'. ſcribunt .

Κωνσάντιος τὸν ἐν Σαλαμῖνι .) Eadem narratione annus Conſtantii decimus confignatur in Hieronymiani Chronici nonnullis codicibus . Pontacus . De Nifibi a Sabore obſeſſa idem Hieronymus : ac pariter de Solis defectione , de qua Petavius hoc eodem anno . Dæſii porro menſis die 6. contigiſſe reliqua exemplaria teſtantur .

Edit. Paris. pag. 560.

Καὶ Ἀλυπάσιος δὲ τὴν Πισῶν .) Hæc quam inconditè , & μετ' ἀχρονείας ab Auctore referantur , conjiciet , qui eadem ſub Julio Romano Pontifice , ad Liberii jam Præſulem anno primo agentis tempus tranſpoſita animadvertet .

Κόσμου ἔτη ϛωλε'.) Mendaces Regii exemplaris numeros ſæpe monui . Hic ϛωλε' ſcribens & ſoli conſentiens Pal. a reliquis ϛωλϛ' reponentibus corrigitur . Interpolant pariter τλϑ'. vice τλα'.

Ὅλως τῶν ἀνεμοφθόρων .) De hac eclipſi differit Petavius de Doct. Temp. lib. 11. cap. 43.

Ἐν ᾧπερ ὑπατείᾳ .) Ab orta Solis epiſudemque occaſu noctis dieique horas numerant Orientales .

Σκιδύσης τοῦλον ὁ ἱστοριδίων .) Obſidionis Niſibinæ hiſtoriam e Chronico Alexandrino verbo tenus excerpſit Theophanes . Solam ejus moram , quæ dierum centum exſtitit , omiſit : rem omnem geſtam priſus narravit Theodoretus ſlib. 2. cap. 30. Quæ notatu dignæ variant lectiones in Auctore , & Chronico Alexandrino iſtæ ſunt . αἱ τὸ μὲ βαλωσυτικὸν ἀχυρώσαν . τὸ λοιπὸν ἐξωθεσάμου . διεγνώκει Σάβωρ οὕτω , quæ lectio omnino corrupta , nec non iſtæ aliæ . μέρει τε τοῖς πλίνθοι . τοὺς ὄδωσιν ἀντέχουσα , οὐ τὸ τοῖχοι κατοπλοῦσα . διὰ τὸ κατατ. καὶ ὁ χλοε συμπνέοντας ἐμβοῶντας ἐμπεσόντων τῷ τοίχῳ μαγγάνοις πυροβόλοις μηχανήμασι . τὸν γοῦν τοῦτον κίονα . αἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς κατατέλμασι . ὀπλίταις ἀνεκτόνως . κλίμασι διπλοῖς κατατολμῶσι .

Οἱ κτησίου τοῦ ὀφθαλμοῦ .) Reliqua penitus diverſa in præſato Chronico conſtitenda .

Κωνσάντιος ὁ Δάλματος .) Hæc Chronicon idem ad verbum anno Conſtantii 14. ubi hæc legimus ὁρμώμενος αὖθ, habet μετορμώμενος ſ. Hieronymus in Chronico anno eodem *Cujus nomen ſuo mutaverat Conſtantius* : ſcribit Victor .

Οἱ τῷ Πολιτείνου βαΐου .) Eadem exhibet Chronicon Hieronymi anno Conſtantii 15. & nonnulla notatu digna adjungit . Theodoretus quoque lib. 4. cap. 6.

Κωνσάντιος Αὐξωρίῳ .) Theodoretus lib. 2. cap. 16. & 17. Sozomenus lib. 4. cap. 10. qui ex hiſtoriæ ordine Mediolanenſe Concilium Liberii exilio præponit , ut & Theodoretus lib. citati cap. 15. Pag. 27.

Κατὰ τῶν Βρεττανίων .) Ex Nicephoro Calliſto , Hiſtor. Tripar. Baronio , & aliis laudatis auctoribus reſtituo τῷ τῶν Βαρβάρων τὸν Θηρέων .

Δαλμάτιος ἔτη ιδ'.) Regii Canonis & numeros errorum larvas eſſe monui . At reliqua fi emendaveris , leges ιϛ'.

Ὁ Γάλλος Κωνσάντιος .) Narratio mutatis paulum verbis ex Socratis lib. 2. cap. 27. & Sozomeni lib. 4. cap. 6. expreſſa : de qua Marcellinus lib. 14.

Θαλάσσιον .) Φλαβίων Ἰσπίας inſulam legunt Socrates & Sozomenus .

Ἰουλιανὸν δὲ τοῦτον ἀδελφὸν .) Ex Sozomeno lib. 4. cap. 2. quæ anno Conſtantii 18. geſta docene laſti Conſulares a Socrate & Sozomeno citati ante alteram notam , Hieronymus in Chronico , & Chronicon Alexandrinum .

Δάλματος ἔτη ιϑ'.) Notæ ſuperioris quartæ memorem volo Lectorem .

Μάξιμον τὸν Ἰερουσαλήμων .) Immemor ſui narrat hæc Theophanes : qui ad Hilarionis Hieroſolymorum Epiſcopi Cyrillum excipientis annum primum , & Conſtantii decimum nonum , ipſius Cyrilli poſt Maximum inſtitutionem refert . Ad annum Conſtantii duodecimum Maximi mortem habet Hieronymus in Chronico .

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ .) Priorem ſequitur hic μετακρουσμὸς primo aſpectu deſpiciendus . Hiſtoriæ verba mutuatur Auctor a Chronico Alexandrino, in quo deſcribitur ad annum Conſtantii decimum tertium . De crucis ſiſtius in cælo viſæ tempore habes Socratem & Sozomenum differentes , hunc lib. 4. cap. 3. & 4. illum lib. 2. cap. 24. Gallo nimirum in Cæſarem deſignato & in Syriam miſſo a patruele Conſtantio anno imperii ſui decimo quarto : quibus Chronicon Alexandrinum ſuffragatur . Diem Pentecoſtes ipſius factum deſignat Auctor , Majas nonas Chronicon præfatum ; & Græcorum Menologium : illud addit horam diei tertiam .

Ἀμφιόρυμον διαβόλλεται .) Dubium illud clare diſcuſſit Theologicorum dogmatum auctor Petavius lib. 1. de Trinitate cap. 13. numeris 10. & 11. Idem obiter videndus ejuſdem lib. cap. 10. numero 6. Locum hic ab Auctore citatum Catecheſim undecimam affirmat . Pag. 28.

κε'. λϑ'.

κε'. λβ'.) Nec cum præeunte, nec cum Canonio sequente, conveniunt hi Athanasii numeri, isdem licet in cunctis codicibus reperti. Eorum vice repono κ'. & κε'. confensus cum sequentibus obtinendi gratia. Cum præcedentibus κε'. Canonio præcedente notandis diffensus origo ad pag. 14. notas manifestatur.

Ἀυτοκράτωρ & Παῦλος.) Historicam potius quam Chronicam relationem hic institui ex eo conjiciendum, quod hæc primis Constantii annis gesta luculenter exponat Baronius ad annum Christi 342. & Constantii 6. num. 47. & maxime 48. Eusebii obitus num. 43. asseritur. Historiam Pauli & Athanasii omnem ad annum præsentem relatam leges apud Socratem lib. 2. cap. 9. & seqq. & apud Sozomenum lib. 3. cap. 6. & seqq. Chronologiam nullam hic requires.

Πλὴν οὐ Ῥώμλω.) Num Italiam semel & iterum Paulus repetierit, edisserit Baronius loco citato.

Στρατοκτήτ.) Qui memoratus τὸν τῶν ἱππέων ἄνωθεν διώκων ὑπὸ στρατηγικοῖς ἐφεστηκὼς, Dux cui ejectæ fres copiæ commissæ, *equestris militiæ magister*, exponitur.

Μακεδόνιον τόν ἐκ ἐπιδρόπων.) Ex Socratis de Macedonio loquendi forma quid negotii fit ἐπίσκοπον ἐκδραμεῖν, colligitur. Μακεδόνιον δὲ ἀναλάβλε τὸν παλαιὸν ἐπίσκοπον ὑπερδόντο. lib. 2. cap. 10.

Ἄρτων ἡμερώμλιν.) Scribit Socrates συνῆρχον ἡμέρλσιν, *quotidianum congressum panis*.

Pag. 29. Κατὰ τὸ Ζελέστιον λουτρὸν μετονομλσθὲν.) Sozomenus præfato lib. 3. cap. 8. φασκόντων οἱ ἡμέτεροι πατέρες, ὄνομα Ζελέστιον· συφφωνεῖ δὲ τούτῳ καὶ μετωνομλσθὲν. *Ad publica balnea* (a Severo ædificata ait Cedrenus) *quibus Zenxippus nomen: illustre illud quidem atque amplissimum opus est, ascensis* &c. Idem Socrates lib. 2. cap. 12. A Constantino ædificatum laudat Chronicon Alexandrinum in Constant. Origines CP. a Severo.

Σωκράτης ὁ τὴν ἐκκλησιαστικὴν.) Socrates cap. 12. Theodoretus lib. 2. cap. 7. Sozomenus lib. 3. cap. 10.

Μαγιστρία δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννίσαντος.) Hieronymus in Chronico ad annum Constantii 23. & seqq. Socrates lib. 2. cap. 20. Sozomenus lib. 4. cap. 6.

Παῤ Μούρσαν.) De Mursa Pannoniæ oppido legendus Scaliger in Eusebium pag. 232.

Τῷ Σελεύκῳ.) Montem Seleucam verti, Historiam tripartitam & Miscellam sequutus. Μοντισελλάκον habet Sozomenus. V. variantes lectiones.

Pag. 30. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ῥώμλς Κωνστάντιος.) Κωνστάντιος Αὐγοῦστος ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφοποιήσλσθλι καὶ φιλοτιμίαν, ἣν παρεσκεύασε νέαν ὀνόμλτος ἐν Ῥώμῃ· σωφρονῶν δὲ αὐτὸς ἐν ἢ γνωὶ αὐτὸ Εὐσεβίαν ἢ ἐπικλῆσλι, καὶ ἐπὶ τούτου ἡμέρας ιδ'. ἐν τῇ Ῥώμῃ. Ita Chronicon Alexandrinum germanis verbis anno Constantii 20. quo devicto Magnentio στρατεύει ἐναντίον τοιούτῳ τυράννῳ, & Vicentia finali *agere* contigit. Deſcribit triumphum Marcellinus Comes lib. 15. Edit. Paris. pag. 561.

Ἐξιόντων δὲ ἐν τῷ Ταβλωσικῷ κάμπῳ.) Ad milites nonnumquam verba feciſſe Imperatores, & in *campo* e tribunali allocutos prudite hiſtoria, & quibus alloquutiones hujuſmodi impreſſæ ſunt, numiſmata repræſentant. Marcellinus lib. 15. *Cum veniſſet accitus* (Julianus) *prædicto die, advocato omni, quod aderat commilitio, tribunali ad altiorem ſuggeſtum erecto, quod aquilæ circumdederunt, & ſignæ Auguſtus inſcendens*. & 20. *Progreſſus in campum tribunal aſcendit*, orationem Imp. deſtinaturus: & 21. *Omnes centuriæs, manipulos, cohortes in concionem vocavit, concinentibus tubis: oppletoque multitudinis campo, ut eam ad ſirmandas promptius adigeret imperata, tribunali ceſſa ſiſtens, ſtipatoque ſolito denſius, hæc proſequutus eſt*. Hæc itaque verba ἐξιόντων δὲ ἐν τῷ Ταβλωσικῷ κάμπῳ, ἢ ἐκ τοῦ ὄλμου id mihi ſonant, progreſſus in campum, quo e fuggeſtu milites alloqueretur, jamque excelſo tribunali ſtans &c. Morum quippe antiqua particula quietis ἐν exprimunt recentiores Græci. Locus etiam allocutionis Tribunalis campus *patuit* Auctori barbare dici: apud quem hæc circa Brittanionem in Illyrico, non Romæ intelligenda geſta. Ad Socratis enim & Sozomeni Britannonis ex auctoritatem referentium, illius lib. 2. cap. 23. iſtius lib. 4. cap. 30. mentem, Theophanis ſenſus accomodandus.

Ὁ δὲ Κωνστάντιος ἀπορῶν ὅ,τι τὸ βάρβαρον.) Mente nimirum reditum parans verſus Byzantium, cum adhuc Italiæ limitibus poſt triumphum Romæ actum detineretur. Marcellinus lib. 15. *Et hæc quidem Romæ agebantur. Conſtantinum vero exagitabant aſſidui nunciі deploratas Gallias indicantes, nullo tenitente ad interneciones barbaris vaſtantibus uſtroſque: eſſuſuſque diu qua via propulſaret eruptas, ipſe in Italia reſidens, ut cupiebat (periculoſum etenim exiſtimabat ſe in partem contrudere longe dimotam) reperit tandem conſilium rectum: & Julianum patruelem fratrem, haud ita dudum ob Acbaico tradtu arctum, etiam tum palliatum, in ſocietatem imperii adſciſcere cogitabat*. Revocanda in memoriam quæ de Juliani cuſtodia ſuperius annotata. Poſt Adlocutum obtentas adulationes, ſubdit. *Queis admittendis obſtinate opponebat ſe ſola regina, incertum, migrationem ad longinqua pertimeſcens, an pro nativa prudentia conſulens in commune, omnibuſque memorans anteponi debere propinquum, &c. ad Imperium placuit Julianum aſſumere*. Ante tres porro vel quatuor annos hæc achitata monet idem Marcellinus in ſequentibus. *Hæc die octavo Idium Novemb. geſta ſunt, cum Arbelionem Conſulem annus haberet, & Lollianum*. Anno Conſtantii 18. vel ſecundum alios 19.

Ἰοῦλιος ὁ Πάπας.) Cur Julii mortem adſcribat, & de Athanaſio pag. 27. ſcripta repetat Theophanes anno Damaſi quinto, niſi deceptum aſſeram, faſteor me neſcire.

Μακεδόνιος τὸν ιδ'.) Reliquis codd. τὸν κ'. ſcribentibus, interpolo β'.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς μα. λβ'.) Athanaſii anni ſigillatim accepti incipiunt hinc recte numerari.

Σωσιμᾶς μεγαλοπρεπείας.) His iiſdem verbis narratio inſtructa Chronicon Alexand. legentibus, occurrit ad præſentem Conſtantini annum. Ibidem inſuper menſis Hyperberetæus, id eſt October, obſervarur: idem habet Hieronymi Chronicon.

Ἐπέζησε ἔτη κ'.) Ita cuncti codd. menſoſe: ſolos quippe decem annos vivit in Pontificatu.

Μακεδόνιος τοῦτον τυραννεύσας.) Inſtituto recens in Cæſarem Juliano, ante Conſtantii e Galliis reditum ſtragi hic enarratæ cauſam dediſſe Macedonium a dubio procul alienum eſt Socratem legentibus lib. 2. cap. 30. ad extremam calcem: Auctor Chronicon Alexandrinum ſequutus ad annum Conſtantii 23. eam removet. His conſer pagg. 28. & 29. & num Theophanes ſibi cohæreat, expende.

Τὸ φόβερ.) Fontibus vel puteis ex Eccleſiarum conſpectu poſitis antiqui Græci gaudebant: iiſque elucidandis infudat Exechologium, ubi de aqua in Theophaniis benedicenda. Haud pauci tamen, ſed οὐκ porticus aulam inter Eccleſiæ & plateam mediæ mentionem habet Socrates nuper allatus.

Πάππας Βαζιλικῆς κακοῦμενος.) Bezabdem, quam Phœnicum quoque appellarunt, anno Conſtantii 24. ipſo Conſtantio decimum, Juliano tertium Conſ. captam, quo tempore quoque Julianus in Galliis Imperator falutatus eſt, teſtatum reliquit Marcellinus lib. 20. ſub initium.

Ἐν Ἀντιοχείᾳ χθόνιον.) Variis ejuſdem paginæ Marcellini verbis lib. 21. ad invicem conſutis firmantur hæc a Theophane ſcripta. *Ingreſſus Antiochiam Conſtantius, &c. Autumno jam ſeneſcente, &c. venit Tarſum &c. petiitque per vias difficiles Moplſuestenas Ciliciæ ultimum hoc pergentibus ſtationem, ſub Tauri montis radicibus poſitam &c. ditaque cum anima colluctatus obiit e vita*.

Ἐν οφοῦν μοῦ ἀπὸ Ταρσοῦ τὰς Κολακίας.) Quæ pri-

ma Tarso, descendentibus, *ultimam* illuc *peregrinibus flationem* designat Marcellinus. Ex isto Theophanis textu integro vitiosus Chronici Alexandrini, in quo hæc legeuntur, & corruptiæ ejus, qui pravam in margine correctionem appositi, interpolatur. ἐλθών, scribit, *εἰς Μοψὸν κρήνας ἀφικόμενος ἐκ τῶν Ταρσῶ Κολικίας*, *Locus vitiosus*, addit marginalis adnotatio fortasse φοβούμενος κρήνας. Ita vitium vitio creditur; sanatur utrumque si apposita fuerit: ἐλθὼν εἰς Μοψὸν κρήνας φοβηθεὶς μοῦ ἀπὸ Ταρσοῦ.

Ἐτῶν ὑπατ. μὰι Δίῳ γ'.) Chronicon Alexandrinum. *μεταλλάττει τὸν βίον ὁ αὐτὸς Κωνστάντιος Αὔγουστος μηνὶ Δίῳ γ'.* Is October est: quare Marcellinus. *Abiit e vita III. Non. Octobrium.*

Πολλὰ τῶν ἀτόπων αὐτὸς κατεργάσ.) Marcellinus *Ultimum spirtanti defebat exitium: mentisque sensu etiam tum integro.*

Ἐξωτέρω δὲ τούτου εἰς Ἀντιόχειαν.) Aliter Chronicon Alexand. *φράστειον οἰκοφὲ τὸ ὄχλου βάστασμα παρὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀπόστα Ἀντιοχείας μετακομίσαι ἐν τῷ ἀνατ μοῦ ὑπὸ τὸ αὐτὸ Κωνστάντιου.* Cujus interpres. *Accepto ab Eusebio Antiochiæ Episcopo ex Monasterio* (prave omnino. Repone *ad eam ipsam flationem*: de qua ante noctis unam & alteram) *per Constantium accersito, baptismate.*

Τὰς δὲ πεισθέν φιλό. ἀρχομένης τῆς ιδ'.) Cyclus decemnovenalis Lunæ per Solarem, qui est annorum 28. ductus, periodum annorum 532. constituit. Hæc decies se semel repetita annos reddit 5852. Quare periodi duodecimæ annorum 532. primus limes anno 5833. figetur. Variantes lectiones ostendunt hic reponendum *τῶν δ' ιδ. πεισθέν φιλ.* *Δια κύκλου δεκαεπτακαιδ ημῶν.*) Ut malum omne pœnæ etiam in posterorum peccatum velut in propriam originem refundant, Græcis usitatum.

Παυτοδαπὸν διὰ κατιόρρας.) Narrantur a Sozomeno lib. 3. cap. 2.

Εἰσόμβραν δὲ τὸν φιλόσοφ ἥβ βασιλικῶν ἀνοίγων.) Socrates lib. 3. cap. 1. exponit *φροντίσαι τὰ βασιλικὰ κτήσεις*. Marcellinus lib. 22. velut interpres. *Gerat Constantiniani thalami cura commissa.* Hic mortis ejus causam intolerabilem superbiam, & animi ferocientis crudelitatem; ille injurias reliquis illatas, & in Gallum Cæsarem calumniam affingat.

Edit. Paris. pag. 562.

Ἐξ'ὧν δὲ ἡ ἀφήγησις ἐλήφθη.) *Palladium* omnes uno verbo includit Marcellinus, quorum deinde, coquorum maxime & tonsorum, exauctorationem recensèt. Legendus ille omnino, ut res gesta penitius inspiciatur: Auctoris autem verba cum Socratis textu comparanda.

Διὰ φαντασμάτων.) Quod conjiciendum suggerit Marcellinus.

Ἐυστόχως ἐιπὼν.) *Pompare*, & *pompatice dicere*, reddit Anastasius: quod est, ad inurendam infamiam per plateas, forum, circum, & vicos ignominiosè traducere, ab honoris, in dubbii sensum voce translata. Chronicon Alexandrinum, ex quo ad verbum ferme hæc desumpta. *δι δὲ ὅτι τοῦνομ πεφιφόρος* scripsit.

Ἐυυβόστου κομμοδιανιστοῦ.) *Ex χάμαι κυδόνιος*, ad lampadis appeniæ normam, inquit Chronicon Alexandrinum, ex quo ista. Vocem *κυδόνιος* commuto in *κυδώνιατ*. nisi ut corrupte recentiores pronunciant, mavis scribere *κυδώνιατ* in genitivo. Ita ex istis plura, etiam dictionem ipsam ex illo Chronico mutuatus est Theophanes: ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno reliqua.

Μαίφορα τὸν φ'ωτεινὸν μανικῶν.) Marcum Arethusium Episcopum diris suppliciis Juliani tempore probatum celebrant Theodoretus & Sozomenus: Monachum alium Juliani servatorem ignorant Historici: quare vitiosum, errore maculatum, & mutilum hunc locum nemo non advertet.

Pag. 33.

Ἐδιπὼ ἐδὲ ἀ'χησιόφορ.) Ex Ethnico igitur more fluxit, qui facer creditur, & afferitur imaginum in Ecclesia statuendarum ritus? Ita sentiet, qui de sacris imaginibus male sapiet, & Græcorum supra Latinum morem eas excolentium sententiam ignorabit. Illi certe, quod vix quisquam advertit, imagines colunt pictas, cum levi tantum lineamento adumbratas, addo etiam coreumate fictas (suspicium & deosculantur) statuas ex marmore, metallo, ligno, parte ex omni sculptas abominantur & conspuunt. Rationem exquire, *οὐδεμία* sunt, haud *οὐκοῦτι*, inquiunt. Antiqua monumenta revolve, sacram Historiam discute, perlustra quidquid de imaginibus & earum cultu Patres scripserunt priores; imagines a contemptu cernes ab eis vindicatas adorari justas, *ζωγραφοῦμ* commendatos, *ἀπέμακτους* & *ἔφατα* inter res prophanas; & *εἰδώλοις* quam vicina abfit; cultu refidta. Referam quod experiens fum. Ita me Deus adjuvet, allatæ ex Occid. in Chium, ubi degebam Sanctorum exfculpta, five fcalpello efficta capita: fin adorationi minus, faltem pio devotoque fpectaculo fuerunt expofita. Cunctî fimul exhorruere Græci pariter & Latini, & ore uno exclamare, *Simulachra gentium, & idola*, &c. Quorum hæc effata? Eorum fane quorum erga pictas imagines cultus a Pontificibus potius moderandus, adeo viget, adeo fummus, ut fines pene præterg rediatur, quam excitandus habeatur. Quid igitur mirum, fi nullier Gentilis, Gentilium præcipuis viris, evergetis, & principibus ftatuas erigere folitorum moribus affueta, fufam ex ære Chrifti ftatuam, in loco publico, via nimirum, vel ad fontem ftatuiffe *ἑαυτῷ τὸν* dicatur a Theophane facrarum imaginum ftudiofiffimo affertore, & pro imaginum cultu utrando nomen olim Confeffioris adepto, qui pictas admittit & cælaras imagines, fufas & fculptas pro gentis fuæ mente, Gentilibus relinquendas exiftimat?

Τὸν δὲ ἀποκαλύπτων.) Corredius hic lego. *οἱ δὲ ἀποκαλύπτοι Κόμητα τὸν Θεῖλον, ὃς Ἰουλιανοῦ ἀπόστα τὰ λαπρ.* Ex Theodoreto lib 3. cap. 12. De Comitibus iftis Auctor differtationum in Philoftorgium Photii pag. 298.

Τύπῳ γὰρ ἴστε τινὲς ὑπατεύθλων.) Hiftorias geftaque cuncta fuperioribus annis duobus indicirtea ex Socrate, Theodoreto, Sozomeno, & Rufino fidem mereri nullus dubitat: quæ hic referuntur Chronico Alexandrino, non auctoritatem modo, fed ipfa quoque verba debent, annifu Juliani fecundo. Variantes a noftro Lectiones præcipuas fubjicio. *ὑπὸ δὲ τὸν ἴδιον ἀφχόντων*. addit illud *χαπίφερτος Θεόπτιστος δὲ τὸν ἐμβύθιον τῆς τὸν Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἐξύτοχε*. *σπερμαχήσας ὑπὲρ τούτου*. *τὸν δὲ Ἡρων ὅτω λαγόμενος τοῦ Θεμίσιου ὑπάτου ὄντος ἐν τῇ Ἀντιοχέων πόλει τυγχάνων, ὃν παραδέξασθαι τὸ θεῖ δώρημα εἰς πεφεδέσμων καὶ θεῖον πολλὰ ἀναμφιβόλως ἐπὶ τῶν ἀφεστότε ἔργων γὰρ αὐτὸν ἀπτασθέσας φάσκε καὶ μανίας, καὶ ἀπειθῶσι τοσοῦ ἐμβαλεῖν, τοῖς πλατείοις φορέμενον ἐκ βίβλου διμοσίᾳ ἐνώπιον πάντων ὑπαίσιον. τοῦμοκτου Καρήτων, ὅτω λαγόμενον ἡμᾶνων. ὑποβλαδοὺς γεγονὼς ἐς φρόδιλιαν ὑπάγειν.*

Τὰγματα Κομμόδου λεγομένων τακτικῶν.) Corredtior Chronici lectio, qua Κομμόδου, exhibetur. *Cornutos* enim legionarios lego in Notitia imperii Orientalis Pancirolliana folio mihi 61. & 75. & imperii Occidentalis folio 34. 37. & 38. *Coronatos* nullibi reperio. Valentinianum eumdem *πεφωτοφόρον τῷ κατακόρου θῇ κακοκοιμῶν* Ἰωβιανὸν commendat Sozomenus lib. 4. cap. 6. *Scutariorum Tribunum* Paulus Diaconus ex Hieronymi Chronico.

Ὁμοίως δὲ Ἰουβιανὸν.) Tacet hæc Chronicon Alexand. quæ ex Svida & ex Theodoreto lib. 3. cap. 10. refert noftet Theophanes.

Ὃν ὁ λαὸς ἀγαπῶν Στρατοπεδάρχην.) Λαὸς voce militarem plebem fignificari Auctor in fequentibus frequentius confirmabit. Jovianum porro, quem hic *Στρατοπεδάρχην* vocat, *Domefticorum ordinis primum* Ammianus lib. 25. *Primicerium Domefticorum* Hieronymus in Chron. celebrant.

Ἀρτήμιος δὲ Δουξ.) Rurfus Chronicon Alexandrinum, cujus hæc varia lectio. *ἐπαθύνειρ ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ μακαρίτα Κωνσταντίνα τοῦ Αὐγούστου ἔζλον τοῦμ ὑπὲρ θῇ εὐκαιρίαν ἐπιδιδόντα, ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ἐθνικῶν, καὶ τῶν καρικῶν ἀνατρωδῶν, μετασπα ἀναστοι αὐτὸν τὸ Ἰωλιανοῦ.*

Κεντυρίωνα.) Chron. idem Κεντυρίωνα Οὐαλεριὰν Θαλάσσιον δέ τιν.) Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Θαλάσσιος τις ὁ ἀφ' Μέμφεως, ἐν σατράπαις μὲν ἔ τεταγμένος ὑπάτοις, ὁ δὲ ἑαυτὸ διηγεῖτο εἶν' αὐχμηρίαις προσαγωγοὺς τὸν χαρακτῆρα, συμπάντων ἀνεφ' τὸ οἶκος κ' τὸ ὄνομα. Ita Chronicon idem vertit interpres. *Hoc tempore Thalassius quidpiam, qui & Magno nomen*, &c. An μάγνος Magnus, potiusquam *Mancus* te, Lector, judice, reddendum? Num melius ac certius vocabulum μάγγανον interpretabor, obscenæ libidinis prosenectam, & impuritatis nunditatorem, &c. ἐπ' αἰσχρωτίαις ἀφοσιωτής;

Pag. 31. Ἐπὶ τοῦ χρ' ἔτ' κ' ἐπιδόσεως.) Constantini, Constantii, & Juliani temporibus Porphyrium vixisse testatur aperte Socrates lib. 3. cap. 19. facile itaque circa ejus ætatem delusus est Baronius, qui Constantini Vicennalibus jam annum 91. contigisse scripsit ad Christi annum 325. num. 90. ex ejus quippe ratione annus iste Juliani tertius vitæ centesimus & tricesimus Porphyrio exiitere.

Καὶ ταῦτας ἀμελήσωμεν.) Ex Theodoreto lib. 3. cap. 18.

Θαυμάσεται.) Eventus quam obscuri dilucidissima expositio. Baronius ad annum 363. num. 54. Auctor dissertationum in Philostorgium pag. 308. Theodoretus lib. 3. cap. 20. δῆλον ὅτι τοῦτο δέδρακε τὸ θεῖον πῦρ καὶ ὑπουργὸν ἐγγάνον. *Constat eum, qui factum commisit, divinæ voluntatis administrum fuisse.*

Ἐν τῷ κ'. τοῦ Ἰανουαρίου μηνός.) Mendum a primo scriptoris errore in cuncta exemplaria derivatum, Ἰανουαρίου, ob quamdam similitudinem, Ἰουνίου vice posuit. Errorem scripteris suis convincunt Ammianus lib. 25. Socrates lib. 3. cap. 18. Idatius si modo verus, Chronicon Alexandrinum, Cassiodorius, & alii apud Petavium lib. 12. cap. 43. Ipse Auctor annos imperii duos & menses 9. Juliano asserens, nonnisi Junio interisse credat, quem Octobri primo imperatore scripsit superius anno Constantini ultimo.

Edit. Paris. pag. 546.

Ἐφῆξ ὑπάρχων κλ.) Ita quædam Hieronymi exemplaria apud Pontacum, Socrates lib. 3. cap. 18. ultimis verbis. Ammianus lib. 23.

Pag. 32. Καὶ χάρμα ἦν ἰδεῖν.) Theodoretus lib. 3. cap. 21. Χιλιάρχου.) Qui anno superiore Τεραβιοῦσι idem χιλιάρχου anno sequente Cedreno scriptus.

Τὰ ταυτὸν τῷ ἐμαυτῷ.) Ammianus lib. 25. *Principio lucis sequutæ, quæ erat quintum Kal. Julias, collecti duces exercitus, advocatisque legionum principibus, & turmarum juper creando principe consultabant.*

Εἰρῆνη γάγονε.) Eutropius ad lib. 10. calcem. Ammianus lib. 25. Socrates lib. 3. cap. 19. Theodoretus lib. 4. cap. 1. Sozomenus lib. 6. cap. 3.

Ἐκτίθεμαι παραλιπόντας τινάς.) Plures & Ammiano sententias in scripta traduxisse Auctorem observant notæ duæ præcedentes. Ex eodem μίαν συμβολὴν ποιήσω, & de pacem exinde compositam scripsit ex eodem: *ducatu Dei gratia* dixit, hæc verbatim imitatus. *Further incdia inaque gerebat Romanus miles, ferro properari quam fame, ignavissimo genere mortis, absumi. Erat tamen pro nobis æternum Dei cælestis numen, & Persæ præter spretas priores, super fundanda pace Oratores Surenam & optimatem alium mittunt.* Hic Nisibim Persis redidam τοιούτων παραληφθέντων λόγων, ait; quod prius ille fassus est. *Petebat rex* (Persarum) *obstinatius pro redemptione nostra quinque regiones Transtigritanas.*

Μὴν Τεσσαρεσκαιδέκατον.) Octobri Ammianus. *Flagrante inde hyeme profectus, signis tentoriisque plurimis*, &c. Quibusdam ex illis ante verba allata expositis, præsens prodigium tacuit, vocabulo communi illud indicare contentus.

Τοιοῦτος φοιβόληθρ.) Τὰ φοιβήρεθρα, & φοιβόληθρα de Imperatore, vel magistratu dicta, non incessum simplicem, sed qui cum apparatu & pompa celebratur, interpretor. Asserti auctoritate proferam albi commodius. Quoad præsentem Joviani Consulis renunciati φοιβόληθρον Ammianus lib. 25. versus finem. *Cum introisset Ancyram Imperator, paratis ad pompam pro tempore necessariis, Consulatum initi, adhibito in sacratarium trabeæ Varroniano filio jus admodum parvulo: cujus vagitus pertinaciter reluctantis ne in curuli sella velheretur, ex more, id quod mox accidit, perrendebat.*

Ἐνεφανίσατο τῶν αὐτοῦ ἀνεγραμμάτων.) Philostorgius Photianus quasi dux verbi . γεγονὼς ἐν Λυκάῳ διάφορος πρὸς αὐτὸ πεδίον Οὐαρωνιανὸν κόμιτα τὸν ὄντα Ἐπιφανίσατον (ὁ παρὰ Ῥωμαίοις τὸ Νωβιλίσσιμον ἠκούετο) ἀνεγράβη. *Antyre constitutus alterum e filiis Varronianum jurecem admodum Epiphanitum* (*quod Nobilissimum apud Romanos valet*) *renunciavit*. lib. 8. cap. 8.

Ἀνὰ τὰ ἐνδέκατα αὐτοῦ τροφίμα.) Nobilissimatus & Consulatus dignitati debitam: de qua alibi opportune.

Βικαλίσιος μὴνὸς θ'. καὶ ἰρίσιος τὰ'.) Ev Philostorgio id assertum puto: *verti ἑβδόμην τῶν βικαλίων ἡβεπάντα ἐν τῇ βικαλικῷ μῆνὸς ἐγγὺς δέκα. Fuisse fulcrat Imperatorem, qui decem ferme imperii menses egit.* Octo solos numerat Zosimus lib. 3. & Sozomenus lib. 6. cap. 6. Pauciores Socrates lib. 3. cap. ult. verbis ultimis. Uno verbo a Junii 26. sive a sexto ante Kalendas Julias ad decimum tertium Kal. Martias ex Socrate, ex aliis ad Majas regnavit.

Pag. 17. Ὁ Αὐξώνιος Γρατιανὸν τὸν ἑαυτῷ υἱὸν ἀλλογενῆ ἀναγράφειν.) Cunctis Historicis & fastorum Consularium peritis Gratiani Consulatum primum patris Valentiniani anno secundo, collatum vero imperium anno tertio statuentibus; Gratianum eumdem Imp. Augustum simul & Consulem ab Auctore hic asserturn (ne solus, ac temere sine duce erraſſe convincatur) nisi me fallit conjectura, ita ex Socrate interpretor. Jovianum decimo tertio Kal. Martii ipso Joviano & Varoniano puerulo Coss. obiisse fastorum Consularium inspectio testatur, ejusdemque mensis & anni postremis Valentinianum Imperatorem salutatum narrat Ammianus Marcellinus. Sequentem annum Valentiniani & Valentis Consulatu primo consignant fasti, quos ab ipsius imperii exordiis Consules declaratos, ac propterea tanto desuncto, & Varoniano dignitate remoto circa Martium subſtitutos non obscure indicat Socrates lib. 4. cap. 1. ineunte. *τῷ δὲ βικαλίῳ ἰαβίσιος ἐπ δεκάτου καὶ εἰκοστοῦ μὴνὸς, σταλέντος τοῦ ἰσυτὸ ὑπατείας, ἔβασιλεύσε τῷ ἰρῷ αὐτοῦ τῷ ἀ. τῷ θεβασιλεύσε μῆνὸς, οὐ ἐμπεπλεκόντος ἐν τῇ Γαλατίᾳ βασιλικοῦ τὰ Νικαίων τῆς Βιθυνίας ἐλθόντος, ποιητ. λόγῳ Οὐαλεντινιανὸν ἀποκαταστῆναι βασιλικὰ τῇ τάξει τῷ καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ θεβρεμεῖν μῆνὸς ἐν τῷ αὐτοῦ ὑπατείᾳ. Cum Imperator Jovianus in Dadastanis, uti diximus, ad finem ipsius, & Varonitani filii sui Consulatum XIII. Kal. Martii e vita migrasset: milites e Galatia decedentes, septimo post die Nicæam Bithyniæ venium: omnesque una voce Valentinianum ad quintum Kal. Martii, illo ipso Consule Imperatorem declarasse.* Imperium itaque Valentiniano una cum Consulatu ex Socratis calculo delatum: eapropter annus sequens filii Gratiani & Dagalaiphi Consulatu eodem auctore annotatur cap. 9. obeunte: ad decimum itaque ſuscepti imperii menſem, intra primi, inquam, anni cancellos Gratianum filium Valentinianus declaravit Consulem, & Collegam dedit Dagalaiphum. Jam cum Lupicino & Joviano Coss. qui Valentiniani annum tertium designant, Socrates cap. 10. Hieronymi Chronicon, Marcellinus lib. 27. & Chronicon Alexandrinum, adjuncta sibi reliqua Historicorum manu, Gratianum in Galliis Imperatorem factum concordibus scriptis enuncient, istud nihilo secius (Chronicon intelligo) Gratianum Ἐπιφανέστατον *Nobilissimi*, Consulisque dignitate simul insignitum haud tacite demonstrat, Τοιοῦτον, inquit, Γρατιανὸν Ἐπιφανέστατον (quem *Illustrissimum* non bene vertit interpres, de quo aute duas notas) ὑ ἀκκλείφου. Nobilissimus autem is eſt, qui insignibus, licet non potestate Cæſar, ut ex Zosimo

commodus alibi proferetur, ac ideo is idem, qui Augustus jam proposito designatus. Ut igitur ante conclusum Valentiniani annum primum Gratiano Consulis fasces delatos ex Socrate, & ex Chronico Alexandrino dato Nobilissimi nomine Imperium pollicitum simul & exhibitum Theophanes collegit, sic hoc primo Valentiniani anno audacius, quam verius scripsit: Οὐκ ἀντιτυπωτέον δὲ Αὐγοῦστον Γρατιανὸν τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Αὐγοῦστον ἀναγορεῦσαι, καὶ τοῦτο τῷ βασιλικῷ σχήματι τιμᾶσθαι. Καὶ ὅτι Ἐυδοξίᾳ ὑπατεύοντος.) Valentem faluris fiduciæ bene consulturum, dum in Gothos expeditionem pararet, ab Eudoxio baptizatum observat Theodoretus lib. 4. cap. 11. Arma vero in Gothos Lupicino & Jovino Coss. movisse scribit Ammianus lib. 27. ineunte; quare hæc de Valentis baptismo per ἀφαλείαν ante annum Valentiniani tertium ab Auctore hic posita nullus dubitaverit.

Edit. Paris. pag. 546.

Οἱ δὲ ὀρθόδοξοι φασὶν ὧδε Οὐαλεντινιανὸν.) Secedenti ad Occiduas partes Valentiniano Episcopos Orthodoxos ocurrisse observat Theodoretus lib. 6. cap. 7. ex quo hæc Theophanis narratio: separatos autem ab invicem ante susceptum ab utroque Consulatum, quo anno mortuus est Jovianus, scriptis testatur Ammianus lib. 26. paulo post initium.

Pag. 38.

Οὗτος σημαίνει, ὅτι ἐκκλησίας ᾠκοδόμησεν.) Οἱ δὲ τὰ Ὁμοουσίῳ φρονήσαντα ἐν μακρῷ σιλέντιῳ τῆς συμφωνίας ἐπανιόντα ἕνδυτα τῇ πόλιτι. *Fides consubstantialis propugnatores in œdicula quadam intra civitatem conventus celebrabant.* Socrates lib. 4. cap. 1.

Pag. 38.

Λυδίῳ ἐπέστειλε Ῥώμην.) Ex Socratis loco memorato transcripta. Celebrium autem virorum hojusmodi vitam voluit esse testatam sub Valentiniani & Valentis imperium, κἀγὼ δέ, ait, τὸν χρόνον τὸν δι᾽ ἐμοῦ παρεισάξω τοῖς ἀνδράσι. Quod Valens tertio imperii anno expeditione in Persas movenda: quo tempore Procopius & tyrannidem CP. arripuit. Valentiniano tamen & Valente Coss. a primo jam eorum imperii anno Procopium ab eis defecisse res nota est, & omni dubio aliena apud Marcellinum lib. 26. Socratem lib. 4. cap. 3. & Idatium in fastis. Mense quoque Septembri tumultum ab eo CP. excitum habent Idatiani fasti, & de eo nuncium Valentem accepisse cum *Vaporatis æstibus Ciliciæ jam lenitis ad Antiochiæ percurreret sedes*, hoc est, ineunte Autumno & Octobris diebus demonstrant Marcellini in medium allata verba: missum quoque in Gallias Procopii ad Valentinianum caput, instante Lupicini & Jovini Consulatu, id est, Gratiano & Dagalaipho Coss. anno Valentis & Valentiniani secundo narrat in sequentibus idem Marcellinus. Quapropter ad annos superiores narrationem hanc revocandam Auctor Theophanes, si mendacem Philostorgium, aut alium similem non exscripsisset, prioriemerat.

Pag. 38.

Τότε καὶ Ἐλεύσιον τὸν Κυζίκου.) Hæc circa Eleusium post deviationem Procopium gesta anno Valentis tertio potuerunt obtingere: primo quidem tyrannidem movit Procopius, secundo prostratus obiit, duodecimo Kalendas Julias, ait Chronicon Alexandrinum: tertio igitur a Septembri initium ducente, Episcopatu se fe exuere potuit Eleusius, &c.

Δαΐζων Οὐάλεντι βασιλεῖ τῷ Μακεδονικῷ.) De qua Marcellinus lib. 27. *Dein Mysia, ubi Martianopolis est, a sorore Trajani Principis ita cognominata.* Anno imperii tertio ad eam Valentem in Gothos pugnaturum parta de Procopio victoria divertisse scribit Marcellinus lib. 27.

Pag. 39.

Σκυθῶν δὲ γαυριώντων κατὰ ἔθνη γῆς.) Anno Valentiniani primo, ipso collega fratre Valente Consulatum gerente, illum terræ motum, & Alexandriæ inundationem visam refert Ammianus lib. 26. Ad Juliani tempora revocat eam Sozomenus lib. 6. cap. 2. Ad Valentiniani annum secundum renovet Hieronymus, qui cum Theophane tertium a Septembri ausp icante quam facile poterit conciliari. Legendus idem Hieronymus in Hilarionis vita, & in Isaiam cap. 15. nec non Orosius. Socrates inter tumultus a Procopio excitatos terram tanta concussione agitatam, & mare ultra præbitos carceres elatum indicat lib. 4. cap. 3. anterius nimirum quam Auctor Theophanes statuat.

Pag. 40.

Πέμπουσι δὲ ἐφ᾽ οὓς Λιβέριον.) Acta Liberii refert incaute Theophanes ad annum Damasi Pontificis Romani 17. eadem Baronius ad annum Valentis 2. Christi 365. Hæc Auctor opportune ad annum Valentis 4. ut post alteram notam declarabitur.

Pag. 40.

Ἐν Μακεδονικοῖς δὲ Οὐάλης.) De hybernis, tum præsente, tum superiore anno a Valente Marcianopoli actis Ammianus lib. 27.

Pag. 40.

Σωσθῆς ἐν τοῖς Τυάνων χάγωσι.) Ad Consulatum Valentiniani & Valentis AA. ieeundum a Socrate cap. 10. lib. 4. ineunte observatum Eustathii, Sylvani, & Theophili Episcoporum ad Libanium liter & reditum describit Socrates idem cap. 11. Ἐφ᾽ ᾗ φρονοῦντων τὸ ὁμοούσιον ὀρθῶς καὶ τότε συναλγοῦντων. *Eo tempore, illis qui fidem Consubstantialis servabant, graviter & acerbe exagitatos*: τότε, inquam, eo Consulatu, qui Augustorum eorumdem imperantium annus numeratus est quartus, quo illi Romam profecti, ac postmodum reversi Concilium Tyanis habuerunt, quod nonnisi circa Consulatus ejusdem finem, vel anno sequenti, hoc est jam a Septembri Valentiniani anno quinto fluente, potuit congregari: de quo Sozomenus lib. 6. cap. 12.

Pag. 40.

Εὐδόξιος τελευτήσαντος.) Eudoxium Valentiniano & Valente jam tertium Coss. defunctum aperte narrat Socrates lib. 4. cap. 13. Εὐδόξιος ὁ τῆς Ἀρειανῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἀλλ᾽ ὀλίγα ἢ τὰ βασιλέως τῷδε τῷ τόπῳ τὰ δίκαι χρήσαντος ὑπ᾽ αὐτοῦ. Οὐκλεντινιανὸς τὸ τρίτον, ὁ Οὐάλεντος τὸ τρίτον. Principum ipsorum Consulatum tertium imperii eorumdem septimo nonnulli adjungunt, Chronicon Alexandrinum Valentiniani Augusti Consulatum tertium, & Victoris ejusdem imperii anno quinto, Valentis autem tertium & Valentiniani quartum sexto consociat.

Pag. 40.

Εἰς Κύζικον ἐξώρισεν.) Obferva Vat. & Pal. codd. habere Βιζύην.

Pag. 40.

Διακίζων.) Socrates lib. 4. cap. 13. scribit Διάκιζον. Sozomenus lib. 6. cap. 14. habet ἄχρι Δακίζου, marginalis lectio Δακιζίου. Legit Rufinus Acibizam. Lege Varias Lectiones.

Pag. 41.

Οὐάλης εν Ἀντιοχείᾳ.) Antiochenum iter Valens ipfo & Valentiniano tertium Consulatum gerentibus aggressus est, uti Socrates elare describit lib. 4. cap. 15. In Consulatus annum imperii ejus septimum fignat, a cujus mense Septembri octavus iste a Theophane propositus ducit initium: quare, quæ tum superiore, tum iterum alio prolore, contigisse scribuntur, cum inter agendum iter illud fint gesta, præter ordinem præmissa, & in hunc annum feponenda intelliguntur: de quibus nec non aliis fequentibus Socrates lib. 4. cap. 13. & 14. Theodoretus lib. 4. cap. 13. & 16. Sozomenus lib. 6. cap. 14. 15. & 16.

Pag. 41.

Τῷ ἐμῷ ἔτει.) Εὐσχήμῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ ἐν τῷ ἐμῷ ἔθνει exhibet Enchnologium inter Theophaniorum officia, qua labri five crateris aqua benedicitur ἐμῷ πάσῃ, νῦν ἡμῖν, ἢ ἐπέτειος: masculinum ibi refert genus

Pag. 41.

Ἀλεξάνδρειαν Πηγῶν.) Annos 6. dies 288. obtinet

apud Abrahamum Ecchellenſem. Idem Canonio ſequente annos decem ab Auctore accipit, ejuſdemque annus primus denuo numeratur.

Ἐκτοῦδὲ μετ' αὐτὸ μιλτιάνειον.) Etiam verba Marcellinus ſuggeriſſe opinandus libro 29. ineunte. *Qui dum ibi moratur ſecurus hoſtium externorum, Antiochiam Imperator Romanus ingreſſus, inteſtinis pene perierat ſpontibus*, &c. quæ Socrates lib. 4. cap. 13. & Sozomenus lib. 6. cap. 33. enarrant: Socrates cap. 16. Athanaſii mortem proſequitur, quam Valentinianii anno decimo adſcribit Hieronymus, Auctor nono; uterque tamen penultimo, cum hic principis illius annos undecim tantum numeret: ſed etiam nonnulli apud Pontacum codices utrumque convenire demonſtrant. *Edit. Paris. pag. 563.*

Ὁ Βικτόριος.) His quidem annis Epiſcopatum, quem non primo auſpicabatur, tenuit: de quo Baronius anno Chriſti 369. num. 41. & ſeqq.

Πέμπτον ὑπερκόσιον ἔτος ἐν.) Sex dumtaxat numeravit Canonium ſuperius. Septem ζ'. Inbens ubique interpolarem: nam decurrentibus annis, & ſuccedentibus Canonii annorum ſeptem ſpatium Lector attentius obſervabit. Nota vero ſuperior tertia annos 6. & dies 288. eumdem ſedem affirmat tenuiſſe. Conſulendæ hic etiam Variæ Lectiones.

Ὁ Ἀμβρόσιος.) Ambroſii electionis annus Valentiniani undecimus Hieronymo, Auctori decimus, utrique tamen, cum hic undecim tantum ejus regni cenſeat, penultimus. Videndus in Notis Pontacus.

Ἐνιοῦσιν ὑποῦσιν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ.) Ad annum præſentem Illyricum Synodum ideo revocat Theophanes, quod poſt Ambroſii electionem, modo recenſitam, legerit Theodoretum lib. 4. cap. 6. de eadem Synodo contexentem hiſtoriam. Anno D. 363. eam habitam putat Baronius n. 17. & ſeqq. At cum is annus ſit apud eum Valentiniani ſecundus, illo nuſquam celebrari potuiſſe ſequens nota demonſtrat.

Κοινωνὸν γὰρ ὁ Οὐάλεντος τὸν ἀδελφὸν, καὶ Γρατιανόν.) Edictum Valentiniani Gratiano jam imperii conſorte declarato editum conſtat. Illud idem ad Illyrici Concilii Litteras Synodales acceſſiſſe indicat Theodoretus, & confentit Baronius locis nuper allatis: ex quo tum Concilium, tum Edictum memoratum nonniſi Gratiano jam in Imperatorem elevato audiri cœpiſſe reliquum eſt. Errore itaque deceptus eſt Baronius ubi anno Chriſti 365. Valentiniani ſecundo accenſet utrumque, Gratiani vero promotionem annis duobus ſemovet, ad Chriſti videlicet 367. patris autem 4. Sed an decipere, vel in errorem inducere voluerit, Gratiani nomine in illis Litteris ſuppreſſo, & in earum limine nullatenus exante, anno 365. n. 21. nondum compertum eſt. Utautem de illo præfigendo reſtis adeſt Theophanes, ita certus eſt auctor Theodoretus lib. 4. cap. 7. ex quo edicti titulum non fideliter Baronius exſcripſit. Μὺτρωπίου μεγίστου, ὑπατίκιου, πατρικίου, Λιβύων, Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος, & Γρατιανοῦ. &c. *Imper. Maximi, ſemper Auguſti, victores Auguſti, Valentinianus, Valens, & Gratianus*, &c. Baronius ſcripſit. *Imper. Maximi, ſemper Augg. victores, Valentinianus, & Valens Epiſcopis Diœceſeos*, &c.

Τότε καὶ Γρηγόριον.) Præfectum de Gregorii Theologi in CP. ſedem promotione errorem corrigit inferius Auctor ipſe ad annum mundi 5873. Chriſti 373.

Βαρέων δὲ τῶν ἐπίσκοπων Ἐλλήνων.) Hiſtoriam non Chronicon texit hic Theophanes: Barſes quippe ante Valentis Edeſſam profectionem exilio multatus eſt, ex Theodoreti lib. 4. cap. 16. ineunte, atque adeo non iis annis quibus lecto proximus bellum in Gothos ultimum renovarat: de Pelagio Laodiceno eadem ſentire cogit Baronius ad annum C. 370. num. 13.

Οὐαλεντινιανὸς μέγας.) Quotis vixerit aut imperaverit annis Valentinianus ſenior vix cum quovis alio conſentit Theophanes: de his Chronicon Hieronymi & Alexandrinum, Victor in Epitome, Ammianus lib. 30 Socrates lib. 4. cap. 26. Sozomenus lib. 6. cap. 36. Clariſſimi litteris Petavius, Valeſius, & alii.

Σαυρομάτας.) *Quados* vocant Ammianus & Victor. Hæc narratio ex Sozomeno citato. Pag. 42.

Οὐολεγέσιον δ' ὑπασπιστήν.) Ipſis pene Theodoretî verbis lib. 4. cap. 29. narrat iſta Theophanes: quæ Gratiano quartum & Merobaude Conſ. ad Autumnum geſta indicat Marcellinus lib. 31.

Ἐξῆλθε δὲ κἀνταῦρ.) Inanis repetitio dictorum anno Valentiniani nono. ?

Διὸ τὸ μῆκος τοῦ κέρατος μου.) De Græcot. Melodis Pag. 43. ſuppoſitum Leonis Allatii opuſculum legendum.

Ἡ τῶν Μασσαλιανῶν αἵρεσις.) In Theophanis ſententiam de Meſſalianorum hæreſis origine accedit Petavius Noels in Epiphanium.

Βουλλώνα.) Sviidas βουλλήν, τὸ, κύμβαλον κτυοῦν, ἢ ὡσὶ τὸ ξύλινον ὄργανον ὀρχήσεως. Eſt quoque Latinis *Ballo*, & *Ballatio*, ſalto: de quibus Meurſius, & Lacerda in Adverſariis. Dictionem Græcam, & antiquis ſcriptoribus notam vindicat Athenæus Deipnoſoph. lib. 8.

Ἔτους Κωνσίωνος τῷ ἑπτακοσίῳ.) Non præteruendum errorem (pace tanti Viri dixerim) in Baronio ad annum 370. num. 37. deprehendo. Uno quippe Valentis Cæſaream acceſſu poſito, eo profectum exiſtimat, cum Nicomedia iter agens Antiochiam perrexit, Baſiliumque loci ejuſdem creatum Antiſtitem reperit. Valens, inquit, *Nicomedia recedens, contulit ſe cum ſuis Cæſaream Cappadociæ, vexaturus Eccleſiam illam, nempe quod prater ſuorum magiſtratuum ſententiam creaſſent Orthodoxæ fidei inſignem defenſorem, acerrimumque propugnatorem Magnum Baſilium*: infra vero. *Quid autem actum ſit a Valente adverſus Baſilium, cum Cæſaream venit, Sozomenus & alii cum recitant, plane hallucinantur, dum putant advenium Valentis Cæſareum eo tempore contigiſſe, quo Eudoſbii ejus civitatis Epiſcopi adverſus Baſilium ſimultas illa vigebat. Nam Baſilio jam Epiſcopo creato, Valentem eo perveniſſe, ipſa rerum geſtarum ſeries plus certo declarat.* Verum ſemel & iterum, Antiochiam videlicet euntem, & ex ea reverterentem, iter Cæſaream feciſſe, & in eam ingreſſum, Baronium non adverriſſe, ex ejus verbis plus æquo conſtat. Itinere primo Antiochiam tendens Baſilium quidem audivit Orthodoxæ fidei defenſorem & propugnatorem Magnum, at neque præſentem, neque reperit Epiſcopum: ſecundo, cum nimirum rediret, conſpiſcatum habuit, & Eccleſiæ Cæſarienſis Rectorem, & cum eo geſſit illa, quæ hic brevibus contracta ſuſius a Theodoreto referuntur lib. 4. cap. 17. & a Sozomeno lib. 6. cap. 25. Duplicis Illius Cæſaream adventus aſſertor eſt, tum quem Baronius eludit Sozomenus, tum Gregorius Theologus Orat. 20. in Baſilii laudem pronunciata. Illius teſtimonio, quo nugari Baronius cenſet, omiſſo, hujus verba referam. *καὶ μετὰ τοιαῦτα ἰδιώτ ἐπισκοπεῖον τῆς ἀνεψιᾶς. Cum hujuſmodi impietate adverſum nos expeditionem* (Cæſaream verſus) *ſuſcipit* Valens: mox exercitus, ducumque Valentis barbaricas incurſiones ſuperante impetu deſcripto, & enarrata per Eccleſias illas immiſſa ſtrage, cum Gregorii ad Baſilium legatione, & ejus e Ponto reditu, ſubdit. *Atque illi ſane*, Valentis comites, *ſic infeſtis rebus diſſeſſerunt, mali male tum primum pudefacti, & ſuperati, atque edocti, etiamſi alios homines, Cappadoces tamen non ita contemnere, ac pro nihilo putare, quorum nil tam proprium eſt, quam fidei firmitas*, &c. Exinde compoſita cum Eufebio pace, eoque ad Chriſtum migrante, Baſilius deſignatus Antiſtes refertur: *Quid alia dicere neceſſe eſt*, ſubjicit nonnullis interſectis Gregorius? Verum enimvero. *Chriſti hoſtis Imperator, & fidei tyrannus, cum majori impietate, ac ferventiore acie, ut pote cum valentiore ad-* pag. 566. *verſario rem habiturus, ad nos iterum venit, im-*

pure ac prætul illius spiritus in modum, qui ex homine corpore pulsus, diuque vagatus, ad eumdem rursus cum majori spirituum egmine habitaturus redit &c. Ac infcrius. *Ut vero peragratis omnibus oppidis, ad hanc firmam, & inexpugnabilem Ecclesiarum matrem se contulit &c.* Hoc fi non geminum Valentis Cæsaream accessum probant, planè hallucinor. Secundo vero, quæ hic tanguntur, contigisse testes sunt Sozomenus & Gregorius, quibus adjungit se Auctor, dicens: ὑπὲρ οὗ Καισάρειας τὴν ἐπισκοπὴ μέχρι τοῦ δεῦτε Βασιλείου μαρτύρομαι· ἡ γοῦν δὴ καὶ ἐμὲ ὁ μέγας Γρηγόριος τοῦ Βασιλείου τετιμῆσθαι λέγει.

Pag. 44.

Μακέλα Σαρακηνῶν βασίλισσα.) Hæc post Valentis Antiochia discessum, & in hunc annum incurrisse collegit Auctor, ex Socrate lib. 4. cap. 29. de quibus Theodoretus, Sozomenus, & Rufinus.

Ἰησοῦ τοῦ ἐξόντα ὁ Σωζόμενος.) Lib. 6. cap. 38.

Οἱ δὲ Γόηθοι.) Idem cap. 37. lib. 6. de Ulphila, vel Urphila Gotthorum Episcopo eruditam habet dissertationem Auctor earum in Photiani Philostorgii cap. 2. lib. 2.

Δικαιώσει τὸν ἀδ'.) Neque annus hic Lucii quartus, neque annis 12. Pontificatum obtinuit, sed fex dumtaxat, cujus hic quintus, succedens fextus. Alium Pal. codicis & Peyrez. errorem, ac subinde Barb. emendationem Variæ Lectiones exhibent.

Τόνδε τὸν ἐνωδότατον.) Præcipuam hanc Romanorum ftragem describit Ammianus lib. 31. ad annum Valentis 14. affignat Hieronymus in Chronico, qui post Valentiniani fratris mortem Valentis tertius numeratur a Theophane: cui concors Ammianus scribit. *Perdite enim Valens quinquagesimo anno contigit, cum per annos quatuor imperasset, & parvo minus.*

Ἐν τῷ Καισαρείῳ.) *Amphitheatrum*, quo venationes, & hominum cum beftiis pugnæ edebantur Καισαρεῖον hic interpretor: appidi, hujufmodi fignificantiæ auctoritates alibi profero.

Pag. 45.

Τόν τε Πέτρον Ἀλεξανδρέως.) Petri Alexandriam reditum, & Lucii ejectionem Socrates lib. 4. cap. 30. & Sozomenus lib. 6. cap. 39. ad Valentis tempora refrunt. Lucium tacet Ecclellenfis, & ejus annos confundit cum Timothei, quem Petri fuccessorem ordinat, & annos 6. & dies 156. regnaffe notat.

Ἐφ' οὗ Ἀντιοχίᾳ.) Ad Gratiani & Valentiniani Junioris imperium ante aficium Theodofium, illa, necnon leges de revocandis in fedes Epifcopis, conjicienda docet Theodoretus, ex quo hæc Theophanes, lib. 5. cap. 2. & 3. Socrates lib. 5. cap. 2. & ſeqq. Sozomenus lib. 7. cap. 2. & 3.

Τότε Δαΐανος ἐπίσκοπος.) Ex Theodoreti lib 5. cap. 4. qui cundta ante Theodofio traditum imperium geſta teſtatur.

Εἰς τὸ ἐκπνεῦσαι τὸν ἐπὶ τῶν Ἀνακτόλων.) Loco hæc congruunt, & anno. De Oratorio Anaſtaſiæ a Gregorio Theologo excitato, & Ἀνακτόρια five ἀνακτόρια ob fidei Refurrectionem in eo manifeſtatam dicto, deque primis ibidem viſis miraculis luculenter Baronius ad annum Chriſti 378. num. 56. & ſeqq.

Pag. 46.

Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀνῃρέθη.) Arreptam potius a Maximo tyrannidem, quam illatam Gratiano necem, huic anno Theodofii quarto ſociandam imo ſtylo conteſtantur Chronicorum auctores Proſper, Marcellinus Comes, Socrates lib. 5. cap. 11. Chronicon Alexandrinum.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ.) Ἰσαυκιὸς tantum, haud χρονικὸς ſcribi docent verba illa, τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ. *Eodem tempore*, ſive, *circa tempus illud*. Confirmat lex hic memorata in Theodoſ. Cod. extans Gratiano Aug. V. & Theodoſio I. Conſ. qui Theodoſii imperii annus ſequens eſt, lata.

Ἡ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ.) Quam ex Socrate ſignatis Conſulibus Eucharide & Evagrio, pronunciant alii Syagrium & Eucherium, anno Theodoſii tertio Synodum CP. peractam cuncti ferme Chronologi ſtatuunt; miror Theophanem in ejuſdem, quo celebrari non potuit, annum ſextum diſtuliſſe, quo Syricii Papæ Romani annum quartum numerat, cujus tempora Synodus eadem longo fpatio antecedit. Socrates lib. 5. cap. 8. Theodoret. l. 4. c. 8. Sozomenus l. 7. c. 7.

Τὸν σωστατικὸν λόγον.) Orationem componen- Pag. 47.
dis Epiſcoporum diſſidiis dictam nonnulli exiſtimant, quam potius pro abdicanda ſede pronunciatam cum Billio judico. σωστατικὸν enim ille λόγον, idem qui ἀποστατήριον. Hinc Lexicon Anonymum inter Regia MS. σωστατικὸν λόγον', οὐ ὁ ἐβδόμος ἐστὶ τῇ ἑ. χρόνων σπουδαστικὸν, ἀλλ' ὃς ἐπὶ μεγάλου καθῆρε Γρηγόριον τὸ διοικῆσαι σωστατικὸν. *Orationes quibus diſceſſuris proceribus vale dicimus σωστατικὸν, qualis eſt illa, quam magnus Pater Gregorius Theologus habuit.* Bardam σωστατικὸν ἐκκλησιαστικὸν, vota pro felici diſceſſu nuncupantem deſcribit Cedrenus editionis Regiæ pag. 555. Ita loquentem Damaſcenum Orat. de Fidei Defunctis exponit Billius, relato etiam Maximo in Dionyſium teſte: ὁ δὲ Παῦλος ὁ Λείψανα σωτὰ σώματα τοῖς ἐκκλησίαις ἔλεγε. *Ubi Paulus Aſiæ Eccleſiis valedicit.* Illic σωτὰ σώματα nihil aliud ſignificat quam σὺν τοῖς σώμασι. Nicetas ipſe Gregorii Expoſitor orationem σωστατικὸν ſub ejus finem ἀποχαριτικὸν quaſi *Valedictionem* nominat. Hæc ille.

Τότε καὶ Παῦλον.) Sozomenus lib. 7. cap. 10.

Οὐκέτι γὰρ ἐπὶ ἔτη γεγόνεισαν.) Anno Theodoſii ſexto Kicicimere & Clearcho Conſ. natum Proſperi, Idatii, & Alexandrinum Chronica demonſtrant, quibus accedit Socrates lib. 5. cap. 12. Iidem deinde Arcadii & Bautonis Conſulatum anno ſequente ordinant, ac tandem Honorii & Eudoſii faſces elevant. Iſti igitur anno Theodoſii octavo dignitatem adierunt; quare Theophanes anno citius Theodoſii ſeptimo eam memorat. His autem verbis & litteris in faſtos Conſulatum hunc Proſper retulit. *Honorio N. P. & Eudocio Conſ.* Eas vero litteras P. *Pebillionius proprium* deſignare ex inſcript. veteribus notis & Codice Theodoſ. certo & erudite declarat Pontacus, quam vocem Auctor hic ſcribit Ἐνπρεπέστατον, & ad annum Joviani unicum Ἐνπρεπέστατον, ubi nos *Nobiliſſimum* referre fidem dedimus.

Pag. 48.

Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ ἔτους.) Ad ſequente præparatam in Maximum expeditionem ſuggerit Socrates lib. 5. cap. 12. eo nempe, qui Arcadii & Bautonis Conſulatum excepit, Theodoſii octavus. Reliqua hic memorata ſequius rejicienda habemur cap. 13. Sozomeni lib. 7. cap. 14.

Τῶν πάρα Ταύροι.) Columnam illam deſcribit Cedrenus in Theodoſio. τῶ Ταύρῳ κίονα ἔνεστι ὁ μὲν γὰρ Θεοδόσιος ἔφιππος καὶ μαχόμενος τῷ Σκυθῶν καὶ βαρβάροις, ἐγκρύπτα τῷ αὐτῷ· ἐκ δὲ αὐτοῦ ἐνδοθεν ξίφος ἀνὸ φέρουσαν ὁ κατὰ τὰ ἀμφοῖν ἐκ ἐοικὼς ἑστῶτες, αὐτὸς ἐν τῷ μέσῳ Θεοδόσιος χεῖρα τοῦτον ἐξέλκει αφὸς τὰν ἔνδυσιν, καὶ δεικνὺς τὰ ἐγγεγραμμένα ῥήματα. *Tauri* (in foro Tauri intellige) *ſtatuam poſuit magnus Theodoſius, ſuat contra Scythas continentem pugnat, & de iis ſtatuta trophæa. Habet intus viam ſurſum ferentem. Eques parta in hiatu poſitus, ipſe eſt magnus Theodoſius, dextram verſus urbem intendens, ac monſtrans inſcripta ſtatuæ trophæorum monumenta.* Columnæ & ſtatuæ ſuperimpoſitæ caſum enarrant Zonaras in Alexio. Origines CP. Petrus Gyllus in CP. Topographia.

Edit. Pariſ. pag. 567.

Χειροτονήσας αὐτ' αὐτὸς Θεόφιλον.) Ad annum Theodoſii ſeptimum, quo Conſ. agebant Arcadius & Bauto, Theophili ordinationem revocat Socrates lib. 5. cap. 12. annos 27. & dies 87. tribuit Abraham Ecchellenſis.

Ναυίται Μαξίμου τὸν τύραννον.) Theodoſio & Cynegio Conſ. anno ipſius Theodoſii decimo Maximum devictum atteſtantur Proſperi & Idatii Chronica, & Socrates lib. 5. cap. 13. & 14. hic ſexto Kal. Septembris, iſte quinto Kal. Auguſtas, Auctor duodecimo cladem accepiſſe narrant.

Ἦλθε Θεόδοσιος ἐν Ῥώμῃ.) Idatii & Alexandrinum Chronica ad annum Theodoſii undecimum. Socrates lib. 5. cap. 14.

Ὁ Εὐγένιος ὁ κατὰ Γραμματικῶν.) Arreptam ab Eugenio tyrannidem præmature anno Theodosii duodecimo locatam Prosper & Idatius reclamant in Chronicis, & annis duobus posteriorem statuunt. Confirmat Zosimus lib. 4. Valentiniani Junioris necem, & Eugenii rebellionem, Rufino Consule, qui eodem anno fasces tenebat, CP. auditam referens: quibus addere poteris Socratem, qui Theodosio III. & Abundantio Coss. ipsius nimirum Theodosii 15. exercitum ad expetendam de tyranno ultionem CP. movisse testatum reliquit lib 5. cap. 24.

Ὁ αὐτὸ Γραμματικῶν.) Ῥωμαϊκὴ παιδεύουσι λόγῳ ἐν τοῖς πολίταις habet Socrates idem. *qui Latinas literas in ludis docuerat. Antegrammatici* vero *Magister ferminorum* est: ἡ βασιλικὴ τῶν βασιλικῶν γλῶσσαν ἑρμηνεύει. Eunapius in Nymphidiano.

Θεόφιλον.) Εἰδωλοκτόνος propter hic enarrata Georgio Syncello dictus. Socrates lib 5. cap. 16. & 17. Theodoretus lib. 5. cap. 22. Sozomenus lib. 7. cap. 15. Rufinus lib. 2. cap. 23.

Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας.) Sozomenus nuper citatus, & Theodoretus lib 5. cap. 21. Pag. 49.

Νεκτάριος δὲ ὁ ΚΠ.) Ecclesiæ particularis error recto & integro universalis fenlui non officit, nec Orientalis quantumlibet ampla spectandaque, Pœnitentiarii Sacerdotibus rejectis, ac sequuto tempore receptis, suis gestis aut privata doctrina Romanæ auctoritati, generali consuetudini, sanis de pœnitentia dogmatibus ullum præjudicium, aut damnum intulit. Pauca hæc circa temeritatem Pœnitentiarii Sacerdotis a Nectario rerum Ecclesiasticarum minus experto abrogationem, circa quam multi multa falsa & inutilia. Nectarius enim Neophytus ab Eudæmone Sacerdote pari ignorantia damnando, in errorem, & si vis crimen, abduci potuit.

Νόμων ἐγκλείων.) De hac Theodosii lege & Diaconissarum ætate copiose & erudite differit Franciscus Halliet, de Sacris Electionibus & Ordinationibus: & nos olim in Euchologicis.

Πλειόλλα ἀγαμεῖν.) Cum eam ante plures annos ex Marcellini Chronico, & ex Baronii calculis ad annum 387. num. 58. obliisse conster, magis placeret Auctoris textus hoc pacto interpolatus, Πλειόλλα τὴν γαμετὴν Θεοδοσίου κομισθεῖσαν, σπύτου ἀποθανόντος, &c. Ita tamen ut etiam verba τῷ δ' ἀνδρὶ ἔτει συῤῥυμεν retinenda censeam.

Ἐπιτρεπτίωσαντος Θεοδοσίου.) Expeditio Theodosii in Eugenium annis duobus præoccupata. Videnda nuper scripta ad annum ejusdem duodecimum.

Μετάντας.) De *metantis*, sive *metartisibus* castrorum & *metatoribus* Pancirollus in Notitiam Imperii. Codex Theod. lib. 7. tit. 8. & Leg. Novellar. Theod. tit. 16.

Νείλου ποτομοῦ τῆ τάξει.) Hanc de Nilo historiam ad tempus quo Joannis Baptistæ caput CP. illatum est, Sozomenus lib. 7. cap. 20. & 21. revocat: eam vero translationem anno Theodosii 12. Prosper & Marcellinus in Chronicis, Alexandrinum autem 13. confignant. Pag. 50.

Θεόδοτος ὁ Βασιλλέων.) Anno imperii decimo quinto, ad tertium ipsius Consulatum, Theodosium castra movisse in Eugenium Socrates lib. 5. cap. penultimo auctor est: pugnasse vero ac viciſſe anno sequente, Arcadio tertium, & Honorio secundum Coss. refert.

Ἀργυβάστου.) Qui pag. 48. scribitur Ἀργάβαστος. de quo Variæ Lectiones.

Τὰ δὲ περιφερῆ.) Ad Theodosii vitæ annos extremos Prophetarum inventa corpora suggerit Sozomenus lib. 7. cap. ult.

Ἐλλάνει δὲ τῷ βασιλεῖ τὰ Ῥώμῃ.) Ista commodius in annum sequentem, quo parta de Eugenio victoria Theodosius Romam profectus est, rejicienda.

Τῶμῃ Ἰουναρίου.) Hæc tamen historia Siricii tempore includitur. Attende, amabo, Canonium anni præfentis.

Πλεμλὸν καὶ τὰ γενόμενα.) Maxima duo flagitia a Theodosio Romæ sublata fuse narrat Socrates lib. 5. cap. 18. Unum hoc fuit. Ad pistrina publica (μυλωνία vocabant, quæ Svidas exponit οἴκους πορνῶν) domus erant meretricibus constructæ, ad quas extranei, vel cibi capiendi, vel libidinis explendæ causa profecti, insidiosa quadam machina ex meretricilis cauponis in pistrinum præcipitati, ad summam usque senectutem molere, & ita injurie publico servire cogebantur. Alterum. Mulieres in adulterio deprehensas, ad lupanar ductas impudenter rursus scortari jubebant, ac interim dum flagitiosa copula committeretur, pulsatis tintinnabulis, in novam ignominiam lubenter lapsæ, & per vim subactæ invebrant. Ex his corrigitur Cedreni locus, quo de pistrinis sive *manciplis* agens scribit ἐμπίπτουσι ζῶα animalia, præter fas in eis detenta, cum potius ἐμπίπτουσι ζήσοις scribere debuerit. De Manciplis & Mancipibus Codex Theodof. lib. 12. tit. 16. de iisdem sub Pistorum nomine lib. 14. tit. 3. & 4. Ista vero, devicto Maximo, diu jam a Theodosio perpetrata demonstrat Socrates.

Εὐβουλον.) Ambulacrum ab imbre & temporis injuria tectum est. ἰμβολον, ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλειν, quod homines intro fe mittant. ὁ Πατριάρχιον διέξοδον ἀφ' τὸ δεξιὸ μέρος, ait Euchologium: *patriarcha a dextra porticu*. Codinus in Orig. CP. ἐκείνοι ἐποίησαν ἐκεῖνα τοὺς ἐξ ἐκείνους ἐμπορεῖον ἀφ' μέρους ἀφ' ἐμβόλων. *Aphides porticuum ab utraque parte erectarum texerunt ornamentibus ἐμβόλων*. porticus rotundo fornice ad Signa litteræ formam. Pag. 51.

Ἀνατόλιος ἐπὶ γ'.) Cui apud Codd. omnes annorum dumtaxat duorum spatium assignatur.

Ἀρκαδίου ἐπὶ δ'.) Mendoſi igitur eidem Arcadio pag. præcedente anni concessi.

Ἰσιδώρου ἐπὶ ιε'.) De Innocentio tamen quasi Præfulem Romanum gerentem Auctor verba habuit pag. præcedente.

Μητροβίου τοῦ λαμβανε.) Reliquiæ Joannis Baptistæ sub Juliano Apostata in ignem conjectæ, & a Monachis Philippi Monasterii ucumque erepta, & Athanasio oblatæ, exinde a Theophilo in Ecclesiam ejus nomini dicatam, sub Theodosio quidem fundatam, at sub Arcadio anno ejus 2. confummatam, reconduntur. Ita Baronius ad annum C. 389. num. 97. Rufinus lib. 2. cap. 28. Beda de fex ætatibus mundi in Juliano. Acta Inventionis capitis S. Joannis in Appendice ad Cyprianum.

Ἀνατόλιος ὁ λαμπρότατος.) Eum puto, de quo Svidas: Ἀνατόλιος Μαγίστρου Θεοδοσίου (lego ὑπὸ Θεοδοσίου) ἐξ ἀφελέστατος ἦν, φιλῶν δὲ ἀνὴρ καὶ τὰ μὲ ἀναγκαῖα πρὸς χρημάτων. *Anatolius Magister sub Theodosio, vir honoris cupidus, & liberalis, cui illud a natura inerat ut pecuniis non parceret*, &c. Edit. Paris. pag. 568.

Ὕπατον αἰρήσεται.) Numeri militares, inde, ut Egnatius opinatur, dicti, quod ad numerum omnia præstarent, vel quod eorum certus quidam numerus esset: *cohortem* nos vocamus, vel etiam *legionem*. Zonaras parte 3. ὅτε Τριβούνιον αἰρῆσαι ἢ ὑπατικὸν ἀνακαλεῖσθαι. *Tribunum numeri exilio revocatum*, &c.

Ἀρκαδικοὶ.) Notitia Imperii exhibet Felices Arcadianos Juniores, & Seniores ab Arcadio inſtitutos. Pancirollus cap. 45. & 47.

Νεκτάριος ἐπίσκοπος ΚΠ. ἐκοιμήθη. Cæsario, & Attico Coss. inquit Socrates lib. 6. cap. 2. ineunte, quorum fasces annum Arcadii tertium, haud sexum nocant. Quæ sequuntur ex eodem Socratis loco, & Sozomeni lib. 8. cap. 2. excerpta.

Τῷ δ' ἀνδρὶ ἐπαναίσχυβα.) Ista redundare linea sequens demonstrat. Pag. 52.

Ἀκακίῳ γαμετὴ ἦν.) Ita Socrates lib. 6. cap. 6. Chronicon Alexandrinum, & Marcellini, quæ de die a Socrate, & inter se variant.

Ἐκεῖνοι ἐτυμήσαν.) Gainæ tyrannidem & necem ad an. Arcadii 6. quo Consulatum Stilico & Aurelianus tenuerunt, Socrates reponit. Marcellini, & Alexandrinum Chronica ad sepetimum: ab utrisque Auctor diverſus.

Οὐσ' ἐγὼ ἐν Ῥώμῃ.) Mira Theophanis circa personas, loca, tempus, res hic narratas hallucinatio, mera αὐτοσχεδία, fœdus omnino ψευδεπιγραφὶς deprehendentur ex Zosimi, & Jornandis lectione: hujus de Geticorum origine, illius lib. 5. & 6.

Pag. 13. Περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.) Sive ex tacita Concilii CP. primi concessione, sive in eas provincias, seu potius diœceses, ejusdem Concilii verbis nonnihil favenclibus Can. 3. ab Episcopis C.P. usurpato jure, sive Imperatorum decreto ejusmodi jus ante Concilium Chalcedonense tribuente, cujus mentio apud Socratem lib. 7. cap. 28.

Ἀρείοντα δὲ ὁ μέγας.) De Monasterii ejus nomine, ut quidem reor, potius quam nomini, ut habet Ecchellensis, ditserit ipse Historiæ Orientalis & Arabicæ pag. 59.

Τὸν κίονα τὸ Ξηροῦρον.) Qui vidit, circumspexit, conscendit, & mensus est Petrus Gyllius, accurate describit Arcadii columnam CP. Topographiæ lib. 4. cap. 6. Xerolophon ex Svida & Orig. CP. Interpretor certum ejus Urbis Thema, sive spatium.

Ἐν τῇ Ἑβδόμῳ.) Hebdomus Urbis Regæ suburbium ad Occidentem & Septentrionem vergens, quod sorte Septimum numeraretur inter Suburbia, sic dictum. Petrus Gyllius CP. Topographiæ lib. 4. cap. 4. Templum quoque Prodromi ita dictum edocent Origines CP.

Pag. 14. Ἐν τῇ Ἀρὺ. τῇ τοῦ Ῥηγινιτείς.) Quercus locus trans mare Rufini villa postmodum vocatus. Palladius Dialog. de gestis Chrysost. φροντίσιν Χαλκήδονος, *Chalcedonis Suburbium* scribit Socrates lib. 6. cap. 14.

Εἰς φροάντιον τῷ τὸ Λιόκαστον.) Καλεῖται Μαρμαπί, scribit idem Socrates trans Urbis portum ad Orientem.

Ἐν τῷ ὀνόματι τῆς Πετρίκιας.) Πρὸς τῷ μεσημβρίᾳ τῆς ἐκκλησίας ἀφ' τὸ αὐτὸ μέρος μεγάλου βασιλέι. *Ad meridionalem templi plagam, ante domum magni Senatus*, scribit Sozomenus lib. 8. cap. 20. Socrates nuper laudatus, ad plateam S. Sophiæ ponit. Αὐθὶς παλεῖν τὰς οἰκίας Εἰρήνης. Irenes quippe & Sophiæ ædes tunc temporis quam vicinæ, ut superius pag. 14. annotavimus. Πετρίκιας porro locum ita dictum scribunt Orig. CP. quod ad Leonis Imperatoris statuam postmodum erectam *Brevia*, *Supplicesque Libelli* populus apponere soleret. Is autem sororis Euphemiæ palatium, quo ferebatur in eam amore quotidie frequentans, Πετρίκιον appolita vel oblata regia manifestalide perfectus eo loco acceptabat: ex quo Πετρίκια, *Libelli supplices*, nomen impositum. At ſi μεγάλου βασιλέι, ibidem & Πετρικίων locus.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὑπατεύουσι Θεόδοτος.) Nec Chrysostomum in exilium pelli, nec Eudoxiam hoc anno e vivis excedere potuisse demonstrat Petavius lib. 11. de Doct. Temp. cap. 47. hujus enim mortem, & illius exilium ad annum Arcadii decimum alligat lib. 13. ad annum Periodi Jul. 5113. Quibus illud mihi suffragari videtur argumentum, quod cum a Joannis expulsione ad Arcadii mortem Socrates lib. 6. capp. 16. 17. 18. & 21. & Chronicon Alexandrinum Consulatus quatuor recenſeant, Auctor vero annos duntaxat duos inter utrumque interponat, in ejus calculos errorem irrepſiſſe indubium eſt.

Pag. 15. Ἀρκαδίου δ' βασιλεὺς γενόμενος.) Ad Arcadii vitæ postremum tempus hoc contigiſſe narrat Socrates lib. 6. cap. 21.

Αὐτῷ δ' ὑπὸ τὸν Ἀρκαδίου ὑπατεύοντα.) Verum Socrates lib. 6. cap. ult. refert obiiſſe Kalendis Maiis: ut ſolerter advertit Petavius lib. 13. ad annum Periodi Jul. 5121. Impoſuit Theophani Zoſimi locus lib. 6. ubi de obitu Stiliconis agit. Βιώσας μὲν ὦ Ὕπατοι καὶ Φαῦστος, καὶ ὧ ἡ Ἀρκάδιος ὁ βασιλεὺς ἴτους τῶν αἰωμμένης, τῇ δὲ αὐτῇ δίκαι κελευθὼν Συνταξθείσιν ἡμέρᾳ. Hoc eſt: *Obiit Stilico ſub Baſſo & Philippi Conſulatu) quo quidem etiam Arcadius Imperator ſuto funebus eſt) die decimo Kalendas Septembris.* At dies hic non ad Arcadii, ſed ad Stilicionis obitum referendus. Ipſius Theophanis ſententia anno ſuccedente certius ac clarius expoſita: Arcadius, inquit, annis 14. regnavit, menſibus 3. diebus 14. At unde hic annorum, menſium, & dierum adeo accuratus numerus, niſi ex Socratis Chronico, quo lib. 5. cap. ult. Magnum Theodoſium decimo ſexto Kalendas Februarii mortem oppetiiſſe, erat is annus primus 294. Olympiadis, filium Arcadium Kal. Maii anno ſecundo 297. Olympiadis pari fato raptum legit lib. 6. cap. 22

Οἱ ἐξῆς ἱστορικοὶ μετὰ τοῦτον.) Ut nota præcedens declarat.

Συμβασιλεύσαντος τῷ πατρὶ αὐτοῦ.) Socrates lib. 6. cap. 22. annum alterum cum patre Arcadium imperaſſe ſcribit: at cum Merogando & Saturnino Conſ. ad imperium ab eo acceptum referat lib. 5. Ii vero Conſ. anno Theodoſii quarto adjungantur, ex Chron. Alex. nec Theodoſius imperii decimum ſextum, ex lib. 5. cap. ult. ſuperaverit: uno anno Socratem deluſum reliquum eſt.

Ἐξῆς ὄντα ἐκτῷ.) Octavo nimirum decurrente, ait Socrates lib. 7. cap. 2. Natus enim Imperii paterni anno ſeptimo, IV. Idus Aprileſ, ex Chron. Alexandrino, Kal. Maiis anni 14. Imperium paternum excepit ſolus, cujus collega anno octavo fuerat aſſumptus.

Δέκατῳ πάντα ἔτει ὑπάρχοντα.) Nedum decimum quintum agentem annum, aſſerit Theodoretus lib. 9. cap. 1. quod Kal. Februarii nata, ex Chron. Alexand. Kal. Maii patrem Arcadium amiſerit, ut paulo ſuperius Socrates teſtatus eſt. Ex Theodoreti & Theophanis calculo, quo puella viro matura, maturo quoque & regendis viris haud inepto potuit dotari judicio, Chronici Alexandrini error emendandus, ubi Pulcheria Imperii paterni anno 5. lucem aſpexiſſe relata, ex ejus computo annos decem nondum provecta, omnem orbis administrandi molem in ſe ſuſcepit.

Ὃ δὲ Σωζόμενος φησί.) Loco nuper adducto. Pag. 16. *Edit. Pariſ.*

Ἀττικοὶ ἐπίσκοποι Κ.Π.) Socrates libro 7. cap. 4. pag. 569.
Τῶν τεσσάρων.) Anno Theodoſii decque menſis hic notatis, Romam captam validis argumentis confirmat Baronius ad annum D. 410. num. 19.

Καὶ μετ' ὀλίγας Κωνσταντίνε.) Ita Proſperi Chronicon ad annum Theodoſii 3. Idatius quoque, qui Conſtantini Iſtius mortem ad Honorii annum 19. qui Theodoſii tertius numeratur, conſcribit.

Ἐπ' Γαλλίας Ἰουλιανοῦ.) Idatii excerptum ad præſentem annum.

Ἰωάννου δὲ Ἀλεξανδρείας.) Pars horum maxima, cum ſuerit Cyrillus Antiſtes, neque præſente anno, neque vivente adhuc Epiſcopo Theophilo, potuerunt contingere.

Παυλχερίᾳ τιθέντος.) Chron. Alexand. Παυλχερίᾳ Ἐπιφανέστατα αὐτοκράτορι Λιβίνιον μέλι Πισίμῳ ἀφ' ὧν τοῦ Ἰουλίου. *Pulcheria Nobiliſſima Augusta renunciatur menſe Panemo 4. Non. Jul.* Verum id anno ſequente notatur.

Τιμοθέου τοῦ φιλοσόφου.) Quod incerto tempori Socrates, certo Theophanes aſſignat: legendus ille lib. 7. cap. 15.

Ἰσιδωρίδος ἀφ' ἧς Περσῶν.) Socrates lib. 7. cap. 8.

Κοίμησις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας.) Obitus Theophili Honorii nono Conſulatu Theodoſii quinto ſignatur apud Socratem lib. 7. cap. 7. Illi faſti anno Theodoſii imperamis quinto ſocius ſe adjungunt: quare videretur Theophili mors ad præcedentem Theodoſii annum quintum, aut ad ſextum potius conſcribenda, eo quod Auctor anni periodum a menſe Septembri deducendam exiſtimat, poſt quem menſem & dimidium alterum 15. Kal. Novembris Socrates Theophili deceſſum contigiſſe annotat. Pag. 17.

Θεόδοτος ὑπάτευσεν.) Inutilis dictorum repetitio: vel ſuperflua præmiſſorum, quæ in Vat. Barb. & Peyrez deſunt, & in ſolo Pal. extant, memoria.

Hou-

Ησύχιος πρεσβύτερος Ιεροσολύμων.) Hesychium Hierosolymitanum alium non agnoscit Pusseivius in Apparatu, nisi qui Gregorii Papæ temporibus, & in ejus Epistolis haud Presbyter, sed ejus sedis Patriarcha celebratur. Duos hoc nomine insignitos, unum Theodosii Senioris, alterum Junioris ætate florentem memorat Sixtus Senensis: hunc tamen ex quadam glossa Præsulum insula decoratum dubius affirmat. Lego Hesychium, ad quem Augustinus 78. & 80. dirigit Epistolas: at cum Coepiscopum & Compresbyterorum patrem salutari videam, num is sit Hierosolymitanus, hæreo. Cum Photio itaque Auctore, & Bibliothecæ Græcorum PP. collectore, sola Presbyteratus dignitate provectus mihi Hesychius iste manebit.

Κύριλλος ἔτη ιγ'.) Ponit Ecchellensis annos 31. dies 155. Optime: solos quippe 32. Auctor ipse numerat aliis in Canonibus.

Ἰνδικτίωνος τὸν ἕβδομον.) Socrates lib. 7. cap. 26.

Ἀκουτίου τοῦ φιλοσόφου συγγενὲς.) Ut Athenais infimo loco nata ad Imp. thalamum evecta fuerit, prolixa orationis serie narrat Chronicon Alexandrinum: nuptias filias, quibus pronuba fortuna disparis cultus animos conciliavit, paucis refero. Imperator Theodosius, exardescente in Venerem adolescentia, quam maturam attigerat, sanguine fororem Pulcheriam imperii vitæque turricem de uxore jam sapius experta, sibi quærendæ sollicitabat. Ei nobilissimas quasvis, & tanto conjugio dignas circumspicienti frater Theodosius suggerit, nec nobilitatem nec opes curæ sibi esse, sed formam in puella requirere, quæ reliquas illuc temporis vitas si non superet, minime sibi sociandam: summam enim, quæ nondum oculis objecta fuerat, fœminæ speciem deperibar. Per omnium ora puellarum, quasi per saltus Venerem aut Nymphæ illam oculis indagat, & venatur Pulcheria, & Paulinum Comitis domesticorum filium adolescentem Theodosio charum (a puerilia quippe ei adjunctus, educationis ejusdem factus fuerat particeps) naturæ delicias, & supremum ejus opus, si forte occurrat, per provincias quæsiturum ania dat. Accelit incitem ut Athenais Athenis oriunda virgo Græcanica Byzantium ad amitam cum cognatis ire conferrer, cujus profectionis occasio ista fuit. Heraclitus pater Philosophus, Leontium alii vocant, Valeriano & Gesio filiis, quas collegerat ex Academia, facultates ex testamento reliquit, filiæ sola centum nummiaria, & fortunæ promissa. Athenais apud fratres quasi hæreditatis jure mulctata, ut laudatam bonorum partem acciperet, precibus agebat. Repulsam sæpius passa, ad amitam diverrit Constantinopolim, quæ causa illius suscepta, adionem in fratres instituit, & de Athenaide forore in hæreditatis consortium asciscenda coram Pulcheria diem dicit. Adest Athenais eam venustatem facie præferens, quam sibi finxerar Theodosius, ac præterea litterarum omnium copiam, ubi pro se oravit, ad ejus tribunal exposuit. Plura dicam? Una illeca, quæ non modo fœminarum, sed quæ virorum etiam ornamenta laudesque in se una collegerit. Ad Palatium pueliæ condicir Pulcheria, quæ mox a sociis comitata Cubicularis commititur, & inducitur in Pulcheriæ thalamum. Ingressus juvenis Imperator Paulino comite per velum, velum enim puella oculis obduxerat, furrim, rapim, fed attente conspicit, vultum ejus omnem, ac simul in eam ardorem animo accipit, ac demum in conjugii, vitæ, & imperii consortium assumit. Socrates lib. 7. cap. 21. Evagrius lib. 1. cap. 20.

Εὐδοκίᾳ μετωνόμασεν.) Atticum nominibus imponendis difertum multis exemplis declarat Socrates lib. 7. cap. 25. nil mirum itaque si in Eudocia appellanda Εὐδοκίαν. Concilii Nicæni Canon 30. Turrianæ editionis *nomina Christianorum secundum Scripturam in baptismo imponi* jubet: quam bene Εὐδοκία utriusque Testamenti paginis sapiat, declararere Patres, qui vocabulum illud in Scriptura sedum Eudociam designasse senserunt.

Ἐγκαινίου Θεοδοσιανοῦ.) Anno Honorii 23. qui Theodosii undecimus est Valentiniani tertii diem natalem conscribit Idatius, quem Theophanes sequitur. Prosper ad annum præcedentem.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὑπατεύσαν.) Superfluus & inutilis labor. Pag. 51. Scriptoris

Ἐφύην τῇ πρὸ τῶν σταυρώσιμα.) Si sexto Idus Februariar ad imperium vocatus quarto Nonas Septembriles interfecitur Constantinus Valentiniani pater, anno Theodosii duodecimo imperii colliega, tertio decimo lethi præda factus est, ex Auctoris annos a Septembri numerantis compuro; illud autem est, quod Idatius affirmat, anno nimirum Honorii 26. in Theodosii duodecimum incidente imperii consortium accepisse, ac sequente Ravennæ defunctum. Eadem sententia Prosperi calculis aperte manifestatur.

Μαΐου ϑαδ'.) Placet magis aliorum MSS. lectio μαΐ ϑιδ'. & mensis Thoth die 10. Augustalis cædes adscripta.

Ἐπικλήτου Ὀνωρίου.) Asclepiodoto & Mariano Coss. scribunt Socrates lib. 7. cap. 23. Idatius & Prosper in Chronicis. Consulatus autem ille anno Theodosii 23. apud istos, ut apud Auctorem deficribitur. Reliqua ex eodem Socrate excerpta.

Ἐκ τῶν βασιλικῶν Τακτηρίων.) Πρωτοκόλλων τῶν βασιλικῶν Ταγηρίων scribit Socrates nuper citatus. *Primicerium Notariorum* vocat Imperii Notitia. De hoc Joanne Olympiodorus apud Photium.

Ἐβασίλευσεν ἔτη λϛ'.) Vat. MS. ἔτη λβ'. recensetur, *Edit. Paris.* Consulendæ ad hunc locum Variæ Lectiones. *pag.* 570.

Θεοδόσιος ὁ Ἥλιος.) Socrates lib. 7. cap. 24. *Pag.* 59. Prosperi Chron.

Μαρούθα ὁ ἐπίσκοπος.) Alia de Marutha profert Socrates lib. 7. cap. 8. quæ primis Theodosii annis gesta fubindicat, & ex eo affirmat Baronius ad annum 408. Historica igitur, non Chronica narratio est, ceu quæ lidegerde mortuo hic interferitur.

Ἰσαγγελέα Ἰωάννου.) Socrates lib. 7. capp. 18. & 20. Evagrius lib. 1. cap. 19. Procopius de bello Persico sub initium. At si Vararanis annus hic undecimus est, qui σὺν τῇ βασιλείᾳ τὸν τῆς διοδοσίου διάδεξετο διωγμὸς;

Τῶν καλλίστων Ζαχαρίου.) Sozomenus ad totius historiæ calcem. Chronicon Alexandrinum ad annum Principis hujus septimum translationem refert.

Καὶ Στεφάνου τὰ φυτρωμένα.) Delatæ in Africam Stephani Protomarryris reliquiæ ab Orosio sanctî Augustini presbytero, postquam ad Hieronymum ab eo missus in Africam remeavit, præfente Theodosii Junioris anno 19. inventionem earum non contigisse declarant. Prius enim inventæ quam delatæ: at vivente adhuc Hieronymo in Africam afportatas ex eo conjicimus, quod ab Hieronymo redux in Africam Orosius provinciam reliquiis ditaverit, ex Marcellini Chronico ad annum Theodosii 9. Hieronymus autem obiit ejusdem Theodosii 12. prout Prosperi Chronicon testatur: qui ergo fieri potuit, ut ejusdem Imp. anno 19. repertæ fuerint reliquiæ? Adde Joannem Hierosolymorum Antistitem reliquias Luciani monitu effodisse, quem ante annos novem immemor historiæ temporisque Theophanes e vivis excessisse in Chronico laterculo posuit.

Ἀγαθόντυχος πατρίκιος Θεοδόσιος.) Bellum Perfi- *Pag.* 60. cum anno Theodosii 13. juxta Chronicon Alexandrinum, vel 15. juxta Marcellinum Comitem restinctum: quo tercentesimus Olympiadis annus quartus, & Honorii decimus tertius, Theodosii vero decimus numerabatur, ex Socr. lib. 7. cap. 20. a cujus calculis longe abest noster Theophanes.

Ἐπάτου ἀρχιεπισκόπου.) Is Theodosio dodecimum, & Valentiniano Juniore secundum Coss. ordinatus, ex Socrate lib. 7. cap. 26. anno suæ promotionis primo, de quo Theophanis laterculum facit hic fidem, Theodosium annos duntaxat octodecim ex Chronici Alexandr. computo, vel novemdecim, ex Marcellini scriptis vidit imperantem.

Τῷ Γ' ὑπὸ ὑπὸ τοῦ Χριστιανῶν.) Falsa & inutilis repetitio.

Φίλιππος φησὶβύτερος.) Ex Socrate lib. 7. cap. 26. & 27. excerptum loco incongruo repositum.

Εὐδόξιος Σισίννιος ὑπατεύσαντες.) Mortuo, inquit Socrates cap. 28. Hiero & Ardaburio Coss. quorum fasces annum Theodosii 19. teste Chronico Alexandrino vel ex aliorum ratiocinibus vicesimum signabant.

Νικόλαος τῶν ὑποκειμένων ἐβδόμῳ ἔτει.) Felice & Tauro Coss. Socrates lib. 7. cap. 29. Consules istos Chronicon Alexand. anno Theodosii 20. Prosper 21. adjungit.

Γεγονότος τοῦ γάμου.) Haud igitur Antiochia natus, ut Doctrina Temporum testatur.

Συγκλήτου.) Ut *cellae* & *aedium conjores*, ita negotiorum, & secretorum consciius, imo conscientiae rector & animae moderator, nondum vero dignitatis fuccessor intelligitur hic *Σύγκλητος Cancellarius*. Socrates lib. 7. cap. 32. *σωθεὶς Νεστορίου Ἀκακίῳ φησὶβύτερος, ἅμα αὐτῷ ὢν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας συκλήτου· τοῦτον δὲ τιμᾶσθαι ἐκ τούτου, ὡς ἐν τοῖς φαύλοις συμβόλοις ἔχει τὸ Constantinopolitanae Nestorii discipulus presbyter, una cum eo Antiochia missus, quem plurimo honore prosequebatur, & eo in negotiis consiliatore utebatur*. De Synceilo plura docet Euchologium noftrum, ac noftrae pariter in Cedrenum & Codinum Notae, nec non Georgii Syncelli praefatio, de quibus iterum fermo habendus.

Pag. 61. Σχολαστικὸς τῆς βασιλίδων.) Duo MSS. non urbem Regiam fed Imperatricem exprimunt his verbis, Σχολαστικὸς τῆς βασιλίσσης. Regium, Barber. & alia Imperatricem urbem intelligendam volunt, feriptos Σχολαστικὸς τῆς βασιλίδος Κωνσταντινούπολεως. Favet his Anaftafius interpretatus, *Imperatricis Constantinopolis*. Dicam itaque Euſebium iſtum non Imperatrici addictum, ſed in urbe Regia CP. Scholaſticum & Advocatum fuiſſe. Nicephorus enim eumdem ſcribit *γένος Κιτιέα*, lib. 14. cap. 32. De Scholaſtico notae ad pag. 69 ediſſerunt.

Τὸ βοηθεῖν δεῖται ἁγίων ξ'. παῦλος.) Baronius de illis in Martyrol. Rom. 27. Julii.

Pag. 62. Ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ξ' οἰκουμενικὴ.) Ephefina Synodus Baſſi & Antochi Conſulatu deſcripta in annum Theodoſii Junioris 24. & 25. ex Theophanis anni periodum a Septembri metientis computo incidit: Junio enim menſe inchoata Octobri terminatur: quae cauſa forſan exſtitit, ut ad praefati Imperatoris annum 25. eam referat.

Pag. 63. Ἐν τῇ Θήβῃ.) Ordini correctius habent quidam codices. Provinciam enim Aegypti incultam, & intemperie aeris incolis rigidam, Oaſim nomine, exulanti Neſtorio fuiſſe aſſignatam tradit Theodoretus ad Sporadium epiſt. 1.

Νέστιος ὁ διοφύσης.) Martyrologium Romanum 2. Decembris.

Μιμεῖσθαι.) *Pantomimam* fuiſſe auctor vitae ejus Jacobus Diaconus inter Patrum vitas teſtatur.

Μαργαριτάριον.) Ex *margaritarum* & gemmarum quibus onerabatur copia.

Παλφίριον.) Quod a natalibus impoſitum, in baptiſmo reſtitutum nomen, auctor eſt Jacobus relatus.

Ἡλίου Οὐαλεντινιανοῦ.) Quas cum Eudoxia Valentinianna tertius contraxit nuptias, quam diverſis annis Socrates lib. 7. cap. 43. & Chronicon Alexa. a Theophane ſtatuerint, vide apud Petavium de Doct. Temp. lib. 13. ad annum 5130. Ipſe Petavius Proſperum ſequutus aliis Coſſ. quos fixit Socrates celebratas aſſerit.

Ἡσύχιος φησὶβύτερος.) Hieroſolymorum Antiſtitem, Sixto Seneníi in adverſum ſentiente, Heſychium non exiſtiſſe verba iſta, & praefatae urbis Antiſtitium laterculum declarant.

Ἐν ὀνόματι ἐκαθιζάθη.) Aliquotis annis poſteriorem eſſe Melaniae iſtius mortem indicio mihi eſt, quod Eudoxiam Imperatricem Hieroſolyma profectam ipſa in ſancta urbe ſuſceperit, & cum ea novi templi dedicationis feſtum & alia peregerit, quae in ejus vita 31. Dec. exhibet Surius: Eudoxia vero anno ſequente Hieroſolymorum peregrinationem aggreſſam Auctor ipſe circa Melaniae fata hallucinatus deſcribit. Obitus Melaniae incertus eſt Baronio ad annum 438. num. 17.

Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τῶν γραικῶν.) Anno quidem Valentiniani tertii auſpiciis excipiente, Hieroſolymitanam peregrinationem ſuſcepiſſe Eudociam, Theodoſio decimum ſexcum Conſule, ſcribit Socrates lib. 7. cap. 44. & 46. Eum autem Conſulatum anno Theodoſii Chronicon Alexand. tricefimo, alii 31. devinciunt. De eodem itinere Evagrius lib. 1. cap. 20. & 21.

Pag. 64. Τῇ παρασκευῇ τῆς Νικολάου.) Quaelibet in totam, vel plurimam noctem actio producta Graecis eſt *παννυχίς*, ſic longiores Matutinarum, quas vocant, precum vigilias, vel etiam prophana convivia per noctem agitata *παννυχίδας* vocari teſtatur Euchologium, & Theophylactus Simocatta lib. 8. cap. 13. Edit. Paris. pag. 571. *Νικόλαος ὁ τῶν ὑπὸ τὸν ὄφιν ἐπαναστὰς κακῶν ἐπιτιθεὶς ἐπιτιμίοις, οἱ μὲν ἐγρηγόροις ἀφὶ ἑσπέρας τὸ ἐς παννυχίαν ἄγειν, τοῖς δὲ τὸν σώματι ἡδέως ὑποβαλοῦσι κλαυσίνοις, &c. ὁ δὲ Θεοδόσιος ἀμφὶ ἑσπέραν ἐπὶ τὴν ἀγρυπνίαν, φησὶ, ἐκπέμπει βαθὺν ὑπνωθέντων ἐπὶ δικαιοσύνῃ τῇ παμπόνῳ. Festo Nicolaum exorto, indigenae quidem multitudinis vicissitudinem & sacrificiis vacabant, corporibus quidem & circumstantibus malis laborantes, &c. At Orientales observata occasione, media nocte cum Synaxi ardeo somno post expletionem pramittentur, &c.* Nilus vero quae ſacra vel feſta fuerint ipſe libro praecedente ad calcem exponit. Ἐγὼ δὲ τῶν σωστῶν ἡγοῦμαι τοὺς ἐν Νικαίᾳ τοὺς τριακοσίους ὑπὲρ Αἰγυπτίων ὑφ' ὧν ἐπεκράθη, καὶ ἔφασκε μὴ δεῖσθαι μελίτης, ὅτι ἐδόξαζον τὸν αὐξάνοντα τὸ τοιοῦτο ἐν παραβολῇ τῶν τελωνῶν, ὅπερ ἐκάστης ἡμέρας ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπαθῶς ὑποίνου δὶ αὐτῶν τοιοῦτο. *Etenim quadammodo accidenas, ut tunc quoque Nilus, maximum apud Aegyptios feſtum inſtaret: quod quidem circa Solſtitium aeſtivum maxime, & quando initium crescendi ſumit. Cujus rei celebratur, ac in ſummo honore prae omnibus habetur, propter hujuſcemodi cauſam*: quam ibidem refert eſſe Nili exundationem certa naturae lege totam Aegyptum inundantem.

Καὶ τῇ ἀγρύπνῳ χαίρω.) Quo Theodoſius imperii unum & triginta numerabat annos, ipſo decimum ſextum & Fauſto Coſſ. prout Socratis lib. 7. cap. 44. & Proſperi caſuli Auctori concordes reddunt.

Ἀπὸ ιγ'. ἐνθ.) Obiit quippe Chryſoſtomus a conditu mundi an. 5894. CP. vero relatus eſt anno 5931. & ſecundo demum anno partium ejus affectae Eccleſiae ex integro revincti: illuſque eſt quod Socrates nuper addactus ſcripſit. Ἰωάννου τοῦ στόματος τὸ λοιπὸν ἐπὶ τῷ ἐπὶ τοῦ τελεῖσθαι, ὡς χρυσοῦ ἐν τῷ Πρώτῳ διὰ ζ'ου. *Joannes trieſſimo quinto anno, poſquam e Pontho excoſſerat, in communionem a Proclo receptus eſt*.

Ἐπεὶ τῷ ἐν ἁγίοις Πρόκλῳ συμβὰς γέγονεν.) Q. 10 anno contigerit, incertum: ſolum Chronicon Alexandrinum ultimo Procli vitae anno CP. eo conciſſam referre Petavius aſſerit de Doctrina Temporum lib. 13. ad annum Jul. Per. 5160. his verbis. *Circa Alexandr. his ipſis Coſſ.* (Ardabure & Callepio) *refert ingentem terrae motum ſuiſſe, ita ut cives omnes extra urbem degerent, nemo tamen hominum periit. Hic ille motus eſt, per quem arreptus in coelum puer Theſpeſium hymnum audit*. Verum duo terrae motus annorum quatuor ſpatio eodem Chronico memoratos facile quivis advertat: primum anno Theodoſii 39. Ardaburio & Alypio Coſſ. cujus memoria annuo Litaniarum ritu in Triconcho VIII. Idus Novembris peragitur: alterum Theodoſii ejuſdem anno 42. Valentiniano A. VII. & Aſbino Coſſ. quo CP. cives territi proceſſerunt in Campum λιτανεύοντες. Annum pene integrum terram primus inceſſit, ἡγέσατο σπασιοῦ ἱερέλαι, ἐς ἐκμέτρεσιν ἐνὶ χρόνῳ, ait Chronicon; alter haud vicibus repetitis, ſed conceſſione ferme continua Urbem vexavit: in primode Imperatore, vel Eccleſiae miniſtris ſermo nullus: in iſto ſuppliciat Imperator nudatis pedibus, & cum Senatu Cleroque adlas ad Campum frequentat preces. Puer autem in cae-

lum raptus est eo terræ motu, quo CP. agitata civesſuos in campum Imperatore & Patriarcha ducibus ſupplici proceſſu Deum interpellaturos emiſit. Haud itaque priore, ſed ſecundo in aerem elevatus eſt puer, & ſecundi huius memoria, quidquid in adverſum ad Chronici marginem adnotet Raderus, renovatis precibus annua obſervatione recolitur. Chronicon tamen in eo deceptum animadverto, quod motum hunc in ultimum Theodoſii annum, quo Proclus exceſſerat e vivis jam diu, ſeponendum cenſuerit: Proclum vero proceſſum in eo duxiſſe affirmant ex teſtimoniis ſubjunctis plura. De illo motu præſatum Chronicon ita ſcribit: τῷτῳ τῷ ἔτει ἐσείσθη ΚΠ. κὰὸ σπουδ. μεγάλη ἐσπερίᾳ ἐν. ἔ. ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν δύσιν Τροπάριον ἐμβόλιον ἐν τῷ κτίσει Τετρανίκιν ἐπὶ χρόνον, ὅτε μὲ τολμᾷ ἐν ὕπνῳ τινὰ μένει, ἀλ' ὑφ' ἑνὸς ἕξω τὴν πόλιν πάντες κατακόπτεται ὑμέρας ἔ πυκτὸς, ἔ ὁ βασιλ. ἐλαυνόμ. μετὰ τῶν συγκλητ., ἢ τὸ ὄχλ. ἔ τὸ κλῆρ. ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν τῆς οἰκουμ. ἐν ἀγρύπν. ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Θεοῦ· ἔδειν ἔ ὁ μεγας κύρ. ἐτος ἐπὶ τῆς πόλεως τῶν κατακτίσ. μὲ χεῖ ἡ σὼ ἐν τῇ Κωνστ. ὑπὲρ τῶ τεθνὰ μικροδημίας. Hoc anno CP. magnam labem accepit ex terræ motu, menſe Januario, ſexto & viceſimo die, noctu a Theodoſii porticibus uſque ad eorum Tetrapylum fat diu durante, ita ut nemo auderet domi manere, ſed omnes ſugerent in campum, dieſque & noctes precibus intenderent: & ipſe Imperator cum Senatu, & populo, Clericque nudis pedes multis precibus Deum votis propitiabat: Ingens enim terror, qualis nunquam fuerat, percellerat. Quidam affirmabant ignes ſe in cælo vidiſſe. Unde anniverſaria memoria precum celebratur etiam hodie in Campo, ad Dei clementiam in genus hominum laudandam. Menologium. τῷ αὐ. ἡμέρᾳ Σεσείσθη ἐν τῇ βασιλικῇ Θεοδοσίᾳ τῇ τὸν χρόνον ἐπεχούσῃ ἐν ἀὐτοῦ τε καὶ πάσῃ σὼ τῇ βασιλῇ Θεοδοσίᾳ, ξ Πρόκλῳ τῷ Πλαβιάνῳ, ἀπ' ἀνατολῆς τὰ πάντ' ἐκίνησεν ἐκ πυρμοῦ, ξ ἐν τῷ Θεάτρῳ τῷ ἀρίστου ἐξ ὑπερίας ἁβδόλου ἀρχὰς ἀναβαίνων, ἢ τὴν ἔμφυτον τῷ ἀνθρώπ. ἐν τῇ ἐμοὶ, ἢ ἄλλοις συμπολίταις ἐπιφορὰν ἐπιδείξ. ἢ τὰ πάντων ἐν ἐκπλήξ. ἢ φόβῳ καθέστ. ὡς μὴ τοῦδε ἀξιοῦσι τὸ, Κύριε ἐλέησον· αὐδὲ κατ' ἰδίαν ἢ τὸ καθ' ὁν αὐτὸν τρόπον καθήμενον μὴ φωνῇ μεγάλῃ πυρικολάκανσιν τοῦ ἢ Λαμπρογλάκην χορὸν ἀπὸ τῆς ἀφοβίας τὰ, ὁ σπουδὴς, ἢ σφαίρων ἴμερον ἐπιστέντων τὸν Θηρ' ἄγειν ὁ Θεὸς, ἤγειρ ἐχρῶτο, ἢ τὸν αὐθέντου ἐλέους πιέζ. ἢ Δῶμ. τοὺς τοιούτους φανὰς ἀπέδωκε τῷ ἰχνηλάτῃ Θεῷ. ἐὸ τὰ συμπὶ πλόσις ἐπαίσθητο. *Die 23. Septembris, imperante Theodoſio Juniore, acciderit horribilis terræ motus: quo factum eſt, ut totus populus cum Imperatore Theodoſio, & Patriarcha Proclo, ac univerſo Eccleſiæ cœtu, tota urbe exterrit, in locum, qui dicitur Campus, ad orandum præ timore. Jam Theopaſchitarum hæreſis ex diaboli aſtu ſumebat initium, & hymno Triſagio cum blaſphemia addebant: Qui crucifixus eſt pro nobis. Extemplo puer in aerem raptus volitabat, clamantibus cunctis præ timore, & ſtupore per multas horas:* Domine miſerere. *Repente deſcendit puer perinde ac nubi inſidens, & magna voce admonebat ab Archangelorum choris Triſagium illum hymnum Deo canere ſine illo additamento* Qui crucifixus eſt pro nobis: Sanctè Deus, Sanctè fortis, Sanctè & immortalis, miſerere nobis. *Et illico cum his vocibus animam Deo reddidit, & illa terræ agitatio quievit:* Contiennus Epiſcopus Hercullanarum epiſt. ad Petrum Epiſcopum Antioch. Concil. C. P. ſub Mena Act. 1. eamdem refert hiſtoriam, puerumque in terras delaſpum ἀπὸ τοῦμου τέτνα ἐν τῇ Τεῤῥακωνικῇ πορὰ τὸν τεῖχον τὸ Πρόκλου. *Ultra tres horas ad Procli pedes in* Campi *Tribunalia* orantis ſtetiſſe narrat. Acacius CP. ad eumdem Petrum ad tertiam cæli regionem puerum raptum ſcribit: & Damaſcenus tandem epiſt. de Triſagio, virtute quadam Angelica in aerem evectum, hymnum quo Trinitas laudatur, didiciſſe, &c. Plura Nicephorus lib. 14. cap. 46.

Θυσιαστικὸν ἐ μόνον.) Irruptionem Vandalorum in Africam Chronicon Alexandrinum, Proſper, & alii ad annum Theodoſii 20. aſſignant: eapropter quæ hic ex Procopio lib. 1. de bello Vandalico ſummatim collecta, hiſtorice non chronice referri facile quiſque peripiciet. *Edit. Pariſ. pag. 572.*

Τετρανίκιν.) Viſigothos reddit interpres Procopii, Ἰωάννου habet alia lectio, apud quem Godigiſcius legitur, qui hic Μαδίγκαλος.

Μαρτυρεῖ δὲ Ἀλεξανδρίς.) Eugeniæ Martyris Philippi Auguſtalis filiæ, Alexandria olim Romam profectæ, qua in urbe etiam martyrium paſſa eſt, reliquias Alexandriam potius translatas arbitrarer, quam Euphemiæ, cujus depoſitum in annos ſequentes Chalcedonenſis civitas diutius cuſtodivit. *Pag. 66.*

Μακεδὼν δὲ ὁ τοῦ ἐπίσκοπος ἐν ΚΠ.) De Theodoro Mopſuſtleno a Procio & Joanne Antiocheno ultro citroque datas epiſtolas dedit Vincentius Kicardus ad Procli operum calcem, quas etiam commentariis illuſtravit: de eodem Baronius abunde tomo 5. Annalium, Facundus, Liberatus, & alii.

Ἀντιόχων.) Eum ſuſpicor, quem Perſarum rex Iſdegerdes Theodoſio imperium incunti Curatorem dedit, quique ab anno ejus quinto a ſumma rerum adminiſtranda ſummotus, imperii Patricius, Pulcheriæ Eunuchorum præpoſitus, ipſius Theodoſii Baiulus promotus, de poteſtate aucta timorem inculſerit Antiochi nomen officionum affinitas ſuſpicionis ſunt argumenta. Auctor ad annum Theodoſii primum & quintum.

Πρωτόσπαθα.) Eunuchorum princeps, & Imperatoriæ cubiculæ, & quandoque cubili Præfectus eſt *Præpoſitus*. Euchologium in Imperatricis inauguratione. ἀνοίγεται ἡ βασιλικὴ πορὰ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου. παράγουσι αὐτὴν τῷ Πατρικίῳ. *Imperatrix a Præpoſito inducitur, qui eam Patriarche præſentat.* Photius in Politia Metrophanis & Alexandri. σωσάτραχος τῷ. φοβερὸς Εὐσέβιος τῷ βασιλεῖ Πρωτόσπαθος, ᾧ ἐλάχ. τινές, ὡς τὰ βασιλέως, οἱ τὰ τῆ γυναικὶ φίλτατα συνδιοικοῦντες. *Concurrebant in ea proditione Euſebius impius Præpoſitus,* (non Epiſcopus, ut ignare interpres) & *alii nonnulli, & impietatis, & oviratæ effeminatæque naturæ ſodales:* id eſt Eunuchi. Simocatta lib. 4. cap. 15. Εὐλόγιον τὸν ἐκ βασιλικῶν ἀναγεγραμμένον κουβικουλάριον, ὃν Πρωτόσπαθον ἐπίκλην Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. *Eunuchum ſuprimum & præcipuum ad Imperatorum fatellitum deputatum, quem Præpoſitum vocare ſolent Latini.*

Πατρίκιον.) Majorum gentium Senatores Patricios olim dictos eſt a dubio procul. Eorum dignitatem Conſtantinus auxit. Zoſimus hiſt. lib. 2. *Eum honoris titulum primus Conſtantinus excogitavérat lataque lege ſanxerat, ut qui eum conſequi fuiſſent, ſupra ipſos Præfectos Prætorii ſeſſitarent.* Idem lib. 2. epiſt. *Patris in communi deperditi, ut ſicut nos utramque familiam noſtram Præfectorium nacti, etiam Patriciam divino favore reddidimus: ita etiam ipſi, quam ſuſpicitur Patriciam. factant Conſulatum.* Svidas de Patricio una ac Antiocho. Πατρίκιος γενόμενος τὸ κατὰ δὲ πλοῦτον ἀφειδέστατος ἦν τῶν τοῦ χορηγοῦ· ἀνῳκοδόμει βαλὰς ἐπὶ καὶ τοῦτο ἄξιος. Πλαβίανὸς δ' ἀμφοτέρου χρεῶν Patricius, *Reipublicæ pater eſt. Mittit ille Legatos in ſupremo Senatoriæ dignitatis faſtigio conſiſtutos: Patricios, utique.* Subdicit βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁρᾷ τὰ φῶς Ἀντιόχων ἢ Πρωτόσπαθα ἐβδελυγμένα οἱ κοῦροι ποτὶ ἐξέτασιν ἐξετάζει· ἀλλ' ἀχρεῖ τὸν Πεῤῥώνιος μὲ τανὶ· διὰ ξ καθ' ἁλὸς ὁ Πατρίκιος· ἀ ἐμοὶ, ξ ἐὸ μειρακίδιον, ἢ τοῖς ἱερεῦσι πιστεύω. *Imperator Theodoſius, qua ſerebatur in Antiochum ad exaudorationem expoſtulatum ita motus legem ſanxit: Eunuchum inter Patricios bonâ ultra numerandum. Quare præpoſitatus magiſtratu abdicatus: publicatis facultatibus, inter Sacerdotes recenſitus eſt.* Plura de Patricio Caſſiodorius in Variis.

Βαΐωλον.) Οὐκαλεῖται ἐπίβροτος. *Vocatur Procurator*, inquit Gregoras lib. 4. ſuperius. Κηρύκων, ἐπίτροπον, ἢ σκαπανέων dictus. Mochopulus. σκαπανέων: ἀπὸ σκαπτόντων. *Pedagogus, Magiſter*, qui *Baiulus vocatur*. Leunclavius. Magnus Baiulus Imperatoris moderator eſt, & arbiter conſiliorum ejus, aut etiam tutor, ſi minor ejus ætas fuerit.

Πεπαν.) Πάπας, & Πάππος ita diſcriminat accentus, ut ille ſit *Papa*, Romanus nimirum Pontifex,

lata potestate militum ordinandorum, & coercendi delinquentes, hæc etiam in parte Præfectorum auctoritati detraxit: divisa nimirum in plures Magistros Prætorio Præfecti potestate.

Τῶν στατηρῶν μέ.) Subintellige ἄμεινον εἶ τῶν στατήρων μοῦ. vel μὲ τῶν στατήρων dicerent hodie, τὰ ἔζη ὁ βασιλεύς.

Pag. 69. Σχολαστικὸς.) *Advocatum* Lacerda & Meursius referre censent, ego generalius *Jurisperitum*, τῷ δίκην χράττοντι, *qui juri dicundo vacat*. Agathiam Suidas scribit Scholasticum: ipse sibi testis. Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, inquit, τὸ δὲ τοῦ Ῥωμαίων νόμιμα, ἓξ οἱ ἦ διανεμήσων ἀγῶνι. *Agathias mihi nomen: studium, Romanorum leges, & tribunalium certamina*: hinc continua lectione libros διαίτῃ κινούμενα litigiosis judiciis refertos evolvere se jactat. Canon Africanus 97. δεῖ διδάσκειν ἕνα τὸν κανονικὸν Εὐδίκιον Σχολαστικὸν. *Ut dent facultatem defensores constituendi Scholastici*. Non est itaque Scholasticus idem qui *Advocatus*, vel *Defensor*: alias Advocatus instituere tur advocatus. De Scholastico quædam ad pag. 62. notas præmissa.

Ταύτας.) Τὰς scribit Theodorus Lector. Vide de Variis Lectiones, & Gretserum in appendice Orig. CP.

Pag. 70. Τὸν τῆ ρὸ γλωσσάντες.) Hanc epistolam aliis scribis conceptam habet Nicephorus lib. 14. cap. 49. τοῦτο τῇ σῇ γλωσσάντες γραφέσι διήκμασεν ὅτι Φλαβιανὸς ὁσίᾳ χρίεται τῇ ἁγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἀρχιεπίσκοπος, καὶ φλαουιανὸς θεῷ ἱερὸν εκκλησιαστὴν ἀνεκαλεῖτο.

Αὐθέντων.) Illum ignorat Evagrius lib. 2. cap. 10. cujus vice Danielem substituit Cartorum Episcopum, Irenæum Tyri, & Aquilinum Bibli. Nicephorus lib. 10. cap. 47. Baronius anno C. 449. num. 43. Ad annum porro Theodosii 41. Chronicon Alexandr. & Prosperum Auctor sequutus Pseudonymum Ephesinum locat, quem ad 42. alii seponunt. Verum cum isti Theodosii imperio tres & quadraginta, alii duos tribuant annos, utrique penultimo & sub eisdem Coss. Protogene & Asterio actum decernunt.

Γεγένηται τῷ Οὐανδήλων βασιλεῖ.) Theodosii expeditionem ante septem annos, Cyro Consule folo, susceptam refert Prosper in Chron. *Theodosius Imperator bellum contra Vandalos movet, Arcobinda, & Anaxilla, atque Germano Ducibus cum magna classe directis: qui longis cunctationibus negotium differentes, Siciliæ magis oneri, quam Africæ profuit. Eo tamen succedente. Exercitus qui in Sicilia morabatur, ad defensionem Orientalium partium revertitur. Cum Geiserichus autem ab Augusto Valentiniano pax confirmata, & certis spatiis Africa inter utrumque divisa est.*

Ἀσύλων.) Quem Anaxillam nuper scripsit Prosper: Ansillam, ut hic Ἀσύλων quoque pronunciari notat Pontacus.

Πρώτον μὲν Χρονάφιον ἐξέφυσον.) Chronicon Alexandr. Theodosii 42. & ultimo. τότων ἐπὶ Κωνσταν. ὑπατείας τῶν τοῦ τοῦτον Μαυρικιανοῦ. *Interfectus est Chrysaphius Spatharius ad portam Melantiadis.*

Edit. Paris. pag. 574.

Ἡτις ὠδῖνι ἀτοκολαια ἐις Ἔφεσον.) Flaviani corpus Marciano imperante CP. relatum ipsa Pulcheria ad Leonem scripsit. *Super hæc autem sciat tua Sanctitas, quoniam præcepto nostri Domini, & tranquillissimi Principis mei conjugis in gloriosum civitatem CP. sanctæ memoriæ Flaviani Episcopi corpus allatum est: & in Basilica Apostolorum, in qua consueverunt prædecessores Episcopi sepelirí, competenter est positum.*

Τότε τῶν θεῖ Χαλκηδονίτων.) Origines CP. τὰ λεγόμενα Χαλκηδονικὰ φρύγιον ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κατοικίας ἐκ ἐνὸς ἢ Ἰωβιάνου. ἤτοι ὅτι ἐν ἰσόπεδος χρόνος ῥηξ. καὶ ἐν τῷ φρυγίῳ ἐκείσε τὰ χαλκωμένικα ὁ μικρὸς Θεοδόσιος ἐξέωσεν αὐτὰ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνακαλέσας αὐτὰ, τοῦ τοῦ Θεοδώρου ἀνέγραψεν. ὡσὰ ὁ σοφὸς συμεωνὰς ὁ ἐκ, Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Καρπαθάκτων τῶν ἀνέγραψεν, καὶ ἀκίνητα κτίσματα ἐκκλησιῶν. *Chalcopratia sic dicta a magni Constantini temporibus ædes fuit Judæis concessa: ibique annos 132. manserunt, vendentes ærea vasa. Theodosius autem Junior loco eos ejecit, & expurgatum Dei Matris templum effecit. Terræ vero motu in terram excussum Justinus Cucopalata iterum reparavit, & immotis ædificiis corroboravit.* Insigne miraculum ad Christi imaginem in Chalce porta multis profitetur, ac eleganti exornat encomio auctor anonymus tomo 2. Auctarii P. Combefis.

Ἐς τοὺς μεταξὺ) Ἐς τοὺς σφυρίους dicere debuisset: ante 7. nimirum vel 8. annos, quibus occupata in Sicilia adversus Giserichum Theodosii classe Attila Thraciam armis infestabat. & ei depulsando revocata, nec levibus præliis cum eo initis, paccque tandem sub tributi conditione composita, Theodosius defunctus est.

Οὐρανὸν.) *Mundi zeuum* scribit Jornandes de rebus Get. *Omnium* Var. MS. in Variis Lect. fratrem vero *Blidam*, Prosper, *Budam*, alii *Bledam*.

Pag. 71. Νυμίσιν.) Possunt hoc accersiri quæ de voce ἀγωμὸς ad pagg. 34. & 51. superius annotavimus. νυμίσιον enim ex Latina voce deductam eamdem significantiam fortitur, *cohortem* videlicet, vel *legionem*. Apollonius Presbyter apud Meursium de excidio Hierosol. lib. 3. *Laudavit inepius verba Ducis Vafri numerus*. Oecumenicus ad Act. Apost. cap. 15. χρὴ τῶν ἀξίαν ἐδιλωσεν, ἃς καὶ μὴν αὐτὸν τῆς κατηχήσεως ἐποίησε τὸν ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῶν πιστῶν. *Dignitatem quoque manifestavit, ea legione dicens Italica: legio quippe est quod numerum nunc vocamus.*

Pag. 72. Δομέστικοι.) Svidas. Δομέστικοι οἱ ἀπὸ Ῥωμαίων ἐσπαταρίοι οἱ Ῥωμαίοι ἐκκλησιαστικοὶ ἐφοπλῶται. *Domestici sunt Romanorum equites. Satellites domestici secundum Romani. Zonaras in Diocletiano.* Δομέστικοι δὲ ταύτα τοὺς ἱππέας. *Domesticos quidam censent equites vocari.* Procopius de bello Vandalico lib. 1. Marcianum Domesticum exponit. *Ille ex Asparis arcanorum omnium socium esse inquit, quem Romani Domesticum vocant.*

Ὁ δὲ Ἀντίοχος.) Ad annum Marciani primum Idatii Prosperique Chron. hæc referunt.

Παμὶ Λάζων στοιχεῖον.) Ita Gregorius Turonensis. Idatius, & Jornandes de rebus Gericis, Attilam ad campos Catalaunicos profligatum afferunt.

Ἡ τὸν Χαλκηδόνος ἀρχὴ καὶ πεῖσμα τοῦ.) Idatii, & Alexandrinum Chronica confentiunt.

Pag. 73. Ἐχρημάτισε δὲ ὁ Πρόκλος.) Diagrammatis Alexandriæ Patriarcharum auctor Abraham Ecchelensis, diverso prorsus ordine, & nominibus ad Athanasium nominis secundum Patriarcham Alexand. sequentes post Dioscorum ordinat hoc pacto. *Timotheus post obitum Dioscori constitutus est: magnæ pertulit ab hominibus contrariæ factionis tribulationes, nec non in exilium exactus est cum Anatolio fratre, sed post novennium restituitur. Obiit Alexandriæ septimo Mesri die Veneris.* Egit in Pontificatu secundum eumdem annos 22. dies 330. Sequitur. *Petrus pseudo post quam suffectus est, fuit depulsus ab hominibus contrariæ factionis, & ordinatus est loco ejus Timotheus Ænfus: tum Joannes Dalmatides, qui constitutus est post obitum Ænfi: tum reversus est Petrus ad suam sedem, & obiit quarta Hatori die Dominica.* Vixit ex eodem annos 8. dies 9.

Πὸ ὀλυχρὸν ὃ μακαρίου.) Anno Marciani tertio Pulcheriam sato functam testatur Chronicon Alexandrinum: fallunt scipsos proinde qui ea eodem quarto obiisse ponunt; Theophanemque, vel Cedrenum propriæ sententiæ auctores fe constituere fingunt. Videatur Idatius ad eumdem annum.

Στατηρίσειον.) Commeatum & annonam in Urbem Regiam Alexandria transportandam. στατηρεύειν pronunciavit Vat. 1. MS.

Ἀττιλᾶς ἐκπεσὼν ἢ Ἀκυλέων.) Aquilejam anno Marciani tertio ab Attila dirutam scribunt Marcellinus, Castellionicus, Chronica Ungarica, Baronius, Valesius, & alii.

Θεοδόσιον μακρόχειρ.) Evagrius lib. 2. cap. 5. Baronius ad annum 452. num. 26. & seqq.

Pag. 74. Οὐάνδαγιανοῦς βασιλέα.) Aetio, & Studio. Coss. Aetium a Valentiniano fublatum Prosper editio. Sirmundi, Marcellinus, Idatius, & alii teftantur. Hos tamen Coss. annum Marciani quartum,

Idem fit Theophani eum terræ motum anno Antiochenſis æræ 498. vel 499. ac juxta Evagrium 506. adferipiſſe.

Χρηστόνυμος, ὠν·.) Quod ab Epiſcopis ſua dignitate a Proterio depoſitis fuiſſet Patriarcha ordinatus: Theodorus Lector Collect. lib. 1. Evagrius lib. 2. cap. 2. & jam prius Sacerdotali officio abdicatus: Evagrius idem.

Ηκέχρηκε τὰ πολλὰ μὲν τῶν ἀγόντων Ἀνατασίαν.) Gennadio Patriarchalem dignitatem adepto ſcribit Theodorus Lector ultimis Collect. verbis. Gennadii porro præceſſor Anatolius hoc anno eum obierit, ſub petinis ſucceſſoris ſuſpiciis debuit Anaſtaſiæ corpus CP. transferri.

Ἐν τῇ αὐτῇ ὠν·.) Loco ἀπόκειται jam olim dicto, quod in eo ſacra fidei dogmata in Arianos exponens, veram doctrinam e veterno excitaverit; vel quod in mulier prægnans ex alea porticu in terram lapſa & concreta, vitam & tactus ſalutem populi ad audiendum Dei verbum collecti precibus receperit. Videndus ipſe Gregorius carmine in Anaſtaſiam, Sozomenus lib. 7. cap. 5. De eodem Orig. CP. *τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας θαύματος τοῦ ὄντος Μακεδονικὸν ὁ θεσπέσιος ἐν τῷ τοιούτῳ κατὰ-γράψας κτίσμα αὐτὸν ὁ θεῖος οὗτος ἐν τῷ ᾠδῷ, ὃν οἱ τῆς λαοῦ-δικαίως ὠνόμασαν ὃ τοῦτο οἱ δύο τερμάσματα, ἀφ' τὸ τὰ-μὲν μυσταγ. ὃ ἐξῆς τὸ ἀμφιθύραν ὑπαιμάσματα ἐκεῖνος τὰ μεγάλα Γεγραφὼς τὰ Θεοῦ ἐν Ῥωμαίοις γνώρισε ἔτει· ἐπιφαν-δόσεται ὃ πάλιν ἔτι σὺν κόσμῳ, ἓξ ἐπιμηνίοις, ἄλλοις, τὸ ἀ μὲ λόγοι τὰ πεῖσμα τὸ ἔργον· φαίνωμεν ὑπόστροφον μυρίοι ἰω. ὑπάρχει ἡ ἀφὶ ἀναστασία ἐμαξῆσων, ὃ ἐξ Βασιλικοὶ ἐσκατέσεν αὐτῶν ὃ ὁρόφοι χωσιὸ. Templum ſanctæ Anaſtaſiæ Romanæ in Muſciani agro propriis expenſis Edit Pariſ. pag. 576.* *a Martiniano extructi. Cum enim ad locum Virgilii vocatum, quo teſſelæ ponebantur, condere cuppres, locum duorum nummorum pretio, eo quod ſordidus eſſet, comparavit: eo maxime quod in eo magni Gregorii lucubrationes Latine compoſitæ inventæ ſic reverenter. Templum ipſud, forma & amplitudine reparabitur: bene autem illic Martinus ſanctus enutriat. Prius quippe parvum Oratorium extabat. Erat ligneus S. Anaſtaſiæ Trullus, eadem vero aureo tecto contexit Baſilius.* De Gregorii Theologi Anaſtaſi, five Anaſtaſia Baronius Annal. com. 4.

Μαῦρον Αὐσονίδος ἐβλάστησε.) Abſque annorum vel temporis diſcrimine, quod pro judicio divinat Auctor, hiſtoriam Æluri totam continuo tractu contexit Anaſtaſius.

Περὶ τὸν Καισάρειαν·.) Locus aperte corruptus in MSS. omnibus ex Anaſtaſii ſcriptis in interpolatorum τὰ πεῖσμα Καισάρειαν (ſcribit Cæſarcam) ἐγκαινισθεῖσαν τῷ ἁγίῳ Προκοπίῳ. Cæſarei vice Scelam ſcripſit Evagrius ad cap. 8. lib. 2. finem.

Γράμματα φοῖ τὰ ἐκάνεσε ὑπαρχίαν·.) Excerpſum cap. 9. 10. & 11. lib. 2. Evagrii; Theodorus Lector eadem ſcribit, nec non Zacharias Diaconus. *Pag. 77.*

Βαΐβαν·.) Βαΐβατον loco memorato ſcribit Evagrius. De iſtis Theodorus Lector lib. 1. poſt initium.

Ἰωλιανὸν ὁ ἡμαὶ τοῦτον·.) Ex Cyrilli vitæ S. Sabæ ſcripcore apud Surium die 5. Decemb. anno Marciani ultimo Juvenalium obiiſſe demonſtrat Baronius ad annum Chriſti 457. num. 57.

Οὐ μὲν Συμεὼν, ὁ τῆς Μανδρας φοῦτος·) Non unus Symeon, ut nec unus Scylites: hic magnus, mirandus, ſenior, & κατ' ἐξοχὴν Συμεὼν, ἡ Ἀρχιμανδρίτης· de quo Evagrius lib. 1. cap. 13. *διατροφὴν τοῦτον ἐν σπυρὶ τὸν ἐπὶ ἡ δίου ἐβδομάδων ὑπὸ ἐξῆς αὐτὸ κατέκλεισεν, μήτε τῷ φαΐνῳ φρότει τυφῷ, μήτε τὰ δίκε κατευχῇ, ἢ τι ἐντὸς· ἢ τῆς αὐτῆς κακωμένης Μαΐᾳ μέντοι ἢ τεσσαρακοστὸν ἐν τοῦ μὲν τοιοῦτο ὕπνου ἔκαθ' ἡμέραν ἀβλάβεσι· ἐν ὀκτὼ βραχυτοῦ ἐπτὰ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ τρισκαιδεκάτου ἔβδε Symeon hoc vivendi genus in carne traducens vitam ad quinquaginta ſex annos propagavit. Nam in Monaſterio, in quo primum divinas vivendi præceptiones didicit, annos vixit 9. in Mandra autem, ſic enim vocatur, quadraginta ſeptem: atque horum annorum decem in loco admodum anguſto confecit: in columnis brevioribus ſeptem: denique in columna quadraginta cubitorum, triginta.* Μάνδρα itaque Monaſterii ejus nomen, in quo nonnumquam φοῖτοι, qui Ἀκοιμηταὶ dicti.

Ἐκπαιτοῦσι μὲν γὰρ γίγαντα·.) Iſta dictione tenus Theodorus Lector lib. 1. Evagrius eadem lib. 2. cap. 13. apud quem Νωέχορ vocatur βοῦς τόρος, Bovis vita inſulſe reddidum, quod Βοῦσορυς (ſ. ſique Thracius) ſuavius ſonat: τὸν, ſubdit, τὸ τοῦρον τὸ τόνακον καὶ ἀσέκτης ἐπὶ τὸ κακωμένε βοῦ τόρον, &c. Chron. Alexad annum Leonis 7. Incendium illud reponit.

Μαρκιανὸς ὁ Οὐλπίου ἡμῶν·.) Virum mirare apud Surium die 10. Januarii.

Μωαβῖτιν τὸν Ταρτίνα·.) Haud minus incertas Latinorum res, quam incognitas eorum voces Theophanes habuit. Majoriani, quem Majorinum vocat, imperium ad ſeptem prorogat annos, cui vix alii quinque aſſignaverint. Avitum enim, cui Majorianus ſucceſſit, anno Marciani ſexto interfectum deſeribit: ex quo ad præſentem Leonis annum patrier ſextum ſeptem integros numeravere. Dertonam Hiſpaniæ urbem *Tαρτίνα*, Recimerem, *Ριμίμον* vocat: Serpentium cundis Hiſtoricis ignotum Severo in imperio adjunctum fingit: Severum Nonius Juliis Cæſarem elevatum, aliis Augufto mente dignitatem adeptum teſtantibus commemorat. Fides hic plane Græca.

Ζωγράφου τινός·. Theodorus Lector lib. 1.

Τῷ Γοησθὼν τῷ αὐτῷ·.) Theodor. Lector Coll. l. 1. Pag. 78.
Στυδίου·.) Svidas Στυδίου, δωκήσας· ὃν καὶ τῶν πεῖσμα ὀνομάζουσι ἐσκαφὸν· ἐ ἐξῆ Στυδίῳ μὲν ἐφίτευον κεδοκαὶ ἐκκλησίαν ἰω ὕσερον ὁ μετάλλῳ οἱ μοῖμ. ὁ αὐτὸς Στυδίου δωκόνος κτίζῃ τὴν νεὸν τὰ Ἀρχιεπισκόπων Νικομήδους, ὃν ἐ ἐξῆ τὸν καὶ τὸ ἐκ ἀρκαικά·

Στυδίου ὁ μακὸς ὄλιον ἐδώμασα· κορυφόμων δὲ, Ὃν κείμεν, ἐξωτερικοῦδε, ἐλαῖ Τυπτικὸς ἐκδόσε·

Studius Dynaſta, celebertimi Monaſterii fundator. Studitarum Oratorium exſtitit prius Eccleſia Catholica, velut Parœcia viris & mulieribus pervia) *demum in Monaſterium mutatum. Idem Studius Dynaſta Michaelis militiæ caſtelis Principis Nacolæ templum condidit, in quo verſus Heroici ferunt deſcripti.*

Poſtquam magnificum conſtruxit Studius ædem Conſulis accepit mercedis nomine honorem.

Annus Marciani quartus ejus Conſulatu ſignatur. De Studii familia Baronius ad annum 490. nu. 16.

Τῶν Δικαιώτων·.) Τέτων μὲν ἐν Μαρκιανὸς ὁ διὸ τοῦτος ὄμματ ἀσὶ γὰρ τοῦ ὄμων παρασκάλεσεν. Θεῖ ἀνεκτέρεσε ἐπὶ τὸ τοῦ μὲν τῶν ποιμένων ἐβδομάδων, Nicephorus lib. 15. cap. 23. *Acœmetarum, ſive inſomnium Monaſterium Marcellus diviniſſimus conſtruxit* (Auctor Actorum ejus, Abbatem ejus Alexandrum nominat conditorem appellat) *in quo perpetuis carminibus numquam non hymni Deo canerentur, ſodalitate Monachorum eam ob rem in tres cætus diviſa.* Surius 29. Dec.

Ἀσυτάξεν ἐν αὐτῷ·.) Addit Theodorus Lector. ἡ ἄμα ἐν πόλεσι τὰ Πρωτοσεβάσιμοι Προφῆται munus obibat.

Στρατηγὸν τῆς ἑώας·.) Στρατηλάτην ſcribit Theodorus Lector, Baronius Comitem, Petavius Ducem Orientis expoſuit.

Πλῆθος ὁ Γοτθῶν·.) Quod Fullonis artem vere exerceret Alexander Secun. de S. Bartholomæo apud Surium. De ejus geſtis Theodorus Lector.

Φύλακτον ἑαυτῷ τῶν ἱερατείων·) Ne tamquam criminis reus Epiſcopi dignitate exauctoratus haberetur. Cui namque facros honores ob admiſſum aliquod ſcelus Eccleſiaſtica cenſura detrahebat, eumdem pariter officii munere mulctabat. Hinc illæ phraſes apud Joannem Morinum Eccleſ. Exerc. lib. 2. cap. 13. sequales: a Sacerdotio & miniſterio deponi, honore privari, officio & dignitate moveri, ordinum exercitio & honore abdicari. Voluntatis ieaque placito, non Canonum rigore abdicatus, Epiſcopatus ſede alienus, Sacerdotale ſibi referat munus. Hæc eadem ad verbum Theodorus Lector. Plura Morinus lib. 4. de Adm. Pœnit. capp. 12. & 14.

Ἰωλιανὸς δὲ τὸν ἐπίσκοπος·.) Ordinatio tamen Juliani in annum uſque quintum differri pag. ſequens docet.

in Africam , cum hoſteque congredi omnino cogitabat , tanta ipſius exercitus admiratione , ac voluntate ob eius virtutem , ut in ſpem venerint certam omnes brevioris æſtus per eum poſſuros. Verum ex morbo paulo poſt decedente , ab inceptis deſiſtere , &c. quem tamen a Recimere occiſum concordibus ſcriptis Hiſtoriei reliqui profitenrur.

Edit. Pariſ. pag. 578.

Ὁ δὲ ἐραστὴς ἐβόα. Πάτερ ἀκούσον.) Ita codices cuncti : quibus liceat adverſis lego πεφιλῆσθαι Πάτερ , ut ſit ſenſus , Ducem exercitus ſub Majoriano , eo mortuo , ſtetiam Goditanum trajeciſſe , & exercitum in Africam tranſmiſſum in Hiſpaniam revocaſſe. Quis enim alias hujus loci ſenſus , niſi forte de Liguria loquuto non Πάτερ , ſed Πάδον ; *Padum* fluvium ſcribere propoſitum fuerit Auctori.

Ἐν τούτοις καὶ ἐχρημάτισεν.) Eudoxiæ junioris mortem tangit auctor vitæ Euthymii apud Surium 20. Januarii.

Pag. 82.

Λέων ὁ βασιλεύς.) Leonem Juniorem a Seniore deeimum ſextum Imperii annum numerante , coronatum ſcribit Jornandes de Temp. ac Regn. ſucceſſione , ultimum tamen ejus vitæ exiſtimat.

Μετὰ δὲ τὸν Ὀλυμβρίου ὑπατεύσαντα.) Errantis Procopii veſtigia nuper animadverſa ſequutus Auctor , alia hæc ex Evagrii lib. 2. cap. 16. deprompta ſubjicit.

Μετὰ ἔτη. ἑπτὰ.) Paulus Diaconus Evagrii , & Theophanis eum imitati correcturus , eorum annos ab Urbe condita 1226. Auguſtulum a pere Oreſte Imperatorem renunciatum teſtatur : ac deinceps novos Imperatores creatos ſcribens , ab Urbe condita annos haud amplius obſervat : quod in Auguſtulo Imperium Romanum deſiiſſe ſenſerat. Jornandes de rebus Get. a conditu Urbis ad Auguſti imperium annos 709. ab Auguſto ad Auguſtuli deceſſum 522. numerat. Summa 1231. annorum.

Ἐπὶ Ῥωμαίων.) Pecavius lib. 13. de Doct. Temp. ad annum 5187. & 5188.

Οὗτος τῷ πρώτῳ.) Evagris citatus. τῶν μὲν βασιλέων φασκόντων ἑαυτὸν ἄνδικον , ἑτέρων δὲ φασκόντων. *Imperatoris nomine repudiato , regem ſe appellavit.* μὴξ rex eſt dignitate minor Imperatore , Βασιλεὺς Imperator.

Ἡλίου κατέλυσε.) Chronicon Alexandrinum ante annos quinque prodigium menſis Novembris 11. accidiſſe teſtatur.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει.) Convenit Evagrius lib. 2. cap. 17. de Leonis Senioris anno , ſeptemdecim nimirum Imperaſſe : Imperium vero depoſuiſſe , & Leonil nepoti reliquiſſe ipſe ſolus aſſerit.

Ἰδιωτεύσας ὡς.) Ita Chronicon Alexandrinum , quod de Leone Juniore ſubdit. ἄνους Λέων ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρὸς τῆς Ἐυφημιανῆς Ἀρκαδίου , ὡς φασιν οἱ αὐτὸν ἀναγεννήσαντες Ζήνωνι Σεβαστοκλέους , ἢ Πατρικίου ἀνεψιῷ πατρικίῳ (lege πατρίκιον) ὑποβολικὸν ὄντι ἢ κερκελὶ τὸ αὐτὸ Ζήνωνι · ἡ μὲν βασιλεὺς Λέων ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ ἰδίου ἐγκατὸν (lege ὑιὸν) ὀλίγον χρόνον. ἢ τῷ ιε'. μῆνι ἢ αὐτὸς ὑπατεύσας ἀρχιστόνως Λέων ὁ τοῦ μὲν Δίου τῷ ἢ Νοεμβρίῳ ἐτελεύτησεν. *His Leo a ſuamet matre Nobiliſſima Ariadne manitus , ut curatet ſe a Zenone patre Magiſtro militiæ , & Patricio , pro Imperatore eſſi , impoſuit diadema regium capiti Zenonis: & imperavit Zeno Codiſſeus Iſaurus cum filio ſuo Leone exiguo tempore. Leo quippe undecimo Conſulatus ſui menſe , menſe Die ſui Novembri , morboc timtus eſt.*

Ἔτει ιβ'. καὶ μῆνι ϛ'.) Malchus Sophiſta apud Photium codice 78. Menſe vero Februario , indictione 12. promotus Zeno alterius indictionis anno 14. menſe Aprilli ineerit. Chron. Alexandr. De Barbaris Romanum Imperium incurſantibus , & Zenonis vitiis Evagrius lib. 3. cap. 2. & 2. Svidas V. Ζήνων.

Pag. 83.

Προτείνων δὲ τὴν ἀγωνίαν.) Conſul eo anno extitit ex citato Chronico , & trabea Conſulari ornatus munera in populum publice ſparſit : quod ſæpius apud Auctorem eſt τὰ φιλοτιμήματα.

Βασιλεύσας δὲ ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ.) Evagrius lib. cap. 3. Jornandes de Regn. & Tempor. ſucceſſione. Chronicon Alexandr. ad Zenonis annum 3. Malchus Sophiſta , & Candidus Iſaurus apud Photium codd. 78. & 79. & Theodorus Lector lib. 1. Collect.

Ad Theophan. Notæ.

Διὰ τύπου.) Τύπου editio *univerſalia* , *Canones* , *regulas* vocant Græci recentiores , eos de quibus hic mentio , ἐγκυκλίους συλλαβάς , Evagrius cap. 4. ἐγκυκλίους ἐπιστολάς. & ἐγκυκλικὰς Nicephorus. Auctor ipſe τύπον γενικὸν interius ſcribit.

Ὀχήματος δεῦρ.) Quod pro more foret , vel curru vectos , vel jumento aſinove inſidentes Patriarchas , litanias ſive proceſſionum preces celebrare. Recolenda quæ de S. Proclo ſuperius lecta. Theodorus Lector legendus.

Ὁ Πέτρος.) Didio vocandi ſignificatu accipienda. Hinc Cedrenus vocative Πάτερ. Non minima Scriptorum pars inter Græcos a Cyrilli Celeſtini Papæ Romani in Concilio Epheſino Legati temporibus Patriarcham Alexandrinum Papæ nomine remunerandæ Cyrilli pietatis , & in eodem Roman. obſequiorum gratia compenſandorum ſcribunt fuiſſe donatum. Tanti privilegii penes ipſos ſit fides , quæ Nicephoro lib. 14. cap. 34. auctoritate nutat. ἐξὸν λόγοι, inquit , καὶ τὸ τῆς μητρὸς ἐνίεσθαι ὀλιγάκις , καὶ τὸν τοῦ Πέτρου προσηγορίαν λαθεῖν , ἢ τὰ εἰσηγμένα κρατῆσαι συνιέναι δοκεῖν. *Ex quo tempore fama eſt* (mihi certe fabula) *Mitram illum , & Papæ appellationem , atque ut univerſi orbis judex appellaretur . acceppiſſe* . Fabula , inquam , inſulſiſſima . Athanaſius enim Cyrillo prior ſeipſum Papam epiſtola ad Antiochenſes ſcribit . οἱ ἐπισκοπικοὶ θρόνοι, ἢ τὰ Πέτρου Ἀποστόλου, ἢ οἱ παραπτυχόντες σοὶ αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. *Quæ epiſtolam ſcripſerunt , ſunt iſti : Papa Athanaſius , & qui cum illo Alexandriæ fuerunt* . Præceſſorem Alexandrum Papam compellat Alexandrinus Clerus apud ipſum Athanaſium , & Epiphanium Hæreſi 69. Μακαρίῳ Πάπᾳ, ἐπισκόπῳ ἡμῶν Ἀλεξάνδρῳ, οἱ σὺν αὐτῷ, καὶ οἱ ἄξιοι. *Beato Papæ Epiſcopo noſtro Alexandro Presbyteri & Diaconi , in Domino ſalutem* . Et in epiſtolæ proceſſu . τὸ μεμφόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πάπᾳ λέγοντα ἐν τῷ ἴδιον τὸν ὄρον . *Quid expoſtulabili eum Alexandro Papa ex patre ſilium aſſerente ?* Hieroclam , vulgarius Heroclam ea appellatione primum quondam ſalutatum ex Ecchelenſi Chronici Orientalis pag. 115. obſervo . *Heroclas primus fuit , qui eo nomine cognominatus eſt* . Etiam Ethnici jovem πατὴρ ἀνδρῶν Πάτερα diserunt. De voce Πάτηρ, & duplicato ο Πάππας Svidas .

Pag. 84.

Μελετωμένους τὸν θρόνον.) In ſtupendi ac plane infoliti luctus ſignum . Nigrum quippe colorem ſuis in officiis Eccleſia Græca reſpuit ; quo non niſi album , vel per quadrageſimam purpureum admittere ſolita eſt . De Eccleſiæ illius coloribus ad Euchologica diſſeruimus .

Pag. 84.

Παρῆσαν δὲ ἐνεφανίσαντο.) Hæc a Procopio mutuata lib. 1. de bello Perſico ſtatim ſub initium : qui Hunnos iſtos Euthalitas appellat , mores & genus deſcribit , ac demum Perozam (ſic eum voc at) ad Orieutem converſum (Euthalitarum rege adoratum ab eo ſe exiſtimante) ex Magorum conſilio Solem adoraſſe .

Τὸ κοινὸν καὶ θεῖ μισεχῶν.) Evagrius lib. 3. cap. 7. Theodorus Lector .

Pag. 84.

Τὰς λεγομένας Λιβυκὰς Οἰάσεις.) Quos anno præcedente Auctor Nepthalitas , Euthalitas Pal. cod. Νεφαλίτους vocat Procopius memoratus : eo quod *ſoli Hunnorum alibi ſint , neque item fodi alperim , neque ferarum modo , velut alii quibuſdam , ſed ſub ædibus ſubterraneis habitent* . Ἔστι γὰρ μεγάλα καὶ ἀνθρώπων πολὺ τὸ Περσικὸν ἐν Βαρβάροις ἔθνος. *Ergo vaſta magnique ſunt Perſarum in barbaris regio , & plurimum ſolum* .

Ἰλλοι καὶ Προκοπίδιος.) Leguntur iſta ex plurima parte in Chronico Alexandrino ad annum Zenonis 4. & 10. Quædam indicant Theodorus Lector in Collect. Evagrius capp. 8. 11. 12. & 24. Procopius de bello Vand. lib. 1. Malchus , & Candidus.

Pag. 377. Pag. 85.

Photii cod. 78. & 79. Jornandes de Reg. & Temp. successione. Svidas V. Ἀμμόνιος, Procundum Chronicon Alexandrinum, Trocundum Baronius Pronundum, Peyrez. Tricundum.

Εἰς ἐπ᾽ αὐτῷ σν.) Λωμπαδάριοι vocat Chron. Alex. *Sleumium* Jornandes.

Σωμφωνεῖ δὲ τάξει.) Cunĉti codd. legunt συμφέρ᾽ numerum multitudinis.

Ἐν τῷ σίνῳ.) *In sella, seu subsonio* loco. Supra etenim σιρικεδίῳ elevare Zeno promiserat. Nota sequens locum clarius illustrat.

Ἐκβάντος τοῦ κοχλίου.) Ex Chronici Alexandrini verbis ad Constantini annum 23. lucem hæc mutuantur. Πελαγίου μέχρι ἑτοίμου κλοσίου τοῦ ἱππικοῦ ἐξ οὗ ἀνέβαν ἀπὸ τοῦ τοκαστικοῦ τοῦ καθίσματος τοῦ ἱππικοῦ ἐξ οὗ λεγομένου κοχλίου. *Regium amplum prænime circum conditi, & ascensum a Palatio in circi tribunal (* σίνον super dictum) *per spatium Cochleam vocatum exynxit.* Ad Chronici Alexandrini instar Pal. Barb. & Peyrez. codd. scribunt τὸν κοχλίαν. Ex illius porro auctoritate locum hunc tonsum interpolo. ἐφ᾽ᾧ τε ἡ κοχλίας τὸ πανικτὸν ὑπερχύτοιτο τὸ ἱπποδρόμιον.

Ἐχμαστάσθω.) Locus interpolatus.

Ἐχέσεντο συσμοὶ φοβεροὶ.) In annum Zenonis 13. submovet Chronicon Alexand. ἔτει δὲ, inquit, ἀπὸ διπλώσεως συμφ. ΚΠ. τοῦ ἐδάφους αὐτῶν τοῦ τε νῦν λεγομένου Ἱππικοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τὸν ἄξονα ἕως τοῦ Ταύρου. *Rursum CP. irato numine labem accepit a terræ motu secundo Gorpiæo Sept. 26. spatio prope usque ad Taurum.*

Στάθμοι δὲ ἀνέβη κουβ.) Hunc Evagrius tacet lib. 3. cap. 10. & cum Stephano Juniore mox secuturo confundit : Nicephorus in Chronico ad Theophanis mentem exprimit ; & Baronius ad annum C. 479. male intelligit : de quo iterum sermo.

Pag. 87. Ἐδιδάχησε Τρωϊλίου.) Ex Evagrii lib. 3. cap. 23. translata narratio : nonnihil ex ea delibat Malchus Sophista apud Photium cod. 78.

Μαμμιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίου.) Theodorici festione & letho relatis lib. 3. cap. 24. Evagrius sequenti cap. 25. Marciani tumultus aggreditur referendos his verbis : κῷ σαῦτα διατελοῦντι φασὶ Σιλβῖνα Μαμμιανὸν, &c. Ita Theophanes anno superiore de Theodorico narrationem exequutus, aliam, quæ a Marciano res gestas explorat, hoc anno suscipit texendam : quam Marcellino affentiens Baronius ad annum Zenonis octavum refert. I. C. anno 481. num. 1. & 2. Reliqua in Theodoro Lectore videnda lib. 1. ad calcem.

Ἐβασίλευσε Ἰαῦρ.) Evagrii caput 27. ex Eustathio Syro brevem de Illo narrationem inftruit, quam ad ejus exemplum fuperioribus annectendam judicavit Theophanes.

Σχολάρχων.) Schola, ordo militantium eft : & qui per diverfas cohortes gradum faciunt, per Scholas promoveri dicuntur. Fuerunt undecim Scholæ Palatii cuftodiæ deputatæ : novem armatæ militiæ ex Armenis feleĉtæ, & inermes duæ. Scholares funt in hujufmodi turmas recenfiti. Arma jaĉtabant & miliaria : verum Palatii deliciis enutriti, molles & imbelles ad oftentationem armis geftabant, & militiam profitebantur ; fi modo majus ftipendium fumerent contenti. De illis plura Svidas & Meurfius V. Σχολάρχαι. Pancirollus in Imp. Notitiam cap. 63.

Σκανδάριον.) Ceĉrenus ὁ σωμασχολαζόμενος. *Satelles nudo fpatha armatus*

Pag. 88. Καμηλαύκιον.) Καμηλαύκιον pronunciant moderni. *Pileolus* internus capitis fummitatem folam, vel nonnunquam etiam aures circumtegens : hujufcemodi ab Illo aflumptus, quo abfcifſæ auris defectum occultaret. πιλίδιον, σκιάδιον, uno verbo *Calotta*.

Στρατηγὸν τῶν ἐώων πάντων.) Qui Præfectum Prætorio Orientis jam forfan antiquatum referret.

Ὅσα μὴ βαίνει σανίς.) Præter duos per Ægyptum alii fex *Duces* Orientem tuebantur : fcilicet Palæftinæ, Arabiæ, Phœniciæ, Syriæ, Euphratenſis, Ofrhoenæ, & Mefopotamiæ. Hi eum a Principe probarentur, Illi arbitrio a Zenone funt relicti. Pancirollus in Notitiam Imperii.

Στηριάνου τοῦ ὑποτυράννου Ἀντιοχείας.) Petro Fullone Stephanum fucceſſorem a prioris affeclis Antiochiæ neci crudeliter traditum, & hujus locum Calendionem exceptiſſe fcribit Evagrius lib. 3. cap. 10. Poſt Petrum Fullonem duos nomine Stephani, primum annis tribus, alterum uno fedem Antiochenam tenentem recenſet Nicephorus in Chronico, quos Calendionem ſequutum aſſerit. Baronius Nicephori ſententia ad annum 479. num. 2. memorata, ad annum deinde 482. num. 1. in Evagrii geminum hunc Stephanum non diſtinguentis opinionem tranſit, & omiſſo Seniore, Juniorem, quem priore loco Fullonis ſucceſſorem nominavit, poſteriore a Calendione exceptum manifeſte profitetur : atque ita ſolo Seniori nomine recenſito, annos in Pontificatu nullos, locum nullum aſſignat, Juniorem tribus annis ſedem tenuiſſe, nullo teſte contentus aſſerere. Theophanes porro Nicephori Patriarchæ auĉtoritate ſultus unum ab altero diſcriminat Stephanum, huncque ano folo Eccleſiam adminiſtrantem, & Juniorem extitiſſe, & Calendionem præceſſiſſe teſtatur.

Κωδωνίσται.) *Larvatos* tintinnabulis *κώδωσι* ſpectatores ad riſum moventes, κωδωνίστας vocant recentiores Græci.

Πανσεβάσιον.) Primus poſt Patriarcham Metropolita eſt φανεῖσθαι.

Ἐκπεσοῦσιν ἐκ Ἰωάννου.) Evagrius lib. 3. cap. 12.

Ὁ δὲ Πατρίκιος Ἰλλοῦς.) Candidus Photianus ad codicis 29. calcem. Evagrius lib. 3. cap. 27. Theodorus Lector lib. 2. Jornandes de Regn. ac Temporſucceſſione.

Pag. 89. Κατελαβόντων τὴν σκηνὴν.) Tres codices, de quibus Variæ Leĉtiones ita ſcribunt : correĉtius κατελάβοντο.

Τραγανιώτου.) Taraficonſium vocat laudatus Candidus apud Photium ; Aricmeſum Evagrius lib. 2. cap. 14. Codioſæum Chronicon Alexand.

Εὐάλιος ὁ Λιόντιος.) Evagrius lib. 3. cap. 27. Theodorus Lector lib. 2.

Μίλων Ἰωαννᾶ.) Barb. addit ἐν. Pal. cum Peyrez. κζ.

Τῶν τὰ λογικὰ πόνων.) Quam ſtudioſe præſigilis ſe addixerit, & prohibitas exercuerit artes, fuſiſſime exponit Svidas. V. Πανσοφίστου.

Τὸ Πέρσικὸν Μαγῶν οἱ σοφοὶ καλοῦσι.) Joannis ejectionem, Mongi intruſionem, & Zenonis Henoticon ad verbum exhibet Evagrius lib. 3. capp. 12. 13. & ſeq q.

Ἐδιδάχησε ὁ Ὀνωκάμηλος.) Theodori cum Valame- Pag. 90. ris filium præſente anno Zenonis undecimo in Italia regnantem memorat Chronic. Alexandr. Ejus in Italiam expeditionem in annum Zenonis 15. Marcellinus, & Marius rejiciunt. Ejuſdem decimo quarto præcandi libidine pulſum Thraciam armis infeſtaſſe, auĉtor eſt idem Marcellinus. Hoc itaque Zenonis undecimo cum Joanne Scytha adverſus Illum, & ejuſdem rebellionis ſocios expeditum confentit Petavius lib. 13. de Doct. Temp. Ejus educationem, dum CP. obſes ageret, ad patrem regreſſum, Conſulare munus, cum Zenone ſocius, arma in Thraciam illata, in Italiam, ſive propio animi propoſito, ſive Zenonis eum timentis conſilio ſuſceptam profectionem, & exitum de varia ejus certamina deſcribunt Procopius de *Edit. Paris.* bello Gothico ſub initium, Jornandes de Regn. *pag.* 380. ac Temp. ſucceſſione, atque iterum de rebus Geticis lib. verſus finem. Tempora & annos obſervant Marius, Caſſiodorius, & Marcellinus in Chronicis.

Οἱ τὸν ἀπατηλὸν ἐπίσκοπον.) Evagrius lib. 3. capp. 18. 19. & 20.

Πέρσ. ὁ Γραβὰς τὸ β. ἔτη γ'.) Annorum trium ſummam huic omnes codd. attribuunt, cujus annifigillatim enumerari ad quatuor aſcendere comperiuntur. Vide pag. ſeq. Barb. codex, qui tres recenſet, ſecundum repetere non veretur.

Ἐκδίκει Σαμψίτ.) Libellum Felicis ad Acacium habet Baronius ad annum C. 483. num. 46. & 47. quo Defenſoris iſtius nomen promit. *Ad quam*

rem, inquit, *de collegio nostro fratres & Coepiſcopas noſtros, cum quibus illum a latere noſtro fidelisſimum Felicem Defenſorem S. Eccleſiæ Romanæ ordinatione direximus.* Εκδικει itaque Defenſor eſt, qui Eccleſiæ jura, ſtatuta & privilegia ſarta tecta conſervat & defendit: unde Defenſor Eccleſiæ hic idem Felix scribitur a Liberato Breviarii cap. 18.

Pag. 91. Τῶν δὲ ὑμῶν πεμθέντων.) Legatos injuriæ hujuſmodi Conſtantinopoli paſſos teſtatur Liberatus in Breviario. *Item eſt CP. & præſidii Epiſcopi in cuſtodiam ſunt redacti, chartis ſublatis, ne Catholicis, quibus ſcriptum fuerat, redderentur. Quos iterum poſt hæc Acacius de cuſtodia ejectos ſecum feciſt proceſſere, ut quaſi confirmato Petri Sacerdotio dimitteretur.*

Πιέρε ἐτῶ γ'. γ'.) Palladium ejuſque annos decem annotat hic Peyrez. collatum Palatino, imo annum ejus primum & decurrentes deinceps incipit numerare.

Ἰωάνῃ Λαόρτου.) Jornandes de Regn. ac Temp. ſucceſſione. Theodorus Lector lib. 2.

Κοντὲς.) Habet Jornandes *baſtilia*.

Πλησιον τὸ Σωσῖε.) Ad Baroeale CP. latus portus eſt, ultra quem regio oppoſita Pera vocatur, quia πέραν τὸ λιμένος, & inferius Galata a Ladis copia inde in Urbem depor ata, cujus ab optimis ficubus ibidem naſcentibus τὸ Συκῆ, antiquum nomen. Juſtinianam quoque dictam obſervat Stephanus de urbibus. Plura Pancirollus de 14. regionibus Urbis CP. ad Notitiam imperii, & Gyllius in Topographia CP.

Ὁ δὲ Ζήνων τῷ βαϛῖ Ἀκακίε.) Hiſtoriam Acacii omnem nobis pene incognitam teſtatur Photius codice 52. a Baſilio Cilice diligenter ſcriptam, quam periiſſe, vel adhuc intet pulverem & blattas latere dolendum.

Ἀπεσταλκόειν.) Mandata Principum, & Pontificum *Reſponſa* quondam dicta: qui deferebant nuncii, *Reſponſales*. Illa Græcis ἀπαντήσεις. iſti Ἀποκρισιάριοι.

Τὰ ἀκόλουθα.) De quo Menæum ad diem Julii 19. Menologium Sirleti ad diem eumdem. *S. Dius ſub Theodoſio III. CP. Monaſterium ædificavit multis pecuniis ab Imperatore ſuppeditatis, quibus opus ipſum perfici poſſet.*

Ἐν τῇ ἐρωτήσει τὴ ἐκθέσεως.) Liberatus in Breviario cap. 18. *Datis Acacio hujuſmodi litteris, eas non ſuſcepit, patrocinio fultus Imperatoris: ita ut cogerentur, qui eas detulerunt, per quemdam Monachum Acœmitenſem ipſam ebortam damnationis, dum ingrederetur ad celebranda ſacra, ſuſpendere in ejus pallio, & diſcedere. Qui tamen uſque ad mortem patrocinante Imperatore remanſit ſacrificans. His provenientibus, & Acacio permanente in Petri communione, ſeparavit ſe quidem Sedes Apoſtolica a CP.* Ultima hæc Theophani adverſantur. Videndus Evagrius lib. 3. cap. 20. & 21.

Καλῆδιον ὑπάτευσεν Ἀντιοχείας.) In priores annos, quibus adhuc Sedem occupabat Calandion, fuerant hæc a Theophane revocanda: de quibus ad verbum Theodorus Lector lib. 2. Collect. petitas a Zenone Euſtathii reliquias, & Philippis Macedoniæ evectas ſcribit.

Φρικίλλα τρωμέλιον τὸ ἐπισκόπε.) Quadrimeſtrem ponit ejus Epiſcopatum Evagrius lib. 3. cap. 23. de eo quoque Liberatus in Breviario cap. 18.

Pag. 92. Πέτρο ὁ Μάγερ.) Petri Mongi mortem Euphemii primordiis ſolerter adjunctam ex Evagrii lib. 3. cap. 2. auctoritate colliges. Athanaſio ſucceſſori annos 6. dies 223. aſſignat Ecchellenſis.

Ζήνων δὶς ὁ βασιλεύς.) Annus ſuperior, quo tyranni extincti, quemque Calandion ultimum numera vit, commodius iſta excepiſſet. Hiſtoriam itaque non Chronographiam Auctor hic exhibet.

Πέτρ. δὶς ὁ Γναφεύς.) Hæc rurſus propria ſede remota, & Palladii ætati incongrue adnexa: de quibus Evagrius lib. 3. cap. 16. Alexander Monachus apud Surium 12. Junii.

Ζενωνὶς δὶς ὁ βάϛαξ.) Recitantur hæc per Anaſtaſium Diaconum in poſteriori Nicæno Concilio ex Theodoro Lectore, quo tempore ejus hiſtoria integra habebatur.

Εὐθύμιος ὁ ἁγιοκλήτωρ.) Fidem ejus illibatam, & ingens pectoris robur laudat Baronius ad annum C. 492. num. 9. licet a Gelaſio Pontifice communionis cum Acacio habitæ reus ex Gelaſii ad ipſummet epiſtola convincatur.

Συναγωγῶν.) Inter Scholas Palatii cuſtodiam nactas duas fuiſſe inermes ſuperius diximus. Erant iſtæ agentium in rebus, & Silentiariorum. Hi Præſecto cubiculi ſubditi, ad ea quæ quietis erant, in Palatio erant deputati, ait Procopius de bello Perſico. Pancirollus in Notitiam imperii capp. 62. & 63.

Ἐπεχείρησεν ὁμόν.) Svidas. V. φανῆναι. Ἀνασάσιος Σπαρτιάτης ὁ μετονομα βασιλεύσας ὑπὸ Εὐφημίε Πατριάρχε ΚΠ. καθὼς μοι κατεσκεύασεν μετὰ τῶν ὑφειλόντων. ὃ ὁ Εὐφήμιος μὴ φανῆναι κάμνε αὐτὸ· ἢ ὁτ τῇ ἐκκλησίᾳ συμέζοντα τὰ αὐτὰ φρονεῖ, ἢ μαὶ ὅλως ἀνέβαλεν αφὶ τὸ ὄφελος τὰ ἀκκρατήμια· οἱ γὰρ τοῦτο φοβέμενοι, ἀκτιμωσ ου Θ᾽ κάμλω σοὶ ὁ ἄμμος οὐ δρμιεῖ ἄλυσιν τοῦτ᾽ ἢ χάνυμας ἀγαπᾶτε γὰρ Θ᾽ ἀπ᾽ αὐτῆς ἐδέξατο. *Anaſtaſius Silentiarius qui poſtmodum imperavit, ſub Euphemio* (ita ſcribunt nonnulli, de quibus Variæ Lect.) *Patriarcha, ſuggeſſu ſibi parato, cum quibuſdam conventum ſeparatum agebat. Euphemius autem, minis etiam adhibitis, cum alloquitur. Aut Eccleſiæ, ſi eam frequentes, ſenſum ſuſcipe: aut certe ab ejus ingreſſu omnino abſtine, ne rudiores in errorem agat. Sin aliud feceris, abſciſſe cunæ, ſeditionibus populi publice te traducendum committam. Ab eo tempore quievit: opinionem quippe Eutychis defendebat.*

Ζήνων δὲ ὁ αὐτοκρατωρ.) Ex Chronico Alexandr. hæc ferme ad verbum deſumpta ſin hunc eumdem annum. Qui tamen hic Μακεμάτε, ibi Μακεμάτε ſcribitur.

Πατρίκιος δὲ γενόμενος.) Ex eodem Chronico, quæ hic deſunt ſupplentur. Ἐ τοῦτο ἀκόλουθ ὁ βασιλεὺς Ζήνων σωμάτων τ Πατρίκιον Πλάτωνα τὸν ἀπὸ Σαμτιμοῦς πολεμάρχης, ᾧ ἐπέδοτο τὸ τῶν Παιτρικίων ἀξίωμα· ὃ ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ. Inferius mortis genus exprimitur τὸν ἐν τῷ ἀγῶνι. Inferius iterum, qui hic Τυπηρὸν, ibi Ἐυπερχὸν τῆ Πρωτοκώνων dicitur.

Ὁ δὲ Τυπηρὸς μεθὼν τὸν τῦτο.) Subdit Chronicon. καὶ ὅτι μετενεβλήθη ὑπὸ τὸ βασιλέως ὁ τυμβήγετο ἀφ᾽ τὸ μεγάλε ἐκκλησίας ἐπὶ τὸν ἅγιον Εὐφήμιον ἐν Βυζαντίῳ ἐν ᾧ κατατεθῆναι τὸ ἐν ἀγίοις, πλὴν ὅτι τὸν ἐνεγκεν ἐκ τὸ ἁγίε Εὐφημίε ἐπὶ τὸν ἐν τῷ Κπ. ἐ ἐμπεν ἐπὶ τὸν, ὃ ἐφ᾽ ὧν τυμβή διατέτε.

Προβιβασθὲν ὑπάτευσεν Παλαιστίνε.) Ad annum superiorem pertinere iſta. Evagrius lib. 3. cap. 23. Vide præcedentis anni Canonium.

Παῖδα μὲν γὰρ κατελιπεν.) Perperam Zenonis ſi- *Edit. Pariſ.* lium ejuſque pravos mores recenſet Svidas. V. pag. 581. Zenon: ubi & de ejuſdem morte. Confirmat Evagrius Auctoris dicta lib. 3. cap. 29.

Ἀκρητὸν ἐγχορεῦσαι διολογίαν.) Anaſtaſius ſecundus Imperator a Patriarcha redimitus, primus profeſſionem fidei exigitur: de quo Evagrius lib. 3. cap. 32. & Theodorus Lector lib. 2. Vox ἀκρατὸν vice. ἀσεβῆ in textu interpolato corruptæ Græcorum loquelæ argumentum: juxta quam haud verbo, ſed præpoſitioni (ſi compoſitum fuerit) præfigunt augmentum.

Καὶ ὅτω τυβλὸς ὢν αὐτὸ Ἀμμᾶν ὀνόματι.) *Simul Imperator, & martius innotuit*; ait Jornandes de Regn. & Temp. ſucceſſione.

Pag. 92. Ἀνὸ Ἀδὰμ.) Comparandus iſtis Evagrius lib. 3. cap. 39. & quæ ſcripta ſuperius ad operis titulum, & pag. 1.

Πιζιμικρὸς.) De Regis iſtius Perſarum nomine Variæ lectiones conſulendæ.

Τὸ διόρυγματον.) Evagrius lib. 3. cap. 39. *οὗτος ὁ Ἀνασάσιος τειχίζει τ Ἐπίδαμνον ἔχωτ, διόρυγμα τῆ προτερήματι. Hic Anaſtaſius patriam habuit Epidamnum, Dyrrhachium nunc vocatam.*

Τὰ διόρυ. Zonaras in Anaſtaſio. Διὸ καὶ χαλκοῦν τοῦ Ἀναστάσιε, ὃν ἐ τοιχίοι ἐκάλουν ἔχε τὸ κέρας ἐφ᾽ ὁδοκλώσῳ· τῆ μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖμα μετέτρεπε· ἡ γὰρ μαὶ φοὶ τὸ χαλκότυπον ἐχωνεύετο. *Dicori porro nomen ex eo habuit, quod pupillis oculorum fuit diſſimilibus: altera*

nigriore, altera ad glaucum declinante.

Πεσὼν δὲ τῷ Γενφίου.) Mortuum anno superiore præcidavit.

Ἐσφαγμένοι δὲ ὑπὸ Κπ.) Evagrius lib. 3. cap. 30.

Περιστᾶσι δὲ τὸν ἀκοιμήτων.) Πανὶ οἱ κοιμῆται, quasi ἀκοιμήτων ἔχων interpretatus sum. *Alexandriæ fecerat illum Oeconomum*, reddidit Anastasius. Quæ mollior, & aptior verbo, Lector judicabit. Nicephorus lib. 16. cap. 26. τὰ ἀκοιμήτων exponit *Sepulcrum*.

Τὸν ἐν ΚΠ. Ἰατρίμου.) Iauri gens agrestis ad Taurum montem latrociniis assueta. Eam Zeno Imperator, tum ob genus, tum ob auxilium ab ea acceptum, charam habuit inter provincias reliquas, & plurima voluit auctoritate CP. pollere. Candidus Photianus cod. 79. Sozomenus de Isauris lib. 8. cap. 25. Bellum in eos motum hoc anno scribit Marcellinus Comes: de quo Theodoretus Lector lib. 2. & Jornandes de Regn. ac Temp. succes.

Νουκίγγων.) Lilingem pronunciat citatus Jornandes.

Κυρτὸν.) *Gibbum* nonnulli reddunt.

Pag. 95.

Ζαμάδους ὁ ἱππ.) Zambafes dicitur Agathæ lib. 4. Biases Procopio de bello Perfico: uterque legendus. Πιζιμανοῦς, scriptum reperies pag. superiore 94. & dictionem inter Varias Lectiones emendatam.

Ἐν τῷ χοιρίζ τῶν τάλαντων.) Quinquennium teftatur Theodorus Lector, pene ἑξεκαιπλον Jornandes, ſexennium Marcellinus. Auctor quarto anno finirum videtur aſſerere.

Pag. 96.

Τῷ λαρκιάρχῃ σύῤῥ.) Lego σκρομάσιν apud plures auctores, de quo non jejune in Codinum. σύῤῥαν hic neque *reſtem*, neque *catenam* interpretabor, ſed *gladii* genus σκραμάσιον, quem Heſychius λαῖγγα, δόρυ, ῥομφαίαν exponit.

Μαστιγῶσαι ἐνυ δ'.) Alia exemplaria legunt ἐννέα. Eidem ἐνυ δ'. tribuit præmiſſum Canonium pag. ſuperiore: unde tamen bis annus primus repetatur, nec annorum octo ſpatium obtineat in omnibus codicibus ignoro.

Ἐξορισθῆ δὲ σὺν ἑτεισάντῳ.) Marcellinus ad annum Anaſtaſii quintum. *Euphemius Epiſcopus CP. fuſſo ab Anaſtaſio Principe accuſatus, atque damnatus, in exilium ductus eſt*. Theodorus Lector in reliquis conſulendus.

Pag. 97.

Ἰωάννης ἔτυ δ'.) Ecchellenſis numerat annos 8. dies 124.

Ἐπεβρυθὲ δὲ λεγιόνων Σκυνθῶν.) Σκυνθῶν vocavit ſuperius Saracenos. Eorum motum breviter perſtringit Evagrius lib. 3. cap. 36. *Arabes*, ſcribit Ecchellenſis Hiſtor. Arab. pag. 150. *in itinere, ſive ciſtitatum incolas diſcriminantur, & in eos qui per deſerta perpetuo degentur loca nullis certis ſedibus, ſed ſua tentoria ibi figunt, ubi res & neceſſitas poſtulant, pabula ſuis quæritantes armentis & greginus, quos Strabo Scenitas appellat*.

Φυλάρχῳ.) Τὸν χοιρὸς ἐπικτῶν, *regionis Principem* τὸν Φυλάρχῳ exponit Svidas: ὅτι τὰ χοιρὸς ἐκτῶν φυλὰ ὁνομάζονται. *Quod eorum vici & oppida Tribus nominentur*.

Ἀγαρὼν.) Hunc ſub Achari nomine mihi Svidas Innuit, & Oſrhoenæ regionis Principem facit. V. φυλάρχων. Agarum alium iſto longe priorem celebrat nuper citatus Ecchellenſis, a quo Agarita cum cognatio φυλὴ Theophani noſtro dicta, de quo pag. 124. Arabes porro in *Indigenas* & *Advenas* diſcriminatos, illos antiquiſſimos Noe Patriarchæ nepotes, jactan nimirum & Heber filios, qui primi Arabiam occupavere: iſtos autem, qui generis auctorem agnoſcunt Iſmaelem Abrahæ filium, vocaverunt. Utrique ut poſteros habuere nobiliores, qui ſtirpium variarum & familiarum ſe conſtituere capita, ita ſe *Tribuum ſacrum Principes* declaravere. Geneſ. cap. 25. Tribus illas diverſas, velut acies ſub tot Ducibus accurate perſtringit laudatus Ecchellenſis typis Regiis anno 1651. editus a pag. 141. ad 161. Circa Scenitas & vagos Arabes hoc unum, quod huc conſert, ex eodem obſervo. *Adverſus vagantes* & effrænes *Arabes in ſi-*

bus inſulpita hactenus videri Romanorum Imperatorum edicta, quibus ſub variis pœnis inhibetur, ne vagam illam, errantem incertamque agant impoſterum vitam. Variæ Lectiones hic non leviter prætercurrunt.

Τὸν ἐνδομυοῦντα ὑπατικὸν σωμλδὴν.) Antiqua conſuetudo in utraque Eccleſia quondam obſervata, ut ex ἐνδημιούργων, caſu in Urbem, ſive Romam, ſive CP. adventantium Collegio Synodus haberetur, etiam hodie apud Græcos retenta.

Δὶς μοῦλ', καὶ βασιλεῦσε τῇ Μαξέντιν.) De Dli tempore & Monaſterio ad pag. 91. De Baſſiani ædibus Menologium Sirleti: de Baſſiano & ædium ejus nominis fundatore Menæum ad Octobris diem 30. τοῦτο δ' ἐκτισεν ὁ Μαξέντιος τὸ ὀνομαζόμενον παλάτιον ὁ Κπ. τῷ τοιούτου διδακτῷ ἀμφιτεάτρῳ δηλονότι, ὃν καὶ τῶν κτίσαντων ὀνόματι αὐτὸ θεωρεῖται. *Sub Marciani piiſſimi imperio CP. venit, tantumque virtutibus & miraculis claruit, ut ejus nomine templum Imperator extruxerit*. Diſcipulorum numero Martronam aggregatam memorat idem Menæum ἐν παλατίῳ δὲ κτισθέντι ἐπὶ μακαρίτου αὐτοῦ καὶ ὁσίας τεμενοκτίστ τῆς ὧν ὑὸ καὶ ἁγίας Μάρτυρος. *Diſcipulorum ejus numerus ad 300. crevit: ex quibus S. Martona extitit*.

Ἐβλάβησεν δὲ ὁ Αφρ.) Ex Theodori Lectoris lib. 2.

Παλλάδιόν δὲ τὸ ὑπατικόν.) Evagrius lib. 3. cap. 23. Pag. 98.

Ὀλύμπιον δὲ τὸν Αφρικὸν.) Prodigium lectu dignum a Damaſceno Orat. 3. de Imaginibus ſcriptum.

Ἐν τῷ τεμένῳ.) Διξιμενὸς habet Damaſcenus citatus, quæ eſt *balnei lavacrum*, ceu vas quodcumque aquis recipiendis idoneum. Aquam porro Græcorum vulgus τὸ νὸ hodie vocat: olim quoque ſic dictam puto, quod aquarum Nymphæ Νυμφίδες quaſi *Aquatiles* audirent.

Ἱερέως ὄντος Διωτεχάρους.) Helenianorum Palatii ad quod balneum Curator, & balnei Præfectus a Damaſceni interprete redditur.

Ἐνταῦθα γυτίσατο.) Theodorus Lector, ex quo *Edit. Pariſ.* iſta, ſubjungit: ἐνταῦθα μέντοι δὲ καὶ ὁσὶ τῶν, πολλὰ ἐξ pag. 582. αὐτοῦ τοῦτον θαύματα τελέσαντα ὁ τοιοῦτος τὸν φιλόχριστον παναγύριον. *Quamvis antea feſtum Apollonium celebraretur, tamen ſtudio Feſti, multo amplius & ſplendidius panegyris illa celebrari cœpit*.

Φόβου ἀπορρέοντος.) Ipſis pene verbis cum Theodoro conſentit Theophanes.

Ἀνέσπα τὰ χρυσόγυρα.) Tributum auro primitus cue & argento pendi ſolitum, fuit χρυσόγυρον. Aurum enim ſolum nonnumquam, quandoque ſolum argentum imperatur. χρυσόγυρον capitibus ſingulis hominum, jumentorum, pecorum, neque canum etiam excepitis, erat impoſitum: imo ab exoleris, data criminum fœdiſſimorum licentia capiebatur. De ejus execranda impoſitione Zonaras, & Cedrenus abunde: Auctorem Conſtantinum fingit Zoſimus: ab illata injuria Chriſtianiſſimum Principem vindicat Evagrius coris duobus capitibus lib. 3. 40. nimirum & 41. relata prius 39. Anaſtaſii juſſu ejuſdem abrogatione: de quibus Baronius anno C. 330 a num. 33. ad 48. & an. 491. num. 11. & 12.

Τὰ κυνήγια ἐποιοῦντο.) Theodorus citatus. τὰ κυνήγια ἐποιοῦντο. Truculentas & horrendas circi venationes, quibus beſtiarii cum feris certiſſimo vitæ periculo pugnas inibant, Anaſtaſium compeſcuiſſe intelligo. Venandi enim exercitium, ut ſit per ſylvas, laude dignum aboleviſſe, in Anaſtaſii Principis laudem nemo cordatus morum cenſor vertet. κυνήγιον porro, unde cum beſtiis pugnam aſſimem, auctoritates iſtæ ſuggerunt. Svidæ V. κυνήγιον· τὴν κυνηγίαν, ſcribit, ἐξ ὧν τοιοῦτο δὲ βασιλεύσαντος. *In Amphitheatro violenta morte occiſorum projiciebantur corpora*: ut nimirum qui ſibi manus conſciſcerent βασιλεύσαντος, gladiatoribus & beſtiariis mortem in ſe concitantibus, poſt ademptum vitæ lumen, ſociarentur. infra: διώμοις ἐξότε ὁ κτίσας τὸ κυνήγιον ἐκτί. *Adverte ipſum Amphitheatri conditorem eſſe*. Certe venatu locus, haud in ſylvis exrrultur, nec ſtatuis & columnis, de quibus ibi mentio, exornatur, ni-

si in Circo, vel spectaculorum spatio deputato. Theopha nis supra ad an. 5870 Δωρόθεος ὁ ἐν ἀγίοις ἐπὶ τῷ βίῳ κρθεὶς Οὐάκιρτος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηρίοις παραδοθείς, ἐν τῷ Καισαρείῳ ὑπὸ Ἀρειανῶν. Sanctus Dorotheus sub impii Valentis imperio Martyrum Alexandriæ tulit, ab Arianis in Amphitheatro feris objectus. Ejusdem ad annum 5933. Χαμιδοσόου ὁ Λύχνος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τῶν Καισαρίων. Charmosinus Præfectus Augustalis in Amphitheatro in corpore percussus est. Deinde iterum V. Καισαρίς, & V. Ἀριστοκλείς μὴν ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν τῶν τοῦ μυρίου φόβου τῶν ὁ δυθὲν συγκατασπασθεὶς· ἀλλ' αὖτοι φόβου ἕνεκα ἐξ ἀπολαύσεως ἐγένοντο. Quidam ad discrepandas in bestiariis venationibus feras audacis exsiliunt, qui sub armis adversariis objecti indelicti apparuerunt. Mirumne foret in insequendis per saltus leporibus & cervis cujusquam animum laudari? Adeone cruentum & inhumanum solitæ venationis studium, ut ab Imperatore Chrysargyrum extinguente, mererentur extingui? Verandas itaque genuisit Anastasius feras, & immanes cum feris Civiti pugnas, quas Romæ adhuc exercitas eodem tempore coætaneus Theodoritchus defiet his verbis, epist. 42. Variarum Cassiodorii lib. 5. Heu mundi error dolendus! Si effert ullus æquitatis intuitus, tantæ divitiæ pro vita mortalium deberent dari, quantæ in mortes hominum videntur effundi.

Ἀρχιμίμοις.) Clarius Theodorus Lector. ἀρχιάτροις. In proposito non stetisse Theodoro & Theophani contrarius Svidas testatur V. Ἀνασάσιος. Idem Variæ Lectiones experimur.

Τοῖς τόποις.) Lacunam replent alia MSS. ἑβδόμῳ τόπῳ ἐν ἱππόμαχοι. Hanc barbarorum incursionem, ut aliam annis tribus priorem perstringit Evagrius lib. 3. cap. 36. Alias lectiones inter Varias suspicies.

Pag. 99. Οἱ καλούμενοι Βουλγάσιοι.) A Volga Scythico fluvio, ex quo & patrio solo irruptiones in Imperium Romanum fecere: Augcrius Busbequius in Itinerario, Ortelius, Volaterranus. Alia lectio βουλγαρ.

Στυλίτου παρὰ Λαζοῖς.) Saracenorum Principes Aretæ nomine, velut Ægyptiorum Ptolemæi, insignitos testatur Scaliger de Emend. Temp. lib. 2. de Ammonitis Arabibus aliter sentit Abraham Ecchellensis pag. 135. qua cum Thalabam memoret, Principem Arethæ ex ejus tribu ortum facile putaverim; adeoque non a matre sed a tribu dictum Thalabanem, qui Badicharini filius, Agari pater, Thalabitarum fuerit contribulis.

Ἐν Νικοπόλει φρ.) Hæc pene verbo tenus Theodorus Lector ad lib 2. Collect. finem.

Καζδηνοὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ.) Amidam, capta Theodosiopoli, a Cabade obsessam & captam, ex Evagrii lib. 3. cap. 38. scribunt Chronologi. Annum ex Eustathio notavit Evagrius Anastasii duodecimum, qui Theophanis a Septembri numerantis decimo tertio coincidere potest. Reliqua Marcellinus Comes Anastasii ejusdem anno duodecimo, Procopius de bello Persico lib. 1. nonnihil attingit Theodorus Lector lib. 2.

Pag. 100. Στήλαντα παρὰ τὰ βασιλεῖα.) Procopium & Marcellinum sequitur Auctor Theophanes: hunc quoad annorum rationem, alterum quoad historiæ fidem lib. 1. de bello Persico.

Βασιῶν.) Besi ad Hæmum montem, & Danubium populi. Orelius.

Pag. 101. Ἰστουσὶ γοῦμεῖν.) Circensis hic motus idem videri posset, qui in Chronico Alexandr. ad Anastasii annum 7. legitur, in quo Anastasius ipse lapide percussus. Videat Lector, & sententiam proferat.

Κέλλαρα τὸν Μάγυστρον.) Rem aliter gestam narrat Procopius citatus.

Pag. 102. Ἐπέλθοσι Ἀνασάσιον.) Ex Gyllii scriptis lib. 3. de Topographia CP. cap. 6. plurimam lucem præstentia mutuantur.

Ἰωάννου ὁ Νικομήτου.) *Clausum* vocat Ecchellensis, & Pontificatus annos 21. dies 23. tribuit.

Ἀνασάσιος ἐτελεύτα.) Eadem Theodorus Lector lib. 2. τῷ ἓξ βασιλεῖος φρὶς Πέρσες ἐπολέμουν. Et infra: Ἀνασάσιος ὁ νέος τὰ πολεμικὰ ἀγωνιζόμενος φ. χρὶ ὁ ἀρχαῖος ὄζος ἐπαλαιοποιήθη· ἐωὶ τὰ δὲ μικρὰν ἐκ τῆ παλαιᾶς ἕνεκεν ἐλκεβάρ, πολλὰ χρὶ τῶν ἐπαλαιοῦν, καὶ τὰ Μακεδόνιος ἀπαλλοτρ. sed aliique temporis nota: quæ nihilo lecius ex Persici belli annis superioribus adcripti termino facile colligitur. Elcusum porro in Cappadocia secunda Urbis Episcopum memorat Evagrius lib. 3. cap. 13.

Τὸ Ὕπαιρον ἐν τοῖς σωμάτοις.) Clarior Theophanes Theodori Lectoris dicto. ἐβὰ τοὺς γυμνήσιον ὑπὸ τὸ κοῦ νάσιον ἐν τῇ πόλει χρὶ τὸ βασιλεῖον, ὑπεύοντι ἢ ὕπαιρον ἐν πόλει ἐλκηκοῦν τοῖς κυπαῖς· ἐκάθιζον γὰρ τὸν ὑπὸν τοῖς τετράτοις σωμάτων ζῆλον χρὶ τοῖς ἐπαιρόσιν τοιοῦτον, ὅτερ λοιποὶ εἰ ἐκείνοι ὄζοι ἐγένετο.

Ἀχελῶον ἐξ ὕπνου.) Ecchellensi scribit Theodorus Lector. Ἀχελῶος legi ex eo MS.

Pag. 103. Κομιβίωνες.) Linguæ recentioris corruptio, qua conjugationis tertiæ contractorum verba haud amplius in ὦν, sed ὠνω terminatur. Sic ἐλαβῶνω, ἐκτρῶνω, χρεῶνω, vice ἐλαβάνω, κτρέω, χρεάω proferunt. Futurum deinde in ωσω formant: quare ubi Theophanes habet ἐμεῖν' κομβίωνες, prius scripserat: ἐκόμβωσε πολλοί. At quomodo? Vat. 1. lectionem nostræ χομβάπτει, ἔλαβον ἔφυγε, καὶ ἐπολέμησε τὸ ΚΠ. ἐκόμβωσεν κρὶ τοὺς πολλούς.

Ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς ἐπολέμησε.) Hæc eadem Chronicon Alexandrinum anno Anastasii 7. crranter. Bellum enim Persicum, quo posterior Anastasiopolis condita, duodecimo tantum confectum est, ex Evagrii nuper citati testimonio. De hujus urbis conditu Theodorus Lector, & Evagrius lib. 3. cap. 37. qui etiam addit. λέγεται δὲ ὑπὸ σοῦ Δαρεῖος, ὃ τὸν Δαρεῖον αὐτοῦ κατηγωνίσατο πατὴρ Ἀλέξανδρος. Nonnulli locum illum Daras appellarunt quod Darium ibidem Alexander devicerit. Chronic. Alexandr. Δαρεῖον δέρκει ἡμαυρ. Quod Darium ibidem δέρκει βοῦς percuscrit.

Edit. Paris. pag. 583.

Ἐμβόλοις.) Evagrius βασιλικαὶ τοῦ Regias portcas.

Ἀνασάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβίανον.) Discriminis haud exigui Theophanem inter & Evagrium Flaviani Antiochensis Episcopi fides fuisse dubitandum est: hoc eam integram perseveraſſe, illo corruptam penitus & extinctam afferente. Monachorum gregem haud con.emnendum suis litteris ab hæresi Flavianum vindicantium adducit Evagrius lib. 3. cap. 31. Xenaiæ inimicitias, & ex fimulatribus calumniæ, confictam ab adversariis hæreseos notam, ut a fide discelcret vim illatam, perfecutiones, minas, seditiones, mortem ipsam intentatam, & inflictam exilium narrat cap. 32. Quis tantæ constantiæ vir a sanctitatis & innocentiæ judicibus, quales Baronius, Petavius, & alii, in Sanctorum album recenseri non mereretur? In adversum rapere me molitur Theophanes, & Flavianum imbeilcm, timoris mancipium, favoris aucupem, a probis rejectum, ipsis Hæreticis ob animum mutantem & incertum, exosum, ac proprtis tandem technis multcatum repræsentat hoc, & tribus qui sequuntur annis. Utri fides adhibenda Evagrio Flaviani temporibus viciniori, ac posteriori Theophani? Auctoribus fuis innititur Theophanes: testes juratos, fenes, cum quibus de Flaviano disserit, exceptione majores adducit Evagrius. Hereticus an Orthodoxus; sanctus an impius Flavianus? Decidant alii. Sanctum prædicabo, quem sanctus Theophanes ut impium damnat? Hæreticum asseram, quem veritatis & fidei assertorem fidelis Historicus Evagrius celebrat? Utrumque abhorret animus. Ut ut se res habeat, Flavianum suo jam temporc hæreseos insimulatum mihi suggerit Evagrius: tum ubi cap. 31. Nestorianam errorem impingit Xenajas. Ut quid enim Nestorii pravitatis admisse reum accuſaret, quem solo fidei Orthodoxæ nomine potcrat damnare? Sola fidei integritas crimen erat in Flaviano: non ex Nestorii rcatu, crimen fuerat in Flaviano refundendum, quem sola fidei puritas reum agebat. Nestorianum itaque inclamabat Xenajas, quia quem Eutychianæ fuæ hæreseos conscium & adversarium noverat, Orthodoxum probarc nequibat: tum etiam

cum cap. 32. senïores, quos memorat, in Flaviani defensionem adducit Evagrius, quos certe tanto studio, quasi juratos testes non proferret, nisi Flavianï nomen in judicium trahi ejus causæ tutius agendæ providus non perfensisset. Ab omni tamen hæreseos suspicione liberasse, & Orthodoxam ejus fidem apud omnes testatam voluisse videtur Liberatus Breviarii cap. 18. & 19.

Ἠλίᾳ τῷ ἰσοταξίτῃ.) Eliæ partibus sustinendis, eidemque in inculpatæ fidei jure protegendo, in Evagrii vel calumniam vel errorem totis viribus insudat Baronius ad annum D. 512. a num. 8. ad 18. Incassum omnino: ex corruptis quippe Theodori Lectoris verbis calumnia omnis exurgit: ex integro textu summa teneatur ejus laus, & innocentia comprobatur. Theodoriani textus ex eo patet corruptela, quod Theophanes Theodotum exscribens, Theodoro contraria scribat. Vitiatus itaque Theodorus aut Theophanes: at non hic culpa scriptæ Eliam memorantia nullius erroris arguntur. Quid igitur fuisset, quam vitiatum Theodorum, & ficto ejus vitio delusum Baronium admittamus? Hoc autem pacto in Christophorfonea Eutebii, cui Theodorus adjungitur, editione Theodorus emendatur pag. mihi 187. tom. 2. Ἠλίᾳ τῷ ἰσοταξίτῃ Ἱεροσολύμων σκοτεινῶς ἐν βασιλέως σιτώνου αἱρεσίαν ἢ ἐν πίστει, ἢ ἐν τοῖς συνόδοις λωφέσαντος. Hinc δὲ συνόδου μὴν οὐ συνήρτησεν, μᾶλλον δὲ μόνος ἀνεθεματίσας Νεσόριον, & Εὐτυχῆ, & Διόσκορον, & Θεόδοτον, τὰν τε Χαλκηδόνι συνόδον ἀνεδέξατο. Eliæ Hierosolymorum Episcopo mandavit Imperator, ut Synodum Episcoporum, quos sub se habebat, colligeret, & quartam Synodum condemnaret. Elias vero Synodum quidem non congregavit: ipse vero solus Nestorium, Eutychem, Diodorum, & Theodorum damnavit, & Chalcedonensem Synodum recepit. Quidquid alias legeris, vim historiæ & ejus verbis inïert.

Pag. 104. Συνόδου ἀνοθεγχόμενος.) Lege hic, fodes, pag. fuccedentis notam poftremam.

Νικομήδ.) *Machiotam* corrupte legit Baronius ad annum D. 506. num. 16. & 516. num. 40. ex corrupto Liberati codice.

Ἐν τῷ Ἀρτεμιδείῳ.) Cantharum balneum fupra laudavit Auctor.

Μοναχοὶ τοτε αἱρετικοὶ.) Qui fuerint illi Monachi, unde progreffi, cujus gratia C.P. fe contulerint, refert Evagrius lib. 3. cap. 33.

Καὶ ἐκείνου δὲ ἐξεβλήθη ἐγχρίματος.) His atteftatur Liberatus cap. 18. ante finem.

Δόκιμος δὲ ὁ ἐπίσκοπος.) Pene verbatim jacent hæc apud Theodorum Lectorem.

Βαπτίζεται Βάϊβλος.) Vide Græcos ab antiquo paffiva recipiendi, non activa miniftrandi facramenta forma & lege ufos: de qua nos in Euchologicis. Βάϊβλας, & Βάϊβλαν in Vat. 1. ubique hic fcribi, velut proprium nomen, obferva. Idem apud Theodorum Lectorem obviam venit.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόνων.) Hæc apud Theodorum fuperioribus præmiffa.

Κωνσταντῖ Ἠλίας Ἱεροσολύμων.) Oppofitus fibi Ipfi Theophanes de Elia narrationem inftituens: hic Imperatoris auxiliaris Macedonium urget, ut Synodum Chalced. anathematæ ferat, qui linea paginæ præfentis prima συνόδου ἀνοθεγχόμενος afferitur. Si cum Palatino codice τῶ ἀνοθεγχόμενος fuftuleris; Elias cum reliquis periodi fuperius pofitæ Synodum Chalced. anathematizat, adeoque Macedonium Orthodoxum cum Anaftafio poteft hic perfequi. Lege hic ex oppofito Ἠλίαν (Eliam enim accufandi cafu Anaftafii editionis Regiæ legunt marginales lectiones) qui hic, ceu Orthodoxus ab Anaftafio vim patitur, idem loco fuperiore Orthodoxus item Synodum Chalcedon. admittit. Utrum porro τῶ ἀνοθεγχόμενος cum Palat. expungam, vel cum Anaftafii citato exemplari legam Eliam, & Ἠλίαν reponam: dubius hæreo.

Pag. 105. Σαββᾶ τοῦ ἁγιοθέλου.) Cyrillus auctor vitæ S. Sabæ apud Surium die 5. Decembris ex his nonnulla refert: fuit autem Cyrillus ille Sabæ fuppar, ac pene contaneus Anaftafii Imp. & Epiticoporum, quorum hic gefta recenfentur. De Synodi iftius anno Auctori Marcellinus non conftentit.

Ἠλίας δὲ ὁ Ἱεροσολύμων.) Iftis adverfatur præfatus Cyrillus, cujus teftimonium approbat Baronius ad annum 512. num. 16. Perarius lib. 3. de Doct. Temp. & alii, fincerum Orthodoxæ fidei defenforem Eliam iftum afferentes: de Flaviano fuperius actum. Utrumque certe fequenria vindicant: ut quid enim in judicium vellut rei traherentur, qui jam in accufatorum partes, fi vera foret hiftoria, tranfiiffent. Elias ipfe defenfionem fuam inftituit apud Evagrium lib. 3. cap. 32.

Ἀποκόπου δὲ ὀργάνου.) In contrariam mentem factum hoc vertit Evagrius cap. 32.

Καὶ τῷ Μακεδονίῳ βασιλεῖ.) Theod. Lect. excerpt. Ἠλίας ἐστὶν.) Cujus tamen varia in Epifcopatu geffa fuperiores anni demonftrant Saluftii in Cano- *Edit. Paris pag. 384.* niis defcripti tempore.

Μακεδόνιον ἀνακτίσαντων.) Quod αὐτοὶ ὑποκρίσεως ἕνεκεν ἐνέδειξαν τῇ ἐκκλησίᾳ, & τῷ ὄντι ἦν, *per hypocrifin Eccleſiæ & Epiſcopo conſentire videretur*, ait Theodorus: exin ἀφὸ δόλου τὸν γάμετα converfus, in fraudem Epifcopum abduxit. Pag. 106.

Κύμητος.) Evagrius Κέλμητος.

Μαγίστρ.) Ἡγεμόνων ἕβδ τῶ τῆς ἑῴας τάξεων. *Officium Aulæ Magiſtri*. Evagrius idem lib. 3. c. 32. Ὧ τῶν χρηστοηθειῶν τὸν τέγμωρον.) Quod ex Theodoro Lectore Auctor obfervavit ad Anaftafii annum quintum.

Τὰν Δαλματίαν μοῖραν.) Orig. CP. *ἡ μοιρὰ τῆς Δαλματίας ἐκκλησίαν παρὰ Δαλματῶν ἔκπεμπε τὸν μεγάλκε Κωνσταντῖνε. Monaſterium cui ex Dalmatia factum nomen a Dalmatio Patricio magni Conſtantini nepote conditum fuit.*

Καὶ παροικιῶν τῶ βασιλέως.) Ut Macedonius calumniam effugit, narrat Evagrius libro 3. capite 32. qui Theodori Synopfi quoad reliqua conferendus.

Τὸν ἐπίκλην Λιβοδάκλων καὶ Κέλκωνα.) Ob congruos nominibus iftis actus vocatum ex Theodoro fcribit Theophanes, quos *abſurdiſſimos impuros & ſceleſtos* exprimit Nicephorus lib. 16. cap. 26. Pramiffa vocabula varii variæ legunt. Theophanes & Cedrenus ubique Λιβοδάκλων retinent, Nicephorus Λιβοδάκλων reddit, Anaftafius Lytrobulem quafi Λιβοδάκλων legerit, Theodorus Lector Λιβοδακλίδιον: idemque non Κέλκωνα, fed Κέλκωνι fcribendum putat; Nicephoro, Cedreno, Anaftafio, Theophane primam lectionem probantibus. Quamvis autem Κέλκων, & ξυλομιμέσεις recentioribus Græcis appellerur Cynædus: tamen cum Κέλκωνι: *ſignis ita ominatis potentem ad ſervidum in Venerem* ſignificet apud Svidam, ejus lectio a pluribus probata magis arridet, & alterius vocabuli juvat expofitionem: Ex variis porro ejus lectionibus placet quæ Λιβοδάκλιδιον refert, ceu quæ τῷ Κέλκωνι fe accommodet, & præ aliis fenfum facillimum offerat. Βολβὸς, Latinis *bulbus*, ut Martialibus in Diofcoridis lib. 2. cap. 166. veteribus fuit in frequenteffimo ciborum ufu, his præfertim admixtus, quæ Veneris concilianda gratia parabantur, ut pote qui Venerem ftimulet. Quod autem ad id expetiti & commendati fuerint bulbi, Martialis in xenïis, & Columm. lib. 10. docent. Quod itaque βολβοειδέστερος *bulborum libras* excitandæ Veneri comederet Timotheus, vel κατὰ βολβῶ *bulborum* frequentius comeftorum *arca* foret ac *loculus*, Λιβοδάκλιδιον nomen potuit promereri, ac fubinde Κέλκωνι *ſignis ita ominatis* evadere.

Ἐπίσκοπος κατέστησεν.) Epifcoporum imagines in templis appeudere more receptum fuit apud antiquos. Baronius ad annum D. 511. num. 9. *Infignia* quæ Theodori interpres addit, nec in Theodori, nec in Theophanis textu adverto.

Ἰωάννδν δὲτὸν Ἀλεξανδρέως.) Huic ut Timotheo CP. Severum communicaffe teftatum reliquit Liberatus Breviarii cap. 19.

Τὸν Μακεδόνιον ἐκβάλεσιν ἐζήτησεν.) Hæc ab Auctore annuam periodum a Septembri inchoaute ad annum Anaftafii primum & vicefimum fufe narrata,

ad ejusdem vicesimum, quo Consulatum Secundinus & Felix adhuc tenebant, Marcellinus Comes brevibus duobus scripserat. *Macedonius Augustæ urbis Episcopus, licet olim Anastasii Imperatoris dolis sallacissque circumventus, pravorum testimoniis eidem accusatus, quamjam tonsum sanctorum Patrum apud Chalcedonem sancta dudum subscriptiona roboratum, eidem Principi dare difficilt, ab eodem Euchaita in exilium deputatus est. Locum Macedonii Timotheus meridiano tempore ab Anastasio Cæsare Episcopus ordinatus intrasit.*

Pag. 107. Κλεισθενίανοι τῆς Ὀνωριάδων.) De Paphlagoniæ parte Ponto adscripta, & in Honorii filii Honoriados nomen a Theodosio adepta, cujus Claudiopolis prius Bithyniæ urbs, facta Metropolis, fuse Paneirolius in Imp. Not. cap. 128.

Τῆ Εὐχαΐτων.) Alibi τῆ Εὐχαΐτοις Bithyniæ urbem prius Helenopolim, ac quondam Drepanum, ex Ortelio.

Τότε ἐ Φλαβιανὸν ἐπισθένων.) Sub id tempus, non eodem fortassis anno, quæ videlicet in annum præsenti succedentem, & in hunc ex parte incurrentem Marcellinus refert. Reliqua ab Auctore hoc anno recensita cum Evagrii scriptis lib. 3. capp. 31. 32. & 33. comparanda.

Πέτραν.) Marcellinus. *In castellum, quod Petra dicitur*: de quo Procopius lib. 2. exeunte de bello Persico.

Σεβαστοκράτορ.) Vulgari dialecto σεβαστοκρατόρισσα vice.

Ἀπὸ σωματοφυλάκων.) Sanctæ Crucis Hierosolymis asservatæ custodes σωματοφύλακες.

Ἰωάννου ἐτῶν ιγ'.) Ex codicibus cunctis, annos tamen figillatim numeranti sextus decimus excidisse comperietur.

Βιτελιανὸν ἢ γότθ.) In annos sequentes hæc a Marcellino dilata: de quibus Evagrius lib. 3. cap. 43. Hoc anno, qui Anastasii vicesimus secundus, Vitalianum seditionem movisse Jornandes de Regnac Temp. succes. lib. confirmat, bellum illud civile per annos sex ante Imperatoris obitum a Vitaliano motum testatus.

Κόμητα Θωμᾶ τῶν.) Scythæ Transfitriani, Gothi appellantur, teste Zosimo lib. 4. Aicita Romanis horum auxilia Fœderatorum obtinere nomen, ex eodem. Hinc Jornand. de rebus Get. *Defuncto Anastrico, cunctus exercitus in servitio Imperatoris perdurans, Romano se Imperio subdens, cum militæ prius unum corpus efficit, militaque illa dudum sub Constantino Principe Fœderatorum renovata, & ipsi dicti sunt Fœderati.*

Ῥέγας.) Ab *erogando* stipendia militum ῥόγα dicta.

Τριάδος δὲ τὸ σωμάτιον.) Ex istis nonnulla Evagrius lib. 3. cap. 31. Quæ pag. hæc exhibet absque comparatione, ad Varias Lect. vix intelligas.

Pag. 108. Τῆ ἁγιωτάτῃ τῶν Διὸς μοιρῶν.) Theodorus Lector, ex quo narrationem istam desumpsit Theophanes, scribit τῇ ἁγιωτάτῃ ἑ μοιρῶν τῇ Στυλίτου τυλάτα σωτῆρι. Baronius ad annum 512. hu-12 *Stadii* interpretatur, adeoque τῇ Στυλίτου Lector: ex quibus conjicere quispiam μοιλιᾷ τῷ Διὸν eamdem quæ τῇ Στυλίτου, cui camen adversatur quod scribitur in pag. 114.

Pag. 109. Ἐξόρχων ὑπτὶ ἢ μαγιστρίων.) Quis Monasteriis Præpositus in Ecclesia CP. exponit Euchologium, & Codinus nostro labore illustratus.

Οἱ τὸ βασιλικὸν τυπίδ.) Eadem ab Evagrio lib. 3. cap. ult. diversimode narrata.

Ἀλαμανδάρα δὲ τῷ θυλαρχῳ.) Legendam exhibet historiam hanc Theodorus Lector lib. 2.

Βιτελιανὸς στρατηλάτης.) Eadem Marcellinus Comes anno Anastasii vicesimo tertio & quarto, ab Evagrio lib. 3. cap. 43. & Jornande de Regn. & Temp. successi. memorata.

Pag. 110. Σκουδιτικοὶ.) Qui pluribus superioribus locis Σκεπαρνίτιοι scribitur.

Μασὶ φόλλων.) Alii φόλλαν scribunt, & masculam faciunt vocem. Follis pretium pene incertum. Vilissimum existisse Anastasii ætate arguunt Theophanis verba, singulos milites singulis follibus *vix ὀβόλῳ* æstimatos scribenti: Mihi tamen non adeo leve ut obolo, vel æri minutiori adæquandum judicem. Recentioribus Græcis φόλλαι, vel ut pronunciant φόλλαε, decima septima pars est Asperi Turcici. Aspera Turcica, centum commutando Hispanico Regali, sive numorum argenteo, me apud eos peregrinante, numerabantur. Svidas φόλλαν exponit obolum. In numnum itaque mille & septingenti milites a Vitaliano fuissent conflati: quæ certe non nillitum ὕδρα, sed ipsius Vitaliani censeretur stoliditas. Follis Petavio MS. cujusdam Regii verbis edocto, nummus est ex duobus argenteis compositus, quos Miliarenses, ait, intelligimus: quorum singuli denarios, non veteres & Romanos, sed minores nummulos continent: de quibus ille vir eruditus ad integram animi satietatem, luculenta de Folle Miliarensi ac nummorum minutis Diatriba ad animadverf. in Epiphanium de Mensi. & Pond. appolita. *Edit. Paris pag. 585.*

Ὁμόνοι κράμωνι Σαβήρ.) De quibus Variæ Lectiones. Hunnos Vitallani auxiliares testatur Jornandes de Regn. & Temp. succes. Saberos Unnos memorat Procopius lib. 5. de bello Persico ad calcem. Varias eorum nationes Maximin paludem incolentes numerat Agathias lib. 5. alios Nephthalites Procopius lib. 1. ineunte. Utrum a Sabergan Hunnorum Duce Hunni Saberi? mihi dubium. Hunnorum incursionem refert Marcellinus anno Anastasii 24. qui a Septembri 23. est Theophani.

Μακεδονίου τινὸς χωρεπ.) Historia verbo tenus e Theodoro Lect. deprompta: cujus proinde lectio Theophanis textum corruptum emendat in hunc modum. *Μακεδονίου τοῦ ἀπὸ τῶν ὑπατικῶν, φιλοσόφου τὰ συμβόλων φαεινοτάτου γεωμέτρου ἀρχιερέως τῆς ἁγίας ἀναστασίας τῆς ἐν Ζωῇ.* correct ius meo judicio Theophanes *τῆς ἐκκλησίας. Cum esset mortuus, manu confugisse crucis signo*: potius populum, pro eo ac solemne Episcopo.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλαθέντα ἐπὶ τῶν.) Talia passos Hæreticos affirmat Baronius ad an. 515. num. 30. & 31. Pag. 111.

Ἀρμάτου ἐ βασιλικοῦ ἱππέως.) Ad annum Anastasii 24. Ariadnæ mortem locat Marcellinus, a cujus mense Septembri vicesimum quintum Theophanes numerat.

Θεοδώρου ἐπισκόπου.) Eum puto, qui vulgo Lectoris nomen accipit, de quo Svidas. *Θεόδωρος ἀπὸ κιλικίας γενόμενος ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει Κωνσταντίνου, ἐν τῷ βασιλείῳ ἐκτεθεικὼς. Theodorus ex Lectoribus magnæ Ecclesiæ CP. scripsit Ecclesiasticam historiam a Constantini temporibus, ad Justiniani Imperium.* Sub Philippico Imperatore vixisse, quæ de ipso Theodoro, & Himerio Chartulario narrantur a Svida V. *Κωνσταν*, fid em faciunt. Allatii de Theodoris diatriba diutius expectata, dubium omne propediem exolvet.

Διάκονος ἐ μεγάλ.) Nomen ejus memorat Evagrius lib. 3. cap. 31. ad calcem. Ejus quoque occasione admissam Theodosii cædem, ac ejusdem in hæresim lapsum refert Liberatus Breviarii cap. 18. exeunte. Annos Pontificatus 2. dies 146. obtinet apud Ecclesiensem.

Μετὰ δὲ Ἰνδὸν καὶ Περσὸν.) Historiam hanc ipsis pene verbis a Theodoro Lectore mutuatur Theophanes.

Ἀπεκόπου ἐ βασιλέως.) Excerptum e Chronico Alexandrino. Pag. 112.

Ἀπὸ τῶν κατοικούντων.) Chronicon Alexandr. *ἀβὲ τ ἑπτακοντα, propter inexplebilem avaritiam.* Legendum fortasse κ'ανσίαν.

Τὸν Πρωτόσυντον.) Καὶ Κυβυκλεῖωτ, ait Chronicidem.

Κάϊσαρ μέγας.) Justinum adumbrat, qui Porcarius fuit. Zonaras.

Πρόκλου τὸν ὑποφιλοσόφου.) Chronic. *Πρόκλου τὸν Ἀσσυρίου, τὸν φιλόσοφον, καὶ ὑποφιλόσοφον.* Plura de eo Zonaras.

Τὰ ἐξ ὑπατικῶν Κπ. Τιμοθέου.) Præsenti anno Timotheum CP. Patriarcham obiisse ex Nicephori Chronico confirmat Baronius ad an. 517. n. 61.

Σύγκελλον.) Quis Syncellus dictum superius: Patriarchæ nimirum Concellaneus, mensæ, consiliorum, secretorumque conscius, & animæ fidus mo-

derator, qui & spiritualis Pater. Ex Syncello primus hic Joannes in Patriarchatu successor. τοῦτο γὰρ ὁ λεγόμενος Ἰωάννας τὰ Πατριάρχου διαδεξάμενος τὸν ὑπὸν τοῦτον ἀπεκαλεῖτο, inquit Cedrenus. *Dictus olim Syncellus, defuncto Patriarcha, in ejus locum substituebatur*. Idem in Constantino Monomacho Seriphum Saracenorum eorum Caliphæ comparat. Hinc Joannes Syncellus ἡμέτερος ἀβδέσσης a Michaele Theophili filio apud eumdem Cedrenum declaratur. Is tamen mos Syncellum in Patriarchæ locum evehendi, cujus primordia observamus, nonnisi circa octavum & nonum sæculum communem usum obtinuit. De Syncello procemium nostrum in Georgii Syncelli Chronica fusius.

Τῶν Ἀποστολικῶν σκάλα.) Pallium Episcopale, vel Colobium, qui & Saccus, Patriarcharum proprium inter sacra celebranda ornamentum. Certe Pallium Episcopale Pallio Philosophico, a Christianis olim assumpto, iisdemque ab Apostolis olim commendato successisse scribit Baronius anno C. 336. num. 63. Colobium autem Ecclesiasticum indumentum, quod ex Synodo 7. discimus a Jacobo Domini fratre usurpatum, & a Patriarchis CP. postmodum acceptum, Ἀποστολικὴ σκάλα appellationem promeruit.

Ἰελιανῶν κτ.) Marcellinus, & Chronicon Alexandrinum consentiunt.

Βικτωλίνου ἐτῶν ιζ'. καὶ μηνῶν ζ'.) Theodorus Lector menses solos tres assignat, Evagrius dies amplius tres. Basilius Cilix apud Photium cod. 42. cum Theodoro convenit. Utrique diem unum vel alterum detrahit Marcellines Comes. Quatuor addit codex Pal. quatuordecim Peyrez.

Ἐξοκείλασαν Ἰνδίνοι.) Hæc iisdem pene verbis Theodorus Lector.

Τινὲς δὲ φασίν.) Chronicon Alexandr.

Ἐπακτὸς ἐβδόμῳ νικήσας.) Theodorus Lector.

Pag. 113. Βικτωλίνος δὲ ὁ φορβόδης.) Marcellinus hoc eodem anno. Vitalianus Scytha Justini Principis pietate ad Rempublicam revocatus ✠ CP. ingressus est: septimoque receptionis die Magister militiæ ordinatus.

Καὶ ὑπερῴδευ.) Quod anno Justini secundo contigit, Jornandes de Regn. & Temp. succeff.

Καὶ Κύριε Πρόσχου.) Magister militiæ in Præsenti, five Præsentalis dicebatur, quia Præsens Imp. obsequio deputatus erat. De ejus muneribus Pancirollus in Not. Imp.

Ὥτε καὶ Χάλκης φοσάτα.) Evagrius lib. 4. cap. 4. & Liberatus in Breviario cap. 19.

Συκοπέζωτον τοὺς ἐντὸς χιτῶνας.) Ut fancta Patrum illorum haberetur memoria, & eorum fanctæ probarentur. Hinc Patrum omnium & diversas Synodos Oecumenicas convenientium, pro Synodis fingulis festos etiam dies fingulos agunt Græci ad hodiernum ufque diem: de quibus confulendum eorum Menæum.

Διμοίρους τῶν Πρασινόβενετων.) Jornandes de Regn. & Temp. succeff. Evagrius lib. 4. cap. 2. Chronicon Alexandrinum, & Marcellini.

Ἐφάνη σάνδρ.) Hæc ut præcedentia pene verbatim ex Chronico Alexandrino.

Βικελλινοῦ ἱλλυριοῦ ἔτ.) Cæfam cædis aliam profert Evagrius & Jornandes citati. De eadem Marcellinus anno Justini fecundo.

Pag. 114. Ἐξωκοιμήτους τε Βίνετον μέρος.) Quatuor Auriganium in Circo colores & factiones ad Prafinos & Venetos posteris temporibus reductos, qui de Circenfibus ludis copiosius tractavere, edifferere: quas non in judicii modo, fed & in feriis & publiciis rebus fibi infenfiffime adverfatas, ex hiftoriarum ferie difcimus: quæ paucis exponit Balfamon in Trullanæ Synodi Can. 24. τοῦτο γὰρ δύμων κακοήθεια ἔφυτευε τοὺς ἐντὸς ῥωμέους, ἤγουν τοὺς πρασίνους, ὅτι ἦ ὕπνου ἢ ἐδέδοντο, ἢ ἀντεφιλοῦντο ἀλλήλοις, ἢ ἐξ ἐγκλήτων ἀνίσων, καὶ ἴσων, ἢ ἐπιπόνων, ἢ μὴ χρὴ καὶ τοὺς πανημερεύοντας, ἢ ἀφοσδεῖς χρῆσθ ἀθ' ἑσπέρας ῥωμέους, καὶ τῷ βασιλεῖ προσκαμόντες, ἢ μὲ τὸ τοιοῦτ ἐξεπιτήδευτον, ποδαὶ τε σπιδὸν ἢ ἄτοπα σωματόφυτα γίνεθαι ἐξ ἢ τὰς ἐπαυλοφωλεὰς ἡμῶν· ἢ μὲν φασὶ μόνον τῷ δήμῳ ἢ Βενετ· ἢ ὑγρὰ μέρη ἢ Πρασίνων· ἐν γαμοῖς δὲ τοῖς κῳ τοῖς μεγάλοις συμπεριφέρεσθαι ἐμφιλοίως μέσον ✠ ἀντιδιδόναι μεζόν, καὶ ἐξ τῶν βασιλέως τιμημάτων ἐπαδὸ ῥώμαιοι οἱ δηλοῦσι ἀπαφλάσιτοι, καθὸν ἀνὸ ἕβδομον χρυσοῦν τόπο τοιοῦτον· ἀλὸν ἐν γήρασι τοῦ βασιλέως Ἰουσινιανοῦ, ἐπὶ τοῦ Ἀνικητοῦ, ἐπὶ τοῦ Φωκᾶ τοῦ συμπέτου, ἐ ἐπὶ ἑτέρων βασιλέων. *Tunc cum populus in illis equorum curriculis nimia libertate, vel potius licentia uteretur, equorumque curfus celebraret, quomodo, & quando volebat, idque propriis expenfis, ut qui haberet & domos, & equos, & ftabula, quæ nunc etiam hucufque fervantur, & reditus pro illis celebrandis, & Imperator invitaretur, nullam autem ad eam rem poteftatem haberet. Illius curfus tempore multa, turbulenta & abfurda fæpe contingebat: cum alii quidem factiosi Venetorum, alii vero Præfinorum parti adjungerentur: aliquando vero etiam bella inteftina excitata funt inter adverfas partes, & in Imperatoris confpectu verba impudentiæ plena populares eruftarunt: quemadmodum ex diverfis Chronicis oftendimus: ficut factum eft Imperatore Juftiniano, & tempore Anaftafii, & Phocæ tyranni, & aliorum Imperatorum.* Circum, ejus ædes ac partes, factiones, ftudia, colores, diftidia, & horum omnium auctores graphice depingit Chronicon Alexandrinum: cujus verba non facile quibufvis obvia, plerifque tamen præfentis hiftoriæ locis adeunda confulendaque, huc transferre neceffitati futuræ confulturus neceffarium duxi. Ῥώμαι πάλαι ἀβδέμωνος ὑπάρχοι κερκίδων ἐν τῷ Ῥώμῃ, ὅπερ ἐστὶν ὠκύμωρος, δηλον ἐβρισθάδιος σὺν τοῖδε τοῖ ἐν τῷ μου Ῥώμαι, ὅτι ἐσαεὶ ἀμ' ἡμέρᾳ ἐν τῷ ἱππικῷ ἀγῶνι ἐν τῷ αὐλείῳ ἀφόντι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀφόντι ἱππικοῖ ἀγῶνι ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ ἐν ὁρτῇ τοῦ Ἡλίου, καὶ ὑπ' αὐτῶν τεσσάρων τοκρίτων, σὺν ἵνι τοῖς γάϊ, καὶ ὃ δικλάνιος, καὶ σὺν τυρὸι, καὶ κέρκι, λογαιδιανοὶ ὄντ ἐβδ τοῖς ἀνοίγμασι τὸ- ῥοντα ἐκ θβ' Περσῶν βικελλοὶ οἱ ἐκ τοῦ κουβίκλου, ἃς τιμᾶται τὰ ἐν τῷ ἀγῶνι ἐκ τοῦ Περσῶν μέρους ἐκ τοῦ ἀνοίγματος, ἐσαφὲ ναυγιῶν, οὓς ἐν μιᾷ ὁρτῇ ἐ ὃ ἐ Πατέων χάριτ βικελλοὶ Οὐόμωσε ἀγῶνα ἐπτατέλεν ἐπὶ τοῦ Εὐρώπου μέρε μέλε Σὲ ῥῃ τοῦ Μαρτίμ κὶ. τῇ Ἡλίῳ Τετάρτ, ἀϊ ἐ Δομέτῳ, ἀγωνίζομεν, φασί, τὴν γὰρ ἀγῶ δικλάνιοι, φασὶ ἐπὶ, Δομέτῳ ἐ, καὶ Πατέων ἐ, ἢ θβ' ἐπτακαιδεκάτῃ μὲν τῷ Ἡλίῳ· ἔ ἐβδόμῳ τοῖδε μετὰ τὸ αὐτὸ Οὐόμωσε βασιλέως, καὶ τὸ ἐρχομένῳ αὐτὸ οἶδε· ἢ ὑπότε χάριτι κατεφυτίσαμεν αὐτό· ἢ ὑπότε μὲν ὁ κλῆρος ἐκέλευε τῶν Οὐόμωσε ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ Πατέων ἀφόντι χρῆμε ἱμετέρων κωσῶν ὁ ἐϊ ἐγὼ ἀβδέμωνος ὑμῶν κατ' αὐτὸ ἀφόντι τὸ χρῆδε χρῆμε, ἢ ἐϊτι τοῦ γάϊ· ἢ πολλοὶ οἱ λαοὶ μοῦ ἐκ τοῦ τῷ Οὐόμῳ φοῖμοι τὸ σ' ἐμπάτους χρῆμε, ἀφόντι τὸ χρῶδε χρῆμε, ζὸ ἀντεφιλοῦμοι αὐτὸ ἀφόντι τὸ χρῆμε τῷ Πασῶ ἀσοι, ὃ ἐϊτι θβ' ὑβάτων τὸ κωσῶ· ἢ ὁ αὐτομμοι ὁ ῥοβλίτο, ἢ πολλοὶ οἱ ἀπορο ἀγωνί δικῶσαι τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἐν τῷ ἐκεῖ χρῆμε, ἢ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ἀγῶνα ἐν τῷ ἐκεῖ χρῆμε, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ

ὅσων ἐνίκησεν τὸ Ζεύξιππε νίκαν τὸ Διωκλῆτον τῶν γλῶ· καὶ τῶν Δελφικῶν καὶ ἀθλητικῶν τὸν τοιοῦτον βίον· τὸ ἢ πλῆθε τὸ ἐνταῦθ, τῶν γλῶ τοῖσιν ἀλγεῖν· τὸ ἢ Διόγνητον, ἢ Δελφικῶν αὖτὸ τὸ γῆς μεσοποιεῖσθαι· τὸν ἢ ἐν τῶν δύρατ κωμητῶν, τῶν ἀσκητικῶν· καὶ ἢ ἐν τῶν σφαῖρικ, ἢ δύσιν· τὸ ἢ ἐντὸ ἀσκῶν, τὸν ἢ δρόμον, ἢ τῶν πένταν τῶν ἀγώνων τὸ ἐντὸ ἀνάμεσα, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς μεγάλης ἄρκτε· ἃ ἢ ἀνάντε Ῥώμυλε βασιλέως ἀφὸ τοῦδε τοῦ ἡμέρας τὸ Ἅιδη, καὶ ἀφὸ ὧν αὖτε ἀνάβασε ἀνχοῦσα ἢ ἐν ἀγῶνε ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀφότου ἐφάρμοσ ἐνστέλασα ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τὸ δύσιον, ὅτου τὸν Ἑτρούλας ἐξμασι τετραπαλαιε, τὸν ἐν τῷ χῷ, καὶ δολιχον, ἢ σταδ, ἢ πάλαν· τοῦ ἐνδεκάτε ἀ Ῥώμυλε τοῖς αὐτοῖς ἐνταῦθι τοιχίσας τὰ ὁπόμπια πανήγυε· τῇ γῆ τοῦ Ἡρακλέους μέρε, ὃ ἐν τῷ χλοιδε· τῇ ἢ δολιχον, τὸν ἐν τοῖς ὕδασι τὸ βέντον μέρε, ὡς κυκλεῖ· τῇ σταδ τὸ ἐπουλεῖον μέρε, πανάδυε· καὶ τῷ ἀέρᾳ τὸ λόφον· κηλεῖδιν ἐνταῦθ τὸν πάνταπαλέρ ἐν Ῥώμῃ· ἐκάλεσεν ἢ τὸ Πρόπυλον μέρε Παναθήναιον, ἢ ὅτι Ῥωμαῖοι λέξει, ὅτου ἰρυλλοῦνται ἐμπανόμιον· φαιστεύουν γὰρ λέγεται τὸ σαφαλέντον· διότι ἢ χλοιδε γῆ ἀβέκατός ἐστιν σωῖ τοῖς ἀλσεσι· τὸ ἢ βέντον ἐκάλεσεν ἀφὸ τὸ ὕσατ ὅτα τῶν Ῥωμῶν ἐνπαχύον χώρον καρούσιδα Βαττίαν, ἢ ὅτι ἐστὶν μεταβολὴ ἐστ Ἀκαδαλίε· κηλεῖδιν ἐξέχοντα τὰ κυκεῖ· τὸν ἢ ἐν τῷ Βέντια βωμάτα ἀφ᾽ ἰμαντίων· ἢ φοσυκλλάναν τῷ Πρασίνῳ μέρε, ὃ ἐν τῇ γῇ· τὸ κλεῖσ φρεῖ, τὸν αἴρε καθότι ἰδρέχει· καὶ αἰμόσσεται τῇ γῇ· τῷ βεντέῳ μέρε, ὃ ἐν τοῖς ὕδασι φρεατειδέσιν ἐκφέρει τὸ ὕσωρ· ἐν ἢ τοῖς ἀγῶσι ἀθλητικοῖς τὸ πῦρ οἱ ἀνατεταμένοι αὐτῷ· καὶ κοτὲ οἱ Ῥωμῶν αἰκούοντες διωκόμενοι τὸ μέρε, ἢ ἐκ τῶν ὑμοίνυον ἀφοῖ ἀλλήλας, ἀφὸ τὸ ἐρᾶν ἕκαστ τὸν ἴδιε πάκτ, ἢ ἀντεποιοῦσα τὸ ἰδιε μέρε, ἀσπαρ ὑρουσικὰ σταδ, καὶ σὺν βῆξε μεγα βρόμε ἐτ τῷ Ῥώμῃ· καὶ μεγαλὰ ἐχθέα ἢ ὧν αἰκὲ ἀλλήλοις τὰ μέρε·

*Nec diu feriatus Romulus Circum in Urbe designavit, quem Hippodromum dixit, ut seditiosæ plebis motus compesceret. Tumultuabatur enim adhuc, & Regi periculum occîſi fratris causa creabat. Primus ergo equestre certamen, & Circenſia habuit in Urbe Soli, & subjectis illi quatuor elementis: terræ, inquam, & mari, ignique, & aeri dedicata: ratus ea de causa Perſarum reges beluſ feliciter patrare, ut qui quatuor naturæ elementa veneraremur. Romæ etenim ante eum diem nullus elementorum honor, nec ſolis ullo. Octonum vero Pyſæ quidem, & Elidis partes, certamen peregit menſe Sylto, hoc eſt, Martio, viceſimo quinto Martii in Selit ut Titanis excelſi cultum. Certantibus, inquit, terra, & mari: hoc eſt, Cerere, & Neptuno, cæteriſque Soli ſubjectis elementis. Sors deinde imitebatur inter Oenomaum & alterum, ex quacumque ille parte orbis veniſſet, qui cum Oenomao certaturus erat. Et ſiquidem ſorte Oenomaus pro Neptuno certaturus eſſet, veſtem ſunebat cæruleam, quod is ſit color aquarum. Contra vero, ſi cum illo pugnaturus erat, viridi ornatu uebatur: quod terra vireat. Si rurſum ſors Oenomaum pro Cerere deſignaſſet, viridi cultu uebatur: & alter antagoniſta cæruleo ſchemate uebatur, quod aquas & Neptunum imitabatur. Victus morti victima ſuebat. Ad quod regium & anniverſarium certamen infinita hominum copia ex omnibus oris & urbibus confluebat. Ac maritimi quidem & inſulani, quique vicos littorales naviæ incolebant, vovebant illi victoriam, qui Neptuni, hoc eſt, certamen ferebat colorem: quod exiſtimarent, magnam, ſi vinceretur, futuram piſcium captivitatem, naufragia, flaminum ingentes procellas. Contra, qui continentem inhabitabant, mediterranei ejus, & agricolæ, & tota agreſtium turba, illum vovere optabant, qui terræ colorem herbaceum ac viridem geſtaret, veri magnam annonæ copiam tem ac famem, ſimique, & olei, frugumque omnium inopiam ſecuturam. Atque Oenomaus quidem multos ex adverſariis ſuis multis annis vicit, quod Apſyrtum aurigationis peritiſſimum haberet magiſtrum. Fuit tandem victus Oenomaus, & interfectus a Pelope Lydo. Primus equeſtrium certaminum auctor fertur Emylius quidam Neptuni filius, qui Libya Jus & Jovis Pici filia in uxorem ducta, oras ad meridiem pertinentes bello ſubactas ab uxore Libyam nuncupavit: Ludos Circenſes autem, ſeu aurigationem multorum curruum Emylius excogitavit, quemadmodum Callimachus Scriptor ſapientiſſimus in Actiis ſuis notavit. Emylium ſecutus eſt Eriſthonius, de deinceps alii in variis terræ partibus eaſdem Ludos celebrarunt. Oenomaus vero primus hoc equeſtre certamen quadrigis, hoc eſt, quadrijugis equis curſum vehementibus inſtituit: unde temporis celebratus eſt, ut ſapientiſſimi Charactis hiſtoriæ memorant, qui & rationem Ludorum equeſtrium explicavit, cum oſtendit illos ad univerſi naturam declarandam repertos, hoc eſt, cæli, terræ, maris: etenim duodena ædificia retulerunt ad Signiferi, ſeu Zodiaci duodena ſigna, cum Zodiacus & terram, & mare, vitamque mortalium communem diſponſet. Per eream Hippodromi terram referebant totam. Euripus mare ab terra extante medio ſinu contentum deſignabat: ſexus primus ad oſtia, Orientem; alter, ſive meta extrema, Occaſum. Septem intervalla, ſpatia, & metæ ad Hippodromi medium motum ſyderum ſeptem errantium, & Urſæ majoris. Romulus porro & ipſe ad cultum Solis, & ſubjectis illis quatuor elementis, certamen in Urbe primus auſus celebravit, in ea Occidentis, five Italiæ regione, quadrijugo curru, hoc eſt, terræ, mari, igni, aeri. Indidit quoque Romulus quatuor elementis hoc nomina. A terra Prafinum factionem nominavit, viridem nempe colorem: mari Venetam, ab aquis nempe cæruleum: igni Ruſſatum, quod purpuræ ignem colore exprimat: aeri, Albatam. Et inde quatuor in Urbe factiones extiterunt. Vocavit autem Prafinam turbam Præſentem, quæ vox Latina ſignificat aſſtantem: præſentem enim eſſe, aſſtare valet; quod terræ virent cum nemoribus ſemper nobis adſit, & perſiſtat. Venetam appellavit, quod Veneta provincia ſubjecta ſit Romæ, cujus caput eſt Aquileja, ubi cæruleï tinguntur panni, & conjunguntur cum Prafina factione, hoc eſt, terra. Albatam aeri aſſignant, quod brigeat terram, ac eidem ſuſpiretur, & opportunus aer ſit illi. Factioni Venetæ Neptunum dicavit. Ruſſatam aſſignavit, quæ ignem refert; eo quod aquæ aerem ſibi ſubjectum quaſi deleat. Ceterum Romani hoc modo in factiones diſſecti propter diſſidia partium, dum quiſque cum cupiit ſuperiorem familiam, cui ipſe maxime favebat, graviter inter ſe diſſidebant; quod quilque pro ſua factione, velut pro aris & focis propugnaret. Odia igitur inteſtina & diſſidia graviſſima inter factiones in Urbe extabant. Hæc Chronicon Alexandrinum: ex quo ſi partibus in ſuis omnibus verum non tenes hiſtoriam, aliarum illatum apertum ſenſum & lucem ex eo non obſcuram percipies. Quodque Theophanem ſpectat, in cujus lectione voces ἴλιτε ὅλως ἐν ἱπποδρόμῳ, πελάτων ἱπποδρόμων, πέλμων, ἕδρων, κωμητῶν, σφυδόνη, δίσκου, ἀκοδίου, & alia omnibili animum colligere poſſent: ex his habes, ὅλως ἱπποδρόμου, Regias ædes ad Hippodromi latera fuiſſe duodecim: occurrunt earum nomina pleraque tum in hiſtoria noſtra, tum in Originibus CP. a Lectore, ſi lubeat, adeundis. πέλμα conſtat eſſe Circi aream, & quo decurritur, ſpatium, ſive ſolum: Euripus ſaxea eſt media ſpatio præſato aquæ continendæ, & naumachiæ celebrandæ deſtinata: latiendinem ejus & profunditatem deſcribit Thomas Dempſterus in Romanis antiquitatibus, ubi de Circo. κωμητῶν, ſive κωμάτων carceres e quo prodeunt, & reſtituuntur equi, putabis: metam ultimam σφυδόνην fundæ referentem figuram. δίσκου bigæ ſpatium eſt: & ἀκοδίου tandem meta quævis, & obeliſcus ad gladii formam ad mediam Circi ſpinam erectus, de quibus præfatus Dempſterus, Lipſius, Onuphrius, Panciroſſus, & qui Romanas Origines tractavere reliqui. Hoc unum adverto, factionum memoratarum duas tantum in hiſtoria hac memorari, Prafinæ & Venetæ: alias temporibus ultimis vel extinctas, vel iſtis adjunctas: bella tamen & diſſidia inter ſe foviſſe perpetua, adeo ut diſſentionum ſtammis ad urbes etiam alias deportatis integræ provinciæ, & totum pene imperium conflagrarit. Prafinam inſuper ubique ferme numero

Edit Pariſ. pag. 587.

majorem obſervabis, Principis poteſtati minus ſubditam, & erga eum religionis inſenſam: Venetam ex adverſo compoſitam magis & moderatam Imperatorum affectus ad ſe pellexiſſe. Iſtorum exempla ſuppeditat index, verbis Praſini, Veneti, Factiones, Circus, &c. Paucis Corippus lib. 1.

Aurigas totidem, totidem poſuere colores,
Et fecere duas ſtudia in contraria partes.

Ἀλεξανδρέως τὸν ἐπίσκοπον Τυρίων ἐτῶν ιζ'.) Adiit Ecchellenſis ob hiſtoriarum fidem hic adeundus, dies ſeptemdecim. Reliquos Alexandriæ Patriarchas, eorum nomina, geſta, ætates, ordine penitus a Theophane diverſo recenſet idem Ecchellenſis. Illi vel Theophani idem elevare non eſt hujus negotii. Quos a mundi conditu 6028. Chriſti vero natalibus 528. Patriarcham Timotheum ſequutos ponit, cum aliis a Theophane expreſſis conferendos ex ejus ſcriptis depromo. Primus eſt Theodoſius, cujus anni ſunt apud eum 31. dies 131. ad ejus tempus Gajanum (cujus mores breviter recenſet pag. 122.) recenſet. Sequitur Petrus, cujus Pontificatus anni 2. dierum 362. memoratur: cujus hiſtoria pag. 123. Pauli ſucceſſus, & Apollinaris ætatem includit. Petro apud Ecchellenſem ſufficitur Damianus, regnique Eccleſiam Alexandrinam annis 35. diebus 378. Succedit Anaſtaſius annis 12. diebus 190. Hunc excipit Andronicus annis 6. diebus 16. Heraclii Imperatoris temporibus. Beniamin deinde Pontificatum adeptus eſt annos 39. quem poſtmodum annis 16. diebus 273. tenuit Agathon: ad prioris autem ætatem memorat Ecchellenſis Cyrum Patriarcham & Ægypti gubernatorem. Joannes tandem eleemoſynarum inſignibus notus thronum ſuſcepit anno ab orbe condito 6173. & a Chriſto nato 673. eoque annis 8. potitus eſt. Alii deinde Patriarchæ ſubjunguntur 37. quorum ultimus Athanaſius anno a Chriſti Incarnatione 1234. Pontifex renunciatus fuit. Fruſtra referrentur eorum nomina, cum ad eorum tempus omne Patriarcham nullum Theophanes recenſeat.

Εὐφημίου τοῦ Ἀντιοχέως.) At non niſi poſt unum & altérum annum in Canonium ab ipſomet Auctore refertur pag. ſuccedente.

Pag. 125. Πολλὰ κινδύνου μετασχὼν Ῥωμαίων, κατὰ Περσῶν.) Lazorum a Perſis defectionem bello cauſam deciſſe ex ipſis Theophanis, & auctorum laudatorum teſtimoniis, poſt ſecundum annum exponemus: adeoque præſentem narrationem ſuo loco motam, & inſertus reponendam hiſtoriæ veritas ſuadet.

Πρὸς Σαλμάδα.) Chronicon Alexandr. Σαλμάτα nominat: cum quo verborum Theophanis concordia præſentem hiſtoriam ab eo deſcriptam demonſtrat. Non omittendæ hic Variæ Lectiones. *Edit. Pariſ. pag. 388.*

Εὐφρασίας δὲ Ἀντιοχίας.) Hæc pariter perioche indebitum ſibi locum præoccupavit: annis quippe duobus Euphrafii Epiſcopatus tardior comperitur.

Καβάδης δὲ ὁ τῆς Περσῶν βασιλεὺς.) Hæc Auctori Procopius lib. 1. de bello Perſico ſuggeſſit.

Περοζβάτους αὐτοῦ υἱόν.) Ejuſdem ſecum nominis.

Διότι τὸν ὑφαλοῦν κλῆκτρον τὸ.) *Nam monopolii ſalium, vel alium defectum corporis pulcherum neſas Perſis regem conſtituere:* Procopius.

Ἀσπίδι.) Abenedo ſcribit Procopius citatus: Variæ Lectiones alias.

Ἐνεκάυσαν Σαμψαίους.) Evagrius lib. 4. cap 8.

Τζάνδα τῆς Δαζῶν βασιλέως.) Narratio ex Chronico Alexandrino ad annum Juſtini quartum, in quintum vero a Theophane tranſlata, quod quintus annus a quarti menſe Septembri ducat initium: reperitur etiam paulo immutata apud Agathiam lib. 3. ad medium, cui Τζάνδα, qui Chron. Alex. Τζάδας, & Theophani Τζάνδα ſcribitur.

Τῶν Δαζῶν.) Qui quondam Colchi, ex Agathia lib. 2.

Ἐφώτισαν αὐτὸν] Φωτίζω, ut & βαπτίζω ſe profitentur apud Græcos baptiſmi ſuſceptores.

Οὗτος.) Chronicon Alex. Οὗτος, Vat Νωε.

Ἀπὸ Κωνσταντίνου.) Curopalatem explicat noſter Codinus: paucis Corippus lib. 1.

Cum magni regeres divina palatia patris,
Ordine pro rerum vocitatus cura palatii.

& lib. 2.

Diſpoſitoque novus ſacræ Baduarius aulæ,
Succeſſor faceri, vocitatus cura palatii

Id officii diu ante hæc tempora extitit, ut obſervat Thomas Dempſt. ex Sidonio Apollin. car. 23.

Intra aulam faceri mei expellitur,
Curam cum ſoederatus ex palatii.

Hujus munus erat, ut *aurea virga decoratus inter obſequia numeroſa, ante pedes regios primus incederet.* Caſſiodorius lib. 7. epiſt. 5. Palatium cuſtodiebat. Evagrius lib. 5. cap. 1. τῶν φυλακῶν τῶν αὐλῶν ἡγούμενον, ὃν Κουροπαλάτην Ῥωμαῖοι λέγει φασί.

Χλαμύδα βασιλικὴν ἐκφῦλα.) Addit Chron. Alex. αὐτοῦ πορφυρᾶ. quod purpuram ſibi Romanorum Imperatores reſervarent: unde Chriſtus ab Herode alba veſte in ambitæ regiæ dignitatis ludibrium amictus: ac Herodes idem Tyrios alloquuturus candida, & argento rutilante veſte procedit ornatus, apud Joſephum. Haud tamen negaverim, quod ſcribit Agathias lib. 3. Lazorum regi purpuream Chlamydem ferre neſas fuiſſe.

Λευκὸν.) Λεύκιον album vocant recentiores Græci: hinc λεύκιον nummulum argenteum, quod ex argento fit etiam albus. Similem monetam patres noſtri vocavere, *un blanc, trois blancs, ſix blancs: unum, tria, ſex aſpra, five aſperа.*

Ταινίᾳ χρυσῇ.) Aſſutamentum auro textum, quaſi *tabulam.* Vide Meurſium.

Στιχάριον.) Tunica eſt, στιχάριον correctius ſcribitur, ἀπὸ τοῦ στίχος, quod *uno compingatur ordine*, & ſuperioribus partes infernas vix ampliores nacta ſit.

Πανὶον.) Quæ Phrygionico opere manus pingit ποικίλτρια ὑφάσματα.

Τζαγγία.) *Militares ſacci, ocreæ*, quas elegantior phraſis vocat πέδιλα.

Ῥασία.) *Ruſſea, rubra xanthiſtæ*, ne omnino eſſent purpurea.

Βασιλίσσαντος.) Ex τοῦ βασιλεύομαι διχρόνως. Recolenda paulo ſuperius ſcripta.

Ἐκ τοῦ κατὰ ὑγείαν τέχθαι.) Haud igitur ante annos duos initium belli ductum, ſi ἐκ τοῦ ex hac primo occaſione motum: quare præmiſſam nuper de bello Perſico narrationem Chronicon Alexandrinum Teathi baptiſmo apponit, quibus Procopius de bello Perſico videtur aſſentiri.

Τὰ κῆ τῶν ἄνω Ἀρεῖων.) Arethæ martyris certamen apud Nagram (ita ſcribitur) Homeritarum, qui quondam Sabæi, & Arabiæ felicis incolæ, civitatem, initum ex Metaphraſte refert Surius 24. Octobris.

Ἰωάννης ἔτη γ'.) Cujus promotio longe ſuperius obſervata.

Θεόδωρος χρηθεὶς ὁ Ῥώμης.) In ſequentem annum, qui Juſtini ſeptimus, & Philoxeni Probique fuſtis conſignatur, Joannis iter Marcellinus diſtulerat, & iſta ſcribit. *Theodorico rege pro Arrianorum ſuorum cæremoniis reparandis laborante: ſolus dumtaxat Romanorum ſibi deceſſorum Urbe digreſſus, CP. venit, miro honore ſuſceptus eſt. Dexter dextrum Eccleſiæ infeſtis faltum, dumque Dominii noſtri Reſurrectionis plena voce Romani preciibus celebrarent.* Pag. 216.

Καβάδου δὲ τοῦ τῆς Περσῶν βασιλέως.) Inſectos Manichæorum delitiis Perſas refert Agathias lib. 2.

Καμωάντα.) Cedrenus in Monomacho. τοῦτον ἐπὶ τῷ δεῖν συμβαλεῖν φασὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ κωμίτου ἀναγομένοις. *Conſiſtentes in via concilium ab eis dictum conventum cogerunt.* Theophanes infra κόμβιτον κωφοῦντας *habitis Comitiis* ſcripturus.

Οἱ δικαῖοι βασιλεῖς Ἰωάννης.) Marcellini verbis ad annum Juſtini quintum, a cujus Septembri ſextus ex Theophani calculo incipit, hæc illuſtranter. *Plerique lapidatorum, percuſſorum, Urbiſque depopulatorum, ſua ob ſcelera deprehenſi, ferro, igni, ſuſpendoque expenſi ſunt, gratum bonis civibus ſpectaculum exhibentes.*

Ἐνεδείξατο τῷ υἱῷ αὐτοῦ γαμβρόν.) Locus corruptus. Juſtiniani enim conjux, non Juſtini fuit Theodo-

18. Quare Δικτιῶνι, vel Εὐφρωσίνει repono, juxta superius lecta anno Justini primo: totumque numerum 32. anni I. C. 523. apud Baronium expungendum hujusmodi animadversio decernit.

Καὶ προσδέκτου τὸν Πατρίκιον.) Ejus munus & genus sub Justino celebrat Procopius de bello Persico lib. 1. ubi de pace cum Persis ineunda.

Ἐκόσιος ὢν καὶ αὐτὸς βουγαῖος.) Legem in eos a Justino sanctam habes cod. de Hæret. & Manich. lib. 12.

Ἀναξήρχου Μαξιμιανὸς.) Ex Evagrio lib. 4. cap. 8.

Κωνσταντινοῦπολιν διῳκήσατο.) Indidem.

Pag. 117. Ἀνθρώπους γοῦν.) Simplicius, qui ex Agathia lib. 2. genere Cilix eo tempore vivebat, Commentatio in Categorias meminit mulieris natione Cilissæ, quæ suo tempore vixerit, magnitudine quatuor cubitorum.

Μέγα ἐκτοπίσθην δ' αὐτῷ καὶ τὸ τῶν ἀνακτόρων.) Conflagrationis Antiochenæ, ac rerum conquassationis ad hunc annum Justini 8. indictione 4. sub Olybrii solius Consulatu, brevem narrationem instituit Marcellinus, paulo fusiorem Evagrius lib. 4. cap. 5. quo Joannem Rhetorem totam illam cladem lugubri oratione genere, ac rerum sub descriptissimo memorat. Eo tamen a Theophane nostro & Marcellino diversus est, quod anno Justini septimo, Maii die 29. calamitatem ingruisse asserat.

Κυπριανὸς δύο.) Inter medium talentum & supremum medium pondus est centenarium: de quo Isidorus lib. 16. cap. 24. *Centenarium*, inquit, *numeri nomen est, eo quod centum librarum ponderis sit: quod pondus propter perfectionem centenarii numeri Instituerunt Romani.*

Pag. 118. Ἐμε γὰρ ἐβδόμῳ.) Evagrius, καὶ διὰ τοῦ μεσημβρίου τὸ ἐκλειπτικὸν τῷ ἐκείνου ἡμίσει. *Circa meridiei ipsius momentum sexto hebdomadis die.* Vide Theophanis tempore ab aurora ad occasum horas diei duodecim fuisse numeratas, ut septima meridiem attingat, vel etiam paululum prætereat.

Edit. Paris. pag. 589. Τὰ σταμὶ ἐπιφερόμενα.) Evagrius. τυλάντιον ἐγκατελήφθη τοῦ σταμῖνος ἕν ὃ Εὐφράτου, ἅπαν ὃ πόλεως συμφορᾷ. ἐπεμὶ δὲ ἐκπεπόνθει ὁ φορτὸς ἅπ. *Postremo omnium Euphratius (cujus mors aliam novam calamitatem attulit civitati) eisdem cladibus oppressus interiit, ne quidquam reliquus fieret, qui urbi vel providere necessitatet.*

Τῷ δὲ Ἀφυπίῳ μὲν.) Is est Marcellini & Alexandrini Chronicorum, nec non Evagrii lib. 4. cap. 9. computus, apud quos tamen Justini solius ac ejusdem cum Justiniano imperantis dies diligentius animadvertendi. Constantiaret iidem in Aprilis Kalendis Justiniani imperio consecrandis, quibus conveniunt nonnulli Theophanis codices, aliis diem quarrum erronee decernentibus.

Τὸ δ' Εὐφραίτα.) Eidem apud Evagrium legere licet lib. 4. cap. 6. quod qui Κόμητα κτενῶν. Ephraemius hic signatur, τὸν ἐνικῶντα ἐργάτην τοῦ ἰδίου βίβλου describitur.

Ἀμμίνιον.) Arsenium scribit vita S. Sabæ apud Surium 6. Decembris.

Φοινίκης Λιβανησίας.) De Consulari Phœniciæ Pancirollus in Not. Orient. Imp. cap. 19. de Duce ejusdem cap. 46.

Καὶ τὸν ἐγγὺς τούτου.) Addo lacunam omnibus MSS. exrantem expleturus, σφοδρὰ ζέουσι δὲ τὰ ἐπὶ δυσμαῖς· ἐξ Σαρακηνῶν· de ædificata quippe Palmyra limitanea civitate scripsit Procopius lib. 2. de Ædif. Justiniani ultimis verbis. *In Phœnicia Libano propinqua oppidum, cui Palmyra nomen, vetustate ferme defertum, munimentis firmavit, & aquarum copia coercito Saracenorum exercitu.* Vocem λιμανὸν Meursi exponit: fensus ejus est Phœnices *limes & terminus*. Chronicon Alexandrinum de Tauro rege Crotensi Tyrum invadente, regem Tyri Agenorem obsidionis tempore in profundam conrinentem urbis obsessæ, caprræque nescium acies eduxisse narrat ista phrasi. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ ὁ ὢν αὐτὸ ἐπιτηδείως ἐν τῷ λιμανίῳ.

Τῷ δὲ Ἰουστινιανῷ μὲν.) Ex Chron. Alexand. anno Justiniani primo.

Pag. 119. Ὁ βασιλ. Παρσῶν·) Ex ejusdem Chronici verbis: *Ad Theophan. Notæ.*

quibus adversa refert Procopius de bello Persico l. 1.

Καὶ Πατρίκιον.) Εἰρηναῖον ἢ Πανταλέοντα vocat idem Chronicon.

Προτερίῳ τῷ Ῥωμαίου.) De Erulorum origine, sede, moribus abunde Procopius de bello Gothico lib. 2. ad medium: quo, *ut primum Justinianus susceptit imperium, arma cum eis conjecisset, & ut Christi fidem susciperent persuasisset*, narrat Evagrius lib. 4. cap. 19.

Στρατηλατῶν Ἀρμενίας Τζίττης.) Sittam scribit Procopius de bello Persico lib. 1. quem *cunctis in Armenii exercitui præfuisse*, quod est munus Στρατηλάτου, refiatur. Pancirollus in Not. Imp. Orient. cap. 131. *Justinianus*, ait, *subadlis Imperii barbaris, magnam, & interiorem Armeniam dictam, novam provinciam creavit. lib. ult. cap. de Offic. Magistr. militum. quam Tatæ Magistro militum (Στρατηλάτῃ scripto) commisit. Magnam*, inquit, *Armeniam, quæ Interior dicebatur, & gentes, Antitzenam videlicet, Jugilenam, Aßzenenam, Sophenenam, Sophonenam, in qua est Martyropolis, Belabitenam, & primam, & secundam Armeniam, & Pontum Polemoniacum tuæ curæ cum suis Ducibus commisimus.*

Κομιτῶ·.) Scribit Cedrenus Κομιτοῦ.

Βουῒς.) Cedrenus Βαρὶς. virum ejus Μελικ· alterum regem Γελῶν.

Καὶ ὁ τῶνιος Βοσπόρου.) Procopius de bello Persico lib. 1. *Est Bosphorus civitas maritima fluxfrorsus Euxinum Pontum navigranti. Hinc Chersonesus iter dierum 20. diffans: in quorum medio Hunni cuncta possident. Bosphoritæ autem jamdudum liberi incolunt: ac Justino nuper se permisere.* Auctor plura ad Justinianum secundum nomine Rinormerum.

Μώων δ' Τερδοώνων.) Locus corruptus, vel lacunosus Anastasii & Miscellæ lectione interpolarur. Habet illa. *Locavit autem & militum Romanorum numerum & Tribunorum custodire civitatem*, &c. Reddo. ἔστησε δὲ ὁ αὐξήσας Ῥωμαίων καὶ Τερδοώνων τοῦ πόλει. Cedrenus corruptum hujusmodi codicem nactus, ab his recitandis deflexit.

Μουνχάρων·) Cedrenus Μουγάρων. Variæ Lectiones alias. Pag. 120.

Τῶν Τερδοώνων Διακόνων·.) Cedrenus corrupte: ὁ Τερδοώνων Διακονίας. Petavius quoque Cedrenum erranter fequutus, Tribunum Dalmatiæ reddidit de Doct. Temp. lib. 13. ad annum Justiniani 2.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς·.) Declarat Baronius ex Contio ad annum 527. num. 38. & 39.

Δήξεν δὲ Ἐξακίου δὲ Ἀρσενίου·.) Arianos Ecclesiæ a Theodosio CP. spoliaros Ecclesiæ referunt monumenta. Extra Urbem habitasse, & ἐξ ὠκ ἄστυ Christum prædicantes ἐξεκαστοῦ promeruisse nomen memini me legisse apud Phorium: num tamen inde Ἐξακιανὸν, aliis Ἐξακιανὸν scriptum? Non ita. Ἐξακιανὸν enim muri CP. pars fuit appellationem sortira, quod extra eam Constantini ftarua columnæ superpofita videretur. Ita Codinus de Orig. CP. apud Greteferum de Exocinio & Arianis a loco vocatis, quod in illud translati fuiffent. Socrates lib. 5. cap. 7. & lib. 6. cap. 8. Chronicon Alexand. pag. 704. in quo perperam ἀδιβασὶς vice Ἀμνεσὶς legeris; & pag. 746. in Leone M. & ad annum Zenonis 11. de Arhalarico Italiæ rege scribens. Georgius Alexandrinus in vita Chrysostomi apud Phorium pag. 230. Cedrenus editionis Regiæ pag. 480. Gyllius lib. 4. cap. 1.

Ἐξεύρωσε δὲ τύπον·.) Anno imperii 2. & habetur lib. 42. cap. de Epifcop. & Cleric.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς·.) Verba Chronici Alexandr. quod ad recipiendam Adriani conductus aquam, cifternam extruxiffe amplifiimam fubjungit. Cifternæ porro ædificium, non minus quam aulæ fpariofiffimæ, columnis, fornicibus, parietibus, tectis, porticibus, valvis, adytibus, & gradibus inftauratum fuiffe edocenr plurima hujusmodi antiquitatis monumenta in Monafteriis & locis publicis adhuc extantia.

Καὶ ἐξέδοτο ὁ βασιλεὺς νόμον σφοδρὸν.) Novella est 77. de qua Agathias lib. 5.

Ἀτυχοῦσι δὲ ὁ βασιλεὺς.) Ita Chron. Alexand. τότε γὰρ ἐν Ἰνδικοῖς καὶ ἐτέροις, ἔτι καὶ νῦν αὐθεντοῦσι, ἀπὸ τῆς φωῒ ιϛ'. Καλενδῶν Ἀπριλίων τῶν ἐνεστώσης ἰνδικτιῶνος. *Hoc anno codex Justinianus abolitus est, & publica auctoritate probatus XVI. Kal. April. currentis 7. indict.* Anno quarto dumtaxat promulgatum scribit Marcellinus.

Μέλει Νομίζειν.) Contraxit hanc de terræ motu Antiocheno historiam Evagrius lib. 4. cap. 6.

Pag. 122. Καὶ σκῆνας ἔπηγνυ τῇ ὁ Λεόντιος.) Reparatam Antiochiam deferibit Procopius de Ædif. Justiniani lib. 2.

Ἐν τῇ κέ. τοῦ Μαρτίου.) De loeis Antiochenis bello vexandis consilium Alamundari habes apud Procopium lib. 1. de bello Persico paulo post medium, ejus incursiones paulo inferius: verum post victos a Romanis Persas, quod anno sequente Theophanes narrat, eam expeditionem susceptam exponit Procopius.

Λιμωττεῖ.) Ita hic codd. cunctl. λιμοττεῖ meo judicio reclius scribitur pag. 197. λιμοκτῆ ad hujus calcem. Variæ Lectiones non præterenndæ.

Λυκοπαρσῆ.) Quibus lupus in galea foret insigne, vel quorum galea lupi capite ornaretur.

Καὶ φοβοῦμαλλον τρισκαλόν.) A Justino jam creatum Belisarii comes & consiliarius teſtatur Procopius lib. 1. de bello Persico, & a Justiniano denuo inſtitutum.

Σκευοφύλαν.) Ita lego cunctis in codd. mallem Σκευοφόρον. Secundini etenim filius erat Hypatius. Vide libri indicem verbo Hypatius.

Ἑρμογένεϊ Μαγίστρῳ.) Hermogenem quidem de pace Legatum memorat Procopius: ejus tamen, ut & Belisarii, & ultro citroque a Perſis & Romanis res geſtas aliter enarrat: quare al ios a Procopio auctores Theophanem ſequutum conſtat. *Edit. Paris. pag. 190.*

Τῷ δὲ Ἰωαννῇ μάλα Σκυθρωπότατον.) Julianus hiſtoriam a Samaritanis in regem evecti refert Cyrillus in vita S. Sabæ apud Surium die 5. Decembris. Alia eorum ſcelera habet Procopius de Ædif. Juſtiniani Orat. 5. Legendum Chronicon Alexandrinum ad præſentem annum.

Ἀφοπλοῦσι δ' ἐδόκουν.) De iſtis auri fodinis Procopius medio libri 1. de bello Perſico. *Tunc etiam Perſarum loca in Perſarmenius Romani receperint, arcemque Bolum, ac Pharangium vocatam, unde aurum Perſæ fodiunt, regique ferunt*, Et infra: *Inde Perſarmeniorum fines incipiunt, ubi auri metallum eſt, quod Cabadæ concedente, quidam loci indigena nomine Symeones curabat: qui poſtquam Lazos, & Romanos in bello potentiores vidit, Cabadem reditu pecuniarum privavit. Ideo & ipſum ſimul cum Pharangio Romanis tradere petiit, ut ipſi remotis aliis, rem curarent: at illis nihil de metallo curantibus, tantum ſatis viſum hoſtes hoc vectigal amiſiſſe.*

Εἰς τὸ Δαμιὰ ἔθος.) Ammodum locum a Dara ſtadiis 20. diſtantem, quo ſibi Perſæ & Romani primum occurrere memorat citatus Procopius. Pag. 122.

Ὁνόματι τούτῳ.) Perſonam Græci recefitores dicunt ὄνομα, quod unaquæque nomine dignoſcatur: ὀνόματοι quoque in plurali idem ſignificat. δύο, τρεῖς ὀνόματοι, *duæ, tres perſonæ.*

Τῷ δ' αὖτῷ χείρῳ.) Saracenicarum tribuum Ducem iſtum Romanis amicum Aretham Alamundari perpe tuum hoſtem fuiſſe indubium. De utriuque bellis Procopius lib. 1. de bello Perſico poſt medium, & paulo ante finem lib. 2.

Μὴ πεῖσαι.) Recentioribus Græcis eſt *ſerio*: cum de qua voce Meurſius & Euchologium corruptius τὸ μετὰ ζῆλου pronunciant.

Τῶν νε. ἐπιστάντων.) Coſſ. Lampadio & Oreſte, qua indictione quartum Juſtiniani annum in tertium a Theophane notatum, incidentem numerat Baronius.

Δυσχεραίνοντι δὲ τῷ βασιλεῖ, ὃ σπάνει αἰρέτων.) Extat lib. 1. cap. de Hæret. & Manichæis, & Samaritis. 8. tum etiam iis omnibus ſanctionibus, quibus aut fidem pientiſſimus ille Imperator ſatagebat firmandam, aut hæreſes convellendas curabat. Porro quod ſpectat delendas idololatriæ reliquias, Blemmyas, & Nobatas extremos Ægypti populos Perſici belli tempore, ut Baronio placet, quarto imperii anno, qui Theophani, Marcellino, & Chronico Alexandrino tertius, & Lampadii & Oreſtis primo Conſulatu inſignis, relicto prophanæ gentilitatis ritu, ad verum Dei cultum a Juſtiniano traductos, ſcripto confirmat Procopius de bello memorato lib. 1. non longe a fine, & de Ædif. Juſtini Orat. 6. alios ejus ope ad fidem vocatos. Quoniam vero in Gentilium numerum Samaritanos Epiphanius recenſet, ubi de eorum hæreſi; Juſtinianæque Codicis ſanctæ hæreticos perſtringentia, Samaritanos quoque percellunt; & Chronicon Alexandrinum, enarrato Samaritanorum tumultu, haud remota ab iis, quæ hic Theophanes recenſet, eorum videlicet quoſdam fibi metuentes, urgente neceſſitate ad Chriſtianam religionem ſe contuliſſe, ac propter ſeveritatem legum & magiſtratuum ὑπὸλυε τῇ κακίᾳ μου Chriſtianos ſe mentiri, vere tamen in hanc & illam partem ἐπιστρατεύεσθαι, inflecti, imo Præſides ipſos ac provinciarum Rectores σαμαρτίζειν, ut ſuas partes inirent, perſuaſiſſe, memorat: certe cum anno præcedente Samaritanorum rebellionem, & pœnam Auctor retulerit, eos æquitate legum coercitos demonſtrare debuit, cum maxime non in Gentiles, ſed in Samaritanos promulgata Juſtinianæi Codicis ocurrant decreta, quibus Curialia coguntur ſubire onera, ſimulque a Curialibus privilegiis (quod πολιτεύσθαι inferius exponit Theophanes) removentur, Novel. 45. Θῆ ἐλλήνων voce alios quam Samaritanos, aut cum Gentilibus eos Theophanem indicare voluiſſe, mihi facile perſuaſerim.

Αὐτὸ Ῥαφηφαθιῶν.) *Reſponſionibus Imperatoris præerat continuo eidem ſupplicantium preces nuncians, Referendarium Latini hoc munus appellant*: Procopius lib. 2. de bello Perſico.

Κοιαίστωρ.) De bello Perſico lib. 1. *Imperatoris Paredrus, quem magiſtratum Romani Quæſtorem, Latini Juriſconſultum vocant.* Idem de bello Vandalico lib. 1. *Exercitus Quæſtor, ſumptus diſpenſator vocatur.*

Τῷ δὲ Μαρτίῳ μὴν.) Romanorum legationem, pugnam, victoriam, Perſarumque fugam, ac pacem tandem initam pluribus enarrat Procopius, qui Mirrhanem appellat, Μιρράμ hic ſcriptum. Magiſtratus ſeu dignitatis vocabulum: viri namque nomen Perozus fuit.

Καὶ ἀπὸκαιρίστων φῶ μικρῷ τῶν σκλαβ.) Non procul a civitatis Daras porta exercitum foſſa muniviſſe Belisarium refert Procopius, quod voce ἀπὸκαίστων exprimit Theophanes.

Βενδῶν.) Procopius de bello Vandalico lib. 2. *Signum, quod Romani Bandum vocant.* Idem rurſus. *Omnium animoſiſſimus inter ordines Ducis ferre ſignum conſuevit, quem Bandophorum Romani vocant.* Plura Merſius, & Lacerda in Adverſ.

Δημοκρατίαι.) Communem unam civitatis plebem, nec non etiam civitatis ejuſdem populi partes & factiones diverſas δῆμοι ſignificat. Hinc Bενέτων, & Πρασίνων δῆμοι, & δῆμοι, non in Circo modo, ſed & in civitate partes oppoſitæ, de quibus Balſamon ſupra in pag. 213. Θῆ δήμων κατεξουσιάσεσθαι τῶν ἐντὸς ἴσως ὁμολογεῖ. *Populi factionibus poteſtatem omnem ſibi vindicantibus in Circo*, &c. Et δήμαρχοι, ſive δημάρχων partis unius princeps fuit. Simocatta lib. 8. cap. 7. τῶν δημάρχων ὁ αὐτοκράτωρ σὺνκαλέσαμενος τὲ τὰ βουλήματα, ὃν διωκιτὲς Θῆ δήμων οὐδὲν τὸ παρὸν ἀπεκαλεῖ. *Tribunos, quos populi Adminiſtratores vulgus appellare ſolitum eſt, in Palatium accivit* Imp. Zonaras in Phoca. ὁ Φωκᾶς τὴν τοῦ δήμου ἀναίρεσιν Λεοντίου Αὐχένιον ὕβρει συνηρόδου τὸ δήμου παρόντων· τότε δὴ τοῦτο ἐν οὐ τ ἴσωτο ἀμφιβολίας γένημένου τοῖς Πρασίνοις, ἢ τοῖς Βενέτοις ὀνομαζομένοις ἐβούτο καὶ ἀδιλον· πάμπολλοι δὲ ἦσαν ὁ Φωκᾶς κατασκολοῦσαι αὐτοὺς ἢ ἐκόσι ἐπεχείρει· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκλιπῶσι τὸν Θ Πρασίνων ὑβριζόντος δήμαρχος ἐγένετο ἀδόκιμος, μὴ ἐπιχώντας οἱ τὰ βίλιμα πάνυ, ἐκπεσόντος *Leontium uxorem Auguſtum præſentibus factionibus ſtatim renunciavit: Tunc propter locorum dignitatem inter Praſinos & Venetos orta contentione tu-*

Pag. 123.

multuari ad invicem coperunt. Quibusdam vero missis, loca eis assignare Phocae conabatur. Missorum itaque quopiam Praefinae factionis Ducem convitiis exceptavere, ac cum impellente, factionis illius vbri) injuriam non tolerandam rati, vociferabantur. Factionis cujusque vir θυμόσοφος, & δημοσόνους qui eos in unum cogebant, dicebatur: *Θυμοφορτίας* tandem unius in alteram partem pugnæ victoria. Procopius de bello Persico lib. 1. *Populi Veneti in qualibet civitate jamdudum in Praefinos & Venetos divisi erant (fullonia quidem nomina) quorum gratia inter spectatores, & pecunias erogare, & corpora diris cruciatibus affligere, denique ignominiosam appetere mortem non dedignantur. Certant enim cum opposito, non animadvertentes cujus gratia periculum subeant: nasciturque illis erga proximos inimicitia quaedam nulla de causa, quae nec generi, nec necessitudini ulli parcit: apud hos vincere fuerit, si qua impietate in Deum utantur, & si leges, & res publicae violentur. Cujus feleris participes quoque fiemus simus, non solum ipsos sequentes viros, sed cum eis & oporteat in certamen descendentes, quamvis alias in theatrum non veniant. Super quibus nihil ego satis dubeo dicere, nisi morbum hunc esse animi communem, qui omnes civitates ac populos invasit.*

Edit. Paris. pag. 591.

Πλεῖστα ταυρίζουσι.) Pacem hoc anno depactam Theophanes, Jornandes de Reg. ac Temp. successionis anno, qui infequens est: Marcellinus Justiniani 6. Procopius Persicum bellum annis 7. duraſſe affirmat.

Πίμπτῳ ἔτει.) Ita Chronicon Alexandrinum, & Marcellini.

Τὸ λεγομένη Νίκα, ἡ σύνταξις.) Procopius posita superius profequens. *Tunc Magistratus*, inquit, *qui erat Byzantii, horum quosdam seditiosorum ad supplicium ducebat: reliqui vero simul conjecti in carcerem rapiunt, ac in carcerem ingressi eos, qui pari seditione, aut alia quavis turpi causa vinciti erant, liberant; ministros, ac satellites magistratuum sequentes interficiunt, &c. Ignis tota urbe haud aliter quam ab hostibus excitabatur, &c.* Evagrius lib. 4. cap. 23. Procopii verba conferahens; ἔνεγε, scribit, τῶν αἰτιῶν τὸ ξυγκλύσαν τὴν ἐς ἀμοιβὴν τόλμαν, ἡ σοφισθεῖσα τοῦ σωθῆναι ἕνεκα τὴν ἐς ἄλληλα σωφρόνησιν. τοῦ Νίκα, γὰρ σύνθημα τοῦτο ἐγένετο τοῖς ἐς ἄλληλα σωφρονήσασι σώμασι δίκτυα τοῖς ἐπ' ἀλλήλοις. ἐφέστασι. *Adjicit seditionem popularium CP. conflatam, quae nomen ex tessera populi accepit: quippe Vincas fuit propterea appellata, quod populus inter se congressus, hanc tesseram, Vincas, sibi praescripserit, quo alter ab altero internoscerentur.*

Προπυλῶνα.) Procopius interpres: *Vestibulum.* Infra, πυλῶν τε σιδηρέων.

Τρίτην τοίνυν.) Imperfecto sane, & obscuro penitus. Qui plenam & integram peractæ seditionis istius requiret historiam, Procopium lib. 1. de bello Persico, Chronicon Alexandrinum, & Marcellinum Comitem ad hunc annum consulet.

Ἄκτιν.) Ex publicis *Actis* hæc deprompta intelligo: vel potius; *Acta sunt hæc propter Calapodium Spatharium.*

Κελεντίου.) Pronunciat etiam Græcum vulgus Κελεντέβιον, vice Κελευσθίου.

Τοῦ βίκαι.) Plebem CP. maximeque Praſinorum factionem Latine exclamaſſe, *Tu Vincas*, non Græce *Νίκα*, verba præſentia confirmant ut credam. Chronicon Alexandrinum poulit τῷ βίκαι.

Μυστήριον.) Svidas, & Lexicon Regium MS. τὸ σύνθημα, qui secreta explorat, & interrogat, vel etiam principis mandata ad populum refert, *Praeco, Imperatoris lingua*: de quo abunde Rigaltius.

Εἰς τὰ σζυγοφόρα ἐφέρετο.) Ænigmatica locutio. σζυγοφόρα & σζυγία nervi sunt, a quibus opifex σζυγοφόρα sive σζυγάρια, calcearium, exuit: sutor, σζυγοφόρια sutoria officina. Κελεντίου pes ligneus est, & exemplar, ad cujus mensuram & formam consuuntur calcei. Κελεντίοι autem Cubicularius Justiniani, & Spatharius erat is, de quo populi ad Imperatorem querelæ, quem cum aperte nominare nollet, φοβούμενοι ὀνομάσαι nuper dixit, tacite subindicavit ejus nomen, alluſione facta ad *calcearium κελεντέβιον*, dicens: *εἰς τὰ σζυγοφόρα ἐφέρετο.* Aperte nomen ejusdem inſertus pronunciatur. Κελεντίβιος ὁ Σπαθάριος ἀδικεῖ με.

Pag. 124.

Εἰς τὴν βαπτιζόδια.) Sarcafmus, quo Manichæorum non in Trinitate, ſed in Deo tolo baptizantium error, populo exprobratur. Placet tamen alia lectio, qua populo Manichaiſmus exprobratur: *εἰς τὴν βαπτιζόδια. Unius nomine baptizamini.*

Σαββάτου.) Sabbatius Juſtiniani pater. Procopius in Anecdotis in contrarium alia confingit: Principem a Procopii calumniis vindicat Gabriel Trivorius in Obſervat. Apologetica ipſius Juſtiniani.

Εἰς τὸ Ζεύγμα.) Origines CP. adhuc MS. *τὸ καλούμενον Ζεύγμα σύνεγγυς ἐκειτο ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Προτομάρτυρος Στεφάνου κίονος ὀλίγον μέσας, ἡ ἐστὶ τὸ σῶμα τοῦ Κωνσταντινοπόλ. ἡ ὅτου ἐκκλησία ἐν Ζεύγμα. Zeugma locus dictus eſt, quod quando delatum eſt Protomartyris corpus, in eo jugo aptat ae fint mulae. Et tulerunt corpus ufque ad Conſtantinianas: atque ita locus Zeugma vocatus eſt.*

Ἀς ἐδιώρνουν.) As particula exhortandi vel optandi apud neotericos Græcorum: *ἀς ποιήσῃ*, utinam faciat, vel faciat imperative: Indicativi ſignificantiam in Optativi transfert, *ἀς ἐδιώρνουν*, utinam ſpectaſſet.

Τὰ μισά.) Expone *ὁ μισός*.

Μαγιόρων.) Populi Tribunos qui ſuperius *δήμαρχοι*.

Pag. 125.

Ἐν τὰ ἄγια Ἀναργύρων.) Ad finis CP. lavam extructum templum hoc nomine. Procopius lib. 1. de Ædif. Juſt. *τοῦτο γάρ ἐν ἀρετῇ τῇ κάτω Ἀναργύρου μαρτύρων.* Marcellinus Comes ad annum 433. *Pulcheria Augusti Martiani principis uxor S. Laurentii atrium inimitabili opera conſummavit*, &c.

Εἰς τὸ Πρωτοκτίτορα.) Præfecti Urbis Palatium, quo judicia ſanguinum exercebat, & reos carceribus vinctos detinebat: de quo inferius.

Τὰ Λαυσί.) Lauſi Patricii, qui ſub Arcadio floruit, ædes. Gyllius de Topographia CP. lib. 2. cap. 25.

Τῶν Προτοκτήρων.) Qui Principem foras prodeuntem comitantur, jus Palatium obſervant & protegunt. Procopius in Anecdotis. Pancirollus in Not. Imp. cap. 89.

Αὐγούστων.) Auguſteum, opſo nlorum forum appellatum, quod Idibus Octobris regionum Curatores, & Sebaſtophori in Auguſti honorem ibi faciatent; vel quod Conſtantini & Helenæ ſtatuæ in eo eſſent erectæ. Svidas V. Αὐγούστου.

Ἰουλιανὸς Παῤῥάνιος.) Julianum cum conjuratis memorat Chronicon Alexand. Pronum Hypatii conſobrinum Marcellinus, & Procopius lib. 1. de bello Perſico.

Κτιτώρα τὸ Σαμψών.) A Conſtantino ædificatum. Euchologium.

Ἐκ τῶν βάνα.) Chronicon Alexandrinum legit *σὺν τοῖς φαβρίσι*, ἡ *δυνμοτικοῖς κίοσι πάσι ἐκ τετραπύργου.* adeoque columnarum materiam, & marmoris genus vox illa peregrina indicat.

Ἀπὸ Φλαβιανῶν.) Chronicon Alexandrinum habet *ἀπὸ Κωνσταντίνου*: at tam Conſtantini, quam Flaviani fuere Legionarii Comitatenſes ſub Magiſtro militum per Thracias, a Flavio Conſtantino, qui Magnus, inſtituit. Notitia Imp. Orient. & Pancirollus in eam cap. 53.

Δικαίωνα.) Chronicon Idem *ἐξωκίων σκυτοτόμα*.

Pag. 126.

Λουρικάτου.) Idem *φορμάτου ζαβᾶ. Zaba*, lorica cucullata. Meurſius.

Εἰς τὰ λεγόμενα Πάκτητα.) Locum hunc tacet Procopius de bello Perſico lib. 1. cæterа deſcribit enucleatius. Eadem Chronicon Alexandrinum.

Ὅπλῶν τὰ καθίσματα.) Procopius. *Ubi Imperator conſidere conſuevit, ac equeſtre gymnicumque ſolitus eſt ſpectare certamen.* Infra. *Auguſteum thronum* nuncupat.

Σπαθαφόρων.) Cedrenus, Σπαθάριος, ὁ σωματοφύλαξ.

Ῥογάτου.) *Erogo, diſtribuo.* Superius de *roga*.

Διὰ τὸ σφενδόνης.) An *σφενδόνη* fuerit Circi *σφεντόνη*,

carcer nimirum ex quo, velut e *funda* lapis, pro-
Edit. Paris. curtebant aurigæ, vel utrum Circi pars extrema,
pag. 592. & opposita, quæ *meta*, & κυμινοὺς Svidæ V. *Φενδόνη*, quod ex ea duo Circi curricula & spatia spectata fundam referant, divinet alius.

Διὰ τὸ μονοστάτιον.) Chronicon Alexandr. διὰ τὸ μονοστάτιον. Rigaltius *μονοστάτια*, itinera angusta, per quæ uni tantum patet incessus. Anonymus *ὁρίλαται δὲ ἐνδον τῶ στόματος μικρὰ δὲ ὀλίγα ὡς τρὸ λοιπὰ μονοστάτια· debent qui stant in media acie vias angustas, monopatia dictas, liberas relinquere*. *μονοστάτιον* itaque a Palatio ad Circum via.

Βαλεριάνων.) Pancirollus in Notit. Imp. cap. 2. In duas classes Senatus dividi cœpit, Illustrium, & Clarissimorum; hi Patricii, Illustres alii, Senatores minorum gentium. Basilic. Eclog. 7. οἱ δὲ Πατρίκιοι ἦσαν Βαλεριάνων νῦν οἱ συγκλητικοὶ. *Senatores a Patriciis ad Illustres usque numerantur*. Glossæ Basilic. Βαλέριος, ἄγγελος.

Ἀετίωνα γὰρ ὁ δρόμος.) Agatias lib. 5. post initium.

Θεοδώρα δ' ἀφιερώσατο.) Videnda quæ de Pythiorum aquis scribuntur in Notis ad annum Justiniani 37.

Πεζίστου ὁ Τάφους.) Is videtur Emesenus, de quo Svidas V. Πεζίστος, nomine, notarum experimento, & ejus pœna talem afferentibus. Consulem eum non agnoscunt Fasti, quare τὸ Τάφους, vel ejus est cognomentum, vel promissam ac defignatam dumtaxat dignitatem enunciat. Videndus Baronius ad an. 535. a num. 16. ad 21. apud quem lex de præfectipione Belisario Consule lata, anno sequenti emanasse censenda, post pœnam nimirum Prisco irrogatam.

Γερόντιος Οὐανδαλικὸς στόλεμον.) Marcellini Chronicon anno Justiniani 7. indict. 12. Justiniano ipso IV. Consule. Reliqua Procopius de bel. Vand. l. 1.

Οἱ γὰρ Οὐανδῖλοι.) Ex Procopii lib. 1. de bello Vandalico excerpta narratio.

Τοδολιάκιον.) Procopius Latinus Godigiscum scribit.

Γόδηγος.) Idem Gontharis.

Pag. 129. Αὐρόων.) Idem *Aurarium* (alibi Abrasinm, & Aurasium) *mons in Numidia iter dierum 33. a Carthagine distans, ac ad meridiem spectans, in quo Mastrugil a Vandalis se tuebantur*.

Τοδεδοῦσι.) Gundabundus.

Τρασμουνδὸς.) Trasamundus.

Μελισθεῦδε.) Videndus Jornandes lib. de rebus Geticis, quo Amalasfredam eam appellat.

Λίζουρ.) Repone Lilybæum. Procopius de bello Gotth. lib. 1.

Ἀμερῶτ.) Amer.

Ἐυγάτ.) Evagenes.

Pag. 221. Γοδῶτ.) Godas.

Ἀλβίων.) Alisas.

Σιντίτων.) Sinnion.

Pag. 230. Ὅτου δὲ ἕδρύματα.) Procopius. *Ὅτου δὲ αὐτοῦ πλοῖα μακρὰ ὡς ἐς πεντηκόντων παρασκάμματα ἐκατόντα δύο μοναῖ μὲν τοι ἀρραὶ ὑπερδιεγήγοντο, ὅτιπερ οἱ τῶν ἑβίωμενοι, οἱ δὲ σύμπαν ὡς ἄκατα βλαπτοῦ. Ἑβίωμενοι καλοῦσι τοὺς ἐν αἰ ταῖς ἀπόνους. Erant & cum ipsis navigia longa ad duo & nonaginta supervenerunt, ne remiges ab hostilibus lædi possent. Hæc Dromonas nunc, id est Cursorias vocant: excurrere enim celeriter possunt.*

Τζούτζων.) Zazonem.

Ἐβδόμου δὲ ὦν ἔτους.) *Justinianus anno septimo Principatus in Veneris initio navim Prætorium ad litus juxta ædes Imperatoribus deduci justit, quam citius cum toto exercitu soluturam.*

Κωύκωνα.) Cauconem.

Κεφαλὰ Βαΐγου.) Caput Vada.

Βιβλιάφορα.) *Quidam ex his qui equo celeriter invecti regias proferunt litteras, quos Veredarios appellant*. Procopius idem.

Pag. 230. Αὐτωτὶ, Δαβρωστου, Χράνα.) Lectus, Adrumetum, Gressa.

Ἀμωνᾶτ.) Ammatas.

Pag. 233. Ἐπὶ Μαδύτου ἐχυρώσω.) Peyrezianus codex correctissime legit, ἐπὶ ἄμμου ἐχυρώσω, *publicam ingressi sunt viam*. Procopii interpres. *Vandali itaque neque Carthaginem, neque Byzantium* (lege Byzacium) *unde venerant, sed in Bulæ eampum, ac in partem, quæ ducebat in Numidas, fugerunt*.

Ὁδὶ Γαλμὶμ παρακελεύων.) Quæ sequuntur librum Procopii secundum de bello Vand. delibant. Pag. 232.

Ἐν Σαφὼ.) Quæ istis in locis Justinianus extruxerit enumerat Procopius de Ædif. Just. lib. 6. Κύρους porro legunt emendatiora exemplaria. Alias dictiones vitiatas & emendatas indicant variæ Lectiones. Pag. 234.

Ἀνέσκυλα δὲ αὐτὸν Σπαλήν.) Jornandes de rebus Geticis ad finem. Pag. 235.

Οἱ δὲ φδίσι οἰκεῖν μηνῶν.) Excerptorum Procopii de bello Vand. lib. 3. continuatio.

Βαλχαμίων.) Procopius Burgaon.

Τεμεῖν τῷ χάσματι.) Ex Procopii lib. 2. de bello Vand. ad medium. Annum porro 12. numerat Procopii interpres in margine. Pag. 236. Pag. 237.

Βελλισάριος ἐνέκλη.) Procopius de bello Gothorum longe post initium. Marcellinus.

Τζόντζας.) Idem de bello Vandalico Στένζας. Ita lectio cod. Barb.

Μαυβδαιτὰν.) Idem Membresam. Eamdem lectionem exhibet cod. Pal. Pag. 238.

Ἰωὴν καὶ τοὺς Ἀρτιάνας.) Jaudas, & Alchias.

Τὸν Ἰουστῖνον.) Butinum vertit Anastasius. De Bultino Romam occupante scribit Agathias lib. 2. deque illo a Theophane diversa tradit. Pag. 239.

Γόνδαφος.) Procopius lib. 2. de bello Vandalico Gontarim.

Βίγαρ.) Idem, Abigam.

Βαζὼν.) Idem Fabosim.

Ὀστῖναν οἴν.) Uno verbo lego Ὀστίνων. Procopius ex quo Theophanes. *Geson erat nomine quidam inter pedites, ejus ordinis quos Optios Romani appellant*. Pancirollus in Not. Imp. cap. 12. *Adjutor olim Optio ab Optionibus, qui erant in legione*. Vegetius lib. 2. cap. 7. *Optiones*, inquit, *ab optando appellati, quod antecedentibus egritudine prapeditis, hi tamquam adoptati eorum atque vicarii solent universa curare*. Hæc ille. Adjungebantur autem Centurionibus & ordinariis quibusque Optiones in legione, ut eorum vices subirent. Festus. *Optio, inquit, dicitur ab antea appellabatur Accensus*. Hic adjutor dabatur Centurioni a Tribuno militum; qui ex quo tempore, quem velint, permissum est Centurionibus optare, & nomen ex facto forsitan est.

Ζαΐδαν.) Procopius Zeben. Pag. 240.

Ἡτσφέτων.) Idem Sitiphitem. Variæ Lectiones alias.

Ἐν τῷ τετραμιδικῷ.) Quartum & decimum numerat Procopius.

Ἀντιγίσαρνος.) Ille Ἀντιγίσαρνα, marg. Ἀντίγισαρ.

Βίτερ.) Idem Bastem. Pag. 241.

Κυντζίνας.) Ille Cuzinas. Alii codd. MSS. Κουτζίνας. Pag. 242.

Ῥετιάνων.) Procopius Ῥετιάρατα. Ita Pal. cod.

Καπλάνων.) Procopius ad lib. 2. calcem. *Omnes Justiniani partes assumens Callinicum* (*nam sic in bello vocabatur*) *elamabant*. Pag. 243. Pag. 248.

Πηξίτσαν.) Idem Prinecta. Alia lectio Preicla.

Οἱ Λαδίβαι.) Leucathæ Mauritii.

Ὁ δὲ ἴβηρ βασιλεὺς.) Iberos, Colchos vocat Procopius lib. 2. de bello Persico, & cum Romanis fœdus eis initum memorat.

Ὁ μονογενὴς.) Missæ sacrificio ineunte a Clero cœtu hymnus iste etiamnum hodie in Ecclesia Orientali canitur. *ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ λόγος τῷ Θεῷ ἀδιάστατος ὑπαρχῶν, καὶ κατὰ ἐξαίρετον δὴ τῶν ἡμετέρων σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, τὸ αὐτοφυὲς Θεὸς ἡμῶν, δείκτου διὰ τῶν πατέρων, ὡς τὸν ἁγίως τεμεῖσι, σωθῆναζόμενος τῷ πατρὶ, τῷ ἁγίῳ πνεύματι, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς αὐτῷ δὴ αὐτῶν. Unigenitus Filius, & Verbum Dei immortale existens, qui ex sancta Deipara, & semper Virgine Maria, propter salutem nostram incarnari tulit, homo nullo sui mutatione accedente factus, & Deus noster cruci affixus, morte mortem*

Pag. 592.

concultans, unus ex sanctæ Trinitatis personis, qui cum Patre, & Spiritu sancto glorificatur, nunc & semper, & in sæcula sæculorum. Edendi istius hymni causam, editique commentem in Ecclesia acceptationem enarrat Baronius ad annum Christi 520. num. 37. & ad annum 534. num. 22. & seqq.

Τὸ μαγῶν τῶ Μαΐω.) In Augustæo foro ad S. Sophiæ latus Milium, sive Millium extitit: de quo copiosè Svidas, & Petrus Gyllius CP. Topograph. lib. 3. cap. 23. & Orig. CP.

Ἐνιαυτὸς ὑπατικὸν τῶν Δέκιος.) Anno Justiniani nono Epiphanium C. P. Episcopum lethò succumbuisse Baronius ad annum C. 535. num. 59. asserens ex eo arguitur: quod Joannes Cappadox, qui ex Nicephori Chronico, & ipsius Baronii assensu, annos duos thronum, quem cum Justino auspicatus est, tenuit: successor autem Epiphanius annos 16. & menses 3. gessit Pontificatum. Justinus porro cum annos 9. regnaverit, reliquum Justiniani decimo Epiphanium mortem oppetisse: ex quo adidamenti ad Marcellinum Epiphanii decessum in annum Justiniani 8. revocantis error alter haud dubie pinguior convincitur.

Σακιδῶν ὑφέστων.) Synodum quintam sub Agapeto coactam ipsius verba testantur: & in eadem tempus, indictio nimirum 14. quæ Belisarii Consulatum excepit, observatur. Quocirca ut eam Auctor in decimam quintam rejiciat, non video. Acta Synodi 5. lustranda.

Σιλβέριος.) Qui Sylverius.

Μεσὶ Δεκεμβρίῳ.) In annum Justiniani 10. & indictionem 13. reponit hæc Marcellini addimentum: at cum Auctor a Septembri auspicetur, annum unum & indictionem alteram adjecit.

Pag. 147. Οἱ Βαλγάροι διὰ βόρου.) Miscella. *Vulger*, & *Drongo*. Inepte.

Σωσὶν.) Interpretor *reflem*, aut *vinculum*, quo fugiens hostis apprehenditur. *σωσὶν* vero, vel *σωσίζω*, *huflem reti involvere*.

Παρὰ τὸν ἐν Χερσῶνι βασιλέα.) Antiochiæ & Apameæ direptionem a Procopio lib. 2. de bello copiosè describitam paucis Theophanes contraxit. Marcellini additamentum, & Evagrius ante pestem annis 2. accidisse narrat lib. 4. cap. 38. de qua inferius.

Προσῆλθε Ῥωμαίοις Μοῦσσος.) Non hoc primum annose se Romanis adjunxit, quem præclarè res præteritæ jam ante diu sub Justiniano meruisse ostendunt. Sola igitur de Bulgaris, quam in Illyricum profecturus retulit, ad annum præsentem spectat victoria. Priora Jornandes de rebus Getici is exprimit ad libri finem. *Petzam quoque fumm comitem inter primos electum ad obtinendam Sirmiensem Theodericus dirigit civitatem: quam ille, expulso rege ejus Transarico, filio Traustilæ, retenta ejus mare, obtinuit. Indeque contra Sabinianum Illyrici Magistrum militiæ, qui tunc cum Mundone paraverat confligere, ad civitatem cognomine Margum, quæ inter Danubium Marcianumque flumina adjacebat, cum duobus millibus peditum, & equitibus quingentis, in Mundonis solatia veniens, Illyricianum exercitum demolivit. Nam hic Mundo Attilanis quondam origine descendens, Gepidarum gentem fugiens, ultra Danubium in occultis locis, sine ullis terræ cultoribus debacchatur: & plerisque abductoribus, Scamariſque, & Istrorbius undecumque collectis, turrim, quæ Herta dicitur, supra Danubii ripam occupans, ibique agrestiritu prædans vicinos, regem se suis grassatoribus nuncupat. Hunc ergo perne deseratum, etiam de traditione sua deliberantem, Petza subveniens e manibus Sabiniani eripuit, sumque regi Theoderico cum gratiarum actione fecit subjectum.* Exin Procopius de bello Gothh. lib. 1. nonnihil remote ab initio. *Mundum Illyriorum Præfectum in Dalmatiam, Justinianus misit, Gothis tunc subditam, &c. Hic cùm Barbarus genere, maximum tamen in modum Imperatoris rebus studebat, & bello præcellebat erat.*

Καὶ τὸν τυραννήσαντα ἀνῄρει.) De Mundi victoria meminit Marcellinus Comes in Chronico.

Τῷ ἑπομένῳ μηνὶ τῷ.) Epitome Procopii de bel. Pers. lib. 2. ad medium. Additamentum Marcellini.

Ἀβασθάζων.) Procopius Badaranes. Pag. 148.

Πεπλῆκται ὑπὸ τοῦ.) *Jubilum ingurium ex asseribus compactum, quod papyliones vocant.* Gallice, *Hutte*. Procopius.

Τιμοθέου ὑπατεύοντος.) Nonnulla ex his, nec pari modo narrata Evagrius lib. 4. cap. 11. & 36. Severum inter ac Julianum ortam controversiam, ac ejus materiam describit Liberatus cap. 19. ad finem.

Πεῖλαν.) Evagrius Zoilum. Auctor ipse in anni sequentis latercolo Zoilum recenset. Pag. 150.

Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ.) Hanc inem anno sequente Italiam pervasisse memorat additamentum Marcellini: quam per universum orbem incerto cursu vagatam referunt Procopius de bello Persico lib. 2. Agathias libro quinto, & Evagrius ejus spectator lib. 4. cap. 38. eamdemque Antiochia capta biennio posteriorem scribit: cui Auctor assentitur anno ante præsentem secundo.

Ἡ Ῥαυεννᾶ.) Occursus Dominici festum Ecclesiastica lege in Occidente a Gelasio ante annos 30. celebrari jussum, Imperatoris poenitate per Orientem observari præcepit Justinianus, ob liberatam mortali lue CP. Ita Baronius in Notis ad Martyr. Rom.

Ἐξαμμῆϊ.) In relationibus Æthiopicis ad Societatis Jesu Generalem anno 1624. datis scribitur: Die primo Fremona deserta Accum, quæ quondam Auxum, a qua Auxumitæ, perveni. De illis Baronius ad annum 522. & 542. Hæc olim regum Æthiopiæ Regia, ut zedificiorum & amplitudinis reliquiæ fidem astruunt. Pyramides quippe sexdecim vel septemdecim uno solidoque lapide excisæ visuntur inter antiquas zedes de gloria cum Ægyptiacis contendentes, quas veterum regum Mausolæa fuisse crediderim. His proxime lapis erectus cubitorum novem latitudinis, Græcis Latinisque litteris pene corrosis inscriptus, ac fere ad istum pacemque cum Romanis Æthiopibusque Justini ætate compositam, legentibus facile demonstrans. De iisdem Procopius de bello Persico aute lib. 1. finem. Heliodorus Æthiop. lib. ult.

Οὐέντιχος.) Ἰάντιον scripsit superius Auctor pag. 174. de quo alia in Variis Lectionibus.

Κὼ τῷ Λιβανίου μὲν.) De variis terræ motibus CP factis Procopius lib. 3. de bello Gotthorum, & Agathias lib. 2. & 5. variis locis.

Σκυθῶν πολεμούντων τῶν Ῥωμαίων.) Exumitarum regis in Homeritas bella victoriamque perstringit Procopius lib. 1. de bello Persico. Ipsorum, quos Auxumitas nuncupat, & hostium Homeritarum regionem, adjacentes populos, civitates, maris, & quæ narrationem hic factam sunt consecuta posteris temporibus, longe lateque prosequitur. Quare ad superiores annos & imperium Justini revocandam nullus dubitabit, qui eam apud scriptorem ejus regionis & gestorum restem a se locandam voluerit. A quo inter Symeonis Metaphrastis vitas translatam, in 29. Octobris diem Surius reposuit. *Edit. Paris. pag. 594.*

Κύμα, ἔτη.) Ad iſtius Canonii marginem lego in Barb. cod. verba hæc: *ἐν τῷ αὐτοκράτορι ὡ αὐτὸ τῶν Ῥωμαίων τὸ Κωνσταντινούπολιν ἔτη τὸ ἑξῆς ἐκτὸς Ῥωμαίων* transposito nimirum polt CP. Episcopi Papæ nomine, & in Canonii loculis hoc textum, illo quintum ordinem obtinente. Pag. 151.

Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτω ἐκλειψῶν.) Svidas V. Ἰατρομαντὶς. & Procopius de Æliſ. Justin. Orat. 2.

Ὁ λεγόμενος Λιβυστῆνος.) *Λιβυστῆνος*, ipſa ſtatua: *Λιβυστῆνον* forum, & locus in quo erecta. Procopius ibid.

Πνεῦμα ἔχει Πύθωνος.) Hoc eſt, *πυθωμάντην, & τοὺς πυθῶνας καὶ μαντεύομενον*, Pythomantem, & ſciſcitantibus divinantem. Hieronymus in Ezech. cap. 13. vocat *Pythicum ſpiritum*.

Ἐτῶν ὀ δέκατον.) Hanc maris exæſtuationem reponit Procopius lib. de bello Gothorum 3. ad 37. Juſtiniani annum, qui a Septembri decimum octavum ſubintrat.

Χωμεία τοῦδ.) Χωμεν scripsit Cedrenus. *Pluvia magna* redditur ab Anastasio, quem sequor, & *continuum pluviæ profluvium* verti. χωμεῖνα namque recentiores Græci vocant *imbrium copiam*: & ex gelu sive frigore, non æque ac pluviis inundantibus & continuis frumentis vinique penuria fore emergere.

Διατριβὴ παρὰ τὸ ἁγίου Πάσχα. Locum istum pro textus brevitate caliginosum, superfuso quoque Scaligeri errore redditum obscuriorem in bono lumine posituros Petavius, ubi parentes radios effulgere censuit, in oppositum obiicem & ejus umbram incautus incidit Protheoria ad Notas in Nicephorum, & de Doct. Temp. lib. 4. cap. 24. Lucem itaque reperit, verum umbram non effugit penitus. Illustravit sane τὸν ἑβδομηκοστὸν τοῦ ἁγίου Πάσχα *jejunatorientem*, dicam potius, quam cum Anastasio & Miscella *sancti Paschatis evertentem*, vel cum aliis *ordinem perversum*. Nam cum ex Cæna ne Nicæno una cum Judæis & Quartadecimanis sacrum Pascha celebrare Christianis nefas sit, & quarta decima Luna in diem Dominicum incidente, in alium sequentem Paschale festum remitti conveniat: anno Justiniani decimo nono, die Dominico & Luna quarta decima concurrentibus, ac simul in Aprilis diem primum incidentibus, Paschalem celebritatem, ne Judæis & Quartadecimanis Ecclesia consentiret, in diem alium Dominici Aprilis octavus numeratur transferri oportuit. Prorogata vero Paschatis solemnitate, cum Carnisprivium subinde protelari deceat, utroque Justiniani edicto, in hebdomadem aliam dilato, populus, ut justus fuerat, Paschatis peregit festum; carnisprivium autem ex Imp. sancito die tantum undecimo statuendum, quasi Pascha Kalendas Aprileas occupasset, die Februarii quarto obivit: atque ita hebdomade una, plus quam par foret, aut exigeret Ecclesiæ lex, jejunasse repertus est. Hæc, ut Petavio, ita mihi textus illustrat. Alia expositio: quæ sequitur apud eum locis memoratis de Græcorum Quadragesimali jejunio observatio, mihi veritatique penitus adversatur. Sciendum est, inquit posteriore loco, Græcos Quadragesimale suum tempus, & ἀνεμπόδιστον inire a Dominica Sexagesimæ, diebus ante Pascha 56. ut ex Maximi computo, & Albino Flacco lib. de Div. Offic. cap. de Septuag. liquet, cujus instituti ea ratio est. Cum enim Græci, ut & Occidentales (sic quippe legendum puto, non Orientales) 40. solidos dies jejunio dicare statutum habeant; & neque Dominicis diebus neque Sabbatis, uno excepto Paschali jejunare soleant: necesse est ut initium τῆ ἀπογευστίμων ἡμερῶν antevertant. Nam Romana Ecclesia τεσσαρακοστὴν suam incipit a Dominica prima Quadragesimæ, quæ ab Dominica Quinquagesimæ proxima est. Ab hoc vero die ad Sabbatum magnum inclusive dies sunt 42. ex quibus sex Dominicis ἀπογεύτοις expunctis, reliqui sunt dies 36. jejunio dicati (nam Sabbatis Ecclesia Occidentalis jejunat) Quare ut 40. dies νήστιμοι constant, jejunii caput antevertitur, & a fer. 4. ante Dominic. Quadrag. initium repetitur. At vero Græci, qui ex 42. illis diebus, non sex, sed duodecim eximunt (neque enim Sabbatis jejunant) cum 30. solum dies jejunio consecratos residuos habeant, decem reliquos ex anterioribus hebdomadis compensant. Itaque solidas duas adjiciunt, & primam Dominicam, quam ἀπόκρεων, vel ἀπομακρυσμὸν vocant, statuunt in Dominicam Sexagesimæ, a qua ad Sabbatum Paschale dies sunt 56 ἀπομηνύσιμα, exemptis Dominicis octo, & Sabbatis septem, reliqui sunt dies ἀνέσιμα 41. Quippe Sabbato magno, uti dictum est, jejunant Orientales. Quamobrem Dominica prima, quam nos Sexagesimæ nominamus, a Græcis ἀπομηνύσιμος ὀρτὴ dicitur. Hæc ille subtiliter: at quam Græcorum gestis & dictis absona paucis discutio. In Græcorum æque ac Latinorum jejuniis ciborum quantitatem, qualitatem, & dies quibus ciborum abstinentia præcipitur, observari necesse est. μυσταγωγίαν, ruticam comessionem ad vesperam tantum olim concessam ipsi fatentur: at nunc post meridiem consestim decantatis vesperinis officiis, & præconfectatis sumptis mysteriis, circa horam a meridie secundam ex Ecclesiæ permissu cibo corpus possunt reficere. ἔμφορήσεις apud eosdem intemperata usque in hodiernum diem perseverat, eaque non carnes modo & lacticinia repudiat, sed pisces etiam perfectos (ut conchylia polypodesq; exfangues excipias) perfectos dico, quibus inest sanguis, oleumque ipsum per Quadragesimam exceratur: adeoque completum illis est jejunium piscium & olei abstinentia. Quoad jejunii Quadragesimalis tempus; illud si proprie rigideque obserues, ex proprio ipsorum sensu sex & triginta diebus cum medio absolvitur: si rigorem paululum relaxes, ad dies sex & quadraginta, vel etiam ad octavum supra quadragesimum ascendit, ad sextum & quinquagesimum, ut vult Petavius, nusquam. Attenta eorum consuetudine, quæ dictorum est obscuritas, dissipatur. Dominica, quæ Latinorum est Sexagesima, Græcis προσφώνησις alias, ἀπόκρεως, & ἀπομακρύσμου nuncupatur, quod in ea carnes adhuc comedere liceat, & eadem elapsa carnium præcipiat abstinentiam. Porro ἀπόκρεως ὀρτὴ haud magis apud Græcos celebratur, quam in Latinorum Ecclesiis Carnisprivii rubris liter characteribus in diario notati festum. Dies illi sex Sexagesimam non primam, & Græcorum ἀπόκρεων excipientes lacticinia, caseum, ova illis apponi permittunt, etiam feria quarta & sexta jejunio dicatis diebus, de quibus iterum fermo. Sequitur Dominica nobis Quinquagesimæ, Græcis τυρινή, sive τυροφάγον in Ecclesiasticis officiis vocata, quod per eam totam caseum & ova permittat Ecclesia, illisque in ea comestis, sequutura mox Quadragesima illis omnino perpetuum vale dicendum instet. Feria secunda sequens jejunium Quadragesimale ἐγκρατίζει, & ab ea non cæsi modo & ovorum, sed & piscium quoque & olei usum dicitur usu. Sabbatum tamen & Dominicæ ea severa eximuntur lege, & oleum in eis indulgetur solum: die vero Dominicæ Incarnationis, quæ alias *Annuntiatio* Δεσποίνης, & *festum Palmarum* festo, pisces quicumque ut & oleum usiquam degustare. Quare relicta Annunciationis, quæ *Edit. Paris.* modo Quadragesimam subit, modo ab ea remota *pag. 593.* est, celebritate, mente quoque remotis Sabbati Dominicisque diebus, quibus olei dazur facultas, si tamen Sabbatum magnum Paschatis pervigilium (est enim dies ille magnus Sabbati ex sacris Canonibus) dempseris, rigidi strictioriisq; jejunii Quadragesimalis sex & triginta dies colliguntur: quinque nimirum, hebdomadum septem unaquaque, qui triginta quinque conficiunt, alter Sabbati magni, qui sextum addit, Paschalisque nocis ea pars media, quæ auroram, ante quam jejunium abrumpere non licet, respicit: ex quibus cunctis apud Græcos jejunium Quadragesimale austeriusnon nisi sex & triginta diebus cum aliquota septimi parte consendum est. Ac ne figmento mihi præmissa expositio videatur, Matthæi Blastaris Canonistæ Græcus inter celebratissimi cap. 5. Elementi T. super ea re scriptam profero sententiam. σημείωσαι ταῦτα, inquit, ἅπαξ ὁ πανλαὸς νήστις τοῦ ὀρτοῦ τῆς ἁγιαπαθείας παῶν τῶν ὑφ' ἑαυτὸν κανονικῶν, καὶ τοῦ σωματικοῦ· οὐχ ἁπλῶς ἀνεθέντων τῶν ἀπόκρεων· ἀφὸ δὲ τοὺς πλοὺν ἓξ τοὺς ὑφ' ὑπερκύπτοντα δυνάτας τῷ Θεῷ καθαιρσῶ τοῦς πανλαοὺς ἐστοιῶν φρονίματος· τὰ δὲ συνεπαὶ τοῦ ἐνιόπου πανλήμερα, μετανάς ἐπὶ ἐλαμβάνεται. ὁ γοῦν Θεὸς φῶ Δανιὴλ λογὰς μὰ πανλαὸν, ἀλλ' ἑκατονπλοῦν, καὶ ταύτῃ ἐνδοὺ ἐχομενοι τὸν νόμον, τὰ ἐπιμέρους παρχωνέσαν, ἀλλὰ τῷ ἡμερῶν τοῦ ζωῆς ἡμῶν ἐκεῖνε τὸ ἰσωστὸ παρῆκαν τὰς δυνάμεις καθαιρσῶ τῷ Θεῷ τεθεισπλκοιν· ὁσῶν δὲ τῶν ἐν ἀνάγκαις ἀπολθῶς, ἓξ θερμοτέρας μετανοίας, τὰ ὑφ' ἑαυτὸν ἀναπτυσσόν τῆς λαμπρᾶς μῦστηρίοις ἀπὸ Θεῷ βοηθῷ διωκθῆναι ἐξικανόθαι· τὸ ἐνιαυτὸν δὲ τὸ ἐνιαυτὸν τὰς ὑφ' ἑαυτὸν ἀναπτυσσόμενας ἡμέρας εἶναι φαμὲν καὶ γὰρ ἑαυτὰ τοῦτον ὑπὸ βροντῶν χυρίε ὑφ' συεβάνων, καὶ χωρικαὶ ἡμέραι γίνονται πάντε φῶς τοῦς λόγ· φρονίσμένοις δὲ καὶ τὰ μεγάλου συεβάνων, ἓξ τὰ ἡμι-

τὰ ἡμέραι τῆς λαμπρᾶς καὶ φωτοφόροι νυκτὸς, ἡμέραι γίνονται λέγ'. καὶ ἡμῖν σοι, τὸ δίκαιον ἀκριβῶς δόσι ἀφ' ἑτέρου τὰ ἑνιαυτὰ ἡμέραν. Φῶς γὰρ σημασίαν τὸ δίκαιον, τὰ σημαίνοντα· ἐν ᾧ γέγραπται, ἐξ· ἐν ᾧ γὰρ κύριε τὸ φῶτι σου. Haec tibi observanda. Lex vetus vetus victarum ope rerum altarum a visu remotarum conditionem quandam edocere solebat, & per corporearum usum spiritualium dispositionem rectam sibi comparare. Inter caetera vero maxime, facultatum decimas annis quibusque reddentibus Deo offerre in precepto fuit. Quæ porro ab ipsi in figuris peractis, mystice a nobis excipiuntur. Verum cum sacer Apostolorum coetus haud legem solvere, quinimmo eam adimplere sibi propositum esset, non fluxarum rerum, sed ipsius vitæ nostræ decimas singulis annorum periodis Deo consecrandas jusserunt: ut studio per eas exhibito, pœnitentiæque fervore contractas toto anni decursu infirmitates, opitulante Deo, curare possemus. Hos vero jejuniorum dies partem anni decimam in se includere præstamus. Hebdomades siquidem eorum septem, Sabbatorum & Dominicarum diebus exclusis, quinque ac triginta dies componunt: Si vero magnum addideris Sabbatum, ac illustris & luciformis noctis partem mediam, triginta sex & medius constituentur dies, qui trecentorum sexaginta quinque totius anni partem ex quo pars decima sunt agnoscendi. Trecentorum enim pars decima, triginta: sequentium sexaginta, sex: reliquorum quinque, unius medium existit. Diebus istis sex & triginta adde Sabbata quinque, & Dominicas totidem, quibus oleum comeditur (Sabbatum enim magnum rigorem jejunii servat, Palmarum vero Dominica piscium esculencis aufferitatem remittit) Græcorum Quadragesimam sex & quadraginta dierum numero conflatam percipies: dies. Quadragesimæ primum ac purum illius exordium fecit post Quinquagesimam secunda, quam illi ex ciborum delectacta sumptione κυῤῥαρὰν βυτίρων nominant, consitiues. Dominica porro Quadragesimæ illis pariter cursus Quadragesimalis prima est inter Dominicas, & τριῶδίῳ τὸ nomen obtinet, ex quibus licet stadii greffus, hoc est, dies sit septimus: primus quippe πνεῦμα, Quinquagesimam incellige, sequitur. Argumentum profert Græcum Evangelistarium, seu Liber Evangeliorum, quo post κυριακὴν τυροφάγου occurrunt Εὐαγγέλια κατὰ ματθαῖον τὰ εἰς τὴν τετραγέλιαν τὰ εἰς φράγμα ἐξέβαλεν ὁ θεὸς τοὺς, Evangelia legenda in Vigiliis, id est, in Vesperis primæ jejuniorum hebdomadis: tum vero τῇ δευτέρᾳ σαββάτου· τῇ γ'. τῇ δ'. τῇ ε'. τῇ παρασκευῇ, τῷ σαββάτῳ ἑσπερι. Feria 2. 3. 4. 5. Parasceve, Sabbato ad Vesperas: ac demum κυριακῇ φωτὸς τῆς νηστείας. prima jejuniorum Dominica: qua lib. qui Thesaurus inscribitur, inter eorumdem Officia Damascenus Studites sermonem habet, ἐν ᾧ ὡς αὐτὸν παραλάβομεν τὸν ἐξόριστον καὶ ἐπιτιμῆτε τῇ φωτὸς κυριακῇ τῆς νήστειας νηστείαν. Ob quam causam orthodoxiæ celebritatem prima jejuniorum sanctorum Dominica peragere accepimus. A Tyrophago itaque sive a Casearia Dominica, non ἀπὸ τῆς κρέατος, quæ præcedens est, & Carnisprivii Græcum Quadragesimam exordium sumere cebibi: cum inter utramque, carne sola prohibita, etiam quarta sexteque feriis (quas Canon Apostolicus 63. jejunio dedicat) a cæseo ex sancti Nicephori Patriarchæ indulgencia fumendo non fibi temperent, teste Horologii, sive Diurni sacro typo in Prothoeria ad Notas in Nicephorum a Petavio relato: πλέον γὰρ ὅτι τρὶ τετράδι καὶ παρασκευῇ τὸν τυροφάγου μετὰ τὸν ἑνιαυτὸν ἐδίσιμεν τυρὸν καὶ ὠὰ, ἀβρ τοῦ λειποθύμου, τῇ Τετράδι τε, καὶ τῇ παρὸν τὸ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν Νικηφόρῳ τῷ ΚΠ. Sciendum feria quarta & Parasceve post Cæsearium Dominicam Nona dicta, easeum & ova nos comedere propter Jacobitas, & Tetraditas ex Canone S. P. N. Nicephori Episcopi CP. Cæterum qua ratione numerus quadragenarius mystice & figurate in jejunio fit attendendus exponit Blastares loco supra memorato.

Pag. 132. Παραδόξῳ ἡ Ῥώμη.) Pseudo-Marcellinus ad Justinianum annum vicesimum. Totilla dolo Isaurorum ingreditur Romam die 16. Kal. Janu. ac evertit muros, domos aliquantas igni comburens, ac omnes Romatorum res in predam accepit, &c.

Καὶ ὁ Πάπας Βιγίλιος παραγίνεται ΚΠ.) Idem. Papa Vigilius ingressus est CP. 8. Kal. Febru.

Ἐπιχείρετο φωτὶ ἑνιαυτ.) Facundus Hermianensis contra Mocianum: Quoniam occulta ejus ante judicium pollicitatio tenebatur, in qua se spopondit eadem capitula damnaturum, &c. Infra. De ipsius Episcopi Romani chirographis, &c. necessarium duximus non tacere, &c. Eadem Liberatus Brevtarii cap. 22.

Ἐν ἐπαφῇ τίνι.) Correctius ἐνεφῇ, Voces ab Anastasio in Excerptis omissæ, Forsan ab aliquo additæ. Suavius interpretandæ. Tanta animi fiducia usus, eo se animo extulit: adeo animatus est.

Ἀχουστείαν δ' μᾶλλον.) Facundus Hermianensis lib. 4. Sed cæe jam tenicas ex itinere (Vigilius) quod ei videbatur edixit, & facti hujus auctori (Mennæ) correctionem tumultuariæ suæ transgressionis indixit, &c. contra Mocianum: Propter quod illos qui talibus communicaverant, veniens in Regiam civitatem a communione suspendit. Visiendus Sirmondus in Notis, & in Synopsi Chronica ad easdem Notas adjecta. Illustrissimus quoque de Marca Archiepiscopus Tolosanus, dissertatione in Epistolam decretalem Vigilii Papæ.

Σαρῶνα τὰ μεσότοιχα μονὴ τῆς Ὁσιώτου.) Origines CP. τὰ κελλάρια Ἀρμάσδου λεμᾶ ἐδ μικρὸ, ἐν ᾧ ἡ μέγα Ἰωσιμαῖος ἐχρημάτισεν αὐτὸν κυνάριν, (leg. κτησάμενος τοῦτ) καὶ ἀπόμασε Σάρῶνα καὶ Βάκχον· ὕστερον δὲ Ἀνατόλιον· ὅτι τὸν ᾧ συῶν ἐκαλεῖτο ὑπὸ κάτω τῷ ἅγιῳ Βάκχῳ τὸν τοῦ σφαγεῖον κτιστὸν τὸ ἐπτάκις· ἐκάλεῖτο δὲ καὶτὰ λαῶν, ὅτι ἐ κτίσεις αὐτὸς ἐν τῷ κακλίστῳ Locus Armasdi nomine vocatus, angustus portus, in quo magnus Justinianus templum ædificari justit, & Sergii Bacchique dictum voluit: aliud quoque Apostolorum cum ista gradus inscultum accepit (a Belisario ne fugiens mari se committeret, de quo Theophanes ad annum 7.) quando eadem ac ferragem in Circo edidit. Portus Juliani nuncupatus est: id enim fuit ejus qui condidit nomen. Dissolvunt hæc verba quam Baronius ad annum 532. num. 17. conglobat objectionem: quod Theophanes nimirum ad Sergii, ipsæ Vigilius ad Petri sacram ædem asylum quæsiviste scribat: quæ sane difficultas nulla est, cum eudem in loco Sergii & Apostolorum (aliud nimirum ab eo quod Constantinus exstruxit) templum fuerit a Justiniano condituin: de quibus Procopius de Ædif. Justinian. orat. 2. & copiose & graphice Gyllius Topographiæ CP. lib. 2. cap. 16. Locus uterque asyli privilegio, quod a Justiniano conditus esset, gaudebat.

Εἰσέοντο ἀναμοί.) De quibus superius ex Procopio & Agathia.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, μᾶλι Ἰουλίῳ.) Anno belli Gothici decimo quarto ait Procopius lib. 1. De ejusdem obitu verbis ultimis lib. 2. de bello Persico.

Προείσατο δὲ χαμαιτὰ.) Comitatum, obsequium, ac processum regium nemo dubitabit, qui Chronici CP. sententiam attendet: ὁ ἄγιος Ἰωάννης, καὶ οἱ Ἀρκαδιανοὶ παρὰ Ἀρκαδίου ἐκτίσθη ὑπακούοντι τῷ ἁγίῳ πολιτῶν χαμαὶ αὐτὸ ἐξ ἀδίκων τὸ τῷ ἀφίκτῳ αὐτοῦ, ὧν μετανόησε. S. Joannis templum, & Thermæ Arcadianæ ab Arcadio sunt conditæ, Imperatore ex civibus millia sex fibi deligente in obsequium cum per urbem procederet. De Arcadianis facelliribus, & obsequio ex eis compolito ad Arcadium superius.

Ἐν τῇ Ἐβδόμῃ.) Hebdomus CP. subnrbium ad Orientem: de quo Gyllius Topogr. CP. lib. 4. capit. 4. ex Procopio de Ædif. Justini orat. 2.

Βενέτους.) Cedrenus Βενετοὺς, τοὺς ὑφ' ἵππαρχε ministros: de quibus Pancirollus ad Notitiam Imperii cap. 81.

pag. 153. Τῷ δὲ Μαρτίῳ μλωί.) Alia ad rem præsentem spectantia refert Procopius de Ædif. Justiniani orat. 2.

Τήγανα.) Ita vulgaris lingua vice τηγάνου. Terminatione nimirum aoristi præterito attributa.

Μλωί Ἀνθιλλίῳ, ἰνδικτιῶνος δ'.) Adstipulabitur Theophani additamentum Marcellinum, si Narsem hoc anno missum, succedente bellum confecisse intelligas.

Τῷ δὲ Ἰουλίῳ μλωί.) Varios & ingentes per Phœnicem terræ motus, quibus Berytus, & aliæ civitates corruerunt, deferibit Agathias lib. 2. & materis jam frugibus, prout τῷ Ἰουλίῳ μλωί contigisse narrat.

Γεγόνασι τὰ ἐγγάρια.) De templi hujus situ, conditu, ejus causa, reliquiis, & variis ad illum eventibus Procopius orat. 2. de Ædif. Justiniani.

pag. 154. Ἡγήσιον.) Ecclesia dedicata fit ejusdem ἀναθέσει, & orationis in ea faciendæ permissus. Euchologium ubi de Templi dedicatione.

Εὐτυχὴς ὁ Ἀκακιανὸς Δμεσίας.) Eutychii Amasensi Episcopi ad Synodum CP. Procuratoris, sive Legati promotionem & gesta refert Eusthathius apud Surium 6. Aprilis.

Καὶ τῷ Λιβύῃ μλωί ἐπιπλοκὴ ἀνδρ.) Additamentum Marcellini ad annum Justiniani 25. Procopius lib. 3. de bello Gotthorum ad finem.

Σωὶ τῷ ἐβδόμῳ πινακισκίῳ.) Alterius Gotthorum regis Theodati nimirum pileolum ἐβδόμου expressum habes in numismatis forma apud Baronium ad annum C. 534. num. 72. πινακισκὸς significavim reddit νέκταρ, κυρίδεσια περσικὴ, σκιάδιον, σκιάδιτ. Beda de Tabern. lib. 3. cap. *In modum cassidis extenditur supra summitatem capitis. ὅτι καλύπτει πῶς ἐγένετο*, interpretatur Illustrissimus Trapezuntinus Pratiil: Etymon retulimus ad Euchologium.

Τέγγνα ὁ ἀγὼν καὶ ἀνακαινισθ.) Chronicon Alexandrinum eodem anno Synodum habitam testatur: de qua Evagrius lib. 4. Matthæus Blastares de hujus, & alterius ad annum Justiniani decimum conventibus habitis ita loquitur in Procemio Nomocanonis *ἀγὼν σύμφωνα συνόδου τέσσαρα καὶ ἑκατὸν διορίσαν πατέρων οἰκουμενικῶν· ἀλ' ὑγιοῦντα τὰ φρονήματα Μώσεως, οὕτω Εὐτυχοῦς ἐβδόμῳ τοῦ αὐξητικοῦ τῆς βασιλείωσε ἰδιόνυτος ἕκτως. Sanctæ quinta Synodus centum sexaginta quinque Deiferorum Patrum cœtu coacta est: quorum Dioscorus fuere primo Mensi, deinde Eutychius clarum Pontificum Regiæ Urbis ex successione gubernantes.*

Ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ ἐτελλ'τουσν.) Anno succedente, ut vult Marcellini addimentum.

Ἐξέντο σωμοὶ ροβτοὶ.) Quem Agathias memorat lib. 4. & ad quem, nonnullaque præsenti anno gesta Justiniani imperii vicesimum & octavum subjungit.

Οἱ δὲ Λαζοὶ αὐτόσαντες.) Procopius lib. 2. de bello Persico, Agathias lib. 3.

Ἐν τῷ σωκῷ τῷ ἀγίῳ τῷ Ὄρυ.] Barbarinus Codex legit τῷ ἁγίῳ τῷ Ὄρυ. Peyrezianus, τῷ ἁγίῳ Εὐφημίᾳ τῷ Ὄρυ. Locus itaque corruptus iterum interpolatur τῷ ἁγίῳ Εὐφημίᾳ τῷ Ὀλυβρίῳ. Ædes quippe Euphemiæ CP. dicatas tres reperio, t. in Hippodromo, 2. ad Petram, 3. Olybrii nomine. Hæc a Thecla Eudoxiæ filia fundari cœpta, ab Olybrio Magistro, ne ruinas potius quam ædificium promitteret, omni lapidum & marmorum ornatu postmodum abstulata fuit, & amplis opibus dotata Origines Constantinop.

pag. 155. Μλωί Ἰουλίῳ, ἰνδικτιῶνος δ'.) Justæorum defectionem gemitamque sub Justiniano memorat Chronicon Alexandrinum pagg. 754. & 775. Consulendus Procopius de Ædif. Justiniani lib. 5. Videndus paritur Marianus Scotus ad an. 531.

Ἐν τῷ τῶν Περσῶν δυνάτων.) Ut Prasini Venetos insequebantur, hi vero in Prasinos insurgentes mutuis cædibus per civitates nonnumquam se conficiebant, & civium sanguine cuncta fœdabant: Ita Judæi & Samaritæ Christianos in Palæstina ad necem quærentes, his vitam & religionem tuentibus, bellum civile & utrique parti exitiosum ex cita verunt τὸ τῶν Πρασινιστῶν.

Μακεμὼν τῷ Τυαίῳχρ.) Ad quem Novella 134. scripta est.

Εἰς τὸ μνήμα τὸ κόνεως.) Nomen appellativum existimo τὸ, κόνις, & *pulverem* significare: quod ex variis lectionibus, quibus etiam κόνη in Vatlegitur, ejusdem apud recentiores significatio, colligo. Erit itaque μνῆμα τῆς κόνεως, sive κόνις pulveris olim e cado decidentis, ut etiam terræ motus celebratur, memoria. Videbis historiam ad annum Leonis 17. pag. 82.

Μλωί Ὀκτωβρίῳ μηνὶ ἑκτῳ.) Motum illum ampie deferibit Agathias lib. 5. fub initium. pag. 156.

Κιβώριον.) Κιβώριον nonnumquam reperies, velut pag. succedente, quæ monumenta, vel templa, ex translatitio usu, Meursius haud fatis aptepretatur *κιβώριον*, ornatus est altaris, *trullus* nimirum eidem impositus, & columnis quatuor ad ejus angulos erectis in altum fustilitus: ex quo *ὑποκιβώριον* & *κιβώριον* conficiat Theophanes. Germanus in Mystag. *ὁ ἄρτος πατέρα ὡς ὑμνοῦσι μὲν τὸ ἐν πατρὸς τοῦ ἁγίου πρωτίζουσι ἀφαιρεῖ ὡσπερ ἀπὸ κλάδου ἢ γλυκὸ ὄσχι ζωτικὸν τὸ ὑπὸ τεσσάρων κοσίων, τὸ εἰσμάτον κιβώριον, συγκλείμενον. Fornicem, qui supra mensam sacram eminet, velut cœlum, sandi Patres conjunxunt: terram vero mente deffinunt, quod quatuor columnis ejus conclusum est, & Ciborium appellatur.* Codinus in deſcriptione Templi sanctæ Sophiæ. *ἐν τοῖς τὸ κιβώριον, ἀφ' τὸν κίονα ἐξ ἑκάστου, καὶ χρυσοῦν αὐτό· ἐφ' τὸ μέλαν, ἀφ' τὸ κέρας, ἀφ' τὸν κίονα τὰ κιβώρια ἐστήκασι. Ciborium, & ei subjecta columnæ ex argento conflavit, & auro decoravit: pomum etiam, & Lilia, & cruces ciborii ex auro puro confecit.* Plura de Ciborio in Euchologiis. Edit. Paris pag. 597.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους.) De his CP. locis Gyllius in Topog. CP. & Orientis ipse CP.

Ἰουφιάνων.) Ἰουφιάνων habent Barb. & Peyrez. Codd. κατακρυπτὰς forsan Ἰουνιάνων vice, de quibus Procopius orat. 1. de Ædif. Justin. *ἐκεῖνοι ἐλαυνόμενοι διὰ κατηγορίαν αὐτοὺς κατηρχόντες, ἐν τῷ τῆ Ἠνίᾳ καὶ Ἰουνίᾳ ὀνόματι τοὺς κατωκισμένους. Palatia construxit ipse ibi a fundamentis in Hæreo & Junianiana sita vocitat.*

Ἐλαύνων ἵππους ἐν τῇ Βυζαντίᾳ.) Avares sunt Scythæ, sive Hvnni Boreales ſupra Iberos, Colchos, sive Lazos, & Alanos, quorum patriam, mores, legationem, & ejus causam exponit Menander Protector in Legationum Excerptis editionis Regiæ pag. 99. ex quo hæc Theophanes. Legendus Evagrius lib. 5. cap. 2. maxime vero Simocatta lib. 7. cap. 8.

Προκόπιος.) Monachus Sangallensis lib. 2. de Carolo Magno. *Cum tenuissimus illas pelliculas, vel tenuiores brandeas extrahere cæpissent.* Constantinus Porphyrog. de Admin. Imp. cap. 6. *βλαττία, ἀραβόσιτα, χαμήκια, σύμιτα. Blattia, zonæ, armillæ, semenia.* Cisidius Ifidori. *Prendum, genus tunarum.* Hinc vitrea Virginis est & falciola capillis revinciendis idonea. In hunc usum & finem *σπυρὶς χρυσῆ ἐβδομηκοντάπηχυς*, catenulas auro variegatas accipiunt Lecati apud Menandrum citatum pag. 100. ac inferius pag. 102. *κεκαλὸν χρυσῆ βρόγχοκαλάμη σὺν τῷ ἄγγρῳ τοῦ θεοῦ ἀπολέσαντος τὴν τυραννίδα. Funiculus* (armillas abfore redditit Interpres) *auro implexus, quibus quod fuxum est, vagum, & vultans innectitur.* quale togarum sinus, cincinni capillorum, laxæ vestes, &c. Interpres iterum perabfurde: *ut eos a se deferre impediret.* Corippus lib. 1. de Avarum capillis prædeo revinctis.

Colubrimodis Abarum genis nexa capillis.

Hinc *κατηρχόντων Ἀβάρων τριχῶν. Iniosum Abarum excretium vocat* Florilegii Epigram. 16. lib. 4.

Τῇ δὲ Θεοβρώτῳ μλωί.) Ex Agathiæ lib. 5. fub initium. *Eodem anno, vere jam incunte, derepente, & iterato Urbem pestilens morbus invasit*, &c. quo nimirum terræ motu Urbs concussa est.

Μλωί Μαΐῳ ἰδδεκτιῶν.) Sanctæ Sophiæ templi motu superioris anni fiſſuram excitatam dum reparatet Justinianus, ea conjugit ruina quam brevitet attingit Auctor, fusius deſcripſit Agathias pag. 157.

loco citato, & Procopius de Ædif. Just. lib. 1. Evagrius lib. 4. graphice præ omnibus refert Codinus opuſculo nondum edito de Templo Sanctæ Sophiæ.

Τῷ δ' αὐτῷ μὲν ὑπατίνῳ Ὀλύμπ., καὶ Σκυλᾶτ.) Totam hiſtoriam ordine copioſeque pertexit Agathias, cujus lib. 5. ea ſolum quæ præſenti ac ſuperiore anno contraxit Theophanes, prolixo dicendi genere recenſentur, & præcedentibus eas tempore connexis adjunguntur. Sclavos porro Agathias vocat Cotrigurorum Hunnos.

Τοῦ σὺν χρυ Λουσιακοῦ.) Murl illius, & *Longi* cognomento, ab Anaſtaſio extructi, cujus conditum, longitudinem, munimenta, utilitatem refert Evagrius lib. 3. cap. 38. Orig. CP. Procopius de Ædific. Juſtiniani lib. 4. Agathias, & alii.

Χυτινάριοι.) Chetumeſum appellat Agathias. Vide varias Lectiones.

Δημοτάδων.) Ex plebeiis, ruſticis & Circi factionariis tumultuarium coegit exercitum.

Μακρὸν τεῖχος.) Anaſtaſiacum, de quo nuper.

Τὸ σὺν τῷ Θεοδοσιακῷ.) Muri a Theodoſio reparati ad Chryſen portam, quæ Baream & Occidentem reſpicit, qua Barbaros expectabant irruptoros. Agathias.

Σὺ ἱππικὰ.) Equos Circenſibus ludis peragendis dicatos. qua dictione nulla per hoc opus frequentior.

Καὶ ἱππίους φυσέσθαι.) *Vallo ſe munivit.* Agathias. *Beliſarius haud procul ab Urbe ad Chetunenſum* (*ad loci nomen*) *caſtris poſitis*, &c.

Δίωμοτα.) Agathias. *Amphiſprora*: quæ non inverſa, ſed tranſpoſito remone proram in puppim murent. Horum figuram exhibet Claudius Morizotus in Orbe Maritimo.

Pag. 158. Ἡδέως δ' βασιλεὺς ἀκήκοε.) Difficilem conditu pontis molem, ejuſque amplitudinem emetitur Procopius de Ædif. Juſtin. lib. 5. Sangarim ſcribit ille: Svidas Σαγγάριος.

Ὁπηνίκα τὸν ὁ βασιλεὺς.) Eam Juſtiniani ægritudinem, qua velut imer cadavera jaeens reputatus fuerit, memorat Procopius de ipſius Ædific. lib. 1. annum tamen non obſervat: quem 34. imperii lubens annuit Baronius.

Κράτωρ τῶν Μαρίνου.) Domus, facultates, prædia hæreditatis vel publicationis jure Principis ſico adjudicata Rationalibus, ſive Curatoribus rerum privatarum domus Auguſtæ committebantur curanda. Ejus generis fuerunt, quæ Marinæ Auguſtæ Arcadii filiæ, de qua Chron. Alexand. ejus annum nonum, & Antiochi ſub Theodoſio juniore bonis multati, ex ſuperius dictis pag. 83. & Svida, juris quondam exiterant, quorum iſti celebrantur Curatores. Not. Imp. De Antiochi domo Orig. CP.

Pag. 159. Ζήμας χορ.) *Zemarchen* ſcribitur in Excerptis de Legationibus, ea quam Juſtinus miſit, & ὃν ἀφὶ ἑῴου ἐπανῆκεν ἐφετεύσας. *Dehinc Orientalium dux.*

Καὶ οἱ βανδῆλοι σὺν τοῖς ὁ βασιλ.) Juſtinianum ex *tribus matribus* Venetæ parti plus æquo faventem ſuſpillat Evagrius lib. 4. cap. 31. Certe Praſinorum factio inſolentia alteram ſuperavit in tumultu τῆ Νίκα.

Τοῦ δὲ Οὔννων.) Perſis fœderatorum. De Marcello Juſtiniani ex fratre nepote Procopius de bello Perſic. lib. 2. de Vandal. lib. 1. de Goth. 3. τὸ Βασσ, porro in pluribus Codicum non reperitur maxime Palatino, Peyreziano, & Vaticanis; legit Barberinum dictione una Βασσόνου, Regium inter Βασσ & σουλ ſpatium addebat, accentu quaſi foret una dictio adhibito. Anaſtaſius ſolam dictionem, *civilitas*, reddidit, τὸ Βασσ, nimirum in ejus exemplari non lecto.

Pag. 160. Ἐκ τῶν ἱερῶν Διοφάντου.) Eccleſiam a Conſtantino conſtructam, in qua ſancta ex Hieruſalem advecta Helena repoſuit. Orig. CP.

Βιρούιον, καὶ Βεζύκιος.) Cedrenus errantem Theophanem imitatus Βεζίκιος, καὶ βεζύκιος. ex quo Brincas quamdam Italiæ civitatem falſo æſtimat. Anaſtaſius Theophane correctior, Veronam, & Brixiam repoſuit. Victoriæ porro nuncium menſe Novembri allatum conjicies, ac nuper objectam repletis lacunam, quod eumdem menſem jam ſuperius Auctor citaverit, Decembrem paulo inferius deſignaturus ſit.

Ἀπὸ Μαλεῶν, Ἀργυροφυτείων.) Hos æſtima Trapezitas, & nummularios, *rei privatæ miniſtros*, vel *rei Monetariæ Præpoſitos*. Juſtinianus enim inexplebilis avaritiæ morbo laborans facile potuit Edit. Paris. ærarium adminiſtrantes in ſe concitare: de quo pag. 598. Evagrius lib. 4. cap. 29. Hiſtoria Miſcella argentei venditores exponit τοὺς ἀπὸ Μαλεῶν, & Ἀργυροφυτείων.

Περὶ τὸ μουσεῖον.) Μουσεῖον τὸ ἀποδυτήριον Gloſſæ Græcobarbatæ, Portius, & recentior uſus interpretatur.

Σιλεντιαρίων) Ita recentiores dicunt κονσίγνια, σταβλία, τραπεζία. vice κονσιγνίων, σταβλίων, τραπεζίων. Σιλεντιαρίων igitur intelliges Silentiariorum Excubitorum ſtationem in Palatio. Ἀρχιχρυσοῦν autem & Ἀρχεῖον loca his nominibus inſignita.

Λογοθέτην.) Ut hic primum ſcribitur, ita primum uſum accepiſſe videtur dictio Λογοθέτης, *Comitem rei privatæ* quondam ſignificans, quod auctoritatibus in Annotationibus ad Cedrenum jam adductis, & per hoc opus ſparſis declaratur.

Σιλέντιον.) Conventus in quo Imperator orat, Pag. 161. & de Religionis maxime, & de Reipublicæ momento tractat. Niceras in Manuele Comneno κατασχεσιολογίαν δέκα λόγους, ὧν φησὶ συλλογὴν *Sermones*, *quibus inſtituerat, depromebat: quos vocant Silentia*. Zonaras in Leone Philoſopho. *εἰς εἴωσιν ἐβασιλικῆς τῆ συγκλήτῳ περὶ πολέως τῶν σωθέντων ἐβασιλέων, ἃ καλεῖται σιλέντια. Conſultam orationem ad Senatum de jejunio non potuit proferre, eam dicunt Silentium*. Ex his *diſſertationem* potius quam concionem *Silentium* referre cernis. Forſan quia ſine ſtrepitu modeſte ac velut ſilentio fierent.

Γέγονεν ἐγκαίνια τοῦ δεύτερον.) Extructa poſt ſcitionem τοῦ Νέου S. Sophiæ æde, prima ſub Juſtiniano facta eſt ejus dedicatio: de antigua quippe ſub Conſtantino nullus hic ſermo. Truſti vero ante annos quinque collapſi ruina cum altare confractum fuiſſet, eo reparato encænia quoque ſacræ ædis reparata. πανηγυρὶς hic memorata *Gallibus* dedicationi prævias in Eccleſia coram SS. reliquiis peragendas, τὰ ἐγκαίνια deportatas ex priore in novam Eccleſiam Reliquias, τὸ κοσμῆσαι ἐν τῷ ὀνόματι habet exemplum pagg. citandis in Indice V. Dedicatio Eccleſiæ. τὸ Ἀποκαλεῖσθαι χρῶμα Colobium eſt, de qua Euchologica noſtra differant: τὸ, Ἀμπὸ πολεα, veriſimilis eſt in Eccleſiæ dedicatione ſacris in Eccleſiam Reliquiis inductis cantandus: de quibus ſingulis Euchologica noſtra de Eccleſiæ dedicandæ ritu, & alio, ſi motum altare fuerit σαλεύσαντος τοῦ ἁγίου τραπέζης de annua dedicatæ Eccleſiæ CP. celebritate Menæum menſe Decembri. Conſtantini ejus tempus idem ſtatuitur in Chronico Alexand. tantum dies ejus menſis 24. deſignatur.

Κωνζίνες τὶς ὀνόματι.) De quo ſuſe in præcedentibus, ubi de bello Vandalico.

Ἀπολαῦσαι δ' ἐκέινου κἀκεῖ τοὺς κ ἔξεσι.) Variæ de Beliſario conductur hiſtoriæ, quas Tzetzes Chil. 3. hiſtoria 88. breviter perſtringit.

Οὗτον Βιλισάριον ὁ τρισεμὸς ὁ μέγας,
Ἰστιτιανίου μὲν ὢν χρόνου τριστιαάρτου
Πρὸς πάσαις πεντακοσίοις γοῦ ἑφακοσίοις πέντε,
Τὴμην φόβην συμβαλὼν, ᾗ συχνὰς τοὺς ἀνώτου,
Ἐκτοῦτε ἕλυσον χριτὸν εἶδος τῇ Μαύρῃ
Βοωσαφὴν ὄβλον δότε τῷ ευπτοκάτῃ
Ὃν σὺν χρυσοῖ ὀβολοῖσιν, ἀνοτυφοὶ δι' ὃ φόβος.
Ἄλλοι φασὶ ᾗ χρυσοῦν μὲ συμβαλόντα τῶνων·
Βέλντ'ἰμων δ' ἀτιμον ἐμοὶ τοῦ γεγονέναι.
Καὶ πάλιν τὶς αὐτὸ πάντων δοῦχε ἐλδὸν φορτέρας.
Hic Beliſarius Dux magnus:
Juſtiniani temporibus Magiſter militiæ
In omnem telluris quadrantem extendens victorias
Ultimo invidiæ excæcatus, o fortunam inſtabilem!

Proculum ligneum tenens exclamabat in Millio, Belisario Magistro militiæ obolum date, Quem fortuna quidem exuit, invidia vero privat oculis.

Alii Chronicorum Scriptores exsecratum negant: Ex honoratis autem postremo infamem factum, Atque iterum reparata priori sorte ad gloriæ culmen redisse.

Εφθασε δε και Πέρσαι Μάγοτραι.) Ejus legationem fuse describitam in Excerptis Menandri exhibent ipsa de Legationibus Excerpta editionis Regiæ, pag. 140. qua περι τον βασιλεα ὑγιειαν celebratur: de eodem Svidas.

Ἐμαντεύοντο.) Theophanes Byzantius apud Photium, Cod. 64. Turcos, olim Massagetas, in Oriente ad Tanaim sitos, Χερμιχιωνας a Persis vocari testatur.

Pag. 162. Ἐν τοις Μωμμυλλοις.) Thermis Angelorum celebrat dicatis, quibus tum precibus, tum aquarum calidarum fomentis sanitas reparabatur. Procopius de Ædif. Justin. lib. 5. *Aquas suapte natura calidas apud Bithynos* (Galatas scribit Auctor) *fontes effundunt in loco, quem incolæ Pythia vocant. Has in solatium & refrigerium habent, cum mali alii, tum imprimis Byzantini. Hic magnificentiam regæ dignam Justinianus ostendit, structis vegiti domibus, quæ prius non fuerunt, ædificatis in publico lavacris calidarum aquarum illic scaturientium, & deductis per canales in hunc locum fontibus potabilium aquarum, ut unicuique fieret copia. Quin & Archangeli templum, & infirmantium refocillatorium* (quasi piscinam Hierosolymiticam ab Angelo movendam) *multo majora ac ampliora effecit. Apud Galatas fluvius est*, &c.

Ὁμαιλος αγιαστης του βασιλεως.) Filiorum nomine fidem debitam, nostris homagium dictum pollicitus.

Παρα θεμ γαιτωτων υἱου Αβιρα.) *Ambrum* Alamundari filium vocant Excerpta Legationum Menandri ante Notas tres citata, reique Ambri iisdem tractantia.

Παρασπεσθαι.) Servorum dominos, militum Imperatorem in Ecclesia orantem expectantium statio. *Garcionem* etiam Latini recentiores puerum vocavere.

Μεσιδιανον.) Atrium tecto opertum, aulam: hoc secundo loco posuimus Ecclesiæ navim interpretor, quasi inter alam utramque mediam aulam. Concilium quinum ἐν μεσιδιῳ habitum statim Actorum initio legenti occurrit.

Νεζιτους.) Vestibulum Ecclesiæ pœnitentibus, Catechumenis, Energumenis, & immundis deputatum est νεζιτιῳ. de quo nostra Euchologica. Allatius de antiquis Græcorum templis. Cellotius, & alii.

Ηδειν ειτον δυναστειαν οὐσαν.) Intellige ἐιτον adjudicatas Belisarii facultates. Recole simul scripta superius in pag. 199. ubi de Procuratoribus facræ domus Augustæ.

Εὐτυχιος Πατροκλωρος ΚΠ. καθηρεθη.) Evagrius lib. 4. cap. 37. Eadem Victor Tunnonensis anno Justiniani penultimo, quo exilii Eutychii, & Joannis electionis causa profertur.

Ἰωαννου ὁ βασιλεως το παρα φλαρτε.) Evagrius idem cap. 38.

Οἱ Θεοδοσιανοι, και Παιανιται.) Bellorum istorum semina profert in medium Liberatus Breviarii cap. 20 & 23.

Ἰωαννου δε τινε μοναχοι.) Locus a corruptione nullatenus vindicandus: quod cum præmissis narratiuncula hæc nulla ratione cohæreat. Variæ Lectiones ἐδλων in uno Codice, ἡλων in altero subindicantes interpolandis fuggerunt animum. Non illubens itaque lego, και οἱ ἐν συναλ-

Edit. Paris. pag. 599. λοντες οἱ τε Παιανιτιται, και οἱ Θεοδοσιανοι. κωνου ὑπεισαντος ἐαυτοις, ὑπεχωρησαντων Ιωαννιτων τινα μοναχον· ὃν οἱ Ταϊανιτιται ἐδλον (vel ἐδλων) ὑπομισησαντα ποιησαντα, τον και τε εἰρε· *Canonicantes in unum tam Theodosiani quam Gajanitæ communem sibi Episcopum præfecerunt, & Joannem Monachum quendam sacro ritu inftituerunt, eidemque Abbati olim se posse arbitrati Gajanitæ barbam cum pelle atque carne detraxerunt.* Et dictione ἐδλων, ut Pal. & Barb. Codd. legunt, supposita: *Eidemque Abbati, quod servum* (in Episcopali fede) *se arbitrarentur sustinuisse, Gajanitæ barbam*, &c. Forsan enim in Joanne isto delusi fuerant Gajanitæ, aut certe servum eumdem ab eis æstimatum pœna quoque servili mulctaverunt, barbæ nimirum decussione. Anastasius Theophanis pene Interpres mutilum omnino sensum hic exprimit. *Cujusdam Abbatis* (Abbatis) *barbam cute atque carne decoctavere.* Subjungit quæ Græcis in Codd. nullatenus legimus. *Taliter autem Hæreticorum dementia gerere consuevit, adeo ut, quæ Paganorum sunt multoties operentur.*

Μιλε Νουμβριῳ ιδ'.) Ita Chronicon Alexandri. *Scriptor.*) Theodoræ neptem, ipse ex Vigilantia sorore Justiniani nepos, & Duciffimi filius. Victor Tunnonensis. Pag. 163.

Αἰδεσιοι, και ἀβδιοι,) De illorum conjuratione, & moribus Evagrius coætaneus lib 5. cap. 2. *Abdion* porro fecundum hunc nuncupat.

Ἐτειμα δε τον ανεψιον.) Ab ipso Justino promissa munera quam ingentia canit Corippus lib. 3. & 4. *Ditabo plebes opibus*, &c.

Μυκαηρις τους εκβαλοντους. Nicephori Chronicon. Evagrius lib. 4. cap. 36. τουτων μεν ουν τα Ιλουριου αμφιβολα λογοποιουσι. *Verebatur enim Origenis dogmata tutatum.* Meiam ουσιαδως existimat Auctor.

Εὐτυχιη δε ὁ επισκοπ.) Evagrius lib. 5. cap. 16. Nicephori Chronicon.

Μανδατα.) *Principis responsa*, quæ qui denunciabat, *Mandator*, de quo supra. Hinc Vulgaris recentiorum sibi occurrentium interrogatio: *τινα μανδατα. quænam Principis mandata?* Insulse quidam interpretantur, *Quæ nova?*

Ἰωαννοις ζ'.) Venetos Prasinosque pariter a cæde sibi mutuo infienda reprehendit Justinus, utriusque diversa mentem in eamdem significat: Venetis; Justinianum eorum factioni quondam proclivem amisisse: Prasinis; tumultus eorum illatis etiam cædibus compescere pertium Justinianum in se fe nondum extinctum, & imperfecti manere. Quare utrique ab injuriis abstineant.

Τὸ πωλειον της Σοφιανης.) Ad Palatium illud nominis ejusdem portum extitisse, totius nimirum CP. partem ita vocatam referunt Orig. CP. Gyllius de Topog. CP. lib. 2. cap. 15. Pag. 162.

Προθεσιν τα δια τελους Ιεσσε.) Defunctorum cadaveribus extra Ecclesias sepeliri consueris, cum Justum filium in Archangeli æde tumulasset Justinus, ut locum sacrum in suos usus mutaret, & Palatium construeret φρουριον inventi. S. Sophiæ templo comparat illud Corippus lib. 4.

Inclita præclarum duo sunt imitantia cœlum,
Conditio fundata Dei; venerabile templum
Et Sophianarum splendentia tecta novarum.

Ρωμανι Βενδικτου ὑπατ ι'.) Desunt in Barb. Palat. & Perez. legunt Ρωμανι Βενδικτου ὑπ. ubique annorum numero. Tres postius quam quinque reponendos censeo: Joannis quippe successoris post annos tres nomen memoratur pag. 208.

Των ἀγιων Αποστολων τα τοις Δομνω.) ἐν τοις Βασιλειοις habent Orig. CP. Allud Αποστολων Cosmæ & Damiani nullo pretio medicantium templum celebrant illæ: οἱ ἀγιοι Αποστολοι ὅτι ὡς το Ζελγμα ἐκτιζοντων πυρὶ Πρόκλου Πατριάρχου ΚΠ. μαθοντὲ τὸν Χριστοῦιον. *55. mercede non conductorum Ecclesiam ad Zeugma positam Proclus Patriarcha CP. Chrysostomi discipulus extruxit.*

Ανατολιος ὁ επισκοπος Αρτιοχειας.) Cujus historiam, & Gregorii mores delcripsit Evagrius lib. 5. cap. 5. & 6.

Νιμφιδιος ὁ κουβικλειος.) Cubicularium, & Eunuchorum, quibus seu Præpositus, Narses præsidebat, seriem & ministeria depingit Corippus lib. 3. ad medium.

Πρωτοστατοῦντα.) *Proteſt orum Comes*, enſe armatus, turmæque ſibi ſubditæ ſignum gerens. Coripp. lib. 4.

Necnon enſipotent (Spatha rius) *membrorum robore conſtans,*
Aſtabat Narſes, ſedemque ornabat berilem,
Splendida ſigna gerens, &c.
Terga tegens domini claris fulgebat in armis.
Cecinerat ſuperius:
Hinc armata manus dextram lavamque tuetur
Cæſarei lateris, clypeis pia terga regebat
Ingens Excubitus, Protectorumque phalanges.

Τῶν ἀκόλων Ναρσῆ.) Orig. CP. τὰ Ναρσῆ, *aluni Narſetis comprimum, domus Narſis Patricii & Præpoſiti erat*, &c.

Τῶν μονῆς τῆς καθηγῶν.) In qua ſoli Eunuchi ab hominibus ſacti degerent: vere καθηγοὶ. Ita me legiſſe memini.

Ἀνέσου δὲ Ἰουστῖνος.) Juſtini nepotem iſtum pari nomine vocatum refert Evagrius lib. 5. cap. 2. ac tum hoc, tum locis aliis Juſtini acta, quaſi inſenſus, ſiniſtre interpretatur.

Ἡδέτο κτίζειν.) Orig. CP. & Procopius lib. 1. de Ædif. Juſtiniani: qui Boream & meridionalem S. Sophiæ templi teſtudines Juſtinianl Ædificiis adſcribit.

Ῥωμαίοι τε, καὶ Πέρσαι τὰ κράτιστα διέφθειρον.) A ruptis Romanos inter & Perſas fœderibus hiſtoriam ſuam Theophanes Byzantinus apud Photium ſuccinctus extans aufpicatus fuerat: ab eo Theophanem noſtrum in ſua ſcripta diverſiſſe plurima omnino indubium: quæ vel periiſſe, vel a blattis latenter corrodi muſarum, ſi quis eſt amor ſincerus, deplorat. Conſulenda Menandri Excerpta.

Καὶ ἀγανάκτησιν τὸν βασιλέα ἴσχυσεν.) Eſt Nonnoſi, Parris ejus Abrami, nec non ejuſdem avi ad Homeritas, Saracenos, & Æthiopas inter Photii epitomas contracta Legatio. Video nonniſi a Juliano nomen diverſum: res & perſonas incidere ac plane conſentire obſervo. Quid ſi Nonnoſus alterum Juliani nomen, aut Juliani Nonnoſi in ea Legatione comes? Lector accuratius diſcerner. Juliani parem Nonnoſi Legationem indicaſſe ſufficiat.

Ἰωαννῆν τὸν Μαγιστριανὸν.) Ἰωαννῆν γραμματέα ἢ ἀπογράφεα, *a Secretis*, laudant excerpta Menandri de Legationibus, & Procopius de bello Perſ. *Magiſtrianus* idem qui Sviдæ, & Baſilicorum Gloſſæ *Magiſterianus*, (Larina Græcis hic promiſcua) apud illum *Κεφάλαιον*, cui munus in literis reddendis aſſignatur. Victor Tunnonenſis. *Literas ſalutationes Juſtinianus Principi per Olympium Magiſterianum mittunt.* A Magiſtro Officiorum directus ejuſmodi nomen obtinuit. Notit. Imp.

Pag. 165. Στανδίωνα.) *Imago a pectore depicta*, qualis in ſignis militaribus antiquis.

Ὅθεν, ὡς Τάρκας λέγουσι καλεῖσθαι.) Theophanes Byzantius Photii Codice 64. φησὶ ἔθνη τινὰ τὴν Τυρκίδα Τάρκας τοὺς ἐπικτήτους, οἱ τὰ καὶ Μασσαγέται καλέμενοι. *Ad Tanaïdis Orientalem plagam Turci degunt, qui quondam Maſſagetæ vocati.* Excerpta Menandri. Τῶν Τάρκων ἢ Σκύθαι καλούμενοι τὰ πολλὰ. *Turci, qui Sacæ antiquitus vocabantur.* Ad Danubii ripa locat Fredegarius, & a Turchot rege, ex quo Franci propagati, nomen imponit. *Edit. Pariſ. pag. 600.*

Προεβάλοντο φιλίαν.) Legationis cauſam, & a Romanis reciproce miſſas Legatos narrant Excerpta Menandri, & Epitome Photiana Theophanis Byzantii.

Προηρεῖτο τῆς Ἀρμενίων φιλίας ἀντέχειν.) Integram quorum hiſtoriam texit Procopius de bello Perſic. Quæ ad hocce tempus ſpectant enarrat Evagrius lib 5. cap. 9.

Κωνσ. πρεσβεύσασι τοὺς περὶ ἐνδάλιον τοιαῦτα.) Pacis Initæ cum Perſis conditiones habes in Excerptis Menandri Editionis Regiæ pag. 140.

Ῥωμαῖ ἐνίσκοποι ἐκαινίσθη.) Erraverunt hucuſque non infrequenter Auctoris Theophanis Chronica Canonia: hic mutila primum apparent in Romanorum Epiſcopp. componendo diagrammate. Joannis hic ſonat nomen: de annis & annorum ſumma altum ſilentium. Brevi nontina ipſa tacebit, ſed neque integriores ſunt alii Codd. quibus eadem defiderantur, & in quibus variæ ſunt aliæ mendæ, quas variæ Lectiones annotant. Conſulendæ illæ in pag. iſtam 208. nil in eis quam varia & præcipua diſcordia obſervatur.

Ἐδόκουν ἐ βασιλεῖ.) In annum imperii octavum Infirmiraram eandem refert Chronicon Alexandr. eamque fuiſſe φησὶς παρασκοὴν, amentiam ex triſtitia ſcribit Evagrius lib. 5. cap. 22. Excerpta de Legationibus ex Menandri lib. 2. Fredegarii Scholaſtici Chronicon. An non verba fratri Badurio inſicta, idemque mox Imperatoris curſu ad pacem quæſitus, amentiæ funt indicia? In indictionibus numerandis Auctor Chronico Alexandrino annos Juſtiniani 39. recenſenti haud convenit: ac Juſtini imbecillitatem a Septembris die ſeptimo prorupiſſe narrat.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε σεισμὸς.) Theophanes Byzantius apud Photium. *Μαρκιανὸς ὁ τὴ Ἰουίνε τῶ βασιλέως ἐξελθὼν, τῶν χρυσοτυπῶν ἐριτηρὸς ἦν τῶν παῖς Κωνσῶν σεισμὸν ὄρθρου ἔτη τῶν Ἰουίνε βασιλέως ἐξεστενάκτησε. Marcianus Juſtini Imperat. patruelis Orientis Dux jam renunciatus, in expeditionem adverſus Choſroem octavo Imperii Juſtini anno miſſus eſt.* Pag. 166.

Ἤδοξε οἱ Ἀβάροις.) Excerpta de Legationibus ex Menandro cladem a Tiberio acceptam referunt Editionis Regiæ pag. 115.

Ὁμολόγησε δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν.) Leves iſtæ Romanorum & Perſarum conſi. ctus, (ex quibus Perſarum rebus talis acceſſio facta) ſuſe deſcribit Evagrius l. 5. c. 8. 9. & 10. Tempus ex Theoph. Byzantiocolligitur: qui Marciani in Dacie in imperio anno Juſtini octavo aſſignata, mox liberatam Niſibim, & Daras urbem a Perſi. capiam narrat, quæ ex Theophanis noſtri calculo in annum ſuccedentem congrue poſſunt incidere. Porro qui Martius Theophani noſtro, is Byzantio & Evagrio Marcianus: qui Arabanes eidem; is Evagrio Advarmanes; Byzantio Baramanes audit, in exemplari vero Barberino Ardabanes, in Palatino Adarmanes legitur. Archelaus porro apud Evagrium Theodori nomen gerit. Auctori demum ſummæ adverſantur Byzantius, & Evagrius victorias hic memoratas Choſroi accenſentes, quas ille filio Ormiſdæ refert acceptas: cujus diſcriminis judicio ad Menandrum in Excerptis delato, Theophanes noſter damnatus abſcedet: Ormiſdam quippe nonniſi Tiberio Juſtini ſucceſſore annis jam aliquot imperante regia cidari redimitum pronuntiat pag. 168. Evagrius quoque lib. 5. cap. 13. Ea denium clade accepta φρενῖτιδα ex animi morore Juſtinum invaſiſſe ſcribit Evagrius cap. 12. qua laborans Tiberium nuncupavit Cæſarem, & Reip. adminiſtrationem ei commiſit: cujus rei geſtæ in annum ſequentem Auctor, hiſtoriam rejicit, eandemque Chronicon Alexandrinum octavo perperam exhibuiſſe dices, niſi nunc eam levius tuliſſe, hic eidem omnino ſuccubuiſſe ſimperatorem affirmaveris.

Ἰουίνε ὁ βασιλεὺς.) Excerpta de Legat. Menandri lib. a. Evagrius cicatus, Fredegarius Scholaſticus.

Τῶν συκοφαντῶν τῆς Ἐδεσσηνῶν.) Origines CP. Pag. 167.

Ἐπέτυχον κτίσματι.) Evagrius lib. 5. cap. 16. Nicephori Chron. Joannes μέσον Ἐπέτυχεν in Canonibus Synodicis Segueirianæ Bibliothecæ ſcribitur.

Τυγχάνουσι τὴν Ἐπέτυχε.) Cujus faciendæ ritum expreſſiſſimus in Euchologiis. Tiberius iſte primus eſt, in cujus inauguratione preces adhibiras legimus. Reliqua ex Evagrio lib. 5. cap. 13.

Μὴν Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιϛ'.) Chronicon Alex- Pag. 152. andrinum ſplatur.

Ἐπ' ἔτεσιν ὀκτὼ.) Adeo ut alia Eccleſiæ inauguratio adhibita non fuerit.

Μανδάτων.) Imp. responsum vocat *mandatum*. Δικηβόλων.) Orig. CP. *ὁ κελαύνων Δικηβόλων, ἐξόχως εἰωθὼς ἐγκύπτειν τοῖς τοξεύταις ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς τι μανθανόντων μεταφέρεται· ἢ ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι τοῖς ἀκριβῶς τὸν ἀγῶνα τιθεμένοις τὸν δίσκον πολὺν ἐπιβάλλουσι τῶν ἀθλητῶν.* Locus Diegesseos erat is ad quem olim duæ populi factiones (in Circo aurigaturæ) *convenebant: ibi porro Tribunium ingens exstitit. Tribunal vero factionum sustinebant fulturi, cum in locum se recipiebant.* Factionibus itaque Anastasiam Tiberii conjugem, vel Sophiam, quæ Justini fuit, Augustam renunciari petentibus, ipse Sophiæ querelis obviam iturus, & populi assensurus petitis, Anastasiam Sophiæ se præferre, ab ea licet adoptatus, significavit; Ecclesiæ nomine, a populo, quod ad eam & Diegestheum congregari soleret, summopere cultæ prolato, quo conjux Anastasia nocebatur infignita. Acclamatio *τὰ δίκαια*, Latina est, *Tu vincas*, qualis Imperatorum.

Τετανύσει πολλὰ.) Anastasius *rogans multum, jurare* ille legerat.

Τότε Τιβέριος μεγάλας δωκήσεις.) Imperio Tiberii ineunte hæc gesta declarat Evagrius lib. 5. cap. 14.

Ἰωαννικοῦ τοῦ στρατηγοῦ ἀνατολῆς.) *Magistrum militum Orientis* reddit Anastasius.

Τοῦ τὰ μέσα Χοιρίου.) Ormisdam in Persarum regum laterculum ab Auctore relatum hæc ipsius verba indicant: quare *sub Chosroe Duce* interpretatus sum. Placent magis Codd. Barb. & Pal. *τοῦ Μαγιστριανοῦ* legentes, *sub Chosroe Duce*: in his quippe correctior littera: *τὰ τοῦ τὰ μέσα*, non nisi vulgaris idiotismi, quo præpositionibus cunctis accusandi casus adjungitur, proprium est.

Ἐφ' ὃ χοῖρον ναυμαχεῖν.) Ita legunt cuncti Codd. quin vice reponerem lubens *τὸ φ', super hoc*, paciscuntur Perez. Codex legit deinde *χοῖρον καὶ ναυτικὸ*, quod non adverfatur *τῷ χοίρῳ ναυμαχεῖν*, ut enim *χοῖρον* antiquis *tempus*, ita modernis annum refert: *χοῖρον ἐτέρωσε quadriennii tempus* antiquis: *χοῖρον* autem *καὶ ναυτικὸ* modernis Græcis, quorum dialectus jam tum Thophanis imeleverat ætate, *annum unum*, *ac deinde triennium* significabat: id eſt, annos quatuor.

Δυμήνεται.) Negandi præpositio *μὲ* mihi defideratur: nisi velis Romanos Persiæque ideo in concordiam convenisse, *quod armis quos communibus Orienti vastitatem intulissent*: quod ridiculum.

Ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς.) Evagrius iterum lib. 5. cap. 14. & 15.

Pag. 580. *Edit Paris.* pag. 601.

Τιβέριος Κωνσταντῖνον.) Ἰστέον ὅτι νῦν Τιβέριος Καίσαρα ἐποίησε· διὸ Κωνσταντῖνον. *Justinus Tibertum Cæsarem creavit, & Constantinum nominavit.* Idem.

Εὐτυχιανὸν Εὐτύχιος.) Eutychium CP. Antistitem Tiberio imperante defunctum aperte scribunt Euſtathius in ejus vita apud Surium 6. April. & Gregorius Magnus Moral. in Job lib. 14. cap. 32. & 32. Quare Baronium ad Mauritii annos ejus obitum distulisse miror. Videndum Nicephori Chronicon.

Οἱ βασιλεῖς Τιβέριοι.) Tiberianos, five Constantinianos iſtos Prætorianis accenſitos ex veſtium & armorum diſtinctio genere conceſſo arbitror. Simocatta lib. 3. cap. 15. Τιβέριος Μαυρίκιον στρατηγὸν φοσσατίμους, *τότε δὴ σῴζεσθαι καὶ τὸ βασιλικὸν ἠγαλλιασεν. Tiberius Mauricium tum Prætorianorum Præfectum Ducem conſtituit*, &c. Quæ ſubjunguntur apud eumdem reperire licet capp. 15. & 16. & Evagrium lib. 5. capp. 19. & ſequentibus.

Φαδηρίτου.) Ita cuncti Codd. Correctior Codinus, *Φαδήρτου* ſcribit.

Πολυτίμου τε.) Conſule varias Lectiones. Vide pariter ad pag. 272. annotationem ſecundam, qua πολυτίμου regionis nomen eſt.

Τῷ δ' Αὐχένι μέλι δ'.) Ita Chron. Alexand. Theophylactus Simocatta lib. 2. cap. 1. & lib. 3. cap. 18. Evagrius lib. 5. cap. 22. & 23.

Φθίσει] *παρέσεσιν.*) Ultimum morbi conflictum, *μαλακὸν χρόα, atræ bilis*, vi inceſſiſſe docet Simocatta lib. 1. cap. 1.

Ἐν τῷ παμβασιλεῖ.) Chronicon Alexand. ſcribit *ἐν ἀρχαίοις τὸ ἑβδόμῳ*, *in proceſſu ad Hebdomum* habito. Simocatta, *φοιτῶν ἀμφὶς ὁ βασιλεὺς Τιβέριος οὐ τῶν ὑπαίθρου ἀγώνων, ἀλλ' ἐν τοῖς βασιλείοις οἴκοις, ἔνθα παμβασιλεὺς τῇ τοιαυτῇδε ἡμέρᾳ ἀνακτόρων αὐλὴν, ἣ φοσσατίμου τυγχανεῖ, καὶ στιβάδ' ἔνθ' ἐν τῷ φροντιστηρίῳ. Imperator Tiberius lecto geſtatus ad Regiæ atrium ſub die poſitum, quod ædium multiplici contignatione ſuſtigiatum domicilio adiungitur, & illuſtri veſtibulo; vſſendaque proſecnio vicinum eſt.* Tribunalium itaque aream patenteem exiſtimo, ad quam Imperator ad allocutionem *procedere* nonnunquam ſoleret.

Ἡμέρας ὀκτώ.) Duos alios addit Cedrenus: ac merito. Quinto namque Octobris Imperator ſalutatus, poſt annos Imperii tres, ac menſes decem, ſi Auguſti decimo octavo, ut habet Chron. Alexandrinum, & Auctor adſtipulatur, Tiberius annum reddidit, ad præcidtam annorum & menſium ſummam dies adhuc decem adjecit.

Μετ' ὀλίγον γάμων πυτιόνεως.) Mauritii nuptias nonnihil poſt arreptum ab eo Imperium deſcribit Simocatta libri 1. cap. 10. Evagrius lib. 6. cap. 1.

Παρεπιμεμόλυ Μαρίτιος.) Μπερμίτιος correctius effertur apud Simocattam. Paranymphus etiam hodie apud Græcos ſponſam deducit, atque idcirco *νυμφαγωγὸς* audit: & ſponſorum coronas (rediſtos quippe Græcos nubere, & nuptias *στεφανώσεις* vocare ſcripſimus ad Euchologica) retro ſuſtentat. Eas tamen nuſquam attigit Margarites ex Simocattæ obſervatione, quod ſponſi, non ut plebeii, ſed jam Imperatores coronati ad conjugium accederent. *Ὁ δὲ βασιλεὺς γοργὸν κελεύει τοῖς περὶ τὰς ἀκάνθας φροντίσασθαι. Ὁ δὲ μὲ γὰρ λὰβ ὑπεδέξατο στράτευσιν. Ἀ γὰρ ἐβάδισεν ὑπὸ ὑγρὸν καὶ ῥυμβόλμενον· ἀδὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ἄκανθῶν ἐξαμάνει φοσσατικὸν τὸ. Hic Nymphagogus ille palam ſponſi pateram meri plenam jucunde voluit porrigit: Nam ſerta iſſdem ſponſis ante non licebat: quod privati non eſſent: & iſtuc ipſum jam Imperatoris coronæ antevertebant.*

Τῷ δὲ Ἀνεξιλίῳ μέλι.) Simocatta cap. 11. *Ἡρὸς ἀρχαιόλεως, ὅστε ſe aperiente.*

Τὰ γοργίδων ἐπινίκια.) Terræ motus die decimo factus, Circenſes ludos undecimo celebrandos præpedivit. Menæum die Maii 11. *τὸν ἐπαίμονα ψ πεδέμοτοῦ ἐνιτεκάμενε τὰ γοργίδων ταύτας τῆς Θεοφυλάκτου, καὶ βασιλέως ϑῦ πόλεων. Natalitiorum a Deo cuſtoditæ urbium hujuſce regiæ memoriam ſpiritualiter peragimus.* Heſychii Milleſii res patriæ conſulendæ.

Τῷ δ' αὖτῷ μέλι ἀριστέδικοιν αἱ Λάβρυες.) Simocatta cap. 3. lib. 1. ad 8.

Χαγάνος.) Dignitatis nomen. Svidas, *ὁ παρ' Σκύθαι ἀρχηγός. Scytharum Dux.* Simocatta lib. 7. cap. 8. *Τῇ ἡγεμόνι τῇ τῶν Χαγάνου φοσσάτων φαιδρύνοντι. Ducem Chagani nomine bonefiant.*

Ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ Ἰωάννου τοῦ Μουκάσσου.) Simocatta cap. 9. *ψῆφῳ ἐπιτιμῶσι τῷ τότε ὑπάρχοντι χαλκίδος κατὰ τὸ ἀνατολικὸν φοσσατικὸν Ρωμαίοις. Cui ex longitudine ſuperioris labri maſſacii, Romani cognomentum Maſſaconi indiderant.* μέσσαις recentiores proferunt μασσάραις, ex quo corrupte Μουσάκιος. Ejus geſta delibat Evagrius lib. 6. cap. 2.

Καφηγήσει.) Simocattæ, ubique Καφηγήσει. ita pariter plerisque Codd. MS.

Τπατικὸς βασιλικὸς ἀνεγράφη τε.) Cum Conſul idem qui Imperator a Juſtiniani temporibus renunciaretur, & retineretur perpetuus, anno Mauricii primo, qui fuit indictionis primæ, vacuo Conſulibus reperto (*φράσει Μαυρικίου τύπωτος ἀνέπτυκτο* habet Chron. Alexand.) annus Mauricii ſecundus, & indict. 2. Conſulatus ejus primum numerare cœperunt ex eodem Chron. *ἰνδικτ. β'. ἔτους β'. μετὰ ὑπατ.* Μαυρικίου Τιβερίου Αὐγούστου τὸ φοῦρον μόνου. *Indictione ſecunda. Anno ſecundo* (poſt Conſulatum videlicet Tiberii annum quartum, quare Interpres inepte *anno Mauricii ſecundo*.) Mau-

Pag. 570.

Pag. 570

rio Thracio Aug. primum solo Consule. Videndus omnino Simocatta lib. 1. cap. 12.

Πρωθύπατος δὲ Φλαυτικῶν. Simocatta lib. 1. cap. 13. Evagrius lib. 6. cap. 2.

Τὰ γὰρ Σκυθῶν τόνδε.) Incurfiones eorum refert Simocatta cap. 7. Svidas de Sclaviis, *Σκυθῶν τόνδε τὸν ὑπὲρ τὸ Ἴστρον, Scythæ trans Istrum*.

Τῶν δήμων.) *Plebes* reddit Anastasius: ego *populi fusliones*.

Ἀνδρογένην.) Ita Anastasius. Videndæ variæ Lectiones.

Φλαυτικιανὸς ἀναδέδεικται τὸ τρισύμματον.) Anno Mauricii fecundo ineunte, ipso jam consule, Joannem Orientalium copiarum Ducem, de quo anno Principis istius primo, dignitate motum observat Simocatta ad cap. 12. caleem, & Philippicum confectini subrogatum. Quocirca sub anni tertii primordia potuit hic narrata exequi. Ipse Simocatta cap. 13. *μετοπώρου τε ἀρχομένου περὶ Τίγριν ἀνιζήσαντα. Autumno primo*, a quo Theophani tertius annus incipit, *apud Tigrim ſtativa habet*: & exinde ad ejus gesta referenda procedit.

Κατακλύσαι τὸν Δούναβιν.) Attanen memorat Procopius Perſic. 2. oppidum a Conſtantiana dierum duorum itinere diſtans. *Axenenem* legit hic Anaſtaſius, quaſi urbem eapiam: Simocatta lib. 1. c. 14. *Ἀχζενὼν χώραν* quæ Tranſigritana eſt apud Ammianum.

Τὸν ἀπελθόν.) Barb. *Ἀπελθὸν* viri proprium nomen: Simocatta *Ἀπὶχ τὸν Οὖννον*.

Ὁ δὲ Φλαυτικὸς ὁ ΚΠ. τοῦτ' παραλύσων.) Debuerant hæc ex Simocattæ lib. 1. cap. 14. calculis in anni ſequentis ab autumno exordientis initium differri. *ὁ δὲ τροπὰς τὰς τοῦ ἔτους ἀπελάσας, ἧ χειμὼν διωλύσατο. χωμάτοις γὰρ ὄσα πῶν τα παρῆκμαζεν, καὶ τὸν βατικὸν ἀσπεζόμενος οἱ Βοζάντιοι ἄκατ. Philippicus e morbo recreatus, militibus hyeme jam appetente miſſionem dedit, Imperatoremque ſalutatorus, Byzantium venit*.

Edit. Pariſ. pag. 602. *Φλαυτικὸς ζζλαυδιῶδε τὸν βασιλέα*.) Simocatta cap. 14. exeunte. *περὶ δὲ παραλύοντος, ἧ ἀλίου ἀνατροπὰς τὰς τοῦ, Φλαυτικὸς τὸν βασιλέα ζζ δήμους πόλεως. Vere poſtea incipiente, & tempore jam anni finem habente, denuo ex Urbe Imperator Philippicus diſcedit*. Reliqua cap. ult. & lib. ſequentis capitibus prioribus.

Ἐν τῷ Ἀξζεῶν.) *Ἀχζεως* ſcribit Peyreſianus Codex. Simocatta *Ἀχζεῶν*, & fluvium Perſicum demonſtrat: Anazarbum cum Anaſtaſio reddidi.

Pag. 172. *Βατικὸς κόπος*.) Simocatta lib. 2. cap. 4. *Βατικὸν. Τὸ πλοῖον*. Idem *ἀπασκλὰδ ἐχαιώσατο, ὃ σωϊσθὲ Ῥωμαῖοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ πλοῖον ἀφωνάζειν. Spolia cepit: Tuldum Romani propria ſibi voce appellare conſueverunt*.

Καὶ ἅτε φιλὸς τὸν Φλαυτικὸν ἀπίκυμα ζιν.) Autumno, id eſt, anni ſequentis initio Heraclium rediſſe demonſtrant Simocattæ lib. 2. cap. 10. verba. *αὖτις ἐπανόδου ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων πολιτικὰ, καὶ ἀνιμένοντα ἀεὶ τὸν ἐαρὰ τὸν Φλαυτικὸν*. Et infra, *χειμὼν γὰρ ἀδὺ ἐπῆλθε τοῖς Φλαυτικοῖς. Poſtmodum in ditionem Romanam reverſus*, &c. *ad Philippicum ſe ſe turſus aggregat*, &c. *Hyems quippe ante fores jam erat*.

Καρδιμήρων.) Idem qui *Καρδιμῆρας*, de quo abunde variæ Lectiones.

Pag. 170. *Ὁ δὲ Ἄβαρος Χαγάνος*.) Simocatta ad Notæ præcedentis verba, *ὑπὸ δ' ἐπιγείοις ὄρυα τῶν ταφικτόντων πόνῳ ζζείρουσι. At ſimul verna tempeſtas herbis circumquaque prata convellitur*, &c. Mox abrupto ſermone, cui properera præſentia Theophanis deeſſe conjicio, ſubdit, *τότε ὑπωτῷ Κωνσταντίνου ἐπὶ τῶν Αγχίαλον ἦκε. Hoc igitur anno Comentiolus Anchialum venit*: quæ eadem poſt lineas tres Auctor exſcribit. Quæ porro ſequuntur Excerpta Simocattæ ſunt a cap. 10. ad 17.

Τζυγάβε.) Ille *Ζαβδαγὰς*. Variæ Lectiones aliter. Anaſtaſius *Zandapa*. Miſcella quoque variat.

Τομέων.) Anaſtaſius *Mean*: Legit in Græco Codice *τὸ Μέαν*.

Μογγούλων.) Hero. *ἀμφοτεροῖς, μογγαυλίοις. μόγγωνα* enim *machinam* refert. Etymologici Auctor, *μαγγανικὸν συμαίνει τὸ μόγγωνα*.

Οὐδὲ τοῦτο δυσμενὲς ὑποδύσας.) Anaſtaſius inſuſſe: *Vani cujuſdam demonis repromiſſionibus deceptus*, Miſcella, *Ducis* exſcripſit.

Τόρτα, τόρτα, φράτερ. Voces Italicæ, *Verte, verte, frater*.

Κατ' ἐνίους δὲ χρόνους.) Ex Simocattæ c. 18. lib. 1. & lib. 2. quatuor prioribus, & Evagrii lib. 6. cap. 4. Pag. 174.

Μαζζάρων, Βαϊβάνων, Σαπφίρων.) Idem *Μαζζάρων, Βαϊβάνων, Σαπφὼ*. Anaſtaſius Mazzarorum: Bavides, Saphires.

Παμφύλων.) Adde *τυφὶ*, dictionem eunctis in exemplaribus deſideratam, Anaſtaſio *caſtrum igni prodirum* ſcribenti.

Ὁ δὲ Φλαυτικὸς αὖθις εἰς Βοζάντιον.) Hæc hyeme ineunte peracta teſtata reliquit Simocatta lib. 2. exeunte. *ὅπως δ' ἀπίκοις χειμῶνος ἄσπαυ ὁ Φλαυτικὸς αὖτι τὸ Κωνσταντίνου κῦμ. Hyeme jam ingrediente Philippicus CP. diſcedit*.

Ὑφεσπερίδες ἀστοκαλέων.) Alia hæc primo vere geſta. Simocatta lib. 3. cap. 2. *ἦρος δ' ἐτοιμαζομένου, καὶ μὴν ἀναγομένου, ὁ δὲ τῶν ὑφεσπερίδων ἀνάρχων. Jam igitur ipſo vere Philippico abdicante, Præſides excludebantur*. Interpres perperam, *Præſides inivit Magiſtratum* Legendum quippe *ἀνοιγόμενον*.

Οἱ δὲ βασιλῆσαν τοῖς διεβδομηκοῖ συμβουλὶς.) Ita MMSS. Codices cuncti, quos quaſi *Pag. 175.* *Ρωμαϊκὰς* correctius ſeripſiſſent, interpretor.

Βαρκᾶς.) Simocatta *Μαρκᾶς*.

Ἐκτὸς τοῦ Κυζικοῦ.) Origines CP. *τὸ Κυζικὸν, ἀφ' οὗ τὸν νεὼν, ἐφ' ᾧ γαλαμβάνων ἀνέφυκε Μακρίνος βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ ἐμβόλου. ἀλλὰ δὲ λαὸς Καμπὸς Πλατωνίου, ἐξ οὗ ἡ στοὰ τὸ νεὼ ἐλήφθη τῷ ὀφρυοχωρίῳ. Cariarum, templum, & ſenum domum cum veteris porticibus Imp. Mauricius extruxit. Ibi porro domus Cariani exſtiit, a quo locus nomen accepit*.

Ἐπὶ τοῦ Μονόκαρτος.) Anaſtaſius, *Apud Monocartum*. Miſcella, *Apud Monocartum*. Loci an officii nomen, mihi dubium.

Πωτεντῖνε.) Anaſtaſius eum Græcis MS. *Conſtantinum*. Simocatta, *Conſtantinum*.

Ἀποσῶσαι.) Repono *σπεῖσαι*.

Ἀνδρωπτοσκύκλου.) Adverte *ἀνδρωπτε, βατικὸν, ἰκόνι*, imaginis, picturæ, cælaturæ, toreumatis ſignificantiam tribui. Junuit id Simocatta lib. 3. cap. 2.

Μὰν Σεπτεμβρίῳ, τὸ σωτικὸν.) Longobardicis, Mauricianis, & Perſicis bellis ac tumultibus recitandis Simocatta novum annum renovatum præmittit lib. 3. cap. 4. *χειμῶνος τοιγαροῦν ὥρας ἤδη ἐξεμένου τοῦ πολλοῦ, τῆ ἀκμαιότητι καὶ ἀκμαιότητι τῆ ἔτους μεταβάλλοντος, ὁ χειμὼν ἤδη ὑστερος ὑπογωνίας ἦν. quid τὰ ἐξῆς. Hyeme bellum excipiente ſecundum tempeſtatum anni mobilitatem viciſſitudinemque caſtra diſſolvuntur. Ineunte autem vere*, &c. quia Interpres *χόνων* legit, non *ἔτους*, Hyemem ſcripſit bellum excipere ſecundum *motum mobilitatem*. Inepte.

Ἀγρυπέτου Λύδη.) Hiſtoriam refert Simocatta cap. 5. Lethen carcerem memorat Procopius de bello Perſico.

Μαυρικίου.) Simocatta *Μαυρικᾶς*. Anaſtaſius & Miſcella *Mauriſium*.

Τὸν Σαρβάτον.) Idem cap. 6. *τὸ Σαπφάτιον*. *Pag. 176.*

Παντηγύρεων.) *Commercia* interpretatus eſt Anaſtaſius. Vide Notas in pag. 178.

Ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἐφαντάζετο.) Octavus, inquit Simocatta lib. 3. cap. 6. Mauricii annus volvebatur, cum Baram Perſarum Dux ab Ormiſda rege contra Suaſiam mittitur: verum non ab Imperatoria, ſed a Cæſarea dignitate Mauricio collata ejus annos Simocattam numerare neceſſum videtur. Reliquorum porro Hormiſdæ geſtorum narrationem, ex qua præſens epitome deprompta a, texit Simocatta lib. 3. cap. 6. 7. 8. & ultimo. totuſque duodecim lib. 4. prioribus capitibus. Evagrius lib. ult. cap. 15.

Pag. 177. Φερηχένιω.) Φερηχένιω.

Βιεδὼν.) Simocatta Βιεμμ. Anastasius *Bethaam*.

Pag. 178. Κατέδυξε ὁ Βασιλεὺς Μαυρίκιος.) Processionis ac precum ad Blachernas institutum in sequentem annum deportandum refer, quo *Mariæ* nomine, (non *Angelicæ Salutationis* , ut vult Simocattæ interpres Latinus lib. 5. cap. 10.) Persas inter & Romanos belli socios in pugna contra Baramum in tesseram dato, Chosroes celebrem obtinuit victoriam, & Perficum regnum adeptus est.

Πανήγυρ.) Festimus ac frequens Christianæ plebis ad Ecclesiam cœtus, quo Dei, B. Virginis, aut Martyrum laudes canticis, orationum e suggestu pronuntiatarum sermonibus, ornatu templi vario explieantur, est etiam hodie Græcis *πανήγυρις*. Simocatta lib. 4. cap. 15. exercite: *πανήγυρι τοῖς χαλκίνοις συνεσφίγγοντο μάστιγσιν, ὑπὲ ὀφῦ βιαίοις κάπτον. ὀφῦ ὑ λαὸς τῆς ἐκκλησίας γινόμενος, πανηγίζων ἤδομ κακὸν, τῷ Χριστῷ ὑπείκειν, τοῖς θεοῖ τὸ κατικλασθῆναι τοῦ λαοῦ τὸν διηγήσατο. Martyribus præclaris victoribus Panegyrim, sive celebrationem instituens, & sublimi Ecclesiæ suggestu, ad gratulandum Christo victoriam, canticum novum cantans, ad populum congregatum ita disserit.* Pancis Auctor κατέδησε λαοῦ καὶ ὑμνώμε γενέδαι. Aliam τῆς πανηγύρεως significantiam habes pag. 196.

Pag. 179. Τιμοθεὸς ὁ βασιλέως Μαυρικίου.) Ex Simocattæ lib. 4. ultimis quatuor capitibus, & toto lib. 5. compendiosa narratio. Cujus præcipuus eventus in annum alterum conferendos monent Simocattæ verba lib. 5. cap. 3. ineunte. *Ἀφ᾽ οὗπερ ἀρχομένου τοῦ τροπικοῦ Χειμῶνος παρελθόν. καὶ τὸ ἑξῆς. Prima itaque vere novus Dux ducit secum Chosroe*, &c. Evagrius lib. 5. cap. 16. 17. & 18.

Pag. 179. Μῶαι Μαρτίῳ κϛ'.) Istis Chronicon Alexandrinum consentiens ad annum Mauricii 8. subdit, *ὁ μέντοι ὕπαρχος οὐ συμβέβηκε, φ᾽ ὅπως τὸ ἐναρξάμενον τοῦ τοῦ τετραετηρικοῦ ἀγῶνος ἀκολούθως τοῖς τοῦ χρόνου τρόποις ἐκτελεσθῆναι*. Interpres. *Sed non in societatem administrationis inauguratus est*. Repono. *Haud tamen ejus nomen in publica instrumenta relatum, nec aliud quid sub ipso gestum, quod eum Imperatorem argueret, sed tantum coronatus est.*

Τῷ δεκαεπτὰκαι ὀβδόῳ μ'.) Beneficii a Martyribus accepti, & urbis eorum nomine Martyropoleos anno præcedente receptæ memor. Videndus Simocatta lib. 4. c. 15. Ad hæc porro contextus verba *ἀνανεωθεντων τῶ μέσῳ δοκω* Barberini exemplaris margo addit, *περὶ Ἀνδρέου τιμαθέντος*. Scribæ procul dubio tempore.

Pag. 180. Ἐφάνη δὲ βιβλίοις τῶῦ ἀγιοτοκῶ κατακαλέσαι.) Primorum cap. ultimi lib. 5. Simocattæ verborum expressio.

Ἀγχιάλου τοῦ ἔαρος.) Hoc ipsum in annum novum refert Simocatta loco citato, *ἔτι τοῦ ἦρος τοῦτο δὲ νέου ἐτύγχανεν ὂν Μαυρικίου τῶ αὐτοκράτορι*. Reliqua lib. 6. tribus primis capitibus enarrat diffusius.

Pag. 180. Ὁ ἔτους τῶ βασιλέως.) De quo noster Codinus pag. 70. num. 14.

Λόβρις τρεῖς.) Numerum alii Codd. omiserunt, quem tamen Anastasius memorat.

Καὶ Φρούγωμ.) Legationis causa cap. 3. legitur.

Ὁ Χαγάνος ἐζέτω φοβδόκιος.) Hæc alia eodem tertio capite & tribus sequentibus, quæ tamen absque temporis discrimine, velut anno superiore gesta narrat.

Ἐν ἑβδόμῳ ὄντες.) Lectio hæc, quæ Barber. quoque Codicis est, non contemnenda: Pal. tamen vel Peyrea. exemplaris præferetur alia : *ἐν δεκάτῳ ἑβδομήκοντα ὄντες*, quæ Anastasio recepta : cum essent in formidine ingenti.

Pag. 181. Ἀδωλὶς δὲ κατατρυφῶ.) Num suspensi animi dubium, & hæsitantia felicis consilii parens? Non ita. *Ἀδωλὶς* itaque prosperi successus mater & origo. Emendationem confirmat Anastasius. *Tunc optimo inito consilio armatur*, &c.

Ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος.) In alium annum seponit ista Simocatta cap. 6. 7. 8. & 9. verum non nisi decimus ab eo potest numerari.

Μυσίνων.) Pal. legit *Μοσύνων*. Barb. *Μυσίνων*. Anastasius *Musicium*.

Τὰ Πεῤῥικὰ τελῶν τοῦ Ἱεροῦ κατακαλέσαντος.) Hyeme gesta novum annum indicant apud Simocattam cap. 10. undecimum tamen, ejus calculi non superant. Pag. 181.

Τὸν χαμώνε καιρὸν.) Legerem τὸ χαμῶνε καιρὸν. nisi Codices reliqui cum Regio convenirent.

Εἰς τὰ τῶ Βοῤῥανὶ φροέτικα.) Hæc una cum præcedentibus annus idem apud Simocattam complectitur cap. 11. *ἐν τούτῳ δὲ ἐτυγχάνε*, inquit, *εἰς τὰ φῶ τὸ δεινὸ τίκτοντα φαρμάκῳ τέρατα. Hoc ipso anno mirabilia portenta in suburbanis generata sunt.* Pag. 183.

Ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Πέτρῳ.) Simocatta lib. 7. cap. 1. & 2.

Βλακῶν.) *Solarium* illud *rotundum* memorat Anastasius : cui voce τετραγώλαν adjecta nonnulli Codd. consentiunt. *Maσίνιον* autem basim lapideam areæ vel atrii medio erectam lubens interpretarer, cum ineo statuam superpositam intueat. Πέτρα τὸ τρικυρῶ κυκνηγέτου.) Excerptum e capp. 2. 3. 4. & 5. Pag. 184.

Νάβιδι.) Nova alia in Africa : alia in Mœsia superiore.

Γιτζῶν. Simocatta Γίντζων.

Σκεβίδων.) Ille cap. 3. *ἐπὶ τοῦ ἦρος τὸν βασιλέως συμπορεύεσθαι, ὃν Σκεβίδων δυμάδι κατοικοῦντες*. *Unum quemplam Imperatoris satellitum, quem Romani Scribonem vocant*. Svidas, Σκεβίδων, ὁ ἦρ σωματοφυλάκιον ὑπερθρόμενος, *Satellitum Primicerius*. Plura Rigaltius in Glossario Tactico.

Βοϊγωμὲν.) Incerto Βοϊγωμοι & Βοϊγώμε Auctori scribitur.

Περγαμένε.) Simocatta, Περγαμένε, *Pergamum* scribit Anastasius.

Κπ. τοῦ κόσμου Κυρικοῦ.) Ante annos quatuor Joannem CP. Episcopum obiisse affirmat Simocatta cap. 6.

Πεῤῥίνοι τρικυρῶς ἐζέτιδεν.) Alterius anni gesta declarant hæc Simocattæ verba lib. 7. cap. 7. *ἦρος ἀρχομένου, καὶ ὁ Πεῤῥίνος τῶ Βοῤῥανὶ ἀποστρέφ. Initio veris Persicus Byzantio discedit.* Decimum & undecimum capita compendiose hic recitantur. Pag. 185.

Εἰς τοφαὶ.) Magis arridet Νάβιδι, vel Νοβιδι, a Barb. & Peyrez. lecta dictio : de qua ad pag. 184.

Δολομίνες.) Vulgaris loquelæ barbara vox. Correctior Peyrez. *Δολομίνοις*, vel Barb. *Δολομίνε*, emendata *Δολομίνε*. Vulgaris usus præteriti augmentum refpuere dignofeitur pluribus aliis Theophanis nostri locis.

Σωσθησίου ὁ Χαγάνε.) Capitis duodecimi epitome, quo locus Βαϊλεθες, scribitur Βοϊγωμε. Pag. 186.

Οἱ δὲ Χαγάνε συμκεφαλαίων τὰ ἐπὶ τοῦ δώματι.) A cap. 13. l. 7. ad ejusdem finem ista leguntur : quæ paulo superius cap. 12. circa annum Mauricii decimum nonum contigisse testatur Simocatta : moxque ad rez anno altero vifas exponendas transit.

Βαλζὰμ.) Anastasius, *Baleam*, Miscella *Balcham*.

Τομοτὰν.) Idem Τομὰν. Anastasius quoque *Tomeam*. Miscella *Comeam*.

Τετρακοσίους.) Parem numerum cuncti Codd. referunt. Anastasius & Miscella, *Quadraginta*.

Ἐν τῷ Φάμεν.) Ita cuncti Codices : *Sermium* ponit Anastasius, Miscella *Sirmium*.

Εἰς τὰ Δορύστορα.) Locus hic palam mutilatus ex Simocattæ cap. 15. lib. 7. interpolatur in hunc modum. *ὑ δὲ σύγκλυσον παρελθὸν τὸν Καίσαρα τὸν βάῤῥαρον φοβεῖδαι. ὁ μὲν οὖ δεμάτων ὑὸς τὰ Δορύστορα γίνεται πολὺν ἐφ᾽ αὐτὸ ἐφορμῶν. ὁ δὲ Χαγάνος τὰ περὶτὸν σύγκλυσον κατοδιώκοντος, ὑφλιὰν ὀφθέντα τὸν ἀπιδολικὸν ὄφ᾽ ὑμῶν, τῶν τὰ δυνάμεων κόμιλον. ὅτκα δὲ ἡμέρας ὑδὲ πορεύ-μασὶ φοβεῖδαι, τὸν Χαγάνε φοβεῖ λόγοις ὑ γίνεται. ὡ γὰρ τὸ πόῤῥω δ᾽ ἡμιὰ, ἔζετα τὰς συμφορὰς ἀμυδρὸν ἔκατα. διὰ-κόπτ᾽ δὲ ἡμέρᾳ τόσῳ τοῦ ὁ φοβεῖσθαι τὸ τὰ βαρβάρε σκη-νᾶ. ὁ μὲν οὖ φοβεῖδαι λόγοις ὑτίως κακοποιῶν τὸν βάῤῥαρον· ὁ δὲ βάῤῥαρος οὐ πόῤῥω, ᾧ τὰ ἑξῆς. Senatus de Legatis ad Chaganum mittendis Cæsarem hortatur : qui accito Harmatoni eas partes mandat. Harmaton multis cum muneribus Drizperæ* Pag. 187.

venit : Chaganus præsentes fortunas lamentans amissionem filiorum, post ferunque copiarum exitium immenso dolore prosequitur . Decem diebus ibi positis, Harmaton convenienti copiam impetrare non potuit. Erat quippe dolor vehemens, ut dixi, nec levandæ calamitati ulla vis ratione apparebat. Die duodecimo in tabernaculum introducitur, barbaramque levi ac placida oratione demulcet . Barbarus porro nolebat, &c.

Ex. τάδε τοῖς μέσοις καὶ Μαυρικίῳ . Quæ sequuntur ad literam usque de portentis narrationem apud Sinocattam non extant.

Ὁ δὲ τραπεὶς ἐπὶ τὰ ἀναπόδεικτα .) Pancirola hæc lib. 8. cap. 1. Εντοσλακίωρον aliis ab eo qui προεδρὸς. Hic ad *Edit. Paris. pag. 604.* Principes viros ab aliis æqualis conditionis mittitur : alter, quem *Procuratorem* reddit Anastasius, a subditis ad Principem deputatur, & ad dominum subjectorum preces & monita defert : μεσάζων Principis ad populum mandata renunciat.

. Μικτάριαι .) κάστρα alapam vocant Græci moderni . Portius μονάζοντα scribit . μικτάρονε, alapa percutere , posuit Anastasius.

Pag. 122. Τῶν περὶ ἑαυτὸν.) Quod deest in Græcis Codd. nostris scribit Anastasius : *Mauricii decimo nono anno Efiactus Hierosolymis habetur Antiftes.*

. Ἐν μικρῷ .) *Animi indignationem silentio admixtam* recentiores Græci μικρὸν suam appellant.

Ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ φορῶν .) Decimo octavo Mauricii anno a Simocatta hæc intelligi peracta docebunt , quæ ex eo tempestatum anni observationes subjungentur . Quæ ex lib. 8. primis 5. capitibus in annum præsentem 19. Theophanes conglobat , ipse Simocatta æstate ineunte, proindeque ab eo qui superiore continet , diverso incœpta testatur ad cap. 1. calcem . καὶ αὖθις ὁ Κωνσταντίνος γίνεται στρατηγὸς . Ὅθεν δὲ ἐνιαύσιος ἦν τὰ τοιαῦτα γίνεται . & paucis interjectis , ἐν τῷ Σεργίῳ τοιαῦτα συνέκειτο τῷ Περσικῷ . *Et rursum Comentiolus exercitus Dux constituitur , ac Singidone Prisco se conjungit* : atque ita ipsis fere verbis Auctor concordem se exhibet .

Pag. 119. Ἐξέργουσι δὲ τοὺς .) Puto Nisbæ , ut ad pag. 118. vel Nasbæ , ut ad ad 184. legendum . Tacet hæc Anastasius. Peyrea. Νίσιβιν hic scripsit .

Συνῆν οὖν καὶ τῷ ξενιτεύσαντι αὐτῷ τῶν δύο Τραϊανῶν .) Anni decimi octavi æstate inclinante hæc gesta demonstrant Simocattæ cap. 4. verba , τὸν παντοκράτορα περὶ ἑσπέραν ἤδη τετραπόδων , ὅτου τῶν λειμωνίων ἴχνεσιν ἐπιφαίνονται τροῖδοι . ἀνοίγετο γὰρ ἡ Βυζάντιον τῶν χειμερίων ὥραι συσφίγγουσι . *Ab iis ducem vidæ , quæ Trajani dicitur , quarto . Festinabat enim Byzantium , ut ibidem hyberna ageret* . Vide Notam a præsenti secundam .

Τῷ δ' αὖτις ἔτει ἀνὰ χρόνον. Anni decimi noni eventus hic apud Simocattam lib. 7. cap. 12.

Τὰ δὲ βασιλέως γνωτὶ αὐτοῦτε .) Anno decimo seditionem illam locandam asserit Simocatta lib. 8. cap. 4. & 5. Memorato quippe anno vicesimo quo Petrus Europæ Dux declaratus est , confestim subjungit celebratas Theodosii (Mauricii filius hic fuit) nuptias , ac paucis ab earum solemnitate diebus interjectis , ortam CP. seditionem . Sed nec gestum aliud quidpiam totius anni decimi noni decursu Simocattæ tradit historia . Memorato quippe Comentioli CP. reditu , mox subdit . ἀτυχεῖ δὲ τὰ Ῥωμαίων ἐν βάρβαροις ὑφαίρεσθαι . *Anno Imperii Mauricii 19. nihil Romanos inter & Barbaros actum* . In annum itaque decimum nonum a Theophane relata , ex Simocattæ sententia in priorem sunt referenda . Ex quibus Theophanis error ad Mauricii annos 9. 10. & 11. admissus constat , & manifesto arguitur , qui , quæ in pauciores annos , ut superius observatum , contraxit Simocatta , ipse distribuit in plures : ac subinde in unum annum huc accumulata , in duos vel tres etiam videntur dispergenda . De Theodosii nuptiarum tempore Chron. Alexand. a Simocatta discordat : verum hujus ceu coætanei certius est testimonium .

Οἱ δὲ δῆμοι διέφυρον .) Nulla rei istius apud Simocattam mentio.

Αλακτόβιον .) Ita pronuntiat vulgi sermo corruptus .

Ἐλακικὰδε .) Ἐλακικάδαι habet Cedrenus *Sreperæ* , & *Iudicra puerorum crepitaculæ* expofui in memoratum Auctorem : alii *nucleos*.

Pag. 109. Μὴν Νοεμβρίῳ , ἰνδικτιῶνι ϛ΄.) Eumdem vicesimum Mauricii annum Theodosii nuptiis celebrandis deputat Chron. Alexand. at non mensem eumdem : Februarium quippe assignat . Discordiam solvit Simocatta , qui citato superius cap. 4. laudatis nuptiis, mox sequentibus Christi Natalitiis festis , seditionem , quæ proinde succesit , peractis inieti conjugii solemnibus , ortam describit .

Στεφανώσαντος αὐτοὺς Κυριακοῦ .) Sponsos connubium contrahentes coronis redimit Græcus Sacerdos : hinc apud eos idem στεφάνωμα , quod Latinis *desponsatio* . Theodosius porro novo a patre introducto ritu , etiam accepta imperii corona , aliam , quæ connubii rursum hic fubit . Ritus hujusmodi non semel hic repetitus .

Ὁ δὲ βασιλεὺς Πέρσῃ τὸν ἴδιον .) In annum vicesimum quæ sequuntur reponit Simocatta lib. 8. cap. 4. & seqq. At , si quæ scribit cap. 6. in hæc verba : *Persæ Ibyum petens Phasidem venit , ibique caftra excitatis , æstatem transigit . Ineunte autumno in Dardaniæ latus , sive angulum vadit . Audierat siquidem* , &c. Anno decimo nono transacta putes , & quæ paulo inferius subnectuntur : *Æstate jam proxima Mauricius certior fit Chaganum differre pugnam de indutiis* , &c. vicesimo contigisse : alia quæ Nosis præcedentibus ad annum decimum nonum ex Simocattæ calculis dixi mus pertinere , in alium priorem anpum decimum octavum erunt remittenda : & hoc pacto decem annorum gestis in annos priores reversis , annorum duorum dissensus inter Simocattam & Theophanem ad Mauricii annos 9. 10. & 11. observavatus , in concordiam poterit revocari . Solum obstat quod anno vicesimo memorato cap. 4. cuncta hæc quasi ejus decursu vita referat Simocatta cap. 1. atque ipse Theodosii nuptiæ in annum vicesimum , cum a Chron. Alexand. Auctore , tum a Theophane reponitæ , anno priore a Simocatta celebratæ ea de causa laudantur , quod illi a Septembri anni periodum aufpicentur , hic Julianum ordinem sequatur a Januario cursum ejus videatur emetiri .

Τὸν Ἀμάχ .) Eumdem variæ Lectiones & Annotationes in pag. 171. memorant.

Τοῦ παντὸς .) Variæ Lectiones hic confulendæ , *Lcg.* Arsi forte ad Barbaros , non ad nautas hæc refe- *Not; rantur . poſſet .*

Ὁ δὲ Μαυρίκιος τὸν ἑαυτοῦ γαμβρισμόν .) Simocatta lib. 8. cap. 11. circa medium .

Καὶ εἰς τοὺς λαύρας .) *Lauræ* opponitur *Monasterium* . Hoc enim Cœnobitarum communi domicilium : illa Anachoretarum cellas a se invicem dissitas habitantium locus . Cyrillus in Euthymii vita Januarii 29. apud Surium . *Non habebat magnus Euthymius in animo , nec Cœnobium , nec omnino Lauram in illo loco construere* . Infra : *Petrum adhortatur Episcopum , ut eis paratas æstivales cellas construat , & eis templum sitæ adornet : & sic brevi illic Lauram conflituit* . Inferius iterum : *Gerasimus , cum maximam illic Lauram , quæ non pauciores quam septuaginta Anachoretas habebat , conflruxisset : & præterea Cœnobium in medio ejus optime collocasset , curabat , ut qui introducebantur quidem Monachi , manerent in Cœnobio , & vitam monasticam exercerent : Qui autem crebris & longis se laboribus exercuerant , & ad perfectionis mensuras jam pervenerant , eos in illis quæ (Laura) vocantur cellis collocans , sub hac jubebat vivere regula , ut quinque dies hebdomadæ , unusquisque in propria cella sileret , nihil gustans , quod esset esculentum , nisi panem , & aquam , & dactylos . Sab-*

Edit. Paris. pag. 605.

Pag. 191.

Pag. 192.

Pag. 193.

Pag. 194.

Pag. 195.

Pag. 196.

Pag. 197.

Pag. 606.

Pag. 198.

hato autem & Dominica venientes in Ecclesiam, cum participarent sanctificata, coëto uterentur in Cœnobio, & sumerent parum vini, &c. Alia ad pag. 336.

Τὰ δὲ Μαυρικίου τοῦ Θεοῦ ἐκτενέστερον.) A Simocatta lib. 8. cap. 11. breviter perstricta.

Τῷ παρόντι ὁμολογῶ τὴν ἧτταν.) Orig. CP. *τὸ κακόμοιρον μανίμελον, μέσον ἵστ' ἄβ ἐστὶ τοῦτ' ὄφαρ, ὅπου ἐ μέα μοῖρα τῆς πόλεως ἐχθ τρὶς ἤδρυσ, καὶ ἡ ἄνδρα τρὶς λάφ. ι, ἢ μέσον ἐπὶ τοῦτο. Medius qui vocatur Umbilicus, medius est inter septem colles: hoc est, pars una civitatis hinc tres, inde colles alios tres habet: earum medius est: μεσόμφαλος. σκφαιὸς ὄμφαλος* lubens arcæ metam in Palatio collocabat.

Ὁ Παρεκκοιμήτωρ.) *Excubitorum* olim *Comes* dictus, & ad Imperatoris cubile *Accubitor*: de quo non jejune in Codinum differuimus.

Τοῦ αὐτοῦ μετονομασθέντος ἀρχιεπισκόπου.) Ad Simocattam cap. 8. & feqq. decerpendum redit Theophanes.

Πραξιθέοντος Ἐξάρχου Φωκᾶτ.) *Ἐξάρχου* Ducem exercitus, & confilii principem & executorem, nec non imperii candidatum interpretor: quamvis Phocam jam tunc Imperatorem renunciatum scribat Zonaras. Simocatta cap. 7. Ἐξάρχου τὸν Ἐσπερίου ἀρχοντα Φωκᾶτ φονεύσαντος. *Καὶ ἔπαρχον* vocat Theophanes *centum* virorum *principem*.

Κωνσταντίνος, καὶ Δομνιτζίολος.) Imperatoris molestias propriis querelis auget Prasinorum factio, & ad angustias extremas redactum etiam cum Constantini & Domentioli, quos malorum fuorum credidit auctores, pernicie, sibi favere compellit. Erat autem Domentiolus, Simocatta teste libro 3. cap. 8. vir spectatissimus, & Imperatori charus, atque inter primores consiliarios conspicuus: Constantinus autem cognomento Lardys, eodem scriptore lib. 8. cap. 9. vir a Senatu illustrissimus, & Patricia dignitate cohonestatus, & antea tributis Orientalibus reciprendis (*ὃν ἐπαρχον Πραιτωρίου*, inquit ille, *τὸν ἄκουε ὀνομάζων Pasmatium*) ab Imp. præpositus: quare interque tum amicitiæ erga Imp. tum munerum quæ gerebant titulis, populo odioli querelaram occasionem populo præbuerunt

Παρορίζουσιν ἐπὶ ἢ Κρίσιν δικαίαν.) Historia Miscella, *Plebi tuæ molestias ingerunt, ut cruce hic ponanur in ea quæ habemus peccata*. Anastasius: *Plebi tuæ molestias, & cruces ingerere disponunt in ea quæ habemus peccata*. Si quid sapio: *Constantinus & Domentiolus administrationis suæ prætextu in summum populum addixerunt: adeo ut Phocæ tyrannus Crucifarius, id est, cruce dignus, & Furcifer, verum administrationis in manus sumpta, cruces & tormenta nobis paret: paraphrasticè interpretor*; Legendus Simocatta cap. 7. Vel certe: *Hæc res adeo sunt, ut oporteat Joannem Crucem Phocæ sedilioris Ducem curare &c.* τὸ δικαστικὸν τοῦ Πραιτίου μέρους λυκίνου ἢ ἐνίκολα Κρίσιν. Chron. Alexand. ad annum Phocæ.

Εἰς Καλλικράτους.) Idem cap. 8. *χώρου γὰρ φὸ τὸ ἄτου ὕτου, λίαν, αἰ ἔτου ὕτοῦ, ὤφελ. Locus est ante Urbem, pergamus, ut omnia verbo complectar, amœnus, & speciosus*.

Τὸ αὐτὸ ὄνομα διπλάσιον.) Locum hunc corruptum inter varias lectiones restitutum reperies.

Εἰς τὸν τοῦ τότε Θεμιστοκλέους Φῆ Κύρου.) Simocatta citatus, *τῷ ἱερῷ σιμίνι τὸν Θεμιστιον φροντιλιστὴν Κύρον, τὸν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Δυσπιστοτάτου γεγονότα δήμαρχον λόγοι κακίστων ἀνδρῶν. Sacrum Delphæ templum petit, quod a Cyro Theodosii temporibus esse conditum, fama non falsa prædicat*. Item Orig. CP.

Στρεβλοῦν.) Erat is Eunuchus, filiorum Mauricii pædagogus. Simocatta cap. 8.

Διακοσίους ἔτους Αὐτόνομον.) Idem cap. 9. *μέλει ἢ Μαυρίκιος ἐξαναστήσασθαι τὸν τοῦ Αὐτονόμου τὸ μέτρησις, αἰ ἀπὸ ἐκείνου ἢ ἀρξάμενοι τῶν τοῦδε Κωνσταντίνου. Mauricius agre ad eadem Martyris Autonomi vitrus evadit, qui locus CP. circiter 150. stadiis abest*.

Ἐν τῷ Ἐσπέρῳ. Simocatta lib. 8. cap. 10. *τὸν δὲ ὕτου τὸ ἐτοῦ αὐτὸ συμπίπτ ἐντοῦ. Locus ab Urbe septem millibus abest*. Duo loca ejusdem nominis fuisse conjicio: unum ad Urbem, & *φοίνικα*, de quo superius pag. 53. de quo Simocatta ipse cap. 12: *φοὶς τὸ πεδίον τὸ ἐπικαίμενον τῇ πόρτῃ τὴν Ἐβδόμων, ἔν. Κέμενον Ῥωμαῖοι κοντινοῦσι. Ad urbem Ostiæ adjacentem* (non qui millibus septem abfit) *loca, cui nomen Ecbdomus, quem Romani Centum dicunt*: alium, de quo in præsenti mentio.

Θεόδωρος τὸν Λυκαονίτ.) Idem τὸν Λυκαονίτου Θεόδωρον Φῆ βιοτικὸν τεχνιτεύσαν ἀνδρα ἐπίσκοπον. *A secretis inter celeres fuisse, seu Adlectus Imp. clarissimum*. Varios scribendi vocabuli modos offerunt variæ Lectiones.

Εἰρωνικὸν.) Mendosa hic omnium Codd. lectio: vice *Εὐθρόνιον*, de quo Procopius ad lib. 2. Æditicalcem, & Anastasius correctiores.

Μᾶλι Νεαπόλεως, ὑπάτευσεν δ'.) Chronicon Alex. & Appendix ad Marii Chronicon.

Λυκαονίτου δὲ ἢ ὁ Πέτρος.) Simocatta cap. 13. Chronic. Alexand.

Βίλιον.) Simocatta cap. 15. Δίλιον.

Καλλιγραφοῦ.) Idem cap. 13. *γράφῳ τῇ ἐ κάλλει γραφόντων. Litteras bene pingendi peritus artifex*.

Ἐκ παννυχίδων.) Enutritus convivio (in matutina *vigilia*, prout rudis Anastasius) ob natum sibi filium marem per dies septem sumptuosius agitando. Simocatta.

Τὸν κἀκβώστους.) Mauricii puto & liberorum: idola quoque conjicio, quæ *δαιμόνων* scribit inferius.

Ἀρξαμιδ.) *Ἀρξαμιδ* legunt Barb. & Peyr. codd. Arzanem regionem & oppidum habet Procopius duorum iter dierum a Constantina distans. Perfic. lib. 2.

Χαιρετισμὸν ἐφεστῶτος Δομνιτζίολου.) De cujus adversus Persas itinere, conflictu, & periculo, Theodori Siceotæ vita apud Surium 22. April.

Καὶ ἐν μονυσειφίῳ ἐγκλείστου.) Chronicon Alexandrino Phocæ primo. *Κωνσταντῖνο ἢ αὐτὸ διαβλαθεὶς ἐβλάβη ἐν μονυσειφίῳ. Constantinus Imperatrix in Monasterium conjectus est*. Odium Prasinorum in eum ex Mauricii in Venetos affectu prodiit. Simocatta.

Τὸν δὲ Γερμανὸν ἀναιρεῖ.) Chronicon idem in annum eumdem primum. *καὶ γνήσιος κληρικὸς Φλαυιανοῦ ὁ Παπρίκιος, καὶ Κόμης Ἐξκουβιτόρων, ἢ Συρμανὸς ὁ Πατρίκιος τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς γενόμενος Θεοδοσίου τοῦ γὶ Μουρικίου. Clerici facti sunt Philippicus Patricius, & Comes Excubitorum, & Germanus Patricius socer Theodosii filii Mauricii*.

Τὰ δὲ Πετρώνιος Κυρικιακὸς τελευτήσαντος.) Eodem anno & menle Cyriacum vita functum adstipulatur Chronicon Alexandrinum: diem tamen obitus fignat 29. in Sabbatum incidentem, successorisque Thomæ ordinationem Januarii 23. peractam. Cæterum Thomas ille, Sacellarius, id est, *Sacculorum*, & *strarii Patriarchici cultos, & curatorem ejus Curator*, prout ad Codinum, & Euchologica scripsimus, idem memorato Chronico laudatur *ὑπάτου Φῆ χρηματισθὲν*, quem cum Interprete Radero *ultro expetitum* nusquam intelliges, sed *Ordinandorum examini*, vel certe *Ordinibus ipsi* a Patriarcha *conferendis* præcipuum *ministrum*, cujus munus nostris ad Codinum Notis occurrit explicatum.

Λειψάτε.) Optatus. *Lauratis, & iconibus, quæ mituntur ad civitates, vel regiones, obvii adeunt populi cum cereis & incensis*. Gregorius Dialogus epist. 1. ad Leonem Isaurum, *τὸ λειψᾶτε στο κατηλέγετο*. Imagines tuas excepernnt. Lauratæ ideo imagines quod Imp. lauro redimitum ac triumphantem reptæsentarent: de quibus plura Baronius anno 603. num. 1. & seqq. Lacerda, Meursius, & alii, Pancirollus maxime in Notit. Imp. cap. 24. Cur Prisci imagineni Prasini extulerint, refert Nicephorus C.P. Patriarcha fub hiftoriæ initium.

Ὁ δὲ τύραννος Κωνσταντῖνος.) Horum omnium nomina mirtifice fuppliciun refert Chronicon Alexand. ad annum Phocæ tertium.

Ἐν τῷ μεδῷ Εὐρωπίου.) Chronicon Alexand. *εἰς ὁ ρ μιλίου τὸν Εὐξείνου*: Repono, *εἰς τὸν μεδῶν Εὐξε-*

sic. Est autem *μῶλος*, vel *μᾶλος*, qui Italis *il molo*, Gallis *le mole*, *portus agger*, qui potui nimirum amnis aperto retundendis ultra fluctibus, & protegendis citra illum navibus objicitur. ut *Eυβοϊκὸν* legendum ex dictis ad pag. 193. conjicies.

Ἰωάννδα Τζέτζαν.) Ex isto duos componit Chronicon Alexand. cum Barb. Cod. *Ἰωάννδα καὶ Τζέτζαν*.

Ἀβδιμαὴρ.) Idem correctius *Θεοδόσιον ὁ Σαβεδαῖα τὸ Μαγίστρα Theodosius Magistri Subadjutor* : de cujus munere ex Pancirolli Not. Imp. cap. 16. ratiocinandum.

Σκόμβρον.) Chron. Alexand. *Ἀνδρέου ὁ Ἰλλύριος, ὁ ἐπίκλην ὁ Σκομβρὸ· Andreas illustris, cognomento Scombri*. Scombrum reddidi cum Anastasio: Chronico & Anastasio favet Barb. Codex inter varias Lectiones.

Χαρτοφύλακα.) *Scriniarium, titularum, & chartarum custodem existimo*. Hominibus porro palatium domus fuit prius fustiniano : de qua Procopius orat. 1. de ejus Ædificiis ubi de Augusteo.

O *Πρίσκος μὲ ὑποφέρει*.) Nicephorus Patriarcha ad annum 610. executioni mandata referens, quæ hic in contilium adducta. De Africæ porro rebellione Chron. Alexandr. ad annum Phocæ 7. *Καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἔζων*.) Historiam ab hac sententia Nicephorus autpicatur.

Ἀποσβέσων Λογικίνου.) Chronicon Alexandr. ad annum Phocæ 8.

Pag. 198. *Καὶ οἱ Πρόκοπιος διέφερεν αὐτόν*.) Qui arripiendæ tyrannidis adjutores fuerant. Nicephorus CP. ad annum 610. Petavius in Notis.

Καῦκον.) *Calix*, Miscella, *Gabbata*. Recentioribus est *poculum* sine fulcro, vel etiam *paropsis*. *τὸ κύπελλον* in Vat. 1. pariter lectionis recentioris Græciæ corrupta dictio est, vice *κύπελλον*.

Εἰς τὰ Πρωτόκτιστα.) Locum incendii alterum assignat Nicephorus CP. *Περὶ τῶν Κωνσταν*. Prætorium CP. ceu Prætecti Urbis ac quietis publicæ curatoris domus, nec non e pulcherrimis fecinoroformum custodia primo feditionis impetui semper objectum.

Τὸ Σίκωτον.) De variis Secretis abunde Meursius, quid illud sit, non exponit. Niceras in Alexio Manuelis F. *Ἐκμαθητικὸν βρέφος*, *Tribunal quo jus quodcumque exercetur*.

Καὶ τοὺς φυλακὰς.) Origines CP. *Δρὰν τοὺς φυλακὰς ὁ ἄγων Κωνσταντῖνος οἱ τὸ Στρατήγιον, ἐνίοις ἑφορᾳ ἓξ αὐτοὺς τοὺς σημειωθέντας. Ὑφηγοῦσι δὲ χίλιοι σατ. μέχρι τοῦ βασιλέως Φωκᾶ τοῦ Κωνσταντίου. Cum instituisset S. Constantinus cancellos ad Strategium posuit, ibi pariter facinorosos detinebat. Perseveravit autem locus adusque Phocæ Cappadocis tempora*. De Prætorio eodem : *τὸ δὲ πρὸ Πρωτόκτιστα οἶκος. Πατρικίου χάριν ὠνόμασε Μάμμας. ἀφ᾽ οὗ τὸ οἶκον πυγμαῖος τοῦ φυλακᾶ, καὶ ἔφορίδιος ἓξ πυγμαῖοι δυσαλεῖς τοῦτοι, μὴ ἀπὸ ἐνὸς φέρων τοῦ ἰδίου ἐγκλείσματος, ἕδωσεν αὐτὸν οἱ μεθύσι Φωκᾶ τῷ βασιλεῖ· ἐπίλοιπον αὐτὰ φυλακὴ Ἡρακλείου, ἢ οἱ καθεξῆς. Quod nunc est prætorium Patriciæ vidue Marcæ nomine domus extitit : quod vero carcerem arcti, tembrofi fatore squallidi essent, nec carferre possent in vincula conjecti. dato pretio Phocæ concessi sunt. Heraclius porro & successores novum carcerem construxerunt*.

Στοχάσασται.) Ita conveniſſe teſtatur Nicephorus CP. Petavius conjecturas in adverſum promit.

Ἀμμωνίτου.) De quo rurſus in Notis ad pag. 222.

Σίτζης.) Alibi *κάδισμα* nuncupatur. Imperatoris in Circo ſedile.

Ἰνδικτιόνι ιβ'.) Priore ac ſuccelente indictionum numero huic decimæ quartæ adjuncto unam Auctori excidiſſe percipies. Ex quo enim pag. 13. duodecimam ad annum Chriſti 316. & ad annum 444. quintam numeravit pag. 72. quindenis ac quindenis cyclis revolutis, ſextam optime appoſuit nuper pag. 194. & ſequente ſeptimam, ad annos nempe Chriſti 593. & 596. ad hunc itaque præſentem 602. qui mundi 6102. decimam tertiam non adjunxerit, ſed quartam & decimam

fateor me ignorare. Ne vero Scriptorum errore falſum in indictionibus hiſce numerum irrepſiſſe quis aſſeret, en ut pag. ſuccedente ad Chriſti annum 603. indictionem quintam ac decimam claudit, ad 604. primam ſemel & iterum citat, ad 613. pag. 201. decimam nominat, & ita deinceps cyclos ordine proſequitur : Et ut gravius hallucinatum Auctorem aperiam, quem admiſit errorem, eumdem tranſcripſit Interpres Anaſtaſius, ad Chriſti 444. & Marciani ſecundum indictionem quintam enumeratis, & ad Chriſti 613. qui Heraclii duodecimus indictionem cum Theophane decimam apponens, quæ nona tantum laudari debuerat. Extant Editionis Regiæ pag. 42. & 90. Ab anno itaque Chriſti 596. ad præſentem 602. abundat indictionis numerus ; vel imperanti Phocæ, aut Heraclio annus unus detractus eſt.

Κατεπάτησεν.) Verborum augmentum in præteritis expungit moderna Græcia.

Καταρτίοις.) Navis malum Græcorum vulgus vocat *κατάρτιον*.

O *Παυλῖος Σιλέντιος*.) De quo luculente Diatribe de Georgiis auctor Allatius ad Georgium Acropolitam.

Στέμμα ἐκ τῶν ἐκκλησίων.) *Ἀνέδημα*, donum in ea Pag. 194.
appenſum. Videndum Mauricii geſtum ſupra ad annum ejus 19. Legendus Nicephorus in Heraclio majoris filio. Origines CP. apud Greſerum.

Ἐν τῇ Βαί.) Chronicon Alexand. & Nicephorus de foro Bov. Orig. CP. & Gyllius.

Αὐτοκράτωρ καὶ νυμφίος.) De gemina nuptiarum & imperii corona ſuperius.

Ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἐπιφάνιος) Chronicon Alexandr. ad annum Heraclii primum.

Ἰδιωτικῶν ζ'.) Conſule hic varias Lectiones.

Καὶ σπάτα ἵδιον ὁν ἀναγρᾷ ιδ) Quæ ex Nicephoro ad annum 612. convenienti, conſulendique Priſcum ratio fuit.

Δυὸ μοῖρα ἔλειπ.) Atteſtatur Simocatta lib. 8. cap. 12. & in Raxarem Perſam expeditionem ab Heraclio ſuſceptam ſuggerit.

Ἐκ φύσει τοῦ Διάκου.) *Thema*. dicta eſt in primis legio, quæ provinciæ cuilibet impoſita, inde in Gloſſ. *legio, τάξις, ὄχλος*. Deinde translato nomine ipſæ *provinciæ* appellari cœperunt *Θέματα*. Inde *θεματικοὶ* ſunt *provinciales*. Immutata millitia Romana ab Heraclio nomen innovatum ſuſpicor: *ἐπεὶ πολύχρωνον ὑπῆρχε ὁ χρόνος διαπίμπω. Copias alias temporis ſucceſſus prompſit* : ait Simocatta laudatus.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει.) Chron. Alexand. Nicephorus Patriarcha ad annum 612. & Petavius Notis in eumdem. Porro qui notatur hic Maii dies tertius vitioſum arguit ejuſdem Petavii Codicem Theophanis, quo quinnum legit.

Τῷ δ᾽ Αὐγούστῳ μηνὶ ιδ'.) Diem 13. ſignat Chronic. Alexand. Ex conſulari morbo interiiſſe ſcribit Nicephorus Patriarcha ad annum eumdem. *Edit. Paris.* pag. 677.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰ'.) Hæc eadem Chronicon Pag. 200.
Alexandr. quæ extra indictionis propriæ limites exhibuit. Petavius in Notis ad Nicephorum hæc examinat Edit. Regiæ pag. 61.

Τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κε.) Diem 22. poſuit Chronicon idem. Baptiſmo ſimul tinctum refert Nicephorus.

Περιπλεῦσαν οἱ Πέρσαι τὸν Ἰορδάνην.) Habet hæc ſuperiore anno Chron. Alexand. de quibus S. Anaſtaſii Perſæ geſta, apud Surium 22. Januarii, Leontius in vita Joannis Alexandrini Epiſcopi eladibus iſtis coætanei, & Antiochus Monachus Lauræ S. Sabæ in Homiliis.

Τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη.) Nicephorus ad annum 622.

Περιέλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Αἴγυπτον.) Nicephorus ad annum 616. Chronicon Alexand. in priorem annum revocat : quare legendus Petavius in Nicephorum locum emendans, Editionis Regiæ pag. 65.

Ἐκράτησαν οἱ Πέρσαι τῆς Χαλκηδόνος.) Videndus Nih ij

cephorus, & Petavius in eum, Edit. Reg. pag. 65.

Pag. 201. Ἐφιππεύσας Ἀβδέμι.) Ex Nicephori historia ad annum 619. Hæc eadem Chron. Alexand. ad annum Heraclii undecimum.

Ἡρακλιανὸν φῶς τὸν Χαζάνον.) Pacem cum Abaribus initam memorat Nicephorus ad annum 626. Appendix ad Marii Chronicon Historiæ Francorum tomo 1. *Hunni murum Longum interrumpentes, & ad mœnia CP. peruecedentes, cum præcidite Imperatus in muro sante conloquuntur; qui acceptum ab eo pacis pretium, ad tempus recedunt.*

Μᾶπ᾽ Ἀνεβλὴν δ᾽.) Heraclii gesta Theophani, & Chronico Alexandr. concordibus scriptis relata, in annos duos posteriores ab isto seponuntur: quocirca præsentia ad Heraclii 14. & indictionem 12. occurrunt. Legendæ hic præclaræ Petavii conjecturæ in Nicephorum, Editionis Regiæ pag. 67.

Pag. 202. Λαβὼν δὲ τὸ ἅγιον ἔλαιον χρίσματος.) Nicephorus ad annum 622.

Πολυκάνδηλα.) Κανδέλαι, Lucerna est lumini ex oleo accendendo idonea. πολυκάνδηλα ἐκάλουν, inde oritur.

Μιλιάρησιον.) Svidas. μιλιάρησιον, τὸ τοῦ τομίσματος δωδέκατον, *duodecima numismatis pars*. Plura Meursius, & ad æquum doctrinæ pondus Petavius suis in Epiphanium Notis.

Κατέλαβε δὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον.) Nicephorus Patriarcha anno 622. Qui porro hic Βοσπόρ, Chronico Alexandr. Βόσπορ, Nicephoro Βώσπορ scribitur.

Μορφὴν ἐν χρίσει οὐκ ἐγκολᾶται.) De qua Jacobus Gretserus ample Opusculo de Imaginibus non manufactis capp. 14. & 15. & Baronius ad C. annum 621.

Πλεῖον ἐπαινῶν.) An quod aliter legerit Anastasius, interpretatur? *Saracenorum vero sub pactis* (id est, appenfa pecunia). *Persarum constituorum multitudo equitum clam in Imp. irruere meditabatur.*

Pag. 203. Ἀπωκίσας ὁ βασιλεὺς τὸ Πόντου κλίμα.) Legebat Anastasius ἀπωκίσας, vertit fiquidem: *Quia hyemem accedente, Imp. ad Ponticum climæ divertit, visum est Barbaris obsidere illum in hoc hyemantem.*

Ὁ δὲ βάρβαρος.) Quidam Codd. ὁ δὲ Σάβαρος. ita pariter legit Anastasius scribens: Barbarus Persarum Præsor, &c.

Ἐκ τοιούτου εἴδους ἐ σαφῆς δι.) Invitis exemplaribus cuncta lego, ὁ Σαβῆρος. Anastasius quippe interpretatur: *Ex hoc formidabat Sarbarus cum Imperatore*, &c.

Ὅτι σοβαρὸς μᾶλλον.) Anastasius rursum exemplaria nostra fallitatis convincit hac interpretatione: *At vero Sarbarus ultra commorationem non ferens*, &c.

Ἐπιλαβόμενος. *Moratur*: ait Anastasius: vult quippe Romanos ibi sedem habuisse.

Pag. 204. Τότε τῷ ἔτει Μαμὰξ ἐφάνη.) Celeberrimæ apud Mahumetanos omnes ac Orientalis plagæ incolas Hegiræ hoc est exordium, qua Pseudoprophetæ innovatæ Religionis, prioris defectæ reus, fugam arripiens, divini, quod ajunt, cultus positi annos ac durationem emetiri posteris superstitionis inductæ sequacibus causam dedit. Hoc, inquam, anno portentum illud exitiosum ἐφάνη, & in hominum mentes dominari cœpit, *Amasiæ* enim *princeps* est & *dominus*, & ex falso ritu mendacique doctrina doctor ille falsarius posteritatem in subditos accepit, quam ipse novem annis exercuit. Cum vero is esset Heraclii decimus tertius, ad annum sequentem, & ejus laterculum præsentem Epocham attinere recta temporum ratio arguit. Videndus de his Petavius lib. 3. de doct. Temp. capitibus aliquot a quinquagesimo, & lib. 12. cap. etiam quinquagesimo. Legendus quoque Abraham Echellensis de Mostamanicorum imperio Theophani consentiens. Quam varie porro Mahometi nomen scribatur, obiervabis pag. 205. 214.

Ἀφικτονὶς Ἀμμιαν.) A Nicephoro narratis ad annum 625. hæc adjungenda: ut nimirum Heraclius primo vere Legatione ad Turcos destinata, belli socios eosdem acceperit, & ab eorum regione digressus, per Lazos, & Armenos in Persidem irruperit. Cujus armis Chosroes tertius Sarbarazam, qui Theophani nonnunquam, Nicephoro semper Sarbatus, Heraclio opponendum ratus (sua namque tueri, quam aliena rapere satius videbatur) missis litteris ad se revocat: Idem postmodum anno Heraclii 16. CP. obsidione soluta, Chalcedonem itemum reversus a Chosroe rursus accersitur. Verum Heraclius intercepris Chosroïs litteris, fictas alias fupponit ad Sarbarazam, ac ne vires Persarum omnes in se converteret, Chosroem solum facile superandum ratus, ejus nomine Sarbarazam jubet Romanos fines continuo marte infestare. Fidis hisce litteris ad Sarbarazam delatis, eoque Bithyniæ agros bello lacessente, Persia quaquaversus vidricem Heraclii fortunam reverita ejus armis subjicitebatur. Plura Petavius in Nicephorum pag. 68.

Pag. 205. Ὁ δὲ ἐπιπλεύσας ἐπιπλέοντι τὸν κατὰ σχολὴν ἔδωκε.) Ex Homeri vel Virgilii Operibus εὐφυεστάτης, qua ex eorum primo versu occurrente fors consulitur, successit apud Christianos apertio sacrorum librorum, qua nonnihil obscurum revelari putatur. Qui ea fortiri usi, Principes viros recenset Delrio Disquis. Magic. lib. 4. cap. 2. quæst. 7. sect. 3. Illam, si modo debitis conditionibus societur, Theologus non recusabit. Prima est gravis necessitas, & ni adhibeatur, nimia in periculis desperatio: altera, ut ejus ductu ad Deum solum preces, mentis subjectio, spes Christiana recurrant. Tertiam conditionem Heraclii exemplum suggerit, qui peccatorum expiatione, & animi puritate revelationem exquirendam edocuit.

Ἐν Ἀλβανίᾳ.) Supra Lazos & Iberos ad Asiam Boream Turcarum regione.

Τοῦτο τὸ ἄστυ.) Qui adjuncto laterculo Chosroïs Perfæ notatur 36. ejus adjunctis 34. exhibet pag. 204. laterculum: quare Chosroïs trigesimum quintum excidisse Theophani Lector condonabit. Ita ferunt cuncti Codices.

Pag. 206. Κατορυγέντες ἀμ᾽ Ἡρακλείᾳ.) Corrigendus videntur alii Codd. MS. ubi legunt Χοσρογένους καὶ Παμβάσους Vertit enim Anastasius: *qui dicuntur Chosroegenæ, ac Petosiræ.*

Κλιμακίμασι.) Viæ inter montes angustæ, & objecto castro iter interludentes κλιμάκων. Latinis *Clusiæ* sunt. Qui claustra hujusmodi custodit κλιμακοφύλαξ, *Dux limitaneus*. Pancirollus, Meursius, Lacerda. *Edit. Paris.* pag. 608.

Ἀβασγῶν.) Inter Lazos, sive Colchos, & Iberos, Abalgi medii.

Τῶν χρίσει σου, ἤγουν.) Subjectionis, & petitæ reconciliationis, etiam hodie, manus oculum apud Græcos defert argumentum.

Pag. 209. Μαγωνᾶν.) Agarenorum religionem profiteri est μαγωνίζειν, ait Meursius. Bene quidem, sed non enucleate. Puer bene lotus a nutrice, & illecebras sua mundities provocans, si egesto ventre vestes conspurcet μαγωνίζει, & vere fit μαγωνίτης. Christianus pariter sordibus peccati Baptismi lavacro defæcatus, si fœdam & impuram Saracenorum superstitionem colat, transtatitio fensu μαγωνίζει.

Ἐκχριόμενοι τῷ χρίσματι τῷ ἁγιωθέντι.) Ocreis nimirum purpureis Imp. soli conceffis.

Ἀβέμης τε.) Βαλγάρου hic legendum Codex Pal. docet: confirmatque Anastasii versio: *Avares cum Vulgaribus* (intelligit Bulgaros) & *Sclavis*, & *Gipedibus*. Ἀβέμης porro & Ἄβαρος, ut & Γεπαίδαι, & Γεπαῖδαι promiscue vulgus pronunciat.

Κατὰ ΚΠ. ἀπεσκεύαζ.) A Persis & Abaris auxiliaribus anno Heraclii 16. obsessam, & Deiparæ precibus ac virtute liberatam Chronicon Alexandrinum fusiffime describit. Nicephorus Patriarcha obsidionem eamdem parcius expoluit, quasi cum primum in Persiam Heraclius ante annos tres irrumperet, susceptam. Verum prochronismi ab

eruditiſſimo temporum Rationali Petavio arguitur in Notis Edit. Reg. pag. 67.

Pag. 210. Οἱ δὲ Χαζάρους ἀβροῖς ἔρριπτον.) Videndus omnino Nicephorus ad annum 625.

Λέγουσιν.) Λέγουσι γράφω τοῦτο vocat Nicephorus pag. 12. Quare quæ de miſſis a Chosroe litteris ad Barbarum apud eum referuntur, ad id tempus, non quo conjunctis Abarorum copiis CP. obſideret, ſed quo ex ea depulſus Chalcedone hyematurus reſideret, conjungenda monet Petavius pag. 68.

Σκάφη γλυπτὰ.) Immanibus arborum truncis excavata, μονόξυλα Theophani, & Cedreno dicta.

Τοῦ Κίρκου.) Triquetra CP. forma. Ab Oriente Propontide alluitur. A Septentrione Galatam, ſive Peram reſpicit. Inter CP. & Galatam maris ille ſinus, qui portus Urbis & κόλπος τοῦ Κέρατος, ſubintrat.

Κουρσεύων τοὺς φυσικοὺς.) Prædones, ab incurſionibus Curſarii vulgo nuncupati nominibus Græcæ plebi non ignoti: de quibus Meurſii Gloſſarium, & Rigaltius.

Τὰ θρακικὰ μέρη.) Chalcedonis littora ad Orientem, ad Boream Galata, & paulo ſuperius Pera, quia τὰ πάντων πρῶτα, ſunt CP. θρακικὰ μέρη. Lintres trajiciendo portui vel freto θρακικοῦ ξύλα. Ipſum fretum, vel etiam mare, πέρασα.

Pag. 210 Ῥαζάτου.) Ῥαζάτου eſt Nicephoro: ejuſſemque adverſus Heraclium expeditionem ad annum 627. in Heraclii decimum ſeptimum incidentem ſignavit. Nicephori Scholiaſtes pag. 13.

Βάτλον.) Ut σημεῖον, τὸν πολέμου, ait Svidas: ita τάγμα, cohors, militum manus. Leo conſtit. 3. διαιρεῖσθαι τοίνυν ἑκάστην τῶν ἀσπιστῶν τάγμασιν, ἤγουν τοῖς λεγομένοις βάτλοις ἄβροῦσι. Acies igitur omnis tribi ſubjecta in cohortes, hoc eſt, diverſa Banda diſtribuatur. Rigaltius.

Τοῖσι φαλάγγεσι.) Cominus congreſſari primæ aciei milites loricis nudati, ſi pectora ſcutis objectis tegant, & qui pone ſunt capita vulnſque eorumdem ſuis pariter clypeis, ne primis feriantur telis operiant φαλάγγ ἔποιεῖ, Rigaltii Gloſſarium Tacticon.

Κατωφερεσκαμαί.) Quenam ſint exponunt variæ Lectiones κατοφρακτα τόξευσα, ex nervis tutamine. Αρματα.) arma ſunt Græcis recentiori loquendi genere; quo ἁρματόμαγοι, armatus, & ἀρματωτον, ſupra pag. 198. armorum eſt pecus.

Pag. 211. Σαγιττοβόλων.) Jaculis ſagittæ, σαγιττοβόλοι modernis. Plura eorum vocabula hic occurrunt.

Καβαλλάριοι.) A Caballo, Latina dictione καβαλλάριος, equus: at Καβαλλάριον, & in numero multitudinis καβαλλάριοι, equites torquati ſunt, & ſæpe militiæ allecti. Vocum diſcrimen eſt quæ Gallicis Cavallier, & Chevalier.

Τὰ ἄλογα.) Generica dictio ἄλογον, equi ſpeciei apud recentiores adhibita. Sic Diaconus in Heraclio. Romani animalia ſua (equos intelligo) noſte ad adaquaverunt. τοιγὰρ, cibare eſt, ut σιτίζω, adæquare.

Πιάσουσι.) Πιάσω modernis eſt accipio, apprehendo, &c. Aoriſtus ἔπιασα.

Αὐτὸ δέκα ἔνδεκα λογάρι.) Anaſtaſius: Ex quibus annumquodque LXX. pondus, bubebat, vel LXXX. librarum: ſolus Codex Peyrez. habet αὐτὸ ι. λογάρ. λογάρι inter varias Lectiones.

Μίτελλα, Χαμίδιον, καμίσιον, σάκκον, ποικίλματα, τύπτουσα.) Moderna, vocabula ſunt, quorum noſtra ad Cedrenum, Edit. Regiæ expoſitio eſt.

Ἐμβόλοις.) Πανσιλίοις expoſitumus ſuperius, turguia ex aſſeribus compacta: ἐμβόλοις pontibus militares, corrinarum, & tentoriorum, aditus ad ſe invicem habentium ordinem interpretor.

Διαπορεύων.) Munus habeot Notæ ad pag. 97.

Pag. 214. Πεντοχήφορας.) Optime Meurſius pontem ex pontonibus expoſuit, & ex Rigaltio deprompſit auctoritates: ex quibus, quia pontones ad invicem ſuubus colligatos video, πεντοχήφορας, & quam ad annum Heraclii 13. pag. 208. vocat Δικάστ γέφυραν ἐκ χηνίων, pro eodem uſurpari conjicio.

Ἵνα τὸν Σαρβαροξὴν ἀπατήσῃν.) Quod falſis Heraclii litteris deceptus, de quibus Nicephorus ad annum 625. Chosroi ad extrema deducto ſuppetias non dederit. Recolenda ſuperius dicta pag.

Ἐκρότουσιν.) Τὰ ἐκρότουσιν exponerem detinuit, ἀντὶ τοῦ ἐκρότουν, niſi Peyrez. Codicis probatior lectio ἐκρότουσιν in excretum collegit, deriveret.

Pag. 215. Ῥαζάτου.) Non meminit Librarius vocis Ῥαζάτου, cujus mentio pagg. 51. & 52.

Γωδαβώσιον.) Ita Peyrez. Codex. Scripti tamen pœnitens Γωδαβώσιον hac eadem pagina bis Librarius repetit. Anaſtaſius pariter ſcripſit Gundabundam, & Gundabuſam.

Δηλοῖ αὐτὸν.) Antiproſis modernæ Græciæ uſitatiſſima vice αὐτοῦ.

Γραικικοὶ ἢ ποικίλοι.) Correctius variæ lectiones: γραικικὸν ἤτοι ποικίλον.

Ἐκδίγει.) Gra ior vox Ἰσοδίμι in Peyrez. repetra: gratiſſima ſedem apud Anaſtaſium: Sedem enim domos legimus pag.

Εἰρήνης γραμάτια.) Litteras pacis nuncias, & præ- Pag. 216. cedentium Heraclii geſtorum narrationem continentes profert Chronicon Alexand. ad hanc annum: ad eumdem qui 628. ex Scholiaſte calculat, Nicephorus narrata confirmat.

Ἐκτεσίνου.) Cum ſeptimi parte ſpectatiſſima. Ad annum quippe ſuperiorem relata cuncta, unius anni circuitu abſolvi non potuiſſe ex geſtorum characteribus in Chronico Alexandrino poſtea nequeunt abſolvi, prout argute demonſtrat Petavius in Nicephorum pag. Editionis Regiæ 70.

Οὐ γὰρ ἐκεῖ τὸν πόλεμον.) Nicephorus pag. 13. Pag. 217. Ἀνάβασις ὁ Ἡρακλῆς ἐξῆλθε τῆς ἑσπέρας.) Heraclium a Per- Edit. Paris. ſide cum victoria redeuntem Hieroſolymam iter pag. 609. primo direxiſſe, & ſanctæ crucis in eam illatæ, & Chriſtiano more exaltatæ (qui ritus crucis eſt Exaltatio) & mox Βυζαντίων ἀπιόντα, ipium tandem in Regiam Urbem regreſſum auctor eſt Nicephorus, qui victoriis & itinere Hieroſolymitano relatis ſubdit, μετ' ὀ πολὺ δὲ τῇ Ἡρακλείου πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπάνοδον πολλοὶ, διφυίσιοι καὶ δόξῃ ὑπερβαλόντων τῶν ἐξ ἐκείνου πολλοὶ. Paulo poſt vero Heraclius Byzantium rediens cum ſumma omnium acclamatione, atque ingenti ſpectantium e civibus receptus eſt. &c. Theophanes ex adverſo victorem Heraclium CP. reviſiſſe, tum altero, anno Hieroſolymam verſus ſe contuliſſe pugnat. In tanta rerum Heraclii ſcriptorum differencia quem interponamus litis judicem, non ſuppetit. Ipſe Nicephorus litem propitis verbis dirimat. Exstat enim ample Heraclii Hieroſolymam profectione, ac Crucis, ſi vere furet a Barbaris reſtitutæ, facto examine, eadem probata, exaltata, & CP. miſſa, Heraclii reditu in eam Urbem nondum memorato, ſubjungit: ἐλθόντα δὲ ἐκ Ἱεροσολύμων, ἐκεῖνα ταῦτα ἐφεύρετο, Indicio ſecunda numerabatur, cum iſta ferent. At hic annus Heraclii decimus nonus indictione ſecunda notatur: Ad mentem itaque Theophanis, ex Nicephori judicio decimus nonus Heraclii elabebatur, ἐκεῖνα ταῦτα ἐφεύρετο. Nicephorum porro Heraclii in Urbem Regiam adventum poſthæc ſcripta ſi diverſis, geminum in eam Urbem e Perſide & Hieroſolyma reditum facilis cooccedam, & Nicephorum narratorum ordinem, ſolitum perverterc obſervabis.

Ἀναπατώσουσι Ζαχρηέαν Πατριάρχαν.) Occupatæ a Perſis Hieroſolymæ tempore Modeſtum, ejus Epiſcopum teſtis eſt Nicephorus. Vivente Zacharia, vel abſente, nullam Modeſti in Hieroſolymorum Eccleſiam auctoritatem. Theophanes refert. Quæ ratio, ut ſal'um omnino Nicephori Chronicon exilimaret, Petavium impulit, litem vero verbis hujuſcemodi a Theophane ad hunc annum ſcriptis aptiſſime componi. πέμπων δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τῆς Παναγίας Ζαχρηέου τιμιωτάτου, μετὰ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Παλαι-

εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰχμαλωσίας, τὸ δὲ ἁγίου Μοδέστου Ἀρχιμανδρίτου τῆς μονῆς τῆ ἁγία Θεοδοσία, τὸ κτιθέντος τῶν ἁγίων Ἀναστασίων, καὶ τῶ ἁγίου Βαβύλα. οἱ εἰκονοδιάκονοι ἀπὸ τῆ Παρεῶ τότε καὶ χρηστοὶ ὁσιολόγοι Ἀγίου Μοδέστου Πατριάρχου. Verba porro ista licet vitiata, & a Grammaticae legibus aliena fenſum a Petavio animadverſum reddunt quam congrue : *Imperator Hieroſolymam ingreſſus eſt* , (procedente vero tempore) *cum ſoluta captivitate in Paleſtinam redijſſet Zacharias Patriarcha* , & *diem ultimum obijſſet* , *tunc Imperator ſanctum Modeſtum* , *qui ſanctis Theodoſij Monaſterio quondam Archimandrita præpoſitus fuerat* , & *ſanctarum Anaſtaſiarum* , id eſt , Reſurrectionis templum , & *aliud in ſancta Bethleem a Perſis cauſtum* , *reparaverat* , *ordinari curavit* : cunctis tamen in exemplaribus , quæ ad manus ſunt , non extare obſervo . In illuſt. Peyrez . Codice fateor legi ; Ad Barberini margimem ex Palatino , cum quo Peyrezianus Codex comparatus , exſcripſa non inficias eo . In Regio , in Vaticanis tribus , in Barberino nono , in Colbertino , & num a Theophane primo prodierint , incertum contendo . Tot Codicibus uno quaſi ſtylo exaratis concordes ſeſe Anaſtaſius , Miſcellæ Scriptor , & Cedrenus adjungunt : & quæ adducta verba continent , ne verbo quidem attingunt . Quocirca ex eis , ut mihi faiſum Nicephori Chronicon reddatur , colligere non licet : maxime cum Zacharia captivitate Perſica detento , quæ Baronii ſententia eſt ad A. C. 616. num. 7. Modeſtus , tot Epiſcopatus adminiſtrator , ſedem tenere potuerit : idque ſolum Nicephori auctoritate evinci : quinimmo illud idem memoratis ſuperius verbis , ab ipſo etiam Theophane fœtus nomine agnitis commode confirmari . Qui enim quondam Monaſterii Præfectus , tum vero Epiſcopatus Adminiſtrator S. Reſurrectionis templi , & Bethleem ruinas reparaverat , Modeſto demum vivis erecto ab Imperatore ad Thronum olim commiſſum , proprias , non alienas agens vices , promotus eſt .

Pag. 218.

Ἀδυνάτῳ τοίνυν ὄφ.) Regum , qui Perſis dominati ſunt , alia apud Nicephorum , & Schikardum de rebus Perſicis offerunt ſe nomina .

Ο Πατριάρχης ἀβὲ Ἰακωβιτῶν .) Auctor Monotheliſarum hiſtoriæ Combefis de Jacobitarum hæreſi tractatum edidit , ex quo pauca proferam . *ὁ Ἰωακεὶμ τὸν ὁ καὶ ἄπου καλούμενος μοναχὸς τὸν γόνον Σύρος* , *Τζάγκαλος ὀνομαζόμενος* , *ἤδη τῶν ἀγιατῶν* , *οὐ οὖμαι* , *ἀντέλεγεν* . ὕστερ ὧν αὐτὸ ἐξήμενος παρὰ τοῦ Σύρου τὸν ὑπόμνημα , Ex infra : οἱ δὲ Ἰακωβῖται μοναχὸν Σύρον ἐπιθέντες ὀνομάσαντες Ἰακωβίταν . *Jacobus* , *a quo iſti appellationem ſortiti ſunt* , *Syrus quidam Monachus* , *ignobilis tamen atque obſcurus fuit* , *cognomine Tzangal* , (Culex) *ob ſummam* , *puto* , *ejus vilitatem* . *Hic ergo Eutychetis amplexus doctrinam* , *apud Syros eam prædicavit* .

Pag. 218.

Ἡμῶν δὲ τὸ βασιλέα .) Memoratus Auctor Athanaſii cum Heraclio congreſſionis a Theophane fidem elevaturus , his eam oppugnat argumentis . 1. Alteri cum Paulo Severiano ab eodem Heraclio habitæ perſimilem : quam perinde licet locoſum & temporum circumſtantiæ diverſam , plesaque tamen eamdem oſtendant . 2. Iis auctoribus aut ſcriptis eam non memorari , quibus ejus mentio debuerat eſſe commendata . 3. Perperam Heraclium animo conſternatum *ſ* attonitum arguitus ſcripſiſſe *J* audita Athanaſii ſententia recenſeri , cui jam Pauli Sergiique mens ſimilis fuiſſet aperta . 4. Paulum Severianum Epiſcopum Antiocheno ob hæreſim ſimulate repudiatam ab Heraclio donatum , Pauli forſan objeciſſe nomen , & Athanaſii aſſumpſiſſe . Leviora tamen ſunt hæc tela , quam quibus conſodiatur Theophanes , & hiſtoriæ ab eo conſcriptæ veritas lædatur . Acrimi quidem impetus in eam nullus eſt , aut certe debilis , qui geminum Heraclii , qua cum Paulo , qua cum Athanaſio congreſſum admittet , atque ut eumdem , vel ſimilem materia & propoſito , ita perſonarum , loci , temporum circumſtantiis diverſum . 2. Scriptoribus nonnullis licet Athanaſii fraudes obvolvantur ſilentio , aliis tamen velut Sophronio concrepantibus buccis eaſdem execranti ſonore ventilantur . *Cum quibus* , inquit , *anathema ſint* , & *catathema* , *Athanaſius quoque Syrus* , & *Aposyncritus Anaſtaſius* , &c. 3. Athanaſii verbis ſtupefactum Heraclium ,,quæ res novas , & inaudita dogmata præ aliis ingererent : in nonnullis enim a Severianis diſcrepabant Jacobitæ . 4. Ultimi argumenti apud me , vel nordatos ea tantum erit fides , quæ ſe probata auctoritate ſenſerit ſulciendam . Illud inſuper moneo eo in Theophanem diſcurſu prave Baronium argui , qui , Cedreno Heraclii & Athanaſii colloquium in annum 45. reponente , ad annum 40. illud revocarit . Seriem enim annorum qui legerit apud Cedrenum , Typographi ſolius , haud Baronii advertet erratum .

Pag. 219.

Οἱ Ἰακωβῖται, ἤγουν οἱ Ὀυδοῦσται .) De iſtis Evagrius, de illis tractatus in hiſtoria Monotheliſarum .

Τὸ κελεύσαντος τῶν ἐκκλησιῶν .) Illud eſſe conſtat Eccleſiaſtici Cleri conventum demonſtrant Baſilii , & Chryſoſtomi liturgiæ , & Euchologium .

Pag. 220.

Ἐκ τοῦ χρυσοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ .) Ἐμφανὲν . *In Edit. Pariſ. atramentarium ſanguine fuſo* . Inficitæ Baronium ſugillat notæ hiſtoriæ Monotheliſarum auctor , qui Theodori geſtum hic relatum uſu aliquo antiquis probatum ignoraverit . At non ignorantia , ſed Theodori inſolitæ actionis modeſta fuit Baronii expoſitio , qui eam nullo Eccleſiæ ritu præceptam , aut uſurpatam aſſeruit . Quod ducentis poſt annis Epiſcopi Orientales diffidillato in tetramentarium Chriſti ſub vini ſpeciebus ſanguine ſubſcripſerint , aut antiqui ſacramentum cum Satyro Ambroſii tulerint ſecum , aut una in tumulum præceperint ſepeliendum , addidiſſet etiam hodie ab Epiſcopis Græcis peregrinantibus , quod mihi experientia conſtat , per terras & maria delatum , rei quidem inſolentiam arguit , ac nonnullam Græcorum ex antiquo uſu audentiam , nullam tamen Baronii ignorantiam , vel quod ipſe teſtatur , ſimilem Eccleſiæ Romanæ ritum arguit .

Pag. 220.

Τῷ δὲ ὑποτάγῳ .) Rejecta particula adverſativa δὲ , præcedentibus hæc adjungenda . Synodus enim hic laudata , de qua inferius ad annum Conſtantis 8. temporis characteribus hujuſmodi inſignitur .

Ὁ ἐπίσκοπος Ἀμεμὰ κ.) Machomedus defertorum Arabiæ incola .

Pag. 220.

Κατὰ τοῦ Γαβριὴλ, τοῦ ἀρχαγγέλου .) Memoratur inferius ad annum Heraclii 24. & 25.

Pag. 220.

Ο τὸν ἐκκλησίας διώκτης .) Conſtans : de quo anni ſequentes .

Μονοφυσῖτ .) Comparandus Theophani Abbas Eccheilenſis , de Moſlaminorum imperio : ipſe quoque Theophanes ſibimet conferendus apud Conſtantinum Porphyrogennetam de Admin. imp. cap. 17. ubi hæc eadem pene ad verbum .

Pag. 221.

Λεκτικάριον δὲ ὀνόματι .) Quæ ſequuntur excerpſit Conſtantinus Porphyrog. & ex eis conſtavit caput 14. ex quo lucem hæc accipiunt .

Νίζ ἀφρι γόδ σε ἰσμαὴλ ἀσὰγαρου .) Ismaelis ſobolem aliter deducit Abraham Eccheilenſis pag. 157. diverſus ille ordo apud eumdem dignoſcendus : nomina pene eadem leguntur , Nazarus , qui Conſtantino Ζώμερος , *Zenarus* , Maſſarus , qui forte hic Mundarus ; Rabiha , qui hic Arabia ; Caiſus , qui hic cunctisque in Codicibus particulæ copulativæ τε καὶ loco adjungitur , verſuſque ex Conſtantino cap. 14. *Kaiſus* ſcribereturi ; Tamum pag. 158. qui hic Themimes , & in Peyrez . Τεμίμων extat ; & Aſedus rurſum pag. 157. de Coraſo inferius ad ſeq. pag.

Pag. 222.

Ομοίως τὰ .) Idem mihi qui Eccheilenſi memorato Aumaritæ , *qui veſtibus ſedibus in Arabiam feliccm ſeceſſerunt* , *hacque de cauſa ejus regionis incolis ipſorum poſteri adſcripti ſunt* .

Τὸν λόγον τὸ Δενδασβὲ .) Addunt variæ Lectiones ὁσάκατι Σάρμων καμηδόρ . exponit Conſtantinus ,

αμφιλαβέσθαι γενομένου αὐτῷ Δημοσθ τινος μοναχοῦ λαοπλανοῦς δι' ἀσκητικήν πάνυ· καὶ ὅτου ἡ γυνὴ ἐκλανθάνετο, ἡ ἐλθοῦσα γυναῖξὶ τ ἐμορίζοντας παρέξασα φαρμάκια αὐτὸν ἄπαν, φασὶν, τὸ ἄβδος· Mahometo falsum comprehendat teſtimonium Athanus quidam falſus Monachus (nomine Sergius) turpis lucri gratia. Atque ita uxore aliis quoque contribulibus feminis ipſum propheſtam eſſe confeſſente, mendacium progreſſum eſt. Locum porro hunc mendoſum ita interpolo· αὐτὸ δὲ φράτε διέμενεν ἡ λόγον τινὸς ἀβδαλλᾶς ὀνόματι Σεργίου κακοδόξου ὑφ ἑαυτὸν φαντασιοποιοῦντος δι' αἰσχροκέρδειαν·

Κρατερὸς ὑπὸ δόκα·) Hæc in caput 17. Conſtantini congeſta.

Οὐ δὴ παράσιτον·) Ita cuncta exemplaria, nec non ipſius Conſtantini: ſolum Barberinum, ὁ δὴ παράσιτον·

Ἐρατοσθ Ηρακλείδ·) Num ex Martinæ neptis conjugio non ita conſtat. Duos enim tantum ſuſcepiſſe ex ea filios narrat Nicephorus, καὶ δύο ἐξ αὐτοῦ υἱοὺς τίκτει: Nomen uni Flavius, alteri Theodoſius.

Ἡρακλιανὸν ὑτὸ χθ·) Ex Gregoria filia procreatum teſtatur Nicephorus pag. 15.

Ἐσκεύασεν Πάρνα·) Brevibus hæc perſtringit Nicephorus pag. 14.

Δμηριάνε·) Duces interpretor, quos Sigebertus in Chronico Pratores. In regno Saracenorum quatuor Pratores ſtatuit, qui Amirati vocabantur. Ipſe vero Amiras dicebatur: vel φρουραρχιμάτους· οὓς γοῦν Ἀμίρας, Duces vocat Auctor anno ſuccedente: Imperatorem Abrahamum Ecchelenſis dicit Amiram.

Μαυχίαν κάμμ κερκιήν·) Mecbam puto indigitari Mahometi ſepulchro, non jam vicum, ſed urbem celeberrimam.

Βικάρ· ·) Tribunis, & Principibus Vicarios annumerat Vegetius Latinus lib. 3. Tribunis item & Campiductoribus Mauricius. Superiorem dignitatem, provinciæ nimirum Præſidem, oſtendit Imperii Notitia.

Κορασιτ·) E Coraſi ſtirpe, de quo præcedens pagina. Coraſus ille idem, me judice, qui Ecchelienſi Coraſicius, a quo Coraſicite Mahometi pſeudoprophetæ cognati, & hoſtes dicti ſunt: quo ne latis admiranti, unde Saracenus hic Carabas Mahometi contribules prodierint ad necem: hoſtis enim Mahometici ſanguinis exſtitit inſenſiſſimus.

Εἰδωλοθυτία·) Ita Mahometicum feſtum vocat: de quo Chalcocondylas lib. 3. & Barthema.

Χαλκῶν·) De quo Ecchellenſis pag. 158.

Κενιτικὰ φαντα·) Genus mortis, & cauſam refert Nicephorus. Abubacharus porro a quo occiditur, Abubacrus ab Abrahamo. Ecchell. ſcribitur. De eodem Leunclavius Hiſt. Muſulm. lib. 1.

Ἀναξανδρίας ὑπάτου τὸ Κύρου·) Non longe ab Indictione 6. quæ ſuperioris eſt anni ſententia, ejus aſſignant Anaſtaſii Collectanea in Collatione S. Maximi cum Theodoſio. Scitis novitates, quæ factæ ſunt a ſexta Indictione tranſacti circuli, incaptas ab Alexandria per novem capitula a Cyro, qui noſcio quo pacto ſuſtulit & illic Hieraſil.

Θεόδωρον Σκυλλάκιον·) Nicephorus. ·τρατηγὸν τε ἀνατολῆς ἐκπέμπει Θεόδωρον τὸν βασιλικὸν κομιστὴν, ταῦτα μὲν τὸν ὑπάλλαξ Τριβούνιον. Theodorum ærarii privati Comitem, cognomento. Tribunium, Ducem Orientis præfecit.

Κατεργάσεται δὲ ἐ Κύρος·) Eadem Nicephorus referens, in nonnullis adverſatur Theophani.

Διαβόντος·) Pravam Regii lectionem corrigunt variarum Collectanea.

Χαλκηδόν·) Correctior Pal. Codex, quo Χαλκηδόνα leginus: Chalcis enim Syriæ urbs eſt, ad quam Oſtrocna provincia, de qua hic ſermo. Chacidem quoque legit Anaſtaſius.

ΚΓ. ἰνδικτιονος Πυρρου·) Indictione duodecima, quæ hujus anni propria, Sergium mortuum, & Pyrrhum ei ſubrogatum teſtatur Nicephorus.

Ταλόφῳ Ηρακλιανὸς·) Morbum, ultimam voluntatem, mortem, & ſepulturam Nicephorus deſcribit.

Βικτωλίωνα ὑτο κ· καὶ μῆνας ἑ·) Nicephorus ὑτο κ·. μῆνας ἑ·. καὶ ἡμέρας ϛ·. utrique Chron. Alexandquoad Imperii initia conſerendum.

Μῆνας τέσσαρας·) Centum ac tribus diebus patri ſuperviviſſe ſcribit Nicephorus.

Καὶ Πυρρὸν Πατριάρχαν τιλαττᾷ·) Ejus mortem in Conſtantis annum undecimum dilatam: tum ex perſorum ferie, tum ex temporis nota convincit Nicephorus ejus depoſitionis hiſtoriam texens, & Theophanes eum anno præfato in ſedem reſtitutum narrans; Pleonaſmus itaque expungendus. *Edit. Pariſ. pag. 611.*

Τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ·) Nicephori Epitome.

Τὰ ἱερὰ γεγραμμένα·) Correcte ſcripſiſſet, ὁ ἱερὸς γεγραπται παῦρῳ Κωνσταντίνος, ὅς ἐπὶ· *Pag. 231.*

Ἐκπλεύσαν αὐτῷ ἐβδομήκοντα χρόνοι·) Octo nimirum & viginti annos, ex Chron. Alexand. & Nicephoro, ſolus demum vix menſes quatuor ex ſuperius dictis.

Ἀδριάτιος γεγραπται·) Ex Martina nepte: de cujus conjugio notum ex Nicephoro pag. 16. Theodori patrui dictum.

Σαμβάτιος καὶ γενήσεται·) Horum interpretatio ex hiſtoria Miſcella petita.

Τὸν ποὺν ἐν Ἰερουσαλήμ·) Μαστήλιον ἢ Σαραπλανὸν ἐν ᾧ σφῶν υἱοθέτησεν ὁ Σολομωνικὸς ναός. Maſchitam Saracenorum ubi prius Salomonis templum: habent variæ Lectiones: de quorum erga illud religione Terræ ſanctæ Geographi.

Τῷ χθ·) Abrahami Ecchellenſis Hiſtoriam ſcribit. Videndus Leunclavius Hiſt. Muſul. lib. 1.

Ἐσκεύασεν ὁ Γαμήσιον·) Synopſis Chronica Simondi in Anaſtaſii Collectanea. *Pag. 229.*

Τῷ δ' αὐτῷ ὑτῳ γεγονεν·) Anno præſente, indictione octava currente Concilium Lateranenſe, ſeu Romanum, de quo pag. 229. celebratum ejus acta peripicue docent: In nomine Domini Dei Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, imperii Domini Conſtantis anno nono, ſub tertio Nonas Octobris, indictione octava. Quonam vero indictionis ſeptimæ quinta Heracleonam in ordinem redactum Auctor Theophanes teſtatur, æquo greſſu indictionum numerum, & Conſtantis imperantis annos procedere, adeoque qui hic octavus, indictionem numeri ejuſdem habeat, neceſſe eſt eaque pariatæ ab Auctore poſita, anno integro calculos ejus a Concilii computo, quoad Conſtantis ærarem ſuperari animadvertimus. Nodum haud adeo ſolvit, quam ſecat Baronius ad annum Chriſti 641. num. 1. dicens: annum Indictionis octavum in Conſtantis ineuntem nonum incidere: Quod equidem ut verum, ita difficultatem eludit, exponit minime. Nam cum circa Julium menſem Heracleona puſio, ſceptrum Conſtans adeptus fit, ex Petavii calculis in Nicephorum Edit. Reg. p. 74. certe ante 8. anni finem Conſtantis annus initium facile ducit: at non is eſt, Theophani nonus, ſed octavus, qui. Concilio circa Nonas Octobriles acto annum a Septembri ductum menſibus tantum duobus antevertit. Satius ad Theophanis mentem dicendum annos indictionibus ſignatos indictionum, quandoque numerum, aliium licet teneant, ſubire. Quo fit, ut Conſtans ſub indictionis decimæ quintæ imperium aufpicatus, ac præterea ſequentes octo numerans, ut indictiones novem delibans, annos quoque novem attigiſſe ſcripſus ſit.

Τέγαν τὸν Ῥάμρ καμῶν·) (De cujus tempore ad pag. 229. Notæ.

ΚΠ. ἰνδικτιονος Πέτρου·) Pauli nomen reponendum docent variæ Lectiones. De Pyrrho ſedi reſtituto Anaſtaſ. Collectanea. *Denſ ſtatim juſto judicio ſuo dederit eum de libro viventium.* *Pag. 213.*

Κολοσσὸν Ῥόδιον μετέβ. ἐτῶ·) Ex his quando Coloſſus Rhodius fuerit erectus, colligo. Anno a mundi conditu 3145. & a Chriſti ortu 645. ex quo conſtantium erat pretio diſtractum fuit, annis poſt eumdem erectum mille trecentis & ſexaginta: Erectus eſt itaque anno a mundi conditu 4785. quo ex Georgii Syncelli (cujus continuator

Theophanes) computo Ezechias regni numerabat viceſimum . Rurſum vero : Annus Abraham 2015. Chriſti natalitiis apud Euſebium conſecratur : His adde poſt ortum annos 645. occurret ab Abrahamo in lucem profecto annus 2660. detractis mox 1360. ſupereſt 1300. ſumma : quæ apud Euſebium inter Abrahami annos habet Ezechiæ quintum ac viceſimum ſibi adjunctum . Aliter iterum ; Anno poſt Chriſtum 645. Coloſi Rhodii ære vanit 1360. annis poſtquam erectus eſt : annis itaque ante Chriſtum 715. quibus apud Petavium de doct. Temp. lib. 13. pag. 547. adnectitur Ezechiæ regnantis annus 13. cui ſeptem aliis (quos Theophanis computo deeſſe contendit , de quo alibi) appoſitis , viceſimus Ezechiæ conſurgit , qui jam ex Syncello collectus eſt . Summatim dico : circa Ezechiæ annum 20. vel proximum aliquem Coloſſus Rhodio portui impoſitus eſt .

Βουκίνατορες .) Spectatum hunc ſolo nomine Buccinatorem exiſtimarem , qui Κόμης Βουκινατόρων apud Rigaltium. V. Βουκίνα ſcribitur .

Ἀβιασάμβ δὲ ἐτυραννήσ .) De cujus nomine , expeditione , & geſtis Leunclavius hiſt. Muſulm. lib. 11.

Θυσιαζειν ἐγκείνται .) Θύειν ἀπὸ τινὸς . Pone alteri *Pag. 229.* victoriam .

Ἐδρᾶται .) Aἱδρᾶται poſuit ſuperius . Ita civitas Mecha alio nomine *Jetrib* , ut liber Alcoran teſtatur : licet Madinam *Jatraba* quoque Arabibus dictam contendat Abraham Ecchell. pag. 134.

Τῷ δ' αὐτῷ ἐτει .) Anno Conſtantis decimo ſexto Maximum lingua manuque mutilatum argue clareque ex Actis demonſtrat Baronius. ad A. C. 657. num. 2. Paſſionis hiſtoriam omnem ſequentibus profert .

Α καὶ κατ' ἐτος οὕτω γεγράφασιν .) Extant in Anaſtaſii Collectaneis a Sirmondo editis : nec non apud Baronium annis 656. & 657.

Τῷ δ' αὐτῷ ἐτει ἐφεβίου .) Anno Conſtantis decimo tertio Martini Papæ exilium , mortem vero decimo quarto , conjungenda , ſequentes temporum characteres in ipſius Martini epiſtolis , Anaſtaſii Collectaneis , & aliis locis ſignati demonſtrant . Summum Eccleſiæ Præſulem fatis ſuis ille Pontifex mox ut adeptus eſt circa Conſtantis anni ſeptimi exitum , ineunte octavo (juxta Theophanis calculos) & Indictione octava pari dierum greſſu currente , Monotheliterum errori condemnando Concilium Romæ celebrat . Theophanes ſuperius aſſignatis annis , Baronius A. C. 649. Iſta Concilii verba : *In nomine Domini Dei Salvatoris noſtri , Jeſu Chriſti , imperii domini Conſtantini piiſſimi Auguſti anno nono* (qualiter numeretur nonus prius expoſitum) *ſub die tertio Nonas Octobris , Indictione octava . Præſidente ſancto ac beatiſſimo Martino Papa* , &c. Ipſe Martinus epiſtola ad Paulum Theſſalonices Epiſcopum . *Nempe a die prima præſentis menſis Novembris , indictione octava , quo die miſſas a te lubricas litteras accepimus , & condemnavimus* , &c. Anno ſecundo indictias ab Olympio Exarcho fibi paratas Conſtinuiſſe declarant ejus dicta jam proferenda . Tertio , in Conſtantis decimum & indictionem decimam incidente Calliooam Exarchum Romam profectum excipit , & ab eo CP. abducitur . Ejus quippe adventum referens ſcribit : *Ego vero ipſe graviter infirmus eram ab Octobria ineunte uſque ad præſidium tempus , id eſt , uſque ad ſextumdecimum Kalendas Julias* . Et infra : *Cum & in adventu infamis Olympii vani cujuſdam hominis cum armis me hunc potuiſſe repellere fateretur* . Anni primi eo tempore , quo Concilium habuit , ægrotaſſe , quæ ipſe geſſit homo ſanæ mentis & ſirmorum laterum credere prohibent :. Olympius quoque & Calliopas Exarchi ſeptimo a Concilio celebrato menſe , datis prius CP. litteris , reſponſis acceptis , ſuſcepitis confectiſque CP. Ravennam , Ravenna Romam itineribus , varias Martino vexationes , quæ moram exigunt & ſuc-

Edit. Pariſ. ceſſionem uno tempore nequeunt ingerere . Ab-
Pag. 612. ductur itaque Roma anni tertii , ut vult Sirmondus in Synopſi Chronica ad Anaſtaſii Collectanea menſe Junio , ac ut Martinus ipſe ſcribit : *Pervenimus Kalendas Julias Meſſanam* , (Miſenum , ad oſtia Tiberina promontorium) *in qua erat navis , id eſt , carcer meus* . Menſes tres inde per variias inſulas exigit , ad anni nimirum quarti primordia : ipſo dicente : *In plurimis inſulerum in quibus nos vel tribus menſibus peccata impediruut , nullum compaſſionem adeptus ſum* . Annum Naxi commoratur , qui aſſumptionis Deiparæ natus , & circuli currentis indictio undecima . *Excepto dumtaxat* (ſuperiora verba proſequitur) *in inſula Naxia , quoniam ibi annum fecimus* , &c. Unde digreſſus indictionis duodecimæ primo menſe C. P. adpellit . *Cumque tandem perveniſſe Byzantium* , inquit ejus Martyrii Scriptor , *beatus ille ſeptimo decimo die Septembrii menſis in portum prope Euphemiam* , &c. Vario carcerum , examinum , & tormentorum generi ſubditus , exilii ſententiam poſtmodum accipit . *Fecit ergo Reverentiſſimus Papa in eodem Diomedis ergaſtulo detenta quinque dies poſt primas nonagintа tres* (in Excubitorum cuſtodia) *hoc eſt omnes ſimul 178. Venit igitur Sagoleba Scriba dicens , quia juſſus ſum auferre te hinc , & transferre in domummeam , & poſt dies duos dirigere te , quo juſſerit Sacellarius* . Et infra : *Dictum eſt ergo quia in Cherſonam exulatur . Et poſt dies aliquot cognovimus , quia illuc clanculo navigio tranſvectus eſt* . Ipſe diſceſſus tempus ſignat in Epiſt. *Poſtquam egreſſi ſumus ex eo quod Jeron dicitur a CP. navigantes ſanctæ quintæ feriæ Coenæ Domini , pertranſivimus Pharum , per diverſa loca tranſmeantes , Mibus Maiis , & Cherſonem pervenimus* . Sexdecim candem menſes exilium ad ejus mortem dilatum conjicio ex his Scriptoris ſupra laudati verbis . *Obiit autem* , &c. *menſe Septembrio die ſextadecima* , &c. *indictione octava* . Obſeſſi porro Pyrrhi lethum , in 4d tempus , quo Conſtantis anno duodecimo , & indictione pari Diomedis ergaſtulo. ſanctus Pontifex tenebatur , Auctor idem conjicit , in quo illi & Theophani convenit . Hæc attentius a diligenti natura circa temporum rationem apud Baronium emendant .

Ἐτ' ἀπὸ Σαπφὼ .) *Loci nomen in Aſia* , inquit Ortelius : *Meſopotamiæ juxta Tigrim urbem* ex eodem V. Saphe , Σαφὼ mallem interpretari .

Τὰς ῥόγας ἐλάμβανον .) Non omittendæ hic variæ Lectiones .

Κατελθὼν ὁ βασιλεὺς Κῶ .) Theodoſii fratris occiſi manes vindictam comminantes diſceſſus cauſam exaltiſſe narrant Cedrenus & Zonaras .

Κατὰ τὸν Ῥωμαίων .) Romano Imp. ditionem ſubjectam Romanie nomen jam olim acceſſiſſe confirmant hæc Epiphanii Hæreſ. 69. ἐπειδὴ μυρίοι Ἀρειανοὶ ὄντες τῆ Ῥωμαϊκῆ γλώσσῃ . *Epiſtolam bene longam , & encyclicam ad omnem Romanam ſcripſit* . Baronius ad A. 3. in num. 6. Eccleſiam Catholicam ſignificari cenſuit , ſed aptius Interpres Petavius *omnes Rom. imperio ſubditos* reddidit . Jornandis de Get. Orig. *Antbemio Principe jam defuncto , qui cum Recimere genero ſuo inteſtino bello. ſeviens , Romanam triviſſet* , &c. Cedreni in Conſtantino Magno . ἀφ' οὗπερ οἱ Πάρθοι κατὰ Ῥωμαίων πολεμοῦσιν . *Iterum in Romanas provincias Perſæ arma movent* . Theoriani in Legat. Armen. πεμφασκὸν μετεφράσατο τῶν στεργόντων τοῦτον, ἀφ' ὧνπερ ἐμοῦ , τὸν ἑξαλλαξόμενον τῶν Ῥωμαίων ἐγχώριον ἀνεῖναι . *Opuſculum iſtud deſcribi , mihique dari precor , ut Græce redditum in Romania habeatur* .

Ἐγένετο τοῦτο τῷ ἐτει τούτῳ .) Ex Paſchatis in certum diem ſigendi incerta ratione contentiones & opinionum diſſidia veteres apud Chriſtianos Alexandrinos maxime , & Occidentales orta copioſo doctrinæ tractatu , & non parca exemplorum ferie demonſtrat Petavius lib. 11. de doct. temp. cap. 64. & lib. 4. cap. 24. Unum hujuſmodi præſenti anno conſigniſſe indicant hæc verba : τοῦτο δὲ τετυπῶν . Errore namque in Quadrageſimales dies qui jejunio ſacri , admiſſo , haud dubie quia CP.

Eccle-

Ecclesia Paschalem solemnitatem erranter celebravit.

Pag. 232. Τὰ μέρη Ἐξκονδίτων.) Armenism a Justiniano Imperio quatuor partes divisam scribit Eustathius. Primam Heptapolim Ἑπτάπολιν dictam: secundam Pentapolim: tertiam Hexapolim Ἑξάπολιν: quartam Tzopharem, & Balbitenam vocatam. Sphadalam, vel ut alii Codices Phadalem, vel Phaladam regionem ei conterminam existimarem cum Anastasio, nisi succedentis anni gesta Maviæ Ducem Armeniæ fines bello incursantem, & rebelli Saborio suppetias ferentem describerent.

Τοῦ Κώνων.) Κώνωνος, & Κώνωντι inflexionis vulgaris usus, quem Theophanes sequitur, ignarus est.

Κατέλαβεν τὰ Ἀραβίσσια.) Arabissum castrum angusta montium, quibus iter fit in Armeniam, occupare paret: Limitaneus Præfes, ejus Κλεισουράρχων. Ἀμνιακὸν regionem Amniæ fluvio Galatiæ vicinam reor, & Anastasii Miscellæque verba, *Ipse vero peregebat non immemor, τῶν Ἀμνιακῶν* adversum sensum referentia penitus averfor.

Pag. 232. Θηλιβέρων.) Cubicularium, & ea de causa eviratum. Vide Lectiones.

Πλανῶν τὸν σούλαν.) Pal. Codex emendatus πλανῶν τὸν σούλαν.

Ἐδολοφονῆσεν ὁ βασιλεὺς Κώνστ.) Nicephorus editionis Regiæ pag. 21. Κωνσταντῖνος ὁ Σικελίᾳ ὑπὸ ἰδίων ὑπηρετῶν δόλῳ φονεύεται ἐν τῷ λουτρῷ, ὧδε ἐν τῇ βασιλικῇ τελευτὴν ὑπομείνας ὅστις ἐπολέμησε. *Constantinus in Sicilia a servis suis dolo in balneis interfectus, annо expleto imperii sui vicesimo septimo moritur.*

Pag. 233. Θεόδωρος ὁ Κολωνίας κ.) Anastasius, *Theodorus Coloniæ*. Miscella. *Theodorus Patricius Coloniæ*. Num Coloniæ Præfut auctoritate plurima inter Aulicos valeus? Incertum. Vide anni sequentis textum.

Γαβίκην σμυρίζουσι.) Lotos in balneo, unguento postea unctos docet Thomas Dempsterus Antiq. Rom. lib. 1. Unguento relicto, *Supone Gallice* (sic enim Anastasius interpretatur) Constantem deliitum exhibet Theophanes. Verum quia Gallicus ille sapo nisi odoratus, & mosco perfusus?

Μεζίζουν.) Anastasius, *Mesium*. Miscella, *Mezentium* reddunt.

Ἀντίκρυαν τὴν Σινώπ.) Loco, qui nunc Galata, trans portum ad Urbis Borealem partem.

Pag. 234. Κεκαθ' ὑπερβολὴν φρυγ.) Alia lectio: κακοπροσωπίας φρυγ. Vera Palatini & Barber. Codicum κακοβουκολίας φρυγ. Adeo ut oneratæ naves ignem Græcum majoribus instrumentis quasi cacabis in Saracenicas exonerarent, triremes vero & dromones minoribus quasi scyphunculis eumdem ejacularentur.

Στόλοι ἀναβάδικοι.) Classis muscarum more, ubi abactæ sunt, in eumdem locum rediens. Insultibus enim continuis, & obsidione fepeenni reglam urbem oppetens æstiva tempestate, cum hybernam Cyzici transfegisset, mox infestior obsidionem repetebat: ἐξ ὑπὸ τοῦ ὕπν ἀναβάδικος (unde τοῦτο ἀναβάδικας fatis barbaro) ὁμοίως τοῦλμον ὄβδ. Σκολοπάσας σαμάττων.

Ἀπὸ τῆς πρὸς ἕῳον ἀκρότητος τῆς Εὐξ.) CP. situs perito negotium verba hæc faceffent nullum. Triangulus ferme eft: ac latera quidem ejus duo mari, terra tertium ambitur. κερατίνοις κόλποις, *Cornu finus*, qui portus eft urbis, ad Boream alluit; ad Orientem, & ἕκκουσε nonnihil verfus meridiem Propontis, Thracica tellus Occidentalem partem ambit. Angulus Orientalis hinc in Propontidem, illinc in Ceratium finum flexus Κυκλοβίου nomen gerit: oppositus ad Occidentem & portus aliud extremum Hebdomus eft, & vicinum Pentapyrgii, five Magnauræ Palatium: A Pentapyrgio ad Heptapyrgium (Hepta cludes Turcica dialecto, Latina Turres feptem dicunt) qua terreftre latus Urbis, Chryfe, five Aurea porta Heptapyrgio proxima occurrit. A Cyclobio itaque ad Magnauram, mari; A Magnaura ad Chryfen portum, terra CP. obfidebant Saraceni. Liberum fuit Propontidis latus; quod appulfui hujufmodi

Edit. Parif. pag. 613.

fit omnino impervium.

Ἐν τῇ τπδ' ἐτ.) Sexto itaque fupra vicefimum Conftantis annum Saracenica adverfus CP. expeditio fuicepta. Phadalas, Abdelos, Chale, (Chaleu fcribit Nicephorus pag. 21.) & Caifus. Phadalas quidem & Izid Maviæ filius Chalcedonis partes armis infeftis vexare cœperunt. πορεύονται ἐμβρόντου τὸν Χαλκηδόνα· καὶ ἐχειμάσαντον τοῦλαι· fcripfit Auctor fuperius. Turbata incurfibus Urbe, ἐχείμασε Φαδαλᾶς τὸν Κύζικον· habet idem ad Conftantini hujus annum fecundum. Armorum claffifque major vis anno quarto incubuit, cum τοῦλον illum μέγας ἐξέρτυσεν· quinto tandem Græco igne vaftati Saraceni, atque ita feperem annis Saracenicam obfidionem toleravit CP. de qua obfeffa liberataque in mentem eamdem differit Petavius in Nicephorum Editionis Regiæ pag. 75. Si Nicephorum objeceris Conftantino imperium inenute Saracenorum ingentem claffem adverfus CP. miffam: eam primam in urbem non excurriffe, fed poft biennium longe auctiorem majora quoque damna intuliffe audies.

Ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας.) Ἀπὸ Ἡλιουπόλου τῆς Αἰγύπτου fcribit Cedrenus. Sed & Heliopolim Syriæ alteram ab Ægyptiaca memorat Ortelius. Favet Auctori Zonaras. Conſulendus Leunclavius. Pag. 235.

Μαβδώτου.) De his voce & fcriptis defideratus Ecchellenfis pag. 156. *Cognatio Matrailiterum appellatione dignoſcitur, Ita dicta a Mahrade F. Cahlavi, quæ regionem Syriæ conterminam longe latequе habitat, & ad quam referendæ quoque ſunt innumeræ propemodum hujus nominis familiæ, quæ plures Arabiæ felicis occupant urbes & agros. Hi præ omnibus Arabibus genus armorum ſplendore ac virtute præclarum reddiderunt: ſed multo magis Chriſtiana Religione, cujus propugnatores acerrimi fuere.* Ipſe Ecchellenſis Libanita Mardaitam ſe jactabat, & eo nomine ac Chriſtiani gloriabatur.

Κομεντάρ.) Scripſit ſuperius Κομεντάρ, quos Ecchellenſi Coraicitas ſcriptos monuimus, de cujus nominis origine præclara reliquit pag. 158. & 159.

Χαλκᾶς σφῖς.) Et quid hæc ex tantis? Vide Peyrez. Codicem χαλκᾶδα τῆς· numerum recte tribuit ſuperius jam penſum pag 229. ad annum Conſtantis 17. deinceps adhuc pendendum Conſtantini hujus anno 26. pag. 239.

Αἰχμαλώτων ν'.) Octoq χιλιάδες, quod fide mi meam ſuperat Peyrez. idem Codex poſtulat.

Pag. 236. Κάτοικοι.) Urbium rectores, & πατρῶν Κωνσταντ. Codini interpretor: ut inter regnorum provincianum, & urbium Præfides gradus obſeverue. Illi ἄρχας, reges: iſti ἐξάρχους: hi denique Κάτοικοι.

Τὸ βασιλ.) Hiſtoria Miſcella, *Cornuti Eccleſiæ aſcenſus, & trullus Eccleſiæ*. τὸ βασιλ. itaque *ambonem*, ad quem utriuſque *aſcenſus*, exiſtima. Vox ἀπὸ τοῦ βάλου corrupte derivata. id ſuggerit. Terræ motu pariter cecidit Eccleſiæ CP. trullus & ambo anno Juſtiniani ſecundo & tricefimo.

Ἰνδικτιῶνι α'.) Attente numerandi, & priorum a pag. 230. ordinem ſectanti octava reperietur: & ad annum quoque mundi 6232. pag. 2. & 13. putanti octava ruſus conſebitur. Codd. tamen omnes primam hic referunt: nec inſuſſe ſi bene ad pag. Notas conjectavimus.

Ἔτραξ.) Στρατηγὸς Αμερ. inferior. Cujus itaque dignitas ſemper aucta eſt, plures anноε στρατηγοί, quam Ameræ nomen geſſit. Quocirca Palatini & Peyreziani correctiores Codices ἕτη κα'. legunt: Miſcella Regii noſtri numerum obſervat.

Ἐκτοῦτῳ τῷ χρόνῳ τὸ ἅβ Βουλγάρων ἔθνος.) His non affinia modo, ſed verbis pene eadem de Bulgaris Nicephorus refert pag. 22. Fuit alter cum Nicephoro communis fons unde Theophanes hauſit. Quæ circa Theophanis Topographiam difficilia Petavius obſervat in Notis, qua probentur, alia luce non indigenæ.

Οὐσυηχασθέντος μεν.) Separant hanc dictionem alii Codd. apud varias Lectiones, quibus Ana-

ἀτασίως assentitur interpretans , *Onogundurensium Vulgatorum* .

Ἀπὸ τῆς Ἰόππης πυλῶν .) Melius ἀπὸ τῆς Ῥιφάτων πυλῶν . E Riphæis quoque montibus Tanaim deducunt Strabonis Asiaticæ tabulæ .

Ἐν τοῖς Καππαδοκίας ὅροις .) Montes quoscumque nonnulli vocant Alpes : An Græcis quilibet alii Καππάδοκα ?

Ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τοῦ Τάναϊ, ἕως Ἀσοῦ.) Hondiana Moscoviæ tabula fossa communi , cui nomen *Komous* , hinc Tanaim in Mæotidem paludem , illinc in mare Caspium , qui nunc Edel , olim Volga , a quo Bulgari , erumpentes consociat . Caphis autem & alia a Theophane descripta nullibi extant.

Πανσίου τῆς Νικομηδείας .) *Negropoli* , civitatem supra Tauricam Cherſonesum in eadem tabula comperio .

Καὶ τοὺς ἐκείσε οἰκοῦντας Ἐβραίους .) Cimmerios mallem , aut cum Anaſt. & Miſcella Ἰδίους reponere .

Ὁ Ἀλέξιος, Ἀλέξιον , τὸ Ἀλέξιε, Ἀλέξιον, & Ἀλέξει, apud recentiores Græcos , *piſce* . Meurſius .

Ἐπὶ τῆς χρόνου .) Nicephorus , ἐν δὲ τοῖς Κωνσταντίνου χρόνοις , ὅτι οὐ τῶν δύσιν ἐτυδλώτα . Quare legendum hic, ἐπὶ δὲ τῆς χρόνου Κωνσταντίνου, τοῦ οὐ τῶν δύσιν συνδλαδέντος .

Κραδάτου τοῦ κύρ .) Idem Nicephorus , Κραδάτου τοῦ τῶν μεγάλων μεγας γενόμενος . Κύριος , & Κῦρ recentiorum ὑποκοριστικὸν , velut apud Latinos a voce *Dominus* , ἰδιτε *Domnus* , & *Dom.* A Κῦρ Græco nonnulli Gallicum *Sire* , deducunt .

Pag. 237. Ἀραδίου .) Sequentis lineæ τὸ Ἀβέσιον Ἀλεξίου pariter hic legendum monet , aliter licet cunctis in Codd. ſcribatur . Quapropter Anaſtaſius , *Alter eorum in Avaritę Pannonia Chagano Avarum ſe. ſubdens* , &c.

Βυζιλίου .) Berſillæ reddidit Anaſtaſius . Βυζιλίου etiam habet Codex Peyret .

Παρακοπλικίζων .) Meurſius V. παρακοπτάνων . *Non recte dixerim quid ſit , niſi divinem* . Nil recte divinabis , niſi *velitationem* dixeris . Videndæ auctoritates apud Rigaltium . Hinc παρακοπλικίζειν Theophani *contis veſtitando agere* . παρακοπτάνων haud ſcite Rigaltius in παρακοπλάνων mutat : κοντίζων V. κόντοι ſcripſiſſe, recordari debuerat . Cæterum τὸ παρακοπλικίζων cunctis in Codd. hic occurrens in παρακοντικίζων emendatius mutandum videtur .

Pag. 238. Σακοβουλίου δὲ ὄντα .) Nonam quidem indictionem , qua Synodum actam ejus acta teſtantur , numerat annus præſens : verum qui imperii non niſi duodecimus eſt , qua ratione tertius ac decimus poſt Conſulatum , anno tantum primo inundum putabitur ?

Pag. 239. *Edit. Pariſ. pag.* 614. Τὰν αὐτὸ . ἀνακηρύττων .) Pauciores ac iterum pauciores alii referunt , inter quos Baronius A. D. 680. num. 42. & Binius Notis in Conc. 6. centum ac ſeptuaginta ſolos Matthæus Blaſtares in Nomocanonis procemio recenſet .

Λιβερίου .) Mecham eſſe ſuperius diximus , alibi *Jetrib* , Ecchelenſi *Catrib* dictam .

Ἰσίου δὲ μετὰν καρδᾶν φιλοπρᾶν .) Inter opiniones ejuſmodi aſſeclas Taraſium C.P. Præſulem extiſiſſe demonſtrant hæc ejus verba Synodi ſeptimæ Act. 2. *Quę hic ignorantia , qua pietatis laborum cura hos Canones ? Scandalum eſt enim dubitare , num ſint ſextæ Synodi . Cognoſcant igitur tales ſextam Synodum temporibus Conſtantini fuiſſe congregatam , nimirum contra eos , qui tantummodo unam æſtimem , & voluntatem in Chriſto colluunt . Illi igitur hæreticos amerbeatis verbe- rantes , orthodoxamque fidem confirmantes , ſub annis decimum quartum Conſtantini domum redeunt . Poſt annos igitur quatuor , vel quinque , illi iidem Patres ſub Juſtiniano Conſtantini filio congregati Canones ediderunt : neque de hac re quiſquam dubitet .*

Pag. 240. Τῷ δευτέρῳ τῶν τοιούτων βασιλέων .) Trullanos Canones a ſexta Synodo anno ſeptimo ſupra viceſimum editos hoc uno Theophanes conjicit argumento , quod ſexta Synodo a mundi conditu anno , ut ipſe putat , 6172. celebrata , ad annum 6199. cujus ipſa meminit Can. 3. totidem intercedant . Occurrunt nihilo ſecius plura non adeo calculos ejus turbantia , quam opinatum manifeſtiſſimæ falſitatis coarguentia . 1. Anno quocumque prodierint illi Canones , eum tamen indictione quinta fuiſſe ſignatum Canonis tertii convincit teſtimonium . σωφρόνως , ὅτι τοῦ δυσὶ γεγονότος πατριάρχου , καὶ μὴ τῆς τὸν τὸ πεμπτόδοντος Ἰωάννου μόνου τοῦ παραδόξου ἐπὶ κατῶνος τοῦτο γέγονε . Verum qui a mundi 6172. ſeptimus ac viceſimus annus eit , qui quintæ indictionis notam ferat , ac non potius ſextæ , cum circuli alterius , hoc eſt penultimi indictione nona Synodus ſexta , ut ejus acta teſtantur , coacta fuerit ? 2. Juſtinianeos ſecundum imperans indictionem quintam , qua Synodus in Trullo habita , nullam numeravit : eadem vero in ejus primum imperantis annum , quintum mundi vero 6183. incidit . 3. Canones in Trullo editos , Pauli Patriarchæ ſubſcriptione firmatos ſe vidiſſe teſtatum reliquit Blaſtares in Nomocanonis procemio: ἡγεμόνος γὰρ ἐν αὐτῇ εὑρισκόντος Παύλου ΚΠ. Παύλου Ἀλεξανδρείας, Γεωργίου Ἀντιοχείας, Ἀνατασίου Ἱεροσολύμων, Ἰωάννου τῶν ἰουστινιανουπόλεως, Βασιλείου τῆς Γορτυνιακῶν Μητροπόλεως τῶν Κρητικῶν νήσων, καὶ τῶν τοῦτον ἐπέχόντων τόπον ἐπισκόπων τῶν τῆδε ἐκκλησιῶν Ῥώμης . ἐπ' τοῦ γὰρ τηλικαῦτ ἔβρυτας βιβλίοις μετὰ τῶν τῆ βασιλικῆ ὑπογραφῆ ἴσκυσε τῆς Πατριαρχότητι, καὶ τῆ Μητροπολιτῶν ὑπογραφῆ τὸ πλεῖον σημαινομένου ὄνομα, καὶ εἰζώμα . *Principes ejus Synodi celebrantur , Paulus CP. alter Paulus Alexandriæ , Georgius Antiochiæ , Anaſtaſius Hierosolymorum , Joannes nunc Juſtinianopoleos , Baſilius Gortynę Metropoleos Cretes inſulę , ac totius Synodi ſanctę Romanę Eccleſię vices gerens . Ita namque poſt Imper. ſubſcriptionem , Patriarcharum & Metropolitarum ſinguli proprium nomen ac dignitatem vetervibus in libris ſuę- runt* . 4. Ita autem Paulus non niſi ſub Juſtiniano primum regnante tenuit Patriarchatum ex ipſius Theophanis Chronica ratione : reliquum eſt itaque ut exactis poſt ſextam Synodum annis decem , ſub imperio Juſtiniani primo , indictione quinta , mundi 5183. Trullani Canones evulgati fuerint . Alter porro numerus quem ab orbe condito annorum 5199. habet Canon tertius , aliam a Theophane putandi rationem ſequitur .

Νυμφίου τ' .) Novem ſcribet loco proprio .

Pag. 241. Ἀντιόχου Ἀβραμίτου .) De Abimelech nominibus pluri ma curioſe expoſuerunt Leunclavius , & Abraham Ecchellenſis , geſta vix attigerunt .

Ἰσαυρικὸς γοιτηρὸς ὤν , ὡς ἐν χρόνῳ .) Ita Nicephorus : qui paulo inferius Libanitarum militum amotionem paucis recenſet .

Βαλλατίων .) Miſcella , *Ilyricanum* : Anaſtaſius , *Bucanium* reddit . Peyret . Βαλλατίων ſcripſit .

Παρέλυσε δὲ τῶν μετὰ τῆς Βαλλατίων .) Fuiſus iſta Nicephorus .

Τὰ οἰκεῖα πατρικὰ ὑπορλίσας τύπους .) Τὰ οἰκεῖα τῶ πατρὸς τῆς ὀρθοδόξου ἕνωσε , καὶ τῆς ἐλευθερωτικῆς ἀνεξεύσεως βραβεδόντα διέτρεψε . *Quæ a patre ſuo de pace , ac reliqua Reip. ordinatione conſtituta fuerant , omnia perverſit* . Nicephorus .

Κατὰ Μαυρῶν .) Arbitror eum qui ſuperius pag. 239. Muchar ſcripſus eſt . Pag. 242.

Λιόβιον κατανάλωσεν .) Cypro nimirum communis juris exiſtente , & utrique Principi annuum tributum pendente , ex ſuperius dictis . De Cypriorum migratione Conſtantinus de Adm. Imp. capp. 47. & 48.

Τῶ Μαγῶ .) Placet præ reliquis Peyreianis ex Pal. lectio Μαῖκε , qua Mecca Mahometico ſepulchro illuſtris intelligitur . Arabum ſermoue Macca dicitur , Leunclavius . Pag. 243.

Ὁ τῶ Μανσῆρ .) Vocis expoſitionem profert Auctor ipſe. pag. 278 Officium videtur hic apud Barbaros indicare .

Περιφέρου λαοῦ .) Vide nomen λαὸς etiam exercitui ſignificando impoſitum .

Ἐν Σεβαστείᾳ .) Sebaſtopolis alia Cappadociæ ,

Colchidis ad Pontum alia. Ortelius.

Ἀτελεστηρίοι Φαμιλιαι.) Ara, φαμιλιαρ, Orisiambe, recentioris dialecti vocabula *hostam*, *vexillum*, *bandum*, *banniere*, Gallis significant. τὸ κυνηγὸν inferius positum. Xylander *pharetram*: Miscella *Marsupium* interpretatur.

Κρεμάσαντος.) Pari sceleri pari quoque vindicta, urgentibus eam fœderis fracti sponsionibus e contu suspensis a Deo inflicta. *Cum enim Theodorus Angelus*, ut Georgius Acropolita Editionis Regiæ cap. 23. refert, *cum Asano Joanne conditionibus ac pactionibus perturbatis audacior esset, atque inordinatius non solum in regia, sed in aliis civilibus negotiis se se immisceret, sæpeque justa randum negligeret, fidemque violaret, in affines Bulgaros pedem movit, & ex Romanis, atque Italis ingentem militem exaggerat, & Adrianopolim prætergressus, in superiorem partem Hebri agmine ducta, cum Bulgaris pofectat sed exitium sibi quærens, acie configere. Videbatur enim Bulgarorum timore perculsos nequaquam, vel solum sui exercitus impetum sustinere: At non sic Bulgari. Sed Asanus Joannes prævisa, ac fœdere ab Angelo Theodoro fracto potius, quam proprijs viribus fretus, partes sibi auxiliari manu ex Scythis conducta, nec numero quidem millenis, confidentibus in conflictum agebatur, ei quasi vinci τῷ συμαχῷ τὸν ἐγγυητὴν δίκαιον τῶ Θεοδώρῳ ἀπωμόσιον, signo etiam militari, ut a nonnullis memoriæ proditum est, jurejurando Theodori fecipti opposito.*

Μεθὸν τῶν ἀφ' Ἡμιόνων ὄντων.) Victi ad Sebastopolim Armeni, eam urbem Cappadociæ, vel Ponto non adscribendam, imo Armeniæ ipsius caput, & medii sinus civitatem non ignotam declarant. E Thracia quoque Abydeno freto trajecti Sclavini, in Cappadociam maritimam, vel in ulteriorem Colchidem ut quid penetrassent, castris & acie loco in Armenia deputatis? Quare dictiones τῷ φαμὶ διδάσκων, ad anni superioris textum positas redundare vehementer suspicor.

Τὸν Καγάνον.) Bulgari, Sclavini. Unni Ducem suum agnominant Chaganum. Hic ille est, quem annus superior Nicolaum, Nicephorus Basilium scripsit.

Pag. 246. Κοιμωνται ἀφ' ἡμῶν.) A Saracenis porcinam carnem Judaico more averfantibus.

Σκευαλιόφορον αὐτοῦ.) Svidas V. Ἐκτετιναῖ τινάξαι ἢ βασιλικὰν χρηματῶν expreffius nominat. Is Comes rerum privatarum domus divinæ olim dictus, qui bona publicata, aut alia ratione ad fiscum pertinentia administrabat. Pancirollus.

Τὸν τριπόδων.) Τριποδοφόρος Græci vocant hodie *Compulsorem*, & *operarum Præfectum*, qui lentos & desides urget, & ut promoveatur atque absolvatur opus invigilat: ille reor est ἐπιστάτης, alias ἐπιβάτης Basil. Eclog. 9. dictus. ἐπιστάτῳ autem operarum cujusque ordinis fignatorum & cæmentariorum, dolatorum, &c. primicerium interpretor. Eos φρυκτωρίους vulgaris dictio nuncupat.

Παιδικοὶ δ' Ἀδίκου μικτογήρων.) Svidas V. Ἐκτετιναῖ. ex Nicephoro: ἔχει καὶ τὸν τῶν μετρίων Ἐκτετιναῖ τὸν ἐπίκλην ἐξελίττοντα, μικρὸν αὖτῷ τὸ ὀχύρωμα, καὶ γραμματικὸν τὸν ἐπαοιδὸν ὑπόλυσσον. *Adeo ut in ipsum Justiniani matrem extulerit temeritatem, verberibus ipsi in curru ludimagistrorum more inflictis. Idimo porro*, vel *Idimo* Coppiani Scholiastes σωφρόνα. *Jesuitam*, & *flagellis* interpretatur: Habenam quoque ſcuticam intelligit Horatius lib. 2. Epiſtola 2.

In ſcalis latuit metuens pendentis habenæ.

Εἰς τὸ σὸ Γαῖε ὁ λογοθέτης.) Svidas & Nicephorus citatus: καὶ Θεόδοτος τὸν ἐγκλειστὸν γεγονότα ἐν τῇ Θρᾳκίᾳ μέρη τὰ Ἕτνοῦ ἀφ' ἡμετέρου λογιστὴν, ὃν τὸ δικαιῶν λογοθετῶν Ἑλληνὶ ὀνόματι. *Et Theodotum quemdam ad Steni Thraciæ partes prius Inclusum, arcarii publici Rationalem ſupremum, quem Genetalem Logothetam nuncupat vulgus*, creavit. Is eſt apud Pancirollum in Notit. Imp. cap. 73. *Largitionum Comes*, cui totius publicæ pecuniæ ex tributis & vectigalibus exigendæ & conſervandæ cura demandata erat.

Ἐγκλειστὸν.) Ἀνεχωρητὴν, & ἀσυγκριτὸν. Trullanæ Synodi Canon 41. τοὺς ἐν τόποις ἢ χωρίοις ἐν Ἐγκλείστοις βιωτεύοντας ἀνακρῖναι, καὶ ἐπιτρέπειν κατηχῆσαι φρονίμῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ μοναστηρίῳ πρέπειν δὲ, καὶ τὰς ἐν ἐγκλείστοις παθήσεις διαγινώσκειν. *Eos qui in urbibus, vel vicis in Claustris voluni ſecedere, & ſibi ipſis ſeparatim, ſeu in ſolitudine vacare, prius quidem in Monaſterium ingredi oportet, & Anachoreticum vivendi genus probare & edoceri*, &c. Balſamo Scholiaſtes, μέχρι τῆ ψυλαμῷ ἐπὶ κατοικίσεις ἀσυγκόπτου τινὸς, ἢ ὃν βραχυτέρου τοῦ οἰκείου ἐγκλείσμα ἑαυτὸν οἱ ἐπιδιδόντα τοῦ ἴδιον τόν θ' ἡσύχιον ἔχοι χρόνον. *Magna quædam res eſt, & inceptum valde audax ſeparatim & in ſolitudine quieſcere, ac ſilentium agere, ſeipſumque in exiguo domuncula, temquam toto vitæ ſuæ tempore mortuum, includere.* Canonis nuper editi Theodotus violator, & Clauſtræ infractor, quid in mediis turbis agit? Meuſſius ἐγκλειστὸν, *Sepulti Salvatoris* Feſtum interpretans, quod eſt ejus nominis Monaſterium, ut aliud ἀσυγκρίτου, hallucinatur.

Τῷ Ἕτνοῦ.) Proprium nomen hic, quod Nicephoro appellativum. κατὰ τὸ Θρᾳκῶν τῷ τόπῳ μεγαλοῦσι τῶν. *In Thraciæ finibus ad fretum* (Propontidos) *angustias.*

Ἐκ δὴ διοικητῶν.) Διοικητὴς hic & τόπων οἰκήτορων opponi, Regnicolam videlicet civi C.P. Quis enim neſciat διοίκησιν eſſe, ἃ πολλὰ ὑποχείρια ἔχει ἐν ἑαυτῷ, *Diœceſim plurimas provincias complecti*, vt Epiſcopatus διοίκησιν cum urbe præcipua plures vicos? Adi Balſamonem in Synodi Chalced. can. 9. Morinum in Exercit. Eccl.

Πολέσι δ' ὀχλῶ.) Nil non aufpicato moliuntur Græci, niſi præmiſſa proſpero ſucceſſui advocando benedictione. Qua de cauſa confecrati templi everſionem ſiniſtrum quid portendere veritus, Patriarchæ benedictione probari firmarique expoſcit.

Τῶν Μαβουσιάτων.) De quo Nota inferior ſecunda.

Φιλῶν καὶ βαῖθρα κτίσας τὰ δῆμα ἀφ' Ἱππόνων.) Populares tribus & factiones ſolemnibus Imp. proceſſibus cum ſuis inſignibus & demarchis adfuiſſe Codinus de Coron. Imp. innuit. Locum itaque commodum Venetæ diſpoſiturus Imperator, φιλῶν, *fontem*, machinam nimirum labro ſculpto ſtatuiſque conſpicuam, & βαῖθρα *ſedes lapideas*, vel *marmoreas*, baſes vocat Miſcella, ἐφ' ὧν, inquit Svidas, καθέντων ἐν τοῖς θεάτροις, *quibus in comitiis ſedendi datur opportunitas*, excitare curat. De Phiala & precibus conſecrandæ Eccleſiæ affectis Euchologium.

Τῶν Μαγγανοῦ τὸ εἰς τὸ Πηγῶν.) Origines CP. ὅτι τῶ Μαβουσιάτου τῶν μοναῖ ὁ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς ἐκτίσεν ἐκκλησίαν ἐν ὄνομ. ὅτι αὐτοῦ καὶ ἐκάθευδε Μαβουσιάτης τυγχ. *Metropolitæ Monaſterium Juſtinianus extruxit*, priore nimirum ad Palatium ejus nominis everſo. *Sic autem dicitur, quod ibi fuerit Metropolitæ cujuſdam habitatio.* τὸ δὲ Πηγῶν, τὸν πλησίον οἶκον ἐν Παῖς Περιφανείᾳ ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. *Locus Petrim vocatus*, Petri Patricii ſub Juſtiniani magni tempus, domus extitit. Eapropter ſectio Peyrez. Codicis εἰς τὸ Πρωτεῖον erronea eſt.

Τὰ ἐπίτιλλα Ῥωμ.) Miſcella *cognomento Ruffo.* Pag. 249.
Ἀσκωτάσια τῶν δήμων.) Haud promiſcuam plebem arbitror, ſed factionis Praſinæ *ſuppotes*.

Λεύτιος δὲ ὁ σπαθοκλάστ.) Ἐκ τῶν ἐσπέρων ἀφικόμενος γένους, καὶ ἐμπειρίᾳ χειρίσεως τοῦ Ἀσιατικοῦ πολεμικοῦ ὀργανισμοῦ. exponit Nicephorus pag. 251.

Ἐν τῇ Ἰακωβιτῶν ἡμέρᾳ τοῦ Σοφίας.) Orig. CP. ἐπειδὴ ὁ Ἰουλιανὸς βασιλ. ὅτι ὁ κτίσας αὐτὸν ἅγιος ἐκάλειτο. *Juliani portus, ab eo qui conſtruxit nomen accepit*: ut a Sophia deinceps appellationem mutarit, dictum ſuperius.

Σκουτάσιανοι.) Dictionis interpretationem habent Notæ ſuperiores.

Ἡνίμασιν ἀφ' Ἡλίου.) Orig. CP. τὰ δὲ Ἡλίου καὶ

Κωλιερήτην ὑπτιασε ὅτω καλλιστος τὲς οἶκος αὐτῶν· μιτὰ δὲ τῶ τελευτῶ αὐτῶν ἐγένοντο μοναὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῶ μεγάλω Κωνσταντίνα, ἐξ ὧ ἐς Παῦλος Πατριάρχης μετὰ ξεῖ· χρόνα γρὸς τὸν ὄκτατον αὐτέ, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης σκρατηγοῦντος τῶ Πατζιμηκρίτου, καὶ σκευασθὲν ἐκείσε ἰούχασι, καὶ τέθνεκεν ἐκείσι μετὰ μόνας ἡ'. Flor) *Callisfratique locа, ipſius nominis duas ædes ſibi conſtruxerunt: Ils vero defunctis, Conſtantini Magni temporibus in Monaſteria mutantur. Exinde Paulus Patriarcha ſexaginta & octo annos natus pacis tempore morte præviſa, abdicavit ſe Patriarchatu, & illuc progreſſus ſolitariam vitam profeſſus poſt menſes quatuor expiravit.*

Γλωσσοτόμον τεσταται·) Linguam cum naſo præciſam Juſtiniano teſtatur Nicephorus, *τιμωρ τῶν γλωσσῶν, & τῶν ῥίνα*. Poſtmodum tamen libere locutus eſt.

Pag. 146.

Εξώμοσε ἐν Χερσῶνι.) Nicephorus, *ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει ξήρασε ὃ κατὰ τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσε τῇ βασιλικῇ ἀθρώνῳ τῶν. In Cherſonam urbem (Ponti ad Mæotidem paludem) deportat, anno ejus imperii exactæ decimo.*

Εἰς τὸν Βοῶ·) *φοὶς τῶ καλεμένω τὸ Βοὸς ἀγορᾶς. ad Bovis forum.* Nicephorus.

Τῶ Βαρουκίν·) Ut Iberum Duces & Gubernatores Curopalatæ, non dignitate, ſed nomine ab Impp. decorabantur, ex Conſtantino de Adminiſtr. cap. 46. Ita qui Lazicæ & Barrucii Rectores Patricii nomenclatura celebres habebantur.

Pag. 146. *Edit. Pariſ. pag.* 616.

Ἀλδὸν·) Anaſtaſius, *Senalidus*. Legit corrupte *ἐγκρὰ δαυσνλδὸν*.

Ταξατὰ σὸν·) Lexicon Cyrilli MS. *ταξίν, τὸ γένος σωτικὸν σωῤῥογόν, ἐξ οὗ τοξόται. Taxatæ* reddit Anaſtaſius, *τοξεύται, præſidium ex Taxatis conflatum*. Nicephorus, *τραῦν ὀπλίτῶν φοὶς φυλακίς* ſcribit.

Πρωτοσύμβολος·) *Conſiliarius ſupremus*, qui hodie Turcis Vezir Azem exponitur in Leunclavii Onomaſtico. Nicephor. *Ὃ δὲ τῇ βασιλικῇ βασιλεὺς τῶτε μεμνῆσθαι, τίνοιτε κατ' αὐτὸ ἐκίνοις τοῦλιον. Regii noſtri lectio ad annum Conſtantini 11. de Mavia, τῇ Σαρακίνων φῶτος βαρβάρε.* Alia Πρωτοσύμβολον·

Pag. 147.

Καὶ αἱ περίβολοι τέθον·) Miſcella, *Et boſtilitèr exterius caſtra metatus eſt*.

Ἀπὸ τὲ μυσοπέλαγος·) Nicephorus, *τῶτον δυσμωῶτα τὸ διὰ τῶτο. Pergit quaſi Theophanem expoſiturus: Ἰοφίζοντα δὲ ἀλλίμνην ὄτομα, τραῦ ἀρχοντα τῇ Κορκοντῶν, συγχαίροντα τῇ Κιβυρηνῶν χώρᾳ, & ὀρυσσόμενα Ναμαϊκὰ κοκλία ἔδω. Εἰσὶ δὲ τῶτο Aggitmarum elegans, qui tum Curticiorum capiti præerat, e Cibyratarum regione, quem Drungariam Romani vocant*. Codin. de Off. *Δρουγγάριος ἐ φῶτος διλαίσιος, Claſſis Præfectus. Δρόγγοι τινὲς τοῦτον τινὲς ἐμπλέοντα. Globus militum*. Cabyrreotæ claſſiarios milites laudat Conſtantinus de Thematibus.

Pag. 147. Διὰ τὲ μυσοπέλαγος.) Miſcella *per ſingularem murum*. Ea nimirum parte qua uno tantum muro Urbs ad Blachernas cingitur. Muri enim circuitu maris vacantes duplices ſunt, Gyllius Topogr. CP. lib. 1. cap. 15. & Cavanus Acropolitæ adjunctus de obſidione CP.

Τοῦ ζωντικῶν ἀρχόντων.) Zonaras, *ἐπιπροῶτας ἀρχόντες* vocat: qui nimirum extra urbem in provinciis munera ſua obibant, ab urbanis Magiſtratibus diſtinctis: vel potius qui ex peregrinis regionibus Imperatori militantes, qualcs Principibus Chriſtianis Helvetii, ab eo caſtrorum, urbium, Palatii, ſacri etiam cubiculi cuſtodiam ſibi demandatam accipiebant: hoc pacto Barangos Anglos, & Bardariorum Perſas ſuo tempore ab Imppbonoratos Nicetas & Codinus teſtantur.

Τοῦ φυλακίδι·) Ἡσυχίῳ ſcripſit Nicepb. hoc eſt, *ὑγκλείοι δίοδοι ἄβρῶν*. Vide ſcripta paulo ſuperius.

Σίσσιν·) Caſtrum Ciliciæ Guillelmo Tyrio memoratum. Orcelius·

Pag. 148. Εἰς τὰ Ἄκρας·) Nicephorus *Ἄκρας φοὶς τῆ Γοτθικῆ χίῤῥονος χώρᾳ. Dorea in Gothiæ limitibus poſitum*.

Τῶν Χαζάρων Χαγάνῳ·) Idem, *αὐτὸ δὲ τῇ Χαζάρων ὀνομάσι· Χαγάνος δὲ τοῦτος αὐτὸ καλοῦσι· Unde Chazarum (Ducem Chaganos illos nuncupant) ut ad ſe veniret, rogat*. Chazari porro Tauricæ Cherſoneſi, & Mæotidis paludis fauces ad Occidentem occupant.

Φαγανόμωρα·) Mæotidis paludis Orientalem regionem.

Βυσσῶν·) Σκολδικὸ addit Nicephorus, qui aliis Cimmerius.

Κόφῳ·) Nicephorus *ἀγχύρᾳ*.

Εἰς τοῦλο·) Idem *εἰς Τάνλα κακλίμενον πεφελδλοσιον χωρίον*. Petavius in Notis. Reddit Anaſtaſius *linen*: alia lectio, *in mare*.

Βασβακιήσιον·) Nicephorus *Βυρασβακιήσιον, τῶν τα Σκυλδῶν*, qui hit Σκυλδικοί·

Τὶ Δάτερον, & *τὰ Δάτερα*.) De fluviis hiſce conſule Petavii Notas in Nicephorum pag. 77.

Pag. 149.

Εἰς τὸν Χαραὶν τόρνεν·) *Egri Capi* vocant hodie Turcæ, id eſt, obliquam, ut reapſe aditum exhibet ſinuoſum. Orig. CP. *ἐκ τῆ Χαραὶς διατρέχοντος μέρε Βοὸς τόρνε, a Charſis ſecunda Venetorum factione Tribuno* dictam volunt, quibus Auctoris verba additipulantur. Inter ipſam, & ſequentem Adrianopoleos portum verſus continentem Blacbernarum Palatium ſitum fuit.

Ἡρακλιανὸς·) Apſinari frater Orientalium copiarum Dux.

Ἐμφάντιαν·) *Allores* vertit Anaſtaſius, cujus alia lectio *Auctores* habet.

Ἐν τῇ τοίχῳ πάντας ἐρέμους·) *φοὶς τῇ τοίχε ἐκείζλα ἀπόρτους*.

Ἀπολύσιν τὲ ποῦτα βαῖα·) *Abſolutus, finis & deciſio: ſtatus, palma*, & *præmium*. Adi Notas in Cedrenum poſteriores.

Ἐν τῇ τόπῳ Δμιτζᾶ·) Ad Bithyniæ Pontum. Correctius Δμιτζᾶς poſuit Nicephorus.

Κλυτοράδων·) *Ἐν βύθῳ συγκαλῶ*. Idem·

Pag. 150.

Κελδικιῶν Δαμιανὸ·) Templum ad quod conveniendi promiſcui ſexus ritus ac mulieribus poteſtas eſt, maxime quod in civitatibus primarium eſt, & Antiſtitis ſedes, Catholici nomen obtinuiſſe ex Baſilmonce declaravimus in Euchologicis.

Ἀδιάστον τῇ ἑνίσιον γλώσῳ·) Hinc numerorum notas & characteres, *cifra*, vulgo dictos, Arabicum inventum, aut *Arabicos* nulla ratione vocandos, qui hæc legerit, mecum contendet. Etenim ſi Arabum lingua, id eſt, linguæ characteribus unitas, binarius, ternarius, &c. ſcribi nequeant: qui characteres aut *Ἰόφοι* nuncupabuntur Arabici? Et licet deinceps Arabum lingua computorum libros Valiſ juſſerit deſcribi, numeros tamen ac ſummas expenſe & ad longum, χωρὶς λόφου Græcis *ὠδιμένοις*, voluit apponi, quod Bullius poſtmodum a Turcis, teſte Cedreno, ſtatuit obſervari. Notas itaque characteſque, quibus numeros ſummatim exaramus, 1, 2, 3, 4, &c. ab Indis & Chaldæis uſque ad nos licite magis advocat Glareanus in Arithmeticæ præludiis.

Pag. 151.

Ἰκτυοποιὸς τῶ σκωμπτῆρ·) Eamdem hiſtoriam ſuo profequitur Nicephorus.

Ἀββᾶς·) Σκυμὲν vocat ille *κ τῶν αὐτὸ ἄβλεκτον*.

Μυοβόλκων·) Μυοκτώνων habet Peyrel. Codex: ideo verti *onerarias*; quas Anaſtaſius *chimeras*: forſan etiam *πυρροβόλους*, igne Græco plenas & armatas.

Pag. 152.

Εἰς αὐτὸ ἔμλινος·) Nicephorus, *ἔμλινος ἀβλακὸς φρουρητήσει*. Conſule Meurſium. V. *σάκλια*.

Τοὺ ὠνίου·) Petavius ubique legit *τὸν Δοκίμιον*, & *τῶ Δοκίμι*, reliquis nominibus propriis articulo carentibus. Miſcella, *Tudunum*. Variæ lectiones varie legunt.

Εἰς χιλιάρχους·) Nicephorus *ἐκατὸν ὑμβοκιῶν*.

Ἰσῶν ὄντι·) Addit, *ἐ ὅλῳ ὄμοιλῳ σύγχρωτος*.

Pag. 25

Δεγλὶ αὐτὸ·) Anaſtaſius, *in ſuſceptionem ejus*. Lubens reponerem, *κ τῶ δεχῆν αὐτὸ*.

Κατὰ ἀνδρα ποιήσωτος ὑσὶ·) Nicephorus, *κ ἀνδρα ἐκατὸν ποιήσωτα*.

Τὰς τὰ Οἰλαῖν·) Bichynos, Myſos, Phrygas, Dardanos, Troas Opſicium Thema comprehendit. Idem *Obſequianti*., Imperatoriæ Majeſtatis

prodromi ſatellites, qui dum comitantur, aſtant, Palatium cuſtodiunt, ὁ Δικάνικος.

Ἀμφιεζόντα.) Nicephorus, Ἐκασάμενος δὲ τοιοῦτον τέλαρ περὶ τὸ βλέφαρον κατεφόρτα. Svidas, ἀμφιάσαι, τὸ ἱσᾶσαι. inde ἀμφιεζίσαι, vela facere. Portius in Lexico.

Μετὰ χεῖρον.) Nicephorus, ἐπὶ ὑπολήπτῳ καὶ. Anaſtaſius, cum incurſione militari: id eſt, cum celocibus armatis.

Τὸ καπέλιον τῶν ἀγίων τροπαίζει.) Sacram menſam unica columella nonnumquam fulciri diximus ſuperius.

Φυλακτά.) Miſcella. Phylacteria.

Ἐπὶ δὲ τὸν Καλλίνικον πυλεωνῶνα.) Περισσότερα, portas parvulas aliis majoribus adjunctas, ex Meurſio interpretate juxta Conſtantinum in Tactico. Ἐπὶ δὲ τὸ πυλεῶνιον τὸ φανὸν τοῦ τείχους τὸ ἀνατολικὸν τὸ μεγαλύτερον, καὶ τὸ ἕτερον τὸ μικρὸν πυλεωνίτην. *Edit. Fcriſ. pag. 617.* *Habent caſtrorum portas majores & pubblicas quatuor; portulas minores multo plures.* Anaſtaſius vero filium in ſuperioribus templi liminibus jugulatum, vix in mentem poſſum inducere: quare Καλλίνικον ψευσάγγελον, vel ut habet Nicephorus, φίλι κεκμηλόν δῆθ Καλλίνικον, quadraginta Martyrum, vel quamlibet aliam Eccleſiam, cum nominis hujuſmodi apud Origines Urbis non occurrat, aliud nuſquam, niſi forte Caillinices, & ejus poſterorum ædem celebrem ad Blachernas deſignabunt. Adverſam interpretationem tenet Petavius in Nicephorum.

Τὸν κύριον Ἀναγνώστην Παυλίνον.) A Paulino Magiſtro Theodoſii Junioris zelotypia mo.i juſſu capite truncato, Coſmæ & Damiani inchoatam ædem Origines CP. teſtantur.

Pag. 354. Τῷ στρωματῆ.) *Enſis brevior.* Loco Conſt. 6. στρωματῆρα, ὅπερ μικρότερον ξιφῶν ἐστιν. Juſtinianus novell. 85. ἔφη, ἵνα μικρὸν σπάθιον στρωματῆρα.

Προφητεύσει.) Non prophetiæ, ſed aſtrorum lumine: unde Cedreno στρομάμι vocatur.

Καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐτυφλώθη.) Anno tyrannidis arreptæ ſecundo lumen oculorum effuſiſſe Philippico ademptum eſt, ex Theophanis verbis inferius legendis: eodem itaque anno Synodum ſextam proſcripſit. Quare Petavii lapſum miror in Nicephorum ſcribentis. Anno primo Philippici Bardanis pſeudoſynodum coactam ſcribit Theophanes, non anno ſecundo, ut vulgo Theologi. Ad annum quidem Philippici primum Synodum iſtam memorat Theophanes; verum ut occæcationis tempori eam hic conſociat, ira in annum illum primum eamdem habitam nuſquam aſſeverat. Comparanda hic Nicephori C.P. hiſtoria.

Αἱρετικὸς ἦ μᾶλλον.) Fidem hæreſi adulteravit: & tyrannidi incubavit.

Οὐκ ἐχρῶντο ἐμμανῶς κινδύνοις.) Manum ſextæ Synodo evertendæ admovit, ſcelus autem anno ſequente opere completum.

Pag. 351. Κελδικὸν Κῦρι.) Abſogationis prætextum adducit Baronius A. C. 712. num. 2.

Ἐν τῷ τῶν Χώρας μοναστηρίῳ.) Orig. CP. *ἐ δὲ μετὰ τὸ Χώρα, φησὶν μὲν ἱστοριῶν ὁδ. Κῦρτινα δὲ ἐ ἐπαρχεῖ, καὶ Γερὸν τὸ Κωνσταντίνου Φωκᾶ τοπαρχιδὸν ἐκάλει ἐκτὸς τοῦ τείχους τὸ κάλλος, καὶ τὸ μεγαδοι, κτοιχρυσώμασι ἐκάλει κτίρματα τοιαῦτ᾽ ἐπιλοιδὲ δὲ Χώρα δὲ τὸ ἐν τῇ Βυζαντίων χωρίον ὧδ ἐκάλει, ὑπὸ καὶ τὸ Σταυδὲ χωρίον ὧδ ἐβωδον τὸ Βόζης. Monaſterium Choræ oratorium prius exſtitit: Cyprus vero Præfectus, & Gaius Phocas Cappadocii filius illuc relegatus pluribus poſſeſſionibus donatis, in eam, qua vultur, formam & amplitudinem extulit. Χώρα vero nomen habuit quod ibi foret χωρίον agri: quandoquidem & Studenſi Monaſterii locus ager quoque primitus fuit.*

Γερμανὸς τὸ τὸν μετὰ τοῦτο.) Oppoſitio licet in adverſum Theophanis & Nicephori teſtimoniis Eccleſiaſticæ libertatis defertæ ſanctos viros Germanum C.P. & Andream Cretenſem, damnantibus, ab omni criminis nedum nota, verum etiam ſuſpicione remotum Germanum Petavius Nicephori Commentator contendit. At cum innocentiam tanti viri non niſi exiſtimatione de illo concipienda probet; Theophanem & Nicephorum falſitatis convictos agi non patietur, qui de Germani & Andreæ lapſu Baronii luctum, & querelas legerit A. D. 712. num. 5. & 7.

Νικόλαον τὸν ἀπὸ Κυπαδοκείων.) Καππάδοξ, juxta Svidam, eſt ὁ σοφὸς τοῖς σοφοῖς κελεῦ. Quare Nicolaus iſte quondam Καππαδόκων, *a calicibus Miniſter*, vel φαγαποποιός. & ſalubrium potionum artifex, ceu σὲ ἰατροῦ ἐντυχὼν mihi erit. Auctor Miſcellæ Anaſtaſium ſequutus, reſciſſis quæ de Germano & Andrea Cretenſi tractant verbis, Theophanem in hunc modum reddit. *Reperit autem ſui ſenſus Joannem, quem Epiſcopum CP. facti, depoſito Cyro Præfecti, quem & exilio relegavit in Monaſterio Charax, Nicolaumque Diaconum calicum effecit, qui cum medicinali diſciplina eſſet Sophiſta, tunc Quæſtor erat.* Petavii ſinceræ de Germani & Andreæ fide & conſtantia opinioni lectio iſtiſmodi faveret, & reſciſſa verba a pravi affectus non nemine in Theophanis textum introſa contenderet: at cum in adverſum anno Conſtantis ultimo Germanum & Andream Eccleſiaſticæ libertatis defertores, cui Nicephorus conſeſtis accedit, edixerit, & aliud ſit omnino Nicolaum iſtum ἀπὸ Καππαδοκίων, *Cancellarium*, ita dicam, extitiſſe, & Caucodiaconum, ſive calicum Diaconum recenter inſtitui: ab Anaſtaſio verba memorata mihi potius judicantur omiſſa, quam a corruptore in Theoph. textum maligne immiſſa. Diaconum calicum dicet alius Nicolaum in Eccleſia inſtitutum, cum ei diſpertiendi inter plebem Chriſtianam Dominici ſanguinis cura commiſſa eſt. Aſſererem utique, niſi textus haud vitiandi, & ſincerius exponendi ſtudium ab tricis hujuſmodi alienum me faceret.

Χαρτοφύλακα.) Eccleſiæ juris dicundi Præfectum & tabularum ejus cuſtodem, in dubiis quæſtionibus ſolvendis primum Patriarchæ aſſeſſorem, Judicem vero in Eccleſiaſticis omnibus ſecundum Chartophylacem exiſtima: & plura de eodem apud Euchologica & Codinum lego.

Διὰ τοῦ Φιλὲη εἰς τὸ Στενόν.) Phileam oſtium Thracii Boſpbori, qui Στενὸν, conjicio. Nicephorus, ὅθ᾽ Βαλγάρων ἐπλεύσαμεν ἀδρῶν τῶν ἐν τῷ Θρᾴκικῷ Βοσπόρῳ αἰκιωθέντων ὑπασπίστων.

Περιφεύγοντας.) Portum CP. hinc inde trajicientes. Περᾶν, *trans CP.* locum vocabant: περιφέρειν, lineres trajecturis accomodatos, & περιφεύγειν, lintribus hujuſmodi transvehi.

Τῶν Μαδίων.) Ita profecto legendum, Μαδῖνοι, vicinia apud Nicephorum lectio rejicienda. ᾗ δὲ πολίτια, recenſitis nimirum Bulgaricis incurſionibus, ἔ τὸ θῆ Σαρακηνῶν ἔθνος θῆ Ῥωμαίων κατέδοσε χώραν· καὶ τὰ πολίτια μέρη διατρέχοντες, πλεῖον ὅσον βλαβῆν ἀνδρῶν τε καὶ κτίνων ἐποιοῦντο· ὥδ᾽ τὰ Μάδινοι ἕ ἕτερα πολίσματα συμπεπλεμβδένται. Miſthiam Lycaoniæ urbem ex Ortelio dubie loquente, certo conjicies.

Ἐν δὲ τῇ μοναβδίζῃ.) Nicephorus, οἱ δ᾽ὄντων τῶν τὸν μεσιβδίζοντα τὰς ἡμέρας καιρὸν ἐτρατεύετο.

Πρωτοσπαθάριος τῆς Ο-Δ.) Comitis illius Thematis ſtratorem primum concipe: ὑπηρετῶν ἔτυχε poſuit Nicephorus.

Τοξοτῶν.) Nicephorus, τρατιωτῶν.

Εἰ τὸ ὁρκιτζίων θῆ Πρωτίνου.) Miſcella, *Ad oratorium Præſinarium.* Cedrenus, εἰς τὸ ὁρκιτζίων θῆ Πρασίνου, *Ad Præſinorum armatorium.* ὁρκιτζα vero dictio cum curtus tum arma, hæc recenſire, illos antiqua ſignificandi conſuetudine referat; locum quo Præſinorum quadrigæ, vel arma & ornamenta ad Circenſes agones parabantur, ὁρκιτζίων, vel ὁρκατζίους indicabit.

Ο φρουτσουκτάρ.) Nicephorus, ἀνεχωρίσατε τὸν βασιλέα λογίσιον Φλαβιανὸν Γραμματέα, ὃν τῇ ἐπωνυμίᾳ καλέουν Ἀσυκρίτιν.

Τοξολόγους, καὶ τερφαίους ἐκ τῶν τάγμα, τῆς μεγαλαυλικῆς.) Primum Hiſtoria Miſcella reddit, arcobaliſtas, ſecundi vice Meurſius τερφαίους, ſive τερφαίας ſupponit: tertium Nicephorus exponit, i iij

Pag. 355.

τωμενῶμεν ὅρκους· de reliqui idem consulendus.

Edit. Paris. pag. 618.

Ὡρίε.) Mosthopulus apud Meursium, ὡρίου, τὸ συντοφόχιον, borreum. consentir Miscella.

Τῷ δ' αὐτῷ ἐν τῇ τῶν βασιλέων Αρτιμίου.) In annum Artemii primum, eumque ineuntem tantummodo Germani in Thronum C.P. translationem reponendam sequentes rationes docent. 1. Anno Leonis decimo tertio, indictione 13. post annos Pontificatus quatuordecim, menses quinque, & dies tres, Germanum sede depulsum verbis quam apertis declarat Theophanes ad annum Leonis præfatum, & ex eo Anastasius habet: *Summo Sacerdotio functus* (est Germanus) *annis 14. mensest 5. diebus 7.* anni vero illi dies & menses a Januarii die septimo, ut ibidem scribit Theophanes, vel ut Anastasius, 7. Idus Januarias, qui in eumdem incidit, & quo Germanus exauctoratus, sursum numerandi ab Arthemii anno primo, indictionis 13. charactere dignoscendo principium deducunt. Error itaque Thophanis aut Librarii annum Artemii secundum primi vice repositi. 2. Constantinopolitanæ Sedis dignitas indictione decima tertia Germano, & bene numeret, delata fuit, circuli sequentis decima tertia pariter abrogata: prior autem illa in Artemii annum primum incurrit. Ratio tertia ipsa Theophanis auctoritate stabilitur. Annus Germani Pontificatus vertens & integer, ut ex ejus latercullo colligo, Artemii anno secundo vertenti quoque & integro ex æquo commensuratur: at mensis Augusti die quarto (hunc quippe numerum anni quatuordecim diebus 7. & mensibus quinque conjunctî desiderant) concessum tradit Theophanes. Ejus igitur subjicia ab ipsius Artemii anno primo, licet exeunte, petenda. 4. Artemius annum imperii secundum numerans indictionem decimam quartam reperit: ut enim Leo Imperii sui anno decimo tertio indictionem decimam, tertiam soclam nactus est, & primam primi; ita circuli præcurrit ultimam Theodosius anno unico sceptris potitus, præcessor vero Artemius anno secundo dejectus decimam quartam anno eodem fortitus est: eam ob rem Germanus decima tertia institutus ab ejus anno primo in C.P. Sedem translatus asscritur. 5. Indictiones sursum deorsumque numeratæ, & tum prævias, tum succedentibus collatæ quartam ac decimam Artemii secundo defignant: An non itaque tertia & Decima Germani translatione notata Artemii ejus anno primo attribuenda? Hac ergo, quam explanamus de Germano in C.P. throno transvehendo historia in annum priorem revocata, præfentibus verbis in verum fenfum restituendis correctionem hujusmodi appono: τῷ δ' αὐτῷ φωτὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας Αρτεμίου, τῷ ἐνδεκάτῳ, μηνὶ Αὐγούστῳ δ'. μετατέθη Γερμανὸς, τρίτῳ τῆς ἰνδ.

Ψῆφος καὶ δοκιμασία.) Hæc propria Episcoporum & his majorum inftituendarum formula verbo μετατίθεται formula: de qua Euchologium consecrandi Episcopi situm proferens.

Κατὰ σκοπόν.) Ac forsan ejus rogatu, ut quam citius Hæreticus Joannes exturbaretur.

Πρὸς τὸ πόλεμον ξυλοῦ κατασκευάσιλον.) Nicephorus, πανσκοπίμοις ξύλοις κατασκευάσει τέχνῃ.

Δογοθέτου Γενικοῦ.) Idem, τῆς δημοσίου ὥρας λογοθέτης, ὃν Δογοθέτην Γενικὸν οἱδὲ καλεῖν ἡ συνήθεια.

Pag. 257.

Ἐκκλησιαστικῶν τῆς δημοσίου ὥρας.) Idem, τῆς δημοσίου ὥρας σκευοφύλαξ.

Τὰ δὲ τῆς πόλεως τέλεσι.) Unus CP. portus varia pro vario situ nomina fortitur. Occidentem quæ pars respicit, & est ad Blachernas, a S. Mamante appellatur: Orientalior altera, ῥωμαϊκὸν est. Illamergo classe urbica tenente, Thraciam appellere non poterat hostilis Theodosii exercitus. Ubi in ῥωμαϊκὸν fecesse urbica classis; Theodosius locum reliquum & Thracicas partes occupavit. Conferenda his CP. Topographia Gyllii lib. 4. cap. 6.

Νικτερίδιον.) Peyrez. Codex correctius habet Νυκτέριον.

Μασσαλιῶται.) Μεσσηνιῶται scribitur apud Nicephoph. qui mille & octoginta ejus naves recensee.

Λαλείσθωσαν.) Vice λαλείσωσαν, modernæ Græciæ Imperativus pluralis: *& exhortandi* particula. *Pag. 258.*

Διμοῦσαν.) Δημοῦσαν scribet inferius. Svidas. Δημόσιος ὁ Δημος πολις τῶν μεγάλων Φρυγίας ὁ τοῦτον Δημοβλίτ. Δημόβιος quoque, & Δημόβιαν reperitur apud Auctorem, & Cedrenum.

Εὐχρυμὸν.) Ita pronuntiat corrupta Dialectus vice εὐχρυμὸν: ut *εἰ λαλήσωσιν*, vice λαλήσωσαν. *de illud exhortandi nota.*

Ἡ δὲ βίγλα.) *Vigilia. excubiæ.* Niceras in Isaacio Angelo lib. 1. ἐπὶ τοσοῦτον ἐχώρησεδόξα, ἡ βίγλαι. *Neque cuſtodes habens accuratos, neque excubias.* Reliqua hic occurrentia λοχίτου, λοχίτους, μίτιον, χαλκοδέρμη, χαλκοδέρμων Meursius nullo negotio exportit.

Πεφυτευδοῦ.) Miscella *mansus fallus.*

Εἰς τὰ ἀμβόνια δίλαι μετακαλεῖται.) Anastasius, & Miscella, *in prætis volo manere.*

Τῶν Δομεστικῶν τῆς Σχολῆς.) Ubi de magno Domestico, qui supremus post Imperatorem exercitus Dux, non est sermo, Δομεστικὸς, ait Joannes Citri in Jure Orientali, ὁ τὴν ἱερὰν σχολὴν, τὸν ἐπιστήμονα δηλοῖ. Unius cujusque ordinis primum & exarchum significat; hic optime *Primicerium.*

Καλαμαρίου.) *Æstas*, anni tempestas jucundissima. Constantinus de Admin. Imperii: ἄσε μέχρι τῆς καλαμαρίου δηλονότι τοῦ θέρους. *Adeo ut sola æstate solum habeant conjunctum.*

Θαυμάσιος δὲ ἐφαίνετο ὅτι τὴν Μασσαλιωτῶν ὑπεκρίνατο.) Anastasius reddit, *Contemplatus igitur Prætor quo Massa Leo appropinquasset.* Miscella, *Contemplatus igitur Prætor quod Massalma appropinquasset.* Legendum itaque ὅτι τὴν Μασσαλιωτῶν ὑπεκρίνατο.

Διὸ Τσώτους.) Neque φρούδους Consules cum Anastasio interpretor, neque ὑψηγμένους, *supremos vitos*: sed *Caducestores* potius, aut pacis agendæ sequestros.

Pag. 260.

Ἐν Θυδαπόλει.) Theodosiopolim Phrygiæ Pacatianæ urbem: cujus Chalcedonense, & CP. quintum Concilia meminere. Ortelius.

Ἀκμαῖτόν.) Bithyniæ. Anastasius, *Acroenum.*

Τὰ μανίτια τῶν δυβῶν χωρίου.) Anastasius, *Dexterae manus fuæ manicas*, τοὺς χωρίους τῆς δεξιᾶς χειρὸς dixerior Nicephorus politi. Peravius reddidit. *Omnis dextrae manus digitos.* An non χειρίδας; manicæ? Ita Glossarium Anastasii.

Ἐκ τῆς Γερμανικίων.) Ut Germanica ad Syrorum & Ciliçum fines nobilis urbs, ita Isauria Provincia indigenarum latrocinia & barbariæ infamia. Leo ex hac oriundus alterius numquam patriæ honorem sibi asciscere studuit.

Βρόμος.) Proprie *fætor*, metaphoricè *horror*, & *averſio animi.*

Ἐν Ἀλικῇ.) Alia lectio, Ἀλδικῇ.

Μετὰ συκλοφόβων.) Cyclopedes interpretatur Anastasius. *Pag. 262.*

Δηλοῖ αὐτόν.) Accusandi vice dativi casus apud recentiores frequentissimus.

Εἰς τὸν κάμοντον.) *Labor diurnus* ilidem κάμοντος, & τόκαμα, *labore.*

Κατάλιον.) *Mitræ magnitudinis scaphas*, & itemgrandes *naves* vertit Anastasius. *Pag. 263.*

Ατὸ τῆς Μεγαπόρας.) Palatium Magnaura corrupte quasi Magna Aula dicitur Luitprando de Legat. Alii Anastasium in eo fulmine percussum *magnæ auræ* petire se deflorem narrant. Plura Luitprandus, Gyllius, Orig. CP. ad augulum meridionalem situm declarat contextus.

Εἰ τὰ Εὐγονίου ἀνδιμέα.) Portus ad Chalcedonem, ab Eutropio Zenonis Protospatharo, ajunt Orig. CP. nomen accepit, de quo Auctor ad annum Mauricii septimum.

Καὶ τὸ Ἐντοῦ μικρὸν πτόλεσμτος.) Borea Proponti. Ὁ δὲ ἀετὸς βασιλεύς. Ejus impietate nondum *pag. 61 9.* detecta.

Ὀβριὰς καὶ Πλωτίνων.) Propontidos insulæ. *Pag. 264.*

Διὰ δὲ φροῦδῶν τῶν ἁγίων Θεοδόσου.) Liberatæ Urbis annuam memoriam Augusti die 13. Ecclesiæ Græciæ recolit Menæum, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνάμνησιν

τοῦμα τὲ καὶ ἡμᾶς μεγίσει ἀπαυξήσῃτε φιλοχριστίας ὧ ὑπὲρ τοῦτο τὸ Θεὸς ἀνακρᾶναι ἐξ ἀγκώνι τὸν αὐτὸν Δεσπόταν ἰησοῦν χριστὸν τὸν ὑπερχρυσὸν διαπόντιον ἡμῶν Θεοτόκον, καὶ ἀπολύτρωσιν Μαρίας · Maximæ, & quæ captum omnem superat in nos clementiæ eadem die memoriam agimus, quam nimirum tunc Deus exhibuit, Despotæ Dominæ nostræ super omnes sanctæ, ac semper Virginis Mariæ intercessione depulsis cum dedecore irreligiosis Agarenis. - Solutæ obsidionis historiam deinde texit, & quæ tum a Nicephoro, tum a Theophane omissa brevi, & ab historiæ fide non alieno discursu percenset. Celebritatis vigilias & integrum παννυχίδα, quod pedibus stantes, nec eo die permissa inter decantandos hymnos sessione peragant, ἀκαθίσιον τῶν ἁγίων Græci appellant. Orationem in eam memoriam ἀκροτελεύτιον, & historicam proferit is tomus quem historiæ Monotheliterum nomine P. Francifcus Combefis ante annos quatuor edidit. Historica narratio eadem quæ in Menæo, tantum cultiore ftylo compofita: occurrit pag. 817.

Τῶ ἀδιανύτῳ τῆς ἑκατόντων.) Catena a Galata ad Urbis muros producta. CP. portum fuiffe clauſum demonſtrat Laonicus Chalcondylus l. 7. Phranzes lib. 3. cap. 8. & alii.

Τῶν Σωδίτου.) Perampli unius CP. portus regiones, ita dicam, quæ & Πρόκοπτον λεγόμενον, ut hiſtoria penultima nota recenſita ſcribit, varias appellationes fortiuntur. Σωδίτιον, ad Chryſopolim reponit portum hunc Gyllius, quod in eo adverſus Amycum præliantes Argonautæ ſalutem repererint σωδίτες.

Χαμάϊτα δὲ γονάτων.) Nicephorus totidem verbis hæc ſcribens, Σκοράϊ, vocat Σκοῦρι, & Κλίδ, inferius Κλίδι, Ιεζίδου, Anaſtaſius Gitzid. Solimani nuper memorati necem, & ejus genus memorat Menæum ſuperius adducitum.

Εἰς τὸν Σάντορ, καὶ Βαϊάν.) Bithyniæ portus liquidis verbis oſtendit Nicephorus.

Τοὺς ἀπὸ κεντίνου σκοπέλου.) Οἱ δ' ἀπ' αὐτοῦ πάσας ἀπειλοῦντες Αἰγύπτου καὶ τοῦτοις τοῖς ἑσπερίοις κλιμάτοις ἀπὸ τοῦ τότε γεγενημένου, ἀφὸς τὸ Βυζάντιον ἔλαβον.

Κατὰ τὸν Ιερεῖον.) Ed Hieria palatium ſupra CP. de quo Nicephorus in Heraclio. καὶ πλείστην τὴν τοῦ πατριάρχου τῆς κατοικίαν τῶν Ιερέων. In palatio, quod dicitur Hieriæ manſit. In Urbe vero, non extitiſſe ad eumdem Imperatorem, ut urbem ingrederetur a civibus delatæ declarant preces. Ubi reperiatur exponimus ad annum Copronymi 25. Eſt quoque Ιερεὺς Propontis, & Boſphorus Thracius, ejuſque maxime oſtium atque fauces ad Euxinum Pontum: quamvis Ιερὸν frequentius & magis proprie ſcribatur ſparſim in hoc opere. Lego inſuper ἐν τῷ κολπισκῷ τῶν ἁγίων apud Nicephorum Editionis Regiæ pag. 37. eademque τὸ Ιερὸν ad Propontidos fauces audit.

Ἀπὸ Πυλῶν.) Pylas iſtas ex adverſo CP. in Aſia eſſe contextus Auctoris arguit.

Καισαροπάτρωνα.) Anaſtaſius, multis damnis affectum. Cedrenus periphraſtice, καὶ τοῦτο φόνον καὶ ἐκπύστου τοιούτου.

pag. 265. Ἐτέκνωσεν αὐτοῦ καὶ κωμικὸν υἱόν.) Luceus illam CP. ingruentem hominum frecentia, millia ſuſtuliſſe Paulus Diaco. de geſtis Longobardorum lib. 6. cap. 47. refert: hoſtes vero dumtaxat inſeſtaſſe Auctoris verba mihi videntur commonere.

Σωθῆναι δὲ τοὺς αὐτοὺς τόλμων.) Saracenos in Bulgaros infiliiſſe Commentarium de ſex ætatibus clauſurus Beda, conſcripſit his verbis: Saracenі cum immenſo exercitu CP. venientes triennio civitatem obſident: donec civibus multa inſuntis ad Deum clamantibus, plurimi eorum fame, frigore, perirent: ac ſic pertæſi obſidionis abſcederent. Qui inde regreſſi, Bulgarorum gentem, quæ eſt ſuper Danubium, bello aggrediuntur, & ab hac quoque bello victi refugiunt, ac nocte reperunt ſua. Quibus cum altum peterent, ingruente plurima tempeſtate, plurimi etiam merſis ſive confractis per littora navibus ſunt necati.

Ο Θεὸς μὲν πανσόφια παράδοξος.) CP. Urbem B. Virginis curæ commiſſam, & ejus nomini dicatam teſtatur Menæum die 11. Maii. τὸν ἀπόρρητον πανσοφίαν τυλάττει τὴ γυναῖκὶ ταύτη τὴν δυσμάχητον καὶ βασιλίδα τῆ πόλεως, τὸν κατ' ἐξοχὴν ἀνακαινίσας τῆ ἐκπώτῳ μῶτ τῆ ἐξ ἐκ Θεοτόκου τοῦ αὐτοῦ ἐβλαστηκότι σωτῆρος Νατάλι a Deo cuſtoditæ & urbium reginæ Urbis Dominæ noſtræ ſanctæ Deiparæ ſpectatim conſecratæ, & ab ea ſemper ſervatæ memoriam celebramus.

Χήρους Πρωτοπαλάτους.) In obſeſſæ Urbis tempus, id eſt proximum, Sergii defectionem Nicephorus revocat.

Ὀνομάσλου.) Cui affini maxilla. μάγουλον, recentioribus maxilla. Portius & Meurſius.

Πλουτζοντανὸν Κακαβᾶν Λαγγιβαρδικόν.) Res a bello geſtas Paulus Diaconus in Hiſtoricis recenſet.

Φωκαΐσσας.) Barbarum vocem barbare pronunciat recentior Græcia φωσσάϊνα, Foſſili involvere. Meurſius. Anaſtaſius reddidit: Fuſca condire: Miſcella, puſca condire. Favet Cod. Barb. lectio σουσσάϊνας. Ira involutum caput illud puto, ut puſca vel myrrha quoque fuerit conditum, & ἐσμυρίσθαι, ut habet Auctor inferius ad Conſtantini Copronymi annum 10.

Τὰ ἐσπέρια μέρη.) Quæ hic ad Saracenorum hiſtoriam ſpectantia in Peyret. Codice legantur, inter hujus pag. lectiones varias reperies.

Ἀνακομισάντων δὲ τῆς Σαρακηνῶν τῆ π. τὸ Λιβύηνον.) Triennalem CP. obſidionem Paulus Diaconus lib. 6. cap. 47. de Longobard. geſtis. Nicephorus ad tredecim menſes, Auctor ad annum tantum producit. Maſalmam enim Auguſti die 15. eam poſſiſſe anno ſuperiore, hic eadem die ſolutam ſcribit. Adventum & receſſum memoravit Nicephorus: alter expeditionis præparatæ tempus includit.

Pag. 264. Ὕψωσα.) πνύον, ἀσύμβολον, recentioris linguæ vocabulum. Meurſius & Portius.

Ἐκκλυσὼν θόρυβος τῶν ἀλόγ.) Mahometem vini abuſum, non uſum prohibuiſſe Turcas referentes audivi. Is enim, ajunt, cum ex vini poto convivantes lætiores, cantibus & tripudiis indulgentes iter agens comperiſſet, vino & ejus potui adſuetis bene precatus eſt: eadem autem via e negotio redux jurgantes, & diſſidiis ſe fe mutuo conficientes contemplatus, vinum, & qui biberent diris devovit. Hinc propheræ ſui dictis crapulas proprias laudant, & ejuſdem verbis a vino ſibi temperantes de ejus abſtinentia glorianter.

Ἐπ' ἔτη τῷ ἑνὸς δεκάτῳ.) Poſt hiſtorias annis ſuperioribus adſcriptas ſubjungit pariter Nicephorus, μετὰ τοῦτο, quaſi anno tertio, τὸ τέτ ἀφὸς τῷ ἕκτῳ.

Τῷ δὲ κα' τοῦ Ὀκτωβρίου.) Palatinus Codex & Peyrez. τῷ κα'. legunt. Anaſtaſius, & Miſcella, Octavo Cal. Jamarii, habent. Barberinus tempus omnino tacet.

Ἐμπράκτων.) Anaſtaſius reddit, cum ſolemni obſequio. Eamdem ſignificantiam tribuit Turco-Græcia lib. 3.

Πρὸ τῆς ἑσπέρας.) Idem, oratione ante ingreſſum altaris effuſa. Obſcure. Clarius repono. Oratione antequam dona ſacra ad altare inferrentur, cf. Edit. Pariſ. fuſa. Eſt enim ἀναφορὰ in Liturgia offertorium, quo pag. 620. cum proceſſione & pompa panis & vinum ſacrificio deputata Sacerdotum manibus ad altare deportantur, & adillud, ut ita dicam, ἀναβάσεως. Adeundum, ſi dubium ſuperfit, Euchologium.

Ἀφοῦ ἐσφιγγε αὐτὸ.) Hinc alcimum Copronymi nomen. Alii a Caballino ſtercore, cujus ei odor in deliciis, Caballinum & Copronymum dictum contendunt. De his conſulendus Zonaras.

Ἀνδέξιμος.) Vide illius tempora pluries in Baptiſmo ſuſceptores.

Τυκτικὸν δῶρον.) Τυκτικὰ, Conſul ære munus, donativum Anaſtaſio redditum.

Πρωτοσπαθάριον.) Πρωτότοκος τῆς βασιλικῆς γραμματείου Nicephoro ſcriptum.

Ἀρχοντα τὸ τάγμ.) Nicephorus, ἄρχοντα τοιχῶν, reparandis & cuſtodiendis Urbis mœnibus Præfe-

ctum: de quo Codinus.

Κέλσετα Ο-λωΐς.) Idem, τὸ βασιλικὸ λεγόμενο Ο-λωΐς ὑμοῖν. Petavius Interpres, *Imperatorii obſequii Præfectum*.

Pag. 267. Ἰνδικτιῶν τριῶν.) Eadem quoque tertia indictione Conſtantinum cognomento Copronymum Imperii corona redimitum teſtatur Nicephorus. πέμπτῳ καὶ πέμπτῳ τῆς Μαρτίου μηνὸς, τοῦ τρίτου ἰνδικτιῶνος, τῷ σατηρίῳ τῷ Χριστῷ ἀνατειλαντι. Quare cum præſentis anni quarta ſit indictio (cœpit enim, ut ſuperius liquet, cum Leonis Imperio indictionis circulus, & anno ejuſdem decimo pag. 270. & decimo tertio pag. 272. par quoque numeratur indictio) in annum præcuntem Conſtantini coronatio remittenda.

Ἐν τῷ πεμπτωκαιδεκάτῳ ἔτει ιδ'. ἀπεκρίθητε.) S. Nicephoro τῷ πεμπτωκαιδεκάτῳ λεγομένῳ ιδ'. ἀπεκρίθητε.

Τοὺς Μοντανούς.) Montani diſcipulis a Baptiſmo non abhorrentibus, Montaniſtas hoſce Manichæos exiſtimat Baronius ad A. C. 722. num. 1.

Καὶ ὁ χρωτὸς οἷῳ νίτυ.) Ab iſto loquendi genere verbum μαγκωνίζω, *conſpurcare*, ubi de fide deſerta ſermo eſt, recentiores traduxere. Lege Auctorem ad Leonis hujus annum 1. & ſcripta ſuperius pag. 265.

Pag. 268. Νεκταλίου ἐπίσκοπον.) Theophilum nomine denominſtrat Baronius ad annum Chriſti 727. num. 5

Τὰ περὶ τῆς μανκρίδ.) Excerptum e libro Auctoris rerum Francicarum inſcii, quo mera ἀζηνοσία, & ἀνοησία deprimitur.

Οὗτος ὁ ἀνὴρ μικρὸν ἔνυβρισε.) Non Leonis, ſed Conſtantini ejus filii ætate vixit.

Κεφάτους, ὁ ὑμολωΐτας Τεζηρικόπτας.) Monſtrum Francis ipſis, quibus accidiſſe narratur, incognitum: unde apud Græcos auditum veracior Agathias profert Hiſt. lib. 1. *Solemne eſt Francorum regibus nunquam tonderi: ſed a pueris intonſi manent. Ceſaries tota decenter eis in humeros propendet: anterior coma e fronte diſcriminata in utrumque latus deflexa. Neque vero, quemadmodum Turcis & Barbaris, impexa ili, & ſquallide ſordidaque eſt coma, vel complicatione indecenter circtata, ſed fingnata varia ipſi ſibi adhibent, diligenterque curant; idque velut inſigne quoddam eximiaque honoris prærogativa regio generi apud eos tribuitur.*

Ἐλθὼν δὲ χρηστὸς τὸν Πατέρα.) Hoc eſt regem prius inſtitutum unxit. Baronius ad A. D. 751. & 754. num. 1.

Πρακλιμώσαντα τὰς σιμωδίστας Ἀρκάδ.) Caroli Martelli facinora cum Pipini filii rebus perturbat.

Κτείνει μὲν καὶ τὸν αὐτὸν Ἐξάγιον τοῦ Ἔδουσ.) Abdirama ad Aquitaniam a Carolo Martello cæſus. Fredegarius Scholaſticus in Chronico.

Παρὰ τοῦ Ἡειδανοῦ.) Saracenorum exercitus alter ab eodem Carolo ad Rhodanum deletus, ex eodem Fredegario.

Λύσεωτου αὐτὸν τῆς ὑποχρίσ.) Stephano concedit, quod a Zacharia præſtitum.

Καρολιμαγνον.) Ni Καρλομάννον reponat, Carolum Magnum cum fratre Carlomanno confundet.

Pag. 269. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἰστ ἰνδικτιῶνι δ'.) Anni præſentis indictionem decimam numerandam convincunt cum ad Imperatoris hujus annum tertium obſervationes poſitæ, rum ipſa quæ ad hunc annum paulo inferius indictio recenſetur. Subjunctа vero narratio totidem verbis apud Nicephorum legitur pag. 37.

Κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν ἐ ἐνιαυτὸν ὑπόνου ἄμμα πλάμεσ.) Validiores machinas in ſanctarum imaginum cultum anno Imperii decimo Leonem moviſſe, & in eas crudelius ruriſſe S. Stephani Junioris vita obſervat. *Cum jam ad Imperii decimum annum pervenniſſet, nec ſam impietatem animo premere, ac continere poſſet, &c.*

Pag. 270. Τὸ Ὀκτωβρίῳ μηνὸς.) Pal. Codex legit Ἀπριλλίῳ. Merito. Ita legerat Anaſtaſius, qui vertit: *Regiæ appropinquantes urbi decimo quarto Kalendas Maii.*

Βοᾶζόντας περὶ τὸν κλῆσον.) Nicephorus, Ἀγαθεσμοὶ σὺν τῷ σφετερίσματι τῷ δοθὲν παρελθεῖν.

Μουζάνων.) *Expeditos milites* vertit Anaſtaſius: ſequitur Miſcella: Suidas exponit. μουζῆσαι οἱ τὰ μικρὰ ἔθη ἐρευνῶντες· οἱ μὲν τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωνῆρα φοροῦντες· οἱ αὐθέντικτοι, καὶ ὀξεῖς λεγεῖ. *Monozoni, militum honoratiores ſunt: qui eodem cum aliis cingulo non utuntur: qui ordinem non ſervant, ſed prædandum more in diverſoriis graſſantur.*

Μουζᾶδων.) Μουζᾶδ vox inflexionis ſecundæ, recentioribus quam hæc μουζῆς familiarior.

Τῶν τιμωμένων πατέρων αὐτοῦ.) Sanctorum Patrum ad œcumenicas Synodos convenientium memoriam non pictis modo eorum ſacris vultibus, vel dicatis eorum nomini templis, ſed & colendæ religioni deſtinatis diebus Eccleſia Græca celebrat. Feſtos quoſque ſacros illos dies per anni varias tempeſtates indicat Menæum.

Ἐκ τῶ μαγγανικοῦ.) Miſcella, *ex Mangone*. De bellicis hilce tormentis Lipſius in Poliorceticis.

Pag. 270. Τὸ κέρας Ἀσοῦς.) Thraciæ conjicit Ortelius, quod Aſiæ, ſi tamen hæc præcedentia conſequantur.

Γάρσχαν.) Is Anaſtaſio, *Gardachus*: Miſcellæ, *Gradacus*.

Τίνες βασιλεῖς ἐφθ. Κάνους.) Unde Cononem ſacrarum imaginum noverat Germanus everſorem? Puer cum nomine illo vocari conſuetus Hebræis artis divinatriæ probe peritis occurriſſet, & Imper. ſe futurum ab eis acceptiſſet oraculum, quod exegerunt pretium vaticinii lubens admiſit, ſacrarum imaginum cladem. Inde, reor, Conon imaginum everior futurus divulgatur: ad mititiam vero profectus, mutato nomine, Couon latuit, fed vera fera, Leo poſtmodum apparuit. Nominis fidelique defertor Leo Cononem alterum ſtatus Eccleſiaſtici præceſſorem Apoſtatam imitatur: de quo ad annum Anaſtaſii 2. pag. 94.

Αὐτὸ σωμοῦσιν.) Jugulum apud Codinum de Imp. coronatione.

Διάτιτον.) Bigatum in Circo ſtadium.

Τὸν σολιτεοῦ καὶ ἐπιλοποιτικὸν ἀγκυστ.) Quod, ut Chriſtiani Principes ſolent, ad Imperium & diadematum ſpectantia plurima in ſubjectis occidui tractus Eccleſiis ordinaret, & moderaretur. Ut porro βασιλέως καὶ ἱερέα ſe jactarit Leo, & politicam æque ac Eccleſiaſticam ibi auctoritatem falſo arrogaverit, lege monentem de ambitione Gregorium Pontificem apud Annales Eccleſiaſticos anno Chriſti 726. in ipſis Greg. epiſt. Edit. Paris. Ἡμέρας γ'. τῆς Ἐβδομάδος.) Feriæ numerum corripit Petavius in Nicephorum Notarum pag. 82. & ſeptimam reponendam contendit. Miſſa numeri correctione, quod extemplo ſubdir, diſplicet: *Eo die Indictum ſacris imaginibus ſilentium, ut loquitur Theophanes, ab Hæreticorum hujus temporis ſignifero, & execrando Leone.* Loquaciores fortitan erant ſacræ imagines, ut ſilentii damnarentur. An non σιώπτων Conventus eſt optimatum, & tractandis Imperii negotiis coactus Imp. mandato conſeſſus? Ita edicit arbiter Nicephorus, qui hæc Theophanis verba; Λέων ὁ δυσσεβὴς σιλήτιον κ' τῆ ἀγίων ἐ συνόδων ἐκώλυσεν, exponit in hunc modum, μετὰ δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀξιοῖ τὰ πλέον λοιὸν τῶν πάλαι κ' τὰ βασιλικὰ· ἠ συγκλητ τῶν τότε πάλαι Ἀρχιερέα Ἐφεσινὸν, συγχρίσεων κ' τῶν καθιερώσεων τῆ νέων τῆ ἁγίων εἰκόνων. *Poſt hæc Imp. ingenti etiam numero in Palatium collecto, una & Germanum Patriarcham advocavit: tum apud eum verbamentius inſtat, ut de ſacris imaginibus eventendis ſcriptum aliquod faceret.* Recolenda ſuperius poſita ad pag. 161.

Ἡμέρας γ'. τῆς δ' ἑβδόμης τοῦ αὐτὸ Ἰανουαρίου.) Alii codices legunt, ἡμέρας ε'. τῆ δ' κ'. τοῦ αὐτὸ Ἰανουαρίου. Anaſtaſius & Miſcella: *Diebus ſeptem. Undecimo vero Calendas Februarii.* Adeoque ante annos quatuordecim & menſes quinque diebus ſeprem adjectis, ab Auguſti die primo Patriarchatum Germanus ſuſcepit. Scripta ſuperius pag. 257. his conferenda.

Λέων

Λέων ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσαυρίων.) Sub belli in sacras imagines moti tempus nuptias filii conciliatas scribit Nicephorus: *τὸν δὲ υἱὸν τοῦτον ἐφαίνετο.* De hujusmodi nuptiis vide observanda in Notis ad pag. 305.

Τὰκαττὰ τὸν ἔμπορον.) Lectio Pal. & Peyrez. inter varias habet *κ̄*. Anastasius habet *talenta tria & dimidium*.

Θεόδωρος ὁ τοῦ Μαυσαὶρ.) Hallucinatur Baronius ad annum D. 734. num. 1. scribens: *Fuisse tradunt Theodorum Episcopum Grapsorum, Cantorem cognomento dictum.* 2. Quod Theodorum hunc Mansur cum Theodoro alio Theophanis fratre confundat: 2. Quod Theodorum Grapsorum Episcopum (Grapsorum cum aliis vocis ejusdem ignaris correctius scripsisset) putet, qui *γραπτὸν* a litteris fronti inustis dicendus. *Μαυσαὶρ* autem dicitur Theodorus hic, quod cum Joanne Damasceno, cujus avus Mansur dictus est, communem sanguinis stirpem nactus fuerit: vel quod nobilitate inter gentiles præcipuus Mansuris appellationem (nobilem enim & principem familiari colloquio exponebat Abraham Ecchellensis) promeritus sit. Vide pag. 278. Verborum porro istorum *ἐχωρίσθη Θεόδωρος ὁ τοῦ Μαυσαὶρ*, &c. versioni Anastasius & Miscella præmittunt. *Anno decimo octavo Imperii Leonis Zacharias Romanus Præsul habetur.*

Pag. 274. *Τοῦτο τῷ ἐτει ἐπεσκόπευσεν.*) Annum vicesimum, ac res in eo gestas omisit Anastasius.

Ἐσφίγγων.) Anastasius *Stefan*. Miscella *Evelid*: eadem Soleimanem *Zulcimin* ubique legit.

Σκίπτρον.) Pinnulæ vexillari, vulgo *Banderole*, & clavæ ex auro vel argento Principibus in potestatis signum præferri consuetæ significandæ, dictionem *σκήπτρων* recentioribus Græcis dubiam esse in Editionis Regiæ Codinum cap. 6. nota 39. declaravi. Artifi tunc, quæ omoino nunc placet, & clavam honorariam, *messe d' honneur*, ex auctoritatibus adductis sententia interpretatur.

Τὸν τῆς ἑνὸς ἐπιτρόπων Σαλομὼν τὸν Ρωμανὸν.) Præsentis anni, qui Leonis secundus ac vicesimus est, historiam & laterculum sequens, quo Leonis 23. Iam 17. Zachariæ 6. & Anastasii CP. Episcopi decimus signoatur, Regii Codicis Librarius describere omisit: eadem in Anastasii versione legenda ex Palatino, Vaticano, & Barberino Manuscriptis excerpta, ne Lectorem offenderet lacuna, huc transtulimus. Miscella quasi Regio consentiens eadem occultat: annorum tamen dispositionem, oec non res a Leonis decimo nono ad secundum & vicesimum ita disjociat & perturbat, ut cum Græcis Codicibus, vel cum Anastasio in concordiam revocare nequeas.

Τῷ τῷ ἔτει.) Addit Anastasius, *indictione octava*, opitime: nam indictionis circulus alter cum ipsius Leonis anno primo incoeperat. de quo in Notis ad pag. 266.

Ἐν μοιρίσει μισθοῦ ἵππων.) Reddit Anastasius: *Quorum Dux erat infidians in denis millibus latrunculis*: albi *μισθώσεως*, *expeditos* interpretatur, de quo superius in Notis ad pag. 269.

Τοῦ Ἰωαννικίου.) Habet Anastasius, *a Ratleensibus*: *a Ratleensibus* Miscella. *Heraclenses* vocat Abraham Ecchellensis pag. 65. *Heraklitas* p. 238. inter Mahometi discipulos privatos sensus tenere, & sedarios haberi, & hic in sedationem versos, declarat prior loco.

Σκυμνὸς γὰρ ἀνὴρ μέγας.) Paribus verbis eum describit Nicephorus pag. 38. tempus & ejus characteres ad Theophanis mentem probat Petavius Not. pag. 82. At eon ille Theodosii statuam, sed Arcadii ad Xerolophum cecidisse testatur.

Pag. 275. *Καὶ ὑπωπτεύθη τὰ κατὰ τὸν βλαυρίτιον.*) Vertit Anastasius: *Præcepimus Administratoribus & ipsi exigent in regulam per singulos aureos nummum argenteum unum. Quo Imperator accepto adificavit muros; & ita facta est conjunctio duodi binas filiguas Administratoribus.* Quod ex Canonis mutilo est. Canonis etiam appellationem fortitur: sic poena ex Ecclesiæ disciplina; ex lege mulcta, pensum quodcumque & tributum ex Principis mandato *κατὰ τὸ ὁλοστάτιον, nummum aureum, μιλιαρήσιον, argenteum; κεντηνάριον, filiquam* refert. *τὸ γὰρ κεράτιον ἔχειν μέρος μιλιαρήσιον ἓν ἔλεγεν, ὅ ἐστι κεράτια τέσσαρα.* Nummus integer miliarisia duodecim continet, inquit Scholiastes Basilic. Eclog. 23. & Svidas, *τὸ μιλιαρήσιον, τὸ τὰ νομίσματα τὰ δώδεκα τὸν ἕνα χαρακτῆρα φέροντα ἐστὶ δώδεκα.* Siliqua, folles sunt duodecim. Clarius; folles duodecim siliquam, siliquæ duæ miliarisium, miliarisia duodecim nummum componunt. An aureus sit, & *ὁλοστάτιον*, vel argenteus dubium est. Plura de illis qui de ponderibus & mensuris: Hæc ad Theophanis & Anastasii mentem delibasse satis. Lege Peravii Commentaria in Epiphanium. Cedrenus exscripsit, *τὰς κατὰ χρόνους μιλιαρησίους ἴν.*

Τοὺς δικαιωτὰς.) *Dixeosanos* alibi exposui, *οἰκονόμους* hic interpretor, & *Collectores tributorum*, ac *vectigalium*. Leo Novella 62. *τοὺς ἐπὶ συναγωγῇ δημοσίων φόρων κεκτημένους. Δικαιωτὰς δὲ αὐτοὺς ἢ σωφρόνες ἐφώνουν καλεῖν οἱδέ. Publicorum vectigalium collectionis præpositos, quos Δικαιωτὰς vocare communis usus novit.* Addit Cedrenus, *τοὺς δικαιωτὰς ἢτοι φωσσάτους*, quo *per varias provincias distributos Quæstores* percipias.

Κατὰ Μακεδόνας ἑξ̄.) Repone *μβ̄*. A 6232. etenim mille & sexaginta duobus deductis remanent 5170. annorum numerus, a quo æra Macedonica procedit: & iterum 5170. si 1063. addideris 6233. consequeris, ac simul errorem Theophanis asserto contrarium. De computis istis duobus, & quem Theophanes observavit, Annotationum 7. ad pag. primam expositimus.

Ἡμέρας κε̄.) Corrige *κδ̄*. A Maii quippe quinto Edit. Paris. supra vicesimum, quo Leonis Imperii mentio pag. 622. post annos enumeratos complentur, diebus 25 numeratis ad Junii decimum nonum, Maio dies unum & triginta sibi vendicante, pertingis.

Ἐνε τὰ ἐτ̄.) Computus erroneus. Junii siquidem decimo octavo additis mensibus tribus, & diebus duobus, Septembris vicesimus primus a Luna reponendum *ἰϛε τὰς ϛ̄*.

Καβαλλίνας τὰ πρῶτα.) *Καβαλλίνας* uno verbo recentiores dicunt, *equinum*, quod Anastasius, *caballinum flexeus*. Hinc a moribus Caballini, quo ejus memoria conjuncta, nomen; ut ab eventu Copronymi, ut ab hæreseos studio Iconomachi. Theodericus apud Baronium A. C. 775. num. 3. *Tantopere vero sordium & impuritiæ cujusque rei odore malo delectabatur, ut animalium bruterum fœtoribus se illiniret, & eas, quæ cum ille erant, id facere jubaret: quos amabat, ob idque benigne accipiebat, quod rebus male olentibus semper delectaretur.* Subdit Baronius, *Sed risimus Glycam dum Caballinum a Cabala cluisse refert denominatum quod Caballini ejus civet dici tefferat. Sed quid commune Constantino cum Cabala, natus ipse atque educatus Constantinopoli?*

Μαλακίαις.) Mollitiei illas, parcant aures puræ, turpes equorum attrectationes interpretor: *μαλακίζειν* enim, & *μαλακίαις* fœdos corporum tactus, & pollutam Venerem hodie vocant Græci.

Ἐξεύδει ὁ μακαρίτης.) De quo superius anno Pag. 276. Leonis 22.

Ἀρτεμᾶς ὀνόματι.) Qui Nicephoro absque *Ἀρτεμᾶς ὀνόματι* Βοτὴν *τὸν Χερσολόφους.*) Βότην scribit Nicephorus. Auctor Χερσολόφους, ex pari cum Saracenis io sacras imagines odio. Christianos enim ex imaginum cultu Giaurlar. 2. *Idolorum cultores*, probrofo nomine Turcæ nuncupant.

Ἱππάρτου.) Ἱππάρτου vice, *equum miserum* vertit Anastasius: mutatorium fulpicor ex Pancirolio in Not. Imp. *Concessa evectione unus aut alter equus permitti consuetudo. Cum vero tertius veredus indulgebatur, Parhippus, aut paravereedus dicebatur.*

Ἐν τοῖς κατηχουμένοις.) Porticus superiores ad Ec- Pag. 277. clesiæ muros circumquaque exstructæ, ex quibus rem sacram fieri superne prospectat, & divinum

Officium populus audit, κατηχούμενοι sunt, loca pœnitentibus, vel Catechumenis ad Ecclesiæ limen addicta Canonis Trullani 93. recens expositor indicavit: Auctor vitæ Basilii eum vela ὑπὸ κατηχουμένου suspendi justisse referens, eadem in excelso sita, & ex eis lascivam mulierem in Diaconum altari ministrantem prospectum demisisse declarat. Plura de illis ad Codini Editionis Regiæ cap. 16. nota 30. & ad Constantini & Ire nes mantis annum sextum.

Μονάται.) Anastasio, *Monates*: Niceph. *Μονάνους Οὐλαὶ ἐξ ἐνὸς.*) Anastasius, *Hualid filius Hisan*. Auctor Miscellæ. *Eodem anno obtinuit Gizid filius Habdimelich Arabum principatum*. Ab his diversus incedit Abraham Ecchellensis in historia Saracenica de Caliphis Qmaytis. *Alvalidus*, inquit ad annum 633. qui sequens est, *Abul-habbasius filius Izzidi, filii Abd-almelechi, filii Marovani, filii Alacmi, Caliphæ inauguratus est, qua die obiit patruus ejus Hascemus*: sic ille vocat Ifamum, cujus nepotem, non filium Hualidum docet.

Αἰθιοπίας τε καὶ πολλῶν γειτόνων.) *Ὡς καὶ τὰ φύσει ὑπ᾽ αὐτὰ ἐνόπλοις ἔθνεσιν, καὶ καθ᾽ ἑαυτὰ ἰσχύει. Adeo ut sui oblita, bellum sibimet natura consilluret.*

Pag. 231. *Κρατησάντος αὐτὸ Κύρου.*) Ex cujus & successoris tempore Patriarchas Alexandrinos recensere Theophanes refpuit.

Κατὰ τὸν Μαϊουμᾶ.) Gazæorum navale, viginti stadiia a Gaza distans, ad urbem Constantiæ nomine a Constantino extructum, de quo consulendus Index.

Ἐκστατικῶς.) *Scrutatorium* agenti. Est enim ille qui in chartas, & codices acta vel rationes recensefet.

Τὸ σπάδικον τοῦ.) Hæc parentheſi inclusa, ex Codd. aliis desumpta desunt in Regio.

Μανζῶρ.) *Spurium*. Non ingredietur Manzer, hoc est de scorto natus, in Ecclesiam Domini. Deuteron. cap. 23. v. 2.

Στάσεις.) Anastasius, *flationes*. Clarius *prædia*. Porro quæ de Stephani ad Pipinum accessu ad Leonis annum octavum Theophanes adtexuit, eadem Anastasius & Miscellæ præsenti de bello civili narrationi subjungunt.

Κατὰ βορρᾶν ἐφέρη.) His Anastasius præmittit. *Stephanus Antiochenus habetur Antipes*.

Pag. 278. *Ἰζεὶδ ὁ Ἀμιζὰς.*) Unum ex his vocabulum componit Anastasius: *Bridilphus*. Insuſce. Echellensis foletur: *Quoniam vero stipendia militum diminuit cognominatus est Diminutus*, qui Theophanis *Ἀμιζὰς*. Scripserat de eodem superius: *Lazidus filius patri patrui Abudidi filii Abd-almelechi filii Marovani, filii Albucmi inauguratus est vigesimo-octavo Giumadi*, &c.

Pag. 280. *Τοῦ δὲ κλέψαντος.*) *Legumini*, posuit Anastasius. *Σημαίνων.*) Barbare, *ἀμείνων* vice.

Σὼν τῷ ἱπποπόρῳ Κυράνας Μαρκελίῳ.) Dubiam & obscuram phrasim Nicephorus elucidat: *Μαρκελίνῳ τῷ σπαθαροκανδιδάτῳ Λιγυρείας ὁ Γεωργιανὸς μισθὸν λαμβάνων παρελήλυθε τέτταρα. Marcellino vero ex dandatario comitibus Gangronorum Episcopo caput abscidit Constantinus*: Marcellinum etiam scribunt variæ Lectiones.

Βαγγαγῆν.) Anastasius, *Bagatanjo*: alias *Batango* Miscellæ, *Bagtano*: vel ut habet alia lectio *Batgango*.

Καλάβαν.) vice *καλάβαν*, sicut *ὁλοκοτίνα*, vice *ὁλοκοτίνον*, pag. 275.

Τὰ μὲν σφαγιασθέντα.) Nicephorus, *τὰ φονίσαντα τὰ λεγόμενα Παζίκαντα*.

Ep. ad Maxim.) Milinn locus ad S. Sophiam: de qua Svidas V. *Μίλιον*. Orig. CP. & Gyllius in Topog. CP.

Εἰς τὰ λεγόμενα Πλωτίνου μνήματα μετὰ τῆς βασιλικῆς τιμῆς.) Exponit Nicephorus, *τὰ Πλωτίνου* pag. 46. *καὶ αὐτὰ τὰ σώματα ἐν τοῖς λεγομένοις τοῦ φόρου τῆς Πλωτίνης, οἷς κειμένοις οἱ βασιλεῖς ἀνάρχεσθαι. αὐτοὶ γὰρ τότε τῆς ἐδίκαιον ἀμείνων αὐξησιν, ἢ τῆς ἐπὶ δεινὸν ἀντιμεταβάσεως, παλαίστατον ἐξευμενοῦντες. Cujus corpus in eum locum, quem Pelagii sepulcrum nominant, tamquam malefici cujusdam abjicient. Illuc enim & prophanorum Gentilium, & eorum, qui capitali sententia damnati essent (ego: qui sibi mortem consciverant) cadavera projiciebantur*. De illsdem iterum inferius pag. 292.

Ἐκφεύγουσιν.) Exponit Nicephorus, *ἀντὸν χρῆσθαι* Pag. 281. *καὶ σὺν τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι τὴν ἀγαίαν ἐκείνην ἴππον διεμέλλον.*

Δαχὰν.) *Dachata* pronunciat Anastasius, ut *Χαλδαῖοι*, *Chaldeus*: De quibus Ecchellensis de Arabum Genealogia.

Οἱ ἐξ Ἀρμενίας.) *karastas* inter Cafi filios memorat Ecchellensis. Hæc porrecta vertit Anastasius, ut *Thebit contra Mamum*, & *Dachata Rutenfesm* arma moviſſe ſcribat.

Καὶ οἱ Πλωτίνου τοῦ Δαμασκηνοῦ.) Hæc in reliquis Codicibus lecta: & ab Anastasio Latine redita non extant in Regio.

Ἐν Βυζαντίῳ μετῴκισεν.) Immani vastitate in Urbem & Thraciam pestilentiæ vi illata desertas civitates novis incolis frequentaturum Copronymum ex provinciis & insulis Romanæ potestati subjectis homines excivisse narrat Nicephorus pag. 41. verum pestilentiæ, quam annus sequens tulit, ſtragi reparandæ id feciſſe teſtatur. Videndus Auctor ad annum Imp. hujus 15. *Edit. Vorisf. pag. 623.*

Μονφαγέναι.) Qui hæc exponit Auctor ad præſatum annum. Notæ una ſimul luſtrandæ.

Τὸ τρισάγιον ὑμνοποιεῖται.) Quod Hymnus ter ſanctus in his verbis ab Angelis conceptus: *Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus & immortalis, miſerere nobis*: & ad Deum, qui trinus eſt, & unitate gaudet relatus, ab eis Incrementum iſtud accepit: *qui crucifixus es pro nobis, miſerere nobis*: quaſi Deus propria in ſubſtantia paſſus fuerit.

Διωμόσθη τοῦτο.) Parem ejus deſcriptionem pro- Pag. 82. fert Nicephorus pag. 40.

Ἡλίου δίδακτος τὸ ἀνατολικὸν.) Quæ anni ſuperioris nota eſt, ut quintadecima præſentis. Unquantum anno luem graſſatam cum numeroſa ſtrage, paulatim deſiſſe narrat Nicephorus.

Φωτογείων τὸν πολλοῖς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ πόνον.) *Πλοιηθὲν ἐξεστράτευσε τῷ Λέοντι ἐπὶ Σάρακας, καὶ φυσικαῖς νόσοις, τῷ ἔθνει αὐτοῦ, ἐς ξένους τοῦ σωφρονεῖν.*

Τοῦ τετρακτύλου.) Ut *πανδέλια clitellæ* ſunt, ita *τετρακτύλου* machinam quatuor animalium in quadrum diſpoſitorum clitellas conjungentem expono. *στερεακτύλους σανίδας, ἀφέρει in quadrum diſpoſitas* dicunt variæ Lectiones, de quibus Nicephorus: *διὰ μηχανῆς ἐκ τοῦ στερεοῦ κατεσκεύαζον, ἀπωρύμενα, τοῖς σχοίνοις ζώοις συνῆθες ἐπιφορτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ μέγα σι χωρίον ἀκουμισοῦσι τὸ μηχάνημα, οὗτοι τε τὰ πλοῖα ἐξ ἀκατιωτῶν ἀκεφοῦ, κ᾽ οἱ ἀπ᾽ ἐνεγκαν, ὑποζεύξαντες. Atque ea postrema recludebat &c. ut quasdam machinas conficerent, ac jumentis imponerent. Horum dorso inſtructi afferibus, poſquam ad locum quemdam capacem ac veſtum pervenerant, laxata machina, ita plerique cadavera sine more, ac temere congerebant*. Ita interpres. Reddo ego. Atque eo poſtremo res adducta eſt, ut juſtis perſolvendis deputati machinas arte præparatas conficerent, & afferibus farcinariorum animantibus dorſo inſtratis, in amplum & vaſtum ſpatium machinam protenderent, ita plerique cadavera ſine more ac temere efferenda congererent. Porro *σκυμπουλίων ζῴου*, quod hic *σκυμπουλιωνος ζῴου*, *jumentum clitella adornatum* recentiores intelligunt. Hujus anni reliqua pene ad verbum Nicephorus exprimit. Cæterum *τὸ ἐντεῦθεν* barbaræ Græciæ vocabulum nullus non agnoſcit.

Χομασηνῶται, καὶ Μαυροβόροι.) *Chorasſe* Orientalem urbem memorat Symeon Sethi apud Ortelium in Lexico V. *Turana*. Maurophori Tartari ſunt Perſis vicini, quondam Scythæ Melanchlavi: quæ vox idem ſignificat, quod *μαυροφόροι*, hoc eſt, *μελανοφόροι*, *nigris veſtibus indutí*, *μαῦρος* enim *τὸ μέλαν* ſcribunt recentiores. Leunclavius in priore Onomaſtico.

Τὸ κεχρυσωμ. τέιχον τὸ Ὁπλιτ.) Palatium cum Peyrez. legit τὸ Μάδι. Miscella, Μαδιτὰ, Anastasius corrector, Humaja. Abraham Ecchellensis in historia Saracenica, ubi de Caliphis Omaytis pag. 70. *Hic est ultimus* (de Maruam, quem Marovanum appellat) *Caliphorum familiæ Omiadæ, qui fuerunt quatuordecim, quorum primus fuit Maavia, filius Abi Sophiani: & iste ultimus.* Reponendum itaque τῶν Ὀμμιάδ.

Τῶν Καισόνων.) A Caiso, cujus extat memoria superius ad p. 281. Ecchell. pariter pag. 157. & 158.

Τὸ Βδουλλαὲρ.) Abu-habbasum vocat Ecchellensis, cujus historia de Caliphis Habbasidis consulenda.

Pag. 274. Τὸν Μαυὰ.) Varie Lectiones Ιαυὲμ μάτι.

Τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλὶμ, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλὶμ.) Clarius Peyrez. Codex legit tantummodo τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλὶ.

Τῷ δὲ πέ. τοῦ Ἰσσακίου μόνῳ.) Leonis ortum post Saracenicos tumultus, & victorias in eos urbesque anno superiore recuperatas locat Nicephorus. μετὰ ταῦτα τίκτεται τῷ βασιλεῖ υἱὸς. Moxque de terræ motu subjungit. σεισμὸς τε καὶ ἐν Σικελίᾳ συμοὶς μεγίστη τε.

Μετετέθη δὲ αὐτὸ μετὰ ἔτ.) Idem τοῦτο κατασήσασθαι, ὡς ἐτὶ σπουδὴν ἔτ.

Ἐφυσᾶτο δὲ οἱ αὐτοῖ δυσκόμιστοι.) Ille totidem verbis. ἦδη δὲ τινες ἔφασαν τῶν γῆθ διὰ σκόπελος ὑπὸ σμικροῦ δίου βίδλιον ὑπέρ ἀνεβλέπουσι. Fabulæ portentum.

Ζωὴν κεκλικὼς.) Idem ηρέμον δὲ ἔκαιρ.

Pag. 281. Τῷ δ' ἐχομένῳ χρόνῳ.) In annum succedentem Leonis coronam remittit Nicephorus. μετὰ δὲ τοῦτο τέτρι Κωνσταντῖνος τὸν υἱὸν Λέοντα τὸν βασιλέα. Quare vice ἐχομένῳ χρόνῳ, quem scriptum cunctis in Codicibus invenio, malleem τρί, ἐχρόνῳ habitui, quo inductio quarta numerandæ Cyclantini anno 10. prout decimo tertio septima recensetur pag. 285.

Χαλκηδόνι.) Non una urbs Chalcis, neque provincia Chalcidica una est. Hæc Syriæ a Ptolemæo & Strabone adscribitur. De reliquis Ortelius.

Καισονεῖ.) Supra Καίσονος.

Καὶ τῇ αὐτοῦ χρόνῳ.) Leonem Imperii corona redimitum nuper memoraninus verbis hæc alia subnectit Nicephorus. καὶ ἐδόξε τῷ Σαρακηνῶν ἐκστρατεύειν, καὶ χειμάσαι τῷ τῶν Μαρωνιτῶν τόπῳ τοῦτο πολεμίᾳ ὄντι. Tempore conjungit quæ annis duobus apud Theophanem disjunctantur.

Σιλεντίαι.) Adlocutiones ad proceres, & ad populum esse *Silentia*, habes cum hic, tum sup. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Κωνσταντίνου. Eidem Nicephoro scripta pag. 43.

Pag. 286. Ἦν δὲ Ἀβδελαζὶς ἀδελφὸς αὐτοῦ.) *Abu-glafar Abdalla* vocat Ecchellensis. Anastasius, *Hobdilla*.

Σκαλᾶν καὶ Ἀντιοχέα.) Fidei defertores, & μαγιφόνα. Ut Sclavini defecerint habet supra pag.

Pag. 287. Ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σύρων.) Hæc per αὐτόπλεξιν clarius exposita superius ad Caprorum istius annum quintum.

Ἐξ ὧν ἐτελεύτων ἡ αἰρετὶς ἀφ' Παυλικιανῶν.) Isti loco memorato Syri Monophysitæ dicti. de illis Canon Nicænus 19. In quem Balsamon. Παυλικιανοὶ λέγονται οἱ Παυλικιανῆς. *Paulicianæ sunt Paulicianæ.* Infra, τινὲς δὲ ἀφ' Παυλικιανῶν ἐρέτους, τίνες εἰσὶ; *De Paulicianis quæstum est quinam essent*, Subdit: *Et alii quidem alia dixerunt. Ego autem in diversis libris inveni, quod Manichæi Paulicianismi dicti sunt a quodam Paulo Samosatenæ multeris Manichææ filio, cui nomen erat Callinice. Samosatenus autem nominatus est, ut qui Samosatenorum Episcopus fuerit. Is prædicavit unum esse Deum, qui & Pater, & Filius, & Spiritus sanctus esse dictus. Unus enim, inquit, est Deus: & Filius ipsius in ipso, quemadmodum in homine ratio, vel sermo*, &c.

Πάκτα.) Non fœdus, sed ex fœdere into *pactum pecuniam*, & annuum tributum Nicephorus, φόρον. Ita Auctor plerisque aliis locis. Vide de Notam sequentem.

Διὰ τὰ κτισθέντα κακὰ.) Nicephorus pag. 43. τακτικὰ κτίσεις Κωνσταντῖνος, ἤδη δομίδια τὴν Θρᾴκη πολέμησε· ἐν οἷς αἰχμάλωτα Σύρους τοὺς Ἀρμενίους, ἐς

In Theophan. Notæ.

ἔκτι Μελιτηνῶν πόλιν, ἣ Θεοδοσίου πόλις μετωνόμας, παρῴκει, τὰ πέτρα χείρας αὐτοῖς κτίσαντος βλοτῶν δυσμάτων· ταῦτα τοίνυν οἱ Βυζάντιοι, οἷς ἐτοιμάζοντο διασώζειν, φόρους ἔγουν περὶ βασιλικὰ ἐτέχθησαν. Exin cum Imperatore congressos adverso marte in fugam conjectos fociorum pluribus defideratis in patriam recessisse, Theophani in contrarium opposita scripsit.

Ἐπορεύοντο δὲ τὰ ἀφ' ἑκκλησιῶν κεκτημένα.) Prima rei fisco vindicandæ actio apud Saracenos, impressum Principis est sigillum. Rem ipsam fisco adjudicatam quandoque etiam significat. τὰ τοιαῦτα πρᾶσσει exemplo fit. ἐπορεύοντο τὰ ἀφ' ἑκκλησιῶν κεκτημένα· χρῆσθαι. *Ecclesiarum sacratia* (Sacriltias) *sui juris fecit.* Qui Turcicos mores norunt, quid τὸ βουλλωτὸν. *Edit. Paris. sigillo bullave signare* referat, notum habent: etiam Christianus Coprony mus exequitur pag. 624. pag. 293.

Τῶν Βήρ'σων.) Berrhœa hæc Syriæ est, a Chalcide haud diffita, prout fert textus. Hodie *Alepum*.

Δωδεκάτῃ ἔξ.) *Sexdecim* scripserunt Anastasius & Miscella.

Τῷ μὲν πλέον τοῦ Παχωνίου.) De vago Pafchate superius. Pag. 281.

Μετετέθη δὲ κάρα τὸ ἁγίου.) Hæc fecunda Baptistæ capitis inventio & translatio. Prima fiquidem, quam Græci memorent, e Palæstina per manus varias ad Spelæum obfervatur. E Spelæo Monasterio, quo urna tellure condita latebat, Emesam in templum Baptistæ uomini dicatum fecundo translatum: Emesa denique & Comanis CP. deportatum. Primam una cum fecunda translationem Græci, teste Genebrardi breviffimo Menologio Februarii die 24. poltremam Maii 25. celebrant. Menæum utroque die legendum, diterriffimum de Prodromi capite tractatum C. V. Caroli du Frefne Ambianenfis præfolantibus.

Κατέβασεν.) *Conflituerunt* fub altari ad Romanarum inftar exposo: ἐτιθέσαν quippe legitur: ideoque fub terra calce lapidibus ædificio revincta, quod Iconomachorum temporibus ex pag. 294. etiam facræ reliquiæ fœviffimam paterentur perfecutionem. Translationis tertiæ officium Maii 25. caput urna repofitum terræque operatum tunc demum in locum erutum, & ornatum argento, frequentibus modulis decantat: Alias quid hæc κατέβασεν, quæ Anaftafio *defcenfus*, mihi ignota.

Μέχρι τοῦ σήμερον.) Ad Theophanis adhuc tempora, quo translatio eadem peracta, fi fides coætaneo non denegatur Hiftorico. Auctor Menæi translationem iftam ad Valentiniani Junioris ætatem revocantis deceptus eft.

Ἐς τὸν λαὸν τὸν σκάλα.) In templum Mechæ.

Ὀνόματα ξ'.) Ut nomine dignofcitur perfona, ita vox ὄνομα, vel ὀνόματοι, *perfonam* refert. Hinc recentioribus ufitata dicendi genera ἕξικα ὀνόματοι, *decem perfonæ*: τόσα εἶδε ὀνόματα, *quot vidiffi perfonas?*

Καισόνται.) Qui nuper Caifni dicti pag. 83. de quibus plura in variis lectionibus.

Πιστίσαι.) Ut in profundum, ita in cœnum ftupri mulierem demergere. Anaftafius, *In pelagus jacere* expofuit.

Pag. 289. Οὐὸν τὸν Θεστίμιος.) Ex pofteris Phatimæ Mahometi filiæ non ignobilis dux: de Phatemitis Conftantinus Porphyrogenneta de Adm. Imperii cap. 15.

Τὸ ἀνὸ αὐρὲς κατεμφύτευ.) Anaftafius interpretatur, *Ad fe in hæc devenere*. Magis proprie & verius. *Per feriem filiis partum loco fubftitutis derivare*. Nicephori igitur lectio omnino vitiofa eft. τὸ μὲν ἐκ Πέρσες τῶν παρῶν φῶν ἐν αὐτοῖς κεκτημένες κτίνουσιν. *Xerxefibus, quorum in dominatu erant, interfecit*. Repone, τὸν μὲν ἐκ παρὲς Ἀμμὲς. *Legitimis hæredibus fucceffionis ordine dominatum adepti*, &c.

Τελεσζῶν.) Nicephorus Τελεσσὼ vocat.

Σκαλᾶσιν δὲ πολλῶν ἐκφυγόντων.) Ἀχρὶ καὶ οἱ αἰφνίδιον ἐκτὸς καὶ ἔβδομήκοντα χιλιάδες. *Quorum numerus ad*

octo & duocenta millia pervenisse dicitur · Nicephorus. Εἰς τὸν Ἀρτεμᾶν. Πρὸς τὸν ποταμὸν, ὃς Ἀρτεμᾶς καλεῖται. Idem.

Ἐκ τῶν ἱερῶν χρονικῶν.) E quibus odingentæ hippagogæ. Nicephorus. Barb. Codex legit ὠχρονικῶν.

Τῆς ϛ'. ἰνδικτιῶνος.) Concinit Nicephorus. τῷ τε κατ' ἐνιαυτὸν καὶ τῷ φωτὶ τῶν ἰνδικτιῶν.

Pag. 390. Ἀπὸ ὥρας ε'.) Ab exorto sole. Παγωνὶν.) Nicephorus, Βαϊανὶν.

Βαρσοδὰν.) Barb. Βαρσαδὰν. qui forsan pag. 363. Βάρσανον. Barsæus apud Anastasium.

Θεοδώρου Πατριάρχου Ἀντιοχείας.) Patriarcham nomine Theodorum ante annos sex in exilium ejectum legimus. An ita Sedi restitutus, ut hoc anno Cosmam anathemate percutere potuerit?

Μαδνῖαι.) Ita Nicephorus. Anastasius, *Mediam*. Miscellæ, *Mæsia*, vel *Mysia* placet.

Τῆς β'. ἰνδικτιῶνος.) Τῆς β'. ἰνδικτιῶνος legendum: vel hæc in annum tertium differenda. MS. quippe Codices Pal. & Peyrea. consonant cum Regio. Barberinum correcte & dilucide τῆς δ' ἰνδικτιῶνος exhibet, cui Anastasius & Miscella consentiunt.

Ἐξωσαν τὸν πόλον.) Τὸν ἀκρόπολιν cum Nicephoro lubentior lego. Mangana quippe machinarum condendarum locus, & Armamentarium ab Acropoli non longe distabat. Orig. CP. de portentose hujus glaciei tempore. Nicephorus post Constantini in Bulgaros irruptionem primam anno ejusdem quinto supra decimum eam accidisse narrans, a Theophanis calculo longe se dissidere testatur.

Pag. 391. Ἀείρει ἐκ τοῦ ὕφους πόντιον.) Ante Anastasii Patriarchæ mortem anno Coprorymi 13. relatum simile portentum, tantum idem non intelligar, accidisse narrat Nicephorus pag. 43.

Pag. 392. Μελανὸν τοῦ χιονὸς.) Pal. qua arte id fuerit attentatum ex paulo, & una correcte legit μᾶλλ ἐφ' ὅσῳ χιονὸν.

Κύρρι.) Κύβρ, Κύρρι, & Κύρρα, vice Κύρρα. Adi Meursium de hujusmodi constitutus.

Βουλεῶν.) Bulgarorum Duces, & Optimates Βουλεῖτε.

Σίδηρον ὀρυκτὸν.) Anastasius, *Severorum principem*. Verum accusandi casum & proprium nomen demonstrant MS. cuncta.

Σκαμάρες ἤτοι Σκαμάρον.) Scmares etiam Latinis Bulgarorum prædones vocari docet Eugippius in vita Severini cap. 20. *Ipse quamvis ipsi fluentia præterveans latrones properanter insequitur, quos vulgus Scamares appellabat*. Menander de Legat. τῆς Ἀβάρων πανουργίαν, ἐφ' ᾗ τὰ σαύρα ἀνάρχοντα, οἱ Σκαμάρες, ἐζηκόντα ὁπλιτῶν ἐφεῖτο· ἐπὶ τοῦτον ἐκπεσόντα τοῦτον, ἢ ἀγόρασε, καὶ ἀνεσκόλοπισε. *Advallus fudere intra domum remeantibus, Scamares vulgo nuncupati equos, pecunias, & farcinas positis infidiis rapuerunt*. Meursius.

Ἐντῷ Μολῳ.) *Molem* arte vel natura ad maritimorum aliquem eiusdendum, & alti navium ductus infringendos paratam, μόλον Græcis recentioribus vocatam diximus superius.

Ἀνέτως ζώντα.) An vivum hominem fecare sit necessarium, & liceat: inquirit Regiorum Professorum doctrina magis & merito quam ætate Decanus Joannes Riolanus Anthropographiæ, sive Anatomicorum lib. 1. cap. 10. quo velut superioribus capitibus Anatomes antiquitatem, ortum & progressum describit.

Ἀπὸ τῆ φραγμοῦ.) Ita Stephani vitæ Auctor apud Surium 28. Novemb. Nicephorus τῆ βασιλικῆ αὐρουσῆ σκευῆ ἐνεβδύλων. *E Regia irruentes*.

Ἐκ τῆ Πελοπ/νήσου.) Ad Cynegium corpora violenta morte extinctorum τῆ βυθισθέντων prius raptata, de quibus ad pag. 201. in Pelagii foveam una cum Gentilium & Saracenorum cadaveribus postmodum projecta, ut superius pag. 281. ex præsenti Nicephori loco declaravimus. Concors accedit Auctor vitæ Stephani Junioris Protomartyris, & sacrarum imaginum defensoris Antefignani, prophana Pelagii sepulchra unde conflictura vel dicta sint exponens. *Martyrii cadaver*, inquit, *trahentes, in Ethnicorum reorum foveam projicient: ubi prius quidem divi Pelagii martyrii templum erat, verum postea vetustate labefactatum Impius Imperator everterat, atque in sepulchra redegerat, ac Pelagii Sepulchrorum nuncupavit, τὰ τῆ Πελαγίε μνημεῖα*) *adeo ut tunc quoque locum illud haberet*: Cum iniquis vir justus deputatus est.

Pag. 393. Ἐντῆ Ἐμμελίτῃ.) Nicephorus perample historiam hanc perfequutus: *ἐν οἰκείᾳ γυναικὶ γαμετῇ*.

Στεφανίτῳ κατὰ Μοσχεῖ.) Coronæ a sponsis accepæ nuptiis & conjugio nomen στεφανώματος honoris plenum dedere, & ut στέφανοι & γάμοι promiscue acciperentur, effecere. In fœminæ amplexus & facrilegum conjugium irruisse Monachum (is enim Patriarcha Iconomachus prius fuerat) Auctorem pudebat dicere. Corollis subjectam nuptialibus, & Στεφανίτῳ visum publicasse contentus, sceius aita mente perpendere concessit: prout ineertus Auctor pag. 441. Commune facinus defcripsit Nicephorus pag. 46. τὸ σεμνὸν μυστικώτατον τέλεσμα, γαμικὸν στέφανον κατὰ κατὰ κεκοσμημένον ἐνδύμασι καὶ ὁμιλίαις κατεδέχετο, & τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπικαθέστο σκοτεινόν. *Ejurata profeffione, ac religioso illo cultu depofito, ex attonfu in comatos mutati fant, atque ad Lascivum fpectem tradudti, & etiam capillati fant, & earum fe conubernitis illigarunt*. Recolenda superius annotata ad pag. 169. & 189. quibus attefiatur pag. fequens 298.

Καὶ χρόνῳ μετακαμβάσεως.) Monachis Græcis ad Epifcopalem dignitatem evectis, segrotis quoque ac peregrinantibus carnes comedere nufquam licuit. Cyrilli Calvinolatræ ante annos aliquot exauctorati, & ob impia facinora Sultani jussu relicti præfocati, Monachalis jejunii delibatis carnibus violatio, ut hominem nefarium leve decurtandum, & in exilium ablegandum, plebs Chriftiana, & Clericorum Synodus posceret, potiffima causa exiitit.

Κληρικῶν αἰτήσεσι.) Perpendendus Canon vicefimus quartus Trullanæ Synodi.

Γράψει ἐπιστολὴν.) Δικτυωτὴν ἐπιστολὴν. Nicephorus. Ἐκκλίνουσι, ἐφ' ἑτέρωσι τὸ χεῖρα τῆ μονοχῶν) Idem pag. 46.

Pag. 393. Κωνσταντίου Παγέλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ βράνα) Idem. τούτου δ' ἦν Ἀντίοχος μέν ὁ τῆς ἐκκλησίας ἀφηγούμενος τοῦ ἐν ὁσιομάρτυσι αὐτῇ ζβδομήκοντα· Ἰωάννης δὲ ὁ βράνα τὰ ἐξῆς οἱ τοῦ τὸν ἐπὶ Θεοῦ κλῆσιν ἐκλέξει. *Et ille Anticoni Magister memoriæ, de rebus publicis referre jubtus: quem Magistratum Logothetam cursus appellare solent*.

Σπαθάριος τῆ τῶν Βαιβὶ.) *Beteri*, qui supra Σκαμπῶρον scripsit, *fatelles*: Patricii nimque, & provinciarum Rectores Spatharios habuisse, velut Belisarius sub Justiniano, legimus. Qui sequitur Χοιροβοσκὸς τῆ τῶν Πατρικίων ἡμέρων Σπαθάριος exemplo est.

Καπιδάτου.) Spatharii adjuncta Candidatorum fchola: ex quo nonnulli, tum apud Auctorem, tum in jure Græco-Romano Σπαθαριοκανδιδάτου. Nicephorus pag. 47. exponit ἀπαιδεύτους, καὶ δορυφόρους. ut Spatharios Svidas vocat σωματοφύλακας.

Τὰς αὐτὰς ἐπιστολὰς.) Crudelibus geftis iftiusmodi Coprorymi enarratis, subnectit Nicephorus. ταῦτα δὲ πάντα ἐφράσαντο τῆ τῶν Αὐγούστων μῖσος τῆ φωτὸς ἰνδικτιῶνος.

Παδόμαγνα.) Anastasius *Podopagure*.

Ἐβδόμῳ τοῦ Πατριάρχου.) Fili loribus hinc, liminibus illinc affixi extremis, & regium figillum hodie impreffertint Turcæ, domo quemquam exire, vel in eam panetrare prohibent. In eos mos iste a Græcis derivatus. Patriarchum itaque figillo munitum Conftantinum Patriarcham omni ingreffu arcebat. ἐσφράγισε τὰ τῆ ἐκκλησιῆ κτήματα, legimus superius pag. 237.

Pag. 394. Σταυροὶ τῆ ἐκκλησιῶν.) Ut apparentes in Ecclefiis cruces Saraceni dejiciant, vide Turcogræciæ pagg. 168. & 269.

Ἐντῆ Ἰμερῖ.) Miscella, *in Iberia*. Corrupte. Cer-

Edit. Paris. pag. 635.

tior & senior Nicephor. Διὰ τοῦτον ἐξέχυσεν ἐν τῷ Ἱερεῖ, ἤτοι καλαύκῃ βασιλικῇ τὰ κεῖσε κατοπτρα ἀφὶ ἑνὸς ἕνεκεν τοῦ Βυζαντίου κτησίου. *Statim in Hieriam relegatur. Est hoc Imperatoris palatium e regione CP ad subsolanum positum.* A Justiniano condituni, & a Justino consummatum, & ab Heræ Junonis prius ibi cultæ nomine Ἡραιον dictum referunt Orig. CP. Distingue porro Ἡραιον ἀπὸ τοῦ Ἱερεῖ. Hiera ad Propontidis fauces & mare superius: Hieria ad Urbem sita.

Ἐπὶ τῆς Προποντίδος.) Principus, Præconesus, Panormus, Prote, Daphnusia, Hera, Platea, Oxea, & aliæ; Propontidis & Cyziceni sinus ad CP. insulæ.

Ἀβδηλὰ Ἰσμαὴλ.) Anastasius: *Abdelas Ibinali.* Clarius Miscella: *Abdelas filius Ali.*

Καὶ ἀγνωστὸν Πατζιμάχῃ.) Addit uterque, *Turcifico.*

Ὁ αὐτὸς Σελεύκου.) Utrum peregrinæ & exteræ gentis Sclavinorum hominem, vel libertum intelligat, (σκλάβος enim captivus est, & servus recentioribus Græcis) mihi non constat.

Τοῦ Ἀλεξίου.) Codicum omnium una est lectio. Anastasius & Miscella invitis literis habent, *ab Avaribus*: atque ita Ἀβάρου legendum cum Nicephoro scribente, ὑπὸ Ἀβάρων ἐπὶ τῆς Ἡρακλείας χρόνων κατοπτρίσηται.

Pag. 235. Χαράσσει.) Anastasius *Limitores*. τῷ χαράκι apud recentiores *calce dealbare* est: & χαρὰξ limitor ejusmodi.

Ὀρμακοχίον.) Tegularum testarumque fragmenta minutim contusa calceque delibuta cementum efficiunt solidissimum, & vix aqua penetrandum. Illud est ὄρμακον. Qui præparat, tundit, miscet, linit, ὀρμάσσει, vel ὀρμακίσει magis barbare dici audiius. Reliqua Nicephorus.

Ἐν τῇ σολαῖ.) Q. in variis modis Græcus Soleas scribatur, in Ecclesiasticis expositum. Hic præter literas, genus quoque matar. Soleas porro ad sacri Tribunalis scpta gradus est transversum Ecclesiam occupans; ac si in extrema Ecclesiarum navi præ altaris & sacri scpti fariibus gradus, quo in eum ascendere nas, occarreret. Is est Diaconorum & Lectorum sedes, & ex eo cum jam e Solio (ex quo sacra appellatio) sacra Communio & Christi Regis corpus in populum distribuitur. In eo stans Constantinus, tam pium in eius opprobrii, pœnarum que sibi inde rarum spectaculum Christianæ plebi exhibuit. Anastasius, *in Ecclesiæ gremio.*

Ἐν τῷ σωβιάτορι.) Sedem Episcopi in Ecclesia editiorem, ex qua populum omnem in Ecclesia prospectat, & a dextris sinistrisque Sacerdotes sibet assessores, σωβιάτορ existima. Euchologium. *Confessionem* paluit Anastasius.

Ἀκατίων κυττῶν κινεῖν.) Æditio fuisse casulam sacerdotalem, vel faccum Patriarchalem, conciliantis opprobrio brevissimam. Ea enim est ἀμικτώτατος, id est ἀπὸ μικτιλῶν; manicis, ut totum imprimis cursus, caret. κυττὸς, non *Contam* modo, sed *brevi* quoque rescondere lege apud Meursium. De Sacco vide Euchologica.

Ἔλε σὺ σάμε.) Anastasius, & Miscella. *Ad confistorium.* Optime. Circi tamen intellige metam & locum, quo equi cursuque peracto cursu *consistunt.* Hinc recentius verbum σκαστᾶ, & σκαστίζω, *sto, consisto, exposta.* σκάσει leges apud Meursium *statione* manda inepte interpretante n.

Pag. 236. Οἷς δέδωκε τὸν ἅγιον κλυμβδῶνα.) Filius Coprony mi tres baptismi aquis lustraverat Constantinus, & ultis susceperat.

Edit. Paris. pag. 626. Τυφωνικὸν.) Vice τυφῶν, vel τυφώνιον, *accessum* ita χειμῶνα dicunt, vice χειμὼν proferunt.

Ἀμωμάνδρου.) Ἀκακίου τινὸς, cujus vivi vel mortui nomen inter preces Ecclesiæ non effertur ex Dionysiis.

Pag. 237. Βυκολέων τοῦ ἁγίου Λαζάρου.) Stephani foclus est Macarius iste, & ejusdem habitationis ad Dimatrym confors. Relege Copronymi annum 25.

Ἐσπάνιος δὲ ἐδυνήσαμ.) Eadem Nicephorus ad hiſtoriæ calcem.

Τὰ μικρὰ Σκηρέτου.) Secreta duo, majus & minus in Patriarchio fuisse præsens locus declarat: fuse relatis auctoritatibus exponit Meursius, & aperte memorat Nicephorus Secretorum τό, τὰ μικρὰ δύναμαι, καὶ τὸ μέγα. Secreta judiciis ferendis, & archivis servandis erecta commonstrant Eusebius lib. 7. hiſt. Eccl. cap. 30. σκηρέτου δ, ὥσπερ ἐν κόσμῳ ἀρχοντές τινες, καὶ ὑποκεῖται. *Secretum, velut mundi Magistratus, habuit & nominavit* Paulus Samosatenus. Nicetas in Alexio Manuelis F. Σκαμβοσινὸν ὄρυσσε, juris dicundi thronum appellans: Balsamo de Charophylacis & Prorecclesi meditatione. Vocat Nicephorus ἱερεῖσιον τῷ παντὸν τέκνων, ἢ Ῥωμαϊκὸς Σκηρέτε κελεύει. Processibus domos deputatas, Secreta Romanis appellari scribitas: quod, ut reor, Patriarcha jus dicturus ad ea cum assessoribus conveniret, & *procederet*. πρόεσσιν enim, sive πρόοδον barbaram Græcorum vocem a Latinis acceptam, *confilium* referre alibi declaratum est.

Διὰ μεσαίου.) *Ex musivo*, inquit Anastasius. Nicephorus ἐξ ὑφάσμων χρυσῶν. *Opere textilato auteo*, cujus plerique pars auro radiaret.

Ἐξ ἀλογραφίας.) Anastasium Γραπτοῖς ἐγκαυστικοῖς legisse suspicor. Scripsit enim, *Imagines magni Secreti, quæ sculptæ erant, in ligno depositi.* Ut enim τορνᾶν, *torno, sculpo, circumago*: ita τρίτειν, *tereto* significat: atque ideo Τρυτανεῖ, ac τριβεδικὸς in senatum eumdem possunt incidere. Sculpturas hujusmodi, quas e ligno dimidiatas intelligo, κατὰ χυτοῦ ὕλην, *e cera liquefacta fusaque* ad parietes fixas indicat Nicephorus: τῶν ζωγράφων, ἢ τὸ Σκηρέτου confundit Turcogræcia non uno loco.

Ὁ τρίχωτος.) Mongamiam probant, fecundas nuptias tolerant, tertias velut incontinentiæ nota labefactatas vix admittunt Græci: nec has tamen, vel istas absque præmitentiæ multa concedunt inirl. Inustas in secundis & tertiis pœnitentiæ notas, præcisque intemperantiæ crimen depulsuras, vide in Euchologio Officiis de sponsorum corona: Nuptiarum hujusmodi jus omne enucleat, quartarum vero penitus abrogat Arcadius de Concordia utriusque Ecclesiæ lib. 7. de harum prohibendarum ratione Ibidem. Pag. 198.

Ἰσάκιος τῷ Ἀγγέλου.) Nicephorus τὸν ἐξάδελφον ἑαυτοῦ, τὸν τῶν Ἀγγελικῶν μάλιστα, τὸν ἀγὼν σπάδωνα, τοῦτον Κωνσταντῖνος τῶν ἐκτὸς γωνιῶν Εὐδοκίας Αὐξουτίσσης

Τὰ Πετριδίχου καλούμενα δίκτυα.) Abique Ecclesiæ benedictione dignitas nulla Græcis aufpicato conceditur. Euchologium.

Τὰ Καισαρίου περιπόδια.) Pileos & coronas Cæsareæ dignitatis insignia: de quibus Codinus. Anastasius *Galeas* scripsit: verum hæc a pileis & coronis longe differe. Icane Nobilissimus, qui inferior, corona; Cæsar, qui præest, *galea gliea* demiretur ὁ σπαθοκάλαυκα igitur ista ad superatoris stemmata accedentia, eorumque formam v de in hujus sæculi principum imaginibus apud Baronium, & Gretserum opuscuiis de Cruce expressis.

Καὶ ἕτερ σφενδόν.) Cinsulum recenter institutum more populo spectandos fellis cruuli vestros, congiariumque simul in plebem dederunt: quod Nicephorus dixit. τὸν δὲ βασιλικὸν σφενδὸν καὶ τὸ κίνδυ εἰπεῖ τῶν κεδονικῶν ἐκκλησιῶν γενομένοι, ὑπατεύων ἐνιαύσιον, καὶ τοῖς σκηρικοῖς χαίρωσι δίσμασι.

Τρομίσια.) *Tremisses*, denarii quatuor, assis, sive solidi pars tertia, quasi ter missus, id est expositus. Gregorius lib. 9. epist. 29. *Ita ut quidam eorum ad singulos tremisses, quidam ad binos, quidam ad singulos solidos, vel, si vilium fuerit, amplius admittantur.* Ex his quanti pendat semissis liquet. Jejunius de istis Mariana cap. 22. de ponderibus & mensuris:

Πολύωπος ἀσπὶς ἐνοχλίζουσι.) Servilis nota.

Κάμωρον.) Sedes 46. CP. throno subjecta. Notitia Episcoporum Orientis Codino adjuncta.

Τῷ δὲ πρώτῳ τοῦ Κωνσταντίου.) Nicephorus. ἐγέλασε τὸν ἐδελεκτὸν ἀγρτας Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Λάσκρα γωνιῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος Εἰρήνῃ καὶ τῷ Δεκεμβρίῳ μῆνι σφρα τὰ σεβαστὰ Αὐγούστου, καὶ τῷ υἱῷ Δέξας ἢ γωνιὰ ὑπατεύσῃ. Ad

hunc itaque annum historiam perduxit Nicephorus. Sibi ipsi testis deinceps erit Theophanes.

Τῶν ἐπὶ γωνιᾶς φρύνων.) Quis Imperatricis ac novæ sponsæ in Urbem comitatus, & ingressus. & ut a præstantioris dignitatis fœminis excipienda & deducenda præcipit & describit Codinus de Officiis Aulæ CP. cap. ult.

Ἐκδρομὰς τοῦ λόγου.) Nigra videlicet Monachali, a qua illi *μελανηφορωμένοι*, & *μαυροφόροι* nuncupati, rejecta: & candida lætitiæ pronuba accepta.

Ἀπομεῖναι Κωνσταντίνου ζώντος ἐπὶ Κωνσταντίνου θανόντος. Puero patris aut avi nomen ne imponant, Græcos impedit superstitio. Ut enim, ajunt, patrem aut avum nomine refert, ita personam repræsentat, & in ejus locum substituitur. Patrem itaque quantocyus morituram designat, & ei successorem se adventuræ profitetur. Rem igitur insolitam, vel omissis infausti Theophanes observans, scripsit - *ἀπομεῖναι Κωνσταντίνου ζώντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.*

Τῶν Βικελαρίων.) Bucellarii, ait Svidas, Gallo-græci nominantur, & eorum regio Gallo-græcia: unde hi equites erant expediti. Constantinus Porphyrogenneta de Thematibus inter Isauriam, & Cappadociam Bucellarium locat. Describens enim *στρατιὰν*, Habet, inquit, a sinistra partes quasdam Buccellarii, & initium Cappadociæ; ad dextram autem Isauriam. Unde vero locus Buccellavium fit vocatus, idem infra aperit Thematæ sexto. Thema, inquit, Buccellariorum non a loco aliquo appellationem accepit, neque a genere aliquo quæ ita vocaretur, sed quod militum assectæ essent, & commeatum veherent. Buccellarius enim Latina lingua vocatur is, qui rei panariæ curam gerit, ut milites expediti, & ab omni onere liberi ad bellum essent. Buccellus enim vocatur torta panis circularem figuram in medio vacuam præ se ferens. Cellarius autem custos panis: proprio vero & Græcanico nomine hi Maryandeni vocantur: sunt enim Galatæ cognominati. Horum Græca profert Ryzalitus Pancirollus de illibem cap. 47. Not. Imp. Orient.

Κολλάβι.) *Catulum*. Ipsique patrique Lachanodracon nomine *ἐνσαύριον*.

Κοντζὶ ἀκινδύνου.) *Digitis decurtatum*. Vide nominum improbitatem.

Εἰς φυλακτήριον.) *In sacrum amuletum*, & sui custodiam.

Pag. 251. *Ἀγουβὰλ Βερμὲρ.* Anastasius uno verbo *Alphadalbadinar*.

Τῷ δὲ Ὀκτωβρίῳ μηνὶ ιε'. ἰνδικτιῶνος.) Ex anno superiore sub hoc latercului sequentium gestorum *μετάθεσιν* factum rationes tres sunt ipsi nonnihil dilucidæ fuadent. 1. Indictionis duodecimæ facta jam memoria, undecimam MSS. in omnibus exstantem sequi non patitur: sed vel eamdem duodecimam reperi, vel aliam quamcumque sequentem recenseri oportuisse. 2. Nil quod Imperii Romani speciet administrationem annus præteritus in medium affert: quare temporis successione, a jam enarratis hæc diversa, ipsam temporis notam non eamdem arguunt; atque ita unius anni spatio includi nequaquam possunt. 3. Quæ sequuntur alia antevertere, & ad priorem annum revocari omnino debent: ideo siquidem fœderis violatio, Bulgari facinus ad Constantinum latenter denunciatum, in Bulgaros tacitæ, latentes, furtivæ eruptiones, Bulgariam nondum armis infestatam ostendunt; bellum nondum susceptum convincunt: sed tum primum indictione undecima enatum, idemque annis nox venturis protractum tempore plurimo Romanos inter & Bulgaros perseverasse. *Edit. Paris. pag. 627.*

Pag. 300. *Τὰ φαλάμια.* Alias *σολάμια*. Facilis τὸ λ in ρ apud recentiores Græcos mutatio: sic *ἥδιον*, *τὸ ἥδιον* vice proferunt. *φαλάμιον* Meursius & Rigaltius exponunt. Anastasius exponit: *transmeaverunt tam vexilla, quam supellectiles ministerii regii & apparatus.*

Ὀστιμάτου.) Olympiodorus in Excerptis Photii. *ἦν Ῥοδόγουσα ἐνδύσει κεραλαΐτου Ὀστιμάτου ξωκωδόν, οἱ δοῦκα σωστόγοτζι χαλκέαι. Gothorum, qui tum Rodogusio erant capite, Optimati vocabantur, ad duodecim millia numerati.* Plura Rigaltius. Exponit sententiam Anastasius. *Unitis ordinibus Optimatibus fecit hos octoginta millia.* Ipse quippe, ut pariter habent cæteri codices a Regio diverti, legit *ἐγδοήκοντα χιλιάδας.*

Ἐκφοβοῦντας ἐπανδόν.) Idem: *Obsequiis confligatus incedens*, totius nimirum exercitus comitatu.

Τζέγγος.) Anastasius, *Telerigus.*

Ἐκφαγὼν.) Idem. *Per medium eos recidit.*

Τῷ τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἰνδικτιῶνι.) Ilthæc una constantique codicum omnium, Anastasii, & Miscellæ auctoris lectione ad indictionem decimam tertiam pertinentia, in annum præeuntem indictione ejusmodi signandum rejici debent: indictionis enim decimæquartæ mensem Septembrem Theophanes ipse jam jam memoraturus, & eam anno præsenti, Copronymi videlicet quinto fulgura tricesimum inchoato addictura, Augustum & indictionem superiorem memorans, illum indictionis decimæ tertiæ, hanc ad Copronymi annum quartum & tricesimum specfare declarat.

Βασὶ τοῦ Νίνων.) Codicibus in cunctis hæc non extare declarant variæ lectiones.

Θεόδοτοι.) Ita Græci codices. Anastasius nomen tacet. Auctor Miscellæ scribit. *Hoc anno Adilgisus Longobardorum rex*, &c.

Τῷ γ'. τοῦ Σεπτεμβρίου.) Die Junii 27. patris Imperio successit Copronymus, ex dictis ad ejus annum primum: annis 34. mensibus 2. & diebus 26. exactis defunctus est: igitur Septembris die 23.

Μαὶ.) Mahometus Almohdi Ecchellensis dictus.

Τὸ σκήλιον, τὸ ἐπικρέμμενον Κωδῶν.) Bello captorum *carcer*, captivorumque ad triremes deputatorum custodia Græcis recentioribus est *κάτεια*, quam Italæ voce satis usitata *bagno* nonnunquam dicunt. *κάτεια* enim pro *κάτω*, *affligere*, *deprimere*, *torquere* exprimunt. *κάτεια* ergo *carcer* quicumque, quod locus afflictionis & calamitatis sit. In antris, foveis, spelunceis, ne vi perrumpantur, præparati noverunt, qui piraticam callent: & hujusmodi spelunceæ aditum effregiffe Abusabelem, & captivos Saracenos in libertatem misisse, Theophanes brevibus dictis manifestat. Quod Saracenorum carcer a fumi incommodis in eo accenso vocaretur, expositionem allatam nil lædit: a fumo siquidem hic appellatus *Κώδων*, carceri cuicumque alteri molestiam exhibenti proprium sibi nomen redditæ commune. Pag. 302.

Μαζοποληταὶ ἐκ τῆς Λιβύης.) Metropolitas ex Abbatibus & Monachis assumere Græcis quam antiquum.

Οἱ ἔξω τοῦ τειχίσματος.) Urbis custodiæ & defensioni milites deputati, *les archers de la ville*: isti forte velis milites in castrasliis, alios in prædiis agnoscere, & hos τὰ *ἔσω τείχισματα* nuncupare. Penes te, Lector, judicium. Contrario tamen sensu τὰ *ἔξω τειχίσματα*, *exteriores ordines*, posuerunt Anastas. & Miscella. Vide Constantini Leonis hujus filii annum 7.

Ἐσγυκομιζόδες.) *Exsuccumbendes* corruptius vulgus vocat *τοὺς ἐρχομένους*, mercium quarumlibet *in officinis venditores.*

Καὶ ὑπαπέδει τὸν ἰνδικτιῶνα, *αὐ ἔδω ἐστὶ.*) Adeundus Codinus de Imp. coronatione cap. 7. num. 14.

Τῇ Πέμπτῃ ιδ'. ἰνδικτιῶνος.) Præsentem annum indictio quinta supra decimam afficit. Hæc tamen superiore peragi potuisse non dubitabit, qui Constantinum Copronymum imperii quintum ac tricesimum cantum inchoasse, & Leonem filium eo anno a Septembris die 13. & indictione decima quarta potestatem accepisse consideraverit. Si tamen decimam quintam reponendam contendas, non ero contrarius.

Pag. 302. *Ἀντιμήνσιον.*) *Altare* Græcorum *mobile & portatile*. *Ἀντιμήνσιον* est, quasi *ἀντὶ τοῦ μενσᾶ*, *sacri ferculi* (id enim *μενσᾶ* fodat, ait Balsamo & Joannes Citri

Epiſcopus in Euchologiis relatus) *vicarium*. Latinorum corporali linteo ſimile ſacras reliquias gerit incluſas, & ſacrificio miſſæ celebrando, ſacriſque precibus ubilibet concipiendis admovetur.

Τέλαυσι.) Qui ſupra Τζίεγγοι, qui Anaſtafio *Telerichus*.

Μαυσάρ.) Mali Kalendarium celebrikas diei feſtivitate civili hilarius celebrando *Μαυσάς* nominis conſortium impertivit. Quod antiquorum Majumæ feſtum, quæ prima ejus inſtitutio, quam Chriſtianis exercandum, ut deinde caſtigarius permiſſum diatriba pene integra Meurſius in Lexico, & Lacerda in adverſariis edifferunt.

Pag. 303. Καὶ νύκται νουβάδιναι.) *An Nubitenſes*, prout vertit Anaſtaſius, quia forſan *nubiles?* Vel quia Nubienſes, Nubia videlicet ad Nilum vico? vel denique prophetico ſpiritu claræ, cum vox Nabi Syris & Arabibus prophetam deſignet? Arridet expoſitio poſtrema: puellæ ſiquidem Emeſam Syriæ incolebant.

Τῷ ἑξάκτῳ τῆς θεοφυλακίου μηνὸς, τοῦτ' ἐστὶ Σεπτεμβρίου.) Anno Conſtantini Copronymi ſecundo ſupra vicesimum novum indictionum circulum Theophanem inchoaſſe ab eo ſcripta demonſtrant. Quartum deinde quinto ſupra vicesimum adſcribit: mox ſextam vicesimo ſeptimo: octavam vicesimo nono: tricesimo nonam: tum vero duodecimam tertio & tricesimo: quinto poſtmodum & tricesimo, qui ejus Imp. poſtremus, tertiam decimam, & conſeſtim decimam quartam conſociat. Ad Leonis Copronymi filii annum primum indictionem decimam quartam memorat: ad præſentem hunc quinum circuli ſequentis tertiam annotat: & anno mox ſequenti quartam adjecit. Ad annum Copronymi primum & vicesimum, qui mundi 6253. ab Auctore numeratur, indictionum adjecto circulo, mundi 6263. ob inet indictionis poſtremæ & anno Leonis primo conjunctum: ab anno igitur Leonis ſecundo hujus annum tertium incipiens, quinto, quem nunc tractamus, indictionem quartam afferat neceſſe eſt, & quintam Conſtantini ſucceſſoris primi. Et tamen ut mundi 6273. quartam accenſet, præcedenti tertiam; atque iterum mundi 6283. decimam quartam, prævio decimam tertiam, ac tandem mundi 6293. duodecimam affigit. An mundi annis indictionem unam deeſſe, vel indictionibus annum mundi unum redundare afferendum? Ipſi Auctoris calculi errorem produnt, & ubi admiſerint facilies teſtantur. Ipſo, inquam, Conſtantini Copronymi anno poſtremo, quem quintum ac tricesimum numerat, annos quatuor & triginta, menſes duos, dies ſex & viginti imperaſſe prædicat. Annus integer trimeſtri vix completo totus fuerat aſſignandus? Ad hujus anni hiſtoriæ calcem annos quinque, menſibus ſex demptis filium Leonem imperio potitum narrat: adeone facile præter debitum menſes ſex occurrebant erogandi? Indictionum itaque ordine ſervato, annis mundi menſes quindecim indictionis interfuit Theophanes: novem Conſtantini, filii Leonis ſex alios ætate. Uno verbo Copronymi annis quintum ac tricesimum additit ſuperfluum, & indictione carentem, cujus quatuor & triginta dumtaxat ex propriis calculis recenſere debuerat. Profectionis itaque Copronymi in Bulgaros hiſtoria in annum & indictionem poſita, mors in ſequentem annum & indictionem, quibus filius imperium obtinuit, accenſenda: annis vero tum a mundi conditu, tum a Chriſti natali in ordinem meliorem revocandi.

Τῶν Τοροφύγων.) Septuageſimæ hebdomade Carniſprivium habet Eccleſia Græca: & Sexageſimæ Dominico die, τῶν Ἀντίων, quo carnibus adhuc veſci licet, clauditur. Sequente hebdomade, quæ Latinis Sexageſimæ, ovis lacticinis, atque adeo caſeo utuntur, eaque comeſtendi etiam ipſo Quinquageſimæ Dominico die facultas perſeveret, a quo Τοροφύγου appellatur. Feria ſequente 2. Quadrageſimalis jejunii habentur encæniæ, & ἀρχαὶ ἑβδομάδι τῆς νηστείας numeratur. Scripta ſuperius de Græcorum jejuniis in memoriam revocanda. Ἀ νηστεία tamen ἀρχὴν ἔσχουσι hebdomaden a feria 2. inchoaram, ut & ſecunda ſuccedentem claudit. Eam ob rem Caſearia Dominica Februarii diem ſextum obtinente, jejuniorum ſecunda viceſimo propriam ſibi ſedem ſigat neceſſe eſt.

Pag. 104.

Πλοὰ δὲ μόλις ἐτὸν τοῦτο.) Die Septembris tertio ſupra decimum Leonem imperio poctitum ſcripſit ſuperius Theophanes ad Conſtantini Copronymi annum ultimum: Septembris iterum die octavo fato functum hic ſtatuit: igitur poſt imperii ἐτὸν τοῦτο πλοὰ δὲ μόλις, eamque ſectionem codex Barberinus & Vaticani oſtentant: ſed & Anaſtaſius eam tuetur. *Mortuus eſt*, inquit, *cum regnaſſet annis quinque, diebus ſex exceptis*. At eum Septembris die viceſimo tertio imperium adiiſſe ex ipſius Auctoris teſtimonio ad annum Copronymi ultimum evidenter demonſtreur; Septembris ejuſdem die ſeptimo ſupra decimum exceſſiſſe conſtat. Stemma porro magnæ Eccleſiæ, quod ſibi vendicaſſe narratur, illud eſt quod a conjuge donatum templo appendiſſe Mauricium ſupra legimus ad ejus annum 19. pag. 188.

Τῶν διαβατικῶν.) Inſulæ Cycladeſ duodecim *Διωδεκάνησος* ſunt; & cum in civili tum in Eccleſiaſtico regimine provinciam conſtituunt: quia vero maritimæ Drungarius, (claſſis nimirum ex eis collectæ Dux) ideo ſimul Rector eenſetur. Metropolis & Epiſcopatus in Notitiis ad editionis Regiæ Codinum attextis occurrunt.

Καὶ μετὰ πάσης τῆς λαμπ.) Ut ipſo Sacerdotii exercitio imperio nuncium remiſiſſe convineeretur.

Ὅτου τὸν ὑγιεστέρου αὐτοῦ Ἐδόβαλ λεγομένου.) *Rotrudem* Francorum linqua vocatam, de qua Annales Francorum Anonymi ab Andrea Duchesne collecti Tom. 2. pag. 22. & a Paulo Peravio pag. 354. Nibelungo adſcripti, anno Domini 781. (is Auctori toto ſeptennio deficit, de quo alibi) ita ſcribunt. *Perrexit Carolus rex Romam & Ecclesiæ deſponſatæ eſt Rotrud filia regis Conſtantino Imperatori*. Octa Saxonicus Anonymus Tomi ejuſdem pag. 177.

Pag. 301.

Necnon Rhuotrudis, reliquit quæ ſilia natu
Major erat, ſervit valde genuen obtuno.
Hanc & Græcorum luxerunt dicta regna,
Quod non hac tali digna foret domina.
Sponſa fuit Conſtantini nam ſceptra regentis
Illius ſemper nobilis imperii.
Incipta Conſtantinopolis de germine noſtri
Optabat Caroli nobilior ſobi.

Ut non oiſi cum Francis, non ita cum exteris, connubia contrahere Græcis Impp. liceret, vide diſſerentem Conſtantinum de Imp. Adminiſt. cap. 12. quare quod Iiaurus Leo Conſtantino filio Scytham uxorem dederit, obſervat Auctor pag. 273.

Περιδόντος τζέγγου, ὃ ἐστιν τύραννον.) Πεδάκης ῥήγα, ſcribit Nicetas, Impe atoriæ dignitatis inſignia.

Μετὰ πάσων ἀπαθείας.) Sclavorum & Bulgarorum incurſibus & metu libera.

Pag. 302.

Μαυσάρ.) *Muſa al-hadi* Eccheilenſi ſcribitur.

Καὶ τὸν Ηγούμενον.) Petrum etiam nomine.

Pag. 308. Pag. 309.

Ἐν τοῖς Κατηχουμένοις ἱρώτων.) Catechumena porticus Eccleſiæ ſublimiores ad annum Conſtantini Copronymi primum expoſuimus. Præſens locus id convinet. Alias ex Eccleſiæ liminibus & externa porticu Patres Synodice coactos de fidei rebus diſſertantes, proſpectarent, & audirent Imperatores Conſtantinus & Irene? Cathecumena inſectora etiam, Græci nonnulli vocant Eccleſiæ *ἰμβῶνα*, quas alas & naves minores vocamus, eaque τὰ κάτω κατηχούμενα κοὶ ἅγια diverſa: ſed hæc habilucinatus eſt.

Κόρτιν.) *Comitatum*, & *famulatum regium* hic refert, alibi *aulam*, & alibi ruſus *tentorium*: de quo Meurſius.

Pag. 310.

Οἱ τῆς ἱερᾶς τοιχοστασίων.) Extra CP. in præfidiis, vel propriis. thematibus & ſtationibus poſitos milites, nullus negabit. Recolenda ſuperius dicta ad Leonis præceſſoris annum primum.

Edit. Par. pag. 628.

Τοῖς σωμασι αὐτῶν.) Integram familiam, conjuges, liberos, bona intelligo.

Ἐκφανεῖ δὲ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.) Ipsa Synodi acta: ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, βασιλεύοντος τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ Κωνσταντίνῳ τῷ Εἰρήνην τῇ αὐτοῦ μητρὶ, ἔτους ἑνδεκάτου τοῦ αὐτοῦ ὑπατείας, μηνὸς αὐτοῦ Καλανδῶν Ὀκτωβρίων, ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτου. *in nomine Domini & Dominatoris Jesu Christi Dei nostri, imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irenes, agente anno Constantinus eorum, undecimo Kalendas Octobrias, indictione undecima.*

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἑνδεκάτῳ.) Ita Barberinus codex Vaticanis adjunctus. Consentit Anastasius scribens: *quinto Idus Octobrias, indictionis undecimæ.* Peyrezianus legit solummodo, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. Ipsa Synodi Acta super relata dierum octodecim spatium antevertunt.

Pag. 321. Λογοθέτην τὸ τραπεντικιῶ.) Is Codini cap. 2. quadragesimus septimus inter Officiales recenſetur: officium in notis exponit.

Μετὰ ἡ τὸ Θεοδόσιον τὸ σωτὴ ἡγοῦτο τῆς μεγάλης Λογγοβαρδίας.) Anastasius: *Una cum Theodoro dudum rege majoris Longobardiæ, ad ultionem inferendam &c.* Miſcella: *Una cum Adelgiſo majoris Longobardiæ rege, quem illi Theodatum dicebant, ad ultionem inferendam, & poſſent, in Carolum.* Filium regis dubio textu mixtis malui interpretari. Concinit Poeta Anonymus inter Francorum ſcriptores ab Andrea Duheſne collectos lib. 1.

Hiſperno Deſiderius diademate regni
Floruit, en bodie eſt pauper, captivus, & exul.
Filius illius cognomine dilitus Adelgiſi,
Cum Longobardis in eo ſpes ampla manebat,
Diſſidens rebus patriæ, ſe contulit inde
Ad Conſtantinum Graiorum ſceptra gerentem:
A quo Patricius præclaro munere fultus,
Hoc in bonore fuit permanſit ad ultima vitæ.

Plura apud eumdem lib. 1. Eginhardus de geſtis Caroli magni ad annum 774. & 788. quo ſcribit: *Conſtantinus Imperator propter negatam ſibi regis filiam iratus, Theodorum Patricium Siciliæ Præfectum, cum aliis duobus fuit, finer Beneventanorum ſtudium juſſit, &c.*

Βαγῶνα.) Aliis Βαΐωνα & Βαϊόνα ſcribitur, *Bajulus*: de quo Meurſius, & Codinus.

Pag. 322. Ἐν τῇ Ἄτρῳ.) Falkiur Ortelius, ubi Thraeiæ locum exiſtimat: ad Armenioram regionem ſpectare monſtrant verba ſuperius poſita· κατὰ τὰς μὴ ἐφιζούσας εἰς τὸ Σάλαν τῆς Ἀρμενιακῆς.

Ἐπενύθων.) *Intimum* vertit Anaſtaſius. *A ſecretis* exiſtimo, vel eum *cujus ductu Imperatrix ambulaverat*, & cui innitebatur: eviratus enim refertur.

Ἐν τῇ συκαστῇ τοῦ Ἐλευθερίου.) Una cum Urbe a Conſtantino inſtaurata, Eleutherii palatium & portus condita. Is etenim ædificiorum Ἐπενυτὰ, operas urgebat, ajunt Orig. CP. τὸν λιμένα τὰ Ἐλευθερίου ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκτισεν, ὅτε ἡ τῶν πόλων τυφέσκετο ἡ τὰ τῶν ἐπτὰ λόφων Ἐλευθέριος Παυρίκιος ἐκτισεν δὲ καὶ τὸ λιμένα συνὰ μεγαλειρίνη Ἐλευθερίου· *Eleutherii portum eo tempore quo Urbem, Conſtantinus magnus extruxit. Æ. difficilis autem promovendis aderat Patricius Eleutherius. In eodem portu marmorea Eleutherii ſtatua erecta fuit.* Vocabuli συκαστὰν, συκαστὸν, & συκαστῶν ſignificantia ex pag. huc revocanda. De ſtatua eadem Orig. C P. locus alius hic elucidandus. Ἐστιν, inquiunt, καὶ σὺνα ἡ λιθίνη Ἐλευθερίου ἀνδριὰς φέρουσα ὑπὲ ἀέρας κατειλιμὰ, καὶ φυτὸν ἐν τῇ χειρὶ, ἐμφύτευον λίθινε· *Eleutherii A ſecretis ſtatua lapidea erecta fuit ferendis oneribus ſportam aſſumentem in humeris, manu vero baſillum gerens, utraque lapidea:* quæ operarum laborí intentus, onerum quoque conſors fieret.

Πρᾶξιν τὸ Πρᾶξιν τὸ πρᾶξιν τὸ dicit recentior Græcia.

Τοῦ βασιλικοῦ ὑγροδοτίου.) Palatii CP. ea fuit amplitudo, ut regios opifices caperet, quales Chriſtianiſſimi Regis Luparenſes porticus Typographos, Pictores, Phrygiones, Sculptores, Auriifices, & innumeros hujuſmodi ingenio manuque operibus ex ea quavis natione collectos præſtantes viros tegunt & recipiunt. Βασιλικὸν omnino, & exterorum admiratioe dignum ὑγροδοτίου.

Χρυσοκαλαβίων.) Quaſi *auricalcatorem* dicas, magis proprie *Phrygionem*, qui *clavatas* auro variisque coloribus veſtes pingunt. Vocabulum fuſius ad Codinum exponitur. χρυσοκαλαβίων ἐτιαμ dici poſſe, ceu qui materiam χρυσὸν κλαβῶσι, figuris & ramis auro ductis oneret & ornet. χρυσοκαλαβίων, & χρυσοκαλαβιέρων rudiores pronunciant: at non omnino ruſtice: μαγκαλβίζειν enim cum *torquere, affligere*, & *onerare* referat, quam auro coloratiſque filis ſericam vel laneam veſtem tegant, lacerent, figuris quaſi plagis afficiant, immutent, non incognitum.

Χρυσίωνα.) Officina qua aurum in ſila præparatur. Suavius χρυσὸν, quam χρυσὸν hodie pronunciant.

Μέλανι πυντρῷ.) Punctoris, necnon cæſoris in litteraram figuras ductis reſperſum vel infuſum, pulvereum vel liquidum atramentum, humanæ cuti ſcripturam imprimit nullo tempore delendam.

Καμηλίσιων.) *Veſtigal mercibus impoſitum*: Portius. Vide exempla apud Meurſium.

Τοῦ νυκτηγείου.) *Nundinas* cum Anaſtaſio interpretor.

Ἐκκλίσεων.) Scilicet omnino, vel ex parte minuſſe. Ἐκκλίνειν θεσπίλλι τῶν Θεοδότων.) De pravo Græcorum uſu, qui dato repudio, vel inito vi aut ſponte divortio, ad novas convolanc nuptias, docte & copioſe tractavit Arcadius toto ferme de Sacrament. in utraque Eccleſia conſenſione, lib. 3.

Εἰς μανδύλιον.) Vice μανδύλιον· ut ἐφοινίκιον, σουδάριον, ἀντὶ τῶ ἐφοινίκιον, σουδάριον, ὅτου ἐπόδουν προσέρουσι. μανδύλιον autem aliis corruptius ſcribitur μανιτάλιον, *mantile, mappa, ſudarium* eſt: uno verbo σδάριν· μανιτάλιον legitur apud Julium χειρόμακτρον lib. 7. cap. 16. interpetantem: eſt quoque μανιτάλιον diminutivum, de quo Meurſius.

Τὰ ἐν μέλαν αἰχμαλωτίσαν.) Ita parentheſi incluſa in Regio non exſtantia ex Barberino codice in lacunam refertuntur.

Ὁ Πλάτων τῶ Σακκωδίτου ἡγούμενος.) Ei Monaſterio in monte Olympo conſtituto Symbolis nomen impoſuit a Theodoro Studita Platonis vitæ ſcriptore, apud Surium 26. Decembris.

Δι' ἀξίωμα ἢ βασιλικὸν ἢ κοινωνικὸν.) Severam Platonis in Tarſium ſententiam ignavius hujus vitæ ſcriptor his verbis temperat. *Non ſe eum averſatus eſt Plato, quod ipſe probaverit ſceleſtos Imperatoris: id quidem nequaquam accidit umquam, neque quod coronaverit Theodotem pellicem: nam & ab hoc longe longius remotus fuit. Probatur ipſe quidem de abjecta conjuge acerrime redarguiſſe Imperatorem, & deteſtatum eſſe novum contra leges ſacras initum conjugium, neque coronare ullo modo voluiſſe novam pellicem ab ipſo Imperatore nominatam auguſtam. Verum ea quod recepturum Imperatorem nequaquam ab Eccleſia ſeparaſſet, ſed cum illo communicaret: neque cum qui adulterum coronaſſet, ab Eccleſia abjeciſſet; idcirco ipſe Plato ab ejus ſe communione abſtinuit*, &c. Hæc dictus Ignatius apud Baronium anno 793. num. 46. Idem apud Surium 26. Febr. tota hac hiſtoria, & pluribus aliis legitur muriatus & omnino deformis. τὸ ὑπερμέγαθος itaque *permittere* ac *tolerare*, non *jubere* vel *exhortari*, quo ſenſu frequentius utitur Theophanes, exponendum.

Τῷ κατηχητῇ.) Sacerdos Catechumenorum curator, & exorcismos in adultorum baptiſmo legere ſolitus, κατηχητὴς eſt. Inter Officiales Eccleſiæ CP. recenſetur a Codino cap. 1. Nos de eodem in Notis alia adjecimus.

Ἐξ Ἐγκλείστων μετὰ τῆς πομῆς.) Templum iſtud Michaelis cæleſtis militiæ Principis. Catharorum Monaſterium idem fuit, Theodoro Studita in vita Platonis id aſſerente apud Surium Decembris die 26. *Carcer erat Monaſterium Imperatoris palatio adhærens, & ejuſmodi cuſtodiæ præpoſitus erat is, qui adulteros*

Pag. 324.

Pag. 325.

Pag. 326.

dulteros coronaverat. Et: *Confessorem eum esse probavit, cum in cellula* (Ἐγκλείστρᾳ) *quadam ut malefactum hominem, illum veritatis thesaurum concluserit, clavibus aliis aliasque addens, ac cibum per foramen quoddam ei dari jubens, ut a nullo prorsus videri posset*. Adeundus Baronius ad annum Christi 791.

Ἐν τῷ Πόντῳ.) Afaceni sinus locum. Constantinus Prophyrogenneta apud Ortelium.

Ἐν τῷ Τούτωνος.) Locum alterum Asiæ minoris ad Propontidem. Ortelius ex eodem Porphyrogennetæ Constantino.

Καθῆσθαι γωνίαν.) *Ut sederet in angulo*: ait Anastasius. Ita hodie dicunt, *agere quietem*.

Pag. 327. Εἰς παρακλῆσιν.) Ad preces reddit Anastasius: addo & processionem, quo ea Assumptionis B. Mariæ, fieri solitam. παρακλῆσις enim, & παράκλησις id hodie significat.

Ἐν τῷ σκορδίῳ.) Palatii locus Imperatrici parturienti, & Imperatoris filios in lucem emittenti destinatus, a quo illi Porphyrogennetæ Meursius.

Ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν.) Quod in confirmatione totum corpus unguento sacro delibutum Græci velint, vel quod Latini regum fuorum plura membra, caput nimirum, pectus, scapulas, brachia, quam ipsi ungant Imperatoribus; Caroli M. totum corpus a vertice ad pedes unctione sacra illitum scripsit Theophanes. Edit. Paris. pag. 630.

Ἐβασίλευσεν ἐνιαύτια.) *Theophanes*, ut scriptum reliquit Baronius ad annum Domini 800. num. 6. *coronatum tradit Carolum a Romano Pontifice Kelendis Januarii, Indictionis nonæ. Verum errore labitur Latinis omnibus adversantibus*. Hæc ille circa Theophanis lectionem nonnihil offcitans. Quid enim apud Theophanem scriptum manifestius, quam Carolum Imperii coronam & unctionem, τῇ ἁγιωτάτῃ νυκ. & ex eo apud Anastasium & Miscellam VIII. Kalend. Januarii suscepisse. At si collatum Carolo imperium velit indictione octava, quod annus nimirum a Christi natali octogesimus, quo falsatus est Imperator indictionis octavæ nota conspicuus habeatur: observet meritissimus Annalium Ecclesiæ scriptor rationis temporum non ignarus, Græcos eo quorum grege non infimus prodit Theophanes, a Septembri indictionis initium defumere: adeoque in annum octogesimum primum præcipua sui parte Indictionæ nona signatam nonam etiam incidere.

Pag. 328. Ἐν τοῖς ταυκιοῖς τοῦ Στεφανείου.) Patricii illius de quo nuper mentio: qui qua Eunuchus erat, & Imperatricis ἐπιτρόπου, ejus equos fervare & ftabuli curam agere potuit.

Τὸ βασιλικὸν φραγελλάριον.) Imperatorium equitatum interpretatur Anastasius, quasi nimirum primam Imperatoris sellam. Addo φράγον vinum album illud, generosum recentiore lingua nuncupari. Sit itaque in senia illo φραγελλάκι (sic namque mihi lubentius libenterque) generosa prima & electa equorum candidorum manus in Staurachi ftabulis Imperatoris usibus destinata: equos quippe albos Imperatorem vehere leges. φραγελλάκιον tamen, *equum gradarium*, vulgo *haquenée* lucens interpretatur.

Βαζζητίου.) Legimus superius Βαζγητίου.

Τοῦ ἁγ Ἐπιδαύρου.) Helladici, qui ἁγ Ἐπιδαύρου thema occupant. Il vero sunt, qui Achaiam & loca Corinthi contermina tuentur. Recole ex superius dictis Cæsares illos Constantini Copronymi sanguine ortos, Athenas in exilium annos superiore deportatos.

Τὸν Σαρανταπήχυν.) Σαράντα *quadraginta* dicunt recentiores vice τεσσαράκοντα. Σαρανταπήχυν enormis magnitudinis virum intellige. Facies enim sunt ex aliquo eventu imponere cognomina.

Μάκτραν.) Vox a Latina *tumultuari* in Græciam translata, cujus usus frequens apud Jureconsultos & Canonistas Græcos.

Ἐν τῷ Ἰουστινιανῷ τρικλίνῳ.) Triclinium aureum a Justiniano Rhinotmeto exstructum habes superius, & in Orig. CP. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἔκτισε τὸ Ἰουστινιανοῦ τρικλίνιον. *Justinianus Triclinium sui nominis ædificavit*.

Καταδεδυκότας.) *Corde percussos* ab Anastasio reponitur: forfan cardiaca lyncope, qua de repente & quasi momento ægri intereunt: fyderatum & quasi fulminis ictu confoffum dicunt medici; quamvis grandiore & præcipua circa guttur estracta vena sanguis copiosus pulmonem oppiere, & ore defumere potuerit.

Τῶν τόπων.) Astrologi judiciarii.

Πρέσβεις τὸν τότε πάπ. Ἰωαν.) Eginhardus ad annum Pag. 316. 802. *Irene Imperatrix e Constantinopoli missi legatum nomine Leonem Spatharium pacis confirmandæ gratia inter Francos & Græcos: & Imperator vicissim absoluto illo misit Josse Episcopum Ambianensem & Helingandum Comitem CP. ut pacem cum ea faturerent*.

Τὸν Ἀδίβωνα, καὶ τὸ Ἰσῆλ.) Ad Propontidos fauces; superas ad Pontum; inferas ad Ægeum mare. Has Sesto & Abydo includi ignorat nullus: illas Hiero Castello propugnari dictum superius.

Ὀνῶν ἀγχιλὰς Ἀποκαυκαυσέων Καμήλων ἐν τῇ τάλπ. Eginhardus anno 803. *Legati Imperatoris*) Jesse & Helingandus) *de CP. reverfi sunt: & venerunt cum eis legati Nicephori Imperatoris qui tunc Reipublicæ Pag. 320. gerebat, (navi Irenem post adventum legationis Francicæ deposuerant) quorum nomina fuerunt Michael Episcopus, Petrus Abbas, Calliffus Candidatus. Qui venerunt ad imp. in Germania super fluvium Salam, in loco qui dicitur Sels, & conditionem faciendæ pacis in scripto susceperunt*.

Κτήτορες.) Anastasius: *Habitatores*: cives pocentiores intelligit. Pag. 322.

Πλάτων δὲ καὶ Θεόδωρος.) Platonis & Theodori Studitarum in Tarasium & Nicephorum sanctissimos Patriarchas zelum directionis nomini egenum, deiscribunt Theodorus ipse in Platonis zesi s 16. Decembris apud Surium, & Ignatius in narratione de Theodoro instituta, quam ex utrisque communis amici pereruditi Leonis Allatii scrip is concubernalis Fraelicius Combefis amice exhibuit. Περὶ Ταρασίου καὶ Νικηφόρου ἅγ τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν. Ὅτι Ταρασίου καὶ Νικηφόρου οἱ ποιήσαν Πατριαρχικὴν οἰκονομίαν πάσι κίνγκμάκι ἐπιμαινον, δι' ὃ καὶ κίνγκμον ἐκαυτὸν ἐκ τῆς τοιαύτης κινηταίας ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ὡς οὐδὲ τοῦ μάλιστα σεμνοῦ. Βάλλεται δῶν ὁ λόγος παῦτας διηγήσασθαι ἡ ὁ μὲν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ ἐπικληθεὶς Εἰρήνης υἱός, τῶν ἐαυτοῦ σύμβουλον ἔβλεπεν, καὶ ἀγαπήσας ἀκόσιον· τὸ μὲ βολομένῳ, ἐπίρρεπ αὐτ' αὐτὸς ὑπῆρχεν· καὶ ὁ μὲν Ταρασίου, οὕτω γὰρ ὠνομάζετο τὸν ἀόκιον ἰδιώτην ὄντ ἐν Κωνσταντινουπόλει καθοσιώσει, ἵνα μὴ τὸ ἐ σωβαδόκησεν, ἀλλὰ σωβδύτερος τὸν ἐν ἐκκλησίας δόμοις ἱοσιὼ ἐτεράνωσεν αὐτοῦ· τότε τοίνυ μάγας Θεόδωρος τὸν βασιλέα μὲν ἀγκαπήξ ζῆλῳ ὑπὲρ κυρίου, ἐ δὲ κ μετέμου παρομοιάσαντα ἀλκῆξιν, ἀπολυσάσθαι τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ τε, καὶ ἕλλη κ' ἄλλα πολλὰ· ἀφοῦσα ἡ αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησίας καὶ τὸ Πατριάρχου, διότι κ καὶ σωβδόκησεν εἰς τὸν παρόντων χρόνον ὁ Πατριάρχης, ἀλλ' ὐκ ἐτεβλάβη, ἀλλ' εἰδὲ ζῆλον ὑπὲρ ἐντολῆς τοῦ κυρίου τοῦ μὲ ἐπιγραφαίνει βασιλέως· ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐκ δίκας ἔλκειν τὸν Κωνσταντῖνον ἐπιτρέψασθαι τῷ κυρίῳ τὰ τοῦ βασιλέως κεφάλαια· Διὸ ἐκ τοῦ βασιλέως Νικηφόρου σκοῦβ, καὶ ὑστερίζκτο τὸν Ἰωσὴφ· ὅδιο πάλιν ὁ μέγας Θεόδωρος ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κοινωνίας ἀπορίπτησεν· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδωρος οὐδὲ ἐξ κεχρὴ τῷ παρεσκεῖ σωβδύσαι λαθέμενος, χάτερ τῷ βασιλέως Κωνσταντίνῳ ἡ δῶρα φροντίσεται, καὶ σπανίως σιδεσίων αὐτὸν ὑπεγκρίνοτος, ἀφ' τι δὲ αὐτὸ, ἡ δι' ὑτέρων, ἡ δι' αὐτὰς δὲ τὸ ἀδίκημα αὐτῷ συκοκτάσαν συγγνώσεσθαι τὸ κράτος· ὅτε ὑπὸ τὰ δυσὶ τετράκαιδεκα ἔτη αὐτὸ ὑ ἐξέρεσεν ἡ πρότασις,

καὶ ἐπὶ μακρὸν, πλησιάσει τι ἢ κατὰ θῆ τούτων, καὶ πανταχοῦ κακοποιοῦ καὶ ὀλεθρίκτου τοῦ δυσμενοῦς ζήλου, ἢ ὅλως ὅτιοῦν ἀφ' ὧν ἢ ἔντασιν ἢ μικρὸν ἐπιτείνεται ἀλλ' ἢ τὸ ἀσύντιμον τοῦ ἀμετέρου τοῦ τῆς Κωνσταντίνου παρατόμου· καὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τούτου τὸ βασιλικὸν ἀρρώστημα, οὐκ κατασροφῆς μοχθηρᾶς ἀλλὰ ἐκ ἀγαθῶν ἀφορμῶν, οἱ γὰρ πολλοὶ θῆ ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον οἱ ἱερατικοὶ ἐν τῷ τῶν ἀφορμῶν ἀκμάζοντες τὸ ἐκπλήττουσι τὸ ἐκπλήττει αὐτοὺς ἐπιθυμία, οὐ τῶν δέδηε τῷ παπτοῦν τὸ βασιλικὸν ἡμῶν τοῦτο· τὰς μὲν κατὰ γάμου πόθου συζυγιδίους αὐτοῖς γυναῖκας ἐκβαλλόντων, ἑτέρας δὲ ἀπαρθένους κεκαθαρμένοις ἀσυνζύγους ὁμοῦ. τοιοῦτον ἢ λάμπει τὸ πολλαὶ δὲν θῆλ παμίσους χάριτος ὄφρ' ὁ μέγας Θεόδωρος εἰσίνοσι τὰ κατὰ τὸ βασιλικὸν τοῦ δεσπότου ζῆλον, οὐ ἀτιμοῦσι, καὶ μάχεται τέλειον αὐτὸν διιστέρασι· καὶ ὅτοι μὲν ἄτιμ· θῆ δὲ ἀνεμοδιδύκτων Πατριαρχῶν, ὁ μὲν ὅπου Ταράσιος θῆ τῶν συγκαιτίδι, ἢ ὑφοῦχασι, τῷ τοιούτῳ ἀδιαμαρτὴ Κωνσταντίνου ὁ ῥαψωδοσυμφώνει, ἐπειδὴ πτίλιν ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, οὐ μὲ τῷ αὐτῷ διολιμαίνει τὸ ἀμφὶ τὸ ἀμφὶ τὸ ἀμφὶ

rus, ac libertate sua usus ad extremum usque discrimen obsistens præclarius se gesserit, sive Patriarchæ ob allatas in medium rationes res difficiles prudenter attractare maluerint, & oppositio temperamento emollire, aliis quibus lucidius mentis acumen, & ad res hujusmodi discernendas animi sensus vegetiores, disculteudum relinquimus. Sane Epiphanium Cypri Episcopum inter sanctos celebrem patrem Theodoro nostro ardorem, & invidium animi robur adversus Imperatricem Eudoxiam demonstrasse novimus. Ipsi namque, ni divinus Chrysostomus in exilium ejiceretur, idolorum templa quamprimum aperturam se minitanti nullatenus manus dedit, aut obsequendum sanctus vir duxit: quinimmo, Innocens ego sum ab hujusmodi judicio, excl[a]mans, & eam in minas & furorem conversam relinquens, generose exces[s]it. Aliam quoque dissensus Patriarchas inter & Theodorum causam extitisse ferunt: quod nimirum e Lucorum ordine ad Patriarchale solium confugium evelli, nec in eis ordinandis positæ ab Ecclesia leges fuerint observatæ. Ad quæ objecta, qui gesta eorum conscripsit, respondet, sacros Canones promotiones hujusmodi non omnino damnare: sed ne conscerandus rerum gradus congeniarum peritia privatus in periculum Ecclesiam adducat, tantum cavere. Iidem vero, magnus, inquam, Tarasius, & sacer Nicephorus in magnos accessus Ecclesiæ progredi fluduerunt, & in cunctis æquo bonoque consultum esse voluerunt. Qua de causa Canonem eos carpere nulla ratione affirmandum. Quinimmo omni mentis attentione observandum, Patriarchi æterna memoria digni, & Dei motu semper acti, magnum Theodorum crimen impingere voluisse, & ab Ecclesiæ cœtu eorum causa se segregasse, ipsius Theodori non leve delictum a Patribus fuisse judicatum: illi [illegible] reprehendere nimium, unjust damnare evitare, conseruerint. Erratum sane Theodorus emendavit, ut alibi narratum est: & scripta de ipsâm & Theodori gestis historia fidem hujus facit: & magnus insuper Methodius sermone ad Studitas, de quo superius, missa, testatum reliquit: Sententiam enim quam animo præceps hauserat, ipsum reprobasse, & ad Ecclesiam demum se adjunxisse, ac vitæ termino propinquum cum felicis memoriæ Nicephoro concordiam, dilectionem, & indivisam animorum unionem servasse manifesto confirmat. In eo igitur, quod enunciant Psalmi de viro justo adimpletum est: Si ceciderit, non confringetur, quia Dominus supponit manum suam. Obvio namque, & e grege Sacerdotum cuilibet noxam, si hæresi labe vacet, inferre, si magni periculi sit, quali multa facinus dignum, quod ejusmodi Pontifices & Pontificum Principes, mutuo vero Apostolos ipsos, ut magni Dionysii verbis utar, aggreditur & recensetur. Hoc certe dictum divinus Methodius Studitis sancti discipulis perpendendum jure merito objicit, his verbis utens: Tu Monachus es, in Sacerdotes inquirere non tuum est: ipsis subjici te decet; ipsos tibi subjicere, vel eorum vitam perscrutari a te minime fit alienum.

Edit. Paris. & ad res hujusmodi discernendas animi sensus vegetiores, disculteudum relinquimus. Sane Epiphanium Cypri Episcopum inter sanctos celebrem patrem Theodoro nostro ardorem, & invidium animi robur adversus Imperatricem Eudoxiam demonstrasse novimus. Ipsi namque, ni divinus Chrysostomus in exilium ejiceretur, idolorum templa quamprimum aperturam se minitanti nullatenus manus dedit, aut obsequendum sanctus vir duxit: quinimmo, Innocens ego sum ab hujusmodi judicio, exclamans, & eam in minas & furorem conversam relinquens, generose exces[s]it. Aliam quoque dissensus Patriarchas inter & Theodorum causam extitisse ferunt: quod nimirum e Lucorum ordine ad Patriarchale solium confugium evelli, nec in eis ordinandis positæ ab Ecclesia leges fuerint observatæ. Ad quæ objecta, qui gesta eorum conscripsit, respondet, sacros Canones promotiones hujusmodi non omnino damnare: sed ne conscerandus rerum gradus congeniarum peritia privatus in periculum Ecclesiam adducat, tantum cavere. Iidem vero, magnus, inquam, Tarasius, & sacer Nicephorus in magnos accessus Ecclesiæ progredi fluduerunt, & in cunctis æquo bonoque consultum esse voluerunt. Qua de causa Canonem eos carpere nulla ratione affirmandum. Quinimmo omni mentis attentione observandum, Patriarchi æterna memoria digni, & Dei motu semper acti, magnum Theodorum crimen impingere voluisse, & ab Ecclesiæ cœtu eorum causa se segregasse, ipsius Theodori non leve delictum a Patribus fuisse judicatum: illi [illegible] reprehendere nimium, unjust damnare evitare, conseruerint. Erratum sane Theodorus emendavit, ut alibi narratum est: & scripta de ipsâm & Theodori gestis historia fidem hujus facit: & magnus insuper Methodius sermone ad Studitas, de quo superius, missa, testatum reliquit: Sententiam enim quam animo præceps hauserat, ipsum reprobasse, & ad Ecclesiam demum se adjunxisse, ac vitæ termino propinquum cum felicis memoriæ Nicephoro concordiam, dilectionem, & indivisam animorum unionem servasse manifesto confirmat. In eo igitur, quod enunciant Psalmi de viro justo adimpletum est: Si ceciderit, non confringetur, quia Dominus supponit manum suam. Obvio namque, & e grege Sacerdotum cuilibet noxam, si hæresi labe vacet, inferre, si magni periculi sit, quali multa facinus dignum, quod ejusmodi Pontifices & Pontificum Principes, mutuo vero Apostolos ipsos, ut magni Dionysii verbis utar, aggreditur & recensetur. Hoc certe dictum divinus Methodius Studitis sancti discipulis perpendendum jure merito objicit, his verbis utens: Tu Monachus es, in Sacerdotes inquirere non tuum est: ipsis subjici te decet; ipsos tibi subjicere, vel eorum vitam perscrutari a te minime fit alienum.

Pag. 324. Pag. 325. Pag. 326.

Pag. 327. Pag. 328. Pag. 329. Pag. 330. Pag. 331. Pag. 333. Pag. 334. Pag. 335.

Καινικὰ.) *Tributum funerarium*, quale ob singulos quosque caminos exigitur. Exempla suggerit Meursius.

Κτημάτων.) Variæ lectiones κτισμάτων: adeo ut non prædiorum modo, sed & ædificiorum meliora a tyranno fuerint occupata.

Κυροπαλάτου.) Non aliud a fisco.

Ἐξ ὧν Ἀδίδου σημαντικὰ ὁλοκτικά.) Ob quotidianas in Saracenorum terras excursiones facilior fuit illis in partibus fer vorum captura. Ἐκ σώματα αἰκτικά.

Μαθόντες χριστοκλὴς ζήσαντες.) Ob bella quotidie inguentis, & prædandi consuetudinem. Quid a prædone prædo lucri reportet? ajebat nuper nominatus ille pyrata Vasco nomine. De iniquis illis legibus, & earum abrogatione legendum jus Græco-romanum, Zonaras, Cedrenus, & alii.

Ἀζυμίτων.) De Athinganis nonnulla Balsamo. Eorum reliquiæ ac successores Italis *Tzingari*, nobis Bœmi vel Ægyptii, quod ex Oriente profecti in illas partes, & inde versus nos penetrarint. De hominum illorum sæce tractat abunde Delrio lib. 4. Disquis. Magic. cap. 4. quæstion. 5.

Ἐξακουβὶφ.) Exocionium, de quo supra in Notis ad pag. 150. Hæretica lue insultum semper & in fame.

Τὰ ἀνικά.) Correctius in variis Lectionibus τὰ ἀντῶν.

Τελωνεῖα ἁλῶν.) Miror unde Anastasius & Miscella *sendecim*, cunctis exemplaribus Græcis tredecim prudentius exscripserint.

Ἀκόλουθ.) De se loquitur Auctor: unde variæ Lectiones addunt ὁ συγγραφέυς.

Ex Μαρκέλλου. Alibi Μαρκέλλος vocat.

Τῇ καὶ τοῦ Ἰουλία.) Cæteri codices MSS. τῇ καὶ τοῦ Ἰουλίᾳ. Anastasius: *festivæ Kalendas Augusti*.

Τῷ δ' αὐθεντ. τυφ.) Ἐγκε ουλλὶ. Sic Anastasius. Sane ἔμβολος illis ὁ χρυσόμαλλος, quibus Nicephori castra circumfepiviste Crumnus, nuperrime relatus est, ipsius justu ignem suppositum, & evadendi viam interdictam suspicor.

Ἐκ[illegible]ν Πρωτοτύπ.) Nicephori filia, anno superiore memorata. Vide notam sequentem.

Ἀνέστας δὲ ὁ υἱὸς τὸν Θωμᾶλλον.) Legationis hujus meminit Eginhardus ad annum 812 qui in annum succedentem, ob Theophanis calculos septennio minores, incidit. Misit *Michael genet Nicephori Imperator fallus, Legatos Imperatoris Caroli qui ad Nicephorum missi fuerunt, in CP. susceptis, & absolvit: cum quibus & suos Legatos direxit, Michaelem Episcopum, & Arsaphium, atque Theognistum Protospatharium: & per eos pacem a Nicephoro inceptam confirmavit, &c.*

Εἰς Ἀφυσίαν.) Iusulam Propontidos; Ophiusam correctius dixeris, ad quam Joseph Thessalonicensis, & ejus frater Theodorus Studita exularunt.

Εἰς τοῦ Βυζᾶν.) Ita Græci codices cuncti. Anastasius & Miscella *Bagda*. Recentiores *Bagdat* pronunciant. Abraham Ecchellensis in historia Saracenica. *Abu-giafar Abd-alla* (ultimus est hujus nominis a Theophane inter Arabum principes sive Caliphas recensitus) *conftruxit Bagdadum, sive Babylonem, & incoluit eam anno centesimo quadragesimo quinto.*

Διὰ σιγιλλίων.) Haud *figillum* modo, sed & diploma, cui solet apponi, τὸ σιγίλλιον refert. σιγιλίῳ namque, σφρηγὶ *figillum*, & principis character adjungitur. Ipsi rexeus a Meursio in medium adducti id convincunt. Ifacli Comneni Const. καθὼς καὶ ἐν τοῖς pag. 633. σιγιλλίοις ὅθι πικαιῶν ἀνεγράφοντο: *prout in veterum diplomatibus refertur*. Constantini de Administr. Imp. διδωκαὶ παρ' αὐτῶν τὸ σιγίλλιον ἐν τῇ αὐτοῦ μεβρανᾷ *mandato in ipsa metropoli diplomate*. Methodii in epist. ad Zygomalam. τὰ γὰρ πάλαι ἐξ χρυσοβόλλων καὶ σιγιλλίων ἐβεβαιοῦντο· *quæ quondam per aureas bullas, & diplomata dijudicata.*

Αὐτῷ φρόνιον τὸ Νικηφόρου τοῦ κατακλύτ. & Χαρτωμῶν μυκιβόνων.) Ad annum Nicephori 7. pag. 410. de illo superius agitur.

Pag. 324. Τοῦ ἁγίου Χαριτωνος.) Hæc ad Bethleem & Rachelis ſepulchrum exſtructa, quam viciſſe ſe Georgius Syncellus teſtatur pag. 57. Laura porro major Monaſterium eſt, & cellarum ab invicem diſſitarum & per æqua ſpatia diſtributarum ordinata collectio: qualis Camaldulenſium vel Carthuſianorum. Cyrillus in S. Sabæ vita: nos quoque ad memoratum Syncelli locum, & ad pag. 190.

Pag. 328. Ως Εὐσεβὴ, καὶ ἀπὸ μοναχῶν.) An non Eccleſiæ demum perſecutor factus, Chriſti ſervos crudeliter affixit? Ejus impietate nondum pateſacta, Theophanem hæc ſcripſiſſe credendum, ipſe quam ἀκριβέστερον ſequendus Λεων, poſtmodum Theophanes experius eſt. Vide pag. 342.

Pag. 329. Διὰ τῶν Χρυσῶν πόρτων.) Ejus nominis Chryſe porta fuit C.P. quod tyrannidem adepturi per eam Imperatores ſolemnem ingreſſum agerent. Nicephorus in altero Leone Iconoclaſta: καθ' ὃν καὶ ἐξ ἀνάγκης ἔδει τοὺς τὴν βασιλείαν ἀναδεχομένους τὰ νόμιμα, ἐλθεῖν διὰ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς τῶν Χρυσῶν πυλῶν. Hic (ut Imperatores ſolent) ſolemni pompa ſuſceptus, aurea porta Byzantium ingreditur, atque in majore Eccleſia Imperatorium coronam accipit.

Pag. 330. Λογογραφ. χρονογραφῶν.) Auctoris incerti, manci & ineruditi brevis hiſtoria potiuſquam Chronographica narratio vix dato ſpatio ad Theophanis Chronographiam in Regio codice ſubjecta, ad ejuſdem editionem hic quoque ſubtexitur.

Προκλιθέντων.) Vide data quæ περὶ τῶν προσκλίσεων præmiſſa.

Ὁ ἀνὴρ φησὶ ὧδ.) Qui ἀγωδὸς hodie Græcis, is quondam ἀκλὴς & ἄνους atque adeo qui ἀφρὸς is ἀγωδὸς, καὶ ἀκλὴς, ἠλίθιος.

Ὡς ἐφασαν.) A Theophane pag. 337. vel ab hoc Auctore opere nondum cognito.

Οἱ δῆμοι μετὰ τῶν ποιημάτων.) Troparia ſive modulos in Eccleſiis in laudem Impp. decantatos docet Luitprandus. Δῆμοι factiones populi ſunt Praſina, Veneta, Ruſſia, Candida. ἄγων varii toni ad quos moduli in Eccleſiis decantantur: de quibus in Euchologicis noſtris plurima.

Τῶν Θεοδόσιων.) Conſtantini pellices, ſive malis conjugis, de qua ſuperius Theophanes ad Conſtantini Irenes filii annos.

Μαϊουμᾶ κ.τ.λ.) De quibus in Notis ad Theophanis pag. 302. Pag. 341.

Στρουμαν.) Arvi τὸ ἔτσμι recentior Græcia pronunciat εὖσμι.

Ἐκεῖθι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις.) Apoſtolorum Eccleſia Pag. 341.
Impp. ſepulchris a Conſtantino M. qui primus ad eam ſepultus eſt, clara.

Σταυρὸν δὲ ὑπῆρξε.) Nulla ſubſcriptio & promiſſio, quæ exarata cruce non firmetur: ad eum morem alludit. Hinc ἀντὶ τὸ σαυρὸν pagina 346. pejerare interpretaberis. Vide paginas 348. 349. 350.

Προσβυτέρων τῶν τζαγγρῶν.) Calcearius, ſive ſutor Pag. 346.
τζαγγίου, & τζαγγρίσας eſt τζαγγίοις enim ocreas alibi interpretor pag. 305. Nil mirum porro calceariam & lutoriam exercere Presbyterum: ſacris enim addicti quique Græci præter Monachos opera locata victum quærunt quotidianum, nec in publicis officinis, vicis, & compitis artem quandoque viliſſimam profiteri erubeſcunt.

Ἀκατᾶβ' ὅμως.) Recentioris Græciæ dialectus: Pag. 348.
deponamus. ἀκατᾶ imperandi & excitandi vox eſt: ἀκατᾶ γρήγορα! ἀκατᾶ τὸ γρῆγορα! ἀκατᾶβ' ἔξω κοντά! ἀκατᾶβ' ἀπὸ τὸ ἄτολλο: ἀκατᾶβιβάζω & ἀπεβιβάζω vice. Videndaque pag. 349.

Ἐχέφανα.) Dicunt hodie ἐχέμπα gaviſus ſum: ἀπὸ τὸ χαίρομαι gaudeo: hinc ἐχαπάνα.

Κυμβάλων.) Vice κυμβάνοι pronunciat moderna Græcia: ita τύπτουν vice τυπτοῦν.

Θεοδότου Συκοφαντικὰ ἐθνικὰ.) De Spatharocandidato notæ in pag. 293. ex milite Epiſcopus. Pag. 350.

Στιχαρίτῳ.) De qua voce in notis ad pag. 293. plura obſervantur.

A D S. P. N.

THEOPHANIS CHRONOGRAPHIAM

F. FRANCISCI COMBEFIS

Ordinis FF. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici

NOTÆ POSTERIORES,

IPSUM PROPIUS AUCTORIS CONTEXTUM,

ejusque Versiones strictim illustrantes & emendantes.

Edit. Paris. pag. 634.

QUamvis graviora quæque ac majoris visa operæ, vereque Chronographica occupavit R. P. Jacobi Goar τὸ μακάριον diligentia; relegenti tamen opus tam spissum, cui & meam lile, mox ut cœpit morbus pulsare, addictam voluit nonnullam operam, occurrere, quæ nec animadversione indigna, nec incommoda omnino, etsi forsitan leviora, æquo Lectori videantur. Hæc igitur ille boni consulet nostra schediasmata, ac vel animum probabit, quibus decoctæ præcant, posthumæ, quas produco, viri doctis omnibus, ac piis desiderati exercitationes.

Pag. 4. A. Περὶ οὗ ἐντεῦθεν τῶν ἑκατὸν ἐτῶν. Atqui Eusebii historia ἐπιβλέπει est, ut omnes norunt: 10. libri, non octo. Plane scripsit Theophanes τὸ ιδ'. βιβλον, ex quo imperitus antiquarius suam ἐκκλησιαστικὸν exscripserit. *Qui legerit librum octavum historiæ Ecclesiasticæ Eusebii, de his cognoscet*; quo etiam libro is ista maxime exequitur: hinc que factum est, ut illi octavo libro additum sit aliud opus Eusebii de Martyribus Palæstinis, quod Stephani editio seorsim repræsentat, ut & Cardinalis Mazarini, aliique CC. MSS. maleque Christophorsonus confundit, interpolans cum eodem libro octavo historiæ Ecclesiasticæ. C. Κεφάλαια.

Pag. 5. A. Ἀγχίτροπον. D. Τὸ γενόμενα τὰ σωτήρια ἐπίλοιπα. Redditum, *Servatoris monita*. Forte monumenta Interpres voluerit. Anast. *mentiones*. Malim ego Acta, quod etiam vox illa sonat, ut falsis narrationibus Christum infamare studuerit, quod præstitisse liquet etiam alios Christiani hostes nominis. E. Τὰς ἐκκλησίας τῷ Χριστῷ.

Pag. 6. C. Παρόντων καὶ ὄντων αὐτῶν παίδων καὶ ἐγγονήτων. Anast. *præsentibus quoque ceteris filiis suis*; ne legerit ἐγγόνων. Sed & novus Interp. *Circumstantibus etiam reliquis ejus filiis*. Verum alia vis huius vocis, quam Codd. constanter repræsentant. Reddiderim ego: tamethi ejus reliqui filii, eodem ac Constantinus patre geniti, superstites erant: præsato nimirum illis Constantino ob egregias virtutes, quamquam illi materna profapia præstare videbantur, Theodora nati, ob cujus nuptias repudiata fuisset Helena. D. Μαξιμῖνον τὸν ἐξ ὧν Μαξιμιανῷ τῷ Ἡρκιλίῳ βιωτέον. Sic constanter Codd. ac liquet vitiosum quod editum est, Ἡρκιλίῳ τῷ βασιλεῖ. Imperatorem renunciaverunt Maxentium Herculii filium. Sic pag. 7. B. καὶ Μαξεντίῳ τῷ υἱῷ τῷ Ἡρκιλίου τὴν Ῥώμην ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀναγορεύεται βασιλεῖ. *Cum Maxentio Herculii filio, qui Romæ a militibus Imperator fuerat renuntiatus.* C. Quod habet Vat. 1. margini adscriptum, Ἀχρεῖα. Ἀρκτέον τοιγαροῦν χρηστέον ἀφοβίᾳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρίας διδασκάλων κανόνι τῷ τῶν Σχολικῶν τόμῳ. Scholii loco sit, & ut explicetur, quo promovente sic depositus Arius, Presbyteri dignitate postmodum auctus sit.

pag. 635.

Pag. 9. A. Χριστὸν τὸ Ῥώμης Κωνστάντιον ὁ Θεοσώστορος. Non male Anast. *Cum divina ope Romam obtinuisset*. Excidit aut Interpreti, aut currenti prælo. B. ἐνεφάνισεν τῷ Μαξιμίνῳ τὸ Γαλλικῶν. Sic bene Pal. & Peyr. necnon Anast. nec ferendum τὸ Μαξιμίνου τὸ Γαλλικὸν, quem auctor jam extinctum diverat anno superiori πεπαῦσθαι ὑπὸ Μαξιμιανοῦ. P. Goar legit Μαξιμίνου, priori errori hærens, quo vox altera alterius loco in codd. quos est secutus, irrepserat. Placet maxime Vat. 1. lect. πεπαῦσθαι ὡς ὁ Μαξίμινος. *cum perinde ac Maximinus damnorum orculli fuisset*: quem auctor multis eo nomine infamaverat 6. Constantini anno, quo is illum oppressit, Cruce ejusmodi prælitigiarum victrice. D. Τὸν Γαλλικὸν Μαξιμινόν. 1. rerum P. Goar. *Lege* Μαξιμῖνον: non bene ut est jam ostensum. E. Καὶ χαράσσει. τὸ καὶ superfluum, nec habent Codd. Germanus lectio aliorum Codd. φαίνον τόμος ἔγραπτο τοῦ.

Pag. 12. A. Κωνστάντιος. Redditum currente calamo, seu prælo *Constantinum*. C. Πολὺν ἐσμιλᾶν κοντάλιον. Bello publico, inque illud inardescente tota Rep. Sic & Anast. nec satis expressum, *bello civili moto*. Erat sane civile, sed hujusmodi inter civilia ut universam Remp feinderet. Ἐν τοῖς ἐμφυλίοις ἀγῶσιν ait. D. *Intellus in bellis civilibus*. E. Ἀναδῦσα ὑπὸ Κωνσταντίνου. Sic bene Vat. 1. Pal. & Peyr. nec enim Constantii Cæsaris erat Cæsarem Licinianum exauctorare; sed patris Constantini, qui μονοκράτωρ, rerum summam solus tenebat.

Pag. 13. C. Ἐν τῇ γ'. λόγῳ τῷ περὶ τοῦ βασιλέως. Clarius libro tertio in laudem Constantini; sive de Vita Constantini, cujus 9. cap. extant eæ laudes.

Pag. 14. A. Ἰδοῦσα ἀναχωρήσασα. Nihil jam se rebus Ecclesiasticis immiscentem (in pœnam nimirum superioris ichismatis) privatam agere: hæc enim vis est τὸ ἀναχωρεῖν in ejusmodi. Quod sequitur de ordinatis ab illo, quos sancta Synodus præcipit μυσταγωγοῦ χειροτονίᾳ διδασκάλους, *sacratori ordinatione confirmari*, de vera accipiendum ordinatione, velut irrita penitus, quam Meletius præsumpsisset contra magnæ Alexandriæ Episcopi jura: qua de re prodibit propediem illustrissimi Petri de Marca Tholosani Archiepiscopi dissertatio, quam brevis, tam erudita, P. Morini libro de sacris Ordinationibus inserta.

C. Τοῦ σοφοῦ. Emend. Barb. φιλοσόφου· unde & sequitur, ἵνα τῷ φιλοσόφου συμπεπλεγμένον. Visum unum e philosophis, cum quo Alexander disputaret, emittere. E. Ἐξ ὧν τούτων τῷ γένει ἐπαλαζόμενον.

Anast. *secundum genus*: perinde obscurum. P. Goar non reddit. Idem sit κατ' γένος, τὸ γενικὸν ex aliis quoque locis universim deligens; ut non solum Roma accerciri incnlas, sed ex universis imperii Romani provinciis. Vel τὸ, κατ' γένος, per familias: sic enim commodum, delectas familias transferre, ad augendum brevi civium numerum, urbisque potentiam dilatandam.

Pag. 15. B. Εἰσνικῶντος ἐκεῖ ἐσυρίσκοντο τὰ τέκνα. *Qui profectus esset ad eas usquedum regiones, utque invaderandas*. Durius redditum; *ad ibi posita loca quæque quæ describenda profecto*. Τὰ ὑπὸ τῶν. emend. bene in Barb. C. περὶ τῆς ἐπιστάτου Βοζωτίᾳ, καὶ ἃ ἄλλα πεπλῶν τέκνων διεξέλθειν. *Historiam contexuit Episcoporum Byzanti, & plurium aliorum civitatum*. Sic bene Anast. Πολλὰ ἐστορήκασι αὐτοφυῆ. bene idem, *multis affectus verberibus*: quod & P. Goar forte reddere voluit, *contusus verberibus*; non injuriis, ut editum est. E. Τὸ ἀναπλάσαι Ῥωμαίων. Barb. &c. Συμεῶνα ἀρχιεπίσκοπον Κτησιφῶντος, καὶ τῆς Σελευκίας. *Archiepiscopum Ctesphontis Symeonem, & Seleuciæ Episcopum*. Sic infra unius Archiepiscopi Symeonis meminit, plurium Episcoporum, in quibus & ipse Seleuciæ Episcopus fuerit. Nec ita passim illa ætate quibuslibet Metropolitis cedebat Archiepiscopi nomen, sed Patriarchis duntaxat, vel præcipuis primatibus, ac qui gentis integræ erant, & ipsi velut Patriarchæ, non nihil eamen inferiores summis tribus, tumque quatuor, ac quinque Patriarchis.

Pag. 16. A. Καὶ ξένοις τὰ φίσεων. C. Ἐκεῖνα τὰ ζητήματα, male editum ἐκεῖνα. D. Ἐτω τὸ εἰς χαλκὸν τὸ εἰς ἔσον ἔχων. *Erit quod est Ego sum Petrus, Sanctum Domino*: sive ut Xyst. *quod super frænum equi est*. Locus est Zachar. 14. juxta LXX. quos Hieronymus eo loco secutus est.

Pag. 17. D. Ὁμόνοιαν τῷ μικρῷ. Vt omnes Codd. MSS. E. Μεθ' ὧν τῷ ἐμοὶ φίλῳ τότε. Clare hæc Anastasius, *Cum quibus & Imperatori perfuadens hunc juste depositum, egit ut apud Illyrium in exilium mitteretur*; adeoque non fuerant nova obscuranda verbione. Hanc de fide Eusebii implexam satis quæstionem illustrabit in suo Eusebio, quem diu expectamus, vir doctus Henricus Valesius.

Pag. 18. B. Τῶν τόλμ, ἐπὶ τὸ ὑπτιαῖν μέρος. E. Ἐπὶ τῶν χώρας Ἀντιοχίας, καὶ ὁ Κύρι. Sic Barb. Peyr. ique adeo quibuscum illi collati sunt, cum nulla annoteur Codd. varietas, *In agro Antiochiæ, & Cyri*; quæ & ipsa metropolis Euphratoleos diœcesis Antiochensis. Quæ sequuntur Buccardo inextricabilia, ego sic reddam. *Primum rapere, ut nocte fieri solet, occasione insidientes tum interdiu perrumpere horrea*. Sic certe comparatum, ut paulatim ex fame & egestate frons crescat; quod ita Theophan. voluit exprimere.

Pag. 19. B. Ἠπατάθεί, ἅμα τοῦ αὐτίου ἀνῃρέθη. *Vidui una cum auctoribus necatus est*. Sic & Buccard. itemque Barb. Peyr. &c. Codd. C. δὲ Ἀρσακ. Barb. Peyr. &c.

Pag. 20. A. Εὐσέβιν. Vat. 1. ἐτυρράζιν Post πεφῦσθαι haud omittenda vox ἐμμηνῶν. quod enim sic circumeundo rem sacram faceret, & cohiberi ab Athanasio posuit, & sacrorum vasorum, atque librorum violationis calumnia in eum componi. C. Ἀντωνίου συμέσαντος. *Qui ex omnibus obstruxit*. Buccard. suspicatur legend. φυσήσαντος, *qui imposturis seducat*: at nihil necesse. D. Τὰ τῆ Ἀρσίνοα πολέμασκα διηκριβῶσθαι, ἐπεὶ τῆ ἰκρίσα συκοφαντίαν εἰ ἐκρίσι ὑπεύθυνος. *Fide amputatæ Arsinoi dexteræ crimine confutato, inimici ad scelerate calumniam redierunt*. Nihil clarius, cohærentque omnia. Non enim Athanasii satisfactionem probasse inimicos, ut nón magis urgerent, quæ minus aperta videretur satisfactionis capita, ostendit ipsa Athanasii fuga. Etsi ergo palam erat non amputasse dexteram, quam corpori hærere videbant, at vim illatam peragenti rem sacram, sacra vasa confracta, libros combustos pertinacius contendebant. Buccardus inani se labore hic torquet: P. Gaar fua alia, longe illa a noftris Theophanis ingerit. Apatfafius ista omisit.

Pag. 21. A. Προεδέωσαντο. B. Οὐσίαν ὑπὸ τιμίων τοῖς καθέσιν. *Ita credere jurejurando affirmans, fuadet jubere recipi &c. C. διακονεῖσθαι.*

Pag. 22. B. Κατακλεῖσθαι ἐν τῇ ἰδίᾳ τῇ τοῦ πατρὸς σώμα. Sic conflanter codd. eft que jam editum. *Ubi ex Oriente corpus patris accepit*; Nicomedia fcilicet CP. delatum: non ipfe reverfus ex Oriente. D. Τὸν καὶ τὰ σύμμετρα. Barb. Peyr. &c. C. Τυχὸν φυτάσθετο. Cedr. Barb. Peyr. &c. nec re fic clara hærendum. D. Προσδιωμένον. *Edit. Paris. pag. 636.*

Pag. 24. A. Ἑπτὰ ἐνενήκοντα δ' διέστασιν. Barb. φ'. *quingentis*. B. Οὐ μὴ ἐνχρίσῃ τοῦ. Liquet hic lacunam esse; & desiderari quod factum scribit auctor Eusebio Emiseno relatæ Alexandriæ Episcopatum ob cavendam Alexandrinorum invidiam, sive Alexandrinis ipsum non probantibus; adeoque male conatum Interpretem tamquam omnia sana essent: nec illud τῶν τόπων μετακομίσαι οἱ αὐτοῦ, cives refert Alexandrinos, ut ille reddit, sed Antiochenum illud Eusebio præsidé Arianorum Concilium. Refert Sozom. lib. 3. cap. 6. quid tum eo factum sit, nempe Edeffenam Ecclefiam regendam fuscepisse, cum hactenus Ἐδέσσης non Episcopus, sed civis tantum esset. φροντίσαντα τῆς Ἐδέσσης ἐκκλησίων. *Commiseritne illi Edeffenæ Ecclefiæ*, hoc quæ licet Sabelliano, feu Sabellianifmi fufpecto: fic magnum habebant, quovis modo Athanasium Sede dejicere. C. Ἡ δὲ ἡ ἐγκωμιάσθαι ἐκκλησίᾳ. Illud palam Scholium in rextum e margine illatum; aut certe fuperioribus nectendum de Antiochenæ ejusdem Ecclefiæ dedicatione. E. Νικομηδείαν Πόντου κατεστάθη. Cedr. Νικομηδείαν ποντοῦδίαν κατεστάθη. Merfa concidit; & ut habet Vat. 2. & Barb. κατεστάθη abforpta eft, terræ fcilicet hiatu facto, ut affolet in ejufmodi: nec videtur neceffe ut mari menfam, five abforptam exponamus cum Cedreni interprete.

Pag. 25. B. Ἐνσέβιον ἢ Νικομηδείας ἀνεσώσης, τὸ δὲ κακὸν κατεγνώρισε. *Pauli loco Eufebium Nicomediæ intrufit, hominem fentinum malorum*; qua phrafi & Cicero Catilinam urbis fentinam dixit. Sic & Buccard. nec bene editum; *intulit in fedem fentinum*, quafi fententia hæc fedes effet CP. quod non congruit. Peyr. perinde defiderat. C. Μὴν Δαυεῖμ τ'. Barb. Peyr. &c. *fexta die menfis Dorfii*. D. Καὶ Γωλίους, ἐ οἱ σὺν αὐτοῖς. Sic omnes codd. E. Τὰ τοῦτου ἐκκλησίας ὅσας ἐκοινώνησεν ὁ Ανασή. *Ecclefiæ formas, Ecclefiæ inftitura, cinfque velut præclam obligentes, ac fecum auferentes*. Male editum τοῦτε, nec apte fatis redditum B. Οἱ δὲ τότου πεποιθότες ὑπέλαβαν Pal. & Peyr. πεποίκασιν. malim πέποιθον, ficque reddo. *Tamen ab auctis hac paffi crant, urbi tamen per collapfi muri ruinem ingruebant*: quæ deinceps Perfarum ulteriorem impreffio, generofaque Nifibenfium repulfio auctori defcribitur. Omiffa particula ἢ, in alium fenfum detorfit Interpr. C. Ὀνάγουσι τοὺς πολίτους ἐκβόσσεται σὺν κακοῖς. *Plurimas elephantos onagris accelerant*. Genus machinæ diruendis muris aptum. κριοῖς. Svid. at & tutandis, ubi illi dejecti funt. Interpr. *immiffis onagris*, quod quis facile animadia fic dicta non bene acceperit.

Pag. 27. A. Εἰρήνου τότου τῆ τοῦ Βαρβάτου. Alii Βαρσανίου, ut & Cedr. ubi tamen fœdo lapfu Liberii nomen in Athanafii mutatum eft; quafi hic de Athanafii exilio fermo fit, eique fubftitutus fit Felix, non Liberio. Mirum plauftra hujufmodi ἐξνοραζ Interpretes.

B. Καὶ ἀπτωσίνησαν Κύριλλον. Cod. Vat. 1. ad hunc locum hoc affert Schol. Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδιώχθη ὑπὸ τῆς Ἀριανῶν· ἀπὸ σπορᾶ δὲ χειρόκμητα Δημοσίου τρεῖς, Ἀρχέντες, Ἡρόκλειος, Ἰωάννης· ἠγάπλει

ἀποκλείσει αὐτὴ τὰ γενικὰ, σωθήσεται, καὶ ἐν τῷ σωθῆναι ἅμα μὴ ἐνιαυσίων ἐν ΚΠ. *Cyrillus Hierosolymorum Antistes pulsus est ab Arianis ; ejus vero loco Ariani tres Arsenium, Heraclium, Hilarium interim Sedem tenuerunt ; tumque vexatus fuit Gratianus, ad Synodum centum & octo Episcoporum CP. celebratam convenit.* Ejus illa provectio ab Arianis, & suppressio vocis ὁμοούσιος in Catechesibus, suspicionem aliquam Arianismi apud nonnullos vire attulit, quem benè Theophanes sequentibus vindicat.

Pag. 28. Α. Ἐυσεβεῖς ὄντων οἰκουμενικῶν. Omissa vox οἰκουμενικὸς, quam omnes repræsentant Codd. hic aptissima, significans quadam accomodatione, prudenti consilio ut virum allicerer, non offenderet, sic appellasse. Sic quoque sextam Synodum in Constantinem religiosiam vindicavi ab importunis, atque ineptis querelis Alberti Pighii : sic & Paulus Festum Præfidem iniquissimum, *πρώτιον* compellat, virum optimum : sicque ubique Christiana modestia, quoad patitur pietas, viros præcipue Principes, ac Magistratus profequitur. D. Καὶ ἐκβαλὼν Παῦλον τῶν ἐπισκοπῶν. Sic omnes Codd. ipsique legit Interpr. perperam editum ἐκκλίνει.

Pag. 29. C. Οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὁρθόδοξοι. Sic omnes Codd. nec video ut ὀρθοδόξων irrepserit, ac fit reditum. D. συγχωρεῖ Νεωτερικὸν ἀθλιώτατον. aliquanto post, *ἀνέβαινε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Purpura, ac regalibus infignibus indutum Nepotianum, adversus Magnentium miſit*. Ut vere Imperator, non Cæſar tantum creatus fuerit, ut ſonant verba Interpr. *Tribus menſibus βασιλεύσας. imperio functus*, ait auctor, *occiditur*. E. Sic cum Barb. &c. diſtingue, & corrige. *φονεῦσι δὲ ἡ ὄψεσι, καὶ ἀνῄρεθη ὁ βασιλεὺς ἐν Ρώμῃ Κωνσταντίνα*. Quæ ſunt valde plana : ut jam extinctio Nepotiano, ante Conſtantii adventum, ejus loco creatus ſit Bretannio, qui & ipſe Magnentio opponeretur.

Pag. 30. Α. Τὴν τοῦ καὶ ἐπὶ τὰ Β. *ἐ. δηλῶν ὅτου τὸ διαρρῆξαι ἢ τὸ ζῶσιν ὑπάρχειν τῷ*. Sic Vat. Barb. Peyr. &c. plana ſatis littera. *Ex imperii rationibus eſſe, ut & poteſtas illi cederet, qui a majoribus hereditario veluti jure illum ſuſcepiſſet*, &c.

Pag. 31. C. Ἐπηρόνει γὰρ τῷ. D. *Perturbatus*, nec omnino integer textus ita facile poterat reſtitui. Ἐπῆρε Κωνσταντίου ἀκούσας ἀποθάνοντα τὸν πρόβλεπτον, πολέμια μεταπιπτόμενος ὑπὸ τὰ τῷ. Illud ᾗ τῷ καιρότομῃ τῷ πίσσει Interpres ad Julianum refert, ego ad ipſum Conſtantium, qui ſic orbem fatigavit patrocinando Ariano dogmati. *καιροτομεῖν* hæretici eſt ; *κόπτειν* apoſtatæ, cujuſque qui omnino deſecit a fide. Ἰσαακὶ δὲ. E. E. Ἀλ *σφόνει αὐθωκαζόντας*. Sic Barb. ipſique Reg. niſi qua imperitus antiquarius ſcripſit, *ᾳφ ὁ*. Placet maxime, eſtque plana alluſio ad locum Apoſtoli, *Ἀναιτίαι, quæ eſt idolorum ſervitus, αὐθωκαζόντας*. Col. 3. 6. Veluti dicat, nihil mirum ad idola deflexiſſe, qui ante jam avarus illis ſerviret.

Pag. 32. Α. Καὶ καμήλῳ. C. *Μάλιστα ἡ κτωτοσυμμαγῶν*. Sozom. lib. 5. cap. 9. multis deſcribit illuſtre certamen Marci Arethuſii Epiſcopi Juliano Imperatore ; cumque plura dicat illi irrogata fuppliciis, iſtud tacet quod Theophanes dicturus erat, de viſceribus vivo forte extractis, niſi Codices mutili eſſent : potuitque etiam furens populus drum illud in eum patrare, poſt ea quæ narrat Sozomenus. Eumdem referre utrumque ſcriptorem, qui & Monachus fuerit, & Epiſcopus graviſſimus ſenex, mihi perſuaſiſſimum eſt. E. Σφοδρῶς *κότῳ*. Peyr. Barb. &c.

Pag. 33. Β. Τῶν δὲ. C. Τὸν τοῦ Κυρίλ. D. Τοῦ τὸ εἰδωλ. E. Ἐνὶ ζῶντων ᾗ σκεμματοποιῶν ἱερῶν ἐκ. *In Sacerdotes, qui prope habitabant, inquirendum decrevit* ; quos par videretur fuiſſe incendii vel auctores, vel conſcios. Sic & Buccard. Interpres non reddit, niſi una aliqua linea inter operarum manus excidit. C. Υπηρετῶ. Barb. &c.

Pag. 34. D. Ἐν Διοσκόρῳ. Scaliger ad Chronic. Hieronymi pag. 235. leg. contendit *Διοσκόρῳ*, vel *Διοσκόρῳ*.

Pag. 35. A. Ἐν ἀπορροῇ τῶν δόκιμ ἀνορᾶ ἀπωλ. *Ad divinam Chriſti confutandam ſententiam* ; quod nimirum ab eo dictum habent facra Evangelia, fore tempi deſolationem perpetuam. Διὰ τὸν ἐκχωμιῶν. *Ad terram aggeſtam, atque ruderа egerenda*, ut ſoler in veterum diruторum ſolo, novis excitandis, majoris præſertim molis, ædificiis. Ἐν ἐξαιρέτῳ ἀφορματίῳ λαμφοῦ. Barb. Peyr. &c. *Peculiari commentario luculenter refutavit*. C. Νῶ τούτου ἀμφιδόσιμον. Oraculum hoc ſacrum ſalvum, ſic Langus exprimit Nicephori Interpres, urgens illud, παρὰ Θεῷ ὁ τοιαυῷ.

Nunc Dii Deæque omnes conſurgite, ſumite bellum,
Atque Rea certum de flumine ferte trophæum.
Dux ego veſter ero Mars ſævus belligerator.

Apud Baronium tom. 4. pag. 122.
Ibimus in Therim Superi ; victoria certa eſt ;
Mars ego ductor ero, Divum fortiſſimus armis.

Θὰρ τοταμοὶ, haud dubie Tigris, velut Θυμμόρημος, ſeramque nomine præſereus.

Pag. 36. Β. Καὶ ᾗ τὸν τὸν. *Et proceribus*, ᾗ *ir ſtim*. non enim in exercitu erat copia Conſilium, quorum ſuffragio Jovianus eligeretur ; tameſi etiam Anaſt. ita reddidit. *Ὑπατος*, eximius, præcipus : quomodo Pſellus *ὑπατος φιλοσόφων* paſſim indigitatur. Ejus operum ſpiſſiſſimum volumen haud ita pridem recepit Cardinalis Mazarinus, ſed carie & vetuſtate fedatum. C. *ἐκατοντάτῳ τοῦ σκολοκρατίνου λαῷ*. Peyr. *σκολοκρότινου*, quæ lectio valde placet. Ut ſaluti exercitus conſuleret inter anguſtias a Perſis concluſi, ac fame pereuntis, ut Tripartiverba ſonant, & tradit Ammianus. Vox λαὸς pro exercitu Theophani frequentiſſima, ut etiam annotavit P. Goar anno ſuperiori. D. Τοῦτου φοβηθὲν. Melius plane Zonaras *φοβὸν δόντων*. *Unius diei iter progreſſus eſt ; una ſtatione* ; qua pervenit ad oppidum Dagaſthani, ubi & extinctus eſt. Nec vero is locus commodus erat ut Conſul pompaque procederet, qui affixo valle exercitui veſtigia regiam urbem utcumque ageret iter ; eaque fuerit cauſa, cur creatum Nobiliſſimum filium ſuum noluerit hactenus purpuram indiere.

Pag. 37. Β. Κατεκαρδώσας. *ἐξωθῆναι δὲ ἐν τῷ* Peyr. bene.

Pag. 38. C. Οἰκειωτικῶν λογάριων. Barb. Peyr. &c. ſicque a Valente appellandus, atque Valentis, non Valentiniani, ut currente calamo fuit reddituin. D. Πεμφθεὶς δὲ ὑπ ἀφ Λιβέριον. Lliquet deeſſe hic aliquid. Niſiquam enim apud alios auctores legitur, Valentem, atque Eudoxium ad Liberium Papam legatos miſiſſe, aut Arianiſſimum datis libellis abjuraſſe. Trip. iſtos legatos miſſos ait a Macedonianis, qui perſecutionem patiebantur a Valente, & Eudoxio. Sed & Nicephi quin & ipſe Theophanes pag. 46. idipſum ſignificant, ubi de fecunda Oecum. Synodo : ac Macedonianis dantibus iterum libellos, ut ſub Valente dederant Liberio ; a quo etiam litteris commendatitiis impetratis, ils ſe tamquam novis tum perpetram tuebantur. Ἐγχρατον ὑπὲρ τὰ.

Pag. 41. D. Καὶ δικῆρ διποτεκαῶτος. Legendum plane *σαὶ δικῆρ*, quod eſt thymus, ſive thymum herba nota fatis : cum thymio naribus obſtrepentes ; ſive eo leviter eas cædentes, quod ejuſmodi herba iis ſoleat adhiberi, teſte Dioſcor. qui ob craſſos humores deliquium patiuntur, cujuſmodi ſunt mulieres, dum patiuntur quæ ſunt naturæ. Sive ergo contemptu, ſive ut venerem excitarent, *Edit. Par.* fic facris virginibus thymum naribus adhibentes *pag. 637.* illudebant. Quas enim fic reductis veſtibus nudas circumducebant per urbem, & ad nates cædebant, iis impudice abutebantur *κατὰ τὰς γυμνασίους* adeoque non atrociter cædebant, ut reddidit Interpres, non attendens aliam vocis illius alio accentu ſignificationem, unam certe hic commo-

dam. Est etiam porrum, cepa agrestis; sed thymi herbæ vis, & natura hic congruentior, ob dictam rationem.

Pag. 42. A. Τοῦ Βασιλείου, ἢ Μελετίου ἐξηγήσεως. *Basilio, & Meletio*, &c. *auctoribus*; ut & Cedreni interpr. five illorum hortatu, & suasione. Minus expressum, *Basilii*, &c. *industria*. Impulerunt fecilicet viri sanctissimi ut Evagrii loco pauculam plebem CP. orthodoxam foveret, eique præiret, essi nondum urbis Episcopus esset, quod postea Theodosio Imperatore factus est. C. Τεκμήριον. Ex δὲ τῶν ἑβδομήκοντα. Sic bene Barb. ut & Cedr. ἐκ τῶν, δὲ τὰ σκοτ. Ἀπ. ἐνθ. δ' *annos circiter quatuor patum*. Quod sequitur, συμπεσοῦσι ἢ Ἰωάννου, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς Παγωνίου aliter ego distinxerim, ut clausa periodo in voce αὐτοῦ sequatur· τῷ δὲ τῆς Παγωνίου χωρὶς τοῦ τρισμακαρίου Γρηγορίου. Is enim abiens erat, sicque absente acclamatus est Imperator junior frater, qui cum matre aderat, ejusque, ut videtur, industria; ut & ipsa filium haberet Imperatorem, quod ita Gratianum offendit, ut solet inter fratres ea alio, & alio thoro natos, eorumque parentes facile enasci invidia. D. Τετραετίαν βασιλεύσαν αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον. Sic omnes Codd. *Quos vaticinatis Indultus ex Initiali nominis Theta imperatorus fuisse habatur*.

Pag. 43. C. Ad ἐκκλῖναι, addunt Barb. Peyr. &c. ἐκκρουκλίσαι· malim κρουκλίσαι, quod & Anast. legit. *Strepitum agunt*, sive manuum plausu, sive crepitaculis. *Plaudunt manibus*, inquit. κρόταλον, hinc qui musicam instrumentum exponant, quo & Ἀσσύριοι uebantur in deorum cerimoniis. Pro βασιλέως, legit Anast. ῥαδίως, *plaudibus*. *Inedunt*: quod forte melius: pluraque sunt Prophetæ loca, quibus erassius intellectis, hi suum illum errorem, ut ab Anastasio traditur, hauserint. Post Ἐλευθεριανὸς, addit Cedr. ὃ ἐβουκόλουν *qui & Bogonilli dicti sunt*; quod forte eorum nomen tunc vulgatius esset. D. Τῶν ἀπὸ φοστικῆς ἀρρωστίας κλονουμένων. *Leprosi, quorum cura Basilio incumbebat*. Ita vertit Trip. Gregorius Theologus multis commendat, quam Basilius erga id hominum genus in suo illo nosocomio humanitatem, ac diligentiam habebat. Haud tamen puto istis dumtaxat addictum locum, & Basilii operam; voxque κλονουμένων vitium omne corporis sonat: nec Gregorius ulcera, morbosque alios tacet, quibus Basilius studium impendebat.

Pag. 44. A. Περὶ Ἀδιαφόρων. Barb. Peyr. &c. Ἐν τῷ.

Pag. 45. A. Placet Peyr. Cod. interpunctio, γνῶε Γρηγοριανὸς ὁ Λόγγος, ἐν τῷ Παγωνίῳ κατηχήσαντος· ὡς πρὸς βασιλέα. *Ubi resciuit Gratianus Augustus, tamquam suppetias laturus in Pannoniam venienti*, &c. Cedr. ambultum cum foclis Valentem ait in eo turguriolo, ἀγγελὸς δὲ παραμείνον· *cum Scythe tenem committentes nescirent, qui illic latarent*. Et vero simile alio mortis genere exinguendos, sive etiam captivos abducendos, ut deretti ab eis fuisse nt. D. Ποῦ ἐπιτυχὼν, ſuppl. ex Vat. 1. Pal. Peyr. ὡς Ἀντιοχείᾳ αὖθις κτλ. *Qui post provectum ad Episcopatum Eusebium Arianum Antiochiæ, se ab eis separaverant*. Quo & indicatur priorem fuisse Paulini Episcopatum; nec nisi schismate ab eo factum Meletium Episcopum: quæ & ſtatio fit cur Occidentales propensiores fuerint in Paulinum, sinque postmodum gravius queſti in Fla vianum producto schismate Meletii succeſsorem, ut auctor infra Theodosii ann. 15. *Edit. Paris. pag. 638.*

Pag. 46. A. Ἐξ ἐμφανίσεως τῆς φανερᾶς. Θεοτόκου. *Sanctissima Dei Genitrice suum illue virtutem, ac præsentiam exhibente*. Sic Christi an. 402. de Pulcheria ait ex Sozom. ἔστι δὲ ὅτε ἐμφανίσει αὐτὸν ἐφ' *quæ divina visione dignaretur*.

Pag. 47. C. Θαυμάσαντας τὸ φαινόμενον. Barb. Peyr. Cedr. &c. etſi Pal. φρονήσαντας. Illud melius. *Videns rei invidia motos*. τὸν σωτηριώδη λόγον ἐπιδείξασθαι. *Orationc edita, ac dicta*, *qua disceptatus bene præcaretur, ac vale diceret*. Sic nimirum ipſe. φοιτητὰς δὲ ἐκ μείζονος κλύσεως, ἐγὼ ὁμῶς ἐπεδεῖτο τοῦ σωτηριώδους. *Sermones instruite, quibus abeuntem pro-* *ſequamini*; *ego vobis valedicturum reddam*. Male Buccard. *Habita de pace agenda oratione*; Xyl. *de concordia continuenda*: Baronique interpres: ut & Anaſt. *compositoria sermone*. Προεῖδεν γὰρ σκηπτὸν τοῦ διαβόλου τὰ σκάνδαλα *doctrinam de Spiritus ſancti deitate*. Mimi. Pal. edidit interpr. *Sanctam de Spiritu ſancto doctrinam*.

Pag. 48. A. Φθόνῳ ζωλώσει ἐξελθόντος. *Cum falſus rumor peretrebuſſet*. *ibid*. A. Ἀνακινήσεται. Palam detecti, ac prudentes quales in Catholicos eſſent. Καὶ ἕκαστον.

Pag. 49. B. Ἐκκλησιῶν ἐν ἑαυτῷ μιᾶς παροξύνων. Nectario Presbyterum pœnitentiæ præpositum amoventi iniquior nulli visus P. Goar, cum rem ille disciplinæ egerit, nihilque inde apud antiquos, velut Pœnitentiæ Sacramentum ipsum violarit, notæ reportarit. Fuit semper Nectarii sancta memoria; modumque illum pœnitentiæ publicæ, unde id scandali ortum esset, velut tantum juris humani & Ecclesiaſticæ conſuetudinis, in fua, cui jure Patriarchali præſidebat, Eccleſia abolere potuit. C. Οὐδεὶς χεροὶ τὸν δεῖ. Vix adduci poſſum, ut de leproſis peculiarius accipiam, quibus ipſa manibus Placilla Auguſta miniſtraret; & non magis de corpore mutilis, atque allas debilibus; ſcabie forlan, fœtidiſque quimodo morbis laborantibus. D. Διὰ τὰ μυστήρια γενητὰ. *Propter exercitus metationes*: ſic ſemper moleitæ illæ, quid quid diligentiæ Duces militibus in officio coſtinendis adhibeant. καὶ ὅτε φοβοῦσι ἰδιώτας. *Propter auriga, & pincernam Buterici Præfecti*, uti Nicephor. lib. 12. cap. 4. quem nimirum aurigam rem tentatæ illius pudicitiæ populus relaxari contendebat, uti pro aurigandi illa peritia ludis commodum. Ait Niceph. ferri occiſa ſeptem hominum millia; plura hic Theophanes. Cedrenus uramque opinionem pronit, tum quæ 7. tum quæ 15. millia refert occiſa.

Pag. 50. B. Κατ' Αἰγύπτου φιλοδοξίαν μὴ ἔκ. ν. ι τῷ ὄθνειον. Sic correcte Codd. C. Χρυσαντίου Barb. Peyr. &c. B. Ἡνεν ὅτε ἐξ. ἐν. Anaſt. *Eos univit poſt decem & ſeptem annos*, qui & ſingulariter eſſent Epiſcopum ex Oriente Romam miſiſum, neque Flavianum, de cujus promotione iis erat. Familiaris hæc locutio Theophani. Sic pag. 64. B. de Chryſostomi corpore ſolemni pompa translato, ὃς κγ. ἀφ' pro annos 33. exilii. Verum ut ſchiſma a Meletii ordinatione ceperit, plures ſepremdecim annis ad hunc uſque fluxere. Ὅμοιος ἢ ἢ μαχητὴν ἐκκλησιῶν ὄζον ἐν τοῖς σπορίοις. *Similiter adhibuit injuriam multerum quæ in proſilibuis conſuprabantur*; ut ſicut virorum injuriæ cavit, ne ita invitæ mulieres, atque pſtrinis addicerentur, miſeram ſervitutem ſervituram ad uſque finium, ita cavere injuriæ mulierum, quæ ipſæ ſis locis ad ſtuprum inciuſæ tenerentur, vetans ulterius ineludi; ne ſcilicet illec velut invitæ ad ſcelus cogerentur, ſed res voluntatis eſſet, ac retilirent, quibus id animo foret.

Pag. 51. C. Προῄτ ἐκκλησιῶν Ἰωάν. Vat. 1. Omiſſa verſio: *ſexto Calendas Julii*, *menſis Pauni die ſecunda*. Sic & Peyr. alique.

Pag. 52. A. Περὶ Κωνσταντίου τοῦ ἀγαμίτου μοναχοῦ. Barb. Peyr. &c. *Apud Carterium quemdam Propositum monaſterii*; illius nimirum, in quo Joannes Monachum profeſſus eſt. Anaſt. *Monaſterii cujuſdam*. Ait Cedren. annos 4. apud illum egiſſe, tumque duos in ſolitudinem, ex qua æger coactus eſt redire. C. Κυρόννου. Barb. Peyr. &c. D. Τὸν παραδιατρίψαντα αὐτῷ Βέκβαρον. Barbarum hunc Zonaras intelligit Alarichum, ab Honorio ad Romanum dirigiendam invitatum: ſic nocent principum iræ. Quod ſequitur, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πατριάρχης ἐνοχ τοῖς συγκλυσταῖς, ego ſic exponam, *ſese Scatueribus obſtrinxit*; quomodo dicitur παραδιάτριβε τῷ κεφαλῇ, fidem dedit, ſub qua urbem dedition accepit. D. Κύριος ὁ μετὰ Ἀλαρίχου Barb. Peyr. &c. E. Ἀλλ' ἢ Θρᾴκιος, ἢ Λεύκιος, ἢ Πίστις. Sic Barb. Peyr. &c. unaque vera lectio eſt, non quam edita reptæſentant, τοῦ Θρᾴκιος, ἢ Λεύκιος, quaſi mulcæ Afi-

ſæ

siæ essent, quarum cura Joanni incumberet: non illa una strictius dicta, ac minor Asia, nunc Natolia, paulatim sive sponte, sive Imperatorum favore, aut certe ordinatione aliqua Ecclesiastica, quæ nos lateat, Sedi CP. addicta. Sunt qui Rom. Pontificis indulgentia id factum dicunt. Φῆ ἐκκλησιῶν τύπων.

Pag. 53. A. Καὶ ἐλικρινῶς φρονεῖν ἐκείνοις τῇ ἐκκλησίᾳ· vere, sincere, ex animo ad Ecclesiam accesse; non fide uti prius in martyrii gratiam. H. φῶς θεόν λόγου Μωαμέθεος. Sic omnes Codd. nec bene omissa postrema vox. Τὸ φῶς Μωαμέθ. Sic etiam Barb. &c. præstatque ea lectio, ut quæ distinctior. Longi enim appellabantur ii Monachi, quos ceu Origenianos a Theophilo fugatos, benignius habuit Chrysostomus.

Pag. 54. C. Ἀρειάνοις ἐκφρονοῦσιν δὲ αἱρέσεις Νεκταρίου. Omissa vox frater; D. οἱ ἐκεῖ. ut suspicari licet, ut par est credere: non ut posset visum est.

Pag. 66. D. Ἀντιοχεῖς ἐν Πέρσαις τοῦ αὐτοῦ ζήλου Rebus amotus est; velut jam Theodosio grandiore, & ut ipse imperium line curatore administrare posset. Interpr. Antiochus Persa e vitis excessit; quem tamen ipsum, nec levi conjectura esse suspicatur, quem auctor ab eodem Theodosio factum esse Clericum memorat post annos septem supra viginti. Facile fuit virum tantum, qualem Theophanes Antiochum describit, rebus amotum in Theodosio invenire quod contemptum moveret, ex quo ille apud illum sic offenderit. Cedr. huic Antiocho iniquissimus est, ac ejusdem inducit, ut illo Remp. administrante, sus deque omnia irent.

Pag. 57. A. Ἀεθαὶς, ὁ τῶν Ibid. Τῶν ὑπατικῶν ἀκροτήτων καταγόντων· Magistratibus, Præsidibus; uti jam supra in Joviani promotione alios monui esse Theophani ὑπάτους, quam quos Romani Consules vocant. Κτησιφῶντα.

Pag. 58. C. Ἐκκλῆσαι ὁ σῶλος ὑμᾶς ζ'. Clausa est civitas, assumpta luctus specie vacatione, ut in talibus fiolet. Cedrenus ἐκκλῆσαι σῶλον ὁ σῶλος. Universa tumultuata est; quod minus apium videtur, quietis omnino rebus Theodosio CP. nec ullos tyrannos patientes. Bona distinctio Vat. 2. Palat. Peyr. τότε δὲ ταλαιπώρητον ἰμκτος τὸ. ibid. Τσυμφοῦν. D. Post αὐτόνομον supplenda lacuna ex Pal. commodiusque P. Goar texui addidiffet illius verba, quam ad varias lectiones rejeciffet.

Pag. 61. C. Τὸ περὶ Νεστορίου.

Pag. 62. B. Καὶ πάντων διολογούντων· Universi Christum Deum profitentibus; quorum piæ confessioni ista illa blasphema opposuit Nestorius, Edit. Paris. num quam Deum se appellaturum, qui duorum aut pag. 639. trium mensium puer natus esset. Non ergo bene Buccard. aut Interpr. Cunctis Theologicas disquisitiones instituentibus. C. Πλειόνων ὀργανόμενος. Perparam expositis. E. Δι' ἀποφάσεως· Legatione; ut Anastasius, per appellationem, ut Buccard.

Pag. 63. B. Ἐπὶ τῇ ἁγῇ.

Pag. 65. B. Μετὰ Ἀλανῶν τῶν Ῥωμαίων ἀφορίσαντες. Etiam Anastas. Post Alaricum Roma devastata. Mellus tamen Niceph μετὰ Ἀλανῶν. Cum Alarico, Alarichi duce. Ex Gallia enim cum suis Visigothis ille profectus Romam cepit, atque vastavit Honorio principe: uti postea Gitericus ex Africa cum suis Vandalis.

Pag. 66. A. Sic distingue ut & MSS. Codd. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ οἱ αὐτοῦ υἱῷ ἐκλιπόντι. Quem post mortem hæredi insumularent. E. Κωνσταντῖνος ὁ τύραννος Κώρα ἀνιόντων. Conflantinus condidit; Cyrus insurrexit.

Pag. 67. A. Οἱ δὲ Σμυρναῖοι κατακλείσαντες· Comprehensum cum Smyrnenses, &c. Christianum se abunde profeslus videri poterat, qui Christi Incarnationis miraculum sic profiteretur, & ut sine viri opera Deus verbum conceptus sit in S. Maria. C. Μηδ' ὅλως διδασκάλοις. Qui nulla doctrinæ vi polleret; adeoque ineptus Episcopatui esset, cum Episcopum oporteat esse doctorem. Ἀμαθὴς δὲ καὶ ἀνώμερος τις, ἐξεμάνη δὲ ἐν τοῖς συγγενέσι Κυρίλλου γενόμενος ὁπ. Homo inutilis, quique immanis gluliem, ac crudelis in Cyrilli maxime cognates extiterit; ac eorum etiam cades, quamvis supra tertiam contignationem assurgentes, in Ecclesiam consserarit. Nulla hæc vi reddita, mirorque Interpretem secutum Buccardum fic alieno sensu reddidisse, ut præcipuam Dioscori laudem ponat, quod Cyrilli cognatis accensus sit, eorumque superbas adeo ædes profano ritu conflagraverit; quem constat miras in Cyrilli cognatos excitasse tragœdias illis insensissimum, nec aliud velle Theophanis verba, ut & apud Nicephor. & Cedr reddita sunt. Extat querela Athanasii Cyrilli ex fotore nepotis de hac sæva ædium publicatione in Concilii Chalced. act. 3. Super hac autem, ut neque habitationem aliquam haberemus, postmodo mos præparavit Ecclesias fieri; meam Athanasii quarto tecto superjacentem, & quæ pro sua positione Ecclesiæ fieri non potest, quia complectitur eum prædibus domibus etiam aliis minimas domos, & lædit continens. Ipse Theophanes anno sequenti posito hic de Cyrilli cognatorum vexatione clarius enarrat. Nimirum timebat superbus homo, ne, uti in Theophilo ac Cyrillo nepote factum erat, sic deinceps Athanasius, aliusve e Cyrilli saullia urbis Sacerdotium arriperet, ut erant in ea potentia clari, ac nobiles.

Pag. 68. C. Emenda, Lvviorem.

Pag. 69. B. Εἰς πάντα αὐτοῦ σωτηρὸν τὸ κατεσθίειν, ὁ τοῦ κατὰ θυσίαν. Male ὁ τοῦ, qua levi mutatione abactus Interpr. Ego sic: significat Dioscoro se in omnibus quæ illi cordi essent, adjutorem fore, modo is sibi Flavianæ, & Eusebio reis peragendis opera non deesset, ac Eutychis causam egeret. D. Καὶ παντήμασι τοῖς ὑπὸ Δουκάσιος ὑβδικάζουσι. Legic Anast. ὑπεβδικάζουσι. A Dioscoro calcibus subjuncti. Ejectus calcibus Dioscori: nec necesse, ut a Dioscori ministris intelligamus, uti reddit Interpr. Sat temerarius, ac præceps, ut ipse ita in Flavianum sævire præsumpserit. Ut esset ἐφ' ὑπὸ, quod est emend. ad marg. Codicis Barb. ita omnino reddendum esset, ut id præstiterint ministri Dioscori. Placet quod & ille emendatum αὐτὸν, pro αὐτοῦ. Surrexit, ubi ita vi subscripsisset, in grassatores declamans, ac subscriptionem, quam extorserat, repetens.

Pag. 70. A. Εὐφρήνιος Ἰσβαδίλη τὸ αὐτὸ Euripus. B. Τῶν ὑφεστηκότων. Barb. Peyr. &c.

Pag. 71. B. Μετὰ τελευτὴν Μαρκιανοῦ. Perinde narrat Cedr. fed Theodosii lil factum nutu refert, qui ipse jam coram Aspare, & Senatu Marcianum ad imperium delegerat. Οὗτον αὐτοῦ ὑπὸ Λικιανοῦ ἐν τῷ συγκλήτῳ, εἰδότος μὲν ὅτι οὐ δὲ γενήσεται βασιλεὺς μετ' αὐτόν. Sub præsentia Asparis, & Senatus ait Marciano, Ostensum est mihi fore, ut amico obitu imperium capessas. Ostensum nimirum a Joanne Theologo Epheli, ut jam Pulcheriæ dixerat: nbi imperite Xyl. Ad Aspare, & Senatu mihi demonstratum est, ic &c. Ipsum oraculum respicere videtur Theophanes, cum statim anno seq. Θεὸς λόγου ἀπόστολόν σου συγκράτορα, divino suffragio renunciatum Marcianum Imperatorem, ait; non quia ejus inaugurationi Patriarchæ opera acceserit, ut nonnullus annotavit.

Pag. 74. D. Πολὺς δὲ τῇ πυρκαϊᾷ. Ita emendate Cedr. E. Ἐτῶν ὀκτώ.

Pag. 77. A. Λέοντος ὁ Θρᾳκησιακοῦ Τίτου. C. Τὸ Τραϊανοῦ βαλανεῖον. Sic Barb. Peyr. &c. nec nisi forte fallentibus oculis lectum in Reg. Γραττιανοῦ· καὶ ὁ βασιλικὸς ὁ μεγάλου. Major Basilica. Quod reditum Regia, minus ex usu est.

Pag. 76. E. Καὶ τῷ Διὶ Καισαρεῖ. Vox ἐμφερὴς perperam irrepsisse videtur, qua sublata, ac mutato οἱ in τοῖς nobis constaret littera qualem reprælentat Anast. Missi Cæsarium, & linguis amputatis egit in exilium eos, qui communicaverant cœdi Proterii. Evag. lib. 2. cap. 18. illum qui missus est ad id vindictæ sumendum, Scelam vocat.

Non liquet integrum textum esse, quem Anastasius refert, cum is sæpe, uti & Cedr. utatur compendio, passimque plura omittat.

Pag. 77. A. Placet maxime lectio Peyr. φύτευμα ἐν τοῖς. Duplex enim differre proposita quæstio, prior de Synodo, altera de Cæsari Episcopatu & causa. τὸ φύτευμα οἱ τοῖς, vel ἐν τοῖς allorum non quadrat. B. Τὸ ἐπτακόρυφον ὄρος. Idem bene. C. Ὁ οἴ Μάνδρα πρῶτος κατεδάφισε τῶν τοιούτων ἀρετῶν. *Qui primus ex iis, qui locum dictum Mandra coluerunt, ejusmodi virtutis specimen edidit.* Sic Niceph. lib. 4. cap. 30. ὃ δ' ἐν τῷ νάῳ φύτευε διαλῳδὸν τοιοῦτον. *Primus id vitæ genus in columna ostendit*; quod post ipsum alii plures æmulati sunt. Monasterium, ac Ecclesiam in loco columnæ ejus nomine extructam, in cujus atrio sub dio extaret illa columna, egregie idem ad finem libri describit. Non placet ut, ὃ φυτὸν hoc loco sit κίονοκαθέδρημα, cum Symeon ἀνεκχώρησον magis coleret, nec nisi prioribus annis antequam in locum Mandra dictum secederet, cœnobitam egerit: minus quadrat quod redditum, *Cantus monastici celebratissimus*. Τὰδρον ὃ Χερσίνιον. Cum quod omnes alium sic Serpentii hujus silentium, nec nisi de uno Imperatore loqui videatur Theophanes, facilis esset textus emendatio, ut legeretur Σάβαρος ὁ ἐ Σερσίνιος, *Severus, qui & Serpentius appellatus est*, undecumque idille nomen traxerit. Facile fuit excidere elementum sic minutum, ut in aliis adesse, deesse, decidisse, Codd. aliis retinentibus. Cedr. *Post Severum*, inquit ἐκτὸς βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ *nullus Romæ fuit Imperator*; adeoque nec iste Serpentius ut alius a Severo putetur.

Pag. 79. A. Ἰωάννου δὲ τοῦ ὑποτυπώσεως. Vera lectio Barb. Peyr. &c. οἱ δὲ πρὸ αὐχμοποιοῦ. C. Ἐφραΐμιος Ἀλεξάνδρεια. Sic bene Peyr. & Pal. *Alexandria tria hominum millia eduxit*; ut nulla fit lacuna, qualem fuspicatus est P. Goar: nec absonum aliquid, Alexandriam tria hominum millia bello destinasse, & Leonem, five alii ejus Duci fuppetias misisse.

Edit. Paris. pag. 460

Pag. B. Forte sic, πολλοὶ τῶ Γιζικήνου. Pluribus Cedrenus classis hujus describit apparatum, vere immensum. Εἶναι καὶ ἀνδρῶν. Sic expono; *cumque adire ipsum Carthaginum pontifex in præsidium rediisset*. C. Τοὺς ὄντας ἐμπεπαιδευμένους. Barb. Peyr. &c. ibid. Διὰ τὸ ἐκλείπειν. *Ut Afparcum patrem ab Arii pravis opinionibus avocaret*. Xyland. non bene, *quia Afparcum ab Arianæ sectæ abduxerat*, &c. Id quidem conatus Leo, ac fibi homiuem demereri, obtinere tamen non potuit, ut magis feq. Theophanes exprimit.

Pag. 81. A. Ῥαιμοῦ ὁ στρατηγὸς: D. Ὁ Ῥαιμοῦ. E. Διαβὰς Πάγμοι. Plane Dacior, ut ex Liguria Romam repetorer.

Pag. 83. A. Ἐπικαθιὼν τὸν ἕνατον. *Consulari habitu, ac pompa in plebem prodiens*: quæ trita vocis hujus fignificatio, numquam τὸ φορεῖσθαι, quicquid P. Goar contendat, exque vitioso suo codice cantra aliorum fidem. Baccard. nihil ad rem, *quem ut Consul præcedebat*, nempe Zenonem patrem. φῶς ἐκ ἐσπερίων. Sic Cedr. Niceph. ac bene. Fuit enim Isauria natus, ex qua etiam postmodum milites præsidio futuros induxit in urbem. Anonymus auctor, qui in Cod. Vat. 2. fupplet vitas Marciani, Leonum, Zenonis, atque Anastasii: ἀφορίζομαι τῆ ἰδίᾳ πατρίδι. *Profugit in patriam*. C. Ἐδόκει τινὶ. D. Ἐντεῦθεν τὸ αἴσχος ἐκεῖνο ἐξέλιπεν τοῖς ἐχθροῖς αὐ. *Turpe illud acclamandi: velut manus privisti pueruum more, ac decepisti inimicos tuos*. Metaphora a nutricibus, quæ fic pueros manfo pascant, ipsique majora deglutant. Aristoph. in Equit. ἐπέτρεψα αὐτὸν αὖ ζωμίδεσιν· αὐτὸ τὸ, *ait Acharnæus, καὶ χαλεπόν*.

Pag. 84. A. Μελισσοτάφους. Peyr. Cedr. &c. pro ὑμῶν, Cedr. κατελῶν, ut legerit ἐδῶν. *Reliquit Sedem, atque altare*, pullis ipse vestibus assumptis in signum mœstitiæ; non ea pullis vestibus induit, importuna satis cerimonia; cum præsertim Graci non soleant colorem ejusmodi Ecclesiis, ac altari adhibere. B. Τὰν πυρὶ σωμίμενα κατ' ἄλλον. *Paulatim, ac lento gressu se fuga subducentes*; non effusi in fugam, ut solet, cum metu folum, non arte & consilio fuga initur. Non bene expressum, *In leves turmas dispersi*. C. Μηδένα τυχεῖν Ἀκακίου Anast. *Nemirem loqui cum Acacio*; nempe ad ei exhibendam molestiam, quod ita in eum e fuggestu declamasset; five quia ejus probaret consilium, fi[illegible]que omnia agi leiret ad illudendum Catholicis, five quia Inde magis irritandam plebem timeret. Vim illam vocis τυχεῖν, ἀντὶ τοῦ χρῆσθαι in manum, etiam adverterum alii. Interpres in fenium oppositum abductus. Barb. Peyr. &c. ἀωτυχεῖν habent.

Pag. 85. A. Ἐπὶ τὸ βιοτεύειν. male editum βιωτεύειν. E. Ὁ δὲ Ζήνων κατελθὼν εἰς Θ ἐκκλησίαν παγγίνεται. Omisit Interpr. *Zeno ubi venisset, ad Ecclesiam accessit*, *sicque in palatium ingressus est*. Velut nimirum voci causa recepto Imperio, & ut pietatis illa larva civium sibi benevolentiam conciliaret.

Pag. 86. A. Βασιλίσκον ὃ Ἀρματίου υἱόν. Incogitanter redditum, *Armatium Basiliscî filium*, pro, *Basiliscum Armatii filium*, ut paulo ante bene. Interpres expresserat. B. Αὐτὸν τὸ. Vox ὑγιαντοῦ in superflua, nec Barb. Peyr. &c. habent. E. Στέφανος δὲ ὁ Δόξῃ χαιρῶ ἀφοβιδόκιος ὁ Ἀντιόχειας, ὑπὸ Θ. Sic cum Peyr. diftinguo, alioqui mala interpunctione fonde errarum, quasi Fullonis affectum fuffragio electus fit Stephanus Antiochiæ Episcopus illo ejecto, non ab eis ut Nestorianus accusatus: quod ille crimen in Concilio Laodiceæ eluit, vir ἀλκεβὴς, *pius ac religiosus*, ut eum Theophanes superiori pag. appellavit.

Pag. 88. A. Διὰ τὸ τὰς αἱρὰς αἰκίζειν Barb. Peyr. &c. Τῷ γένη.

Pag. 90. A. Καὶ ἀνωφέλεια.

Pag. 91. C. Τὸν ὀρθοδόξων ἀξιωματικὸν αὐτοῦ. *Tertio confessantibus qui erant Catholicorum partium*; & loco excluso τοῦ, fic enim Cedrenus; cui confestationem fuam, ac ἀντιῤῥόσεις vel ham- o funiculo appenfam ingerere, &c. Τῶν Δὸς μοῦλι. E. Τὸ ἄνωθεν Φλάμεα. Barb. Peyr. &c. ubi male αὐτὰ. ibid. Τοῦλιον.

Pag. 92. C. Νίκων ἐν Ῥουκρίν. Littera mutila ex Anastasio supplenda, ut præfertim SS Confessorum memoriæ consulatur. Sic ergo ille habet. *Nestorem autem Tarsensem, Cyrum Hieropolitanum, Joannem Cyrrhensem, Romanum Chalcedonensem*. D. Τὸν εὐσεβῆ, καὶ ἐκλελεγμένον ἀνεκλάλητον. Barb. Peyr. Anastasii. Cedr. &c. *Episcoporum innocentum abrogationes*: palam vitiosa edita. Quod sequitur de Trisagio hymno, factaque illi & murata addirione, P. Sirmond. ad 3. Aviti Epist. tamquam ex Theophane, & illum exscribente Anastasio cenfet, non ex illa Χριστὲ βασιλεῦ additas a Calandione ad Theopaschitarum evertendam hæresim, ac velut antidoto, ne putaretur ad ipsam trinam Deitatem referri quod additum fuerat, *Qui passus es propter nos*, fed ut Chriftum peculiarius hominem: ut tamen jacente Theopaschitis verbo, eaque Anastasius preffe reddidit, ipsum hoc Petri fuerit primo fuo Episcopatu; quadam veiut accomodatione ad Orientalium utcumque fedandos animos occasione additamenti turbatos, eidem ab eo adjunctum, quod poftea, ac fecundo Episcopatu Zenonis favore libertus haresim docens, fublatum voluerit. Sic ipse Zeno quandoque mitius egit Catholicorum metu, eoque folutus omnia miscule, direque Catholicos affixit. Expendat, quæso, Lector, Theophanis, eumque fide optima reddentis Anastasii verba, nunc Calandionia in eis aliquid invenerit, excepta ejectione, & deportatione Oasim, quæ paulo ante relata fuit. Cedrenus clare admodum utrumque hoc uni Petro Fulloni affignat, priori ejus ac fecundo Episcopatu, ex ipso mutuatus Theophane. φούτων γὰρ συνεζεύχθη τῷ στρατηγῷ Χερσὶ βασιλεῦ ὁ ταυρομάθης δὲ ἡμᾶς. ὅσῳπερ δὲ ἐλθὼν πυρρίθια τὰ,

Χριστὲ βασιλεῦ. Addidit Trisagio, *Rex Christe, qui crucifixus es propter nos: posca vero rediens susti-lit illud, Rex Christe.* ibid. Οἱ ἐγκρατοποιῆται. Barb. Peyr. &c. *enucleate hi qui Julium, Zenoni Episcopo detulit, ejusque cohibendi accepit potestatem.* Sic Græca nulla vi sonant, intellexitque Buccardus: ne bene Anast. *Quæsus autem ad Imperatorem, contra illum obtinuit profectatem*; ut nimirum Eutychianum hominem ab ejusmodi in Ecclesia Catholica convenibus prohiberet. Constans fane fidei zelo Euphemius, magnæque CP. auctoritatis, ut electum brevi post in Imperatorem eumdem Anastasium ad fidem Chalcedonensem dato libello profitendam, antequam corona donaretur, adegerit: sed neque Zeno postremis temporibus videri palam Eutychianus voluit.

Pag. 93. C. Θελήσεως συνομιχ. ibid. *Καὶ τὸν δυσμενῶν παρὰ πάντων, ἐπῶν Παλμύρων ἢ Πιστησίων.* Addit Cedr. quod & necessarium. ἐκλεξαμενοῦ αὐτόν. *Occidit quoque animadvertum versibus condemnatis Pelagium Patriciun, qui libertas jaberet longa*, &c. Perperam Interpr. τὸ, δυσμενῶν παρὰ πάντων ἐπῶν ad superiorem Cottain referri virum militarem, cum ipsa textus series ad Pelagium spectare ostendat, clariusque Cedr. cum ita distinguit. *πάντων τὸν ἐπὶ τὸν δυσμενῶν.* In priorib. nece fugiliat Theophanes Artemonis ingratitudinem, in posterioris, ipsum rei indignitatem, quod virum tantum, eo dumtaxat libere loquentem quod φρόνιμος, καὶ δίκαιος esset, *prudens, ac justus*, occiderit. Miror tot occurrere quæ suffugere debeam, ac doleo; deesse tamen auctori, ac officio nequeo. Emendandus vicissim Cedr. cum Illo tribuit quæ sunt Cottain. Illus enim pridem perduellis occubuerat ipso Cottain ejus victore. D. Οἱ τῆς πολλῆς. D. Ἀνέξιον αὐτὸν ἀντοκαλῶν ἀφ' Χριστιανῶν ὁ βασιλεὺς Indignum se Christianorum Imperio esse. Ipse nimirum Cedr. locutionis, specie illa modestiæ benevolentiam captans. Sic & Anast. & Cedr. quicquid Interpres syntaxi ipsa repugnante verba hæc inauguranti Euphemio tribuat, in cujus ore pro rei, & personæ ratione minime congruunt. Cogendus fuit Anastasius, ut velut invitus Imperium iniret, non Euphemius Patriarcha ut omnium votis expetitum cautione accepta coronaret. Nonnihil clarior Cedr. ut solet obscura Theophanis, nonnihilque perplexa explicare.

Pag. 94. B. Τὰ δεσποτικά. Barb. Peyr. C. Λαβὼν ὧν ἐκ τῶν Ἀνεξανδρείας πατριαρχικὰ αὐτῷ οἰκονομίαν. Anast. *Quoniam Alexandriæ fecerat illum Oeconomum*: sicque ego putaverim, Oeconomi munus illi impositum fuisse Joannem, cujus ille impendio sic afflictam ex naufragio fuerit Solatus fortunam, ut aliquoties illorsus, ut vox οἰκονομία humanitatem significet, quod sibi plusculum indulgens reddidit Interpres. Non mirum autem Alexandriæ sactum Oeconomum, illudque aliquanto tempore gessisse munus, qui postmodum electus est cum Paladio Episcopus Antiochenus, quique CP. in majori Ecclesia conventus agebat, iisque Euphemio molestus erat; ut ubique velut Clericum præferret, homo celebs, tumque dumtaxat junctus nuptiis, cum una cum Imperio Ariadnam uxorem duxit. E. Καὶ τοῦτο ὑποτοπήσεσι τῶν ἐπὶ τύραννον. *Tamesi intuspectum tyrannidis suspicabatur*; quæ sufpicio impedire debuerat ne permitteret exire. Nihil aptum *vel*, *vel certe*.

Pag. 97. E. Παιδίον. Δικάιους ἔχων ὀρθοδόξους. *Ministrum habens Catholicæ communionis valde charum.* Suadet tota series ut intelligatur minister profanus in aula, seu domo Theuderici morens, qui sic dominum fide prodita studuerit demereri; non ut Ecclesiæ Diaconus, ac sacer minister, quod alterum vocavit Theophanes ante paucas lineas, forte ut ab hoc distingueret: quem & illi ministrum ad turpia indicat Nicephorus. Ejus plura Petrus Magister in Legat.

Pag. 98. A. Βλασφημίαις. B. Καθελεῖν. *Depositi*; *abfulit* imaginem, ex quo die secuta ultio, *non cum vellet deponere*. D. Post τύπου ex Peyr. *καὶ Ad Theoph. Not.*

ὀρθόπιστον ἄνδρα. ἐν μ. τ. λ. ἀπόδ. D. Ἐπίσκοπον φροντιστὴν Anast. *Episcopum locare præcipit*: adeoque desit vox aliqua, quam ille legerit, puta ἐνδοτικὸν, καθίστασθαι.

Pag. 99. D. Ἀντίτυπα Ἀναστάσιον.

Pag. 100. A. Προϊδοῦσαι τὰ τοῦ Πέρσου. Barb. Peyr. &c. *Prodit quispiam*, ut non Alypius intelligatur, de quo sic bona præclocutus est, sed alius quis incertus; cum tamen edita levi illa omissione τις, ipsum Alypium proditorem subnotent. Appellat in sequenti Theophanes χεῖρον, *virum probum*, qui & legatione fungens in Perside diem obierit. B. Οὐ φόβον ἐμπαιδεύσαιεν ἐπὶ δυνατὸν μυσλῆ. Barb. Peyr. &c. *Cujus ssparis meminimus fuisse, hominis in magna potestate constituti*: tanta fcilicet, ut & Leoni Imperii fasces auctoritate detulerit, etsi ab eo postea oppressus sit. Nihil hic perturbatum, quale Buccardus queritur, nisi quantum mala interpunctio fecit, ac importuna parentheseis. C. Σαμοσάτων πόλιν. Barb. Peyr. &c. ibid. Καὶ Ἀσκιθῶν τοῦ ὁμόρου. Var. 1. placuere, nam Romanus majus aliquid Tribuno videtur, supra jam Palæstinæ Præses victoriis clarus. Ὃ τῶν ὑπὲρ ἀνθρώπου, ἐφατισθέντων ἐν ὀφθ. Στρατηγῶν. E. ibid. Μέχρι Σαμῶν. Malim Σίγων, ut paulo inferius. Τινὲς δὲ ἐ Πάνλω τὸν ἐφατηγὸν αὐτοῦ. ἐβδομήκοντα μετανοίαν. *Cum & Glocin Ducem suum ex insidiis interemptum refcivisset*. Sic & Buccard. non *perire paratum*; quo casu non recedendum erat, sed laboranti iuccurrendum.

Pag. 101. A. Σὺν Ἀμαζάνδρῳ Probandam omnino hanc Var. 2. lectionem suggerunt omnia, tum quæ præcedunt de Areobindo, tum quæ sequuntur, nulla mentione Theodoti. E. Καὶ εἰ μηδὲν, οὐδὲν ἧττον ἐν Barb. *Tametsi aut nihil, aut exiguum quid obtineret a Romanis, redderet tamen Amidam.* Pacem facerat vel iniquis conditionibus. Sic dare solent in mandatis, qui impensius desiderant. Ἐκκρατοῦσιν.

Pag. 102. E. Οὐτε κατωτέρω. μᾶλλον δὲ ἀντίπεδα. Cedren Barb. Peyr. &c. Τοῦτο δὲ ᾗ οἱ. Hoc Cedr. clarius effert. *Hinc ὃν πανδὶ ᾗ οἱ ἐν τοῖς ἀνω χωρίοις.* *Sic nuper etiam sacrilegium tractaverat.* Egenos quoque sacrilegos munificentia fublevarat.

Pag. 103. D. Καρδίκεια ἐ. E. Ὡς ἀβδιλίων αὐτοὺς Volebat mittus agi Flavianus, ne fic dicto in Leonem & Synodum anathemate plures offenderentur: fatisque videri ut Synodus damnareur fileutio, quæ tamen ejus moderatio nec Catholicis probata est, nec hæreticis; utrisque eum insimulantibus, Catholicis Eutychianismi, hæreticis Neftorianismi: quo illi nomine Synoditas nunces, id est, qui Synodum Chalcedonensem reciperent, insamabant.

Pag. 104. A. Καὶ ἐνοῦσι οἱ Ἀλεξανδρεῖς. Malim σύνοδον, ut sit, *solo profitaverunt, evertarunt Anastasii statuum.* Quantum enim cohæret, ut tumultuans pro Epifcopo suo civitas, inque cives sæviente Præfide, five militibus ejus nomine, illi statuam Imperatori erigant, & non potius, si quæ erat, sub illo fidelionis astu dejiciant? Sic ejusdem Anast. an. 26. laudante Anastasium Augustali, ipse probris excepius est, ejusque interempeus filius: ac nimirum Alexandrini intenso in Anastasium animo erant, facilesque in ejus prorumpebant injuriam. C. Καθελεῖν καὶ Ηλίκε ὁ Ιερουσάλημ. *Cogebat Anastasius Macedonium reprobare Synodum, quemadmodum & Ilium Hierosolymitarum*: qui nimirum anno superiori profeffus esset se eam recipere; καὶ ὅλω ὧν Χαλκηδόνι σωίδον ἀνοθεγκίμενος; majoris aliquid fidei exhibens quam Flavianus, qui Synodi nomen suppreiliset, ut & iterum suppreffit, reficribens e Synodo apud Sidonem celebrata: cumque eo nomine tum ipse, tum Eliasa Xenaja, allifque Eutychianifis accufentur, quod nolentes aperte damnare Synodum, concordiam in Synodo impedyiffent, non video ut errore vacet, quod ibi habent Theophanis exemplaria, expreffisque Anastasius, reficripsisse fcilicet Eliam,

Edit. Paris. pag. 641.

se quoque τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνόδον ἀποδεικνῦσι, ipsam quoque Synodum Chalcedonensem se repudiare. Si ita Synodum rejecit, cur accusatur nolle palam rejicere? Si ita totus in Eutychianismum concessit, cur ne Severo communicet, Anastasii anno 21. Episcopatu abdicari sustinet? Scripserit ergo ut cum primum ejus fides tentata est, καὶ τὴν Χαλκηδόνα συνόδον λύσθαι. Se Synodum quoque Chalcedonensem rescindere: aut certe mitius quid loquendo, μὴ τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνόδου λύσθαι. minime se Synodum Chalcedonensem rejicere; ut affinis fit Eliæ responso alteri Macedonii, cum & ipse Synodum damnare cogeretur: ait namque, Non posse se id præstare extra Synodum generalem, cui Romanus Episcopus præsideret. Consentiunt his alii scriptores, ut nihil sit hæredum. Videndus cum Evagrio aliquanto locupletior Nicephorus.

Edit. Paris. pag. 642.

Pag. 105. B. Legendum omnino ἐ συνόδου, ut emendatum in Barb. C. O τοιαυτῆς. Barb. Peyr. &c. D. Post ὅλου addendum esse aliquid, ut omnino sensus constaret. Addit Nicephori interpres, Quæ res Macedonii probata est: sed nec ejus Græca id habent. Probarit tamen necesse est, ut ita apud ferventiores Orthodoxos interpretetur. Unde & in seq. εἰ καὶ πανταχοῦ. Miserabantur Macedonium, tameisi deceptus fuerat: probando scilicet Anastasii illud Commonitorium affine Zenonis Henotico.

Pag. 106. B. Omnino φρουρητικὸ. C. Τὸν σύνδεσμον γράψαι Librum authenticum gesserum Chalcedone. Male Buccardus Anastasii libellum intelligit, quem auctor vi abstulisse Macedonio jam ejus anno 4. narravit. Ita solemne hæreticis; sicque Bardanes Acta 6. Synodi combusiit, ut habent monumenta, quæ in hæresi Monotheliterarum omni majora fide produxit. D. Σῤῥηγίνου αὐτόν.

Pag. 107. D. Τῷ ἰδίῳ. Ἀνεψιῷ. Anastasii ex sorore nepotis. Ita scribendum divisa voce, quam edita, ac MSS. Codd. conjunctam repræsentant, atque reddendum, laudent alia loca, quibus deinceps ejusdem Hypatii mentio occurrit; nempe pag. 136. παρὰ δὲ καὶ Ταυϊσιὰς ἀδελφῆς, τὸ βασιλέως. Interpres Anastasium secutus, Imperatoris ex fratre nepos: ego, ex sorore; quod utrumque vox illa reddi potest; sed primum non quadrare ex aliis locis liquet: nam pag. 123. Τυϊσιὰν ἐ Σαλουστίου, καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀναστασίου βασιλέως ἦν. ubi ipse P. Goar, & sororis Anastasii Imperatoris filius. Nonnullum vero hic anachronismum committi palam est, cum narrato Hypatii carcere, ex quo non nisi pace confecta liberatus est, illius ejus liberalitas referatur Hieroiolymis, cum adhuc illic liber ageret.

Pag. 108. A. Εἰ καὶ ἀβεβήρων. Reg. Barb. Peyr. &c. C. Τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνόδον. Reg. quod & melius. D. Placet Vat. 1. ἰεῖσθαι, ὅπερ ἐς τὰ Ἀνατόλια. ὧδον ἐν Ἰαφόνοις. E. In Hypatio error jam notatus, nepos ex sorore Anastasii non ex fratre. Καισαρίου Σελέμβ. Reg.

Pag. 110. A. Ὀχλήσωσι ὑπὸ Θεοδοσίῳ χειροήσιν Βιτελλιανῷ. Vat. 1. Peyr. Importunitas exigente Tiberio &c. hoc sibi gratia Vitaliano demerente; ut significet ægre Romanum Pontificem Hormisdam adduci potuisse, ut Synodum generalem celebrari fineret; isque jure, cum hæresis adeo in Oriente vigeret sub hæretico Principe, essetque periculum, ne Patrum suffragiis non satis cautum esset. Ἐπὶ τὸ κρατεῖ. Reg. C. Διὰ τελέσπορίων D. Παρεῖ ἐκὶ προσεύχαις φυλαττόμενοι Reg. Barb. Peyr. &c. Justis sub rigidissima illic custodia eum teneri. Τῇ χωρὶ κατασφαγιασθῆναι τῷ ὑσπῇ. & ut habet Cedr. ἅμα τῷ δεῖσαι χρόνῳ. Cum tumulo inferendus esset, ajunt jubilata dextera cruce confixisse. Pro eo scilicet more, quo summi Sacerdotes cruce consignare solent, ut non sibi ernesis signum ipse præferret, ut Interpr. reddidit; nec sepulchrum, ut Xylander vertit, sed adstantem magis populum consignaverit.

Pag. 111. B. Ετοίμως ἔχειν, ἡμιωρίζοντος δ' τὸ; ὁρίοις τύπου. Promptos se mori, ut una quoque loca sancta incendant: quod summam indicat exacerbationem. C. Ἐς τῷ βοῶντ. D. Ἀντχόμενοι τὸ πλῆθ ἐβ κληρικῶν Vat. 1. ut Clerici, non plebs rusticana promotioni per laicam potestatem factæ obstiterint, cumque eidem consenserint, ac a se probatum iterum ordinaverint. Alii tamen χειρικῶν habent, redditque Anastasius. Rusticorum, oppidanorum multitudo; ut solet hoc genus hominum procacius esse.

Pag. 112. A. περὶ τότε παρακλήσεων. Reg. Rogavit infestos dæmones depellere; & ut Anast. super hoc deprecatus est. Ἀδικῶν, ἃ πολλὰ. Reg. E. Σκλαυϊὰ ὀρθοδόξῳ πίστευι ἡμυνόμ. Fervens zelator fidei orthodoxæ. Reg. bene; non ut editum seorsim, ἡμυνομ.

Pag. 113. B. Ετοιμότερ Ῥώμαι, φωβῆ Βιτελλιανῷ, ἐτι ἔμενεν ἰσχυρὸν τυφόνου Kll. Reg. Barb. Peyr. Cedr. &c. Clara littera. Factum id Hormildæ Episcopi Romani auctoritate, studio Vitaliani, cum Joannes Cappadox CP. Episcopus adhuc in vivis ageret. Sic & Anast. legit, non ut vitiose habent editæ C. Ἐπικρῶν φωτισμῶν. Barb. Peyr. &c. Etiam Reg. Πρωτοπαθῶν. οἱ στιχόμενοι.

Pag. 114. A. Κρατυνόμενοι αὐτοῦτε ὑρόθλον. Reg. C. Προτρωπὴν τοῦ Πιρσῶν. Anast. barbariisque, hortatus adversus Persas. Auxiliarius Romanis in Persas accitus. Interpres fortan scribere voluit, Num ita deludendis Persis, &c.

Pag. 115. D. Τὰ τοῦ ἄγιον Ἀρίσθου. Sic omnes Codd. cum Reg. non κακὰ. Cædes contigit sancti Arethæ.

Pag. 116. B. Ἐκλῆδον κομβίστια γοτίδια. Barb. Peyr. &c. Male editum ex Reg. κομβίστια. Iterumque τὸ τῆ κομβίστια. Κ. Ἐπρεκέμενοι αὐτῷ Reg. D. Καὶ τὸν ἐν Κπ. δήμου σφιλδων. Reg. Barb. Peyr Populi factiones CP. ad pacem compulsit; quarum superius tragœdias delcripsit sub ipso Justino, fævientibus ubique in Prasinos Venetis. Edita mutila. Post Αὐγούστων, liquet aliquid defiderari ex Cedreno, qui hunc locum sic effert, ἐ γυμνὸν αὐτὸ Αὐγούστ, τὸν Εὐφημίαν υἱὸν γαλατιανῶν. Coronavit & Theodoram uxorem ipsum Augustam, cum Euphemia prior conjux jam evitis excessisset: cumque sequatur, de eadem Euphemia, ἐ τὸν Αὐγούστ ἄμα τὸ βασιλέως αὐτὸν. Quam Augustam coronaverat, cum primum inlit imperium.

Pag. 117. C. Γαρδίων δὲ τὰς πόλεις.

Pag. 118. A. Ετερον τοῦ. ἐκ τῶ κόρη δὲ σωσθῆναι κατὰχρησμὸν, καὶ κατέσωσεν. Reg. C. Διὰ κατατομὴν ὁ. Cedren. habet τ. quinquaginta, quod & Regiæ munificentiæ, & tantæ civitatis præsentibus malis, quadrare magis videatur. Procop. lib. 1. Perfic. ἔλεγε λέγειν κατασπάσαι ἑαυτὸν, ὡς ἂ δὴ καὶ ἐπίμαστα. Idem Iid. Orig. lib. 16. cap. 24. Ibid. Καὶ τὸν ἐπωγὸν, καὶ τὸν ἀνὸ αὐτὸν ὑπόχρεων. Reg. Præfectum & Exprefectum.

Pag. 119. B. Γαϊ ἐπὶ Χριστοῦ. Καὶ συγχωρεῖ. Ibid. Ἐπεγγελοῦντα. Reg. Ερμίσανα ὃ τὸν αὐτὸν Ἀρίσθιον κελεῦσι. Illi subjecit, jub eo volvit militare dimentorum copias: ipse nimirum Justinianus militiæ Magistrum instituens. Ὁ παρελκῶν ὁ αὐτὸ βίου τοιαῦτα ἔβη τὸν χεῖρας αὐτοῦ. Sic integre Reg. E. Ἐκ τὰ σωθῆναι. Vat. Peyr. Ibid. Καὶ ἴστε. Ubi supplenda lacuna ex Anastasio, uti supplevit P. Goar: sed αὐτὸ τὸ τοιοῦτον, reponendum τοιοῦτόν. Non enim Tribunorum gregem, sed unum uni urbi oportuit este præfectum; quem & postmodum Dalmatium nomine occisum memorat ab Unnis Gentilibus. Male ergo exscripsus, & expressus error, quem nobilis Anastasii, sed olcitantis Antiquarii. B. Ρῶμ. Καὶ ἐτρέπουσι τὸ αὐτοὶ ἄμα ἔ Γαϊάνου ἄβη τῶν αὐτὸ Οὐλωσσ. Barb. Peyr. &c. Una quoque in eos immisit terrefecit itinere ab Odessipoli Godillam, &c. Activa ubique significatione. Καθρίδησεν αὐτοῦ ἐπρέπει ὑμῖν δέτερος. Reg. Deposiii sunt eum masculorum libidinis rei deprehensi essent: præcedente nimirum Episcoporum judicio, quorum est τὸ καθαίρειν. Depositio &c.

Pag. 120. D. Καὶ ἐγένετο θόλος πολὺς, καὶ ἀσφάλεια. Excidertunt Interpreti. *Hinc ingens incessit timor magnaque deinceps caedis adhibita.*

Pag. 121. B. Εἰς τὸ λαγόμενον λίθυφρον. Barb. λίθυφρον. Reg. Peyr. C. Διαβεβλημένου Τυρσίου τῷ Περσικῷ Σεκουνδίνῳ. Sic emend. liquet ex fupius repetitis de Hypatio Secundini filio, Imperatoribus Anaſtaſio, & Juſtino. *Succeſſorem dans Beſſiarium Hypatii Secundini Patricii filio.* Ἐφεσίνου ὁ Μαγίστρου ὁ Σαΐβα. Reg. Vox omiſſa notarione digna, ut homo Scytha ita ſapiens fuerit. D. Εἰρήνης τῷ Ἰουλίῳ. Reg. E. Καὶ τάλαντον τοκωθῆναι. *Cum ſingula talenta Romanis, ac Perſis penderent.* Obſcurior interpres, ac velut unum utrique pendentes talentum, quod & Theophanis toti ſententiae adverſatur, & iis quae tradit Procopius lib. 1. de bello Perſico.

Pag. 122. C. Καὶ φοβηθεὶς ὑπέδυσον, ἢ ἀπέδυσον. Sic edita ex Regio, exquo & emendatum in margin in Peyr. at plane vitioſe. Quam enim haec habent, *Timore correptus credidit, & interiit?* Num enim fides ſic ſignitur, aut parit mortem? Barb. ὑπέπεσον, quod eſſet, levi velut aviculae ſublato clamore, pipiens timore mortuus eſt. Sic enim ſubito quis gravíori metu percutſus, tremula ſanitate ſuperrumpente, animam agat. Peyr. ὑπέπνευσ, ſicque emendatum in Barb. utique ex Vat. Quid ſi ὑπέπτησε *cecidit*, & *mortuus eſt?* Nihil familiarius, quam ut metu corruens quis ſubito moriatur: nec aliud puto voluiſſe Theophan. D. Δαξάδου αὐτοῦ. Reg.

Pag. 123. B. Κοσμικοὶ δομεστικοὶ. Populares ubique tumultus, factionibus velut rerum potientibus, quarum ſumma licentia fuit Imperatore Juſtiniano. D. Δαξάδους βασιλέως ὑφηνιόχου. Barb. Peyr. &c. *Gaudiſi eſt valde eum ſuſcipiens.* Μὲ σπεῦσον ἀντιχεῖρ. *Ne feſtetur illi cedat*; nempe Calopodio, cujus occaſione nata fediti o.

Pag. 124. A. Ἀβλαύστη μα. Sic omnes bene Coldex cepto Reg. Miſ. ἄλων Μανιχαίων. Barb. Sit Deitas Manichaeis omnibus tamquam in ſillis Praſinii accenſeant, alioqui nulla eſſet execratio, a qua Mandator deterret. B. Ὡς ἐκέλευον ἀύσηται. *Ut juſſit antlas, in unum baptizor.* Sic & Alexander utique farcaſſinum farcaſino excipiant. Buccard. & P. Goar acceperunt, ac ſi eſſet ἀσκὸς *haurí, fundo aquam*. Aliud ſalſum. Ἀσκὸς a praſertim ſi vocem ἀύτλας ideo eſſe dicamus atque αὐτοκίνη, vel ἀύτλας, quod eſt *ſentina*; *nauſea*, Plauto. Sic vero accepiſſe praeconem, gravemique eo verbo injuriam ſibi irrogatam ſenſiſſe, ſeu magis Imperatori quem referebat, indeque irae plena reſponſa, ac qua primum comminatur poenam capitis, cum hactenus in verbis, & convitiis ſtetiſſet diſceptatio. Ἐκεῖνοι δὲ, ὧν ἀρχὴ κρατοῦσα ὑπὸ σοῦ. Aleman. *Quiſque ambit imperium*, &c. Imo unius ſit Imperium oportet, ut omnes ſui vivant. *Quique ſub luti incipit conjulere*: ut ſit excuſatio, tamquam coacti tumultuentur, impune in eos graſſantibus Venetis, nec magiſtratu ulciſcente; quin potius ipſos injuriam patientes ad poenam, depoſcente. Eo enim collineat tota fabula. C. Ἀπὸ τοῦ προδότου τὰ *cadibus aſſline*; five etiam caedis compoſce, ἀπὸ ἄρας, καθαζόμενος *ac fine, punimur*: id eſt, poenam quam jure irroges, non detrectamus. Sequentia ut haereant, Τῶν πυρὶ βούλει, καὶ ξίφει θάνατ κολάζῃ, ironia dicta vellm, alludendo ad caedem ea die patratam ad Zeugma. *Eo ſunt ſcaturit, tu, quos lubet, pleſſe*. Nulla caedis habita ratione, adhucque ſtillantis cruoris, pro libito poenas inflige. Hoc enim eſt quod aiunt, neminem poſſe ferre. Sabbatius, quem nec fuiſſe precantur Praſini, pater eſt Juſtiniani. Ibid. Ἐκείνοτων Barb. Peyr. &c. *Se parere*: ut fic approbatio execrationis in ſuſtinianum jactatae. Tum ſequatur ejus ratio: ἐπὸς φίσει ὑπέρ. *Sexta cades eſt*, &c. Majorem vim habet quod legit Aleman. κἀκοῖς ἔκτων. *Sexta ſupra vigeſimam*: *Edit. Pariſ.* pag 643. ſed eſſent producendi Codd. Victoria ſunt quae P. Goar repreſentat ex Reg. niſi ea ipſa ſunt quae Aleman. levi litterarum mutatione, quod & placet. D. Τὸ σφοὶ δὲ ἐδώθησαν. *Mane in theatro heu! ſpectator fuit, & veſpere occiſus eſt.* Ποτὲ ἐ σφοῖς. Sic malim cum Aleman. *Quandonam ſine ea de diſcedit?* αὐτοῦ σφοικειάδει acculant; quo ſenſu Plutarch. in Pericle.

Pag. 125. A. Τὸ μισῶ. Placet cum Aleman. τὸ μίσος. *Tantum ſcelus nec videre fuſtinet.* Τοῦ σὺν Μαΐσσῃ. Barb. Peyr. *A quibuſdam Magiſtris mechanicarum artium peritis.* Maiſtres, Artiſans. Ejus vocis Meurſius multa exempla adducit. Poſt ἐρατώσας adde ex Reg. & Barb. τοῦ φθαστοῦ αὐτοῦ. *Miſi milites qui eos cuſtodirent.* ex qua cuſtodia orta ſeditio. B. Καὶ σὺ Προτεκτόρων. Reg. &c. Εἰ τὸν Ἰωάννῃ. *Ad Juſtini parentem, quem Sophiae dicunt ad Probi aedes.* Τσαμπιδάκτορα ἀνοίξω.

Pag. 126. A. Ταυσίρων τινῶν. Reg. *Pecuniis delinitos in partes Imperatoris ſubduxit.* Μετ' ὀ αὐτοῦ δοκθέντα. Bene Buccard. *Eodem largitionum adminiſtrato*; quo ſcilicet in partes Imp. aliquos jam Beſſiſarius traxerat, ac turbas ſcindere ceperat; quas ſic ſciſſas facile fuit conſicere. D. Πρίσκου ὁ Τσάτος τοῦ Νοτουσίων: melius eſſet, ὁ τοῦ Νοτουσίων. *Imperatoris Notarius.* Τοῦ Θεοδώρας. Reg. E. Ὁ Γοργόνιος. Sic ubique ſcripturn in Reg.

Pag. 127. A. Ὃ ἐ τῷ τοῦ Θεοῦ φόβῳ, καὶ τοσαῦτα κακὰ. Τῶν Νωμάδων, καὶ τὸ Λιβύσσων ὄρος, οἳ ἐκέτι. *Qui non amplius Vandalorum ditionis fuerunt.* Non bene Interpr. *Quorum dominium penes Vandalos nondum adhuc erat.* Nam quomodo amiſit, ſi necdum obtinuerat. Sic bene infra de eodem monte Abraſio a Romanis recepto p. 135. αὐτὸν τὸ Λιβύσσων ὄρος. *Abraſium montem non amplius deſenerunt.* B. Καὶ σὺν αὐδηλῷ δὲ δύναμι αὐτῷ Reg. D. Ἐπεστείνων βασιλέσεσιν.

Pag. 128 A. Ἐς αὐτὸ. Reſ. δὲ ἐς τὸ χωρίον. Locus injuriae Beſiſario redditus, quaſi eum Duces praeſici peculiarius timerent, ac velut ipſum negotio imparem; non quiſque metueret, ne ſibi munus hoc committeretur tantae alcae. Sic tutior Procopio. Δικάστου ὁ ἕκτος. *Cum quiſque periculi magnitudinem timeret, ne forte cum Imper. excretitus Ducem praeficeret.* C. Πέμπλας ἐφυτοῦ. Reg. &c. D. Σκολιωτὴ τοῦ Φρουτγίου. Αὐτοῦ ἀφ Προκόπιου. Reg.

Pag. 129. C. Ἀπὸ τοιούτων μισῶ. Procop. ἐν Ἐρμιονίδι ἔζευξάμενοι ἔχω, ἢ ἐν τῷ Βοζκικῷ ὄμμασι τοιαῦτα οἶδ' ὃ πίσσι ζεύγνυσι. *Gelimer Hermione monstrum trahebat, quae eſt agri Byzantini, quatuor dierum itinere a mari diſtans*; ad quod erat Carthago. Τὰς τοῦρο ἀφιστρεμένας. Reg. Barb.

Pag. 130. B. βασιλικὸς τῶν Οὐανδάλων. C. Ἀποστέλλων· αὐτὸ ὃ τοῦ Οὐανδάλων. ibid. Ἀζχομαι ἐν αὐτοῖς κλέος. Reg. D. Οὐδ' αὐτοῖς σπουδάσομεν. Barb. Peyr. ἢ ἀνοίξουσι: contrario ſenſu Interpreti redditum, *Decimum convolare*, &c. Melius Buccard. *Carthagine Decimum venientes in metum*, & *fugam conjecturum*. Sic namque effrenis fuga belli locus ſolet afferre.

Pag. 131. A. Ἀπολιόνου. Reg. &c. B. Βιλισσάριος ὃ τοῦ τοῦ Μαύρων. Reg.

Pag. 132. A. Οἰκίαν ἀσφαλίσας. Barb. Peyr. B. Αἰτησάμενοι τὸ χωρίον. Reg. C. Οἱ ἀπὸ σφυρηλατείας, καὶ τὰ χεῖρε σφογγάντες. Reg. *Manus ſtringentes, flebant*: Sic fere, ſilentio, quos nimius dolor opprimit. D. Τὸ ὑγρικὸ.

Pag. 133. B. Καταλαβὼν ὁ Βελισσάριος σὺν τοῖς τιζαῖς. τῇ δὲλλ ἀφὸ ἐξίησε ἀμαι. Reg. &c. ipſeq; Procopius ἀμφὶ δὲλλῳ ἐξίησε ἀμαι. *Ventens. Beſſiarius, cum fere bora tardiori mutuſſet.* C. Ἐπὶ Νωμάδων. D. Ἐπικωκύτοι πάντι. Vox ultima currenti calamo Interpr. omiſſa.

Pag. 134. A. Ἀλήθω ἐδίωσι. Non cocta, aut ſubacta. Apud Cedr. ἰδὼν: redditque Xyland. *elixa*: verum id antiquarii mamus vitio. Procop. Ἀτειλίοντες, ἔτι καὶ ἄλλοις ὃ ἐνῆσαν ἀγωνεῖν, οἷσιν ἀλαύστων ἢ τοῦ ἀπαζόμενοι. *Neque coquentes, neque in farinam commolicntes, perinde ac reliqua animalia comedunt.* Sic etiammum Africana mancipia, frumento, quod Turcicum vocant, nec cocto, nec ſubacto, gnandoque ſolum leviter ad ignem aſſo lubentiſſime veſcuntur, coque penuriam ſuſtentant.

flentant. D. Κύριε ἐλέησον. Reg.

Pag. 135. A. Ἐν τούτοις ὁ Οὐιτιγὴς ἐλεγεῖ. Reg. Interpolatus hic textus fic conjpondens ex Procopio. Ὁ δὲ Βιλισάριος, ἡ γὰρ ἐκδοσις αὐτοῦ οὐ ἐγένετο οἱ τὴν τυραννίδα ἐπιτηδεύσαντες, οἷς Βοζέντιον. Β. Ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ἵππου. Barb. Peyt. *Barbara aliqua nationc deridet.* Ἐμειδίασε τῷ πάθει. Οὐ τῷ σοβαρῷ μιμήσει τρόπῳ. Reg. ut & apud Procopium. *Non tamen antiquo more.* (ut fcilicet curru vectus procederet) *fed pedes accedens.* Anaſtaſius quoque hic lapſus eſt. C. Ἐπολέμησε. Reg. ibid. Ἀνὴρ ὃ Οὐιτιγισιανὸς Τίτος. Barb. uti etiam Anall. *Veſpaſiani filius Titus capitis Hierololymis*, &c. ἀνεπετάσατο βοᾶν. Reg. D. Χώματα ἐκεῖ. Reg. &c. Εἰς Πετρωνίου δὲ ταξὸν. Reg. Μετὰ τῶν δημοσίων ὑπατέων. *Triumphans Conſulare munus impertiit*: largitionem in populum fecit. Οὐ ἰκανὸς σὺ Νικὼ ἐν τῷ Φοινίκων.

Pag. 136. A. Ἐτύπτην καιρῷ. Reg. bene. ἐχρῆτο βασιλεὺς Δικλωρείᾳ, ὃν Ἡρακλῆν βασιλεὺς τῶν γότθων ὀνόμαζον ἀεὶ. Sic Reg. editis auctiora. Atqui non Æſculapius, ſed Antæus terræ ille filius eſt, quem Hercules paleſtra ſuperavit. Male hæc breviata ex Procopio l. 3. Vandal. ubi ille. *Καὶ σὺν αὐτῷ Ἀντάιον τὸν αὐτῶν βασιλέα, ὃν ἐν Κλιτίαι Ἡρακλῆ ἀνελεῖν, ὁ γῆς υἱὸν ἔφασαν εἶναι. Indeque Antæum ipſorum Regem, qui Clipeæ cum Hercule luctam contendit, terræ filium dixerunt eſſe.* Quin neque Procopii Interpres reddidit, τὸν Κλιτίαι, quod proprium eſſe liquet, & nomen ipſis minoris Aſiæ oppidum. Reliqua, ut hiſtoriæ conſtet ſeries, videnda in Procopio, ut de fundatione Carthaginis, quam non iſti Indigenæ, ſed advena condidit Dido. B. poſt vocem ὑδρίματα, lacunam eſſe fuadet tum ſeries orationis, tum Procopii textus, ex quo hæc breviata. Narranda enim cauſa cur Salomoni, ac reliquis Romanis, equis deſiliendum fuerit; iis nimirum territis tum Mauruſiorum clamore, tum camelorum, quos illi muri inſtar objecerant, aſpectu.

Pag. 137. A. Τοῦ σκᾶδυ τοῦ γαυσιακοῦ. Reg. Τὰς βασιλείδας ὑκοτιασοῦ - ὑπ' αὐτῷ τῷ χρόνῳ. Reg. B. Οὐαβδίλιον τοῦ γραμβίωνος. *Martinum ſubmiſſum.* Barb. Peyt. D. ὡ' ᾗ τοῦ βασιλέως ἀρχοντας. Reg. *Sub quo Imperatoris Magiſtratibus fugatis.* Τζοτζᾶς δὲ ταῦτα ὑπεκστὰς ἐς Δακωδώνα ἐποιήσατο. Sic Procop. *Zotzas autem cognitis his rebus ad Dacodonam adduxit.* Ubi hic ὁρατῶνα, Procopius ſæpius ἐκτώνια: quin & ipſe in ſequentibus Theophanes, ut p. 144. Ἰωάννης ὁ ἐξ ἐκτώνων ἀρχὴν: *Joannes rebellium Dux*: pag. 142. Ἰωάννης τύραννος σὺν τοῖς ἐκτωνίοις. Barb. p. 182. Στασιαστὴν δοίαι: *rebellium domus*; eſtque ea vox uti expreſſior, ſic commodior.

Pag. 138. E. Ἐν τῇ δορυβῷ τούτῳ ἐβρύησεν ἱκρίωμα. Reg. *Qui ejus turbationis occaſione effugere quiverit*: dum nempe Germani ſatellites, illius periculi alea diſſimularet.

Pag. 139. A. Τρωκαλὶς ἐκαιτον ἡ ἐτὲ ὧ τούτου Ἰωαννικοῦ βασιλείας: hæc parentheſi; tum ſequitur: πατρικίου αὐτοῦ. Reg. B. Ἀνδρα ὑγιοῦν εἰς τὰ πολλὰ μιμ. Barb. *Virum bello ſtrenuum.* Οὐ βάρβαρος: εἰς τοῦ Λυρικὸν ὄρος ἀφῳκόδε. Barb. D. Ἐκδιὼ ἐπιπόδε. Male editus articulus ſexminius, cum viri, ac Ducis nomen ſit. Εἰς τὸ τοῦ Λυρικοῦ ὄρος ὑλοις Ε. Πεσόμενοι τὸ χαίμωνον.

Edit. Pariſ. pag. 644. Pag. 140. A. Ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Τὸ δὲ πολεμίων τρισσὸν εἶδος. Β. ἐγχὺς σὺν ἐγχύρῳ. Reg. *Adrependo propius ad locum aptiſſ.* Τὸ γαυλίαν, ὃν ἐπ χαλαστα. D. Αἴχμην Λιβύης: malim Λιβύην. Τρογλόδυτ. ibid. Τοῦτον δὲ ἐν ἀρίστῳ καλέσαι, ἄνωπτα ἐκνεύειν. Priores ſcilicet 80. ſeniores quos in urbem induxerat, non reliquos foris relictos, quod ſonare videtur quod redditum eſt. Paulo poſt, *Pudentius ingenio terrore corruptus*; pro, *Ingenio*: jam enim Pudentii mores narrata. E. Illud Μαυρήσιοι ἀπέλυσαν, quod & ita redditum eſt, *Tripolitana regione a Mauruſiis derelicta*; emenda, Μαυρουσίου τέλυτον: *Tripolitanam totam regionem Mauruſii reliquerunt*; nempe Sergius, ac cum eo Carthaginenſi fugientes cladi ſuperſtites Romani. Διὸ τῷ ἀδελφῷ. Reg.

Pag. 141. C. Βιαίων ὑπομονῇ. Reg. &c. *Injuriam, violentiam imperium non ferentes.*

Pag. 142. A. Οὐ Σέργιον μετεκίνησεν. Reg. &c. B. Ἀμφότερα ἦν ἐρατοτείνων ἐξαλλάττει. C. Νικηδὲ ἐκ μὲν Κωνσταντίνε ἐκβάλλει. Reg. in eodem ſæpius Γοδιγίσαλ, & Γάντιγας. D. Οὗτοι αὐτοὶ ἐν Ἀριόβαλδον ἀπέλαν. Reg. Ipſe Antalas, ut ſequentia oſtendunt, prodente Gotthari. Ubique ſcripſerunt in Reg. Οὐαλίδην. E. Τὰ τε πόντια· οἱ δρακοπόμποι. Reg. Barb. &c. φοβοῦνται αὐτὸ γαιῆσθαι· φορὶ τὸ ἀλλοῖς. Procop. *In ſe invitem infidi, inque univerſos.*

Pag. 143. B. Εἰ μὲ χαίμων μετεῆς ὑποτοπήσαιμι: Malim, *tempeſtas*; ventorum ac pluviæ vi ſubito exorta aeris intemperies, a qua jam navim ingreſſo Areobindo maire importunum redditum eſt. Non enim hyemis ſic repente appetit. Ἀλ' ὦ αὐτὸ οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτῷ ἐπιμονὴ. Reg. *Cum non ſit nobile.* τὸν γὰρ σὺν ὄντος. Reg.

Pag. 145. C. Οἱ Ἰωάννης ἀπαντῶσιν. Reg.

Pag. 146. B. Βοώντων ἐλεεῖσθαι. Reg. ἐς δόξαν τοῦ Θεοῦ. C. De Agapeto male Interpres, *Annum tenuit Pontificatum*. Nihil hic Theophanes de Sedis Agapeti tempore, qui jam in latercuiis duos illi annos aſſignaverat. De Silveſtro autem, ſeu Silverio addit, ἔζησε ἔτος ἑν. *Qui vixit uno anno.*

Pag. 147. B. Αὐτ' αὐτοῦ Κωνσταντῖνο. ibid. Post Βιλισσάριος ſtatim omiſſum: καὶ οἱ ἀπὸ πάντα ὅστοι οἱ ῥωμαῖοι τὰ, διδάσκων αὐτοὺς τὰ τάττ, ἐ κατεδίωξων αὐτοὶ οἱ Βιλισσάριοι. Reg. Barb. &c. *Duces tanquam ſeſſi a labore eis terga verterunt, illoſque Bulgari inſecuti ſunt*; in qua fuga in hujuſmodi paratoſcos incidérunt. Videntur illi pediæ genus, ac laquei. Noſtra Præcidcatorum Inſtitura d. 1. c. 10. ſocos permittunt; quid tamen ſoci illi ſint nos latet modo.

Pag. 148. C. Οτι τὸ σωὶ τὸ αὐτῷ. Ἐι Εὐρωπὸ τὸ χωρῖον. Reg. ibid. ἐρατοπεδεύσαν. E. Τὸν τοῦ ἐπτελλοτον. Locum mendoſum, ſanum exhibet Cedrenus, quicquid Buccardus nihili putet Cedreno dicta.

Pag. 149. A. Μὲ ἐι τὸ σεβὶν ἐπὶ κλίνον οὐκ ἐβρυκωδεῖται ἵππῳ, εἰ' ἐν ἐκ τοῦ τοῦτον· ἀλλὰ βέβηκεν ὑπεκπεμένοι οὐ κατοικοτρωθέντες, ἐ τραφέντων τὸ δοῦρ ἐ Χοιρὸν φοβηθέντων βλέπον. *Juſſit ſelectos variis ex gentibus milites ad tentorii utrumque latus adeſſe; non tamen diutius in campo miniſtrantium more, uneve loco conſiſtere; ſed hinc inde circumvagantes tamquam vexatrentur, incedentes ac ſaltuſis. Legatum velut aliud agentes, ac neglectis quodam aſpicere.* Erant certe hæc quæ Legato terrorem injicerent, cui alias Romanorum copiæ quantæ eſſent, minime exploratum eſſet. Ὁ ὃ Δβωδδάνης. τοῦτο ἢ λόγου. B. Legendum plane, ὁ πατρικιεύτων· ὃν τὸν ἐξαιρέτου, C. ἀυτοῦ μὲν ὑπὸ βαβιβδάντος. Reg. E. Σίβαρος ὁ δυοσβύτ. Ἰσθμὲς velut parentheſi clauſa legenda ſint; ut velit Theophanes Indicare auctores ſchiſmatis, ac dare rationem, cur hæretici alii Theodoſium, alii Gainam elegerint in Epiſcopum Alexandriæ, in fugam referens, quæ diſtidium Severi, & Juliani, non quæ anno hoc contigerint, ſed quæ diu ante Diofcoro juniore Alexandriæ Epiſcopo.

Pag. 150. C. Σπουδῆς πολυτρόπου ἀκούσει. Ex voce ἀκούσει male omiſſa, quam omnes Codd. agnoſcunt, totaque ſeries, nec non Cedr. liquet aliquid deſiderari, ut ſcripſerit Theophanes, πολυπόνου ἀκούσει τὸν βασιλέα ἐ Ἐξωπὸ ὑδὼρ, ἐ ἐ Ὀμορρῆ Ἰαβίνων. Homeritas enim Judæos fuiſſe, eoque nomine Romanis inſenſos, a quibus, utpote Chriſtianis quererentur ſe vexari, atque occidi; ut ideirco mercatores Romanos ad Exumitas per eorum regionem proficiſcentes ipſi occiderint, ipſe habet Theophanes, exque eo Cedr. Adeoque ſequenti ſtatim linea forte error alius eſt: ubi enim ὁ ἐβ Ἐξωπὸν βασσιλεὺς, ſcribendum videatur, ὁ ἐβ Ὁμορρῆ, qui nimirum interiorem Ægyptum colens, & Ἰαβίνων, *additus Judæorum ſectæ*, Chriſtianorum Roma-

norum cum Indis & Æthiopibus illo ulterioribus commercia eum in modum fustulerat.

Pag. 151. D. Κυκλοφόρους. Barb. ἐνόπλους διώκοντας. Barb. Peyr. &c. Ibid. Καὶ ἐσπέρου. Reg. *Pede ac calcano effodiens tollebat.*

Pag. 152. A. Ἀλλ' ἐπιφθάσας. Nihil mirum aut Anaſtaſium pro Sedis Apoſtolicæ reverentia ſubticuiſſe hanc vocem, aut Theophanem, S. Nicephorum, alioſque Græcos inſenſiores tribus Capitulis, ob quorum negotium Vigilius Papa Menam a communione removerat, ut illorum condemnationi inſtantem, eam protuliſſe. Noſtra eius vis, fruſtraque detorquet P. Goar, ut ea auctor Vigilium uti Imperatoris favore abuſum fugillare noluerit. Motum ſacris diptychis ejus nomen, ſeu potius Menæ Patriarcha: nomini ſubjectum contra Rom. Sedis jura habet anno Juſtiniani 25. tumque ſuo ordini reſtitutum, cum is forte manus dedit adverſus tria Capitula, ſeque indulgentiorem erga Menam, atque alios Orientales proſcribere volentes, in Juſtiniani gratiam exhibuit. Verane ſit 5. Synodi confirmatio ejus nomine, quam illuſtriſſimus Archiepiſcopus Toletanus edidiſſimus, proque ſua humanitate amiciſſimus, ante annos aliquot ex Regia Bibliotheca produxit, non eſt hujus loci diſputare. Haud certe Theophanes aliquid favet. C. Ἀνέλων πολλὰ ἐξ αὐτῶν· ἢ ἀντίγραφον φλογιτὸν πολλὰ· ἄλλα καὶ ἐφθέγγοντο. Cedr. *denia*, quod & melius: *multos occidit*: pro ἀντίγραφον Barb. ἐντολήματα; *fugientes vulnerati ſunt*; ac quadrat ſequens membrum; *alii autem etiam necati*. Quod hic redditum, *mari ſubmerſi*, nihil ad rem: nulla enim hic maris, aut aquæ mentio; facileque fuit, cognita adeo multitudine, inter Circi anguſtias, ſtrictoſque gladios in fugam effuſos, multos ſuffocari. D. Τὸ Περσικὸν κίονος κάτω ἑστῶτα δίχα μέρος· καὶ ἡ κεφαλὴ ἀγνοεῖται. Sic clare Reg. ac emendate. Τὸν Πέρσα· κάτω τὸ Κελλεα Τετραπύλου, ὃν σὺν λογοφέτῃ τὰ Ἐλάσσονα. Reg. Cedr. &c.

Pag. 153. B. Ἐν δοκιμῇ. Buccard. ἐν δοκ. probat: ego, *in domicilio*.

Pag. 154. B. Ἐπὶ ἐκκρίτου. Anaſtaſius cum reddat, *coram Senatu*, legerit, *in conſiſtorio*: *Senatu aſſidente*, *remque ſpectante*, quod & aptius eſt. Buccardi conjectura ut legendum ſit, ἐπικαιρικωτέρου, ut dicat auctor projectas ejuſmodi Totilæ veſtes ad pedes Juſtiniani velut *inſtientis*, ac faſtu conculcantis, nihil ad rem, aut e decoro. Τὸ σέρος τῶν, cubiculum in Palatio, quo ita veſtes ejuſmodi triumphi quadam ſpecie illatæ & projectæ, ſpectantibus viris aulæ primariis. C. Πολὺν κινδυνον ἐπὶ τῶν Μαλτῖς ὑπὲρ τὸν ἑτέρου ἐκκρίτου· πολὺν τῷ χρόνῳ πόνον. *Iterum hoc anno ad Romanos acceſſerunt*; cum ſcilicet ante defeciſſent, non ut intra eumdem annum ambo hæc contingerint, ut ſonant verba Interpr. Videndus Procop. l. 2. Perſ. ubi illam defectionem narrat, quamque male eo annos res Romanis ceſſerint Beliſario Duce, ac prodiitore Antiocho Saraceno. Ibid. Τὸν πόρτα τὰ Ῥωσίν. Cedr. Τὸν Χρυσὸς πόρτα· ὑπὲρ φρατρίαν. Vox omiſſa Interpreti.

Pag. 155. C. Ἐφόβισεν. *Suſpendio necavit*: apud Cedr. eſt, Ἐσφόλωσε; violoſiſque Regis edit. ἐβόλωσεν. Ibid. Ἀντεκάλεσαν τὸν Τανοχρὸν. *Diris devoverunt*, *ac officio movendum conclamarunt*; velut cujus culpa deeſſet Urbi commeatus. Vox eſt in ejuſmodi auctore familiariſſima, nec bene hic redita, *Præfecti domum everterunt*. Res tota in Circo geſta, ubi eidem Præfecto injuncta in eos qui tumultuati eſſent, animadverſio; non quia eius everterant domum, ſed quia ſub conſpectum Perſarum κατέσκαψαν αὐτῷ; ita in eum, atque adeo Imperatorem, vociferati erant. Ἐυδίωσε ὡὶ Ἀντίοχον. Reg. &c.

Pag. 156. A. Μῆνι Ὀκτωβρίῳ ιδ'. ἡμέρᾳ γ'. Male hæc expreſſa ex Reg. altero numero diei bebitus made cum nomero diei menſis conſuſo. *Menſis Octobris die decima nona*, *hebdomadæ die ſexta*. quo modo etiam bene expreſſum pag. 157. B. Κατέστησε δ' ἐν ἐξωπύργῳ τὰ ἐκκλησίας. Vix addiei poſſim, ut cum Interprete loci proprium exiſtimem, malimque, *præſertim Eccleſiæ*; quaſum ſubinde ruinas percenſet. S'e & Cedr. Ἐκκλησίαι σχεδὸν· *conturbant multæ Eccleſiæ*. Certe ad bonæ Græm naticæ leges ſcribendum erat, αἱ ἐν ἐξωπύργῳ Ἐκκλησίαι, ut & paulo inferius Αἱ ἄνω ἐν τῷ Ῥηγίῳ: *Eccleſiæ exiſtentes in Rhegio*. Cuique tamen quod velit libertum. ibid. Ἔνεστι δ' ἐν ᾗ ἐκκλησίᾳ. Ibid. Κατακυθέντος ὑπὸ τῆς συμπτώσεων. *Ruinis involuti*, *poſt duos treſve dies ſervati ſunt*; inde nimirum, exque ruderibus effoſſi. Μετὰ φιλανθρωπίας. Vox hic obſcura; habet tamen Cedr. eſſi imperitæ manus vitio exteriptum apud eum, Φιλανίας. Anaſt. *poſt decem miſericordias Dei*. Ex verbis tamen ſequentibus, φιλανθρωπίας δὲ γεγονότος, quæ & eadem dixerat p. 154. liquet accipi hic pro ceſſatione a terræmotu; ut ſignificet fuiſſe concuſſam terram ad dies decem, ac non continua agitatione, ſed ut quandoque per moras Dei benignitas aliquid ceſſaret, ac motus tantiſper ſiſteretur. D. Ἐξ τοῦ ἀνάβοντος. Reg. &c. Cedr. Τὸ δυδεκαημέρου κινητὸν *Convivia duodecim dierum ſpatio circa Chriſti Natalem agitari ſolita*.

Pag. 157. B. Ἐκ τόπου Reg. E. Πιάζων ἐξ αὐτῶν τινας. Reg. *Inſeguì*, *ac capere*.

Pag. 158. A. Ὅσον οἱ βάρβαροι ἐσκέδων· *Qua parte colla ſpſi muris Barbari ingreſſi fuerant*; quos jam Beliſarius inde removerat. Ἀναιτίους τοὺς Ῥωμαίους περσίσει. Reg. C. Καὶ τιμὴ ὅσον τοῦτον. ὅτι ὑγιεινὸ ἐ χάνελλο· Obſeruius redimit. *Ut ſalvus Imperatoris*. Melius Anaſt. *Quoniam ſanus factus eſt Imperator*: ſeu, gaudio redditæ illi ſanitatis. Reg. E. Ἐκ τῆ Πέρσου.

Pag. 159. C. Πολλοὶ δ' ἐκ ἐπαγωθῆναι· ὧδε Πρόκοπιος ὁμολογεῖ. Reg. *Nuſquam hic præſtiti*. Ibid. Οἱ ἐξοδιασταὶ Πράσινοι. Reg. Τὸν Χριστοῦ γένος. Reg.

Pag. 160. B. Τοῦ σεβαστοῦ ἐ βασιλέα Σέρησι ὁ νέος Διός E. Καὶ ἐξεπλάγησαν· πολλοὶ δ' ἐκ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐχώρουν τοῦ κρὸ δ' ἐ ἐ Reg. &c. ibid. Σπάντων, ὑπάρχει. Barb. Peyr. &c. Ἐδιωκόν. Peyr.

Pag. 161. B. Μανουήλιον. Reg. Melius Μανουήλιον, ut in ſequentibus. D. Τὸ ἐφ' βασιλέων ἴδιον. Reg. D.

Pag. 162. A. Τὸν Ῥώμ. B. Καθαιρεθῆς ἐξωσίᾳ. Chronicon Alexandrinum Juſtiniani obitum paulo aliter conſignat: ἀθ' τῆ Νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ιδ'. xiv. *Novembris*, *Indictione* xv. D. Adjecta vox poſt ἐπιβάσεως, quæ eſt Regii Codicis, ſuperſlua videtur, malæque a Librario ſuppoſita alterius vice, quæ in eo deſideratur. De Dorotheo enim ſermo eſt, quem occulte ordinatum a Theodoſianis, iidem fermi adjunctis Gajanitis in Sedem evexerint, non tum ordinaverint. Sequentia ſic eſſent digerenda. Ἰωάννου δὲ τινα μοναχὸν οἱ Γαϊανίται ἐδίωκον. *Patantes Gajanitæ*, *Joannem quemdam Monachum adverſus ſe dolos commentum eſſe* (pata eam ab eis factam Elpidii ordinationem apud Imperatorem traducendo) *illius qui abbas eſſet*, *barbam cum pelle*, *& carne avulſerunt*: additque Anaſtaſius, ea in re hæreticos Gentiles exæquaſſe; quæ a Græcis Theophanis videntur excluſſe.

Pag. 163. A. Ἐξῶν δὲ ἡ γαμεῖσα· τὸ Ἀγάθιν ἀνεῤῥόνει. Reg. B. Καὶ Ἀδδοὺς. Reg. &c. Καὶ γυαδίτου ἀνέτησεν. Ἐξόνυμος μοναχὸν ὄντα μέγαν. Reg. *Euſtochium virum inter Monachos præcipuum*, *tumque Alexandriæ Octonomium*. Ibid. Ἐνέκοπτον ἐκκοσμῆσαι· Reg. &c. Μετακινεῖσθαι. Res paulo obſcurius narrata, velut ſolum Auguſta debitorum ſyngraphas, dignoraque receperit, ac iis lectis pignora debitoribus dominiſque reddiderit, non etiam de ſuo alienum æs refuderit. Clarius Zonaras: *Diligenter perquiſitis omnibus ſyngraphis*, *& ex ære alieno quid eis ſive ex ſyngraphis*, *ſive ex pignoribus poſſit*, *deberetur*, κατέλυσε τὰ αὐτοῦς τὰ δὲ ἐκ ἀλλοτρίου ἐλαβεῖ· τὰ δὲ ἐκ ἐγγράφου ἐξε-

Edit. Pariſ. pag. 645.

ρωσίας : debita de sue dissolvit , pignoraque atque sygraphas recepit ; ac pignora quidem dominis restituit , sygraphas abolevit.

Pag. 164. B. Sic dittog. *quæ pariter ejus eras suburbanum , aliud erexit* ; nempe palatium. Ἀνοικτέτικεν ὃ καὶ τό . C. Εἰ ὃν τῷ ἐπαθροῦτο . Reg.

Pag. 165. A. Εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ . Reg. Ἐξ ἀμφοτέρων ἴσῃ μερίδι . Peyr. B. Διέξιμεν ; ἢ ἐπὶ C. Τῶν φορτωτικῶν τοιοῦτων . Reg. ἐπὶ τῶν Περσικῶν χώρων . D. Ἐγένετο δὲ ἑκάτ . Reg. κατ' ἐπιτροκωὶ . Barb. φρὸ Ἰστέρου φροκώμιον . Barb. E. Μαρτίνον ἢ Πατρίκιον . Reg.

Pag. 166. A. Γραβζάμενον ἐξηγεῖσθαι . *Pugnis extraderet coram Senatu* ; qua de injuria postmodum quæritur . Τὴν Κυζικηνικὴν . Ibid. Ἀπὸ ζωὴν εἰς ζάκκ . Barb. Peyr. Anast. *superiora præscipium loca. Καὶ οἱ βασιλῆι . Καὶ ἐδικῶν αὐτῷ . Reg C. Τοὺς τῶν Νίσσβιν στωμοκόπους Ρωμαίους . D. Ὃ δ' αὐτοκράτωρ Ἰούστος ἐπὶ τοῦ φρετοριάνου Reg. Τιβέριον τὸν Κάϊσαρα . ἐν σι τοῦ ἐστὶ . Reg. &c.*

Pag. 167. A. Τὰ Οὐάλεντος , καὶ ἐχρονίζοντο . Omissum festinanti calamo : *Aquarum copiam submiserat* . Ὁ βαρβαλὴς , τοῦ Χαλκοτρῶ . ὁ ὑπέκκαυσα Κπ. Reg. C. Ὁ ἀγαθάλιος σι . Cedr. ἀγαθὸν ποιῆσαι . *Qui te bonum fecit* . Anast. *Qui bene fecit* : Vox est Dionysiana , divinæ in nos bonitatis derivationem significans . Τῶ μητρὶ σοῦ . Augustam , ejus filium adoptione Justini . Καὶ γὰρ παιδὸς ἐγκρίνω . Reg. &c. D. Καὶ τὶς ἐγκρίνω . *Qualis factus sim* ; non , *natus . φροτιμικὸς σι τῶν σκληρῶν . Fratri ac reliquæ familiæ consuluit* . Post ἦλθε σὺντρ non bene forsan adjectum . ὁ βασιλεὺς , tamquam & hæc Justinus loquatur Videantur enim ex Miscella , & Anast. totaque serie Tiberii verba , ita modestia loquentis , *τὸν δῆμον , οὐκ ὁ δῆμος δι' ὃν , ἐγὼ , μᾶλλον δι' ἐκεῖνον , non ego id est , sola voluntate cui imperium committitur* : Tum sequatur . Ο βασιλεὺς · ὁ Θεὸς ὁ ποιήσει . *Insti Justinus , Deus qui* , &c. Habet tamen Theophylact. l. 3. c. 11. ut est hic editum . Male omissa negatio ; ac pene in Regio , nescio cujus ausu , expuncta . Theophyl. *τὸν μὲν δῆμον , ἐγὼ* .

Edit. Paris. pag. 646.

Pag. 168. A. Καὶ αὐτὸν. Θεῷ. Β. Ἴδω , ἴδω . Cedr. ἴδωμεν , ἴδωμεν . ἢ τε ὀνομαζὴς ἐκκλησία ; interrogatione leg. ut tum sequatur responsio . ὁμώνυμοι : *Ejusdem nominis cum illa est Augusta* . Τὰ βάκκε . Anast. & Interpr. *Tu vincas* : malim *dicas* . Τὰ νίκοις , quod ita Cedrenus expressit , Ἀνυκαίνιον Λιβύκιος νοᾶ τὰ ἔτη . *Vivat Anastasius Augusta in multos annos* . Quadrat certe hæc exclamatio in fœminam , non illa . Nec forte alia fuit in Justinianum celebri illa seditione Factionum . Familiarissima in Reges exclamatio in venerii ipso instrumento cum ipsa Regum institutione expressa , etiamnumque sub tritissima , *Vivat Rex dixisona* ϑ Σοφία , ὁ τῦ . Reg. *Audiens Sophia* , &c. Ἐφ' ὃ χρόνῳ τετρωτὸ Legend. τφωτὸ , quod & Peyr. habet . Videndus Menander de Legat. lib. 6. ubi de his inductis Romanos inter & Persas per Orientem ad triennium , cum Persarum Rex quinquennales vellet , Tiberius solum biennales ; fatis id ratus temporis ad instruendas copias quibus Persarum Regi obniti posset . Quod sequitur , τὸν ϑ πολεμον τῶν Ἀρμενίων συσκευάσας , palam est , *In Armeniacum bellum tutos incumbere* ; Give , totam belli molem in Armeniam transferre : in qua res male a Romanis gestas occupante Regis Persarum diligentia , profequitur laudatus Menander , ex quo hæc illustranda . Sunt hæc ejus verba . Ἐπεὶ καὶ πάντας ἐγκρίνω ἀεὶ τῶ ἐπ , μετέλαβεν δὲ ἐπὶ τῶ Ἀμμενίων ὁ δεσπότης , ἔρα ἀφρυμένην σκαίνι πόλεμον . *Postquam belli cessatio ad tempus vata per Orientem fuit , omni motu in Armeniam translato , incuute vere bellum conflatum est* . Ἐπ σὺ , σωιέτεθη πόλεμον , quod Interpr. contrario sensu accepit . Τὸν πόλεμον αὐτοκρὸν . *Audiens ipsemet Persarum Regem ad bellum proceffurum* . Etiam Anast. & Xyl. nihilque ad rem Interpr. aut ex auctoris mente , *ad bellum revocandum propria sponte procedere* . Καὶ τὸ ϑῦ Περσῶν πόλεν : pro quo Simocata l. 2. c. 4. τῶν ἀποστόλων ἐγκυμόσυνον *impedimenta , militarem apparatum obtinuit* . Sic semel & iterum p. 221. &c. In superioribus τὸ φρετόριόν non raro dictum invenias . ἐκκυτοι γέγονε . Anast. *Expeditus effectus est* ; nec difficet ; ftatim enim feribitur animos exercitui addidiffe , ac ftrenue ad pugnam eduxiffe , non ergo ea vis hujus vocis hoc loco quam expreffit Interp. *animo concidit* ; nifi ita ftatim percuffus , fanitori poftmodum emerfit judicio .

Pag. 169. B. Τὰ ὑπόσημα ἐκείνα . Cedr. ἐξ ὧν τὰ ὑπόσημα . *Ex quibus , ea quæ erant infignitora* , &c. non folos elephantos , ut ſonant Interpretis verba . Ibid. Ἐν Περσαῖς ἐναγκίσασι . Sic & Cedr. *Hiberna habuerunt in Perſide* : non , *per annum difperſi Perſiam* , ut eſt redditum . Incautius hoc , nec minimum auctori infinuatum . Δ. Ἀγορίσας σώματα ὁδιτῶν . *Cormens robuſtos Barbaros* ; non placet quod alibi redditum , *mancipia* ; nec enim ii hujuſmodi videntur , ex quibus Prætorianæ turmæ ſupplementum acceperint . Omiſſa vox δῆμα in Reg. ac major numerus , quem Cedr. repræſentat . πολοτῶν σι , nuſquam hoc ſenſu apud Theophanem ea vox , legendumque puto , πόλεις σι Ibid. Ἐξαμείλεσθαι Τιβέριον τοῦ τέκνα Μαυρικίου Τιβερίου Μαυρικίου *victoriæ triumphi honore profecutus eſt* . Sic bene Buccard.

Pag. 170. A. Δι' ἐπαναγωγὴν τινά : Sic & Anaſt. *Per epanagogen ſicum* : commonitorio ſcripto uſus , ac relegentis opera . C. Ηγε δι . Cedr. iſta omnia plurali effert , ἤγαγον D. Τοῦ τῶν Ἰλλυριῶν . Reg.

Pag. 171. B. Ἐνὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ . Reg. C. Κατεκαῦσεν ϑ Ἀρσάνιον . Simoc. l. 1. c. 14. Ἀρσανάλιος χωρίον , *Arſanenem regionem vocat* , multifque in ea expeditionem narrat . E. Τὴ Αἰγέαν . Male Anaſt. & interpr. Anazarbum , quæ eſt Juſtinopolis . Eſt fluvius Αἰγαῖος Simocattæ dictus lib. 2. c. 2. Ipſe Reg. Cod. τὸ Αἰγαῖον magis habet , ut ſunt vicini in eo characteres μ & β. ἐπὶ τῶτος . τὸν ἕλλα τὸ , ἐχὶ .

Pag. 172. A. Οτων ἐ μισσοπόνους . Scripſerit plane auctor , μίσσους ἐ . Anaſt. *Ne juſtitia Dei , quæ malum odit* , &c. D. Κατασκευὴ ϑῆ βαβδέρων . ὡς τῶν Βεβδλικῶν ὑοβδέλων : Reg.

Pag. 173. B. Τῶι σι Ρατείρων . Fabrotius ad Anaſtaſium , *Teratiarum* , non bene : Ipſe Anaſt. *Subvertens Ratiarum* . C. Δημοσίῳ ἐβδομήκοντα εἰτέλα . Simoc. l. 2. cap. 10. ἀντίστου τὸ ὑπακουῆ εἰτέλα τις τί , ὡς μὴ ὑβρικα · τάττον γὰρ ἀφωμένοις τῶν φορτωμῶν ἐνεβρυόβιντος οἱ βαβδέροι . *Spolia cuidam ſatellitii , ſeu armigero ancheuda committit , quod utinam ne feciſſet : nam Barbari ſuffi ounce præda illi adſtiterunt* . D. Καὶ ἐ δὲ τινος ἐλάμενος ὑποδήκας . Fœde depravata ex Theoph. emenda l. 2. c. 11. σκαὶ τινὸς δείμενος ὑποδήκων ἐκ ἀνέτρεψεν . *Malt cujuſdam dæmonis inſtinctu* . Velut execrationem id dicam in fortiſſimum Ducem , qui fic incautus in hoſtium veniſſet manus . E. Τὸν φόρον ἐβρηχώτου .

Pag. 174. A. Τὸν Ἀτταῦρον πόλιν παρακέδιτ . Leg. plane πόλων , uti legit Anaſtaſius , *Apiriam civitatem obſedit* ; neque enim alius narrata illius urbis obſidio , aut Simocat. l. 2. c. 15. & 16. aliquid ejuſmodi indicat , ex quo haec breviata . Τὰ πολίδα ἀνέπαδον . Reg. B. Τῶ πόλιν παρέκαδε . *Urbem cepit* . C. Πρὸς ϑ ὑπεδολὴ ἐπεχείρουσ . Anaſt. *Ad machinamentum conatus eſt* . Pulchre Theophyl. ultimo libri 2. c. 7. ingruam illam ſtruem , ac machinamentum deſcribit Romani , & Perſæ ; alterius invadentis , alterius tutantis ; cujus tandem caput Romanus Heros abſtulerit , ſuiſque ex arce projecerit . ὑπεστόδεως ϑ κεφαλὴ : Anaſt. *Romanis caput præbetur* : Simoc. τοῖς πολεμίοις ἀντέτυχεν : gratum fcilicet munus , ac quale nec ullum Conſulare , excitandæ commilitonum alacritati miſſum . Ibid. Διὰ ϑῆ πασσάλων . τὸ φρέμενα παρεδύκασ . Anaſt. fine dubio legit , quod deeſſe Interpr. notavit , τὸ , πυρὶ , cum reddit , *igni prodito caſtro* .

At

At Theophylactus ad finem secundi illius libri longe aliter; *σκοπὸς παρεβάλλοντες τῇ ὀχυρώματι*: cujus Interpr. *Propugnum illic relinquant*: adeoque ſcripſerit Theophanes, *φυλάττων παρέβυκαν*, vel quid ejuſmodi. Nec vero arx ſic valida, qualem ipſe deſcribit, ſic facile erat ſuccendenda, non magis Romanis vindicanda. D. *Διὰ τὸ ὁ τοιοῦτος ὑποπτεύεσθαι*. Legit Anaſt. *διὰ τοῦτο τὸν τοιοῦτον ἀποπέμπεται*, dum addit, *Ideoque præſtare deputantur*; nec aliter Theophyl. initio lib. 3. infinuat. Sic ſere Principes, niſi morem in omnibus geras, quicquid eos demetueris, eorumq; rebus vel non parendo conſulas.

Pag. 175. A. *Αὐτοὶς ἀποκρύψῃ*. Reg. &c. *ταῖς θύραις σκαλίσιν*. Barb. *Γερμανὸς τοῦτο πολλὰ*. Reg. *ἰσχυκεκτησθαι*. B. *Οἱ δὲ βάσβαροι τῶν βασβαυκαλῶν*: plano errore ex Reg. exſcripturn, ac emendandum *ταῖς Ρωμαϊκαῖς*; ut & legit Anaſt. *Barbari Romanis calamitatibus delectabantur*. Simocat. quoque lib. 3. c. 10. *Περσικὸν Ρωμαϊκῆς ἐστερήσατο*, *τῆ Ρωμαίων πολιτείᾳ πεφύκασι χαίρειν*. *Perſæ ex Romanis miſeriis voluptatem capientes*, *Romani Imperii ditionem devaſtant*. *ὁ δὲ πανοίκοις*. Reg. E. *Μεγάλαι πυραγχίαι ἀναγινόμεναι ἐκυτῶν*. Reg.

Pag. 176. A. *Κατὰ τὸ Σαβαρὶν*. *πολλὰ ἡ ἀλλαγικὰ*. B. *Καὶ τὸ τάλδον*. Reg. D. *Καὶ πολλὰν ἀναστενάσαντων τῶν βασβάρων*. Reg. vox male omiſſa. ibid. *Χωρὶς ὁ βαρὸς πάντα ἀνεγείρει*. Reg. *Hormiſdæ Chorſois filiæ*, *hæc Baram ſcribit*. Hæc integra ſuperſcripſimus. *ἀναπαύσεται*. E. *Τὰς δὲ τριακοσίας βόας*. *τὰς τοὺς μηρούσας*.

Pag. 177. A. *Καὶ φιλόφρων τὸ ἀπνόητα*, *καὶ ἀλκτικὸν*, *καὶ*. Reg. &c. Male *φιλόπονον*, quod magis virtutis eſt; *amantem*, *ac patientem laboris*; non, *cædibus inhiantem*, *ac ſævum*; quatem Baram Hormiſdam traducit D. *Παῖς τοῦ Ορμίσδου ἀντιλαμβάνει*.

Pag. 178. A. *Κατὰ δὲ λαγόνων* Barb. Peyr. Sic & Simoc. l. 4. c. 7. *κατ' ἀμφὶ λαγόνων πλαμώνες*: *ad illa cæſus*, *acerba morte extinctus eſt*. ibid. *Πάντες οἱ σωζὸ τὸν τὸ ἔνδυμα ἐνδύλλ*. D. *Περιφανέστατος τὸν Χερσῶνα*. E. *Πολλὰ δὲ χρυσοδίνητα φαλαρὰ*. Reg. *Tremendo conſerto certamine*.

Pag. 179. A. *Τυπὶς δὲ ἐν αὐτοὶς χειμαζόμενοι*. ibid. *Ἐπαίνων ἀνὰ Ρωμαίων*. Reg. *Triumphali epulo Romanos excipit*. Theophyl. l. 5. c. 5. *Χαίρειν Ρωμαίους τῇ Μαΐῳ τὰς γραφὰς ἐτῶν*. *Romanorum Perſarumque Tribunos epulo excipit*, cujus illic epuli barbaricam magnificentiam deſcribit. C. *Ἐν τῇ Μέσῃ ὅσων*, *ὅπερ φοῦλα*. Sic Reg abſque voce *σίτου*. *In loco qui Media dicitur*, *Aſtà olim Prætorium*. Sic plane ſonant verba nulla vi. Ubi ſedo Librariorum errore, nihil Interpreti emendato, *ὁ Μαυρίκιος ἐπὶ τῆι Εὐφράτου* tu repone ex Theophyl. l. 5. c. 16. Cedr. Miſcella, Anaſt. *ὁ Αβαρικὸς ἐπὶ τῆι Εὐφράτου ἐπίσκοπος πόλεως*. *Alta pace Oriente compoſito*, *bellum Avaricum in Europa aſſumebat*; Europam turbabat. *ἐν Ἑλλάδι δὲ τῆς τῆς πολέμῳ*. Librariorum iterum errore: repone ex citatis jam auctoribus; *ἐν τῇ Εὐδόμῳ*: *Profecto ad locum qui Septimum dicitur*, una ab Urbe paraſanga, ut citatus Simocatta. *ἐ ἔβασίμων*. Reg.

Pag. 180. A. *Τῶν τοιῆτ ἀναφανέντων*: Reg. &c. B. Poſt narratam monſtri hujus Theophanis verbis editionem, ſubdit Anaſt. *Quo viſo*, *Imperator præcepit ut occideretur*: idque ex pleniori Cod. habuerit, vel eſt mutuatus ex Simoc. l. 6. c. 1. ex quo iſta Theophanes ſublegit. *φῶς τῆ τῶλα ἢ τὸ Ὠκεανοῦ*. D. *Ἐνὶ σκάφει ἀντεπιφερόμενοι δόρατα*. Bar. Verum neque hoc ſanum, ſed emend. ex Simoc. l. 6. c. 5. ubi is ita effert, *ἐνὶ ὑπὶ πλοίου ἐμβάσει ὑφόρνων*: *Conſugerunt ad ſtatum audaciam*. Scripſerit ergo Theophanes, *ὑπὶ πλοίου ἀντεπορῶ*. *Simulatam audaciam oppoſuerunt*; in eo commento poſito, quod apertis porcis, pugnam comminarentur, *ἐν δηλῆ ἐξωσίᾳ ὄντες*: ut bene Pai. Peyrez. legitque Anaſt. *Cum graviſſimo pavore tenerentur*. Dolendum ſic omnia devoraſſe Interpretem.

Pag. 181. A. *Αξιώσῃ δὲ κρατησεταγοὶ*: Bene emendatum *ἀξιοῖς*, legitque Anaſt. *Solerti conſilio adverſus Innumerum inaliſtadinem armatur*. Simoc. l. 6. c. 3. *ὀχυρώσει ἀνάλωμα βουλὴ σφόδρα κρατεῖ*. D. *Οἱ φοὶς τοὶς βασβάροις*. Liquet ex Simocat. l. 6. c. 6. ipſaque ſerie leg. *Ἀβάροις* ſive *Ἀβάροις*: ſic enim ille Priſcum Chagani querelis reſpondentem indicit. *Κατὰ δὲ Σκυλδίνων ἔρωδος σάλωμον· γὰρ ἐ ταῖς Ἀβαρικαῖς σωθῆναι τὰ δὲ σωθῆναι ἐ ἐ Γοτθικὰν κατοικίσαι πόλιμον*. *Bellum hoc adverſus Sclavos ſuſceptum eſſe*. *Non enim pacis & fœderibus cum Abarum gente initis*, *etiam in Getas expeditionem impediri*. In Interpr. emenda ſtatim, *ad prædam effuſum cum reſiſtet*. *φοὶς τὸ φοιδίδιον· χρατίσαντος πολλοὶ*. E. *Ηρίλιν· ἐ ἐν τοῦτῳ ἡμέρᾳ*. Reg. &c.

Pag. 182. B. *Τὰς σὰ φυμῶν αὐτῶ πανοπλεμένων*. Non bene Interpr. *Quibus ſui corporis cuſtodiam demandaverat*; imo, quibus caſtrorum, & exercitus. Simoc. lib. 6. cap. 9. *τῶν ζβρομμάτ κατορᾶσαι*, *ὧν σκάνων σωίσθαι τῆ πατρὶῳ φωνῆ Ρωμαίοι ἀπολλύν*. *Cuſtodiam negleverant*, *quam Scutum patrio ſermone Romani de more vocitant*: Id puto dudum noſtris, *La garde*: unde idem non omnes ejuſmodi cuſtodes in patibulum actos ait, quos nimirum fuiſſet ſeveritatis; ſed, *τοὶς ὑφορόφοις*: *præfectos cuſtodiæ*, nonnullis aliis durius virgis cæſis: *ὑπολλόνων ἐν ΚΠ*. *ἐ σὺν δοὶ Μαυρικίῳ*. B. *Καὶ τὸ πανοικίαν ὑπάτου*. Reg. D. *Ἰχθυβόρδῶν*. E. *Ἀστωγένης Ἀνατόλιος*. Hic ſecundus Epiſcopatus eſt Anaſtaſii, qui anno Juſtini quinto amotus fuerat. Chronic. Alexandr. *Τοῦτῳ τῷ ἔτει Ἀνατόλιος πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐπανῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τυλοτὰς Γαιτηνοῦ πατριάρχου γενομένου· τὸ δὲ, ἐξεβλήθησαν φοὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν Ἀνατόλιον*: ubi Rader. *Qui vivus etiam Anaſtaſium receperat*. Expreſſerit fortaſſe *recuperat*. Ego, *Qui & ante Anaſtaſio ſuffectus fuerat*. *Edit. Pariſ. pag. 648.*

Pag. 183. A. *Ὁ μὲν δὲ πλοίοις*. Addit Interpr. quod hiſtoriæ repugnat. *De ſua exaudiorationes Priſcus certior factus*, *edudit ex*. Imo antequam de illa quicquam ſciret, ſic exercitum rejecerat: *τοῦτον αὐτοὺς ἐπέστρεψε*: inquit Theophyl. Alia itaque ratione id factum, quam idem explicat lib. 6. cap. 11. quod nimirum haud ſibi ſatis tutum trans amnem exiſtimaret, ac Barbarorum inopinata irruptione opprimi metueret. At nec illud apte redditum, *λὰ μετέβαινον ἐκπονεῖ*, *ut Barbari cum ulteriorem ripam ſuo tranſitu obtinuiſſe Chaganus intellexit*: nondum enim obtinuerant, quam ut obtinerent, partem prædæ ex pacto cedere neceſſe fuit, ut clare auctor proſequitur ex eodem Theophyl. Sit ergo, *Audiens tranſiſſum*; in proximo ſcilicet. Theophyl. *τῶ ἀκούσαν*. *Deſcenſa audita*: ut ibi Interp. oempe ad flumen. C. *Ἐν ἐπαίμῳ ἐπὶτι*. Ita plane errore ſcripturn, pro *ἐφετῆ*, ut legit Anaſt. habetque Theophyl. lib. 6. cap. ult. *ἐν παγάλῳ φυὶ ἢ πανηγύρει ἐφετῆ*. *Celebri quadam ſolemnitate*, *ac frequenti Æquitatum conventu*. *Sic ἐφορῶ*. E. *Οἱ ποίνω Ρωμαῖοι· ἰὸ τοὶ τοῦτος ἀφ' αἰωνίων γοτθων*. Reg.

Pag. 184. A. *Τὸν νεὸν κατασκεῦσι*. *ὁ Πέρσ τῷ βασιλεῖ· χλίοι φορτία χρυ·* *τὸν αἰχμαλώτων ἀνασκεύασεν* Locum mutilum, ac nullo conſtantem ſenſu, ſic ex Cedr. utcumque reſtituas. *ἀνασκεύζοντες ἐφύγον· καὶ αἰχμαλώτους οἱ σοβὶ κρατήσαντες τὸ Ρωμαίοι, ἐνὶ τὰ Ρωμαϊκὰ ἀνάσκευλον*. *Fugalatis Barbari captivis in fugam ſe dederunt*; *Romani vero non multis admodum receptis captivis*, *in ſuos fines receſſerunt*. Cæterum Theophyl. paulo aliter rem narrat, ſemelque ac iterum occiſos a Barbaris captivos; alios cum primum Romani occurriſſent, alios cum ſe ab eis expugnari, ut nulla ſpes ſalutis reliqua eſſet, videremt. *Β. Λούκιν Σκυλδῖνι ἔδυ*. *οἱ Νόβαι πεφυ·ὶ ἐνεσο*. Theophylactus veniſſe poſtem Perſarum Novas narrat, nihil tamen ejuſmodi in ea urbe illi acciditſe refert, ſed in Aſimo, ubi eſſet leciſſimorum illud militum præſidium a Juſtino illic conſtitutum, quod is fruſtra amovere conatus ſit, coactis præſidiariis in ſua caſtra. Sic l. 7. cc. 2. & 3. *Τῶν ἀνὶσωντες οἱ φρτρῆχωτες*,

μένοις τῷ στρατῷ. Reg. Barb. Peyr. E. *Ex μείραις δύο* Simoc. lib. 7. cap. 4. sic exprimit. *καμηφόρις δώροις, καὶ λοιπὴν ζημίαν Amplis muneribus, ac spoliis refutatis*, &c. quod est illud duplum reddere.

Pag. 184. A. *Ἀπὸ σῆς τοξείνου*. Sic legit Anast. cum reddit, *à fretis sagittantes*: Theophyl. citatus: *Ἀπὸ σῆς σαφεμβίου καταπλέοντας*: *e vestris navibus tela mittentes*, quod & reddidit Interpr. quamquam exiguo amne, qualem idem auctor describit, pocuerine Nannon in adversam ripam ad angusta freta fagittas mittere, exque ea hostes depellere; uti paulo post habetur, Barbaros ex ripa alia Romanos adaquantes telis divexasse, ac tandem profligasse; nec forte naves vectorize sic facile Romanis ad manum fuere. *κῶ σῆς λοιπὴν*. Barb. *τῆς λοιπὴν*. Reg. *ἐκποδὼν τὸ στρατόπεδον*. Barb. *λοιπὸν δὲ ὕπαιθρα*. *Cum dumi essent; salva exsistente ad alteram ripam*. Theophyl. *διάπυρα δὲ τάμνια ὑπάντα*. C. Εἰς *τὸν Ἴστρον ποτισμὸν οἱ ἐμοὶ* Plane, Νεβδαι, uti etiam legit Anast. Theophyl. lib. 7. c. 7. *τὸν Ἴστρον ποτισμὸν ἐβεστιμώθης, τετάρτην ἡμέρᾳ καὶ οἱ Νέβδαι, τοῦ ἀνω ὁ στρατηγὸς παραγίνεται*. *Tractabo Ister, quarta die Prisco. etiam Nebdae superiores venit*: alia nimirum ejusdem nominis in Romana ipfa ditione exiftente urbe, ibid. Lacunam fic ex Anaftafio utcumque fuppleas. *Πρέσκος ἐφη, τῶν Σαρμάτων τὴν Ῥωμαίων κτησάμενος. Urbem Singidunum Romanis reftituerat*. Tum fequatur Chagani refponfio; *ἡμῖν πόλιν Num unam urbem*, &c. Refert Theoph. lib. 7. cap. 10. & 11. iftud fufe colloquium. *διωκόμενος βαρβάρους* Emend. ex eodem Anaft. & Mifc. *Ἀβάρους* E. *Τῶν Ἀρσιδίνων* Cedr. *τὰ Δικαιοτάτου τῶν ἱππικοτάτων*. Interp. *ad Diaconiffæ comitum*. Malim, *Ecclefiam fundæ Delpetæ, quæ Diaconiffæ dicitur*. Sic palam Zonar. *ὁ τοῦ Θ ὑπερφίας Θεότιμος, ὃς ἐ Διακονίσσας λέγεται*.

Pag. 186. A. *Ὁ Κάγανος τὰς περὶ αὐτὸν διωκήσεις*. Reg. *τῶν Βελήρων*. Barb. *τῶν Βελκαν* Theophyl. Belgar. *ἀφ' ὧν τοὺς περὶ αὐτὸν ἐν τάξεσι τεταγμένους ἀφικόμενος, τὴν ὀρρίδα ἐποίησατο*. Simoc. *φρούραν*: *Caftella, five munita oppida*. Peffime editum, ac contra Codd. fidem, *τοὺς περὶ αὐτὸν Μεβδούλην*. Nam Metropolis una uulus provinciæ eft, non quadraginta uni adjacent urbi. Ipfum eft quod paulo ante Chaganus comminatus fuerat, pro una Singidone, 40. fe Romanis eripturum urbes. B. *Νῶτα τοῦτων γενόμενοι*. Reg. C. *Τῶν Τομοσίνε τόπων* Leg. *Τομέων* ex Theophyl. & Anaft. quæ & fuperius nominata fuit D. *Εἰς τὸ Θέρμον*. Ex Anaft. emend. *Σέρμον*. *Qui tum Sirmii refidebat*: *τὸν μαῦρον ὁ Κάγανος*. Habet hæc explicatius Theophyl. l. 7. c. 13. ex quo non fatis apte hæc brevisata, nifi poft illa verba, *τεμὼν τὰ σημεῖα τοῦ Καισαρικοῦ*, hæc excideruut, *τοὺς σκόλους συμπεζαίμους*: quæ ipfa Interpr. bene repræfentat.

Pag. 187. A. *Οὔτω μὲν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι*. Illud, *ὃν ἐχλὸ καμηφόρ* plane vitiofum, emenda ex Anaft. & Theophyl. *ὧν χωμ καμηφόρ*. *Splendide epulabantur, felici adverfus Romanos fucceffu elati*. B. *Φωβιδένταν*. ibid. *Περίπν τὸν βασιλέα φοι*. Reg. *Imperatorem Lentatus hortabatur, ut* &c. poft *Δοξζένης*, fic lacunam fartcias ex Anaft. remque pluribus tractante Simoc. lib. 7. cap. 15. *ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἀρμάτωρ ἐξάπινα ἐν τῷ Κάγανον πλῆθι βίῳ ἐπιφερόμενον εἰς τὰ Δοξζένορα, ἔσεε*. *Imperator Armatorem nifi cum multis muneribus ad Chaganum, Drizipetra; qui* &c. *ἐκπλαγέντα* Reg. &c. *Μαυρίκιος τὸ αὐτοκράτορα*. D. *Πεντήκοντα χιλιάδας*. Totidem habet Anaftafius. *Quinquaginta millia*; at Theophyl. *ὀκτὼ*: *viginti*; quæ fumma longe minor. *ὁμολόγουσιν*. Reg. uti & Anaft. fingulari numero, confentanee Theophyl. qui unam excipit cauſam, nempe belli in Sclavinos. *Promiſit ſe non tranſiturum Iſtrum*. E. Ἐν οἷς ἦ καὶ Φωκᾶς. *κατὰ δὲ τοῦτον τὸν*. Reg. D. *Ταῦτ' ἢ τέτραφεν αὐτὸ ὡὸς*. Barb. *ἐπὶ τοσάδε δὲ ἔφασ*.

28. 189. A. *Κατασκοπάσας τὰ ἢ βαρβάρων σκηνώματα*. Placet Theophyl. lib. 8. cap. 3. *κατόψασε*. *Hoſtium metas exploraſſet*: quid illi moliretur; quo ſpectarent illorum conſilia. Etiam Anaft. *Explorare Barbarorum præcepit motus*. Ac vere ineptum, *τὸ σκηνώματα* B. *Βαρβάρος ἐγκυλίκι*. Liquet mutila hæc referri ex Theophyl. citato, ex quo funt breviata, qui Barbaros hujuimodi captivos prater Avares, 6200. ponit: Sclavinos, 8000. Illud item, *ἀνοδεύοντα τὸν βαρβάρων μόνον*: palam mendoſum, ex iifdem emend. *τῶν Ἀβάρων*: ac plana ratio, conceſſiſſe Mauricium roganti Chagano fuos potius Avares, quam alios Barbaros. Cedr. tamen in omnibus huic auctoris textui conſentit. *ζῆλον χρεται δὲ ῥωμ*. Sæpius hic erratum in ea voce: *Edit. Pariſ. vii Νέβδαι*. Theophyl. lib. 8. cap. 4. Barb. *Νεφαι proficiſcitur*. *ἀδιάβαστον ὕδωρ αὐτὸ ὑφῆ πολλὸν*. Barb. *ἐπιτάνοντα* ait Theophyl. *ab annis 90. minime tritam*. C. Εἰ *τῶν Φιλιππόπολιν*. Reg. &c.

Pag. 190. B. *Εἰ τῶν Κωνσταντίναν*. Reg. Peyr. *τῶν Κωνσταντίνου*: Simoc. *Κωνσταντίοναν*. Alia plane urbs a CP. quiquid P. Goar ſuſpicatus ſit, eo decepti quod ſequitur, de Chagani adventu Byzantium. Id enim poſtea ſecutum eſt, ut pluribus exponit Theophyl. cap. 5. ſingula quæque diſtinguens *τοὺς Καταφράκτας*, Danubii fint Cataractæ noti Strabonі & Scilæ. ibid. *Τὸ σῆς Ἀντβ ἐπὶ τοῦ* ubi male *ποιῆς* ex Reg habetque P. Goar, ac fruſtra ad varias lectiones recurrit. *Mittit Chaganus ad Autorum gentem* (Hunnicam ſcilicet ad Mœotidem paludem) *ut tamquam Romanis faventem deleat*. De ea Jornand. & Procop. Henricus Valeſius ad Menandri excerpta fœdos in ea voce antiquariorum errores ſcite annotat. Jufti nianus in edicto fidei, inter alios titulos, *Αὐτικὰν* ſe dicit, ab ea utique gente debellata, five alias Romano Imperio addicta: beneque monet Rader. non eſſe mutandum *τὸ Αὐτικὰν*, in *Ἀντικάν*, *ἢ ἀντικρὺς ἀφορίζειν τὸ Ῥωμαίοις ἐπολεμῆθ τῶν ἀμφοτέρων*. Cedr. Reg. &c. Nempe ſingulare hoc peccatum necis tot millium. *τὸν πανσυμπεὶ τῶν ἀμφοτέρων*, omnino legend. non *ἀμφοτέρων*, vel *αὐτῶν*: quod fecundum habent Reg. & Pal. C. *Καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς*. Omiſſum in verſione; in notis bene expoſuerunt.

D. Ex *τὸ χρησικτῆρος*. De hac Chriſti Imagine extat pulchra narratio in Auctar. t. 2. ubi in Notquomodo ejus violatæ religionis ergo Occidentales a Leone defecerint Greg. II. Pontifice. *διατυπώσεις δὲ ὁ βασιλ* Reg. &c. ibid. *Φλαυιανὸν τὸν γαμβρὸν αὐτὸ*. *Sororium ſuum*: ſic paſſim *γαμβρὸς* dicitur, non ſolum qui filiam duxit, ſed & qui cognatam, ab uxoris cognatis.

Pag. 191. B. *Πεμφθὲν ὑπατικείῳ*: anno ſcilicet 18. Mauricii. Anaſtaſius ubique Procuratorem reddit, & eſt ſubditorum ad Principem, ut C. Goar ex Pancir. C. *Τῷ δὲ πανεὶ ἰωάν*. Reg. &c. *καὶ μετὰ ἡγέμ*. D. *Διὰ τι τῶν ὀβ ἔτεων πεπαιωσυ*. Theophyl. *ὁ ἔτεν*. *Equis valde diminutis. οἷς πόνοις αὐτὰς ἐτέλεσε*. Anaſt. *In dementationem eos immiſit*. Forte, *detractationem*: ut enim Simoc. cap. 6. navigia compingebant ut trajicerent, Mauricii juſſa executuri, cum paululum remiſiſſent ferociam: verum imbres, friguſque in priorem eos mentem revocavit, & ut illic omnino hiberna ducere tenuerent. *τὰς ἐμέτας* Theophyl. *τὰς χρόνους*. Anaſt. *Vigilii millibus procul ab exercitu morabatur*: nec tam bona fuis Interpr. minus bonis commutare debuit. Forte ſcriptum *ἐμετᾶ*, vel *ἐμετοῦσι*, ſic multas barbaras voces peperit antiquariorum imperita manus. ibid. *Τοῦ Γεωδόνδω*, *ἐφασε*. Reg. &c. *τὸ τὰ βασιλεῖ φοτὸν*.

Pag. 192. A. *Οὗ ἡ ἔφασε*. Reg. B. *Πάντα ἢ τοῦ καμωσῶτα ἢ ἔφασε*. Barb. nt & Theophyl. *σωῖ τῶν Δημοκράτων Cum eorum Tribunis*. Omiſit Interpr. Sergiam Præfinorum, Coſmam Venetæ factionis Tribunos iſtos exprefit Simoc. l. 6. cap. 9. C. *Τὸ ναὶ δημοῦ αὐτὸ*. B *Ἐν Γεμμανοῖς*. ibid. *Οὐδὲν ἀδύτερον τὰ ἄβ ζῶσι σὺν ἐνθάδε*. De Germano cui mortem comminaretur Mauricius intellexit Theodoſius ejus filius, cum ad aurem fugere monuit, ut habet Theophil. B. *Διὰ πίστ ἢ Γερμανὸν φραδωσῶσθαι*. Reg. &c. D. *Δικτάτ(ο) Αὐτόνιος*. Cedr. *εἰς ἢ Αὐτόνιος*: melius, *Αὐτονίου*. Sic & Theophyl. cap. 9. *ἐπὶ ἢ τοῦ Αὐτονίου τὸ μέρ-*

τυχοι, Salvus evadit ad templum S. Autonomi Martyris; quod ait distare CP. 150. stadiis.

Pag. 193. A. Τὸν ὑπὸ Μανουὴλ. ἢ Δημητρίου ἢ Πρωτίνου. C. Τὸ ἡγεμονικὸ. Aliter Theophyl. cap. 10. φοντίσθαι, τὸ ἐγκαλεῖν κατηγοροῦντος, ὡς λόγῳ. Visus est Germanum hortari velle ad capessendum Imperium, cum Germano illuderet. Sic certe aptius, quam ut Germanus sic ironia dicatur respuisse Imperium. D. Μᾶλλον ἢ κατὰ σφᾶς. Anast. Dicit ordinem. Pontanus: rerum statum; P. Goar. Dicit modestè agere. Ego, Meminerit gymnationis; id est, ut Phocas nostris auspiciis, ac favore modo Imperium adeptus sit, nutetque ejus potestas, Mauricio adhuc superstite. Sic Polyb. Φάλλιν μετὰ τῶν κατέχειν ὑπὸ τοῦ Θοὰς. Post initum magistratum Dis sacrificans.

Pag. 194. A. Καλέσαν τὸν τῆς Reg. &c. τῆς φοντίσθαι: emend. omnino ex Cedr. τῆς φοὴς συνελθὼν τὸ ἐκυτῆς ἐνδίδωσι: sumque illa filium ejus sibi loco jugulandum subjiciusset, Sic & Theophyl. cap. 11. qui rem clarius exponit. Τοιαῦτα τοῦ βίου. Ita Cedr. Reg. Peyr. &c. D. Πολέμων πάντων. Theodosii mortem comprobat Theophyl. cap. 13. Λεγομένου ἢ Λίοντος Reg. &c. τὸ τὸν Βοῦκαν τῆς φοκχθέντα συμπεπλασμένα. Explicat citatus auctor, quodnam pervigilium ipsud fuerit; plane non sacrum, sed profanum pro septima nati pueri, quando Alexandrini totam noctem in plateis ac equilis traducere solebant. Ipsud vero, noctuatæ visionis spectro factum accipiendum est, non ut re vera simulacra ita suis basibus dimota sint, in quibus nec tum consistebant, abolita Alexandriæ olim idolatria. Liquet enim ex seq. non de aliis fatuis sermonem esse quam fassorum Numinum, quarum spectro ista dæmones prædixerint. E. Μαθὼν τῶνδε Reg. &c. Νικοτὰς δὲ ὁ ἢ. Narses olim Romani Dux exercitus.

Pag. 195. A. Πομπὴν Θοᾶ. Peyr. &c. nec nisi errore τοῦ, φοκτάθλιον, quod est Reg. exscriptum, de illa Principum pompa, ac solemni processu. B. Κατὰ Νικοτὰ. Fœdo errore apud Cedr. ὑπὸ Νικοτοῦ ἐφεστῶτα Ἰωσηφὶ in Persas Narsæ Duce. Imo adversus Narsem, quem ipse post paucas lineas contra fidem a Phoca combustum ait, pernicie ac Theophanes. Sed moris fere Interpretum, ut devorent omnia, ac neque subnotent sic male cohærentia. ἀπὸ ἐκυφέτων συσκοίλωσιν. Reg. Pal. &c. D. Ἐν τῷ ὄν μεγάλῳ. ὡς τὰς Πέρσας. Reg.

Pag. 196. A. Τῷ Δημοσίῳ ἢ Πρωτίνου. Præfectorum Tribunus: nec enim ii prætor. Τὰ τοῦ φοκτάθλιον τοῦμνιον. Reg. &c. ὡς τὸ ἐκῖνο. Reg Barb. Peyr. &c. Statuens nudos ad Circi metam; ut fit idem ac φοκτάθλιον, quo loco toties legimus Imperatorum jussu cæsas cervices. Peyr. ubique D. γραμματεῖον, ubi Reg. γραμματικὸ; quod melius. Lineatores, quorum munus ut apparent scenam. E. Ἐκπέδας ἀγωδὰς.

Pag. 197. A. Οὗτος δὲ κατεχθὰς. Reg. &c. Ῥωμαῖοι τὸν πατρίκιον. κατεχθὰς δὲ τῷ Θεοδώρᾳ. τοῦ τοῦ Ῥωμαικοῦ. Reg. &c. Β. Τὰ κρὸ τοῦ ὑπὸ. C. Καὶ ὑποφοντίσῃ αὐτῷ. Sic bene ex Reg. edita, quicquid alii ὑποφαίνεσθαι legant. Ipse enim Græcoras Heraclii senioris Legatus fuit, qui & ipse filium Niceram adversus Phocam misit, non Nicetas ejus filius, ut S. Nicephorus sub ipsum initium historiæ, auctorque pag. seq. aperte tradunt. ibid. Ἐν τῇ Ἀφρικῇ. E. Πολὺς ἢ κτενόμενον. Reg. Ἐνεφυλλοῦτο Φοκᾶς: Ita Peyr. pro Κοίκων. vero Anastasius legit Κωμμᾶν: fuitque facile ut ex altero alterum fieret; non item ut quod habet Peyr. Πίσσον. Longe enim hæc distant nomina.

Pag. 198. A. Ἐξαδέλφου αὐ ὄντος. Ἡρακλιανὸς δὲ ὁ φοντηρὸς. &c. D. Πατρίκιον Σαμῶνα. Hunc Theophanes secutus videtur in hac Heraclii historia, pleraque alia narrans a S. Nicephoro. Historiam Heraclii prosa, ac metro profecurum esse auctor est Suidas: utrumque tamen hoc ejus opus interiit, extatque solum opus de mundi opificio. Alius iste est a Georgio Nicomed. quem Photio conjunctissimum vixisse ex mutuis amborum Epistolis

Edit. Paris. pag. 650.

clarum est. ἐφυμνοῦντες: forte ἐφυμνοῦσιν, qua Paulus voce utitur 2. Cor. 11. Lacunam quæ sequitur posit vocem ἐφυμνοῦσιν, ita farciat ex Anast. ἀνάγκας ἢ Φοκᾶς, ὅτι ὁ Ἡρακλιανὸς πάππῳ ὄντι τὸ τῇ πόλει, καὶ ὁ τούτῳ μεμνεσθέντος Εὐδοκίᾳ, ἐπιμήτηρ. Andiens autem Phocas, quod mater Heraclii esset in civitate, nec non & Eudocia, quæ sibi fuerat desponsata, tenuit eas. Sic plana omnia, alioqui inutili Interpretis conatu. ὁ ὃ Δάμας. Paulo aliter S. Niceph. & Cedr. Adductum nempe Phocam ad Heraclium, ab ipso capite, membrisque aliis mutilatum: tum truncum corpus reliquum in Bovis face a populo combustum. Digna tyranni merces. Emend. in nostro Peyr. τῷ ἰκίλῳ μὴ ζ. τῷ διὰ τῷ Ἰκίνεσιν.

Pag. 199. D. Ubi βασιλεὺς βασιλέων, lubens reitteram ex Cedr. βασιλεὺς παρασιλεῖων. Ubi Imperium Initii Heraclius: exque eo & Barb. Ἐξώνιος οἱ Ἀβάρων Sunt certe hi inter Barbaros in Occidente per hæc tempora nominatissimi, quique rem Rom. perinde ac Persæ in Oriente labefactaverint. ἐνεὶ τὸν τὸν τυραννίδος.

Pag. 200. B. Ἡρακλιανὸς ὁ βασιλεὺς. Reg. C. Καὶ σὺν τοῦτοις. Sic optime Cedr. ac Peyr. nec difficilest Barb. καὶ δὲ τοῦτοι. E. Καὶ τοῦτοι παρὰ τῶν πολίμῳ. Reg. Habet Anast. utroque loco Carthaginem: etiam Cedr. τῶν Καρχηδόνα: ut excepta Carthagine reliquam Persæ Libyam subegerint. Etiam Petavius adjecta ad Nicephorum Chronologia, cum ad annum Heraclii 6. dixisset de obsessa Chalcedone, sui oblitus sequenti statim anno ita scribit, Persæ Carthaginem expugnant. Vetum cum non sint alia quæ narrat S. Nicephorus de Chalcedonis obsidione a Saito, qua soluta Romanos fecum Legatos pacis negotium fedule agitarus in Persidem duxerit, & quæ Theophanes de Carthagine obsessa uno anno, alteroque expugnata refert juxta antiquiores Anastasii, & Cedr. Codd. emendandi ii sunt ex illo, uti etiam ubique modo emendata legentur Theophanis excerpta. Vicinitas nominum amphibologiam fecit etiam apud Arist. in Polit. ubi de Carthaginensium Rep. aliis legentibus Chalcedonensium; quibus non facile assentior.

Pag. 201. A. Ἐκφεύξασθαι τοῦ Ἀβάρους. τοῦ ἀνοικεῖας Ἡρακλιανὸς. Reg. B. Sic ex Cedr. ac ex parte Peyr. emenda: ἐκ τοῦ φοκοβολοῦντος ἀπωτῆσαι τῷ ἐλπίδι ὁ ἰφίμιος. Ita fraude, qua præter omnem expectationem pacis spe delusit. C. Πρὸς τὸν Χαγάνου τὸν βαϊάβαρον. Etiam hoc ex Anast. ipsoque auctore p. seq. emend. φοὸς τὸν Χαγάνου τοῦ Ἀβάρων. Missis iterum ad Chaganum Avarum Legatis. ἐπτακόσια πεφὶ τῷ ὕψ.

Pag. 202. A. Ἐς τοῦτο ἀπονοίαν. Cedr. Ἐφοκοτὸν Νίκαια πᾶν ἀνὴ κατὰ πάντων. Reg. Bar. Peyr. Horrendum timoris plenum extra periculi etiam speculum. τοῦ τόνου. Et hicoratio mutila ex Anast. farcienda. τῷ φοὸ ὃ ἀνάγκης, ὃ ἀνάγκην τοῦ τόνου. Erat videre ante necessitatem, præstitisti modo ac specimen: pura fugientes alios, aliis insequentes &c. γενόμενοι φοὸ ἔργων. Locus mutilus. Anast. sic plenius habet. Cum perveniffet ad partes Armeniæ præcurrere jussit electos: Saracenorum vero tunc sub pactis Perfarum constitutorum multitudo equitum, cum Imperatorem, &c.

Pag. 203. A. Καὶ ἐνεὶ χρείας κατὰ τοῦτο, ἐπιτολὶ σας. Vitiosæ vox: plane ἀπεκδίκας, ut etiam legit Anast. Cedr. quoque, ἐκκλίνει αὐτὸ τὸ τὸ Πάσχα κλίμα. Defectens in Pontificum regionem ἢ ὃ Σκέβρος, Sic, iidem, ubi mendosi nostri Codd. Βεβρᾶρος. Ducis id nomen. εἰς αὐτοκράτορα ἄλλον: Iidem, pro φοδομένου Animis concidentes. B. Τὰ φοὸς ἀνατολὰς αὐθομένου ὕδωρ. Reg. emendate. ἢ δὲ ἀνάλωσις ἐπὶ τοῦτον. Cæsa Eclipsim passa est, ut bene Anast. ex qua luminaris defectione superstitiosus ille Sarbari pavor: mali enim id ominis videbatur. Vox ὑφοτάντες, artis propria, ad ejusmodi explicanda deliquia, quæ fiunt interjecto corpore, ac subeunte luminare. ὁ σκέβρος. Emend. ὁ Σκέβρος, ficque in aliis.

Pag. 204. C. Οἱδὲ τῶν τόγων ὑφοτὸν. D. Τὸ φοὸ Pa-

μείον αὐτοῦ ἐποιοῦντο κράτος Anast. Reg. Peyr. &c. *Libertum, subque juris Romanorum Imperium.* Ἡ φωνὴ ἀφάνταστον. Iidem omnes, nec video ex quo Cod. natum illud, Θάῤῥων. ἡ μέγας πίνθων. Reg. &c. E. Τὸν στρατοφύλ ἡμῶν ὁρῶντα. Iidem. ἀλλ' ἡ αὐτὸν ζωῆς. Iidem. σωφρονῶν ἡμῖν ἀνατάξομεν ἡμεῖς ἀβῆ ἡ φιλεῖσαι τι. Reg. Peyr. &c.

Pag. 205. A. Τὰς τάξεις, καὶ τὰς καῦμας. Barb. Peyr. &c. Διόμα κατέπαξαν φάλαγξ. τινὰς ἀβῆ ὑπ' αὐτῶν Σαρακήνων ἀφθῆναι. B. Τὰς μὲν ἀπίπτον. Peyr. D. Βαδὶ ἐπαύετο τὰ παρακέλευσμα. Reg. &c. E. Στρατηγὸν, ἀνδρὰ ὄρασιμον. Reg. &c. *Virum strenuum, industrium.* τὰς ἐπὶ Περσίδα ἀγώνας Iidem.

Pag. 206. A. Ἐσωθῆτο ὑπὶ Περσίδα. Reg. &c. C. Περὶ ἀπολάβαι ἡμᾶς τὰς ἀβλίας. Reg. &c. D. Δια ἀβῆ ῥαιδίγων δυάμεις. Reg. &c. ἀβῆ ἀγώνων ὄντως, καὶ ἀβῆ ἐκυτὸ ἐφεῖβ. Iidem.

Pag. 207. A. Λοῦσαι ἐπιστέγασιν Reg. Peyr. &c. Vox triticlima, pro *excitare*; velut alas addere. ἕτα καὶ ἡ μᾶλλον ὁρᾶς B. Αὐτὸ φοιὶ μᾶχαι ἀβλίαι ἡ συνβίβασιν. Cedr. Anast. Peyr. &c. Male Reg. omissa negatio, ut in editis. *Cum a mane ad vesperam acies victimæ essent, absistuerunt prælio.* νὶς μᾶχαν κίνδυνον. C. Ἐν τὰς ἴδιας φοὶ τὰ φαγαλίδια. Reg. &c. *Ad quietem aliquam reptandam ad sua dispersa est.* ὅσις τοῦ βαμβάφ. Sic & Cedr. at palam leg. Σαρβάφ, ut & p. seq. ex Anast. qui est alter Chosrois Ducum, idem qui Sarbarazan, Sarabagla locius. D. Διαπαμφίνων αὐτῶν χωρίον. Reg. Peyr. &c.

Pag. 208. B. Ἡ ὑπὶ Τάραττος ἀβροτυνῆφ. *Commodior, expeditior via*; quod & Buccard. reddit. Nihil hic de brevitate, sed de aperitate, qua via altera laborabat, in qua mons Taurus ἀσπεραδὺς erat. C. Emenda ex Peyr. &c. ut supra, pro βάββαρα, Σαρβαρα, &c. D. Barbaram phrasim antiquariorum imperitia, emendo ex Cedr. ἐν ᾗ ἡ πλατεῖ γέγραπ ἐκ χωνίου ὧδ. Cedr. ἐφαν : melius, ac unus bene Anastasius, qui legerit τοῦν, *sive τοῦν ποὶ ποτ nexu: funibus simul & navibus.* Sic certe nectuntur extemporanei ejusmodi pontes : non ex loris, vel laniis; nexofque nuper inter civiles tumultus ad Matronam, Sequanamque aspectavimus, *ac trajecimus. ἐκ ἀκινδύνως καὶ παραδόξως. Sine periculo, mira ratione.* Reg. &c. ibid. Συγκοπὰ αὐτοῦ ἐπίκαιρα. Iidem. E. Τοσοῦ δὲ, ἡ τοῦτον. Reg. Anast. &c. τὰν τῶν ἀέτων. .

Pag. 109. A. Οἱ βαρβαροι οἱ τὸν τέτραμον. Barb. & Peyr. οἱ βάρβαροι, quod vestigium quoddam vetatis lectionis. Emend. ex Anast. οἱ βαβγαχοι. *Ranarum more inter pontis angustias desiliebant in flumen.* B. Καὶ οἱ ἄνωθεν. Anast. Reg. &c. *Incubuit in madum.* Male edita οἱ ἄμμον : *velut arenam.* οἱ ἐκ μυδαμὰν αὐτῷ καθίστατο. Reg. *Ejus nullum gravius vulnus accepit, ac cum vitæ discrimine.* οἱ τοῦτον ὑπὲρ. οἱ Σαβαΐται τῷ πόλει. B. Ἐκλοῦσι σωμένοι. D. Κατὰ τὸ βασιλέως. οἱ Αἰβηνοὶ καλεῖται. Βαλχάνοι οἱ ἀφ Σαλαβῶν Reg. &c. *Candidis Unnis*, &c. E. Τὰς φαυμώτου. Reg. &c.

Pag. 210. B. Πιόσητι φιλοπὶς, ἐκπαθέντες. Barb. quod & legit Anast. unaque vera lectio est : *Cadentes proni, extenti in faciem* ; qui mos salutandi nec modo Turcis iniuetus est ; adeoque novus hic honor fuit, sed Romanis. C. Καὶ τοὶς φιλίοις. De Scytharum adversus Urbem expeditione, & *Edit. Paris.* ut illa fervata fit Dei genitricis ope Heraclio, tum *pag. 651.* postea Constantino Imperatoribus, fusa Græci narratione in festum diem ϕ Αὐγούστ. Auctar. noftri lib. 2. ibid. Ἀνὰ τὸν χρόνον. Hæc altera Chalcedonis obsidio uno, alteroque anno Itidem continua, quam & S. Nicepb. refert Duce Sarbaro, cum prior contigerit Duce Saito. E. Emend. mala interpunctio ex Anast. & Cedr. Ἡ Περσὶς. μὴ ὑπ' αἰῶνος ἀμφοτοὶς : qui & diftinctius habet : τῷ τὴ ἄκατοὶ μὲ νῆας ἡμῖν συμπεζέχθαι Reg. &c.

Pag. 211. B. Εἰς τὰ πέρατα ἐπακολούθει. Barb. Peyr. Anast. *Ad vadum secutus* ; quo & prohibitus est transire. ibid. Ὅτις καὶ ἀνέζευξαν. Anast. Reg. &c. D. Φοῦρν κατέβρακτα ἡθμικά. Reg. Peyr. &c. Legitque in Anast. cum reddit, *Fornax tegmentum utrinque compactum.* Sic capue, ac pedus equorum moria eit duriori corio protegere ; eaque eft ratio ut æquus impacti enies aequiveritur caput ledere : ἡ αὐτὸν ἀπὸ ἀνέμου ; non quia toto corpore ferro circumvallatus eflet, ut redditum eft. Egregie certe expeditus equus, qui fic ferro munitus procedere.

Pag. 212. A. Οἱ δὲ Πέρσαι ποβολάμενοι. Reg. &c. ἀναβὶς ὁλόχρυσα : *Enfes auratos*, five, *aureo capulo* ; nec enim ferri loco, aurum fcindendo erat. B. Τῶν ὑπὸ Πέρσαις, ἡ Ῥωμαίοις γεγονότων. *Qui Persarum erant ditionis, olimque Romanorum ditionis fuerant.* Sic fupra in Juftiniano legimus fe Romanis adjunxiffe, ac defeciffe a Perfis. Quod fequitur, ἀχ ὅτι, mutilum effe liquet ex Anaft. apud quem eft. *Nemo autem recolit hujufmodi bellum* (melius prælium) *inter Romanos, & Persas, quod videlicet per totum diem habuit ſtarium* ; adeoque *ἐν τοῖς τοῦτο*, idem auctori ac *ἐπιστάτου* : quod tota die conftitit, atque vigiut. *αὐτὸν ἐκρεβίων.* Reg. &c. τὸ διακωλῦσαι. C. Καὶ ἀπέλθωσι ὀφὶς αὐτὸν. *Ad se venirent.* Sic & Anaft. nec quicquam commodum quod redditum eft ; *cum eo congrederentur* ; ac fi eflet τοῦ ἐλθεῖν Chofroæ fibi copias adjungebant, fi quomodo victorem Heraclium oppugnare poffet ; non paucos in illum immittebat. D. Τὸ ὑπολειφθὲν μετὰ Βικλαλ. Reg. Peyr. & *ἐν τοῖς ἐν ἐπιστάμενοι ἔνται* : potius, *ἐπιστάμενοι ἐτυχεν*, uti etiam Cedr. *ἐπιστάμενοι ὧδ'*. Ridiculum enim ut in media Perfide, aflidui exagitatus prælliis, ac jamjam conferendas manus expectans Heraclius, Circum excruxerit, tamque deftruxerit. Erat ergo illic Circus Regum Perfarum Indis addictus, idemque Heraclio cum aliis ejus palatiis, atque domibus deftructus. *καὶ ἔστ ἐλθόντων.* Reg. &c. *Jussitque Chosroem.*

Pag. 213. A. Στυβαδένων τρὶς ἀνεβάνετο. Sic & Cedr. Reg. &c. plane errore : ridiculum enim tam exiguo numero ad Regum Perfarum magnificentiam, & delicias aversa opimitati numerare. Anaft. *trecentos* habet : adeoque imperius ferriba notam numeralem σ', in τρὶς mutaverit. Sic poftmodum feq. p. bujufmodi ſtructiones, diræades, ſpiros, pavones phafianos inventa aut in alio Chofrois palatio Daftagerd, innumera. Poffit ea vox & alias artes præter ſtructiones ſignificare ex puta quas p. illa 213. explicatius nominat. B. Ποὶ νοκεπ Δασκηνῷδ. a ſtatim linea, ejuſque reperitæ occaſione, ingens fuctus hiatus, ex folo explendus Anaft. *Conſeſſim motus fuerit de palatio, quod erat in Daſtagerd, cum magna Gazophylacio celeritate petiverat, omiſſis ex omnibus pecuniis, quas habebat in palatio, tam elephantibus, quam camelis, atque burdonibus mineſtersi ſui ; ſcribens & populo Razath ut ingrederetur idem palatium* ; & *Principum domos, & quicquid in his inveniretur, aſſervarent. Itaque Imperator Damianus quidem exercitum miſit ad Daſtagerd, ipſe vero per aliam viam abiit ad aliud Palatium, quod cognominabatur Bebakarach.* En tibi textum integrum, ſenſu alioqui hiulco, aut nullo. C. Ἀνάλωμ. οἱ ἐτυπεν plane ἐτυπεν ex Barb. *Quasi ſigebat, atque tendebat* ; Imperantem Vox Cholena. Anaſt. *remere* : Cedr. *ἐχωνεύετον αὐτὸν εἰκὼν σύμπαντος* : ut forte ſcripſerit Theophanes *ἀπεκρεμάτυπτον*. Nemine prohibente, obſervante. Vel certe *ἐκρατοτὸν*, quaſi effuſo curſu ; fæveque quod additur actor, confeciſſe una die æmilia, qui prius agre quisque conficeret. quod reddit novus Interpr. *per etatem*, &c. non poſſum probare. *φησὶν τὸν Χοσρόην αὐτὸ προσώπου τὸ βασιλικοῦ Ρωμ. ἐκ ἀβῆ ἐν τῷ*. Reg. &c. E. *Βίλιον δὲ οἱ λοιὶ* Barb. &c. *οἱ τίτοι. βίβλα μεγαλα ἐλέπει.* Reg. &c. Anaſt. ea dicit libraram 70. & 80. Etiam Peyr. 70. habet. Certe haud ita portentoſa ut tot vel ſ. libras ſciens pendentia.

Pag. 214. B. Τὸ Τέρσαλοι τοτωμεῖς. Reg. *μετὰ ἐπίρατον τεμῶν. τινὶς δὲ ἀβῆ Περσοὶς*. C. Σκαβάζομ αὐτὰ. *τὸν στυρακίνων Σαρβάραζ ἐκ ἀπέστειλεν Περσῶν ἐκ συμμαχίαν* Reg. *ὑπὸ ἀβῆ Ῥωμαίων* D. *Τὰς Χοσρόη ἐπιτολὰς αὐτὰ*

ἐκκλησίαν. τὴν τῶν Χριστιανῶν φανερῶς ἐπανῃρέθη. Reg. E. Ἐκφράσεις Χωρίου.

Pag. 215. A. Ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῷ Ἀναστασίῳ. τὰ τῷ Ἀναστασίῳ. Reg. Ὅτι ὅταν ἔθνεσιν Anast. Reg. Peyr. *Dysenteria laborasse, cum adiit*, &c. Male edita, confusa, ac mutila. τὸν ἴδιον υἱὸν ἢ ἔτι ἀνέστησεν. τὸν τοῦ τυφῶν τοῦτο. Bene Anast. *Atque regressus iterum annum transivit*. Ibid. Γινώσκει τοῦτο. Reg. Palat. &c. ὑμᾶς ἀφανισθῆναι ἴχνη. Reg. Peyr. &c. D. Ἀλλὰ ἀρχόντων καὶ ἐφεστώτων. E. Καὶ ἐπὶ μὴ τοῦ ἀφανισθῆναι.

Pag. 216. B. Οὐ αὐτοὶ ἀγνοοῦσι. Reg. &c. Ibid. Καὶ ἀνεπλ. τοῦτο ἐχθρὸν. Reg. &c. C. Ἰακωβίτης, ἢ τοῦτ ἐστιν. S. Nicephorus Modestum ait tum Hierosolymorum Episcopum, cum a Sarbaro urbs capta est; eumdemque non Zachariam reducem ex Perside Crucem recepisse. Quid verius? haereo. Nec quod insertum habet Peyr. refertque P. Goar in variis Lect. de Modesto subdituto Zachariæ defuncto in reditu e Perside, aliud est quam glossema, quod cum Theophani repugnat, cum Nicephoro; alterò captam sanctam civitatem afferente Modesto, alio Zacharia Episcopo. E. Μυστικὰ τινα ἀναφέρων. *Mystici aliquid sensus in ea re implens*. Notum Mysticis quid ἀναφέρειν.

Pag. 218. B. Συμπονοῦντα τῷ Συρίᾳ ὡς τὸ Νίκαια. Reg. &c. C. Ἐλθὼν μὲν ὁ πατριάρχης μετὰ. Iidem Perfricta hoc anno Maroniteitarum haereseos historia, plures complectitur annos; nec accurate digesta hic omnia probant monumenta, illi retexendae alias allata. Γινομένη δὲ τοῦ Ἀλεξανδρίας. D. Οἱ τοῦ Ἰάκωβος. E. Μετὰ δὲ τοῦ τελευτὴν Σεργίου.

Pag. 219. D. Τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐ βασιλεύοντος Κώνσταντος. Reg. &c. Ibid. Ἐν Χαρσιανοῖς τοῖς κλίμασι. Ἐν ἀνατολαῖς ἐνιστάντων. Reg. ὅτου δὲ ἐ ἐκκλ. ἐ τῷ ἀδιαφόρῳ. Melius Cedr. καὶ ἐ ἀδιαφόρῳ αἱματεκχυσίᾳ. Deficiens hæc clades Heraclii anno 25.

Pag. 220. A. Ἡ δὲ μετοχίαν καὶ ἐ ἐν Φοινίκῃ Β. Καὶ τοῦτου ἀναβαθμὸν Μωσῆν hoc, nec ullo superioribus rite connexum. Præmittit Anast. *Eo tempore venit audito ejus*; nempe vel Mahumetis, ejusque novæ sectæ, vel successoris; quæ sic timorem incusserat. Ibid. Μόνον δ' σφᾶς. Sic errose Anast. Cedr. ac Theophanis Codd. pro, φοβεῖς. *Usque dum comitatenses viderunt*; nempe, camelli carnes immundas, ut statim sequitur; ex eo enim cognoverunt non esse Messiam, qui sic legem transgrederetur. καθ' ὑμᾶς ἐ Χριστ. γινομένους φυλὰς. *Tribus latifime fusa*. C. Καὶ Ἀρκάδιον. Anast. & Cedr. Ἀλλὰ συγχωρεῖ ἀνεῖναι δόξαν. Reg. Peyr. &c. D. Περίστασιν ἀμήτου ὑπαιθρίου. Reg. σωφρονεῖν φάτο.

Edit. Paris. pag. 639. Pag. 222. A. Οὔτων ἐκ γραμμάτων ἀλλὰν αἱ ἀδρᾶς. Ibid. Διὰ τοῦλεμ τὸ ἔφατον. Cedr. ἕως τὸ ἐφάτου τοῦλεμ: quod non videtur aptum. Ἐπὶ τοῦ ἐφάτου *Aethiobi* (nempe proinciam felicis Arabiæ, inquit S. Niceph.) *ad extremum bello, ac armis*. Sic nempe Mahumetani hæresim dissemmant, cum desit divina illa vis, qua Christus fibi corda addicit per fiultitiam prædicationis; nec modo aliud magis ad bella animat quam superftitionis zelus, & ut cum Imperio fectam producant. C. Ἐκεῖ τοῦ ἀφ' Ἱερεῶν τίνος. Reg. &c. τῇ ὁμοίᾳ τοῦ αἰδωλόφρονος αὐτῶν. Anast. *In die, qua erant idolis immolaturi*; nempe Arabes Mahumetani, quibus & idololatriæ quidpiam Cedr. videtur adscribere; etsi illi, qui Deum unum agnoscant, longe fe ab eo ut idolis immolent, esse existimant. In vers. *Ipse in eos facta impressione ad pugnam*. &c.

Pag. 222. A. *Asperte eos verbis Eunuchus abegit*. B. Σκυτοτόμῳ δ' ὀνόματι, οἱ σκυτῖται, ὑπὸ Θ. Ἀφλάβιον. Reg. vel ut Peyr. &c. ἐ ὑπὸ Θεοφίλου. *Ex quatuor mihi, & qui viae ducibus Arabibus*, &c. quos nempe Eunuchus negatis ftipendiis ad Mahumetanorum partes compulerat. Solocchus ex Reg. excíripros emendat ex Peyr. &c. ἐκ τοῦ ἐφατικῶν ὀλίγων. ἐκ τοῦ ἐφατικῶν ἐφατικοῦ δοι. ἐ συμβαίνοντα. Reg. D. Ἐστι δὲ βίβλος ἔμπυρ. ἐ ἐν ἐφατικοῦ βίβλοις. Reg. At Peyr. ἐν ἐ ἐφατικὸν μετὰ Ῥωμαίων διαπέμπει Anast. Cedr. Reg. Peyr. &c. *Cum Romanis copiis*. Ubi oculi P. Ibid. Παραφυλακτῶν: Cedr. nec quod edidum ex Reg. παραφυλακίας, aliud fit quam vox imperite truncata. In Peyr. οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Βοιωδὸς: glossema fit recentioris antiquarii, ita forte mutato annis nomine, cum hæc exscripfit. Nam nulli agnoscunt alii.

Pag. 223. B. Κεντίκιος Omissum in vers. *Venit autem Sacellarius ad Beanem*. ἐκκλησιαστικὸν δὲ ἐ Reg. &c. ἐν τοῖς ἐπισθεν. Cedr. paulo ufitatiori voce, ἐν τοῖς ἐπισθεν. C. Καταγράφεται Κῦρος. Exponit S. Nicephorus Cyri hac in parte folers conftilium, & ut ftrenuum male Heraclio ceflerit, amiffa Ægypto, negatis Arabibus tributis. D. Ἀλλ' ἐγὼ ἐ ἐνιαυτοὺς. ἐκκλησιαστικὸν ἐγὼ Μανουὴλ. Reg. &c. ὑπὸ ἐκλησιαστικῶν. Peyr. &c. φησὶ τὸ ἑπτὸν. E. Ἐφοσίας δὲ, εἴδ' ἡμῖν. Reg. Peyr. &c.

Pag. 224. B. Ἐκεῖ ἐ ἐπαίσθετο. Idem. C. Εἰς Χαλκίδα. Reg. Anaft. uti etiam bene emendatum in Peyr. Neque enim Jafius Saracenus Chalcedone potiebatur, aut Joannes illic clam Imperatore pacta ejufmodi inire potuiffet; fecus in vicina Ofhroena, cui præerat, Chalcide.

Pag. 225. B. Ἐπεφανέστατον Ἰεζίδ. Reg. etiam Anaft. *Jafdus*, qui & legerit ἐπὶ, ἀπὸ παντρατοῦ τῶν Εὐφράτην, ita reddens, *Tranfmeavit cum omni militia fua Euphratem*; apte fane; nam pacta ejus cum Catea in hoc erant, τὸ μὲ περαιᾶν τὸν Εὐφράτην, *ut non tranjiceret Euphratem*; quibus negato tributo foluris, ita trajecit, ac Mefopotamiam totam fubjugavit. ἀπέρχονται ἐπὶ Κωνσταντίαν. Reg. &c. C. Τζιμήσκιν. Bar. Peyr. &c. male ex Reg. expreftum, ὀθωμάνος. S. Nicephor. τοῦτον ὀθωμὴ ἀπόνοιαν Ἰσπανοὺς *morbo corripitur*; differto trade membro genitali, ut mingenti urinæ iter negare reret; quod ille ejus adfcribic impudicitiæ, atque inceftis cum Martina nuptiis, ἢ Πύρρῳ πατρικίῳ Reg. &c.

Pag. 226. B. Διὰ Ἡρακλειανὸν. *Propter Heracleonem*, & ad aferendum illi Imperium. Sic bene Anaft. non ita novi Interpr. *per Heraclconem*, quafi ille nefariæ necis adminifter fuerit, vel id ei Conftans adfcribat, quod longe a vero eft, & a mente auctoris. Vocem ἀδιαίτων non reddit P. Goar: *Illegitime natum*; nempe ex inceftis nuptis quas matris vitiaverat S. Nicepb. ex Martina fcilicet Heraclii nepte, ac Martæ illius fororis filia, ut idem tradit, ut nulla cum fic affine conftare potuerint veri conjugii jura. ποῖ τὸ μὲ ἰδίᾳ ἐπωνυτικὸν Plane ἐπωνυτικὸν, quicquid vitioli Codd. volunterique his verbis reidere Anaft. *Ne videretur tam nequam Romanorum Imperium*; id eft, ad fcelerates adeo homines devolutum. νόσῳ μέγα ἐγκυκλίῳ. Peyr. *quæ res magni vifa*, &c.

Pag. 22.. B. Ἰδικὰς οἰκίας Plane ἐκκλησιαστικὰς ut fcitam leg. Anaft. *Multos columnatorum Monachos columnis dejecit*; non ftatuas, quod neque vox ἐκκλησιαστικὰς habet; etfi τὸ ἀνδρ, ftatua reddi queat. Coaffi ergo ejufmodi Monachi ftationem deferere; non columnæ columnis excidere. C. Ἐ'χρι δὲ σκιᾶς. Reg. &c. D. Ἐπὶ τὸ σὺν Reg. &c. Ante ὑποτασσόμενος excidit nomen proprium Βαναῖ, quod Anaft. repræfentat: *Bujus Principi exercitus*: apud quem etiam fimplicius legitur; *Occifis multis, cum quibusque millibus captivorum reverfus eft*. Sic p. 229. de Jufto: τοῦ ἀγωνιστικοῦ τοῦτο. τοῦ ὑπάτου. Non placet quod reddit novus Interpr. de pace cum Mavia inita: ἢ ἔ χρόνοι ἐπὶ δ'. *Quod anno fecundo poftmodum Mavias preftitit*; imo, *quod factum eft annis duobus*, ut idem Anaft. five, in annos duos obtinuit; quibus evolutis, inftaurato bello nox tertio anno Rhodus capta eft. De Jufto literum Conft. an. 24. & 25.

Pag. 228. B. Ἀνταναστάσεως μᾶλλον δ'. Ibid. Τῶν Ἀρμενίων ὑποτασσόντων. κατεπλαγη αὐτὸν. ὑποτασσόντων Μαυίας. Reg. &c. D. Τὰς αὐτὰς ἐπαίσθοντο. Sic bene Peyr. itemque Anaft. ut tametfi urbis Amera occifio, nihil opus interminerint, quibus illud commiffum fuerat E. Δεσπόσιος δὲ. μετὰ ὀνόμ. μ. ἐτ. Reg. &c.

Pag. 229. A. Θεοκτίσταν, ὅτι πᾶν πλῆν κρίτη

τα. Sic bene Cedrenus & Anastasius. *Esse te Thessalonicæ, id significat, Victorem alteri cedè: transiit ad hostem victoriæ.* ibid. *Ἀνδρόνικον ἐντεῦθεν.* Peyrez. B. *Στρατηγοὺς ὑπὸ σφᾶς ἐν Εὐρώπῃ.* Reg. &c. Placet Peyrez. *ἀρχηγούς*, quæ vox in supremum eorum Ducem, ac Principem magis quadrat: ficque poftea fub Conftantino ubique *ἀρχηγὸς* fupremos illos Duces, ac Ameras appellatos invenias. D. *Καὶ ὀγμωκόσιον.* Placet omnino quod Cedr. habet, nec Theoph. aliter fcripferit, quicquid habeant Codd. ipfeque Anaft. legerit. *καὶ αἰχμαλωτίσαι πολλὰς, ὑπεσπέρισε. Multis captis, fubque ingum miffis, reverfus eft.* E. *Συγχωμολογοῦσι:* Palam ex Anaft. *συγχωμολογήσει: ut qui adverfus illum impietatem multa cum difcipulis Anaftafii compofuiffet, quæ etiam illi ad verbum confcripfere.* *συγχωρῆσαι* dicitur, & *συγχωρῆσθαι*, qui nec ipfe fcribit, fed aliena utitur manu, ut hic de Maximo fignificatur, fua cum difcipulis componere poluerit ea opufcula, illifque excipiendibus; non quod ab eo fcripta ejus difcipuli exfcripferint, ut novus Interpres fignificat. Bene Anaft. confcripfiffe Anaftafios ait.

Pag. 231. B. *Λέγων ὅτι ἐβασίλευσε.* C. *Πλεῖν παρέχοντα.* Reg. &c. *Plura fatura auxiliabor.* D. *Ἐκ κελεύσεως, κωδωνὶ χρῆσι.* Reg. &c. E. *Διὰ τὸ τὸν τύραννον.*

Pag. 232. A. *Ἰδὼν αὐτὸ τὸ τιμὼ τὸ αἷμα αὐ ὑδὼν σε.* Reg. &c. ibid. *Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος.* Anaft. Barb. Peyr. &c. Nempe filius Conftantis, patre in Sicilia morante (Irenis Imperium adminiftrans. *κλαυσὸν σ' ανῆκε τ' οὐκέτι.* Pal. Anaft. Et hæc ratio cur fic illifio capiue perierit.

Pag. 233 A. *Εἰ μὴ Ἀνδρέας ὁ Καβα.* Reg. &c. D. *Φιλόλαον Παγῶνα ὃ κελεωνα.* Theodorum Patricium Colonienfem: ut & fuperiori p. *κἀκεῖθεν εἰς εἶδωλ.* Reg. &c.

Pag. 234. C. Legendum ex Anaft. *ἀνιτεῖλαι δὲ Χαλὶ ὁ Ἀμμᾶιος.* Alioqui ut habent modo Codd. enim erat, pro fupremo Imperio fic Duces præfiret, non Chalc; ficque tem habuiffe S. Nicephorum refert. ibid. *Κίτριον ιγνωσίαι.* Anaft. exque Palat. Peyr. *Tuli meum comperto.* ibid. *Στολὸ ἀνιβάλεως. Afcendens.* Anaft. nec aliud myfterii in hac voce agnofco, quicquid fibi P. Goar videatur: fimiliaque eft Theophani Anaftafiano illo fenfu. Sic 6. Phocæ anno *τῶν τὸ πολὶν ὁ Ἀφρικὸς ἀνίβλεων. Nec Africæ navigia appulerunt*, reddit ipfe: *Ego, afcenderunt.* Anaft. ibi, *CP. confcendirunt.* De hujus tantæ adverfæ claffis excidio, ac Urbe liberata fanctæ Deiparæ precibus, perinde auctor narrationis in diem feftum *τῶν Βλαχέρνων* Azzarii tom. 2. *Hebdomi promontorio.* D. *Ἐν τούτοις οὐ διετέλεσαν.* Reg. &c. *ἐντὸ δὶ ἴτε.*

Pag. 235. D. *Ὡς ἀρχαιογενὴ ὁ τοιαυτικὸς. Antiquæ profapiæ in Reg.* Anaft. bene. E. *Χιλιάδα χιλιάδα τρὶς.* Cedr. auri decem milia habet, caperivos centum. Anaft. Regio, exque eo editis confen:it; uti etiam S. Nicepb. Peyr. *τῶν χιλιάδες* habet, *aureos nummos trecenta fexaginta quinque millia*; captivos 8. millia. ibid. *μεῦ ἅμαν γεγονότων. ἀμ.* Reg. &c. *οἱ ἀνίκατοι* Peyr. Bene Anaft. *Ulteriores Reges*; Avaribus fcilicet remotiores: hi enim vicini fatis Thraciæ, ac Urbi, regiones trans Iftrum colebant. *τὰ, διαστασὶν ἰφίλων*, mihi fufpectum. Anaft. *donatarium* habet. Putem legiffe *ἐωρῶν. Cum iis quoque ultro pacem firmavit*; gratis; nulla tributi penfitatione impofita, uti impofitam dixerat Mavia & S racenis. Vel etiam *νοὶ ἔωρα*: ultro citroque data accepifque muneribus; quod ipfum non abhorret.

Pag. 236. C. *Σαρακλωὸν Πρωτονοτάριον.* Reg. Peyrez. Anaft. &c. quam vocem S. Nicepb. etiam locis aliis vocc *ἔφορον* exponit. Invenies tamen fignificare primarium Ducem fub Arabum Amera, ac velut *μυστράτηγον* p. 263. ubi ita Suleimanus Maſalmano fuumo Amera nuncupatur. D. *Διὰ τὸν γὰρ Βοσπόρ.* Reg. &c. E. *Ὑπὸ δὶ σφᾶς χρόνον.* Poſt *ἔτυχε*, deeſſe ſolam vocem *βασιλεύοντος* indicat Anaſtaſius. *Temporibus Conſtantini, qui in Occidente Imperium tenuit.* At Sanctus Nicephorus: *τοῦ δὶ ἐν δύσει ἐτυχόντος: Qui in occidente diem obiit.* Nec alium bi Conſtantinum intelligunt; quam Conſtantem Heraclii nepotem, qui & ipſe non raro Conſtantinus dicitur.

Pag. 237. A. *Ἦσαν ἀλπινῶν ἀργόντων.* Reg. Peyr. &c. *Πατρικίων ὁ Αβασγὸς.* Anaſt. Reg. Barb. Habet Peyr. errore *Ἀραβίας*, ut eſt editum S. Nicephi *ἐν Πατρικίῳ τῷ καὶ ὑπὸ Αβασγοι.* C. *Ἐκεῖθεν τὸ ἀνατείλαι.* S. Nicepb. *τὸ σκάφασθαι τὸν ἱερὸν ἔρυκ.* Anaſt. *Ultra Danubium*; ut legerit *ἐκεῖθεν*: Vel ita reddendum. *Ad eum Danubii partem quæ ad Orientem ſita eſt, poſtis ſcribus, gentes Danubio vicinas Chriſtianæ tunc religioni addictas excurſionibus vexare*: nempe Tranſdanubianas, quarum loca Bulgaros ſua ætate tenuiſſe refert: adeoque male reditum, *Danubio ſuperato*; quem demum auctor ſuperaturus ab eis narrat fuſo poſtmodum Conſtantini exercitu.

Pag. 238. C. *Μέσον τὸ δένδρον.* Reg. &c.

Pag. 239. D. *Ἐγένετο λοιμὸς.* Sic Anaſt. Reg. Peyr. &c. *Facta eſt fames.* Sicque hæc verior lectio: facile enim peſtis & fames altera alteri comes: nec auctor peſtem, hominumque aut pecorum luem alii ex ſignificare ſolet, quam voce *δυσεντερία*, ſive *δύσιν*; ſtatimque ſcripſiſſe, *καὶ λοιμὸὶ ὑπερπεσόντος καὶ λιμοῦ*, indicat Anaſt. cum reddit, *Et peſtilentia teneret & fames*: ut nullum dubium ſit, quin ad luem etiam iames acceſſerit, quæ ipſa ad pacem confectandam etiam ſuperbiſſimos cogere noverit. Sic pag. 275. Leonis Hauri Imperium deplorans, ambo hæc jungit: *τοῦ λοιμοῦ, καὶ λιμοῦ. Τὰς τῶν χιλιάδας. Trecenta illa nummorum millia*: ſub quotum penſitatione pax cum Mavia inita fuerat, quam etiam ſummam Peyr. Codex ad eum locum repræſentavit: eſſen que forte illi numeri variantes ex iſtis, qui firmi ſunt in Codd. Theophanis emendandi; cum præſertim illi vix habeant rationem, paſtaque præferant, qualia vix inimi Reruli ac Toparchæ inter ſe inierint, nedum tanti Principes, ac qui latiſſime ſuſo Imperio orbi dominarentur, *καὶ τὸν τῆς· ἑξακόσιαι.* Bene Anaſt. *Nec non trecentos illos ſexaginta quinque ſervos*; maleque recentior Interpr. *Totidem ſervos*, quod effet, trecenta ſexaginta quinque millia; nec minus a ratione, quam ab auctoris ſcribendi ſtylo abhorret: uno enim, aut altero anno effudiſſent Arabes in Romanos ſua omnia mancipia, ac equos. Habetur iſta peninde penſitatio anno Juſtiniani 1.

Pag. 240. B. *Γαμῶ τινὶ πορφυρίαν. Illegitimæ*: Sic ſemper habita Sacerdotum, ac Miniſtrorum conjugia apud Græcos, poſt adeptum ordinem ſacrorum inita; ante eumdem illis permiſſa. Excidit ea vox Interpreti. C. *Ἐως τὸ σκαφαγεῖον Φάρε.* Reg. ac perinde alii, ipſeque Anaſt. antiquo fane errore, cum Philippicus nonnifi duobus annis imperaverit. Emend. ergo *ἕως τὸ πλοῖον ἔσω*: ſic enim a ſecundo ſecundi Imperii Juſtiniani anno ad primum illum Philippici conſtant anni quinque; quo anno quinto celebrata dicitur illa adverſus 6. Synodum erratica Synodus. Ac ſequentia ſe evincunt: *ἡ τῆ αὐτῆ α ἔτη. Eademque primo illo anno*, &c. D. *Καὶ ἀναβαπτισμοὺς*, Conatur Joannes CP. apologia ſua ad Conſtantinum Papam eam a ſe, ac reliquis Epiſcopis notam oluere ulus ſe œconomia offendens, ſuppreſſaque unius, ac duorum voce Tyrannum induxiſſe, ut & ipſe veram fidem confiteretur; perfectum nimirum Chriſtum in divina & humana natura. Videri poteſt præclarum hoc monumentum, a nobis a. Auctar. t. e Tiliano Cod. productum, nihil ſane *περὶ τοιούτου* ſuſpectum.

Pag. 241. B. *Πλεῖν τὸ ἦν. Πέσσι γαρ αἱ ναῦ.* Reg. &c. Et *τὰ ἔλαφ πλοῖα αὐτὸ Μαμᾶμενοι, καὶ ἴσω τὸ δ'.* Reg. &c. Bene Anaſtaſius. *In confinibus poſitæ civitates*; non quod novus Interpres. *In montium exeminibus.* Rara certe ejuſmodi opiſida, nec que facile excurſionibus diripi queant:

at Libano, & Clusiis vicina, quæ Mardaitæ incursarent, multa. ὧν πραγμάτων, πάνυ δεῖται. Anast. Cedr. Reg. &c. *Quibus repressis*, &c. D. Ἐπὶ τοῦ Ἀμμιτᾶν. Βυλκιανὸν τὸ. Reg. Peyr. &c.

Pag. 242. B. Κατὰ Μεσόπη. Altera vox Μεσόπη, aut Μεσόπη vitiosa: idem enim est qui ab Abdela Abimelech æmulo Dux constitutus, Mutarum oppresserat, quique ab eodem postmodum Abimelech fublatus dicitur, quando etiam fortasse Abdelam ipsum fustulit, ac tyrannidem extinxit. C. Τὸν χεῖρα τὸ Χαγὰν. Vox ista cohærenter, ac sensu constitit, nisi legas, quod & legerit Anast. ὑποτεθεὶς ἢ Ἀβιμέλεχ τοῦ χεῖρα. *Subdita Abimelech Chagani regione sibi adversante*. &c. ut quamvis Chaganus sub Abimelech mereretur, illius tamen provinciam Abimelech ditionis suæ fecerit; ejusque ablatæ loco eumdem Chaganum Persidi Ducem præfecerit. Sic sæpe magni Principes Regulis utuntur, ubi ita e Reip. fuisque rationibus ducunt. Pro Ἀρεδία τὸ Δεϐδία, errore est apud Anast. *Armenia*.

Pag. 243. A. Χρυσὰ διδράχμια, καὶ μεδιμίσια ζυμίτα Ῥωμαϊκὰ γενούμενα, ἐκ τὸ. Anast. Barb. Peyr. editis ex Reg. mutilis. *Cum auri pondus Romani accíperent, nihilque eis damni accederet, ex eo quod Arabes novos nummos cudérent*. Fuerat hoc insigne Romani Imperii, ut nummi aurei non alia fignarentur imagine, quam ejus Imperatoris; quod forte jus Justinianus ut assereret, ita pacem solvit. B. Οὗτε ἓξ γόγγου. Ἀνδρωτὰ τὸ αὐτῶν Emend. ex S. Niceph. quod & legit Anast. *ἀρχοντα αὐτοῦ ὑποτεθεὶς*. *Quibus præfecit Praetorem*, &c. *λαὸν τυφλῶσαι*. *Populum ceicem, fallum comparabilem*, velut peculium charissimum; ut in 1. Petri, & ad Tit. exponitur. *μὴ αἰρομένων λόγου* Reg. &c. C. *Πρωτοστρώμιον*. *μὴ ἐξετραφῶσι*. Reg. &c. *μοῦ δὲ κύριε τὸ τοιοῦτον ἀναγγ.* Iid. D. Χιλιάδων Σαλαΐων. Reg. Peyr. &c. Σωϐέντιος Ita Reg. Anast. tamen, ac fere alii Σωϐάσιος. *μεδιὼν* & *θῆ Ῥωμαίων ὄντων*. Cedr. Anast. Reg. &c. *Sabbatius audita Romanorum clade*. E. Παραβλακὲ τὸ. Anast. *Quidam infidiator*.

Pag. 244. C. Ἀναδημιώσαντον Peyr. &c. *Absente Imperatore*. Reg. tamen ut editum est, *ὑπὸν* quasi illo præsente, inque Urbe agente, quod crimen auget. D. Σχυθίος. *ὑποκωφ*.

Pag. 245. B. Τὸν Σοφιὰ πλοῖον. Reg. &c. D. Ἐξανάλωμα ὑπλίσεως σὼν αὐτοῖς. σωσηρόνδη. Reg. *ἐβῆ τὰ καλλίστοτε*. *Turbatum Patriarchum invenerunt, ob ea quæ jussa erant Stephano Patricio Rufino*; ut nimirum plebis ftragem ederet, ductu a Patriarcha cædis exordio. Non bene, *Quæ sibi a Patricio Rufino jussa fuerant*; velut ipse eam ftragem Patriarcha editurus esset, non primus ea tolendus.

Pag. 246. C. O δὲ φωτοσυβόλου. Novus Interpr. *Arbitrii consilii Principem exponit*, velut dicas Magnum Vizerium. At vero S. Niceph. utl etiam superius notatum. *ὁ θῆ Σαρακίνων διοδηλῶ. Rex, seu Imperator Saracenorum*. Nec vero alius majores illas copias, expellendis Africa Romanis mittere poterat, quicquid alioqui ea vox sequiori usu sonet. D. Τοῦ θῆ τὸν ἀρχόντων ἑλλημνος. Reg. &c.

Pag. 247. B. Ἀδίκησεν. Reg. Peyr. &c. C. Τὸν Πατρικὸν ἐτηρήσαν. ἀρχὴ. τὸν τόϐε χεῖρα. Reg. &c. D. Τατερᾶδε, καὶ φίλους ὄντων τὸν Μαμμιτῶν. Reg. &c. *Reverfus. acclfcavit. Morfuellum*.

Pag. 248. D. Εἰς Τριῶν κατάδυσ. Reg. quicquid ex eo licentius editum, pejusque e margine emendatum, *εἰς τόπων* Anast. *ad Imum*, indicans & ipse nomen proprium. At clare S. Niceph. *ἀνάμεσ εἰς Τόπων πολλῶν παραδιλεύσας χωρίον κατέδυ*. *Solvens Tamim, qui locus ad mare situs est, pervenit*.

Pag. 249. A. Ἐπὶ φόϐωμα τυνὶ. τὸν μετὰ τιμῆς δέξωμεν. Reg. &c. Διὰ τὸ ἀγαγεῖ. S. Niceph. *ἐβῆ τὸν τὸ πόλεως ἀγωνῖν*. *Per Urbis aquaeductum subiens, tantisper in Blachernarum palatio habitavit*. Sic mihi τὸ, *ὡσὰ βιαιῶ*: quæ ipsa vis est τὸ ἐκπλώσει: non, *paulo post*, ut aliis reddunt. B. Τὸν Πατρικιάρχῶν. τὸν Κύρου. τὸ ἐφεστωτικὸ. Reg. &c.

Pag. 250. A. Δικαὶ αὐτῷ Barb. &c. B. O Οὐδὲ ἔρωτος. ὀδὸν τῷ φῶς Χριστιανὸς. C. Εἰσὶ σὼ αὐτοῖς D. Καὶ ἐξοπλίσας. Reg. &c.

Pag. 251. A. Τρόπαια ἐνὶ θῆ τυχῶν δήμιος. Bene Anast. *Armis bellicis fuper murum pofitis*; nempe ad fugam fallendam, & ut urbem adhuc tutari Romanos hostes existimarent. Erat urbs illa Anchialus, ut habet S. Niceph. C. Διὰ τὸ μονιὼν. Malim, *μῶν*, sicque legerit Anast. cum reddit, *propter indignationem*; ex vetusto fcilicet illo odio, ob cæsum cum Majuma Saracenorum exercitum a Mariano. E. Ορόλωτος ἀγχοντε. Bene Anast. *Qui deberet Chersonis Princeps* (Prætor) *constitui*, non ita quod redditum est, *Qui Gubernatorem apud Chersonam institueret*. Sic & S. Niceph. Stephano claffis totius præfecto injunctum ait, Πλοῖα σὼ αὐτῷ ὑποτεθεὶς ἀγχοντε Χερσῶνε γενοντέσθαι. *Ellum, qui in comitatu erat, Chersonis praefecturae ei tutius vitium* φυλαμένη. Bene Anast. *Illis parcentes tamquam parvulis*, &c. quod alios, alioíque fonat, quibus pepercerint. Cedr. Τὸν μικρὸν νηπίων μὲν φονεύσαντα. *Solis infantibus parcentes, ac tenera admodum aetatis puerís*.

Pag. 252. A. Τὸ λεγομένε Ταυράσε. Palar. ἀρκτικὸν. *Sub ortum ſideris, Arcturus nomine*; non ut redditum eſt; *cui nomen Taurus*. Haud enim Taurus Odobri oritur, quod ſignum ſol ſtatim ab Aprile ingreditur. Etiam Anaſt. ἀρκτικὸν legit, quicquid in eo Fabrotius hæreat. B. Καὶ ἀγορομὸν ἀπωτικε. Placet magis Cedr. ἀπωτὰ *Solum omne aratro proſcinderet*; id eſt, nulli ſementi, frugibuſque parcerent. διωρίσεται & Ηλίου. Reg. &c. *Eſſem Ellas his excitatur*. Ibid. Καὶ σὼ αὐτοῖς οὐ Χερσῶνε οὐ. *Qui tum Cherſonæ cum cla?e effet*. Non claſſis Dux exiſteret, ut P. Goar æſtimat. Nihil enim eſt, unde illa Ducis dignitas Bardani aſſeratur. Reliquum illic exulem jubente Justiniano, ait S. Niceph. Βαρδανὸν Αρμένιον τὸ γένε, ἐξόριστον ἐκέλευε κατασπάσαι: a priori ſcilicet exilio, Cephalonia revocatum. Ipſe Theophan. paulo inferius. τὸν δὲ ἐξόριστον ἐκεῖσε Βαρδάνιν, Φιλιππικὸν, ἐ βασιλέα ἀνάγουσαν. *Exulem illic Bardanem, Philippicum ac Imperatorem ſauſtis vocibus acclamantes*. Sic nempe etendiæ Reg. ut cum Imperatoris titulo etiam Philippici nomine auctus ſit. φιλόλογος ὠνομασθῆναι. *Traditis eis. Tudono, & Zoſto, qui priorem dignitatem, ac adminiſtrationem debérent recipere*, ut ſcilicet in eum modum Chagano ferret ſatis, cujus illi Vicarii eſſent Cherſonæ C. Τῇ δὲ ἐνσίῃ. Mutila hæc, ex S. Niceph. emendat. Γεώργιον μέντοι, καὶ τὰ σὼ αὐτῷ ἀρχοντας πεσὼν δύτ. *Georgium ſolum cum Primoribus quos ſecum adduxerat in urbem ingredi annuunt, ejusdem* τὸ πόλεως: non, *in locum conſilii*: abſonum hoc. *εἰς βουλὴ*. Plane βουλὴ. Velut funebri epulo Tribunum illi, cum trecentis militibus maſtarunt.

Pag. 253. A. Ἐκλοφόρων. Σώμτων. Reg. &c. E. Καὶ τῷ δὲν θῆ Καλλιόπε. Reg. Simplicius Cedr. *ἐν τῷ θ Καλλιόπε φωσφορίᾳ*. S. Niceph. *εἰς τὰ κεκαμένα τὸν Καλλιόπων*. quos Petavius 40. Martyres exiſtimat; ſicque velit in Theophane emendatum.

Pag. 254. A. Σωϐάσιος αὐτῷ μὲν ὄγκων. Reg. &c. C. Τοῦ τ φραδμωδιλάτων. Ibid. Ἐξωδίων τ ἐκκλησίας. Ἰωσηφὸν Reg. &c. E. Τὸν ἐνοτὸν γὰρ αὐτοκλέους. Reg. Peyr. &c. *Armenios de terra ſua pellens*. Ipſe nempe Philippicus ex Armenia oriundus; ut intra ipſam nempe Armeniam qua late patet, ſedes mutare coegerit.

Pag. 255. A. Κῆ. ὁρίου καταχθέντα, ὑπίσχοντο τὸ σὼ αὐτοκράτορ. B. Τοῦμε τὸ ἐπαίνε Reg. &c. C. Καὶ λογοθέτα τὸ τὸ. Reg. &c. D. Τοῦ ἐρετηρίων τὸν Πρωτοσίων. Cedr. ἐμπατικῶν Ipſa eorum διαῤῥοὶ in Cir-

co, five domunculæ ad eorum uſum illi adjunctæ. Sic S. Niceph. rem in Circo geſtam narrat. ἐξωνίσει τὸ ὕπτιον, καὶ ἀφεὶς τὸν τὰ ἐπιτηδεῖα ἐξάγειν χώρον. Exciſtat & ſomno, inque Circi locum cæcandum educat.

Pag. 256. A. Τῶν ὃ Ἀρείων. Περὶ δ' τῆς Ῥωμαίων. Reg. &c. Ante ὅτι Ioannes deeſt aliquid ex Anaſt. & S. Niceph. ſuppl. apud quos iſthæc ex perſona Artemii leguntur, ita præcipientis, audito tanto illo Saracenorum apparatu. Ἐ. προβαλλόμενος γραπτῶν Reg. &c.

Pag. 257. A. Βυκάνους τὰ βασιλικὰ σεμν. Barb. Cogentes Imperium capeſſere. B. Διὰ τὸ γὰρ καὶ διακόσιοι. Noviſſe. Etiam Reg. &c. C. Ἀμὰ Γερμανῷ τῷ Πατρικίῳ Κπ.

Pag. 258. A. Ἡξιώσατο οἱ Σαρακηνοὶ. τοὺς ἐου τὸ αὐτὸ πωῖν Β. Διὰ τὸ παρακαθῆξ τὸν τόπον. Reg. &c. Fallentibus oculis editum, παρακαθῆξε. Unquid urbem obſides? φασὶν ἀμύνειν αὐτοῖς Emendate Reg. *Cum per tres dies ad eos ſubinde exiret.* C. Διὰ τὸν ἐκκαθαίρειν. Reg. &c. Βοὴν τοῦ τὸ. Peyr. μὴ προδόσεως αὐτοῖς. Perinde Reg. &c. Etiam Anaſt. *Ne voſmet ipſos prodatis.* Nempe cives confirmat ne tanti exercitus potentia territi deditionem faciant; ipſeque viciſſim Epiſcopi verbis animatur. καλεῖ αὐτὸν Barb. &c. Β. διὰ παραπαθεῖν. *Undique ab eis ſeptus.*

Edit. Pariſ. pag. 633.

Pag. 259. A. Ο Ἀϊ Σκυλίμαν τοῦτο ἐν ὑγρῷ. Reg. &c. *Neſciebat Sulcimen, jam Muſſilmanos ſuperaſſe montium fauces.* Vox Ἀμυρᾶτου emend. ex Peyr. & Barb. atque Anaſt. Ἀμυρᾶτοι. *Ameratæ.* Β. ἀπὸλθετε ἐν τοῖς κάστροις ὑμῶν Interpr. *Recipite vos in caſtra veſtra.* Malim ergo, *ad oppida, ac urbes veſtras.* Ad cives enim ſermo eſt, non ad milites; ut nulla ſorte ii caſtra haberent in provincia; ſed agris ſuis, ac oppidis timentes, ſic legatione ſtuduerant præcabi ab eis, ac vaſtitatem depellere. Ut τὸ, caſtra, ipſæ urbes ſint, ac oppida; vox durior, etſi indulgenda Anaſtaſio E. Περιῆρεναι τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ. *Intra dies viginti Illius provinciis exceſſurum;* quod Leo injectis iis moris negotiabatur. Quod in Notis emend. putat P. Goar, ὅτι ὑπὸ Μακαμαλὲτ ἐκπολιόρκητο, nihil cohæret: nec alioqui illa vox Μακαμαλὲτ loci propria hic tantum loci exstat. Habet enim & Metaphrastes in vita S. Nicetæ, apud quem ejus exilii locus eſt.

Pag. 260. A. Ἀξίωσιν, καὶ αἴτησιν Reg. Peyr. &c. Μὴ δυνάμενοι σοφὶ νῦσαι. *Nec uſquam conſiſtere valens;* ob ingentes nempe copias, quibus nulla diu regio ad commeatum ſufficeret. Sic bene interlexit Anaſt. non quod reddit novus Interpr. adeoque *venti detentum*, πνεύσαντος, ac Leonis provinciis alibi hiberna ducturus excedit, quæ tota hujus loci fabula exiſtit. B. Οἱ τῆς φόλεως ἔγκυρ. *Cives prægnantem mulierem*; neceſſaria vox Interpr. omiſſa. Δ. Ἐρχομένου αὐτοῦ ἐκ τῆς Βιθυνίας. Regii hæc Cod. vers. unaque Germana lectio. *Cum rediret ille e Bulgaris*; poſt nempe cladem ad Anchialum ab iis acceptam; ac cum probro, amiſſo fere exercitu, ac impedimentis fugeret. Tunc enim non potuit non gratiſſimum eſſe peculiarium illud munus, ac Juſtiniani animum Leoni devincire. Poſt ἰδιωμὸν, ſuppl. ex Anaſt. Barb. Peyr. ἧς Σαρακηνῶν ὑπερκρατούντων τῶν τὰ Ἀβασγῶν, ἢ Λαζῶν, καὶ Ἰβηρίων: *Cum Abaſgia, Lazice, & Iberia Saracenorum ditionis eſſent*; quæ eſt ratio cur Juſtinianus ubique pacis impatiens, Alanos in eos Leonis opera concitaverit.

Pag. 261. A. Ἀλλ' τοιοῦτον Ἀβίλιον. Τμεῖς καθ' ἡμῶν ἧς γαστέρας ὑμῶν. ἐξέβοσκον γὰρ ὑμᾶς. Sic plane ex Reg. Peyr. Anaſt. Eſt enim Abaſgorum hæc querela de Leone ad Alanos, qui ejus decepti promiſſis, ac expectata pecunia ita ſe vicinos prædis ſatigraverant. Ἢ ἐν' ἀφῇς ἡμῖν ἀγοῦν. Reg. &c. D. Καὶ συμφέρει ἀεὶ τοῦτο ὑμῶν. *Concordiæ*, una conſpiratione, ut bene Anaſt. quicquid Codd. irrepſerit τὸ ἀνυμφώνου. παρακαθῆντος γὰρ οἱ ἧς. Peyr. ἐκίνησεν τῆ Ἀβασγίαν. Reg.

Pag. 262. A. Ῥωμαίων, ἢ Ἀρμενίων κακὸν. *Romanorum, Armenorumque exercitus.* οἱ δὲ ἥδιστον ἀσυμφωνοῦντο. C. Ἐκεῖσε ὑπικομένου Σαβηρὶν. Reg. Peyr. &c. *Cui cognomen Siderum*, ſeu, *Ferrecum.* Δικὴν αὐτοῦ Barb. Peyr. D. Ἀφυ ὑπιτιθέντα, τῶν τὰ πόρτας. Peyr. &c.

Pag. 263. B. Ἐξαλλάσσειν τοὺς τῷ λάοντος Reg. &c. C. Περιτοιχίσματα ονόμασι. *Parapetta* vocant. Παμμεγέθους τοίχ, καὶ σταυρωτὰ κατέτνει. Reg. &c. Poſtremum hoc exponit Anaſt. *Seraphis ſumptus ferentes.* Legerit proinde βασταγόρους, uti etiam pro ſequ dicuntur hujuſmodi κατέτνει ἀμυνόμενοι τοῦ βασάνοις ferre. *Arma, ac ſumptus reliquos.* D. Πρὸς τὸ ταῦτας φυλάττειν. Barb. &c. καὶ τὸ τοῦ ἐκκαθαίρειν Cum Diaconus habeat, *auſtro*, liquet legiſſe νότῳ, nec Theophanes (niſi eſt lacuna, quod ſuſpicor) aliud ſcripſerit, qui & ipſe paulo ante Auſtri meminit, τὸ νότῳ πνεύσαντος, cum ea claſſis Urbi adnavigavit. S. Niceph. ἄμα μικρὸ πνεύσαντος αὐστηροῦ ἀνέμου, ἐν ᾧ μὴ ἐμβῆναι τὰς ἀγκύλας βιαζομένου. Fuerunt hæc cauſæ ut ex naves ita facile incendi potuerint, excepta illarum exmole, & onere tarditate; modicus ventus, ac Auſter contrarius, ipſeque ad Propontidis fauces adverſus fluxus. Auctor Orat. in dieſtum feſtumque τῶν Δωδέκα. Auct. com. 2. pluribus ſita profequitur: nam & hanc tertiam Urbis liberationem divina ope, ac ſanctiſſimæ Dei genitricis precibus ea die recolunt Græci.

Pag. 264. F. Καὶ ζωμώνων Anaſt. *conſpectum*; humanum ſcilicet ſtercus. Cedr. καὶ ἐξ' ἧς ἐστρώθη τεθρωμένους ἡμοντας: *cum vadentibus herbarum tritis ellixa*, ait Xyl. Buccardus panem ſe ſtercoracium Pariſiis vidiſſe miraculo ſervatum teſtatur.

Pag. 265. B. Σεργίου ὁ Πρωτοσπαθάριος. Barb. &c. ἐξὸν βασιλέα: additum reliqui præter Reg. in τῆ αὐθεντῶν αὐτοῦ S. Niceph. τῆ ὀνομαζῆ τοῦ Σεργίου ubi Petav. *Quemadam ex apparitione Sergii Imperatorem conſtituunt.* C. Οτι τὸ τὸ βασιλικὸν.

Pag. 266. B. Τῷ δυνοῦτι βασιλεῖ. Atqui ſemel, & iterum δυνοῦτι βασιλεῖ appellaverat; *priſſimum Imperatorem*; tum nimirum cum ſuperſtites turbas cieret, eoque imperante ſic divina manus Auguſtam Urbem protegeret. C. Προσοδεύοντος τὰ δεδρὸ αὐτὸς Reg. &c. *Cum ejus maritus Leo ante ingreſſus eſſet*: ſicque moris eſt, ut qui major eſt locum prior adeat, adeuntemque alterum excipiat. φασκοντέρου τινὸς. Cedr. &c.

Pag. 267. B. Τὰς φοὺς σταυδίνας ἀέρας. Barb. Peyr. &c. C. Καὶ τὸν Μαρτάνον. Hæret Baron t. 9. p. mihi 28. multiſque nitlur oſtendere non poſſe hæc accipi de Montani antiqui Hæreſiarcha ſectatoribus, quod ii a baptiſmo non ſic abhorreretur: ego vel maxime de illis accipendum exiſtimo: nec enim illorum baptiſma ratum erat, qui ſic in Trinitate, & Spiritu ſancto errarent. Potuit ergo Leo ad Eccleſiæ verum baptiſma cogere, quod ſic illi indigne tulerint, ut ob eam cauſam ſe flammis devoverint. Ipſa prophetia, qua inductos ait Theophanes ad necem ſibi conſciſcendam, character quidam videatur Montani illius ſectæ, qui novo illi Spiritui totum credebat. Timotheus Presbyter CPlitanus inter præcipuos errores Tolcodotarum, qui ex Epiph. hær. 48. iidem funt ac Cataphryges, Paulicianiſtæ, ipſi Montaniſtæ, hunc ponit, quod βάπτισμα ἁβρόχοις, aliaque omnia externa ſymbola reſpuunt; eoque primos ponit, quos accedentes ad Eccleſiam oporteat baptizari: ut non mirum præ omnibus hæreticis hos Leonem ad baptiſmum cogendos duxiſſe, illoſque rem ſic indigne tuliſſe. ibid. Καὶ ἐδίοντες μετὸκλμβάνου. Nolim ego quod Xyl. & novus Interpr. quod cibo ante ſumpto, ſic ſacra myſteria ſumerent. Fuiſſe quidem hæc Eccleſiæ legis tranſgreſſio, at non fidem pollucre. Eo igitur fidem polluebant, quod intincti baptiſmo illum eluebant, ſicque eluentes, ac execrantes, ore tenus, ἐδίοντες, ſacra Myſteria, ac Euchariſtiam percipiebant. Quod utinam nec modo præſtarent, quos Burdigalæ, locuſque aliis Ἰωάνναρους Granatenſes Hiſpania ejectos Chriſtianiſſimorum Regum Galliæ clementia haſtenus tolerat. Nam & Judæi etiam-num

tam ibi hoc liberum putant, ut proper Gentium præiuram, quam vocant, eorum mores ac religionem simulent exterius, apud quos vivitant; modo alia Judaici ritus quoad eis licet observent, puta Sabbati cultum, circumcisionem, abstinentiam a cibis immundis, &c. quæ dictis Granatensibus persancta esse, quibus ita multi habitant locis, neminem latet. D. Τῶν σαμαλὰ Φοινίκων. Phœnicis maritimæ; non ita bene, Syriæ. κρατίσαν ἐν Ἀραβίᾳ. τὴν πᾶσιν. Reg. &c. τῷ αὐτῷ ἔτει. Ioso eodem anno extinctus est. Omittum Interpr. E. Γυνώμων μὲν οὖν Χρυσαόρ, μηχρὶ ἡμέρων ἐν Συρίᾳ. Reg. &c. beneque Anath. ἐμοὶ τε Χρυσάορος natus fuerat, sed captivus in Syriam ductus. Editum non integre, nec apte satis redditum.

Edit. Paris. pag. 656.

Pag. 268. A. Τὰ κατὰ τὸ μακαρίου Στεφάνου Imperitæ hæc de Stephano Papa huic affuta loco, quæ & Anasti. repræsentat. a Constantini anno, sub quo etiam vixit Stephanus: Certiora de Pipino, ac Carolo Martello ex nostris petenda Historicis Fredeg. &c. Lapsus memoria Fabrot. qui ista non habere Theophanem scripserit a. illo Constantini anno, sed dumtaxat Cedr. B. Ἐξέρχει τοῦ δυναστικοῦ ἔθνους. Reg. &c. Cui rerum tota administratio credita esset. C. Ex τὸ γένος ἐκείνου καταγόμενοι. ὡς χρῆσον. Cedr. Reg. &c. D. Αὐτὸν ἢ ἐξορκῶν. ἀλλὰ καὶ δὶ ἄλλα. E. Καὶ τόλμα τολμᾶται. Barb. Peyr. &c. καὶ τολμᾷς τοῦ σοῦ αὐτοῦ. Reg. &c.

Pag. 269. A. Γρηγόριος ὁ Πάπας. Gregorius nempe 2. extant ex Epistolæ ex Cardinalis Lotharingiæ Codice Ducæo productæ, nec desunt in Reg. quibus ipsum hoc depellit sanctissimus Pontifex ut inhibuerit tribuca, Occiduoque ad defectionem impulerit. Deiciviſſe ipſius ſponte ſua, laudata Leonis temerare in Christi præcipue Imaginem ad Chalcem portam: qua de re in noſtro Auct. plura. C. Πεχωμωμην. Aa' ὡς αἱ. Reg. &c. S. Nicephorus etiam de eadem ad Hieram ebullitione qui inde arripuiſſe Leonem anſam ubolendi ſacras Imagines clarius explicat. E. Σβεδέϐαια.

Pag. 270. A. Ἰω. τοῦ Ἀφυσιὰν μανές. Sic etiam Peyr. errorque Reg. τοῦ Ὀκτωδρίου, ex ſeipſo conſutatur, cum ſtatim *poſt malam illam de cetibus victoriam*; μετὰ τὴν ἢ ὁμοίαν ναυλὶ τούλα, *Nicææ obſidio per Saracenos deſcribatur ad ſubſtitutum aſſertum*. B. Κατὰ τὸ Βαδυτὸν. Τῶν τοιχῶν μεμυλὸ. Mallem hiatum agnoſcere poſt illam vocem, quam ut eam murorum ex parte dejectionem in ipſa æde ſanctorum Patrum, ſeu Eccleſia ma ori ſactam, ut reddit. Interpr. mihi perſuaderem. Cedr. δὶ ὑποστείου. ἀφ' ἧς αὐτῷ συμφώνων ἀγίων πατέρων αἰχμαλώτευε, ἀφικνεῖτο ὑπτερήσιος. *Sanct. Patrum, qui in ea columtur viſione deterriti, turpiter re infecta receſſerunt*. Anaſt. *Poſt particularem murorum everſionem, hanc quidem non obtinuerunt, bene acceptis ſanctorum Patrum precibus ad Deum directis & ſanctificatione faciente venerabilis templi*, &c. Ego ſic Græc. expreſſerim. *Poſt menia ex parte everſa, cum ſanctorum Patrum qui illic excluntur, delubrum ubi præſidio eſſet, illa quidem minime potiti ſunt, ob acceptas eorum ad Deum preces; uti etiam venerabilis eorum templi ara de re erat, quæ baſtiones*, &c. Iſtud de Imaginibus, pictaque 2. Synodo quo loco habita fuerat, obiter arrepta occaſione ab earum cultus acerrimo defenſore inſerrum. Sic & Joan. CP. apologia ad Conſtantinum Papam Auct. tom. 2. ſextam Synodum cum aliis pictam memorat ad Palatii veſtibulum, quam Philippicus prius abolendam curaverit, quam ſibi illud Aulam delegeret, velletque Imp. ſplam ingredi. Sunt hæc ejus verba. ὁμοίως καὶ ὑπεξαίρων τὸ πρότερ. τὸ βίλιον καὶ ὡς ὁ ὄφων προβαλλόμενον· κωδίκιλ μὲν, ἃ φὼ τῶν ἑπτὰ ἁγίων ἢ ἀποστόλων ἐν τοῖς ἁγιολίοις ἢ ἅπερ ἐν τοῖς ἐκείνων σωμάσι. *Fundamentum, ac baſim Imperii violentiam præſtruent, non quod juſtum eſt ac legitimum, antequam ipſum ingreſſum, pro Regiæ veſtibulis appenſam ſanctæ ſextæ Synodi Imaginem, ſubiit*. Idipſum pluribus Agacho Diaconus in Peroratione Act. ejuſdem Synodi ab ipſo deſcriptorum, ac cui ipſe excepto interſuiſſet pro Notarii munere: qui & addit, ſublato Bardane, paceque Eccleſiæ reddita, depictam iterum ſuiſſe quo loco etaſa fuerat, eamdem ſextam Synodum cum quinque ſuperioribus. τὰ ἢ σεπτὰ ἁγίων καὶ οἰκουμενικὰ ἑπτὰ συνόδῳ ἀναγράφοντα σωμάτων ἅπερ γεγένηται. πανάγιον κάτωθ. B. Τῶν Σαρακλίων. παιγνίγιον ἢ ὑμνοῦμεν. Peyr legitque Anaſt. *De contemptibilibus triumphaverint*; in eo nempe bello quod propper Imagines in Leonem conſiatum eſt. - -

Pag. 271. B. Θαυμάζωσε λόγου. Barb. Peyr. &c. ſolus Reg. male: quo ex eo expreſſum, ac redidum, διανοίαν. *Capit verbis blandis velle capere*. C. Poſt vocem ἐπιτροπεύσ, lacuna eſt ex Barb. Peyr. &c. ſarcienda. ἐπὶ τούτοις γενόμενοι ὁ σύμφωνοι, ἐπέρχει τῷ μακαρίῳ, ὡς Ἡρώδην. *Haec Tyrannus malefide habens, beato viro inſidiabatur, haud ſecus ac olim Praetorſori Herodes*. D. Σοφὸν ἢ φρόνιμον Reg. Anaſt. &c. *Sapientem, blandeque*. Προσπεπλάσθαι τὴν ἀγνωμοσύνη. Reg. Peyr. &c. *Divina gratia illuſtratum id ſeleſco illi præſtitiſſe Germanum*. τὸν ἐνθουσιασμὸν.

Pag. 272. A. Ῥώμη Γρηγόριος. ὁ τὸν τοιοῦτος. Reg. &c. B. Ἀφιλόκαλος καὶ ἐκλυγὼν. *Manifeſte redarguit. ἀφανιζόμενοι*. C. Βίου χρόνον. *Privatus egit in paterna domo*. Hæc enim vis illius vocis, uti ſupra in Meletio viſum, ſic juſto ἰσυχάζων Nicænæ Synodi decreto.

Pag. 273. B. Φιλοδοξῶν ἀνεφαίνετο. Reg. Peyr. &c. quæ vox aptior, quam quæ edita, ὑπεφαίνετο. Eſt enim velut *pedem referre*, ac, ἀπεκρύπτετο; non ſimpliciter reverti. Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τοίχου ἐγένετο, ἀπεχώρησε. *Cum ad menia acceſſiſſent, retro reverſi ſunt*. C. Ἀνέσκλα κατ' αὐτῆς. Reg. &c. κρακλὰ σωμασι τὸ αὐτοῦ. Quod etiam legit Anaſt. *Praeſidio illis in corpus, Mauris*, &c. D. Ἐσκνάκα τελείωμεν. καὶ σοβαὶ ἐπὶ δύσιν.

Pag. 274. A. Σολείμ ὁ ὄρος τοῦ Ἐφὰμ αἰχμαλωτεύσας. Τάξεσιν ὡς ἀνὰ ἱππικοῦ. Reg. &c. C. Ἐπ' ἴσης ἐχόντα: *Et quibus prior erat Gamer*; non ſummus inter eos; uti reddit Interpr. liquet enim ipſum Sulimanem ſummum Ducem fuiſſe, qui ex 90000. 60000. millia ipſe educeret; deinceps millia in ſingulos tres reliquos Præſides, ad belli levandam molem, ac diſtrahendas Romanorum vires, uti ſolet in ejuſmodi, ac in dies cernimus, diſtribuiſſent: ubi etiam minus attente Interpr. decem, ac viginti millia, mille ſunt, ac duo millia. Egregium vero Arab-bus exercitus ſic angulos educere. καὶ τοῦτο ὀχύμενοι: *poſt cum proximi*, καὶ μὴ ποιοῦσι Σολείμ: *poſt hos denique*; ut ſolus expeditionis ordo referatur, non Ducum dignitas noteatur. D. Πλείω ὄντων ὁλκεῖν. Anaſt. *Plures ex his armis ipſis perterunt*: graviori forte armatura, quæ impedimento fuerit ad expediendam fugam, allndve quod ex pugnandi arte fit. Sequitur in Peyr. διενεχθέν δὲ τὸ συναμφοῖ ἐξ αὐτῆς. *Oſtingentes tamen ſupra ſexies mille ex eis armati pugnatores*, &c. Πλησιωσάντων Σύρων. Anaſt. Reg. &c. *Nequiſſimi Syri*; nec bene *Iſauri*, quod redditum eſt. Poſtrum id pro Eutychianiſta, ſeu Jacobita, quod erant maximam partem Syri, ac audiebant Inonoclaſtæ; qui & ipſi tollebant imagines, Incarnationis veritatem tollerent; quo eos nomine, & ut veros Δωσήται multis exagitat S. Nicepb. in Antirrheticis, dignis certe quæ aliquando Latio donata fiant publici juris. κλῆρος τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Non eſſe hanc inergum Theophanis textum, ſed alia quoque ſcripſiſſe quæ S. Nicepb. habet, ut de Arcadii ſtatua ad Xerolophum collapſa, liquet ex Anaſt. pleniora hæc imagines. Quod P. Goar non advertit.

Pag. 275. A. Ἐν ᾗ μέν ἐν ἐνανδίᾳ ἐκκλησίᾳ. *In qua ſola Eccleſia ſervata eſt*; major ſcilicet, ac Nicænorum Patrum conventu, pictiſque Imaginibus celebris. ὑμεῖς οὐκ ἐνορᾶτε. Sic bene Peyr. legeritque Anaſt. *Vos non valetis*. Cedr. quoque: ὑμεῖς δὲ σθόλους αἰσωπᾶτε. *Vos eis etiam non valetis*. καὶ ἐκκλησίαν μόνην. Sic Reg. nec variæ lectiones hic confingendæ.

Pag. 275. C. Κατὰ τὸ Σικελίαν. Sic omnes Codd. ubi male editum Σικίαν: refert enim dicta Leonis an. 16. quæ & Cedr. recitat; nempe θέρος κεφαλικὸν

ἐτιθέτου τῷ τείχει μέρη τοῦ ἑπταλόφου, ἔ Καπιτωλίου καὶ Census imposuisse capitatim pendendos tertia parti populi Siciliæ, & Calabriæ; quæ solæ fere ejus ditionis in Occidente vesidum erant. E. Λιγοψυχοῦσα δίκη. Reg. &c. Saevissima fera.

Pag. 276. A. Συμβοὴ τε αὐτῷ ἐγένετο. Reg. &c. E. Τὸν δῆλον τοῦτο. E. Ἐκ προφάσεως ἔσπε S. Niceph. τῆς βασιλέως χάριτος εἰς Βοῦλγαρους ἀναστολῆς. Byzantii Imperatoris Victoriæ; qui ipse Monutes.

Pag. 277. B. Κατὰ πόδας τῆδε τῆδε. Tota Urbe, ut bene Anast. non ut reddidum, per singulas civitates: de sola enim CP. sermo, in qua Artabadus Imperatorem agebat. C. Κωνσταντίου ὁ βασιλεύς. Non bene omissa prior vox Interpr. siquidem & Artabadus Imperator acclamatus fuerat. E. Barb. Peyr. C. Κατεσκεδάσθαι. σωὶ τῇ τοῦτο κινοῦσι ἐν τῇ ἀρορᾷ Reg. &c.

Pag. 278. A. Ἀντέμοσε. χαριτωμένῳ τυγχάνει. Peyr. B. Τῶι διαδήματι δὲ μὴ τι φύσι τοιοῦτο. C. Φιλοσοφώτερον κάτωσιτοι. Audientes de delitate loquentem. E. Χαριστικώτερον. Militum delectu habito. Sic & Anast. nec quicquam ad rem, dum iter ageret; res tanta non desiderium operam, sed totos Tyranni conatus exigebat. S. Niceph. ἕνεκα σίνη τῇ ἐξ Ἀσιανῶν χωρᾶς, ἢ σὺ ἐκίνει χωρὶς ἐκμαίστου πυρεί. Sic enim emend. non ἐπεμαίστου. Suscepta in Asiæ regionem expeditione, populationibus infestum reddebat.

Pag. 279. A. ὑπερμάχας Κωνσταντίνε. Reg. &c. B. Καὶ κατέδυσε ἀμέτρητα τὰ τέκνα. Anast. Cinis destruxit per loca. Interpr. Pulvis imbrix insper in diversa loca decidit. Adduci non possum, ut sic exponam, aliudve putem τὸ, τέκνα, quam nomen gloriam, vicumque ac locum peculiarem; ipsum forte ad quem Leo Basilii filius celebre Monasterium virorum Eunuchorum extruxit, quod SS. Latrum & Mariæ Magdalenæ facitæ exstat. Sic Micaye, οἱ τὰς λεγομένας Τύχας, inquit Leo Grammaticus p. 481. sic nuncupato loco, ac regione five Urbis, five quæ parum ab Urbe distaret in Thracensibus. Satis ad miraculum, ac offentum ut certo uno loco sic pluat pulvis, & ut in Annales referri possit. Cedr. cum nihil amplius explicet, satis indicat proprium se nomen ifud accepisse. Valde inaccuratus auctor, ut his vocubis loca varia, pluraque intelligi voluerit. B. Κρατὸς ὁ ἀγχοῦ. Ἐξῆ. Imperium capesse ifud cognomento Lipsus. Non bene Interpr. Cui filius haud superest: Isti enim sequentia indicant non fuisse Validi filium, cum Marovam illius se filiis regnum asserturum prætexens in eum moviise describatur, ejusque fubinde fratrem, quem & fustulit: ipsiusque postmodum filios Validi. C. Θάνατον ὁ Ἐξῆ. D. Post ἀναιρεῖται, ubi mendose δράκοντα; ut dandum aliquid conjecturæ, legam ego, ὁρόσους; nec aliud auctor scripserit, cum venisset ad fluvium Litam.

Pag. 280. A. Ἐξ οὗ ὁ Μανόβινος. B. Λιλνέᾳ. ὑγίνετο δέ. C. Παμβέλκοντο. ultimum, καὶ γυναικὸς ἐοῦδα; male repetitum ex Reg. non bene Peyr. Ejus loco Anast. reddit, cilicinum vestimentum; ut vox alia alii subfticuta fit. τῷ αὐτῷ σὺ ὑποκάτω Κυρὼτων Μαρκιλίῳ. Emendare Peyr. Cum Marcellino Curatore ex Gangreuß Episcopo. μυσταγωγὸν τοῦνεν. Anast. Virtutum patri per murum manifestabat; Ego, e muro aspectandum vinctum ostendebat: non, vinctis de muro suspensum, uti reddidum est. Erat enim Artabasdus Niceæ pater in Urbe, ejusque Constantinus consueto stratagemate vinctum filium pro mœnibus ostendebat, ad illius intendum animi robur, ac tentandam fidelitatem. Edit. Paris. pag. 657.

Pag. 281. A. Ὁ βουδὼν τῷ ἀσιδεῖ. Peyr. C. Μάκρα ὁ φορφυρᾶς Bene Anast. maximeque pudicitiæ, castitate: non ita bene, temperantiaque maxime vir. D. Ἄβαντ ἐ τοῦλ Reg. &c. D. Ἐνανσιοῦτ ἐ τοῦ οἱ Reg. &c. E. Ἐξεπεκλαυτ σύνεκα, φορφυρίδων ἐ τοῦ φοῦ τοιχρὸς συγχυτὶ. Reg. &c. Securitatis fide concessa emissis inde inermibus Arabibus, etiam suos paterna ex stirpe cognatos assumpsit, ac Byzantium transfulit. Non ut sonant verba Interpr. Ipsos Arabas inde eductos cum consanguineis, Syrisque, aliisque Monophysitis ita transfulit. Cedr. habet. τοὺς φοῦ μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἐποιήσατο. Etiam Anast. Suos maternos ex linea descendentes. Quid habuerit S. Niceph. nonliquet, statim cæpta hujus expeditionis narratione occurrente grandi hiatu in ejus historia.

Pag. 282. B. Προμετζῶν τὸ ἀνδρὶ Κωνσταντίνε. Reg. Peyr. Verberum hoc preludio impium Constantinum cæsigerat. Libet hanc luem, quam præter Theoph. ejusque subsectores, etiam S. Niceph. exaggerat, S. Theodori Studitæ gravissimi auctoris verbis referre. Sic ergo ille in Patre suo Platone. Ἐπειδὴ δὲ ἐνέσκηλε κατ᾽ ἐκείνο καιρὸ ἔρυθ ὀμένος, ἀφ᾽ μεγάρ τοιούτω βαλάσσει ἐ ἐνέδυσεν· ὥσφερ ὅτι μελισσ ἐνέχυσε τὸ λίμνα, ἀε ἀλλομενεῖ ἐ ἄλλος χαίρει τοῦ κέντρου, μετακδιμένος, ἀνάρ τις λέγυσκαιμαι μάλιστ ἐκ τᾶς δεκὶ τᾶι δὲ, μάλιστα δὲ τῷ βασιλεῖσθαι Βυζαντίδι. τοῦτον τὸν τρὶ κατακλυσμὸν ἢ δίνε οἱ ἀθρώτατον ἀν ἄκαιρον δὲ ἀθρόλιος χαίρει καὶ ἢ τὸ διακτηθύσασθαι τοιαυτικὸν γένος ἀν τὸ διάγειν ἐδιωτικῶς τὰς ἡμέρας ἐβῇ ἀνακτᾶν ἐκαίνεσεν· ἐμοῦτο ἐξελίσσω τὸ τῆς ἐκείνε ἐσθήματος ἐν βαφῇ ἐκαιδῶν τὸ σημεῖον τὸ ζωοποιὸ σωυρὸ κατεσκημένον, ὅλα παρὰ χαρὶς ὁμοιογραφουσάμενος δὲ, ἐνὶ ὕδατ δικτύῳ, καὶ ὑπέγραφε ὑδρόπος ὁ κλῶδι, σπασὶν ἐλδὶ ὁ δάσκαλος· ἀνδρώμεροι τὸ ἀνὴρ ἐξ ἐκείνε ἐκκοπῆς, ἐ ἐκείνε ἐκκαιρίσεως. ἐνὶ δὲ ἐνὶ σάτει ἐνὶ ἐκίρωσδε· δὶς δὲ δὶς ἐνὶ ζῶα ἐχθυόφορ· φόρτος ἀπαπᾶ λα δύσκολ σωμένων· δρῶσι παντοκρὸ ἐχνίμενοι, καὶ ἐμπιπλαμένων· ἀνόσιοι οἱ ἐκκομεῖ· ἐσπαπέζοντο οἱ ἐπαφωσκαὶ· ἐκλύοντο ἀλλα· ἐκπαπόρο ρόγμοι· ἐπαφρῶτε τὸ τοιοῦτο, ἢ ἐβῇ μετὰ δοὶν ἐμοῦ· τὸ τοιοῦτον δρόνο τι καὶ μυρτικοῖσι θάλασ, ἐμῶν καὶ ἀσιάτε ἐπορθίσεν· τοῦτο ἐτύρεμεν Κωνσταντῖνο τοῦ δυσεβοῦς βασιλέως, ὑφ᾽ οὗ ἢ ἀνὴρ τοῦ Χριστοῦ κεδυδρίδης, ἀδελφὸν πλείστε ὀνομαζόμενος παρὰ τοῦ κοσμήτορ ἐξηνίκατο. Quia vero per id tempus Dei ira ceteris ingruit (cogit enim argumentum istud interpretem maximum, plebisque perniciem universæ, non exigues aliis oppidis, atque urbibus, sed præcipue Urbi Augustæ Byzantio afferret, haud secus ac Ægyptiacum flagellum quoddam ex alia, ad alium civilatem, ac regionem commigrans; & hoc quoque sempiterna digni memoria Platonis parentes vitam commutant. Haud vero impostumum, ut & utilitatis gratia, mortis ipsum genus perscribatur: Sic plane narratio ejusmodi, quæ eorum animis qui prudenter sbaudient terrorem injiciat. Apparebat repente vividæ Crucis signum, fulgoribus ceteris stellis aliis velut pretiosæ manus, ac penicilli artificio, aspersum. Imo, quod Dei digito, altiorique providentia sic notatis terror incuteretur, confestim mox subingrediebatur; ut una die idem tum mortuum effertet, tum mortuus ipse efferretur. Erat videre domi, foris, in angustiis, duplia, quatuor eidem jumenta impositus; miserabilium cadaverum allam alii succedeanem vecturam. Ubique lamenta, planctusque personabant: pollinctores vires defecibant; qui justa perfolvereut tari extabant: clonibantur domus; in platets nulli cessabant; nonnisi cadaveribus, & sepulturæ instrumentis spatio urbs populosissima, inquiereque hominum multitudine frequentissima, deserta pene ac habitatoribus desolata exstiterit. Contigerunt hæc imperante impio Constantino, a quo Dei Imago probro habita est, quem sceleristimus impostor erroris fautiorum appellarei. Bellus scilicet Antiftes noitræ ætatis sectatrix. C. Ἐ τι τοῦτ᾽ ἐπδοκίμων ἰματίων, ἔ αἱ τά. Reg. Barb. C. Post vocem ἀπωσῆς, grandis irrepsit lacuna contra Reg. Cod. Cedr. Anast. &c. fidem. Nam sequitur, ἀκτίνεβλε γὰρ ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν ὁ ἥλιος σὺν τῷ τόλε, ἀλλ᾽ ἔτι τοῦτο. Sed & divina invasit ultio, quæ non solum existentes in Urbe, verum etiam in circumvicina Urbi regione nullo delectu interncioni daret. ὑγίνετο γὰρ. Ἐγένετο ἡμερῶν ἱκανῶν ἐξ οὗ αὐτὸς ἐξῆν ἐλαυ. ἀπὸ Reg. &c. D. Τοσοῦτον δὲν ἐπαύετο. Barb. Peyr. Jumentorum in quadrum clitellis instructorum duo se infrattis afferibus, impugerent. Interp. Animalibus in quadrum ad invicem junctis, &c. Id genus machinæ sic in quadrum junctis animalibus haud

satis caplo, nec Anast. aut S. Nicephorus quicquam insinuant, apud quos solum stratos dorsis animalium asseres sic egerendis defunctorum corporibus invenio. Favet allatus modo S. Theod. verbis illis, *δὶς δὺο ἐπὶ ζῶν ἀχθοφορῶ. Videre erat quatuor uni jumento impositos*; quot sane vehere robustum jumentum sic citiellis velut quadrifidis, ac asseribus instructum, nihil incommodum erat; quatuor vero jumentorum vecturæ, ea conjugatione quam fibi P. Goar confingit, nec duodecim aut quindecim corpora fuffisent fatis; quibus efferendis longe commodior curruum usus, e quibus itidem facile fic fine more, ac temere in scrobem, fossamque conjicere.

Pag. 283. B. *Ἐκωνὶ σθαι ἐκ τῆς.* Reg. &c. *Τέτων γὰρ μετὰ.* Barb. *σωζηνὶτ μὴ ἐξ αὐτοῦ.* Reg. &c. E. *Καὶ κατακαλῦδι.*

Pag. 284. A. *Συλλοχθέντων βασιλέων.* Reg. &c. B. *Ἡ τοῦ Μεγάλα Δύκαια, Vasilitas*, defolatio ex bellis ab eo geftis. C. Ex *ἀ τὰ Χαγάνε.* Peyr. &c.

Pag. 285. A. *Καὶ χῦ τὸν Αρμβίων.* Reg. &c. B. *Συγχωνὶς ἀβῦ φροσβάντων. Ita juxtà sanguine qui rerum summam ante tenuerant.* Imperio in Saracenos ante portiti erant Illud Interpr. *Nuper domitorum adeptis*; in eos magis quadret, qui tum rerum summam capeffi verant, ac Imperio vitaque Marvam exuerant. C. *Καὶ ἐκείνων τοιῶν.* Anast. Reg. &c. Male *καὶ ἐκείνῳ τόλμ.* Non ita Constantinus urbes obtinuit in singulis concessus habiturus, fed in una Urbe, ac CP. conventus ejusmodi quotidie habebat, ac quam erat editurus abiolutam impietatem (sequenti nimirum anno publica e publico Conciliabulo Imaginum proscriptione) partiturebat: qui eft clarus fenfus auctoris. D. *Χαρέ ζω.* Reg. &c. *ἐ Καισαρείαν.* Ex *ἀῦ καθολικὸν δρόνον.* Reg. &c. *Cum nulli universalium Sedium Vicarii adeffent.* Sic enim ego tum omiffani particulam *ἐκ* expofuerim, quam omnes Coddi repræfentant; ut fit velut *ἐκ φροσώπε.* tum vocem *καθολικὸν*, qua non Medes hic defignetur, fed univerfalis pro Patriarchatus ratione auctoritas; etfi tum revera quatuor illæ Sedes rectæ fidei hærebant, una Conftantinopolitana ab ea devia. Eodem argumento auctor invectivæ in Conftantinum Cabalinum tom. 2. Auctarii noftri Pfeudofynodum illam exagitat. *τῶν Πατριάρχων ἐρέζθη αὐτῷ*; *ὁ Ῥώμης οὐ κατεδέξατο ἐλθεῖν· ὁ Αλεξανδρείας, ωὖδ' ὁ λοι· ὁ Αντιοχείας, αὖδὲ τὸ σωίολον· ὁ Ιεροσολύμων, αὖδὲ ἄπαξ. λοιῶν τοιγαρῦν ἔτι κῦτῶν σωίολον παραγέγονε μὴ ἐχόντα. Quis in ea Patriarcha inventus eft? Non fuftinuit Romanus Antiffes ad eam accedere; Alexandrinus adeffe nolu it: Antiochenus conventum fprevit: Hierofolymitanus omnino refpuit.* Plura idem auctor in eam rem, totamque Conftantini, ac parentis Leonis hiftoriam, nec non eorum adverfus facras imagines tragœdiam, quæ fint illa ftrando Theoph. Plura item S. Nicephi. luculenta illa confutatione Copronianæ hujus Synodi; ac ejus quæ eam confirmavit, Pfeudofynodi Theophilianæ, quæ extat in Reg. Codice. S. Stephanus Junior. *Qui Oecumenicum illud Concilium vocari poffe, quod nec Romanus Antiffes (citra cujus auctoritatem nullo modo fieri poteft, ut res Ecclefiaſticæ ad normam redigantur) gratum habuit, nec denique Hierofolymitanus?* Tanta certe Romani Antiſtitis in Synodis, quæ Oecumenicæ fint, auctoritas, ut nec Græci Schiſmatici poſt diſceſſionem a Rom. Sede, habitaſque Synodos in Ignatii ac Photii cauſa, ullam ſibi Synodum Oecumenicam numerare præſumpſerint.

Pag. 286. C. *ἐκωδὲν τε αὖτοὶς μελετῶντα μετὰ.* Sic ex Vat. emendatum in Barb. legitque Anaſt. *Atque in eos irruere meditantem, cobibuit cum copiis.* Elic certe unus ſenſus congruit; ut ita victor Abusbulim in Syros Arabas irruere voluerit, non ut Syri Arabes clade tanta attriti in victores Maurophoros; quod edita ex Reg. & aliis habent. Idcirco etiam ea repreſſi conatus injuria in Abdelam exacerbatus, in interiorem Perſidem moviſſe ſtatim narratur; qua in expeditione ejuſdem Abdelæ dolo ſubſtatus eſt. *οἱ τῶν ἐνδόντων.* Reg. &c. non ut male editum, redditumque, *ἐδόντων*. D. *Ενῶδοὶ τὲ αὖτῷ. Illi unitus*; cum eo ad colloquium admiſſus, ac cum ei ut ſummo Ameræ Dominoque Dux ipſe minor aſſitiſſet, ab eo occiditur propriis manibus; diſſipatis ſtatim larga munerum exhibitione, quas adduxerat, turmis. Hæc auctoris clara ſententia, nonnihil obſcurius Interpret. expreſſa.

Pag. 287. A. Εἰς *τῶν Θρήκων. ἀβῦ τὰ πτολίσματα χάτρα. Ob novas conditas urbes, & oppida*: quibus ſcilicet habitarent, qui translati fuerant e Syria, & Armenia: Clarius hæc, pauloque ſorte diverſa S. Niceph. B. *Τῷ δ' αὖτῷ ἔτει.* Cum ſit novus annus emend. ex Peyr. &c. *πρώτῳ τῷ ἔτει.* D. *Μαθὼν αξιόλογόν τι ἐκείνες κληρωχίας ἐχόντας. Cum ſupernæ hereditati nihil comparabile, ac dignum haberent.* E. *Χειμαζομένῳ δὲ Αρμενίαν.* Anaſt. Reg. &c.

Pag. 288. A. Ελθὼν *εἰς Βυζάνβιον.* Cedr. *εἰς τὸ καθολικὸν Βαρίγαβον. Veniens ad cluſtrum Beregaba*, non ut hic Interpr. diſtinxit. B. *Μενῶδι ἡ κώμη.* De Græcorum tota traditione circa S. Joannis caput, ejuſque triplicem Inventionem, dociſſe brevi prodiruta V. Cl. Caroli du Freſne Ambianenſis lucubratio, Patri Goar audita & expectata, mihi etiam auctoris humanitate, qualem fere digeſſit, viſa; nec ſine voluptate lecta. Ad calcem extabunt, quos mihi Tractatus Eminentiſſimi Cardinalis Mazarini in eam rem luculentos Bibliotheca ſuggeſſerat; in quibus præcipuus qui tertiam Comanis Conſtantinopolim Inventionem ac translationem ſacri pignoris Ignatio Patriarcha, Michaeleque & Theodora AA. auctoris æqualis ſtylo gravi enarrat, necdum juris factus publici; cujus etiam Romæ penes doctiſſimum, ac amiciſſimum Leonem Allatium exemplar extat. *οἱ, χῦ δ' Εμεσηνῶν πόλιν.* Ego, *In templum ejus, quod extat magnificum in urbe Emeſa*; in qua etiam erat Speciei Monaſterium. C. *Ἐγένοντο δὲ ἐν τῷ.* Reg. &c. D. *Εἰς τὸν ἀλιον ὃ τοῦτο αὐτῶν.* Nihil cogit ut ipſum Mechæ templum cum P. Goar intelligamus; niſi Dabecum ipſa Mecha eſſet, quod non facile fuadeat. Satis enim auctor hæc omnia in eo oppido, ejuſque Meſchita factum indicat; nec in Arabia, ubi Mecha, ſed in Perſide. Quibus Mauropolis populi, ac apud quos Abdelas jam impe- *Edit. Pariſ.* raret, extincto Marvam, ac ſuperiorum Arabum *pag.* 639. Imperio: qui ipſe Protoſymbulus fit, cujus ita filium deſipientes Mauraphori adulationis exceſſu ſibi ſanxerint. Ita ſane pag. 323. invenias Aaronem Arabum ſupremum Ducem extruxiſſe Tyanæ *οἶκον ἐ βλαυρωμίας αὐτῶ*: nempe Meſchitam unam, uti ubique ſolent in urbibus quas ſuæ faciunt ditionis; niſi in eum uſum Chriſtiana templa commutant, uti factum CP. & ſupra Damaſci, &c. E. *Ηρῴδει ὁ Σαλῆμ.* Peyr. *ὁ Βάμου.* Anaſt. etiam *Selichus*. *εἰς τὸ καθολικὸν.* Reg. Peyr. &c. non adjecta voce, *ἐκκλησίαν*: quod & elegantius.

Pag. 289. C. *Τῶ ἀβῦ γῦ· ἐδιῶν χιλιάδας κ'.* Reg. & Pal. etiam Peyr. *ϛ'.* habet, etſi in eo prior numerus excidit. E. *Καμηλίδον σαὶν σωτῆρι.* Reg. *κομιζόντων*, Peyr. Vox eſt Latina, *Conventum facientes*.

Pag. 290. B. *Ἐνδὼν τὸν Πετρίῳ.* Reg. &c. C. *Απὸ τε Χαλκηδόνε, ἐ Βυλγαρίας.* Sic Anaſt. D. *Ανακάτος.*

Pag. 291. A. *Οὗτος ὁ λόγος.*

C. Εξέλθδν *πόλιν οἱ Τέρτυλ.* Reg. Peyr. &c. *Απέβαν, ἐξ αἰφνιδίε, κεφαλικοῦμενον αὐτὸν ἡμέρων.* Reg. &c. *μὲλ οἱ τὰς ῥοὶν.* Reg. & Pal. At Peyrez. ut eſt editum, legitque Anaſt. D. *Ο αὐτὸς νοῦ.* Anaſt. *Eſſe*, ut fit, *ipſe Hezibmuſæ* paulo ante nominatus, ac qui reipſa Abdelæ morem geſſit, ut remedium fic dementans acciperet. Male ergo emendatum *νῶν*. Ita fere conſuevimus, ut ſemel expreſſis nominibus oblongioribus, aut compoſitis, ex prioribus litteris, aut ſyllabis eadem repetamus: uti hic quoque in eadem voce factum lib.

Ad Theoph. Not.

uit. τὸν δὲ Ἰοὺ ἀναιρήσοντα. Ἰσχὶς μὴ σε ἐκπλήσῃ τοῦ ἐσθίειν τὰ παρὰ τῶν κεραλῶν, φάσκει τι τὰς. Sic ex Reg. una cum Peyr. fanus texrus, ut nihil deſit, aut ve redundet, uti notatum eſt. Μεσοῦντος δὲ τοῦ. Leg. cum Anaſt. Μεσοῦντος τοῦ majori depravatione editum Μεσοῦν. Ἐν Χαρισθενίοις αὐτοῦ. Peyr emend.

Pag. 292. C. Τὸν τοῦ υἱὸν αὐτοῦ βασιλ. Barb. Peyr. C. Σὺν ἐκτάξει φρονιμωτέρου. *Cum ad petroſas ora applicuſſent.* πρωχεῖς τόπους, il dicuneur. Act. 17. *Loca aſpera*, imporruoſa; ad quæ naves vento flante turam ſtationem habere nequeant. Exponit S. Nicepb. his verbis. ἀλίμενοι γὰρ οἱ τόποι, καὶ ταῖς ἐκλυσὶ δυσφορώτατοι. *Importuoſus enim eſt locus, & navigantibus difficilis.* Non ergo bene, *Cum littora legerent*; &c.

Pag. 293. A. Ἐπὶ τῷδε αὐτὸν. Reg. & Pal. At Peyr. & Anaſt. ἀνεῖ, ut edirum eſt. *Ac ejus vitta traduceret*; nempe Conſtantini apud ipſum Stephanum Incluſum ad queni itarent; cuius etiam criminis ab eo rei acti ſunt. Sic certe fictus ille ex aulico Conſtantini Monachus Gregorius in vita Stephani, deluſo eodem Stephano, ac ab eo Monachi habitu deriſorie impoſito, cogi ſe ac ſocios a Conſtantino ad Judaiſmum, ac Saracenorum impietatem apud eum ſimulatis lacrymis queſtus eſt: ita nimirum perſuaſum habente tyranno de ipſo re ipſa queri, qui ex animo Orthodoxi eſſent, ac Stephano addicti. Cavebat nimirum nequiſſimus homo quam diligenter ne impius audiret, eoque nomine quamquam in omnibus obſequentiſſimum, ac ejus addictiſſimum hæreſi Patriarcham Conſtantinum ſæva nece ſuſtulit, quod ſecreto prodito ſuſurrans Neſtorianiſmi eum inſimulaſſet. Nihil ad rem, quod reddirum eſt; nec auctor τὰ πάντα, ſed τὰ τυῦτα, vel magis τὸν αὐλὸν ſcripſiſſet, ut ita de ipſius Martyris triumpho loqui voluiſſet. Hoc ſenſu Naz. παραδεγματίσεως καὶ δημοσίᾳ τῶν αἰμοσταῖς τὸν ἀξίων ὕβρεσι. Pro altera lectione Regii Cod. & Pal. maxime facit, quod habet ipſe Theophanes Conſtantini anno 27. pag. 373. ab ſe hic dicta explicans; cum ait dictos Proceres idcirco ab eo neci datos, ac in iis Strategium Podagogarum, quod cum alias turpis, ac nefariæ libidinis Conſtantino miniſter eſſet, rei pertæſus, beato ſancti Auxentii Inclſæ nempe S. Stephano Juniori) eas turpitudines ſacro exhomologeſis ritu exponeret. ὑποσημαίνει τῷ θῇ ἐκ θῇ ἐξωμολόγουν ἀφοσιούμενοι αὐτῷ αἰσχύνῃ. *Veritus probrum quod ex Confeſſionibus illi accederet.* Ex ubique quid ἐν τῷδε δημοσίᾳ δράσει, ſive ſua, ſive etiam Conſtantini, occaſione ſua ipſorum confitendi, cujus turpitudinum aut conſcii fuiſſent, aut miniſtri; ac quam belle ad Stephani iſthæc tracta præconia. Σπαθάριος καὶ τοῦ Βοσὶρ. *Beſerii Spatharius.* C. Κικρωὰς τε καὶ μαυρίκιος, καὶ λαλκὰς, μίαν αὐτοῦ ἔχ. Reg. &c.

Pag. 294. A. Οἱ δὲ λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς ἀφέντου τοῦ Θεοῦ. ἐπισκόπου καὶ μοναχοῖς, καὶ Reg. &c. B. Ἐγγράφου, ἢ ἀγράφου ἀκαιρεύτου. *Scripto ac viva voce proſcribens.* Interpr. ad φωνῶδίως refert; quod minus placet. Liquet ut Conſtantinus utroviſ nodo infectatus ſit S. Mariæ, & Sanctorum aliorum interceſſiones, ex Vita S. Stephani Junioris, invectiva Joannis ſive Hieroſolymitani ſive Damaſceni, ejus Pſeudoſynodi Actis, eorumque confutatione, tum quæ extat in 7. Synodo, tum quæ nondum prodit S. Nicephori. C. Ἀναλύσας αὐτοῦ. Peyr. &c. D. Ὁ αὐτὸς μὲν. καὶ Τερπανὸν τοῦ αὐλοποιοῦ. Anaſt. Reg. &c. E. Ὁ αὐτὸ Σκαλέβιον. Libertiſſime, cujus ea ratione ordinatio illegitima dicatur? aut forſan, meliuſque, quia Eunuchus; ſponte ſcilicet evitatus, ad aulæ obſequium, quod clero inhabitem facit; non humana injuria ſic mutilatus, uti Eunuchus fuit S. Ignatius, jure poſtmodum creatus Patriarcha Conſtantinopolitanus, ὁ μὲν δὲ ἓξ σαί. Reg. &c. Τὸν Ὀλυμπιανοῦν ἀρχιερέα. Reg. Ὀλυμπιανοῦ. Peyr. Anaſt. *Aquæductium Valentiniani.* Etiam S. Nicepb. τοῦ ὕδατος ἄκρον ὃν Βαλεντινιανὸς ἐν ξύλοις κατασκεύασεν. *Aquæductium illum, quem Valentinianus Imperator olim extruxerat.* Verum Theophanes Valentiniani anno 4. Valenti hnc ædificium tribuit, hadenusque Οὐαλεντιανικὸν vocari aſſerit, quod illic Reg. aliique Codd. conſtanter habent. Melius ibi Cedr. Οὐαλεντα αὐτὸ appellaſſe quaſi ſuo indito nomine ex quo meſſus Οὐαλεντιανὸς fiat quam quod vel hic, vel ibi apud Theophanem haberur. ἐπιτελέσμενον ὑπὸ Βικαίου. Ἐν τῷ Πόντῳ. ὃ ἐξῆς ἐκάλουν. *Edit. Pariſ. pag. 660.*

Pag. 295. C. Ἀνεβιβάσαντες αὐτὸν. Reg. &c. καθὼς τὸ ὁμοίωμα. Hæc eſt quam depoſitionem reaſem vocant, ſeu degradationem, quam & morta pœna ſecuta fit. Percuſſio illa in faciem ipſo libello fiebat, eratque id moris in judiciis. Sic & Heraclium in Criſpo, ſeu Priſco feciſſe habes apud S. Nicephorum. τῷ δὲ ἑξῆς. Ὁ Σαρακὴν ἓξ ἀμαλικιανῶν κλάδων. Reg. &c. Anaſt. tamen ἔθνους, cum reddat, *Lances brevi*, & *ſine manicis noſtimanto*: quod & aptius videatur, ferica veſte minus forte congrua huic, quam Conſtantinus Iudebat, ſecnæ. σκευασμένης.

Pag. 296. A. Μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας. Reg. &c. ἐν γὰρ τέτρτῃ αὐτὸν. Latet me unde B. ſumpſerit, in Not. tres habuerit; niſi eum memoria feſellit: tertius enim Nicetas abrogata jam Conſtant. dignitate natus videtur. B. Ἐν τοῖς Πιλαγίοις. Reg. &c. *In Pelagii ſepulcbro.* Hic emend. Cedreni textus, quo habetur, οἷς τὸ πέλαγος: plane, οἷς τὰ Πελαγίου. vel ut ipſe ſcribit, τὰ Πελαγίων. E. Τῶν ἐν θῇ ἐξομολόγουν. Reg. &c. ἀφοσιούμενοι τοῖς τοιούτοις. Ἐν τῷ μακαρίᾳ Στυφείῳ τῷ Ἐγκλείστῳ. Sic legit redditque Anaſt. quicquid modo Codd. vocem Στυφείῳ deſiderent. Liquet de eo S. Auxentii Incluſo Martyre hic agi, de quo ſupra, cum ipſius Strategii, ac ſociorum cruciatus celarum eſt, ea occaſione quod iis ad illum frequentes irent, ſuaque illi peccata ſacro exhomologeſis ritu exponerent: ut ſunt fere etiamnum apud Græcos ſoli Religioſi, ſed τὰ πάντα, ac Conſeſſarii, quos vocamus; quicquid noſtrates minus regre ferunt id nodi reperiri, ac Mendicantibus, tanta Romanorum Pontificum indulgentia, & ut velut Vicarios ſuos in animi foro toto conſtituranr, delegari. Male ergo P. Goar neſcio quem ſibi Macarium S. Stephani Junioris ſocium Incluſum confingit. Tantam hanc in Monaſticum ordinem ſceleſtiſſimi Tyranni Latinam libet hic paucis S. Theodori verbis in Platone parte referre. ἔκυσεν ἡ σωκκοῦσα ὁ χριστὸς ὁ σανίδιος, Κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς λογισμὸς, τὸ σ' κακίας δογμάτος, ὁ σκολιόφρων δράκων, ὁ σ' Εἰκονομαχικὸς αἱρέσεως σφενδόνης, ὁ τὰ μοναδικὰ θεάματα σκηνὴ ἀσκητῶν ἐν σίνει μὴ σοῦ ἡμεῖς Ναζωραῖοι ἐν ἐγκράτειᾳ· τίνα δὲ χρυσόμορον ὧν οἱ μέσον ὄφεως· σοῦσι δὲ ἀντιφράμενον ἐν κατέσκαπτε οἱ τὸ ἀσεβῶς διάφθορον· οἱ δὲ τινὰ ἐπετελοῦντα θῇ ἐκφανῶς, ὥσπερ φασὶ ἐν συνεδρίῳ κινδύνῳ στοῦ κόμητος, ἐν τοιρὸς καταχρίσεως τοιοῦ θῇ ἐστι. ὑπὲρ γὰρ ἐντοῦ. *Piger bat tunc temporis impietatis procella, Conſtantinus mens impia, nequitiæ conceptaculum, multiceps draco, Iconomachorum hæreſis Dux alter, Monaſtici ordinis ſævus perſecutor. Quem ille noſtrorum Nazarænorum non ſuſtulit? quem latitantem non in medium produxit? quem reffellentem non in impietatis hæratbrum detraxit? ut ſi quis ex illuſtribus alicubi ſuperſtes eſſet, velut ſcintilla in obſcuro loco poſita, inter mortuos ita computaretur, qui baſtenus ſuper terram luctu uſura ſtrubantur*: quanlis ſubinde S. Plato deſcribitur, quem plerique vivere neſciebant, miraculo habitus eum extincto Tyranno Byzantium petiit, reliſta tantiſper ſolitudine, ubi vere ſcintilla unus ipſe in Monachorum multam ſegetem provexit. ὑδρύσεν τὰ ἴδια. Reg. &c.

Pag. 297. A. Ἐνεργεῖ ἐγκώμιον. Reg. &c. Etiam Anaſt. *Demoſtenis*. Reddirum velut effet ἐγκώμιον. *Duris laboribus exercuit.* τὰ ὀλυμπικὰ S. Nicepb. χαροποῖον ὕδωρ ἀκαταμφίᾳ. *Imagines cera fuſæ*: ipſa vox etiam, ligno factas, quod Anaſt. reddidit, ſonat; rudiuſque legiſſe ξυλογραφίας. ἐν τῷ Λβραμίῳ. Hujus Eccleſiæ hiſtoriam, ac Chriſti in ea characteris luculenter acidor anonymus

Aucł. noſtri tom. 2. D. Προσκυνητάριον. Reg. Peyr. &c. τῷ γ' τὸ αὐτό. E. σὺν τῷ τοῦ Κωνσταντινουῤῥ. Barb. Peyr. &c. ipſeque Reg. niſi quantum vox breviata difficilem lectionem facit, ac exſcribentem fefellit.

Pag. 298. A. Καὶ ἐπιλάβων αὐτὸν. Reg. &c. *Eam deprædati ſunt*: malle fallentibus oculis exſtipatum, ἐπιλαβόντων. ὁ Σουλὰχ. ὑπὸ τὸ ὄνομ. τῷ Σφυσιάνῳ. C. ἀπογρὰς ἑαυτῷ. Reg. &c. D. Εφασαν πάντα τὰ μακεδόνων. Reg. &c. E. Αλλήσων, ὑφύντα πῦρ. *Ignem ſuccendit*. Reg. &c. πυρπολήσαν.

Pag. 299. B. Οἱ Μομμόνιοι. C. Ἐκ φασσιάνου ἢ ἐκ ἰκόνιον. *Qui Cyprianum in urbe procurator erat*. D. Τὸ κτῆρα ἄπερ ἐκτίσαν. Reg. &c. Ἐκτίσασαν πάντα φαλήμαλα. Reg. Peyr. &c. ἀπολύσας δὲ τὰ ἐνάρματα, τὸν σφατὸν ὃν αὐτῷ κτείνασαν. ν'. χιλιάδες : etiam Anaſt. Peyr. &c. ut ſit palam vitioſa Regii Cod. lectio σ'. χιλιάδες.

Pag. 300. A. Ἀπ' κύρου τοῦ φρὸ τῆς Βυζαντίου πόλεως. Reg. &c. B. Ὁ δὲ Ταλάσσιος. Reg. Ταλάσσιος. Peyr. utrumque juxta varias lectiones Anaſtiemo quod eſt editum, Τζέσσιος. Reg. &c. ἐπὶ τὰ φυγάδ. Reg. &c. Ἐκέρασεν ταύτας. Cedr. κἀνδίεσσον. Anaſt. *Diſſecuit medios* : quo tamen ſenſu numquam reddita ea vox, niſi apud Theoph. crebro occurrat, ſicque detondere. Quid ſi ita deorſos aula amandavit? Satis id pœnæ forſitan, & ut illa auctica fic Conſtantinus canos vulſerit. D. Καὶ ἐνεκαίνισαν. Reg. *Felici navigatione uſus*. Peyr. ἐμπλακίσας, quod & Anaſt. legiſſe videtur. κυνέγασαι, πανυπ ἐπιφέρεσι. Poſt vocem παραδόσθαι, illuſtrior Cedr. litterа. ᾗ τῶν Θυσίων Μαρίων· ἐκ ἀπὸ τὰ τοῦ σφαδὸν τοῦ ἱερεῖν καὶ Θεοτόκου ἁγίας ἀπα. *Virtus adhuc igni incatinguibili ſtatuta ſum propter ſanctam Dei Genitricem Mariam: deinceps vero colatur illa, atque laudetur, ut quæ vera Dei Genitrix exiſtat*. Quem nimirum titulum hoc Neſtorii fulgine aſperſus, ut teſtis illi cognominis Conſtantinus Patriarcha, ſibi tribuere, ei primi voluit. E. Λέων καὶ Μαβὶ ὑιὸ. Reg. &c.

Pag. 301. B. Ἐπικυρώσιον Καίσαν. Sic Reg. perinde ac alii : nuſquam Καῖσα, quod nec bene ἀπὸ κατὰ deducetur. Putem ego excidiſſe ſecundam ſyllabam, ac ſcripſiſſe auctorem Καίσσαρος : quod nomen eſt ἀπὸ τὰ κατὰ formatum ut Νικαία ἀπὸ ἔτος. σαράκοντα καὶ αἰτιμιάσω. Reg. &c. D. Καὶ ᾗ ἐσω σκηνώσαν. *Prætorianis*, aliique Urbi præſidio exiſtentes. Ἰδὲ ἀλλαφοί. Reg. &c. Κωνσταντίνου βασιλέα. Reg. Pal. &c. emendate.

Pag. 302. A. Προῦλθεν δὲ καὶ ὁ μετὰ τὸν ὑπὸ ᾗ σκάπτρων ᾗς ᾗ χιλιὰς. Reg. Peyr. &c. etiam Anaſt. *Sceptris obſequentibus per Scholas antelatis*. id eſt, obſequii cauſa antelacis per Scholas clavis honorariis. Παρεκκλίσεις ἐμποτίμοις ἐκ τὸ μέσω. *In ordinem redigendas*; rebus amoverendis. D. Poſt Τερμοπύλων, grandis lacuna Regii Cod. editorum ſuppl. ex Anaſt. Barb. Peyr. καὶ ἰδὲ ἐπὶ ὁ ἰσβασὶλ ὁ ὑιὸς τοῦ Μαβὶ· καὶ ἐκάλεσ τὰ ὄνομ τὰς καμήλου αὐτῶ· καὶ ἤμελλον παρελαμβάνειν καὶ τὰ Γερμανίκωσιν, ἃ μὲ. *Erat autem illic Ibnuali Madi patruus, cujus etiam camelos omnes reperiunt : quin & Germanicianum capiturі erant, niſi, &c. Δια χιλιάδων Αμβάσ*. Anaſt. legit ᾗξ.

Pag. 303. A. Ἐπολύσας καὶ ἀρχοντας μεγάλους ᾗ πλέον. Bene Anaſt. *Deſtinatis per ſingulas civitates magnis Principibus* ; præcipuis Præfidibus, qui illis ſolertia caverent, Arabumque conatum depellerent. Male interpr. cum Ducibus confundit, quos voluit cum delecta trium millium manu hoſtium exercitum inſequi, palantes cohibere, pabula igni conſumere. B. Περικλάσασι τὰ Αμεσῶν. Reg. &c. D. Τὸ υἱὸ Ακοὶσεκ. Anaſt. bene Barb. Peyr. non ut Regius, ὃς Ἐκ ſavitia, *quæ ne unquam Lybiæ, aut Agricolam*.

Pag. 304. B. Ἐ πόλεμοσον αὐτό. Peyr. &c.

Pag. 305. A. Σαὶ τοὺς ὑιοὶς, τῷ Πραιτ. Reg. Peyr. &c. B. Οἱ Σλάονες σαθλίαν· κἀκολούτως ἀφοστασάσαν. Reg. &c. Bene Anaſt. *Qui volebant ſolvari, ſine impedimento mundo renunciare* : Monachi inſtitutum arripere, quod Conſtantino imperante capitale fuit ; quin & Leone ejus filio ; uti anno ipſo ſuperiori auctor proſecutus eſt. Nihil ad rem quod reddidit eſt, *hoc ſibi nuntium remittere*. Noti titulo de renunciantibus. Laudatus ſæpe Theodorus. Λαὸ γὰρ ὑμῖν ὁ Χριστὸς ἐμὸν, ὁ δ' ὑμῶν τύραν βασιλεύσασα, ὃς ὃς μετὰ τὸ ἅλων κλῆρον, καὶ ὁ τὰ μετέζω σαυτὸ τῆ βασιλείᾳ ἀνάγκτο δίρα, τὰκαὶ ὑπὸ κεφαλὴ βασιλικὰς κεκλιμένη, κλίνειν ὑπὸ ἐπιλαῖς τὸ χριστιανίζω. ἐντεῦθεν ἢ πάρ ἡμᾶς μὲν πανίσιοι ἀπόστολοι· τὸ δὲ σκάδαμα σκήπτρα ἢ μετὰ τῶν ὑπὸχεῖα ἡγεμονίαι. *At vester nobis Chriſto plena Spiritu Irene, quæ pro nominis ratione pacate Imperium adminiſtravit. Hujus munere cum aliis boni hoc quoque allatum eſt, ut cuivis volenti Monaſtici inſtituti arripiendi jamua pateret, quæ olim impiis rerum ſumma potientibus clauſa exſtitiſſet, ut Gregeis imperantibus votiſum erat, ne quis Cœlibi accederet. Hinc factum ut tota noſtra familia nuntium mundo remitteret ; utque laudatiſſimus Pater poſt ſolitariæ vitæ certamina Monaſterii præfecturam iniret* : nimirum repudiata olim etiam Nicomedienſis Eccleſiæ majori prælatione ſolitudinis amore, cum ad eam Urbis Præfuli horraretur. ἀφεμεν τῶι Νικομήδων ἐκκλησίαν ὑπὸ τὸ σλακκιτὸν φασὶν μετρόπολιν : tum puto, cum Leo Conſtantini filius recens auſpicatus Imperium religioſior habeti voluit, eamque ob rem μητροπολίτου ἐκ ᾗ Λάβελον τὸ τοῦ φανοτίνου ἔρδοσε φασὶν ἐπιστολὴν. Leonis ann. 1. pag. 378. *Primariarum civitatum Sedibus adminiſtrandis ex Abbatibus Metropolitas elegit. Edit. Pariſ. pag. 661.* ἓ μονεσῶν ἀπορρώδιαι. *Reparari monaſteria* : excepto enim Dalmatæ præcipuo Urbis Monaſterio, millum ufibus addido, reliqua in urbe Conſtantinus everteret. E. Κ' ἐκάλεσ τὰ σπάνιον. Peyr. legitque Anaſt. ac palam refert Burnichem Arabum Ducem, qui ſic 1300. Romanorum Ducis occiderit ; non ipſe amiſerit, Λιτούνα τὸν Δομέστικον.

Pag. 306. B. Μαὶ ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνι ζ. Ita Reg. Peyr. &c. non ut editum Ἰανουαρίῳ ζ'. Ὁ κτίσασα ᾗ τῶν Ἁγίων Τῶν Θαμῶν.

Pag. 307. A. Αμφιλοχιάδα ὁ τοῦ ᾗ. Reg. &c. C. Λέων ὁ Ταρσέων τοῦ Λουκρίου. D. Ἀπελλοῦσ. ἐκκλῶν ἐκατὸν σπουργαίτης, καὶ μοῦ. ὡς τὸν ζυγὸν τῶ φορτίω· καὶ βακτρίου μο. οἱ τῷ τὸ Θεῷ.

Pag. 309. A. Κωνσταντίνου αὐτοκράτ. B. Ἐπὶ τὸν χῆς καὶ Αλεξανδρίας. Anaſt. Reg. &c. Λέγω ᾗ ἔργω. D. Ὁ δὲ λαὸς ᾗ Σχολαρίων. Hunc militum Conſtantino addictorum adverſus ſanctam 7. Synodum inſultum cum alii profequuntur, tum peritiſſimus laudatus Theodorus, ſui in eo Platonis operam, conſtantiamque deprædicans, qui nec inanibus hæreticorum minas timuerit, nec tunc σὰν ἀνοστρατῶ ᾗ ἐπιλεγιῶν τὸ ἐφεστωτικὸ τάγματος, *militaris ordinis inhibitionem, ac irruptionem formidaverit* ; *ſtrixe ὁμοίως φρὸ τὸν μέγαν ποιμ*, πατεδοὺν τὸ φρόβατ, ᾗ ἀνδρωμαν τὸν ᾗ ᾗ ἀνανεῖ ποιμὴν ἀμνοδοχὸν λογοσ· καὶ μικρὸν ὕστερ, σπάνει ἀπλύτου τὸ σ' ἐλαδάιες ἀζόμισμα, ᾗ ὡς ἐν μέσῳ λοιστὸν ἢ βασιλικοὺς ὑπεζῆσ, ἐπὶ αἰμοτος, ὡς ἐν πάσῃ, διεχδίκει μαρτυ. ᾗ ὁ ἡμέτερος καθηγητὴς τῇ ἀρχαιρὶ σωστόμεως, οὐχ ἧττ ἐπὶ τοῖς τυπολογικοῖς εἰδώλοις · μικρὸν γὰρ ὕστ σὺ ἐν τῷ Νικαίνου σωθῆς ἐν ἐνστάσι διρεθέσας, ἐπὶ τὸ ἐν μέσῳ τόνε γεγονέναι τὸν ἀσεβασσὸν κακὸν ᾗ σύτεμφανα : *quamde nempe is, in magnum templum impetu irruit, ſublatis adverſus Antiſtitem clamoribus, falſumque adverſus venerandas imagines laudans Conſtantini conventum. Paulo poſt etiam, cum ſolute veritatis cum, ac velut e medio leonum ſubmiſſe Augufta egreſſa eſt, ſine ſanguine, ut ſic loquar, Martyr effecta, præceptor noſter Antiſtitem ſecutus nihil temerario ejuſmodi auſu exterritus eſt. Quod enim Synodo itenum Nicæa celebratæ interfuerit, levius eſt quod præfracti illi, ac pertinaces militer amuti ceſſent*. Plura tom. 2. Aucł. adverſus Pighium, nimia ἀπιστοσύνῃ καὶ φροντεῖᾳ ipſis Synodi Actis, quæ hæc ſubnotente, crimen falſi dicentem. C. ἀνεσείσαν. Reg. &c.

Pag. 310. A. Καὶ ὁ κάρτ. Barb. & Peyr. κάρτ: deditque Anaſt. *ſupellex* : putem dici impe-

dimenta, & quod non raro τῶλλον, & ὁ ἀποκαλῶ appellatum est. πεμψάντες μοι. B. Τοὺς δὲ Ῥωμαίους. C. Ἀλλὰ τοῦ θεῖ ἀγίου. Reg. &c.

Pag. 321. A. Διὰ τῶν φοὶ τῶν τοῦ Κυρίλλου. ὧν ὧν φοίμενος. Reg. &c. μετὰ χοὶ Θεοδότου τοῦ ποτέ. *Cum Theodato quondam Rege majoris Longobardiæ:* Sic etiam Interpr. anno 33. Constantini, quo legitur venisse CP. nec video, ut hic, *filium Regis Longobardiæ* reddi post putaverit; eamque verba auctoris interpretationem admittere. B. Ἐκίνουν ὁ ἐβδόμος. C. Ἰκωσῶ. πάντ Reg. &c. D. Μὰ σοιμεῖν. τίνας. E. Βικτῶρ αὐτὸ τῷ λογαρίῳ. Reg. &c.

Pag. 322. B. Ἀναφωνῶν αὐτοὶ τῷ ῥωῖ. Forte τῷ γῶῖ, ſicque Anaſt. legerit, cum reddit, *Cum terræ proximi ceterentur.* D. Πρὸὶ τὰ πάσσα διὰ τοὺὶ Diſplicet ea vox, cum ſit velut hoſtes inſequi, ac comprehendere, quod a vero abhorret ita hic factum. Scriptum ergo fit, φοὶς τὸ πάσσα, legeritque Anaſt. dum reddit: *ad inflectendum eas.*

Pag. 323. A. Βεῦγων αὐτοὶ τῷ Πρωτοσπαθ. Idem enim eſt qui utrumque effet. B. Εἰσπῆχον, Προτοσπαθάριον ἔ ἐπισκόπιον αὐτοῖ. Bene Anaſt. *Intimum, ſon ſervary* : Sic crebro dilectus diſcipulus dicitur Patribus, ἐπισκῦαι, qui ſcilicet amoris privilegio ſuper Domini pectus in Cœna recubuerit. Nuſquam Græcis novæ voces deſunt, ac ambitioſi ritull. Ex his corrig. Cedr. textus, in quo vox πατρὸι, loco *patrois irrepſit*. Matris, non patris domeſticos ita Conſtantinus exagitavit. τῆ Ἐλένῃ. C. Εἰ τὸ σύναλγμένον τοῖ τῶν ἐπιτρ. ὁ Βλάγος ὁ Ῥ. Reg. &c. Ἀνδρόνικος τὸ κατὰ. ἐπέστειλε φοὶ τῶν. Reg. &c. μετὰ λόγω φοράκλε. *Data fide* certaque pactione accerſitum, velut nempe ſuſpectum ob Armeniacorum in eum propenſius ſtudium, cujus ergo etiam poſtmodum oculis orbatus eſt. E. Τὸ κάτρον Μαρκέλλων.

Pag. 324. A. Μάγιστρ τὸν Λαγγιωδ. Πρωτοσπαθάριον τὸν Χαμῶν. Barb. Peyr. *Stephanum Protoſpathariorum appellatum* : non enim duo viri ut edita repræſentant. τὰπάρας δὲ Reg. &c. B. Πιδὶς τοῖς μητροχῆς. ἐμεῖρα σαββάτο. Peyr. &c. C. Τοῦ σύσεα αὐτοῦ. Hic plane apta vox, σύσεα, quam p. 293. fuſſius. Non enim jam unus retinetur, qui authoritate ſuadeat ut ſuperius, fed duo Duces cum reliquis cohortibus, qui Armeniacorum turmas totas bello capiant, edomentque: etſi ſecus accidit; miſſoque ii Duces τὸ πίσσω ut ſe caperent, ὑσίαεσαν, *in poteſtatem acceperunt*. E. Εἰσῆγησεν. τὸ κάτρον αὐτοῖ. Civitas Armeniorum ex qua bi loco. vinctî in Urbem inducti, ac vultibus inſcriptis exilio relegati, ipſum Camachum ſit, quod ſtatim Arabibus prodtum ſcribitur, ab iis ipſis, qui gentiles ſuos Conſtantino prodiderant, nec ab eo expectatam rei mercedem acceperant.

Pag. 325. A. Τυφλοῖ ὁ αὐτὸ μητρὸι. Dorum iſtud in Irenem fic aliis præditcatam. Habuiſſe Conſtantinum conjugem Marinam caſtitatis ſuſpectam, exque ea ſuſpicione ortum in eam illius odium, Cedr. refert. Faviſſe Irenem Platoni, ac diſcipulis occaſione illius divortii, ac nuptiarum que ſecutæ funt dire vexatis. fatetur p. ſeq. ipſe Theophanes; qui ergo ipſa illorum fuit auctrix? Non me latet parere aulam non raro talia ſimulationis monſtra, agique in ea pleraque non alio ſcopo, quam ut plebi imponatur, eaque addicatur: malim tamen cum Theodoro Studita totam tragediam referre in Conſtantini ipſius regia poteſtate in adoleſcentia abutentis luxuriam; niſi etiam referam in Irenes imprudentem diligentiam, qua invitum juvenem, ſpreta Erythro Caroli Francorum Regis filia ei prædilecta, olimque deſponſata, ad eas nuptias coegerit; ne forte ipſo fatis in eas conſenciente Conſtantino, ac quantum neceſſe erat ut eſſent ratæ. Habent non raro non bonos exitus ἅθαες conjugia; ac vi probata, ipſa facilis Eccleſia indulget divortia. Verum præſtet ipſum Theodorum audire, qui præcipuus ex nepotibus, ac diſcipulis Platonis fuit, quos auctor ſeq. p. ejus rei cauſa cæſos, Theffalonicam relegatos tradit. Ab illo ergo auſpicatus, *Væ civitati, cujus Rex junior eſt*, ſic proſequitur. Κωνστῖνος ὁ Εἰρήνης ὑὸὶ κράτει, ὁ ἀ τίτλ μὲν ὀρτὸ τὸ μητρικὸ ἀξιοῖ ἐσθαι βασιλεύς. ἐξίσει δὲ σκιαμᾶτι ἐξ αὐτοκρατορικοῖ ἀναπλάσεως ἐξωτερικατέμενος. ἀρτι γὰρ ἀναβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῖ ὄγκου, ὁμοῦ μὲν ὁ μητρυιὸς αἰδοῖ ἡ φιλικὸς ἀφανίσας, ὁμοῦ δὲ ὅλῃ τῇ Θεοῦ τύχῃ ὑπερφρονήσας, ἐκβαλὼν ὃ τοιμῆσαι αὐτῷ σωφρόνιστον γναίκα, μαγῆλα ἔχ. ὁ Ἡμεῖς δ. ἀλλὰ τίνος ἕνεκα ἐ ἐνταῦθ. ὅτι τὸ Προῆφαι ἱμείρεται ὁ ἱστορία. ἐκδυσώπει γὰρ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦτο τὸ πάντ. πάντων γὰρ χαλεπώτατον τῇ παρουσίᾳ μᾶλλον αἰ ἐπιτὸ ὄντα σαφ τοῖς ἐπιτὸ ὄντα ἀναγκάζειν. Edit. Paris. pag. 662.

τὰ σ᾽μαίνομενα. ἐκακὰ τὸ ἐκακὰ. ἀπαναι ὡς ἀπαναὶ, μικτήρων, ἐξαίρομεν ἀκροτηριασμῶν. ἀλ᾽ ἐπὶ αὐτὸν ἐτρέπετο ἡ πολλαπλασίονος τῇ Καίσαρος, τὸ ἴσχυρ μέτρον ῥέοντ. ᾗ τὸ αἰῶνιον, ᾗ τὸ ἐκλήτευμα, ἐστὶν ὅτε μὲν χαῖρ Λβουκλὸν ὁ τῶν φυκτῶν ὑπασ. ἐς τοῦτ᾽ ἀπαναισχυντίας μοιβόντ᾽ ἀς, ᾗ τὸ ἐκλήτευμα ἀπαναὶ ἡ τίναι, ἐπιπλὸ ἡ ταῦτα ὑπὸ ξ ἀβέβαιος τοῦ πεῖσαι τὸ δίκαιον ἀντ᾽ ὧν μέτρων ἀ ἀντέτεινε βοντο, ἀ ἀπεκάλει. ἐ ἀ βασιλικὸς μοχθὶ εἰπέμπετο, αὐκὶ χαῖρε ἐχοντα τοῦ φοσσατικὸ φαίνεται. εἰβεῖται τὰ τότε γεγενημένα παρὰ ᾗ ἐκλήτου δύο ερατηγῶν, ὡς ἐ τὰ πολαμίου τῶν φιλίων ὁ ἀστὸν μᾶλλον τὸ Χριστ, ἔ μόνῳ τῷ δικ νόμῳ φρεττόμενον. ᾗδε πομπὶ τὸ μέσον, καὶ ὑποκαησάντων τῶν φοβίστε ἀπὸ ἐ πολιτῶν. εἰ μὲν ἐνεῖφ δικαι. ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ ἐκλήτου. ἔτεμεν ὑπὸ μὴ τὸ σῦ ἐλαυνόμενον, δίκαιομ βασιλικὸ ἀφορεῖ ἐκτὸ αὐτοῦ παντ᾽ χὰ τὸ ᾗδ Κύριον διὰ μιᾶς. ἐ ὑπὸ τοῦτ᾽ κεῖσ γι οἱ ᾗ συμεῖων φοβίσ᾽μενοι, ἔ ἀσάτως ἀποτολμᾶ ἐδὲ δὲ ἐξεδέα. καὶ Χριστὸς ἐκ τοῦδε δὲ ὁ ἐδὲ ὁ ἔσθ᾽ ὁ δικαιοσύνη τὸ γενόμενον. ᾗ μὲν βασιλεῖ ἐ τὸ φοβὸ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁ ἐκφυόντ. ᾗ δὲ τὸ ἀνάπλασμα οἰκτίζόμενος ἐτγῶν οἱ μενεκλεῖ. εἰ ὁ τὸ τὸ Χριστ ἐδὲ ὑπὸ τοῦ. ἐπισπάσεται ᾗ οἰκίαν ἐδιλοπτὲ. κατεκλασάνετ᾽αι μοιβόντος, τῶν ὑγιῶν δὲ ὑπὸ ᾗ φοβὸ τὸ ἀνάγκαν. ὁ δὲ ἐλαδὲ σαφῶς ὑπὸ ἀγαδὲ. ἀγαπᾶ ὑπὸ τοῦ Καίσαρ. τὸ Βεβαίως χοῆσ. ἐκ τοῦ ἀνεγκλήτ. ᾗ τῷ ἀνεγκλήτῳ ὑπὸ. ἐ ἀπὸ τοῦ Κυρίῳ Πρὸὶ μοιο πολὺ αὐτοκλυτοτ. ὁ δὲ, ἐτρεπλιντοτ. ὦ ὁ ἀνδρὸς κυρίε. ἐχ᾽ ὑπὸ τοῦ τῷ κράτ. ᾗ ἐ ὑπὸ μια τοῖς ἀπαναὶ, ἐκ᾽ χαπὸ δὲ τοῖς πιδιστέυσι, καὶ ταῦτα δοκεῖ ὁ᾽ αἰμοτοι ὁ Ἡμεῖς δὲ ὁμοιοῦμεν τοῦτ. ἐκ᾽ ἀδὲ ἔχετο σ᾽χέμε, τὸ ᾽ἀμαὶ ὁμοιοῦμεν ἀλλ᾽ ἐκ᾽ ἀπὸ τὸν λόγον ἔ κλεῖσεν. ἐπεὶ τὸ τὸ Κυρίῳ Πρέβιστοι. ἐκ᾽ ἐξεῖ ὁσι ἐχεπ᾽ τῶ᾽ χαπὸκε Φολέντιν τὸ ἀδελφὸ σι. ὑπὸ κε. ὑ ὁ τὸ αὐτὸ μαπὸ τὸ ὑφείμεν φοβὸ τὸν Ἡρὸὶ ὁ ὕμων. καὶ ἐτίγετ᾽αι μὲν τὸν χαφελὼ ὁ᾽αμοῖς, ὅτι μικὸ ὁ ἀδελπτὸ ὁ Καίσαρ μᾶλλον τελέσαι τὸν τῷ φοβὸ τὸν ἀδελπτὸν ἀς φοβεῖσθαι ὑπὸ ἀναβλήξετε. ὁμολογεῖται ὁ Χριστ μὲ ἐκ᾽ ἀπὸ ἀπὸ ἐδὲ ᾗ, κεδιήξετ᾽ ὁ᾽ αἰτίσαφ τοῖ ὁ᾽ ἀκκυρὸν τὸ ἀναιρεῖν ὁ ἐλαδὲ. *Conſtantinus Irenes fobolet, qui reſte quidem niteret fide, quam matris pietas obſignaret; cujus tamen vita præva effet, quam ſui juris, effœminiſque luxuria furioſe ageret. Adhuc enim juvenili ætate rerum ſummam adeptus, cum a matris ſervitute, tutelaque reſilient, tum divinas ſpernens leges, ejecta cacui legitimis nuptiis copulatus fuerat, Herodis in morem adulteratur. At quorſum inſtituta narratio? Eo nimirum, quod & præceptor noſter parem quodammodo Prætuſſori zelum oſtenderit. Cunctis enim propemodum in ſcelus cunctendinibus, ſolus ipſe, ut ſic loquar, cum filii ſuis, at diſcipulis inconcuſſus permanſit: cujus rei cauſa quæ, quantaque anni integri ſpatio delibata certamina? Auditionet aliæ alias excipiebant, aliæ aliis minæ verberum, deportationum, luctuque ac fidlinis membrorum. Cumque his nihil præſtaretur, rerum quæ Cæſaris fatagebant diligentia, ad modum alium tranſit. Ac quidem alii, ludebant fabulam, ut vulgo canunt; at Abſalonis manus erat, quæ illa negotiarentur. Scitis qui miſſi fint Monachi, ac quæ Epiſtolæ. Denique, quia hæc quoque inania fuerant, atque certis cenata tenuia, Patre nimirum quæ re erant opponente, ac reſcribente, regiæ formæ decreta retectio, quod jam ſæpium apparet locum non haberet. Heu tum geſta a duobus Duobus, qui velut in hoſtes quoſdam ad Chriſti innocentem Monachum, ſolaque dividing legis armatura inſtructum, miſſi ſunt. De medio fabulatus poſtor, oveſque gregis diſperſæ ſunt: alii virgis cæſi, alii deportati, fugati alii: quodque omnium miſerabilius, Imperatorum diplomate ſanctum erat, nec uſquam qui*

propter Dominum fugati erant tecto, ac laribus exciperentur. Paruerunt Monasterium Præfecti, rataque fuit qui hospitii jura præstare auderet. Interim dormiebat Christus, quibus novis rationibus, quæ gerecentur prudens: ac aliorum quidem emotorum in ipsum exploraret, an perseverarent; aliorum miscendæ immanitatem, ut ad pœnitudinem rediverent. Quid ergo Christi athleta? Sponte a suis abscindutur. Solus penitus relinquitur, animam ponens pro ovibus, juxta Evangelium, ut qui vereor esset bonus pastor. Brisarei manus ad Imperatorem traibitur. Stat coram, tametsi dictu audacius, haud secus ac Joannes Domini Præcursor: uno hoc discrimine, quod alter ipse ultro, alter pellentibus aliis in conspectum adhiberur. O viri forte pedus! Nihil Dominationem reveritus est, non cessit minis, non probabili expectatione emollitus est, cum præsertim multercula animo compar Herodiadi sanguinis illi necessitudine junctæ esset; sed quiete locutus, sed verbum veritatis inconfuse confessus est. Dixit Domini Præcursor, Non licet tibi habere uxorem Philippi fratris tui; dixit & ejus amabus parte ex. qui Herodi erat adsimilis. Ac minime quidem eapui peæfcinditur; nam neque Imp. animo sedebat, ut eum Martyrem faceret, qui voluntate tantemen defuderarat, uti ipsemet ante professus fuerat: Christi tamen vel invitus Confessorem vult, qui quadam cellula velut malefcium thesaurum veritati excarcere includit. Pluribus abstineo, ne prolixior videar, quibus ille carceris acerbitatem prosequitur, ipso sacrilego incestarum nuptiarum ministro carceri præfecto, in Monasterio vicino Palatio; quibus inportune tentatam Plutonis constantiam, donec mœcho Imperatore ad ordinem redacto, rebusque amoto, eum Irene iterum Augusta velut martyrii clarum gloria carcere educit, ac ejus discipulorum relaxat exilia: Quin ipse, ait, ἐμοῦ χεῖρα ἔβλυσε τὸν ἐλθεῖν πρὸς ἐμὲ καὶ ἀσπάσασθαι, καὶ ἐπὶ τοῦτοις ἐκακολογήσασα· ἐ γὰ γνωσω, ἐκβολῆ τὰ ἐγκεκλεισμένα· ἐ γὰ φοβοῦ τὰς ἀβροκόμας, ἐ γὰ ὅτι μελιτα φάσγανα ἐδὲ μαχαίρας· Præsul Tarasius virum veneratione habuit, ob ea excusans quæ gesta fuerant, atque ad unionem provocans; quæ contigit amato eo quo jubentes evolluntur, & studio cavendi difficultà, a quo vir beatus maxime abhorrebat. Β. Μετ' ὀλίγα καίρια αὐτῶν· Cum uno illocum manipulo congressus. ὡς τὸ Θεολογὸ· In Joannis Theologi sacra ade: hac phrasi decepti quidam habere se putant ex Concilii Ephesini Actis, versiculum aliquando fuisse S. Mariam in ea urbe, quod a vero, ac decoro alienum existit. C. Εγένετο δὲ ἐ ἐν. D. Μυδὲν ἀνύσαντες. Reg. &c.

Pag. 316. A. Τῷ τὰ κατηχηθέντ. ὡς ὑτερωπίζοντα. Reg. &c. E. Διενθυμήμασι αὐτῶν· Peyr.

Pag. 317. A. Εἰς τὰ χειλόθεν, τὴν ἀκρίβειν σοφὶ κατείληφον. Anast. Peyr. Sabbato mane venerunt ibid. Δυσὶν ἐ ἀνώτερα φόβ τὸ ἀποδανὼν αὐτὸν Anast. Cedr. Peyt. Gravitter excecant, ac immediceabiliter; ita ut bunc mori subsequens confestim extingueret. Ita bene Anast. is enim reipsa fignificatus excecantium animus, etsi ea læsione minime extinctus Constantinus, quem Cedr. superstitem tradit tum, cum Nicephorus secundum illud Imperium marti abrogavit B. Ἀποκατέστησεν αὐτὸν. Reg. &c. D. Ἀναφέρων τῷ κτίσει βιωτικὰ εὐκαίρως ἐκπτὸς ἔχοντα· Reg. &c. Adhuc ἐντεῦθεν, lique duo in aula primarii. Intimi ac familiarissimi.

Pag. 318. A. ὑπῆρκε ἢ τῷ τόλμη αὐτῶν, ὑπὲ ἐμ.λο καὶ αὐτὸ. Peyr. &c. Quæ cursorum turmæ cum & impedimenta eis abfuisse, reversæ sunt & ipse: ut triplex Arabum victoria sub unum describatur: nihil ad rem quod redditum est. B. Τινὲ τιμήσει Πατρικίκιον χρυσμένον· Peyr. & Cedr. Tenentibus eam stipendium mox quatuor Patricii; ut quasi illis nitereatur, non ut ipsi currum regerent. ἐνίστανον γὰρ. C. Ἀντέστησε δικαίῳ· τῇ φορβειάσῃ Πατρικίῳ· C. Reg. &c.

Edit. Paris. pag. 663.

Pag. 319. C. Ὅτ καὶ φορβειάσατο· καὶ τὸ ἑξῆς κακ. Reg. &c. C. Ὁ παλαιὸς βοδὲς. De quo sæpe facta mentio. D. συμφωνῶσιν δὲ αὐτῷ· Τῷ ἐπόρκων καὶ ὁσίων· Τροφίμῳ. Πατρ. ὁ τὲ· καὶ Θεόκτιτος Πατρ. Reg. &c.

Pag. 320. A. Ψεῦδὲ ἀπατήσαντες. Τῇ τὲ ἢ Πατρικίκιον. B. Ἄνωθ τὸ πλοῦτ· Reg. &c. Ibid. Μαρτυρήσουσιν τοῖ ἐξόκτησεν ὑπὸ σωμάτων· Nec illud Regii placet, nec quod Barb. & Peyr habent σωβάτω, legitque Anast. cum reddit, subulcum. Nihil enim cohæret, inepteque illud scommatis hic in Nicephorum jactetur. Lego ergo cum Cedr. ὑπὸ κτιδὸς ἐκδικᾶσθαι, Τῷ; elique optima antithesis. Eam quæ Magnæ existitset, ac certamina defudassset, ejici ab homine impio; nempe Nicephoro hæretico, ipsi ei conjunctissimis ad eum deficientibus. C. Τὰς ἐκεῖσε ὑμέρας. Sic legit Anast. legendumque fuadent sequentia, quibus ipsa diei illius tristis facies, ac importunum frigus defcribitur. Reg. Frigori. ἐπιτεκτρόπλοις plenæ Autumno aceri conjunctio. D. Καὶ ὡς ἐν τοῦτοις αἰσχρὰ, καταφωνῶν μὲν τὰς φρονίδοσκοπὰ μὲν αὐτὸν, ἐπιβουλεύοντα δὲ αὐτῷ· Ita Barb. Peyr. Anast. sana texu. Εο qui je prodexerant dicit devovens, & ipsos illi insidiari erant, haud secus ac Judas Domino post Cœnam. τὰ ὑποδήματα. Ε. Κατέχει μὰ ἐχων· ἐπὶ σὲ γὰρ αὐτὸ δυνὸ· Peyr. &c. Damnabit avaritiæ vitium, cum ipse illud celare non posset: gravitter eum colaborabit. ὅτε γνώσει δὲ· τῷ φονικατι. ἐ ἐπιστῆλο, τῷ Reg. &c.

Pag. 321. A. Εἰς τὰ δρόνε τῶν. Reg. Κληρονόμεύσας, τὰ· τὸν ἢ ἔθνον. Reg. κλωδὲ, ἐμ τῆ. Peyr. &c. B. Πολὺ δύσωτος τεμνηρυμένῳ· Reg. Nihil clarius, nihilque reddium obscurius. Quæ juramentis tuis fidem habent; qua tibi parcentes, pluresque mihi bene consultum volentes contempsi, jam tum Dei eos meos committens. Æquior longe Nicephoro auctor Vitæ S. Nicephori, quam cum aliis Patriarcharum Vitis eorum temporum historiam magna ex parte continentibus tum altero, literaque illius parte me productarum spero. ὁμοσωσῶν σοι ἐκ βασιλεὶ· αὐτῶμε δὲ Reg. &c. Τῇ Ἐλλήσποντ. τὸ πέσμ δίων· Τῇ τὸν βασιλ. C. Η αὐτὸ μοδίωμ. κεκλὸν τῇ ἀμ. Reg. &c. D. Ἀτιμάσας τὲ ἐ. τὸ κρατῆσαι αὐτῶ· ἐν λόσθῳ τῷ τόγ. Ced· ἐν Μετανάλω; quæ Lesbi insulæ urbs est libera. ex qua Jidta Mitylene ipsa insula, ut Ort. unde & statim idem defunctam ait, ἐν τῇ αὐτῇ λόσθῳ.

Pag. 322. B. Τὸ ἀπολυθὲν ἐπὶ τούτῳ, ἀτακτῶν. In hunc finem missum, caput abrasit. Sic bene Anast. intellexit, non ut in ipsa navigio detonsus sit, quod & sequentibus adverfatur, quibus peræatis omnibus quæ sunt monasticæ inaugurationis, navigium ingressus dicitur. ὑπολυθὲν ἐν αὐτῷ. Peyr. Bar, &c. ibid. Τινὲ; δὲ καὶ τὰς. D. Τῷ τὸ ἔθος. Reg. &c. E. Τὰς πέσσον κομᾶν· Reg. &c. τὸ μοναχ. ἀναβίτον τὸ βασιλικὸ κατῶνε· ἔφυλον κλαδοφορίαν. Septem dierum spatio non prodierit ex regio thalamo. γυναικῶν.

Pag. 333. A. Τῶν φελῶν ἔ ἀμβλυχίτων: Emend. ex Anast. ἀμυδρικτώτων. Quod est confluetum prorsus hominibus, ac fatis nominis Christianis. ἀνεβλεπε. B. Ἀντιδόκοτος. Reg. &c. C. Πλείτων ἢ, ᾗ Θεῖσμος ἠγάμενος τῶν μονῶ ἢ Στυδίε. Ita bene Cedr. non ut modo Codd. ipseque Anast. ἠγάμενε, quasi uterque illius Monasterii Præfectum ageret, non ipsa illius Theodorus, de quo eram postmodum subditur quod præfideret Monachis 900. in eo Monasterio; Platone tum vitam degente solitariam in Incluforio, eidemque nepoti suo Theodoro subjito, uti ipse pluribus in Vita illius; in qua & loci hujus tragœdiam totam profequitur; aliunque ac præcipuum difficili cautam affert, quam narrer Theophanes, ac pro qua excufat, Nicephori scilicet promotionem ex Laicis; quam citi moleste habebant viri sanctissimi velut non omnino ex canonum ratione factum, haud tamen rem ejusmodi exsitimabant ut paciz studio dissimulanda non esset, uti jam in Tarasio & ipso ex laicis promoto dissimulaverant; quo etiam amice sub ipsum Sacerdotii initium, tumque sublato scandalo, ac amoto Josepho Catharorum Præpositio in-

ceſtarum nuptiarum miniſtro, uſi fuerant. Offendit quidem Platonis Nicephori electione, ſed quod per litteras ſuffragium rogacus ab Imperatore, libere eum præſulem edixerit, quem tanto muneri apciorem putaverat; quodque ut ille præficeretur ita adnixus ſit, ut etiam Imperatoris ſecretum cuidam ex proceribus ſanguinis affinitate ciem conjuncto, communicaverit: quo feliciter ſua ille auctoritate erga Imperatorem obtineret, ut in eum Imperator vota ſua conſerret, quem ſi illi poſſime ex omnibus nominaſſet. Secuta hæc Joſephi Catharorum Præpoſiti jam Tarſiio abdicati, reſtitutio: utque non aliter Taraſii admiſſa communio Platoni, ac diſcipulis, quam Joſephum ille ſacris arceret; ſic & ab iiſdem etiam Nicephori ſpreta, poſtquam ipſe ut Imperatoris gratiam iniret ad priſtina eum munia inſtaurave-rat. Totam ergo in ambos Duces; ac diſcipulos vere dignam luctus tragœdiam executus Theodorus ſic cauſam explicat: καὶ σαῦτα ὑπὲρ τίνος. τάλιν γὰρ ἀπολωλότος ἐκκλησίᾳ τὸ δόγμα παρανόμως. ἵν' ὁ σφετερισας τὰς παρῳκίας τοῦτο τὸ ἀνηγόλιον ☧ ἀντιδίκου τοῦ Προδρόμου, οἱ οἰκουμένου σωτῆρος τῆς ἐκκλησίας πατέρες, ἀδωνιῶσι τῷ ἱερεμίᾳ· καὶ οἱ τῶτον μὲ φροδίωνες ἀλγγελικοὶς, ἐκνομοι καὶ ἀθετοῦμενοι Θεῦ νομίζοντο· ὦ νόμοι Θεῦ κατεπονέμενοι· ὦ διδάσκαλοι, Χριστοῦ φοσηγοῦσι ἴχνεσιν, ☧ Χριστὸν πέμον κατεσκάπτουσι ζῶντα· τι δῆτα μέμεται βοηθεῖν δεῖ, καὶ ἀπαίσιοτα σωῖ τῷ ὁμοδόξῳ σα σιμῶνι· ὡς ὰν δὲ ὅτε φῶς ἀντιτίτε νόμοι Θεῦ παρατόσοη, ἃς οὐδὲ βασιλεῖ ἀνόσιον τυγχάνειν· μὲ ὅτι γε καὶ φοσπρόσοις αὐτοῖ οἱ σὺ παφοινεῖς, ἀτάκτε. Hæc tercio cujus gratia? iterum enim præ ſtupore fabulam ab eo repetere cœpi. Nempe, ut ii, qui nuptiales corollas præter Evangelii jura, ac contrario Præcurſori mo-limine, adulteris impoſuerat, velut qui prudenter e re Eccleſiæ egiſſet, innoxius ſacrorum miniſter ſanciretur; ille, qui ex Evangelii rationibus non administrerent, iniqui ac alieni a Deo habeantur. O ſpretas Dei leges! O ſevum Chriſtiano nomine perſecutorem, Chriſtique leges fervore animi concultantem! Quid ita dementia furis, homo genui corde, ac immanisſime, una cum tibi morum æmulo tuo cathulo? Nobis adverſus invictas Dei leges inſtructis acie ſtare, ſi quas nullus Imperator vincere poſſit; quinnimo quiſquis in eas offendit, quod tu palam inſtis, perlit. C. Επερφάτουσιν Λαμὲν ὁ ☧ῆ. σὰ τι γεγένηα τῶν παλαιτωφίων. Offendens quanta vis calamitatis exſtat, multaque ſolertia uſus: velut eſſet, πολλὰ ἓν ἐνοσίοις, quæ vox auctori eſt, ſi ſpectemus uti, ſolertia decipere. Sic certe Cedr. καὶ δὴ ἐκπλήττει Idem, τὰ γενόμενα παλαιτωφίοις in illa vi fuadæ enituiſſe intelligit, qua Nicephorus Aaronis animum ad pacem inflexit, deſperata alioqui ſalute: non quaſi ipſe ita animos ex calamitate haueriit, ut ſe illo trophæa erectuum ſperaverit, uti interpres non bene intellexit. Quid ſi τρόπαια intelligas, uti expoſitum eſt Imp. ſecundi Juſt. Rinotmeti anno 3. cum is ſinga lapſus Anchialo, dicitur poſuiſſe ſuper muros, τρόπαια, arma bellica, quo ſic Bulgaris fucum faceret, nec illi ejus fugam adverterent; ut hic quoque dicatur Nicephorus feciſſe multa τρόπαια, id eſt copioſo armorum apparatu exercitum inſtruxiſſe, ne omnino Arabum Dux ex militum paucitate ſperneret, ſed majores illius copias exiſtimans in pacem conſentiret. Hoc alio ſtraugeguate uſi alii eiidem populere. Pag. 324. A. Λεῖπε ὑφιλῶν γοητεῖαι. Reg. &c. ἡ τοῖα τοιέσματα κεφαλαιῶν. Habet perinde Reg. quicquid male exſcriptum: Bene Anaſt. *Tria numiſmata in ceeſum capitis Imperatoris; & tria in cenſum capitis ejus filii*: quo Aaron cenſu ſic delectatus eſt, præzutilique auri multis talentis, velut ſic addicto Arabibus Romano Imperio. Nihil e re quod reddium eſt. τὰ παρωκηθέντα κέρδε μὴ κτιδῶσι: Apud Cedr. παρωκηθέντα ὑπ' ἀυτᾶ: *urbes quas ille ceppiſſet non reparandas*: Etiam Peyr. φοκηφθέντα: *urbes prius utrinque captas*, at non improbanda Regii lectio: *urbes deſolatas*; vel quibus ille ex pacis condicto Romanis ceſſerat. C. Τοσβαλὼν, ἀφ' τὸν Φιλαλήθεα. Ὁ Πακτίου παρκίμενίλιν. Cedr. Reg. &c. τὸν διώκοντα. Quod ſequitur ex Cedr. emend. καὶ τὸν λαὸν παρ' ἐλπίδα τῶν κακῶν ἐκφυγόντ. *Et ut populus præter ſpem eladem effugeret*. Etiam Barb. κάκωσιν. E. Οὐ τὰ αὐτὰ.

Pag. 325. A. Ἐν τῷ κοιμᾷ διὰ ἀγχοτέα. Reg. &c. *Proceres in ſeculari vita merentes*. C. Κατωμυδέντες ἀρχαὶ. Reg. &c. *In varios ſciſſi principatus*. καὶ σαυτάκαις ἀτοπίαις. καὶ αἱ γῆ τῶν. D. Η κατ' ἀλλᾶλων. Reg. &c. E. Κέκμαι ὁ ☧ῆ.

Pag. 326. A. Ταῦ δὲ σαφεσθέντα. σαῖς ἐχβοῆ φοσαγωγὰν. Cedr. ὧ ἡ Εὐδημίας. τῶ τὰ σπέκτ ἐφτὰς ἐφτασθαι. ἃ δὲ παφολυθόντων. B. Τοῦβαλὼν. Reg. *Adverſantes milites veritum auctorem eſſe, Ducum ac Procerum opera ſuadendum turbis, ut Imperatori pro ædiſicio ſupplicent*. Sic homo aſtutus ad trahendos in invidiam milites, aut duris laboribus mancipandos, ex quo fecuta eorum feditio. C. Κατελπίζων ὑπαιθρο Reg. &c. D. Μετὰ τὰι δόξας ὑπερξηλάσεως. *Poſt impias animadverſiones*, ut bene Anaſt. & Svid. contra nimirum fidem juramenti; de pœna enim ſuperiori anno militibus tumultuantibus irrogata ſermo, ad alios etiam iſto producta. ενόσις. Etiam Cedr. Reg. &c. qua voce etiam ſuperius uſus auctor. *Bona immobilia, poſſeſſiones venundari*. ποιῶν δὲ κίνησις: Plane, κένσις: *ex marore animi*: ſic in Andrea Cret. orat. in Lazarum mihi alter Cod. impoſtor, altero bene emendante.

Pag. 327. A. Κάκωσιν προσπτῶσι. Reg. &c. E. ἀντιχρῶσι θεοι. διαζ. Reg. &c. ἔσπνα ☧ῆ. *Deſuevit tui*.

Pag. 328. A. Ἐπαίρων ἐβρε. Reg. αἰρῶν: quæ & lectio ferri poſſit. C. ὑδιόμενος. B. Τὰι γῆ Χριστιανῶν ἐπιτολὰι· ἐπιβλὰι ἀθρυι ὑπ' ἀμφοσιολὰι. τοκισμοὶ ὑπ πλόσιοι. Reg. Cedr. &c. *Artes ſuas in Chriſtianos intendit*; *Deo inviſas inſpectiones in emptionibus*; *proſcriptiones & damna nobilibus illata*, *fœnera nativus impoſita*. D. Ἐπὶ τὰ ἀνάκτορα. E. Ἐπὶ ὃ ὅτων. πολλοὶ ποιοῦ ὑποδεικτῶ. Reg. &c.

Pag. 329. A. κατεγνωκοτι αὐθυπατικὸν ὑπ τοῖς ὑπατ σκοτίνοις. Non male Xyl. *Pro ſua auctoritate in domibus Epiſcopalibus, & Monaſteriis divertere*, &c. Velut fere modo his jus metanii Principum beneficentia tribuitur, eſti non conceſſo eo abutantur. Nihil e re, *herili jure Epiſcopis Epiſcopatibus abdudit*: ita Monaſteria militibus adſcribebat Conſtantinus Cabalinus, non etiam Nicephorus Epiſcopia. κατεχρῶτο τοῖ ἀυτοῖ. Cedr. Peyr. B. Λογισμὸ σοβὲ ἐ ἐμφεν· *Sed non omnia providentium*; quod & ſequentia declarant, quibus Imperii robur omne in verſutia Imperantis ponit, uti nunc quos Machiavelli ſchola impie Politicos prodicit, C. Οὐδ' αὖτως ἀλλχρα. Reg. &c. ἀκπὸ ἐφῆ σαιδοτρφίαν. Bene Anaſt. *Oſſo annorum puerperiorum redhibitione*; nec tam bona non bonis Xyl. commutanda. *Les arrerages de huict ans du paſſé*'. Flodoart. hiſt. Rhem. l. b. c. 20. *Neque cenſum, neque redhibitionem inde percipiant*. D. Εἰ ὁ Θεὸς σκληρυνεν ἐπκαίρως σῶ παῦδος τὰ, ὡς σοῦ Φαραὼ, σὺ τοῦτο Νινευῖ ἐ, Φαλέκτα, μὴ ἐκδέξῃ, πολὺ ☧ῆ. Reg. Peyr. Cedr. &c. *Cum Deus cor meum obdurans obduraverit, uti Pharaonis, quid boni meis ſubditis fuerit? Noli Theodoſe alia expediare a Nicephoro, quam quæ cernis*. Quam bona male expreſſa! ἀλλ', ἀνοὶ τῷ ζῶν ἐ ἀφορμῶμεν ἀλκαια. Reg. &c. *Hoc*, *Deo ipſe*, *ipſe ego qui ſcribo vivus vote accepi a Theodoſio*.

Pag. 330. A. Ἀπάτωσι τὸν. Cedr. B. Εἶπεν, μόνι. C. Poſt. αὐτᾶι ſuppl. ex Cedr. ἓ τοῖς σοῖ αὐτῷ ἀρχοντες: ὃ οὐ ἐν τοῖ Λατιν ὁ. *Miſeriabili cædi cum*, *& qui tecum cum ipſo & proceres præſtaverunt*. De hac tanta Romanorum cæde S. Theodorus: τὸν ἐνὶ τοῦ μετωμβλίπτε τῷ ἀνοσίᾳ, ὁ κρατικὸ χῆρ τῷ Θεῷ οἱ Σκύθες ἐλπιτόσαν, ἐνῶπι πικρικὶ ὀλεθρ· διὰ τῶμα φοβερῶν καὶ κλαυμ φρικτὸν τοῖς μετενσαμένοις γενεὰς κομμένων ἀτηρίτων ἡ αὐτὸ σφοῦτον ἀνιχνεύειν ἐγκατακλ. Λεῖπε. *Etsi dementia valde elatum*, *potentiſſima Dei manus ad Scytharum loca extermitanus*, *eum omni illic exercitu delevit*: *tre-*

Edit. Pariſ. pag. 663.

mendam, ac quæ horrorem injiciat imperscrutabilium sapientissimæ providentiæ judiciorum, narrationem, posteris relinquens. Τοσαῦτα.

D. Πάντοθι ἡθμὸν.

Pag. 331. A. Τῶν πεφωραμένων. Reg. &c. πεσόντα ὑπέτρωσαν. Etiam Anast. *Lapidibus obruerunt.* At malim a πετρόω: *cadentem vulneravérunt*: five, cum cecidisset vulnus inflixerunt: five id casu, five de industria. Petrarunt cumulus incredibilis inter eas angustias, quo a fuis obrutus sit.

B. Καιρίου. χρὴ τὸ ἰδίω παῖδὶ Declamavit adversus patrem suum. Sic & Anast. nempe totam acceptæ cladis in eum conferens invidiam.

C. Πεσσόμενος.

D. Ὡς ἐπιβαλόντα αὐτῷ τὰς Θεοφανῦς λύσεις ἐπιβολάς. Legit Anastasius quod & ipsum congruit, *vinci dolosis: Odorat socerum Procopium velut quæ ei insidias molita esset, Theophanone Augusta illi insidiante*; vel, *id ei suggerente*: nempe marito finistram eam de sorore opinionem; non ut Procopia Theophanonis consilius Stauratio fratri insidias molita sit, ut eli redditum, quo nomine is eam majori quam fororem odio habebat, nedum in iliam rerum summam transferre minime cogitaret. τὰς μεκαφόρας Εἰρήνης. Reg. &c. Ἀλλὰ μὴ Μιχαὴλ Καισσιανὸν ὄνδον. Reg. Anast. *In mutuum inter se amicitiam, & cum Michaele Curopalata adduci sunt.* προσπελασάμενοι Στεφάνῳ. Barb. Peyr.

E. Καὶ τὰ τότε αἰσχολεῖ. Reg. &c.

Pag. 332. D. Τὰς ἐκ τῆς Νικαίας. Reg. &c.

Pag. 333. A. Ηγούμενοι σφῶν Στεφάνῳ. Ipse Theodorus de suo Platone: τὸν δὲ σωθῆναι μονῇ σφῶν πλησίον ἀνεσπάσθαι. ἐπὶ τῷ οἰκείῳ σεμνεῖσθαι τιθέντα ἀποκαλύπτειν, ὁμολογεῖσθαι ὑπὸ ἀπειθοῦντος. *Hunc nobilissimi divina manus eorum favore, qui tum pie rerum potiebantur, in suum rerum restitutum gregem, suum Confessorem fuisse.* Reliqua quæ huc spectant, ac auctori notatam unionem, sic prosequitur. Ἡσθὲν ἐκ μὲν τὸ σκεύασμα, δὶ ὃ καὶ ἡ φρὴ τὸν ἱερομάρτυρα. ἐξυσώσασα ἡ κρατοῦσα. ἀπολυμένου ὁ ἀγιάσματος Πατριάρχης, ταῦτα τῆς γηγενείας ἐς τοιαῦτα εἶναι τὸ βασιλεύοντα. Φαιδρότερα ἡ εὐμένεια, ἢ ὁ φρὴ αὐτὸν ἐφοιτῶσιν. ὅτι μοῦ φίλοι Θεῷ ἅπαντες, ἀεὶ τὸ ἅ ἐφιλεῖ καὶ ἀμοιβαῖς κολοῖ, ἐνεὶ ἡ ἀμένια ὁ ἥβητὴν πίτυν, οὐδὲ ἐντολὰς Θεὸ παραβαίνει· οὐδ' ὁ μὴν πλοῦτος ἀδύνατος, οὐ τὸ παράκλησιν δέδωκεν, ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς τὸ βῆξ μέσον χαίρει ἐλεαστικαῖς, οἱ ἀμέτρητα ταῖς πόλαις ἐσὶ· ὃ δὲ ἀνόρθωσε πανήγυρι συμβεβηκότι, ἢ σφισὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου· μᾶλλον δὲ, οἱ ὃ τούτου ἐκκλησίᾳ ἐξετάσεως ἐν τῷ μέλοντι αἰῶνι τῷ αἰδεσίμῳ κεκτῆσθαμένων. *E medio fublatum scandalum, ex quo ortum cum Antistite dissidium. Augusti pacem inire vogaverunt: exsuscitat sanctissimus Patriarcha, omnia quæ contigerant ex Imperatoris fuisse injuria. Tunc facta concordia, sumuque ad cum defunctî officia* (*Edit. Paris. pag. 665.*) *liquidem Deo nihil æque ac pacis & concordiæ bonum placet; modo tamen concordia non sit fidei dissensio, nec mandati transgressio, ut neque regulæ Patribus positæ violatio, uti libhac ostensa est) quod nempe nobis attinet, valere jussi quæ intermedia sunt, atque iis quæ olim sub divinis Patribus acciderunt, similique ratione per indulgentiam tantisper neglecta sunt, eadhuc affinia; quinimmo velut exquisiti boni examine in futuro ævo incorrupta Judici reservata:* fcilicet de promotione ex laicis, cujus toleratæ extant multa exempla. B. Τῶν Νικαφόρα ἐξηγησάντων. *Nicephori fusionibus.* Ignatius in vita S. Nicephori scriptis exagitasse tradit per illius tranquilli otium, ac Imperatoris auctoritate compescuisse: nonnam vero capitis curasse in eos decerni non dicit; aut ejus rei meminit. Severior in eos disciplina hand fatis e Republ. postea cessit.

C. Κωτὰ ἀσυβῆν διήκτων.

D. Τῷ δὶ ἰδ. τοῦ Μαΐου.

Ad Theoph. Notæ.

E. Τῶν Δαβίτων τοιαφίων. Reg. *Cum obsidione Debeltum cepisset*: Leg. φροφυλάττων.

Pag. 334. B. Καὶ τὰ τῶν Σπηρμιῶν. οἱ τὰς διαφόρους αἱρέσεις. *Multorumque pravas opiniones* (nempe condemnans Dei ultio) *qui adversus Deo hæreses late serpentes Paulicianorum, &c. nefas facientes, contra divinas, ac venerandas Imagines, ac Monasticum habitum linguas movebant.* Hic planus sensus quem Græca habent, ac Anast. reddituς. *si bi recte. Reglæ autem Urbis cives ad fidem orthodoxam, quæ post Synodum Oecumenicam obtinuerat evertendam se accingebant, violentes in eos fine Deo transferre rerum summam: eaque cæci animo, impii Constantini filios*, &c. Nempe olim Constantino devoti cives, uti visum in Irene & Tarasio.

E. Τῶν δὶ λαῶν συλλογικοῖ. Reg. Peyrec. & *Plebi conventu ad Magnaurum habito collocutus*, &c.

Pag. 335. A. Διφυΐας κατασφάξας Reg. &c. B. Κατ' ἐμὸν χαμαί. Peyr. &c. ibid. Ante καὶ ἐσχυρίζοντο liquet esse lacunam; neque enim mercatoribus, qui sub figillis, ac fide publica advectas mercès repræsentant, congruit, *ut illæ in publicas rationes inferantur*, quod est fisco addici. Suppl. ergo ex Anast. *Si qui vero sine fignaculis inventi fuissent, diripterentur, & in publicas rationes inferentur*: quæ fere pœna multantur, qui furtive merces invehunt. ὑγιαίνει δὲ ἐκκλησίαν. *Sed & conceptum decretum missit.* Quam sic severe notat sententiam Theophanes, ut non essent reddendi profugi, essetque iliorum causa bellum fusciplendum, etiam deinceps CP. probata fuit, spreta illa Theophanis contraria, quam etiam Anonymus Continuator brevi producendus multis tuetur, ac laudat. Potuisset forsan auctor mitior esse in præclarissimum fidei pugilem, totiusque religionis columen Theodorum Studitam.

C. Τοῦ πυρὸς λόγων.

D. Ἀποστολὴ δὶ Anastasius, Reg. &c. *Ea re trifiatus*, in angustias conjectus, animique sede dejectus.

E. Τῶν Στυδίτ.

Pag. 336. A. Ἀλλ' ἐμὶ ὁ πυρὶ. Reg. &c. χρὴ τῶν λυχνέλαιον.

B. Ὡς ἐξ εἰς ἀπορίαν αὐθρὶ. ἐλαπὶ φάσι. Reg. &c.

C. Τὰ' αὐτοῦ ἀρχῆς.

E. Περὶ δὶ τῶν σφῆ φερομένων διώκουσι.

Pag. 337. A. Ἀργυρῷ πεπλεῖν. μετὰ δὶ τῶν ἄλλων.

B. Τῶν Ἀκακίου. Reg. &c.

C. Λέοντ ὁ Πατρίκιος καὶ σρατηγὸς σφῆ Κωνσταντῖν. τοῦτος πολιμάρχου.

Pag. 338. C. Λέοντι οἱ ἀνεψιὸς ἡ ἀνδρωσάτην. Ex his conjecturæ scripsisse hæc Theophanem sub ipso rei eventu, cum necdum Leo hæresim prodidisset; ut ejus delicens impietatis, ac sævitiæ tædio Chronographiam hic suam abruperit. Ejus proditionæ victoriam Bulgaris cessisse habent Cedr. Regiusque Leonis Vitæ auctor, atque ea sibi arte Imperium vendicasse: quam etiam opinionem refert Theophanis Vaticanus Continuator, ut jam a superioribus quibuldam scripto confignatam, recitata tamen fatim alia, quæ ibis Theophanis valde consonat, ut non Leo, ejusque Orientales, sed Prætoriani aliæque turmæ ita suam ignavia arripuerint, remque prodiderint. καὶ δ' οἱ καὶ τοῖς διωκίμοις μᾶλλον τῷ Λέοντι δόδοιεν ὑβρισθέντα, ἢ κρατεῖσθαι ἀγανακτῶσι· σφῆ ἐπιτελοῦσι δολοφονικωτέροις, καὶ ὃ ἀλλότε τοῦδε ἀνδρὸς τυραννήσαντος. ἀλλ' οὐ τοῦ χρὴ ὃ Λέοντα μέγιν. *Sunt quæ laudem servati exercitus Leoni tribuant, ac fortiter dimicasse scribant*: cum Im-

peratoriæ cohortes sponte fugissent, ac suum statimnem prædidissent; non sic vero Leonis turmæ. Sic revera se rem habuisse sequentia indicant. Quomodo enim alias Michael Leonem præsidio relicturus erat universæ ditioni Romanæ adversus Bulgaros, quorum conspectum integro exercitu ne tulisset quidem? Quomodo autem sic Michaelem ignaviæ notare, seque unum Reip. labanti restituendæ fore coërcitibus persuasisset, qui insignis ipse ignaviæ specimen nuper exhibuisset? Leoni ergo facta fit strues, ut ita infamaretur, odio fortunæ perfectionis Illius quam excitavit in Orthodoxos. Auctor Vitæ Nicolai Studitæ gravis utique scriptor, ac gestis suppar, nihil Leonis illius ignaviæ meminit, sed numeribus sibi devinxisse militum animos, ut ita Imperator crearetur, cum & alia accederent, ac frenul Dacis partes non raro implevisset. D. Εἰς αὐτο σωμ. πολυτιμ. ἀνδιήθησε.

Pag. 339. A. Φραγδάδιν τὸ χῆτ, *rostris qui ripæ ejus erat.* C. Τὸν τῷ τρηχεῖ ὄρυγμ. Reg. &c. *Eorum ineptitudine qui præclare huic facinori minsitabant.*

Quod ex Regio Codice expressus esset totus Theoph. textus, exscribentibus fidem satis esse ratus, ut ad illum edita recenserem nihil opus esse putaveram; donec currente prælo, ac Notarium parte jam mihi editæ eumdem illum nactus Codicem, multa adverti se exscribentis vel fefellisse oculos, vel fugisse industriam. A. 135. itaque pag. illo usus facile optimo, ejusque ope multis restitutis, nolui committere, ut & antecedentium ex eo emendatio deesset. Pauca igitur hæc subnotavi; iis omissis quæ ex aliis emendaveram, quibus idem fere consentiat.

PAg. 2. Τόδε τὸ χρυσοῦρ. Ἀκριβῶς σωμερισ-ἐμίσητο. Πάλιν χρύσ. τῆ ἀρχαίων τὰς φράξεις. Ἡμὶν τοῦ αἱμαθίου.

Pag. 3. B. Κωνσὼρ ἀνέδυξε. D. Τῷ Ρωμαίων.

Pag. 4. B. Καὶ ἐπτὼμενοι ἀῤῥῶ.

Pag. 5. A. Τὸ ἐλικωσώτε. ὅτ' ὀχλήσαντος φεύρωντος, μετὰ τὸ ἰδίω B. Τοῦ σ' ἅβ.

Pag. 6. B. Ἐπνεύσαν τὸ Ρώμ. Ἐπεσῶν μεμόν. C. Φωνὰς Μαξιμιανῷ τῷ Ἐρκυλίῳ. ὁ δὲ Κωνσάντιος.

Pag. 7. B. Καὶ τὸν Χρεσιμῶν τόλμην, διωγμόν. Facilis emendatio: τῷ Χρεσιμῶν τολμήμῃ διωγμόν. Sic pura littera. D. Λιγώντα· Πεθεὶς. Ζλωδίου ἀφοβοῦντος Σιβῶντ. Etiam Anast. &c. ἐκττεῖναι ἓ τῇ.

Pag. 8. A. Φίβοντρε.

Pag. 9. B. Σεκυρὰ κατεπτώθε: ut & Palat. Κατὰ Μαξιμιτὸ τὸ Γαλερίῳ, etsi quis erasoelemento, *a Maximo* voluit emendare. D. Συνοννῶσι τῷ ἀμίντρῳ: ut & Pal.

Pag. 10. A. Κωνσαντίνος κράτησας: est in Reg. ταυτόσις: veræ id lectionis vestigium quæ est Peyr. *Edit. Paris. pag. 665.* ταύσι τῆς Ρωμαίων σωκτομόδητα.

Pag. 11. C. Ὀνόμασι αὐτοῦ: ut & Pal. Τῷ συνόδῳ· ἀπάλωνος τιλιάς. D. Τυράννου ὀρχῆ, καὶ μὴ τὸ προτέρου τὸ ὀνόματος τὸν Κων. Sic & Peyr. Extinctio *tyrannorum* Imp. *soloque verum potente dicina ope adjuto Constantino.* ἀεδρίων καὶ ἐνῆμων: ut Pal. ὑκηρήτητο τῇ.

P. 12. A. Τοῦ Κωνσαντίνου. Κωνσάντιον Καίσαρὸ ἰῶν Κων. Καὶ Μαξιμίου. αὐτοῦ Μαξιμίου ὁ Ἰωβ. τοῦ Δάσσι. καὶ Παλλαδ Α'.

P. 14. A. Τὲ δὲ ὑπ' αὐτῆ. Reg. at ὑπ' αὐτὲ, ut Peyr. τὲ αὐτὲ καλλείσις, καὶ βιβλιοθήκη. B. Τὸν ἀγίων ὁμόλω. D. Ετω, Ἡλίῳ. καλλείσαν αὐτῷ.

P. 15. C. Ο αὐτὸς ἐτοιμολόγ.

P. 16. A. Σιμῶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Αχι-Ἰώσεις. Ασβελεῖ. B. Θεὸν ὁ αὐτὸς. C. Ἀρκάδιος ὁ. D. Τὸ ἐπιστὸ, ἰδὲ.

P. 17. A. Καὶ τοὺς ἐγκωσὸς. καὶ ὁ φερόντρων. C. Μίγας καὶ ἰσοαλέσαντος τῷ Γερμανῶν καὶ Σαμαρῆ ἓ Γόνδωνδόνδ μέρας Κωνσάντιος: Sic etiam Pal. nihilque retundare invenio, sed ibi tunc in Danubio pontem lignеum extruxisse Constantinum, ubi olim Constantius pater extruxerat. Quid hic vitii? Num & Constantius Gallis imperans non Germanos adversantes passus est, inque illos eduxit?

P. 20. A. Ἐκκλησίδιν· ὡς ἰσοῦ σκδίν. B. Τὲς τῷ Ἀσκανίῳ. C. Σκαλδόντας σωμ'. ὁ ἰερσου. Δελαδέμου, μαιστ. D. Τσυχόμενοι. Ε. Οὐτοι κατέφαξε.

Pag. 22. C. Νεκρομδείας Ευσεβίν. D. Ζλωδίου ἀρχιεπίσκοπ.

P. 23. B. Κατεφαβὶν δὲ. Ita redde quicquid editis, & MM. Codd. interpunctum. *En Orthodoxi reverfus, corpus patris in.*

P. 23. A. Διαβὶς αὐτοῦ. τὲς ἐκκλῆσι. B. Κωνσαντινοῦ σοφῆς, ἀλλὰ μὴ καλλίσαντος. *Cum Constantinus eadem non imperasset, at neque prohibuisset:* qui nimirum propinatum sibi a fratribus venenum exhibiret, siloque jussisset ut a patruelibus sibi caveret, eosque ufciferetur: non autem ut Dalmatium junіorem alterius filium, alioſque confobrinos occideret. Ita colligas ex Cedr. etſi in *Κωνσαντὶν* babet, ac ejus Imperii anno 2. eam necem ponit, cum Theophanes occisum dicat ſtatim mortuo Conſtantino. Ἰουλιανὸν δὲ, ὑ. Ε. Καὶ Κώνσα.

P. 24. B. Διεχώρησεν τῇ μετὰ δάντων ἰωδων δὲ νίκων. Ita facile emendo. *Arium & poſt mortem palam receperunt; alteraque fidei expoſitione conſcripta,* &c.

P. 25. E. Νικητιάσαντες αὐτοὶ, τὰς τύχας.

P. 26. A. Οἱς, ἡ μὴ δυλωντας. B. Οἱ δὲ ς σώτο.

P. 27. A. Κατὲ τὸν Βρετανίαν ἐ Φρήκιν. D. Περὶ Θελήματος.

P. 28. D. Τότε σωὶ ὁ βεσ. Emend. σὺν σωὶ. E. Διὰ τὸν τὲ Ἐμμ. Peyr. ὑμεσιῶν.

P. 29. B. Η σεκλίνας Πολίῳ. C. Ο Λύγνος. D. Τὰς τροπὰς Κωνσαντὶν. Sic & atque ita leg.

P. 30. A. Ὅσα τὰ τω.

P. 31. A. Μυτήγνα τὸ σῶμα. ἀντωπεπίσαν. τὸ Βαβέυχθι. B. Τὸ ἐσωτὸ ἀτοιες.

P. 32. B. Τὲ μὲν ἕλας διατερμεσαν, Ἀνέστασιν. C. Καὶ τὲ ἕλεως. τὲ ὁ σωσώτος.

P. 33. A. Ο ἔχρισε τῷ πνεύματι. Etiam Pal. &c. *Homo a Chriſto alienus.* Ε. Τοῦ Χρεσιμῶν, ὅτε.

P. 34. B. Οἱ δὲ καὶ ἀπέγναι. D. Θρῆκι, Δίμωκοῖ. Ε. Παρεκλαπμένῳ.

P. 35. B. Καὶ ἐμελάζ᾽ον.

P. 36. E. Βαδικὰ, γενόμεν, ἐτολέτ. τὰ ὑπὸ Εὐδόξιν. φερχόμενοι.

P. 37. E. Παιδίδιν ἐκαλλοων. Cedr. Reg. &c. *Juſſit ferra dividi;* non quod editum, φονδίδιν: *incendi, concremari.* Ex eodem Cedr. ſcrib. Καλλοῦσιν.

P. 38. A. Τὸ τέφρωσιν· D. Ουλαντιωσιωσὸ: Cedr. Οὐλάντιν. Vox ἀσὶ τὸ Οὐλάντιν non bene deducta.

P. 39. B. Τὸν Ἀδριανὸν· C. Τὸν τῷ τὸ τῷ.

P. 40. A. Τρωβόλιον. B. Ορόντιν τοσοῦτ. D. Παρὰ τὸ μεγάλω.

P. 41. C. Ἀβάντιον μὲν ἔτι. D. Δικαίως αὐτὸ φησι.

P. 42. E. Τὸ τοιχεῖν.

P. 43. A. Βορσὶ δὲ. C. Βαλέζιος ἡ χοτεκαίρας.

P. 45. A. Leg. ἐμουνεζόμενοι. Η ἐβὶ Σαρακλιὸν βικσὸν. D. Emend. ex Peyr. &c. μετὰ τὲ τῷ ὃ δίων. Παλίπν μὲν.

P. 46. C. Λαίκιον τὸν Αλεξ.

P. 47. A. ἰερόντων Ιερσ. Ενέδωκαν· οἱ τοῦ: *ſiluerunt ac facti olim Romani miſſi* (ipſi qui libellos Liberio dederant) *remerunt*, &c. ex qua ſimulatione ſic riſui habiti. ἅπα μὲν φρονόντως. B. Η δὲ αἰγὶν. τὸ ὑμοὶς σω. τῇ τὸ θεοφύτερ.

P. 48. C. Τύραννον, φόνα. *Maximo tyranno devicto, occidit Andragathium.* D. Ἄντα, Εὐγένιος. E. Ο εἰσεκτος Αλέξ.

P. 49. E. Τοῦ παιδὸς, καὶ τοῦ Τυράννε.

P. 50. C. Αντῷ ἐπίκοπον. E. Μετὰ τὸ Εὐγενίν.

P. 51. B. Πρὸ Θεοδωρου Μοψ-βεσ τίας οὐχὶ φρὸ τὸ φρόνων, ἅπα φρὸ τὸν τό. D. Διὰ Θεοφίλων.

P. 54. C. Μανιχαῖοι καὶ Γάλω. διὰ τὸ λόγω. τῶν

Ἐπὶδεῖμα χῆ τᾶ Ιω. Τὴν Ἰωάννη ἰωνδ. *Joannis tuendi cauſa adierunt periculum.* τᾶ φρὸ τᾶ Χρυσον. D. Καὶ Φλαβ. Καὶ ἁ Εὐδοξία.

P. 58. B. Μλὶ τᾶ Θοὺθ ἰ. *Menſis Thoth. die decima.* C. Ubique Ἀπαμα.

P. 60. A. Ἡ δὶ ἀπατῶσα. E. Καὶ τὸ ἰν τοῖς.

P. 61. D. Ῥητὸν, τὸ, ἐξκατέσκλε. Σκωὶν αὐτὸν ἐκ.

P. 63. C. Καὶ δωμον τῶν. Μελὼν πάντων.

P. 64. A. Τῶν Νικαίων. B. Σπομοὶ γγόνασιν ἐν ΚΠ. ἰνὶ δ'. ἰν τοῖς ορὸς Θεὸν δὲ ἰνοντι.

P. 70. D. Οἰνος ᾗ ἰν τῇ πόλη. τῶν μακαρίων.

P. 72. A. Τότε δὶδωσιν. C. Βασιλδίνοι Ῥώμης, Οὐλεντινιανῷ.

P. 73. B. Πάντες σωιλαλῶμεν.

P. 74. E. Ἔγγων puteu errore librarii ſcriptum: Cedr. ἐγγονοι.

P. 77. B. ἐ Σελοφκίδοι. E. Ον ἐζηγορὶσαντα.

P. 78. B. Ετη, Λεων.

P. 79. D. Καὶ ἁ Ἰασις. Παὶσοις ὰ.

P. 81. C. Θελδίσχοι.

P. 82. D. Εὐδόμοσα ὅταν ᾗ καλῶ.

P. 84. A. Θυσιαστήριον μιλατοὶ ἠμβίασεν. *Altare niger veſtibus contexit.* D. Μαδίνα σωτυχῆν. τοὶς Λδιανοὶς Οὐτνε, τοὶ.

P. 87. A. Ἐνιβαλνεν τὸν ἰσνον. C. Ελαυνάντας τᾷ μαχῇ. ἰὶς τὸ ἠβὶ ἀπον. D. Ποιῆσαι καὶ ἄλλον.

P. 88. A. Λάρας ἀπαξε. τὸν πατρίαιον. C. ὐκλάδοις Ἀλεκίων. κατ' ἀγουαν.

P. 89. D. Καὶ Τριβωλῆδαι. E. Ετη, οἱ Πᾷξ τοῦ Μέγνε αυδ.

P. 93. C. Ἐκίνουσὶ συμμ. ἰ συμβ. D. Τὸν δαιμεῶν, ἐ τοῖ.

P. 97. A. Ἐχμητονίδη αὐτ' αὐτοῦ Ἰωάννου ὁ μαπάζων ορισβύτερον. τᾶ γενμιάτω αφὶ.

P. 100. C. Καὶ οἱ μὲν τοῖ. E. Μίχρι Σιφίας, αὐτῶν τοῖαὶς Emend. αὐτοῖ. *Ipſe interlium*, &c.

P. 101. D. ἀξιοι τὸν πάντα.

P. 103. C. Τῶν ὐτ' αὐτὸν. E. Γράΐλας ταῦτα ᾗ Χενάϊα. *Cum & Xenaja eam ſcripſiſſet*: de Epiſtolis enim agitur, quibus vel dictum anathema Synodo, vel anathema ipſum improbatum.

P. 104. C. Αρκαδὶου Βυζαντίν, βαπτίζον. D. Οἰνίσκοιος Κοτο.

AD LEONIS GRAMMATICI VITAS RECENTIORUM IMPERATORUM

F. FRANCISCI COMBEFIS Ordinis Prædicatorum Congregationis Sancti Ludovici,

NOTÆ.

Edit. Paris. pag. 667.

LEonis Grammatici an extet monumentum aliud, aut memoria, me latet. Fuiſſe eum ſuppetam illis quorum res geſtas proſecutus eſt, ipſa ſubſcriptio clare indicat, his verbis concepta · ὑπεκκαῦσα ἡ Θ τῶν βασιλέων χρονογραφία , πεπλησθέντα πυρὶ λόγου Γραμματικοῦ , ἀλλὰ λοιὸν ἡ εὐφρὸς τὰ αὐτὰ μεγαλομερῶς γράψαντα , ἔτυ. ϛϙϛ'. ἰνδικ. ιε'. *Abſoluta eſt recentiorum Imperat. Chronographia , auctore Leone Grammatico menſis Julii die 8. in feſto ſanctæ ac præclari Martyris Præcepii , anno a mundo condito ſeptemilleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo.* Num is ipſe ſit, cujus meminit Cedr. initio hiſtoriæ , Λέων ὁ Κυρίως: conjectura non levis fuerit, cum ipſium Leonis nomen, tum quod alia, ac tantiſper recentiori manu ſubjectum extat allatæ ſubſcriptioni in Regio Cod. Λέων φιλόσοφος ἐξ ἀκοῆς Μ. Κεφαλαίου , ἢ ἀλλοίου ἀληθεστάτου καὶ χριστιανοῦ καὶ πρώτου ἡμῶν βασιλέως. Adjectum enim hoc ad auctorem deſignandum ſibi quis facile perſuadeat. *Leo Præfectus , atque Dux Chryſeotarum qui & Tzicandiles , potentiſſimique ac primi noſtri Imperatoris domeſticus.* Cibyra Phrygiæ , quæ ſunt regiones vicinæ. At num magis iſtud Vaticano , ac Barberino Continuatori Anonymo conveniat, quem & Cedr. præcipue poſt Theophanem ſublegit , hæreo. Is namque vere Imperatoris, atque id primi familiaris fuit, uti liquet ex prœmio, quo ſuam illi hiſtoriam, ac recentiorum Imperatorum Vitas inſcribit ; nempe Conſtantino, qui & primus Imperator ; etſi eum Baſilius ab eo Imperator adlectus gradu dejecerat, primumque ipſe locum, ac gerendæ Reip. auctoritatem ſummam uſurpaverat, ac præter titulum vix aliud quod ſit Majeſtatis Conſtantino reliquerat . At nihil vetat fuiſſe Conſtantino, ut erat litterarum amicus , domeſticos plures , ſeu familiares , quorum ipſe ſtudia foveret . Vix quicquam Leoni Grammatico, ac Anonymo illi Continuatori commune ad uſque Baſilii Macedonis Vitam , quæ ipſa non Continuatoris Anonymi, ſed ipſius Conſtantini Baſilii nepotis lucubratio eſt : in reliquis pleraque affinia , plerumque etiam iiſdem verbis concepta , aut ex aliis alia facta , tantiſper mutatis vocibus , ut alterum alterius uſum laboribus ne ceſſe ſit . A ſufficribus mihi Notis temperandum , iis dumtaxat breviter, quoad licebit expoſitis, quæ Lectori moram injicere poſſent , ſua jam mole importuno fere volumine, ac cum futurum ſit, ut in ſequenti eadem perplura , recurrant, aut quibus hæc eſſent illuſtranda . Leonis Armeni Vita ſubjecta Theophanis operi incerto auctore ex Regio producta , prius ipſa recenſenda , quæ nec ipſa ſpernenda eſt .

Pag. 340. στ' χϑ' , αὐτοῦ τὸ πρῶ in titulo cum gignendi caſu , nihil infolens. A. Καὶ λοιπὸν Μιχαὴλ. Ita MS. Cod. qui modus loquendi indicat eſſe hæc ex pleniori hiſtoria , ad ſupplementum aliquod Chronologiæ Theophanis extracta . Quæ ipſo limine decurrit lacuna facile farcienda ex Theoph. qui & ipſe primo Michaelis anno coronatum ait ejus filium Theophylactum die 25. Decembris adeoque ſcriptum ita , ὡς τότε γεγονὼς ὑφ' Χριστὸ γεννῶ. *In Chriſti die Natali* ; niſi auctor affectata brevitate ſic locutus eſt , & ut infra p. 344. de Leone coronatæ filium ait , φῶσφορον ὄντα ἐφῆβε : iterumque eodem modo loquitur , cum de filius ficta Cruci , ac imaginis adoratione . C. Τῷ τότε τῆς χϑ' Νικηφ. Ποσωτῆτι Μαΐου μέλλας. *Mali Kalendas tripudio celebrantes:* de qua profana celebritate Meurſius , Lacerda &c.

Pag. 341. C. Καὶ κοινὸν ἐβόησε πάντα. *Deinceſpue videntes* (ſic nempe inclinatam Aplacis aciem ac Orientalium fugam) *cohortes omnes fugam arripuerunt.* Superflue addita marg. particula ὡς . De hac Orientalium, eommque Ducis Leonis Armeni deſertione non omnes conſentiunt. Cum auctore facit Ignatius Diaconus , ex quo forte acceperit ipſe , ut Cedr. ᾠκει τοῦ δὲ Ὀρφανὸς Οὔτως τολμῶν τῷ βασιλεῖ ἀνταγωνίζεσθαι , ἐν ᾧ ἡ ἀπὸ Λέων φοντηγάνης γνησίως , πικρὸν τῷ ἐμπειρίᾳ τοῦ μὲν αἰχμὴν ἀνῃλώκασιν . *Bellum adverſus Hunnos Thraciam infeſtantes Imperator ſuſceperat , in quo Leo primus cladis auctor effectus , in cauſa fuit ut & reliqui turpem fugam inirent* · ἀπὸ σωθέντων τῶν· Ἐκπολίζοντο. *Cogitabant .* (ſcilicet Bulgari) *non eos arripuiſſe fugam , ſed certo conſilio retuliſſe pedem , ac inſidias boſtibus ſtruere .* Familiaris vox Theophani eo ſenſu , τὸ ἐπιχειρεῖσθαι. Ipſe elegantius Theoph. λαχανεμὸς πανὸν τρέπων , ait, rem Cæſarum exiſtimaſſe , *inſidiarum quamdam ſeruem* · τὸ ἀνύκτων λαν; ἐνοῆσαι νόεσι , ſe *ſubduxiſſe* · ἐλεγαν , ὅτι . *Hoſtes ſeſe inſequi dicebat* · αὐκ ἐμπεπλὸν , ſit αὐκ ἀν μοῦσ ἐδῆ . Δ. Ἀλλοι δὲ ἠκουσ· ὡς ἐπεσαν οἱ φίλοι ὁλόχ τάτε . Socet cujus Deo Invifum Imperium ait Michael, Nicephorus eſt, cujus erat Procopia filia Michaelis uxor.

Pag. 342. C. Ποιμὴν ἐδώχησεν . Ita Patriarcha enitebatur , ſed non obtinuit Leonis aſtu deceptus , rem differendam prætexens ; in tempus aliud commodius , ac ubi capeſſi viſſet Imperium , uti multis Ignatius Diaconus , necnon Continuator Vaticanus. D. Καὶ ἐπωλόγησε . Vocem ἔγερσιν prophebo , atque juvene in aula merente exponit Poſſinius in Anna Comnena , cujus Alexiad. l. 7. ea vox extat . At vocem ἐπωλόγησε iterum invenio in Leone Grammatico p. 366. de Baſilio Macedone dictam , cum robuſtus, proceroque corpore juvenis Theophilitzis comitatui adlectus eſt , quem Conſtantinus in Baſilii Vita ejuſmodi juvenum , ac qui pulchri eſſent , ἐπιθυμεῖ , ait fuiſſe ſtudioſiſſimum . Non male hic P. Goar , *virili* ; at malim , *grandi robuſteque.* Ibi non placet , *Agreſtem juvenem* ; potius, *robuſtum , fortem , grandem* , de quo ſtatim , νέον ἄγερσιν τοῦ ϑεσπεσίου . *Qualem nunc maſculum comitatui adlegit ?*

Pag. 343. B. Γενόμενοι τὸ ἐνδρον . C. ὁ δὲ ἀφ' ἑὸ τ' πόλεων . Ὡς φθάσωμεν . Facile textum emendes mota ſequenti particula δὲ . *Cum ſe illi Crumum vulneraſſe putarent , ſolus ipſe , &c.* E. Τὸ πεῖρο nihil eſt cur redundare exiſtimetur : nec enim novum, ut & ſuperlativis adverbia ejuſmodi adjungantur.

pag. 662.

Pag. 344. B. Emend. ἐν Ἀδώτῳ. D. Emend. ὅτου ἐστὶ. E. Ἐπορθομασπατάρας.

Pag. 345. B. Καλεῖ τοὺς σώλους πυρὸς: *Vallum latum excisum opponens*: sic p. 331. Nicephorus ambustus dicitur in Bulgaria, τῷ σώλεϊ πυρὸς: *igne valli*, inquit Anast. nempe lignis illis quibus Cremnus castra circumsepiverat. C. Τῷ προσώπῳ τὸ λοιδ. ἐν ὑπογραφῇ: *Meo in cum impetu, ac aggressione*. D. Κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ - τοῦτο πάσχων οἱ. *Quare hoc evenisset Christianis*, ut, &c. E. Δοκοῦ σοὶ ἐκείνου ζώνην χρίνω.

Pag. 346. A. Ἀντωνινοπολίμιον αὐτῷ legerim. μετὰ τὸ ἄλωσιν. B. Τοῦ τοῦ Καβαλίνου Fecit Leonis haec diligentia, ut & Patres Constantini iftam Pseudosynodum accurate refutaverint: quæ eorum refutatio, seu potius S. Nicephori eorum nomine lucubrata extat in uno Cod. Regio, perquam digna luce. Ἐστέτωσαν τοῦ ἐχοντα χαρτοναι ἐνέτεινον. Sic bene Cod. ipse. *Deum & alium Episcopali ordine fulgentem quærunt*. τοῦ Κοσμοκλεῖ μαθόντα τῶν γραμμ. Ego sic reddam, *Qui Cosmatha Ludimagistro grammaticam didicisset, senemque Legisperitus ad Sphorati aedes, ut ait Sophocles, diversantes esset, ac pueros docuisset*. Liquet enim unum hic designari Sylvei, five Pergenfem Epifcopum Antonium, qui omnibus his gradibus eam fit adeptus Sedem, haeresimque Iconomachorum promoverit, non tres diversos, quod fonant verba Interpretis. C. Ἀντωνιμίμενον αὐτῷ: Prædi vitio, *imponentibus*, pro *imperem*. τοῦ ἐπιτιμᾶσθαι μετὰ τὸ προτιμᾶσθαι *Imperatorum gratiam inire*; *in Curia favore polleret*. Nihil apta conjectura marg. fano prorfus textu: unus enim eft Joan. qui & Hylilas dictus, non duo homines, quod ita conjectans communiscitur. D. Κατατεντάσεις ἐπιστὸ συνιδόντα. *Concubitus, projectus, conscientia*, non ut errore expreffum, κατατασεις: quod nec ipfum apte e loci ratione reditum. E. Non redundat particula καὶ, fed male contra God. fidem locata. Ἰωάννᾳ τῷ καὶ Ὑλίλᾳ. *Joannem dictum Hylilam*.

Pag. 347. A. Λαὸς σκανδ. B. Ἡμῶν τὰ καλεῖ. Ἐ ὑμῶν: fic, ὑ ἰὰν ὑμῶν, ut Pauli textus habet. περὶ ὃ τὸ προσκυνεῖσθαι. *Quod attinet ad adorationem & Pii Antonii*. ibid. Τὸν τοῦ Ἀντωνίου. *Antonium, ac Joannem fignificans*: non bene, *Antonii facies*. Plura Ignatius Diaconus de tota hac difputatione in S. Nicephori Vita, ejusque exitu, ac perfecutione Ecclefiæ illata. C. Η πικρογλύκασα. δὶ αὐτὸν ſcrib. D. Αὐτὸς δὲ ὧνω:

Pag. 348. A. Ἵνα μὴ ὁ σφετὶ. *Quæso deponamus Imaginem, ne eam miltes debaccheſcent*. C. Ἐπιθ. ὑποτάσσει ὁμοῦ τῇ ἰσοτῇ Amica auctori vox: qua ubique Chriſti Natalem ſignificet. ἕμα δὲ καὶ μὴ σπουδαίως τῶν ἐκκλ. *Nolit Eccleſiam vexare*: habetur ea vox. Luc. 7. & 8. *moleſtiam ei facere*. D. Σταυρὸν ἔχων κάθετ: *Crucem in qua imago depicta eſſet*; ſorte ipſius Chriſti ex ea pendentis, quam ipſam Iconoclaſtæ improbabant. Non bene, *Imaginem gerentem manu*. Nudam Crucem haſtenus ii tolerabant, eo mitiores noſtri ævi ſectariis; non ita quæ adjunctas, vel appictas imag. haberet. Crucem nuper ligneam fereme Graecis Iconomachis vidi, in qua tota fere Evangelica hiſtoria ſubtili ſatis ſtatuario opere efficta extabat. Ἰστῶ ὁ κυρίε.

Pag. 349. A. Κοκκινίων. B. Οὐτε ἐνεβρύσαμεν. *Nihil ad ea quæ a Patribus pie definita ſunt inſuper addo, ac ſtatuo*. Ipſa e aliis verbis prima interrogatione S. Nicephori reſponſio p. 347. *Nihil eorum quæ, &c. nova ordinatione everto*. Sic ſemper vetus ſides unaque. ibid. Διαφοιδε. *Diffluto humore, aut ſudoribus reſoluto tantiſper convaluit*: τὸ, σωστὸ, non *ſilenter* putem, uti redditum: non enim ita peregitur, quod tumultuaria militum manu exequendum mandatur: ſed *trahendo*, aperaque vi Patriarchio exportarent, necdum ſcilicet per ægritudinem ipſum incedere valentem. D. Κατεγκράτεις ἐκ τοῦ πατριαρχείου. E. Περιόδευε.

Pag. 350. A. Καὶ δὲ τοῦ προσκυνῆται σωστὸ. *Uti etiam prius cum eo paſtus erat*: cum nempe primum inſtaurandæ haereſis adverſus Imagines adjurorem adhibuit pag. 345. B. Ἐπιχείρεσιν ἐστιν. ὃ δὲ ὀλίγου τινὸν. ἐπιχήτας χρόα. C. Τῶν ἀετικῶ.

Pag. 351 A. Ἀνίκητος καὶ ἐδικαίωσεν. *Interemit, ac pelago merſit*; ex utroque ſcilicet ordine. Quid velit de revocatis exulibus deficiente God. divinare non poſſumus.

Pag. 352. B. Ἐπὶ συμβάσεσι δὲ εἰρήνης. Ἀποδίδωσι τοῦτο τὸ ὑπόδικ δὲν πολιτ. σοὶ τῷ ἀρετῷ. Uno verbo auctor anonymus, τὸ ζωδίκ τῆς ἱπποδρομίας. *Animalium ſtatuas extantes in Circo. ὑμάσσοις τὰ ὕβρια* draconem imelligo ad Circi mare, ſeu aquarum ſinum, ac fontem.

Pag. 356. B. Ἐπιτίμιον δ ἀλατίσιμον· μεῖ ὃν καὶ Θεόδωρος ὁ τῆ σφετῆ ἐπιτιθέδω. Sic ubique ſano textu MS. God.

Pag. 357. A. Μιχαὴλ ὁ Ἀμορίαδε. Non placet ea vox, nec quod emendatum. Melius Continuator Vat. &c. ὁ ἐξ Ἀμορίου. *Amoria oriundus: Amorienſis*. Quod ſtatim ſequitur de remiſſa tantiſper Michaele Imperatore excitata a Leone perſecutione, egregie Ignatius in Vita S. Nicephori exponit, qui & navatam viro ſancto operam ut Michaelem Eccleſiæ adlicerent, pulchre deſcribit; deterendo nimirum ab haereſi deceſſoris exemplo, qui ita miſere in templo vitam abrupiſſet. Quæſtiam item Michaeli ἀξιόρκιον, & ut quod veliet quiſque ſectaretur, nec alii aliis obloquerentur; eaque ſilentii conditione Nicephorus Sedem recipiret. Verum haec tantiſper expectanda, ut & laudatus Continuator, qui ipſe fuit profequitur quæ Leo velut ſolum acu notat. φοικικτεχνίσεις καιείας. Male exſcribenti adjecta vox αὐτὸς, ex qua nihil commode reddi tum. *Tantiſper remittens vexationem quæ ſub deceſſore obtinuerat; quamvis ſcilicet jam erat, ut qui in eo ſtuditi, &c.* Β. δὲ ὁ ὑπόμνησον. Fœda hic lacuna exſcribenti. ὁ οἰκ ταν ἐπ. ὁ ἐπίμικτον ὑποφαίνοντι εἰπὶ τὸ Βαβιανικὸν ἐκκλησ. ὁ βασιλικὸς τοῦ αὐξίου ὑμνῳδοῦ. ἐκ γὰρ ὁ Ῥωμανὸς γὰρ ἐρημώσας, ἀνήγαγε τὸ. *Ex viii, permixtaque plebi contuſa exercitu adverſus Byzantium movit, Imperium indigne malloque merito affectans. Romanum enim dilationis natus, cum obſcuris, nulloque ingenita nobilitate clari parentibus prodiiſſet*, &c. C. Ἐφ' ἐπ χείρον. *Unius anni ſpatio, civibus interim*, &c. D. Καὶ ἕτων ἀναπαλ. τοῦ φιλ. τοῦτο φορτίδι. Sic plane emend. Quod ſequitur aliter emendem, ſed interpreti vitium; levioribus, ſeu potius nulla mutatione, ſed unius dumtaxat elementi, quod ſeſtinanti ſcribæ excidit, reſtitutione, ut αὐτὸ τὸ ἀφ' οὗ, ſic, Ἀφοῦ. *Cum haud ita proidem aſſei obpectata populi, eorumque qui rerum potiuntur impietatem, compiſſent rei Chriſtianorum in humile cogere, ſuaque dittonis facere*. Dictum hoc diſtinctione ab aliis Arabibus, qui pridem in Syria, Ægypto, ac locis aliis rem labefactaſſent Romanam. Cedrenus Arabes Hiſpanos vocat qui Cretam ceperunt, aliaſque inſulas, ipſi quidem qui & conſederunt in Africa, ac utraque loca tenebant.

Pag. 358. A. Τὸν καρόμενον. B. Οὗτοι οἱ Παυλικιάνων. κατοικήσας, τῇ σφῷ τ. ἀρχιδιδ. *Ab Antonio Patriarcha nuptialibus coronati donatus ſanctis Petrenſibus die proceſſit*: non *ſancta Dominica*, quod nec Codex habet, & generalius eſt. C. Καὶ ὃ μὲν ἐπ' ἀμφ. D. Προσκυνολόγετο. Iſthaec eadem pluribus Continuator Vat. & ex eo Cedr. qui hanc Theophili ſeveritatem non tam juſtitiæ zelo adſcribunt, quam ut ille ſibi ab inſidiis caveret, ſubditoſque a violentia in Principem manu deterreret. Leonis Grammatici ratio, ut voluerit ulciſci Principem Iconoclaſtam eidem ipſe addictiſſimus haereſi, jejunior eſt; cum nec pater illius ab ea abhorreret. Sumni Theophili rigoris jure dicendo exempla affert, plurimumque laudat auctor Orationis Dominica τῶν Ὀρθοδόξων nobis edita Auct. tom. 2. e quibus hic aliqua refert Leo, & fugillat. ibid. Mora particula δὲ, nullus erit hiatus, ut ſit: *Qui ſanctarum Imaginum altari detraherat*, &c. Emend. τὸ ἁλτάριον Θεοδόρου.

Pag. 359. A. Ἐκλεΐδων. *Aviculæ muſicæ, dulcique*

garritu strepebant. C. Προσκλίνασα αὐτῷ γωνιακὸν κλιντῆρα· τὰ ἰμὰ δὲ σκοπίζει. Mετ' ὀλίγα δὲ ἡ Mαρία. Paulo haec latius Leo quam Continuator, aut Cedr. qui tamen alia addunt fcitu digna· σῇ δῆ συνηρώσε καὶ εὐδοκήσαν εὐφέσει αὐτῷ ἐξῆ τὸ σφὶ τῶν δυναστῶν τῶν φιλόσεμνον· ἅπαντα δὲ μείζονα, ἢ Καίσαρα τὸ ἐχρῆσαι αὐτοχράσει. Patrieli, ac Proconsulis di, ultate ornavit, pro imperiori illo amore quo filiam prosequebatur: tum vero Magistrum, ac decumum Caesarem creavit· C. Ἀπὸδύτες, φησὶν ὁ Σκυλίτζης. Sic bene Cod. nulla repraesentat. Nulla lacuna ut legas· ἐμὲ δῆ ἐ συγκοιτῶνα. Una cum viris Senatorii ordinis. αἰδεῖσθαι δ' ὁ βασιλεὺς τῇ συγκοίτῳ: malim τῶν σύγκλητων. Senatus praesentia pudore suffusus, ait. ὁ δὲ, καὶ ταῦτα. Tum ille. Quamvis vero justitia, &c. D. Τοῦ τοῦτο μόνον. Illud, quod ornamentum exponam ego, objecrando; velut scilicet pro injuria excusando, cujus ille memoria nonluerit Sedem recipere, ac dignitatem, Theophilo interim majoris Ecclesiae Oeconomi officium imponente: quae officia non minoris erant Graecis, quam summa ipsi sacerdotia, ac Episcopatus; uti fere nostris Cardinalitia dignitas, atque purpura. Gloriantur enim etiamnum Clerici majoris Ecclesiae velut & ipsi de lacere sui Antistitis; quem ideo proxime affectari debeaunt, ac provincialibus ipsis Episcopis praeire.

Edit. Paris. pag. 669.

Pag. 360. A. Πατζητῷ τῷ Πατρικίῳ. Petronae sectro. ᾧ φιλτάτῳ διετῆ κατ' αὐτὸ. Gravum in eum defectionem moliri. B. Ἀπειθῆσαι μὴ αἰσχύλατε. C. Emend. τὸν τὸ ὑφικὸν· τὸ δ' ἀμετὸν. Coram convenient· συμφιλόσοφε τῷ Μανουὴλ· ἐφ' ᾧ φιλοσεβῶν. Eft quod Cedr. exupio appellat. Sic ipfe P. Goar p. superiori, δὲν τὸ ἴδιον φιλικωτὸ. Propria Cruce amuleti loco e collo pendente ipfi tradita: non ita bene hic, falvum conduxium, quod rem minus explicat. Continuator Vat. καὶ μετρίως· σῇ ὑφικὸν τὸ, τι τοῦ βασιλικοῦ ἐγκολπίου, καὶ τὸν ἐν τῷ τραχήλῳ δέδε. Ad fidem dictis praestandam, cum Imperatoris Crucem amuleti vim ex ejus collo pendentem, tum auream bullam contradit; seu tabellas ejus sigillo obsignatas, ac manu subscriptas, quibus nec expressa figura Crucis deerat: aliud tamen, ac peculiaritas τὸ φιλικωτὸ, ἐγκόλπιον, exigit. Et Imperatorum ad majorem facramenti religionem Theophilo asurpatum. D. Τῶν τὸ μείζοι τιμῆ, ἢ τὸ φρόνημα τὸ κοινόν. Quae res, ficque parta victoria fecit, ut in majori quam prius honore haberetur· ὁ φρόνημα τὸ κοινὸν τῶν στρατιωτῶν. Milites. Primi conjius compendio: bene animatus ex superiori victoria Manuelis auspicio· ὑφὶ ᾧ αὐτοκράτωρ· πάσῃδη ὑποπεδόντοι τ. θ. ἀνδὶς μιλιάτω. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐ τὸν. Sic emendate omnia MS. Cod.

Pag. 361. A. Εὐσεσὶν τῷ τε Σάνερος. Continuator ac Cedr. Σαζάνεσρας scribunt, Amerumnis patriam, cujus excidii ulcifcendi cauſa, is Amorium poſtmodum excidit Theophili patriam· ἄξῃ ἢ τὸ Ἀμμωριὸ ἐκάδα: obſcurum hoc: Num ἄξῃ τὸ Ἀμμωριὸ ἐκάδα: Urbem tunc spaciosam et patentia eloquia, eo quod inde Amerumnes oriundus esset; ut ſubaudiatur, aut deſideretur vox ὁρμᾶτο. vel ἄξῃ ἢ τὸ Ἀμμωριὸ ἐκάδα πατρίδα· quod esset illic Amerumnis patria; an magis hiatus eſt? Integre vero laudatus Continuator· ᾧ αὐτὸς δὲ τῶν Σαζάνεσρας ἐκπολεμήσας σαξῖδα στοχάσεσθαι τε Ἀμορμοριοῦ· ὑφῷ δὲ ἐγένετο ἐκάδα ἄξῃ γραμμάτων φορᾖ ἐκδέκα ἀπεχωρῖτ ἢ Θεόφιλος ἐκ τῆ παξῖδος αὐτῷ. Ipſa etiam Sozopetra, quae Amerumnis patria eſſet expugnata; pro qua comitgit ab eo per litteras rogari Theophilum, ut inde recederet· λόσῳ μονοτέσσαρσιν· Nempe currus equis candidis vectus, ipſeque Vemeto δὲν. Ἀτοχείδια φοτοῖδι ἢ ἀσκολίοδων. Jubens oblinendas, five abolendas. Tria Continuator adverſus ſacras Imagines impiorum Imperatorum edicta profert. 1. a Leone Iſauro, ut ſanctī nomen numquam illis appingeretur, aut id illae vocarentur; quod Dei proprium diceret, ut ſit, ac dicatur Sanctus 2. a Michaele Theophili patre, ut non adorarentur. 3. a Theophilo, τὸ μεδὲ χεμένοι τοῦτας σωδῆδαι· ne quis eas coloribus depingeret. καὶ Μανουὴλ Δωμεσιῳ κατ' ἀνάῳ. Sic emendate MS. Cod. Εὐβάλδαν ἀγοντα τῶτον. Ad haec Interpr. Restundat; itemque ſeq. linea ad illud, ὁ κοσμοκράτωρ Paulatus: mihi utrumque aptum, ac ſenſui neceſſarium. Primum ita expreſſit Continuator· ὡς δ' ἡμέρησεν αὐδὶς, καὶ πρίτον δὲ ἐκ τοῦ βοτήρας ἀμοιβῆ ἢ ἀναλαβὼν φάλαγγα ἢ βασιλὰς διέκοψεν, ἢ πλησίον ἐγεγόνη τῶτο· ὡς δ' ἡμεν ἢ ὑπόφορα τῶτο ἐπιδέσα ἔσται, ἢ αὐδὶς ἐπιμεδόσα ὑπάγεται. Cum nec ſecundo res ſuccesſiſſet, tertio quoque obſtrmatiori animo inciatus phalangem perrumpit quae Imperatorem involverat; propeque illum accedit, ut & equum quo is vehebatur loris alligare, indeque rursus educere contigerit: adeoque exit, ἐγαστα τῶτον ἐξέφυγεν· vehementem illum equum edentem. Alterum ſolum emend. ut ipſe Cod. repraeſentat. αἰχμῶν ἀγωμένου ὑ. Probrum ratus non ferendum Romanis, ut Imperatorem Romanum in Arabum poteſtatem captivum venire contingeret. Pulchre laudatus auctor· τῷδὲ τὸ ἄμοῦ ἀσθ', βασιλέα Ῥωμαίων αἰχμάλωτον γενέσθαι φοβούμενοι, ᾧ ἐ ὑπὸρ ὑποπόδιον· Durum animo vulnus ubi tantus accepit, timens ne Romanus Imperator captivus abducretur, ac ſcabellum pedum baſibus ſieret. Leo ita ſcribit, ut in praelio vulneratum Manuelem, exque vulnere brevi mortuum ſuſpicet; nam Continuator calumniam ſubjungat, hujus ipſius officii occaſione ortam, qua coactus eſt ad Agarenos fugere, ac reliqua ſuperius Leonī de illo enarrata. Uter certiora monumenta ſecutus ſit, haud facile ſit divinare. Non deeſſe ait Continuator qui hanc illius fugam ad Agarenos ſub Michaele Theophili patre ponant. D. Εὐδὶς ἐβδόμαδ τοῦ ἢ βασιλὰ. Statim Perſae auxiliarii apud Imperatorem acceſſuri, qui nimirum ipſum Arabibus voluiſſent prodere, ac ſibi Theophobum conati eſſent praeficere; uti multis Continuator. Male ex ἐπιμέδα, bellumque in Perſas· ἔτεσι ᾗ ἐπτὰ χρόνω. Hanc equi ablati hiſtoriam longe aliter continuator, ac Cedr. narrant: eorumque vero ſimillior narratio. Manuelem in Perſarum expeditione adverſus Amorium adhuc ſuperſtitem, poſtque ipſum Theophilum, videre faciunt: niſi ſit alius, atque Junior Manuel ſcilicet. Τῶν ἐεὶ ὁ ἔτεσι. ὁ δὲ ὑφ' ὁ Κόμνη τοῦ Ο.λιὰς ἀπεσταλ αὐτὸν τῷ βασιλῆ τοῦ· τοῦ δὲ Κόμνητος τοῦ Ο.λιὰς ἐν τῷ τόπῳ ὄντος, ᾗ ἄρας ἀγωγὸν αὐτὸν ὁ βασιλὲς καὶ τὸν φρουρὸν αὐτῷ, ὑφ' ᾧτε τῶν ἀπὸδοντ· τῶν ἐεὶ ὁ ἔτεσι. δὲ ἀπορῶδαι. Sic male exſcripſum hiatu tanto. Cujuſnam eſt equus? reſpondit, Opſicii Comes tunc cum Majeſtati miſſi. Cumque Opſicii Comes in urbe tum ageret, eo in craſtinum adducto, una cum eo qui procedentem eum interpellarat, ait Imperator, Verum eloquere, cujus equus eſt? Mαργαπάτου.

Pag. 362. A. Ὁ Πρωτοσύμβωλος. Hic quoque ipſe Amerumnes, ſupremuſque Arabum Dux, ac velut Imperator, ſic appellatur· ὑποδιδόναι αὐτῷρχετα τὸ Ἀμόριον. Venire ut Amorium cedat. B. Μόλα ἐβδόμαδι· αὐτὸ ἐκπορδόναι· ᾗ τόδεδε· ὑπὸ τὸ τὰ λεγόμενον. Sic ubique emendate MS. Cod. Hanc propoſitionem Boiditza auctore, & ut nihil Aſtrologiae in ea intervenerit, fed ſola indicatio partis illius murorum qua facilis effet ad urbem acceſſus, fagitta cum epiſtola e muro in hoſtium caſtra emiſſa, ſolidius Vaticanus Continuator, quam vel Leo, vel Cedr. qui rem paucis perſtringit. Θεόδωρο ὁ Παγάνης. Sunt hi turmae 42. Martyrum praecipui heroes, quorum certam Continuator Vat. deſcribit· Πρωτοσπαθάριος Δούκης ὁ Κοντοφρῦς. Unus haec Theodorus. τοῦ Κωνσταντίνου Δουκηνοῦ. Sic & Cedr. Anonymus, &c. nec aliud habet Cod. Reg. ex quo non bene expreſſum Κύβρας. Hujus Conſtant. conſtantiam, atque operam confirmando Theophilo pulchre enarrat laudatus auctor. τῶν αὐὸν τε. D. Τὶ Σακρωδέζεμεν. Exponit Continuator quid illud in eo fonore eſſet· ἢ δὲ δὲ φωνὴ ἦν τὸν κυρὸν δῆ δέξῃμεν τεσσαῖκοντ' ἢ αἰμυδόκλων, ἐπαὶ μὲν ἢ κοπεσῶν ἐπεπληρωμὲν μυδέτω ἐκ τριβόλων ἐκλέδομένω, πάσων ἐκίνησ ἔ πορὶ χε ῥιγῆν τὸν ὁ δυν δὶ ὑφίσαμ.

ἀλχεν ἡβῆ ἐκκοπὸν καὶ . Verum hæc ibi ſuſe expoſita, aliaque Theophili ædificia tribus hic lineis indicata. τὰ δὲ κοιτῶνα διττά .

Pag. 363. A. Τὸν δὲ τοῦ τέχνου . *Hiſce verſibus eorum vultus inſcribe , hoc addens : Tametſi inelegantes , &c. ἀφεκα ξυσκευάσεως : optimæ politos , excultique ingenii viros .* C. Θαῦμα μὲν τοῖς ὁρῶσι . *Stuporem videntibus cauſſis præbuit .* κατασκόπτει δὲ . φησὶ γὰρ ὡς ἔτι πρωΐθεν . ἀντὶ . melius αὖτις , deeſtque vox aliqua , qua præter ſubditos Perſas alii ſignificentur Theophobo addicti . Amaſtri confeciſſe *μετὰ σφῶν ἐκκριτῶν ἀνδρῶν , cum nonnullis primoribus* , habet anonymus , cum Theophilo ſuſpectus ab eo diffeciſſe : qui ipſi videantur , per quos rerum ſummam in Theophobum transferendam timet Theophilus . C. Μήτως ἐμοὶ παλαίσωσιν . *Ne forte me defundto* , non , *me nondum vivis erepto* , ut redditum eſt . ἀνὴρ γὰρ Θεοφόβου οὗ τὸ παιδίον , ἓξ ἔτη γεγ' αὐτὸ ἐνεγκαῖον δὲ ἦ τότε , κεκδιδῶκεν Θεοφόβῳ τὸν παῖδ . *Theophobum in Palatium adduxit , ac ſecum habuit . Morbo autem ingraveſcente , Theophobum carcere incluſit in* &c. ut ad tempus illo amice uſus ſit , ex quo ſparſus rumor eſſe illum cum Imperatore , ac immortalem vivere , poſtquam etiam caput illi exſectum eſt . Anonym . εἰκάζω οὖν ἐβδομήκοντα μὲν τῶν παρὰ Πέρσαις , μὴ ὑπάρξαι ἀκόντα τῷ Θεοφόβῳ , ἀλλ' ἐν αὐθαιρεσίᾳ ὄφθῆναι . τῷ κεῖσθαι , εἰπ' ἂν αὐτοβοεὶ ὁ ἐκείνῳ ἀκόντων γενόμενα τοῦτ' . αὐτοκέλευ τῇ τοιαύτῃ ὁ βασιλεὺς . E. Ἔτη μὲν μᾶλλον δὲ , ἔτη εἰ . *Cum Theodora annos quindecim , ſolus decem . λείπε πεντάδα .*

Pag. 364. A. Εἰς τὸ Κλαδᾶν . αὐσήρα δὲ τὸν . Περσικὸν ἀποκαλέσαν . Leg. τὰς ὧν Θεοφίλε ξένας ἀνέτεκε . τῇ δὲ σ' . ωμικῇ . Videtur hic hiatus , ut incipiat auctor referre hiſtoriam reſtitutionis Imaginum prima illa Dominica Quadrageſimæ , quam multis Continuator Vat. proſequitur : niſi compendio ſic Leo ſcripſit . τῶν ἐκκλησίαν ὑφιδίδοτα τῇ α'. κωμικῇ *τῆς ἁγίας νηστῶν Eccleſiæ pacem compoſuit Dominica prima Quadrageſimæ* : tum ſequatur de Theophili expeditione . ἐπίτομα δὲ Θεοφόβου . καὶ τοῦ , φησὶν . ſit , καὶ τοῦ φησὶ τὸ φοινῖκ . *Fugamque expedivit , audiens Auguſtam alium Imperatorem creaſſe* : cui forte nupſiſſet , uti in ſuperioribus , & ſequentibus non deſunt quæ ſic aſſumpſi in maritos imperii faces detuliſſe : idque Theodito formidabile , qui puerilis Imperatoris , ac matre Auguſta , ſumma in aula auctoritate polleret . Nihil ergo neceſſe contra textus fidem reddere , *Auguſtam Urbe fugiſſe* . B. Ἐξ Κρήτης γαμίσιον κατέγραψεν , ἢ αὐτὸν πάλιν . Nihil hic hiulcum , ſed poſt vocem φασὶ , ut ſuperius , ejus in Urbem receptio , tametſi rem hic male in Creta geſſerat ; ſequaturque injuncta alia expeditio ; in qua etiam nihil ſelicius ceſſiſſe Theodito ipſa hæc Leonis mutila indicant , ob illius ſeveritatem , odioque in eum quibuſdam proceribus ad Saracenos deſcientibus . κατέχθοσε leg. Anonym . ita ſuppreſſit , ut & Cedr. virti forte reverentia , quem pene auctorem reſtitutarum Imaginum agnoſcunt . C. Γεγαμίσιν τὰ κατὰ μέν . Malim , *Thalamo quidem ad Magnaurum poſito , Senatu tamen ad* . ἐνταῦ ὁρκωμοσίαν .

Pag. 365. B. Μεθὼν δὲ ὁ Κόμης . Emendat P. Goar Κόμων non bene ; is enim jam obierat , primis fere Leonis Armeni annis , ac dum ingentem illam expeditionem Urbem everſurus parat , uti Reg. Anonymus ſupra : eratque jam Baldimer illius nepos Bulgarorum Princeps , ut Leo ipſe jam dixerat . Quem hic Michaelem Bulgarum vocat , rum ipſe ſit , quem paulo ante Baldimerem appellaverat ? Ego ſic puto occupato eum vocaſſe , etſi & illud poſtea nomen in baptiſmo accepit a Michaele impoſitum , uti habetur p. 368. quo etiam loco & ante baptiſmum eadem occupatione Michael nuncupatus invenitur . Cedrenus Crumi filiaſter Edit. Paris. pag. 671. ceſſorem , utique Baldimeris patrem Crumi nepotis Crytagonem vocat . Quid ſi Leo quem & Baldimerem , & Michaelem dixerat , ex patris etiam nomine ſic nuncupavit , ſcripſitque ὁ Κρηταγόνου , ex quo imperitus librarius ſuum Κόμης expreſſerit , ut eſt facilis error in nominibus propriis ? Bulgarorum Principem , ac Dominum Comitem appellatum me legiſſe , non memini ; nec aliter emendem quam expoſui . ἐνταῦ καὶ ἐκκόπτουσι . C. Παρὰδὸν οὖν αὐτοφύτου καὶ παρετακούτο ἀφῖε .

Pag. 365. A. Πολεμῶν αὐτὸ . B. ἰδὼν ἢ Βασίλειος Ἐπάρχων . *Robuſtum , procero corpore ac ſtipato* ; non , *egregium* . vide p. 342. ubi & de voce ἀγαθὸν . Vulgari lingua eſt ὥριος : *immaturus* , ut non omnino diſſideat illa ſignificatio ab altera , qua pro adulto , robuſtique corporis juvene accipitur hic , & apud Nicetam . D. Τὸ ἀνάκτορ ἢ Φοίνικον . Continuator : καὶ τὸν τῇ Φοίνικον κοιλάδι . *Interfecto conſilium ut interim Theoctiſtum interficiant* : quod & præſtitum . Ridiculum τὸ ἀνάκτορ , ac quod redditum , de homine qui Canicleo præpoſitus , ac Imperatoris furor exiſteret . ὠδὲ ξένωσιν ἢ Αραβῶν . B. Τότε τοιοῦτον .

Pag. 367. B. Κελεύσαντ ἀπέκτανε . ἢ τὸν . D. Σωτηρακὸς . φραδάκτας ἢ Βασίλειος Μιχαὴλ . *Michael Baſilium loco demortui Protoſtratoren inſtituit* : non quod reddituni , ac male emendatum , *Imperator Michaelem* , &c. qui ipſe erat Imperator . Sic pag. 464. dicitur Baſilius jam Protoſtrator (id eſt equitonum primus) creatus Accubitor , velut ſecretioris cubiculi ſummus præfectus . αἰμυντῶν πάλαι . Εἰς δὲ ἓ πλοῦσίτο . *Cujus ei conjugium probro vertebatur : cujus nomine male audiebat* . Forte mulierculam uxorem tradens qua ſcorto abutus eſſet , uti etiam inferius ſiquet feciſſe Baſilio . Sic Plutarchus δοκιμάσαι δὲ διαγίνωσ : *Generis ignobilitatem objicere* . Jejunius illud , *in quam convitia nonnunquam mittebat* . E. Leg. ὑπαλλάξασθαι . Ad calcem paginæ nullus hiatus ; ſed pulchre cohærent omnia , quibus Michael in Baſilium fugillatur impenſior benevolentia .

Pag. 368. B. Ἐσῶν καὶ τοῦτο . C. Τῇ γὰρ αὐτὸ συμβεβήκοτα . *Neque repudiata , ut habet Continuator Vat.* ἐλέγχω καὶ ἀκαιρίαν : *nulla culpa , aut legitima cauſa , uxore propria* . τὸ πρῶτα μακρύνων . ὡς μὴ καθέμενον . D. Ἀπὸ πάλαι παραπέτων . *Quo ſe ille munere abdicaret* : quod tamen minime confecutus eſt , obnitente Ignatio , donec per injuriam depoſitus , vique expulſus eſt . Multis tragœdiam proſequitur Vat. Continuator , ut & Nicetas , Auctorque Vitæ Nicolai Studitæ . ἀπὸ τοῦ ἀλλὰ δὲ . ὀλίγον κατεγράψαμεν , τῶν ἢ ἀλλων Ῥω . Narrat laudatus Continuator , exque eo Cedr. brevi poſt miſſis Legatis factos eſſe Chriſtianos . E. Μόλις ἔχουν .

Pag. 369. A. Ἐσχαλκάδιον . B. Εἰς σὺν ἐπιλόχ . καὶ ὁ σὲ . *In tui , ac Imperii tui contemptum . σὺν ἀλλὰ ἐχων : illi honorem ceu dominæ habent* ; eam obſervaret , nec tam ſibi uxorem haberet quam Michaeli ſpurciſſimo concubinam . ſervaret ; ex quo etiam pag. 373. dicitur Leonem ſuſcepiſſe . Τῇ ϛ . φοιτῶν αὐτὸν ; *annual Magiæ* . In verſ. *Quomodo alter alterum perderet* . D. Παρῴνι ἀνακάλεσαν . *Se ſubducere* . φιλίαν τοῦ Βασιλέως Parce Baſilio utentur ; *je ab eo temperant* .

Pag. 370. A. Βεζωντιν ὁ τὸ βασιλέϊ . Vivifico nempe calice uſi ſacramenti loco ad horrorem , ac religionem ſacramento conciliandam , quam tamen fœde erant violaturi : quin neque alio animo juirabant , quam ut deceptum jurejurando hominem Urbe educerent , ac necarent . Solus Leo hanc videtur hiſtoriam te rigiſſe . Var. Continuator Baſilii forte reverentia preſſit , in gratiam nepotis illius Conſtantini . ἐν παλαθείᾳ dicitur eſſe Princeps , cum extra Urbem vel animi cauſa , vel exercitii , ſive etiam bellici apparatus moratur . Producemus Pſelli Epiſtolas tomo altero ad Imperatores , aut eis comites . ἐν παλαθείᾳ : quibus nempe eorum temporum illuſtretur hiſtoria . B. Scrib. Τὰ αὐτὰ πάντα . *Suos omnes convocans* . D. Καὶ ἀπὸ φοιτῶντα σὺ . τὸ , χρυσοτέρουσα γαμίσιον P. Goar ad Codini cap. 19. cæſiam tunicam exponi ; quæ velut Cæſaris inſigne erat . V. Vendi illic docti illius Commentarii . τῇ βαθῇ Βασιλικὰ .

D. ἀνωμ καὶ διωμοσῶτα. ἐξὶ δὲ παρ. διατομὴ ἐσθητ.

Pag. 371. A. Ἐτεχνάτευε βιβλείοιον καὶ σφραγίδα. Putem faccum Imperatoris infigne cum calceis, quibus Basilius indutus dicitur a Cubicularibus, super injecta clamyde: quo habitu Graeci Imperatores passim induti cernuntur apud Chalcond. &c. Lego, ὡς ὑποσχεῖν. Illud, καὶ ἵππῳ αὐτὸ ὁ κρακὶς, medosum puto; jam enim ipse sibi Michael stemma detraxerat altari imponendum: Legam ergo, ἵππος τὸ αὐτὸ ὁ κρακὶς τὸ βασιλικὸν σῆμα. *Acceptum de Imperatoris capite stemma, sive regium tulit* (ex altari scilicet) *ipsique Imperatori tradidit. αὐτῷ τῷ βασιλεῖ*, ut nempe ipse rite coronandi defungeretur. C. Ἀποβαλὼν τοῦτοις. ὁ Μιχαὴλ. D. Κωνσταντίνου Ἐπαρχος ὁ Μοδέστου. E. Εἰς χεῖρας τὸ Πατρίκιον. Ἐγχρίτας ἐν φυσῇ. ὑφασμένον ἐν σάκκοι. *Velesi facto indutum producere*; tunica scilicet Imperiali, uti etiam Jannes cum Archiepiscopali pallio tumulo eductus est, ἅμα τῷ ὑμνοσῶντι: ut his in Circo solemni ritu exuta cadavera vapularent, ac tum cremarentur, uti factum est. σφαίσιον. ἐβραϊσμὸς.

Pag. 372. A. Μῆνὶ Δεκεμβρίῳ κδ'. *Prima die Decembris* mane ψλοὶ στενάσαν. ac fallentibus oculis: qui & computi modus quam Hebraeis familiaris, tam Graecis insolens existit. καὶ γαιοῦν: *Generalis Logothetae*; non nomen proprium, ut videtur interpres reprætentare. C. Θεμέλιοι τὸ. *Ut venustaliquid reperret, ac mari invitaret*. D. Ἐπιβουλεύσας Βασίλειον. *Invitavit Imperator Eudociam & Basilium*. Male, ac contra Cod. fidem, Εὐδοκία: *Eudocia Basilium invitavit*. Non poterat ille amores suos diu absentes ferre, ac scortum Eudociam, cujus occasione vocatus Basilius. E. Ἐκκαίδεκα δ' καὶ ὁ Πέτρος. *Jacobellus autem, ac Petrus* &c. erant duo viri, quibus apte plurale respondet, ut nihil supl. Hunc Persam ipfa hac pag. *Eulogium* appellat, cujus suasu Artabasilus palatii fores Basilio aperuit, vinque Papiae fecit.

Pag. 373. B. Εἶρας ὁ ἐπὶ τοῦ χαρτοφύλακος Βασιλείου. In vers. *manutenentibus*. E. Ἐν νυκτὶ σὺν τῷδε ὁ δὲ Ἀνεκάσπορ ὁ Πέτρου: ipfe qui superiori pag. Εὐλογιος dictus est, ac paulo superius absolute ὁ Πέτρος. nec video ut vox Ἀνεκάσπορ sana fit, aut quid ad rem τὸ Ἀνεκάσπορ: melius Ἀσπάζου, cujus est alibi mentio, non ut fit ipfe hic Petrus qui Michaelem occidit. Quid fi, ἀνακλαῦσε δὲ ὁ Πέτρος. *Ejectus Persa* &c. Lego, προσλαβών.

Pag. 374. B. Κίοσι ὑποσυμφώτων. *Ad columnam compagem fustentantem*. ὁ δὲ διωμοδεὶς. Causam abrogati Photio Episcopatus mitius refert Constantinus; nempe quὸ ἐν τοῖσιν τοιούτοι τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῖς τέκνοις ἢ πατρὶ κακοποιὸς παρῆναι. *Ut & verum sponsum Ecclesiae, & filiis patrem ex canonum ratione redderet*, ceffare juffo incubatore Photio, donec alterum Dominus ad se transferret. τὸ δὲ τοιοῦτον κύριος. sic emendat. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐγκαλοῦσι τὸν Ἀλλ. οὗτοι παῖς (αὐτὸ). *Fuit hic ejus filius, ac legitimus*; reliqui fcilicet Conftantinus, & Leo Michaele nati erant, Ingerina Eudocia ei pellice. C. Ἐκ Τεβροσοῦ. Scrib. ex Conftant. τοῦ Τεβροσοῦ qui hanc chare expeditionem narrat. Spectare Tephricem ad Armeniam ex eo colliges. Ἀμφοῖν χριτωμένοι. ἐν τῇ Ἀσεμῷ: emend. ἐν τῇ Τεφρικῇ. Ἐβάπτισε τὸν Ἐδρασίν. Minus rem ceffiffe advertit Conftantinus, pierifque eo defuncto ad vomitum reverfis. Durius in eos egit Heraclius, qui poenis ad baptifma adegit; Basilius beneficentia magis invitavit.

Pag. 375. A. Τὸ μυτίχιν τὸ ἁγίου Κωνσταντίνου. *Septum ambitus*, *porticus*: nam & μυτιχὰ etiam ὁπτεφίλοια redditur. C. Τῷ σωτῆρι κτίσματι, καὶ Θεῷ. *Velut illi fe aedificio, ac Deo devoverit*: quod fcilicet aedificium ad Dei honorem fuscepturn tanti faceret, ut in fua ftatua ejus fubfterni fundamentis ambierit. ἡνάγκασε ὁ Πέτρ. D. Κωνσταντίνος ὁδὸς Μεγάλη. Sic ingenue Leo, cum alii Basilii filium dicant. Cedr. Κωνσταντίνος ὁ φασδόστομος ἢ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐξέλιπεν τὸν πατριαρχεῖ. *Conftantinus Basilii filius rum natu maximus ferri confumptus moritur*. Basilii filius hominum exiftimatione, utpote Eudocia ejus conjuge fufceptus; idem tamen reipfa Michaelis, qui ea concubina uteretur. λάρνα φορίσαντα. Indumenti genus videatur, idque cultioris, quo Imperator tanti templi a se extructi Enaenia honorare voluerit. Quid fi τὸ ἐπιλαμβάνων explicarum ad Codinum de Officiis? *Le Saye Royal*. Sceptrum ea voce fignificari, non facile perfuadeor: tænias, quarum etiam ufus in habitu Auguftali num fignificet, cogitet Lector. E. Ἐξοπλῆς καὶ τοσοῦτα.

Pag. 376. Οἱ ἀδωμοσῶτα. ἐν λόγῳ τοῦ διωχμοῦ. *Dum faltum quemdam transit* ἐν τῷ γεγονότι ἀφοτέι. Nihil hic emend. *Ac ubi difparuit, vidiffe fe cum arbitrabatur, non fuiffe delufum*. Sic paffim quibus præftigiatores ejufmodi imponunt. Lego ἀγγελικοῖς μιμήμασιν. *Tamquam in Apolloni fecta diligenter verfatus, ac artis magicae valde peritus*. Nota Apollonii Tyanaei confucta miracula, atque magia. ἐν τῷ Τυβίν - Conftantinus, τὸ ὑποδήματον ἐντὸς ἐντὸς ἐντὸς ποδὸς. C. Οἱ γάγοοι, Παιώνιος ὁ τοῦ Ρωμανοῦ βασιλέως· καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸ πολλὰ ἐπιπλ πεπονθότες, εἰσφέρουσιν. Omiffa haec. *Qui Romano Imperatore Papiae munus confecturi eft: aliique cum eo plures gravifima perpeffi, exilio relegati funt*. Ἀποσωσάμενος λίαν ὁ βασιλεύς. *Paterna profentia, atque confpectu privatus erat*, nondum fcilicet plene ei reftituta paterna gratia, ad quam ei reftituendam ea videtur Iofa fabula. Ecce procerem in convivio folvi carere obtinerant, capsara occasione ex Pfitaci Leonem memorantis, ac velut deplorantis garrulo ftrepitu; fic populus in fancti Eliae folemni proceffu, cui Basilius devotiffimus eft, ac velut fefti gratia indulgentiam abfolutam, paterninque fucceffori folium ambiat. Illue enim illa exclamatio collineat, *Gloria tibi Domine*, fubintroducto Leone ac præfente fub ipfo patris proceffu, ejufdemque ad eam refponfio. Ejufdem vocis vis aperitur & pag. 383. ubi de Damiano refuga, cum quo Leo veller mitius agi. ἀκούων· ὑβρίσαι ὁ βασιλεὺς ἀποσωσάμενος ἀπὸ αὐτοῦ: exprimuntque Cedr. & Anonym. συγχώρησιν τυχεῖν αὐτῷ. *Hanc ei mitiffimam poenam imponi, ut in confpectum venire non liceret. Se retirer pour un temps de la Cour*. Sic fequentia ejufdem Anonym. declarant. ἀνάπαυσιν ἔσεσθαι αὐτῷ ἐξὸν μόνον θεάσασθαι τὸν Καίσαρα καθέμενον· ἢ μετὰ ταῦτα ἢ βασιλικὰς δῶρα ἢ ἀμοιβὰς κατοψῶν. *Egit Samonas menfes quatuor in Bardae Cefaris domo, aula exclufus; tumque in confpectum, ac colloquium Imperatoris eft admiffus*. Sic de ipfo Leone, ἀνάπαυσιν ἔσεσθαι μόνον· ἀφεὶς ἐπὶ τοῦ ἐξὸν ἀλλ. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀνδρονίκου ἐξὸν ἐπὶ τοῦ βασιλέως. Fœdc prælum. Σουκᾶν· ἢ ὁ Μυζηρὸς. E. Τὰ κατ' αὐτοὺς, τοῦτοι· τοὺς ἐν παραπηδήσεσι φαίρεσε. *Si qui adhuc pili erant adfuit*.

Pag. 377. A. Τὰν ζώνην. Iniqua fententia: unde & Conftantinus folum metum ex cervo refert, reliqua ut odiofa Basilio, filentio premit; illius magis laudum orator, quam rerum ab eo geftarum certus enarrator. B. Καλοκαιρὶ δὲ, καὶ Σαγγάλιος ὧδ. Sic & Continuator Vaticanus in reliquis param a Leone diverfus. *Cum effet Clerici, etiam Syncellus cum Photio egebat*. D. Οἱ πολλὰ ἀσελγαίνοντα. Bene Continuator ἐβδελύσσετο. *Quos malitorum reos egerat*.

Pag. 378. A. Emend. τὰ κατ' αὐτῷ. *Eorum caufam*. Idem. ἀβρογάμους τῷ κατ' αὐτὸν κτυπῶσιν. *Cognitores mifit eorum, quorum Photius*, ac *Theodotus accufabantur*. ὁ βασιλεὺς ἐπιδοὺς. *Hoc mandat Imperator*. Omiffum Interpr. B. Ἐπὶ καὶ Κύπ. *Si jubet*. ὁ δὲ ὑποκριθεὶς. Poft illud τοῦ τοῦτ, omiffum librarii incuria. λίαν οὐδ ὁ Μάγιστρ. Στέφανος· ἢ τοῦ εἰρήνου τῆ βασιλεῖ εἰλικρινὲς τοῦ τοῦτο τὸν Πατρικίου. *Quamvis fignificafti Imperatori, te de cura Patriarcham convellurum?* Quam Santabarensi delationem urget etiam in feq. Quod fequitur de depofitione, quam Santabarenus poficit ut nodus facerdotio poffet prenis addici, argumento eft antiquae traditionis, ut ante depofitionem, quae erat Sacerdotum, nihil fibi laica poteftas in Clericos

Edit. Paris. pag. 672.

rices, præfertim Episcopos permitteret . Cui rei vindicandæ studet Illustrissimi Archiepiscopi Tolosani Petri de Marca labor, & opera. ὁ γὰρ τοιοῦτος. C. Ἀρχιποίμενος δέ, ἓν τῷ γοῦν : ut & Anonym. *Archiepiscopus ex inque eo quod nunc est, & in futuro ævo* ; id est , nulla dignum depositione agnoscens. ἐζήσαν τὸ Ἀθάνατον : perinde ac alii . *Athanasii reliquerit . ἐπιβιώσαντα αὐτόν* . D. Λιπὲ ἓξ βροτοῖς . *Sed & tonitrua*. Sic etiam reliqui . *ibid.* Τὸ κάτοχρε, αἰωνιοπτενόντος καὶ τὸ . φροντιστοῦ τὸ λίαν Σκυτζαν ὡς Βασιλ. *Capta urbe Samos , abducto etiam Prætore captivo . Leo autem Zautzam Imperatoris Patris titulo exercavit . φροντιστὴν τοῦ παλατιοῦ αὐτοῦ . Merito ejus Theodoro veneno quodam sublato*. Sic clara omnia , mala interpunctione, ac levi mutatione vitiosa . Adulterii confuetudinem cum Zoe habuisse Leonem docet Cedr. etiam vivente Theophanone, ut ea causa fuerit propinati viri filius veneni . τὸ Βασιλοπάτωρ , titulus a Leone inventus , idem fere qui Συμπενθερὸς , *Consocer* , seu etiam ὁ Παραβασιλεύων : cui tamquam patri Imperator deferret, cujus maxime consiliis Remp. regeret .

Pag. 379. A. Κεκοὶ ἐπιπλῆξαι τε . *Indebitis vectigalibus gravantes* . De Symeone plura auctor Vitæ Lucæ junioris tom. 2. Aucti. decerpæ , ac propediem plenius Boelando mense Februario producendæ . B. Ἀρχόντων πολλῶν ὁ πόλεων . καὶ συμβολὴ γενομένου ἐν Μακεδονίᾳ . Sic & Anonymus . *de multis Urbis præcribus : conjectaque pugna in Macedonia . conjectaque Λεόντιον . Nικήτᾳ ἢ ἀνταιρόμενον . Misit Nicetam cognomento Sclerum* . C. Καὶ σωτηρικὸν ἓξ τοῖς πυρικαῖς . *Collocutus etiam cum capitibus* . τοκιμώσας , ὁμόσας λαῶν, ἀλλὰ . Sic ex Anonymo . *In belli societatem consentientibus illis , acceptis obsidibus venit* . D. Ἐξέστω Νικηφόρε . *In matrimonio interpenat , &c.* ἐπιλαβέσθαι αὐτ Anonym. Leone nimirum pacem componendam expectante , in quo lusus est a Symeone . E Ἐκζωσθῇ γὰρ μὴ ἃ λαὸς . καὶ ὁ Πρωτοβεστιάριος Θεοδόσιος .

Pag. 380. A. Συνόντου τοῦ Ζωήτζε τὸ παραπλησίως ἀλλαγῆναι . Emend. τοῦ παραπλησιωθέντος : ut fit expositio vocis Βασιλοπάτωρ. Sic Anonym. οὗτος μεῖ ἐκείνου τῷ ἢ Ζωὴ τῷ τοῦ Ζωήτζε συγκύρα , ἢ αὐτὸν ἢ Ζωήτζαν . B. Προβεβαίωσε Παῦλον , uti infra , & Anonym. ex quo flatim emend. ἀνὰ αὐτὸ : exque Cedr. ambos emendes in voce ἀλλαγῆναι : plane enim *Donec Leo Theodoseos cos inter se* reconciliavit . Ubi perperam adjecta exscribenti particula ης , ac si esset duo viri , quod Interp. sibi confinxit , ὁ ὑπλογίας κελρὸν ὧν . *Qui benedixerat nuptiis Clericus depositus est* : veritus forte Leonem cum eo contrahere ob præcedens adulterium ; forte etiam viri Zoes homicidium , quæ montira etiam Ecclesia Latina arcet a nuptiis . τῷ Βασιλεῖ Λεοντι ὁ Μαυιακὸς . Sic bene Anonym. *Accusati sunt apud Leonem imperatorem Musicus* D. Παρὰ ἀξ τριστιγὸν ὁ ἐβδομάδων : quam ultimam vocem Anonymus effert , ὁ χρόνος . *A Prætoribus & Magistratibus. ὑρωτόδων τοῦ ἢ τριστιγὸν Velut felicet de Prætoribus examen habiturus* . E. Emend. ex Anonym. τὸ τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος .

Pag. 381. A. Ἐδωρήσατο τὰ τέτρα . διῳκήτο τοῦ ἢ βασιλέα . Anonymus ἐφιλοδόξει . B. Ἀρχιποίμενα δὲ αὐτὸν . Cedr. Anon. perinde ; Leo . *Interim illis prandentibus* . Anonym. χρόνοδος κδ'. C. Διὰ βασιλικὰ νικητικὰ . *Imperatoris brevi , diplomate præmonitur* . Anon. διὰ βασιλικῆς γραφῆς . maleque , *per Basilicum Pittacii* , quasi essent duo nomina propria . τὰ σὺν αὐτοκράτορι . *Ad defensum sphæristerii*] liquidem τὰ τζαυκίζειν . Acmeti est pila ludere . Sic vero ex equis ludebant ; adeoque fuerit hæc quoque Circi pars , seu quid illi conjunctum . Emend. χρατεδίστα . *Captum Nicolaum Bitericiorbam in transitu , cum Joanne Urbe amandatis* . In vers. αὐτοκαστὰ , ubi , *adjuratis* . D. Μυσιὰς σὺν . De hac voce docte P. Goar. ad Codinum pag. 599. ubi etiam militare vocabulum ostendit .

Pag. 382. A. Ἀπεκοπὴν ὧν . Addit Cedr. ἓξ Ἐφέσου : ubi nempe creditus S. Mariæ Magdalenæ tumulus , ut Lazari in Cypro . Ἐλεοῦσθαι τοῦ Μιχαὴλ . *Proditionis convicti a Michaele Chaseddo , ab Imperatore & Patriarcha anathemate feriebat* ; adeoque scripserit Cedr. quod & Curopalata , κατ' αὐτὸν : *perinde ac ipse* ;

Ἰωάννου τὸ Βαγᾶ ὡς. τὰ δὲ πολλὰ. Τέλος καθέντος, καὶ ὕποσχ. Sic emendate Anonym. exque eod. Cod. μὴ ἀβροτίσασθαι τὴν Πατρίκιον. εἰς ὑποχωρήσαντα τὸν χῶμα, ἵνα μηδὲ τοῖς φίλοις γένηται Ῥωμαίων ἐν. *Qui Patricium non trajecissent, sed citius se subduxisset, ac neque fugientes Romanos in naves suscepisset.* D. Παρὰ Κωνσταντίνου τὸν χῆρον Θησαῦρον. *In Thraciæ locum sic appellatum Catasyrte.* Ibid. Κωνσταντῖνος ὁ καὶ Δρουσιλλιανὸς φρουκλίσθαι. Sic bene Anon. & Cod. *Romanum Drungarium in aulam asciscere*, non προβιβάζεσθαι. *Drungarium creare*, cum diu ante id ille muneris obiret. γραμμάτων οὐδ.

Pag. 391. A. Τῶν χθ' τῆς Παρασκ. ἀπουσίου μετὰ τόλμ. *Cum classe recederet.* τὸ κλιπάτιον ἐχρι. διαπερ. τῷ. Ibid. Τάκτου τῆ χυρῆ τόσμου ὄντ. Anonym. *Annuit bis qui essent manu expediti.* ex quo etiam & Cedr. suppl. ac emend. sequentia. Ῥωμαῖοι γεγονότοι, ὑπῆλθ' ὅτοι ὀπίσω τὰ Παρακομιζόμενα Κωνσταντίνα περιεσπάσαν αὐτὸν ταῖς ὑβρίσεσι, συφοχήμασι. *Cum jam Romanus celeri persecutus esset, sique pone Edit. Paris. pag 675.* *Constantinum accubitorem ambulans ipse manibus correpto, Tollite eum, exclamasset, statim illi jubilatum in &c.* D. Σκιαβρώσαν. ὑπισχύγαντι. E. Ῥωμαϊς Ἰωάννᾳ. *Romanus Joannem Presbyterum misit, &c.* αὐτὸν. μετὰ τὰ τόλμ.

Pag. 392. A. Τῆ χθ' ἀζῳ ἀζῳ αὐτὸν. Anonym. ἀζῳ: malim ἀζῳ, ut vocem ἀζῳ retineamus; nec enim ita τὸ ἀζῳ, aut τὸ ὠὸν quod emendat Interpretatis congruit: ut sit, *Eum enim tenebat res religio*; deterrebat piaculi conscientia, quod sic nempe in aulam irrumperet. Explicat Cedr. vix a fide potuisse adigi ut rem præstaret, ac ad Bucoleonem cum classe accederet. Sin τὸ ἀζῳ placeat, sic exponam. *Qui res agit, ac moderatur cum incitabat: urgebat fatum*, ut ad Imp. ἀρίσεων provenheretur; quod nec ipsum diffonat ab illa ejus cunctatione, ac trepidatione, quam Dei decreta perurgente ita consilio superaverit. Emend. φοσκωιθοωρ, ex Cedr. B. Δεὶ χαὶ λαβὼν ex eod. & Anonym. *Data & accepta fecuritatis fide.* πιφεγγομένη ἐκαλλιᾶν Κωνσταντίνου Παρακομιζωντι. Sic emend. ex Anonym. *Justis effe Conftantinus accubitor in caffe ferisforne pone ni scribere:* cui nempe Leo genet majorem effet habiturus fidem. Non enim ad ipsum Constantinum scriptæ litteræ qui adhuc detinerentur, ac spe meliori aleretur. ἀναδεξέμενοι ταῦτα. C. Ἰδὼν οὖσαν. D. Ἀνακάσαν τὰς Ἐγχυλὶν τῇ αὐτοκράτ. ποιῆται συχωνεύσ. δὲν αὐτὸ ἄντα.

Pag. 393. A. Διάνοιαν παρεσκεύαζ. *Longo effrorum ambitu locavit*, a &c. αὐλόχχιμαντικά. Melius Anonym. πατρικά. C. Πρὸς τὸ κάστρα Ἀετοῦ πασσ. Sic & Anonym. & Cedr. *Veniens ad urbem Aetus nomine*: folo exscribentis errore ἀέτιος, quod nullo sensu conftat, ac redditum eft. Ibid. Διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι βραδύνειν. *Per cibos præparatos*; *veneno infectos*, φοσκιλλᾶν. E. Προκλέσου φρουλᾶν. Iidem.

Pag. 394. A. Αὐτομάτη γενομένη. *Fatis militum recenfone.* Eft enim, inquit Svid. ἀπογραφὴ ὁνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις ὑπατικῶν, παρὰ Δακόσιν. ἐπὶ τοῦ γραμματέως. Cedr. Anon. Εὐδοκιμέσας. Minorem dicas Cubicularium. Erant enim Hebdomarii juvenes septimanatim cubiculo fervientes; quibus præerant οἱ Κοιτωνίται seu Κεβικουλάριοι: his ὁ Πρωτοβεστιάριος superior omnibus erat. ἐ Περικαμμένου. Qua de re bene Meurf. ex Codino, ipsoque Conftantino. μετὰ τῶν τῆ Λιβυκοῦ τειλιτῶν. Prosequuntur Anon. & Cedr. quæ ſpectant ad Rentacium, ex quibus farcienda erant, quæ librarii feſtinatione deſunt in Leonis Cod. Regio. τὸ ποτοπινᾶν mihi ſuſpectum, malimque cum Cedr. συγματεύγλιν. Qui Tribunus *eſſet*: non qui Pothi Vicarius. Hujus Pothi cum laude meminit auctor vitæ Luc. junioris. B. τῇ λόχῃ. Anonym. Cedr. Καβάντζιν, ξ Θεόδωρα Πρωτοπαφλᾶν. Perinde Anonym. *Theodoto Protocatabe*; forte remigum principe, five etiam Αρχιδικάσαν, quem Admiralium vocamus. C. Etiam Anonym. Ἐκλησιαν. Κωνσταντῖνον ὑπαρχιδέσαν. *Superiore gradu dejicit*; fecundarum partium Imperatorem facit. Sic enim multis AA. penes unum prima erat, ac ſuprema auctoritas, reliquis eidem ſubjectis. ἀβῆ τῆ

In Theoph. Notæ

ὁρῶν. D. Πλοῦν ἱκανὸν ὧν τὸ ἀβῆ βασιλικὸν. Cedr. τῆ βασιλικῆ τριαρίᾳ, non ita bene, quod & ſecutus Interp. aperte enim diſtinguunt Leo & Anon. Sint nobis οἱ βασιλικοὶ, quos peculiarius vocamus *Domum Regiam*, viros ſcilicet aulæ miniſteriis, Regiſque ipſius obſequiis addictos; quorum etiam partes non extremæ, quoties Rege præſente noſtri Marte decernunt. τὸν τὰλ λαὸν. ſuppl. ex Anonym. & Cedren. τὸν τὰ τάλαντα ἐχ χρυσοκλαύτου τόσου τῆ Πηγῆ. *Inſtructo exercitu in campeſtribus, ac depreſſioribus Pegarum locis.* Ibi. ἀντὸ Πρωτασπιθετόσης. Iidem *Præconum illius principe.* ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Suppl. ex Anonym. τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μοναχῷ ἐμπεφύτευ: *quam ille in Monaſterium mutaverat*: non enim in profana domo ſepulta. Cedr. ἐν τῷ Μυρελαίῳ, quod ejus Monaſterii nomen eſt, ut & ipſe Leo paulo poſt vocat.

Pag. 395. A. Κεκοσμημένον. Nihil emend. ſed addendum ex Anonym. μετὰ δόξης. πολλῆ καὶ σπουδῆ ἀναλήψθαι. *Medio fere ſplendide ornato tranſiere, multa cum gloria ac honore ſuſceptus eſt.* Sicq; & de S. Sophiæ ornatu profequitur; πολυτελείαστις πολίτων, καὶ σκευοπλαστῶν τέκνων χρυσόβοτοι, κ' λίθοις πιστοῖς. *Magnifice edem ornantes, auroque textis tapetibus, ac vellis pariter obtexigentes, atque omnis generis cultum adhibentes.* Cutropalata hic honoris titulus, non officium in aula. B. Καὶ πολλὰ ἀπεκλήρ. καὶ ὡς φυλὴ ἐλαυν. *Equum laxati habenis ad fugam impulit.* Bene Cedr. τῶν δὲ ἵππων. *terga vertens fugit*: non quod portentoſum Interpres confingit, *Per medium aduerſariorum agmen irrumpit*: non hæc mihi fugæ ratio, ſed aggreſſionis. C. Στρατηγοῦντος ἰν. τὸ Παῦνον λεγόμενο ὀχύρωμα: ut & Cedr. τὰς ὑρίας αὐτοῦ δυμώσαι. σὺν ὑστερηχεῖ ἐχόντων, κ' δοῦλοι κελδίσαι ὕσπ βόλωτρο κάπιλοι. Sic ex Cedr. plena littera, non ita ſupplendi ut Interpres effudit: *alios vere occidit. Ita pauperes reliquos, atque obſcuros quo collibitum eſſet innocuos abire juſſit.* Sic fere durius habitis capitibus; mitiores victores multitudini. D. Ἀπέκτειρε μοναχεῖν. Male expreſſim φυσῶν. Seq. ex Anon. & Cedr. ſuppleuda: τὰ ὅτως ἐπαρχείας τῶν Μαρκιανῶν. ἢ μᾶλλον αὐτὸν αὐκοτόρον θυμολόντος. *Patri is ſic appellatus Morolcon, vel ut magis proprie loquar Thymolcon, quaſi dicas, vir leonini pectoris &c.* E. Αὐτοὺς σωτηρχεῖν.

Pag. 396. A. Ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ. Anonym. Αὐτοὺς μὲν ἀπεστείλατο. αὐτὸν δὲ. καὶ τὸ ἐάσαι τὰς γυναῖκας. Anon. *Quotidianas cedes volens compeſcere*; modum eis, ac finem adhibere. ὀχυρωτάτων ἀπόβασιν. Idem, ut & Cedr. *Tutiſſimum ſpetum*; *exſcenſionem*, machinam ad id comparatam, ut ex navi in eam deſcenderetur, exque ea tuto colloquium haberetur. C. Τὰ ὡς ὑστερήμασιν. προβέμενος. τὸν σωὶ αὐτῷ σωὶ σώλον. κατεκοσμήσαν. Anonym. Cedr. D. Οἱ μέσον αὐτῶν.

Pag. 397. A. Λίγω δ' βασιλεῖ φησὶ B. Τῷ Θεῷ ἐκεῖ ἀνάδων. C. Οὐ δῆμος γὰρ αὐτοῖς. διαγόμενοι τυμένοι τὰ. D. Ubi δῆμος, melius Anonym. καλοβάκτε. E. Μυσῶν μὲ Προβεπόντοντα Πατρίκιον ἢ Ἀκόλουθον. Sic bene Continuator & Cedr. ut tantus hic dignitatum cumulus invidiam provocaverit. Ἰδιόκτισος γ'. Sic & Cedr. at melius Continuat. γ'. *Indidione tertiadecima*, non, *tertia*.

Pag. 398. B. Τὸν ἀνεψιόν τὸν ἀντοῦ: ut & alii.

Pag. 399. B. Καὶ ὁ Ἀτσοὺκ. Anon. Ἀτσουκὰ. Cedr. Ἀτσβλαβ, quod affinius Continuatori, exque eo tantiper depravatum. Ex eo ſtatim ſuppl. poſt vocem αἰχμάλω, οἱ Μιλιτηνοὶ κατεκοκωῦτες. C. Διαφορωδίαι ἐπαίνοι. *Annuo tributo pendi.* Ibid. Φόβῳ Θεοφίλακτον ὁ Ῥωμ. συμπεσόντες ἐ ἐλαύνουσι θέσεως. Anon. D. Τὰς λεγομένας Αρκαι: Velut *domunculas*, *tuguriola*. Deſcribit Choniates in Alexio Comneno. τὰ μὲν μικρὰ σκηνώτια. *Menſtrua trimitia*: trienes verterat P. Goar ad Cedr. Liquet effe genus monetæ apud Theoph. in Coprony.

Pag. 400. A. Σαμὴδ ζωρὶ. τῇ ϛ Ἰμχῇ πετραλήρῳ ἀβῆ λόγων τὰν τρυφῆν ὑδατὶ. οἷς ἐκείνοι ὑπεμάλις φροσχῶν ἢ τοιῶ, σὺν Ἰμχῇ. Anonym. En quales lacunæ; ſed expectandus ipſe auctor. Sequitur in eodem de.

Romani erga Monachos ſanctitate celebres devotione, apud quos occaſionem nactus cum lacrymis ſua deponeret peccata. Notavi in Coronymo eum pium morem Eccleſiæ Græcæ ut in ea vix alii Πλουσιωτικοὶ ſint, ac Confeſſarii quos vocamus, quam Monachi probatoris vitæ. τοῦ ἐν ὄρει μοναχοῦ. Ibid. Ἐπιστέλλει δὲ ἐξαιτούμενος παῦσαι αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀλέθρου ἅμα καὶ αἵματος. Hæc hactenus, ne ſic hians ſit littera, expectanda pleniora. Βαλχάνου τοῦ Συμεων. Anonym. μεγαλείου τοῦ Συμεών: ut nec illi vox ea redundet, uti P. Goar exiſtimavit. *Joannes cum aliis Bulgaris Symeonis proceribus*; qui ſcilicet bello & cædibus aſſueti Symeoni navaſſent operam, ægreque ferrent in tranquillum mutatum rerum ſtatum Petro illius filio gentis Principe, quem ideo amotum vellent, translato Principatu in alterum fratrum Joannem, vel Michaelem, cujus etiam omiſſam hic rebellionem Continuat. & Cedren. proſequuntur. B. Δια τῆς ἰωάννου. παπειδὴ δὲ ἅμα καιρὸς ἐνῆεν ἀν τῇ θέρμ ἐν ᾧ ἐν ταῖς ταγαῖς ἐστιάτορες ἐκλέος ποιοῦ ἐπικειμένου. Anonym. *Lapit Coſmites dictus in foro decidit, ex illi qui columnis illic ordine erecti ſunt impoſiti*. Cedren. ἐκ τοῦ κιόνος: *ex fornice*, qui & 60. occilos numerat, ubi alii ſex dumtaxat. C. Τὸν ὑπερμεγέθη τοῦ ταφοῦ αὐτοῦ. ἑαυτὸν ὑπερθαμίσαι. Melius Anonym. D. Αὐτὸν τὸ σωλήναβον. E. Ἐπιφραμίσαν.

Pag. 401. A. Καὶ παραδωσόμεν μὲν αὐτὸν τοῦτοι ἀλλάγιον, τοῦδε. *Miſſus Theophanes ad res cum eis componendas; ad commutandos, ac redimendos captivos*. B. Στόλον φοδερατείαι. ὅτου φρὶς τῷ τοῦ Εὐξείνου πόντου εἴμαι. Anonym. *Ad Euxini Ponti fauces ſtatione poſita*. τῷ ἐσκλάσματι πυρὶ πολέα κατέβαλεν. C. Poſt διατραξάντο, addend. ex Anonym. ἀφ' τὸ τοῦ Ῥωμαϊκὸ στράτευμα κατελθὸν: *Antequam advenirent Romanorum copiæ*; non tunc, cum illis victricibus Ruſſi in anguſtiis erant, ut mutilus hic textus videtur præferre. D. Λαδὸν δ' ἐσῆκε σωθῆναι τε, Συστυμβρίᾳ. πλεῖτα φαῖα ἐδίδοτων. E. Ἐπεὶ ὁ φόδος. Lacunam poſt vocem Αγαθοκλεῖ ita expleas, quantum huic loco ſufficit. πρὶ ᾗ οἱ πορφυροῖ ὁ τοῦ ἀφέδρε ἀφοῖτε ἀβουλὸν ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐκ ἐκοτὸ ἄγγαρο Ῥωμανὸν ἐκ Κωνσταντίνε τοῦ ὠὸ ἀυτοῦ διδκείρα ἀπεγαβίν. φόδος ὃ αὐτῷ φ τοιαῦτα ἐνηκεν ὑποδύσεως παρὰ τῷ κατὰν βασιλεῖ κακοδόντος, πάνυ φ ἀγχοῦ, ἐλαυ ᾗ δύο χρόνε πρὶ μᾶλις ἐστοῦ ἀμφοτεροὶ ἀβδέργυν τυλάτων. Δημητρακὶ δὲ. *Obtque illuſtrem viri virtutem voluit Romanus Imperator ejus filiam nuptui tradere nepoti ſuo Romano ex Conſtantino filio. Qua ex cauſa mota in eum aliorum Auguſtorum invidia magiſtratu abdicatur, cum annos viginti duos, ac menſes ſeptem continuos Domeſtici munus obiiſſet. Ejus loco Domeſticus creatur Pantherus*. Plura de eo, aliiſque expectara continuatione.

Pag. 402. A. Κατεκυλίσαντον. ἄβμοι κατέτεσον. *Subgrundæ cecciderunt in Circo, & comminuerunt ſubſellia, & cancelles*: τοῦ βάθρα Anonymo & Cedr. quæ Leoni μάγιστρα λεγόμενα τοῦδε. B. Τὰς ὑπόκωφε Ἐλένας. αἱ ἐν ταφῇ τοῦδε τοῦτον χρόνον. Anonym. D. Ἀμειτὸν τι τεῖχος.

Pag. 403. A. Ποτὶ Αδριανούν. C. Ἐς τῇ φρουρμένῃ ἐνοικησίαν Anonym. φρουμένῃ: quod & congruit, velut dicat, *cum de iisdem ex inſtituto in ſequentibus diſſeram*.

Pag. 404. B. Ῥωμανὸς βασιλεὺς ἀποτελευτᾷ. *Præmoritur*; nempe Conſtantino genero, qui Imperatorem adlegerat. Ejus reliquas res proſequitur Vaticanus Continuator, qui & ipſe in Romano Conſtantini filio ſtumi abrumpit; ſive ejus totam hiſtoriam non abſolvit, ſive Codex mutilus exiſtit.

FINIS.

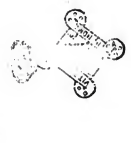

RERUM ET VERBORUM IN THEOPHANIS CHRONOGRAPHIA PRÆCIPUE MEMORABILIUM INDEX.

Aaron Madis filius. pag. 303. c. Caſtrum Semalvum capit. 304. b. ſuorum multos amittit. 305. c. pacem cum Irene componit. 306. a. b. Arabum Dux, Chriſtianis infenſus. 309. c. Romanos prælio fundit. 310. c. Theophilum Cibyrrhæotarum Ducem Martyrem facit. 312. b. ad turpem pacem Nicephorum cogit. 324. a. Cypri vaſtatis Eccleſiis, transfert Cyprios. *ibid.* b. Chumid Duce Rhodum populatur, *ibid.* d. in interiore Perſide diem obit. 325. b.

Abachum, & Michææ oſſa inventa. 10. c.

Abalbaces Agarenorum ad Leonem Legatus. 385. b.

Abandazes Choſrois ad Beliſſarium Legatus. 148. d. Choſroem ad pacem deluſus ipſe inducit. 149. a.

Abares ex Gepidibus diviſi. 63. b. primum cum miraculo viſi CP. 156. d. Tiberium ſuperant. 166. c. CP. obſident. 214. c. vide Chaganus.

Abarus Alamandari filius. 162. a.

Abaſgi Heraclio ſocii in bello Perſico, fidem violant. 206. 207. ab Alanis fatigati arthus Leonis Iſauri. 261. 262.

Abbas Tyanam capit. 251. a. captivos plures abigit. *ibid.* c. Uibem Garis extruit. *ibid.* Antiochiam Piſidiæ ſubigit. 253. b. Necis Valid reum, effuſique multi Chriſtiani ſanguinis Marwam occidit. 281. c.

Abdaas Cteſiphontis Epiſcopus, ſuccenſo ignis templo perſecutionis cauſa in Chriſtianos. 56. c.

Abdelas Zuber Arabum Dux ab Abimelech occiſus. 239. b.

Abdelas in Romaniam educit. 241. c. d.

Abdelas Alii frater, ac Alii filius Syriæ Præfectus Perſidem invadens occiditur. 284. a 286. b. c.

Abdelas turris Ibinullis ruina oppreſſus. 293. e.

Abdelas Abulabæ frater, qui & Muamed, Meſopotamiæ Præfectus. 284. a. Arabum Dux fratre mortuo Abdelam Alimi fratrem opprimit. 286. b. Abuſalim ex inſidiis occidit. *ibid.* Chriſtianos vectigales deſcribit, factaque vaſa fiſco addicit. 287. c. Maurophoros auctores ſpontanei interitus occidit. *ibid.* d. Deſertores ac Barathonis fratres Duces perimit. 290. a Iſeibi Muſa Ducem futurum dolo perimit & excludit 291. c. d. Chriſtianos iniquis legibus vexat. 294. a. Camachum fruſtra tentat. 297. d. Chriſtianos ac Hebræos manibus inferibit. 299. b. diem obit. 300 d.

Abdelas Caiſi filius Saracenorum Dux. 235. b.

Abdelas Muamed fratrem bello fatigat. 325. c. victum in fugam agit. 333. a.

Abdelas Zuber Muſabum fratrem in Mucharum mittit. 230. d.

Abderachmas Chaledi filius Rom. provincias depopulatur. 230. d.

Abdius in Juſtinum conjuratus occiſus. 163. b.

Abderachman Chaganum Perſide expellit. 243. b. a Muamed & Chagano victus interit. *ibid.*

Abeſſalon Aroræ filius excæcatus. 388. c.

Abibo Ganaliclis filius, ſunus S. Stephani curat. 59. d.

Abibus Arabum Dux in Armenia victor. 228. b.

Abimelech Arabum Ameras tyrannus tollit. 239. c. Mardaitis inſeſtis, pacem cum Mavia initam confirmari petit. *idid.* d. Amoveri e Libano Mardaitas obtinet. 241. b. Theopolim capit. *ibid.* d. Arabum Principatum unus ipſe colligit. 242. d. Mechæ templum conſtruit. 243. a. Deum fracti fœderis ultorem invocans, bello vincit. *ibid.* c. d. Joannem Romanum Ducem Africa expellit. 246. d. Diem obit. 249. b.

Abimelech Cappadociam & Galatiam infeſtat. 317. c. d. ad uſque Mangana excurrit. 318. a.

Ablabius Exmonetarius in Juſtinianum conjuratus. 160. c.

Abraim Izid ſucceſſor, ac frater a Marva profligatus. 279. c.

Abſimarus Cibyræotarum Drungarius Tiberii nomine Imperator acclamatus. 246. d. in urbem receptus Leontium naribus mutilatum in Monaſterio recludit 247. a. Heraclium fratrem ſupremum Ducem conſtituit. *ibid.* Philippicum Nicephori filium relegat. *ibid.* d. Chaganum ad Juſtinianj necem concitat. 248. c.

Abſtinentia ſacrorum hominum in Græcia. 350. b.

Abubachar Muamed ſucceſſor. 220. b. Gazam, ac alia capit. 222. b.

Abulabas ſedem in Perſide ponit. 274. a. idem qui Muamed. 286. b.

Abulabarus Maviæ claſſis Præfectus Conſtantis claſſem delet. 228. d.

Abumuſalim Maviam profligat. 283. c. Abdelam Alii filium & Alii fratrem occidit. 286. b. c. eum Abdelas alter Arabum Dux occidit. *ibid.* d.

Acacius Armeniæ Prætor ab Artabane occiſus. 144. b.

Acacius Beroeenſis Epiſcopus ob Schiſma Antiochenum Romam Legatus. 30 c.

Acacius CP. Epiſcopus 81. b. juſſus a Baſilisco anathema dicere Synodo, a plebe prohibetur. 84. a. in Baſiliſcum & Zenonem ficte invehitur. *ibid.* d. Calandionem Antiochiæ creat Epiſcopum. 88. d. omnes Orientales ad Mongi communionem cogit. 90. d. apud Felicem Romæ accuſatur. *ibid.* e. Henoeici Zenonis auctorem putant aliqui. 89. e. ejus ſuaſu Zeno Orientales illi ſubſcribere cogit. 91. b. c. a Felice cum Legatis deponitur. *ibid.* Felicis nomen e diptychis expungit. *ibid.*

Acacius Euſebii Cæſareæ ſucceſſor Arianus. 22. c. 23. a. Joviano Imperatore Catholicum ſimulat 36. c. Eudoxio ſocius in Catholicos ſub Valente. 37. b.

Acacius Magiſter militiæ necis Theodoſii reos ulciſcitur. 111. e.

Acacii Martyris templum in Caria. 1. a.

Acamerus Sclavinorum Princeps. 318. a.

Accphali damnati in quinta Synodo. 134. c.

Achillas Alexandriæ Epiſcopus. 8. b.

Achilles, ac Ægyptii a Romanis repreſſi. 3. d.

Achilles a Diocletiano ſublatus. 4. c.

Achim filii Marvam occant. 283. 284.

Acholius Macedonii percuſſor ab eo annona donatus. 102. e.

Acum Unnus a Justiniano e sacro fonte susceptus Bulgaros profligat . 137. b. eorum insidiis capitur . *ibid.* c.

Adad Exumitarum Rex Christianus Homeritarum Judæorum victor efficitur . 150. c.

Adelphius Antesignanus Messalianorum hæresis . 43. c.

Adeser Persarum Rex , 217. b.

Adrianopolis a Bulgaris capta . 344. b. 395. d.

Adrianus Chaldus rebellis edomitus . 395. c.

Adrianus Patricius Helenæ pater . 401. b.

Adrianus Romæ Episcopus . 298. a. Tarasii Synodicas approbat , ac Legatos ad Synodum mittit . 309. a.

Ædesius Meropli discipulus ad Indos profectus . 25. b.

Ælianus in Gallia a Maximiano Herculio victus . 4. b.

Æmilianus Dorostoli igni consumptus . 43. d.

Æra Romanorum , & Alexandrinorum . 1.

Æsculapius Carthaginis fundator . 136. a.

Æthalas Presbyter in Persis Martyr. 16. a.

Ætherius in Justinum conjuratus occisus . 165. b.

Æthribi , magna Arabia . 242. c.

Aetius Dux Martyr . 362. c.

Aetius Dux Valentiniano datus a Theodosio . 64. e. ut Libya Vandalis cedat auctor existit . *ibid.* Aetium Aurelianis ad Ligerim vincit . 72. c. suspectum ob potestatem Valentinianus occidit . 74. b. c.

Aetius Eunomii Magister . 39. b. Eudoxio a communione extraneus . *ibid.* in Synodo CP. damnatus . 47. c.

Aetius Patricius Stauratio infensus . 317. c. 328. d. 329. a. paratas insidias evadit . Imperium in fratrem transferre molitur . *ibid.* b. Irenes cum Carolo nuptiis obnititur . 329. c. prælio in Bulgaros occiditur , 330. c.

Agallianus in Leonem rebellis perit. 270. a.

Agallianus Prasinus equitat . 372. a.

Agapetus Romæ Episcopus . 146. a. Severum Julianum , ac Theopaschitas CP. damnant . *ibid.* d. Anthimo deposito Menam CP. Episcopum ordinat *ibid.* CP. moritur . *ibid.*

Agaras Arethæ filius a Romano victus , 17. b.

Agatho Abbas . 163. b.

Agatho Romæ Episcopus sextam Synodum celebrat , 219. d.

Agelon dux igni traditus . 37. c

Agion Longobardiæ dux Græcorum victor. 378. c. Alamundarus Palæstinæ ducem occidit . 122. c. in Indiam fugit . *ibid.*

Alamundus Saracenorum Tribunus Catholicus Severianis illudit . 109. b.

Alanorum in Constantium pugna . 4. b.

Alani Abasgos , Lazosque fatigant artibus Leonis Isauri . 261. 262.

Alaricus Gallus Romam diripit . 52. d. Placidiam Honorii sororem abducit , *ibid.* Romam iterum capit . 56. b.

Albæ fictionis ludus equestris . 372. a.

Alexander Alexandriæ Episc. 8. b.

Alexander Comes Rufini socius Legatus . 123. a.

Alexander Byzantii Episc. 10. d. Nicænæ Synodo deest annis gravatus . 13. b. Gentilem Philosophum compescit . 14. c. precibus obtinet ne Arius in Ecclesiam recipiatur . 21. b. male Eusebio consignatus ejus Episcopatus . *ibid.* c.

Alexander Diospolitanus Episcopus masculorum libidinis ergo punitus . 120. d.

Alexander Imperator , Basilii & Eudociæ filius . 374. b. c. Sulpeditis aggressionis in Leonem ad S. Mocium . 382. d. Constantinum Leonis filium , e sacro fonte suscipit . 383. e. Euthymium revocato Nicolao ejecit . 386. c. fordidissimis hominibus magistratus credit . *ibid.* d. Constantinum evirare quærit . *ibid.* e. Himerium Logotheta exulem agit . 387. b. Tenuulenus perit . *ibid.* e. Procuratores Constantino constituit . *ibid.*

Alexandri Martyris urbs Anchialus , 182. d. injuriam Reliquiis suis irrogatam punit . 187. a. b.

Alexandrinus tumultus . 58. e.

Alexandrinorum æra . 1.

Alexandrini ob devotam Synodum a dæmonio vexati . 227.

Alexius Armenius Musilæ gener Theophili . 359. b. in Siciliam dux ablegatur . *ibid.* verberibus carcerique addicitur . *ibid.* c. pristinis honoribus restituitur . *ibid.* c. 360. a.

Alexius Muzelæus Drungarius mari mergitur . 394. d.

Alexius Musseles Spatharius ab Armeniacis in Ducem petitus . 312. d. 313. a. verberibus cæsus in carcerem truditur . *ibid.* d. oculis cæcatur 314. b.

Alidius prædas in Romanos agit. 246. b.

Alim filii Chorosanitis adjutoribus Marvam necant. 283. 284.

Alis de Ameratu eum Mavia contendit . 229. c. Euphratem vincitur , *ibid.* dolo perit . 230. a.

Alphadal Barinal in Romaniam exercitat . 299. a.

Alphias Belisario adjunctus dux . 128. d.

Alypius Gentilis . 35. a.

Alypius commeatu deficit . 99. e. apud Persas obiit . 100. a. apud eos morbo perit . 102. a.

Amalasuntha Theoderichi conjux , Atalarichi mater . 129. b.

Amandus in Gallia a Maximiano Hercul. victus . 4. b.

Amanitæ Jectan posteri . 220. d.

Amantius militiæ Magister . 255. b.

Amantius Præpositus terrifica visione mortis admonitus , 112. b. a Justino necatus . 113. c.

Amatus Gelimeris frater occisus . 130. c.

Ambrosius Mediolanensis Episcopus . 41. c. Theodosium Imperatorem sacris arcet . 49. e. pœnitentem recipit , non tamen intra altaris cancellos ingredi finit . 50. a.

Amer a Gelimere cæcatus . 128. a.

Ameras ad Stroby tum mortuus . 389. d.

Amergus armis potens sub Ildericho , ejusque consobrinus . 127. c. d.

Amerumnes Agarenorum Dux victor , Alexio Romano illius copiis præfecto . 360. b. d. Zapetrum & Samosatam amittit . 361. a. Theophilum fundit . *ibid.* c. Iconium profligat . Side duce . 362. a. Amorium capit . *ibid.* b. nobilissimos captivorum Martyres facit . *ibid.* c. Leonem Philosophum ad se evocat , *ibid.*

Amida a Constantio reparata . 23. c. a Persis capta 100. a. Romanis reddita , 102. a.

Amorium capit Andreas . 332. c. capiunt Arabes . 362. b.

Anios Hierosolymorum Episcopus . 183. b.

Amphilochius Iconii Episcopus . 42. a. 47. c. Messalianorum hæresi intentus , 43. c.

S. Anastasiæ Martyris templum CP. 46. a. solum Orthodoxis relictum . 42. a. ejus corpus Sirmio CP. delatum . 76. c.

Anastasia Augusta Justiniani mater verberibus cæsa 244. c.

Anastasia Michaelis soror in Monacham detonsa. 367. b.

Anastasia Tiberii uxor Augusta coronatur , 368. c. juxta Tiberium sepelitur . 382. b.

Anastasia Valentis filia . 13. a.

Anastasius Antiochiæ Episcopus . 158. b. in Joannis CP. Synodales invectus deponitur . 211. d.

Anastasius Antiochiæ Episcopus . 188. b. Dira nece ab Hebræis subiatus . 193. a.

Anastasius Presbyter Antiochenus Nestorio socius . 61. b.

Anastasius Hierosolymorum Episcopus . 77. c.

Anastasius Romæ Episcopus . 97. a.

Anastasius Romæ Episcopus . 51. b.

Anastasius Imperator , *Vide* Artemius.

Anastasius Palæstinæ dux Severianus hæreticus . 108. d.

Anastasius a Phoca occisus . 198. d.

Anastasius Gingylius in aulam accersitus . 389. b. Leoni Phocæ in Romanum socius . 392. c

Anaſtaſius Sacellarius in Monachum detonſus. 394. c.
Anaſtaſius Silentiarius ab Euphemio CP. correpeus. 92. d. cum Palladio Antiochiæ Epiſcopus electus. 93. b. ab Ariadna Imperator creatus. *ibid.* d. Fidei libellum dare cogitur. *ibid.* Joannem Tabennenſiotam jubet exulem agi. 94. c. Iſauros urbe ejicit. *ibid.* d. Rebelles profligat. 93. 94. Euphemio Epiſcopo necem molitur. 95. e. datum fidei libellum per vim repetit. 96. a. Euphemium deponit. *ibid.* c. Arabes Scenitas vincit. 97. a. Synodum Chalcedonenſem per Epiſcopos jubet confirmari. *ibid.* d. ne Macedonius Synodicam Romam mittat obſiſtit. 98. c. Anaſtaſium Papam ut Henotico ſubſcribat impellit. *ibid.* Pacem init cum Arabibus. 99. c. Cibade Perſarum rege victore urbes amittit. *ibid.* d. Perſarum exercitum atterit. 100. b. Amidam a Perſis recipit. 101. e. Statuam ſuam ad Tauri columnam erigit. 102. b. Macedonium a vero fidei ſenſu conatur avertere. *ibid.* c. Xenaiam in urbem inducit. *ibid.* d. Daras caſtrum Anaſtaſiopolim vocari ſancit. 103. b. Flavianum Antiochiæ Epiſcopum Henotico ſubſcribere cogit. *ibid.* 104. e. Xenaiæ patronum agit. 105. a. Macedonium exagitat. *ibid.* c. rectum ſe ſenſum tenere objurgante fingit. *ibid.* e. ad ſubſcribendum hæreticæ profeſſioni dolo inducit. 106. b. illata fœde calumnia ejicit. *ibid.* b. Acta Concilii Chalcedonenſis diſcerpere quærit. *ibid.* d. Macedonium ejectum curat deponi. 109. a. Flavianum Antiochiæ Epiſcopum in exilium pellit. *ibid.* b Eliam abdicare ſe Epiſcopatu cogit. *ibid.* Vitalianum Orthodoxorum ſubſidio hoſtem patitur. *ibid.* d. Macedonio affectos dire vexat. *ibid.* e. additamentum urgens populi ſeditione deterretur. 109. a. b. recedatur ſe Orthodoxos Epiſcopos fidle poliicetur. 109. e. 110. b. terribili viſione minutos ſibi annos vitæ audit. 612. b ferunt quidam periiſſe fulmine de cælo tactum. *ibid.* d.
Anaſtaſius Syncellus hæreticus CP. Epiſcopus. 272. d. ei S. Germanus futuram in Circo ignominiam præfagit. 271. e. Conſtantinum notat Neſtorianæ hæreſis. 277 a. ignominia in Circo ab eo traductus, Sedi reſtituitur. 280. e. 281. a. morbo Gyarginois dicto mortuus. 285. c
Anaſtaſii S. Maximi diſcipuli. 229. e. 232. e. 233. a.
Anaſtaſiopolis, quæ prius Daras. 103. b. ab Unnis captatur. 159. e. 160. a
Anatolius CP. Epiſcopus. 70. c. pedes proceſſiones obibat. 75. d. Leonem Imperatorem coronat. 76. a
Anatolius Orientis Præfectus ad Vararanem Legatus. 60. b
Anatolius V. CP. Alexandriæ combuſtus. 51. c
Anazarbus facta Juſtinopolis. 117 a
Anchialus capta a Chazaris. 170. d. ipſa S. Theodori urbs. 182. d
Ancyra Galatiæ a Perſis capta. 201. d
Andragathus victus a Comnenciolo. 171. c
Andragathius ob Gratiani necem occiditur a Theodoſio. 46. c. 48. c
Andreas Epiſcopus in ſecunda Synodo Epheſina depoſitus. 70 a
Andreas Calybita Martyr. 289 a
Andreas Cretenſis in Bardanis partes abducus. 255. a
Andreas Cubicularius a Juſtino necatus. 113. c
Andreas Cubicularius ad Mavium Legatus. 231. b Sergio Eunuchum exprobrandi virilia abſcindit. 232. a. Amorium capit. *ibid.* c. Conſtantem ne uxorem & filios in Sicilium addaçat impedit. 233. a
Andreas Exlogotheta urbis Præfectus. 161. c
Andreas Hetæriarcha Baſilium comitatui adiegit. 364. d.
Andreas Magiſter militiæ Joannem Chaldium palo affigit. 373. d. e. Michaelis corpus pompa reducit. 377. b.
Andreas Italus incantato cane præſtigiator. 151. b
Andreas Protovеſtiarius. 392. b
Andreas Scholarum domeſticus Santabareni accuſatione officio motus. 376. d. in eumdem, & Photium Judex a Leone datus. 377. 378.
Andreas Spatharius Conſtantini ad Valid Legatus. 277. c
Andreas Theodoſiopolis Epiſcopus Orthodoxus exul. 92. c
Andreas Troili filius Conſtantem necat. 233. a
Andronicus dux ad Saracenos fugere coactus. 384. c. d. fruſtra Leo reducere molitus. *ibid.* e Fidem negat cum ſociis. 385. a
Andronicus Spatharius Armeniacus a Conſtantino occiſus. 314. d
Anna Conſtantini ſoror, uxor Artabaſæ. 276. a
Anna Gabalæ filia, uxor Conſtantini Auguſta. 401. a.
Anna Michaelis ſoror in Monacham detonſa. 367. b
Anna Zoes filia Auguſtæ loco coronata. 381. e.
Antalas Barbaris jungitur. 141. a. de Salomone queritur. *ibid.* b. Byzaciis præficitur. 142. c. cum Gothari conjurat adverſus Areobindum. *ibid.* d. ad Imperatoris partes tranſire conſtituit. 144 a. vincitur ab Artabane. *ibid.* c. a Joanne Pompeiterum profligatur. 145. c
Anraradus Conſtantia dicta. 25. c
Anthemius Marciani gener Romæ Imperator. 79. b. Recinere duce fatigante, a militibus necatur. 81. d
Anthimus CP. Epiſcopus hæreticus. 146. c. depo nitur ab Agapeto. *ibid.* d
Anthimus Excæſar a Conſtantino lingua mutilatus. 314. b
Anthimus Nicomediæ Epiſcopus Martyr. 7. d
Anthimus Troparіorum compoſitor. 79. b
Anthimus inclusus Monaſteriorum Præfectus. 255. e
Anthuſa Chryſoſtomi mater. 51. e
Antigonus Bardæ filius Schol. Domeſticus. 367. d
Antiochia Iſauriæ. 94. b
Antiochia Syriæ capta a Choſroe. 147. c. Theopolis a Juſtiniano vocata. 221. b
Antiochena Synodus ſub Conſtantio. 24. a
Antiochenæ Eccleſiæ encæniæ. *ibid.* d
Antiochenæ Eccleſiæ Schiſma Euſtathio mortuo. 45. c. auctum Flaviano in locum Meletii electo. 47. d. Occidentalium judicio ſopitum. 47. d
Antiochenſes Theodoſium placant Flaviano intercеſſore. 49. d
Antiochus Theodoſio pædagogus ab iſdegerde datus. 53. c. ejus opera Chriſtianæ Relig. cultus in Perſidem dilatatus. *ibid.* Rerum adminiſtratione movetur. 56. d. Clericus eſſe jubetur. 66. d
Antiochus Cartophylax Bardani erroris ſocius. 255. a.
Antiochus Sicilіæ Exdux fidei ergo occiſus. 293. b
Antonina Beliſſarii uxor. 129. a
Antonius Cauleas CP. Epiſcopus. 378. e
Antonius Domeſticus ad pacem incaute compulſus. 306. a
Antonius Patriarcha Theophilum & Theodoram nuptiis copulat. 338. b. a Theodori Archiepiſcopi injuria deterret. 339. e. moritur. 361. a
Antonius Syllæi Epiſcopus Iconoclaſtarum hæreſis inſtaurator. 346. c. e. 348. a
Apelaces Perſa a vermibus exeſus. 373. e
Aphraates Valentis impietatem arguit. 43. a
Apocaps Melitines Ameras CP. honore receptus. 399. b.
Apoſtaſath Melitines dux honore CP. receptus. 399. b.
Apollinarius Alexandriæ Epiſcopus. 153. a. Menæ confeſſor in proceſſione. *ibid.* c
Apollinarius Majoricæ & Minoricæ Præſ. 134. e
Apollinarius ſcriptor Chriſtianus. 32. d
Apollinarius Syrus Athanaſii fautor. 19. c
Apollinarius Syrus Damaſo Romæ, & Petro Alexandriæ damnatus. 42. c. 43. a

Apollinis in Daphne oraculum mutum. 33. d
SS. Apoſtolorum CP. Eccleſia 15. a. ejus Mena - Patriarcha Eutcenia. 133. b
Apoſtupes Peloponneſi Dux proditor. 375. e
Appius Ægyptius annonæ Præfectus. 100. e
Appio Patricius ex Nicæno Epiſcopo Præfectus Prætorio creatus. 113. c. d
Apſicimas Epiſcopus in Perſide Martyr. 16. a
Aquileia incendio vaſtata. 73. d
magna Arabia Æthribi. 242 d
Arabes numerorum rudes. 250. c
Arabes Scenitas vincit Eugenius. 97. a
Arba Perſidis fluvius 214. e
Araetches Perſarum Rex. 3. a
Arcadia Theodoſii ſoror & Pulcheriæ virgo ſacra. 55. e
Aradus altera obſidione capta & incenſa. 227. d
Arcadius Theodoſii ſenior. filius Orientis Imperator 51. a. b. majorem porticum e Prætorii regione ædificat. *ibid.* cohortium inſtituit Arcadianorum dictam. *ib.* c. Theodoſium Junioremſuſcipit. 52. a. Gainam tyrannum delet cum exercitu. *ibid.* c. Xerolophi ſtatuam erigit. 53. b Arcadiopolim in Thracia ædificat. *ibid.* Joan. Chryſoſtomum in exilium ejicit. 54. a. Sanctitatis nomen a populo obtinet 55. a. Idegerdem Perſarum regem Theodoſii filii Curatorem inſtituit. *ibid.* b. ejus mores, ac tempus Imperii. *ibid.* d.
Arcadius Præfectus bonorum proſcriptione multatus. 93. a
Arcadianorum numerus. 51. c
Arcadiopolis Thraciæ. 53. b
S. Archangeli in Anaplo Eccleſia. 15. a
Archelaus Præfectus Carthag. expeditione. 251. e
Archelaus Orientis militiæ Dux. 166. d
Ardaburius a Joanne tyranno vinculis mancipatus, Aſpare filio victore liberatus. 58. c. Arxanem provinciam devaſtat. 59. b. inſigni clade Perſas afficit. *ibid.* c
Ardaburius Joannem Vandalum ad Theodoſium adducit. 67. b. Leonem curat Imperatorem creari. 80. b. Baſiliſcum ad claſſem Gizericho prædendum inducit *ibid.* c. a Leone necatur 81. b.
Ardaxaſtus a Priſco in fugam actus. 183. d
Areobindus adverſus Gizerichum in Attilam Dux. 70. b. 71. a
Areobindus Dagalaiphi filius Areobindi nepos adverſus Cabadem Dux. 100. b. d. Ducum invidia fatigatus Byzantium cogitat. *ibid.* e. Cabadem ad pacem cogit. 101. c
Areobindus cum Sergio Libyæ dux. 142. e. Gocharis inſidiis petitur. 142. c. Byzantium cogitat. 143. b. victore Gothari templo eductus occiditur. 143. d. e
Arethas Æthiopum rex vicinas Perſarum provincias infeſtat. 165. b
Arethas Saracenorum Tribunus. 162. a
Arethas, qui Thalabanes, pacem cum Romanis init. 99. b
Arethas occiſus ab Homeritis. 115. d
Argaliſcla adverſus Attilam Dux. 71. a
Ariadna Leonis filia, Zenonis uxor. 76. e. Leo Junioris parens. 82. b. Fugit in Iſauriam cum marito. 83. b. cum eodem redit Conſtantinopolim. 85. e. Baſiliſcum Armacii filium Cæſarem a nece ſervat. 86. b. Verinam matrem fruſtra Papurio revocare nititur. 87. e. defunctæ corpus in urbem transfert 89. c. Anaſtaſium Silentiarium virum adlegit, ac Imperatorem renunciat. 63. d. cum corripit. 109. b. moritur Ariadna. 111. a.
Arintheus Theodoſii adverſus Gizericum Dux. 70. b.
Ariſtobulus Imperialium domorum Curator. 175. c.
Arius adhuc Diaconus excommunicatus. 7. c Hæreſim, ac ſchiſma inducit. 10. e. damnatus in Nicæna Synodo. 13. c. Athanaſius ficte pœnitentem recipere renuit. 19. b. in Eccleſiam irrumpens, Alexandri CP. precibus perit 22. b Sectatores illius Porphyrianos Conſtantinus appellandos ſancit. 24. b
Arianis Exocionitis Eccleſias Juſtinianus reſtituit. 120. b
Arianorum Philippopoli Conventiculum 36. c
Armatius Baſiliſci nepos adverſus Zenonem miſſus 83. b. Baſiliſcum prodit *ibid.* a Zenone capite caeditur. 86. a
Armenorum converſio. 15. b
Armeniaci tumultuantes a Conſtantino puniti. 314.
Armenarchus Aſparis junior filius morti ſubſtractus. 81. c
Arpades Turcorum Dux Leoni ſocius. 378. b
Ariaber Quæſtor Imperator acclamatus in Monachum detonſus. 325. a
Arſabelus Perſarum Rex. 45. b
Arſacius Nectarii frater Conſtantinopolitanus Epiſcopus. 54. d
Arſenius in Ægypto celebris Monachus 53. b
Arſenii amputatæ manus commentum. 20. d
Arſenius in Romanum conjuratus exul. 394. a
Arſeus Vararanis Perſarum Regis Dux. 59. b.
Artabanes Arſacides Armeniorum Præfectus. 141. e. Areobindum a Gothicis defectione confirmat. 143. b. extinctum ulturus, Gotthari ſe addicens eum permit. 144. a. 145. a. cotius Libyæ Dux creatus brevi ſe abdicat. *ibid.* d
Artabanes Hormiſdæ Dux. 166. c. Daras capit. *ibid.* d.
Artabaſdus Armenicarum cohortium Dux. 357. d
Artabaſdus Galata Eugenio tyrannidis ſocius, 48. d. ſibi ipſe mortem conſciſcit. 50. c
Artabaſdus Conſtantinum fugat Amorium. 276. a. d. Imperator in urbe acclamatur. 277. a. Imagines reſtituit. *ibid.* b. Conſtantinum revenit Amorium cogit. *ibid.* Aſiam ſub poteſtatem redigit 278. e. Filius in fugam actus, conſobrinus occiſus. 279. a
Artabaſdus Orientalium Dux. 302. c
Artanæ ſedes Sclavis conceſſæ. 289. c
Artaxer Perſarum Rex. 41. b
Artemius Ægypti dioeceſeos Dux Martyr. 34. d
Artemius Protoaſecretis Anaſtaſium Imperator dictus. 255. d. Legatis ab Vlid miſſis, urbem munit. 256. a. Theodoſio Imperatore acclamato Nicæam fugiens Monachum induit. 257. c molientem tyrannidem Leo occidit. 267. a
Aruriæ Marvam odio Gregorium occidunt. 291. a. fidem qui Zelotæ, ad Palmyram tumultuantur. 294. a
Arxanen in Perſide vaſtant Romani. 59. a
Aſan Paleſtinæ Ameras. 239. c
Aſcel Rex Hermechionum. 161. d
Aſcholius Theſſalonicenſis Theodoſium baptizat. 46. c.
Aſclepiodotus Graſſum in Britannia domat. 4. b
Aſia Epiſcopo CP. ante Chalced. Synodum ſubjecta. 53. a
Aſpar Ardaburium patrem Joanni tyranno captivum, recepta Ravenna ſolvit. 58. c. a Vandalis in Africa vincitur. 63. d. Joannem Vandalum Theodoſio adducit 67. b. Timotheum Æliurum cuerur. 77. b. Leonem Imperatorem creari curat. 80. b. Baſiliſcum ad defectionem inducit. *ibid.* Zenonem opprimere tentat. *ibid.* d. a Leone cum filiis occiditur. 81. b
Aſparuch ad Onclum flumen ſedes ponit. 237. b Conſtantinum vincit. *ibid.* c. Sedes dilatans Rom. ad pacem cogit. 238. a
Aſpericus Dux Cabadis Legatus. 101. e
Aſtalphus Papæ Stephano moleſtus. 268.
Aſterius Patricius Antiochiæ. 118. c
Aſtiadus Tribunus Areobindo Perſici belli ſocius. 100. c
Aſylas Adverſus Gizerichum Dux. 70. b
Aſyleas Baſilii conſobrinus a domeſticis occiſus. 373. e
Ateus caſtrum everſum. 271. a

Atha-

Athanaricus Gotthorum Dux a Phritigerne victus. 44. b.
Athanais, quæ & Eudocia Attico baptizata. 57. d.
Athanasius Alexandrinus Episcopus. 18. c. Arium non recipit. 19. b. ea re apud Constantinum offendit. *ibid.* c. Arianorum in eum accusationis capita. *ibid.* e. Arianorum factione Tyri opprimitur, ac deponitur. 20. b. d. fuga lapsum consecratis Hierosolymis Ecclesias assumit. *ibid.* Alexandriam remittitur. *ibid.* e. Treviris exulare jubetur. 21. a. ejus exilii tempus. *ibid.* d. Sedem recipit. 22. d. Sede pellitur. 24. b. a Julio Papa restituetus. 25. d. Constantii violentia ejicitur. 25. c. d. Romam proficiscitur. 28. c. 29. a. Constantis litteris, ac Synodi Sardicensis decreto fretus a Constantio recipitur. *ibid.* b. in eum capitis pœnam ab eo decernitur. 30. c. Juliano Imperatore revocatus fidem Nicenam sancit. 32. a. ab eodem pellitur. *ibid.* e. a Joviano de fide consulitur. 35. c. a Valente ejectus tandem revocatur. 39. b. Sacerdotii anno 46. vir πολυαθλος moritur. 41. a. Auctor est Eusebium Pamphili recepisse τὸ ὁμοούσιον. 17. d.
Athanasius Celites Alexandriæ Episcopus. 92. b.
Athanasius sanctæ Resurrectionis Diaconus a Theodosio Diocoritæ occisus. 74. a.
Athanasius Jacobitarum Patriarcha Syrus. 218. a.
Athanasius Presbyter Cyrilli consobrinus Dioscori violentia depositus. 68. a. illius ædes Ecclesiasticis usibus addictæ. *ibid.*
Athanasius cum Areobindo in Lybiam missus. 142. a. Artabanem Areobindi subsidio accersit. 143. b. fidem accipit a Gotthari nihil eum mali passurum. *ibid.* d. Palatii pecunias fuæ iterum curæ commissas accipit. 145. b.
Athenodorus Senator Dux adversus Anastasium. 95. a. Joanne Scytha capite cæditur. 96. b.
Athingani Nicephoro chari. 328. d. a Michaele Curopalata capitis damnati. 330. c.
Atticus CP. Episcopus. 55. d. Judæum paralyticum e lavacro sanum educit. 56. a. Sanctitatis fama clarus. *ibid.* in Ecclesiæ diptyca Chrysostomi nomen reponit. 58. a.
Attila Scytharum, quos Unnos vocant, princeps, in Thraciam excurrit. 71. a. Theodosium ad pacem sub tributi penitatione cogit. *ibid.* Actio Duce Aurelianis ad Ligerim profligatus. 72. c. Aquilejam incendio vastat. 73. d. sanguinis profluvio moritur. 74. a. Filii discordes facile profligati, *ibid.*
Athyra castrum dirutum. 343. e.
Augusteus equestri. statua Justiniani ornatus. 151. a.
Avitus Romanus Imperator. 75. b. Imperio exutus, Placentiæ creatus Episcopus. *ibid.* c.
Auxentius Mediolanensius Arianus Episcopus. 41. c.
Azar in Cilicia vincitur. 248. a
Azibus Chunez filius in Cilicia victus. 248. a

B

Baanes militiæ Dux Persarum victor. 221. b.
Arabes Damascum usque fugat. 222. d. Emesam revocatur. *ibid.* e. Acclamatus Imperator profligatur. 223. a.
Baanes Eptadæmon quartam Armeniam Arabibus subjicit. 247. d.
Baanes Præpositus. 374. a.
Baburicius conjuratus in Basilium. 376. e.
Babylæ reliquiæ mutum in Daphne Apollinis oraculum. 33. d.
Bacchanus Suliman ad Amorium socius. 253. a.
Bacchus Salomonis frater, Sergii & Cyri pater. 141. a.
Bachagius capite cæsus. 280. c.
Badicharimus Agari frater Phœniciam infestat. 99. a.
Badurius Justini frater indigne habitus. 165. e.
Badurius Justiniani in Unnos Dux. 120. a.

Basilopolis ab Unnis capta. 159. e.
Bastus, idem qui Maurus. 251. 252.
Balas Massagetis Præfectus. 128. e.
Baldimer Bulgariæ Princeps Crumi nepos, pater Symeonis. 365. b.
Balgiztes Bosphori Præfectus occisus. 248. c.
Banacas Romaniam incurrat. 298. a. Romanos fundit. *ibid.* c.
Baptisma Arianorum miraculo reprobatum. 104. c.
Baptismi ritus, & invocatio immutata Eunomio. 43. a.
Barachal montis Monachi. 400. a.
Baram Hormisdæ Dux Turcos vincit. 176. b. a Romanis victum Hormisdas probro excipit. *ibid.* d. ad eum exercitus deficit. 178. a. Narses profligatum in fugam cogit. 179. a.
Bardanes Patricius dictus Turcus Imperator acclamatus. 322. a. accepta fide a Nicephoro Monachum induit. *ibid.* b. submissis satellitibus orbarur oculis. *ibid.* d.
Bardanes, *vide* Philippicus.
Bardanes Tracensium Dux Irenes Strator. 318. b.
Bardas Boelas in Monachum detonsus. 395. c. d.
Bardas Armeniacorum Dux in exilium actus. 304. d.
Bardas Cordylis filius Romanorum trans Danubium Dux 365. a. a Damiano Accubirore in Urbem inductus. 366. c. d. tollit cum eo Theoctistum. *ibid.* Magister, ac Scholarum Domesticus institutus. 367. c. Theodoræ conjurationem evadit. *ibid.* c. Curopalates instituitur, ac Cæsar creatur. *ibid.* d. e. Bulgarorum Principem ad pacem, ac dandum Chrisso nomen cogit. *ibid.* 368. a. Basilium occidere quærit. 369. b. Damianum aula ejicit. *ibid.* Basilius Michaelis favore eumdem tollit. *ibid.* d. 370. c.
Bardas Monachus in Æluri & Proreri causa consultus. 77. a.
Bardas Patricius a Bulgaris occisus. 314. a.
Bardas Phocas in bello Bulgarico Dux. 390. a.
Barnam urbem Bulgari occupant. 238. a.
Barsen Edessæ Episcopus in exilium ejectus. 42. a.
Basbacurius Justiniano adjutor. 248. d.
Basbacurius Comes Opsicii occisus. 253. d.
Basianus Abbas. 79. a.
Basileus Amasæa Episcopus Martyr. 10. d.
Basilicianus Imperiales ocreas indui jussus. 372. b. cum Michaele occisus. *ibid.* e.
Basilicus Armatii patris proditor Cæsar declaratus. 86. a. Cyzicenus Episc. crearus. *ibid.* b.
Basilicus Verinæ frater Thraciæ Dux 78. b. Leonis in Gizerichum classi Præfectus. 80. a. proditione sponte profligatus. *ibid.* b. Leonis adjutor opprimendo Asparem. 81. a. Tyrannus adversus Zenonem. 83. a. Filium Cæsarem, uxorem Augustam creat. 83. c. Rectæ fidei bellum indicit. *ibid.* Timotheum Ælurum, & Petrum Fullonem retinuit. *ibid.* Synodum Chalcedonensem proscribit. *ibid.* e. Armatium Zenoni opponit. 85. d. eo prodeunte ad baptisterium confugit. *ibid.* e. Cucusi fame conficitur; *alii*, in itinere jugulatur. *ibid.*
Basilius Antiochiæ Episcopus. 74. b.
Basilius Ecclesiæ Cæsarienses Presbyter Eusebii adjutor. 40. d. ei fuffectus Episcop. 41. b. Gregorium inducit ut plebis Orthodoxæ CP. curam suscipiat. 42. a. Valens ab eo ejicitendo divinis signis deterritus. 43. e.
Basilius Camaterus Hetæriarcha. 383. b.
Basilius Edeffenus obsessus apud Persas. 101. a. a Romanis receptus. 102. a.
Basilius tyrannus in Sicilia cæsus. 265. b.
Basilius Macedo ut primum Michaeli notus. 363. e. 364. e. ejus initia, captivitas, reditus. 365. a. Taurosi adhæret Macedoniæ Duci. *ibid.* d. futurus Imperator Nicolao Mansionario noscitur. *ibid.* e. 366. a. Theophilitæ Michaeli offertur. *ibid.* Cephalas dictus. *ibid.* b. Theodora extinctorum genus ipsius prædicit. *ibid.* c. Proscriptator constituitur. 367. d. Accubitor factus

Michaelis pellicem Eudociam Ingerinam uxorem accipit. 369. b. Bardam Cæsarem occidit. 369.c.370.c. Imperator a Michaele creatur. 371. a. b. Symbatio illudit. 369 tumultuantem punit. 371. c. d. Michaelem necat. 372. 373. filium Stephanum solenni pompa baptizat. 374. a. Photium Sede pellit ac Ignatium restituit. *ibid.* b. ab Agarenis Afris vincitur. *ibid.* ab Abestacto Romani patre periculo liberatur. *ibid.* c. Theclam Michaelis sororem durius habet. *ibid.* d. Hebræos ad baptismum cogit. *ibid.* Syracusas amittit. 375. a. in Melitinem, & Syriam excurrit. *ibid.* c. d. Sanctabareno præstigiatori velut sancto afficitur. 376. a. Constantinam defunctam spectro videns ejus nomine Ecclesiam extruit. *ibid.* Leonem in carcerem conjicit. *ibid.* c. conjuratos in se punit. 376. c. cornu petente moritur. 377. b. liberantem se occidit. *ibid.*

Basilius impostor Macedo manu altera truncatur. 400. d. ferrea manu adhibita rebellionem auget. *ibid.* igni traditur. *ibid.* e.

Basilius Patricius Thessalonicam redimit. 389. d.

Basilius operarum Præfectus a Samona proditus. 381. a. Athenas exul relegatur. *ibid.* c.

Basilius Petinus Romanum ejicit. 309. b.

Bassiani Monasterium. 97. d.

Batal Arabum Dux. 179. a.

Bathajas Chazaris vectigalis. 237. a. c.

Baudario in Scythia militiæ Magister. 147. b.

Bazanes Chrisitanorum Episcopus in Persida. 116. c.

Bazilizes Sclavinus Palatii opibus auctus. 386. d. Constantini Procurator. 387. b. aula ab Zoe ejicitur. 389. b.

Bdelas Attilæ frater, Omnudii filius. 70. e.

Bebdarch Palatium insensum. 213. b.

Bebzaechdi castrum a Persis captum. 30. c.

Beglali Chosrois palatium. 212. d.

Belisarius Magister militiæ in Oriente invidia perit. 119. a. iterum Magister militiæ Orientis Præfectus. 121. c. Persas superat, & ad pacem cogit. 123. a. Justiniano adjutor in seditione Nixa. 125. c. Expeditio in Africa. 126. d. 128. a. c. Genus ejus, patria, uxor. 129. a. Militem prædones cohibet. *ibid.* d. Carthaginem versus iter dirigit. 130. a. felices cum moderatione successus. 131. a. Gelimere supato victor Carthaginem ingreditur. *ibid.* c. d. injustas prædas cohibet. *ibid.* de Belisarii vaticinium. 132. b. Vandalos fundit, ac Libya potitur. 133. c. Gelimerem obsidet. 134. a. cogit ad deditionem. *ibid.* c. invidia petitus CP. redit. 135. b. triumphum agit. *ibid.* profusissima ejus in populum largitio. *ibid.* e. in Siciliam mittitur. 137. a. Libyæ turbis providet. *ibid.* 138. Sicilia, Roma, aliisque captis, Jurgium principem CP. adducit. 139. b. Persas ingenio decipit. 148. d. e. ejus eximia laus. 149. d. Unnos & Sclavos ab urbe depellit. 157. e. conjurationis accusatur. 160. e. ejus defuncti bona Mariæ zedibus addicta. 162. b.

Benedictus Romæ Episcopus. 164. a.

Beniamin Judæus ab Heraclio Christo adjunctus. 217. c.

Bersamoeses Iberorum Princeps. 212. b.

Besdas Bindoem carcere eximit. 177. b. c. Hormisdam cum illo regno exuit. *ibid.* d. e.

Bethleem Ecclesia. 16. d.

Bezenus Eleutheropolitanus Episc. Abachum & Michaæ corporum inventor. 50. c.

Bezer Leoni adjutor abolendis imaginibus. 267. d. 269. c. ab Areabasdo ferro oberuncatus. 276. d.

Bilius Phocæ Legatus ad Chosroem ab eo carceri addictus. 194. d.

Bindaras Marvam Dux profligatus. 283. c.

Bindoes a Besdo fratre carcere liberatus Hormisdam regno exuit. 177. b. d.

Bithrapsus Syriæ primum oppidum. 97. b.

Blases Persarum Rex, qui & Valas. 85. a. a Cabade oculis cæcatus. *ibid.* c.

Boarex Unnorum regina ad Rom. transit. 119. c. Styracem regem CP. captivum mittit, Glonem occidit. *ibid.*

Boiditzes Amorii proditor. 362. b.

Boilas Bulgarorum Legatus. 299. c.

Bonifacius Romæ Episcopus. 38. a.

Bonifacius Libyæ Præfectus 64. e. Ætii calumnia fraudeque impulsus Vandalis Libyam prodit. 65. c. infelici pugna defunctus, CP. redit. *ibid.* d.

Bonosus Orientis Comes. 197. e.

Bonosio Patricio urbem Heraclius credit. 202. a.

Borane Chosrois filia Persarum Regina. 217. e.

Borufus dux Cellori adjunctus. 101. c.

Bostræ portus sponte natus. 133. d.

Brettanio adversus Magnentium Imperator creatus. 37. b. a Constantio amotus, inque Pruſiam amandatus. *ibid.* c

Briso Eunuchus. 14. a.

Brixia a Gothis recepta. 160. b.

Buccinatoris filii Constantem periculo liberant. 228. c. 229. a.

Bulgari Illyricum, & Thraciam infestant. 99. b.

Bulgariæ antiquæ fines. 236. d.

Bulgarorum Contragorum origo. 236. c. ad ipsam urbem excurrunt. 255. b. Byzantii agros depopulantur. 287. a. Thraciam, urbisque agros infestant. *ibid.* Dominum sibi ex alia familia creant. 289. b. c. pacem componunt cum Constantino 299 c. cladem ab eo incauti accipiunt. *ibid.* e. Constantinum vincunt. 288. a. Teletse Duce vincuntur. 289. c. d. Militum Rom. stipendia intercipiunt. 325. e. docentur artem machinarum. 335. d.

Burniche Arabum dux victus. 305. e.

Busas Chagano machinam struit. 174. b.

Busiris Ægypti urbs eversa. 3. b.

Busur Romanorum fines invadit. 230. e. Exapolim vastat. 231. a. prædas agit. 234. b.

Buzes Orientalis militiæ Magister. 148. b.

Byzantium Constantinopolis, ac nova Roma. 14. c. 17. b. Ecclesiæ illic extructæ. *ibid.*

C

Cabades Persarum Rex. 85. a. ejectus, ac trusus in carcerem ab uxore liberatur. *ibid.* Unnis Nephtalitis adjutoribus regnum occupat. *ibid.* b. Valam oculis cæcat. *ibid.* Pacem cum Romanis solvit. 99. d. Theodosiopolim, & Amidam capit. *ibid.* elephantes vectigal Amidam ingreditur. 100. a. Amida reddita pacem facit. 100. 101. poplitum nervos Christianis succidit. 109. c. Christiano demerente Episcopo baptismi liberam facultatem facit. 112. a. Zilighem Unnorum regem interficit. 114. c. Romanorum Imperatorem domus suæ Curatorem instituit. *ibid.* d. nepotem ex sorore Chosroem adoptare cupit. *ibid.* Tzathum Lazorum regem a Justino susceptum moieste habet. 115. b. Manichæos specie honoris congregatos occidit. 116. b. bonis publicatis eos jubet comburi. *ibid.* d.

Cacor zus Cubicularius Maviam Cypro fugat. 227. c.

Cactabas Marvam profligat. 283. c.

Cæsarea a Juliano vexata. 32. b. ablatum ei Cæsareæ nomen. *ibid.* c. a Persis capta. 199. d.

Cæsareæ Philippi posita Domino statua, a Juliano eversa. 33. b.

Cæsarius ob Proterii cædem lingua mulctatus. 36. e.

Caisus Saracenorum dux. 234. b.

Caisini ab Imaritis deleti. 283. c. tumultuantes a Persis occisi. 285. a

Cajus Romæ Episcopus. 3. a

Calandion Zenonis juſſu Antiochiæ Episcopus creatus. 88. d. Codonatum transfert Tyrum. *ibid.* Eustathii corpore Antiochiam relato ejus Ecclesiæ fehisma tollit. 91. e. Xenajam hæreti-

cum fugat. 92. d. Oasim relegatur. *ibid.* b
Calchopratæorum Ecclesia Deiparæ confecrata. 70. c.
Calepodius Eunuchus Concilii Chalced. Actorum traditor. 106. d.
Calepodii Cubicularii occasione excitata seditio. 123. d.
Callinicus CP. Episcopus. 244. a. preces fundit ad templum destruendum *ibid.* d. occidi a Justiniano jussus. *ibid.* e. Leontio plebem conciliat. 245. d. orbatum oculis Justinianus Romam relegat. 249. e
Callinicus Heliopolensis ignis marini inventor. 235. a.
Calliopio dux annonæ Præfectus. 101.
Callistus Augustalis Alexandriæ occisus. 58. b
Calocerus tyrannus a Dalmatio vivus exustus 19. b
Calocyris Cubicularius. 382. b
Calocyris Monach. pacis ad Rom. Legatus. 398. c
Calonymus Navarcha in Vandalica expeditione 128. c. Carthagini classem admovet. 130. c. ad prædam vertitur. 131. d. perjurus perit. 132. a
Calvarii Ecclesia. 16. d
Camachum castrum Arabibus proditum. 314. c
Cantharus balneum Alexandriæ. 66. a
Capetulianus persecutor sub Juliano. 34. d
Caramali culpa captum Tauromenium. 382. a
Cardamus Bulgarorum Dominus Constantinum vincit. 313. c. 314. a. pugnam refugit. 315. d
Cardaregas Romanos vincit. 170. c. Martyropolim aggreditur. 171. d. repetito certamine vincitur. *ibid.* 172
Cardaregas plures urbes devastat. 195. c. eo duce Armenia, Cappadocia, &c. capitæ. 197. c
Cariana portieus ad Blachernas Mauricii opus. 85. c. d.
Carinus Comes Antiochiæ. 118. b c
Caristerores Armeniacorum Dux. 302. d
Carolus Francorum rex Leonem Papam ulciscitur. 327. b. Imperator inauguratur. *ibid.* 329. a Irenes nuptias ambit. *ibid.* missis Legatis obtinere rem nititur. *ibid.* c
Carossa Valentis filia. 38. c
Carsiani castrum dolo captum. 273. a
Cassiotæ tumultuantes puniti. 288. d.
Castus sub Commentiolo dux multos Abarum occidit. 173. c. a Chagano capitur. *ibid.* d. ejus capti occasione Mauricius probris compluitur. 174. b.
Castor Afecretis aquis submersus. 371. b
Catadures conjuratus in Basilium. 376. c
Catterius Abbas sacras litteras docet Chrysostomum. 52. a
Carthago a Vandalis recepta 131. a. antiqui conditores velut ex fabula 136. a. a Barbaris rebellibus obsessa. 142. 143.
Cauchona Siciliæ oppidum. 129. b
Cebes Arabum dux a Romanis victus. 305. a
Cecropius Nicomediæ Episcopus terræ motu absorptus. 30. d
Cellor Dux in Persas supremus. 101. c. Persas ad pacem cogit. *ibid.* d
Celestinus Episcopus Romæ. 59. a. Nestorium missi refellitant a communione suspendit. 61. c. suas vires in Synodo Cyrillo committit. 61. e. 62. a
Chadiga Muamedis uxor. 220. d
Chagan dux Persidis 242. c. Victore Aberachman Persidæ pellitur. 247. c. Principatum recipit. *ibid.* Justinitano locata filia, eidem parat insidias. 248. b
Chaganus Sclavinos in Thraciam submittit. 171. b Mysiam & Scythiam vexat. 173. b. Martino incurrente salutem fuga quærit. *ibid.* c. casu eladem a Commentioli occursu evadit. *ibid.* d. Apiriam urbem capit 174. a. Prælio vincitur. 182. c. d. Mauricii solertia ad pacem compellitur. 183. b. Prisum transisse Danubium queritur. *ibid.* c. Ballem devastat 184. 185. pressis fame Romanis cibos præbet. 186. c. ingentem stragem Romanorum agit. *ibid.* c. 187. a. captivos, nonlente vili pretio eos redimere Mauricio, occidit. *ibid.* c. semel ac iterum vincitur, amissis liberis 188. d. captivos Mauritio donante recipit. 189. c.
Chaganus contra fidem Thracsam vastat. 201. b pacem cum Mauricio componit. *ibid.* c. Heraclius filii procuratorem instituit. 202. a.
Chagani filius Arabibus formidabilis. 271. a
Chaibani suspendio necati. 280. c. d
Chalcidenses in Mauropharos tumultuantes compressis. 284. c. 285. a
Chale Saracenorum Dux fortissimus. 234. b
Chaledus Ameræus Dei gladius dictus. 221. c
Chamæas a Bulgaris occisus. 314. a
Charitonis Laura destructa. 325. c
Charitum Tiberii filia ex Anastasia 168. c. Germano Cæsari nuptui tradita. 169. c
Charmosynus Augustalis ad tempus percussus. 66. c.
Charurgitarum hæresis. 230. b
Chazari in Perafas Heraclio adjuncti. 220. a. Leonis auxiliarii a Symeone naribus mutilati. 329. b.
Chorafan Arabibus subjecta. 243. c
Chorosanitæ Marvam profligant. 283. b
Chosroes Persarum rex. 117. c. a Romanis vincitur. 119. 121. ad pacem victus cogitur. 122. 123. Antiochiam capit. 147. Palæstinam, ac loca sacra diripit. 148. b. Bellisarii nomine terrius pacem petit. 148. 149. Justino Imperatore bellum renovat. 164. 165.
Chosroes ob sæviciam in patrem ab exercitu deseritur. 178. a. ad Romanos confugit. *ibid.* b. a Mauricio adoptatus Narsete Duce restituitur. *ibid.* d. Romanos milites custodes petit. 179. b. ob Mauricii necem pacem solvit 194. a Phocæ Legatum in carcerem trudit. *ibid.* d Theodosium Mauricii filium restituendum prætexit. *ibid.* c. Germanum occidit 195. b Romanos captos capite cædit. *ibid.* c. Syriam totam ac Palæstinam populatur 197. b. Armeniam, Cappadociam, &c. occupat. *ibid.* c Apameam, & Edessam capit. 199. c. Cæsaream Cappadociæ, &c. subjicit. *ibid.* d. Heraclii Legatos spernit. 200. b. Hierosolymam, Alexandriam, Chalcedonem capit. *ibid.* c. pacis Legatos cum Christi nominis injuria rejicit. 201. a Ancyram capit. *ibid.* d. insuetis signis cum Heraclio pugna decernit. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. &c. profligatus Ctesiphontem cum Seleuciam fugit. 214. a. 215. b. a Syroe majore natu filio in tenebrarum carcere reclusus. 216. b.
Chrasis pagus Vandalorum regia. 130. b.
Chrismatis usus in dedicatione templi. 20. e
Christiani ab Abdela Arabum Duce manibus inscripti. 299. b.
Christianorum persecutio Diocletiano & Maximiano Herculi. AA. 4. a. 5. e. Maximiano Galerio cum Cæsaribus 7. b. Licinio Imperatore. 10. c. Sapore Persarum Rege. 15. c. 24. d. Juliano Imperatore. 31. c. 32. 33. 34. Idegerde Persarum rege. 56. e. Yazarane ejus successore. 57. a. sub Madi Arabum tyranno. 303. c sub Valente gravissima. 40.
Christianus apostata ad anatomes experimentum traditus. 292. c
Christophorus Basilii gener Agarenorum victor. 374. c.
Christophorus Constantini filius Cæsar creatus. 297. b. ab Irene Presbyter detonsus. 304. e. lingua a Constantino mutilatus. 314. b.
Christophorus Himerii Spatharius Martyr 293. b
Christophorus Rom. filius Heteriarches 292. c Imperator Constantini manu coronatus. 393. e Mariam filiam Petro Bulgarorum Principi conjugem locat. 398. d. e. ante Constantinum Imperatorem acclamatus. 399. a. diem obiit. 400. c
Christophorus Thracicorum agminum Ductor occisus. 252. c.

Chrysaorius Diaconus ob fidem S. Matronæ molestus. 97. c.
Chrysaphius Eunuchus Joannem Vandalum dolo occidit. 67. b. Theodosium Flaviano committit. *ibid.* c. Pulcheriam aula ejicit. 68. c. Dioscorum in Flavianum incitat. 69. b. cognomen ejus Tajumas. *ibid.* c. aula ejicitur, 70. c. a Jordane filio Joannis Vandali necatur. 71. d.
Chrysocheres Buccellariorum Dux oculis privatus. 314. c.
Chumid Arabum Dux Rhodum populatur. 324. d. ob violatum Myræ Nicolai tumulum tempestate jactatur. *ibid.*
Cibamundus Gelimeris nepos cum suis perit. 130. 131.
Clarus Patricius columnis Gerasemanes cavet. 243. a.
Clavi Domlnici ad Constantini galeam, ac equi frænum adhibiti. 16. c.
Colossus Rhodius dejectus. 228. b. ejus æris pondus. *ibid.*
Comanis exul moritur Chrysostomus. 54. c
Comersus Bulgarorum Princeps. 342. c.
Cometa barbatus. 153. Lampadias dictus. 123. b. Docites dictus Saracenorum Imperii præfaglo. 222. b. Trabeculæ specie. 288. c. 289. b. in lunam duplicem, aliasque tristes figuras formatus. 336. c. radios ad Orientem ejaculans. 382. b. Xiphias dictus. 387. a.
Cometo Theodoræ soror, uxor Justiniani. 219. c.
Commentiolus Dux Barbaros cædit, 171. b. ejus in Chaganum expeditio, 173. Orientis Dux Persas superat. 176. a. Chosroem suscipit, 178. a. Prisco fuppetias missus exercitum prodit. 186. 187. querelas in eum Mauricius spernit. *ibid.* e. viam a Trajano tritam imprudenter capessit, 189. b. occiditur a Phoca. 197. c.
Conon ex Apameæ Episcopo belli Dux. 95. a. ex vulnere moritur. *ibid.* c.
Constans Constantini filius Cæsar in Galliam mittitur. 11. a. Imperii hæres cum fratribus relictus Gallias obtinet, 22. b. d. Constantino occiso totus ei Occidens cedit. 23. a. legem sancit in Judæos. 23. d. Francos profligat. 24. d. Athanasium, & Paulus ut restituantur a Constantio minis obtinet. 28. d. 29. a. b. Synodum in eam rem Sardicæ indicit. *ibid.* a Magnetio occiditur. 29. d
Constans Heraclii nepos Imperator. 225. e. ejus ad Senatum oratio. 226. b. Valentiniani Patricii tyrannidem extinguit. *ibid.* d. Pacem imperat Mavia. 227. c. de rebus Armeniæ despe rat. 228. a. cum Abulabaro classe congressus, vix necem evadit. 229. a. Sclavinam subigit, *ibid.* d. S. Maximum, & discipulos ejus Anastasios tormentis addicit. *ibid.* pacem cum Mavia componit. *ibid.* Theodosium fratrem occidit. 230. a. Imperium Romam transferre moliens Syracusas petit. *ibid.* b. in balneo Daphne dicto occiditur. 233. a. Imperium cur transferre voluerit. *ibid.*
Constans urbis Præfectus. 198. a.
Constantia Constantii soror uxor Licinii Arianæ. 7. c. fratris testamentum Ariano credit. 22. b.
Constantia, quæ & Helena, Constantii soror Bretanionem Romæ Maxentio opponit. 29. d. Juliano nuptui traditur. 30. b
Constantia urbs, olim Antonia. 23. c.
Constantia urbs a Constantio in Phœnicia reparata. 25. c. Attilæ ditionis facta. 71. a.
Constantina Tiberii filia uxor Mauricii, 168. c. 169. e. dehortatur maritum ab expeditione, 179. d. dolet coronam illi oblatam Deo conferasse. 188. c. in privata domo a Phoca includitur. 194. d. Tyrannidem moliens in monasterium detruditur. 196. a. novis iterum rebus studens cum filiabus gladio cæditur. 197. a.
Constantinaces Quæstor Legatus ad Symeonem. 379. b.
Constantiniana Hierosolymis Ecclesia. 26. d.
Constantinopolis novæ Romæ privilegia. 47. c. ejus Episcopo subjectæ Thracia, Asia, & Pontus ante Synodum Chalcedon. 52. c. 53. a. repetita fæpius obsidione liberata. 234. b.
Constantinus a Diocletiano & Galerio Maximiano insidiis appetitus. 4. c. 5. c. Christianos jam tum innuitur. 6. b. a Patre Constantio Imperator designatus. *ibid.* c. in Gallis, & Britannia imperat. 7. a. Maxentii victor, Crucc e cælo apparente, efficitur. 8. d. Martyrum reliquias Romæ colligit, ac religiosè fepelit. 9. a. Galerium Maximianum, divina ope vincit. *ibid.* b. ejus in rem Christianam pietas. 8. d. 9. b. c. 10. a. 13. c. 14. d. 16. d. 17. d. 18. c.
Constantini genus & soboles. 4. c. 12. a. b. Licinium Imperii collegam instituit. 9. c. a perfequendis Christianis per literas compescit. 10. d. Alexandrum, & Arium conciliare studet. 11. a. Hosium in Ægyptum, ac Orientem mittit. *ibid.* Romæ a Silvestro baptizatur. *ibid.* b. alii in Oriente dicunt ab Eusebio Nicom. Ariano. *ibid.* 22. a. Nili mensuram in Ecclesiam transfert. *ibid.* ejus, ac Crispi filii leges pro Christianis. 13. d. 14. a. Licinium captum vita donat, nova molientem necat. 12. c. filios creat Cæsares. *ibid.*
Constantini præclaræ dotes, ac virtutes. *ibid.* ab Arianis, & Gentilibus ut spurius infamatur. 11. c. Martinum tyrannum debellat, & occidit. 12. e. Licinianum Cæsaris insignibus exuit. *ibid.* Narsem Persarum Regis filium interimit. *ibid.* Constantini Vicennalia. 13 a. Nicænæ Synodi Patribus necessaria sufficit. 13. c. illi interest, ejusque decreta suis literis munit. *ibid.* d. Arianos exagitat. 14. b. ejus in sanctos confessores pietas, inque Episcopos religio, *ibid.* Alexandrum cum Gentili Philosopho committit. *ibid.* c. mundanda loca sancta, ac Crucem exquirendam præcipit. *ibid.* d. 16. b. Matri Helenæ Constantium fuique monetæ tribuit. *ibid.* urbem ex fuo nomine ad Byzantium condit. 14. e. Sessorium (Saporem) a fæ vitia in Christianos detertet. 16. a. sacros libros conscribendos Eusebio Pamphili committit. 17. b. Germanos, Sarmatas, Gothos domat. *ibid.* c. Scythas constructos ad Danubium ponte fubigit. 18. a. Drepanum Helenopolim rogandum fanxit. 17. d. Constantinopolim novæ Romæ auget nomine, Senatu, columna Porphyrite, &c. 18. b. everfis templis, eorum fpoliis Ecclesias ditat. *ibid.* c.
Constantini Tricennalia. 19. b. in Athanasium infensior ob non receptum Arium, & c. *ibid.* c. 20. 21. Treverim in Gallis exilio relegat. 21. a. ejus prior Constantinopolim adventus, *ibid.* c. expeditione in Persas Nicomediæ moritur. 22. a. ejus ætas, ac anni Imperii. *ibid.* b. Imperium filiis ex testamento dividit. *ibid.* Athanasium revocari in morte jubet. *ibid.* in sanctorum Apostolorum templo conditus, *ibid.* c. ad sancti Acacii templum Macedonio Episcopo cum tumultu transfertur. 30. c. Ecclesia Antiochena ab eo condita. 24. b.
Constantinus Constantini major filius Italiam obtinet. 22. b. d. Constantis fines invadens occiditur. 31. c.
Constantinus Leonis Isauri filius. 266. c. in baptismo finiltro omine fontes fœdat. *ibid.* cotonatur a patre, preces fundente S. Germano. 267. a. Irenem Chagani filiam uxorem ducit. 273. b. Melich & Batal Arabum Duces cum patre vincit. 274. c. ejus pravi mores, errorefque fugillati. 275. d. Artabasdum opprimere tentans, Amorium ipse fugere cogitur. *ibid.* d. urbem frustra tentat. 277. b. Artabasdo victore in fugam vertitur. 278. e. Artabasdi filium fugat. 279. a. urbe obsessa, Artabasdum ad pugnam cogit, ac vincit. 279. e. 280. a. captum oculis cæcat, & lugubrio traducit. *ibid.* c. e. Anastasium Patriarcham ignominia abs fe traducium in Sedem restituit. *ibid.* Bellis Arabum excitus Germanicium invadit. 282. d. Monophy-

ſtas Syros Byzantium tranſeat : *ibid.* c. Agarenos navali prælio vincit . 283 a. Leonem filium ſuſcipit . 284. c. Imperii corona donat . *ibid.* d. Theodoſiopolim , & Melitinem capit . 285. b. populos ad errorem inducit . *ibid.* e Synodo 338. Epiſcoporum , Imaginum veneratione proſcribit. *ibid.* d. Syros, Armenioſque in urbem inducit . 287. a. Bulgaros ſpretis eorum Legatis infenſos reddit . *ibid.* Sclavinias ereptas provincias ſubigit . *ibid.* c. d. a Bulgaris turpiter victus recedit . 288. a. eoſdem ingenti ſtrage vincit . 289. c. Neſtorianum ſe Patriarchæ prodit . 291. a. Pagano Bulgarorum Domino pacis ſpecie illudit . *ibid.* e Stephanum Junioremm , alioſque martyrio afficit . 292. c. claſſem in Bulgaros immiſſam naufragio amittit . *ibid.* d. c. Monachorum habitui , ac inſtituto illudit . *ibid.* S. Mariæ invocationem prohibet . 294. a. 296. c. S. Euphemiæ reliquias in mare projicit . 294. c aquarum copiam urbi providet . 294. c. 295. a. Hæreticos Magiſtratus creat . *ibid.* Conſtantinum Patriarcham capite cædit . *ibid.* d. Petrum Stylitem , alioſque Catholicos occidit . 296. b. urbis Monaſteria militibus addicit . 296. d. annonam urbi providet . 297. a. Eudociam tertiam uxorem ducit . *ibid.* b. ſuſceptos ex ea filios creat Cæſares . *ibid.* Monachos ad hæreſim , ac inceſtas nuptias cogit . 298. b. Monaſteria expilat , ac ſacros libros comburit . *ibid.* d. e. incautos Bulgaros ingenti ſtrage vincit . 299. 300. nova expeditione , claſſem fere naufragio amittit . *ibid.* b. Antiochum morbo febrique extinctus obit . *ibid.* c. S. Mariam ex cruciatu coactus jubet invocari . *ibid.* ejus corpus flammis addictum . *ibid.*

Conſtantinus Conſtantis filius patrem in Siciliam ſequi prohibitus . 230. c. Andream Legatum ad Mavianum mittit . 231. a. Mizetium Tyrannum , ac patris reliquos interfectores in Sicilia occidit . 233. b. Tiberium , & Heraclium fratres Imperii collegas aſciſcit . *ibid.* qui eos Imperatores acclamaſſent patibulis affigit . *ibid.* d. fratres mutilat naribus . *ibid.* c. Juſtinianum Patricium Germani Patriarchæ patrem eo evlato occidit . *ibid.* c. adverſus Arabes urbem protegit . 234. b. pacem cum Mavia aliiſque componit . 235. 236. ſub tributi penſitatione pacem cum Bulgaris init . 237. 238. Synodum ad Eccleſiarum unionem cogit . 238. c. fratribus amoris cum Juſtiniano filio imperat . 239. a. pacem firmat cum Abimelech . *ibid.* d. diem obit. *ibid.*

Conſtantinus Leonis , & Irenes filius . 298. b. a patre Imperator declaratus . 301. c. cum matre Imperium ſuſcipit . 304. c. vaticinium de ejus , matriſque Imperio . 305. b. Mariam Armeniacam ducere cogitur . 311. a. matrem amovere cogitans ſummo dedecore habetur . *ibid.* b. c. d. matre abdicata Imperator agnoſcitur . 312. 313. in Bulgaros educit . *ibid.* b. matrem iterum ſolam Imperii aſciſcit . *ibid.* c. ingenti clade a Bulgaris vincitur . *ibid.* c. 314. a. inceſtis nuptiis Theodoræ jungitur . 315. b. c. Joannis Epheſi cultum auget . *ibid.* Bulgaros ad pugnam laceſſit . *ibid.* d. Platonem , alioſque Monachos nuptiis ejus inceſtis adverſantes punit . 316. a. oculis a matre cæcatur . 316. 317.

Conſtantinus Leonis & Zoes filius . 383. d. Imperator ſub patrui , &c. tutela . 386. b. 387. c. patruus evirare cogitat . 386. e. matrem Zoem in aulam reducit . 390. c. Romanum Lemi Phocæ opponit . 390. e. 391. a. matrem aula ejicit , iterumque recipit . *ibid.* c. Nicolaum Patriarcham , & Stephanum Magiſtrum adjutores aſciſcit . *ibid.* Romanum magnum Hetæriarcham facit . 392. b. Helenam ejus filiam uxorem ducit . *ibid.* c. Patrem Imperatorib renunciat . *ibid.* Leonis Phocæ in eum turbas diſſipat. *ibid.* d. e. matrem in monaſterium relegat . 393. c. Cæſaris dignitate , tumque Imperiali Romanum auget . *ibid.* de filium ejus Chriſtophorum Imperatorem co-

ronat . *ibid.* pluresloco, a Romano deturbatur . 394. c. a Chriſtophoro ſecundus Imperator acclamatur . 399. a. Romanum in Protem Inſulam relegat . 402. b. Stephanum & Conſtantinum ejus filios ejicit . 402. c. tumultuantes eorum cauſa ſevere puuit . 403. c. 404. a

Conſtantinus a Romano patre Imperii corona donatus . 393. d. Helenæ Armeniacæ, tum Theophanoni conjugio junctus . 401. e. patrem in Monachum detonſum , relegat . 403. a. a Conſtantiantino ipſe relegatur . *ibid.* d. e. tumultuans adverſus cuſtodes occiditur . *ibid.*

Conſtantinus Artabaſdi ſtrator Deo ultiore occiſus . 270. c

Conſtantinus Boelas Irenes ſtrator . 318. c

Conſtantinus Boelæ filius Monachus . 398. a.

Conſtantinus Florentii filius Magiſter militiæ in Myſia . 147. b. victor Bulgarorum ex inſidiis capitur . *ibid.* c.

Conſtantinus maximo Baſilii dolore mœrorus . 373. d. vivum ſe ei oſtenſurum promittit Sanctabarenus . 376. a. ſpectro ille deluſus Monaſterium ædificat nomine S. Conſtantini . *ibid.*

Conſtantius Gongylius in aulam accerſitus . 389. b. Romanus ne exæcetur agit . 390. c. Leoni Phocæ in Romanum ſocius . 329. a. c.

Conſtantinus V. C. cum aliis Roma capta occiſus . 56. b.

Conſtantinus Andronici filius fuga ſe ad Romanos receipit . 385. b.

Conſtantinus Artaſer Protoſpatharius oculis privatus . 324. c.

Conſtantinus Eladicus Patricius . 387. e.

Conſtantinus Excubitorum Domeſticus in exilium ejectus . 304. d.

Conſtantinus Armenius Albus equitat . 372. a.

Conſtantinus Patricius Podapogurus Martyr . 293. b.

Conſtantinus Libs conjurati pœnam evadit . 388. c. prælio in Bulgaros occumbit . *ibid.*

Conſtantinus Heraclii filius qui & Heraclius 200. a

Conſtantinus alter Heraclii filius Cæſar deſignatus . 200. e.

Conſtantinus menſæ Præfectus ab Agioue profligatus . 378. d.

Conſtantini Lardi ſuccenſæ ædes . 192. c.

Conſtantinus Scholarum Dux . 387. d. Imperator in Circo acclamatus , prælio corruit . 388. a. b.

Conſtantinus Eulampii filius obtruncatus . 388. c.

Conſtantinus Spatharius fidei ergo occiſus . 293. b.

Conſtantinus ducis filius . 383. c

Conſtantinus Sacellarius Irenes ad Carolum Legatus . 305. c.

Conſtantinus Serantapechus Patricius . 318. b.

Conſtantinus Zoe charior , in Monachum detonſus . 285. c. a Leone reſtitutus , & Accubitor factus . *ibid.* d. a Zoe in aulam revocatus . 389. a. Leoni Phocæ ſavens , a Romano dolo capitur . 390. d. c. domi ſe contineat Leoni ſcribere jubetur . 392. b.

Conſtantinus Aſcretis Leoni Phocæ in Romanum ſocius . 392. c.

Conſtantinus magnæ Eccleſiæ Cartophylax , Irenes ad Abimelech Legatus . 317. c.

Conſtantinus Palatii primarius Sacerdos Crucis lignum producit . 390. a.

Conſtantinus CP. Epiſcopus . 235. a.

Conſtantinus Romæ Epiſcopus . 289. b.

Conſtantinus Siluli , tum CP. Epiſcopus . 285. e. ejurata Imaginum religione inceſtis nuptiis polluitus . 292. d. ejicitur in exilium . 293. c. d. ludibrio habetur . 295. 296. approbata Conſtantini hæreſi capite cæditur . 295. d.

Conſtantinus illius nepos , ejus ludibrii ſocius . 295. d.

Conſtantinus Seleuciæ Epiſcopus Synodum Chalced. proſcribit . 103. d.

Conſtantius Alaricho ſocius Placidiam reddit

Honorio. 52. d. Senator creatur, ac tum Imperii Collega. *ibid.* Romæ cum Honorio tyrannos extinguit. *ibid.* Valentinianum ex Gallia Placidia suscipit. 57. d. Imperator brevi occiditur. 58. b.

Constantinus magnus Cæsar declaratus. 3. c. Theodoram Maximiani Herculii filiam uxorem ducit. *ibid.* in Alanos ancipiri Marte pugnans, victor evadit. 4. c. Imperator Occidentis creatus, Gallias administrat. 6. b. Constantil mores, benignitas, lenitas, *ibid.* Constantinum filium Imperatorem declarat. *ibid.* c. ejus proles reliqua. *ibid.* nepos Claudii Imperatoris ex filia. *ibid.* Maximiani Herculii insidias evadit. *ibid.* d. in Brittannia diem obit. *ibid.* c. vir Christiano sensu, ac animo χριστιμίμητον. 7. a.

Constantius Cæsar Narsem Persarum regis filium interimit. 22. a. Imperii hæres cum fratribus Orientem obtinet. 22. b. d. patris corpus in æde SS. Apostolorum condit. *ibid.* c. Athanasium ab exilio revocat. *ibid.* d. ad Arianos defecit. 23. b. Gallum & Julianum consobrinos curat. *ibid.* d. adversus Judæos cum Constante legem fancit. *ibid.* e. Amidam, ac Constantiam urbes extruit. *ibid.* Ecclesiæ Antiochenæ encænia celebrat. 24. b. Assyriorum victor triumphat. *ibid.* d. Paulum CP. Sede exturbat. 25. b. Seleuciensem in Syria portum construit, urbemque reparat. *ibid.* c. Constantium in Phœnice construit. *ibid.* Julii litteris restitutos Athanasium, & Paulum iterum expellit. *ibid.* d. Gallum consobrinum Cæsarem creatum, in Persas mittit. 26. e. ad Thalamonem insulam eumdem occidit. 27. d. Liberium Papam in exilium ejicit. 27. a. Synodum Mediolanensem indicit. *ibid.* b. Liberium revocat. *ibid.* Crucis signum in cælo videt. 28. a. Paulum CP. iterum Sede pellit. *ibid.* d. Populo CP. inde tumultuanti annonam minuit. *ibid.* Constantis minis deterritus Athanasium ac Paulum recipit. 29. c. Paulum Cucusum expellit. *ibid.* d. Magnentium tyrannum iterato superatum tollit. *ibid.* Syrianum tyrannum occidit. 30. a. Bretanionem tyrannis amotis in se fese abdicet, cogit. *ibid.* b. Julianum creat Cæsarem. *ibid.* in Athanasium capitis sententiam decernit. *ibid.* c. Eudoxium in Sede CP. Macedonio substituit. 32. a. Julianum Imperatorem audiens, sero pœnitet Cæsarem adlegisse. *ibid.* b.

Contragi Bulgari. 236. c.

Coptus Ægypti urbs everſa. 3. b.

Cordyles militiæ Magister Rom. captivos recipit. 365. a.

Corticos Armenius occisus. 388. b.

Corum castrum ab Agarenis captum. 380. a.

Cosmas Alexandrinus Episcopus Monothelitarum hæresim ejurat. 278. a. Epiphaniæ Episcopum cum aliis proscribit. 290. b.

Cosmas in Leonem rebellans capite plexus. 270. a.

Cosmas Logotheta Joannis Mystici delator. 397. c.

Cosmas fidei defertor. 209. b.

Cotragus Tanaim trajicit. 237. a.

Cottain a Zenone occisus. 93. c.

Cotto Magister militiæ in Persas directus. 197. c.

Crafas Russius equitat. 372. a.

Crassus ab Asclepiodoto in Britannia vlctus. 4. b.

Creta capta ab Arabibus. 357. d.

Crispus cum patre Constantino in rem Christianam leges fancit. 20. a. Romæ a Silvestro baptizatur. 12. b. Christianus moritur. 23. c.

Crobatus Bulgarorum Princeps ditionem filiisex testamento dividit. 236. e.

Crusis Invidia Romani in fugam acti. 270. e.

Crux luce effornata Constantino præit contra Maxentium. 8. c. ejusdem præsidio Maximianum Galerium vincit. 9. b. Macarius Crucis lignum jubetur exquirere. 14. d. inventam Christi ab aliis Crucem miraculum discrevit. 16. c.

Craeis pars Hierosolymis relicta, pars delata CP. 16. d.

Crucis signum luce coruscans Hierosolymis visum Constantio Imperatore. 27. e. ibidem splendidius visum Juliano Imperatore. 35. b. vestibus Christianorum, ac Judæorum aspersum. *ibid.* literæ Crucis formam referentes in Serapidis templo inventæ. 49. a.

Crux vitæ hieroglyficum. *ibid.*

Crux aurea Hierosolymam a Theodosio missa. 59. c.

Crucis ligna ab Heraclio Hierosolymis reposita. 216. c. 217. c. eadem relata CP. 222. d. nisi ablata Cruce templum Hierosolymis Saraceni instaurare non possunt. 226. c.

Crucis signum Abdelæ jussu ab Ecclesiarum fastigio dejectus. 294. a.

Cucusus Chrysostomi exilii locus. 54. c.

Curcuas Protovestiarius conjurationem prodit in Basilium. 376. e

Cusanes Turcorum Dux Leoni socius. 379. b.

Cutzinas Numidis in Romanos Præfectus. 142. c. suorum proditor. 143. a. Antalæ belli socius. 144. c. a Joanne Papiri profligatus. 145. d. a Joanne Præfecto Africæ occisus. 161. b.

Cutzinæ liberi Africæ turbant. 161. b.

Cyclades captæ ab Arabibus. 357. d.

Cymenæ montis Monachi. 400. a.

Cyprianus cum Belisario Dux. 128. d.

Cyprianus Romanorum Dux in Saracenos. 236. e.

Cypriti transmigrantes plerique pereunt. 242. e. ab Aarone alio translati. 324. b.

Cyriaci Laura destructa. 323. c.

Cyriacus CP. Episcopus. 182. e. S. Deiparæ templum ad Diaconissæ locum extruit. 185. e. nuptiales coronas Theodosio & Germani filiæ imponit. 186. c. dicteriis incestitur tumultuante populo in Mauricium. 192. cautionem fidei a Phoca exigit. 193. a. Constantinam absque fecunditatis fide ab Ecclesia extrahi non sinit. 196. a.

S. Cyriaci monasterium CP. 78. a.

Cyricus Justiniani Dux a Persis victus. 119. a.

Cyrillus ab Arianis in Maximi locum intrusus. 27. e. ejus ad Constantium epistola de visa Cruce Hierosolymis. 28. a. suspectus nonnullis erroris Arii. *ibid.* fit Hierosolymitanus Episcopus. 37. d.

Cyrillus Juliani libros confutat. 35. a. Theophili nepos, ac successor Alexandriæ Episcopus. 57. b. Nestorium admonet, ac contumacem accusat. 61. c. inter adversos fidem acrius defendit. *ibid.* d. Celestini locum tenet Ephesi. 62. a. b. Turbas a Nestorio, & Orientalibus patitur. 62. d. Moritur successore Dioscoro. 67. e. ejus opera a Timotheo Æluro depravata. 76. c.

Cyrillus Diaconus Martyr Heliopoli. 32. b.

Cyrillus Tribunus Martyr. 362. c.

Cyrillus Magister militiæ. 109. d.

Cyrillus Gogdæ suppetias missus. 128. d. Tzazonis caput fert in Sardiniam. 134. d.

Cyrnus, quæ modo Sardinia. 134. d.

Cyrus Hieropolitanus Orthodoxus exul. 92. c.

Cyrus Alexandrinus Antistes, Monothelitarum antefignanus. 218. c. cum Saracenis pro Ægypto componit. 223. c.

Cyrus ex urbis, ac Prætorian. Præfecto Clericus ac Smirnensis Episcopus 66. e. eives se occidere meditances oratione conciliat. 67. a.

Cyrus Salomonis nepos Pentapolim administrat. 140. d. audita fratris clade Carthaginem fugit. 141. a.

Cyrus Amastri Monachus, secundi Imperii Justiniano vates CP. Episcopus. 244. c. 250. a. a Bardane Sede pellitur. 254. c. in Monasterium Chora dictum relegatur. 255. a.

D

Dachac Aruritarum Princeps occisus. 282. b. d.

Dadoes auctor Messalianorum hæresis. 43. c.

Dagalaipbi Comitis ſeditio Alexandriæ . 104. a.
Dalmatæ Monaſterio Macedonio ſatisfactum pro ſcandalo. 106. b.
Dalmatius Anabalinus Magni Conſtantini frater . 6. c.
Dalmatius junior Cæſar . 19. b. Athanaſium Tyri protegit . 20. c. tumultu militari necatur . 23. b.
Dalmatius Monachus Cyzicenus Epiſcopus . 60. c.
Dalmatius Boſphori Tribunus occiſus . 120. a.
Damaſcus a Perſis capta . 200. b.
Damaſcenus Dux cum copiis in Africa ſubſtatus . 274. d.
Damaſus Romæ Epiſcopus . 34. b. damnat Apollinarium . 42. c. Imperatoribus auctor eſt ut Epiſcopi Orthodoxi revocentur . 45. c.
Damianus Patricius , & Accubitor Bardam in urbem inducit . 366. c. d. ejus fuſu Theoctiſtum occidit . *ibid.* d. ob Bardæ Cæſari negatum honorem in carcerem miſſus . 369. b.
Damianus Patricius in Irenem conjuratus . 321. d.
Damianus Rex Homeritarum Judæus , Dei ope ab Exumitis Chriſtianis victus . 150. c.
Daniel Sinopenſis ad Ulid Legatus . 256. a.
Daniel Styl ita columnam aſcendit . 79. a. de fide orans a Baſilico ſperniture . 84. d.
Danubius potest lapideo a Conſtantino ſuperatus . 18. a.
Daras caſtrum quæ Anaſtaſiopolis . 103. b. a Perſis captum . 196. b.
Dargomeres Bulgarorum Legatus ad Michaelem . 335. a.
Dattagerd Choſroïs Palatium . 312. c. immenſa in eo inventa ſuppellex . 213. b.
David Beſer Spatharius Martyr . 293. b
David in Oriente Heraclio natus filius . 221. b.
David Ὁρμιδάραμ Palatii Cartophylax occiſus . 197. a.
Decennius Magnentii frater ſibi laqueo guttur frangit . 37. c.
Decimus locus . 70. ſtadiis a Carthagine . 130. c.
Dedicatio Eccleſiæ Antiochenæ . 24. c.
Dedicatio templi Hieroſolymitani . 30. b. e. infra in ea chriſmatis , *ibid.*
Demetrias oppidum . 382. d.
Demetrius Regii fiſci Notarius . 394. c.
Demophilus CP. Epiſcopus Arianus . 39. d. Eccleſia ejicitur , extra urbem conventus agit . 46. d.
Demoſthenes Valentis coquus Baſilio irrilus . 43. d.
Deuterio Ariano baptizante repente aqua fugit , 104. c.
Diageſtæa Aſparis neptis , Ardaburii filia , mater Areobindi . 100. b.
Didymus in quinta Synodo damnatus . 11. c.
Diocæſarea ob Judæorum tumultum deleta . 26. b.
Diocletianus Romæ Imperator . 3. a. Maximianum Herculium Collegam adlegit . *ibid.* b. Ægypto bellum infertur . *ibid.* b. d. Conſtantium & Maximianum Galerium Cæſares inſtituit . *ibid.* c. filiam Valeriam Galerio locans priorem conjugem abdicare illum cogit . *ibid.* b. c. in Chriſtianos perſecutionem excitat , 4. a. Achillem proſligat. *ibid.* c. Conſtantinum adoleſcentem tollere cogitat . *ibid.* adoratı a Senatoribus expetit. 5. b. Imperio abdicato, Salonæ privatus agit. 6. b. mente captum ſe abdicaſſe teſtis Euſebius . 6. c. ſubiatum res novas molientem auctor Gelaſius Cæſarienſis . *ibid.*
Diocletiani balneum Alexandriæ . 73. d.
Diodorus a Meletio ordinatus Tarſi Epiſc. 43. d. e.
Diogenes belli Dux . 93. a. Claudiopolim capit . *ibid.* b.
Diogenes Beliſſarii fagelles vir ſtrenuus . 132. b.
Diogenes Orientalium Tribunus occiſus . 310. c.
Diogenianus Magiſter militiæ in Oriente . 113. d.
Dioſcorus poſt Cyrillum Alexandriæ Epiſcopus 67. c. in Cyrilli cognatos ſævit . *ibid.* c. 68. a. Origenis a puero opinionibus imbutus . *ibid.* Flaviano infenſus , Eutychis in Flavianum patronus . 69. b. Epheſinæ Synodo præſidens omnia vi agit . *ibid.* c. d. Flavianum & Euſebium Dorylæi Eutyche reſtituto deponit . *ibid.* Flavianum calcibus ac pugnis interimit . *ibid.* minis Epiſcopos ſubſcribere cogit . *ibid.* Theodoretum , Ibam , Andream , Domnum Antiochenum deponit . 70. a. Gangras relegatur e Synodo Chalced. 73. b.
Dioſcorus Junior Timothæi Æluri nepos Alexandriæ Epiſcopus , 111. c. ſæcuları factione in thronum intruſus , iterum ordinatus . *ibid.* d. CP. Legatus convictis inceſtitur ut hæreſis patronus . *ibid.* eo Epiſcopo Julianus , & Severus turbas Alexandriæ excitant . 113. a.
Dienſes Monachi Eclicis ſententiam Aeacio inſinuant . 91. d. fidem Catholicam conſtanter retinent . 97. d.
Dii Præpoſitus Timothei benedictionem ut hæretici reſpuit . 108. c.
Domentia Phocæ filia Priſci uxor . 196. c.
Domentziolus Phocæ conſobrinus Dux exercitus . 195. c.
Domentziolus Phocæ frater Magiſter creatus . 195. a.
Domitianus Orientis Præfectus occiſus . 34. c.
Domitianus Melitinæ Epiſcopus Choſrois teſtigendi negotio præfectus . 178. c. ſummo honore ejus conditum cadaver ad Sanctos Apoſtolos CP. 190. a.
Domnica Valentis uxor Ariana . 38. d. extincto viro Gothos ab urbe depellit . 45. a.
Domnicus Germano ſocius Libyæ rector 138. b. cum eo revocatus . 139. a.
Domnus Antiochiæ Epiſcopus . 66. b. coactus Epheſino latrocinio ſubſcribit . 69. e. deponitur a Dioſcoro . 70. a. Dioſcoritis tumultuantibus ſalutem in eremo quærit . 74. a.
Domnus Antiochiæ Epiſcopus . 151. c.
S. Dorotheus Martyr Alexandriæ . 45. b.
Dorotheus Alexandrinus Monachus pro Synod. Chalced. Oaſim relegatus . 104. d.
Dorotheus Beliſſario adjunctus Dux . 128. d.
Dorotheus Chryſopoleos Præpoſitus , Irenes ad Abimelech Legatus . 317. c.
Dorotheus Tyri Epiſcopus ſub Diocletiano Confeſſor . 15. c. Græce & Latine doctus , ac ſcriptis clarus . *ibid.* Nicænæ Synodo interfuit . *ibid.* a Juliani Miniſtris Odyſſopoli vexatus , extrema ſenectute quieſcit . *ibid.* d. 31. a.
Dregaua nunc Helenopolis . 17. d.

E

Audas in Zerbuleo caſtrum fugit . 139. d. in Abraſii montis cacumine ſiſtit . *ibid.* Numidas in Romanos educit . 142. c.
Ederma Dux ad urbem ab Unnis captus . 179. c.
Eclipſis Solis ſub Conſtantio . 25. c. d. ſub Mauricio . 179. d. ſub Juſtiniano Conſtantini filio aſtris apparentibus in cælo . 244. b. ſub Conſtantino Copronymo . 288. c. ſub Michaele Curopalata . 333. c. ſub Leone Baſilii filio 378. d.
Edeſſa Scirti fluvii aquis immerſa . 117. b. 122. c.
Imago Chriſti Edeſſena CP. recepta . 402. c.
Eleuſius Alemenſis Concilii Chalced. adverſarius . 102. c.
Eleſbaan Rex Æthiopum Chriſtianus Homeritas vincit . 115. c.
Eleuſius Cyzici Epiſcopus *τὸ ὁμοούσιον* profitens depoſitus . 38. a. inter Macedonianæ ſectæ Epiſcopos primarius . 47. a.
Elias Hieroſolymorum Epiſcopus . 98. b. damnatis Neſtorio , Eutyche , &c. Synodum Chalcedecipit . 103. c. Vide Notas poſter. ad 105. b. Epiſcopatu cedit ne cum Severo communicet . 107. b.
Elias largitionum Comes . 126. d.
Elias Spatharius Bardanis conjurationis ſocius . 251. c. 252. b. ejus liberi a Juſtiniano Rinotmeto in matris ſinu occiſi . 252. d. Juſtiniano ipſe cervicem abſcindit . 253. c. 254. a.
Elliæus Eunuchus Græcas litteras Gallos docet . 305. c.

Elisæi Prophetæ corpus Alexandriam translatum. 78. c.
Elpidius in Sicilia rebellis. 305. a. In Africam profugit P. *ibid.* d. Imperatoria ornamenta ab Arabibus accipit. *ibid.*
Elpidius a Phoca igne absumptus. 197. a.
Elpidius armamentarii Præfectus occisus. 198. d.
Elpidius magnæ Ecclesiæ Diaconus hæreticus. 255. a.
Elpidius Patricius ad Chaganum Legatus. 170. d.
Emauntis fons quo Dominus laverat a Juliano obrutus. 33. c.
Magnæ Ecclesiæ Encænia Mena Episcopo. 146. c. 147. a.
Enthusiastarum hæresis. 43. c.
Epiphania Heraclii mater. 199. a.
Epiphania junior filia Heraclii. 199. c. coronatur a Sergio Patriarcha. 200. a.
Epiphanius CP. Episcopus. 114. b. primatu cedit Joanni Papæ. 116. a.
Epiphanius Cypri Episcopus Chrysostomo infensus. 53. d. Rediens in Cyprium moritur. 54. d.
S. Ephræm vita, & scriptis clarus. 43. b.
Equestris ludus factionis Venetæ, Albæ, Prasinæ, Russiæ. 372. a.
Erithrus Caroli Francorum Regis filia Constantino desponsa Irenes filio. 305. c.
Esaias Rhodi Episcopus masculorum libidinis ergo punitus. 120. d.
Ethnici Christianizantes Beryti. 25. c. 26. a.
Ethribenses Uthmanum necant. 229. b.
Evagrius damnatus in quinta Synodo. 154. c.
Evagrius CP. Episcopus ab Eutathio ordinatus in exilium ejectus. 39. d.
Euchitarum hæresis. 43. c.
Eudocia Leontii Philosophi filia quæ Athanais Theodosio nupta. 57. d. Hierosolymam prosecta, multa Ecclesiis largitur. 63. c. matrem Pulcheriam pulsat. 68. b. Diaconissam fieri impetrat. *ibid.* c. pomi occasione necis causa Paulino exstitit. *ibid.* e. secundam Synodum Ephesinam ut indicat, Theodosium inducit. 69. b. Dei nutu ejectum Flavianum filiæ rescribit. 70. a. Hierosolymam se dimitti petit. *ibid.* d. itineris illi socios castitatis suspectos Theodosius obtruncat. *ibid.* e. Theodosius Monachus ea Diocoro favente turbas Hierosolymis miscet. 73. e. maximis Ecclesiis collatis donis, diem obit. 75. b.
Eudocia junior in Africam translata Honoricho nuptui traditur. 95. a. viri Ariani morum pertæsa Hierosolymam fugit. 82. a. sua omnia ex testamento Ecclesiæ relinquit. *ibid.* Curcum, cujus opera fugisset, commendat Episcopo. *ibid.*
Eudocia Ingeris filia, Michaelis fœrtum. 364. c. Basilio uxor traditur. 369. b. Michaelem deterret ab injuria in Basilium. 372. b. Michaele occiso in Palatium inducta. 373. b. Alexandrum filium suscipit ex Basilio legitimum. 374. b.
Eudocia Decapolitæ filia Michaelis uxor. 364. c. viro occiso ad parentes remittitur. 373. b.
Eudocia Augusta Leonis tertia uxor ex partu moritur. 381. c.
Eudocia Rogati Afri filia Heraclii uxor. 199. a. b. susceptis Epiphania filio & juniore Heraclio diem obit. *ibid.* c. 200. a.
Eudoxia Arcadii uxor, mater Theodosii 52. a. Chrysost. pellit in exilium. 54. a. moritur ipsa. *ibid.*
Eudoxia junior Valentiniano tertio CP. nupta. 63. d. ad matrem expostulat de injuria Flaviani. 70. a. a Maximo oppressa, Gizerichum Romam advocat. 74. e. in Africam cum filiabus transfertur. 75. a. ex Africa remeat cum Placidia. *ibid.* e.
Eudoxius Macedonio ejecto CP. Episcopus 32. a. Valentem baptizat. 37. a. ab eo Ecclesias CP. recipit. *ibid.* b. ejectos a Constantino Orth. Episcopos, curat iterum ejici. 39. b. ab ejus se communione Eunomius separat. *ibid.* ab eo, & Valente graviora passi Orthodoxi quam ab Ethnicis. *ibid.* d.
Eugee in carcerem a Gelimere conjectus. 127. c.
Eugenius Arabum Secnitarum victor. 97. a.
Eugenius tyrannus obtruncatur. 48. d. 50. c.
Eugenius Exprætectus Georgii accusator. 158. d.
Eulogius Alexandrinus Episcopus. 168. c.
Eulogius Edessæ Episcopus clarus. 47. c.
Eunomius Cyzici Episcopus Eleusio suffectus. 38. a. Aetii Amanuensis, vir florentis eloquii, etsi indoctus. 39. c. non communicat Eudoxio, quod neque is Aetio. *ibid.* Cyzico ejicitur ut hæreticus. *ibid.* una immersione baptizat, & in Christi nomen, non Trinit. 43. a. damnatur in secunda Synodo. 47. c. in exilio diem obit. 49. c.
Eunomius alter Arianus Samosatenus Episcopus. 40. c. infensa ob hæresim plebe sponte secedit. *ibid.* d.
Evodius Episcopus Hornisdæ ad Synodum Legatus. 110. b.
S. Euphemia Alexandriam translata. 66. a.
S. Euphemiæ corpus in mare projectum, miraculo receptum. 294. c.
Eupheinia uxor Justini. 113. a.
Euphemius CP. Episcopus Mongi expuncto, Felicis nomen restituit. 92. b. Episcopum Felix ob Acacii nomen recusat, non agnoscit. 93. b. Anastasium hæresim docentem Ecclesia expellit. 92. d. Imperatorem creatum libellum dare cogit. 93. d. Chalcedonensem Synodum confirmat. 118. a. apud Anastasium detecto secreto graviter offendit. 94. c. Episcoporum CP. Conventu depositus, Euchaitam relegatur. 96. d.
Euphila Gotthorum Arianus Episcopus, eorum ad Valentem Legatus. 44. b.
Euphræmius Amidenus Orientis Comes Antiochiæ Episcopus. 118. d.
Euphrasius Antiochiæ Episcopus, nomina PP. Concilii Chalced. & Rom. Pontificis e diptychis expungit. 114. d. terræmotu quassata urbe Antiochia perit. 118. b.
Euphronius Antiochiæ Episcopus, 21. d. in Synodo CP. damnatus. 47. c.
Euphrosyna mater Theophili. 357. b. filio sponsæ optionem facit. *ibid.* d. aula excedens vitam monasticam agit. 358. c.
Eupraxias Mozilicis filius Siciliæ Dux. 375. d.
Eusebia Constantii uxor Julianum neci eripit. 27. d.
Eusebius Cæsareæ Cappadociæ Episcopus Catholicus. 40. d. Interesti Tyranni Orthodoxorum Synodo. 39. a. fidem strenue tuetur. 40. d.
Eusebius Emesenus Alexandriæ Præsul Arianorum factione electus, resilit. 4. a. Theophani Sabellianus. *ibid.* Alexandrino Episcopatu reprodiato Emesenum recipit. *ibid.*
Eusebius Nicomediensis Arii prius defensor, Nicænæ Synodo subscribit. 13. d. Athanasii adversariorum antesignanus. 19. c. 20. d. Athanasium obtinet ejici, atque Arium in Ecclesiam recipi. 21. a. in ejus CP. Episcopatu lapsus Eusebius. *ibid.* c. Constantio auctor ut Arii errorem amplectatur. 23. c. Antiocheno Arianorum Conventui præsidet. 24. a. in CP. Sedem intruditur. 25. b. moritur. 28. c.
Eusebii Pamphilii historiæ liber octavus. 4. a. Notpost. *Quinquies* assensum præbet. 13. c. Bibliotheeam Constantini justu instruit. 17. b. Athanasius ab eo timet. 20. b. num Arianus fuerit variæ sententiæ. 17. b. 23. a. statim defuncto Constantino mortuus. 22. e.
Eusebius Romæ Episcopus. 4. a.
Eusebius Samosatensis Orthod. Episcopus exul. 40. c. reversus ab exilio multis urbibus creat Episcopos. 45. e. impacta capiti regula Martyr occumbit.
Eusebius Samosatensis Episcopus Orthodoxus exul. 92. c.

Euſebius CP. urbis Scholaſticus, Neſtorio, ac Anaſtaſio bellum primus indicit. 60. e. 61. d. Doryläei factus Epiſcopus ipſe Eutychem perverſum deprehendit. 69. a. a Dioſcoro in Epheſina Pleudoſynodo dignitate motus. 69. d
Euſebius Exconſul. 160. d.
Euſebius Præpoſitus Conſtantium in Arii errorem trahit. 23. c. Liberio Papæ exilii auctor exiſtit. 27. a. a Juliano neci traditur. 31. d
Euſtathius Antiochenus Epiſcopus Niceæ confirmatus. 13. b. Conſtantinopoli Evagrium Epiſcopum ordinat. 39. d. Cyzicum relegatur. *ibid.* corpus ejus Philippis Antiochiam a Calandione transferrur. 91. e
Euſtathius Armenius Macedonianorum ad Liberium Legatus. 38. d
Euſtathius CP. Presbyter ſanctitate clarus. 21. e
Euſtathius claſſis Drungarius in Monachum detonſus. 382. a. Tripolitæ urbem invadentis occurſum refugit. *ibid.* e
Euſtathius Patricius claſſis Drungarius. 379. d pacis cum Leone interceſſor exiſtit. *ibid.* e
Euſtathius Mariuli Patricii filius a Sulimane captus. 274. b. inſignis Martyr Iſam tyranno obit. 276. b.
Euſtathius Sebaſtenus princeps Meſſalianorum hæreſis. 43. c
Euſtochius Monachus Hieroſolymorum Sedem invadit. 163. b. novæ Lauræ Monachos vexans, Sede exturbatur. *ibid.* d
Eutyches a Flaviano e Synodo damnatus. 69. a Iatrocinio Epheſino præſide Dioſcoro reſtituitur. *ibid.* e. e Chalcedonenſi Synodo cum Dioſcoro damnatur. 73. c
Eutychius CP. Epiſcopus. 154. a. ad S. Dionemdem pluviam rogaturus procedit. 160. b. maguam Eccleſiam ſolemniter dedicat. 161. a. dignitate movetur. 162. b. extincto Joanne Sedem recipit. 167. b. Tiberium Imperatorem coronat. 167. b. 168. a. diem obit. 169. d
Euthymius ejecto Nicolao CP. Epiſcopus. 384. a Alexandro Imperatore ipſe ejectus. 386. c.
Euthymius Conſtantini Procurator relictus. 387. b.
Euthymius Sardius Epiſcopus Imaginum defenſor præcipuus. 356. b
Euthymii Cœnobium deſtructum. 325. c
Eutropii Eunnchi negotium. 53. d
Eutropius Tribunus ſecundæ apud Sidonlam Synodi conſilium evertit. 205. a
Euzoius Alexandro depoſitus, fruſtra ab Arianiſmo tentat recipi. 19. c. communione impertiunt Ariani. 20. d
Euzoius Antiochiæ Arianorum Epiſcopus. 37. c Conſtantium baptizat Antiochiæ. 31. b
Exumitarum bellum cum Homeritis. 150. c

F

FAMES gravis Antiochiæ, & in Cypro, alias Cyri 18. c. Conſtantin. Juſtin. Imperat. 155. d
Fatimæ filio extincto Bulgarorum Principatus ad aliam familiam translatus. 289. b
Fauſta patris Herculii inſidias viro Conſtantino prodit. 6. e
Fauſtinus Platypodis filius prælio in Bulgaros occiſus. 394. d
Felix Juliani Comes blaſphemus perit. 34. a
Felix Epiſcopus Romæ Liberii loco ordinatus. 27. b. Arianorum communione polluтus. *ibid.* Reſtituto Liberio Roma excedit. *ibid.*
Felix Romæ Epiſcopus. 89. c. Legatis miſſis Mongum ejiciendum decernit. 90. e. Legatos Mongi communione pollutos, & Acacium. deponit. 91. c. Phraritam Orthodoxum ſimulantem ſpernit. *ibid.* e. 92. a. ejus nomen Acacio expunctum, Eccleſiæ diptychis Euphemius reſtituit. *ibid.* Euphemium ob retenum nomen Epiſcopum non agnoſcit. 93. b.
Felix Romæ Epiſcopus. 118. a
Feſtus Rom. Senator ſeſtum Petri & Pauli obtinet CP. ſolemnius agi. 98. b. Anaſtaſium Papam ut Zenonis Henotico ſubſcribat inductorum ſe promittit. *ibid.* c. Laurentium in Rom. Pontificem intruſit. *ibid.*
Flavianus Presbyter Meletio favet, Paulino adverſarius, Apolinarium infectatur. 45. d. Meſſalianis hæreticis adverſatur. 43. c. Paulino ſuperſtite Epiſcopus Antiochenus creatur. 47. d Occidentalibus in eum expoſtulantibus, Romæ cauſam dicere jubetur 53. d. Theodoſium Antiochenſibus ſtatum placat. 49. d. ægre fert ejectum Chryſoſtomum. 54. d
Flavianus Antiochiæ Epiſcopus in fide ſuſpectus. 98. a. Synodica edita Synodum Chalcedonenſem ſuppremit. 103. c. privata Epiſtola Anaſtaſio continet. *ibid.* d. non patitur anathema in Leonem, & Synodum dici. *ibid.* d. Macedonius ut adverſantem Synodo anathemate ferit. 104. e. damnat Synodum 105. c. Sede pellitur. 107. a. Vitalianus Dux in Sedem petit reſtitui 109. e.
Flavianus CP. urbis Epiſcopus. 67. c. Theodoſio mundos panes donativo offert. *ibid.* e. infenſus illi Dioſcorus 68. a Chryſaphius eum dejicere molitur. *ibid.* b. Pulcheriam Diaconiſſam ordinare juſſus, ludit conſilium. *ibid.* c. Eutychem e Synodo damnat. 69. a. Dioſcorus e latrocinio Epheſino dignitate motum, pugnis calcibuſque interimit. *ibid.* d. Pulcheria corpus ad SS. Apoſtolos CP. pompa reducit. 70. d. e
Florus Rom. Dux in Saracenos. 234. c
Franci a Conſtante debellati. 24. d
de Francorum Regibus Theophanis fabuloſa. 268. b
Frumentius primus Indorum Epiſcopus. 15. b

G

GAbalas Annæ Auguſtæ pater. 401. a
Gabrielopulus Sclavinus Palatii opibus auctus. 386. d. Conſtantini Procurator ab Alexandro relictus. 387. b. Aula ab Zoe ejicitur. 389. b.
Gainas Alexandriæ Epiſcopus. 146. d. CP. a Juſtiniano evocatus. 149. e
Gainas multis urbi malis illatis ab Arcadio oppreſſus. 52. b. c
Galaces Valentis filius Cæſareæ mortuus. 43. d
Galla Valentiniani filia ex Juſtina, Theodoſii uxor, ex qua Placidia. 38. c.
Gallus mortuo Conſtantino, ex morbo necem evadit. 23. b. Conſtantius educandum curat. *ibid.* d. Lectoribus adlectus templum S. Mamanti Cæſareæ extruit. *ibid.* Cæſar in Orientem adverſus Perſas mittitur. 26. e. Tyrannidis ejus delatores occidit. 27. d. occiditur ipſe a Conſtantio. *ibid.*
Gallici in Diocletianum tumulrus. 4. b
Gamaliel Pauli Præcepto S. Stephani funus curat. 59. d
Gamalus a Romano fuſus. 97. b
Gamer Saracenorum Dux. 274. c. 278. a
Garachus Arabum Dux in Armenia profligatus. 271. a.
Gazacus ignis civitas, in qua Croeſi theſauri, capta ab Heraclio. 205. b
Geeſo Gundabuni pater. 227. b
Gelaſius Romæ Epiſcopus. 94. d
Gelimer Vandalorum regnum invadit. 227. d. factum excuſat apud Juſtinian. *ib.* Ildericum occidit. *ib.* 228. a. 230. b. in Beliſſarium educit. *ib.* fratris Amatæ morte perculſus, fugam arripit 231. b. Libycos agricolas ſibi adjungit. 232. b adjuncto Zartone Carthaginem cogitat. *ibid.* d prælio victus in Numidiam fugit. 233. c. obſeſſus in Papua monte panem, ſpongiam, citharam petit 234. a. res humanas ridet. *ibid.* c. quo habitu in triumphum ductus 235. c. conceſſis oppidis per Galatiam, Patriciatus dignitas negata ut Ariano. *ibid.* e

Gennadius CP. Epiſcopus . 76. d. perpetrata a Timotheo Æluto Alexandriæ ut puniantur fatagit . 77. a. b. oranti viſum dæmonis ſpectrum minax . 78. a. Martyrium Antiochia profugum magno honore CP. recipit . 78. c. Petrum Fullonem curat Antiochia ejici . *ibid.*

Genſo mouris Abrafii angultias ſuperat . 136 d

Genzo munere abdicatus . 184. c

Georgius Alexandriæ Epiſcopus . 201. c

Georgius Cappadox Arianus Alexandrinam Sedem occupat . 25. a. recepto Athanaſio Sede pellitur . 29. c. ſumma crudelitate a Gentilibus necatur . 31. e.

Georgius Apameæ Epiſcopus Martyropolim tranſlatus . 254. c.

Georgius Armeniacorum Dux . 221. a

Georgius CP. Epiſcopus . 239. a. poſt Synodum ſextam ſuperſtes annis tribus . 240. c

Georgius Crinitus . 383. b

Georgius Cyprius e Pſeudoſynodo Coproniana proſcriptus . 286. a

Georgius Marinæ ædium curator . 153. d

Georgius Patricius Generalis Logotheta a Cherſonitis occiſus . 352. c

Georgius Patricius Opficii Comes cæcato Bardane ipſe luminibus orbatus . 355. c

Georgius Surſubules Symeonis filiorum Procurator . 398. b. pacem inter Romanos & Bulgaros componit *ibid.* c. Mariam Petro Bulgarorum Principi uxorem jungit . *ibid.*

Georgius Syncellus quoulque Chronographiam deduxit . 1. a. ejus ſcientia , & opera . *ibid.* Theophani cœptum opus continuandam reliquit . 2. a

Gepides loca occupant ad Singidonem & Sirmium . 65. a. ex illis diviſi Longobardi & Abares . *ibid.*

Germania Beliſſarii patria , Thraciæ & Illyrici media . 229. a

Germanus Cyzici , tum CP. Epiſcopus Barbani molitionis ſocius . 255. a. ejus CP. tranſlatio . 256. c. Leonis Iſauri evectioni conſentit . 260. b. maximum Eccleſiæ malum in Conſtantino Leonis filio præſagit . 266. c. fruſtra Leonem deterret ab hæreſi 271. c. Anaſtaſio Syncello æmulo Pontificatu cedit . *ibid.* 272. c

Germanus Cæſar Tiberii filium Charito ducit . 169. c. Mauricius ut ſibi malorum auctorem accuſat . 192. c. volente illo ab Eccleſia abſtinere populus tumultuatur . *ibid.* d Imperium fruſtra cogitat 193. b. Phocas Imperatorem provchere ſimulat . *ibid.* c. Imperium affectantem idem Presbyterum ordinat . 196. a. novis rebus ſtudentem cum filia occidit . 197. a

Germanus Patricius Juſtiniani nepos rebelles in Libya demeretur milites . 238. b. Tzazaa ad fugam coacto , Libyæ tumulus ſedat . *ibid.* c. d

Germanus alter Edeſſæ Præfectus . 174. e. invitum milites Ducem acclamant . 175. b. renovante bellum Choſroe , vulnere moritur . 195. b

Germanus Theodoſii adverſus Gizerichum Dux . 70. b.

Germani , qui nunc Franci . 65. b

Germinium voti cauſa profectus Juſtinianus . 162. a

Gerontius urbis Præfectus majeſtatix inſimulatus . 138. d.

Gizerichus Modigeſcli filius cum fratre Gunthare Libyam occupat . 65. c. ſolus ipſe principatum adeptus Aſparem vincit *ibid.* d. Marcianum tum captum , ex præſagio futuri Imperii dimittit . *ibid.* 72. b. Regis ſibi nomen imponit . 80. b. Attilæ metu pernotus Theodoſius cum eo pacem componit . 71. a. Eudoxia Romam advocat . 74. e. Romam diripit , ac Eccleſiarum exportat vaſa . 75. a. Eudociam filio Honoricho copulat ; matrem Eudoxiam , ac Placidiam ſororem habet ſub cuſtodia . *ibid.* Immiſſam in eum claſſem incendit . 80. a. nova in eum inſtructa claſſe Tripolim aliaſque plures urbes amittit . 81. a. Majorianus terrorem illi injicit . *ibid.* d. e

Gloes Perſa Amidæ præſidio relictus . 100. a

Glonem Boarex Regina occidit . 119. c. d

Glycerius Italiæ Imperator . 82. b

Gobaris Dux prodito Procopio igni traditus . 37. e

Goddarius a Maurufiis victus , preſſuſque obſidione liberatus . 139. b. c

Gottharis adverſus Areobindum conjurat . 142. c 143. a. apud milites calumniatur tanquam imbecilem . *ibid.* c. victor Palatio occupato contra fidem Areobindum necat . *ibid.* d. exercitui Arabanem præficit . 144. c. ab eo in ſuburbii triclinio interficitur .

Gogdas Gotthus a Gelimeris fratre occiſus . 128. d

Gontharis Libyæ invaſor cum fratre Gizericho . 65. c

Gordas Hunorum prope Boiſphorum Rex Chriſtianus a fratre occiſus . 119. d

Gordia Philippici uxor filia Mauricii . 177. a

Gotthi , Vviſigothi , Gepedes , Vandali Tranſdanubianæ affines pentes Atianæ . 65. a

Gotthi Imperium Occidentis occupant . 65. b. ab Hunnis ſuperati , Valentis opem implorant , 44. b. Arii errori in Valentis gratiam amplius addicti . *ibid.* Imperii Romani ditionem vaſtant . *ibid.* c. Valentem ſuperant , inque cauſa comburunt . *ibid.* e. ſuburbia CP. populantur . 49. a Theodoſiua a Gratiano Imperator in eos diretus . *ibid.*

Gotthi Scythæ appellati . *ibid.* b

Græcis Ælurorum Rex baptiſmum CP. ſuſcipit , ac fœdus init . 119 b

Grata Valentiniani filia ex Juſtina . 38. c

Gratianus Imperii Collega , & Conſul a patre deſignatus . 37. a patris edicto pro Synodi Illyricianæ decreto fidei , ſubſcribit . 41. e. 42. a. Valentiniani Junioris in Imperium promotores punit . 42. d. Theodoſium Imperii Collegam adſcitum in Gotthos emittit . 45. a. Epiſcopos Catholicos revocat . *ibid.* c. Andragathii dolo occiditur . 46. c.

Gratiani balneum Alexandriæ . 75. d

Gratiſſimus in S. Cyriaci æde , mundo nuntium remittit . 78. a.

Gregoras filium Nicetam in Phocam mittit . 198. b

Gregoras Magiſter in Dalmaræ Monaſterio incluſus . 388. b c

Gregoras Ducis filius occiſus . 388 b

Gregoras Hibertzes Scholarum Domeſticus . 384. d.

Gregorius Asmenos ad fidem convertit . 15. b

Gregorius ab Aruritis occiſus . 283. a

Gregorius Amaſtrenſis Oeconomus ad Aaronem Legatus . 324. a

Gregorius Anaſtaſio pulſo Antiochiæ Epiſcopus . 164. c.

Gregorius Arianus Alexandrinæ Sedis invaſor ab Alexandrinis occiſus . 24. b 25. a.

Gregorius Artabanis nepos cum illo in Gotharim conjuratus . 144. a. b. d

Gregorius Heraclii frater Heliopoli mortuus . 228. a.

Gregorius Logotheta Artabaſdi ad Valid Legatus . 277. c

Gregorius publici curſus Logotheta exul . 304. d

Gregorius Muzalacii filius Opficianorum Dux . 302. d. Nicephoro adjutor adeundo Imperium . 319. e.

Gregorius Nazianzenus Theologi pater , in Synodo Tyanenſi clarus . 39. a

Gregorius Theologus Orthodoxam plebem CP. regendam ſuſcipit . 42. a. ſolum illi relictum Anaſtaſiæ Oratorium . *ibid.* liberiores in illo conventus Theodoſio Imperatore . 46. a. CP. Eccleſias omnes recipit expulſo Demophilo . *ibid.* c. Synodus Oecumenica CP. Epiſcopatum illi aſſerit . 47. b. Ægyptiis adverſantibus ſponte cedit . *ibid.*

S. Gregorii templum Neocæſareæ miraculo ſervatum . 99. c

Gregorius Nyſſæ Epiſcopus clarus . 42. a. 47. c

Gregorius Papa Leonis Iſauri hæreſi proſcripta

inhibet Italiæ tributa . 269. a ejus præclara elogia . 272 b. d
Gregorius Philemonis Papias factus . 373. b
Gregorius Sinopes Episcopus a Constantino occisus . 314. d
Gregorius Theodori filius Damasci obses . 227. e
Gregorius in Africa tyrannus a Saracenis profligatus . 227. a
Gubet Patricius judex Photio datus . 378. a
Guedefer, quæ Seleucia . 214. b
Gumer Opficii Comes publici cursus Logotheta . 377. c.
Gundabunas Perfarum res cum Heraclio componit . 215. c
Gundabunus Africæ Rex Catholicis infensissimus . 127. b.
Gundues a Chagano prædam recipit . 186. a. transmisso Istro prædam ingentem cogit . *ibid.* b

H

Hebræi ab baptismum coacti, ipsum polluunt . 267. c. ab Abdela Arabum Duce jussi manibus interfici . 299. b
Helena Constantini mater a Constantio repudiata in gratiam Maximiani 3. c. 6. c. 12. d. coronata a Constantino, jus monetæ accipit . 16. b Hierosolymam mittitur ad Crucem exquirendam . *ibid.* Ecclesias in sacris locis jubet extrui . *ibid.* d. in æde SS. Apostolorum prima sepelitur, 19. b. ejus memoria Hierosolymis . 26. d
Helena, quæ & Constantina, seu Constantia Brettanionem in Magnentium emittit . 29. d. Juliano nuptui traditur . 30. b
Helena Armeniaca Constantino Romani filio nupta . 401. b
Helena Romani filia Constantini uxor . 392. c
Helio Parricius coronam Imperatoriam Romam defert Valentiniano . 59. a. Legatus ad Varanem Regem Perfarum . 60. b
Henoticum Zenonis velut sanctio pacis . 90. a
Heptabibus Alexandriæ publicum balneum . 79. a
Heraclitæ a Mavia afflicti . 230. b
Heracleonas Imperio abdicatus . 225. e
Heraclianus interficitur . 56. b
Heraclius Heraclii Imperatoris pater Philippici Legatus 172. d. Perficum castrum capit . 174. b a Philippico exercitus ductor relictus . *ibid.* d Perfarum Ducem occidit . 176. a. Heraclium filium in Phocam tyrannum emittit . 198. b
Heraclius in Phocam cum classe insurgit . *ibid.* c Phocam vincit . 199. b. Eudociam uxorem ducit . *ibid.* ex ea filiam ac filium suscipit . *ibid.* c 199. e ambos corona Imperii donat . 200. a perduelles omnes in Mauricium periisse invenit . 199. e. Legatione Chosroem delinire tentat . 200. b. 301. a. Martinam uxorem Augustam renuntiat . 200. b. a Persis, & Saracenis profligatur . 199. 200. pacem cum Abaribus componit . 201 c. expeditione in Persas, sacrarum ædium pecunias tollit . *ibid.* c. Chaganum filii procuratorem instituit 202. a Christi Imaginem non manufactam prætendens, animos militibus facit . *ibid.* c. Sarbarum Ducem vincit . 203. 204. iterum in Persas ducens, victor evadit . 204. 205. 206. 207. Gigantæ staturæ hominem occidit . 209. a. Saem Ducem profligat . *ibid.* d. Ziebelum Ducem suscipit . 210. a. tres Perfarum Duces occidit . 211. d. Chosroem fugat, Sarbarumque ad defectionem inducit . 212. 213. 214. cum Siroe pace composita, Zachariam, ac Crucis ligna recipit . 215. 216. urbem triumpho repetit . *ibid.* e. Hierosolymam voti causa pergit . 217. c. Zachariam Sedi suæ, Crucifque ligna pristino loco restituit . *ibid.* d Judæos sancta civitate expellit . *ibid.* collatione cum Athanasio Jacobita in errorem Monotheliturum incidit . 218. a. Edictum de fide reprobum edit . *ibid.* d. rebus desperatis Asia relicta Crucis ligna refert CP. 222. d. Damascum, *Theoph. Chron.* Ægyptum, Hierosolymam, aliaque amittit. 223. b. c. 224. 225. hydropis morbo diem obit. *ibid.* c.
Heraclius junior, qui & novus Constantinus Imperii corona a patre donatus 99. c. 200. a. fratrem Constantinum Cæsarem declarat . *ibid.* e patrem revertentem a bello Persico triumpho lustrat . 217. a. post menses a patre quatuor veneno sublatus . 225. c
Heraclius filius Heraclii junioris, Magni nepos . 221. b.
Heraclius Constantis filius patrem in Siciliam sequi prohibitus . 230. c. Imperii Collega a fratre accitus, tum naribus mutilatus . 233. b
Heraclius Apsimari frater supremus militiæ Dux . 247. a Azarem Arabum Ducem vincit . 248. a Azibo duodecim millia cædit . *ibid.* Justinianus virum laqueo tollit . 249. d
Heraclius Edessenus adversus Gitzerichum Dux . 81. a.
Heraclio Eunucho adjutore Aetium Valentinianus occidit . 74. b
Hermechiones interiores Barbari juxta Oceanum . 161. d.
Hermipoli arbor Persea . 33. c
Hermogenes Legatus de pace . 121. 122. audire refpuit Perfarum Rex . 123. a
Hermogenes Magister militiæ CP. occisus . 28. d
Hermon Hierof. Epif. 8. b
Herodianus Mauricio eventura prædicit . 189. c
Heron Thebaidos Episcopus defertor perit . 34. c
Hesychius Presbyter Hierosolymitanus doctrina clarus . 57. b. diem ultimum obit . 63. d
Hesychius Hierosolymorum Episcopus . 56. b
Hiera insula maris ebullitione enata . 269. c
urbs Hierosolyma a Persis capta . 200. c
Hilarion Hierosolymorum Episcopus . 27. d
Hilarion Romæ Episcopus . 70 d
Himerius Byzacii tyronum Præfectus . 141. d. prælio victus capit . *ibid.*
Hilpani Arabes, Marvam filii, & affines . 284. a
Hilpanium Vandali, tum Vvisigothi occupant . 65. c.
Homeritæ ab Eleshaa Æthiopum Rege victi . 115. e eorum bellum cum Exumitis . 150 c. ipsorum Legationes invidia renovatum bellum Perficum . 164. c.
Homus Patricius, & Excuropalata Tzachi generis . 115. b.
Honorichus Gitzerichi filius Eudociam uxorem ducit . 75. a. Orthodoxos ad Arianas partes supplicis cogit . 127. Amissa Numidia moritur . *ibid.*
Honorius Illustrissimus, ac Consul designatus . 47. c. a Theodosio patre Rom. Imperator constitutus 48. d. Partium Occiduarum regimen suscipit . 51. a. Ravennam Roma migrans, diripiendam urbem Alarico exponit . 54. c Constantium Senatorem, juncta ei sorore Placidia Imperatorem facit . 52. d. e. Stilichonem, aliosque optimates occidit . 55. b. nepotem Theodosium probe instituit . *ibid.* Romæ diem obit . 58. b
Hormisdas Perfarum Rex Artabane Duce Romanos vincit . 166. c. ne Perfarum Rex exercitum educat, lege sancit . 169. b. urbes tub Justino, & Justiniano occupatas, amittit . *ibid.* d. Baram Ducem per contumeliam muliebri veste induit . 176. 177. throno dejectus, ac oculis cæcatus, carceri mancipatur . 177. 178.
Hormisdas posthumus Perfarum Rex . 216. c profligatus in interiorem Persidem fugit . 225. b
Hormisdas Romæ Episcopus Legatos ad Synodum Heraclea celebrandam mittit . 110 a. Anastasius a Synodo celebranda avertit . *ibid.* b. Justino Imperatore Synodum Chalced: curat CP. recipi . 123. b. Joanne successore quiescit. 124. a.
Hosius Cordubensis in Ægyptum, & Orientem missus 11. a. in Concilio Sardicensi Athanasio,

Pauloque favet. 96. b.
Hugonis Galliæ Regis filia Romano Conſtantini filio nuptui tradita. 402. a.
Hyems aſperrima. 154. c. 190. c. 399.
Hymenæus Hierofol. Epiſc. 3. a.
Hypapantes feſtum CP. inſtitutum. 150. a.
Hypatia Theonis filia ſtudiis Philoſophiæ clara, occiſa. 56. c.
Hypatius Heracleenſis Epiſcopus facultatem impetrat Lampſaceni Conventus. 37. b.
Hypatius Dux in Perſas. 100. c. invidia laborat in Areobindum, ex quo revocatus *ibid.* d. 101. b. Vitaliano profligato exercitu captum illum paternis lacrymis reddit. 107. d. 110. a. in Catholicos Monachos in Palæſtina munificus. 108. c. Magiſtrum militiæ Orienti Juſtinus præfecit. 116. c. Juſtinianus Beliſarium illi ſubſtituit. 121. c. ſeditione populari Imperator acclamatus, a Juſtiniano neci traditur. 126. b.
Hypſile caſtrum ab Agarenis captum. 377. d.

I

Iacobitzes Perſas Baſiliſcianum occidit. 372. e. equo raptus miſere interit. 373. d.
Jacobus miraculorum effector in cauſa Æſuri & Proterii conſultus. 69. a.
Jacobus Niſibinus e Nicænis Patribus. 13. b. urbem Niſerim precibus ſervat a Perſis. 23. a.
Jacobus Protoſpatharius Confeſſor. 304. a.
Janis Patriarchæ corpus igni tradieum. 371. e. 372. a.
Jaſdus Umari Dux Syriam ſubjicit. 224. c. Edeſſam, totamque Meſopotamiam capit. 225. b. Ibas in fecunda Epheſina Synodo depoſitus. 70. a. Iberes converſi ex captivæ mulieris miraculis. 15. b. Ibinubir Marvam Dux profligatus. 283. c.
Icaſia Theophili nuptias ambit. 358. a. ſpe fruſtrata, monaſticum ſtatum aſſumit, ac multa docte ſcribit. *ibid.* b.
Jeſdan poſteri Amanitæ, qui & Homeritæ. 220. d.
Ignatius Michaelis Cubicularius. 372. d.
Ignatius Michael. 5 Curopalatæ filius CP. Epiſcopus. 366. c. Barda ob inceſtum excommunicato, in exilium tratus. 368. c. ejecto Photio 3. Baſilio reſtituitur. 374. Monaſterium extruit, in quo & ſepel. tur. *ibid.*
Ignis marinus, ſeu Græcus inventus. 235. a.
Ildegerdi commendata Carthago. 138. b.
Ilderichus Vandalorum Rex in Africa, vir mitiſſimus. 129. c. Juſtiniano amicitia olim junctus. *ibid.* d. a Gelimere regno exutus. *ibid.* occiditur cum aliis captivis. 130. b. c.
Illus Zenonem profugum obſidet. 83. b. Baſiliſco non ſolvente promiſſa, Zenoni adjungitur. 85. d. Marcianum in Zenonis poteſtatem redigit. 87. c. illo auctore Zeno Verinam Papurium relegat. *ibid.* d. occidi juſſus, Spatharii ſolertia evadit. 88. a. tyrannidem affectat. *ibid.* b. Zenonis fratrem Longinum cuſtodia liberat. 89. c. victus Papurium fugit. *ibid.* d. obſidione premitur. 90. c. proditione capto Papurio cervice cæditur. 91. b.
Imagines S. Deiparæ in Heraclii claſſe. 119. a.
Imago Chriſti non manufacta ab Heraclio geſtata. 102. c. a Philippico Perſarum victore, 172. a. b.
Imago Chriſti ad Chalcem portam a Leone Iſauro exturbata. 269. d.
Imago Chriſti Edeſſena CP. translata. 402. a. Jovis ſpecie pictor Chriſtum exprimens divinitus. 77. e.
Imanitæ Caſſinos delent. 283. c.
Incendia Nicomediæ. 18. d. CP. 77. d. 132. d. 138. d. 159. b. 162. a. 170. b. 313. b. 400. b. c. Antiochiæ. 117. d. 118. a.
Indi interiores converſi ad fidem ſub Conſtantino. 15. b. Frumentius primus eorum Epiſcopus. *ibid.*
Innobindus Theodoſii adverſus Gilteriebum Dux. 70. b.
Innocentius Romæ Epiſcopus. 52. c. indigne fert Chryſoſtomi exilium. 54. d.
Inſomnium Monaſterium in fide conſtans. 97. d.
Joannes Agiopolita judex Photio datus. 377. c. 378. a.
Joannes ejecto Fullone Antiochenus Epiſcopus. 86. b.
Joannes Alexandriæ Epiſcopus. 163. d. ejus occaſione depoſitus Anaſtaſius Antiochiæ Epiſcopus. 164. b.
Joannes Alexandrinus Epiſcopus. 197. d.
Joannes Apamæe Epiſcopus. 78. d.
Joannes Timothei CP. Epiſcopi Archidiaconus Manichæus. 108. c.
Joannes Armenius Vandalorum immenſam ſtragem facit. 130. d. Tzazonem occidit. 133. b. Gelimerem inſequens ab Uliario incaute occiſus. 133. c. 134. a.
Joannes Armenis in Libya Præfectus. 142. a.
Joannes Antiochiæ Epiſcopus. 58. d. Neſtorium admonet de abdicanda hæreſi. 61. d. Neſtorio damnato Iſæ adjungens, Cyrillum, Memnonemque deponit. 62. c. deponitur & ipſe in Synodum contumax. *ibid.* d. aſſumptum ſecum Neſtorium multos pervertentem curat alio relegari. 63. a. monet Nannus expurgare Eccleſiam zizaniis Neſtorii. *ibid.* c. cum Cyrillo pacem init. 64. b. Theodorum Mopſueſt. cum ſua Synodo Orthod. Proclo referibit. 66. b.
Joannes Bagas Patzinaces in belli ſocietatem adducit. 389. b. c diſcordia cum Romano inutile eorum auxilium facit. 390. b.
S. Joannis Baptiſtæ reliquiæ Alexandriam translatæ. 51. c. caput Emeſæ translatum. 288. b.
Joannes Petri Bulgarorum Principis frater in Monachum detonſus CP. adductus. 400. b. honeſto illic conjugio ſociatus. *ibid.*
Joannes Bigla Drungarius. 374. e.
Joannes Cæſareæ Mauritaniæ miſſus. 129. e.
Joannes Calliſtrati Monachus ariolus hæreticus CP. Epiſcopus. 254. 255. Sextam ſanctam Synodum proſcribit. 255. a.
Joannes Careas ſub tributi penſitatione pacem remiſit. 224. c. non probans Heraclius Meſopotamiam amittit. 225.
Joannes Cappadox CP. Epiſcopus. 122. c. ejus diligentia recepta ſancta Chalced. Synodus. 113. b. diem obit, *ibid.* e.
Joannes Chaldius in Bardam conjuratus. 370. a. Michaelem occidit. 372. e. palo affixus moritur. 373. d.
Jobas Chaſæ filius Athenis occiſus. 389. d.
Joan. Chryſoſtomi Orationes de Statuis Antiochiæ. 49. d. nobiliſſimus parentibus natus, 51. c. Libanius præceptor ſucceſſorem ambit. *ibid.* Carterio Abbate magiſtro ſacras literas diſcit. 52. a. Arcadio agente ordinatur CP. Epiſcopus, *ibid.* Theodoſium e ſacro fonte ſuſcipit. *ibid.* Thraciæ, Aſiæ, & Ponti Eccleſias curat. *ibid.* e. Macedonianam mulierem ex mitraculo ad fidem convertit. *ibid.* Eudoxiæ ac Theophili ſtrue Seele pellitur. 53. d. e. tumultuante populo redire cogitur, 54. a. fecundi exilii æruminis conſectus moritur. 54. d. ejectum Innocentius Romanus, & Flavianus Antiochenus indigne ferunt. *ibid.* ejus ſtudio Eccleſia ſuccenſa. *ibid.* c. mutuo mortem prædixiſſe Epiphanium, & Chryſoſtomum ajunt, *ibid.* d. ejus nomen Atticus ex ſacris diptychis commemorari juſſit. 58. a. corpus a Comanis relatum Proclus Epiſcopus in SS. Apoſtolorum Eccleſia condidit. 64. b.
Joannes Codonatus Antiochiæ electus Epiſcopus, Tyrum translatus. 88. d.
Joannes Conſtantini electus Antiochiæ Epiſcopus, 93. b.
Joan. CP. Epiſcopus. 234. a.
Joannes Jejunator CP. Epiſcopus. 169. c. d. Theodoſium coronat Mauricii filium. 179. c.
Joannes Curcuas in Baſilium conjuratus. 376. d.
Joannes Curcuas Drungarius. 393. d.

Joannes Curcuas Scholarum Domeſticus perduelles in Romanum profligat . 395. c. Melitinem Agarenis deletis illi vindicat . 399. b. Invidia in ipſum munere abdicatur . 401. e.
Joannes Cyrtus Scholarum Comes , adverſus Nilingem Dux . 95. a. Conſulatus dignitate auctus . 96. b.
Joannes Bingomalis vir Conſularis Senatot Monachus . 79. a.
Joannes Diaconus Eudociæ comes Hieroſolymam caſtitatis ſuſpectus capire cæſus . 70. d.
Joannes Diaconus magnæ Eccleſiæ Genetalis Logotheta occiſus . 256. e
Joannes Edeſſenus ad præſtandum Choſroi commeatum miſſus . 257. a.
Joannes Eloda Conſtantini procurator . 387. b. Conſtantini Ducis tyrannidem extinguit . 388. a. Alexandri domeſticos aula ejicit . 389. b. morbo moritur . *ibid.*
Joannes Exconſul Joannis Scythæ nepos Juſtiniani in Unnos Dux . 120. a.
Joannes Exſcholaſticus pulſo Eutychio CP. Epiſcopus . 162. b. Juſtinum Imperatorem coronat . 163. a. Anaſtaſius Antiochenus in ejus invectus Synodales depoſitus . 164. b. diem obit . 165. c.
Joannes Garidas conjuratus in Leonem . 381. c. Scholarum Domeſticus eſſe jubetur . 392. c. actiſſime Romanos ſociatur . *ibid.* d.
Joannes Graſſon Excubiti Præfectus in Bello Bulgarico occiſus . 390. a. d.
Joannes Hemula Alexandriæ Epiſcopus . 97. a.
Joannes Hieroſolymorum Epiſcopus . 52. b.
Joannes Elia cedente Hieroſolymorum Epiſcopus . 107. c. Anaſtaſius Dux Palæſtinæ fruſtra Severo communicare compellit . 108. d. quatuor Univerſales Synodos ex ambone promulgans , hæreticos anathemate percellit . *ibid.* e.
Joannes Hieroſolymotum Epiſcopus . 145. d.
Joannes Hieroſolymorum Epiſcopus . 166. d.
Joannes Hieroſolymorum Epiſcopus . 250. b.
Joannes Lazares Rector . 386. d. ab Alexandro Conſtantini procurator relictus . 387. b. Aula ab Zoe ejicitur . 389. b.
Joannes Lector hæreſis Symmyſtes Leoni Armeno . 345. e. 346. a. monumenta quærit quibus impugnet Imagines . 346. a. committit Leo cum Orthodoxis . *ibid.* e. 347. b. 348. a. Hyllias ductus, quod eſt Præcurſor . 346. a.
Joannes Logotheta conjurationem comprimit . 160. d.
Joannes Manſur Chryſorrhoas egregius Imaginum defenſor Damaſci Syriæ . 272. b. Petrum Majumæ Martyrem encomio celebrat . 278. d. Conſtantinus annuatim diris devovet . *ibid.* pro Manſur impie Manzerem indigitat . *ibid.*
Joannes Monachus indigne a Gajanitis habitus . 162. d.
Joannes Muſtaco Armeniæ Dux . 170. d. Narſeti ſocius bellum Perſicum conficit . 178. d.
Joannes Myſticus pacis cum Symeone conciliator . 496. a. Tyrannidis accuſatus Monachum induit . 379. c. 398. a.
Joannes Neatocomites conjurationem in Bardam detegit . 390. a. Baſilius verberibus cæſum Monachum facit . 374. d. magnæ Eccleſiæ Oeconomum conſtituit . *ibid.*
Joannes Nicæota Alexandriæ Epiſcopus . 101. b. ſeditio inter eum & Dagalaiphum Comitem . 104. a. Synodum Chalced. ab Anaſtaſio abolendi petit . *ibid.* b. ejus Macedonius communionem teſpuit . *ibid.* Timotheus in Eccleſiæ tabulas recipit . 106. e. ad eum miſſi a Timotheo , Synodum anathematæ ſetiunt . *ibid.* 108. b. Ægyptios ptohibet Hieroſolymum aſcendere communionis metu cum Catholicis . *ibid.* c. motivut . 111. d.
Joannes Pappi fratet Libyæ Dux victoris clatus . 145. c.
Joannes Papa Legatus ad Juſtinum pro Arianis . 166. a. congreſſum denegat , donec Epiphanius cedat priori loco . *ibid.* communionem negat Timotheo . *ibid.*
Joannes Patricius Vandalicam diſſuadet expeditionem . 128. b.
Joannes Patricius dictus Aplaces ſtrenue unus depugnans contra Bulgaros , occumbit . 337. d. 347. b.
Joannes Patricius victis Arabibus Africam recipit . 246. c. potentiori exercitu ejus , redit . *ibid.* d. ejus milites Leontio abdicato Abſimarum ad Imperium depoſcunt , *ibid.*
Joannes Patricius Pitſigaudes Legatus pacem cum Mavia conponit . 235. 236.
Joannes Patricius Euphemii ſectetum Anaſtaſio prodit . 95. e.
Joannes Præfectus Africæ Cutzinam necat . 161. b.
Joannes Præfectus a Cherſonitis occiſus . 252. c.
Joannes Præfectus Lazos avaritia ad defectionem cogit . 154. e.
Joannes Presbyter Romani in aulam prodromus . 391. e.
Joannes Presbyter , & Rector ab Impetatore ſecundus . 394. b. a Bulgaris in fugam actus . *ibid.* d. ſuſpectus , aula relicta Monachum induit . 396. a. b. Joannem Petri Bulgarorum Principis fratrem CP. adducit . 400. b.
Joannes Protoſpatharius & Bajulus ab Irene ejectus . 321. Conſtantino adjutor conciliandis militibus . 323. a.
Joannes Patricius Rodenus res cum Agarenis componit . 388. e. vincit Tripolitam . 395. e.
Joannes Romæ Epiſcopus . 114. a.
Joannes Romæ Epiſcopus . 139. a.
Joannes Romæ Epiſcopus . 185. d.
Joannes Papa Monothelitarum hæreſim profeciebit . 218. c. 219. a.
Joannes Sacellarius Arabum victor . 305. a. a Francis in Sicilia captus acerba morte perit . 311. b.
Joannes Scytha in Illum a Zenone miſſus . 90. c. Rom. exercitus adverſus Nilingem Dux . 95. a. Longinum , ac tyrannos alios capit . 96. b. Conſulati dignitate ab Anaſtaſio augetur . *ibid.* Ducem Perſarum occidit . 100. d.
Joannes Siſinnii filius Libyæ rector . 139. b. Sergii odio pugnare renuit . 141. b. c. Libybus rogantibus educens vincitur . *ibid.* in Tzotzan pugnans de hoſtis lætus caſu moritur . 142. b.
Joannes Struthus Patricius Tibetium Juſtiniani filium occidit . 253. c.
Joannes Syncellus homo præſtigiator CP. Epiſcopus . 361. a. a Theodora ejectus . 363. a.
Joannes Syncellus Antiochenſ Epiſcopi In 7. Synodo Legatus . 309. b.
Joannes Syrſtenſis Orthodoxus exul . 92. b.
Joannes Tabenneſiotes Alexandriæ Catholicus Epiſcopus . 88. d. Mongo Zenonis edicto reſtituto ſponte diſcedit . 89. c. Anaſtaſio Imperatori reſtitui ſperans cogitur Romam reverti . 94. c.
Joannes Tubaces Leonem Phocam excæcat . 393 b.
Joannes Honorio mortuo tyrannus Collega adlegi a Theodoſio petit . 58. c. captum Ardaburium Ducem vinculis mancipat . *ibid.* ab Aſpare Ardaburii filio e medio tollitur . *ibid.*
Joannes in Libya tyrannus , 142. accepta fide Romam mittitur . *ibid.*
Joannes Tzitzæ Patricius occiſus . 197. a.
Joannes Vandalus e tyranno a Theodoſio honoribus auctus . 67. b. a Chryſaphio Eunucho dolo necatur . *ibid.*
Joannes veterator Petras relegatus . 103. a.
Jordanes Joannis Vandali filius patriſ ultor in Chryſaphium . 71. d.
Joſeph Catharorum Præpoſitus Inceſtas Conſtantini & Theodoces nuptias benedicit . 315. e.
Joſeph Theſſalonicenſis communicare nolens Nicephoro in exilium ejectus . 323. d.
Jotabe inſula maris rubri Romanis vindicata . 97. b.

Jovianus ſub Juliano Confeſſor, militiæ ſolvit cingulum. 34. c exeindo Juliano Imperator creatur. 36. a. pacem init, Niſibi Perſis reſtituit. ibid. b. in Eccleſiæ commodum leges ſancit. ibid. c. ab Athanaſio rectæ fidei expoſitionem poſcit. ibid. ad Dadaſthenes Bithyniæ pagum diem obit. ibid. c

Jovianus V. C. in Gallia necatus. 56. b

S. Irenes Eccleſia. 15. a

Irene Chagani filia Conſtantino Leonis Iſauri filio nupta. 273. b. Leonis, & Conſtantini hæreſim averſatur. ibid. Leonem filium ſuſcipit. 284. c.

Irene Leonis uxor Auguſta. 297. c. filium Conſtantinum ſuſcipit. 298. b. ſolenni pompa procedit. 298. b. cum filio Conſtantino Imperium capeſſit. 304. b. Nicephori tyrannidem extinguit. 304. c. Joanne Sacellario Duce Arabes vincit. 305. b. Varicinium de ejus, filiique Imperio. ibid. Caroli Francorum Regis filiam filio Conſtantino depoſcit. ibid. c. Berrhoeam Irenopolim vocari ſancit. 306. c. Pauli Epiſcopi profeſſione excitatur ad teſtituendas Imagines. 306. c. 307. a. Taraſio Epiſcopo, Synodium Oecumenicam procurat celebrari. 307. 308. filium ad Mariæ Armeniacæ nuptias cogit. 311. a. inſuſtis cum Francis ſignis pugnat. ibid. filium ſe rebus amovere molientem verberibus afficit. ibid. c. Armeniacis Imperium detrectantibus rebus amovetur. 312. 313. a filio iterum rerum adminiſtrationis ſocia adhibetur. 313. d. omnium odio filium exponit. 315. a. eumdem excæcat. 316. 317. Conſtantini filios oculis orbatos, inutiles Imperio facit. 318. b. ſolennis pompa, atque proceſſus. ibid. c. Stauracii rebellionem comprimit. ibid. d. civilia vectigalia urbi remittit. 319. b. a Caroli nuptiis Aetii ſuaſione reſilit. ibid. c. Nicephorus Imperio dejicit. ibid. d. 320. Theſauros omnes dare coactam, Lesbum pellit. 321. d. mortuæ cadaver translatum in inſulam Principis. 322. c

Iſacius Hieroſolymorum Epiſcopus. 188. b

Iſacius Monachus increpato Valenti cladem prædicit. 44. d. Valentis combuſti abſens nidorem perſentit. 45. a

Iſam frater Izib Arabum Ameras. 268. c. educens in Romanos, multis deſideratis redit. ibid. hominem jactantem Tiberium Juſtiniani filium, regio cultu circumducit. 274. b. captivos omnes Chriſtianos neci tradit. 276. a. jus eligendi Patriarcham Antiochenæ Eccleſiæ reſtituit. 277. d

Iſamitæ a Mavia ſtipendiis aucti. 230. b

Iſchyram Athanaſius compeſcit. 10. a

Iſdegerdes Perſarum Rex. 53. b. Curator, ac tutor Theodoſii ab Arcadio inſtitutus. ibid. c. in Chriſtianos propenſior, ſuccenſo ignis templo perſecutor in eos inardeſcit. 56. c

Iſdegerdes alter Perſarum Rex. 69. a

Iſeibimuſe tertius ad Arabum Imperium delectus. 284. a. Abdelæ dolo eo excluſus. 291. c

Iſidorus Presbyter Theodoſio ad Epiſcopatum a Theophilo commendatus. 51. d

Iſocacius Quæſtor Antiochiæ ut Gentilis delatus. 79. d.

Iſocs Patricius Opficii Comes occiſus. 266. c. 267. a.

Judæi Conſtantis, & Conſtantii legibus vexati. 23. c. Saporem in Perſide in Chriſtianos accendunt. 15. c. in Paleſtina plurimos tum Græcos, tum Samaritas occidunt. 27. a. a templi ſub Juliano reparatione, igne e fundamentis erumpente deterrentur. 35. a

Judæos fovet Valens. 40. a. multam Chriſtianorum ſtragem Alexandriæ agunt. 56. c. infantem ad Immum Chriſti ludibrio perimunt. 57. c. Judæus paralyticus e lavacro ſanus effectus. 56. a. Julianum tyrannum ſibi Judæi præficiunt. 121. d. Choſroem ad bellum exſtimulant. ibid.

Juliana Timothei communionem reſpuit. 208. a. S. Mariæ in Honoratis templum extruit. ibid.

Julianus Antiochiæ Epiſcopus. 79. e. mœrore ex Petri Fullonis geſtis concepto diem obit. 83. e

Julianus Dalmatio patre occiſo ætatis teneriorie necem effugit. 23. b. litteris imbuendum curat Conſtantius. ibid. d. S. Mamanti templum extruentis fabricam terra reſpuit. ibid. Monachum ſimulat. ibid. juſſum occidi Euſebia Athenas dimittit. 27. d. Conſtantius Ceſarem deſignatum ac ſorori Helenæ junctum conjugio, in Gallias mittit. 30. b. ſalutatus Imperator ad Gentilitmum deficit. 31. c. Epiſcopos exilio ſolvit. ibid. d. aulæ luxum caſtigat. ibid. e. diram in Chriſtianos perſecutionem excitat. 32. b. c. Ceſareum Cappadociæ mulctat, ob everſum in ea fortunæ fauum. ibid. Marcum Monachum Arethuſium necat, quo ſervante mortem evaſerat. ibid. Philoſophi affectata modeſtia verborum ſpernit injuriam. ibid. d. Chriſtianos prohibet a Gentilium diſciplinis. ibid. Athanaſium, Titumque Sedibus expellit. 32. d. e. beneficientiam colit. 33. a. Chriſtianos artibus ad idololatriam cogit. ibid. Chriſti ſtatuam, aliaque ejus monumenta deſtruit. ibid. b. alia ejus in Chriſtianos Antiochiæ. ibid. d. Milites a ſuo cogit deficere, a ſuos ex confeſſione inclytos facit. 34. b. c. irrito conatu templum Hieroſolymitanum in Judæorum uſum reſtituit. 35. a. Evangeliorum libros ſcripto confutat. ibid fallaci oraculo ad Perſicum bellum animatur. 35. c. apud Perſas extinguitur. ibid. d.

Julianus Juliani Comes blaſphemus male perit. 34. a.

Julianus a Judæis & Samaritis Imperator coronatus, a Juſtiniano occiſus. 121. d

Julianus Carix, tum Halicarnaſſi Epiſcopus Macedonii impugnator. 105. d. cum Severo Alexandriæ turbas facit. 113. a. in Concilio ſub Mena CP. damnatus. 146. d

Julianus Magiſtrianus Juſtini ad Arethaam Æthiopum Regem Legatus. 164. c. ejus narrata recepto. 165. a

Julianus Mopſueſtiæ Orthodoxus Epiſcopus. 92. c

Julianus Sabas Aſceta Orthodoxus Antiochiæ. 43. a.

Julius Pontifex Romanus. 18. c. Athanaſium, Paulum, alioſque Orthodoxos Sedibus reſtituit. 25. c. d. eoſdem Conſtante adnitente ex Sardicenſis Concilii decreto recipi cogit. 28. c. d.

Jullus & Tatianus ſtatres in Marcianum officioſi. 71. c. fore Imperatorem aquilæ alis protegentis præſagio admonent. ibid. 72. a. Patricii ab eo facti, Juliuſque Libyca auctus Præfectura. 72. cd

Juſta Valentiniani filia ex Juſtina. 38. c

Juſtina Valentiniano neſarie juncta, mater Valentiniani. 38. c

Juſtinianus a Juſtino Imperator renunciatus. 118. c. ſolus imperans Orienti providet. ibid. 119. a. profuſſiſſimus largitione in populum. 118. c. Tzatho Lazorum Regi auxiliatur. 119. a. Ducum invidia rebus male geſtis novum Ducem mittit. ibidem. Græcen Æluorum Regem e baptiſmo ſuſcipit, ac cum eo fœdus componit. ibid. militiæ Magiſtrum in Armenia inſtituit. ibid. b. cum Boarex Uuuorum Saber Regina fœdus init. ibid. c. cum Garda item Unnorum Rege, quem ex ſacro fonte ſuſcipit. ibid. d. Unnos Boſphoro vicinos omnino ſubigit. 119. e. 120. a. Leges optimas ſancit. ibid. b. Dagiſthei balneum abſolvit. ibid c. Epiſcopus maſculorum libidine notatos ſeveriſſime punit. ibid. d. Antiochiam ex terræmotu reparatam, Theopolim ſancit appellandam. 121. b. Julianum Judæum tyrannum occidit. ibid d. Legatum ad Perſarum Regem de pace mittit. ibid. ſubditos Gentiles & hæreticos perſequitur. 122. c. Perſas ſuperat. ibid. pacem cum eis componit. 123. b. ſeditionem Nixa dictam compeſcit, Hypatiumque in ea neclamatum Imperatorem occidit. ibid. d. &

ſeqq. de bello Vandalico ad Senatum refert. 220. a. in Africam movendum decernit. 128. c. de Gelimere & Vandalis triumphum agit. 135. d. Beliſſarium Conſulem decernit. *Ibid.* c. in Siciliam mittit. 137. a. haud facile Libyæ providet. 138. *& ſeqq.* Narſen in Italiam mittit. 139. b. extincto Gotthari ſolus Imperator a Libycis copiis acclamatur. 145. b. cum Zamaxarſo Iberorum Rege fœdus init. 145. c. 146. a. Pompejopolim terræmotu collapſam inſtaurat. *ibid.* Modulum Θωσραγκίς ὁδὸς ἀνὰ μέσον Θεῖα cantandum Eccleſiæ tradit. *Ibid.* b. Mundum e Gepedibus ortum honoribus auget. 147. d. Beliſſarium in Paleſtinam expedit. 148. b. Gamam, & Theodoſium diſſidentes Alexandriæ Epiſcopos accerſit C.P. 149. c. Paulum exiſtimacum Catholicum Alexandriæ proficit; probatum hæreticum ejicit. 150. a. Exuniitis Epiſcopum, & Clericos mittit. *Ibid.* ejus ſtatua in Auguſteo poſita. 151. a. Vigilium honorifice ſuſcipit. 152. a. ob ſuſpenſum Menam, nec damnata tria Capitula infenſior illi fit. 152. a. multis queſtionibus habitis Romam abire permittit. 154. c. ſeditioſos in Paleſtina, & CP. punit. 155. c. ex terræmotus ruinis luctum aſſumit. 156. d. Trullum S. Sophiæ collapſum ſubinionem excitat. 157. b. Sclavos, Unnoſque ſolertia ab urbe depellit. *Ibid.* e. Praſinos, ac Venetos tumultuantes punit. 159. c. conjuratione detecta in reos animad vertit. 160. c. Beliſſarium ejus accuſatum, domi includit. 161. a. Eutychio Sede pulſo Joannem Scholaſticum ſubſtituit. 162. b. c. impia opinione promulgata de Corruptibili & incorruptibili diem obit. *Ibid.*

Juſtiniani ſtatuæ collapſus globus aureus reſtitutus. 363. b

Juſtinianus Imperii Collega a patre adlectus. 239. a. Mardaitas Imperii motum e Libano amovet. 241. b. Saracenis in Armenia bellum infert. *Ibid.* d. pacem cum Bulgaris ſolvit. *Ibid.* a Bulgaris in periculum adductus. *Ibid.* e. pacem cum Abimelech imprudenter diſſolvit. 242. b. 243. c. Cyprios tranſmigrare cogens, pleroſque perire facit. 242. d. violatæ fidei ultorem Deum invocantibus in eum Arabibus victoria cadit. 243. c. d. ſordidiſſimis, ac ſæviſſimus poteſtatem tradens, civium animos offendit. 244. c. triclinium Juſtinianeum urbiſque mœnia extruit. *Ibid.* b. naſo, ac lingua truncatus Cherſonam relegatur. 245. c. Cherſonem ad Chaganum fugit. 248. b. Theodoram ejus filiam uxorem ducit. *Ibid.* illius ſe inſidiis eximens CP. repetit. *Ibid.* c. nulli hoſtium ſe parciturum propoſuit. *Ibid.* e. Terbelis gener Bulgarorum regem recipit. 249. b. Leontium & Apſimarum, alioſque occidit. 249. d. Calliopicum Patriarcham oculis orbatum Romam amandat. *Ibid.* e. civium cædes innumeras agit. 250. a. Theodoram conjugem nato illi filio Tiberio reduct. *Ibid.* b. in Terbelem, ac Bulgaros motens vincitur. 250. d. 251. a. victoribus Arabibus Tyanum amittit. *Ibid.* b. Cherſonitas ad defectionem ex ſævitia cogit. 251. d. 252. c. Milites ut Bardanem Imperatorem ſibi præficiant, eodem meu adigit. 253. a. profligatus cervice cæditur. 253. c. 254. a.

Juſtinianus Germani Patriarchæ pater occiſus. 233. c.

Juſtinianus Dux Orientis ſub Tiberio. 168. d. conſternatis militibus animos addens vincit. 169. a

Juſtinopolis, quæ prius Anazarbus. 117. a

Juſtinus Romanus Imperator, vir Catholicus. 112. e. in Perſico bello olim nominatus. 100. c. Vitaliano Duci devinctiſſimus. 112. e. Severum fugat, & Julianum Halicarnaſſeum. 113. a. Antiochiam, urbeſque alias liberalitate relevat. *Ibid.* b. Xenajam, ac hæreticos alios ejicit, revocatis Catholicis. *Ibid.* 114. b. 117. 118. a. b. qui tyrannidem affectaverant, occidit. *Ibid.* Ziligdem Unnorum Regem proditorem curat interfici. 114. c. Curator fieri domus Cabadis Perſarum Regis renuit. *Ibid.* d. Tzathum Lazorum Regem recipit, ac Chriſtianum facit. 115. b. Euphemia priore conjuge defuncta Theodoram Auguſtam coronat. 116. d. Not. poſt. Anazarbum Metropolim terræmotu collapſam ex ſuo nomine inſtaurat. 117. a. Juſtiniano nepote ſucceſſore diem obit. 118. d

Juſtinus Juſtiniani nepos Unnos & Sclavos qui urbi incubuerant, dimittit. 158. a. a Joanne Exſcholaſtico Patriarcha Imperator coronatur. 162. b. conjugem Sophiam Auguſtæ dignitate auget. 163 a. Abbatem Photinum ad res Eccleſiæ Alexandrinæ componendas mittit. *Ibid.* b. Venetos, ac Praſinos compeſcit. 163. c. Sophianorum Palatium extruit. 164. e. alia ejus ædificia. *Ibid.* b. nepotem Auguſtalem tyrannidem Alexandriæ molientem occidit. *Ibid.* c. Apoſtolorum Petri & Pauli Eccleſiam, aliaque ædificat. *Ibid.* d. Legatione ad Æthiopum Regem Arethæum pacem cum Perſis ſolvit. 164. e. pugna cum eo commiſſa vincunt Romani. 166. c. dementiæ proxima in Badurium fratrem deſignat. 165. e. in Avares Tiberium, in Perſas Martinum deſtinat. 166. c. Tiberium adoptat, ac creat Cæſarem. *Ibid.* e. Valentis aquæductum reparat. 167. a. Judæorum Synagogam Eccleſiam Deiparæ in Chalcopratæis ædificat. *Ibid.* Tiberium Imperatorem conſtituit. *Ibid.* c

Juſtinus in Myſia militiæ Magiſter præſio Bulgarico cadit. 147. a

Juſtus Juſtiniani nepos ſubtimidior habitus. 148. b

Juſtus Juſtini Curopalatæ filius in Sophianis ſepultus. 264. a

Jurgius cum uxore, & liberis CP. captivus. 139. b

Juvenalis Hieroſolymorum Epiſcopus. 64. d. proteſtatur vim ſe paſſum a Diofcoro in Epheſina Pſeudoſynodo. 72. a. Theodoſio Dioſcoria tumultuante in eremum fugit, eoque fugato Sedem recipit. 74. b. diem obit. 77. c

Izib copias ad urbem CP. obſidendam ducit. 264. c

Izib Maltzamam Izibum Muſalbi in ſe rebellem, occidit. 267. b. ſpe longioris Imperii inductus ad delendas imagines, perit. *Ibid.* d

Izib Muſalbi in Izib Mazalmam rebellis occiſus. 267. b.

Izid dictus Leipſius Arabum Dux. 279. c

Izid Maviæ filius. 232. b. patri ſuccedit a 236. c. moritur. 239. b

L.

Laurentius proditor a Beliſſario ſuſpenſus. 172. e.

Laurentius Schiſmaticus Pontifex. 98. d. Synodo Symmachum confirmante, Nuceriæ Epiſcopus creatus. *Ibid.* quietis impatiens a Symmacho in exilium pulſus. *Ibid.*

Lazari corpus ad Topos tranſlatum. 381. e

Lazi Heraclio ſocii in bello Perſico, fidem violant. 206. 207

Leo Aetii frater Thraciæ, & Macedoniæ Dux. 319. c.

Leo Argyri filius vitæ periculum fuga redimit. 394. d.

Leo Arſenii domeſticus ejus delaror conjurationis. 394. a. Hebdomadarius conſtituitur. *Ibid.*

Leo Bardæ Armeni filius Orientalium Dux. 340. b. Athinganos in exilium amandat. 334. e. Thebit profligato nomen acquirit. 335. a. ad pugnam expeditus in Bulgaros. 337. d. Michaeli Imperium deferenti non acquieſcit. 338. c. urgentibus Bulgaris velut projectum capeſſit. *Ibid.* d. coronatur a Nicephoro. 339. a. Crummum inſidiis fruſtra appetit. *Ibid.* d. Chamelæon a S. Nicephoro vocatus, *bono terſpellit.* 340. b. 344. c. in Michaelem, qui dignitate auxerat, ingratiſſimus. 338. b. detonſa Procopia Auguſta, Michaelis filios cæcatos relegat. 339. a. populan-

tibus Rom. ditionis loca Bulgaris, fegnior quiescit. 344. c. Symbatium filium Imperii Collegam renuntiat. *ibid.* captivos Romanos recipere negligit. *ibid.* d. Crumo mortuo Ecclesiæ, ac Imaginibus bellum indicit. 345. c. &c. ex antiquis libris hæresi præfidium quærit. 346. a. Patriarcham ad disputandum cum hæreticis compellit. 347. a. Christi ad Chalcem portam Imaginem dejicit. *ibid.* adorare Imagines Imagines adversus eas cogit. 348. d. e. Nicephorum urbe ejicit. 349. d. 356. b. Theodorum Patriarcham præfici curat. 350. a. 356. b. c. Orthodoxos supplicils urget. 350. 356. c. Michaele Excubitorum Præfecto Christi Natalitiorum die occiditur. *ibid.*

Leo Cataculas Scholarum domesticus a Symeone profligatus. 379. e

Leo Cataclilizes cæcatus. 383. a

Leo Cazzilicus cum urbe Thessal. captus. 65. b.

Leo Chœrosphactus pacis ad Symeonem Legatus. 379. d. 388. c. in Dalmate Monasterio inclusus. 388. b. c

Leo Constantini ex Irene filius. 284. c. Imperii a patre corona donatus. *ibid.* d. Irenem alteram conjugem ducit. 297. e. Constantinum ex ea suscipit filium. 298. b. patre defuncto Orthodoxum præfert. 301. b. Constantino filio populi fidem obstringit. *ibid.* c. Eudocimum fratrem Nobilissimum renunciat. *ibid.* d. Nicephorum fratrem affectatæ tyrannidis insimulat. 302. a. Majumam celebrat. *ibid.* d. Romanum tuetur ditionem adversus Arabas. *ibid.* 303. a. proceres ob cultum Imaginum tormentis addicit. 304. a. morte divinitus illata perit. *ibid.* c

Leo Constantini Irenes filii filius puer moritur. 315. 316.

Leo Coluces Michaelis Lachano draconis spurius. 298. d.

Leo Cubicularius Confessor. 304. a

Leo Gemostius Macedo capelvos Romanos Bulgaris eripit. 365. b

Leo Ilaurus Artemio addictus. 257. d. frustra Sulmano illudere cogitat. *ibid.* e. 258. d. *seqq.* in eum Imperii moles translata. 260. b. Justiniano munusculo demeretur. *ibid.* d. tyrannidis suspicione laborans in Alaniam mittitur. *ibid.* Alanos in Abasgos concitans, aliisque ingenii artibus periculum ex Justiniani insidiis redimit. 261. a. 262. 263 expugnato castro Sidero viam sibi redeundi facit. *ibid.* urbem ab Arabibus propugnat. 263. 264 Bulgarorum plurimos occidit. 265. a. Sergii, Basilique tyrannidem in Sicilia extinguit. *ibid.* b. Constantinum filium suscipit, ac Mariam uxorem coronat. 266. b. c. in sacras Imagines infurgit. 269. d. Christi Imaginem ad portam Æream dejicit: suorum ac Catholicorum multis inde occisis. 269. d. victor Catholicorum, defectionis Principes occidit. 270. a. S. Mariæ, Sanctorumque aliorum intercessiones respuit, ac reliquias ejicit. *ibid.* d. Germanum Patriarcham in hæresim trahere quærit. 271. c. Conciliabulum adversus Imagines cogit. 272. cedente S. Germano, Anastasium hæreticum, Synocllum CP. Episcopum constituit. 272. d. deficiente Italia in Orthodoxos sævit. *ibid.* e. classis in Italiam missa naufragio perit. 273. c. Siculis & Calabris auget tributa. *ibid.* S. Petri patrimonia addicit fisco. *ibid.* Melich & Batal Arabum Duces vincit. 274. c. collapsos urbis muros novo indicto tributo restituit. 275. a. diem obit. *ibid.* b

Leo Magnus Imperator, ab Anatolio Patriarcha coronatus. 76. a. Proterii cædis participes absciffis linguis in exilium pellit. *ibid.* e. Æluri causam Episcopis reservat. *ibid.* hæreticum conclamatum Gangras, tumque Chersonam relegat. 77. b Zenonem generum Ducem Orientis, Basilissum Verinæ fratrem Thraciæ Ducem constituit. 78. b. Anthimum Marciani generum Imperatorem Romæ destinat. 79. b. Martyrium Petri Fullonis factione Antiochia pulsum honorifice suscipit. *ibid.* ejus classis a Gizericho incensa. &c. b. Patricium Aparis filium creat Cæsarem. *ibid.* c. d. Aiparem suspectum habet. *ibid.* e. Gizerichum ad pacem cogit. 81. a. Aiparem cum filiis Ardaburio, & Patricio dolo occidit. *ibid.* c. Leonem nepotem, Zenonis filium, Imperatorem adlegit. 82. b. morbo correptus Byzantii moritur. *ibid.*

Leo ex Michaele, & Eudocia Ingerina natus. 372. a. Martinacii filiam ducit. 376. b. Santabareni dolo ut Basilii insidiator in carcerem trusus. *ibid.* cum Alexandro fratre Imperator relictus. 377. b. Michaelis corpus pompa transfert ad SS. Apostolos. *ibid.* c. Photio abdicato Stephanum fratrem Patriarcham præficit. *ibid.* Photium, & Santabarenum reos majestatis agit. 377. e. 378. a. S. Thomæ Ecclesiam incensam restituit. 377. d. vincitur a Longobardis. 378. c. Castra Hypsilem, & Samum amittit. 379. d. 378. d. Zautzæ affectior, in Bulgarici belli se angustias conjicit. *ibid.* Turcorum auxilia corrogat. 379. b. pacem, captivis restitutis, componit. *ibid.* d. profligatur a Symeone. *ibid.* e. 380. a. Zoem scortum pompæ loclam adducit. *ibid.* insidiis a Zautzæ cognatis appetitur. 380. a. Zoem Zautzæ filiam uxorem ducit. *ibid.* c. benedictionis nuptialis minister depositus. *ibid.* insidias Samona detegente evadit. 381. a. oppidum Demetrias, Tauromenium, aliaque 382. d. 382. a. Ecclesiam in honorem S. Theophanis uxoris construit. *ibid.* a S. Lazari Monasterio extructo, ejus in eo corpus, ac S. Magdalenæ recondit. 382. e. vulneratur ad S. Mocium. 382. b. vitæ annos residuos Marcus Oeconomus prædicit. *ibid.* d. Zoem quartam uxorem ducit. *ibid.* Constantinum ex ea resuscipit. 383. d. Thomas nuptiarum minister deposituss; Leo excommunicatus. *ibid.* e. Nicolaum Patriarcham subrogato Euthymio, ejicit. 384. a. Andronicum, Samonæ insidiis appetitum deficere ad Saracenos cogit. *ibid.* c. e. filium Constantinum coronat. *ibid.* d. vincitur a Saracenis. 385. c. Alexandro fratre successore obit. 386. b.

Leo publici cursus Logotheta a Bulgaris occisus. 362. b.

Leo musicus Zautzæ domesticus in Monachum detonsus. 380. d

Leo Patricius Serantapechus. 319. e

Leo Patricius Thracensium Dux a Bulgaris occisus. 288. a

Leo Philosophus insignis conjector, & astronomus. 362. b. eum in urbe ludo præficit Theophilus. 362. Thessalonicensis Metropolita creatus. *ibid.* Bardæ Cæsari necem prædicit. 370. a. fornicis S. Mariæ ruinam prægnat. 374. b

Leo Phocæ Domesticus. 389. e. victore Symeono fuga semel, & iterum labitur. 390. b. cogitanti Imperium Romanis obstitit. *ibid.* d. ne res novas moliatur admonetur. 392. b. Romanum opprimendum prætexens, Constantini Sacris publicus hostis declaratur. *ibid.* c. captus oculis cæcatur. 393. b. c

Leo Romanus Episcopus. 66. b. ejus ad Flavianum, Synodumque Epistolas Dioscorus suppremit. 69. d. Valentinianum, atque Augustas fidei subsidio solicitat. *ibid.* e. novam Synodum a Marciano celebrari obtinet. 72. d

Leo Romæ Episcopus. 316. a. b. tumultu Adriani a Sinum oculis cæcatus. 317. b. Carolus Franciæ Rex injuriam ulciscitur. *ibidem.* Carolum Imperatorem inaugurat. *ibidem* 319. a. ejus cum Irene nuptias ut Imperium uniatur solicitat. *ibid.* c.

Leo Romani Argyri frater in bello Bulgarico Dux. 390. a

Leo Romani cognatus Leonem Phocam excæcat. 393. b.

Leo Sclerotis. 370. e

Leo Tripolita Leonem in angustias conjicit. 382. d. c. Theſſalonicam capit. 383. a. ne evertat, Simeon Aſecretis primus pecunia redimit. *ibid.* Joannes Radinus in fugam agit. 395. c

Leontia Leone Imperatore nata, Marciani uxor. 87. b. Papurium relegatur. *ibid.* d

Leontius Antiochiæ Epiſcopus. 30. d

Leontius Dux Saracenorum in Armenia victor. 241. d. militiæ Dux ex carcerato, tum Imp. 244. 245. Patriarcham Callinicum ad plebem conciliandam aſciſcit. 245. d. Juſtinianum Cherſonam relegat. *ibid.* c. Sergio tradente Arabibus, Lazicem amittit. 246. b. Arabes in Africa vincit. *ibid.* c. naribus mutilatum Abſimarus in Dalmatæ Monaſterio includit. 247. a. Juſtinianus recepto Imperio caput abſcindit. 249. c

Leontius Eunuchus a Phoca vinculis addictus. 195. c.

Leontius Libyæ rector. 139. a. ejus in Barbaros præclara facinora. 140. a

Leontius Patricius Thraciæ Præfectus, Illo rebellionis ſocius. 88. b. Verinam Auguſtam Papurio Tarſum Ciliciæ educit. *ibid.* c. Verinæ Sacra Imperator creatur. 89. b. Zenonis fratrem, ac matrem cuſtodia liberat. *ibid.* c. Antiochiam ingreditur, ac patriæ Chalcidi bellum infert. *ibid.* d. Joanne Scytha Duce profligatus, Papurium fugit. *ibid.* capite cæditur. 91. b

Leontii Philoſophi filia Athanais, quæ & Eudocia uxor Theodoſii. 57. d

Lethe carcer a Romanis captivis effractus. 173. c

Letojus Me litines Epiſcopus Meſſalianis inſenſus. 43. c.

Levaſtharam gens ad Tripolim. 145. c

Libanius Chryſoſtomi præceptor. 52. a. ipſum ſibi ſucceſſorem ambit. 52. c

Liberius Romæ Epiſcopus. 25. b. in exilium ejicitur. 29. a. revocatur ab exilio. *ibid.* b. Macedonianos fidei libellos dantes recipit. 38. c. literis ejus exhilarati Orientales Orth. Epiſcopi conventum Tarſi indicunt. 39. a

Libri facti tradi juſſi. 5. c

Licinianus Cæſaris infigibus exutus. 12. a

Licinius Conſtantini ex ſorore gener, Romæ Cæſar creatus. 7. c. Conſtantino Imperii Collega adjicitur. 9. c. Theotecnum præfigiatorem neci tradit. 10. c. Chriſtianos aula pellit, aliosque morte afficit. *ibid.* a Conſtantino ad Chryſopolim capitur. 12. c. iterum nova moliens capite cæditur. *ibid.*

Lilianus Prætoriorum Præfectus. 89. d

Longinus Orientalium thematis Dux. 276. d

Longinus Selenuntius cum tyrannis aliis capite cæſus. 96. b

Longinus Zenonis frater Senatus Princeps Imperium affectat. 93. c. Anaſtaſius Alexandriæ Ægypti Presbyterum facit. 94. b

Longinus Magiſter Longino Zenonis ſtatri amicus. 93. d. ſuſpectо Anaſtaſius Magiſterium abrogat. 94. b. adjunctis Iſauris in Iſauria rebellis. *ibid.* d. a Joanne Scytha captus capite cæditur. 96. b

Longobardi ex Gepedibus diviſi. 63. b

Lucianus Antiochenſis Presbyter Martyr. 7. d

Lucius Arianorum Alexandriæ Epiſcopus. 32. a. 37. c. Athanaſio mortuo, ac Petro expulſo ab Arianis reſtituitur. 41. a. Lucii ſcelera. *ibid.* d. Conſectatorem Moyſes Saracenis datus Epiſcopus, reſpuit. 44. a. ejectus reſtituto Petro. 45. c. Conſtantinopoli Demophilo Ariano adjutor. 46. c.

Lucius Samoſatenſis Epiſcopus Arianus. 40. d

Lunes ignis inſtar depaſcens. 282. b

Lupicia, quæ & Euphemia Juſtini uxor. 112. e

M

MAcarius Hieroſolymorum Epiſcopus. 9. c intereſt Concilio Nicæno. 13. b. ſacra loca, ac Crucem jubetur exquirere. 14. d. Helenam *Theoph. Chron.* Hieroſolymis ſuſcipit, inventamque Dominicam Crucem miraculo ab aliis diſcernit. 16. b. horatu Conſtantini Hieroſolymis Eccleſias extruit. *ibid.* d. diem obiit. 17. a

Macarius Hieroſolymorum Epiſcopus. 162. d. ſede pulſus ab Euſtochio, eam iterum recipit. 163. d.

Macedonius ab Arianis Euſebio ſuffectus. 28. c. Paulo reſtituto amotus, tumque iterum intruſus. 29. d. ſuffectо Eudoxio idem Sede pulſus. 31. a.

Macedonius ejecto Euphemio CP. Epiſcopus. 96. d. Zenonis Henotico ſubſcribit. *ibid.* d. ſecutaretur Euphemio impetrat, ac commeatum tradit. *ibid.* e. ſciſſa urbis Monaſteria ob Zenonis Henoticum fruſtra unire contendit. 97. c. cum Epiſcopis in urbe agentibus fidem Chalcedonenſem ſcripto ſancit. *ibid.* non vexandos qui nollent uniri, ſtatuit. *ibid.* Synodicam ad Anaſtaſium Rom. Pontificem mittere Anaſtaſius impedit. 98 c. a rectо eum fidei ſenſu Anaſtaſius avertere contendit. 102. c. Acholium percuſſorem annona donat. *ibid.* c. Orientalium Monachorum Anaſtaſiique inſidiis petitus, conſtanter fidem defendit. 104. a. 105. c. Flavianum Antiochenſem anathemate ferit. 104. c. incautus Anaſtaſii formulæ fidei ſubſcribit. 106. a. præpoſteræ libidinis per calumniam accuſatus, ejicitur. *ibid.* c. abſens jam, Epiſcoporum judicio deponitur. 107. a. Unnos fugiens miraculis clarus Gangræ moritur. 110. d. narrant mortuum confignaſſe Crucis ſigno. *ibid.* e. Anaſtaſium provocare viſus ad Dei judicium. 111. a.

Macedonius Exſereſeudarius religionis reus. 122. c.

Macedoniana mulier Euchariſtici panis miraculo converſa. 53. a

Macellum locus ubi educatus Julianus. 21. b

Machæſias Zeloтes Chriſtianorum perſecutor. 303. c. d.

Machinarum uſus a Nicephoro in Bulgariam invectus. 198. b.

Macrobius Scriba ſagittis a Phoca conſoſſus. 198. b.

Madi Arabum Dux Romanis inſenſus. 300. e. Doryleum obſidet, fruſtraque tentat Amorium. 303. a. fœviſſimam in Chriſtianos perſecutionem excitat. *ibid.* c. vincitur a Romanis. 305. a. moritur Madi, qui & Muamed. 306. d

S. Magdalenæ corpus ad Topos translatum. 382. a

Magna Anaſtaſii ex fratre nurus Catholica. 104. d

Magnauræ Solarium, Mauricii opus. 184. a

Magnentius tyrannus Nepotianum Cæſarem occidit. 29. c. d. Conſtantio, ac Brettannione AA. victus, fratre ac matre occiſis ſua ipſe manu perit. *ibid.* e

Magnus Quæſtor a Dalmatio occiſus. 27. d

Magnus Quæſtor Arianorum Alexandriæ fautor. 41. c.

Majoriani res perturbate narratæ. 75. b. 77. c. 81. d. e. Vandalis formidabilis dyſenteria extinguitur. *ibid.*

Majuma Arabum Dux a Mariano cæſus. 251. a

Majumæ celebratio. 302. d

Malaphrida Teuderichi ſoror Traſimundo nupta, tum Ildericho. 127. b. e

Manes Buccellariorum Dux hæreticus. 215. a.

Maniaces excubiarum Drungarius. 367. a

Manichæi a Cabade Perſarum Rege occiſi. 116. 117. infeſtat & Juſtinus. 116. b

Manicophadus Amorii proditor. 362. b

Manuel, negato Saracenis tributo, Ægyptum amittit. 223. c. d

Manuel Curtices Romanum ejicit. 403. a

Manuel militum in Oriente ſpectatiſſimus ad Saracenos fugere coactus. 360. a. accepta fide, luſitque Saracenis reverſus. *ibidem* c. Agarenorum victorem Theophilum facit. 361. a.

Theophilum iterum ſtrenue tutans, cadit. *ibid.* c d.
Manſur Logotheta Gerſemane columnis cavet. 243. a.
Manus Hemeriæ Orthodoxus in exilium pulſus. 92. c.
Manuſa Lethes carceris cuſtos occiſus. 275. e
Marcellus Ancyræ Epiſcopus in Synodo Sardicenſi vindicatus. 61. c
Marcellus Apameæ Epiſcopus, ob everſa Gentilium fana occiſus. 49. b
Marcellus Argentarius conjuratus. 260. d.
Marcellus Beliſario adjunctus, Dux. 328. d
Marcellus militiæ Magiſter Juſtiniani nepos, Bæſpolim liberatum miſſus. 259. e
Marcellus Romæ Epiſcopus. 3. e
Marcianus Aſparis miles domeſticus a Gizericho captus. 65. c. Pulcheria Imperatorem deſignat, accepta caſſitatis fide 71. c. cunctus exules ad propria revocat. *ibid.* d. ejus præfagio Imperii conſpecta obtegens aquila. *ibid.* e. 72. a. Synodum Chalcedonenſem indicit. *ibid.* e. adeſt ipſe Synodo, damnatumque Dioſcorum Gangras relegat. 73. a. Pulcheriæ legata omnia pauperibus conſignat. *ibid.* c. Ægypti frumentum Peluſio devehit, tumultuantibus Alexandrinis *ibid.* d. Theodoſium Monachum Dioſcoritam Hieroſolymis reprimit. 74. a. pactum Attilæ tributum a Theodoſio negat, altaque ſub eo Orientis pace fruitur. *ibid.* b. c. ſucceſſore Leone moritur. 75. d
Marcianus Anthemii filius in Zenonis venit poteſtatem. 87. c. Presbyter ordinatus Papurium pellitur. *ibid.* d
Marcianus Juſtiniani nepos res Africæ componit. 161. b. c.
Marciauus Oeconomus ignem a S. Anaſtaſii templo precibus depellit. 77. d
Marcus Baſilifci filius Cæſar creatus. 83. c
Marcus Monachus Juliani ſervator, Martyr. 32. c.
Mares Arii defenſor. 13. d
Mares Chalcedonenſis Epiſcopus, Juliano apoſtaſiam exprobrat. 32. d
Mares Dolicæ Epiſcopus. 45. c
Maris illuvies immenſa ad Odyſſum, &c. 151. c 153. d.
Mardaitæ Libano occupato Maviam ad pacem cogunt. 233. c. ad eamdem Abimelech compellunt 239. d. peſſimo conſilio admovet Juſtin. 241. b.
S. Mariæ Veſtis ſub Michaele urbi præſidio. 369. a ſub Romano 396. c. ejus Eccleſia dicta Petala, collapſa. 315.
Maria Armeniaca Conſtantino Irenes filio invito uxor ducta 311. a. repudiatæ viro io Monaſterium detenſa. 315. a
Maria Baſilii uxor repudiata. 361. b
Maria Chriſtophori Imperatoris filia Petro Bulgarorum Principi nupta. 398. d
Maria Leonis uxor coronata Auguſta. 366. b
Maria Theophili filia Alexio Muſulæ nuptui tradita 359. b. exſtitiæ rumulus urna argentea decoratus, ac locus aſylii factus. *ibid.* e
Marianus Arabas Majuma Duce cædit. 251. a
Marianus Comes Patricius a Zenone occiſus. 92. c. 93. a.
Marianus Exmonachus Romanum, filiuſque ejicit. 403. a. d.
Marina Theodoſii ſoror, ac Pulcheriæ virgo ſacra. 55 c.
Marites magnus Palatii Eunuchus in Pauli Mauricii patris nuptiis, paranymphus. 370. b
Marinus Aſpilienſis caſtro Sidero expugnando Leonoi ſocius. 263. a
Marſus Iſaurus Leonis adverſus Gizerichum Dux. 81. a. Illo, & Leontio rebellionis in Zenonem ſocius. 88. b
Martina altera Heraclii conjux. 300. c Conſtantinum ſuſcipit. *ibid.* Conſtantinum alterum veneno tollit. 219. a. linguæ abſciſſa relegatur. 225. c.
Martinus damnatis e Rom. Synodo Monotheliti in exilium ejectus. 229. d. in exilio moritur. 230.
Martinus Beliſario adjunctus Dux, ad Beliſarium Syraculas fugit. 137. d
Martinus victore Arabane munere abdicatus, 166. c. Niſibinem obſidionem Perſarum meus ſolvit. *ibid.* munere abdicatur. *ibid.* d. adverſus Abares ſub Mauricio ſtrenue agit. 173. c
Martyres ſub Maximiano, Maximino, & Licinio. 7. c. ſub Iidegerde. 56. c. in Perſide. 15. e ſub Urnare Arabum Amera. 166. b. ob defenſas Imagines Leone Iſauro Imperatore. 272. c. ſub Ila Arabum Duce. 276. b. Conſtantino Copronymo Imperatore. 292. 293 &c.
Martyrius Antiochenus Epiſcopus 73. c. tumultuante Petro Fullone CP. fugiens honoriſice a Leone ſuſceptus. 78. b. Zenone Petri fautore retenta Sacerdotii dignitate Epiſcopatu cedit. *ibid.* c.
Martyrius Hieroſolymorum Epiſcopus. 93. c
Marva Arabum Amera. 239. b.
Marva Muamed filius Armeniæ rector in Izid inſurgit 279. c. Abraim Izidi fratrem & Sulimanem vincit. *ibid.* d. Damaſco potitus urbis divitias transfert Charram. *ibid.* Thebit, & Dachac Arurizarum Principem fundit. 281. b Theophyl. ſactum Antiochiæ Epiſcopum ordinari finit. *ibid.* Abbam Chriſtiani hoſtem nominis occidit. *ibid.* c. conſerta cum Sulimane manu ſuperatus Palmyram fugit. *ibid.* d. recepta Edeſſa Iſam conſanguineos occidit. 282. a Heliopoleos muros diruit. *ibid.* Ammuli & Cachaba victoribus profligatus in Ægyptum tecedit. 283. a. a Mauropholis occidit. homo ſecta Epicureus. *ibid.* ejus filii, ac affines Hiſpaniam occupant. *ibid.*
Maruli filius Icauni Præfectus. 390. a
Maruha Mefopotamiæ Epiſcopus Iidegerdi Regi charus. 56. c. Iidegerdis filium a dæmone liberat. 59. a
Maſalmas victis Romanis Tyanam capit. 251. a Amaſeam occupat. 254. c. Romaniam infeſtans multam prædam agit. 256. a. Amorium fruſtra cogitat; Pergamum, aliaque capit. 258. & *ſeq.* urbe obſeſſa ingenti clade recedit. 263. 264. 265. Caſtrum Coptum capit 268. c. Cæſaream Cappadociæ occupat. 269. b. incerto Marte cum Turcis pugnat. 271. b. Charſiani caſtrum dolo ſubjicit. 273. a. educens in Turciam, metu recedit. *ibid.* b
Matronæ Monaſterium, ipſaque Matrona in fide conſtans. 97. d
Mavia Saracenorum Regina Moyſem ſolitarium Epiſcopum depoſcit. 44. a. ex Romanis captiva, ac Chriſtiania genere. *ibid.* Gothos extinſto Valente CP. depellit. 45. a.
Mavias Saracenorum Dux ab Ægypto ad Euphratem. 224. c. Cæſarea Paleſtinæ capit. 225. c Cyprum capit. 227. c. fruſtra tentat Aradum. *ibid.* iterata obſidione eamdem capit. *ibid.* d. pacem cum Conſtantne componit. 227. e. occupata Rhodo Coloſſum dejicit. 228. b. c. Claſſe Tripoli Cæſaream Cappadociæ translata, Conſtantem profligat. 228. c. Alim ſuperat. 229. c pacem ſub tributi penſitatione cum Romanis componit. *ibid.* c. ſolus Arabibus imperat. 230. a. Damaſcum regni ſedem conſtituit. *ibid.* plures Romani Imperii Provincias vaſtat. *ibid.* b. Mardaitarum irruptione territus pacem componit. 235. lerbo tandem Arabum primus Imperator concedit. 236. b
Mavias filius Iſam Rom. ditionem infeſtat. 269. b Nicæam irrito conatu obſidet. 270. b. Caſtrum Ateus evertit. 271. a in Paphlagoniam educens ingentem prædam abigit. 273. b. Aſiam deprædatur *ibid.* e. equo lapſus eſſlat animam 276.
Mauricius Armeniæ Dux ab Abibo fugatus. 228. b.

Mauricius Frederatorum Comes Perſarum victor, amiſſas ſub Juſtiniano, & Juſtino urbes recipit · 169. d. Conſtantinam Tiberii filiam Cæſar creatus uxorem ducit. *ibid.* creatur Imperator. *ibid.* Pauli patris nuptias celebrat · 170. b. Abaribus pacis ſtudio auget tributa · *ibid.* b. fatigatur eorum excurſionibus *ib.* 172 Philippicum ex ſorore generum, Orientis Ducem facit · 171. a. ſtipendiorum parte militibus ſuppreſſa turbas excitat · 175. a. Duces Orientis ſubinde mutat · 174. 175. 176. Choſroem ad ſe confugientem ſuſcipit, inque filium adoptat · 178. b. Narſete Duce Chuſroem in regnum reſtituit. *ibid.* c. Theodoſium filium Imperatorem coronat · 179. e. S S. Quadraginta Martyrum Eccleſiam abſolvit · *ibid.* expeditionem dehortantibus amicis ſuſcipit · *ib.* d. Perſarum ac Francorum Legatos ſuſcepturus in urbem redit · 182. c. Priſco Duce vario eventu pugnat cum Chagano 181. 182. 185. 186. ingenti clade Sclavinos afficit · 181. c. Paulum patrem Imperatoria ſepultura donat · 182. b. milites trans Danubium hybernare cogit, *ibid.* c. ſtipendia iterum mutans, offendit · 183. e. vilioſimo pretio captivos redimere reſpuens, omnium necis cauſa exiſtit · 187. d. exercitus querelas negligit, Phocæque pro eo Oratorem probris afficit · *ibid.* e. oblatam ab Auguſtis coronam Deo conſecrat · 188. c. Mauricii necis portenta, ac prædicta · 189. c. Deum votis placare nititur · 190. c. Philippicum ex Φ littera initiali exoſum habet · *ibid.* vitus nocturni ſpecie a Phocæ tyranno ſublatum ſe iri cognoſcit · 191. in Sclavinorum agris hybernare jubens milites ad defectionem cogit · *ibid.* d. privato habitu cum uxore, ac liberis fugit · 192. e. ſubmiſſis Phocas militibus, cum filiis occidit · 193. e. ejus conſtantia, ac Philoſophia · *ibid.* 194 a. nutricis filiam ſuo fubtractos nec tradunt · *ibid.*

Maurophori Martvam profligant · 283. b. Chalcidenſes tumultuantes comprimunt · 284. e. 285. a. ſponte ſe præcipitio necant · 287. c. Protoſymbuli filio quidam eorum humanis hoſtiis litant · 288. c. cum Caſſioris tumultuantur · *ibid.* d

Mauruſii variarum cladium auctores Vandalis · 127. a. adverſus Libyas arma movent · 135. e. e Phœnicibus orti, qui a facie Jeſu Nave fugerunt · 136. a. ſæpius victi a Salomone, aliiſque Rom. Ducibus · 136. 138. 139. eorum ſeniorius dolo occiſis a Sergio, Libyan dirigit · 140. d. 141. b. &c. gens in omnes, ac ſeipſam intidiſſima · 143. a. a Joanne Papi fratre profligati · 145. d.

Maurus ad Cherſonitas puniendos Dux miſſus · 251. d. 252. d. in Tiberium Juſtiniani filium a Bardane directus · 253. c

Maxentius Maximiani Herculii filius Romæ Cæſar ſaluratus · 6. d. pater Herculius inſidiis appetit. *ibid.* Chriſtianis infenſus · 7. b. ejus vitia, ac mores perditi · *ibid.* a Conſtantino Romæ profligatus in Tiberim mergitur · 8. c. d. 11. d.

Maximianus Conſtantinopolitanus Epiſcopus · 62. e. 63. a

Maximianus Herculius Imperator a Diocletiano adlectus · 3. b Buſirim, & Copum Ægyptiorubes evertit · *ibid.* cum Collega Conſtantium, & Maxim. Galerium Cæſares inſtituit · *ibidem* c. Theodoram filiam Conſtantio locans, priorem conjugem repudiare cogit · *ibid.* perſecutionem in Chriſtianos excitat · 4. a. Bellum Gallicum Armando, & Ælliano victis conficit · *ibid.* b. Quinquegentianos in Africa domat · *ibid.* acto Romæ de Perſis triumpho, in Licaoniam privatus ſecedit · 6. b. Maxentio filio, ac genero Conſtantio inſidias molitus, necatur · *ibidem* e. laqueo ſibi inſulſe necem auctor · Euſebius · Senatusconſulto ſublatum · cum Collega, Gelaſius · *ibid.*

Maximianus Galerius Cæſar creatus, 3. e. Dio-

The oph. Chron.

eletiani filiam, priore conjuge repudiata, ducit · *ibid.* inſtaurata poſt eiadem acie Narſem vincit · 5. a. ejus cum Diocletiano felices in Barbaros ſucceſſus · *ibid.* b. Conſtantino in rem Chriſtianam propenſori necem machinatur · 5. c. Theodoro mago incentore Chriſtianos perſequitur · *ibid.* d. Orientis Imperator creatur · 6. b. Maximinum, & Severum Cæſares creat · *ibid.* d. Chriſtianos cum Cæſaribus dire exagitat · 7. b. d. Petrum Alexandrinum tollit · 7. c. mores falacitſimi, prædigiæ, avaritia · *ibid.* d. æger pro Chriſtianis reſcribit · 8. a. Conſtantini metu perſecutionem remittit · 9. b. dæmonum præſtigiis fretum, Conſtantinus Crucis auſpiciis vincit · *ibid.* b. Magos impoſtores occidit · *ibid.* c. diris cruciatibus animam abrumpit · *ibid.* d

Maximinus Galerii Maxim. filius Cæſar Orienti præfectus · 6. d. cum patre Chriſtianos perſequitur · 7. b. ejus & patris juſſu Petrus Alexandr. occiditur · *ibid.* c. Tyrannidem moliens in Cilicia moritur. 9. a.

Maximus Abbas Pyrrho auctor Romam proficiſcendi · 219. b. Martinum Papam in Monotheli tas accendit · *ibid.* c. a Conſtante tormentis, ac exilio mulctatur · *ibid.* d. lingua ei, & manus amputantur · 229. d. e

Maximus Antiochiæ Epiſcopus · 70. c

Maximus Hieroſolymorum Epiſcopus · 17. a 19. d intereſt Tyri conciliabulo ſtructarum Athanaſio inſidiarum ignarus · 20. e. ab Acacio, & Patrophilo Arianis deponitur · 27. c

Maximus Maximi ſenioris nepos Valentinianо occiſo, compreſſaque Eudoxia Romæ imperat · 74. e. Gyterichum fugiens in fuga a ſuis ſublatus · 75. a

Maximus tyrannus Gratianum occidit · 46. c. ejus victoriæ falſus rumor CP. Arianos in furorem agit · 48. a. a Theodoſio neci traditur · *ibid.* d

Mazoca olim, quæ nunc Cæſarea · 32. e

Mechoſroes Perſarum Dux · 168. d

Melania junior magnæ Melaniæ neptis obit Hieroſol. 63. d

Meletius Eccleſiaſticis functionibus arcetur · 14. a ab eo ordinati, ſacratiori ordinatione confirmari jubentur · *ibid.* Melet. Arianis conſociati 19 d Meletius Antiochiæ Epiſcopus partis unius Catholicus 37. c. idem ſecundo Antiochiæ Epiſcopus 40. d. auctor Gregorio Theologo ut Eccleſiæ CP. regimen ſuſcipiat · 42. a. aſſentiſcit a Sopore Orientis Duce Epiſcopatus · 45. d. ordinat Diodorum Tarſi Epiſcopum · *ibid.* e. ſecundæ Oecumenicæ Synodo præſidet · 47. a abſoluta Synodo CP. decedit · *ibid* e. d. relatum ejus corpus Antiochiam · *ibid.*

Melias cum Armeniis ſocius in bello Bulgarico 390. a. Joanni Curcuæ adjutor Agarenos Meſitines profligat. 399 b.

Melich Arabum Dux · 274. c

Meliſſenus Dux Martyr. 362. c

Memnon Epheſiorum Epiſcopus a Joanne Antiocheno depoſitus · 62. e

Menas CP. Epiſcopus magnæ Eccleſiæ encæniа celebrat · 246. e. a Vigilio excommunicatur · 132. a. Theodoræ Auguſtæ rogatu in gratiam recipitur · *ibid.* b. ejus nomen promovo Vigilio priore loco dimotum · 133. a. SS. Andreæ, Lucæ, & Timothei reliquias ſolemni pompa, eorum dedicata Eccleſia traducit · *ibid.* b. Eccleſiam S. Irenes dedicat · *ibid.* Eutychio ſucceſſore moritur · 156. a.

Menas Præfectus · 226. d

Menas Præfectus viſa monſtra humana ſpecie in Nili Delta reſcribit · 188. a

Menedemus ad Valentem Legatus Martyr. 40. a

Merdaſas a Chuſroe ad regnum Siroi Prælatus · 215. b. e. a fratre Siroe neci traditus · 216. b

Merdaſan cæſus cum copiis · 185. a

Meropius Tyrius Philoſophus peregrinatione ad Indos clarus · 15. b

Meſſalianorum hæreſis enaſcitur . 43. c
Methodius Monachus , ejecto Joanne CP. Epiſcopus . 364. a. Ignatio ſucceſſore moritur . 366. c
Metrophanes CP. Epiſcopus . 8. b
Mezezius Heracl. Dux . 215. b
Michaelis Rom. Sedis Apocriſiarii ſuffragio facta Germani CP. translatio . 256. b
Michael Exceubitorum Princeps Amorienſis , Leone occiſo Imperator . 356. c. 357. a. mitior in Catholicos haud ipſe Catholicus . *ibid.* b. Theophilum filium donat corona Imperii . *ibid.* Thomæ tyrannidem comprimit . *ibid.* Cretam, Siciliam, &c. amittit . *ibid.* d
Michael Bulgariæ Princeps Chriſtianus . 367. c
Michaelis Characti culpa captum Tauromenium . 382. a.
Michael Chriſtophori Imperatoris filius Clericus . 403. c
Michael Curopalates Imperium capeſſere veretur . 331. b. Senatus decreto in Imperatorem creatur . 332. a. ſcripta cautio ab eo exigitur *ibid.* Stauracio ſecuritatem omnem pollicetur . *ibid.* c. in ambone magnæ Eccleſiæ coronatur . *ibid.* in omnes munificentiſſimus . *ibid.* 340. a Platonem , alioſque Monachos Nicephoro conciliat . 333. a. ad Carolum Legatos pacis, ac nuptiarum Oratores mittit . *ibid.* Theophylactum filium Imperatorem coronari facit . *ib.* b poenam capitis decernit in Manichæos . *ibid.* c expeditione in Bulgaros ſuſcepta , tumultuante exercitu ex voto nihil conficit . *ibid.* 334. Iconoclaſtas Copronymi ſtudioſos compeſcit . *ibid.* profugos utrunque reddi non ſerens , pacem cum Bulgaris ſolvit . 335. b. Baſilium fratrem amittit . 235. d. Chriſtianos Arabum factionibus afflictiſſimos benigne fovet . 336. c. S. Taraſii ornat tumulum 337. a. ingenti a Bulgaris clade vincitur . 338. b. Leonem Orientalium Ducem ad Imperium capeſſendum hortatur . *ibid.* c. rebus gerendis ineptior . 336. e cum Procopia uxore , & liberis induit Monachum 339. a. male habetur a Leone . 342. c
Michael Diabolinus conjurationis delator . 404. a
Michael Gregoræ conſobrinus occiſus . 388. b
Michael Hetæriarcha conjuratus in Baſilium . 376. d. e.
Michael Lachanodraco Thracenſium Dux hæreticus . 295. a. Monaſteria omnia expilat . 298. d nullum Monachi habitu in ſua præfectura ſinit . 299. a. proditionis accuſatur . 302. c. Uthmani fratrem occidit . 304. b. eum Buraiche conſerta manu , ejus plures occidit . 304. e Conſtantino conciliat milites . 313. a victoribus Bulgaris cum præcipuis aliis Ducibus cadit . 314. a
Michael Meliſſenus hæreticus Orientalium Thematis Dux . 295. a. vincitur a Bauca . 298. c
Michael Moroleontis filius prælio occiſus . 394. b
Michael Stypiotes Patricius pacis auſpex cum Symeone . 396 a
Michael Theophili & Theodoræ filius . 361. b a patre Imperator coronatus . 363. c. cum matre Imperium ſuſcipit . *ibid.* e. Theoctiſtum adverſus Ameram emittit . 364. b. venationi , Circi ludis , aliiſque inhoneſtis deditior . *ibid.* uxorem Eudociam filiam Decapolitæ ducit . *ibid.* c. Baſilio afficitur. *ibid.* d. Theoctiſtum Bardæ ſuaſu occidit , matremque aula ejicit. 366. d 367. ſorores in Monachas detondet. *ibid.* conjuratos in Bardam punit . *ibid.* c. Baſilium Proſtratorem inſtituit . *ibid.* Bardam avunculum creat Cæſarem . *ibid.* d. Michaelem Bulgarorum Regem Chriſtianum facit . *ibid.* e. in Baſilium inſidiator. 368 a. b. Ruſſos ſuburbia infeſtantes, cum veſte ſanctæ Deiparæ ſuppliciter ab urbe depellit . 369. a. Baſilium Accubitorem facit . *ibid.* b Eudociam Ingerinam pellicem ſuam illi uxorem jungit . *ibid.* Baſilii machinatione Bardam Cæſarem occidit . 370. a. Imperii collegam Baſilium coronat . 371. b. Symbatium , & Pegonem comprimit . *ibid.* c. Conſtantini Cabalini corpus, & Joannis Patriarchæ combuſit . *ibid.* c 372. a. Baſilio temulentus occiditur . 372. 373 conjurati in Michaelem , ejuſque auctores necis Deo ultore puniti . 373. d
Michael Toxaras copias in Thracia trajicit. 389. e
Michæe & Abachum oſſa inventa . 50. c
Militiades Romæ Epiſcopus . 4. d. Conſtantini ad eum Conſtitutiones Arianorum commentum . 13. c.
Miſithia Arabibus ſubacta . 252. b
Mizizius tyrannus a Conſtantino filius Conſtantis ſublatus . 233. b
S. Mocii Eccleſia . 15. a
Modeſtus Hierofolymorum Epiſcopus . 221. c
Modeſtus Valentis ſæviliæ miniſter Edeſſæ . 40. b
Modiſciſto Duce Arabes Hiſpania potiti . 65. c
Modulus *ὁ Μοροωὶς* Juſtiniani opus . 146. b
Monas cognomento Madi Abdelæ patris fraude ad Arabum principatum electus . 291. d
Monotheliterum hæreſis initia , atque progreſſus . 218. 219.
Montaniſtæ ad Baptiſmum coacti ſeipſos cremant . 267. c.
Monutes filium Nicephorum Thraciæ Ducem urbi præſidio acceſſit . 277. a
Moroleo Adrianopolis Dux a Symeone occiſus . 393. d.
Moropaulus Juſtinianeo comes aſſumptus . 248. d
Moſes Arabum Dux . 306. d
Moyies Antiochenæ Eccleſiæ Diaconus . 291. c
Moyſes ſolitarius Saracenis datus Epiſcopus . 44. a conſecrationis munus a Lucio Ariano reſpuit . *ibid.* multos Saracenos ad fidem trahit . *ib.*
Μολάτε χάριτες , pons Milvius . 11. d
Mualibitus in Africam cum copiis miſſus . 299. a
Muageres Unnus fratre Gorda occiſo Boſphorum occupat . 120. a
Muamed Ameras . 204. a. alias Amed. 205. d
Muamedis ortus , religio , progreſſus . 220. 221.
Muamed Arabum Dux Juſtinianum in fugam agit . 243. c. captivos plurimos abducit 244. b in quarram Armeniam educens prædas agit . 245. a. Chagano Præfidis pri nicipatum reſtituit . 247. c.
Muamed Arabum Dux a fratre Abdela bello laceſſitus . 325. c. v. dus Bagdam occupat . 335. a
Muamed Arabum Dux qui & Ambulasbas . 284. d 286. b.
Muchar impoſtor Perſidis regnum invadit . 239. b Slandum Maviæ fratrem occidit . 241. c
Mundus Gieſmi filius Bulgaros clade afficit . 147. e
Murzulius piſcis . 236. d
Muſabus Abdelæ Zuber filii frater Muctarum occidit . 242. b. ab Abimelech necatus . *ibid.*
Muſonius Præfectus tumultuantes punit . 153. c
Muſuglus Rex Priſco Duce captus . 182. a
Myaces Juſtinianum ut inimicis parcat , inducit. 248. c.
Myro Manuelis delator . 362. c
Myxares conjuratus in Baſilium . 376. e

N

Narſes Perſarum Rex . 3. b. primo conflictu Galerii Maximiani victor, poſtmodum profligatur . 5. a. triumpho Romam captivus ducitur . 6. b
Narſes Juſtiniano adeſt in ſeditione Nikæ . 126. a Romam cum claſſe valida mittitur . 236. b. iterum Romam petit Gothis bellum illaturus. 253. c Totila interfecto Romam recipit . 264. a. b. Briziam & Veronam capit . 360. Narſetis somnum, & Catharorum Monaſterium conſtruit. 264. c Juſtino charus . *ibid.* a Tiberio in Perſas miſſus. 269. d. profligato Baza , Perſarum regnum Chooroi aſſerit . 278. adverſus Phocam rebellionem movet . 295. a. Edeſſa profugus Hierapolim contendit . *ibid.* b. arcepta fidei focietate fide

a Phoca comburitur. *ibid.* d
Narcissus Arii defensor. 13. d
Nassa Attilæ ditionis sacta. 71. a
Nazarus Bucellariorum Dux Ameram vincit. 368. a.
Nebulus Slavorum Legionis dictæ, *Populus peculiaris* Dux. 243. b
Nectarius Tarsensis ex Prætore, homine necdum baptismate initiato, CP. Episcopus. 47. b. falso rumore victoriæ Maximi ejus succensæ ædes. 48. a. Presbyterum pœnitentiæ præfectum amovet. 49. b
Neorefi portus CP. 246. b
Nepotianus Cæsar in Magnentium directus, ab eodem sublatus. 29. d
Nepotianus Dalmata Imperator. 82. e
Nephtalitæ Unni Peroxem ad turpem deditionem cogunt. 84. a. iterum dolo profligant, ac interimunt. 84. d
Nestor Tarsensis Orthodoxus in exilium pulsus. 92. b.
Nestorius CP. Episcopus Germanicia oriundus. 60. e. orationes per Syncellum e pulpito dicta, S. Mariam Dei genitricem verè appellari *ibid.* Cyrilli Alexand. Joannis Antioch. Cælestini Rom. litteris minisque frustra ab hæresi deterretur. *ibid.* Imperatoris sacra Cyrillum terrere conatur. 61. d. ad ejus causam cognoscendam indicta Synodus Ephesi. *ibid.* Nestorii blasphemia in Synodo, ac conumacia. 62. b. depositione damnatus, Cyrillum, ac Memnonem ipse cum Joanne Antiocheno deponit. 62. c. Orientalibus comes adjungitur. 63. a. Multos ibi in hæresim trahens Thasum relegatur. *ibid.* tristi illic exitu vitam finit. *ibid.* c
Nestorianis addictæ a Chosroe Catholicorum Ecclesiæ. 209. c. ab Heraclio iis restitutæ. 217. d
Nicæa gravi obsidione tentata servatur. 270. b
Nicæna Synodus; Patres in ea præcipui; Præsides. 13. a. ejus acta, fidei decretum, Meletii ordinatio, constitutio de Pascha. 13. c. d. e.
Nicephorus Armeniacorum Dux ab eis in carcerem conjectus. 312. d
Nicephorus Caminas Drungarius. 383. c
Nicephorus Ducas in Africam profugus. 307. d
Nicephorus Generalis Logothæta Imperium appetit. 319. d. Imperii ejus finistra præludia. 320. c. pecunias omnes ab Irene exigit. *ibid.* d. fubiatis thesauris in insulam Principis, tumque Lesbum ejicit. 321. c. d. Bardanem Patricium orbat oculis. 322. 323. ab Arabibus prælio vincitur. 323. a. Ancyram aliaque oppida reparat. *ibid.* b. Nicephorum Afecretis Patriarcham constituit. *ibid.* e. ab Aarone ad turpem pacem cogitur. 324. a. non servatis cum eo pactis mala alia accersit. *ibid.* b. filium Stauracium alterius sponsæ virum conjungit. *ibid.* c. Arisaberis Patricii tyrannidem comprimit. 325. a. Milites tumultuantes, contra fidem dirissime punit. 326. c. Euthymium Spatharium ad Bulgaros transfugere cogit. 326. a. Christianos milites in Sclavinian transfert. *ibid.* c. leges iniquissimas condit. 327. a. Manichæis, aliisque hæreticis amicitia junctus, Catholicos varie affligit. 328. d. e. avaritiæ addictissimus. 329. a. Deum sibi cor indurasse jactat. *ibid.* d. expeditione in Crumum, inter captas cum exercitu perit. 329. 330
Nicephorus Malleinus Sambatii tumultum dissipat. 371. d.
Nicephorum Patricius in Saborium missus. 232. b
Nicephorus Afecretis Patriarcha CP. 323. c. obsistunt Plato, Theodorus, aliique Monachi, ut promoto ex laicis. *ibid.* ejus causa in exilium ejicitur. 325. d. ipsum Nicephorus aliosque Orthodoxos exagitat. 328. d. 329. a. Stauracium Nicephori filium male a patre ablata restituere hortatur. 331. c. a Michaele Curopalata cautionem scripto exigit. 332. a. in ambone magnæ Ecclesiæ eum inaugurat. *ibid.* c. eum Platone, aeliquis Monachis pacem init. 333. a. Synodicas ad Leonem Papam mittit. *ibid.* b. in Paulicianos & Athinganos pœnam capitis decerni satagit. *ibid.* e. Christianos a Saracenis afflictos fovet. 336. d. Leonem Imperatorem coronat. 339. a. varie ille exagitat, ac Sede pellit. 347. 348. &c. 356. b
Nicephorus Thraciæ Dux, 277. a
Nicetas Anthrax occisus. 266. e
Nicetas a Bulgaris occisus. 314. e
Nicetas supremus militiæ Dux a Constantino suspensus. 280. b
Nicetas Episcopus CP. 293. d. 294. e. Constantinum decessorem iudibrio Ecclesiæ ejicit. 295. c. imagines delet. 297. a. diem obit. 303. e
Nicetas Constantini filius Nobilissimus. 297. c. ab Irene Presbyter detondetur. 304. e. a Constantino lingua mutilatus. 314. b
Nicetas Protospatharius Elladicus Thessalonicæ excidium pecunia redimit. 369. d
Nicetas Gregoræ Patricii filius in Phocam tyrannum cum Heraclio directus. 197. c. 198. b. e.
Nicetas Heliopoleos Episcopus anathemate percussus. 286. c. 287. a. n
Nicetas Patricius Romani Consocer Nicetham Patriarcham verberibus affectus aula ejicit. 392. a. in Monachum ipse detonsus. 399. b. c
Nicetas Afecretis, tum Protonotarius profugus. 387. c. 388. e.
Nicetas Scholarum Domesticus Irenes Strator. 318. c. Aetio in Stauracium socius. *ibid.* d. Nicephoro adjutor ineundo Imperio. 319. d. veneno moritur. 321. e
Nicetas Xylinites mensæ Præpositus in Monachum attonsus. 375. a. sub Leone magnæ Ecclesiæ Oeconomus. *ibid.*
Nicetas Xylonites tyrannidem Artemio fuadens necatur. 266. d
Nicolaus Caucodiaconus Bardanis erroris socius. 25. a.
Nicolaus Cubartzas conjuratus. 394. c
Nicolaus Ducis filius a Bulgaris prælio occisus. 390. d.
Nicolaus Heterarchia conjuratus in Monachum detonsus. 381. c. d
Nicolaus Manfionarius Basilio Macedoni Imperii Vices. 367. e. Varicinii prædia Oeconomi & Syncelli dignitate auctus. 374. e
Nicolaus Monachus Imaginum hostis Nicephoro charus. 328. e. a Michaele Curopalata in ordinem redactus. 334. d
Nicolaus Myræ Episcopus sui tumuli violatores ulciscitur. 324. d
Nicolaus Imperatoris mysticus CP. Episc. 381. d. Constantinum Leonis filium baptizat. 383. d. e. Leonis nuptiarum mediatrum, illo excommunicato deponit. *ibid.* in exilium pellitur. 384. a. ab Alexand. revocatur. 386. c. Constantini abeo Procurator relictus. 387. b. Symeon Bulgarus venerabundus alloquitur. 389. a. a Zoe aula ejicitur. *ibid.* b. a Constantino administrationis adjutor assumitur. 391. c. expellitur a Niceta Romani Consocero. 392. a. Constantino & Heleniæ nuptiales imponit corollas. *ibid.* c. fublatæ discordia ejus, & Euthymii occasione orta. 393. e. Symeon Bulgarus ad colloquium deposcit. 396. a. eum Romano ad Blachernas procedit. *ibid.* c. diem obit. 397. d
Nicopolis Palæstinæ prius Emaus. 33. c
Nilus Ægypti Episcopus Martyr. 7. d
Nili cubitus ex exemplo Serapidis in Ecclesiam translatus. 10. b. irridet Theodosius qui sacrificiis placandum vellent. 50. a. b
Nili sacris collapso theatro Alexandriæ oppressi multi. 64. a
Nisibis sæpius a Sapore obsessa, Dei ope servatur. 25. c. 26. a. cedit tandem Persis deditione Joviani. 36. b
Nonnus Edessenus Episcopus Pelagiam Antiochiæ convertit. 63. b. Joanni Antiocheno ut Ecclesiam a Nestorii zizaniis expurget, scribit. *ibid.*

Nymphius amnis. 208. c

O

Octagonum Antiochiæ Dominicum. 17. c
Odilas Juliani in Unnos Dux. 120. a
Odoacer Gothus Rex Italiæ Ravennæ ſedens. 82. c. profligat Theudericus Valamer. 90. c
Oenates Peloponnẽſi Dux. 373. d
monnis Olivarum Eccleſia. 16. d
Olibrius Placidiæ vir a Leone Imperator creatus, brevique morbo extinctus. 82. d
Olympus mons Monachis celebris. 400. a
Omnadius Attilæ pater. 70. c
Oorijhas Præfectus Urbi præſidio relictus. 368. d
Optimus Pifidiæ Epiſcopus clarus. 42. a
Optionum turmæ pedeſtres. 139. d
Origenes damnatus in quinta Synodo. 134. c
Ormiſdas Perſarum Rex. 4. d
Oſtris Aſparis fœlles irrito conatu pro eo armatur. 81. c
Quinquegentiani in Africa Maximiano Herculio domiti. 4. b

P

Paganus abdicato Sabino Bulgarorum Dominus. 289. c. 290. a. a Conſtantino ſimulata pacis ſpecie deluditur. 291. c
Paliadius Antiochiæ Epiſcopus. 93. a. 94. b
Palmyra urbs a Juſtiniano inſtaurata. 118. c
Pamphilus Cæſareæ Presbyter Martyr. 7. d
Pampreptus Illi ſocius Magiæ inſimulatus. 88. b. ab Illo & Leontio ut præſtigiator occiſus. 89. d
Pancratius Pſeudovates Aſtronomus a Bulgaris occiſus. 314. a
Pancratucas Armenius Theſſalonicæ proditor. 389. d.
Pantherius Patricius Romani affinis Domeſticus. 402. c
Papatzes Chagani Vicarius a Juſtiniano occiſus. 248. c
Paphnutio, aliiſque Confeſſoribus honor a Conſtantino habitus. 14. b
Pardus Excubiarum Drungarius. 381. c
Paſignates Conſtanti rebellis. 218. a
Paſcha errore celebratum. 151. d. 288. b. Novatiani cum Judæis celebrant in Phrygia. 42. e
Paſchalius Protoſpatharius Longobardiæ Dux Romani ad Hugonem Legatus. 401. c
Paſpalas Dux captivus. 378. d
S. Paſſario S. Stephani dexteram defert CP. 60. a
Paſtillus Pergenſis Epiſcopus Synodi Coprinianæ præſes. 285. d
Patriarchæ nomen in Marciani coronatione primo auditum. 71. c. CP. locus a Romano ſecundus. 133. a
Patricius Aſparis filius Cæſar Alexandriæ ſuiceptus. 80. d. una cum patre occiditur. 81. b
Patricius Dux Areobindo adjunctus invidia in illum agitatus. 100. c. cum Cellore aliiſque Ducibus ſtrenuus. 101. c
Patrimonia S. Petri a Leone Iſauro fiſco addicta. 273. c.
Patrophilus Scytop. Arianus Athanaſii calumniator. 21. a. Maximum cum Acacio deponit, eique Cyrillum ſubſtituit. 27 c. ejus oſſa Juliano Imperatore effoſſa, calvaria ſuſpenſa. 32. a
Patzinaces in belli ſocietatem a Zoe aſciti. 389. c
Romanorum Ducum diſcordi ab auxilio deterriti. 390. b
Paulinus Antiochiæ Epiſcopus. 8. b
Paulinus Antiochiæ unius partis Catholicus Epiſcopus. 37. c. adverſatur ei Flavianus Presbyter. 45. d. in Meletii locum contra juramenti fidem Epiſcopus creatus. 47. d
Paulinus pomo ab Eudocia accepto datoque judicitiæ ſuſpectus, occiſus. 68. c
Pauliciani Nicephoro chari. 328. c. a Michaele Curopalata capitis damnati. 333. c. eorum in urbe auſta hæreſis. 336. d
Paulus Alexandriæ Epiſcopus fiſte Catholicus. 148. a. 150. a.
Paulus Antiochiæ Epiſcopus. 113. b
Paulus Armenierum Dux a Saracenis captus. 287. e. 288. a.
Paulus Caliſtrati Monachus Imperii Vates Leontio. 245. b
Paulus Confeſſor Epiſcopus CP. 24. d. e. throno dejicitur a Conſtantio. 25. b. Romam ad Julium fugiens, in Sedem reſtituitur. *ibid.* Deturbatur iterum a Conſtantio. *ibid.* d. mortuo Euſebio in Sedem repoſitus, iterumque ea pulſus, Romam repetit. 28. c. ex decreto Synodi Sardicenſis in Sedem reſtituitur. 29. c. Cucuſam in exilium actus, ab Arianis occiditur. *ibid.* d. corpus ejus Theodoſio Imperatore CP. relatum. 47. d
Paulus Conſtantinæ Orthodoxus in exilium pulſus. 92. c
Paulus CP. Epiſcopus Monothelita. 210. a. 226. a.
Paulus CP. Epiſcopus. 241. d
Paulus Lector Cyprius CP. Epiſcopus. 303 c. in extremo Monachum induens deplorat quod Imaginum cultum non ſit profeſſus. 306. e. 307. a.
Paulus Cubicularius Michaelis corpus ſepelit. 373. b.
Paulus Eccleſiæ defenſor Euphemii necat ſiccarium. 6. a
Pauli Leproſi Monaſterium Alexandriæ. 78. c
Paulus Magiſtrianus pacis ad Abimelech Legatus. 241. b.
Paulus Manglabita conjuratus exul. 394. a
Paulus Neocæſareæ Epiſcopus e Nicænis Patribus. 13. c
Paulus Orphanotrophus exul. 394. a
Paulus Sacelli Præpoſitus. 375. a
Pelagia, quæ & Margarita, Nonni opera Antiochi converſa. 63. b
Pelagius Laodiciæ Epiſcopus in exilium ejectus. 42. a. inter Orthodoxos clarus. 47. c
Pelagius Patricius a Zenone occiſus. 93. c
Pelagius Romæ Epiſcopus. 155. d
Peleus Ægypti Epiſcopus Martyr. 7. c
Peluſio frumentum Ægypti Mariano jubente advectum. 73. d
Pentapygium Theophili opus. 338. c
Peragalius Sclavinorum Dux vulnere in Ilio ſublatus. 183. a
Perjecta Areobindi conjux in Artabanem viri necis ultorem munifica. 145. a
Peroxes Perſarum Rex. 73. b. Nephtalitis Hunnis victoribus, iniquiſſimis conditionibus ſalutem redimit. 84. b. in eos movens, cum liberis totoque exercitu perit. *ibid.* d. candidiſſimam immenſi pretii gemmam projicit. *ibid.* e
Peroxes Choſrois adverſus Heraclium Dux. 205. e.
Perſarum bellum Conſtantini extremis annis. 22. a.
Perſarum Legio Immortalium dicta ab Ardaburio deleta. 39. c
Perſica arbor Hermopoli inclinata Domino tranſeunti. 33. c
Perſicus Thrax hiſtoricus. 80. b
Petronas Theodoræ frater a Theophilo viduam ulciſcente ſeverius punitus. 339. a. Theophobo Periæ caput abſcindit. 363. c. Orientis Magiſter militiæ Ameram vincit. 368. a
Petronas Rom. Dux in Saracenos. 234. e
Petrus Martyr Alexand. Epiſcopus. 3. d. Arium tunc Diaconum communione privat. 7. c. Galerii & Maximini juſſu necatur. *ibid.*
Petrus Athanaſii ſucceſſor Alexandrinus Epiſcopus. 41. a. a Arianis pulſus Romam ad Damaſum confugit. *ibid.* damnat Apollinarium. 42. e. Sedem recipit ejecto Lucio. 45. c. moritur ſucceſſore fratre Timotheo. *ibid.*
Petrus Alexandriæ Epiſcopus. 226. d

Petrus Apamææ Episcopus hæreticus. 123. b
Petrus Basilii frater, Episcopus clarus. 42. a
Petrus Bulgarus in Bardam conjuratus. 370. a
Petrus Bulgarorum Princeps Symeonis filius. 398. b. Mariam Christophori Imperatoris filiam uxorem ducit. 398. e. frarrem Joannem in Monachum detonsum CP. transmittit. 400 b
Petrus Damasci Metropolita lingua abscissa exul, clare rem divinam facit. 278. a
Petrus Fullo Chalcedonensi Presbyter Antiochiæ turbas facit. 78. c. Deum crucifixum sub anathemate dicere præcipit. *ibid.* Antiochenæ Sedis invasor a Leone ejicitur. *ibid.* d. a Basilisco Sedi restituitur. 83. c. a Zenone ejicitur. 86. a. iterum ab eodem restituitur. 92. b. verba illa *Rex Christe* prius addita hymno Angelico reversus abstulit. *ibid.* c. Xenajam hominem fervum, nec baptizatum Hierapolis Episcopum constituit. *ibid.* moritur successore Palladio. 93. b. imo, ejecto illo ordinatur Palladius. 94. b.
Petrus Gulæi Præpositus ad Aaronem Legatus. 324. a.
Petrus Hierosolymorum Episcopus. 151. c
Petrus Justiniani Dux a Persis victus. 219. a
Petrus Magister Justiniani nomine eum Persis inducias facit. 161. d
Petrus Magister in Irenem conjuratus. 311. d
Petrus Magister Orthodoxos persequitur. 296. c
Petrus Majumæ Notarius celebris Martyr. 278 b. a Joanne Damasceno encomio laudatus. *ibid.* d
Petrus Mauricii frater Dux Prisco subrogatus. 183. a. Milites tumultuantes compescit. 184. a. Novarum Episc. populumque durius habito, tumultus causa existit. *ibid.* contra fidem adortus Abares, funditur. *ibid.* e. male eum Sclavinis re gesta munere abdicatur. 185. b. Thraciæ Dux Gundue Legato multa præda potitur. 189. 190. duriora Mauricii mandata exequens ad rebellionem milites cogit. 191. 192. a. Phocæ occiditur. 194. c
Petrus Mongus Alex. Episc. 86. c. tumultuantibus in eum Monach. ejectus. *ibid.* a Zenone restituitur. 90. a. Felix Simplicii successor ejiciendum decernit ne hæreticum. *ibid.* c. ejus Legati Mongo communicare cogiuntur. 91. c. Mongi nomen ex Ecclesiæ diptychis Euthymio ejecto tum. 92. a
Petrus Notarius Magister militiæ Persas vincit. 119. a.
Petrus Oeconomus Adriani Papæ ad septimum Synodum Legatus. 309. a
Petrus Patricius Nicephoro adjutor adeundo Imperium. 319. e. in bello Bulgarico cum eo occisus. 330. c.
Petrus Patiper Magister verberibus affectus. 368. b
Petrus Presbyter Alexandrinus, Cyrilli operum ab Æluro corruptorum testis. 76. d
Petrus S. Sabæ Præpositus, Adriani Papæ ad septimam Synodum Legatus. 309. a
Phadalas ad Exapolim hiberna agit. 231. a. Saborio auxilio venit. 232. a. cum Izid Mavize filio Amorium capit. *ibid.* c. ad Cyzicum hyemat. 234. a. Cretæ. 235. b
Phanus Uthmanis pater Arabum Ducis. 198.
Pharas Gelimerem Papuæ obsidet. 134. a. data fide Belisario adducit. *ibid.* c
Pharasmanius castri Syderi custos. 262. d
Pharasmanes Lazicus Dux Areobindo adjunctus. 200. c.
Pheroganes a militibus occisus. 177. b
Phileas Thmueas Episcopus Martyr. 7. c
Philetus Thraciæ Dux a Bulgaris occisus. 311. a
Philippicus Mauricii ex sorore gener Orient. Dux. 171. a. capta Arsane, ægra valetudine CP. redit. *ibid.* c. Christi Imagine non manufacta exercitum manens, insigni victoria potitur. 171. 172. vano terrore in fugam versus. 172. e. Heraclio Romani exercitus Rectore, CP. redit. 174. d. tumultuante in Prisci exercitu, iterum Dux instituitur. 175. b. munere abdicatur. 176. a. ob initialem nimiam q suspectu. Mauricio haberur. 190. 191. Phocæ jussu Presbyter ordinatur. 196. a
Philippicus Nicephori Patricii filius somniato Imperio relegatus. 247. d. clasli iterum Præfectus in Justinianum conjurat. 252. b. a militibus Imperator acclamatur. 253. a. Justinianum cum Tiberio filio occidit. *ibid.* b. Joannem Calistrati Monachum Imperii sibi vatem hæreticum CP. Episcopum præficit. 254. a. sanctam sextam Synodum præcribit. *ibid.* e. oculos cum Imperio amittit. 255. c
Philippus Præfectus Paulum CP. in exilium agit. 28. e.
Philippus Sides Presbyter Christianæ historiæ Scriptor Sisinio ac Proclo insensus. 60. d
Philippopolis Arrilæ ditionis facta. 71. a
Philogenes Antiochiæ Episcopus. 7. a
Phlacivas Antiochiæ Episcopus. 23
Philotheus Protospatharius Bardæ fidus. 320. d
Phocas ad Mauricium orator indigne habitus. 187. e. traditur ei per visum Mauricius. 190. e. Mauricius sævum conjicit ex eo quod timuisset. 191. c. Præsinis inniratibus ad Hebdomum accedit. 193. b. de Germano eligendo consilium inire fingit. *ibid.* Leontiam uxorem Augustam renuntiat. *ibid.* d. ad Eutropii portum Chalcedone Mauricii familiam permit. *ibid.* d. 194. c. Petrum Mauricii fratrem e medio tollit. *ibid.* ejus Chosroes Legatum carceri addicit. *ibid.* d. Constantinam Augustam privata domo includit. *ibid.* novis rebus studentem in Monasterium trudit, tumque occidit. 196. a. d. Leontium Ducem Chosroe victore, vinctum CP. adducit. 197. c. Narsetem contra fidem datam comburit. *ibid.* d. Germani & Constantinæ detectis consiliis, plures occidit. 197. a. Mauricii confanguineos delet. *ibid.* c. in eum ex Africa accersitus Heraclius. *ibid.* in Præsinos severius animadvertit. *ibid.* conjuratos punit. 198. b. ad locum Bovem dictum victore Heraclio comburitur. 199. b
Phocas Crateri filius Antiochiæ curandæ præfectus. 118. c. agitur religionis reus, 122. c
Photius Secretariorum primus ejecto Ignatio CP. Episcopus 368. d. S. Mariæ veltem Russis opponit. 369. a. Michaele & Basilio fidem Bardæ obstringentibus, Christi Corporis & Sanguinis Sacramenta obtendit. *ibid.* e. Basilium Imperatorem coronat. 370. d. 371. b. in eum ut homicidam conclamans, ejicitur. 374. b. mortuo Ignatio iterum revocatus, iterumque ejectus in exilio moritur. 375. c. Theodorum Sannabarenum Basilio commendat. *ibid.* e. 376. a. exorat ne Leo excæcetur. *ibid.* c. abdicare se throno cogitur. 377. c. Majestatis accusatur. *ibid.* e. 378. a.
Photinus Abbas reconciliandis Ægypti Ecclesiis præpositus. 163. a
Phravitas CP. Episcopus. 91. d. salsis Synodalibus Felici imponere conatus. *ibid.*
Phritigernes Dux Ariano dogmati Gotthos addicit. 44. b
Phathasuarsan Cabadis filius Manichæorum alumnus, cum eis a patre occisus. 216. c
Pipinus Majordomus in Francorum Regem subfimatus. 262. b. eius bella, pacæque virtus. *ibid.* Abderacham interficit. *ibid.* d. Carolus & Carolomagnus ejus filii. *ibid.*
Pisides Georgius rerum Heraclii Scriptor. 138. e
Pitracia, locus ad Sanctæ Irenes templum. CP. 54. b.
Placidia Theodosii, & Gallæ filia. 38. c. ab Alarico in Galliam abducta, hinque a Constantino Comite reducta eidem nupsit traditur. 52. d. Valentinianum Tertium suscipit. 57. d
Placidia Junior Olybrio Patricio nupta, i. Africam cum matre Eudoxia a Genserico abducitur. 73. a. cum eadem inde remeat. *ibid.* e
Placilla Theodosii uxor, Arcadii mater, & Ho-

norii · 38. c. moritur ſanctitate clara · 49. c. ejus ſtatua ignominioſe tracta Antiochiæ · *ibid.*
Plato Monachus a Taraſii ſe communione abſcindens carceri traditus · 315. 316. a. Nicephori ordinationi obſiſtit · 323. d. in exilium ejicitur · 325. d.
Polyeuctus Monachus CP. Epiſcopus, 402. e
Pompejus Hypatii frater cum eo occiſus · 126. b
Pontus olim ſubjecta Epiſcopo CP. 53. a
Porphyrius Tyrius deſertor, in Chriſtianos ſcribit · 35. a. b
Porthus Argyri filius Scholarum Domeſticus · 349. b. fuga ſalutem a Bulgaris expedit · *ibid.* e
Portentum, aqua verſa in muſtum · 33. c. mulier capillis ſuſpenſa · 36. d puer biceps · 44. acies armatæ in cælo viſæ · *ibid.* puer uno oculo, quatuor manibus & pedibus cum barba · *ibid.* mulier quatuor maſculos uno partu effundens · 46. e. infans ab umbilico duplex · 48. a. 402. c. Septem pueri annis 184. ſomno conſepulti Epheſi · 61. b. nubes in tubæ ſpeciem · 79. c. pulvis igneus cælo pluens · 82. d. viſæ ſtellæ cælo cadere · 126. c. 292. a. ignitis radiis elucentes haſtarum cuſpides · 133. a. Sol obſcuratis radiis · 137. a. infans oculis, palpebris, manibus, pedibus orbus, cauda picis · 182. a. pueri alius quadrupes, alius biceps · 183. a. animalia ſpecie humana in Nili fluvio viſa · 188. a. Simulacra Mauricii necem enunciantia · 194. d. ignis in cælo viſus · 213. c. tenebræ ad dies quinque menſe Auguſto · 281. e. 282. a. animal album mulo ſimile terræ hiatu effuſum in Arabum Imperium conclamans · 284. d. Sol obſcurus dies quindecim · 317. a. Vide Cometa.
Præfectus Imperatorem ſequi juſſus in Eccleſiaſticis conventibus. 102. d
Praſinorum & Venetorum factiones inſenſæ · 114. a. 133. *& ſeqq.*
Praſinæ factionis ludus. 372. a
Praulius Hierofolymorum Epiſcopus · 53. d. interfertur ad eum de Neſtorio, ſedetque Epheſi cum Patribus · 62. d. 62. b
Priſcus Orientis Dux militaris ſeditionis cauſa exiſtit · 274. e. revocatur a Mauricio · 275. b. Europæ Dux conſtituitur · 282. d. a Chagano periculum adductus a Mauricio liberatur · 283. a. trajecto Iſtro Ardagaſtum profligat · *ibid.* d. Sclavinorum interiores partes grandi eorum ſtrage penetrat · *ibid.* hyberna agere apud Sclavinos militibus auctor · 282. c. tranſitum a Chagano redditione captivorum redimit · 282. a. Thraciæ iterum Dux, Chaganum armis laceſſit · 285. c. a Chagano cibos impetrat · 286. c. ingenti Barbaros clade afficit · 289. a. Phocas Excubitorum Comitem facit, 295. a. Domentiola Phocæ filia ducta, hæreis utrique poſitis, apud eum offendit · 296. 297. ad ejus comprimendam tyrannidem Heraclium accerſit · 297. c
Probus Patricius de Choſroe reſcribit ad Mauricium · 278. b
Proceſſiones ad Campum · 75. d. ad Triconchum ob pulverem igneum · 109. a
Proceſſio, ac pompa cum ſacris reliquiis · 133. b. c. 134. a.
Proclus Cizyci Epiſcopus ordinatus CP. docere permittitur · 60. c. oratione in ſanctam Deiparam claſſicum in Neſtorium canit · 61. a. CP. Epiſcopus factus, Chryſoſtomi occaſione ſciſſus, illius reliquiis in urbem translatis, Eccleſiæ unit · 64. b. Hymnum triſagium in ſublimi auditum Eccleſiæ canendum tradit · *ibid.* c. de Theodoro Mopſueſtiæ Epiſcopo hæreſis accuſato inquirit · 66. b. diem pie obit · 67. c
Proclus conjector Anaſtaſii, & Amantii inſomnia exponit · 112. b
Proclus Quæſtor, ne Imperator Regis Perſarum Curator fiat, obſiſtit · 116. c
Procopia Nicephori ſoror, Michaelis Curopalatæ uxor Auguſta coronatur · 331. d. 332. d. in viduas oceiſis in bello maritis, munifica · *ibid.* S. Taraſii inviſit tumulum · 337. a. cum viro Monachi induit habitum · 339. a
Procopius Hiſtoricus Beliſſarii Comes in Vandalis expeditione · 129. a. ex Sicilia cibos, ductores, Exploratorem quærit · *ibid.* b. Carthagine Syracuſas fugit · 137. d
Procopius Marciani frater, eo victo Romam diſſugitur · 87. c
Procopius Conſtantis ad Maviam de pace Legatus · 227. c.
Procopius Præfectus conjuratos examinat · 360. e. exauctoratur · 161. c
Procopius Præfectura abdicatus · 293. c
Procopius Bardæ Protovеſtiarius · 379. b
Procopius Protoveſtiarius ſociorum proditione occiſus, 375. d
Procopius tyrannus a Valente ad arbores diſcerpitus · 46. a
Procundus Zenonem obſidet · 85. c. Zenoni adjungitur · *ibid.* d. captus capite cæditur · 89. d. aliis Trobundus, aliis Trocundus ſcribitur, 91. b
Proterius ejecto Dioſcoro Alexandrinus Epiſcopus · 73. b. Timotheus Ælurus plebem ab ejus communione dolo avertit · 76. b. eodem dolo enim invadente, in Baptiſterio necatur cum aliis · 76. c
Protogenes Sardicenſis Epiſcopus Athanaſii defenſor. 29. b
Pſeudochriſtus Syrus Hebræos ſeducit · 267.
Pudentius Gelimeri rebellans Tripolim occupat · 128. c. Sergio auctor ut Mauruſiorum ſeniores dolo perimat · 140. d. conflato hinc bello ab eis occiditur. 142. a
Pulcheria Theodoſii Junioris ſoror · 15. annorum rem Rom. adminiſtrat · 55. e In Eccleſias, paupereſque munifica; divinis etiam viſionibus dignatur · 56. a. ſorores Arcadiam & Marinam ad virginitatis propoſitum inducit · *ibid.* amoto Antiocho Perſa rerum adminiſtrationem ſola capeſſit · *ibid.* d. Eudociam Leontii Philoſophi filiam fratri uxorem connigit · 57. d. Advеctio CP. S. Stephani brachio, ei in palatio templum extruit · 60. a. rebus cum Perſis pacatis Deo gratias agit · 60. c. Hymnum Triſagium ſine additamento ubique cantari ſancit · 64. c. Eudocia aula ejicere tentante ſponte recedit · 68. c. Theodoſii fratris faciſitatem ſcite coarguit · 70. b. in aulam revocata, Flaviani corpus CP. reducit · *ibid.* d. Chalcopratecorum ædem in Deiparæ Eccleſiam confecrat · *ibid.* Marcianum, fide accepta ejus ſervandæ virginitatis, Imperatorem conſtituit · 71. c. moritur ſuis omnibus pauperibus relictis · 73. c. S. Laurentii templum extruit · *ibid.*
Pulcheria a Michaele in Monaſterium detruſa · 367. b.
Pulvis igneus cælo plnit · 82. d
Pulvis pluvia in diverſis locis · 279. b. 282. a
Pyrrhus Sergii ſucceſſor, Monothelita hæreticus · 219. a. ſublati Conſtantini reus, urbe Sedeque expellitur · *ibid.* Maximi in Africa conſiliis inductus Theodoro Papæ libellum tradit · *ibid.* b. Reverſus ad vomitum ab eo devoveur · *ibid.* iterum CP. Epiſcopus, Paulo mortuo, aſſumitur · *ibid.*
Pythiorum aquæ calidæ, 126. c

R

Abduchus Dyrachii Dux · 367. d
Rædeſtus caſtrum everſum · 344. a
Ramitus Patricius ad Claſſas occiditur · 75. c
Ravenna Imperii Sedes Honorio facta · 52. c. eadem combuſta · 73. c
Recimer Dux Romæ, Imperatoris ſuppreſſo citulo · 75. b. Avitum imperialibus inſulis exuit · *ibid.* Majorinum ali Dertonam occidit · 77. c. Anthemio genero necis cauſa exiſtit · 81. d. Anthemio menſes tres ſupervivit · *ibid.*
Rendacius Michaelis Protoveſtiarius · 362. d.
Repeatus Epiſcopus Areobindum templo eduit · 29. a.

Retiaria Attilæ ditionis facta . 71. a
Rhazates vir strenuus ab Heraclio victus . 211. se Chosroi adjungit . 212. b
Rhegium collapsum . 156. b
Rhodonatus Regius Clericus . 398. c
Rhodophyles Theſſalonica expugnata captus 383. a
Rhodus capta a Saracenis . 228. c
Roma Honorii indignatione ab Alarico direpta . 52. c. iterum capta ab Alaricho . 56. b. a Gothis . 152. a.
Romanorum æra . 1
Concilium Romanum ſub Martino . 227. d
Romanus Argyrus in bello Bulgarico Dux . 390. a
Romanus adverſus Baram Mauricii Dux . 176. b
Romanus Agarum vincit Arethæ filium . 97. b. jocabem inſulam Maris rubri Romanis aſſerit . *ibid.* Areobindo adjunctus ſtrenue in Cabadem agit . 100. c. d.
Romanus Chalcedonenſis Orthodoxus in exilium pulſus . 92. b
Romanus deferente Conſtantina capite plexus . 197. a.
Romanus junior Hugonis filiam uxorem ducit . 402. a.
Romanus Patricius & Drungarius ex diſcordia cum Baga inutile Patzinacium auxilium reddit . 390. b. Conſtantinum Accubitorem dolo capit . 392. b. in Palatium velut præſidio futurus Conſtantino irrumpit . *ibid.* d. Nicolaum Partiarcham aula ejicit . 392. a. Magiſter creatus , & magnus Hetæriarcha . *ibid.* b. Etiam Conſtantino locat , paterque Imperatoris declaratur . *ibid.* c. Leonis Phocæ conſpirationem diſſipat . 392. 393. Zoem Auguſtam aula ejicit . *ibid.* c. Cæſaris dignitate augetur ; tumque Imperiali corona donatur . *ibid.* d. Eccleſiæ CP. deſignatus fedat . *ibid.* e. Conſtantinum priore loco deturbat . 394. c. a Bulgaris clades accipit , *ibid.* d. 395. b. rebelles comprimit . *ibid.* c. Agarenos vincit . *ibid.* e. Symeonis animum ad pacem inflectit . 396. 397. filios Stephanum , & Conſtantinum Imperatores creat ; Theophylactum junioris filium Clericum facit . 397. d. cum Petro Bulgarorum Principe nuptiarum fœdera conſociat . 398. c. cum Melitinis Amera pacem init , cum Melitinem ſubigit . 399. a. b. pauperum famem relevat . *ibid.* d. e. Joanni Petri fratri Bulgarorum Domini CP. abducto uxorem locat . 400. b. Baſilium Macedonem impoſtorem igni addicit . *ibid.* c. d. Turcos Thraciam populantes depellit . 401. a. Ruſſos infeſtantes profligat . *ibid.* b. d. filiis Stephano , & Conſtantino uxores locat . 401. a. b. Romano Conſtantini filio uxorem Hugonis filiam ex Gallia aſciſcit . 402. a. in Prote inſula relegatus ſanctorum Monachorum ſolatio utitur . 402. e. 403. a. filiis exprobrat ingratitudinem . *ibid.* d. Conſtantino prior moritur . 404. b
Romanus Patricius in bello Bulgarico occiſus . 330. c
Romanus Spatharius Juſtiniani caput traducit . 54. a
Romulus , dictus Auguſtulus Imperatorum Romæ ultimus . 82. c
Romulus Marciani frater Romani dilapſus : 87. c
ad Ruſinianam acta contra Chryſoſtomum Synodus . 54. a
Ruſinus Magiſter pro Theodoſio deprecans Ambroſio objurgatus . 50. a
Ruſinus Exmagiſter Hermogeni ſoclus de pace Legatus, 122. d. Perſarum Rex ad ſe ſolum finit accedere . 123. a. redit Juſtiniano gratiſſimus . *ibid.* b
Ruſinus Libyæ rector . 139. a. b. ejus in Barbaros bellica vis . 140. a
Ruſus Opficii Protoſtrator . 255. c
Ruſa Chosrois palatium everſum . 212. d
Ruſmiaza Perſarum Dux . 195. c
Ruſticæ factionis ludus equeſtris . 372. a
Ruſſi CP. ſuburbia devaſtant . 368. d. S. Mariæ præſidio quaſſata eorum claſſis . 369. a
Ruſſi Thraciam vaſtantes , ſemel , iterumque victi . 401. b. d

Theoph. Chron.

S

S Abas anteſignanns Meſſalianorum hæreſis . 43. c
S. Sabæ Laura deſtructa . 325. c
Sabbatius , ex quo Sabbatiani . 42. e
Sabinus ſeductor Arabum . 243. e
Saborius Perſa adverſus Conſtantem in Armenia rebellis . 231. a. Sergio Legato a Mavia auxilia poſtulat . *ibid.* equo lapſus perit . 232. b
Sabores Rex Perſarum . Vide Sapores .
Sacrices ſtrenue adverſus Bulgaros pugnans occumbit . 393. a. b
Saes Chosrois in Heraclium Dux . 204. c. 206. c. ab eo profligatur . *ibid.* e. iterum victus ex mœrore moritur . 210. a. ejus Chosroes cadaverem illudit . *ibid.*
Saidus in Abimelech rebellis occiſus . 241. c
Sagar fluvius lapideo ponte ſuperatus . 158. b
Salamina terræmotu everſa . 29. a. iterum terræmotu concuſſa . 24. d
Salbanus Juſtiniano comes . 248. d
Salbanus Perſidis oppidum . 207. c
Salem Arabum Dux , Theodorum Antiochiæ Epiſcopum ejicit . 287. b. leges fert Chriſtianis iniquas . *ibid.* in Romaniam irriro conatu educit . *ibid.* Maurophoris auctores ſpontanei inreritus occidit . *ibid.* d. eorum ultor in Caſſiotas inſurgit . 288. d. S. Anaſtaſii acclamarione inter rem ſacram offenditur . 289. a
Saliaras Chosrois filius . 215. c
Salich Alim filius extinctio Marvam Arab. Dux , 283. c. 284. a.
Salomon in Vandalica expeditione Dux . 128. d. Libyæ Dux a Beliſario relictus . 135. b. Mauruſios profligat . 136. b. c. militum conjurationem Libya ſugere cogitur . 137. a. b. commitetur illi irerum Libya . 139. a. Mauruſios vincit . *ibid.* c. Libyæ civitates munit . 140. c. prælio occumbit . 141. b
Salomon Junior ſenioris nepos . 141. a
Saluſtius interficitur . 56. b
Saluſtius Hieroſolymorum Epiſcopus . 99. b
Samaritæ Julianum tyrannum ſibi præficiunt . 121. d. Chosroem Perſarum Regem a pace avertunt . 121. e.
Sanonas , Cubicularius ex Agarenis Leoni charus . 380. e. fidei præmio Protoſpatharius factus . 381. d. fugiens ad ſuos , adoratum ſe erucem ad Siricha profectum fingit . 383. e. Conſtantinum Leonis filium e ſacro fonte ſuſcipit . *ibid.* ſit Accubitor . 384. a. Andronicum per calumniam ad Agarenos fugere cogit . *ibid.* e. d. propenſum in Agarenos animum patri oſtendit . 385. b. variorum reus criminum , in Monachum detondetur . 386. a
S. Samuelis Eccleſia CP. terræmotu collapſa . 156. b
Samus Caſtrum captum a Saracenis . 378. d
Santabarenus . Vide Theodorus Abbas .
Sapor Dux , Orthodoxis ſolatio Antiochiam miſſus . 45. d
Sapores Rex Perſarum . 5. d. perſecutionem in Chriſtianos movet . 15. e. 16. a. Niſibim obſidet . 23. a. ſubditos Chriſtianos dire perſequitur . 24. d. Niſibis obſidionem renovat . 25. c. Niſibim tertio obſidet . 26. a. Angeli , ac Conſtantii aſpectu territus abſcedit . 26. d
Sapphires arcem munitiſſimam capit . 174. c
Sarablaga Dux ab Heraclio victus . 206. d
Saracenorum origo , nomen , mores deſcripta Sozomeno , 44. a. Meſopotamiam vaſtant . 83. a
Sarbaraza qui & Sarbarus Perſarum Dux ab Heraclio victus 203. 204. 207. 208. 209. Chalcedonem obſidet . 210. b. revocatur in Perſidem . 212. b. detectis in eum Chosrois inſidiis adverſus illum conſpirat . 214. c. in Aſſer rebellans Perſis imperat . 217. d
Sardinia olim Cyrnus . 134. d
Sarus flumen in Perſide . 208. d
Sauromatas tidens Valent. M. moritur . 42. c

Scirtus fluvius aquis Edeſſam obruit . 117. b
Sclavi & Unni urbi ingruunt . 157. c. Beliſſario terrente diſcedunt . *ibid.* e
Sclavini per Syriam effuſi in Apameæ agro habitant . 230. d
Sclavorum legio *Peculiaris* dicta Juſtiniano. 243 b. ejus ad Arabes defectione in fugam vertitur . *ibid.* d.
Sclerus Dux, in belli ſocietatem Turcos trahit . 399. b.
Scombrus a Phoca occiſus . 197. a
Sebaſtianus V. C. in Gallia necatus . 56. b
Seberenſes vectigales facti Bulgaris . 238. a
Secundianus Patricius Hypatium filium redimit precibus . 110. a
Secundus Chryſoſtomi pater nobilis Antiochenus . 51. c.
Secundus Ptolemaidis Ægypti Epiſcopus cum Arlo ejectus . 13. d
Seditio *Nixa* ſub Juſtiniano . 123. c
Seleucia trans Tigrim . 214. b
Septem pueri Epheſi dormientes . 61. b
S. Sepulchri Eccleſia . 16. d
Serapionis contentio cum Severiano . 33. d
Sergius Æthecii nepos . 160. d
Sergius CP. Epiſcopus . 197. d. Heraclium cum uxore utraque corona donat . 199. b. filiam Epiphaniam, filiumque Heraclium coronat . 200. a. in Monotheliticarum errorem concedit . 218 b
Sergius in Paleſtina a Saracenis occiſus . 222. b
Sergius pro Saborio ad Maviam Legatus . 231. a. exprobrans Andreæ Eunuchum, ipſe virilibus cum vita orbatus . 232. a
Sergius Lazicem & Barnucium prodit . 246. b
Sergius militiæ Magiſter ab Unnis captus . 157. c
Sergius Monachus Coſmæ frater Photii nepos Romano conjunctiſſimus . 402. d
Sergius Praſinæ factionis Tribunus . 193. a
Sergius Protoſpatharius in Sicilia auctor tyrannidis . 265. b
Sergius Tripolim adminiſtrat . 140. d. Mauruſiorum ſeniores contra fidem occidit . *ibid.* prælio victus, ad patrum Salomonem Charchaginem fugit . *ibid.* e. a Mauruſiis iterum cum pacto vinctur . 141. b. ducum in eum odium, ac querelæ . *ibid.* c. in Numidiam expeditionem ſuſcipit . 142. a
Serpens vivus in ænea ſtatua . 375. b
Serpentius Imperator Romanus . 77. e
Seſoſtris Ægyptiorum Regis caſtigata elatio . 183. c.
Severa uxor Valentiniani, Gratiani mater . 38. e
Severiani contentio cum Serapione . 33. d
Severianus Scythopolitanus Epiſcopus a Theodoſio Dioſcorita occiſus . 73. e. 74. a
Severus Cæſar creatus, Italiæ præfectur . 6. b. Chriſtianos & ipſe perſequitur . 7. b
Severus Monachus Macedonii adverſarius . 105. d. pulſo Flaviano in Sedem Antiochenam intruditur . 107. a. b. ejus nomen diptychis inſcribi populus CP. non ſinit . 108. a. Joannes Hieroſolym. nec cancere deterritus eum e ſuggeſtu anathemate configit . *ibid.* d. Elias ſede abdicari, quam ei communicare elegit . 109. b. Paleſtinæ Monachi ab ejus abhorrent communione . 109. c. juſſus expelli a Juſtino, ac occidi, cum Juliano Alexandriam fugit . 113. a. damnatur in Concilio ſub Mena CP. . 146. d
Severus Presbyter Eudociæ comes Hieroſolymam . occiſus . 90. d
Severus Romanus Imperator . 75. b. 77. c
Severus Sclavinus Optimas . 292. a
Siccitas immenſa . 291. a. 294. c
Sicilia magna parte direpta . 230. c. ab Arabibus capta . 337. d
Sidema Lyciæ urbs . 71. c
Siderum caſtrum ſuccenſum . 263. a. idem vaſtatum . 274. b
Singidon everſa a Chagano . 170. d
Sileuſium Leonis Iſauri adverſus Imagines . 272. c
Silvanus Emeſæ Epiſcopus Martyr . 7. d
Silvanus Gazæ Epiſcopus Martyr . *ibid.*
Silvanus Tarſenſis Macedonianiorum ad Liberium Legatus . 38. d. Liberii litteris abutitur . 47. a
Silvanus tyrannus ſublatus . 30. a
Silveſter Romæ Epiſcopus . 4. e
Silveſter Romæ Epiſcopus . 146. d
Simplicius Romæ Epiſcopus . 80. d. ei communicare jubetur Petrus Mongus . 90. a
Sinadenſis Metropolita ad Aaronem Legatus . 324. a
Sinapes, nuptiarum Leonis, & Zoes Miniſter depoſitus . 380. c
Sire Chorſois uxor, Merdaſæ mater . 311. c
Siricius Romæ Epiſcopus . 46. a
Sirmium capiunt Abares . 107. c
Siroe cum Heraclio pacem componit . 214. patrem in Tenebrarum ædem retrudit . 216. b. Merdaſam, aliaſque Chorſois filios occidit . *ibid.* b. Zachariam, ac Crucis ligna retinuit . *ibid.* c. Perſas captivos recipit . *ibid.* d
Siſinnius Conſtantinopolitanus Epiſcopus . 60. a. Proclum Cyzici ordinatum Epiſcopum CP. docere permittit . *ibid.* c. illi Philippos Hiſtoricus inſenius . *ibid.* d
Siſinnius Patricius Rendaces dictus, occiſus . 266. e
Siſinnius Maſſagetis Præfectus . 128. c
Siſinnius Thracenſium Dux Irenes Srrator . 328. b. Nicephoro adjutor ineundo Imperium . 329. c. in bello Bulgarico necatur . 330. c
Siſinnacius Thracenſium Thematis Dux . 356. d. Byzantii muros obſidet Conſtantinum induſturus . 279. e. ab eo oculis damnatur . 281. a
S. Sophiæ Eccleſia . 15. a. diſruptus ejus Trullus ſublimior excitatur . 157. b
Sophia Juſtini Cariopalatæ uxor Auguſta coronata . 163. a. pauperum ſolvit debita . *ibid.* c. ex ejus nomine Sophianorum extructum Palatium . 164. a. Badurium dolet indigite habitum . 166. a. Tiberii conjugii ſpe fruſtratur . 168. a Tiberio Cubicularios, inatriſque honores accipit . *ibid.* d. coronam pretioſiſſimam Mauritio offert . 188. c
Sophia Monialis ob fidem Chalcedonenſ. vexata . 97. e.
Sophronius Hieroſolymorum Epiſcopus Monotheltas exagitat . 218. d. 222. e. Umarum pietatem præferentem abominatiouem deſolationis vocat . 224. b.
Soterichus Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus hæreticus novam Synodum Sidoniæ procurat . 105. a. Flavianum, & Eliam mitiores in Synodum accuſat . *ibid.* b
Spanicius Scholarius necatus . 88. a
Staauracius Patricius publici curſus Logotheta, in aula ſub Irene primus . 306. a. Sclavinos edomat, ac de iis triumphat . *ibid.* c. militum Prætorianorum factionem diſſipat . 310. c. conſpirationem in Irenem detegit . 311. d. e. ut Alexius oculis privetur auctor exiſtit . 314. b. Conſtantinum, in cum conjuratus, deludit . 316. c. Actium adverſantem patitur . 317. e. 318. c. tyrannidem in Irenem excitat . *ibid.* d. erumpente e ſtomacho ſanguine moritur . *ibid.* e. ejus poſt mortem in Aetium detectæ inſidiæ . 319. a
Staauracius Nicephori filius Imperator a patre coronatus . 322. c. Theophanonem ſponſa ablatam uxorem ducit . 324. e. puellas alias conſtuprat . 325. a. patre occiſo Imperator declaratur . 332. b. paternorum morum hæres avaritiam, ac lævitiam prodit . *ibid.* c. in conjugem aut populum rerum ſummam transferre cogitat . *ibid.* d. Michaelem Curopalatam excæcare quærit . *ibid.* audiens acclamatum Imperatorem, Monachum induit . 332. d. irritato vulneris ulcere diem obit . 333. d
Staauracius Zauzæ domeſticus in Monachum detonſus . 380. d
S. Stephani corpus ad Pergamala inventum . 59. d. ejus dextra manus ad Theodoſium miſſa CP. 60. a. apparet Pulcheriæ . *ibid.* ſumptuoſa illa æde extructa in ea reliquias deponit . *ibid.*
Stephanus Amaſeæ Metropolita Eunuchus CP.

Episcopus. 397. d. e. Petrum Bulgariæ Principem, & Mariam iposios suciat. 397. e. moritur. 399. c
Stephanus Arianus Antiochiæ Episcopus. 28. b
Stephanus pietate spectabilis Antiochiæ Episcopus. 86. b. accusatus a Petri Fullonis assecliis ut Nestorianus. ibid. e. moritur. 88. c
Stephanus alter Stephani successor Antiochiæ Episcopus, acutis calamis ab hæreticis necatur. ibid.
Stephanus Monachus pietate clarus Antiochiæ Episcopus. 277. c
Stephanus Asmurus Chersonitas punitum missus. 251. d.
Stephanus Basilii filius solemni pompa baptizatus. 374. a. abdicato Photio CP. Episcopus. 377. c. post sex annos Sacerdotii moritur. ibid. d
Stephanus Cæsareæ Palæstinæ Præfectus Venerorum ac Prasinorum seditione subiatus. 155. b
Stephanus Calomariæ filius Photii accusator. 378. a. in Monachum detonsus exul. 394. a
Stephanus Cyzici Episcopus in Heraclium officiosus. 199. b
Stephanus Magister Constantini Procurator. 387. b. ad pacem cum Symeone componendam adhibitus. 388. e. ne Romanus excæceretur apud Zoem impedit. 390. c. Constantinus aulæ adesse jubet. 391. c. Romano violenter ingrediente, Palatio exit.
Stephanus Junior inclusus ad S. Auxentium Martyr egregius. 392. b
Stephanus Justinianο Comes, ejus ad Therbelem Legatus. 248. c. d.
Stephanus in Leonem rebellans capite plexus. 270. a.
Stephanus Papa Pipinum Majoremdomus in Francorum Regem inaugurat. 268. a
Stephanus Romæ Episcopus. 295. b
Stephanus Patricius Stauracio Regnum asserit. 331. b. Michaelis promotione obfuit. ibid.
Stephanus Persa Cubicularius. ad locum cui Bovis nomen combustus. 246. a
Stephanus Protospatharius a Bulgaris occiius. 314. a.
Stephanus a Romano patre Imperii corona donatus. 397. d. Annam Gabalæ filiam uxorem ducit. 401. a. in paterem insurgit. 403. a. a Constantino in Clericum attonsus. ibid. d
Stephanus Rufius in urbem fævire justus. 245. a
Strategius Patricius fidei ergo occiisus. 293. b
Strategius Podopagari filius fidei causa occiius. 296. e. 297. a.
Strategius Confessor. 304. a
Studius Infomnium Monasterii fundator. 78. a
Stupiotes Scholarum Domesticus. 376. d. ad Tarsum victus munere abdicatur. ibid. Pardum conjuratum capit. 381. c
Stypax CP. missus captivus. 319. c
Sudes Agarenorum Dux spectatissimus. 362. a
Suliman Arabum Dux successor Valid. 256. c. Leonem quærit fallere. 257. e. 258. a. moritur Umaræ successore. 264. b
Sulimam Ham filius in Armeniam educit. 274. a. ex Aga captivos plures abducit. ibid. Caitho Ferreum dictum everiit. ibid. b. ingentes copias in Romaniam effundit. ibid. c. Marvam victore fugiens Damascum discedit. 279. d. Palmyram fugere cogitur. 281. d
Symbatius Armeniam Arabibus tradit. 243. c
Symbatius a Leone patre Imperii Collega adlectus. 344. c. occiso patre Monachus detonditur. 356. a.
Symbatius Basilio amicitia conjunctus. 369. c. Michaelem in Bardam irritat, eumque occidit. ibid. e. in Basilium tumultuans in ordinem redactus. 371. b.
Symeon Bulgarorum Princeps Leonem bello petit. 378. e. Crinitem, & Corticem Rom. Duces occidit. 379. b. Turcorum auxilio infestantibus Romanis, pacem componit. ibid. c. d. Romanos ingenti clade fundit. 380. a. Urbem expugnare
Theoph. Chron.
non valens in pacem consentit. 388. d. Adrianopolim prodidione capit. 389. d. Romanos profligat. 390. b. Pegarum Palatia, aliaque succendit. 395. c. d. Thraciam depopulatus ipsam Urbem invadit. 396. a. Nicolai Patriarchæ colloquium expetit. ibid. cum Romano collocutus pacem init. ibid. 397. diem obit. 398. b
Symeon Caniclei Præfectus Leonis Phocæ turbas dissipat. 392. a
Symeon Cteiiphontis Archiepiscopus Martyr. 16. a
Symeon Jonæ filius a Chersonitis occisus. 380. a
Symeon Monachus Stauracium Monachi habitu induit. 332. c
Symeon Afecretis primus Thessalonicæ evertionem auro redimit. 383. a
Symeon Scylites in Æluri causa adversus Proterium consultus. 77. a. primus Stylites ex Monasterio Mandra dicto. ibid. d. Not. poster.
Symeon Theodori Pædagogi frater in exilium actus. 393. d
Symmachus Germano adjunctus Libyæ rector. 238. b. cum eo revocatus. 239. a
Symmacho vindicatus Rom. Pontificatus. 98. d
Syracusa ab Agarenis capta. 373. a
Synodus Antiochena. 2. a
Synodus Chalcedonensis sexcentorum triginta Patrum adversus Eutychem & Dioscorum. 72. e. 73. a. Constantinopolitana a Theodosio congregata. 46. e. confubstantialis dogma confirmat, ac doctrinam de Spiritu sancto addit. 47. c. CP. Sedi novæ Romæ privilegia concedit. ibid CP. Eurychio Patriarcha. 154. c. ei Vigilius interesse renuit. ibid. adversus Monothelitas. 238. d. Auctoris disceptatio de tempore Canonum ipsius. 239. e. 56. Philippico adversus sextam Synodum. 254. c. Coproniana adversus Imagines. 283. d. septima Adriano Pontifice. 309. a. hæreticorum factione CP. soluta. ibid. d. Nicæam translata, illicque feliciter peracta. 310. b. c. condemnati Anatlasius, Constantius, & Niceras Patriarchæ. ibid. Ephesina adversus Nestorium. 62. a. Joannis Antiocheni, & Nestorii in ea factio contra Cyrillum, & Memnonem. ibid. c. depositus in ea Joannes, postmodum Cyrillo reconciliatus. 63. a. Heracleæ indicta, ac impedita ab Anastasio. 110. b. Illyriciana Orthodoxorum. 41. e. Lampsacena Orthod. a Valente e. versa. 37. b. Mediolanensis adversus Athanasium ἀσεβεστάτη. 27. b. ad Quercum, quæ nunc Rusiniana, contra Chrysostomum. 54. a. Sardicensis Nicænam fidem sancit. 29. c

T

Ajomas, vide Chrysaphius. 69. c
Tarasius Afecretis CP. Episcopus. 307. c. electionem admittere renuit, nisi fide accepta cogendi Concilii. ibid. 308. 309. probat ejus Synodicas Adrianus Papa. ibidem a. Rtenuam Synodo operam ponit. 309. 310. ab eo Plato, aliique Monachi Icisti, ob incestas nuptias Constantini. 315. c. Stauracium coronat Nicephori filium. 320. c. demortui corpus in ejus Monasterium translatum. 323. c. tumulum denarii is ornat Michael Rangabe. 337. a
Tatemer incautus captivos amittit. 283. d
Tatianus & Julius fratres in Marcianum officiosi. 71. c. fore Imperatorem aquilæ alis prorogenitis præfagio admonent. ibid. 72. a. Urbis præfectura auctus Tatianus. 72. c. d
Tatzates Bucellariorum Dux. 302. d. proditor ad Arabas defecit. 306. a
Tatzates rebellis oculis cæcatus. 395. c. d
Teleries Bulgarorum Princeps ingenti strage victus. 289. c. d
Terbeles Bulgarorum Dominus Justinianum restituit. 248. c. 249. b. Regia supellectili accepta, domum redit. ibid. Justinianum invadenιem, ad turpem fugam cogit. 330. d. e
Thalassus Extispex domus ruina obruitur. 34. d

Thebasa urbs ab Arabibus capta. 315. a

Terræmotus Alexand. 10. e. Antiochiæ. 24. b. in Cypro. *ibid.* d. Neocæsareæ. *ibid.* e. in Rhodo insula. 25. a. Dyrachii, Dalmatiæ, Romæ, in Campania. *ibid.* Nicomediæ. 30. d. toto orbe maximus. 38. a. CP. Proclo Episcopo. 64. b. Constantinopoli ad longum tempus. 86. d. Neocæsareæ. 99. c. Dyrachii, Corinthi. 115. a. Anazarbi. 117. a. Antiochiæ, qua pene tota corruit. *ibid.* e. item Antiochiæ. 120. e. Pompeiopoli. 146. b. per omnem Palæstinæ, Arabiæ, Mesopotamiæ, Syriæ, & Phœnices regionem, Sidone, Berito, Tripoli vehementer labefactatis. 153. c. Constantinopoli. 152. c. Constantinopoli, ex quo supplicationes indictæ. 153. c. Constantinopoli, Nicomediæ, cujus in annos singulos agitur memoria. 154. d. 155. a. Constantinop. 156. a. 158. e. in Palæstina & Syria. 230. a. in Mesopotamia, quo Eccleiæ Edessenæ Trullus concidit. 236. b. in Syria. 255. c. CP. & per Thraciam maximus per menses duodecim. 275. a. ad Portas Caspias. 279. b. in Palæstina, atque Syria. 282. a. in Syria multis absorptis urbibus. 284. c. Constantinop. sub Basilio Macedone. 374. a. in Thracia sub Rom. 398. b

Thebit a Marva cæditur. 279. c

Thebit a Leone Orientalium Duce vincitur. 334. e

Theo Hypathiæ pater. 56. e

Thecla Michaelis soror a fratre in Monacham detonsa. 367. b. a Basilio sublatis divitiis verberibus cæsa. 374. d

Theoctetus Officii Notarius. 394. c

Theocritus a Justino necatus. 113. c

Theoctenus Presbyter Antiochiæ Apostata. 34. b

Theoctenus Præstigiator Galerium Maximianum in Christianos accendit. 5. c. a Licinio neci traditur. 10. c

Theoctistus Patricius Nicephoro adjutor ad occupandum Imperium. 319. e. Imperatorem Michaelem Curopaiatam Imperatorem creari fatagit. 332. b. c. cum eo amicitiam init. *ibid.*

Theoctistus Canicleo Præpositus Joannem ejici curat. 363. e. cum ingenti damno exercitus Cretæ regreditur. 364. a. Damiani Bardanæ infidiis a Michaele occiditur. 366. d

Theodoretus Cubicularius conjuratus exul. 394. c

Theodoretus Cyri Episcopus Cyrilli Capitula impugnat. 62. d. in secunda Synodo Ephesina deponitur. 70. a

Theodora Chagani filia Justiniano nubit. 248. b. detectis in maritum patris insidiis, in Chazariam remittitur. 248. c. d. jam Tiberii mater inde reducitur. 250. b

Theodora Constantii uxor. 11. d

Theodora Justini secunda uxor. 116. d. Non post. Proclum designatum Consulem Cyzici Dionum facit. 106. c. ut Vigilius Menæ pacem restituat precibus agit. 152. b. pie moritur. *ibid.* c

Theodora Paphlago a Theophilo in uxorem deligitur. 338. b. cum filia Michaele fuscepto Imperio Ecclesiæ res restituit. 363. e. Theoctistum adversus Arabes mittit. 364. a. Eudociam Decapolitæ filiam uxorem filio jungit. *ibid.* c. Basilium ipsius genus deleturum prædicit. 366. b. Theoctisto subiato, aula ejicitur. *ibid.* d. in Bardam conjurat. 367. c

Theodora Romani uxor Augusta. 393. d. moritur 395. a.

Theodorus Abbas Santabarenus ut sanctus Basilio commendatus. 375. e. ei Constantinum filium spectro objicit. 376. a. Leonem accusat ut patri insidiantem. *ibid.* b. accusat & Andream Scholarum Domesticum. *ibid.* d. a Leone oculis privatus in exilium ejicit. 377. e. 378. a. Annona revocatus ex nova Ecclesia donatur. *ibid.* c

Theodorus Abydi Comes Heraclium recipit. 199. a

Theodorus Alexandriæ Episcopus. 196. b

Theodorus Antiochiæ Episcopus. 285. a. Arabum invidia in exilium ejicitur. 287. b. Comanitem Epiphaniæ Episcopum hæreticum anathemate ferit. 290. a.

Theodorus Camulcanus in Irenem conjuratus. 311. d. suis Armeniacis custodiæ traditus. 314. c

Theodorus Cappadox Præfectus capite plexus. 198. c. d.

Theodorus Colonensis Constantii filios in Siciliam adduci impedit. 233. a. milites tumultuantes incaute deludit. *ibid.* d

Theodorus Abuces Monachus pacis conciliator. 398. c.

Theodorus Archiepiscopus Crichinus dictus, data fide Alexium reducit. 339. c. ejus violatæ Theophilum arguens, exilio muctatur. *ibid.* b. restituetus se Episcopatu abdicat. *ibid.* c

Theodorus in Arabes rebellans ad montem Libanum, cum suis occisus. 288. c

Theodorus in Mauritios a Salomone emissus. 136. d. a seditiosis in Ducem assumptus. 137. c. Carthaginæ rector relictus. *ibid.* d. ei Bellisarius Carthaginem commendat. 138. b

Theodorus Orthodoxorum ad Valentem Legatus Martyr. 40. a

Theodorus Carterucæ profligatus. 251. a

Theodorus Dux Cellori adjunctus. 101. c

Theodorus Heraclii frater Saem vincit. 209. e. Umaro victore Edessam ad fratrem fugit. 222. d

Theodorus Hierosolymorum Episcopus Epiphaniæ Episcopum Iconoclastam præscribit. 290. b

Theodorus historicus Patriarcham Thessalonicensem Episcopum dicit. 111. b

Theodorus Illibinus militum prædas compescit. 172. c.

Theodorus Julianum incessens virgis cæsus. 35. d

Theodorus Matzuces Romani in aulam Prodromus. 391. c

Theodorus Mazarum castrum capit. 174. b. Orientis Præfectus a Phoca taureis occiditur. 197. a

Theodorus Manfur exilio relegatus. 273. c

Theodorus Myacius Patricius oculis privatus. 255. c.

Theodorus Magister pacis conciliator a Symeone missus. 388. e

Theodorus Mopsuestiæ Episcop. a Joanne & Synodo Orientalium deciaratus Catholicus. 66. a

Theodorus Mopsuestiæ Episcopus Junior, ad quem scribit Chrysostomus. 53. b

Theodorus Medicus Chagani fuperbiam comprimit. 183. b.

Theodorus Constantini Pædagogus Romanum Ursugarium provehit 290. d. in Palatium cubarem Constantini accerfit. 362. a. rapitur in exilium ut in eum machinatus. 393. d

Theodorus Patricicrum primus a Valente subla-tus. 42. e

Theodorus Patricius Siciliæ Dux. 311. b

Theodorus Petri filius majestatis insimulatus. 158. d. seditionem militum levat. 159. e

Theodorus Pharan Episcopus Monotheliterum Antefignanus. 2. 8. c.

Theodorus Protosphatarius Craterus dictus Martyr. 362. c

Theodorus Romæ Episcopus Pyrrhum suscipit. 219. b. reversum ad vomitum proscribit. *ibid.* e. vivifico calice ad hoc stillam assumit. *ibid.* c

Theodorus Afecreeis Phocæ recipiendo Comitia cogit. 193. b

Theodorus Studii Præpositus Nicephori ordinationi obsistit. 323. d. ejicitur in exilium. 425. d

Nicephoro reconciliatur. 333. a. suadens non reddendos profugos pacem cum Bulgaris impedit. 335. e. oratione pro Imaginibus defunctus in exilium ejectus. 336. b

Theodorus frater Theophanis inscriptus Jambis faciem, in exilio diem obit. 363. a.

Theodorus Vicarius Amerææ tres occidit. 221. d

Theodosius Alexandriæ Episcopus hæreticus. 147. a. CP. evocatur. 249. e

Theodosii Cœnobium destructum. 325. c

Theodosius M. a Gratiano Imperii Collega adlectus, inque Gotthos dimissus. 45. b. ejus præ-

clarae dotes . *ibid.* c. gravi pulſatus morbo Theſſalonicae baptizatus . 46. c. Arianos Eccleſiis Urbis expellit . *ibid.* Honorium filium Illuſtriſſimum, atque Conſulem facit . 47. c. Tauri columnam erigit . 48. b. Maximum , Audragathiumque interficit . *ibid.* c. Romae Honorium filium Imperatorem praefecit . *ibid.* d. Alexandriae templa diruit , ac idololatriae turpia traduci permittit . *ibid.* e. occiſos a Graecis fideles ea occaſione , Martyrum loco haberi praecipit. 49. a. Flaviani precibus iram in Antiochenſes remittit . *ibid.* d. Theſſalonicenſium ſeditionem indiſcreta civium caede punit . *ibid.* e. arcente Ambroſio , humili poenitentia crimen diluit. 50. a. Eugenium tyrannum occidit . *ibid.* b. c. Antiochenum ſchiſma ſedat . *ibid.* Romam donariis auget . *ibid.* Mancipiorum injuriam tollit . *ib.* a Iupanaribus vita injuriam avertit . *ib.* d Nov. poſt. Mediolani diem obit . *ibid.* e. tranſlatum ejus corpus ad aedem Apoſtolorum CP. 51. a.

Theodoſius Junior in Iſdegerdis tutela relictus . 53. b. ab Iſdegerde Antiocho Padagogo creditus . *ibid.* Pulcheriae ſororis cura probe inſtitutus . *ibid.* e. Antiocho Perſa ſubmoto , rerum totam adminiſtrationem Pulcheriae credit. 56. d. Athenaidem dictam Eudociam uxorem ducit 57. d. Joannem tyrannum e medio tollit. 58. c. Valentinianum Conſtantii , & Galle Placidiae filium Caeſarem facit . *ibid.* d. ad eum coronam Imperatorem Romam mittit. 59. a. Varane Periarum Rege transfugas repetente ingenti Perſas clade afficit . *ibid.* b. in Eccleſias , ac loca ſancta munificus. *ibid.* e. S. Stephani brachium Hieroſolymis recipit , eique in Palatio Auſtrium extruit. 60. a. pacem cum Perſis componit . *ibid.* b. Synodum Epheſi ad Neſtorii cauſam cognoſcendam indicit . 61. e. diſcordes Epiſcopos CP. accerſit. 62. c. Neſtorium relegat apud Thaſum. 63. a. Cyrillum , & Joannem Antiochenum concordiam adducit . *ibid.* Eudociam conjugem voti cauſa Hieroſolymam dimittit. *ibid.* e. Proclo Joannis Chryſoſtomi corpus CP. tranſferre concedit . 64. b. Hymnum Triſagium ſine additamento ubique decantari fancit . *ibid.* c. inquiſitionem de Theodoro Mopſueſteno Orientis Epiſcopis committit . 66. a Antiochum Patricium Bajulum ſuum Clericum facit . *ibid.* c. Patricii dignitate arcendos Eunuchos ſancit . *ibid.* d. Cyrum Urbis , & Praetorianorum Praefectum exagitatum , Smyrnae Epiſcopum facit . 67. a. Joannem Vandalum honoribus auctum recipit . *ibid.* b. Pulcheriam ſororem aula ejicit . 68. d. in Flavianum , qui Diaconiſſam facere noluiſſet , ira inardeſcit . *ibid.* mali praejudicio Paulinum occidit . *ibid.* e. ſecundam Epheſinam Synodum Dioſcoro praeſide indicit . 69. b. eum Gitericho Vandalorum Rege pacem init . 70. b. Eudochia Hieroſolymam dimiſſa, Pulcheriam revocat . *ibid.* d. Eudociae itineris ſocios caſtitatis ſuſpectos necat . *ibid.* Flaviani corpus CP. reducit . *ibid.* e. cum Attila ſub tributo pacem facit . 71. b. diem obit . *ibid.*

Theodoſius Imperium capeſcere cogitur . 257. a. Artemium Theſſalonicam relegat . *ibid.* d. Leonem Iſaurum , & Artabaſdum adverſarios patitur . *ibid.* d. 258. a. 260. a

Theodoſius Calliopi Auguſtalis filius Alexandriae necatus . 111. d

Theodotus Meliſſenus Caſſiteras dictus. CP. Epiſcopus . 350. a. 355. b. 356. b. diſſoluti hominis mores , ac luſcitiae . 356. a. Conſtantini. Cabalini probata Synodo , Imagines proſcribit . 350. c

Theodoſius Epheſi Epiſcopus Pſeudoſynodi Coproninae Praeſes . 285. d

Theodoſius Mauricii filius . 171. d. Imperator coronatus . 179. c. virgis a patre caeditur . 192. d. fuga necem evaſiſſe Phocae tyranno ferrur . 194. c. ejus ſuperſtitis rumore Germanus & Conſtantina ad tyrannidem excitantur . 196. e

Theodoſius Monachus Sedis Hieroſolymitanae invaſor . 73. d. Severianum Scythopolitanum , & Athanaſium Diaconum occidit . *ibid.* in Synaxum mantem fugit . 74. b

Theodoſius Salibaras Patricius Nicephori pius monitor . 329. d. in bello Bulgarico moritur . 330. c

Theodoſius Subadjuva occiſus . 197. a. b

Theodoſius Protovestiarius a Symeone praelio occilus . 379. c. 380. a

Theodoſiopolis prodente Conſtantino a Perſis capta . 99. d

Theodore Cubicularia inceſtis nuptiis Conſtantino conjuncta . 313. c. Leonem filium ſuſcipit . 316. b

Theodotus generalis Logothera homo ſaeviſſimus . 344. c. ad locum cui Bovis nomen combuſtus . 346. a.

Theognis Arii defenſor. 13. d. Athanaſii calumniator . 20. a. in Synodo CP. damnatur . 47. c

Theognoſtus Protoaſecretis occiſus . 266. c

Theognoſtus a Bulgaris occiſus . 314. a

Theonas Alexandriae Epiſcopus . 3. a

Theonas Marmarices Epiſcopus cum Ario ejectus . 13. c.

Theopaſchitarum teſſera , *Qui paſſus es pro nobis* . 78. c. in Concilio ſub Mena damnati . 146. d

Theopemptus Praefectus . 196 e

Theophanis induſtria , finis , opus . 2. Theodoro Sruditae iniquior . 333. 336.

Theophanes Cubicularius Confeſſor . 304. a

Theophanes Patricius Imperatoris in urbe Vicarius . 276. c. Artabaſdum Imperatorem acclamari facit . 277. a

Theophanes Phalgaeus Theoctiſtum necat . 366. d. 367. a.

Theophanes Poeta vultum jambis inſcriptus . 363. a. ſub. Michaele & Theodora Nicaenus Epiſcopus . 364. a

Theophanes Protorthronus Stephanum Leonis fratrem confecrat CP. Epiſcopum . 377. d

Theophanes Protoveſtiarius Imperii adminiſtrator . 398. b. in Petri Bulgari & Mariae nuptiis pronubus . *ibid.* d. componendo cum Turcis, prudentiae laude excellit . 401. a. Ruſſorum claſſem ſemel , iterumque diſſolvit . *ibid.* b. c. Accubitoris dignitate augetur . *ibid.* pacem cum Turcis ad annos quinque componit . *ibid.* e. Chriſti Imagini Edeſſenae obviam procedit . 402. c. Romanum reſtituere moliens , in exilium ejicitur . 403. e

Theophantus Arii defenſor . 13. d

Theophano Leonis uxor , eo cum ſcorro procedente ad Blachernae intenta precibus . 380. a. defuncta claret miraculis *ibid.* b. in ejus honorem extructa Eccleſia ad Sanctos Apoſtolos . 381. c.

Theophano Conſtantini Romani filii uxor altera . 402. b.

Theophano alterius ſponſa , Stauracio nupta . 324. e. in eam Staurucius rerum ſummam transferre cogitat . 331. d. Michael Curopalata in Monaſterium retrudit . 332. d

Theophilitzes Baſilium tradit Michaeli . 364. d

Theophilus Alexandriae Epiſcopus . 48. c. Gentilium facra traducens , Chriſtianorum caedis auctor exiſtit . *ibid.* e. Chryſoſtomo adverſatur ne CP. Epiſcopus fiat . 51. d. illi infenſior ob ſuſceptos profugos ab eo Monachos . 53. d. Epiphanium eidem infenſum reddit . *ibid.* e. Synodo ad Quercum habita Sede eum ejicit . 54. a. tumultuante inde populo ſibi fuga conſulit . *ibid.* b. Cyrillo ſucceſſore moritur . 57. b

Theophilus Michaelis filius Imperii Collega a patre adlectus . 357. b. Theodoram conjugem diligit . 358. b. Iſaiae nuptias reſpuit . *ibid.* Leonis Armeni necis reos capite pleCtit . *ibid.* c. Theophobo Perſa cum ſuis recepto , turmam Perſarum dictam ex eis conſtituit . *ib.* d. ſibi eum leviorem facit . *ibid.* e. Perronam viduae injurium ſeveriſſime punit . 359. a. b. Alexium Muſule locata Maria filia generum facit . *ibid.* ſuſpectum in Sicilliam amandat . *ibid.* revocatum , contra

fidem verberibus, & carcere affligit. *ibid.* c. d. Mariæ filiæ tumulum, locum afyli facit. *ibid.* b. c. Theodorum Archiepiſcopum exilio punit. *ibid.* Manuelem Ducum fortiſſimum ad Perſas fugere cogit. 360. a. revocatum honoribus auget, eoque expeditionis ſocio Arabas vincit. 360. e. Veneto colore & habitu in Circo ludit. 361. a. jam in Arabum venturum manus, vitæ ſuæ periculo Manuel eripit. *ibid.* d. Michaelem filium ſuſcipit. *ibid.* c. æqui, juriſque tenaciſſimus. *ibid.* ab Arabibus profligatur. 361. b. Imagines abolet. 362. b. Joannem Syncellum Magiæ addictum CP. Epiſcopum præficit. *ibid.* a. Amorium amittit. 362. b. Leonem Philoſophum ludo præficit. 362. c. plura exſtruit in Palatio. *ib.* SS. Theophanem Poetam, & Theodorum fratrem Jambis ad faciem inſcribit. *ibid.* c. 363. a. Michaelem filium coronat. *ibid.* c. Theophobum Perſam necat. *ibid.* dyſenteriæ morbo animam projicit. 363. d

Theophilus Armeniacorum Tribunus a Conſtantinopoli occiſus. 314. d

Theophylactus Candidatus Marinaci Deputatus Martyr. 293. b

Theophilus Caſtabolorum Epiſcopus Macedoniarum ad Liberium Legatus. 38. d

Theophilus Cibyrrhæotarum Dux Martyr. 322. b

Theophilus Patricius Martyr. 362. c

Theophilus Spatharius in Elpidium miſſus. 305. a

Theophilus Juſtiniano comes aſſumptus. 248. d

Theophobus Perſa cum ſuis a Theophilo ſuſceptus, ejuſque levir factus. 358. d. e. ab eodem capite truncatus. 363. c

Theophylactus Abeſtactus Baſilium periculo liberat. 374. c. fundum Regalem mercede accipit. *ibid.*

Theophylactus Antiochiæ Epiſcopus. 281. a. 285. a

Theophylactus Cubicularius. 250. b

Theophylactus Dominicus Hetæriarcha, Nicolaum Patriarcham aula pellit. 389. b

Theophylactus Michaelis filius Imperator coronatus. 333. b. 340.

Theophylactus Patricius Itabuli Comes. 393. d

Theophylactus Protoſpatharius Thraciæ Dux Martyr. 293. b

Theophylactus a Romano patre Clericus, tumque Subdiaconus, ac Syncellus factus. 397. d. diſtatus ob ætatem ejus Patriarchatus. 399. c. 400. c. Patriarcha præſentibus Legatis Rom. Pontificis creatus. *ibid.* c. Chriſti Imaginem Edeſſenam ſolemni ſupplicatione in Palatium infert. 402. c. Romanum patrem reſtituere molitur. 403. c.

Theophylactus Rangabe filius in exilium actus. 304. d.

Theophylactus Saliba profligatus. 251. a

Theopolis, quæ prius Antiochia. 121. b

ad Theram & Theraſiam igneus vapor in pumices concretus. 269. b. c

Theſſalonicenſium tumultus, indiſcreta civium cædes punitus. 49. e

Theſſalonicenſis Metropolita Patriarcha a Theodoro Hiſtorico dictus. 212. b

Theudericus Gotthorum Rex in Hiſpania, Malaphridem ſororem Traſimundo locat. 129. b

Theuderichus Triarii filius, inani pro Aſpare uxoris fratre conatu armatur. 81. c. ſuorum inſidiis liberatus, inopinato caſu moritur. 87. a. Strabus dictus, nec ἀλλοφυὴς uxoris Aſparis, ſed ὁμόφυλος: ex fratre illius nepos. *ibid.*

Theuderichus Valameria filius, Conſul, ac Thraciæ Præfectus. 90. b. Odoacro profligato, ac Gizerieho mortuo, Occidente potitur. *ibid.* d. Pontificatum Symmacho aſſerit. 98. d. Miniſtrum obtruncat, ejus demerendi gratia Arianum factum. 98. a. Hormiſdam ſollicitat ad celebrandam Synodum. 110. a. Joannem Pontificem Legatum ad Juſtinum mittit. 116. a

Thomarichus Aradi Epiſcopus. 227. c

Thomas Diaconus CP. Epiſcopus. 196. b

Thomas CP. Epiſcopus. 230. d

Thomas Cubicularius Confeſſor. 304. a

Thomas Exconſul Nicephori Patriarchæ ſaluti cavet. 349. c

Thomas nuptiarum Leonis, ac alterius Zoes Miniſter, depoſitus. 383. e

Thomas Primicerius conjuratus exul. 404. b

Thomas Quæſtor religionis reus. 122. c

Thomas Theſſalonicenſis quondam Epiſcopus Alexandrini Epiſcopi in ſeptima Synodo Legatus. 309. b.

Thomas tyrannus a Michaele compreſſus. 357. c. d

Thracia ſubjecta olim Epiſcopo CP. 53. a

Tiberius Imperator. vide Abſimarus.

Tiberius Excubitorum Comes ab Abaribus vincitur. 166. a Juſtino adoptatur; ac Cæſar, tumque Imperator creatur. *ibid.* e. 167. b. Anaſtaſiam uxorem Auguſtam coronat. 168. b. Sophiæ Auguſtæ ut matri curam habet. 168. c. pace a Perſis non impetrata, ingenti *victoria* poſitur. 169. Eccleſias plures, pauperumque ac hoſpitum domos ædificat. *ibid.* c. Tiberius Conſtantinus publicis monumentis inſcribi ſe imperat. *ibid.* ex ſuo nomine cohorte inſtituta ejus Duce Mauricio Perſas vincit. *ibid.* d. Mauricio locat filiam Conſtantinam; ac Imperatorem conſtituit. *ibid.* e

Tiberius Juſtiniano ex Theodora in Chazaria natus. 250. b. a Blachernarum altari avulſus ut ovis jugulatus. 253. c

Tiberii Juſtiniani filii nomine impoſtor Pergamenus, regio cultu traductus. 274. a. b

Tiberius Conſtantem patrem in Siciliam ſequi prohibitus. 230. c. Imperii Collega a fratre aſciſus, tumque narihus mutilatus. 233. b

Timocles Troparionum compoſitor. 79. b

Timoſtratus Dux Cellori adjunctus. 101. c

Timotheus Alexandrinus Epiſcopus Petri frater. 43. c. moritur ſucceſſore Theophilo. 48. b

Timotheus Ælurus Proterio præſtigiis ejecto Sedem invadit. 75. d. ipſo die Paſchatis eumdem in baptiſterio occidit. 76. b. ejus cauſa Epiſcoporum cognitioni reſervata. 77. a. proclamatus barreticus, ac Proterii reus Gangræ, tumque Cherſonæ relegatus. *ibid.* Baſiliſci decreto reſtituitur, ſuorum tripudio excipitur. 83. c. Mongo ſucceſſore moritur. 86. c

Timotheus pulo Macedonio CP. Epiſcopus. 106. d. cognomen Litrobules, & Celones. *ibid.* Joannis Niceræ nomen in Eccleſiæ tabulas recipit. *ibid.* e. ejus Synodales non omnes recipiunt. 107. c. 108. a. Severi nomen recipere in Eccleſiæ tabulas prohibet populus. *ibid.* Miſſi ejus Alexandriæ Synodum e ſuggeſtu proſcribunt. *ibid.* fictæ anathemæ dicta non recipienti Synodum. *ibid.* triſagium Hymnum cum additamento cantari præcipit. 109. a

Timotheus Leucus, qui & Salophaciolus Æluri ſucceſſor vir Catholicus. 77. b. Baſiliſci decreto reſtituto Æluro in Monaſterium fugit. 83. d. in Sedem reſtituitur. 86. c. diem obit. 88. d

Timotheus Dalmati Monaſterii Præpoſitus, Monaſteriorum Præfectus. 155. c

Tiridates Rex Armenos ad fidem convertit. 15. b

Totila Gotthorum Rex a Narſete occiſus. 154. b

Trajani Patricii cicatæ hiſtoria. 45. b

Trajani via aſpera, & difficilis. 189. b

Trajanus Valentis Dux a Gothis ſuperatus. 42. d. in Valentis impietatem acceptam cladem refundit. *ibid.*

Traſimundus Rex Vandalus tantiſper mitior Orthodoxis. 127. b. Theuderici ſororem Malaphridam uxorem accipit. *ibid.* Anaſtaſio amicitia jungitur. *ibid.* c

Trypho Monachus dum adoleſcit Theophylactus, CP. Epiſcopus. 399. c. depoſitus, in ſuo Monaſterio moritur. 400. c

Tudunus Cherſone Præfectus ligneo vetu ſuffixus. 252. a.

Turbula Symeonis ſoror in Perſide Martyr. 18. a

Turci, ipſi Unni. 165. c

Turci, qui & Chazari Heraclio in Perſas adjuti. 210.b. recedunt impatientes laboris. *ibid.*e. Portis Caſpiis egreſſi Armeniam vaſtant. 290.a. iterata irruptione cum Arabibus depugnant. 291.c.

Tyana capta, & defolata. 151.a

Tyrannus Antiochiæ Epiſcopus. 3.a

Tzatus Lazorum Rex ad Juſtinum venit, baptiſma, regnumque ab eo accepturus. 115.b. Valerianam Homi Patricii filiam uxorem ducit. *ib.* Perſarum Rege bello laceſſente, Juſtinianus copiis juvat. 119.a

Tzatzon Gelimeris frater Gogdam in Sardinia conficit. 129.a. revocatus a fratre, cum eo copias jungit. 132.c. prima impreſſione victor, mox conſerta pugna occumbit. 133.a.b. caput ejus Beliſſarius in Sardiniam mittit. 134.d

Tzerigus Bulgarorum Dominus detectos Conſtantini in aula ſautores punit. 300.b

Tzigatus Bulgarorum ad Conſtantinum de pace Legatus. 299.c

Tziza primus Magiſter militiæ in Armenia. 119.b

Tzitza Romæ Dux ab Artabane occiſus. 144.b

Tzotzas tyrannus in Africa. 137.d. obſeſſa Carthagine, Beliſſarii adventu fugit. *ibid.* e. iterum Carthagine in Numidiam ſecedit. 138.d. acri commiſſo certamine cum paucis evadit. *ibid.*e. Libyam depopulatur. 141.d.e. Joannis Artaciæ moriens, mutua nece lætatur. 143.b

Tzubdadeſer caſtrum dæmonibus infeſtum Chriſtiani Epiſcopi precibus expurgatum. 111.e

V

Valas Perſarum Rex. vide Blaſes.

Valens Imp. renunciatur. 36.c. ab Eudoxio Ariano CP. baptizatur. 37.a. evertit Synod. Lampſacenam. *ibid.* b. Eudoxio, aliaque Arianis Eccleſias committit. *ibid.* Procopium tyrannum occidit. *ibid.*e. ejuſdem proditores Duces comburit. *ibid.* remiſſam tantiſper perſecutionem novam accendit. 38.a. uxore Dominica Ariana in Orthodoxos excitatur. *ibid.* b. quod miſiſſe ad Liberium ducitur. *ibid.*c. verius de Maximinis. Not. poſter. in Gothos movet. *ibid.*e. Tarſenſem Synodum fieri prohibet. 39.b. Athanaſium revocat. *ibid.* durior ejus in Eccleſiam perſecutio quam Gentilium. *ibid.*d. miſſos a Catholicis navi qua venerant comburit. 40.a. Judæis, & Gentilibus benignus. *ibid.* adhuc vexandis Orthodoxis. *ibid.* b a ſuis Antiochiæ appetitus inſidiis. *ibid.*e. 41.a. Edicto pro Synodo Illyriciana accedere cogitur. *ibid.* e. a Gothis ſuperatur. 42. d. objurgat Aphraates Anachoreta Antiochiæ. 43.a. regnat tribus annis fratre mortuo. 43.b. Cæſaream proficiſcitur ejecturus Baſilium. *ibid.*d. Galatem filium amittit. *ibid.* cum Mavia Saracenorum Regina pacem init. 44.a. Gothos ſuppetiis ſuis victores Arianis addicit. *ibid.*b. 2 Gothis victus incendio perit. *ibid.*e. Iſaacus Monachus edicto eladem prædicit. *ibid.*d

Valentinianus Tribunus Legionis Coronatorum, ob fidem exilio damnatus. 34.c. Imperator ab exercitu renunciatus. 36.e. Gratianum filium Auguſtum deſignat, ac Conſulem. 37.a. Valentem fratrem Imperatorem Cæſarea creat. *ibid.* Orthodoxis conveniendi facultatem facit. *ibid.* ſuperſtite Severa uxore Juſtinam neſarie ducit. 38.c. impia lege polygamiam ſancit. *ibid.* Valentiniani profapia. *ibid.* Ambroſii electionem probat. 41.c. Synodi Illyricianæ decreto fidei Orientales ſtare jubet. *ibid.*e. Valentem Cæſarem Arianum corripit. 42.b. rupta pectoris vena in Gallia moritur. 42.c

Valentinianus junior quadriennis puer Imperator acclamatus. 42.c.d. Epiſcopos Orthodoxos ejectis Arianis cum Gratiano revocat. 45.c. eo occiſo ſolus in Occidente imperat. 46.c. Tyrannorum metu laqueo vitam finit. 48.d

Valentinianus Tertius patre Conſtantio natus. 52.e. 57.d. a Theodoſio Cæſar conſtitutur. 58.d. corona Imperiali ab eodem donatur. 59.a. ejus in Galliam, Hiſpaniam, Britanniam inanes conatus. 64.e. Aetii dolo, inque Bonifacium invidia Africam amittit. *ibid.* Leone Papa interpellante male geſta Epheſi emendari petit. 69.e. 70.a. Attilam Aetio Duce Aurelianis ad Ligerim vincit. 72.c. Aetium Patricium occidit. 74.b. fana fide, impuriſſimis moribus hominem Maximus Patricius occidit. *ibid.*e

Valentinianus Patricius occiſus. 226.b

Valentinus SC rerum adminiſtratione motus. 225.e

Valentini aquæductus a Conſtantino reparatus. 294.c.

Valeria Diocletiani filia, Galerii Maximiani uxor. 6.c.d.

Valerianus cum Beliſſario Dux. 128.d

Valeriana Homi filia Tzatho Lazorum Regi nupta. 115.b

Valid Abimelech filius Arabum Dux. 249.b. Majorem Eccleſiam Chriſtianis Damaſci eripit. 250.b. Notarios Chriſtianos amovet. *ibid.* ingentia moliens in Chriſtianos moritur. 255.256.

Valid Iliam filius ſummus Arabum Dux. 277.e. Petrum Damaſci Metropolitam lingua præciſa in exilium trudit. 278.a. Artabaſdi Legationibus ſolicitatur, & Conſtantini. 279.c. Arabum factione poſt unum principatus annum ſublatus. 279.b

Vandali Modigiſcho Duce Hiſpaniam occupant. 63.c. hortante Bonifacio Duce occupant Libyam. *ibid.* d. Romanas copias Aſpare Duce profligant. *ibid.* capta Carthagine ad templa profugi. 132.b

Vararanes Perſarum Rex. 3.a

Vararanes Perſarum Rex. 57.b. perſecutionem a patre cœptam continuat. 59.b. negatis a Theodoſio tranſfugis, bello renovato victoria cadit. *ibid.*c. Theodoſio invitante pacem init. 60.b

Veneta factio, & Praſina tumultuantes. 114.a. 123. *& ſeqq.*

Veneto colore in Circo victor Theophilus. 361.a.

Venetæ factionis ludus equeſtris. 372.a

Veturius Magiſter militiæ Chriſtianis infenſus. 4.d

Verina Leonis uxor, foror Baſiliſci. 78.b. Zenonem, ut Imperator coroneturr, opera juvat. 82.d. Baſiliſci in Zenonem tyrannidem fovet. 83.b. 87.d. Sacris editis Leontium Imperatorem declarat. 88.c.89.b. ejus defunctæ corpus CP. translatum. 89.c

Verona a Gothis recepta. 160.b

Vigilius Romæ Epiſcopus. 147.a. Roma a Gothis capta venit. CP. r 52.a. Menam ejus Epiſcopum ſacris arcet. *ibid.* Juſtiniano indignante e templo quo confugerat vi abſtrahitur. *ibid* b. Menam reſtituit. *ibid.* ſuum nomen priori loco curat reſtitui. 153.a. quintæ Synodi Patrum conſenſum ſpernens, in Illyrico Romam rediens diem obit. 154.c.

S. Vincentii Eccleſia terræ motu collapſa CP. 156.b

Vincentius locum tenens Sylveſtri Niceæ. 13.b

Vitalianus Anaſtaſium ingenti clade afficit. 107.d. Hypatium profligato exercitu capit. *ibid.* populi votis Imperator acclamatur. 109.b. pleraſque Rom. ditionis urbes occupat. *ibid.*d. Anaſtaſium ſacramento adigit reſtituturum Orthodoxos Epiſcopos, cæteraque Concilio generali permiſſurum. 110.a. a Juſtino Magiſter militiæ, Conſul, Præſenti Comes deſignatur. 113.a. Severum expelli impetrat, ac occidi. *ibidem.* Synodum Chalced. curat recipi. *ib.* b. invidia cædium ſub Anaſtaſio dolo a CP. necatur. *ibid.*e

Vitalianus Archidiaconus Hormiſdæ ad Synodum Heraclæ Legatus. 110.b

Vitalianus Tribunus in Perſas ſtremiſſimus. 172.b

Vitalis Antiochiæ Epiſcopus. 4.d

Vitus locum tenens in Niczena Synodo Romani Pontificis. 13.b

Uliarius Beliſſarii fateles Joan. Armenium caſu occidit. 133.c

Ulisthæus conjurationis Gottharis cum Antala ſe-

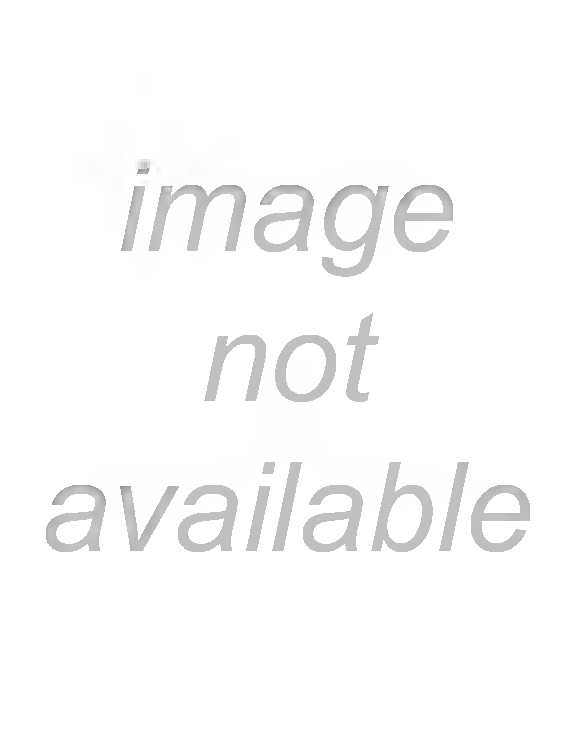
image
not
available